

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 40. schůze Poslanecké sněmovny

1. Rozhodnutí Poslanecké sněmovny o přípustnosti trestního stíhání poslance Davida Ratha podle čl. 27 odst. 5 Ústavy České republiky
2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 348-E/ - druhé čtení
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/6/ - zamítnutý Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/5/ - zamítnutý Senátem
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - druhé čtení

8. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - druhé čtení
11. Návrh poslanců Petra Gazdika, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavla Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 541/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení
15. Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - druhé čtení
16. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry

- Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/ - druhé čtení
23. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - druhé čtení
24. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999

Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - druhé čtení

25. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - první čtení
33. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se

mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - první čtení

34. Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - první čtení
35. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 601/ - první čtení
36. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení
37. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 602/ - první čtení
38. Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení
39. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka, Heleny Langšádlové, Jana Chvojky, Jiřího Petrů, Stanislava Křečka, Milady

Halíkové, Jany Suché, Otty Chaloupky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení

40. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - první čtení
41. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - první čtení
42. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého a Miloslavy Vostřé na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti(exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /sněmovní tisk 610/ - první čtení
43. Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení
44. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení
45. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších

na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení

46. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení
47. Návrh poslanců Milana Urbana, Josefa Smýkala, Jaroslava Krákory, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 631/ - první čtení
48. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení
49. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - první čtení
50. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení
51. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Vojtěcha Adama a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 639/ - první čtení
52. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - první čtení

53. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - první čtení
57. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - první čtení
58. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - první čtení
60. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 576/ - první čtení podle § 90 odst. 2
61. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
62. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení
63. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení
64. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou,

Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii /sněmovní tisk 608/ - druhé čtení

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 664/ - první čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetí dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. listopadu 2010) /sněmovní tisk 673/ - první čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012 /sněmovní tisk 684/ - první čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012 /sněmovní tisk 687/ - první čtení
71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - třetí čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - třetí čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územ-

ním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - třetí čtení

74. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - třetí čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - třetí čtení
77. Návrh poslanců Petra Gazdika, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavla Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 541/ - třetí čtení
78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení
81. Návrh poslanců Pavla Staňky, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním

řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - třetí čtení

82. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - třetí čtení
83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - třetí čtení
85. Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - třetí čtení
86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - třetí čtení
87. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - třetí čtení
88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/ - třetí čtení
89. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995

Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - třetí čtení

90. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - třetí čtení
91. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
92. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
93. Návrh na volbu členů Rady České televize
94. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
95. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
96. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
97. Návrh na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
98. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 /sněmovní tisk 698/
99. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2011 /sněmovní tisk 644/
100. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec – prosinec 2011 /sněmovní tisk 651/
101. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2011 /sněmovní tisk 649/
102. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 /sněmovní tisk 650/

- 103. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2011 /sněmovní tisk 652/
- 104. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2011 /sněmovní tisk 654/
- 105. Výroční zpráva o činnosti České televize za rok 2011 /sněmovní tisk 655/
- 106. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/
- 107. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2011 /sněmovní tisk 656/
- 108. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2011 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 670/
- 109. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 672/
- 110. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2011 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 674/
- 111. Roční účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2011 /sněmovní tisk 675/
- 112. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Technologické agentury ČR /sněmovní dokument 2321/
- 113. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny
- 114. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
- 115. Ústní interpelace
- 116. Návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/3/ - vrácený Senátem
- 117. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Otto Chaloupky

- 118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů návrh nařízení Rady, kterým se na období 2014–2020 zavádí program Evropa pro občany /sněmovní tisk 705-E/ - první čtení
- 119. Návrh poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 638/ - druhé čtení
- 120. Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 2721/
- 121. Návrh poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 638/ - třetí čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 40. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 5. až 22. června 2012**

Obsah:

Strana:

5. června 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1161).

Řeč poslance Jiřího Paroubka	56
Řeč poslance Jana Vidíma	56
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	56
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	57
Řeč poslance Petra Tluchoře	57

Schválen pořad schůze.

Usnesení schváleno (č. 1162).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

1. Rozhodnutí Poslanecké sněmovny o přípustnosti trestního stíhání poslance Davida Ratha podle čl. 27 odst. 5 Ústavy České republiky

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	60
Řeč poslankyně Marie Rusové	62
Řeč poslance Jeronýma Tejce	63
Řeč poslance Davida Ratha	64
Řeč poslance Jiřího Paroubka	76

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	81
--	----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	82
Řeč poslance Stanislava Humla	83

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	87
Řeč poslance Davida Ratha	89
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	89
Řeč poslance Jiřího Paroubka	89
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	90
Usnesení schváleno (č. 1163).	

2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 348-E/- druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	92
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	94
Řeč poslance Michala Doktora	96
Řeč poslance Víta Bárty	98
Řeč poslance Viktora Paggia	100
Řeč poslance Radka Johna	102
Řeč poslance Jana Bauera	103
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	104
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	105
Řeč poslance Víta Bárty	106
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	107
Řeč poslance Jiřího Paroubka	107
Řeč poslance Jana Bauera	108
Usnesení schváleno (č. 1164).	

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve

znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/6/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	109
Řeč poslance Stanislava Křečka	110
Řeč poslance Jaroslava Vandase	111
Řeč poslance Jana Chvojky	111
Řeč poslance Jiřího Paroubka	112
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	113
Usnesení schváleno (č. 1165).	

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/5/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	115
Řeč poslance Jana Husáka	116
Řeč poslance Milana Urbana	118
Řeč poslance Václava Votavy	119
Řeč poslance Petra Skokana	121
Řeč poslance Borise Štátného	122
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	122
Usnesení schváleno (č. 1166).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

19. Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	123
Řeč poslance Jeronýma Tejce	123

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	125
Řeč poslankyně Jany Fischerové	125

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	126
Řeč poslance Jaroslava Krupky	127
Řeč poslance Marka Bendy	128

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	129
Řeč poslance Vladislava Vilímce	132
Řeč poslance Václava Votavy	134
Řeč poslance Vladislava Vilímce	136
Řeč poslance Petra Braného	137
Řeč poslance Petra Hulinského	138

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	139
Řeč poslance Borise Štátného	141
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	142
Řeč poslance Vladislava Vilímce	144
Usnesení schváleno (č. 1167).	

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	146
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	147

Řeč poslance Miroslava Opálky	147
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Antonína Sedi	148
Řeč poslance Adama Rykaly	149
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	153
Řeč poslance Miroslava Opálky	154
Řeč poslance Michala Babáka	155
Řeč poslankyně Milady Emmerové	155
Řeč poslankyně Marty Semelové	156
Řeč poslance Jiřího Paroubka	157
Řeč poslance Miroslava Opálky	158
Řeč poslance Adama Rykaly	159
Řeč poslance Michala Babáka	159

6. června 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Františka Sivery	161
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	161
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	165
Řeč poslance Vladislava Vilímce	166
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	166
Řeč poslance Petra Gazdíka	167
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	167
Řeč poslance Pavla Kováčíka	169
Řeč poslance Jeronýma Tejce	171

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

14. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	172
Řeč poslance Marka Bendy	174

Řeč poslankyně Dany Váhalové	175
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	177
Řeč poslance Otto Chaloupky	177
Řeč poslance Jiřího Paroubka	179
Řeč poslance Vladimíra Konička	185
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	187
Řeč poslance Jana Husáka	191
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	192
Řeč poslankyně Marty Semelové	193
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	194
Řeč poslance Alexandera Černého	195
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	195
Řeč poslance Pavla Kováčíka	195
Řeč poslance Františka Dědiče	196
Řeč poslance Pavla Kováčíka	196
Řeč poslance Jeronýma Tejce	197
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	197
Řeč poslance Petra Gazdíka	198
Řeč poslance Pavla Kováčíka	198
Řeč poslance Jiřího Paroubka	199
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	199
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	201
Řeč poslance Pavla Kováčíka	203
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	203
Řeč poslance Jeronýma Tejce	204

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	205
Řeč poslance Adama Rykaly	206

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Stanislava Polčáka	206
Řeč poslance Daniela Kortehe	207
Řeč poslance Jeronýma Tejce	207
Řeč poslance Ivana Ohlídala	208
Řeč poslance Miroslava Opálky	208
Řeč poslance Stanislava Humla	209
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	209
Řeč poslance Břetislava Petra	210

Řeč poslance Michala Babáka	211
Řeč poslance Stanislava Grospiče	213
Řeč poslance Antonína Sedi	216
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	219
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	220

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	220
Řeč poslance Stanislava Křečka	221

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Václava Votavy	221
-----------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	223
Řeč poslance Jiřího Zemánka	225
Řeč poslance Miroslava Petráně	228
Řeč poslance Jana Látky	229
Řeč poslance Víta Bárty	231
Řeč poslance Stanislava Křečka	232
Řeč poslance Jaroslava Škárky	233
Řeč poslance Radka Johna	234
Řeč poslance Jeronýma Tejce	236
Řeč poslance Františka Bublana	238
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	238
Řeč poslance Jeronýma Tejce	239
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	239
Řeč poslance Pavla Kováčka	239
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	240
Řeč poslance Michala Babáka	241
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	241
Řeč poslance Ladislava Šincla	241
Řeč poslankyně Ivany Weberové	242
Řeč poslance Jeronýma Tejce	243
Řeč poslance Jiřího Petru	243
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	244

32. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	244
Řeč poslance Pavla Suchánka	246
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	246

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	252
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	254
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	254
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	256
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	257
Řeč poslance Jiřího Dolejše	258
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	259
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	260
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	260
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	262
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	262
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	262
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	263
Řeč poslance Jeronýma Tejce	263
Řeč poslankyně Dany Váhalové	263
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	263
Řeč poslance Jiřího Šulce	264
Řeč poslance Jiřího Paroubka	264
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	270
Řeč poslance Jiřího Dolejše	271
Řeč poslankyně Soni Markové	275
Řeč poslance Antonína Sedi	277
Řeč poslance Miroslava Opálky	279
Řeč poslance Michala Babáka	280
Řeč poslance Pavla Suchánka	282
Řeč poslance Miroslava Opálky	283
Řeč poslankyně Soni Markové	283
Řeč poslance Pavla Kováčka	284
Řeč poslance Marka Bendy	284
Řeč poslance Pavla Kováčka	284
Usnesení schváleno (č. 1168).	

7. června 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Vidíma	286
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	286

114. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zbyřka Stanjury	288
Řeč poslance Ivana Ohlídala	289
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	291
Řeč poslance Ivana Ohlídala	293
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	297
Řeč poslance Ivana Ohlídala	301
Řeč poslance Břetislava Petra	312

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

102. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 /sněmovní tisk 650/

Řeč pana Pavla Varvařovského	313
Řeč poslance Františka Laudáta	315
Řeč poslance Jana Chvojky	316
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	316
Řeč pana Pavla Varvařovského	318
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	318
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	319
Řeč poslance Františka Laudáta	320
Usnesení schváleno (č. 1169).	

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	321
Řeč poslance Jaroslava Krupky	322

Řeč poslance Františka Sivery	322
Řeč poslance Václava Mencla	322
Řeč poslance Jaroslava Krupky	322
Řeč poslance Miroslava Petráně	324
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	325
Řeč poslance Stanislava Polčáka	325
Řeč poslance Jana Klána	326
Řeč poslance Františka Sivery	326
Řeč poslance Jana Látky	326
Řeč poslance Jana Čechlovského	327
Řeč poslance Jaroslava Plachého	328
Řeč poslance Daniela Kortehe	328
Řeč poslankyně Jany Černochové	328
Řeč poslance Václava Mencla	329
Řeč poslance Otto Chaloupky	329
Řeč poslance Jaroslava Krupky	330

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - první čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	331
Řeč poslance Jiřího Šulce	332
Řeč poslance Pavla Hojdy	333
Řeč poslance Stanislava Polčáka	333
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	334
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	334
Řeč poslance Ladislava Velebného	335
Usnesení schváleno (č. 1170).	

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	336
Řeč poslance Pavla Stařka	339

Řeč poslance Viktora Paggia	340
Řeč poslance Stanislava Polčáka	340
Řeč poslankyně Ivany Weberové	341
Řeč poslance Stanislava Polčáka	342
Řeč poslankyně Jany Suché	343
Řeč poslance Jeronýma Tejce	343
Řeč poslankyně Ivany Weberové	345
Řeč poslance Roma Kostřici	345
Řeč poslance Igora Svojáka	346
Řeč poslankyně Jany Suché	347
Řeč poslance Jeronýma Tejce	347
Řeč poslance Pavla Staňka	347
Řeč poslance Jiřího Petru	348

15. Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - druhé čtení

Řeč poslance Pavla Staňka	348
Řeč poslance Marka Bendy	349
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	349
Řeč poslance Antonína Sedi	352
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	353
Řeč poslance Jana Čechlovského	353
Řeč poslance Marka Bendy	353
Řeč poslance Roma Kostřici	354

115. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Marie Nedvědové	355
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	355
Řeč poslance Igora Svojáka	356
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	357
Řeč poslance Ladislava Šincla	359
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	360
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	363
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	363
Řeč poslance Jiřího Paroubka	366

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	367
Řeč poslance Ivana Ohlídala	368
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	369
Řeč poslance Jaroslava Vandasev	371
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	372
Řeč poslankyně Jany Černochové	374
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	374
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	377
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	378
Řeč poslance Jana Kubaty	381
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	382
Řeč poslance Františka Novosada	382
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	383
Řeč poslance Václava Klučky	385
Řeč poslankyně Marty Semelové	385
Řeč poslance Zdeňka Boháče	386
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	386
Řeč poslance Víta Bárty	388
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	389

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Jana Chvojky	391
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	392
Řeč poslance Jiřího Paroubka	395
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	396
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	396
Řeč poslankyně Květy Matušovské	398
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	399
Řeč poslance Víta Němečka	401
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	402
Řeč poslance Antonína Sedi	404
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	404
Řeč poslance Ladislava Skopala	405
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	406
Řeč poslance Ivana Ohlídala	408
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	409
Řeč poslance Josefa Nekla	411
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	412
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	413
Řeč poslankyně Dany Váhalové	414
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	414

Řeč poslankyně Marie Rusové	416
-----------------------------------	-----

8. června 2012

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Petra Gazdíka	418
Řeč poslance Jana Vidíma	419
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	420
Řeč poslance Pavla Kováčka	421
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	421
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	422
Řeč poslance Pavla Kováčka	422
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	423
Řeč poslance Jiřího Štětiny	423
Řeč poslance Jeronýma Tejce	423
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	425

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii /sněmovní tisk 608/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	426
Řeč poslance Davida Vodrážky	428
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	428
Řeč poslance Davida Vodrážky	429

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	429
Usnesení schváleno (č. 1171).	

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	430
Řeč poslance Jana Čechlovského	431
Řeč poslankyně Soni Markové	432
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	432
Řeč poslance Jana Čechlovského	434
Řeč poslankyně Marty Semelové	437
Řeč poslance Ladislava Šincla	439
Řeč poslance Václava Votavy	440
Řeč poslankyně Milady Emmerové	441
Řeč poslankyně Dany Váhalové	444
Řeč poslankyně Jany Drastichové	445
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	446
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	447
Řeč poslance Jana Čechlovského	448
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	448
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	448
Řeč poslankyně Marty Semelové	449
Řeč poslance Ladislava Šincla	450
Řeč poslankyně Jany Drastichové	450
Řeč poslance Romana Sklenáka	450
Řeč poslance Václava Cempírka	451

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	451
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	453
Řeč poslance Romana Sklenáka	453
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	454

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy 454
Usnesení schváleno (č. 1172).

33. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové–Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - první čtení

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 455
Řeč poslance Igora Svojáka 458
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 467
Řeč poslance Borise Štátného 468
Řeč poslance Pavla Kováčika 473

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Borise Štátného 474
Řeč poslankyně Soni Markové 474
Řeč poslance Jiřího Skalického 475
Řeč poslance Jiřího Štětiny 477
Řeč poslance Radka Johna 478
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 479
Řeč poslance Františka Dědiče 479
Usnesení schváleno (č. 1173).

12. června 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 482
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 482
Řeč poslance Marka Bendy 483

Řeč poslance Jiřího Štětiny 484
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové 484
Řeč poslance Jana Bauera 484
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 485
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 486
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 486
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 488
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 488
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 488
Řeč poslankyně Milady Halíkové 489
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské 491

98. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 /sněmovní tisk 698/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 492
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga 494
Řeč poslance Jana Vidíma 495
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 496
Řeč poslance Alexandera Černého 499
Řeč poslance Petra Hulinského 503
Řeč poslance Jana Hamáčka 504
Řeč poslance Antonína Sedi 507
Řeč poslance Jiřího Paroubka 509
Řeč poslance Jana Vidíma 511
Usnesení schváleno (č. 1174 a č. 1175).

99. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2011 /sněmovní tisk 644/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 514
Řeč poslance Davida Kádnera 515
Usnesení schváleno (č. 1176).

100. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec – prosinec 2011 /sněmovní tisk 651/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	516
Řeč poslance Alexandra Černého	516
Usnesení schváleno (č. 1177).	

117. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Otto Chaloupky

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	518
Řeč poslance Františka Dědiče	518
Řeč poslance Jiřího Paroubka	519
Řeč poslankyně Marie Rusové	519
Řeč poslance Otto Chaloupky	520

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	523
Usnesení schváleno (č. 1178).	

37. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 602/ - první čtení

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	524
Řeč poslance Miroslava Jeníka	526
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	526
Řeč poslance Miroslava Opálky	527
Řeč poslance Miroslava Jeníka	527
Řeč poslance Jeronýma Tejce	528
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	529
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	529
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	530
Řeč poslance Stanislava Grospiče	531
Řeč poslance Františka Bublana	532

Řeč poslance Jeronýma Tejce	533
Usnesení schváleno (č. 1179).	

47. Návrh poslanců Milana Urbana, Josefa Smýkala, Jaroslava Krákory, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 631/ - první čtení

Řeč poslance Milana Urbana	535
Řeč poslance Radima Fialy	536
Řeč poslance Michala Babáka	537
Řeč poslance Petra Braného	538
Řeč poslance Milana Urbana	540
Řeč poslance Radima Fialy	542
Řeč poslance Petra Braného	542
Řeč poslance Pavla Hojdy	543

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavla Suchánka	544
Řeč poslance Milana Urbana	544

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Rudolfa Chlada	545
Usnesení schváleno (č. 1180).	

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	546
Řeč poslance Milana Urbana	546
Řeč poslance Jana Látky	547
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	548
Řeč poslance Františka Sivery	550
Řeč poslance Jana Bureše	550
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	550
Řeč poslance Milana Urbana	550
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	551
Usnesení schváleno (č. 1181).	

60. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 576/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Zdeňka Škromacha 552
Řeč poslance Miroslava Jeníka 554
Usnesení schváleno (č. 1182).

61. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení

Řeč člena rady Plzeňského kraje Petra Smutného 555
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky 557
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 558

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

13. června 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 564
Řeč poslance Petra Gazdíka 565
Řeč poslance Jeronýma Tejce 565
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 565
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 566
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 570
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové 570
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 571
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 571
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 572
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 573

85. Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - třetí čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce 574
Usnesení schváleno (č. 1183).

86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 1184).

88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/ - třetí čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 576
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové 577
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 577
Řeč poslance Pavla Kováčika 582
Řeč poslance Jeronýma Tejce 585
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 586

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Gabriely Peckové 586
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové 587
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 587
Usnesení schváleno (č. 1185).

78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Čechlovského 589
Usnesení schváleno (č. 1186).

76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	592
Řeč poslance Stanislava Křečka	594
Řeč poslance Jana Chvojky	595
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	595
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	596
Řeč poslance Stanislava Grospiče	598
Řeč poslance Jana Chvojky	599
Řeč poslance Stanislava Polčáka	599
Řeč poslankyně Ivany Weberové	600
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	601
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	601
Řeč poslance Jana Chvojky	602
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	602
Řeč poslance Pavla Staňka	603
Řeč poslance Stanislava Křečka	605
Řeč poslance Jana Chvojky	605
Řeč poslance Stanislava Grospiče	606
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	606
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	607
Řeč poslance Stanislava Křečka	608
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	608
Řeč poslance Jana Chvojky	609
Řeč poslance Antonína Sedi	609
Řeč poslance Roma Kostřici	610
Řeč poslance Pavla Staňka	612
Usnesení schváleno (č. 1187).	

81. Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Křečka	615
Řeč poslance Václava Mencla	619
Usnesení schváleno (č. 1188).	

119. Návrh poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona

č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 638/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	620
Řeč poslance Jana Smutného	621
Řeč poslance Václava Horáčka	621
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	622
Řeč poslance Pavla Kováčíka	622

14. června 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Vidíma	624
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	624
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	625

114. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Břetislava Petra	626
-------------------------------------	-----

101. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2011 /sněmovní tisk 649/

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	627
Řeč poslance Františka Sivery	627
Usnesení schváleno (č. 1189).	

118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů návrh nařízení Rady, kterým se na období 2014–2020 zavádí program Evropa pro občany /sněmovní tisk 705-E/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	629
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové/	631
Usnesení schváleno (č. 1190).	

Pokračování v projednávání bodu

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - druhé čtení

Řeč poslance Viktora Paggia	632
Řeč poslance Jaroslava Krupky	633

41. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - první čtení

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	633
Řeč poslankyně Jany Suché	635
Řeč poslance Stanislava Křečka	635
Řeč poslance Jiřího Krátkého	635
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	636
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	636
Usnesení schváleno (č. 1191).	

58. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	637
Řeč poslance Josefa Šenfelda	638
Řeč poslance Ladislava Skopala	640
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	640
Řeč poslance Ladislava Skopala	641
Usnesení schváleno (č. 1192).	

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	642
Řeč poslance Františka Novosada	643
Usnesení schváleno (č. 1193).	

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 664/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	644
Řeč poslance Václava Kubaty	645
Usnesení schváleno (č. 1194).	

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetí dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. listopadu 2010) /sněmovní tisk 673/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	646
Řeč poslankyně Lenky Andrýsové	647
Usnesení schváleno (č. 1195).	

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012 /sněmovní tisk 684/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	648
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	649
Usnesení schváleno (č. 1196).	

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012 /sněmovní tisk 687/ - první čtení
- Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 649
 Řeč poslance Pavla Holíka 650
 Usnesení schváleno (č. 1197).
104. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2011 /sněmovní tisk 654/
- Řeč poslance Václava Kubaty 650
 Usnesení schváleno (č. 1198).
105. Výroční zpráva o činnosti České televize za rok 2011 /sněmovní tisk 655/
- Řeč poslance Václava Mencla 651
 Řeč poslance Petra Gazdíka 652
 Usnesení schváleno (č. 1199).
106. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/
- Řeč poslance Jana Husáka 653
 Usnesení schváleno (č. 1200).
107. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2011 /sněmovní tisk 656/
- Řeč poslance Radima Jirouta 654
 Usnesení schváleno (č. 1201).

108. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2011 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 670/

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	654
Řeč poslance Jiřího Papeže	655
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	656
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	656
Řeč poslance Jiřího Papeže	657
Usnesení schváleno (č. 1202).	

109. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 672/

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	657
Řeč poslance Jaroslava Krákory	658
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	658
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	659

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	660
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	661
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	661
Řeč poslance Petra Gazdíka	662
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	662
Řeč poslance Vladislava Vilímce	665
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	665
Řeč viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslava Kaly	666
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	669
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	670
Řeč poslance Jiřího Petrů	672
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	672
Řeč poslance Vladislava Vilímce	673
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	674
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	674
Řeč poslance Jana Kubaty	675
Usnesení schváleno (č. 1203).	

110. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2011 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 674/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	675
Řeč poslance Jiřího Štětiny	677
Řeč poslance Petra Hulinského	678
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	678
Řeč poslance Jiřího Štětiny	678
Usnesení schváleno (č. 1204).	

111. Roční účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2011 /sněmovní tisk 675/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	679
Řeč poslance Jana Babora	680
Řeč poslance Stanislava Polčáka	680
Řeč poslankyně Milady Halíkové	680
Řeč poslance Stanislava Polčáka	681
Řeč poslance Jana Babora	682
Usnesení schváleno (č. 1205).	

112. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Technologické agentury ČR /sněmovní dokument 2321/

Řeč poslance Ladislava Jirků	682
Usnesení schváleno (č. 1206).	

113. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	684
--	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

16. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon

č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Milady Emmerové	685
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	685
Řeč poslance Jaroslava Ečka	686
Řeč poslankyně Milady Emmerové	686
Řeč poslance Romana Sklenáka	686
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	687
Řeč poslankyně Milady Emmerové	687
Řeč poslance Marka Bendy	688

115. Ústní interpelace

Řeč poslance Petra Hulinského	689
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	689
Řeč poslance Jiřího Paroubka	691
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	692
Řeč poslance Radima Jirouta	694
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	694
Řeč poslance Ivana Ohlídala	697
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	698
Řeč poslance Jiřího Šlégra	700
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	701
Řeč poslance Jana Kubaty	704
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	704
Řeč poslance Milana Šťovíčka	707
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	708
Řeč poslance Ladislava Šincla	710
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	711
Řeč poslance Radka Johnav	713
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	714
Řeč poslance Jiřího Šlégra	716
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	717
Řeč poslance Vojtěcha Adama	719
Řeč poslance Václava Votavy	720
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	721
Řeč poslance Ladislava Šincla	723

Řeč poslance Václava Klučky	724
Řeč poslance Josefa Nekla	724
Řeč poslankyně Marty Semelové	725

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	726
Řeč poslance Radka Johna	728
Řeč poslance Pavla Hojdy	729
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	730
Řeč poslance Petra Skokana	732
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	733
Řeč poslance Petra Skokana	734
Řeč poslance Jiřího Štětiny	734
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	735
Řeč poslance Jiřího Štětiny	736
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	736
Řeč poslance Jiřího Paroubka	738
Řeč poslance Ivana Ohlídala	738
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	739
Řeč poslance Františka Novosada	741
Řeč poslankyně Dany Váhalové	741
Řeč poslance Ivana Ohlídala	741
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	742
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	744
Řeč poslance Václava Klučky	745
Řeč poslance Josefa Nekla	746
Řeč poslance Jiřího Štětiny	746
Řeč poslance Václava Klučky	747
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	748
Řeč poslance Václava Klučky	749

15. června 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	751
Řeč poslance Jana Hamáčka	753
Řeč poslance Václava Votavy	753
Řeč poslance Petra Gazdika	754

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	754
Řeč poslance Pavla Kováčka	754
Řeč poslance Jiřího Štětiny	755

103. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2011 /sněmovní tisk 652/

Usnesení schváleno (č. 1207).

Řeč poslance Pavla Suchánka	757
Usnesení schváleno (č. 1208).	

73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Krupky	759
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	763
Řeč poslance Jaroslava Krupky	763
Usnesení schváleno (č. 1209).	

120. Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 2721/

Řeč poslance Jana Vidíma	767
Řeč poslance Stanislava Křečka	768
Řeč poslance Jana Vidíma	769
Usnesení schváleno (č. 1210).	

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	772
Usnesení schváleno (č. 1211).	

30. Vládní návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	774
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	774
Řeč poslance Miroslava Opálky	775
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	780
Usnesení schváleno (č. 1212).	

31. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	781
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	781
Řeč poslance Miroslava Opálky	782
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	783
Usnesení schváleno (č. 1213).	

80. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Řeč poslance Vladimíra Konička	784
Řeč poslankyně Marty Semelové	787

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	789
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	790
Řeč poslance Stanislava Grospiče	795

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

20. června 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	800
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	801
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	804
Řeč poslance Jiřího Štětiny	804

121. Návrh poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 638/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Smutného	806
Usnesení schváleno (č. 1214).	

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Krupky	808
Usnesení schváleno (č. 1215).	

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Látky	809
Řeč poslance Milana Urbana	811
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	812
Řeč poslance Milana Urbana	813
Usnesení schváleno (č. 1216).	

82. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon

č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Milady Emmerové	815
Řeč poslance Cyrila Zapletala	816
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	817
Řeč poslance Borise Štátného	819
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	819
Usnesení schváleno (č. 1217).	

Řeč poslance Jana Látky	820
-------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

80. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Opálky	820
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Miroslava Opálky	828
Řeč poslance Jiřího Paroubka	828
Řeč poslance Ladislava Velebného	831
Řeč poslance Antonína Sedi	833
Řeč poslance Břetislava Petra	836
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	839
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	839
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	840
Řeč poslance Pavla Kováčka	841
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	841
Řeč poslance Pavla Kováčka	843

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

116. Návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	844
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	845
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	845
Řeč poslance Stanislava Polčáka	846
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	846
Usnesení schváleno (č. 1218).	

Řeč poslance Jeronýma Tejce	847
-----------------------------------	-----

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	848
Řeč poslance Stanislava Polčáka	849
Řeč poslance Josefa Novotného st.	850
Řeč poslance Michala Babáka	852
Řeč poslance Stanislava Polčáka	854
Řeč poslance Michala Babáka	855
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	855
Řeč poslance Jana Chvojky	855
Řeč poslance Radka Johna	856
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	858
Řeč poslankyně Soni Markové	860
Řeč poslance Michala Babáka	861
Řeč poslance Jana Chvojky	862
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	862
Řeč poslance Stanislava Polčáka	863
Řeč poslance Michala Babáka	864

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a

zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 621/ - druhé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	865
Řeč poslance Františka Laudáta	865
Řeč poslance Jaroslava Plachého	866
Řeč poslance Ladislava Skopala	867

34. Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - první čtení

Řeč poslance Jiří Štětiny	869
Řeč poslance Igora Svojáka	870
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	870
Řeč poslance Jiřího Skalického	871
Usnesení schváleno (č. 1219).	

91. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Petra Tluchoře	872
Řeč poslance Jaroslava Škárky	873
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	874
Řeč poslance Michala Babáka	874
Řeč poslance Jaroslava Škárky	874
Řeč poslance Pavla Kováčikav	875
Řeč poslance Petra Tluchoře	875
Usnesení schváleno (č. 1220).	

92. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslance Petra Tluchoře	876
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	877
Řeč poslance Petra Tluchoře	877

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

93. Návrh na volbu členů Rady České televize

Řeč poslance Petra Tluchoře	878
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

94. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Petra Tluchoře	879
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

95. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Petra Tluchoře	879
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

96. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Petra Tluchoře	880
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

97. Návrh na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Řeč poslance Petra Tluchoře	881
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

49. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - první čtení
- Řeč poslankyně Anny Putnové 882
 Řeč poslance Ivana Ohlídala 884
 Usnesení schváleno (č. 1221).

57. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 886
 Řeč poslance Miroslava Jeníka 888
 Řeč poslance Miroslava Opálky 889
 Řeč poslance Michala Doktora 891
 Řeč poslance Miroslava Opálky 892
 Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 892
 Řeč poslance Miroslava Jeníka 893
 Řeč poslance Vojtěcha Filipa 893
 Usnesení schváleno (č. 1222).

Řeč poslance Petra Tluchoře 895

Pokračování v projednávání bodů

92. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
97. Návrh na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
96. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Pokračování v projednávání bodu

95. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Petra Tluchoře 896
 Usnesení schváleno (č. 1223).

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

93. Návrh na volbu členů Rady České televize

Usnesení schváleno (č. 1224).

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

94. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Usnesení schváleno (č. 1225).

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 897

22. června 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Tluchoře 898

Pokračování v projednávání bodů

93. Návrh na volbu členů Rady České televize

95. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
94. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Pokračování v projednávání bodu

80. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Petru	900
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	905
Řeč poslance Michala Babáka	907
Řeč poslance Jana Bauera	908
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	909
Řeč poslance Jeronýma Tejce	910
Řeč poslankyně Dany Váhalové	912
Řeč poslankyně Milady Halíkové	913
Řeč poslance Václava Votavy	916
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	920
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	923
Řeč poslance Václava Klučky	923

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Josefa Smýkala	927
Řeč poslance Františka Laudáta	929
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	931
Řeč poslance Břetislava Petra	931
Řeč poslance Jeronýma Tejce	932
Řeč poslankyně Milady Emmerové	933

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny 5. června 2012 ve 14.03 hodin Přítomno: 191 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 40. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 40. schůze dne 24. května 2012. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 25. května 2012.

Nyní vás požádám, abyste se všichni zaregistrovali svými identifikačními kartami, a zároveň mi ohlaste, kdo máte kartu náhradní. Náhradní kartu mi zatím nahlásili pan poslanec Michal Hašek, bude mít náhradní kartu číslo 43, pan poslanec Miroslav Váňa – náhradní karta číslo 50.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom jimi určili pana poslance Václava Klučku a pana poslance Františka Laudáta. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů. (Nikdo se nehlásil.)

Pokud tomu tak není, zahajuji hlasování číslo 1 a táži se, kdo souhlasí s navrženými ověřovateli.

Hlasování číslo 1. Přítomno 187, pro 174, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 40. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Václava Klučku a pana poslance Františka Laudáta.

Pan poslanec Marek Šnajdr má náhradní kartu číslo 52. Ještě se zeptám pana poslance Paroubka – má náhradní kartu číslo 36? Ano.

Nyní k omluvám. Sdělují, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Pavel Bém – rodinné důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody. Z členů vlády se omlouvají Martin Kuba – zahraniční cesta, Alexandr Vondra – pracovní důvody.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny. Návrh, jak již jsem řekla, je uveden na pozvánce.

Nejprve bych vám chtěla sdělit, že Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 619/3. Jeho zákonná lhůta k projednání uplyne 9. června, což je sobota. Po uplynutí této lhůty jej zařadíme do programu 40. schůze.

Paní kolegyně Klasnová má náhradní kartu číslo 25.

Dále vás chci seznámit s návrhem, na kterém se shodlo dnešní

grémium – zařadit do programu 40. schůze Poslanecké sněmovny nový bod, a to Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny.

To je z mé strany vše a nyní dostanete slovo vy, kteří budete chtít dát návrhy k programu schůze.

Ještě oznamuji, že pan kolega Tejc má náhradní kartu číslo 44.

Přihlášky k návrhu pořadu schůze – pan kolega Paroubek, poté pan kolega Vidím, paní kolegyně Klasnová, pan kolega Stanjura.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, dlouhodobě se projevuje jev, který bych nazval vážnou situací v čerpání evropských peněz. Vlastně došlo přednedávkem k pozastavení všech operačních programů z Evropského fondu pro regionální rozvoj a jednoho z Evropského sociálního fondu. Včera jsme získali zprávu, byť to není rozhodnutí z Bruselu, že byl pozastaven ROP Severozápad. Množí se indicie o podivných čerpáních z evropských fondů jak na centrální úrovni v operačních programech, tak v ROPEch v Ústí nad Labem a podobně.

Chtěl bych navrhnout, aby ministr pro místní rozvoj a ministr financí podali zprávu o situaci v evropských fondech a stavu uplatnění nápravných opatření, která umožní co nejrychlejší obnovení čerpání evropských peněz, nejlépe k 1. 7. tohoto roku. Navrhují termín příští čtvrtek v 11 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji mi, abych vás požádal o zařazení dalšího bodu do pořadu naší schůze, a to sněmovní tisk 698, vládní návrh nasazení sil a prostředků Armády České republiky na roky 2013 a 2014. Tímto tiskem se bude v průběhu tohoto týdne zabývat výbor pro obranu Poslanecké sněmovny, a proto bych chtěl požádat o zařazení tohoto bodu do bloku zpráv jako prvního. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tisk 698. (Ano.)

Paní kolegyně Klasnová má slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně, kolegové, navrhují pevné zařazení bodů 8 a 9 návrhu pořadu 40. schůze, tisky 351 a 352 – změna Ústavy České republiky a změna zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve druhém čtení.

Oba předkládané návrhy nám do Sněmovny byly vládou doručeny již

v květnu roku 2011 a jejich první čtení proběhla téměř přesně před rokem, 17. 6. 2011. Od té doby byly tyto body zařazeny na pořad čtyř schůzí: 32., 33., 36. a 38., ale vždy byly vyřazeny a nedošlo k jejich projednání. Poslanecký klub Věci veřejných považuje za důležité tyto normy projednat a schválit. Navrhují zařadit tyto body pevně jako první body jednacího dne pátku 8. 6. 2012.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jako první a druhý bod, paní kolegyně? Ano.

Pan kolega Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Mám dva návrhy, jeden procedurální a jeden na pevné zařazení bodu.

Nejdříve procedurální. Jménem dvou poslaneckých klubů navrhují, aby Poslanecká sněmovna jednala, meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21., případně i po 24. hodině. (Potlesk z levé strany sálu.)

Pak navrhují pevně zařadit dnes po již pevně zařazených bodech tyto body programu: bod číslo 59, sněmovní tisk 694, vládní návrh zákona o rozpočtovém určení daní, první čtení, poté zařadit bod číslo 22, sněmovní tisk 659, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o důchodovém pojištění, druhé čtení, a poté bod číslo 14, sněmovní tisk 580, vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, jako třetí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, tisky jsou to, prosím, 694, 659 a 580? (Souhlas.) Ano, děkuji.

Ještě někdo se hlásí k pořadu schůze? Pan kolega Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, krásné dobré odpoledne. Já se nehlásím k programu schůze, ale nechci po schválení programu vstupovat do diskuse, kdy bude soustředěna pozornost jinam.

Chci vás upozornit a oznámit vám, že na základě žádosti jednoho předsedy poslaneckého klubu jsem po konzultaci s místopředsedkyní volební komise prodloužil lhůtu na podávání návrhů na všechny volební body do pátku do 14 hodin, tak aby volba mohla proběhnout ve stejný termín, tedy v úterý nebo ve středu třetí týden Sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Budeme nyní hlasovat o návrzích k programu schůze, které zazněly.

Nejprve o návrhu z grémia. Ten zní zařadit nový bod, a to návrhy na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny, do programu této schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 194, pro 182, proti 4. Tento návrh jsme přijali.

Nyní k návrhu pana poslance Jiřího Paroubka. Navrhuje zařazení nového bodu, a to aby ministr pro místní rozvoj a ministr financí podali zprávu k situaci v evropských strukturálních fondech a o nápravných opatřeních uplatněných vládou, která umožní co nejrychlejší obnovení čerpání z těchto fondů. Navrhuje zařadit tento bod na čtvrtek 14. 6. v 11 hodin.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přítomno 194, pro 90, proti 85. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jan Vidím navrhuje zařazení nového bodu, jedná se o sněmovní tisk 698, a to do bloku zpráv.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 195, pro 113, proti 60. Návrh jsme přijali.

Paní kolegyně Klasnová navrhuje zařazení sněmovních tisků 351 a 352, jsou to druhá čtení, a to na pátek 8. 6. pevně jako první a druhý bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení těchto dvou bodů. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 5, přítomno 195, pro 33, proti 84. Tento návrh přijat nebyl.

Pan kolega Zbyněk Stanjura navrhuje dva body. Nejprve procedurální bod, abychom mohli jednat dnes – jednat a hlasovat, přesně tak, jak to řekl před chvílí na mikrofon – po 19., 21., případně 24. hodině.

O tomto procedurálním návrhu rozhodneme v hlasování s číslem 6. Zahájila jsem toto hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 195, pro 107, proti 67. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem je zařadit na dnešek po již pevně zařazených bodech bod 59, sněmovní tisk 694 v prvním čtení, bod 22, sněmovní tisk

659 ve druhém čtení, a bodu 14, sněmovní tisk 580 ve druhém čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení bodů? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 195, pro 103, proti 87. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy, které směřovaly k pořadu schůze. Budeme tedy hlasovat o celém návrhu pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a jak byl upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 8. Táhá se, kdo je pro přijetí návrhu pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny ve znění schválených pozměňovacích návrhů. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 8, přítomno 194, pro 103, proti 74. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Tím jsme učinili zadost úvodním formalitám. Budeme se nyní moci věnovat bodu, který nese název Rozhodnutí Poslanecké sněmovny o přípustnosti trestního stíhání poslance Davida Ratha podle čl. 27 odst. 5 Ústavy České republiky.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, než přistoupíme k samotnému projednávání bodu číslo 1, tedy k prvnímu bodu schváleného pořadu schůze Poslanecké sněmovny, je potřeba udělat několik kroků, které povedou k organizačním opatřením.

Nejprve vás chci upozornit na to, že pana poslance Davida Ratha doprovází do jednacího sálu tříčlenná skupina příslušníků Policie České republiky, která bude ozbrojena, což vyplývá z nepřekročitelnosti předpisů Policie České republiky. Jiná varianta, pokud jde o zbraň, nebyla možná.

Na dnešním politickém grémiu jsem o těchto skutečnostech informovala předsedy poslaneckých klubů. Podle § 52 odst. 4 jednacího řádu přísluší rozhodnutí o přítomnosti této eskorty mně. Sdělují vám tedy, že mé rozhodnutí v této věci je kladné.

Dále je třeba v souladu s § 52 odst. 1 jednacího řádu, který stanoví, že poslanci je v jednacím sále trvale vyhrazeno poslanecké křeslo, odhlasovat, že pro tuto příležitost změníme zasedací pořádek, a to tak, že poslanec David Rath by po celou dobu projednávání bodu 1 pořadu 40. schůze Sněmovny seděl a hlasoval z vyhrazeného místa u stolku zpravodajů. Tam by rovněž seděl policejní doprovod.

Návrh usnesení bude znít takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje změnu zasedacího pořádku při projednávání bodu číslo 1 pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny, a to tak, že poslanec David Rath bude po

celou dobu projednávání tohoto bodu sedět a hlasovat z místa u stolku zpravodajů."

Zahájuji hlasování číslo 9. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na změnu zasedacího pořádku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 9, přítomno 192, pro 156, proti 4, tento návrh jsme přijali.

To bylo z mé strany vše, co bylo potřeba udělat k tomu, abychom mohli přistoupit k projednávání bodu číslo 1. Já vás požádám, abyste setrvali na svých místech – během několika málo minut bude přiveden do jednacího sálu poslanec David Rath.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, dříve než přistoupíme k projednávání bodu číslo 1, tak mi dovolu, abych vás seznámila ještě s jednou právě došlou omluvou. Z důvodu plnění dlouhodobě plánovaných pracovních povinností se omlouvá v úterý dnešního dne od 15 hodin pan ministr vnitra Jan Kubice. (Hlasitý smích z levé části sálu.)

(Po několika minutách přichází poslanec David Rath v doprovodu ze zadních dveří sálu a usedá ke stolku zpravodajů.)

Kolegyně a kolegové, přistoupíme k projednávání bodu číslo 1. Dříve než tak učiním, oznámím vám, že náhradní kartu číslo 21 má pan poslanec David Rath.

Zahájuji tedy bod číslo 1 schváleného programu a tím je

1.

Rozhodnutí Poslanecké sněmovny o přípustnosti trestního stíhání poslance Davida Ratha podle čl. 27 odst. 5 Ústavy České republiky

K tomuto bodu jste obdrželi usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 113 z 22. května 2012. Nyní prosím předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Bohuslava Sobotku, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, poslanci, dovolu mi, abych vás informoval o jednání mandátového a imunitního výboru ve věci přípustnosti trestního stíhání poslance Davida Ratha.

O zadržení poslance Davida Ratha byla předběžně telefonicky informována předsedkyně Poslanecké sněmovny dne 14. května roku 2012 ve 20 hodin 30 minut. Téhož dne v noci převzala předsedkyně Poslanecké

sněmovny oznámení Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem o zadržení poslance a žádost o udělení souhlasu k jeho odevzdání soudu. Příloha tohoto dokumentu obsahovala část spisového materiálu policejního orgánu. Ve 23 hodin dne 14. května letošního roku vyslovila předsedkyně Poslanecké sněmovny podle článku 27 odst. 5 Ústavy a § 12 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny souhlas k odevzdání zadrženého poslance Davida Ratha soudu.

Dne 15. května letošního roku v 11 hodin 25 minut obdržela předsedkyně Poslanecké sněmovny další, doplňující informace a materiály o úkonech trestního řízení, které byly policejním orgánem do současné doby provedeny. Téhož dne ve 12 hodin 35 minut předsedkyně Poslanecké sněmovny postoupila citované oznámení spolu se všemi dodanými dokumenty předsedovi mandátového a imunitního výboru k projednání a podání zprávy s návrhem Poslanecké sněmovně.

16. května letošního roku jsem po projednání se členy mandátového a imunitního výboru svolal 32. schůzi mandátového a imunitního výboru na den 22. května v 9 hodin do budovy Poslanecké sněmovny. Na jednání výboru jsem pozval poslance Davida Ratha, aby se k věci mohl vyjádřit.

Dne 17. května letošního roku převzal mandátový a imunitní výbor od předsedkyně Poslanecké sněmovny další doplňující materiály Policie České republiky a dne 21. května letošního roku byly přímo výboru doručeny ještě další materiály Policie České republiky. S těmito materiály se členové mandátového a imunitního výboru seznámili. Před zahájením jednání výboru jsem obdržel rovněž dopis od pana poslance Davida Ratha a umožnil jsem členům výboru, aby se s obsahem tohoto dopisu ještě před jednáním výboru nebo během jednání výboru rovněž seznámili.

Mandátový a imunitní výbor se na své 32. schůzi dne 22. května letošního roku nejprve seznámil s videozáznamem ze zadržení poslance Davida Ratha. Poté výbor přerušil své jednání v Poslanecké sněmovně a v půl jedenácté téhož dne pokračovalo projednávání tohoto bodu v zařízení Ministerstva vnitra v Praze. Se souhlasem výboru se tohoto jednání zúčastnili také právní zástupci JUDr. Adam Černý a JUDr. Roman Jelínek a také dva příslušníci policejního orgánu.

Po vyjádření poslance Davida Ratha kladli panu poslanci dotazy členové výboru, slovo bylo během jednání výboru uděleno také přítomným právním zástupcům. Po obsáhlé rozpravě bylo jednání výboru v zařízení Ministerstva vnitra přerušeno a pokračovalo opět na půdě Poslanecké sněmovny.

Po zpravodajských zprávách, které přednesli poslanec Jiří Dolejš a poslanec Marek Benda, a po rozpravě bylo výborem jednomyslně přijato usnesení č. 113, které jste obdrželi dne 4. června letošního roku, a máte ho tedy všichni k dispozici.

Tolik tedy zpráva, která popisuje projednání celého případu na půdě mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny.

V tuto chvíli bych si vám jako předseda výboru dovolil poděkovat za pozornost. Současně bych se chtěl přihlásit do podrobné rozpravy, abych mohl přednést návrh z usnesení, tak jak vyplývá z rozhodnutí mandátového a imunitního výboru, tak aby o tomto návrhu usnesení mohla Poslanecká sněmovna dnes hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi a zahajuji všeobecnou rozpravu. Do této rozpravy je jako první přihlášena paní poslankyně Marie Rusová. Jinak se táži, kdo dál si přeje vystoupit, nechť mi to oznámí. Prosím, další v pořadí je přihlášen pan poslanec David Rath. Nyní dostává slovo paní poslankyně Marie Rusová. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Vážená paní místopředsedající, vládo, kolegyně a kolegové, právní vědomí naší společnosti je na velice nízké úrovni. Mělo by být především věcí nás, nejvyšších ústavních činitelů, aby svým jednáním a vystupováním jsme právní vědomí nesnižovali, ale naopak abychom ho posilovali. Říká se, že co právník, to názor. Z teorie práva je zřejmo, že mezery v právu existují a že je zde výkladová stránka, která co neobjektivněji tuto mezeru práva má zaplnit.

A teď prosím dovolte jenom trošičku z toho obecného výkladu. Teď prosím dovolte, abych se vrátila ke kauze poslance Davida Ratha.

Jsem místopředsedkyní mandátového a imunitního výboru a prohlašuji tady, že jsem nikdy před rozhodnutím o doporučení mandátového a imunitního výboru nesdělila své konečné stanovisko. Tak jako soudce by neodpověděl na dotaz novináři, jak rozhodne samotnou kauzu, tak si myslím, že je i věcí členů mandátového a imunitního výboru, aby se tak chovali, a ne aby hned poté, co proběhne mandátový a imunitní výbor, který je uzavřen pro veřejnost, říkali své různé názory, případně seznamovali, částečně pravdivě, částečně nepravdivě, s obsahem spisu, na který je – v uvozovkách – uvaleno mlčení. Pokud média řeknou, že členové mandátového a imunitního výboru jsou drbní, tak prosím, vůči tomuto výroku se velice zřetelně ohrazuji. Pokud tak učinil exministr John, nechť orgány, které jsou k tomu oprávněny, činí a tento případ řeší, ale ať nepaušalizují, protože i média jsou tady od toho, aby právní vědomí zvyšovala, nikoli aby z něho dělala cár papíru.

Domnívám se, že i my jsme od toho, abychom vykládali právo v co možná nejlepším světle. To znamená, jestliže máme nějaké pochybnosti, nechť tyto pochybnosti posoudí instituce k tomu oprávněná. Já se konkrétně tady domnívám – nebudu rozebírat věcnou místní příslušnost

dané kauzy – ale já se domnívám osobně, že co se týče přítomnosti eskorty v jednací místnosti Poslanecké sněmovny, že je to protiústavní. Ale prosím vás, to berte (potlesk vlevo) jako můj názor a popř. jako názor těch, kteří zde zatleskali. Není možné znevažovat nejvyšší instituce ve státě, ale my jsme tady od toho jako ústavní činitelé, abychom se sami řádně chovali, a bychom k tomu nezavdávali příčinu.

Myslím si také, že poslanec David Rath mohl se už vzdát – ale opět, je to můj osobní názor – svého mandátu, protože i on dle mého názoru chce, aby tento případ byl, jak se říká lidově, dotažen do konce a aby v případě, že, jak se říká, za nic nemůže, tak aby i s pomocí jeho advokátů se plně očistil. Pokud tomu tak nebude, je už to jeho věc.

Na závěr mi dovolte říci, že věřím, že orgány činné v trestním řízení, které jediné ony jsou oprávněny tento případ dotáhnout do zdárného nebo jakého konce, tak aby se jim v jejich práci dařilo, a to nejen v případě kauzy Davida Ratha, ale i v ostatních kauzách, kde jsou miliardové úniky. Mrzí mě, že ti, které by to mělo zajímat, v této poslanecké síni nejsou.

Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni Rusové. Nyní dostane slovo pan poslanec Rath, jak již jsem avizovala – ale signalizuje mi pan předseda poslaneckého klubu, že se hlásí s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych si taktéž dovolil vyjádřit svůj nesouhlas s podle mého názoru nepřiměřenou demonstrací síly ze strany moci výkonné tady na půdě parlamentu. Já myslím, že ani známý terorista Breivik nemá takové zacházení, jaké se dostalo Davidu Rathovi. (Potlesk vlevo.) Myslím, že ti policisté, kteří tady sedí a kteří plní svůj úkol, který jim dal někdo nadřízený – a na ně se rozhodně nehněvám – tady jsou proto, že to vypadá, že David Rath je minimálně trojnásobným vrahem. Já myslím, že tak to není.

Nemám v úmyslu tady teď ani za malou chvíli hájit Davida Ratha z toho skutku, který se zřejmě stal. To ponechám na něm a na jeho obhájcích, případně na rozhodnutí soudu, a budu hlasovat pro vydání Davida Ratha, protože si myslím, že ta situace vyžaduje, abychom nerozhodovali my tady, ale aby rozhodoval nezávislý soud.

Je zřejmé, že David Rath se dopustil něčeho daleko horšího než opilý či zfetovaný přejel někoho na ulici. Je to evidentní, protože jiní lidé se do vazby nedostali, on se do vazby dostal a musí mít ochranu tří policistů, ještě ozbrojených. Dovolte mi řečnickou otázku. Ptám se – k čemu ty zbraně? Znamená to, že někdo, kdo z nás pozdraví Davida Ratha či kolem něj projde, bude zastřelen? Že David Rath při pokusu... (Potlesk vlevo.) Že

David Rath při pokusu vyskočit tady z okna a utéct někam na Ukrajinu, kde požádá o politický azyl, který Česká republika díky této vládě dala lidem, kteří byli odsouzeni za korupci...

Já myslím, že, dámy a pánové, je evidentní, že tohle je jen divadlo. Je potřeba ukázat, že David Rath je vinen, tím, že možná předběhl jiné, kteří v tom vězení měli skončit už dávno. (Potlesk zleva.) Ano. David Rath bude souzen, já budu hlasovat pro jeho vydání a se mnou asi většina této Poslanecké sněmovny. Ale platí to, že na miliardy z kauz, jako jsou Opencard, letadla CASA, kauza IZIP, ta krabice od vína nestačí! (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní dostává slovo pan poslanec David Rath, po něm se připraví pan poslanec Jiří Paroubek. (Hluk v sále.) Pane poslanče, prosím. Prosím o klid v sále.

Prosím pana poslance Ratha, aby se ujal slova zde u mikrofonu – u řečiště (důrazně). Prosím. (Potlesk.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, dřív než přistoupím k vlastní věci. Myslím si, že ta demonstrace policejní síly je tady zcela evidentní. To se ještě nestalo, aby na půdě Poslanecké sněmovny seděli ozbrojení policisté. Já o tom budu hovořit v tom projevu. Víte, my se posouváme z parlamentní demokracie spíše k policejní demokracii.

Dámy a pánové, předstupuji před vás z vazební věznice, tedy z místa, kde strávit jeden den je příliš dlouho z pohledu toho, jak krátké životy žijeme. Já už jsem tam tři týdny a mně to spíš připadá jako půl roku. Je to absolutní bezčasí, nic se tam neděje, je tam neuvěřitelná nuda. Každý den se neuvěřitelně vleče. Jenom abyste věděli, v jakých podmínkách teď přebývám.

Já sem nepřicházím se hájit. Tak jako sněmovna nebude rozhodovat o tom, zda jsem, či nejsem vinen. Já sem přicházím vás požádat o odpověď na dvě otázky, na které musíte odpovědět, na které já odpověď, myslím si, znám, a mám na to dostatečné důkazy.

První otázka je, zda jsem stíhán z důvodu mé činnosti v této Poslanecké sněmovně. Já tvrdím, že ano. Je to výsledek fungování chobotnice pana Kubiceho, která dokonale připravila celou záležitost. A já tady předložím důkazy o tom, jak to skutečně je. Je to politická pomsta, odstranění opozičního politika, odstranění tvrdého kritika.

Druhá otázka je, zda proces, který doteď probíhal, je férový, seriózní, legitimní a standardní. Já tvrdím, a předložím vám opět později důkazy, že takový není, je neférový, nestandardní, nezákonný.

Zaznělo tady a debatuje se to i ve veřejném prostoru, proč jsem se vzdal poslaneckého mandátu. Rád bych vám to vysvětlil. Víte, že jsem se

vzdal pozice hejtmána, víte, že jsem se vzdal pozice krajského zastupitele a ostatních pozic. A byl jsem připraven – byl jsem připraven – se vzdát i poslaneckého mandátu. Ale v okamžiku, kdy mě vsadili do vazby, tak jsem si uvědomil, že to není v podstatě možné. My nežijeme v kulturní zemi, kde by vazba odpovídala tomu, co říká trestní zákon. My žijeme v zemi, kde vazba je novodobá tortura. Lámání, týrání lidí. To v trestním zákoníku nenajdete. To je důvod, proč lidé jsou vsazováni u nás většinou do vyšetřovací vazby. Nemluvím o nějakých těžkých zločincích, kteří někoho zavraždili, ublížili mu na zdraví nebo udělali něco skutečně zásadního. A tady vedle mě je dalších sedm lidí, kteří ještě před pár týdny byli normální lidé jako kdokoli z vás, kdokoli z normálních občanů. Chodili do práce, platili daně, byli to lékaři, byli to manažeři, byli to podnikatelé. Ti všichni dneska sedí ve vazbě spolu se mnou.

Já se ptám: Jsou to masoví vrazi? Jsou to nebezpeční lidé? Mají své rodiny, své děti. Už to, že jsou obviněni, je pro ně dostatečně zásadní věc, která jim způsobila v životech katastrofu.

My ohýbáme trestní zákon a důvody trestního zákona k vazbě, abychom skutečně lidi lámali, ponižovali, týrali. To se ve vyspělé Evropě neděje. Tam je samozřejmě možné, že poslanec složí mandát. Bohužel, v České republice nejsme vyspělou zemí. Já jsem ve vazbě, byl mně nasazen roubík, abych nemohl nic říkat, média plná různých dezinformací, fám. Paní státní zástupkyně Bradáčová denně v médiích – a neuvedla jednou tu fámu na pravou míru. Prostě orgánům činným v trestním řízení vyhovuje, že jsem nemohl hovořit, nemohl jsem vysvětlovat nic svým voličům.

To je důvod, proč jsem řekl, že se nevzdám poslaneckého mandátu. Prostě proto, abych mohl vysvětlit, abych mohl objasňovat, abych mohl některé věci uvádět na pravou míru. A abych se mohl zastat i těch sedmi dalších, kteří jsou ve vazbě týráni.

Prosím vás, není to nic proti vězeňské službě, ti lidé tam mají těžkou práci, chovají se korektně. Ale je to o těch podmínkách, které ČR dělá ve vazbě, a o systému. Myslíte si, že je normální, že takoví lidé se smějí umýt dvakrát týdně? Myslíte si, že je normální, že smějí chodit na jednu hodinu na dvorek 2 x 3 metry? A takto to může trvat měsíce nebo roky. Prostě dokud je nezlomíme, dokud je nezdeptáme, dokud je depresí neuvrhneme až na samé dno? To jsou estébácké metody. To s vyspělou Evropou nemá co dělat, dámy a pánové.

Já žádám lidskoprávní organizace a mezinárodní organizace, ať se přijedou podívat do českých věznic, ať se přijedou podívat, jak vypadá vazba a z jakých důvodů se v České republice vazba dává.

Víte, já jsem ve vazbě vlastně ze tří důvodů údajně a to je i demonstrace této síly těch tří policistů. Prý abych neuprchl. Můžete mně říct, kam bych já při své známosti mohl uprchnout? Za rohem by mě tady chytli. Kam

bych prchal? Mám malé děti, 81letého otce, kořeny a věci v ČR. Kam bych prchal? Vždyť je to směšné. Nebo že bych se jako Saddám Husajn zakopal někam do podzemní díry? No to už možná i ta vazební věznice je lepší.

Čili dámy a pánové, to je přece absurdní. Tomu přece nikdo nemůže věřit. A kdyby dneska místo těch vrtulníků, motorek, ozbrojenců, zakuklenců, neprůstřelných vest, kdyby mně dali lístek na autobus z Litoměřic, tak sem stejně přijedu. Sám. A stát aspoň ušetří. Ušetří za dnešní transport možná statisíce. A proč bych sem nepřišel? Já jsem sem přijel vám říct, jak to ve skutečnosti je.

Dámy a pánové, další důvod vazby, kterou mám, je prý, že bych pokračoval v trestné činnosti, nebo mohl pokračovat v trestné činnosti. Přitom samy orgány říkají, že to bylo vázáno na funkci hejtmána. Tu jsem složil. Na kraji už nejsem. Všechny veřejné zakázky kraj zrušil. Čili i teoreticky, kdybych chtěl v něčem pokračovat, tak nemám jak a nemám v čem. Další jenom zástěrka. Zástěrka toho, abych mohl být lámán a ponižován.

Třetí důvod – abych neovlivňoval svědky. Dámy a pánové, jednak sama policie tvrdí, že mě chytla při činu, sama policie tvrdí, že to má dokonale půlročně zmapované, že má všechny důkazy. Tak k čemu svědci? Co já už můžu ovlivnit? To je přece absurdní. Kdybych chtěl něco ovlivňovat, tak tady v tom svém vystoupení skutečně mohu. Mám neomezený časový prostor. Možná na to koukají desetitisíce lidí, minimálně každý z vás tady má nějaké kontakty a možná celá kauza se týká i řady z vás. To není ovlivňování možných svědků, už jen to, že jsem tady?

Samozřejmě to všechno tak může být. Ale to je jen hra! Všechno to je prostě jen hra, aby se veřejnosti podprahově řeklo: Rath je nebezpečný zločinec, je potřeba ho transportovat s kuklami, s neprůstřelnými vestami, s vrtulníkem nad hlavou, s motorkami, s tím vším. Víte, já mám někdy pocit, že jsme nezadrželi a ve vězení nemáme doktora Davida Ratha, ale doktora Hannibala Lectera z filmu Mlčení jehňátek.

Čili dámy a pánové, právě díky tomu, že prostě v České republice je institut vazby zneužíván, že jsme všichni lámáni, týráni, tak proto jsem se nevzdal poslaneckého mandátu a nevzdám se ho, protože je to bezpráví.

Dámy a pánové, teď tedy k vlastnímu případu.

Policie tvrdí, že zakázka na buštěhradský zámek byla předražená. Toto tvrzení nemá opřeno o jediný objektivní nezávislý znalecký posudek. Takový tady neexistuje. Přitom to vyšetřuje půl roku. Já se ptám, proč policie nemá nezávislý posudek, kde by to dokázala, když to vyšetřuje půl roku. Naopak já tvrdím, že náš kraj jako jediný kraj a jako jediná instituce jsme zavedli systém externího hodnocení objektivit a přiměřenosti cen projektů v každé jejich položce. Každý projekt ve Středočeském kraji prochází touto kontrolou položku po položce. To je prokazatelné, na to existují důkazy.

Dámy a pánové, i kdyby někdo chtěl něco někde zmanipulovat, něco domluvit, něco předražít, tak to narazilo na tento systém, který jsme zavedli, který já jsem navrhl před třemi lety a který už takto ušetřil v projektech asi 700 mil. korun. Samozřejmě i buštěhradský zámek procházel touto kontrolou položku po položce. A pokud nějaká položka neseděla nebo byla předražená, tak se snížila na úroveň ceny obvyklé. Co to znamená? Škoda tady nevznikla. A nejenom že nevznikla, ale vzniknout ani nemohla. Tady prostě nemohla uniknout ani koruna z nějakého předražení, protože to prostě podle systému nebylo možné! Prostě nebylo možné. A teď si vezměte jiné projekty: ProMoPro, Opencard, IZIP. A teď jenom počítejme 100 milionů, miliardy – nikdo to nekontroloval. Nebo konečně časopis Pohoda nebo Jistota, jak se jmenoval ten, co vydával pan John s panem Janouškem. Každý rok podle objektivních posudků stál VZP o 50 milionů víc než je obvyklé! O 50 milionů víc, než stanovily znalecké posudky. Roky! Tady přišla VZP možná o půl miliardy. Co se dělo? Nic! Nikoho to nezajímá. A takhle můžeme pokračovat. Tamhle vidím pana ministra Drábka. Jeho systém sociálního softwaru na úřadech práce. Stojí nás miliardy – bez výběrového řízení. Co se děje? Samozřejmě že nic. Přitom tady jsme nemohli přijít ani o korunu.

Druhá věc, oč orgány činné v trestním řízení opírají mé obvinění. Říkají – a vy asi čekáte na odpověď na tuto otázku: Vzal David Rath úplatek? Já tvrdím, že nechal. Když se podíváte do těch materiálů, které máme k dispozici jako torzo spisu, to je několik tisíc stran různých rádoby odposlechů a dalších věcí, všechno neúplné, nekompletní, vykuchané, tak i v tomto nekompletním torzu spisu naopak najdete spoustu vět a slov o tom, že peníze na volby, financování voleb. To tam najdete. Já to tady říkám proto, protože z těchto materiálů samozřejmě, protože to je tisíc stran, unikají a budou unikat různé pasáže. Tak je lepší, aby to zaznělo tady teď, v tuto chvíli, a dál to nekomentovat nebudu. Ale trvám na tom, že David Rath úplatek nechal!

Teď k vlastnímu procesu vyšetřování. Dámy a pánové, já vám teď předložím důkazy a fakta o tom, že celý proces je manipulován od samého počátku, je neférový, nespravedlivý a nestandardní. Čím to začíná? Zhruba v říjnu přichází jakýsi pan Libor Gregor, soukromý detektiv z Kladna – zajímavé: soukromý detektiv, ale zajímavější, co dělal předtím –, tak přichází a podává trestní oznámení. Tady ho mám. (Ukazuje.) Pan Libor Gregor – víte, co dělal předtím? Byl policistou na ÚOOZ. Kubiceho člověk. Takže Kubiceho člověk se rozhodne podat trestní oznámení – úplná náhoda! Když říkám Kubiceho člověk, neznamená to, že to musí být zrovna pravá ruka pana ministra, ale já to zahrnuji do širší množiny lidí, kteří vytvořili v roce 2006 Kubiceho zprávu, to znamená tam patří pan Vlas, pan Hruška, který je teď náměstkem pana ministra, dále tam patří pan Almer, což je šéf

všech operativních technik na policii, tedy toho odposlechu a dalších věcí.

Takže tento Kubiceho člověk se něco dozví a úplně náhodou se vypraví do Brna přímo na Nejvyšší státní zastupitelství. A teď si představte, kdo s ním trestní oznámení tam sepíše. Trestní oznámení s ním tam sepsal přímo doktor Igor Stříž, první náměstek Nejvyššího státního zastupitelství. Dámy a pánové, to je náhodička! Takže každý z vás, každý občan, když má pocit, že je korupce, prosím do Brna za druhým nejvyšším člověkem všech státních zástupců! To je něco jako místopředseda vlády nebo první náměstek ministra. Takže prosím při rovnosti a standardnosti každý asi může přijít za prvním náměstkem, druhým nejvyšším státním zastupitelem, a on s ním ochotně sám sepíše, tady je jeho podpis (ukazuje), podání vysvětlení. Úplně standardní. Běžně se to děje každý den určitě mnohokrát. S neznámým detektivem. Takže zase náhodička. Víte, je to asi tak to-těž, jako kdyby někdo chtěl žádat o sociální dávku, šel na Ministerstvo práce a sociálních věcí a sepsal to s ním první náměstek pana ministra Drábka. Běžná praxe.

Ale ty náhody pokračují dál. Přestože pan Gregor popíše možnou trestnou činnost, která má probíhat v podstatě jen ve středních Čechách a možná v Praze, Ústí – tam není o trestné činnosti na území Ústeckého kraje ani čárka, vůbec, tam je napsáno, že nějaký projektant je asi z Ústí, ale není tam vůbec psáno, že by se dopouštěl trestné činnosti. Tam je psáno, že se jí možná dopouští Rath a že možná Pancová, že možná Kott, že možná ještě nějaký další, ale všichni ve středních Čechách a všichni v Praze. Shodou okolností v rozporu se všemi předpisy Nejvyšší státní zastupitelství to postupuje do Ústí nad Labem. V rozporu se všemi platnými předpisy! Zase náhoda, vůbec ne manipulace. Náhoda. Víte, jak si tu náhodu vysvětlují? Prostě se ví, že v Ústí nad Labem působí velmi ambiciózní, inteligentní mladá dáma, paní státní zástupkyně Bradáčová, o které se ví, že pro své ambice je ochotna udělat leccos. A co když je tady takový příslib charakteru "Paní státní zástupkyně, když uděláte toho Ratha, my víme, že byste ráda třeba na Vrchní státní zastupitelství do Prahy, kde se možná uvolní pozice, když uděláte toho Ratha, dveře se otevrou a můžete pokračovat ve své kariéře na Vrchním státním zastupitelství."?

Já bych chtěl říci jednu věc. Víte, ono se mluví hodně o korupci, ale korupce přece není jenom o penězích. Paní státní zástupkyně by měla vědět, že korupcí je třeba i slib kariérního postupu a funkcí. I to je neoprávněná výhoda. Takže možná škoda, že operativní technika taky nebyla napojena na telefony těchto lidí, protože možná bychom řešili nějakou zajímavou korupční aféru.

Čili v podstatě tady jen tyto tři kroky jsou jednoznačně nestandardní, jednoznačně manipulované.

Ale pokračuje to dál. Ještě jedna věc. Víte, proč taky paní státní zá-

stupkyni Bradáčovou? Ji si chválí policie. Ocituji tady Mladou frontu, jeden článek: "Státní zástupkyni Bradáčovou si kriminalisté záměrně vybírají na velké kauzy. Podle zákona si sice nelze žalobce zvolit, v praxi se to ale občas děje." Takže tady si policie vybere státního zástupce, který jim jde se vším na ruku. A jde jim na ruku tak, že se rozjíždí akce, která nemá v historii České republiky obdoby. Nasazují se masivní odposlechy, nejenom telefonů a nějakých mailů, ale dávají se do kanceláří, dávají se do soukromých prostor, do ložnic, do obývacích, do pracoven, do kuchyní. Ale pozor! Sleduje se i pohyb osob. Takže s největší pravděpodobností jsem byl i sledován půl roku já jako poslanec – s kým se stýkám, kteří voliči ke mně chodí, co s nimi řeším. Takže tady člen parlamentu je prostě nejenom odposloucháván, ale i sledován prakticky asi na každém kroku po dobu půl roku. My ještě nemáme – jak říkám, to je torzo spisu – lze to z toho částečně vydedukovat. Takže uvidíme, co bude v celém spisu.

Dámy a pánové, to, že je to obłudná akce, která nemá v České republice obdoby, to neříkám jen já, mně byste nemuseli věřit, vy byste si řekli, Rath si vymýšlí, to je přece běžná policejní praxe. Opět vám ocituji slova z novin, z Mladé fronty, kde někdejší operativec protikorupční policie Karel Tichý léta sledoval a odposlouchával největší šibry. Kmotra podsvětí Františka Mrázka či podnikatele Tomáše Pitra či Radovana Krejčíře. Ke kauze Rath říká: "Nasadili techniku, která se používá téměř pro průmyslovou špionáž. My jsme o něčem podobném si mohli tak leda nechat zdát." A vysvětluje proč. Protože státní zástupci i soudci měli strach z podobného narušování soukromí teprve až nyní v kauze Rath.

Takže dámy a pánové, Rath je ten největší nepřítel státu! Rath je ten největší zločinec, na kterého bylo potřeba nasadit tuto megatechniku! Ne na nějakého Mrázka, Krejčíře, Pitra. Ale teď můžeme vyjmenovávat zase ty další akce: ProMoPro, IZIP, Opencard a tisíce dalších. Tam to přece není potřeba! Nějaký Mrázek, Krejčíř, Pitr – vždyť o co tam šlo? Tam šlo o miliardy, možná někoho taky unesli, možná někoho i zabili, ale to není nic proti zločinci Rathovi. Na toho je potřeba jít s takovou technikou!

Dámy a pánové, to je fakt. Žádný takový jiný případ prostě tady nebyl. A tak běží čas. Začali s tím někdy v prosinci a je zajímavé, že už v prosinci a v lednu podle toho torza, co máme k dispozici, policie měla určité závažné indicie o tom, že může docházet k nějaké trestné činnosti. A nic nedělala. Dál sledovala, poslouchala. Proč nic nedělala? Odpověď je jednoduchá: Tehdy tam v tom nebyl David Rath. Tehdy nemohl být přichycen. Tak policie sledovala únor, březen, duben, květen. A v polovině května konečně do té pasti ten hlupák prostě vlezl. A past sklapla. A troubu měli. Tam, kde ho potřebovali. Měli důvod mě dát do vazby. Měli důvod mě začít trápit, měli důvod mně nasadit roubík. Měli důvod se definitivně zbavit nepohodlného opozičního politika.

Já se ptám, proč policie, když tak dlouho čekala, tolik měsíců, a byla si tak jistá, že si jdu pro úplatek a odnesu si ho, tak proč mě nesledovala dál s těmi prostředky? Mohla přece zjistit, co se stane. Já si myslím, že o to jim nešlo, protože mohlo se třeba stát, že bych to třeba vrátil nebo šel na policii. To přece nemohli riskovat. A navíc už potřebovali to, co měli. To znamená, měli Davida Ratha chyceného tzv. při činu. To jim stačilo, nic víc nepotřebovali. Takže tím to celé uzavřeli a ukončili.

Čili pane ministře Kubice, past vám vyšla. Já vám gratuluju. Jste fakt dobřej! Nicméně, s použitím těch prostředků, které jste použili, jsem měl minimální šanci. Takhle byste zlikvidovali každého. Nebo téměř každého.

Dámy a pánové, možná se ptáte, jaký by byl motiv ministra Kubiceho se pustit takhle do Ratha. Ty motivy jsou dva. Jednak osobní pomsta. Já jsem ministra Kubiceho kritizoval v době Kubiceho zprávy, kdy ještě nebyl ministrem, byl plukovníkem v ÚOOZ, za to, že tehdy policie zasáhla do politického vývoje v naší zemi. Ale pozor, já jsem ho kritizoval dál prakticky jako jediný opoziční politik! A důkaz: Pár měsíců předtím, než na mne nasadil takovouhle obludnou mašinerii, jsem tady v Poslanecké sněmovně mimo jiné v projevu řekl toto: Na podkladě toho, že jeden pár říkal v jakési hospodě "abysme tu dotaci dostali, tak musíme dát milion Věře Jourové", na podkladě tohoto kecu vy jste tu ženskou nechali zhruba dva měsíce hnít ve vazbě! Já bych vám přál ty dva měsíce ve vazbě. Vy byste tam měl za ni jít si teď dva měsíce sednout a vyzkoušet si to na vlastní kůži, abyste věděl, co to je. Já tu paní v životě neviděl. Respektive potkal jsem ji až potom, ale to je čistě lidský příběh. A mně to vadí jako doktorovi. Mně to vadí jako člověku, jakým způsobem se chováte.

Tady někdo kritizuje Státní bezpečnost, ale vy jste měl a máte metody estébáků. Já se nebojím to říci. To jsou metody Státní bezpečnosti, které používala za minulého režimu. Hnusné odporné šikanování a trápení lidí. Lidí, kteří se nakonec ukážou jako naprosto nevinní jako paní Jourová. Mě by zajímalo, jestli máte trochu svědomí v těle? Jestli máte nějaké svědomí, jestli aspoň vás to občas budí, kolika lidem jste třeba zničil život. Já jako lékař bych se s tím nikdy nesrovnal. Mít za sebou tolik poškozených a zničených lidských životů. Můžete být spokojen – zničil jste další.

Zničil jste můj. Dobře. Já jsem politik a šel jsem do toho boje s tím, že jsem v bitvě a můžu padnout. Ale odneslo to sedm dalších lidí. Jejich životy jste zničil, jejich kariéry jste zničil. Normálních lidí! Plus jejich blízcí, příbuzní, děti, ti všichni lidé mají malé děti, normální životy, své příbuzné. Ti všichni mají svůj život zničený! Díky vám! Můžete být, pane ministře, na sebe hrdý. Jste pašák! (Obrací se k ministrovi Kubicemu.) Za použití těchto metod StB jste si udělal několik dalších zářezů na své pažbě. Doufám, že se s tím srovnáte do konce života, i se svým svědomím.

Ale vedle zničených a poškozených lidských životů jste způsobil i ob-

rovské škody! Ptáte se jaké? To je jednoduché. Já jsem tady říkal, že třeba ten buštěhradský zámek, nemůže ten projekt být předražený. Prostě, to se prokáže. Ale díky té hysterii, která je, tak se všichni budou bát ten projekt kdykoliv dokončit. Takže ten zámek bude chátrat dál a nejspíš spadne. Kulturní památka! Co! A peníze, které na to byly určeny, asi neutratíme a uplynou zpátky do Bruselu úplně zbytečně. A to není jen tenhle projekt. Díky té hysterii, jak jsem tady říkal, kraj zastavil mnoho desítek dalších projektů. Silnice, nemocnice, školky.

Dámy a pánové, z mého pohledu je to dobře. Mě aspoň nemohou vinit, že chci pokračovat v trestné činnosti. Ale obecně je to špatně. Prostě ty projekty podle mého soudu nestačí už nikdo zrealizovat. Je velmi pravděpodobné, že o ty peníze – a jde o několik miliard – prostě Česká republika přijde!

Díky vám, pane ministře Kubice, díky té hysterii, kterou jste rozpoutali! Takže desítky kilometrů silnic nebudou opraveny, školy dál budou chátrat, nemocnice ve špatném stavu. Ale ono to bude ještě horší. Víte, my za poslední tři roky v kraji jsme opravili, postavili nějakých 150 nových školek a škol. 150! Stovky nových nemocničních lůžek nebo rekonstruovaných nemocničních lůžek, nové operační sály, nová ára, nové jipy. Stovky kilometrů nových povrchů silnic. Nové parky. Dneska? Dneska se každý bude bát jakoukoliv zakázku prostě dělat! Každý bude mít hrůzu se do něčeho pustit, protože si řeknou: prokristapána, nasadí na všechny odposlechy a co my můžeme vědět, kolik pater pod námi kdo co říká, kdo co fantazíruje, zvláště když je budou mít doma v kuchyni nebo v obýváku.

Takže vy jste způsobil tomuto státu ještě nedozírné škody mnoha a mnoha miliard, a tím jen prohloubíte hospodářskou krizi. Samozřejmě vám je to úplně jedno. Lidské osudy, lidské životy, stamiliardové škody, hlavně že jste se pomstil, pane ministře! Pomocí takovýchto metod, tvrdím, že zničíte skoro každého. Jen v tom torzu spisu je zachyceno 42 firem. Čtyřicet dva firem! Jen v tom torzu spisu jsou zachyceny desítky lidí.

Já se ptám, víte, je tohle kauza, kdy David Rath bude první a teď půjde ta série, anebo první a poslední? Co tím myslím? Víte já jsem zvědav, jestli teď tyhle masivní odposlechy a sledování budou mít ministři této vlády, jejich náměstci, a pokud ano, tak já tvrdím, že za pár měsíců bude kabinet zasedat vedle v cele u mě v Litoměřicích. (Potlačovaný smích v sále.) Ale já vám tvrdím, a chci se i vsadit, že Rathem to začalo a Rathem to také skončí. Prostě největší zloduch a zločinec dopaden, lide, raduj se!, korupce vyřešena, velká ryba chycena a můžeme jít v klidu dál všechno řešit po staročesku, zvláště pokud se to bude týkat vládních politiků, vrcholných vládních politiků. No možná ještě tam smázneme nějakého opozičního nebo nějakého třetířadého koaličníka, ale že by to šlo na ministry a jejich náměstky, že by se jejich náměstkům dávaly odposlechy do lo-

žnic a obyváků a pracoven a sledovali se půl roku? Jsem zvědav! Myslím si, že příští měsíce a roky ukážou. Ukážou, kdo má pravdu, že to Rathem začalo a Rathem to skončilo.

Víte, některá média a veřejnost se snaží někdo masírovat v tom, že je to vlastně úžasná věc, úžasný průlom – chytili jsme velkou rybu! Víte, mně to připomíná rybáře, který nahodí, chytí podměrečnou čudlu a kolegům rybářům v hospodě vypráví, že chytil dvoumetrového sumce. Jakápak já jsem velká ryba, opoziční politik? Co my můžeme z těch opozičních řad? Kritizovat vás, říkat, že, to děláte špatně. To je tak všechno, co můžeme. My neovládáme policii, státní zastupitelství, my neovládáme tajné služby, my nedisponujeme prostě mocí, kterou má vláda, a tady tu moc ukázala, jakou má v rukou. Obrovskou moc! Zničí každého, koho chtějí. A ptáte-li se na krajského hejtmana? Ono to vypadá hezky, ale kdo je krajským hejmanem, tak mně dá za pravdu. O co se staráte? O školky, o školy, o nemocnice, o autobusy, o silnice. Jakoupak krajský hejman má moc? Žádnou! Žádnou! Je to víceméně obstarávací funkce, že se staráte o běžné potřeby lidí, o domovy seniorů. Takže to je ta velká ryba? Velká ryba by byl ministr vlády. To by byla velká ryba! Velká ryba by byl první náměstek, velká ryba by byl třeba policejní prezident, náměstek policejního prezidenta, nejvyšší státní zástupce, jeho náměstek. To by byly ty velké ryby! To jsou lidi, kteří mají moc, kteří rozhodují a kteří mají zásadní vliv. To jsou ti sumci, mnohametroví sumci! Ale samozřejmě proč to veřejnosti nepředložit, neříct: podívejte, už to začalo. Policie funguje, státní zastupitelství funguje. Takhle jsme to prostě zvládli. Podívejte, jací jsme kabrňáci! Takže jak jsem říkal, chytili čudlu a chlubit se, že konečně dostali toho velkého sumce.

Takže já vyzývám paní státní zástupkyni Bradáčovou, všechny ty úžasné policisty, pana Almera s jeho odposlouchávací technikou: pusťte se do těch ministrů, pusťte se do jejich náměstků, pusťte se do vedení policie, pusťte se do vedení státních zástupců! To jsou ti sumci. A ne že zašlápnete mravence a chlubit se tím.

Dámy a pánové, chápu, že vás čeká těžké rozhodování. Mediální prostor je plný samých dezinformací. Tři týdny jste masírováni různými dezinformacemi. Já jsem neměl jedinou šanci se k tomu jakkoliv vyjádřit. Takže prosím, aspoň k některým z nich. Jednak, víte, ta celá komedie s tím, jak mě převážejí s těmi kuklami a neprůstřednými vestami a vrtulníky a překládají mě z auta do auta, jako by nás někdo měl přepadnout, střilet po mně, nebo já skutečně byl Hannibal Lecter, tak v podstatě má podprahově v lidech vzbudit dojem, že jde o něco úžasného, velkého, mimořádného, že jsem mimořádně těžký zločinec, mimořádně nebezpečný zločinec. To přispívá k té atmosféře dezinformací v celém státě.

Pak se objevily takové věci, že u mě při domovní prohlídce –

mimochodem bylo několik domovních prohlídek vždycky přes noc, velmi důkladných, které jsem si skutečně užil, to mně dali skutečně, jak se říká, sežrat se vším všudy. Nejenom mně, ale i mým blízkým. Takže se objevilo, že se u mě objevil samopal. Jasně tady říkám, žádný samopal se u mě ani nikde jinde v mém okolí, v mých domech nebo spoluvlastněných domech, neobjevil. Neberete-li hračky mého deseti- a jedenáctiletého syna.

Pak se objevilo, jak u mě byla pod podlahou díra s desítkami milionů korun. Dámy a pánové, u mě doma, tam, kde bydlím, se neobjevily prakticky žádné peníze, nějaké drobné. Žádné peníze! V domech, kde třeba působím, mám tam ordinaci nebo je spoluvlastním, tak se neobjevila žádná díra pod podlahou s desítkami milionů korun. Prostě žádná! Opět dezinformace, jenom jak toho Ratha ušpinit, poplavit, aby lidi už věděli, že je to jasné, je vinen! Přece o čem je debata?

Pak kouzelná věc, o kterou se zasloužil pan John, který tady teď není. Po jednání mandátového a imunitního výboru vyběhl a říkal: No to je strašné, tam šustily peníze a tohle. Tak já jsem se šel podívat do těch torz spisů a tam žádné šustění peněz není. Tam je napsáno šustění papíru. Jestli pan John od doby, kdy mu šustění časopisu Pohoda připomíná šustění milionů, tak prosím, to je jeho problém, nikolivěk problém ani můj ani těch odposlechů. Takže vidíte, že k dezinformacím, záměrným dezinformacím, očerňování bohužel přispívají i někteří členové této Sněmovny. A tady už se nevede politický boj. Víte, já sedím v kriminále, a to není nic jednoduchého. To už není nějaká štouchanice, jestli někdo bude před lidmi vypadat trochu lépe a trochu hůř. Mně jde o život! Takže to už prostě legrace končí, aby si někdo takhle mohl vymýšlet a prostě pouštět do veřejnosti takovéto dezinformace.

Anebo se objevilo v novinách, taky kouzelné, to jsem se taky dočetl, takové fragmenty – jak říkám, má to tisíc stran, takže tam najdete leccos – takové fragmenty, kterými noviny dokládaly, jak se ten Rath radoval nad těmi penězi. Já to tady přesně nemám, ale je to něco – pěkné, kulaté, žluté, dají se schovat do kapsičky. Tak za prvé. To byla debata o něčem úplně jiném. A za druhé. Kdyby se někdo trochu zamyslel nad tím, tak zjistí, že je to parafráze z Tolkienova Pána prstenů, parafráze na Gluma, který se neustále radoval, že má v kapsičce něco pěkného žlutého. Ale tohle už stačí, aby noviny z toho udělaly titulky a napsaly: jednoznačný důkaz, jak se radovali nad tím lupem! Prostě posuny někam úplně jinam. Mimo realitu. Mimo jakoukoliv realitu. Dokonce to jde tak daleko, že nad tím vážně debatuje nějaký psycholog, pan Hubálek, a říká: No jasně, z toho zločineckého prostředí vím, že rádi používají zdrobněliny. Panu Hubálkovi asi nedošlo, že se taky někdo může v kuchyni trochu bavit, trochu odvázat a udělat parafrázi třeba na knihu, kterou má rád. I to je trestný čin a důkaz mé zločinnosti!

Čili tady probíhá obrovská masáž lidí. Bohužel se na ní podílela i paní státní zástupkyně Bradáčová.

Dámy a pánové, myslím si, že jsem vám tady předložil celou řadu důkazů o nestandardnosti, neférovosti tohoto procesu. Otázka je, jestli tyto praktiky pokryjete svým hlasováním, jestli pokryjete to, že Kubiceho člověk podává trestní oznámení, že Kubiceho člověk ho podává do rukou a sepisuje to první náměstek Nejvyššího státního zastupitelství, že ten to dává někam, kam to místně vůbec nepřísluší. Tam to šetří a dozorují půl roku, i když vědí, že žádná trestná činnost na území Ústeckého kraje neprobíhá. Dále že na to nasadí neuvěřitelnou mašinerii.

Mimochodem, víte, kolik to muselo stát? My žijeme přitom v době, kdy se furt říká, že nejsou peníze. Policie nemá peníze, takže se ruší služebny na městech, na obcích. Vyhazují se policisté. Policisté nemají na benzín, takže když někoho přepadnou, někoho vykradou, tak ti lidé, aby si drželi palce, jestli k nim policie vůbec dojede a kdy.

Ale tady na Ratha? Víte kolik to muselo stát, to sledování těch lidí? Taková mašinerie. Kolik? Miliony? Desítky milionů po dobu půl roku? Tady finanční zdroje nehrály roli. Žádná krize, žádné šetření, žádné úspory, žádné problémy. Tady byla ruka Páně otevřená. Peníze se jen sypaly. To samozřejmě bez pokrytí někoho hodně vysoko nahoře nebylo možné realizovat. To ví přece každý.

Dámy a pánové, pokud tím svým hlasováním toto jednání pokryjete, tak z toho uděláte po mém soudu politický proces, protože to bude politické rozhodnutí. Uděláte ze mě politického vězně. Už se o to zajímají zahraniční média, samozřejmě v první řadě asi ukrajinská televize, kde spatřuje určitou vazbu na paní Tymošenkovou. Já jsem to zatím odmítal jakkoliv komentovat. Pokud dneska takové rozhodnutí padne, tak si myslím, že svět by měl vědět, jak Česká republika zneužívá institutu vazby k týrání a lámání lidí, jak Česká republika zneužívá policejních metod k jakési selektivní, tedy výběrové spravedlnosti.

Dámy a pánové, myslím si, že to nebude pěkné vysvědčení pro Českou republiku, protože když sem přijedou ze zahraničí skutečně objektivní experti a podívají se, kteří lidé jsou u nás vsazováni do vyšetřovací vazby, za co a jaké ta vazba má podmínky. A znovu říkám, není to vůbec o pracovnících Vězeňské služby. Ty jsem poznal a ti se chovají maximálně profesionálně v rámci těch ubohých možností, které jim stát dává. Ale ten systém je špatný. Ten systém je nekulturní. To nemá co s Německem, Dánskem co dělat. Prostě jsme někde úplně jinde. To je novodobá tortura, co my tady děláme.

Tak prosím, necht' přijedou mezinárodní inspektoři, organizace lidských práv a jdou se podívat do těch věznic, jdou se podívat do těch vazebních věznic. Ať z toho Česká republika tu ostudu skutečně má. Ať jdou

přezkoumat důvody, které vedou k tomu, že ty lidi necháváme ve vazbě měsíce a měsíce doslova vyhnít, jenom aby se psychicky zhroutili a nakonec policii řekli to, co jim ona nadiktuje, aby policii řekli to, co ona chce slyšet. To jsou hlavní důvody vazby. (Povzdech.)

Dámy a pánové, v tomto procesu viním vládu z účelové likvidace opozičního politika.

Viním vládu z výběrové spravedlnosti.

Viním vládu ze zneužívání policie k politickému boji.

Viním vládu, že zneužila boj s korupcí k likvidaci svého kritika.

Viním vládu z neschopnosti vyvést zemi z krize a snaží se to zakrýt takovýmto uměle vyrobeným skandálem.

Viním vládu, že stoupající naštvanost lidí z jejich klesající životní úrovně chce převést na opozici.

Viním ministra Kubiceho, že vytvořil chobotnici, která likviduje nepohodlné lidi.

Viním státní zástupkyni Bradáčovou, že se nechala zkorumpovat příslibem funkce na Vrchním státním zastupitelství.

Viním státní zástupkyni Bradáčovou ze zneužití institutu vazby k lámání, ponižování a týrání lidí.

Viním státní zástupkyni Bradáčovou, že mi brání ve výkonu mandátu poslance.

Viním policii, že se propůjčila k politickému boji. Viním policii, že zneužila mimořádných technických prostředků místo toho, aby je užila na potírání skutečné té vážné kriminality.

Viním předsedkyni Poslanecké sněmovny, že svého poslance vydala během jedné minuty.

Viním i opozici z ustrašenosti se postavit těmto obludným manipulacím.

Viním i opozici ze zbabělosti se postavit zneužívání policie a některých státních zástupců.

Viním většinu politiků, že v zájmu vlastní individuální osobní popularity tolerují návrat estébáckých metod.

Naše země postupně ztrácí své svobody. Jak ztratíme své svobody, ztratíme i demokracii. Začne se šířit jenom strach.

Dámy a pánové, na závěr svého vystoupení chci poděkovat všem svým voličům, kteří za mnou stojí a vyjadřují mi podporu. Moc si toho vážím. Děkuji. Svůj boj s narůstajícím policejním státem vedu i za vás.

Chci poděkovat svým obhájcům, kteří tady nemohli být. Místo nich jsou tady policisté. Chci jim poděkovat za to, že za mnou stojí.

Chci poděkovat svým blízkým, zvláště svým malým synům, za to, že mě podporují, že za mnou stojí. Společně to překonáme. Mám vás moc rád. Slibuji, že udělám všechno pro očistu svého jména.

Teď budete mít šanci hlasovat o tom, zda pokryjete tyto podivné prak-

tiky Kubiceho chobotnice a zda pokryjete ty nestandardní problematické kroky orgánů činných v trestním řízení, především policie a některých státních zástupců.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Tleská část poslanců sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další řečník, který je připraven do rozpravy, je pan poslanec Jiří Paroubek a já mu uděluji slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená nepřítomná paní předsedkyně, dámy a pánové poslanci, v nedávné minulosti ve všech podobných případech obvinění poslance z trestného činu, které projednáváme dnes, jsem hlasoval pro vydání poslance k trestnímu stíhání. A samozřejmě bych také hlasoval, pokud by se věc týkala mne, jak jinak, pro vydání sebe sama. Není to nějaká aplikace robespierrismu v praktické politice. Jen tak mimochodem, ten klíčový muž Výboru pro veřejné blaho kdysi řekl: "Kdyby bylo možné, aby Výbor pro veřejné blaho zradil lid, udám jej." Není to tedy aplikace robespierrismu v politice, ale vede mě k tomu odpor k privilegiím typu poslanecké imunity, která mají v zásadě středověký původ.

Budu tedy v této dnešní záležitosti hlasovat tak jako vždy předtím. To chci říci na úvod svého vystoupení.

Myslím, že my všichni zde bychom měli mít na zřeteli, že dnes nerozhodujeme o vině či nevině Davida Ratha. Nejsme soudem a je to tak dobře.

Drama Davida Ratha začalo v pondělí 14. 5. krátce po 20. hodině, jak jsem se dnes dozvěděl ve zprávě předsedy imunitního výboru, která byla trošku v rozporu s tím, co se psalo v médiích, byla zřejmě přesnější, tak ve 20.30. Byl zatčen poté, co policistům vydal krabici od vína, v níž bylo umístěno 7 milionů korun. David Rath prý vyslechl, dle médií, od policistů výzvu, aby vydal úplatek. Na to prý David Rath nereagoval. V souvislosti s jeho další argumentací, že o úplatku nevěděl, se tomu nedivím. Teprve pod hrozbou použití donucovacích prostředků David Rath policistům krabici s penězi vydal. A to se tam již prý hemžilo kolem sta policistů. Ptám se, jak jen ti dobří hoši věděli, že zrovna v tu chvíli MUDr. Rath opravdu převezme a ponese úplatek. Bylo to z odposlechů, nebo to bylo opravdu geniální vnuknutí Lessyho a Kubiceho policie? Jak věděli, že to přijde a v mžiku rozšířili malou operační skupinku čtyř na superpočetnou jednotku? Úžasný organizační výkon. Kdyby takto organizačně skvěle policie pracovala například ve Šluknovském výběžku, byli by tam občané šťastní.

Již ve 20.30 14. 5. je předsedkyně Němcová v celé věci kontaktována dozorující státní zástupkyní, aspoň podle tisku. Čtrnáctého května ve 22.30, alespoň podle médií, se předsedkyně Sněmovny Němcová sešla s dozorující státní zástupkyní a byla jí požádána o vydání zatčeného Davida

Ratha. Ve 22.30 – podle médií – předsedkyně Sněmovny dala souhlas ke stíhání.

Můj první dotaz na paní předsedkyni tedy zní: Kdo, který expert na ústavní právo vám poradil v tak pohnuté hodině dne, jak postupovat? Já se přiznám, že se s právníky radím i v mnohem titěrnějších záležitostech. Tohle titěrná záležitost není. Předpokládám, že jste se radila s nějakým vynikajícím expertem na ústavní právo, paní předsedkyně. Já bych sáhl po profesoru Pavlíčkovi či po profesoru Gerlochovi, například. Anebo jste se o celou věc zajímala jaksí předem, ještě nežli jste se o kauze Davida Ratha oficiálně dozvěděla? Anebo jste prostě měla jen takové vnuknutí? Geniální vnuknutí. To už by bylo druhé v pořadí po té policii.

A pak mohu ve svých otázkách jen logicky pokračovat. Věděl o tom dopředu šéf policie, ministr vnitra a předseda vlády? Odpovědi, tedy ty pravdivé, se asi nedozvíme.

Paní předsedkyně Němcová vyvinula velké mediální úsilí, aby se David Rath po svém zatčení kromě jiného, jiných funkcí, vzdal také svého poslaneckého mandátu. Prý hrozí znesvěcení svatého místa, kterým údajně je tato Poslanecká sněmovna. Ta Sněmovna, do níž bez jakéhokoli omezení chodí nedávný ministr vlády boje proti korupci Vít Bárta, toho času nepravomocně odsouzený pro korupci k podmíněnému trestu, kterého ovšem ani nenapadne, aby rezignoval na svůj poslanecký mandát. Chodí do televize, poskytuje nerušeně rozhovory médiím, trusí moudra, vede odborné komise ve své politické straně a tváří se, jako by se vůbec nechumelilo.

Když rezignovat, pak tedy všichni, jichž se to týká, vážená paní předsedkyně, aby náhodou nehrozilo použití dvojího metru.

Paní předsedkyně Němcová projevila velkou starost také o to, aby David Rath neovlivňoval svědky. Možná že by paní předsedkyně mohla mít chvíli starost nejen o svědky, ale také o svého kolegu poslance, který je toho času ve vazbě. Ve zdrcující mediální kampani, která následovala po zatčení Davida Ratha, byl již jaksí předem nejen odsouzen, ale také politicky a vlastně i lidsky popraven. Tak jaká péče o svědky, paní předsedkyně?

Prostřednictvím médií bez rozdílu – u bulvárních bych to ještě pochopil – dostávala rozjitřená veřejnost v průběhu posledních tří týdnů k dispozici vybrané odposlechy Davida Ratha s jeho údajnými komplici či rozhovory jeho údajných kompliců. Jako by se nechumelilo jsme dostávali tuto duševní potravu přímo z živých policejních spisů. Živých policejních spisů. Dozorující státní zastupitelství, zřejmě oslněno září reflektorů, to bez mrknutí oka nejen připustilo, ono se dokonce tvářilo, že je vše v nejlepším pořádku, a tváří se dosud. A nikdo z odpovědných policistů nejen nerezignoval, ale jistě se ani nezapýřil. Možná že byl či bude dokonce odměněn.

Nebudu zdržovat tuto Sněmovnu úvahami advokátů o zákonném soudci. To je věc obhajoby a nezávislého soudu. Věřím ostatně, že stejně důrazně, a to i s nasazením prostorových odposlechů a kamer v domácnostech, včetně toalet podezřelých, bude policie postupovat v kauze ProMoPro, Opencard, na Ministerstvu životního prostředí za ministra Drobila v případě připravovaného úplatku v astronomické výši anebo na úřadě ROP Severozápad a na hejtmanství Ústeckého kraje. Chci tomu věřit v zájmu právního státu, který – jak pevně doufám – chceme v naší zemi vytvořit. Jde mi především o princip.

Chci však v této chvíli říci, že to, co bylo veřejnosti v kauze MUDr. Ratha zatím předloženo, vypadá velmi přesvědčivě. Ale stejnou přesvědčivostí jsem byl prozražen například při lžikauze Budišov, kterou zinscenoval před necelými šesti lety policejní útvar ÚOOZ pod vedením plk. Kubiceho, dnešního ministra vnitra. Také tehdy jsme se díky policejnímu agentovi arch. Říčařovi dozvěděli, že skupina údajných zločinců pod vedením sociálně demokratického starosty Péti připravuje předražením projektu buštěhradského – promiňte – budišovského zámku tunel v řádech desítek milionů. Tato skupina, jejímiž členy se stali ve fantazii ÚOOZ tehdejší i bývalí sociální demokraté, tedy členové strany, již jsem tehdy vedl. Policie vedla vyšetřování a sledování rádobý zločinecké skupiny dlouhé měsíce, protože prý její členové hrozili arch. Říčař fyzickou likvidací. Po dlouhé měsíce vedli tito lidé pod bedlivým dohledem ÚOOZ a také Janka Kroupy z televize Nova a nahrávání arch. Říčařem, později usvědčeným zločincem, odsouzeným k nepodmíněnému trestu, a informátorem Alešem Věbrem opilecké řeči.

Pánové Vlas a Hruška, nejbližší spolupracovníci plukovníka Kubiceho, začali – podle Aleše Věbra, který mně to osobně sdělil před několika dny – vstupovat do případu od července roku 2006. Je mi záhadou, proč vedení Kubiceho ÚOOZ nechalo celou kauzu žít tak dlouho svým životem. Asi tedy reálné nebezpečí od Péti a spol. Říčařovu životu opravdu nehrozilo, jinak by to byla přeci neodpovědnost.

Dne 13. 10. 2006 – tedy sedm dní před komunálními a senátními volbami – byla teatrálně na letišti po svém návratu do vlasti zatčena na základě opileckých řečí údajných zločinců vyvolaných cílenými otázkami skutečného zločince Říčaře má někdejší náměstkyně z Ministerstva pro místní rozvoj Věra Jourová a obviněna z korupce. Těsně před volbami manipulovalo vedení ÚOOZ prakticky v přímém přenosu zveřejněním výpovědi Věry Jourové z výslechu na policii, která, byť nic závažného při výslechu nesdělila, snaživá média dokonale dezinterpretovala její slova. A já jsem byl nařčen z manipulace s dotací pro Budišov, byť jsem o ní vůbec nerozhodoval. Bylo o ní rozhodováno měsíce po mém odchodu z Ministerstva pro místní rozvoj.

Dne 18. září 2006 – tedy dva dny před volbami – se v Johnově – pan exministr tady chybí – a Kroupově pořadu Na vlastní oči na televizi Nova objevil jakýsi muž, který více než milionu a čtvrt šokovaných diváků tvrdil, že údajně zločinecká skupina starosty Péti připravovala zavraždění plukovníka Kubiceho, tehdejšího šéfa ÚOOZ. K smíchu? Ano, dnes ano. Tehdy mně ale do smíchu, dámy a pánové, vůbec nebylo.

A ještě dodám nejzdařilejší část tvorby Karla Steigerwalda, prominentního komentátora Mladé fronty DNES z 26. 10. 2006, věnovanou kauze Budišov v jeho článku pod názvem Šibalové? Kdepak, gauneři. Citace: "Šibal je slabé slovo, je trochu zavádějící. Šibal čpí veselím, rošťáctvím, je to jakýsi sympatický podvodníček, kašpárek, lidový hrdina. Zdrucující galerka v sociální demokracii, " kolegové z této strany prominou, "to přeci nejsou šibalové s černým svědomím. To jsou gauneři, gangsteři, lupiči a začínající vrahouni." Opravdu líbezný slovník pana redaktora... Dnes jsem si přečetl jeho článek a myslím, že platí ta stará moudrá slova o Bourbonech: "Nic nezapomněl a nic se nenaučil." Zbývá dodat, že pan redaktor Steigerwald nenašel nikdy ve svých četných článcích věnovaných mé osobě prostor, aby se za tato svá slova omluvil.

Mladá fronta DNES i v kauze Davida Ratha patří k hlavním nositelům mediálního lynče.

No a jak to v celé kauze Budišov, pane ministře, dopadlo? Pane zbabělý ministře, který nevyslechnete ani slova, která se vás budou týkat. A není to poprvé. Pan zbabělý ministr se dlouhodobě neúčastní a není schopen se účastnit, aby vyslechl interpelace poslanců. Za rok a čtvrt tak neučinil ani jednou. Tak jak to tedy dopadlo, pane ministře? (Potlesk z levé části sálu.) Všichni obvinění v této kauze byli osvobozeni verdiktem soudu ze dne 15. července 2009, a to včetně Věry Jourové, která později vysoudila od státu na české poměry nebývale vysokou finanční náhradu za své nezákonné věznění. Zbývá dodat, že bývalý starosta Budišova Péťa na následky věznění předčasně zemřel.

Druhá kauza, která mě dnes vede k jisté bdělosti, byla tak zvaná Kubiceho zpráva. Mám tady připravenou pro pana ministra, pro pana zbabělého ministra, knihu – svou knihu o Kubiceho zprávě.

Pane ministře, až budete posílat své pochopy na vydavatelství mé ženy, kteří budou chtít zjistit, kam tato kniha šla, tak vám chci sdělit ještě, že několik desítek kusů této knihy je k dispozici v jejím vydavatelství.

Připomenu jen velmi stručně, že šéf útvaru ÚOOZ a dnešní ministr vnitra přišel do sněmovního výboru čtyři dny před volbami do Sněmovny na konci května 2006 se zprávou, podle které prý docházelo k prorůstání organizovaného zločinu do státní správy. Zpráva, v níž se tvrdilo, že tehdejší předseda vlády – tedy já – má pedofilní styky a tajná konta v Latinské Americe, se péčí několika iniciativních, s Ivanem Langrem spolu-

pracujících novinářů dostala do médií, a tedy do veřejnosti. Dlouho jsem slýchal, že zveřejnění této zprávy ve volbách vlastně pomohlo straně, kterou jsem tehdy vedl, ke zlepšení volebního výsledku. Byla to perfidní slova některých pravicových médií. Rychlý propad preferencí sociální demokracie v posledních třech týdnech po začátku kauzy Davida Ratha rozvíjený všemi médii svědčí o tom, jakým ekrazitem takzvaná Kubice zpráva před volbami v červnu 2006 byla. Jak asi mohla ovlivnit výsledek voleb, který mezi pravicí a levicí tehdy skončil – připomenu – remízou. Po volbách se pochopitelně už žádné šetření na základě takzvané Kubiceho zprávy nekonalo. Bylo snahou ji co nejrychleji zapomenout – vyšetřování skončilo, zapomeňte, jak zněl název slavného italského filmu. Vlastně jako by nikdy ani nebyla. Svou roli při ovlivňování veřejného mínění před volbami však splnila.

A třetí věc, kterou nemohu ve svém vystoupení dnes opomenout, je kauza biolíh. Také v této lžikauze odvedl Útvar OOOZ plukovníka Kubiceho opravdu skvělou práci. 9. a 10. 3. 2006 se v médiích objevila zpráva, že ÚOOZ zatkl sedm lidí, z toho tři členy sociální demokracie. Tito lidé měli na podzim roku 2005 zajistit, tedy alespoň podle ÚOOZ, pro kolínský lihovar za údajný úplatek 15 milionů korun licenci na výrobu biolíhu. Co na tom, že vláda pod mým vedením odmítla v polovině roku 2005 záměr na udělování těchto licencí? Všichni tři zatčení členové sociální demokracie byli v souladu s uplatněním principu presumpce viny během několika dnů zbaveni členství ve své straně, byli především díky médiím občansky potupeni, zničení profesionálně i lidsky, nemluvě ani o jejich rodinách. Nemusím snad připomínat, že až do voleb počátkem června roku 2006 byla tato kauza v médiích živena a nepochybně ovlivnila volební výsledek. Organizátoři těchto kauz naši zemi přiblížili praxi zemí, jako je Zimbabwe či Pobřeží slonoviny.

Zbývá jen dodat, že v červenci 2007 skončila celá věc, tedy kauza biolíh, tím, že vyšetřování bylo ukončeno, neboť chyběly relevantní důkazy. V dubnu 2008 skončila pak celá záležitost definitivně, neboť státní zástupce shledal důkazy málo průkaznými. A co k tomu případu tehdy řekl státní zástupce, který mluvil již přímo o řízené policejní provokaci? Připomeňme si jeho slova – cituji: "Státní moc reprezentovaná policií svým jednáním a postupem vytvořila podmínky a navodila situaci se zjevnou snahou přimět obviněného trestný čin uskutečnit a dokonat. Policie je ze zákona povinna trestné činnosti předcházet a nikoliv na páchání trestného činu participovat jenom proto, aby měla důkazy, které by bezpečně usvědčily pachatele." Jinak řečeno, policisté inscenovali neexistující trestnou činnost a vytipované oběti přímo vybízeli k trestným činům.

Na závěr mi dovoluji, abych se zastavil ještě u jedné věci. Nevím, zda je poslanec David Rath vinen. O tom rozhodne, jak věřím i po všech těch ne-

gativních zkušenostech, jež jsem zde zmínil, nezávislý soud. Po té kampani, která byla v posledních třech týdnech vedena v českých médiích vůči dr. Rathovi, to s tou nezávislostí soudu bude ale jen velmi obtížné. Věřím ale, že si soudy svou nezávislost zachovají. To bych jinak nevěřil demokracii v této zemi.

Chci se v této souvislosti zeptat pana ministra spravedlnosti, zda si myslí, že je v právním státě obvyklé, aby se fotografie obviněného z věznic z vězeňského spisu objevila v bulvárním tisku. Bulvár chápu, jde mu o co největší prodej novin. Nechápu však složku justice, která by mohla alespoň předstírat ochranu práv obviněného. Čekám, pane ministře, že se jednáte v této věci rychle nápravu.

Dámy a pánové, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo mě požádala paní poslankyně Klasnová, tak jí to slovo uděluji.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, slyšeli jsme zde mnohé, včetně toho, že to se ještě v Poslanecké sněmovně nestalo, aby byla přítomna ozbrojená eskorta. Ještě se také ale nestalo, aby byl zadržen poslanec se sedmi miliony v krabici od vína.

Nechci zde ale posuzovat, co řekl pan poslanec David Rath ani co se objevilo v médiích. Poslanecká sněmovna by neměla suplovat moc výkonou ani moc zákonodárnou. My máme rozhodovat, zda poslance Davida Ratha vydat k trestnímu stíhání, či nikoli. A já osobně mám v této věci jasno, stejně jako Věci veřejné. Budeme hlasovat pro vydání poslance Davida Ratha k trestnímu stíhání.

Byla zde haněna ale i práce Policie České republiky a já naopak cítím potřebu zastat se policie, Policii České republiky poděkovat a vyjádřit naději, že bude takto statečně pokračovat ve své práci a že se nezaletne politických tlaků a vyšetří i kauzy ProMoPro, OpenCard, Mostecká uhelná, OKD, IZIP a další, kde nejde o miliony, ale kde jde o miliardy korun.

Jen v jednom tady s panem poslancem Davidem Rathem souhlasím – že je vlastně malá ryba, resp. jen jedna ryba v moři korupce. A já věřím, že i případ Davida Ratha bude odstrašujícím případem pro politiky, pro všechny ty politiky na celostátní i komunální úrovni, kteří nechápou politiku jako službu občanům, ale chtějí z ní osobně profitovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Do rozpravy se dále hlásí místopředseda Poslanecké sněmovny pan poslanec Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Nám bylo řečeno, že nemůžeme nikdo oslovit Davida Ratha ani mu podat vodu. A já tedy, kdybych chtěl reagovat na to, co řekl, tak mu to vlastně mohu říct jediné tady od mikrofonu, protože jinak mu to nemohu sdělit. Takže vzhledem k tomu, že to je jediný způsob, jak mu to mohu říci, reagovat na to, co řekl, tak to činím přes mikrofon.

Mně totiž osobně, přiznám se, docela vadí, pokud bych měl mít pocit, že jsem měl něco udělat, někoho se zastat a že jsem to neudělal. Pocházíme z těch socialistických dob, kdy víme, jak bylo těžké se někdy zastat druhého bez toho, že člověk tím něco neriskoval, a asi nejsem sám, kdo si říká, že něco podobného si člověk v životě už nemůže dovolit. Takže pokud bych znal způsob, tak bych to chtěl udělat.

A já souhlasím s Davidem Rathem, že celá řada věcí v té kauze je zneužívání, o tom nemám žádnou pochybu. Když vidím úvahy a výroky třeba i vládních ministrů, že vlastně David Rath je ten, který může za situaci kolem evropských fondů, tak vůbec nepochybuji o tom, že ta kauza je zneužívání, protože podle auditní zprávy Evropského účetního dvora bylo proplácení prostředků České republiky zastaveno kvůli selhání auditního dozoru Ministerstva financí, a ne kvůli Davidu Rathovi. Takže bohužel to, že ta kauza slouží ke zneužívání, to je prostě věcně pravda. A samozřejmě že mě napadá to, co tady bylo dnes vyjmenováváno, že by člověk chtěl mluvit o ministrech, kteří dneska kupují pražské fotbalové podniky a jiné a u kterých má člověk velkou otázku, jak je možné, že nám možná tak málo vadí, že se nic neděje.

Přesto mám problém, snad to pochopíte, všechna ta jména vyslovovat, tady to opakovat a říkat, protože tak nějak cítím, že to není to pravé. Chápete, to je sice na jedné straně pravda, ale tuhle kauzu to neřeší.

Podle toho, co máme k dispozici, tak jsou tady indicie, důkazy a podezření a já nejsem schopen tady říct: David Rath je nevinný. Já prostě to nedokážu říct. A je to důležité, protože tady nejde jenom o Davida Ratha – a já vím, že to je pro něho významný okamžik. Tady jde i o politiku, politickou stranu, tady jde o hodně. Je pro mě těžké říkat jako politik, že mi jde o stát, a poslanec, který se mnou tady často vystupoval, je pod takovými podezřeními. Takže já bych byl rád, kdybych tady mohl říci víc a kdybych mohl říci ano, toto je prokazatelně zneužití výkonné moci a my musíme tohoto poslance hájit. Já to prostě nesvedu.

Říkám ti to, Davide, osobně. Tohle prostě není pro mě zbabělost! Já si myslím, že jediný, kdo je schopen v tomhle říci argumenty a důkazy, jsi ty. Mně připadá, že jediné řešení je, aby tohle rozhodl soud. A není to projev toho, že bych se nedokázal zastat, ani projev zbabělosti, když dneska budu hlasovat pro vydání. Je to podle mě jediný možný postup a přes všech-

ny pochyby, které mám, přes všechno zneužívání, o kterém vím, nemám pro sebe dneska jiné východisko.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, to byl poslední poslanec, který se hlásí. A nyní se ještě hlásí z místa pan poslanec Huml.

Předávám řízení panu Zaorálkovi.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, nebo pane předsedo, dámy a pánové, já jsem do poslední chvíle váhal, jestli vystoupím, nebo nevystoupím, ale po tom projevu kolegy Zaorálka jsem se rozhodl, že ano.

Já si myslím, že tady ještě nepadlo to podstatné. Mám to uvedené takovým příběhem. Představte si následující situaci. Kohokoli z vás zadrží na ulici chlapík, prohlásí se za kapitána zámořské lodi registrované v České republice a šoupne vás do vlastní basy. Podle trestního zákona k tomu je kapitán lodi mimo území České republiky oprávněn. Řeknete: Sakra, ale my nejsme na lodi a nejsme ani mimo území České republiky. A on vám odpoví: Co na tom, to je maličkost.

Jako maličkost nebo detail zřejmě orgány činné v trestním řízení ve věci David Rath ignorují článek 38 Listiny základních práv a svobod – nikdo nesmí být odňat svému soudci. To pravidlo má za cíl vyloučit možnou manipulaci s přidělením případu konkrétnímu člověku, konkrétnímu soudci ve věci, a cílem je opravdu nestranné a nepodjaté rozhodování. Na ten ústavní princip potom navazuje v trestním řádu § 18: Řízení koná soud, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán. Nelze-li místo činu zjistit, pak rozhoduje bydliště nebo pracoviště obviněného. No a pokud ani to nevíme, pak rozhoduje, kde čin vyšel najevo. Pokud anonym poslal oznámení do Brna, pak je poslední instance kraj Jihomoravský. Pokud anonym do podání napíše, že podezřelý kupoval zmrzlinu v Ostravě, není to důvod zahájit právě tam a odposlouchávat prostory v Aši.

Veškeré zdroje generují v této věci tento fakt a David Rath to tady před chvílkou potvrdil. Příslušnost pro dozor Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem vznikla díky zmínce o projektové kanceláři Aria, která vypracovala původní, nenavýšenou projektovou dokumentaci na rekonstrukci zámku v Buštěhradu. To mám z tisku. Nenavýšenou.

Jediné, co tady z tohoto sdělení vyplývá, je fakt, že v severních Čechách k trestnému činu nedošlo. Spis nebyl odtajněn ani obhájcem, lze tedy předpokládat, že důvody, proč konalo zastupitelství v Ústí, se stále vyrábějí, anebo hledají. Je to podobné jako přiznání policistů, že obcházel informační systém. To čert vem. Ale všechno dohromady to svědčí o dvou věcech. Dokonce o třech už. Selhává systém, státní zá-

stupci si nevěří a úspěchu lze dosáhnout jedině díky ohnutí práva.

Od začátku byl cílem David Rath a byl mu odňat jeho soudce. A doutná podezření, že se státní správa naučila vyrábět kauzy na objednávku, a to by bylo to nejkatastrofálnější.

Ti státní zástupci jsou totiž vázáni citovaným ustanovením trestního řádu. Ne že ne. Vyhláška, která upravuje jejich činnost, totiž přesně a zcela pregnantně říká: K výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení trestním je příslušný státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství, které působí při soudu, jenž by byl příslušný konat ve věci po podání obžaloby řízení v prvním stupni. To je tentýž soud, stalo se to tam, bydlí tam obviněný, anebo to tam vyšlo najevo.

U Ratha víme, kde bydlí, kde pracuje, je zřejmé, kde se skutek stal, můžeme přemýšlet nad Prahou nebo Středočeským krajem. A co tedy koná ve věci kapitán lodi, která neexistuje? Víte, není to jedno, opravdu ne. Je to porušení Listiny základních práv a svobod, zákona navazujícího na Ústavu, z které všechna tato omezení vycházejí a mají smysl. Státní moc si nesmí uzurpovat víc práv, než jim dává zákon. Pokud to připustíme, jsme na cestě do pekel, opravdu. Pouštíme z řetězu krakena. Možná jsme ho už pustili, protože ta kauza není poprvé, kdy se může snadno vymknout kontrole. Dnes je u moci Kubice, Nečas, Pospíšil u těch silových věcí – a zítra vám to oplatí třeba Sobotka, Hašek nebo Tejc. Anebo děláte všechno pro to, aby vám to oplatit nemohli. A pozitíí to dopadne na vás v Liberci, Ostravě, Brně nebo Suché Lozi. Když se dnes budete všichni bát aspoň nahlas říci svůj názor, tak vás nikdo nebude poslouchat zítra, protože pak už vás nikdo ke slovu ani nepustí, vy se budete bát, přijdou pro vás pánové v černých pláštích. Takhle totiž začínaly všechny totalitní režimy.

Pravidla musí platit pro všechny. Od toho ta pravidla jsou stanovena zákonem a nota bene v Ústavě.

Tak znovu. Jsou tady otázky na stole. Je v souladu s Ústavou, aby byl poslanec 14 dnů ve vazbě, aniž byl Sněmovnou vydán k trestnímu řízení? Jen díky extenzivnímu výkladu práva ano, ale v trestním právu je extenzivní výklad nepřipustný. To mě učili na fakultě. Takže jediná správná odpověď je: takhle ne.

Bylo možné získat souhlas Sněmovny před rozhodnutím o vazbě? Lhůta je krátká, ale když bude válka, tak se také nesejdeme? Je to možné, stačí zvednout telefon. Detail nebo chyba usmívající se asistentky kapitána neexistující lodi?

V kolébce demokracie platí, že důkazy, které byly získány v rozporu se zákonem, jako by nebyly. A skutečně nezávislý soud propustí i podezřelého z vraždy díky procesním chybám. Můžeme si o věci myslet, co chceme, ale jedno je jisté. Ústava tam stále něco znamená. Je zneužití moci, když se ne-

postupuje podle přesně daných procesních pravidel, a je úplně jedno, jestli obviněný je pán, nebo kmán.

Byl jsem také vydáván. Je tomu rok. Nevydali jste mě tenkrát, i když jsem vás o to žádal. Pravda, na rozdíl od pana Paroubka jsem nehlasoval sám pro své vydání, jenom jsem se zdržel. V hlasování o osobnostních věcech to považuji za normální. Kauza se naštěstí přesto dostala k soudu, který nyní minulý týden rozhodl. Případ soudce zastavil. Řízení proti mému kolegovi. Takže z toho přesně vidíte, jaká to byla ptákovina. Kdybych nebyl politikem, spis by se ani nenarodil, a soudním verdiktem to bylo potvrzeno. To, že mě chce policie vydat, tenkrát psaly všechny servery a všechny noviny a vysílaly to všechny tři televize. Že soud řízení zastavil, jsem si přečetl jenom na internetu, Aktuálně.cz a na serveru Týden.cz. Pro ostatní to byla zpráva absolutně nezajímavá. A dokonce ještě dneska, když si dnes přečtete Lidové noviny, tak tam vidíte, že Huml se bránil vydání. Absolutně zkreslené informace. Cílem bylo pošpinit, nic víc.

Tím chci říct, že jde mnohdy o ryzí politický boj, ať už uvnitř stran, což bylo zřejmě v mém případě, anebo i mezi nimi. Podle toho, kdo právě ovládá vnitro a spravedlnost.

Vydávali jsme Víta Bárty a Jardu Škárku. Podívejte, jak dopad jejich soud. Všemi vychvalovaný vystresovaný soudce Šott rozhodl, že půjčka je úplatek. Takže pokud tomu tak je, budeme zítra vydávat Martina Vacka, který tady není, předsedu jednoho našeho výboru. Půjčil si od Bárty také za stejných okolností. Přijal tedy půjčkou úplatek a to je trestný čin. Že je to blbost? To je výklad práva, jaký udělal soudce Šott. Kolega Šárka má nepravomocně zákaz činnosti za to, že oznámil podezření z trestného činu a předal policii hromadu, doslova hromadu důkazního materiálu, a mý. Jsme se díky němu dozvěděli o etickém kodexu Věcí veřejných, kde se strana chystala 10 % zakázek dělit mezi své členy a partaj. Svědci z řad poslanců Věcí veřejných u soudu trpěli podle soudce amnézií, vysmíval se jim, a pak přesto o jejich výpovědi opřel rozsudek. To byl první politický proces. Po rozsudku jsem toho litoval, že jsem je vydal, že jsem hlasoval pro vydání, a zapil jsem to těžkým francouzským vínem.

Zpátky do současnosti. Teď už jen chybí, aby kolega Rath, ač evidentně zdravý, statečně se tady vyjadřující mezi námi, a věřím, že je to velmi těžká pozice, spáchal ve vazbě sebevraždu. I když je v plné fyzické kondici a síle, jak jste mohli vidět. Zaregistrovali jste, jak nás na to ve sdělovacích prostředcích připravují v rozhovorech s psychology? Když je státní moc schopna překračovat pravidla hry v Ústavě, v Listině základních práv a svobod, je jen krůček k likvidaci fatální, totální. I to je pro některé naše spoluobčany takový detail, takové sfouknutí svíčky.

A nyní to nejpodstatnější. Jak mám věřit lidem, státním zástupcům, soudcům, pokud sami nerespektují zákon? Jak mám věřit, že to, co říkají o

důkazech, je pravda, když vidíme, jak jsou schopni a ochotni ohýbat – rozumějte porušovat – Ústavu? Kdo je schopen ohnout procesní pravidla, tak je schopen si připilovat odposlech, softwarové úpravy tam nejsou problém.

Práce těchto lidí je postavena na pevném morálním základě a jejich schopnosti se pravidlům plně podřídit. Nevidím do spisu. Nemohu tedy tvrdit, že je důvod k nějaké stoprocentní, absolutní nedůvěře, ale náznaky takové jsou a není jich málo.

Pochybnosti o místní příslušnosti státní zástupkyně nevyvrátila. Byla na to několikrát tázána.

Já se tedy ptám: Nepostoupila justiční mafie do druhého levelu? Místo zametání pod koberec vyrábění kauz. Je standardní, aby oznamovatele vyslechl náměstek nejvyššího státního zástupce? Zkuste to kdokoli z vás udělat. To se může podařit jedině po telefonátu z velmi, velmi vysokých míst, aby vás byl jen přijal, natož s vámi osobně něco sepisoval.

Máme se smířit s realitou, že se ze státní správy pouštějí fragmenty odposlechu, které poškozují nepohodlné jednotlivce? Provokativně odpovím – proč ne? Ale ať ta pravidla platí pro všechny. Pověsme na premiéra mikrofon a pusťme si jeho dech on-line 24 hodin na internet, ať slyšíme, co si povídá se slečnou Nagyovou. Proč ne, když můžeme poslouchat Janouška, Béma, číst si už dnes, aniž by proběhl soud, odposlechy Ratha. To by se všem určitě líbilo.

Taky cítíte, že to nejde? A uvědomujete si, že možná i slečnu Nagyovou brzy uslyšíme, jen co to zboží následnice bezpečností agentury, nebo nějaká úplně jiná, ziská? Pokud to samozřejmě sám odposlouchávaný nezaplatí krví.

Zrušme informační systém u policie, když z něj informace tečou. Nechme na anonymech, ať si sami rozhodnou, který státní zástupce to bude vyšetřovat. Anebo naopak, nechme na obviněných, ať si sami zvolí svého soudce. Nebo to budeme losovat. Za důkaz pojďme považovat všechny odposlechy bez ohledu na to, kdo je pořídil. A kalkuly ODS, pánové, nebo jak těm zásadám vznešeně říkáte, ty pan premiér stejně už dávno zakopal hluboko pod zem. Tedy pohřbil.

Máme tedy tři odpovědné za současný stav. Já ta jména snad ani nebudu říkat, vždyť je víte. Ale řeknu je. Já to vidím tak, že to je premiér Nečas, ministr Pospíšil a ministr Kubice. Pamatujme si je.

Radek John, který si dnes přisuzuje zásluhu na tomto stavu, opět neví, o čem mluví. Jeho nový pořad Na vlastní uši, ten však zaujal veřejnost tedy, opravdu.

Bez odpovědi na otázku, proč je ve věci příslušný severočeský soud a zda vůbec, se nám nebude lehce rozhodovat pro vydání Davida Ratha. Všechny dosud provedené úkony jsou totiž v případě, že ústava byla po-

rušena, získány za cenu zneužití úřední moci a to je trestný čin. Infikováno jedovatým stromem je toto ovoce. A v prvním ročníku se na právech učí, že takové ovoce jako by nebylo.

Sněmovna dnes Davida Ratha nejspíš vydá. V trestních věcech tohoto typu musí rozhodovat soud. Pokud pud sebezáchovy soudcům a státním zástupcům dovolí ve věci pokračovat, pak do doby soudního verdiktu zůstane David Rath vězněm. Je však plnou odpovědností ministra spravedlnosti a premiéra této země, kde a jakým způsobem bude tato sporná vazba vykonávána a zda ji David Rath ve zdraví přežije. Morální je nekrást, morální je nelhat. Zloděje je třeba zavírat, nelze je však usvědčovat pomocí lží a nezákonností. To bychom mohli dospět k závěru, že koneckonců nepotřebujeme ani soud.

A pokud si mám odpovědět dnes na otázku, zda jde o politickou kauzu, a podle toho hlasovat, tak musím říct, že mi to tedy justice vůbec neusnadnila.

Budu hlasovat pro vydání. Zastavit díky imunitě tuto kauzu, nedozvědět-li bychom se nikdy, Davide, jaká je pravda. Pokud šlo o objednávku, past, podvrh důkazů, jedině soudní soustava s veřejným procesem dává naději na její odkrytí. Poslanecká sněmovna to nemá šanci zjistit. Pokud je to vše čisté, správné a důkazně podložené, pak musí platit padni komu padni. A budu doufat, že justice bude stejně razantně konat v dalších kauzách, v těch spojených s evropskými dotacemi je opravdu co zkoumat. Těch hotelů, penzionů, na MŠMT televizních seriálů o nesmyslech a další podnikatelské projekty bylo v posledních letech realizováno za stovky milionů a i ty ve stadiu pokusu mohou být díky rozsahu trestné.

To se to podniká, když daňový poplatník z celé Evropy vám investici zaplatí a vy pak nezátížení hypotékou nebo úvěrem jen kasírujete! Tedy jen někdo samozřejmě. A 15procentní provize za zprostředkování jsou božsky zákonné a křišťálově čisté. Pravda, a jinde není kanalizace a jezdí se po prašných ulicích jako u nás ve Staré Boleslavi.

Hlasoval jsem v této Sněmovně pro omezení imunity, kterou považuji v tomto nastavení za přežitek. Pro mne je dnešní hlasování o imunitě jako takové, a ne o Davidu Rathovi. Jen a jen proto u mého jména po hlasování bude ano.

A propos, jaké bankovky že mají žlutou barvu?

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám ještě přihlášku Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, přiznám se, že jsem očekával, když jste začal mluvit, nebo než jste dokončil svoje vystou-

pení, že navrhnete jednu záležitost, a to sice žádost, která šla na předsedkyni Poslanecké sněmovny, která nevím, proč tady není u projednávání tohoto mimořádně důležitého bodu, a sice žádost advokátů doktora Davida Ratha o možnosti jejich vystoupení v Poslanecké sněmovně. Myslím si, že je to záležitost, ke které už se v minulém volebním období Poslanecká sněmovna vyjadřovala v případě poslance Petra Wolfa, který jen tak mimochodem byl nepravomocně odsouzen na pět let nepodmíněně do vězení, že se tedy vyjadřovala především hlasy poslanců Občanské demokratické strany a umožnila tehdy přítomnost paní doktorky Veselé-Samkové, která na půdě Poslanecké sněmovny měla také své krátké vystoupení.

Chtěl bych říci, že do dnešního dne až do vystoupení Davida Ratha, při vši účtě k němu, přece jenom není právníkem, jsem dostával z médií jenom jednostranné informace a myslím, že by bylo fér, kdybych tady slyšel informace i jiné. Já předpokládám, že o žádosti, o které mě teď informovali telefonicky, ví ještě někdo jiný z vedení Poslanecké sněmovny, že tady přece nevládne samoděržaví, že by si předsedkyně mohla žádosti vzít k sobě a prostě je nepustit. O tom, jestli rozhodne někdo, tak to má rozhodnout o takovéto věci Poslanecká sněmovna, jsem o tom přesvědčen, a nikoliv tedy její vedení, nebo dokonce její předsedkyně.

Tedy můj návrh je, aby bylo umožněno advokátům Davida Ratha se účastnit na schůzi této Poslanecké sněmovny a také tady vystoupit.

Chci také jasně říct, že jsem kladl dvě otázky na předsedkyni Sněmovny a také na ministra spravedlnosti. Pokud mně nebudou odpovězeny uspokojivým způsobem nebo vůbec, nebudu pro vydání Davida Ratha hlasovat. Ta první otázka je, kdo paní předsedkyni Sněmovny radil a kdy a zda to byli skutečně ústavněprávní kapacity. A na ministra spravedlnosti, ten má lepší paměť nežli já, protože je mladší a je tady přítomen, tak si to zcela nepochybně pamatuje. Co udělá s těmi fotografiemi typu wanted, které unikají na běžícím pásu z věznic?

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, schůze Sněmovny se mohou zúčastnit i další osoby, pokud to někdo navrhne a pokud s tím Sněmovna vysloví souhlas. Takže toto vystoupení pana poslance Paroubka jsem chápal jako návrh, aby na tomto jednání vystoupili také právní zástupci, a je to tedy věc, o které bychom měli hlasovat. Vzhledem k tomu, že se jedná o dva advokáty, měli bychom o každém hlasovat zvlášť. Takže vám jenom řeknu pro informaci, že se jedná o JUDr. Adama Černého a JUDr. Romana Jelínka.

Pan poslanec Rath k tomu chce vystoupit.

Poslanec David Rath: Děkuji, pane předsedající. Já myslím, že by stačilo, kdyby vystoupil jeden advokát – a to pan doktor Jelínek? Ne, pan doktor Černý? Pan doktor Černý.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže pokud s tím nikdo nemá problém, jestli nikdo nenamítá, že by se to redukovalo na jednoho právního zástupce, jak tady zaznělo, na JUDr. Adama Černého, tak můžeme hlasovat o tomto jednom advokátovi. Myslím, že všichni jsou přítomni. Budeme tedy hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna souhlasí – pardon, mám tady pana Marka Bendu, ale to je omyl, takže mažu. (Veselost v sále.)

Nejdřív přečtu usnesení, o kterém budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna souhlasí s účastí advokáta JUDr. Adama Černého při projednávání tohoto bodu."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro a kdo souhlasí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 je přítomno 191, pro hlasovalo 75, proti 76, takže souhlas Sněmovna s tímto vystoupením nevyslovila.

Já se ptám, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Vidím pana ministra Pospíšila. Prosím. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chci pouze reagovat na ten dotaz. Byl jsem připraven reagovat na konci debaty, tedy já se nevyhýbám odpovědi panu poslanci Paroubkovi.

My považujeme tyto úniky za závažné. Jak jste si mohli přečíst také v tisku, již probíhá šetření, které realizuje Generální inspekce ozbrojených sborů. Vedle toho je podáno trestní oznámení a také mimo jiné dnes dopoledne a nyní zasedá vedení generálního ředitelství Vězeňské služby, které má vyvodit další, případně i personální, důsledky. To znamená, já vás s tím seznámím, jaké důsledky byly vyvozeny. V žádném případě toto nechceme zlehčovat. Není možné, aby takovéto informace beztrestně unikaly.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se teď hlásí pan poslanec Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, já doufám, že to ze slov pana ministra spravedlnosti jasně vyplynulo, že to nebude žádná kázeňská odměna.

Ale ještě jsem chtěl připomenout svoji žádost na paní předsedkyni Poslanecké sněmovny. Prosím, aby se vyjádřila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ale to samozřejmě je něco, co se nedá nějak... Myslím si, že kdo se přihlásil do rozpravy, tak vystoupil. Už nevidím nikoho dalšího, a pak tedy rozpravu ukončím.

Musíme ovšem také zvládnout podrobnou rozpravu, tak mi dovolte, abych ji otevřel. A požádám předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Sobotku, aby nás seznámil s textem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, pane místopředsedo. Dovoluji si odkázat na usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 113 ze dne 22. května roku 2012. Tento návrh usnesení všichni členové Poslanecké sněmovny obdrželi. Dovolte mi proto, abych ocitoval pouze návrh usnesení Poslanecké sněmovny, které předkládá mandátový a imunitní výbor.

Tento návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna rozhoduje, že stíhání poslance Davida Ratha podle článku 27 odst. 5 Ústavy České republiky je přípustné, a to pro skutek uvedený v oznámení Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem o zadržení poslance a žádosti o udělení souhlasu k jeho odevzdání soudu ze dne 14. května 2012, které jsou přílohou tohoto usnesení."

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál se hlásí do podrobné rozpravy? Nikdo nemá k tomuto textu už žádnou připomínku ani další návrh, takže můžeme zřejmě ukončit i rozpravu podrobnou. Myslím, že jsme asi vyčerpali všechno, co mohlo zaznít k tomuto bodu, a připadá mi, že jediné, co nás čeká, je hlasování o návrhu usnesení, který nám právě přednesl poslanec Sobotka. Takže jenom prosím všechny, aby se opravdu dostavili do jednací síně.

Budeme hlasovat návrh usnesení, který nám za mandátový a imunitní výbor přednesl poslanec Sobotka. Možná že není třeba, aby ho četl znovu, že všichni víte, jaký je obsah tohoto usnesení, takže ho můžeme prostě hlasovat tak, jak jsme ho slyšeli z úst poslance Sobotky.

Dovolte mi, já tedy zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro text tak, jak tady byl přečten, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 11. Přihlášeno bylo 191. Pro hlasovalo 183, proti 2. Návrh usnesení byl tedy schválen. A mohu tedy ukončit bod číslo 1.

A pravděpodobně požádám o 15minutovou přestávku. (Poslanec Rath odchází s eskortou z jednacího sálu.)

(Hlasy ze sálu: Třicet! Třicet? V tom případě tedy... (Konzultace mimo mikrofon.)

Údajně tedy musím ještě přečíst tady text, který mi dovolte, abych přečetl: "Končím bod 1 a prosím, aby byla v souladu s rozhodnutími příslušných státních zástupců ukončena eskorta poslance Davida Ratha a aby byl odveden z jednacího sálu."

Tak to tímto činím a vyhlašuji pauzu až do 17 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den. Ještě jednou dobré odpoledne, dámy a pánové.

Měli bychom pokračovat, takže vás žádám, abyste zaplnili sněmovnu. Pustíme se do dalšího bodu programu, což je

2.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 348-E/ - druhé čtení

Jen vám připomenu, že jsme tady tento bod přerušili, protože zde premiér tlumočil názor, že někteří ještě chtějí k tomu tématu diskutovat, tudíž jsme pro to učinili prostor. Proto tedy byla pauza.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal poslanec Bauer a také ministr Schwarzenberg – je už tady.

Přerušili jsme to na 38. schůzi 9. května a nyní bychom měli v rozpravě pokračovat.

Dívám se, mám tady do rozpravy přihlášeného poslance Michala Doktora, ale zároveň vidím, že u stolku stojí pan ministr Schwarzenberg. Je možné, že si chce vzít slovo jako první, což mu samozřejmě umožním. Pokud, pane ministře, chcete vystoupit nyní, tak vám dám slovo. (Ano.)

Prosím všechny, aby se posadili, aby se tu trochu rozhostil klid. (Zvoní.)

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si ještě jednou po přerušení přednést vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro. Zabývali jsme se jím na minulé schůzi Poslanecké sněmovny, dovoluji mi proto, prosím, omezit se na shrnutí základních faktů.

Přijetím tohoto rozhodnutí Evropské rady byl článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie doplněn o následující odstavec: Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability... (Odmlčuje se.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Myslím si, že tady pořád ten klid není dostatečný. Dovolte mi, abych vás ještě jednou vyzval, abyste si vyřešili tu otázku, kdo je ve foyer a diskutuje a kdo je tady ve sněmovně. A pak bych požádal, abyste poslouchali vystoupení ministra k bodu, o kterém si myslím, že má docela mimořádnou závažnost. Takže opravdu stojí za pozornost a prosím, abyste to tedy respektovali. Děkuji.

Prosím, pane ministře, můžete pokračovat.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Přijetím tohoto Rozhodnutí Evropské rady bude článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie doplněn o následující odstavec: Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.

Rád bych zdůraznil, že ačkoliv se jedná skutečně o jediný odstavec, toto doplnění Smlouvy o fungování Evropské unie má zcela zásadní interpretační hodnoty. Jejím účelem je předejít možným právním pochybám a s konečnou platností potvrdit, že není v rozporu s primárním právem Evropské unie, pokud členské státy vytvoří stálý mechanismus, jehož prostřednictvím bude možno poskytnout finanční pomoc členskému státu eurozóny, který bude mít závažné problémy s financováním a bude tím ohrožena stabilita eurozóny jako celku.

Změnou článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie ovšem vlastní mechanismus stability nevzniká. Evropský stabilizační mechanismus bude zřízen na základě samostatné mezinárodní smlouvy sjednané mezi státy eurozóny a podepsané 2. února 2012. Česká republika se vyjednávání o podobě této smlouvy rovněž účastnila.

Během poslední diskuse zde zazněly určité pochybnosti o vhodnosti novelizace Smlouvy o fungování Evropské unie necelé tři roky po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Rád bych vás ujistil, že pro pochybnosti tohoto druhu není žádný důvod.

Proceduru změn zakládajících smluv unie upravuje podrobný článek 48 Smlouvy o Evropské unii, který mimo jiné umožňuje i zjednodušený postup pro přijímání změn v případech, jako je tento. To znamená, jedná-li se o ustanovení týkající se vnitřních politik unie a změnou se nerozšiřují pravomoci unie. Jedná se tedy o zcela standardní proceduru předjímanou primárním právem unie. Potřeba zajištění právní jistoty v otázce souladu stabilizačního mechanismu s primárním právem unie, kterou změna článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie přináší, se může primárně jevit jako otázka právní. Nicméně její dopad na vnímání unie navenek je nesporný. (V sále je stále značný hluk.)

Je zřejmé, že případné snahy o zpochybňování legality nového mechanismu, s nímž je bez včasné ratifikace znění článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie nutno počítat, mohou velmi negativně ovlivnit věrohodnost aktuálního reformního úsilí celé eurozóny, potažmo Evropské unie jako celku. Evropský stabilizační mechanismus bez (nesrozumitelné) přispěje k uklidnění situace na finančních trzích, což bude mít pozitivní dopad na Českou republiku.

Je potřeba mít stále na vědomí, že Česká republika je se zeměmi eurozóny ekonomicky zcela propojena. Rád bych proto zdůraznil, že není v zájmu žádného členského státu – prosím trochu klidu! – Evropské unie ratifikačnímu procesu bránit a prodlužovat jej s rizikem prohloubení krize –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, pane ministře. Opět se to tady trochu zvrhlo.

Požádal bych ještě jednou všechny poslance, aby si uvědomili, že jednáme poměrně významný text, který se týká mechanismu stability Evropské unie. Je to rozhodnutí, o kterém bychom měli vědět, co vlastně hlasujeme. Takže ještě jednou vás žádám, abyste se ztišili a poslouchali.

Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Rád bych proto zdůraznil, že není v zájmu žádného členského státu Evropské unie ratifikačnímu procesu bránit a prodlužovat jej s rizikem prohloubení krize eurozóny. Vzhledem ke zmiňovanému výraznému napojení české ekonomiky na trh eurozóny a enormnímu zájmu České republiky na jeho stabilitě není skutečně vhodné schvalování rozhodnutí Evropské rady již dále odkládat.

Na závěr mi dovoluji připomenout, že pokud Česká republika v

budoucnu přijme euro, pak její přístup ke smlouvě ustanovující stabilizační mechanismus bude předmětem separátních jednání a přístupová dohoda se stane předmětem řádné ratifikační procedury. Do té doby se Česká republika nebude tohoto mechanismu zúčastňovat, a nebude do něj tedy ani přispívat. Dnes se jedná pouze o to, abychom potvrdili, že evropský stabilizační mechanismus, který v případě potřeby poslouží ke stabilizaci eurozóny, není v rozporu s primárním právem Evropské unie.

S ohledem na nastíněný odklad předkládaného rozhodnutí Evropské rady si dovoluji navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s jeho ratifikací.

Děkuji vám za nepozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bohužel za nepozornost.

Budeme pokračovat v rozpravě. Paní poslankyně Klasnová se mi přihlásila s přednostním právem, tak jí dávám slovo ještě před řádně přihlášenými. Prosím, paní poslankyně.

Já bych zase požádal Sněmovnu (zvoní) o klid. Opravdu bych chtěl, aby se Sněmovna uklidnila. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hned úvodem opět stejně jako minule připomínám, že postoj k evropskému stabilizačnímu mechanismu neříká vůbec nic o postoji k Evropské unii. Lze evropský stabilizační mechanismus odmítnout a být přitom proevropský.

Již na předchozí schůzi Sněmovny jsem před vás předstupovala s varováním a výčtem věcných argumentů, které zdůvodňovaly, proč by se Česká republika neměla zapojovat do systému a závazků evropského stabilizačního mechanismu. Jednání o tomto bodu však bylo minule přerušeno, neboť v Poslanecké sněmovně nebyla přítomná dostatečná ústavní většina poslanců.

I na dnešním jednání ráda uvedu věcné argumenty, které považuji pro naše rozhodování za zásadní. Věřím, že je s plnou vážností zohledníte při svém konečném rozhodování. Jen připomínám, že dnes rozhodujeme a hlasujeme o kroku, který bude mít přímý dopad na závazky našich nástupců, rozpočty našeho státu a de facto i budoucí ekonomickou stabilitu naší země, firem a domácností. Jsem přesvědčena, že tyto závazky mohou nakonec i rozhodnout, zda vůbec přijmeme společnou měnu euro.

Hodna zvážení je už sama právní povaha evropského stabilizačního mechanismu. Jde ve své podstatě o akciovou společnost sídlící v Lucembursku, řídící se lucemburskou legislativou, požívající však pro sebe absolutní imunitu u všech zemí Evropské unie. Cituji ze smlouvy: "Evropský stabilizační mechanismus má plnou právní kompetenci zahájit právní řízení.

Evropský stabilizační mechanismus, jeho majetek, financování a aktiva požívají imunity vůči všem formám soudního procesu, majetek, financování a aktiva evropského stabilizačního mechanismu požívají imunity vůči prohlídce, zadržu, konfiskaci, vyvlastnění nebo jiné formě exekuce, odebrání nebo zabavení exekutivním soudním, správním nebo legislativním aktem." Před očima nám vzniká organizace, která je povýšena nad zákon, stojí mimo společnou evropskou legislativu, bude fungovat mimo unijní primární právo, přitom však bude mít přímý dopad a zásadní vliv na všechny členské země Evropské unie, včetně nás.

V případě evropského stabilizačního mechanismu zcela absentuje i zapojení do principů rozhodování Evropské unie, do systému unijních smluvních brzd a protivah. I fakt, že zástupci Evropské komise budou mít pouze pozorovatelský statut, je znepokojující.

Další má výhrada směřuje k rozložení zodpovědnosti a možnosti ovlivňovat rozhodování v tomto vznikajícím mechanismu. Pozice a váha každé účastnické země nebude stejná, nýbrž bude odvozena od výše částky vložené do evropského stabilizačního mechanismu. Upozorňuji, že vedení stabilizačního mechanismu bude složeno výhradně z guvernérů z řad ministrů financí států eurozóny, kde hlavní slovo budou mít finanční ministři zastupující velké ekonomiky eurozóny. K potřebné osmdesátiprocentní rozhodovací většině jim postačí prostá dohoda mezi největšími členy eurozóny.

Znepokojující je rovněž fakt, že každá země, která vyčerpala pomoc z evropského stabilizačního mechanismu, již nemusí pomáhat další zemi. V praxi to znamená, že poslední přistupující zaplatí pomoc ostatním, ale sám nic nedostane. Vstupem do evropského stabilizačního mechanismu přitom ručí jednotlivé státy za závazky ostatních zemí.

Stále více se ukazuje, že se jedná o politický projekt, který naprosto nerespektuje zákony ekonomiky a základy společné unijní legislativy. Smlouva předpokládá permanentní flexibilizaci pravidel ze strany evropského stabilizačního mechanismu a změny bez možnosti jakkoliv tyto změny ovlivnit a případně zablokovat ze strany účastnických států.

Podtrženo, sečteno, pro Českou republiku by dnešní souhlas mohl znamenat vyplacení až 40 miliard do evropského stabilizačního mechanismu a poskytnutí záruky za dalších zhruba 310 miliard Kč, přičemž tyto finance bude třeba uhradit v pěti splátkách, v rámci nichž opět nejsou dána pevná pravidla. Česká republika může být vyzvána fakticky kdykoliv k úhradě jednotlivých splátek bez možnosti se jakkoliv bránit, či je alespoň korigovat. Příspěvek navíc může Rada guvernérů kdykoliv zvýšit. Opět cituji z evropského stabilizačního mechanismu doslovně: "Členové ESM se tímto neodvolatelně a bezpodmínečně zavazují zaplatit jakýkoliv kapitálový požadavek, který vůči nim bude učiněn, a to do sedmi dnů od obdržení po-

žadavku." Horní mez závazků přitom tedy není stanovena. Navíc hrozí sankce komukoliv, kdo ESM přijme, ale jeho požadavky nesplní. Co se stane, když nezaplatíme?

Senátoři již schválili tuto mezinárodní smlouvu, která je plně imunní vůči veškerým kontrolám a legislativním procesům. V Evropě tak vzniká organizace, která má vůči zemím eurozóny podobné pravomoci, jako má soukromý exekutor.

Principem pomoci prostřednictvím evropského stabilizačního mechanismu je vydávání dluhopisů. Znamená to, že celá tato v uvozovkách hra skončí ve chvíli, kdy jedna země nebude schopna vydat dluhopisy. Není tedy otázkou, zda, ale kdy se tato loď potopí.

Jediným způsobem, jak můžeme předejít tomu, co se děje v Řecku, Španělsku a dalších zemích Evropy, není podpis smlouvy evropského stabilizačního mechanismu, ale neutrácet více, než kolik můžeme vybrat, nevybírat více, než snese naše ekonomika, šetřit na veřejných zakázkách a nedělat žádné zbrklé a nečekané ekonomicko-politické kroky.

Vážení členové Sněmovny, nebudme farizejští. Není možné o této smlouvě uvažovat pouze v intencích toho, kdy Česká republika přijme euro a ESM začne doopravdy platit. Není možné hlasovat částečně pro a částečně proti. Apeluji zde nejméně na kluby ODS a ČSSD. Smlouvu ESM lze buď ze zcela nepochopitelných důvodů plně přijmout a nést za to politické následky a odpovědnost, či zcela logicky v zájmu České republiky plně zamítnout.

Prosím všechny, aby stejně jako poslanecký klub Věcí veřejných odmítli tento nedopracovaný a v mnoha ohledech nevýhodný závazek, který skýtá mnohá nevypověditelná rizika pro naše nástupce a ekonomickou budoucnost naší republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím prvního přihlášeného, pana poslance Michala Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Pečlivě jsem naslouchal panu ministrovi zahraničí. Snažil se nás přesvědčit o tom, že ESM není v rozporu s primárním právem Evropské unie. Chtěl bych jej ujistit, že to vím. To ovšem, pane ministře zahraničí prostřednictvím předsedajícího, neznamena, že smlouva ESM není v rozporu se zdravým rozumem.

A budu se ve svém projevu zabývat pouze jednou jedinou věcí – a připadá mi naprosto v příkrém rozporu s obezřetností, s principy obezřetnosti, obezřetného investování a obezřetně vydávaných závazků jakéhokoli subjektu, jakékoli země, člověka, soustátí, aby země, již za-

dlužené po uši, země, jejichž dluhy přesahují jejich národní kapacity schopnosti splatit, přijímaly jakékoli další budoucí závazky, kterými se zavazují vytvořit novou právníckou osobu akciová společnost evropský stabilizační mechanismus.

A táži se vás tedy prostřednictvím předsedajícího, pane ministře zahraničí, zda byste chtěl být akcionářem, podílníkem na akciové společnosti, kde vedle vás by byly dalšími akcionáři, a tedy firmu spoluzakládaly firmy či jednotlivci či země či soustátí, o nichž byste věděl, že již dnes jejich dluhy převyšují národní majetek, jsou zadluženy na 120, 128, 123, 136 a více procent a že staré dluhy splácejí pouze tak, že přijímají dluhy nové. Vy sám jako člověk, vy sám jako po generace vašich předků pověřený správce vašeho rodinného majetku byste nic takového neučinil. Proč něco takového mají činit země? Proč něco takového má činit Evropa ve své bláhové honbě za budoucím ekonomickým růstem?

Nová smlouva, evropský stabilizační mechanismus, není smlouvou o fiskální stabilizaci a není smlouvou o boji proti dluhům. Evropský stabilizační mechanismus je smlouvou dluhů. Evropský stabilizační mechanismus se má stát novým evropským finančním náboženstvím, v němž v dluzích sice svobodni budeme, ale v odpovědnosti za ně však viníky hledat budeme až v dlouhé budoucnosti, v budoucnosti, kde na poli politické odpovědnosti již nebudou ti, kteří tuto zrůdnost vytvořili.

Dluhy, ekonomický růst financovaný dluhy a dluhy vytvářející je v rozporu se základy naší civilizace. Je v příkrém rozporu s křesťansko-židovským základem evropského prostoru a v rozporu s jeho historickými základy. Ocituji z projektu ESM, a. s.: "Členové ESM se tímto dokumentem neodvolatelně a bezpodmínečně zavazují zaplatit jakýkoliv" – zdůrazňuji a podtrhuji slovíčko jakýkoliv – "kapitálový požadavek, který vůči nim bude učiněn, a to do sedmi dnů." Tolik text dokumentu ESM.

Zadlužené země, některé tedy zadlužené až po okraj akceptovatelného rizika, po okraj schopnosti unést úrokové náklady ve svých rozpočtech a neschopné splácet dluhy staré – takové Řecko prosím splácí staré dluhy z půjček, které mu poskytuje Evropská unie, a kéž by bylo příkladem země poslední, respektive první a poslední, takto ohroženy jsou i národní ekonomiky jiných zemí, tedy neschopny splácet dluhy staré jinak než dluhy novými, jiné, nepřehlédnutelné a zmítající se v hospodářských problémech se tedy v tomto dokumentu tedy zavazují, stávají věřiteli v novém dluhovém dobrodružství – akciové společnosti evropský stabilizační mechanismus. Považte jen, projekt – firma ESM a její vážnost – stojí, či má stát na smluvním příslibu již předlužených zemí, po uši předlužených zemí, a jiných, téměř zadlužených zemí, tedy téměř zadlužených z pohledu jejich poměru národních dluhů a hrubého domácího produktu, že budou-li vyzvány, splní svou povinnost – rozuměj: přijmou tedy dluhy nové. Projekt na

fiskální rozpočtovou stabilizaci evropského prostoru zavazuje účastníky této dohody, aby stabilizovali Evropu, že ve jménu splnění povinnosti ve stabilizačním projektu si přijmou dluhy nové! Projekt bojující proti dluhům bude nutit své účastníky brát si nové dluhy.

Toto nové dluhové náboženství, ESM, tento pokus o hymnus nové evropské finanční stability je podvod! ESM je podvodem na naší současnosti a hrozbou naší, tedy evropské budoucnosti! ESM je pokus o kvalifikovaný finanční podvod! Zadlužené země, jindy i předlužené země, se vedle těch zdravých stávají efektivními věřiteli a očekává se, že své závazky splní, a jediné, čím ručí tomuto projektu, jsou jejich přísliby s naprosto nulovou bonitou, protože tím ručením jsou jejich vlastní dluhy.

Přijetím tohoto projektu říká Evropa, celá generace politiků, jediné: Nejsme ochotni slevit ze svého apetitu, nejsme schopni bojovat s dluhy tím, že je přestaneme vytvářet, nejsme ochotni říci svým voličům, jak velký je nesoulad mezi zdroji naší společnosti a naší spotřebou, namísto toho vytvoříme naprosto unikátní instituci s unikátním mechanismem ochrany, vytvoříme však falešnou schránku ESM a její zástupce vybavíme imunitou, zárukou beztrestnosti a množstvím jiných výhod.

Jakkoli tedy sdílím postoje pana ministra zahraničí a souhlasím s ním v hodnocení, že projekt ESM není v rozporu s primárním právem, chci jej upozornit, že projekt ESM je v rozporu se zdravým rozumem, a očekávám od něj jako od člověka, zda tedy přijme tu výzvu a odpoví mi, zda by on jako člověk, jako Karel Schwarzenberg, správce rodinného dědictví, přijal tu báječnou příležitost a nakoupil si akcie akciové společnosti, kde dalšími podílňíky na tomto projektu by byli jiní akcionáři, o nichž už ve chvíli transakce ví, že jejich zadlužení přesahuje jejich zdroje. Čekám jeho odpověď a těším se na tuto příležitost. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal poslance Víta Bárta, dalšího přihlášeného do rozpravy, a pak ještě pan poslanec Paggio. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, při projevu pana ministra zahraničních věcí o tomto podle mého názoru velmi závažném bodu jsem si nemohl nevšimnout značné míry nepozornosti v tomto sále. Jako kdybychom nevnímali to, že jestliže tedy několik let je vážná debata o tom, že přestaneme Českou republiku zadlužovat, že budeme zodpovědní vůči budoucím generacím, které neožebračíme, že jim nezanecháme velký státní dluh, tak mezitím tady tiše chceme přijmout smluvní závazek, který z mého pohledu má jenom dvě možnosti. Buď přijmeme závazek, tak jak tady o tom hovořila Kateřina Klasnová, ve výši 350 miliard, které do sedmi dnů bez jakýchkoli debat v nějakou chvíli a

určitým způsobem, který nebudeme schopni ovlivnit, budeme muset zaplatit, jenom proto, že v některých zemích se bude opakovat a nebo bude jenom setrvávat to, co nyní můžeme vidět v Řecku, včetně kupříkladu jisté optimalizace a upravování účetních závěrů, včetně určitého přikrášlování reality financí, které v řadě států jsou ve velmi špatném stavu. Anebo – a tady já zdůrazňuju, že je velmi lehké dát mému projevu titulek euroskeptický, ale já říkám eurorealistický – anebo nám dává druhou variantu: konstatovat, že nyní přijmeme tento nemravný závazek za cenu toho, že v budoucnosti vládám, které přijdou po tomto volebním období, možná už brzy, zabrání v tom, aby bylo možné euro přijmout. Protože přijmout euro s takovýmito závazky – znovu opakuji – je sebevraždné. Je to nedůstojné v kontextu toho, když tato vláda tvrdí, že chce být rozpočtově odpovědná vůči budoucím generacím.

Jestliže už dnes dlužíme přes bilion, tak tady se bavíme o tom, že jestliže schodek státního rozpočtu je 130 miliard korun, že je pro příští rok možná jenom 100 miliard korun, tak se bavíme o tom, že tři další schodky státního rozpočtu pro rok 2013, zamýšlený, možná dokonce čtyři takového schodky, dáme na úkor toho, co se může v Evropské unii stát.

Já považuji za zásadní připomenout v konkrétních věcech, jak málo Česká republika a občané České republiky věnují pozornost tomu, co se děje v zahraničí. Koneckonců i z toho, že v řadě seriózních médií se neseťkáváme s více než jednou stránkou ohledně zahraniční politiky, je jasně patrné, že zahraniční politika je něco, co většinu veřejnosti nezajímá. A o to více chápu i nepozornost v tomto sále, že tomuto tématu nevěnujeme pozornost. Prostě to, jestli Řecko zkrachuje, nebo ne, to, jak Evropská unie jedná s Řeckem, resp. jak škemrá o to, aby Řecko zůstalo a mělo dál euro, to, aby Řecko nezkrachovalo, to všechno je jaksi pro nás velmi vzdálené a nezajímá nás to. Přesto je to věc, která je zcela kruciólní pro to, abychom pochopili potenci, schopnost Evropské unie býti dobrými hospodáři, býti tvrdými a hospodárny ekonomy, kteří v momentu, kdy kupř. řecká ekonomika zcela zjevně už dnes není schopna splácet své závazky a nebude schopna tyto závazky splácet, dále Evropská unie provádí spíše oživování oné řecké mrtvolky místo toho, aby se postavila čelem ke stavu, který řecká ekonomika jednoznačně vykazuje.

Pokládám zásadní otázku, a vím, že na ni nedostanu odpověď, jestli to nezodpovědné zadlužování našich dětí nesouvisí spíš s tím, že tady v brzkých dnech, týdnech má Evropská unie zásadním způsobem rozhodnout o tom, kolik dál peněz z Evropy poteče do České republiky. Já si velmi dobře pamatuji na ty debaty, které se vedly v souvislosti s Evropou už loni. Jestli náhodou v některé kontrolní zprávě a jestli některá míra opatření z Evropy prostě není v kontextu této smlouvy na nás takovým strašákem, který možná zásadním způsobem na základě chyb předchozích vlád – a mi-

mochodem nejenom předchozích vlád, ale i současných krajských vlád – náhodou nás nedostane do stavu, kdy ony investované peníze z unie budeme ještě muset velmi intenzivně vracet, a tak vedle těch 350 nebo možná 400 mld., o které se tady jedná, jestli je jednou nezaplatíme, není to jakési vytloukání klínu klínem, o tom, jestli nyní náhodou ty miliardy dostaneme a unie přimhouří oči nad tím, jak špatně se tady s penězi Evropské unie hospodaří.

V tomto kontextu si myslím, že by bylo správné připomenout bývalou koaliční smlouvu a dnes kus papíru, který už nikdo nerespektuje, že tady byla velká vůle se věnovat zahraniční politice s tím, že pokud by mělo dojít k rozšíření závazků České republiky vůči Evropské unii, že se tak stane jedině na základě referenda. Já chápu, že nyní při síle TOP 09 ve vládě Petra Nečase je velmi obtížné se s tímto původním mravním závazkem referenda vyrovnat, nicméně o to více je správné tuhle tezi koaliční smlouvy připomenout a připomenout i to, že vymlouvání se na to, že onen odstavec, skoro jsem slyšel z úst pana ministra odstaveček, se vlastně České republiky vůbec nedotýká, a bezesporu v brzkých minutách uslyšíme obhajobu toho, že to vůbec není žádný závazek, že se to přece týká jenom těch, kteří v současné době euro mají. Ale to, jaký to má závazek pro budoucnost z hlediska právě onoho přijímání eura, bude ambici poněkud zastírat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Viktora Paggia, pomalu posledního, takže začnu pomalu gongovat. Já jenom připomenou, že... Ještě se hlásí. Prosím, můžete mluvit.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já už jsem k tomuto tématu vůbec nechtěl vystupovat, protože myslím, že jsme se k tomu vyjadřovali celkem extenzivně při posledním projednávání, ale vzhledem k tomu, co tady slyším, a že se do té debaty vracíme, tak se do ní vrátím s mými předřečníky a znovu zopakuji některá základní fakta.

Ještě to jenom uvodím. Já nejsem ani eurofil ani euroskeptik. Myslím, že bychom se měli dívat na evropské záležitosti bez hněvu a zášti, sine ira et studio, prostě je studovat, racionálně se na ně dívat, a mám pocit, že to moji předřečníci neudělali.

Nejdřív k číslům. Tady opět zní těch 310 mld. Já bych rád připomněl, že pokud bychom zítra přijali euro, pak bychom během pěti let museli splatit zhruba 32 mld. korun a dodat závazky za zhruba 250 mld. korun. Podle vládní analýzy bychom až po dlouhých dvanácti letech splatili zhruba 40 mld. a měli povinnost v případě nutnosti dodat až 310 mld. To znamená to číslo, se kterým se tu pracuje, oněch 350 nebo 340 mld., číslo, se kterým

pracují odpůrci ratifikace, je tedy číslo, které míchá splacené prostředky i závazky, a číslo, které by platilo až dvanáct let po vstupu do eurozóny, ve které nejsme, takže považují za velmi nekorektní s ním nakládat a strašit s ním lidi.

O čem hlasujeme? Nehlasujeme o vstupu do ESM. Dokonce ani nehlasujeme o vzniku ESM, protože ESM vznikne tak jako tak. Jediné, o čem hlasujeme, je legalizace vzniku ESM v Lisabonské smlouvě. Toť vše. Znovu opakují a zdůrazňují: nehlasujeme o vzniku ESM. Dovolím si přečíst ten text, který – pokud ho tedy odsouhlasíme – půjde do Lisabonské smlouvy: "Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti." Toť vše.

Jde to i bez té legalizace, jde to i bez toho oslího můstku. To jsme koneckonců viděli v případě fiskálního kompaktu. Ten nebyl navázán na ty zakládající smlouvy a my jsme to tu kritizovali. Tak teď naši evropští partneři jsou v problémech, chtějí si vytvořit stabilizační mechanismus. Oni si ho vytvoří tak jako tak, my jim v tom nezabráníme. Podle mě bychom to ani neměli zkoušet. Proč bychom jim proboha házeli klacky pod nohy a nenechali je pozměnit Lisabonskou smlouvu, když nejsme členy eurozóny, když se nás to ještě netýká?

Katka Klasnová tady mluvila o tom, a bychom nebyli farizejští. Já naprosto souhlasím, už se o tom mluví mnoho a mnoho měsíců a já jsem neslyšel od Věcí veřejných slovo vzdoru. Slyším ho až teď. Proč Věci veřejné nevystupovaly proti této smlouvě během těch dlouhých měsíců, kdy se to projednávalo a kdy se dávaly premiérovi pozice, kdy se jezdilo do Bruselu? To je farizejství.

Poslední poznámka. Když jsem vcházel do Poslanecké sněmovny, tak jsem se tam bavil s mladíky z hnutí Reformy.cz, možná jste také dostali od nich ten leták, ten strašidelný leták. Ten pracuje s jedním černým a mylným scénářem. Ten scénář je následující. Pokud to tu odsouhlasíme, Česká republika bude proti své vůli nucena, vtačena do eurozóny a zároveň bude muset uhradit svůj příspěvek do ESM. Kromě toho, že to celé je naprosto nesmyslná konstrukce, tak se podívejme na ty dva základní scénáře, které jsou neprávem směřovány, a chybně směřovány.

Za prvé, dobrovolný vstup. Pokud se Česká republika rozhodne vstoupit do eurozóny za šest, osm let – teď abstrahuji od toho, jak to uděláme, jestli referendem, nebo jinak, já jsem samozřejmě pro referendum – pokud se rozhodne vstoupit do eurozóny, pak bude muset přijmout i evropský stabilizační mechanismus. Samozřejmě.

Pokud jsme v tom nesmyslném černém scénáři, že nás tam někdo natlačí, no tak samozřejmě my se k té mezinárodní smlouvě, kterou ESM je,

nepřipojíme a členem nebudeme. Takže ten černý scénář nedobrovolné úhrady prostředků do ESM je chybný, je mylný a je lživý.

Děkuji za pozornost. (Potlesk)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě se hlásí pan poslanec John v této chvíli do rozpravy.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, vážené poslankyně, já si za prvé vůbec nepamatuji, že by Věci veřejné kdy dávaly tuto pozici premiérovi a že bychom mluvili o evropském stabilizačním mechanismu. Nebylo to tak na vládě, to za prvé.

Za druhé, Viktor Paggio tady lehkovážně říká, že se splácí 350 miliard až za osm nebo až za dvanáct let. A 350 miliard je prostě 350 miliard. Je to sedm rozpočtů ministerstva vnitra, které teď má problém, že bylo škrtáno 8 miliard. Ta suma, když připomněl Viktor Paggio Reformy.cz, ona je tady vyčíslena a já žasnu, že tomu věnujeme malou pozornost. Mluvíme o sumě, která, viz letáček, je ekvivalentem 10 tisíc Rathových kauz, 10tisíkrát ukradené peníze v kauze Rath. Nebo je to 100 tisíc rodinných domů. Nebo je to zadlužení na každého občana, včetně důchodců a novorozenců, 35 tisíc na hlavu, anebo když to dáme jenom na pracující, tak budou dlužit 70 tisíc korun. Anebo je to dar 1 milion aut zemím, které špatně hospodařily. Dar od ČR.

Takže já bych opravdu velmi se vymezoval k tomu, že jsme proti něčemu neprotestovali nebo že jsme něco schválili. Není tomu tak. Politický postoj poslaneckého klubu Věcí veřejných k otázce zavedení evropského stabilizačního mechanismu je negativní od počátku.

A důvody, které vedou poslanecký klub Věcí veřejných k hlasování proti přijetí tohoto instrumentu eurozóny, jsou následující: Mohli bychom alibisticky říci, že se nás tento mechanismus netýká. Že se vztahuje pouze k zemím eurozóny. Navíc že by byl závazkem až pro budoucí tuzemské vlády, a to až v momentě začlenění ČR do eurozóny a přijetí společné měny euro. Toto hledisko je ale opravdu licoměrné. Naprosto nezodpovědné a především zatěžující naše budoucí nástupce strukturálním závazkem, který navíc nemá svou hraniční mez a smluvní garanci mezního finančního závazku. Tento přístup je svého druhu politický poker s budoucími závazky a finanční zodpovědností.

Na jednu stranu tu přijímáme důchodovou reformu v takové podobě, a bychom nevytvářeli do budoucna dluhovou past a společnost sociálně nestabilizovali. Zablokovali jsem kontroverzní veřejnou zakázku, tzv. ekologickou superzakázku, a bychom opět netvořili finanční zátěž, navíc problematické výše a velmi nejistého výsledku. Vedeme diskuse o opodstatněnosti a míře služeb v sociálním systému a obecně o úsporách

všeho druhu, a bychom našim nástupcům neponechali jen vyjedený stůl a prázdnou kasu, plnou dlužních úpisů s dramatickým úrokem. Překvapuje mě, že ti stejní lidé, kteří hájí škrtání, občas bezhlavě v této zemi, osekávání a omezování financí pro tzv. lepší příští, náhle bez okolků souhlasí s garancemi za jiné a za cenu budoucího splácení, navíc v nejisté finanční výši. Jak jindy horečně hájí domácí úspornost, tak stejně nadšeně mluví pro zahraniční finanční velkorysost. Přesvědčují nás, a bychom důvěřivě a bez okolků souhlasili s přijetím blanco šeku bez jistoty finančních limitů.

Tento přístup k politickým rozhodnutím se mi protíví o to víc, když nemáme konkrétní garanci o výši potenciálního závazku pro naši zemi a naše rozpočty. To je vedle ryze odborných a mezinárodněpolitických nejasností stěžejní důvod, proč poslanecký klub Věcí veřejných vždycky odmítal tuto dohodu a dnes ji odmítne také.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bauer, zpravodaj, má nyní právo přednostně vystoupit.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, vážený předsedající, po boku mnoha řečníků se musím přiznat, že k tomuto bodu jsem taktéž v minulosti mnohokrát vystupoval a říkal jsem nejenom stanovisko výboru pro evropské záležitosti, ale i své osobní, a proto ty názory tady nechci opakovat, protože si myslím, že jsou všeobecně známé. Nicméně po vystoupení mého předřečníka si neodpustím jednu věc.

Musím bohužel konstatovat, že ztráta paměti je u některých politiků opravdu obrovským nepřítelem, a já mám pocit, že to je velký problém i u pana kolegy poslance Radka Johna, kterého oslovuji prostřednictvím předsedajícího. Víte, my jsme si odsouhlasili, myslím si, správný jednací řád, resp. změnu jednacího řádu, kde jsme se v minulosti domluvili, že pokud reprezentant této země v osobě pana premiéra bude chtít na Evropské radě říkat nějaká zásadní stanoviska, musí si jít pro tento souhlas v rámci tzv. předchozího souhlasu nejenom na půdu konkrétních výborů, ale i na půdu Poslanecké sněmovny. A my jsme 16. 3. roku 2011 prostřednictvím významného většinového hlasování dali českému premiérovi předchozí souhlas k tomu, aby mohl své kolegy v rámci evropské 27 informovat o tom, že ČR je připravena odsouhlasit, diskutovat a následně i ratifikovat změnu čl. 136, tzv. mechanismus ESM. Musím se přiznat, že tady je hodně málo lidí, kteří podle mého názoru mají právo vystupovat, protože tehdy se buď zdrželi, anebo byli proti. Nicméně v případě pana kolegy Radka Johna musím bohužel konstatovat, že on v rámci tohoto významného hlasování, kdy jsme dávali to čestné politické slovo a pověření pro pana premiéra, hlasoval pro nejenom on, ale 18 členů tehdejšího klubu Věcí veřejných, a Věci veřejné se po boku stávajících koaličních stran významně postavily a

významně pomohly tomu, že jsme tento politický tzv. předchozí mandát premiérovi ČR dali. To jen k té ztrátě paměti.

A možná jenom zopakování některých důležitých věcí. Bylo tady řečeno, že mechanismus bude zřízen jako mezinárodní vládní organizace členských států, jejichž měnou je euro. Také bych chtěl zopakovat, že ČR stejně jako ostatní nečlenské státy eurozóny není smluvní stranou smlouvy o ESM. Taktéž platí, že před přijetím eura se ČR mechanismu nemůže účastnit, a tudíž v něm ani nebude mít svůj podíl finanční, finanční náklady budou v tomto případě nulové. A v neposlední řadě opakuji, co bylo taktéž mnohokrát řečeno, že předmětem našeho dnešního hlasování a jednání není účast ČR v rámci tzv. mechanismu ESM ani otázka převzetí jakýchkoli finančních závazků. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pan premiér Petr Nečas, který se přihlásil do rozpravy a má samozřejmě přednostní právo vystoupit. Takže bych ho požádal, aby si vzal slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná si vzpomenete, že když jsme projednávali tento návrh na svém posledním přerušném zasedání, tak tady byla vedena velmi duchaplná debata o koze a o voze. Já ji tady nechci opakovat. Nicméně to, že většina řečníků, kteří mluví proti, mluví o úplně něčem jiném, je prostě faktickou skutečností, a jistě dejme tomu o pomenutí paměti tady demonstroval i pan kolega Bauer.

Chtěl bych navíc připomenout, že premiér ČR postupoval na této Evropské radě na základě rámcové pozice schválené jednomyslně vládou ČR včetně hlasu tehdejšího ministra vnitra Radka Johna a ministra dopravy Víta Bárty. Jedině na základě této rámcové pozice mohl premiér předstoupit před obě dvě komory Parlamentu s žádostí o vyslovení předběžného souhlasu. Bylo to schváleno ještě v době, než došlo k personálním změnám, takže rámcová pozice – teprve na základě rámcové pozice byla vydána žádost o předběžný souhlas. To za prvé.

Za druhé. My tady diskutujeme o tom, zda má existovat, nebo nemá existovat evropský stabilizační mechanismus, který ale již byl schválen v červenci roku 2011. Já to chci znovu zdůraznit. Tímto hlasováním nerozhodujeme o svém přistoupení k evropskému stabilizačnímu mechanismu. Nerozhodujeme!

My pouze vytváříme mezinárodněsmluvní a ústavně konformní podmínky pro partnery v rámci eurozóny, aby oni mohli účinně právně ratifikovat vznik tohoto evropského stabilizačního mechanismu. Nepřijímáme tedy vůbec žádný závazek, ani finanční ani nefinanční. Chci zopakovat, že o tomto samém bodě musí rozhodnout i britský parlament, kde Británie

podobně jako Dánsko i dánský parlament mají vyjednaný opt-out z eura. I oni schvalují tuto změnu Lisabonské smlouvy, která, znovu opakuji, nemá za úkol nic jiného než vytvořit právní rámec pro existenci tohoto evropského stabilizačního mechanismu. Tak je přece, s prominutím, dámy a pánové, na hlavu padlé podsouvat Britům a Dánům, kteří mají vyjednaný opt-out z eura, že na sebe berou finanční závazky z fungování eurozóny. To je prostě absolutní nesmysl a já prosím, aby jaksi těmito naprosto chybnými argumenty nebyla urážena inteligence tohoto zákonodárského sboru.

A pro to, že tady máme pouze vytvořit právní rámec pro fungování evropského stabilizačního mechanismu, a nikoliv pro jeho připojení, já bych použil jedno přirovnání. Je to asi podobné, jako kdyby Sněmovna znovu hlasovala o registrovaném partnerství, protože mluvím ke stranám, které se dejme tomu orientují více liberálně, a současně bychom tím říkali, že každý, kdo hlasuje pro registrované partnerství, tím přijímá závazek registrované partnerství uzavřít. Je to asi podobná logika, jako když tady někdo tvrdí, že tím, že hlasujeme pro tuto změnu Lisabonské smlouvy, automaticky hlasujeme pro to, abychom vstoupili do evropského stabilizačního mechanismu. Jako tomu nebylo u registrovaného partnerství, není tomu ani tady u této změny Lisabonské smlouvy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych ještě dal slovo ministru financí Miroslavu Kalouskovi. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já, dovolu-li, dámy a pánové, bych se přece jenom pana předsedy Johna rád zastal. Je v současné politické situaci přece potěšitelné, chová-li se nějaká strana zcela konzistentně, čitelně a stále stejně. A to, co tady zaznělo od pana předsedy Johna, je naprosto konzistentní jednání strany Věcí veřejných. Zažili jsme to nescíselněkrát, kdy Věci veřejné s něčím na vládě či ve Sněmovně souhlasily, stvrdily to svým podpisem či prohlášením, a pak následoval upřímný pohled čestného investigativce do kamer a slova: "Já? Já že jsem s něčím takovým souhlasil?" (Potlesk a výkřiky zleva.) Ne, Věci veřejné nesouhlasí zcela principiálně, protože naše strana nepřistoupí na to ódium. Já si myslím, že pan předseda neudělal nic jiného, než že konzistentně pokračuje v politice své strany. On jako člen vlády souhlasil s touto pozicí. On jako poslanec této Sněmovny souhlasil s touto pozicí a nyní říká: "Já? Já si nepamatuji, že bych s něčím takovým souhlasil a Věci veřejné s tím nesouhlasí."

Myslím si, že to jsou dvě pozitivní zprávy. Věci veřejné se chovají stále stejně. To je zpráva první. Zpráva druhá je, že téhle vládě už to zaplatpánbůh může být úplně jedno. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je tam ještě přihlášený Vít Bárta s vystoupením k tomuto tématu, takže prosím, to je poslední přihlášený.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, já jsem chtěl původně reagovat především na pana poslance Paggia, ale uznávám, že byl zastíněn jinými výroky, a dovolím si to vzít systematicky odzadu.

Já myslím, že to, co tady pan ministr Kalousek předvedl, je zcela příkladný mediální obrat, který v souvislosti s Věcmi veřejnými pan ministr Kalousek předvádí pravidelně. Já myslím, že je zapotřebí připomenout, že když já, jak připomínal pan premiér, a Radek John jsme o čemsi hlasovali, tak tehdy pan premiér zastával, a myslím si, že je to velmi dobře patrné i v médiích, velmi rezervovaný přístup k ESM a vůbec ke všem těmto jednáním a nám sliboval bohužel v zákulisí a ne v zápise, že se budeme vážně bavit o tom, že taková věc musí být schvalovaná v souladu celé koalice, až to bude na stole, až se to vyjedná, a velmi vážně jsme tehdy mluvili o tom, že Věci veřejné, a taktéž jsme to říkali do médií, až to bude na stole, a to je dnes na stole, ne za osm let, jak říká Viktor Paggio, ale dnes je to na stole, Věci veřejné už tehdy požadovaly referendum. Jinými slovy řečeno, nerad se vracím k tomu, co tady otevřel pan premiér, jestli vozy, nebo kozy, ale myslím si, že to nám teď právě pan premiér s panem ministrem financí jednoznačně předvedl.

Já bych se nebál dokonce jít dál. Když tady pan premiér mluví o registrovaném partnerství, já mu mám z tohoto hlediska spíše připomenout, že to není debata o registrovaném partnerství, ale že je to typicky debata o překrucování koaličních výsledků, respektive překrucování výsledků voleb, a tudíž že to není o registrovaném partnerství, ale o koaličních nevěrách, o tom, jak se tady draží poslanci, o tom, jakým způsobem se tady podle Nečasovy varianty připravuje odchod Kristýny Kočí a pana Škárky někam jinam než z Věcí veřejných, a je to úplně to samé, jako když pan Kuba s panem ministrem Pavlem Dobešem v nočních hodinách navštíví Úřad vlády, aby následně druhý den pan ministr Dobeš udělal tiskovou konferenci a prohlásil, že nebude respektovat usnesení grémia strany ani poslaneckého klubu. Takže to není o registrovaných partnerstvích, naopak je to o koaličních nevěrách a o koaličních zradách.

Co se týče konzistence, tak znovu opakují, už před rokem jsme říkali, že k této věci chceme referendum. A já v tomto duchu, když už jsme u těch nevěr, mám potřebu ještě v závěru reagovat na pana poslance Paggia, který říká, že referendum bude stačit za osm let, nebo možná i dřív, až se euro bude přijímat. Mně to z tohoto hlediska připomíná starý Řím, kde bylo možné si nejprve užít svatební noc, a teprve poté jít na svatební obřad. To je úplně to samé, že teď přijmeme závazek, který se někomu moc bude

líbit, pro někoho bude bolavý, nicméně možná že si to nakonec taky užije, a to, jestli svatba proběhne, nebo neproběhne, to už z tohoto hlediska je celkem jedno.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan poslanec Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte prosím, dámy a pánové. Jen tři věty vysvětlení, proč nebudu polemizovat se svými předřečníkem. Ne snad že by tam nebyly argumenty v tom, čemu by se dalo čelit proti tomu, co vystoupil, ale já jsem hluboce přesvědčen, že trestně stíhaný a nepravomocně odsouzený má prostě právo na svoji strategii obhajoby. Trestně stíhaný smí i lhát. Je to zcela legitimní a já jsem ten poslední, kdo by s touto strategií chtěl polemizovat. (Potlesk poslance Víta Bárty.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Paroubek se hlásí do rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, mrzí mě, že jste přehlédli moji přihlášku. Já jsem se hlásil elektronicky, tak to příště radši udělám ručně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám, ale já tady mám plno přihlášených elektronicky na faktickou, kteří to jenom zmáčkli o-mylem, tak jsem si začal myslet, že i vy. Ale omlouvám se, byl jste tady. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Já na rozdíl od těch, kteří mění názor, tak v této věci jsem konzistentní. Mám konzistentní názor, dlouhá léta se na evropské záležitosti dívám tak, že jsou vlastně součástí českého národního zájmu. Já si naopak vážím toho, když někdy občas někdo v užitečné věci mění názor, a myslím, že Občanská demokratická strana v tomhle změnila názor, a já si toho docela považuji, protože bez této změny bychom asi ten potřebný počet hlasů nedali dohromady. Asi to pro ni nebylo tak úplně jednoduché. Jsem rád zkrátka, že ve věcech, kdy je možné názor změnit, se názor mění.

Chce se od nás vlastně jedna věc a to tady myslím vysvětlil velmi dobře pan premiér i ministr financí a je to jedna ze vzácných chvil, kdy s nimi mohu souhlasit. Chce se od nás jenom to, abychom těm dalším 26 státům Evropské unie umožnili změnit Lisabonskou smlouvu. Žádné finanční oběti

v tuhle chvíli se od nás nechtějí. Myslím, že by se to mělo jasně říct, a jsem rád, že dva čelní představitelé vlády to tady jasně řekli.

Já budu hlasovat na podporu tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo snad už opravdu poslední vystoupení v rozpravě a můžeme rozpravu ukončit. Zeptám se, jestli ještě někdo chce – vidím, že ne. Můžeme to ukončit, zaznělo všechno. Můžeme hlasovat. Myslím si, že je nás tady poměrně hodně, takže půda je připravena.

Usnesení můžete přečíst, samozřejmě (k poslanci Bauerovi u stolku zpravodajů). Pokud tedy je to tak, že už všechno zaznělo, tak požádám zpravodaje, aby ještě přednesl usnesení. Všichni se tady už definitivně shromažďují a myslím, že budeme moci hlasovat. Prosím, pane zpravodaji, přečtěte tedy usnesení naposled.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji, pane předsedající, s vaším svolením. Jestli si dobře pamatuji, tak existují dva návrhy, které prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti, resp. zahraničního výboru, doporučují hlasovat v této Poslanecké sněmovně. Po dohodě se zpravodajem zahraničního výboru mohu konstatovat, že obě dvě usnesení jsou stejná, tak jestli by kolega souhlasil, tak bych ho přečetl a následně bychom o něm mohli nechat hlasovat.

Doporučení na usnesení je následující: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro, které bylo přijato Evropskou radou ve dnech 24. a 25. března roku 2011."

Takže tolik návrh na usnesení. Jenom doplňuji, že bychom měli změnit kvorum, protože se jedná o hlasování ústavní většinou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je to jasné. Obě usnesení jsou shodná a můžeme hlasovat o nich dohromady a vlastně o jednom. Takže budeme hlasovat. Jenom připomínám, že k přijetí usnesení je třeba třípětinové většiny všech poslanců, tedy 120. Ale kvorum je nastaveno, takže můžeme hlasovat. Souhlasíte zpravodaji? Ano.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo jej proti?

Hlasování má pořadové číslo 12. Přihlášeno je 189, pro je 140, proti 18. Bylo to přijato. Takže si myslím, že jsme odsouhlasili tento návrh usnesení, a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Jen mi dovoluji jednu takovou poznámku. Přiznám se, že jsem tady celou dobu trochu znervózňován panem poslancem Skokanem s tím jeho obrovským canonem, kterým tady neustále míří. Nevím, jestli to tady přivezl dneska na pana poslance Ratha. Chápete, já nevím o žádném tom, kterým bych vám to mohl zakázat. Ale přiznám se, že se mi trochu přičí, pokud se tady budeme takovýmto velkolepým způsobem fotit a natáčet. Zdá se mi, že si toho můžeme užít kousek, kdo potřebuje, fotografií plno je v atriu. Já bych se přimlouval za to, kdybychom se v tomto k sobě chovali ohleduplněji. Snad to přijmete jenom jako napomenutí. Děkuji. (Silný potlesk celým sálem. Ministr Kalousek se ujišťuje u místopředsedy Zaorálka, zda šlo o fotoaparát.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme se věnovat dalšímu bodu našeho programu.

Zahajuji projednávání bodu

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/6/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 431/7. Senátoři se z našeho jednání dnes omlouvají. Prosím proto, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřila zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Ivana Řápková. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, jenom si dovoluji zopakovat, že smyslem předloženého návrhu je zavedení nové sankce, zákazu pobytu, za v návrhu vyjmenované závažné přestupky. Cílem je ochránit občany a zamezit recidivním přestupcům, aby se opakovaně vraceli na místo, kde se dopouštěli krádeže. (Pro hluk v sále není vystupující téměř slyšet.)

Tento zákon vychází z principu, že každý by měl respektovat, že svoboda jednoho končí tam –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Prosím o klid v jednacím sále.

Poslankyně Ivana Řápková: – že svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. Což, jak bohužel dokazuje praxe, se v současné době neděje.

Dámy a pánové, vím, že předložený zákon určitě nepostihne všechny neduhy, kterým se snažíme čelit, ale pokud takový zákon napomůže být pouze několika desítkám tisíc našich občanů, aby se ve svých městech a obcích cítili bezpečněji, pak tuto novelu určitě stojí za to podpořit. Proto mi dovoluete vás všechny za předkladatele požádat o podporu tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Řápkové. Zeptám se postupně tří zpravodajů k tomuto tisku. Nejprve pana poslance Stanislava Křečka, který je zpravodajem ústavněprávního výboru, zda se chce vyjádřit k usnesení Senátu. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Rád bych k tomu řekl pár slov. Dámy a pánové, mlácení této prázdné slámy už trvá delší dobu, my se tady k tomu vracíme mnohokrát. Dobrá vůle a snaha o něco není zárukou kvalitní práce vůbec v ničem a v zákonodárství už teda vůbec ne. Přece v mezidobí už bylo podáno tolik rozkladů a důkazů, včetně veřejného ochránce práv, o tom, že tento zákon je prostě protiústavní, že prostě takto se zacházet nedá, že to je prostě neefektivní norma, a myslím, že znovu opakovat snad jenom ty základní věci.

Ta norma říká, že nebude postižen člověk, který má trvalý pobyt na tom území. To je samozřejmě úplný nesmysl, protože trvalý pobyt už dneska novelou tohoto zákona nevypovídá vůbec o ničem. Trvalý pobyt může mít člověk někde úplně jinde, úplně jinde může žít. Může mít trvalý pobyt na Praze 7 na úřadě, ale s rodinou bydlet a pracovat ve Varnsdorfu, takže tím zákazem pobytu ho sice nepostihne, kde má trvalý pobyt, kde on vůbec nebydlí, ale tam, kde pracuje a žije s rodinou. To jsou přece věci zřejmé.

Chtěl bych upozornit na to, že samosprávy toto nebudou moci vůbec využívat, jak se nám tady stále tvrdí, že samosprávy to využijí – to prostě vůbec ne. Přece přestupky jsou záležitostí státní správy nikoliv samosprávy. Takže to vůbec samozřejmě ovlivňovat nebudou.

Konečně, novela trestního zákona, změna trestního zákona, ale předpokládá, že ten člověk se vůbec dozvěděl o tom, že takový přestupek je. Aby mohl spáchat maření úředního rozhodnutí, tak podmínkou je, aby se o tom dověděl. Jestliže on má ale trvalý pobyt jinde, nebude mu to doručeno do jeho rukou, bude mu to doručováno do místa trvalého pobytu, kde se nezdržuje, tak samozřejmě se o tom vůbec nedoví a nebude moci tu skutkovou podstatu trestného činu vůbec naplnit.

Čili nepouštějme se do takovýchto nedodělaných experimentů, nepodléhejme jenom tomu, že to bude dobré pro naše samosprávy. Nebude. Vytváříme zmatený právní předpis, který jenom bude zaplevelovat právní řád a povede to jen k dalším, dalším stížnostem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji ústavněprávního výboru. Zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je pan kolega Jaroslav Vandas. Zeptám se, zda se chce on vyjádřit. (Ano.) Prosím.

Poslanec Jaroslav Vandas: Děkuji za slovo. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal tento zákon, myslím, že to bylo na 19. schůzi, a nepřijal žádné usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní zpravodajku Jitku Chalánkovou vyzývám a ptám se, zda chce vystoupit. Nechce. Takže tím jsme za blokem zpravodajů a já otevírám rozpravu. Jenom upozorňuji znovu, že se omluvili z našeho dnešního jednání senátoři, a proto dostává jako první slovo pan...

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já už jsem ke zmíněnému tisku mluvil tuším třikrát, ve všech třech čteních i na výboru, a samozřejmě moje výhrady k němu trvají. Je to tisk, který chce ustanovit protiústavní opatření. Myslím si, že svoboda pohybu a pohybu by měla být omezována výhradně na základě nějakého soudního rozhodnutí a na základě rozhodnutí správního orgánu. V podstatě jsem všechny svoje výtky vyčerpal ve svých předchozích vystoupeních, ale chtěl bych spíše upozornit, a jenom krátce, nebudu ho číst celý, na článek, který vyšel 4. května v Lidových novinách jako článek od pana Varvařovského, všichni víme, od našeho pana veřejného ochránce práv. A on zde v podstatě komentuje tuto normu nebo tento tisk odkazem na určitý historický termín.

Kdysi v 19. století byl termín, a používá se dodnes, který se jmenoval nebo kterému se říkal postrk. Říkalo se, jestli budeš zlobit, tak tě pošlu domů a postrkem. V dnešní době málokdo ví, co to znamenalo. Když to přešlo do lidové mluvy, tak to samozřejmě mělo trošičku jiný význam, ale tenkrát to bylo pořádkové opatření, a to dosti staré, a mělo ten obsah, že ten, kdo někomu něčím vadil, byl donucen odebrat se do své domovské obce a tam setrvat. Cizinci pak byli vykázáni za hranice říše, a aby se takový postup nezneužíval, byl posléze upraven pro celou monarchii jednotně. Podle říšského zákona z roku 1871 mohly být postrkem domů odeslány osoby práce se štítící a veřejné dobročinnosti za obtíž padající, neb osoby bez výkazů výživy a cíle. Stejně tak mohlo být naloženo i s oso-

bami propuštěnými z vězení, avšak pouze tehdy, pokud si odkroutily trest za čin násilný nebo spáchaný ze ziskuchtivosti. Postrk se konečně mohl týkat i žen, kterým se tehdy říkalo veřejné nevěstky. Vůči nikomu jinému se toto opatření užít nesmělo. Pokud se dotýčná osoba nehlásila v místě určeném ve stanovené lhůtě, byla tam dopravena nuceně. Bylo pak na domovské obci, aby se o výtečníka postarala a dohlédla na něj.

Inu, zde máme znak nelidské monarchie. Uplynula spousta let, lidskými právy a svobodami se ohání kdekdo, bohužel se však nezdá, že by lidí na okraji společnosti ubývalo. Někdy jich možná i přibývá. Jak už to v podobných situacích bývá, vyrostl se vždy četní vynálezci a novátoři. Předkládají zaručené recepty na ochranu veřejného blaha a klidu řádných občanů. Jedním z takových nápadů má být jakýsi postrk naruby a to je právě opatření, které navrhuje paní kolegyně Řápková spolu s ostatními navrhovateli. Těm, komu v naší vesnici či obci či městě je přiznáno opakované páchání nepravostí, tak jim zakážeme u nás pobývat. Kam však hříšníci půjdou, to nikoho nezajímá, to není podstatné. Domovské právo u nás nemají, tak jaképak copak? Hlavní je, že nebudou u nás!

Já už jsem říkal při svých předchozích vystoupeních, že považuji tuto normu za nesmyslnou. Logika typu, že někomu zakážu pobyt v jedné ulici, ve dvou ulicích, v části obce nebo v celé obci, neznamena to, že pachatel nebude moci páchat svou činnost v obci jiné nebo v ulici jiné či v části obce jiné. Takže já zásadně nedoporučuji schválit tento zákon a přikláním se ke stanovisku Senátu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jan Chvojka. Děkuji. A teď zde mám: faktická poznámka – pan poslanec Paroubek. (Sděluje, že má zájem o řádné vystoupení.) Ale to tlačítko, kterým jste se přihlásil, slouží pouze k faktické poznámce. Registruji tedy, že se hlásíte řádně. Prosím, máte slovo. Pokud paní navrhovatelka chce vystoupit s přednostním právem, může nyní. (Dává přednost posl. Paroubkovi.) Pan kolega Paroubek má slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych logicky navázal na své předřečníky, kteří se zrovna neztotožňují s tímhle návrhem.

Předložený návrh na změnu zákona o přestupcích je evidentně veden snahou o vyřešení problému, to mu nikdo nemůže vytýkat, se kterým se často setkáváme a který pobuřuje naši veřejnost, že mnozí přestupci unikají potrestání v důsledku neprojednání přestupku v současné zákonné jednoroční lhůtě, a to díky nejrozumnějším svým obstrukcím a zneužívání procesních prostředků, ale také často kvůli neschopnosti orgánů

rozhodujících o přestupcích a nedodržování lhůt stanovených pro řízení. Právě ve zvýšení aktivity a dodržování řádných postupů orgánů, které rozhodují o přestupcích, je podle nás třeba hledat klíč k vyřešení tohoto problému. Tyto orgány jsou povinny využít všech zákonných prostředků, aby donutily pachatele přestupku k účasti na řízení, a to tak, aby byly zachovány předepsané lhůty. Mají možnost součinnosti s policií a ukládání citelných pořádkových pokut, které mohou být nakonec i vyšší než samotná pokuta za přestupek. Tyto možnosti však nedostatečně využívají. Nedostatky jsou ale i na straně orgánů policie a státních zastupitelství, které jsou také povinny s co největším urychlením odevzdávat či postupovat přestupkové věci k rozhodnutí orgánům rozhodujícím o přestupku.

Samotné prodloužení prekluzivní lhůty na dva roky by podle nás vedlo ve většině případů jen k dalším prodávám a průtahům řízení ze strany všech těchto orgánů. Stanovení dvouleté lhůty pro projednání všech přestupků by také mohlo vést k absurdním situacím, kdy by mohl být s ohledem na to, že do běhu lhůty se nepočítá doba trestního řízení pro tentýž skutek, projednatelný přestupek třeba i po třech letech, tedy v době, kdy jsou promlčeny i některé trestné činy. Taková situace by byla absurdní a nesystémová, i když je úprava promlčení trestných činů od prekluze přestupků samozřejmě odlišná.

Za cestu správným směrem považujeme zrychlení a zkvalitnění práce orgánů rozhodujících o přestupku, využívání pořádkových pokut, jejichž horní hranice by se mohla i zvýšit, zlepšení součinnosti s orgány činnými v trestním řízení a také diferenciaci prekluzivních lhůt podle závažnosti přestupku, tedy přijetí obdobného principu, jaký upravuje trestní zákoník u promlčecích dob trestných činů.

Pro paní poslankyni není překvapením, že národní socialisté pro tento její návrh nebudou hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Paroubek. Já se zeptám, zda se ještě někdo... V rámci rozpravy chce vystoupit paní navrhovatelka, nebo se závěrečným slovem? Nechám to na vás. Závěrečné slovo. Takže se ptám, zda se někdo hlásí ještě v rámci rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím tedy rozpravu a jsou před námi závěrečná slova. Paní navrhovatelka. Prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Dámy a pánové, já bych si dovolila v závěrečném slovu reagovat na některé připomínky. Všichni ti, kteří spojují tento návrh zákona s domovským právem, které bylo zrušeno na počátku 20. století, si buď tento zákon nepřečetli, nebo nevědí, o čem hovoří. Instrument zákazů pobytu již existuje v trestním zákoníku a zcela

běžně ho soudy využívají. Z tohoto důvodu se není čeho obávat, aby tento instrument nemohl fungovat i v rámci přestupkového zákona.

A co se týká protiústavnosti, tak samozřejmě může rozhodnout jen a pouze Ústavní soud. A proto i tuto debatu o ústavnosti můžeme chápat tak, že se buď postavíme na stranu těch, kteří narušují život v naší obci, anebo na stranu těch, kteří jsou těmito narušovatelé obtěžováni. Prosím, abyste takto uvažovali i při vašem hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Také se zeptám zpravodajů na případná závěrečná slova. Nikdo se nehlásí.

Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odstavce 3 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum je nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona číslo 306/2009 Sb., podle sněmovního tisku 431/6."

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 13. Zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo je pro návrh usnesení, které jsem právě přednesla. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 13. Přítomno 192, pro 105, proti 63. (Tleská pravá část sálu.) Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji též všem zpravodajům.

Budeme se věnovat následujícímu bodu. Je jím

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/5/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 535/6. Senátoři stejně jako v předchozím případě se omlouvají z našeho jednání, a proto prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Zastoupí ho pan ministr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, v zastoupení pana ministra Kuby, kterému pracovní povinnosti neumožnily přednést komentář, tak bych tak učinil za něj – komentář, vystoupení k návrhu zákona, kterým se mění zákon o poštovních službách a o změně některých zákonů.

Úvodem považuji za vhodné připomenout, že projednávaný návrh zákona má povahu transpozičního předpisu, jehož prostřednictvím musí být nejpozději do 31. prosince 2012 naplněny povinnosti vyplývající z tzv. třetí poštovní směrnice, to je především odstranění zbývající části dosavadního poštovního monopolu. Současně považuji za nutné zdůraznit, že Česká republika požádala o odklad transpozice –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Dámy a pánové, všechny vás žádám, abyste se posadili do lavic, nebo o pustili jednací sál. Vy, kdo zůstáváte, věnujte pozornost panu ministrovi Bendlovi.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedkyně.

– že Česká republika požádala o odklad transpozice o dva roky. Tato skutečnost umožnila posoudit jak legislativní úpravy plně liberalizovaného poštovního trhu zvolené členskými státy, tak dopady konkurenčního prostředí na zajištění poštovních služeb a na ekonomiku poskytovatelů těchto služeb. V žádné ze zemí, které již dokončily proces liberalizace, se nenaplnily černé scénáře, které zaznívaly v rámci legislativního procesu, tj. nezhoršila se dostupnost poštovních služeb ani ekonomická životaschopnost národních poštovních operátorů, kteří si i po liberalizaci z povahy věci stále udržují výrazně dominantní postavení na poštovním trhu.

Hlavní výhrady, které patrně vedly Senát k zamítnutí návrhu zákona, byly obavy z hromadného rušení pošt a s tím spojeného zhoršení dostupnosti poštovních služeb. V této souvislosti musím připomenout současný stav, ve kterém konkrétní číselný údaj počtu poštovních provozoven, jež musí mít Česká pošta jako držitel poštovní licence, není stanoven, neboť se dostupnost aplikuje prostřednictvím geografických a časových parametrů. V navrhované právní úpravě přitom dochází k významnému posunu z hlediska transparentnosti a právní jistoty, neboť parametry dostupnosti obslužných míst, tj. nejen poštovních provozoven, ale například také poštovních schránek, budou obsaženy ve vyhlášce, nikoli jako dosud ve správním rozhodnutí. V této vyhlášce Český telekomunikační úřad stanoví způsob poskytování a zajišťování základních služeb tak, aby byl realizován v kvalitě, jež je ve veřejném zájmu nezbytná. Takto formulované základní kvalitativní požadavky musí zabezpečit kromě rychlosti, spolehlivosti a pravidelnosti základních poštovních služeb právě dostatečnou hustotu obslužných míst.

Rozumí se, že veřejný zájem musí být směřován na zajištění dostupnosti základních poštovních služeb v těch oblastech, ve kterých by poskytování služeb nebylo zajištěno dle běžných komerčních podmínek, tj. zejména v místech s nižší hustotou obyvatelstva. Vychází se rovněž ze stávající infrastruktury držitele poštovní licence.

Stanovení a kontrola dodržování těchto parametrů ze strany nezávislého regulačního orgánu bude garancí, že stát naplní své povinnosti vyplývající z poštovní směrnice týkající se zajištění všeobecné dostupnosti základních poštovních služeb i po dokončení liberalizace poštovního trhu.

Oceňuji důslednost, kterou Poslanecká sněmovna návrhu zákona a zejména otázkám dostupnosti poštovních služeb po liberalizaci poštovního trhu i nadále věnuje. Svědčí o tom i jednání podvýboru pro územní rozvoj a financování veřejné správy, které se uskutečnilo dne 22. 5. 2012. Za tyto aktivity je nutné poděkovat a jsem přesvědčen, že se i tímto způsobem podařilo rozptýlit obavy, které při projednávání návrhu zákona zaznívaly.

Na závěr musím upozornit na skutečnost, že ačkoliv v senátních výborech byl návrh zákona důkladně a konstruktivně projednán a přijaté kompromisní pozměňovací návrhy by mohly být podle mého názoru akceptovatelné i pro Poslaneckou sněmovnu, při projednávání na plénu v Senátu byl návrh zákona překvapivě zamítnut.

Proto vás žádám, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, o podporu pro schválení tohoto návrhu zákona, se kterým jste vyslovili souhlas v březnu tohoto roku. Jedná se o transpoziční právní předpis, který je poštovním trhem očekáván, přičemž dotčené subjekty včetně České pošty se již intenzivně připravují na své působení v rámci liberalizovaného poštovního trhu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na stanoviska zpravodajů. Nejprve zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jan Husák a Milan Urban. Pan kolega Husák, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, sněmovní tisk 535, novela zákona 29/2000 Sb., o poštovních službách, který byl přehlasován Senátem, se nám vrací v podstatě k dalšímu rozhodnutí.

Co bylo tímto zamítnuto? Při projednávání tohoto návrhu zákona jsme měli snahu, vzhledem k tomu, že jednání i zde ve Sněmovně bylo poměrně dramatické, najít kompromis, a to s hospodářským a zemědělským výborem Senátu. Tento kompromis byl nalezen. Byl připraven pozměňovací návrh, který bohužel Senát při nějakém nedorozumění nepřijal. Za toto zamít-

nutí kompromisu je zodpovědný pan senátor Škromach, který navrhl toto zamítnutí a neprojednání kompromisního návrhu.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 29, o poštovních službách, je transpoziční novelou. Jedná se již o třetí evropskou poštovní směrnici. Cílem evropské legislativy, a tím pádem této transpoziční novely je úplná liberalizace evropského, a tedy i českého poštovního trhu. Konkrétně se jedná o liberalizaci posledního segmentu – nejmenších listovních zásilek, a to zdůrazňuji. Nejedná se o žádnou revoluci. Ostatní části trhu byly již liberalizovány.

Chci vás nyní vyzvat opakovaně, abyste zamítnutí Senátu přehlasovali. Důvody pro přehlasování jsou tyto: Jedná se o transpoziční novelu vycházející z evropského práva. Za druhé, Česká republika má oproti jiným státům dva roky odklad. Dva roky jsme měli na to, aby se naše prostředí i státní podnik Česká pošta na tento liberalizační krok připravily.

Novela vychází z úpravy a zkušeností států, které už poštovní trh v minulých letech liberalizovaly a nedošlo tam k otřesům, kterými jsme zde trpěli. Není tedy důvod k obavám o zhoršení dostupnosti poštovních služeb. Jak zde řekl i pan ministr, naopak by mělo dojít k větší právní jistotě, protože dostupnost bude upravena prováděcí vyhláškou. I po liberalizaci zůstává zachována povinnost státu zajistit stanovený rozsah základních poštovních služeb a jejich dostupnost. ČTÚ velmi intenzivně na vyhláškách pracuje a jejich obsah konzultuje s odbornou i uživatelskou veřejností, se Svazem měst a obcí, Sdružením místních samospráv, sdruženími na ochranu spotřebitelů.

Co se týče této iniciativy ČTÚ, po vetu v Senátu jsem vyvolal okamžitá jednání jak s ČTÚ, tak s předkladatelem z MPO, aby byly urychleny práce na těchto vyhláškách, aby byly konkretizovány podmínky o dostupnosti poštovních služeb. Musím říci, že k této výzvě bylo přistoupeno velmi intenzivně a zodpovědně a současně došlo i k tomu, že jsme na půdě Poslanecké sněmovny měli snahu vytvořit podmínky pro poslance, kteří chtějí mít jistotu pro dnešní stojedničkové hlasování, v tom, že jsme svolali společný podvýbor hospodářského výboru, to je podvýbor pro ICT a telekomunikace, kam spadají poštovní služby, a podvýbor pro veřejnou správu. Bohužel, účast nebyla velká, ale příležitost jsme dali. Na tomto jednání těchto dvou podvýborů jsem vyzval ČTÚ, aby všichni členové obou podvýborů byli přizváni na pracovní jednání, na workshop na téma právě definování podmínek, které mají být obsaženy v prováděcích vyhláškách, z našeho pohledu pro nás i té nejdůležitější podmínky a tou je definování dostupnosti služeb.

Velice mě mrzí, že jsem se zúčastnil tohoto jednání sám, ale mohu vás ujistit, že to je půda, která je sice nad rámec povinností poslance a je nad rámec běžného legislativního procesu, ale pokud nám opravdu jde o to, a-

bychom definovali dostupnost poštovních služeb pro občany, abychom nedopustili to, co tady zaznělo jako obava, tak si myslím, že je na místě, abychom se těchto jednání zúčastňovali a abychom měli snahu co nejvíce ovlivnit právě definování poštovních služeb a podmínek pro dostupnost poštovních služeb na těchto pracovních jednáních s cílem dosáhnout zakotvení nejvhodnějšího řešení, řádně vyargumentovaného, v prováděcích vyhláškách.

Řeknu tady ještě několik důvodů, abych zdůraznil důležitost hlasování pro tento zákon.

Další důvody: V případě, že by nedošlo k prohlasování, nesplnění termínu transpozice by přineslo pro Českou republiku pokutu, bylo by zahájeno řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie a předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie s následnými sankcemi, a to zejména s ohledem na to, že Česká republika měla dva roky odklad. Nepřijetí zákona by přineslo právní nejistotu pro celý sektor, nenaplnění legitimních očekávání všech subjektů na tomto trhu působících. Za další, problémy by vznikly i s licenčním řízením. Platnost poštovní licence České poště končí 31. 12. 2012 a Český telekomunikační úřad by musel zahájit licenční řízení podle stávající právní úpravy a následná změna zákona by zcela jistě přinesla značné problémy i v této oblasti.

Na závěr vám mohu oznámit, že jsem připraven předložit takzvaně malou novelu poštovního zákona, která bude obsahovat kompletně ustanovení, která byla jako kompromisní projednána v hospodářském výboru Senátu. Tuto novelu mám připravenou a v případě, že bude prohlasován – a to doufám, že bude prohlasován – tento zákon stojedničkou, tuto novelu potom předložím do Poslanecké sněmovny a vyzvu poslanecké kluby, aby se k předložení této novely se mnou připojily.

Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Milan Urban, který je zpravodajem oponentní zprávy hospodářského výboru. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, liberalizace poštovních služeb ano, ale ne liberalizace bezbřehá, ale liberalizace chytrá a promyšlená.

Já se pokusím popsat historii projednávání tohoto zákona v Poslanecké sněmovně, které bylo skutečně dramatické, protože tady byla v klinči dvě ministerstva, která mají dotek s touto novelou zákona, s touto směrnicí – Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo vnitra.

Bohužel, přestože hospodářský výbor se pokusil vytvořit několikrát dostatečný čas na to, aby došlo k dohodě těchto ministerstev, tak se to na půdě Poslanecké sněmovny nepovedlo. Byl prohlasován zákon, který pod-

le mého názoru výrazným způsobem zvyšuje riziko, že dojde k rušení kamenných pošt v odlehlých regionech a v malých obcích. Proto tady i od předřečníků zaznělo několikrát slovo kompromis. Kompromis, který byl vypracován na základě dohody Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva vnitra, myslím na základě většiny politických stran, a byl vtělen do pozměňovacího návrhu hospodářského a zemědělského výboru Senátu. Nevím, proč nebyl tento návrh Senátem akceptován. Je mi to líto.

Myslím, že cesta, která povede k tomu, abychom byli spokojeni s výsledkem, nevede směrem, který tady naznačil zpravodaj, to znamená schvalme nejdříve zákon, který je špatný, a já podám novelu, která ho opraví. Já navrhuji jinou cestu. Já navrhuji cestu – neschvalme dnes tento zákon, předložme kompromis, který vznikl v senátním výboru hospodářském a zemědělském. Myslím si, že mohu mluvit za Českou stranu sociálně demokratickou, že jsme připraveni takový kompromis, který vznikl v hospodářském a zemědělském výboru Senátu, podpořit i ve zrychleném čtení v průběhu Poslanecké sněmovny.

Tím chci reagovat na to, že tady nevznikne žádné riziko, které by znamenalo neplnění našich evropských závazků. Myslím si, že je naprosto reálné z hlediska procedurálního zvládnout tento zákon tak, aby platil od 1. 1. 2013. Tato cesta se mi zdá serióznější, zdá se mi logická. Nevznikne žádné riziko ohrožení, likvidace českých pošt v malých obcích, kamenných domů. Je to nakonec obsaženo i v tom návrhu, který tady zazněl od pana ministra, který souhlasí s kompromisem senátního výboru. Říkal to zde pan zpravodaj a já to potvrzuji.

Schvalovat zákon, který je špatný, a pak ho novelizovat, nepovažuji za správné. Myslím si, že riziko je velké. Tedy neschvalme sněmovní verzi a urychleně předložme novelu tohoto zákona tak, aby vyhovovala kompromisu, abychom si byli jisti, že nedojde k zániku českých pošt na venkově a v odlehlých regionech a že přitom dodržíme veškeré závazky. Já vás prosím o tento postup, který se mi zdá z hlediska serióznosti Poslanecké sněmovny lepší, a dokonce si myslím, že napravíme chybu, kterou Senát nepochybně udělal, když kompromisní návrh hospodářského a zemědělského výboru neakceptoval.

Děkuji vám. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dalším zpravodajem, který dostane slovo, je pan kolega Jaroslav Krupka, pokud je přítomen a chce vystoupit. Nechce. Takže otvírám rozpravu, pan kolega Václav Votava je přihlášen jako první, pan poslanec Petr Skokan je přihlášen jako druhý. Prosím, pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně.

Kolegyně, kolegové, musím říci, že se plně připojuji ke svému předřečníku panu poslanci Urbanovi. Také já vítám zamítnutí tohoto návrhu zákona Senátem a plně sdílím jeho názor, který zde uváděl coby reakci na pana kolegu Husáka v tom smyslu, proč tedy dělat nějakou novelu, když můžeme to napravit tím, že tento zákon zamítneme a budeme projednávat úplně nový zákon.

Mě k tomu názoru zamítnout tento zákon vede především obava o rušení poboček v malých obcích na venkově. Myslím si, že to není lichá obava, že je to obava zcela reálná, a už dnes vidíme, jak takovou salámovou metodou Česká pošta se snaží některé pobočky rušit. Přece i v těchto malých obcích chtějí mít občané zajištěný určitý komfort, určitou službu, dostupnost poštovních služeb, a ne cestovat někdy mnohdy desítky kilometrů právě za těmito službami. A víme dobře, jak to vypadá s dopravní obslužností v řadě našich regionů, které jsou velké rozlohou a s malým osídlením. A využívají tyto pobočky také starší lidé, to je třeba si uvědomit. Starší lidé, kteří často mají problém právě s dopravou, nemají třeba ani automobil, aby si mohli desítky kilometrů zajet za touto službou, využít tedy poštovních služeb. Koneckonců chodí jim na pošty, na tyto poštovní pobočky, jejich důchody. Chodí jim tam různé zásilky, často využívají Poštovní spořitelnu, mají tam uložené své peníze, v těch poštovních spořitelnách, které právě jsou v těchto pobočkách České pošty. Prostě je tady vytvořená síť, dobrá síť si myslím, poboček České pošty a proč tuto síť likvidovat, proč ji ořezávat? Já myslím, že negativní zkušenosti už s tím máme dnes, a já v poslanecké kanceláři často musím vyslechnout stesky občanů z venkova, právě že se jim ruší pošta a že mají prostě problém s tím.

Já si myslím, že Česká pošta je firmou státu, a my často hovoříme o podpoře venkova, nechceme, aby se venkov vylidňoval, ale vždyť přece i pošta, tak jako i škola, patří k základním službám na venkově, je potřebná pro jejich dostupnost a těžko si umíme někdy život na venkově právě bez těchto služeb představit. Já vím, že občany velkých měst nebo středních měst toto asi moc nepálí, protože oni určitý komfort mají, často si mohou vybrat i z více pošt, protože je v daném městě třeba více poštovních poboček, mají delší třeba pracovní dobu než na venkově, takže jistě velká města obavu o rušení poboček nemají. Ale právě malé obce mají, mají tu obavu, a jak říkám, dnes už se to někdy děje i takovouto salámovou metodou, kdy Česká pošta ruší, a to často bez vědomí místní samosprávy, bez vědomí obcí, prostě tuto pobočku zavře.

Já tedy podporuji to, co řekl zde jeden ze zpravodajů pan kolega Urban, a samozřejmě nebudu hlasovat pro to, aby tedy tento návrh zákona vešel v život.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, tak to byl pan poslanec Václav Votava. Nyní má slovo pan kolega Petr Skokan.

Poslanec Petr Skokan: Dobrý podvečer, milé kolegyně, vážení kolegové. Já bych se rád připojil k těm, kteří, až skončí schůze Poslanecké sněmovny a vrátí se domů, tak aby se mohli podívat do očí našim starostům na menších obcích a občanům na menších obcích, kteří se oprávněně bojí, že po schválení tohoto zákona dojde ke zrušení řady pošt. A dokonce jedna ekonomická rozvaha říká, že ekonomicky budou ohroženy dvě třetiny z 3300 pošt, to znamená, že více než 2000 pošt by získalo ekonomickou nestabilitu a nejistotu. A já jsem pro liberalizaci trhu, ale ne za každou cenu, ne za jakoukoli cenu. Transpoziční novela je jistě nutná, jistě jsme se k něčemu zavázali v Evropské unii, ale také nejsme tak tlačeni časem, abychom si nemohli dovolit udělat pořádný zákon. Prosím vás, my tady něco schvalujeme a už víme, že připravujeme malou novelu. Tyto záruky, že někdo připraví malou novelu, a bůhvíco s ní bude, ať to bude, jak to bude, nedávají možnost té jistoty se podívat, jak jsem řekl, na venkově lidem do očí a říct jim: ano, vaše pošta zůstane zachována.

Proto navrhuji, abychom přijali postup senátní veto nechat senátním vetem a udělat nový pořádný zákon a v limitech, které potřebuje jak Evropská unie, tak náš venkov.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Skokanovi a zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím. Přistoupíme nyní k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum je již nastaveno.

Seznámím vás s návrhem usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 535/5."

O tomto návrhu, tedy o tomto návrhu usnesení, které jsem právě přečetla, budeme hlasovat v následujícím hlasování. Je zde žádost ještě o odhlášení, já vás tedy odhlašuji a prosím, abyste se všichni přihlásili vašimi kartami.

Doufám, že všechno je v pořádku a můžeme zahájit. Tak ještě pan kolega Čechlovský se jde vybavit náhradní kartou, prosím o trpělivost. Pan kolega Čechlovský – náhradní karta číslo 55. A my tedy rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování číslo 14. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jsem vás s ním před malou chvílí seznámila. Kdo je pro? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 14, přítomno 175, pro 98, proti 76, tento návrh přijat nebyl.

Proběhne kontrola hlasování. Pan kolega Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Dámy a pánové, paní předsedkyně, omlouvám se, v předchozím hlasování jsem hlasoval pro, ale na sjetině – sjetina vykázala ne. Zpochybňuji proto hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování číslo 15. Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s touto námitkou. Proti námitce?

V hlasování číslo 15 přítomno 175, pro 128, proti 17. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat. Prosím o nastavení kvora na 101. Budeme tedy opakovat... Ještě pan kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, tak kdybyste na mě nepokřikovali... (Předsedající: Prosím o klid.) Chtěl jsem požádat o přestávku na jednání klubu, nicméně když vidím, jak se k tomu škaredě tváříte, tak nepožádám. Omlouvám se, že jsem zdržoval. (Pobavení v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Budeme hlasovat opakovaně o návrhu usnesení, které bylo předneseno.

Zahajuji hlasování číslo 16. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení neboli tohoto zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 16 přítomno 179, pro 102, proti 74. Návrh usnesení byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vyrovnali s dalším bodem a budeme pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Následujícím bodem našeho programu je

19.

Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím pana ministra, aby přišel k řečnickému stolu a ujal se slova.

Vás, kolegyně a kolegové, žádám, abyste se zklidnili, abyste šli, pokud máte tu potřebu, debatovat mimo jednací místnost, abyste umožnili nám, kteří zde chceme zůstat, abychom pracovali ve snesitelné atmosféře. Opravdu vás ještě jednou žádám o to, abyste odešli, pokud nechcete poslouchat řečníka.

Pane ministře, promiňte, ale počkáme ještě chvíli. Prosím, abyste se pokud možno posadili do svých lavic a nehovořili. Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych připomněl, že vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky, který máte k dispozici jako sněmovní tisk 613, byl v prvním čtení projednán 14. března 2012 na schůzi Poslanecké sněmovny a přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

K projednávání vládního návrhu zákona jsem se podrobněji vyjadřoval při prvním čtení, proto pouze stručně podotýkám, že smyslem předloženého návrhu je provést na zákonné úrovni ústavní zákon, jímž byla v České republice zavedena přímá volba prezidenta republiky. Předkládaný zákon je prováděcím zákonem, jehož existence je předvídaná v nově znějícím ustanovení čl. 58 Ústavy. V tomto článku se stanoví, že "další podmínky výkonu volebního práva při volbě prezidenta republiky, jakož i podrobnosti navrhování kandidátů na funkci prezidenta republiky, vyhlášení a provádění volby prezidenta republiky a vyhlášení jejího výsledku a soudní přezkum stanoví zákon".

Ústavněprávní výbor přijal k vládnímu návrhu zákona usnesení, které obsahuje i pozměňovací návrhy, s nimiž souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru ústavněprávnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 613/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj, kterým je pan poslanec Jeroným Tejč. Aha, pan poslanec už je u stolku zpravodajů. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kole-

gové, návrh zákona byl projednán ústavněprávním výborem, a to na jeho 36. schůzi 14. března. Návrh zákona byl tohoto dne projednán a doporučen. Poslanecké sněmovně bylo doporučeno, aby přijala tento návrh, nicméně nikoli ve znění, které je ono původní, ale s pozměňovacími návrhy, které jsou obsaženy k tomuto tisku a se kterými si dovolím vás velmi stručně seznámit.

Jedná se o pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který mimo jiné zavádí limity na volební kampaň prezidenta republiky a dává povinnost volebnímu výboru zřídit volební účet, kde se budou prakticky okamžitě objevovat veškeré příchozí platby, a zároveň bude povinnost prostřednictvím tohoto účtu veškeré výdaje platit a zveřejnit tyto konečné výdaje po jednotlivých částkách vždy do šedesáti dnů od skončení voleb. Zároveň se tedy zavádí zveřejnění výdajů na financování volební kampaně a stanoví se limit na tuto prezidentskou kampaň ve výši 40 mil. korun a dalších 10 mil. pro případ, že kandidát postoupí do druhého kola. Stejně tak se v tomto pozměňovacím návrhu upravuje řízení ve věci porušení pravidel financování volební kampaně a je tímto zákonem mimo jiné měněn zákon o regulaci reklamy, kdy se zakazuje anonymní reklama, která se týká voleb, po dobu volební kampaně podle volebního zákona. Kromě toho se ještě zpřesňují některé konkrétní části zákona o Ústavním soudu.

Nebudu zacházet do podrobností, každý bude mít možnost se seznámit s tímto návrhem, případně už tu možnost měl v systému Poslanecké sněmovny, případně na webových stránkách, a samozřejmě k tomu bude ještě diskuse ve třetím čtení. Zatím nemám avizován jiný pozměňovací návrh než ten, který byl předložen ústavněprávním výborem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi a otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy nemám žádnou písemnou přihlášku a táži se proto, zda se někdo do rozpravy hlásí z místa. Nikoho nevidím, a proto obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí do této podrobné rozpravy. Ani v tomto případě se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu tedy končím. Žádné návrhy, o kterých by bylo nutné hlasovat, nebyly předloženy, a proto končím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji oběma pánům, panu ministru i panu zpravodajovi.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Možná, že by páni ministr a pan zpravodaj mohli zaregistrovat, že bod je ukončen, a s poděkováním by odešli. Povedlo se.

Přistoupíme k následujícímu bodu a tím je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych představil nyní již ve druhém čtení vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o správních poplatcích. Navrhovaný zákon byl vypracován na základě usnesení vlády a vychází z doporučení veřejného ochránce práv.

Návrh zákona snižuje správní poplatek za pořízení kopie spisu, výpisu a úředního spisu na druhou a další stránku textu z původních 15 Kč na 5 Kč. Návrh umožní správním orgánům zvážit snížení nebo upuštění od správních poplatků u účastníků správního řízení na jejich žádost z důvodů hodných zvláštního zřetele tak, aby výše správního poplatku nemohla být překážkou pro realizaci procesních práv.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministru. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo doručeno pod č. 614/1. Nyní dostane slovo paní zpravodajka tohoto výboru, je jí paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi seznámit vás s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tento výbor zasedal, byla to 23. schůze, dne 4. dubna roku 2012. Po představení tohoto zákona panem náměstkem ministra vnitra Ondřejem Veselským výbor doporučuje, aby vládní návrh zákona, který je označen jako sněmovní tisk 614, projednala Poslanecká sněmovna a schválila v předloženém znění. Současně říkám, že výbor mě také pověřil, abych vás s tímto seznámila, čili takto činím.

Po tom, co uvedl tento materiál pan ministr vnitra Kubice, tak já mohu říci, že na jednání výboru nebyly žádné pozměňovací návrhy, čili je zde doporučení projednat tento sněmovní tisk 614 tak, jak jej projednal výbor, ve znění vládního návrhu. Děkuji, to je všechno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Nemám do této rozpravy žádnou písemnou

přihlášku a nevidím ani nikoho, že by se hlásil do této rozpravy z místa, a proto tuto obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Ani do té není žádná písemná přihláška a já se opět ptám, zda má někdo zájem vystoupit. Nikoho takového nevidím, končím i podrobnou rozpravu a končím i druhé čtení tohoto návrhu. Ukončuji tento bod, děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi.

Přistoupíme k bodu následujícímu

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - druhé čtení

Z pověření vlády i tento návrh zákona uvede pan ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře, máte zase slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a některé další zákony, jsem odůvodnil při jeho projednávání v prvním čtení v březnu. Pro připomenutí si dovoluji uvést to nejpodstatnější.

Návrh zákona upravuje poskytování provozních a lokalizačních údajů oprávněným subjektům a je reakcí na dva nálezy Ústavního soudu. První z nich zrušil ustanovení § 97 odst 3 a 4 zákona o elektronických komunikacích a navazující prováděcí vyhlášku. Druhý nález uplynutím dne 30. září 2012 zrušuje ustanovení § 88a trestního řádu. Z tohoto důvodu má návrh zákona nabýt účinnosti dnem 1. října 2012.

Vzhledem k tomu, že s už zrušeným ustanovením zákona o elektronických komunikacích byla do českého právního řádu implementována některá ustanovení takzvané směrnice o data retention, je v současné době ČR v prodlení s provedením dané směrnice do vnitrostátního práva, na což byla opětovně důrazně upozorněna Evropskou komisí, včetně možnosti uložení sankce.

V reakci na nálezy Ústavního soudu je do návrhu zákona zabudována celá řada kontrol a pojistek při využívání provozních a lokalizačních údajů. Právní úprava týkající se provozních a lokalizačních údajů tedy bude mnohem přísnější než dosud. Návrh zákona oproti současnému právnímu stavu zakotvuje taxativní výčet orgánů, kterým budou operátoři po-

vinni uchovávané údaje bezodkladně poskytnout. Stanovuje pevnou dobu uchovávání údajů, které bude možné získat pouze na základě příkazu předsedy senátu a v přípravném řízení soudce po návrhu státního zástupce, bude-li dodržena zásada subsidiarity a přiměřenosti. Návrh zákona dále zpřísňuje podmínky pro získávání povolení k zajištění údajů tak, že stanoví okruh trestných činů, pro jejichž objasnění lze získat údaje s ohledem na přiměřenost zásahu do lidských práv.

Horní hranice trestní sazby k trestu odnětí svobody u úmyslných trestných činů, pro jejichž objasnění lze vyžadovat poskytnutí provozních a lokalizačních údajů, je tři roky a je odvozena od možnosti vzetí osoby do vazby. Právě výše horní hranice trestní sazby byla předmětem největších diskusí při projednávání návrhu zákona ve výboru pro bezpečnost a ústavněprávní výboru. Dovoluji s využití této příležitosti a děkuji poslankyním a poslancům těchto výborů nejen za důkladné projednání návrhu zákona, ale i za podporu tříleté horní hranice trestní sazby navrhované vládou.

V neposlední řadě pak návrh zákona zakotvuje povinnost zpětného informování včetně poučení o právu podat návrh Nejvyššímu soudu na přezkoumání zákonnosti příkazu.

Na závěr bych rád zdůraznil, že přístup k provozním a lokalizačním údajům je jedním z nejdůležitějších prostředků sloužících k odhalování trestní činnosti. Provozní a lokalizační údaje jsou využívány nejen k rozkrývání organizované trestné činnosti, ale mají svůj nezastupitelný význam i pro odhalování běžné trestné činnosti páchané za pomoci či prostřednictvím mobilních telefonů či sítě internet, kterou v některých případech nelze odhalit jinak než s využitím provozních a lokalizačních údajů. Jedná se proto o problematiku velmi citlivou a v mnoha ohledech specifickou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost a iniciativně tento návrh projednal i výbor ústavněprávní. Usnesení obou výborů byla doručena jako sněmovní tisky 651/1 až 3. Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj výboru pro bezpečnost pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro bezpečnost, jehož jednání proběhlo 23. května tohoto roku. Svým usnesením č. 26 doporučil Poslanecké sněmovně sněmovní tisk č. 615 schválit v předloženém znění.

To je z mé strany v dané chvíli všechno, a současně, paní předsedající, abych se přihlásil do obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Zvu k mikrofonu zpravodaje ústavněprávního výboru pana Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, musím konstatovat, že také ústavněprávní výbor přes dlouhou diskusi o výčtu trestných činů nakonec přijal usnesení, kterým doporučil schválit vládní návrh v původním znění.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a nyní otevíráme obecnou rozpravu. Zájem v této rozpravě vystoupit avizoval zpravodaj pan poslanec Jaroslav Krupka. Já mu dávám slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Takže ještě jednou dobrý den, vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové.

Právě po proběhlé rozpravě, zejména k bodu č. 1 dnešního dne, a posledních událostech si myslím, že by stálo za zvážení, a z ohlasu některých z vás kolegyně a kolegů jsem toto vycítil, abychom se případně ještě jednou pozastavili u tohoto sněmovního tisku z pohledu případných pozměňovacích návrhů, které by mohly reagovat mj. i na to, jak často bývájí zneužívány informace o uskutečněných hovorech v podobě mediálních záležitostí.

Já jsem proto oslovil zástupce jednotlivých klubů, zpravodaje, a setkal jsem se tam s pochopením, a proto i po rozpravě s panem ministrem, který k tomu, řekněme, vyjádřil slabé ano, takže si dovolím tady navrhnout Poslanecké sněmovně, aby tento bod byl v obecné rozpravě přerušen tímto okamžikem do zahájení schůze příští úterý, tzn. 12. června, a současně bych vyzval ty, kteří mají zájem nějakým způsobem participovat na případném vzniku pozměňovacího návrhu, aby takto učinili s vědomím, že druhé čtení by, pokud samozřejmě Sněmovna odsouhlasí toto přerušení, mohlo proběhnout 5. června.

Z mé strany je to v dané chvíli všechno, a pokud nebude nic dalšího, požádal bych vás, paní předsedající, o další krok.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zazněl zde procedurální návrh. O tomto návrhu rozhodneme hlasováním. Přivolávám naše kolegy z předsálí.

Návrh, který byl přednesen, je návrhem, aby tento projednávaný bod byl právě nyní v obecné rozpravě do příštího úterý přerušen. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 17 z přihlášených 171 poslance pro 130, proti 7. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme projednávání tohoto bodu přerušili uprostřed obecné rozpravy a dále se jím dnešního dne nebudeme zabývat.

Přistupujeme k bodu následujícímu a tím je

59.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 694/ - první čtení**

Z pověření vlády je připraven uvést tento návrh ministr financí Miroslav Kalousek a já mu dávám slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych před vás předstoupil s novelou zákona, která je jednou z předních priorit programového prohlášení vlády, a sice její závazek, že současný právní stav týkající se financování obcí z centrálně redistribuovaných sdílených daní – dovolím si připomenout, že jsou tři: daň z příjmu právnických osob, fyzických osob a DPH – že tato sdílená daň bude nastavena vzhledem k velikostním parametrům obce a dalším kritériím způsobem, který bude dávat větší logiku než platný právní stav a zajistí obcím ne sice dostatek peněz, neexistuje veřejný rozpočet, který by někdy řekl, že má dostatek peněz, ale zajistí obcím dostatečnou stabilitu a vizi dlouhodobého plánování jejich autonomních příjmů, tedy jejich vlastního rozvoje. (V sále je hluk a neklid!)

Ministr financí předal vládě svůj návrh na sklonku loňského roku a je zcela logické, že následovalo několik měsíců velmi usilovných politických vyjednávání, protože otázka sdílených daní prostě není exaktní záležitost. Neexistuje žádný kouzelný šém, neexistuje žádný vzorec, který bychom

zadali do počítače, a on by nám vyšel ten nejlepší výstup. Existuje pouze dohoda, která balancuje mezi tím, že chcete-li někomu posílit jeho příjmy, musíte logicky někomu jinému, ať už na oné křivce obecních příjmů, nebo na bázi krajských či celostátních fondů, sebrat.

Já bych chtěl poděkovat za politické diskuse, protože byly konstruktivní, neodehrávaly se zdaleka jenom mezi politickými stranami, odehrávaly se mezi politiky, odehrávaly se se zástupci samospráv, ať už to byl Svaz měst a obcí, Spolek pro obnovu venkova, Sdružení místních samospráv. Pořádali jsme k tomu celou řadu seminářů a hledali jsme nějaké východisko, kterým jsme chtěli za prvé splnit ten úkol, abychom zlepšili situaci zejména středních obcí, jejichž současná situace je, upřímně řečeno, mírně diskriminační – paradoxně jak vzhledem k těm nejmenším, tak vzhledem k těm největším –, tak abychom si samozřejmě byli jisti, že zajistíme většinovou podporu pro tento návrh, a to opět většinovou podporu nikoliv jenom v této Sněmovně a v Senátu České republiky, ale také většinovou podporu v samosprávách. Abychom věděli, že většina samospráv řekne: Ano, máme ty a ty výhrady, nic není ideálního, ale ve svém důsledku je to pozitivní návrh, my ho podporujeme a jsme jako obecní samosprávy připraveny s tímto návrhem žít.

S tímto tedy definitivním kompromisním návrhem, který se liší od návrhu ministra financí, který jste možná mohli diskutovat, protože to byl ten vstupní výkop, teď před vás předstupuji jménem vlády s čistým svědomím, že se domnívám...

Kromě toho, že se domnívám, tak vás taky nepřeřvu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já se pokusím přesvědčit naše kolegy a kolegyně, aby vám umožnili mluvit tak, abyste nemusel řvát.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ano, děkuji. S čistým svědomím, že se domnívám, že byť samozřejmě ten návrh není ideální, protože žádný kompromis nemůže být ideální, splňuje tyto podmínky, a já se za něj zcela stavím tak, jako se za něj jednomyslně postavila vláda České republiky. (V sále je stále velký hluk!)

Dovolte, abych pojmenoval základní parametry. Navrhuje se naprosto zásadní likvidace dotačních programů z národních zdrojů z centra do jednotlivých obcí a přenesení těchto dotačních mechanismů do příjmů obcí na základě rozpočtového určení daní tak, že posílení sdílených daní obcí bude celkově posíleno o 12 mld., přičemž 10,5 mld. budou ony převážně dotační programy a 1,5 mld. bude částka, která je doposud rozpočtována ve všeobecné pokladní správě jako příspěvek na školství. I ta bude rozpuštěna do příjmů vzhledem k tomu, že existence školy a počet žáků – neřvi, Stanjuro, do toho telefonu, telefonuj potichu! – v mateřských školách

a v základních školách se stane jedním z kritérií, podle kterých bude vypočítáván příjem.

Bude zachováno oddělení propočtu největších měst, tedy těch měst, která dodnes mají zvláštní koeficient – Praha, Plzeň, Ostrava a Brno – prostřednictvím vlastních přepočítávacích koeficientů. Pokles sdílených daní u těchto největších čtyř měst v porovnání se současným stavem bude dohromady činit 1,1 mld. korun, z toho u Prahy tento pokles představuje 650 mil. a 450 mil. je součet ostatních tří měst procentuálně vyvážený ve vztahu k jejím příjmům ze sdílených daní.

Hodnota výnosu na obyvatele pak zjištěná jako průměr výnosů za jednotlivé obce v rámci sledovaných velikostních kategorií bude na úrovni 9 tisíc nebo vyšší. To je to základní sdělení.

Já si dovolím požádat vás, abyste obrátili svoji pozornost na stranu 10 důvodové zprávy tohoto materiálu, popřípadě, abyste zabloudili na internetové stránky Ministerstva financí, protože tam je graficky znázorněna ona dosavadní U křivka podle současného právního vztahu, kdy vlastně v uvozkách nejvíce diskriminovány jsou obce zhruba někde mezi 2 tisíci až 15 tisíci obyvateli, to jsou dvojky, někdy i trojky, které nesou ten hlavní nápor obsluhy správních činností vůči obyvatelům a paradoxně mají nejmenší příjem na obyvatele.

Tímto opatřením z U křivky uděláme víceméně lineární přímku, kterou pokládáme za férovou a pro tyto obce bude znamenat významné posílení jejich příjmu. Počítá se se zvýšením váhy kritéria prostého počtu obyvatel jako prvku, a to z dosavadních tří procent na 10 procent.

A rozhodli jsme se ke změně, která, upřímně řečeno, v současném právním stavu je výraznou disproporcí, která nám unikla. Byť se nejedná o příliš peněz, tak systémově je to významná disproporce. Váha kritéria celkové rozlohy katastrálních území obce je tři procenta, nicméně bez jakéhokoliv omezení, a existují obce se 40, 50 obyvateli a s nepředstavitelně velkým katastrem, který je víceméně nezatěžuje, ale díky tomuto katastru u těch malinkých obcí dochází poměrně k absurdně vysokým příjmům 15, 17, 19 tisíc na obyvatele. V celkovém objemu to není dramatická částka. V celkovém objemu se jedná o desítky milionů, protože se jedná o malé obce. Nicméně je to nesystémový ústřel a ten nahrazujeme limitem, poměrně velkorysým limitem, a sice že parametr katastrálního území je zastropován na tři hektary na jednoho obyvatele. V důsledku této nápravy – a zdůrazňuji, že to není tak, že bychom někomu něco sbírali, spíš ty obce byly do této chvíle nesmyslně přefinancovávány, takže to narovnáujeme – v důsledku této nápravy ani tyto obce nepadnou pod devět tisíc na jednoho obyvatele, nicméně zhruba 328, 329 obcí dosáhne poklesu svých současných příjmů díky katastru.

To, co je velmi důležité a co požadovaly všechny samosprávy, bylo

právě ono zapojení kritéria počtu dětí mateřských škol a žáků základních škol navštěvujících školu zřizovanou obcí. Tam to kritérium má váhu sedmi procent. Zeptáte-li se mě, proč sedmi procent, tak proto, že jsme několik měsíců diskutovali váhu těchto kritérií a nakonec jsme se všichni shodli na sedmi procentech. Je to opravdu otázka dohody, nikoli exaktního výpočtu, ale všichni s tím souhlasili.

Dovolte, abych jenom shrnul, že navrhovanou změnou by došlo k výraznému posílení středních velikostních kategorií obcí a o to nám šlo především. Znovu zopakuji, že minimální průměrný výnos na obyvatele výrazně vzroste na 9000 na obyvatele a dochází k narovnání, tomu ne úplně srozumitelnému poklesu příjmů u středně velikých obcí.

Je to výsledek dlouholeté usilovné diskuse a několikaměsíčního usilovného hledání kompromisu nad oním základním výstřelem Ministerstva financí. Není to dílo dokonalé, nemůže být. Je to dílo lidské a je to dílo dohody, je to výsledek kompromisu. Ale já vás přesto prosím, abyste vůči tomuto kompromisu přistupovali vlídně, abyste ho propustili do druhého čtení a ve druhém čtení abyste ho diskutovali s vědomím, že má skutečně širokou podporu samospráv. Koneckonců, jsou tu strany, které jsou velmi silné v komunální politice, a jistě dobře víte, že s výjimkou oněch několika málo extrémů, které budou mírně, velmi mírně poníženy, na tuto normu velmi netrpělivě čekají stovky a tisíce starostů českého a moravského venkova. Jsem přesvědčen, že tak jak tady jsme, tak máme společnou vůli bez ohledu na ideová východiska, aby se neotevíraly nůžky v kvalitě života na venkově a ve velkých městech. A jsem přesvědčen, že tato norma k tomu zásadním způsobem přispěje.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení. Je jím pan poslanec Vladislav Vilímeček. Prosím, pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr byl poměrně důkladný v představení tohoto vládního návrhu. Tím mně usnadnil úlohu. O potřebě změny rozpočtového určení daní, tedy systému, podle kterého se dělí daňového výnosy do rozpočtů měst, obcí a krajů, se diskutuje velmi dlouho, a to nejen v posledních měsících, dokonce ani nejen v tomto volebním období. Zvláště v případě měst a obcí diskuse bývá velmi obtížná, mimo jiné proto, že u nás existuje přes 6200 obcí a měst.

Jak víte, v listopadu minulého roku byla předložena do Poslanecké sněmovny poslanecká novela zákona o rozpočtovém určení daní, kdy jsme tehdy diskutovali v prvním čtení o této novele. Zatím projednávání v

obou výborech, jak výboru rozpočtovém, tak výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, bylo přerušeno. Tento návrh je návrh vládní, a jak zdůraznil pan ministr financí, je to kompromis, jak ani v případě podle mého názoru rozpočtového určení daní jinak nelze, pokud máme dojít k nějakému úspěšnému konci. Je to kompromis mezi úsilím o narovnání nepříliš logické křivky grafického znázornění průběhu rozpočtového určení daní a legitimním požadavkem na druhé straně, aby taková změna nevedla k podvázání financování a rozvoje velkých měst.

Novela navyšuje objem rozpočtového určení daní o 12 mld. proti autonomnímu vývoji dle stávajícího systému rozpočtového určení daní. 129,5 oproti 117,5 – to jsou hlavní čísla – míním tím miliard – to jsou hlavní čísla predikce daňových výnosů, které vyplývají z tohoto návrhu. Tento sněmovní tisk je koncipován na stávající platné legislativě. Je o všem zjevné a o tom se pan ministr myslím nezmínil, že pokud se má uplatnit idea trvalého navýšení rozpočtového určení daní pro obce o 12 mld. korun, potom bude nutné technicky přepočítat procentuální podíly na jednotlivých sdílených daních s vědomím změn daňové legislativy, které obsahuje následující tisk, tisk 695, to je onen daňový balíček. Jako zpravodaj se jednoznačně přikláním k tomu, aby změny rozpočtového určení daní obcí obsahoval toliko jeden sněmovní tisk, sněmovní tisk 694, jak v návaznosti na legislativní úpravy navržené v tisku 695 na léta 2013 až 2015 i na daňovou legislativu od 1. ledna 2016. Pouze tak lze předejít nejasnostem při koncipování rozpočtového určení daní od 1. ledna 2013 a zajistit jeho trvalé navýšení o 12 mld. korun v případě obcí a měst.

Co přináší tato novela, to shrnul pan ministr. Přináší změny v určité váze některých kritérií, podle kterých se rozdělují sdílené daňové výnosy. Přináší zakomponování nového kritéria, to je onen počet žáků základních škol a mateřských škol se sedmiprocentní vahou. Pan ministr mluvil také o tom, že se mění započtená výměra katastrálního území obce pro výpočet rozpočtového určení daní s omezením maximálně tři hektary na jednoho obyvatele, což má dopad na zhruba 378 obcí, z toho u 51 obcí tato změna znamená snížení větší než 4000 korun na obyvatele. Ano, podotýkám, jsou to obce s velmi malou hustotou obyvatelstva, obce s obrovským katastrem a malým počtem obyvatel.

Samozřejmě když se na to podíváte z toho pohledu srovnání jednotlivých krajů, tak tam, kde je rozptýlená struktura osídlení, to je v Jihočeském a Plzeňském kraji, tak těch obcí je nejvíce, v těchto krajích je tedy 40 % těchto obcí z toho celkového počtu 378. Na druhé straně například u Zlínského kraje jsou pouze tři obce. Je třeba korektně uvést, a pan ministr to zde uvedl, že se jedná o nápravu nepříliš vhodně zvoleného propočtu tohoto ukazatele před pěti lety a tento nepříliš vhodný ukazatel

skutečně vedl až k několikanásobnému navýšení rozpočtového určení daní obcí s malým počtem obyvatel a velkým katastrem.

Jak se ale ukazuje, náprava nepříliš dobře nastavených kritérií je vždy velmi citlivá. Ministerstvo přišlo s tímto návrhem na omezení určitých extrémních rozdílů daňových výnosů u malých obcí, myšlenka je to nepochybně správná, provedení však přináší v těch případech malých obcí s velkým katastrem poměrně nezanedbatelné dopady. Proto je možná na místě uvažovat při schvalování státního rozpočtu na příští rok – tam, kde je rozdíl příliš velký, a někdy se to týká třeba 50 %, 60 % stávajících daňových výnosů, uvažovat o nějaké časově podmíněné částečné kompenzaci.

Z pohledu krajů největší profit ze změny rozpočtového určení daní obcí mají ve Středočeském kraji, nejméně pak v těch krajích, kde jsou umístěna ona čtyři velká města. Těm se ubírá dohromady 1,1 miliardy korun. Pomyslným vítězem – a o to šlo především, o tom také mluvil pan ministr – je velká skupina obcí řekněme té střední a menší velikosti od 501 od 20 tisíc obyvatel, kde jsou přínosy proti stávajícímu stavu nejvyšší.

Vládní novela, nebo vládní návrh novely rozpočtového určení daní skutečně završuje jednu dlouhou etapu debat o rozpočtovém určení daní, doufám, že minimálně v tomto volebním období. Podařilo se skutečně tímto návrhem jednak odstranit onu tolik kritizovanou křivku průběhu rozpočtového určení daní, odstranit i znatelné extrémy v daňových výnosech obcí obdobné velikosti a oproti poslaneckému návrhu nebo tomu původnímu návrhu Ministerstva financí zmírnit dopady změny rozpočtového určení daní na čtyři velká města. Nepodařilo se navýšit motivační prvky systému rozpočtového určení daní, což je jistou výzvou do budoucnosti.

Dámy a pánové, s ohledem na to, že starostové již dlouhou dobu čekají na nějaký hmatatelný výsledek těch několikaměsíčních intenzivních debat o rozpočtovém určení daní, dovolím si v obecné rozpravě předložit návrh na zkrácení lhůty ve výborech na sedm dní, tak abychom se mohli s touto novelou vyrovnat kompletně na této schůzi Poslanecké sněmovny. Pokud tento návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na sedm dní neprojde, podmíněně navrhuji zkrácení lhůty ve výborech na třicet dní. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu, do které jsou přihlášení v tuto chvíli čtyři poslanci. A jako první se hlásí pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopřed-

sedkyně. Kolegyně, kolegové, chci říci, že rozpočtové určení daní určitě nemůže být zcela spravedlivé, to asi chápeme všichni.

Předložený kompromisní návrh na změnu rozpočtového určení daní obsahuje řadu podstatných změn oproti stávajícímu rozpočtovému určení. Já si myslím, že takovou první změnou, která je pozitivní, je určitě kritérium počet dětí v mateřských školách a základních školách. To určitě vítáme. Návrh také jinak než doposud upravuje procentní váhu zmíněných čtyř kritérií – počet obyvatel má váhu 10 %, počet dětí v mateřských školách a základních školách 7 %, postupné přechody 80 % a započtená výměra katastrálního území 3 %. Je ovšem třeba říci, že se tam objevuje zastropování právě té katastrální výměry, a to maximálně tři hektary na obyvatele. To určitě bude problém pro některé obce, které právě si pomohly při minulém rozpočtovém určení daní, kdy bylo toto kritérium zavedeno. Ale o tom se ještě zmíním.

Vládní návrh zachovává také čtyři skupiny podle počtu obyvatel. Do první skupiny zařazuje obce s počtem 0 až 50, do druhého 51 až 2000 obyvatel, do třetí 2001 až 30 000, čtvrtá skupina zůstává stejná 30 000 a více. Návrh rovněž snižuje oproti současnosti koeficienty z přílohy číslo 2. Návrh snižuje také přepočítávací koeficienty, které se týkají hlavního města Prahy, Brna, Plzně a Ostravy.

Já jsem již říkal, že pozitivně určitě vnímáme to kritérium dětí v mateřských a základních školách, no určitě diskutabilní je právě to zastropování katastrálního území na maximálně tři hektary na obyvatele. Týká se to především řady obcí právě s velkým katastrem. V Plzeňském kraji je řada takových obcí, jsou to šumavské obce, takže tam určitě problém je, a dostáváme jako poslanci samozřejmě z těchto obcí dopisy, které nesouhlasí s tímto zastropováním. Já jsem například dostal dopis, tak jako ostatní kolegové, z Plzeňského kraje z obce Hamry, který – pan starosta přímo tedy uvádí, že ta novela je pro něho likvidační, protože rozpočtové určení daní je samozřejmě jediným a zásadním příjmem a on má určité závazky dané v určitých investičních záměrech a v realizaci určitých záležitostí a to ho velice omezuje a v podstatě tyto investiční akce nebude moci pokrývat. Samozřejmě také píše o tom, že se jedná o skrytý záměr rušení malých samostatných obcí. Já jsem zde na sněmovně už vícekrát hovořil o tom, že my máme asi 6300 obcí a to tedy asi určitě není to právě ořechové a že je třeba, abychom těch obcí měli méně. Jsme taková trošku exoti v Evropské unii, když pomínu Francii, takže samozřejmě to je otázka další.

Pozitivnější na tomto návrhu je určitě to, že oproti návrhu – a já mu říkám návrh pana Gazdika – je to, že nedojde tedy ke ztrátě v rozpočtovém určení daní pro ty – k tak výrazné ztrátě – u těch čtyř velkých měst – Prahy, Ostravy, Plzně a Brna. To si myslím, že je pozitivnější, ale myslím si, že i tak

tato města spokojena nejsou, a ostatně předpokládám, že poslanci, kteří jsou z těchto měst, budou pravděpodobně, nebo někteří, budou navrhovat zamítnutí tohoto návrhu zákona, že i ty částky bez kompenzace se pro ně jeví poměrně velké.

Je nutné také říci, že asi největším problémem předmětného návrhu je skutečnost, že je založen na daňové predikci ve výši 117,5 miliardy korun a výše daňových výnosů však může být ve skutečnosti zcela odlišná a navržené změny sice vypadají pro řadu měst a obcí slibně, což však se nemusí ale, já si myslím, někdy tak úplně vyplnit.

Je třeba poukázat i na skutečnost, že daňová skutečnost, tedy výběr daní, se může od daňových predikcí velice odchylovat, a proto by měl stát obcím garantovat určitou výši jejich příjmů, kterou obce opravdu reálně obdrží, a to za každých okolností. To však předmětný návrh neobsahuje a v tomhle musím říci, že je víceméně jenom hrou s čísly.

Z návrhu také není zřejmé, jaká je vazba na novelu daňových zákonů. A já bych závěrem svého vystoupení chtěl položit několik otázek pro předkladatele. Za prvé: Předpokládá se nějaká kompenzace pro menší obce, které mají přijít meziročně o více než jednu třetinu zdrojů? Protože opravdu některé obce přicházejí o dost velké částky. To jsou právě ty obce, kde je zastropován katastr. To je otázka kompenzace. Samozřejmě by mě zajímalo, jaké národní dotační programy to postihne. Víme, že se odebírá z národních dotačních programů zhruba 10,5 mld. korun, takže to je další otázka, kterou bych rád, aby nám pan ministr nějakým způsobem více upřesnil.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí zpravodaj pan poslanec Vilímec a ten dostává slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní místopředsedkyně. S odkazem na svou zpravodajskou zprávu teď v obecné rozpravě činím návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 7 dní. Pokud by tento návrh neprošel, tak podmíněně zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě jednou, prosím, mi zopakujte ta čísla.

Poslanec Vladislav Vilímec: Zkrácení na 7 dní, a pokud by tento návrh neprošel, tak podmíněně zkrácení na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. V té souvislosti vás

tedy budu informovat, že jsem dostala od pana poslance Tejce podpisovou listinu, kterou podepsaní poslanci vznášejí námitku podle § 91 odst. 2 proti zkrácení lhůty o více než 30 dní, tudíž není možné hlasovat o vašem prvním návrhu, a budeme poté na konci projednávání hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty o 30 dní.

Prosím, slovo má pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, chtěl jsem začít tím, a on už pan ministr Kalousek je na to zvyklý, že vyzdvihnu jeho stachanovské hnutí, ale pochopil jsem, že těch sedm dnů nehrozí a on to ani nepředkládal. Ono by to muselo být totiž na podnět vlády a ne zpravodaje, ale tak se to teď urovnalo na 30 dnů.

Já tedy začnu, dokud je pan ministr ještě bdělý, spíš otázkami. – Ano, je stále bdělý, říká, kdo to neslyšel.

Začnu otázkou. Za prvé. Zaznělo tu několikrát i z vašich úst, že narovnání je logické. Já se tážu, kdo dělal ty úpravy rozpočtového určení daní. Byly to většinou ty samé osoby, které dneska předkládají tento návrh? Kde jsme se tedy pomýlili, že jsme udělali něco nelogického, co teď logicky napravujeme? To je první poznámka, abychom nehovořili moc abstraktně, ale cítili jsme tam vlastní podíl na této tvorbě. A tady platí to, co už jsem řekl při prvním čtení k tisku 541, to znamená, že pořád tady děláme nekonečný proces matematických úprav a neřešíme tu věc ze základu a tzv. dočasnost z roku 1992 se tady odvíjí pořád.

Druhá otázka je, ona by se dala dát do takového českého úsloví: když mně chcipla koza a nejde to nahradit, tak budu i spokojen, když sousedovi chciplou dvě. Já vám řeknu, proč mě to vede k této úvaze. Otázka je ta, že tisk 541, který je z dílny TOP, a ODS mířila podobným směrem, jenom trošku zdroje překládala jinak, navrhoval navýšení 13,5 mld. Vláda po hlubokém zamyšlení od května, vlastně už od minulého roku se táhne to projednávání, přichází ale pouze s 12 miliardami. Tady jsme snížili. Pořád by to bylo dobré. Já teď nechci ta kritéria tady posuzovat, která nám vyhovují jako KSČM a která se nám zdají zase nevhodná, to je věc další diskuse, ale bylo by to zajímavé. Ano, je tu nárůst 12 miliard. Za prvé, otázka: Máme správnou predikci daní? Vycházejí ta čísla z optimismu, anebo z pesimismu? To je jedna věc.

Ale podstatnější je, a tady si dovoluji citovat pár čísel, proč jsem řekl o tom, že vlastně vládě se podařil tímto způsobem husarský kousek, že přerozděl sice v rámci sousedských vztahů, ale de facto navýšení můžou čekat obce, města, a dokonce kraje se dočkají i snížení, už od příštího roku, a to proto, a tady je otázka, proč jsme to nedali jako dočasné opatření už do tohoto zákona, když to vláda připravovala následně, se počítá, že

rozpočtového určení se ovšem bude týkat i vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů souvisejících se snižováním schodku veřejných rozpočtů. Je to tisk číslo 695, který budeme projednávat. Tam jsou opatření týkající se RUDu v tomto tisku číslo 695 a snižují podíly místních rozpočtů na výnosech daně z přidané hodnoty a daně z příjmů fyzických osob. Jde o dočasné opatření pro roky 2013–15 a jeho cílem je zajistit, aby odhadované zvýšení příjmů veřejných rozpočtů, které by z tohoto zákona mělo plynout, mělo za následek skutečně pouze zvýšení příjmů státního rozpočtu, nikoliv navýšení rozpočtu měst a obcí. Pro roky 2013–15 se podíl obcí snižuje na 18,9 % z celostátního hrubého výnosu DPH a na 20,75 % z celostátního výnosu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti.

U krajů se koeficienty sdílených výnosů daní pro rok 2013–15 snižují takto: na 7,86 % z celkového hrubého výnosu DPH a 8,65 % z celostátního hrubého výnosu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Od roku 2016 se zvýšení podílu vrací na hodnotu podílu 2013 před promítnutím úsporného balíčku, tedy u krajů na 8,28 % DPH a 8,92 % u ostatních sdílených daní. U obcí bude zvýšení podílu od roku 2016 odpovídat navýšení o 12 mld. korun a bude činit 21,93 % DPH a 23,58 % ostatních sdílených daní. Takže zde, i když já k tomu mám negativní postoj, tak tisk 695 zase odebere z toho podílu obcí 12 mld. korun, takže tady bude určitá váha, která bude příjmy obcím brzdit, a víme, jak navíc ještě je problém přenesené působnosti státu na obce a jejich financování. Takže proto si říkám, je to trochu jako chytrá horákyňe a měli jsme i tuto dočasnost, když ji takto nazýváme, dát do tohoto materiálu, to znamená to, co projednáváme teď v tomto tisku, a ne to odkládat a zase to řešit tiskem jiným, který bude toto tříleté období ošetřovat.

Takže můj dotaz ještě zní, jestli predikce daňových výnosů je optimistická, nebo pesimistická a jestli prostředky v této váze budou odpovídat.

Co je snad pozitivní a o čem tady ještě nebyla až tak diskuse, proti tisku, který teď už máme ve druhém čtení z dílny TOP, je, že tady nehrozí až tak válka velkých měst kontra obcí ostatních a je tu snaha přeci jenom nacházet nějaký smír, ale stát to nebude skoro vůbec bolet, protože ty prostředky vlastně budou víceméně navýšeny virtuálně.

Děkuji za případnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Zvu k mikrofonu dalšího přihlášeného, je jím pan poslanec Petr Hulinský.

Poslanec Petr Hulinský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych říct, že pan premiér za mémi zády má pravdu. Budu vystupovat proti.

Chtěl bych říct, že rozpočtové určení daní opravdu nemůže být spra-

vedlivé, ale tak jak je postaveno, je nespravedlivé zejména pro Prahu. Předložená vládní novela by znamenala propad daňových příjmů pro hlavní město Prahu ve výši 650 milionů korun.

Co to je 650 milionů pro hlavní město Prahu? Těm, kteří by chtěli znát odpověď, bych si dovolil říct: Je to například polovina ročního rozpočtu kultury. Je to například více jak polovina ročního rozpočtu pro sociální oblasti. Jsou to tři roční rozpočty zdravotní záchranné služby. Jsou to tři roční rozpočty na všechny pražské knihovny. Jsou to roční investice ve zdravotnictví a v sociální oblasti. Jsou to dvoje roční investice do oblasti školství. Takto bych mohl pokračovat dál a dál, co vlastně 650 milionů pro Prahu znamená. Nicméně budu velmi stručný.

Navrhuji zamítnutí vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011, kterým se mění zákon o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych vyzval pana poslance Paroubka, kterého tady mám jako posledního přihlášeného do rozpravy k tomuto návrhu zákona.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, nebo aspoň co z ní zbylo, dámy a pánové, chtěl bych se vyjádřit k tomuto zákonu, který je samozřejmě pro život obcí velmi důležitý, protože je to zákon klíčový.

Na rozdíl od svého předřečníka nebudu vybízet k zamítnutí tohoto zákona, ale k opatrnosti. Myslím, že stojí za to o něm diskutovat nejen v prvním, ale také v druhém čtení, přicházet s návrhy na jeho změny, vidět kalkulace, zažít ty kalkulace a pochopit, jaká může být konkrétní realita, i když realita čísel bude asi trochu jiná než ta kalkulovaná.

Rozpočtové určení daní je důsledkem posunu v české politice a myslím si, že posunu žádoucího. Posunu, kdy se do české politiky, do Poslanecké sněmovny dostalo více zástupců samosprávných celků, a to nejen z těch velkých měst, ale také z těch menších obcí, které si s sebou přivedla strana TOP 09.

Se základním záměrem změny – a musím říci, že ve straně Národních socialistů jsme se tímhle zákonem velmi zabývali, touto problematikou – souhlasíme. Jde o to posílit příjmy středních obcí, a jak jsem pochopil, i menších obcí. Zákon o zachování hmoty ovšem platí i ve veřejných financích. Když někdo někde něco navýší středním a menším obcím, tak se někde

musí vzít, zejména není-li dostatečný růst hrubého domácího produktu a z toho vyplývající růst rozpočtových příjmů. V situaci klesajícího hrubého domácího produktu v tomto roce zatím o jedno, možná i o dvě procenta, a v příštím roce zcela nepochybně v důsledku tohoto poklesu se to projeví také v příjmech veřejných rozpočtů. Státní rozpočet – připomínám – v tomto roce počítá s růstem hrubého domácího produktu 2,5 %. Praze, Brnu, Ostravě, Plzni se krátí příjmy o 1,1 miliardy korun. Přiznám se, že jsem tady čekal trochu větší ohňostroj ze strany zákonodárců, kteří byli zvoleni v těchto městech. Zatím vystoupil jenom pan poslanec Hulinský.

Chtěl bych také říci, že v letech 1998 až 2004 jsem působil jako náměstek primátora pro finance Prahy a musím také říci, že kdybych byl v té funkci náměstka primátora dnes, tak bych asi více bojoval za Pražany. Ale samozřejmě protože jsem představitelem jiného regionu, ty věci vidím dneska už trochu jinak.

Pane ministře financí, pokud spustíte v příštím roce nebo v přes příštím roce tohle rozpočtové určení, obávám se, že to nikdo pozitivně moc nepozná. Rozpočtové příjmy nesporně v tom příštím roce budou klesat, v tom dalším roce budou spíše stagnovat. Chtěl bych také říci, že je to v posledních letech evergreen české politiky. Hrubý domácí produkt v roce 2011 byl o 10 miliard korun v běžných cenách, tedy v nominální hodnotě, nižší nežli hrubý domácí produkt, který byl docílen v roce 2008. Nižší o 10 miliard v běžných cenách. Když bych do toho promítl ještě inflaci nějakých pět šest procent, tak by ten propad byl ještě nižší.

Pane ministře, jako rozumnější bych považoval, a berte to jako můj příspěvek do budoucí diskuse, zachování koeficientů v těch nejbližších dvou letech u všech obcí a v čase hospodářského růstu – nechci se vás dotknout, ale toho už se, pane ministře, jako ministr nedočkáte, já si myslím, že k němu dojde v roce 2014 nejdříve, spíše v roce 2015 k nějakému výraznějšímu – pak posilovat koeficienty obcí mimo tato čtyři největší města. Ta ponechat se současnými koeficienty.

Samozřejmě zajímavou otázkou na vás bude – nevím, do jaké míry už je to promyšlené, nebo zatím je to velmi syrové – které dotační programy a v jakém rozsahu to postihne. Doufám, že to nebudou žádné programy, které ovlivňují regionální růst, které působí na regionální politiku, které mohou působit na hospodářský růst v oblastech, řekněme, které mají hospodářské problémy, které jsou s nejvyšší nezaměstnaností, to znamená Ústecký a Moravskoslezský kraj.

Rád si také poslechnu kolegy poslance z Prahy – zatím jsem slyšel jenom poslance Hulinského – a dalších velkých měst, pokud jde o jejich argumenty.

Pan poslanec Hulinský tady vznesl jeden argument, ale moc ho nerozvinul. Pražská kultura je skutečně velký fenomén. Vzpomínám si ještě ze

své funkce, i když ty kontury se mi trochu rozostřují, že Praha má patnáct divadel, která financuje. Má jedinečné divadlo, to je Hudební divadlo v Karlíně. Vzpomínám si, když jsem projednával v pražském zastupitelstvu první rozpočet města jako náměstek primátora, byl to rozpočet na rok 1999, a tehdejší starosta Prahy 3, dnešní senátor Bratský, se přihlásil a navrhl, aby dotace, která šla na Hudební divadlo v Karlíně ve výši 50 milionů korun, šla na něco jiného – třeba na rozvoj sídlišť. Já jsem mu jinými slovy řekl, že je misomus – nepřítel umění – a že takovéto jedinečné divadlo s muzikálovým a operetním charakterem je potřeba zachovat. Nedivil bych se, kdyby Praha sahala pak do takovýchto výdajů a omezovala takovéto výdaje. Chtěl bych upozornit, že do takovéhoho typu divadla jezdí lidé z celé republiky. Je potřeba o těchto věcech zkrátka šířeji diskutovat.

Dámy a pánové, obávám se, že pokud bude uplatněn ten návrh tak, jak je zatím v těch syrových konturách, nikdo nepozná zejména v čase hospodářské recese nebo stagnace hospodářství, že je to přínosné. Už vůbec ne ty středně velké a menší obce, a zcela nepochybně to velmi negativně přijmou ta největší města v republice.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Ještě pan poslanec Šťastný. Já se omlouvám, já jsem vás přehlédl. Už to vidím, jste řádně přihlášen. Prosím, můžete mluvit.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já budu poměrně stručný. Já bych za normálních okolností z tohoto místa mohl jako pražský poslanec dávat desítky a desítky argumentů, proč by ten či onen parametr rozpočtového určení daní a ta či ona částka mohla být jiná. Správné by bylo, abych samozřejmě bojoval za co nejspravedlivější systém přerozdělení těchto peněz. Já však svoje vystoupení zestručním na jednu jedinou repliku, resp. otázku, kterou budu směřovat k autorům a hlavním protagonistům této změny.

Já jsem se totiž vždy při zákonodárných iniciativách zde ve Sněmovně snažil hledat v zákonech nějaký systém, nějaký jasný řád, jasné zdůvodnění, proč navrhujeme takovou věc a proč ji nenavrhujeme zrovna jinak. Já jsem globálně pochopil, a myslím, že to chápeme všichni, že pokud chceme nějakým jiným způsobem přerozdělit tyto peníze, tak – zjednodušeně řečeno – pokud nechceme nebo nemůžeme prostředky navyšovat, tak je někde musíme vzít a někam jinam je dát. Princip je takový, že vznikl kompromis, kdy finanční prostředky bereme čtyřem velkým městům a dáváme je, rozděluje je více či méně systémově menším městům a obcím.

Já tomu rozumím, ale nerozumím jedné věci – a tady je moje otázka.

Hlavní město Praha má za svoji součást 57 městských částí. Když pomínu těch 22 velkých městských částí, tak se najednou dostávám na další takzvané menší městské části, které já zde, a myslím, že všichni, můžeme pokládat za obce. Jsou tady Benice, Běchovice, Březiněves, Čakovice, Dolní Chabry, Klánovice, Dubeč, Koloděje, Kolovraty, Troja, Újezd, Chuchle, Vinoř, Zbraslav atd. A já bych prosil, jestli bych mohl dostat odpověď na otázku, jaký je rozdíl mezi Vinoří a Suchou Lozí. Příklad. Nechci si brát do úst právě tuto známou obec. Uvědomuji si, že Suchá Loz má 1130 obyvatel, jak jsem se dočetl, možná více, Vinoř má možná o něco více obyvatel – dva tisíce, dva a půl tisíce atd. Jednotlivé městské části mají také od tisíce do tří tisíc obyvatel, také tam mají školu, také tam mají školkou, mají přibližně stejnou rozlohu jako kterákoli jiná obec v České republice. A já prostě nedokážu najít ten systém mezi tím, proč tyto městské části, resp. tyto obce, těchto nejméně 57 minus 22 obcí, ty peníze ztratí a jiné je dostanou. To je moje jasná otázka a poprosil bych, jestli bych na ni mohl dostat jasnou odpověď, proč je to takto nespravedlivé.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to bude vypořádáno. Teď se ptám, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím.

Teď vzniká prostor pro závěrečná vystoupení. Zřejmě jako první vystoupí ministr financí Miroslav Kalousek, který zareaguje i na to, co tady zaznělo jako otázka v poslední fázi. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za pozornost a děkuji i za diskusi, kterou jste podrobili tuto předlohu.

Znovu opakuji – ano, je to dohoda, není na to žádný kouzelný šém, dokonce se vždycky trochu ošiji při tom, když slyším, že to musí být spravedlivé. Starostové v diskusích, které s nimi vedu v otázce sdílených daní, znají můj bonmot, kdy říkám: Nejsem tu na spravedlnost, tu přenechávám Hospodinu, já jsem tady na přerozdělování. Prostě pokud chceme jiným způsobem uspořádat příjmy na křivce příjmů obcí, tak někdo si musí polepšit a někdo si musí pohoršit. Ujišťuji vás, že obě dvě strany tohoto procesu vnímají slovo spravedlnost velmi odlišně. To je koneckonců celkový princip veřejných rozpočtů, ve kterých je slovo přerozdělování ukryto. Takže na slovo spravedlnost budme opatrní.

Nicméně rád bych odpověděl na otázku pana poslance Šťastného, jaký je rozdíl z hlediska sdílených daní mezi Vinoří a Suchou Lozí. No, celkem prostý. Na občana Vinoře má Praha příjem 18 tisíc ročně, na občana Suché Loze připadá 9 tisíc ročně. To je ten rozdíl. Vinoř jako součást Prahy je samozřejmě na příjmové základně hlavního města Prahy – nikoliv Vinoř, ale hlavní město Praha, jejíž je Vinoř součástí.

S tím souvisí otázka, jestli těm čtyřem městům skutečně bereme, anebo zda ta čtyři města byla do dnešního dne přelácela na úkor ostatních. To je otázka, na kterou můžeme mít různý názor. Ale ať už byl systém sdílených daní jakýkoliv, tak všech těch 6244 měst a obcí mělo své příjmy vypočteno podle nějakého společného systému, kromě těch čtyř měst, která měla své zvláštní koeficienty. Já teď nechci jít do historie, proč měla ty zvláštní koeficienty, protože to dříve byly okresy a sdružovaly se tam rozpočty měst a okresních shromáždění. Tím vás nechci obtěžovat. Ale tato čtyři města měla své zvláštní koeficienty. A není to pouze vztah mezi velkými městy a malými obcemi. Pro mě je srozumitelné, pro každého z nás je srozumitelné, že velké město musí mít na obyvatele více než malá vesnice v jeho blízkosti, protože to velké město občany té vesnice obsluhuje, má divadla, má školy, má nákupní střediska, má celou řadu služeb, kterými obsluhuje celé okolí. Je tedy logické, že musí mít větší příjmy. Ale vezmeme si dva klasické příklady – Plzeň a Liberec. Čtvrté největší město v České republice na počet obyvatel Plzeň, páté největší město Liberec. Čtvrté a páté, pane poslanče Šťastný. Obě města plní úlohu přirozeného regionálního centra, obě tato města mají své vysoké školy, dopravní podniky, zoologické zahrady, teplo, tekutiny, cokoli si vzpomenete. Přesto na jednoho Plzeňana je téměř dvakrát větší příjem než na jednoho Liberečana, prostě proto, že Liberec je v nějakém systému, zatímco Plzeň má své zvláštní koeficienty – a s ní také Brno, Ostrava a Praha.

Na této úvaze – a já to teď nechci už nikam posouvat, já stojím za tímto kompromisem, který předkládám – kterou jsem si teď dovolil přednést, prosím, zvažujte větu, zda se někomu něco ubírá, nebo zda byl někdo naprosto nesystémově do dnešních dnů přeláčen a stále je, na úkor těch ostatních. To je legitimní otázka a prosím Poslaneckou sněmovnu, aby na ni v diskusi hledala odpověď. Že můžeme v diskusi ve druhém čtení hledat jiné parametry a jiné mechanismy a dospět k jiným číslům, to samozřejmě můžeme. Znovu říkám – nejsou tady žádné exaktní výpočty.

Já vás jenom opět prosím o pochopení, že je tam mnohaměsíční diskuze se zástupci samospráv, že se to skutečně diskutovalo v terénu, že jsme se bavili se starosty, že jsme se bavili se zástupci těch samospráv, ať už jsou sdruženi v tom či onom uskupení, a že když tady dostaneme na poslední chvíli nějaký chytrý nápad, tak ty samosprávy možná tím mohou být zaskočený. V takovém případě prosím, abychom to zkusili prodiskutovat i s nimi.

Dotaz pana poslance Braného, zda odhad daňových příjmů je optimistický, nebo pesimistický. Je konzervativní. Předpokládá víceméně stagnaci ekonomiky a růst v desetinách procenta. Samozřejmě dojde-li k nějaké nepředvídatelné události a evropská ekonomika se bude řídit více do recese než do stagnace či mírného růstu, pak logicky daňové příjmy budou

jiné, ale já to v tuto chvíli nedokážu předvídat a nedokáže to předvídat nikdo.

S čím bych se chtěl vyrovnat a co zcela jistě není pravda, je odkaz na tzv. konsolidační balíček, kde někteří dokonce velmi jedovatým dopisem, který rozeslali všem starostům a který jsem dementoval – myslím, že byl pod tím dopisem podepsán Dan Jiránek, ale nejsem si jist –, v každém případě ten dopis nebyl pravdivý. Psal všem starostům, že jim nejprve přidáme, abychom jim zase sebrali. To prosím pěkně není pravda. Já vás prosím, abychom tohle dokázali vnímat jako dva oddělené kroky. Za současného stavu parametrů sdílených daní skutečně posilujeme příjmy obcí o těch 12 mld. To je krok číslo jedna. Krok číslo dvě je, že v rámci konsolidace zvyšujeme na tři roky parametry sdílených daní ve prospěch deficitu důchodového účtu. Důchodový účet nespravují ani obecní ani krajské rozpočty, je to tedy namířeno výlučně ve prospěch důchodového účtu v centrálním fondu. A logicky toto parametrické tříleté navýšení rozpočtové určení daní pro obce snižuje, aby se na tom zvýšeném inkasu po dobu těch tří let nepodílely, ale na tom zvýšení, nikoliv na tom. To znamená nic se jim nesbírá ze současného stavu. Oproti současnému stavu jsou posíleny o 12 mld., pouze ono další navýšení těchto centrálně redistribuovaných daní je ve prospěch jenom důchodového účtu, nikoli jejich příjmů, což je logické, protože ony s důchodovým účtem nemají nic společného. Není tedy pravda, zcela vyvracím a doložíme konkrétními výpočty, není pravda, že teď se obcím něco přidává, aby se jim pak něco sebralo. Mění se koeficienty, nicméně v absolutním nárůstu se skutečně o těch 12 mld. navyšuje a ty koeficienty se pouze změní teď a za tři roky zpátky.

Na všechny ostatní dotazy myslím bude prostor s konkrétními výpočty při diskusi ve výborech, na kterou se těším. Jsme připraveni dodat i další analýzy, které má Ministerstvo financí zpracovány, a já prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo vlastně závěrečné vystoupení ministra a teď poprosím zpravodaje pana poslance Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem ve zpravodajské zprávě avizoval, že se musí učinit určitý soulad mezi sněmovním tiskem 694 a 695. To je předmětem druhého čtení. Nechci se teď pouštět do nějakých bližších nebo důkladných rozborů. Abych jenom doplnil pana ministra, samozřejmě idea a nespochybnitelný záměr je navýšit rozpočtové určení daní pro města a obce o 12 mld. Sněmovní tisk 694 skutečně těch 12 mld. obsahuje. Sněmovní tisk 695 vychází ze stávajícího systému rozpočtového

určení daní, nicméně druhé čtení je tu proto, abychom tento soulad zajistili a zajistili to, co byla hlavní idea tohoto vládního návrhu.

Jinak bych chtěl pouze zmínit, že si samozřejmě uvědomuji, že každé snížení daňových výnosů, ať je to Praha, nebo menší obce, jsou vždy pro starosty nepříjemnou záležitostí, nicméně ten návrh, který byl vládou schválen a je předložen Poslanecké sněmovně, je návrh kompromisní, je to návrh, na kterém se vládní koalice shodla, a myslím si, že do jisté míry je to návrh přijatelný ve svých dopadech a důsledcích jak pro ta velká města, tak i pro menší obce a samozřejmě je to návrh, který zvyšuje rozpočtové určení daní. A tady bych polemizoval s těmi názory, že jde pouze o virtuální peníze. Já si myslím, že jde o skutečné peníze, ale to uvidíme samozřejmě v příštích letech a můžeme to posoudit společně.

Jinak bych chtěl na konto diskuse nebo obecné rozpravy uvést, že pan poslanec Hulinský podal návrh na zamítnutí tohoto zákona a já jsem v obecné rozpravě podal návrh na zkrácení lhůty nejprve tedy na sedm dní, ale protože bylo uplatněno veto, tak se bude hlasovat pouze o tom druhém, podmíněném návrhu na 30 dní. Jiné návrhy nepadly.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže jsem vás všechny svolal právě proto, abychom teď hlasovali. Bylo to řečeno nyní zpravodajem v závěru, o čem budeme hlasovat. Jak jste slyšeli, byl podán návrh na zamítnutí. Panem poslancem Hulinským byl tedy podán návrh na zamítnutí a ten musíme hlasovat jako první. Takže doufám, že jsou všichni přítomni a budeme hlasovat návrh pana poslance Hulinského. Je tady odhlášení, takže vás nejdřív všechny ještě odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili.

Hlasujeme návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zamítnout tento návrh zákona, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 18, přihlášeno je 143, pro hlasovalo 10, proti 95. Takže to bylo zamítnuto – to zamítnutí.

My můžeme pokračovat dále a je to návrh přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli ještě někdo jiný to chce projednávat. Nechce to už nikdo jiný projednávat, takže pouze rozpočtový výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 19, přihlášeno 149, pro hlasovalo 148, proti 0, takže to bylo přikázáno.

Ted' ještě jenom zopakují, že nejdřív tady byl návrh, aby to bylo zkráceno na sedm dní, ta lhůta k projednávání, to bylo zavetováno, takže budeme nyní hlasovat třicetidenní lhůtu. To je to, co budeme ještě jako poslední hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 20, přihlášeno je 149, pro hlasovalo 129, proti 7. Takže návrh zkrátit tu lhůtu byl přijat.

To je podle mě všechno, co jsme měli hlasovat v tomto prvním čtení, a myslím, že můžeme první čtení rozpočtového určení daní ukončit.

Máme tady ještě dva body, pokud se nepletu. Ten jeden je

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/ - druhé čtení

Máme tady ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. V tomto bodě – nejdřív dám slovo panu ministrowi. Prosím, pane ministře, kdybyste to v druhém čtení uvedl, tento tisk. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh byl velmi podrobně odůvodňován v rámci prvního čtení, proto já jenom velmi stručně připomenou, že se navrhuje opatření, která se týkají úpravy valorizace vyplácených důchodů v období let 2013–2015. Je to součást balíku, který souvisí s přípravou rozpočtu na roky 2013–2015, nicméně z důvodů časových je třeba, aby tento návrh zákona byl projednán v předstihu před těmi ostatními.

Přestože je to velmi nepopulární opatření a nepředkládá se mi lehce, konstatuji, že postup je nezbytný z hlediska postupu konsolidace veřejných financí plánovaných v letech 2013–2015. Bude znamenat úsporu ve výdajích státního rozpočtu v úhrnné výši téměř 48 miliard korun.

Ve shodě s usnesením výboru pro sociální politiku tedy doporučuji, aby tento návrh prošel i tímto, tedy druhým čtením. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Ted' máme usnesení výboru pro sociální politiku, to bylo doručeno jako tisk

659/1. Požádal bych paní poslankyni Gabrielu Peckovou, kdyby tady nám o tom podala informaci.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, výbor pro sociální politiku se tímto návrhem zabýval na své 18. schůzi dne 16. května 2012 a po úvodním slově Vladimíra Šišky, náměstka ministra práce a sociálních věcí, a zpravodajské zprávě výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a současně mě zmocnil, abych vás s tímto stanoviskem seznámila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám rozpravu a do rozpravy je jako první přihlášen pan poslanec Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, podrobně jsem hovořil k této materii v prvním čtení, dovoluji mi tedy jenom stručně poznamenat to podstatné.

Z mého pohledu a myslím i z pohledu vnímání většiny národa je tento návrh nemravný. Pan ministr zdůraznil, že je to krok nezbytný, či nezbytný postup, ale musím říci, že nikdy není jenom jedna cesta, že nezbytný je zřejmě z pohledu vidění této vlády, ale z pohledu jiných řešení samozřejmě je možné hledat cesty zcela opačné.

Je mi líto, že veřejnosti se neříká celá pravda. Hovoří se o tom, že valorizace nějaká bude, ale málo se zdůrazňuje, že valorizace nepokryje inflaci. A i když důchody nominálně porostou, jejich reálná výše bude klesat. Klesne tak kupní síla téměř tří milionů důchodů a sníží se podíl mzdy k důchodu. To jsou základní ukazatele. Pokles reálné výše důchodu a pokles podílu mzdy k důchodu, které nejsou, žel, přechodné. Jestliže zde byly přijaty a jsou připraveny návrhy zákonů, které mají řešit rozpočtové některé segmenty rozpočtové politiky na tři roky, tak toto opatření je opatřením trvalým. A to je to snad jediné, co chci zde zdůraznit.

Zopakují, že v prvním roce průměrný starobní důchodce, který pobírá jeden důchod, přijde dle propočtu ministerstva práce a sociálních věcí za první rok o 3264 Kč, za druhý rok to bude 5 520 Kč a za třetí rok 7 512 Kč. Za ty tři roky 16 296. Ale vážení, to není konec, protože tam vznikne roční propad na důchodech díky změně valorizačních podmínek 7 512 Kč, to znamená, že za čtvrtý rok to bude o 7 512, za pátý rok o 7 512, to znamená za první až pátý rok 31 320 Kč, a tak to bude pokračovat dál, a za deset let přijde tento starobní důchodce o 68 880 Kč za to, že se změní zdánlivě na tři roky valorizační podmínky. A to nepřipočítávám ještě tu

ztrátu, která bude vznikat z toho, že každá další valorizace bude z nižšího a nižšího základu.

Takže to je důvod, proč hovoříme o tom, že jde o nemravný návrh a že ho komunistický klub nemůže podpořit. Proto v podrobné rozpravě navrhuje znova jeho zamítnutí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní prosím o slovo pana poslance Antonína Sedu, dalším přihlášeným je pan kolega Adam Rykala.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, opětovně jsem si přečetl důvodovou zprávu k předkládanému návrhu, kterým vláda navrhuje v letech 2013–2015 snížit příjmy důchodců s celkovou úsporou téměř 48 miliard korun a s poklesem relací důchodů vůči mzdě ze současných 41,5 % na 38,4 %, což způsobí zvýšení chudoby v naší zemi a přivede řadu seniorů do finančních, a troufám si tvrdit, i existenčních problémů, protože tohle není poslední návrh na úspory či větší výdaje, které současná vládní koalice připravuje na naše nejstarší spoluobčany.

Chci pouze konstatovat, že do současných problémů s propadem důchodového účtu se vláda dostala sama, kdy její legislativní změny vehnaly desítky tisíc lidí do předčasných důchodů, což pouze v loňském roce představovalo nárůst nákladů ve výši 17,5 miliardy korun. Ptám se, proč se stát stále chová vůči svým seniorům tak macešsky? Vždyť v Evropské unii se v průměru vydává na penze 12 % hrubého domácího produktu, ale u nás toliko méně než 10 %.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda se tváří, že jde pouze o dočasnou úpravu do roku 2015. Nicméně pravdou je skutečnost, že dojde ke snížení reálného důchodu pro současné důchodce až do jejich smrti. A tato ztráta se bude, pokud nedojde k mimořádné valorizaci, pohybovat od roku 2016 ve výši 626 Kč měsíčně při průměrné výši důchodu. Takže pokud to shrnu, naši senioři na rozdíl od ostatních občanů ponesou ztrátu svých peněz trvale a zřejmě jim to již nebude dorovnáno.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčen, že tento návrh zákona je amorální, nespravedlivý a pro mě jako sociálního demokrata nepřijatelný. Z tohoto důvodu se připojím k návrhu na zamítnutí zákona, o kterém se sice bude hlasovat až ve třetím čtení, ale myslím si, že je jediný možný.

Zároveň mám dotaz na pana ministra a na tuto odpovědnou vládu. O kolik že peněz bude třeba navýšit sociální pomoc těm seniorům, které dostaneme do pastí chudoby? Opravdu se, kolegové a kolegyně, za tento ná-

vrh nestydíte? Přiznám se, že já se již dnes stydím za ty z vás, kteří takový sociální zákon podpoří.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Adama Rykalu, poté je přihlášen pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, tento návrh zákona de facto znamená, že ač pan Kalousek zvedá DPH a tím zdražuje potraviny, teplo a léky, zároveň se pan Kalousek snaží postarat o to, aby na dražší jídlo a léky čeští důchodci neměli dostatek peněz.

Už v prvním čtení projednávání tohoto zákona, který zaručí pomalejší růst penzí v České republice, jsme byli svědky toho, co si vládní poslanci myslí o seniorech žijících v České republice a jak s nimi chtějí zatočit. Paní poslankyně Pecková, zpravodajka tohoto zákona, to zde v přímém přenosu při projednávání tohoto zákona názorně předvedla. Paní poslankyně nejenom že urazila velkou část poslanců v této Sněmovně, ale hlavně české důchodce.

Dovolte mi, abych citoval otevřený dopis, který jistě paní poslankyně Pecková obdržela a který jí posílá pan Štěpán Neuwirth z Ostravy. Ten píše:

"Paní doktorko, po vašem vystoupení ve Sněmovně dne 4. května 2012 jsem si položil otázku, zda člověk vašich morálních kvalit má právo na tak vysokou funkci. Proto ten otazník v adrese. Žena, lékařka, poslankyně prezentuje názor, který by nebyl akceptovatelný ani v případě nevzdělaného primitiva, jemuž jsou zcela cizí pojmy humanita, empatie, ohleduplnost a především schopnost prokázat úctu ke stáří. Je mi 68 let, nikdy jsem nebyl v žádné politické straně. Po roce 1989 jsem vykonával funkci tiskového mluvčího v takových institucích, jako je Fakultní nemocnice Ostrava a Fakulta zdravotních studií Ostravské univerzity v Ostravě. Díky tomu jsem poznal řadu skvělých lékařů, ale rovněž lékařů, kteří etiku tohoto výsostně humánního povolání svým chováním a přístupem k nemocným deklasovali na úroveň těch, kdo byli schopni zabíjet v koncentračních táborech za druhé světové války.

Jeden můj příbuzný, doktor Vladimír Neuwirth, svého času primář interny Vítkovické nemocnice, mi řekl: 'Hochu, doktorů s titulem MUDr. je hodně, ale lékařů žalostně málo.' Netušíte, jak často jsem si na tato slova vzpomenu. Naposled ihned po vašem vystoupení ve Sněmovně.

Jako novinář a publicista si zachovávám odstup od politiků. V programových prohlášeních stran hledám logiku, odpovědnost a realistický pohled na možnosti, nikdy však nevolím strany, které mají na svědomí

prorůstání mafie do státní moci a korupci. Patřím rovněž do kategorie důchodců, kteří zejména poválečná léta poznamenala. Ke konci války mi byl jeden rok, takže z toho si mnoho nepamatuji, ovšem pak jsem zažil hlad, nedostatek obuvi, oblečení, protože vše bylo na lístky. A vy si dovolíte urážet staré lidi, z nichž velká většina bojuje dnes o přežití, aniž byste měla osobní zkušenost.

Jako lékařka patříte k sociální skupině finančně dostatečně zabezpečené. Jako členka dolní sněmovny Parlamentu České republiky rovněž pobíráte nadstandardní příjmy a navíc máte požitky, o jejichž výši lidé většinou mají pouze mlhavé tušení. Pokud chcete, respektive se vůbec odvážíte namítnout, že děti se mají postarat o rodiče, pak vám musím zdůraznit a připomenout, že složité existenční problémy má rovněž velká řada mladých rodin. Zřejmě dnes platí to, co řekl jeden z velkých filozofů: '20. století ještě patřilo k období jaguárů a pardálů, století 21. bude patřit hyenám a šakalům.'

Divoká privatizace, rozprodávání majetku státu hluboko pod cenou, nekončící korupce, jejíž výše se ročně odhaduje mezi 100 až 200 mld. korun, nehorázné plýtvání ministerstev, nákup pandurů, padáků, kauza ProMoPro, Lesy České republiky, ČEZ, Mostecká uhelná a tak dále a tak dále, to vše stálo Českou republiku a občany ohromný objem financí, jenž se odhaduje v řádu bilionu korun. Tyto ztráty jdou na konto politiků, jich především. A vy máte tu drzost poslat ještě do větší chudoby ty nejpotřebnější, z nichž mnozí zaplatili zdravím výkon povolání horníků, hutníků, stavbařů, zemědělců, lesníků a dalších zaměstnání, bez nichž byste neměla k dispozici ten komfort, na nějž jste zvyklá stejně jako ostatní politici, kteří k tomuto stavu přispěli po roce 1989.

Zdá se, že morální pokles, k němuž jste vy politici převážnou mírou přispěli, vůbec nevnímáte. Hluboce pohrdáte řadovými občany, hluboce deklasujete etiku, k níž lidstvo spělo a o kterou usilovalo zejména v posledních dvou stoletích. Tato etika byla tkána díky zkušenostem obou světových válek, těch zejména, a je, jak je vidět, velice křehká. Nebylo snad už dost barbarství?

Jako lékařka byste měla mít na paměti, že jste jen a jen shluk biologických vlastností živého organismu, který jako každý jiný podléhá fyziologickým změnám, nemocem a stárnutí. Vaše dnešní privilegované postavení je pouze dočasné. Nevíte dne ani hodiny, tak prosím nezvedejte svou hlavu tak vysoko a třeba si znovu pročtete řecké filozofy a začtete se i do filozofů moderních. Rozhodně byste mohla priority svých životních hodnot znovu zvážit.

Hluboce vámi pohrdám. Jsem zhnusen, když si uvědomím, jací lidé ovládají tento stát. Rok 1989 jsem uvítal. Očekával jsem změnu nejen režimu, ale především obrození morálních hodnot. Přestože nemíním

všechny politiky do jednoho pytle, jsem přesvědčen, že těch, kdo chtěli skutečně sloužit národu, je tak pramálo, že jejich snaha je v zárodku udušena karikaturami bytostí, jež se snaží navenek vypadat jako lidé.

Pokud ventiluji svůj názor, pak tak činím v zájmu mladé generace, která začíná tušit, co ji díky lidem vám podobným v budoucnu čeká.

S pozdravem Štěpán Neuwirth. Ostrava."

To je otevřený dopis, který koluje po internetu, který jste, předpokládám, dostala i vy, paní poslankyně. A já si velmi vážím pana Neuwirtha, že tento dopis poslal a nebojí se za své názory. Sám bych to nevyjádřil lépe. Jistě jste tento dopis, paní poslankyně, četla a zamyslela se. Třeba jste se zamyslela i nad tím, že dnes nám doporučíte tento zákon zamítnout.

Vládní koalice mění pravidla něčeho zásadního a natolik mnoho let živého. V České republice každým rokem rostou důchody, a to právě proto, že rostou i ceny potravin, energie, léků. Nešťastní důchodci musí tyto nárůsty cen z něčeho pokrýt.

Pane Kalousku, tento princip se dnes snažíte narušit. Všichni zde ve Sněmovně víme, že průměrný důchodce nemá důchod vyšší než 10 tisíc korun, a to hovoříme o současném stavu, který je tak žalostný. Lidé, kteří desítky let pracovali, odváděli daně, poctivě platili zdravotní a sociální pojištění, s určitou samozřejmostí očekávají klidný skromný důchod. Oni nepotřebují jezdit na dovolené na Kanárské ostrovy, oni si nepotřebují kupovat drahé značkové oblečení, ale také snad nechceme, aby po zaplacení nájmu se tito lidé museli rozhodovat mezi tím, zda si mohou koupit jídlo, nebo si mohou vyzvednout léky.

To už jsme se opravdu dostali tak hluboko, že se naše společnost nemí postarat o své občany, kteří celý život tvrdě pracovali? Vám, kolegové z vládní koalice, nevadí, že mnozí důchodci již dnes živoří a bez pomoci bližních by ve svých soukromých příbytcích ani nepřežili?

Výhodu mají jen ti důchodci, kteří žijí v domácnosti jako pár, utáhnou rodinný rozpočet a pár korun jim zbude. Zbude jim na to, vyjít si alespoň jednou za měsíc do divadla či si dát v kavárně kávu se svými kamarádkami a povyprávět si o svých vnucích.

Já velmi varuji před tím, abychom zvedli důchody jen o 150 korun. Už dnes si babičky velmi zvažují, zda se mohou sejít u kávy. Samozřejmě mi můžete namítnout, že jim na to kafe či divadlo mají dát jejich děti či jejich vnuci. To by jistě šlo, ale ne u nás. Ne u nás, když už dnes každá rodina obrací každou korunu. Když nebudeme mít peníze na zájmové kroužky pro děti, horko těžko budeme mít ze svého napjatého rozpočtu peníze na to, abychom pomáhali svým maminkám.

Teorie je krásná věc, ale bohužel praxe je u nás složitější. Tato vláda neustále škrtá, hledá úspory na těch, kdo jsou nejvíce bezbranní. Kdybyste

se raději starali o to, aby rostla mzda v této zemi, aby rostla zaměstnanost v této zemi. Když budeme mít všichni práci, nebudeme potřebovat podporu, budeme odvádět daně a pojištění. Na to jste ještě nepřišli?

Jsem prostě znepokojen z návrhu této novely, která ze seniorů udělá žebráky. Jsem celkově znechucen z počínání této vlády, která ze sociálního státu vytváří pouze stát, co chudým bere, bohatým dává a na staré kašle.

V důvodové zprávě návrhu byly rozpracovány všechny varianty, které by v rámci úspor státního rozpočtu mohly být realizovány. Některé z nich byly dokonce méně bolestivé než ta, o které dnes hovoříme. Dokážu si představit, že kdyby si vládnoucí koalice sedla ke stolu, tu se zástupci zaměstnavatelů, tu se zástupci zaměstnanců a s opozicí, domluvili by se určitě na jedné z těch méně tvrdých variant úspor. Neboť všichni víme, že šetřit je potřeba. Proč ale šetříme na svých maminkách a babičkách? Na tuto otázku nám asi vládní poslanci neodpovědí, protože jim je to jedno.

Konečné řešení je tak varianta číslo 4, která hovoří o zvyšování důchodů pouze o jednu třetinu růstu reálných mezd a jednu třetinu zvyšování cen. A kde jsou ty dvě zbývající třetiny? Zůstanou ve státním rozpočtu na předražené veřejné zakázky? Jsem si jist, že kdyby se tyto prostředky dostaly do rozpočtu seniorů, tak ti by je utratili a česká ekonomika by z toho těžila. Navrhovatelé by místo tohoto nereformního a protirůstového kroku měli jít a hledat peníze jinde. Vždyť jen zefektivnění výběru daní Ministerstvem financí by do rozpočtu napumpovalo daleko více peněz než veřejné legální okradení našich seniorů.

Sociální demokracie je razantně proti tomuto návrhu, neboť cílem vyspělých států není snižování životní úrovně občanů, ba naopak. Máme zabezpečit pracující občany ve stáří, kdy síly pracovat postupně odcházejí.

Stále se hovoří o neufinancovatelnosti důchodového systému. Tato cílená nepravda žije, protože koaliční poslanci mají své prsty v mnoha soukromých bankovních institucích a už se těší na zisky z druhého pilíře důchodové reformy. Pravda je však jiná. Důchodový systém je v současné podobě i do budoucna ufinancovatelný. Také růst životní úrovně stále stárnoucí populace je možný. Jen je třeba zefektivnit služby státu občanům, ne je krátiť, ne je omezovat. Tato hra není na dobré a zlé, je to realita loupežné koaliční bandy proti neozbrojené mase seniorů.

Vážené dámy a pánové, můžete mi namítnout, že toto jsou jen mé názory. Proto mi dovolu citovat i pár názorů jiných zástupců občanů.

"Návrh Ministerstva financí nemá obdoby, znamená největší zásah do výplaty penzí za posledních 20 let. Další restrikce velmi skromného valorizačního mechanismu je nepřijatelná. Již letos je pro řadu z nás situa-

ce kritická." Neuvedl Adam Rykala, ale uvedl Zdeněk Pernes, předseda Rady seniorů České republiky.

"Tato vláda jde proti seniorům, zdražuje základní životní náklady a zhoršuje jejich životní úroveň. Jde i proti mladým, kterým zdražuje studium a zadlužuje je. Oběma skupinám připravuje velmi neradostný život. Například ze samodůchodců se ve velkých městech zanedlouho stanou bezdomovci," řekl předseda Asociace důchodců odborářů Jaroslav Ulma.

A poslední citace: "Je to znevážení práce celé naší generace. Důchodci jsou také lidé a mají svá práva, která se musí naučit bránit. Až dosud stáli mimo, stáli mimo politický život a politicky se neprojevovali," sdělil předseda Svazu důchodců České republiky Oldřich Pospíšil.

Domnívám se, že tento návrh zákona rovněž není v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Porušuje totiž článek 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, ústavně zaručující právo na přiměřené hmotné zabezpečení.

Jestliže někdo z vás řekne, že těch pár korun, co ročně přidáte seniorům při valorizaci důchodů, je přiměřené, vezmeme-li v potaz, že zároveň několikrát ročně zvýšíte různé druhy daní, zvýšíte ceny potravin, léků, pak už mi zbývá jen jedna věc, a to hlasovat proti této novele zákona.

Závěrem jen zdůrazním a zopakuji to nejdůležitější sdělení, které jsem zde chtěl říci. Čeští, moravští a slezští důchodci musí mít zajištěno důstojné a pokojné stáří. Vládní záměr zpomalit valorizaci důchodů, která alespoň se zpožděním kompenzuje rostoucí životní náklady, zdražování potravin, léků a nákladů na zdravotní péči, je zločin. Je to zločin nepřijatelný a nespravedlivý. Z toho důvodu navrhuji zamítnutí předloženého tisku zákona, neboť se mi směr, kterým se vláda vydala, zdá odporný. Toto zamítnutí samozřejmě navrhu v rámci podrobné rozpravy, do níž se hlásím.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Michal Babák, další potom přihlášenou bude paní poslankyně Milada Emmerová. Ještě faktická poznámka – paní kolegyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych jenom měla malou poznámku. Vždycky k tomu jednomu nebo k té jedné části se musíme podívat ještě do širších souvislostí. Samozřejmě že nikdo nejásáme z toho, že méně valorizujeme důchody, ale valorizujeme je na dobu určitou. Řekli jsme, že to má nějaké časové omezení. To za prvé.

A za druhé je zapotřebí říci, že měníme systém příspěvku na bydlení. To znamená, že veškeré příspěvky na bydlení budou v režimu hmotné nouze. A ten, kdo bude mít více jak 50 % nákladů spojených s bydlením, tak

tyto náklady mu budou hrazeny v příspěvku na bydlení. Je to nejenom nájem, ale jsou to i služby spojené s bydlením. Čili my lidem, kteří žijí v hmotné nouzi, což samozřejmě musíme uznat, že jsou to lidi se zdravotním postižením, jsou to často naši senioři, umíme jim pomoci tímto způsobem, čili pomůžeme. Méně sice budeme valorizovat, ale budeme jim umět pomoci v jiném režimu. Stejně tak když někdo žije v režimu například hmotné nouze, tak pak také ale třeba neplatí poplatky u lékaře a podobně.

Musíme se skutečně koukat na to, jak můžeme lidem pomoci ještě jinak. A tady třeba musím říci, že je zapotřebí dopracovat například sociální práci na obcích. Na tom máme pracovat. Já bych očekávala takovéhle výtky nebo jisté rady k tomu, jak ještě zlepšit cosi. Jak například – anebo co nám tady chybí k tomu, abychom mohli lépe definovat, kteří senioři potřebují lepší pomoc, zacílenou pomoc. To je sociální práce na obcích a v tom musíme cosi dopracovat. Ale neříkejme tady, prosím vás, pouze jeden výsek, jednu část. Dívejme se na problém v širších souvislostech, protože pokud tak neučiníme –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, paní kolegyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pokud tak neučiníme, tak budeme lidi mást. A to si myslím, že si nikdo z nich nezaslouží.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan kolega Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl reagovat na paní kolegyni.

Problém právě je v tom, že to není na tři roky, ale navždycky, pokud nepřijde jiná vláda a zodpovědně nepřistoupí a nepřehodnotí to, protože těch 7 200 korun a něco, které ztratí občan důchodce za ty tři roky, už mu nikdo nenahradí a budou mu chybět v každém dalším roce. To je ten problém!

A druhá věc. Nevím, jestli by byli spokojeni důchodci, kdybychom jim řekli: dáme vám menší důchod a budete v hmotné nouzi. Víte, člověk také má nějakou čest a chtěl by mít ocenění společnosti za celoživotní práci. A jestli je jedna z cest, že mu bude pomáhat stát, tak ten důchodce se nebude cítit jako plnohodnotný občan této společnosti.

Já vím, že se navzájem nepřesvědčíme, protože naše pohledy na sociální politiku jsou rozdílné. Ony už jsou totiž rozdílné z různých teoretických přístupů, takže se nepřesvědčujeme. My musíme přesvědčit své voliče, aby nám příště dali víc hlasů a mohli jsme to změnit.

Děkuji. (Potlesk KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní bude hovořit pan kolega Michal Babák.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, představuji před vás, abych vás seznámil s pozměňovacím návrhem, který má za cíl zavést principy tzv. mezigenerační solidarity do českého důchodového systému. Mezigenerační solidarita vychází ze snahy konečně více a adresně podpořit rodiny s dětmi, v čase penze posílit sounáležitost mezi generacemi a zároveň více diverzifikovat finanční skládání důchodů. Tímto opatřením chceme více ocenit kvalitní a zodpovědné rodičovství, umožnit dětem podpořit své rodiče, a posílit tak pozitivní vztah mezi generacemi.

Náš návrh je postaven na principu, který umožňuje dětem, aby přispěly ze svého sociálního pojištění 1 % na důchod svých rodičů, což měsíčně představuje částku v průměru 200–250 korun. Nejde o žádné nečekané překvapení. Připomínám Sněmovně, že princip mezigenerační solidarity byl zakotven v programovém prohlášení vlády, ale i v dodatku koaliční smlouvy. Ve svém programu ho má rovněž vládní TOP 09, která nejenže slibovala zavedení mezigenerační solidarity, ale dokonce veřejnosti slíbila možnost odpisu 2 % pojistného, tedy de facto dvojnásobku částky, než o které jsme před chvílí mluvili. Vláda však opakovaně nedostála zatím svému závazku o zavedení slibovaného principu mezigenerační solidarity v rámci důchodové reformy, ač jde mimořádně o jeden z mála prvků důchodových změn, který veřejnost akceptovala, a dokonce ho i žádá.

Proto znovu opakuji: Vyzývám jménem Věcí veřejných stávající vládní koalici – přihlaste se ke svému závazku, dodržte svůj slib vůči veřejnosti a podpořte zavedení mezigenerační solidarity do českých penzí.

Musím i znovu připomenout, že plánovaný příspěvek v rámci principu mezigenerační solidarity v průměru ve výši 200 korun měsíčně může seniorům kompenzovat vládou prosazený pokles valorizace jejich důchodů. Mezigenerační solidarita má své opodstatnění. Pomůže odpovědnému rodičovství a má své legitimní místo v systému českých penzí. Proto vás žádám o její podporu. Podpořte dobrou myšlenku!

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo paní poslankyni Miladu Emmerovou, další přihlášenou je paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážen

přítomní, je mi jasné, že důchodci jsou relativně jednoduše definovaná skupina občanů ČR a to představuje příležitost pro plošné a pohodlné škrty z pozice vlády. U jiných skupin občanů by to tak jednoduché nebylo a počítá se i s tím, že důchodci se zpravidla ani neozývají. V současné době však nastala situace jiná. Důchodci už nemlčí a šli demonstrovat. Osobně mi bylo velmi trapné, i když jsem se v prvním čtení ozvala a zastala se jich. Vyslovila jsem dokonce termíny pasivní a aktivní eutanazie a z obou mám při morální úrovni naší společnosti upřímný strach. Prosím proto současnou vládu, aby tuto skupinu obyvatel, tedy seniory, se škrty vynechala.

Z těchto důvodů se připojuji k zamítnutí tohoto návrhu a případně to sdělím v podrobné zprávě.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní paní poslankyně Marta Semelová, poté je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, 30. května, bylo to tady už řečeno, proběhla vůbec u nás první demonstrace, která byla nazvána demonstrací za přežití seniorů. Možná se to někomu bude zdát nadnesené, možná se to někomu bude zdát jako fráze, ale demonstrace, kterou rada seniorů společně za účasti odborů a s občanskými sdruženími svolala, lidé, kteří tam byli, určitě to přežití seniorů neberou jako frázi. Byla to demonstrace, která byla součástí celého řetězce protestů, kterých jsme dennodenně v ulicích Prahy, ale nejenom v Praze, svědkem. Jsme svědky demonstrací, protestních pochodů, blokád ministerstev. Uvědomujete si, že nespokojenost je všude, kam se podíváme? Že si lidé začínají uvědomovat, že dnes se jedná o jedny, zítra o druhé a pozítří třeba o ně samé, a že postupně začínají vystupovat společně? Například na zmíněné demonstraci seniorů vystupoval zástupce studentů. Kdybyste tam přišli, mohli jste slyšet, jak se lidem žije, jak pociťují to rozevírání nůžek, kdy jedni mají nadbytek a druzí nemají na docela obyčejné normální přežití. Jak se musí dennodenně rozhodovat, jestli si koupí jídlo, nebo si zaplatí nájem, anebo si koupí léky. Víte, já mám maminku, které je 85 let. Je nemocná, potřebuje každý měsíc léky, každý měsíc musí dopláct více jak tisíc korun za léky, k tomu náklady na bydlení, stravu, základní životní potřeby. Já jí samozřejmě tyto věci zaplatím a můžu si to dovolit. Já! Ale kolik dětí takových rodičů, kolik vnoučat takových prarodičů si to v naší republice může dovolit?

Vy tady mluvíte o tom, že se děti mají postarat o rodiče, ale právě mnohé z těch dětí samy nemají. Jsou bez práce nebo mají nízké mzdy, k

tomu mají děti na školách. Teď jim ještě chystáte školné pod názvem zápisné. Kde na to všechno mají brát? Kde mají brát na to, aby uživili sebe a ještě svoje rodiče či prarodiče?

Slyšeli jsme tady o tom, že to všechno můžou vyřídit různé příspěvky jako třeba na bydlení atd. Jenomže tato vláda bere různé příspěvky, bere různé dávky a mezi tím je například právě to, co plánujete, a to je sebrat jim doplatek na bydlení. Už jim berete dávky v hmotné nouzi. To je výsledek této vlády. Tato vláda se nejenom ke starým lidem chová bezcitně, k těmto starým lidem se chová s naprostou neúctou. Nikdo z vás, z vlády, jste se neobtěžoval mezi tyto lidi přijít právě na tu demonstraci. A před Úřadem vlády, kam došli z náměstí, jste se mohli přesvědčit, jak jsou tito lidé rozhořčení, jak už nevědí, co mají dělat, a jak mají strach a obavy z budoucnosti. S předloženým návrhem na nižší valorizaci důchodů situaci těchto našich seniorů ještě výrazně zhoršíte.

Já proto podporuji návrh kolegyně Opálky na zamítnutí tohoto návrhu. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, důchodci obvykle nedemonstrovají. To je takový politický axiom, a jak se ukázalo, situace je vážná natolik, že už dokonce i důchodci vyšli do ulic, i když ne v nějakém velkém počtu. Ale i to je signifikantní.

O co přijde důchodce? Nechci tady opakovat čísla, která tady uvedl poslanec Opálka. O co přijde v průměru v každém roce, o co přijde za tři roky, ale o co přijde také v tom růstu třeba i za těch deset let. To jsou peníze, které mu už nikdo nevrátí.

Změna valorizačních podmínek důchodců bude znamenat úsporu 48 miliard korun. To je věta řečená s akademickou lehkostí. Ale je potřeba se zamyslet, jestli je dobré jít právě touto cestou, šetřit na těch, na kterých šetřit už není skoro co. Ten průměrný důchod je něco přes 10 tisíc korun. V situaci souběhu několika faktorů, jako je vysoké nájemné, možná zvyšující nájemné, je zajímavé, že vláda neuvažuje vůbec o limitování nájemného tam, kde je předpoklad jeho růstu v příštím roce. Roste DPH, roste inflace, rostou spotřebitelské ceny – samozřejmě v domácnostech důchodců rychleji nežli v domácnosti lidí jiné generační skupiny.

Myslím si, že bylo dobré také zvážit jinou alternativu toho, co udělat se státním rozpočtem. Nabízí se například zavedení daně z finančních transakcí, kterému se vláda a zejména ministr financí brání. Tahle daň by přinesla do státního rozpočtu každoročně možná deset, dvanáct nebo i více miliard korun. Obnovení daně z dividend – deset, dvanáct miliard

korun každoročně. My hovoříme o úspoře za tři roky 48 miliard, takže tady ty peníze by prostě byly, jenom chtít po nich sáhnout. Na důchodcích se tedy šetřit může, na finančních a silných podnikatelských skupinách nikoliv.

Dámy a pánové, ať se na to dívám, jak chci, tenhle návrh prostě nevychází z reality, která je ve společnosti, kdy 10 % lidí je pod hranicí chudoby a kdy podle seriózních sociologických analýz 40 až 50 % lidí je s minimálními finančními rezervami zhruba na dva měsíce. To je vážná situace zhruba pro polovinu, nebo pro nejméně polovinu společnosti. Kolik z nich jsou staří lidé, to je možné si domyslet. Myslím, že je to zdrcující většina důchodců.

Ovšem myslím si, že vláda sahá k tomuto opatření v podstatě ze zoufalství. Její ekonomická politika, její hospodářská politika a fiskální politika jsou neúspěšné. To by měla vláda změnit.

Připomenul jsem tady jedno číslo, připomenul ještě druhé. Výběr daní byl v roce 2011 o 10 miliard nižší nežli v roce 2007. V roce 2007 připravila rozpočet vláda ještě pod mým vedením, byl schválen napříč Poslaneckou sněmovnou. V roce 2011 je výběr daní nižší o 10 miliard korun.

Hovořil jsem tady o tom, že pokud jde o hrubý domácí produkt, je nižší v loňském roce oproti roku 2008 o jedno procento v běžných cenách. V cenách, které by byly s promítnutím inflace, je to možná pět, šest nebo i více procent. Takže politika vlády rozpočtové odpovědnosti a boje proti deficitu je krajně neúspěšná.

Pokles hrubého domácího produktu za první čtvrtletí o jedno procento meziročně. Pokles spotřeby obyvatelstva, veřejné spotřeby, tedy veřejných investic. Jediné štěstí máme, že roste export díky růstu v Německu, i když ne tak vysokému jako v předchozích letech, na Slovensku, a díky také určitému růstu v Rakousku a v Polsku.

Dámy a pánové, ať se na to dívám, jak chci, vychází mi jedno rozhodnutí, aspoň pro mne osobně – nepodpořit tento návrh, a pokud to půjde, podpořit návrh na zamítnutí této předlohy zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se pana poslance Jana Látky, zda se hlásí s faktickou. Nehlásí. Ještě se zeptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní jsou přihlášení – nejprve pan kolega Miroslav Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte mi předložit dva návrhy. Jeden, který jsem avizoval, tzn. návrh na zamítnutí, který se bude hlasovat ve třetím čtení.

Využívám ale zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny § 94 odstavec 3 a po rozpravě obecné navrhuji Poslanecké sněmovně, aby vrátila návrh zákona výboru k novému projednání. Tento procedurální návrh prosím hlasovat po ukončení podrobné rozpravy, tak jak říká zákon.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Opálka. Nyní pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Protože si myslím, a říkal jsem to ve svém projevu v obecné rozpravě, že by měli mít zajištěno čeští důchodci důstojné stáří, a tento návrh novely zákona jde proti důstojnému stáří českých seniorů, dávám za sociální demokracii návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové. V souladu s § 63 odstavec 6 písmeno a) zákona o jednacím řádu podávám podmíněný návrh na zamítnutí sněmovního tisku 659, návrhu zákona o důchodovém pojištění, nebudou-li přijaty pozměňovací návrhy, které jsem předložil pod číslem sněmovního dokumentu číslo 2561, ke kterému se tímto přihlašuji. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se hlásí někdo dále do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o jediném návrhu, který nyní může být hlasován, a to je návrh pana poslance Opálky, který v souladu s § 94 odstavcem 3 žádá, aby Sněmovna vrátila návrh zákona výboru k novému projednání. Je zde žádost o odhlášení, proto prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

O tomto návrhu na vrácení zákona výboru k novému projednání rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 21, a já toto hlasování zahajuji. Táhá se, kdo je pro návrh pana poslance Opálky. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 21. Přítomno 118, pro 50, proti 68. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme projednali vše, co bylo v rámci tohoto druhého čtení projednat možno. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Podle avíza, které jsem dostala, je dohoda mezi předsedy

poslaneckých klubů, že po tomto bodu skončíme naše dnešní jednání. Končím dnešní jednací den a oznamuji, že se setkáme zítra ráno ve středu 6. června v 9 hodin a budeme pokračovat v programu dle schváleného pořadu schůze.

(Jednání skončilo ve 21.11 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. června 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 184 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili vašími identifikačními kartami. Zároveň prosím, aby mi jejich držitelé nahlásili čísla karet náhradních. Zatím oznamuji, že pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 21.

Nyní vás seznámím s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají Pavel Bém – rodinné důvody, Michal Janek – pracovní důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody. Z členů vlády Martin Kuba – zahraniční cesta, Jan Kubice – pracovní důvody.

Dnes se budeme věnovat schváleným bodům v pořadí, které jsme si určili, ale ještě je zde několik přihlášek k pořadu schůze. Nejprve zde mám přihlášku pana poslance Františka Sivery, poté jsem zaregistrovala přihlášku pana poslance Bohuslava Sobotky, poté pan kolega Stanjura.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně a kolegové, chtěl bych požádat o přesunutí bodu 101, je to sněmovní tisk 649, a to z pátku tohoto týdne na čtvrtek 14. 6. a pevně zařadit jako první bod po písemných interpelacích. Jedná se o výroční zprávu Státního fondu dopravní infrastruktury. Důvodem je nepřítomnost pana ministra na pátečním zasedání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Nyní tedy prosím pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Přeji hezké ráno všem kolegům a kolegyním tady v Poslanecké sněmovně. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení nového bodu do programu schůze Poslanecké sněmovny. Jsem přesvědčen o tom, že by to mohl být bod velmi zajímavý a nepochybně velmi užitečný pro Poslaneckou sněmovnu, a proto bych si dovolil požádat o vaši pozornost, neboť se domnívám, že hlasování o zařazení tohoto bodu bude velmi důležité. Bude velmi důležité i pro obraz Poslanecké sněmovny navenek.

Já bych rád navázal na včerejší debatu, která se nám tak pěkně rozjela na téma boje proti korupci a na téma omezování plýtvání veřejnými prostředky, a chtěl bych navrhnout zařazení nového bodu, který by zněl "zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k projektu elektronických

zdravotních knížek IZIP". Navrhuji, aby tento bod byl zařazen na pátek, aby to bylo zařazeno buď jako první bod páteční jednání Poslanecké sněmovny, nebo jako bod, který bude následovat po pevně zařazených bodech, pokud v pátek máme nějaké pevně zařazené body už schválené na programu schůze Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi, kolegové a kolegyně, velmi krátké odůvodnění. V roce 2001 byl spuštěn systém elektronických zdravotních knížek IZIP. Na vytvoření této společnosti se osobně podíleli dva tehdejší poslanci Občanské demokratické strany, pan Cabrnach a pan Ouzký. Jeden z nich dokonce fungoval i ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny. Oba tito zmínění poslanci ODS, pan Cabrnach i pan Ouzký, byli ve své době členy zdravotního a sociálního výboru Poslanecké sněmovny.

Tento projekt byl tedy implementován do činnosti VZP a Všeobecná zdravotní pojišťovna, největší zdravotní pojišťovna v České republice, která je pod kontrolou státu a která je koneckonců i pod kontrolou této Poslanecké sněmovny, protože se podílíme na nominacích zástupců do orgánů Všeobecné zdravotní pojišťovny, začala tento projekt IZIP financovat. Za deset let se utratila částka, která se blíží dvěma miliardám korun.

Já bych nepřicházel s tímto návrhem na zřízení vyšetřovací komise jenom proto, že ten projekt po celých deset let sociální demokracie kritizovala. Nepřicházel bych s tím návrhem jenom proto, že my jsme se snažili ten projekt ve Všeobecné zdravotní pojišťovně zastavit, tak aby náklady s tím spojené nedosáhly této horentní sumy. Já ten návrh předkládám proto, že to byl předseda této vlády Petr Nečas a byl to ministr zdravotnictví této vlády pan Heger, kteří se dohodli na tom, že projekt IZIP bude po deseti letech zastaven. Znamená to tedy, že částka téměř dvou miliard korun bude částka, která bude odepsána. Dvě miliardy korun z peněz daňových poplatníků se i v důsledku tohoto rozhodnutí předsedy vlády a ministra zdravotnictví vylijí do kanálu. A já se domnívám, že není možné, aby Poslanecká sněmovna přešla tuto věc mlčením. Není možné, aby se vůbec nic nestalo ani ve vládě ani ve Všeobecné zdravotní pojišťovně ani v Občanské demokratické straně, prostě aby se všichni tvářili, že se nic nestalo: odepíšeme téměř dvě miliardy korun, projekt IZIP byla hezká, ale chybná zkušenost, VZP by se měla polepšit a příště by si měla dát větší pozor. To přece není odpovědná reakce Poslanecké sněmovny.

Jestliže tady došlo k realizaci projektu, který byl od samého počátku kritizován, jestliže tady došlo k tomu, že ministr Julínek tento projekt znovu uvedl do života poté, kdy byl pozastaven během nucené správy Všeobecné zdravotní pojišťovny, jestliže tady došlo k tomu, že je tady evidentní střet zájmů dvou poslanců ODS, pana Cabrnacha a pana Ouzkého, kteří si tento projekt prolobbovali díky tomu, že byli ve zdravotním a sociálním výboru této Sněmovny, že si ho prolobbovali díky tomu, že jeden z nich byl členem

správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, jestliže tady máme projekt, který je za deset let zastaven, aniž by měl jakékoliv praktické přínosy pro další fungování Všeobecné zdravotní pojišťovny, a jestliže není vyvozena vůbec žádná odpovědnost vůči komukoliv ze struktury Všeobecné zdravotní pojišťovny, není dokonce vyvozena vůbec žádná odpovědnost, tak si myslím, že to volá po zřízení poslanecké vyšetřovací komise.

Já bych chtěl poukázat na skutečnost, že už v minulosti Poslanecká sněmovna vyšetřovací komisi k hospodaření Všeobecné zdravotní pojišťovny zřídila. Bylo to právě v období, které souviselo s vyhlášením nucené správy ve Všeobecné zdravotní pojišťovně. Tato vyšetřovací komise se ve svých závěrech ovšem dotkla projektu IZIP jenom velmi okrajově a v žádném případě v té době nemohla být seznámena s tím, jakým způsobem bude projekt pokračovat v dalších letech a jaká rizika včetně finančních rizik a finančních ztrát pokračování projektu IZIP přinese.

Já ten návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny předkládám také proto, že je evidentní, že této kauze není ze strany státu věnována dostatečná pozornost. Předpokládám, že pokud by v uplynulém půlroce byly nasazeny prostorové odposlechy na pana poslance Ouzkého a pana poslance Cabrnacha, poslance Evropského parlamentu, podobným způsobem, jako byly například nasazeny v kauze korupčních podezření kolem poslance Ratha, tak bychom se nepochybně o projektu IZIP dozvěděli ledacos zajímavého. Ale zdá se, že ani státní zastupitelství ani Policie České republiky takovou pozornost projektu IZIP nevěnuje.

Já se domnívám, že kdybychom tady měli kauzu IZIP v podobě trestního stíhání, kdybychom tady měli kauzu IZIP ve stavu, který by si zasloužila, to znamená kauzu, která bude podrobena kontrolním závěrům, kdybychom tady měli situaci, kdy ve VZP odejdou všichni lidé, kteří byli za realizaci tohoto neúspěšného projektu odpovědní, tak by zřejmě nebylo nutné takovouto vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny zřizovat.

Ale vzhledem k tomu, že se neděje vůbec nic, vzhledem k tomu, že pan Ouzký a Cabrnach nadále sedí bez jakéhokoliv problému v Evropském parlamentu, bez jakéhokoliv problému tam nadále zastupují nejenom Českou republiku, ale především Občanskou demokratickou stranu, vzhledem k tomu, že v čele správní rady VZP je nadále pan Šnajdr, který fungoval jako náměstek ministra Julínka, který se podílel na obnovení provozu projektu IZIP ve Všeobecné zdravotní pojišťovně, tak si myslím, že je naprosto nezbytné, aby s Poslanecká sněmovna k celé kauze vyjádřila.

Z pohledu vynakládání veřejných prostředků si myslím, že by bylo velmi užitečné, abychom prozkoumali mechanismy, jakými Všeobecná zdravotní pojišťovna rozhoduje o investicích v řádech desítek a stovek miliard korun. Abychom se zeptali zástupců ve Všeobecné zdravotní pojišťovně, jak je možné, že se vynakládají částky, které dosahují stovek milionů korun, ne-

bo dokonce miliard korun, na projekty, které nakonec musí zastavit předseda vlády a ministr zdravotnictví s konstatováním, že se tento projekt prostě nepovedl.

Měli bychom se zeptat zástupců Všeobecné zdravotní pojišťovny a Ministerstva zdravotnictví, jak je možné, že se takovéto projekty uvádějí do praxe bez jakýchkoliv výběrových řízení. My tady velmi často mluvíme o podezřelých, která se týkají manipulací s veřejnými zakázkami, manipulací s veřejnými výběrovými řízeními, ale na projekt IZIP nikdy žádné výběrové řízení nebylo. Tento projekt si zařídili dva poslanci, dva dnešní europoslanci Občanské demokratické strany pan Cabrnach a Ouzký, ve Všeobecné zdravotní pojišťovně jaksi z ručky do ručky. Dohodli se, domluvili si to a bez jakéhokoli výběrového řízení potom do tohoto projektu Všeobecná zdravotní pojišťovna nasypala z peněz pojištěnců 1,8 miliardy korun. 1,8 miliardy korun je částka, která by měla stát za pozornost této Poslanecké sněmovny.

Kolegové a kolegyně, chtěl bych vás požádat o to, abyste podpořili návrh na zařazení tohoto nového bodu. V případě, že bude zařazen, tak se domnívám, že bychom měli zřídit komisi, ve které by byly zastoupeny všechny politické strany z této Poslanecké sněmovny. Měli bychom dát komisi jasné zadání tak, aby objasnila příčiny tohoto plýtvání finančními prostředky, aby označila konkrétní viníky a konkrétní osoby odpovědné za toto plýtvání, a současně bychom měli dát termín na fungování této komise. Domnívám se, že vhodným termínem by byl konec letošního roku, tak abychom tyto výsledky měli k dispozici co nejdříve. Ale na toto téma budeme moci vést debatu až v situaci, kdy se podaří tento bod zařadit.

Předpokládám, že tento návrh získá podporu opozice, ale pokládal bych za logické, že tento návrh podpoří zejména poslanci Občanské demokratické strany. Zejména poslanci ODS, protože právě její poslanci Cabrnach a Ouzký jsou v tuto chvíli podezřelí ze střetu zájmu. Jsou v tuto chvíli podezřelí z toho, že získávali finanční profit z realizace projektu IZIP. Pokud si uvědomíme, že jenom v roce 2009 – jenom v roce 2009 společnost IZIP rozdělila na odměnách 59 milionů korun pro devět svých zaměstnanců – 59 milionů korun pro devět zaměstnanců! – tak je evidentní, že mohla sloužit také jako nástroj pro vyvádění či odklání finančních prostředků ze Všeobecné zdravotní pojišťovny. Myslím si, že je v bystrostném zájmu Občanské demokratické strany, aby se tato podezření vyvrátila, anebo aby se na tato podezření adekvátním způsobem reagovalo, protože pan Ouzký a Cabrnach byli zvoleni do této Poslanecké sněmovny za ODS, ODS je delegovala do zdravotně-sociálního výboru a byla to ODS, která je také poslala do Evropského parlamentu, kde dodnes pan poslanec Ouzký a Cabrnach zasedají. Proto si myslím, že by bylo

dobře, kdyby zejména poslanci ODS návrh na zařazení tohoto bodu a také návrh na zřízení vyšetřovací komise podpořili.

A bylo by dobře, kdyby ten návrh podpořili konečkonci všichni poslanci vládních stran, protože i vládní strany nesou odpovědnost za to, že projekt IZIP nebyl zastaven včas. Nesou odpovědnost za to, že ten projekt IZIP pokračoval i v uplynulých dvou letech. Chci připomenout, že to byli zástupci sociální demokracie ve správní radě VZP, kteří opakovaně navrhovali, aby se projekt IZIP ukončil a aby se zastavilo toto plýtvání finančními prostředky. Proto bych chtěl také vyzvat i poslance TOP 09, aby hlasovali pro zřízení této vyšetřovací komise, protože to byli i zástupci TOP 09, kteří ve správní radě svou pasivitou zapříčinili, že projekt IZIP pokračoval i v uplynulých dvou letech a že se na něj dále vynakládaly finanční prostředky, které dnes jsou vyhozeny bez jakéhokoli praktického efektu.

Žádám tedy Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh podpořila, aby se jasně ukázalo, že máme zájem o to zjistit, co se ve Všeobecné zdravotní pojišťovně stalo, a že máme zájem, aby byly jasně označeny mechanismy, které selhaly, a aby byly jasně označeny konkrétní osoby, které v orgánech Všeobecné zdravotní pojišťovny nesou odpovědnost za to, že se tady vyhodilo možná 1,8 miliardy korun. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Zbyněk Stanjura k pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Mám několik návrhů k pořadu jednání.

Nejprve chci navrhnout pevné zařazení bodů na čtvrtek po 11. hodině po pevně zařazeném bodu 102 navrhuji zařadit dva body ze schváleného programu schůze, a to bod číslo 7, sněmovní tisk 573, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o územním plánování a stavebním řádu, stavební zákon. To je druhé čtení. Poté bod číslo 56, sněmovní tisk číslo 573, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě. To je první návrh. (Poznámka z lavice.) Tisk 573, bod číslo 56 schváleného programu.

Na dnešní den navrhuji, abychom nejprve projednali těchto šest bodů v pořadí: bod číslo 14, sněmovní tisk číslo 580, zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, druhé čtení; poté bod číslo 32, vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů, sněmovní tisk 695, první čtení; poté bod číslo 12, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, druhé čtení; poté bod číslo 13, sněmovní tisk číslo 574, vládní návrh zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních, také druhé

čtení; jako pátý bod bod číslo 10, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 99, občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, druhé čtení, sněmovní tisk číslo 537; poté bod číslo 15, návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 42/2009 Sb., trestní zákoník, trestní řád, sněmovní tisk číslo 584, druhé čtení.

Dále mi dovolu, abych jménem dvou poslaneckých klubů, a to TOP 09 a ODS, vznesl námitku proti předchozímu návrhu, který vznesl pan poslanec Sobotka.

A jen na okraj: Ten projekt vznikl v roce 2001. Premiérem byl sociální demokrat, vláda byla sociálně demokratická, stejně tak od roku 2001 do roku 2006. Pokud se chce ptát, jak to vlastně vzniklo, ať se ptá svých současných nebo bývalých spolustraníků.

Ale jménem dvou poslaneckých klubů vznáším tuto námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Mám zde dále přihlášku pana poslance Vladislava Vilímce, poté paní poslankyně Zdeňka Horníková, potom vidím přihlášku pana poslance Petra Gazdika a dalších.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych navrhl vyřazení bodu 11 a bodu 77 z programu této schůze. Jedná se o poslanecký návrh novely zákona o rozpočtovém určení daní, sněmovní tisk 541, druhé a třetí čtení.

Odůvodnění mého návrhu je následující. Projednání sněmovního tisku 541 bylo přerušeno jak ve výboru rozpočtovém, tak i ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to s ohledem na předložení vládního návrhu novely zákona o rozpočtovém určení daní, který, jak víte, byl včera projednán v prvním čtení a je vládní alternativou k poslaneckému návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím paní poslankyni Zdenku Horníkovou.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dobrý den paní předsedající, dámy a pánové. Dovolte, abych vás požádala o zařazení nového bodu na program této schůze – o zařazení tisku 638. Je to novela zákona o Státním fondu rozvoje bydlení.

Tento tisk byl projednán Poslaneckou sněmovnou v prvním čtení. Bylo zkráceno jeho projednávání na 30 dní a tento tisk byl řádně projednán výborem pro veřejnou správu, regionální rozvoj. Stanovisko tohoto výboru vám bylo rozdáno a lhůta vyprší 9. června. Proto bych si dovolila požádat

o zařazení tisku 638 na projednávání této schůze na příští týden úterý 12. června, a to již po pevně zařazených bodech. A jak jsem se dívala do programu, mohl by to být bod číslo 7. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, teď dostávám informaci, že ta lhůta k tomu, aby mohl být tento návrh projednáván, uplyne až příští týden devátého, čili teprve ten den budete moci váš návrh přednést a teprve ten den o něm bude moci Sněmovna rozhodovat. Takže prosím, abyste toto vzala v patrnost.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dobře. Já jsem si vědoma, že uplyne devátého, takže pokud je toto technická poznámka, tak ji беру. Děkuji. Já tento návrh přednesu hned v úterý na začátku schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A prosím teď dalšího přihlášeného pana poslance Gazdika.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si požádat o pevně zařazení bodu číslo 66 sněmovní tisk 608, je to smlouva o přistoupení Chorvatska k Evropské unii, tento pátek po pevně zařazených bodech. Tento pátek po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pátek 8. 6. Ano. Pan kolega Bohuslav Sobotka se hlásil.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem předpokládal, že o návrhu, který jsem předložil, to znamená návrhu na zařazení nového bodu, rozhodne hlasováním Poslanecká sněmovna. V životě by mě nenapadlo, že se najdou dokonce dva poslanecké kluby v této Sněmovně, konkrétně klub ODS a konkrétně klub TOP 09, které se rozhodnou svým vetem zabránit tomu, aby se vůbec o tomto bodu na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny hlasovalo.

Já se chci zeptat kolegů z Občanské demokratické strany, čeho se bojí. Já myslím, že je přece jasné, že pan poslanec Ouzký a Cabrnch založili společnost IZIP, je přece jasné, že byli zvoleni za Občanskou demokratickou stranu, a je přece jasné, že jeden z nich byl dokonce ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny. Tehdy tam byla ředitelkou paní Musílková, která přišla do VZP, do vedení VZP, ještě v dobách, kdy tady vládla Občanská demokratická strana, a v tuto chvíli to jsou fakta, která jsou zřejmá všem lidem v této zemi. A také všichni lidé v této zemi slyšeli prohlášení premiéra a ministra zdravotnictví Hegera o tom, že ten projekt končí

a že 1,8 miliardy korun se vyhodilo úplně zbytečně. Tak proboha, co ještě horšího se tady na Občanskou demokratickou stranu může objevit? Vždyť to je přece jasný střet zájmů, který byl popsán, a já se domnívám, že ODS se přece nemá čeho bát. Možná to pro vás bude nepřijemné, protože vy jste se od pana poslance Ouzkého a Cabrnocha, kteří za ODS sedí v Evropském parlamentu, nedistancovali. Oni tam nadále sedí jako by nic. Člověk by řekl, že by možná měli sedět na Borech nebo v Ruzyni nebo možná v Litoměřicích, ale tam oni nesedí. Oni sedí v Evropském parlamentu, tváří se, jako by se nic nestalo, a dokonce se tím nezabývá ani žádné státní zastupitelství, ačkoliv nepochybně i Všeobecná zdravotní pojišťovna má pobočky třeba v Ústeckém kraji, kde, jak jsme zjistili, je státní zastupitelství v některých kauzách velmi aktivní. Takže se divím, že vzhledem k tomu, že IZIP funguje i v Ústeckém kraji, že se s tím nezabývá.

Ale já se skutečně domnívám, že ODS by se neměla obávat zařazení tohoto bodu. Vy byste přece také měli mít zájem na tom, aby se zjistilo, kdo nese konkrétní odpovědnost, a aby se z toho vyvodily důsledky, aby se tohle obrovské plýtvání peněží daňových poplatníků nemohlo v budoucnu opakovat. Tady nejde o nějakou bagatelní částku. Jde o 1,8 miliardy korun a občané se oprávněně ptají, jak je něco takového v naší zemi možné. Jak je možné, že si dva poslanci dají dohromady byznys, ten byznys vnutí Všeobecné zdravotní pojišťovně, ta do toho byznysu vloží 1,8 miliardy korun, pak se ten projekt zastaví a všichni se tváří, jako že to je v pořádku a jako že se vůbec nic nestalo. A dokonce i politická strana, kterou ti dva poslanci zastupují, se tváří, že se nic nestalo, a žádným způsobem se od nich nedistancuje.

Já myslím, že Poslanecká sněmovna se takto chovat nemůže. My bychom se přece měli chovat odpovědně a neměli bychom přehlížet skutečnost, že Všeobecná zdravotní pojišťovna nefunguje dobře a že se tam vyhazují peníze na zbytečné projekty. Já si prostě myslím, že byste se neměli bát zařazení bodu na zřízení vyšetřovací komise.

A už vůbec nerozumím tomu, proč tento bod blokuje politická strana TOP 09, která tvrdí, že šla do politiky proto, aby zlepšila poměry, aby zamezila plýtvání veřejnými prostředky, která tvrdí, že jejím cílem jsou úspory a vyrovnané veřejné rozpočty. Tak přece je v zájmu veřejných rozpočtů, a bychom odkryli, jaká se stala chyba a kde se ta chyba stala ve Všeobecné zdravotní pojišťovně, aby se to už neopakovalo. 1,8 miliardy korun nejsou žádné malé finanční prostředky.

Já to veto ODS a TOP 09 k zařazení tohoto bodu pokládám za nepochopitelné, pokládám za skandální a v každém případě, pokud se rozhodnete od něj neustoupit, tak my jako sociální demokraté zřízení této vyšetřovací komise navrhneme při nejbližší možné příležitosti na následující schůzi Poslanecké sněmovny. A pokud se to nepovede prosadit v tomto

volebním období, tak se k tomu tématu nepochybně budeme chtít vrátit po příštích volbách do Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, přeji vám hezký dobrý den.

Když už se téma IZIP a Všeobecné zdravotní pojišťovny rozjelo, a předesílám, že jsme připraveni podpořit návrh sociální demokracie na zřízení oné komise, není to první návrh tohoto typu. S některými jsme v nedávné minulosti přicházeli i my. Pravda, s prachbídým hlasovacím výsledkem, ale na to už jsme si tady zvykli, že se nehlasuje o věci, ale hlasuje se o tom, kdo tu věc předkládá.

Ale dovolte mi několik poznámek. Ten systém jsme kritizovali, a teď myslím, my komunisté, od samého počátku právě proto, že byl zahájen poněkud nestandardně, že se s veřejnými penězi mělo zacházet v soukromé firmě. Nežlobte se, čím dál tím častěji, a i vy to vidíte, právě tento způsob zacházení s veřejnými penězi vzbuzuje pochybnosti a přivádí nás, teď myslím společnost v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, do velkých problémů. To neoddělení veřejného od soukromého, to si myslíme, že je ten problém. To si myslíme, že je živná půda pro růst podhoubí korupce a dalších a dalších problémů.

Zároveň je třeba poznamenat, že žádný z ministrů zdravotnictví, ať to byl sociálně demokratický, ať to byl občanskodemokratický, ať to byl dnes schwarzenbergovský, nenašel odvahu, aby systém, který věcně mohl fungovat a mohl fungovat dobře, dotáhl až do konce. Aby se systém stal, řekněme, a promiňte mi to slovo, víceméně povinným. Kdyby tu odvahu kterýkoli z ministrů našel a dostal ten systém pod řádnou, pečlivou a přísnou kontrolu, tak jsme nemuseli dnes odepsat minimálně dvě miliardy – a ty jsou odepsány – nákladů vynaložených dosud na systém IZIP.

No a poslední poznámka. Byli to jedině zástupci, pokud tam vůbec kdy byli, zástupci ve správní radě VZP za KSČM, kteří se všech hlasování zúčastnili a hlasovali pro to, aby ten projekt byl ukončen, hlasovali pro to, aby ten projekt byl podroben veřejné kontrole. Hlasovali pro to, aby se ti, kteří nesou zodpovědnost za současný stav, také z té zodpovědnosti zodpovídali. Někteří zástupci se chovali více alibisticky. Ale to je zapomenuto.

Dnes jde o to, aby škody, které nastaly, byly minimalizovány, a také jde o to, aby ti, kteří nesou zodpovědnost, byli veřejně zde onou sněmovní komisí označeni, že tu zodpovědnost také nesou. Nelze se nadále schovávat za nějaké kolektivní rozhodnutí, anebo se obviňovat, že v počátku přece u toho byla sociálně demokratická vláda, tak my ostatní nic,

my jsme jenom muzikanti. Rozhodující je, že projekt šel vždycky pouze na půli cesty, a podezření, která byla v médiích, že až tak úplně neměl sloužit tomu, čemu se říkalo, že má sloužit, ale že byl často využíván jako penězovod, tak na těch podezřeních také možná, já nevím, možná něco je. V české kotlině není šprochu, na němž není přece pravdy trochu. Nechť ta komise to odhalí.

Já vím. Řeknete si, že komise se zpravidla zřizuje proto, když je třeba něco zakrýt. Já si dokonce myslím, že zřizovat parlamentní komisi je příliš málo na tak závažný problém. Měl-li bych přímé jasné důkazy, podal bych sám trestní oznámení. Protože to je podle mého soudu spíše věc pro orgány činné v trestním řízení než pro pouhou parlamentní komisi. Ale začneme tou komisí a třeba se nasbírá dostatek podkladů pro to, aby i orgány činné v trestním řízení mohly začít svoje konání.

Děkuji za pozornost. (Potlesk)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se ještě, jestli k pořadu schůze má někdo nějakou přihlášku. Nemá. Budeme hlasovat tedy o návrzích, které byly předneseny.

Nejprve pan kolega František Sivera navrhuje přeražení již schváleného bodu, jedná se o bod číslo 101, je to sněmovní tisk 649, a žádá, aby tento bod byl přeražen na čtvrtek 14. 6. jako první bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování číslo 22. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přeražení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přítomno 179, pro 128, proti 23, tento návrh byl přijat.

Návrh pana poslance Zbyňka Stanjura má dvě části. První se týká návrhů, které směřují na tento čtvrtek, tedy 7. 6. po 11. hodině. Jen se musím ujistit, že tam máme pevně zařazený bod veřejného ochránce práv. Po něm. Dobře. Po něm je zde návrh na zařazení dvou bodů, bodu 7, to je sněmovní tisk 573, a bodu 56, sněmovní tisk 683. Ještě je zde ale žádost o odhlášení, takže prosím, znovu se zaregistrujte, abychom mohli o těchto návrzích hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 23. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodů 7 a 56 na čtvrtek 7. 6. po pevně zařazených bodech. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 23, přítomno 179, pro 104, proti 24, tento návrh byl přijat.

A nyní prosím k návrhům, které se vztahují k dnešku.

Pan kolega Stanjura navrhuje zařadit dnes prvních šest bodů takto: Jako první bod 14, sněmovní tisk 580, jako bod druhý bod 32, sněmovní tisk 695, bod třetí by byl bod 12, to je sněmovní tisk 564, čtvrtý bod 13, sněmovní tisk 574, pátý bod 10, sněmovní tisk 537, a posledním, šestým bodem by měl být bod 15, tedy sněmovní tisk 584. O tomto návrhu rozhodneme nyní.

Zahajuji hlasování číslo 24. Ptám se, kdo souhlasí s tímto pořadím prvních šesti bodů pro dnešní den. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 24, přítomno 179, pro 64, proti 64, tyto návrhy jsme schválili.

Nyní je zde návrh pana poslance Vladislava Vilímce, který žádá vyřazení již schváleného bodu, bodu 11, což by bylo druhé čtení, a 77, třetí čtení. Jedná se o tisk 541. Vyřazení z programu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 25. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 25, přítomno 179, pro 173, proti 1, návrh jsme schválili.

Pan poslanec Petr Gazdík navrhuje zařazení bodu 66, je to sněmovní tisk 608, na pátek 8. 6. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 26. Kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 26, přítomno 179, pro 177, proti nikdo, návrh jsme schválili.

To byly všechny návrhy, které se vztahovaly k pořadu schůze. Ještě oznámím náhradní karty.

Pan poslanec Miroslav Váňa náhradní karta 50, paní poslankyně Kateřina Klasnová náhradní karta č. 25, pan poslanec Michal Hašek náhradní karta č. 53.

O slovo se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dnes jsme měli možnost se věnovat programu, který byl schválen včera. Nestalo se tak. A já si oprávněně, a nejen já, kladu otázku, proč tedy schvalujeme program Poslanecké sněmovny, program její schůze, když je vše každý den zcela jinak. (Potlesk části poslanců.)

Chápu, že včera tady byla poněkud jiná situace. Ale právě proto, že se situace, jak jsem pochopil, změnila, zcela nepochybně je potřeba, aby se touto věcí zabývaly i poslanecké kluby.

Musím také říct, že mě zklamal přístup ODS a TOP 09, protože včera ta-

dy všichni hlasovali pro vydání Davida Ratha za údajné přijetí úplatku 7 mil. korun. Dnes jste se odmítli zabývat kauzou, kde se těch milionů ztratilo 1 800. Zjevný nepoměr. (Potlesk i souhlasné zvolání z levé části Sněmovny.)

A protože jste mě, vážené kolegyně a kolegové z ODS a TOP 09, nepotěšili, já vás také nepotěším. Žádám o vyhlášení pauzy pro jednání poslaneckého klubu v délce dvou hodin. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Sejdeme se v 11.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.41 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, myslím, že můžeme pokračovat v programu schůze. My tady máme jako další bod programu bod číslo

14.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - druhé čtení

Paní ministryně tady je. Požádal bych paní ministryni Alenu Hanákovou, kdyby z pověření vlády návrh ve druhém čtení uvedla.

Prosím všechny, aby se pomalu posadili, abychom mohli začít. (Chvilí čeká.) Ještě jednou prosím, aby se Sněmovna pomalu ustálila. Prosím o klid! Ještě zazvoním.

Paní ministryně, zkusme začít, prosím.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, předstupuji před vás s úkolem uvést druhé čtení návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Na začátku musím tuto Sněmovnu ocenit, neboť druhé čtení je od vzniku České republiky zatím nejzazší bod, kam se kdy podobný návrh zákona dostal.

Myslím, že principy zákona jsou již dostatečně známy. Návrh zákona je dlouhodobě diskutován, konalo se k němu několik konferencí a seminářů,

a to i na půdě Parlamentu České republiky, proto si dovoluji jen krátké připomenutí a jakési shrnutí.

Návrh zákona vychází zejména ze dvou skutečností. Tou první je nález Ústavního soudu z 1. července 2010, který jednoznačně stanoví, že stát má povinnost přijmout zákon, který vypořádá majetek, který minulý režim církvím zabavil. Nález Ústavního soudu rovněž určuje mantinely, ve kterých se musí přijaté řešení pohybovat, tak aby se stát vyhnul páchání nových křivd. Druhou skutečností, která podstatně ovlivnila podobu zákona, je nutnost oddělit financování církví a náboženských společností od státního rozpočtu. Současný model financování církví, kdy jsou ze státního rozpočtu placeni duchovní jednotlivých církví, představuje pro stát finanční břemeno a riziko do budoucna. Z ústavního hlediska pak není v souladu s Listinou základních práv a svobod, neboť církve jsou stále hospodářsky závislé na státu.

Vláda při koncipování řešení dále akceptovala princip, že řešení musí být výrazem konsenzu mezi státem a dotčenými církvemi a náboženskými společnostmi. Výsledný kompromis představuje kombinaci naturálního vydání části majetku a finanční náhrady za majetek, který už být vydán nemůže.

Od data účinnosti zákona o majetkovém vyrovnání bude zrušena blokáce církevního majetku, který nyní patří obcím, krajům a dalším nestátním subjektům. Blokován zůstane pouze církevní majetek, který nyní patří státu. Církevním subjektům začne běžet dvanáctiměsíční lhůta pro uplatnění nároku na vydání. Nárok se bude uplatňovat u toho státního subjektu, který s církevním majetkem hospodaří; převážně se jedná o Lesy České republiky a Pozemkový fond České republiky. Výzvu k vydání věci musí učinit církevní subjekt, který tuto věc dříve vlastnil. Církevní subjekt bude muset prokázat, že byl vlastníkem nárokované věci v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990, což bude v praxi znamenat předložení výpisu z pozemkové knihy.

Návrh byl projednán v ústavněprávním výboru Poslanecké sněmovny a ve výboru pro veřejnou správu. Ústavněprávní výbor k návrhu zákona přijal pozměňovací návrhy. Zejména se jedná o upřesnění povinnosti oprávněné osoby doložit, že nárokovanou věc v rozhodném období skutečně vlastnila. Toto zpřesnění je další pojistkou proti námitkám, že se církvím bude vracet něco, co jim nepatřilo nebo jim bylo konfiskováno před 25. únorem 1948. Zároveň se navrhuje přesunout na oprávněné osoby důkazní břemeno ve věci prokázání konkrétní skutkové podstaty majetkové křivdy.

Ústavněprávní výbor rovněž navrhl v zákoně zakotvit novou povinnost, která umožní Českému statistickému úřadu vést přesné údaje o majetku, který bude církvím vydán.

Ústavněprávní výbor dále reagoval na podnět Hospodářské komory

České republiky a navrhl upřesnit ustanovení, které brání vydávání zastavěných pozemků.

Pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru pomáhají předcházet některým nejasnostem, ke kterým by při interpretaci zákona mohlo docházet, proto jejich schválení plně podporuji.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. My jsme v prvním čtení přikázali tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Výsledky máme v tisku 581/2. Požádal bych zřejmě Marka Bendu, aby nám podal informaci o jednání výboru. Prosím. (Hluk v sále.)

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já budu velmi stručný, protože paní ministryně všechny návrhy, které jsme na ústavněprávním výboru doporučili schválit, již představila, a také za Ministerstvo kultury doporučila. To znamená, že snad mohu jenom říci, že jednání probíhalo v několika kolech. Na závěr bylo lehce vzrušené, včetně inzultace jednoho z našich kolegů přítomnými občany.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, prosím vás. Tady probíhá poměrně nakonec zajímavá informace o jednání výboru, které dokonce bylo docela dramatické, což asi teď nebudeme rozebírat, ale na vás se obracíme, abychom to skutečně vyslechli. Je to důležitý bod, což říkám pořád, ale tohle je opravdu důležitý bod. Jednání tohoto výboru je podle mne také docela klíčové. Slyšeli jste, že bylo i dramatické, takže prosím vás, poslouchajte, jaký je závěr.

Poslanec Marek Benda: Na závěr mohu snad jenom říci, že se změnami, které už představila paní ministryně kultury, jsme doporučili vládní návrh zákona přijmout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji. Já teď teprve otevírám rozpravu. (S faktickou poznámkou se hlásí poslanec Jandák.) No, vlastně možná mohu faktickou dát úplně na začátku. (Ozývá se námitka, že faktickou poznámkou se reaguje na průběh rozpravy, která však ještě nezačala.) Která nezačala, ano. Je to trošku problém. Nechtěl byste, pane poslanče, počkat až na rozpravu, a pak byste reagoval na ni? Jinak je to trochu problém. Začneme rozpravu.

Paní poslankyně Dana Váhalová je jako první řádně přihlášena do rozpravy. Poslanec Jandák zváží, jestli už na to první vystoupení bude mít komentář. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, úvodem svého vystoupení bych chtěla říci, že vnímám potřebu vyřešení problému majetkových nároků církví a otázky dalšího financování církví formou dlouhodobé dohody mezi státem a církvemi. Dle mého názoru církev hraje důležitou roli v naší společnosti a byly po 25. únoru 1948 beze vši pochybnosti poškozeny, jak už to bylo uvedeno v prvním čtení tohoto připravovaného zákona. Avšak rozsah majetku, který se má vydávat, není přesně určen a nemá tak být údajně učiněno ani před přijetím zákona. Předkladatelé dále nechtějí nic měnit ani na vyplácených částkách určených těmto náboženským sdružením.

Dle názoru odborného tisku rozsah nahrazovaného majetku katolické církve je dokonce mnohem vyšší, než uváděl arcibiskup Beran v roce 1948 v souvislosti s revizí první pozemkové reformy, kdy uskutečňoval soupis tohoto majetku za účasti církve. Pokud je to pravda, zákon tak může následně otevřít prostor k soudním sporům.

Navrácení církevního majetku se řeší prakticky od listopadu 1989, tedy skoro dvacet let. Podíváme-li se však do historie, není to zas tak dlouhá doba. Nedávno jsme si připomněli 450. výročí obnovení Pražského arcibiskupství v roce 1562. To se uskutečnilo po 140 letech od husitských válek, přičemž k částečnému odškodnění a majetkoprávnímu vyrovnání po obnovení arcibiskupství došlo až po sto letech v 17. století.

(Odmlka – v sále je hluk.)

Je zřejmé, že toto téma patřilo vždy k těm složitějším v našich dějinách, a jak je vidět, platí to stále.

Je nutné si uvědomit, že výsledkem jednání by měla být oboustranná spokojenost a základ pro harmonický vztah mezi církvemi a naším státem. Návrh zákona však vyvolal značné nepochopení a odpor ve společnosti. V současnosti jsou realizována a připravována opatření postihující především střední vrstvy, důchodce, zdravotně postižené, rodiny s dětmi, studenty, přičemž ze státního rozpočtu mají být do budoucna poskytovány značné částky církvím, které sice proklamují, že mají o osud těchto sociálních skupin starost, ale vůbec jim nevádí fakt, že se zmenší majetek státu, z jehož výnosů mohou být uvedené skupiny podporovány.

Dle tohoto zákona se očekává, že bude vydán majetek v hodnotě 75 miliard korun a finanční náhrada bude činit 59 miliard korun. Celkově se jedná o 134 miliard korun. Při započítání předpokládané inflace 2 %, při vyplácení 59 miliard náhrad po dobu třiceti let pak dopad na státní rozpočet bude 78,9 miliardy korun. To znamená, že celková částka kompenzací bude představovat více než 150 miliard. V této souvislosti a s ohledem na hospodářskou krizi si položme otázku: Máme na to v současné době finance?

Nedávno byla publikována předpověď vývoje evropské ekonomiky v ro-

ce 2012 z pera Evropské komise, kde se dočítáme o krizích českého rozpočtu. Cituji: "Na rozpočtové odhady se vztahují dvě hlavní rizika. První z nich se vztahuje ke spolufinancování projektů z evropských fondů. Jelikož platby z fondů byly dočasně pozastaveny z důvodu nesrovnalostí, nelze vyloučit, že některé probíhající projekty budou muset být zcela financovány z národních zdrojů, které by mohly vést ke zvýšení schodku veřejných financí. Druhé riziko se týká finančních dopadů zákona o odškodnění církví, které se v současné době projednává v parlamentu. Jeho schválení by mohlo vést k jednorázovému zvýšení všeobecného schodku veřejných financí ve výši přibližně 1,5 % HDP."

Odhaduje se, že pokud rozpočet nezíská prostředky Evropské unie, může vzrůst jeho schodek až na 3 %. Pokud k tomu přidáme výše uvedený dopad restitucí, může dále vzrůst o dalších 1,5 %. K tomu je třeba přidat stagnaci ekonomik a nejistotu v eurozóně. V případě negativních událostí by mohl deficit dosáhnout z dnes předpokládaných skoro tří procent až dvojnásobek a možná i více. I tento krátký výčet ukazuje, že v současné době na významné finanční odškodnění církví prostě finance nemáme.

Co se týká samotného vydání majetku, obávám se možných nesrovnalostí a potíží. V rámci jednání zemědělského výboru jsme měli možnost diskutovat s představiteli katastrálního úřadu také o vydání majetku církvím. Bude to velmi náročná záležitost – časově, personálně i finančně.

Další otázkou, o které se nehovoří, je že hlavní část majetku se vrací do rukou katolické církve, a přitom český stát nemá se Svatým stolcem uzavřenou smlouvu a Česká republika je dle odborníků jedinou evropskou zemí s převážně katolickou tradicí, která nemá vztahy s Vatikánem upraveny dohodou. Domnívám se, že nejprve by měl parlament jednat o této smlouvě, která upravuje naše vztahy se Svatým stolcem, a teprve následně o restitucích.

Cílem těchto majetkových opatření má být budoucí odluka církví od státu. Zkušenosti ze států střední a východní Evropy, které takové opatření provedly, však svědčí o opaku. Církev tam nadále požadují od státu příspěvky na opravu církevních budov jako kulturních památek. Předkladatelé neuvádějí žádný stát západní Evropy nebo amerického kontinentu, kde by se uskutečnila odluka podobnou cestou, jakou jde tento navrhovaný zákon.

Vládní koalici je odmítán požadavek, aby o takovém zásadním majetkovém zásahu zatěžujícím stát na dvě generace rozhodli občané v referendu. Přijetí zákona může zvýšit sociální napětí ve společnosti, a může tak dlouhodobě poškodit i náboženská sdružení, která tento dar na úkor občanů získají.

Smlouvy mají být nevypověditelné a ani parlament, který vzejde z budoucích voleb, nebude mít právo na těchto závazcích něco měnit.

Na základě všech těchto skutečností nemohu podpořit navržený zákon jako celek, ačkoliv je možné podpořit pozměňovací návrhy mých kolegů, a to zejména týkající se vypuštění paušální finanční náhrady.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je tady pan poslanec Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, vážený pane premiére, pane předsedající, já chtěl bych říci jen pár slov, protože moc času nemám.

Víte, v úvodu snad pro kolegy po pravici – jsem věřící člověk a svatbu jsem měl v roce – poslouchejte dobře – 1980 v kostele a drží to dodnes. Ale mám pocit, že přesvědčovat přesvědčené nemá smysl. Vy jste se o něčem přesvědčili a vlastně tím, k čemu nás dneska, tu Sněmovnu, chcete dotlačit, je to, že ve výsledku zlikvidujete církev v České republice. Já doufám, že si to uvědomujete.

Pane kolego Bendo, já vím, že jste také věřící, ale na prvním místě praktik podle vašich připomínek, jak slyším. Víte? (Potlesk a smích.)

Takže mně jde o jednu věc – jestli si uvědomujete, že i země, jako je Francie, a víme, jaká je tam úroveň víry v Boha a jaký je tam počet věřících, i tato země přistoupila na model kooperativní. To je model, v kterém žijeme teď! A vy toto chcete do budoucna odtrhnout a církev pustit v plen a nechat je zlikvidovat! Nevím, jestli je to správné.

Z toho důvodu nebudu hlasovat pro ten váš zákon. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Otto Chaloupka a pak Jiří Paroubek. Prosím, pan poslanec Chaloupka.

Poslanec Otto Chaloupka: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, máme před sebou návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Tento návrh je zcela legitimní a naprosto nezpochybnitelný, avšak způsob provedení je špatný a navrhovaný zákon má celou řadu rizikových nedostatků. Podotýkám, že tento svůj názor a tyto své argumenty hlásám od samého počátku projednávání tohoto návrhu.

Připomínám, že napravení křivd způsobených minulým režimem, tedy i křivd způsobených církvím, podpořím v co největším rozsahu, ale musí jít o nápravu poctivou, spravedlivou, transparentním způsobem. Uvědomme si, že zde mluvíme o nevratném procesu, o procesu, který nastaví vztah mezi státem a církvemi, ale i mezi veřejností a církvemi na další desetiletí. Zvažujeme tedy všechny argumenty obzvlášť bedlivě a s velkou vážností.

Z tvrzení odborníků k otázce církevního narovnání jasně vyplývá, že tímto zákonem spojujeme hrušky a jablka. Vyjádřeno slovy jednoho z našich předních odborníků, spoluautora naší ústavy prof. Václava Pavlíčka – cituji: "Je historickou skutečností, že mnohý majetek církvím nikdy ne-náležel, ale církev byla pouze jeho správcem, čímž tento zákon spojuje dvě věci. Křivdy způsobené komunisty s údajnými křivdami způsobenými v době první republiky, kdy byla provedena odluka církve od státu."

V této souvislosti je potřeba ukázat na fakt, že obdobné způsoby odluk a principiálního rozdělení odpovědnosti světské a odpovědnosti náboženské probíhaly od druhé poloviny 19. století do 30. let 20. století po celé Evropě. Neboli, dámy a pánové, netvařme se, že postavení církví v Československu za první republiky bylo unikátní či nemělo v zahraničí obdoby.

Proč stát přistupuje k církvím oproti restituentům z 90. let značně exkluzivně a majetek katolické církve neúměrně nadhodnotil? Tím jen dává prostor pro další křivdy a vleklé spory. Uvědomme si, že není přece možné napravením jedné křivdy působit další. Pravidla při navrácení majetku musí být stejná už kvůli udržení vážnosti státu a autority církví. Jde mi o to, aby byla garantována stejná pravidla jako v rámci narovnání v 90. letech, to znamená skrze jasný výčet vráceného majetku, důkazní břemeno vlastnictví majetku na straně církví, tedy nikoliv na straně státu, včetně jasných právních garancí a neprolomení stávající a historické legislativy. Rovněž nevidím jediný důvod pro osvobození církví od daňové povinnosti, a to jak od daně z převodu nemovitostí, tak z případného dalšího prodeje navráceného majetku.

Znovu opakuji, jde o nevratný krok, který bude mít zásadní majetkové a právní dopady pro společnost. Česká veřejnost na počátku 21. století si stejně jako církev zaslouží principiální, férové a transparentní řešení a to současný vládní návrh rozhodně nenaplnuje. Je důležité si uvědomit, že ti, kdo vás vyslali do Sněmovny, dámy a pánové, tedy veřejnost a voliči, jsou také ve velké většině proti tomuto způsobu řešení. Bible říká, že děti nenesou vinu za hříchy svých rodičů. Nemáme tedy nést vinu za skutky svých předků, ale dnes naším rozhodnutím můžeme zadlužit naše děti za křivdy údajně způsobené našimi předky.

Vážené poslankyně a poslanci, v uplynulých asi třech měsících jsem s mnoha z vás mluvil o nyní projednávaném zákonu. Naprostá většina z vás mi potvrdila, že tento zákon v předkládané podobě není možné schválit. Někteří mi řekli, že je jakýkoliv zákon lepší než žádný zákon, z čehož jsem usoudil, že ani vy s předkládanou verzí nesouhlasíte.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, žádám vás, abyste o tomto zákonu hlasovali podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, tak jak vám přikazuje ústava, tak jak po vás vyžadují vaši voliči. Já budu první, kdo bude

protlačovat napravení co největšího množství křivd způsobených minulým režimem, ale musí to být, jak jsem řekl, uděláno transparentně, musí to být uděláno čistě a musí to být uděláno tak, aby nebyly způsobené další křivdy.

Děkuji vám za pozornost a věřím, že budete svůj hlas vážit velmi odpovědně, jako byste hlasovali o svém majetku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další je pan poslanec Jiří Paroubek a připraví se Vladimír Koníček.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já bych se rád také zabýval, a velmi podrobně, tím návrhem zákona a řeknu otevřeně, že mé vystoupení se skládá ze dvou částí. Jednak z té úvodní části, kde budu hovořit svými slovy, a z té druhé části, kde použiji významnou část z článku profesora Václava Pavlíčka, kterého považuji za nejvýznamnějšího žijícího ústavního právníka u nás. Ne toho dnešního článku, který je v Právu a který je jen tak mimochodem mimořádně zajímavý a který jenom doplňuje argumentačně v mnohém to, co budu používat z toho jeho nedávného článku, který vyšel 18. 4.

Dnes tady projednáváme vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, tedy ovšem především s církví katolickou. Jak už Národní socialisté v prvním čtení vyjádřili ústy Jiřího Šlégra i mými, předložený návrh zákona neodráží politický a celospolečenský konsenzus, který by takovéto typy zákona měl provázet, dále není dobře připraven a současná ekonomická situace země není taková, aby se mohlo reálně uvažovat o jeho přijetí. Připomínám, že rozsah majetku, i když ty odhady se mohou různit, se pohybuje v odhadní hodnotě někde kolem 120 miliard korun, a pokud jde o tu finanční náhradu, tak ta se má během příštích 30 let pohybovat podle zatím neznámé výše úrokové míry mezi 90 až 100 miliardami korun. Navíc celá koncepce tohoto zákona je zcela chybná, takže není možné chyby předkladatele napravit pozměňovacími návrhy.

To, co považuje vláda za naturální restituci, není ve skutečnosti naturální restituce. I kdybychom nyní už pominuli tu skutečnost, že se církvím, tedy především církvi římskokatolické, mají vracet, či spíše darovat věci, které nikdy nebyly jejím vlastnictvím tak, jak vlastnictví chápeme dnes a jaké parametry má mít církev k nabytému majetku, tak je třeba znovu připomenout, že způsobem upraveným v návrhu zákona se taková restituce uskutečnit nemůže. Celá procedura vydávání nemovitostí, jakou zákon navrhuje, je naprosto nevyhovující. Nikdo není schopen říci, co se vlastně bude vydávat, jakým způsobem bude u těchto ohromných hodnot stát zajišťovat kontrolu, kromě snad schvalování dohod pozemkovými úřady, což lze považovat za formalitu.

Finanční náhrady jsou veřejnosti vládou a médií předkládány zkreslujícím způsobem jako konečné částky vyplývající z § 15 odst. 1 návrhu, aniž by se jakýmkoliv způsobem prezentovala skutečnost, že podle § 15 odst. 5 se po vyplacení první splátky výše nesplacené částky finanční náhrady každoročně zvýší o míru roční inflace. My poslanci sice o této skutečnosti obecně víme, ale nikdo z nás není schopen konečné číslo alespoň přibližně stanovit a není to zjevně schopno říci ani ministerstvo financí či kultury. Církve mají dostat finanční náhrady podle způsobů výpočtů zcela odlišných a daleko výhodnějších než restituenti, fyzické osoby, které také utrpěli křivdy přinejmenším srovnatelné s křivdami, které postihly církve. Tito občané, restituenti, dostali podle vyhlášky Ministerstva financí z roku 1988 za metr čtvereční mnohonásobně méně, než mají nyní dostat církve, resp. církev katolická. Navíc finanční náhrady pro církve jsou stanoveny podle zcela nejasných výpočtů a tyto výpočty jsou ve skutečnosti rozdílem dvou odhadnutých a nedefinovaných hodnot.

A nyní bych se zastavil u článku pana profesora Pavlíčka a budu z něj citovat a také tu a tam komentovat. Chtěl bych říci, že v tom svém minulém vystoupení v rámci prvního čtení jsem použil citace z vyjádření profesora Karlovy univerzity prof. Hobzy. Jen tak mimochodem, tento šéf katedry mezinárodního práva Karlovy univerzity byl jmenován ještě císařem Karlem, nikoli Klementem Gottwaldem. Pan Benda, prostřednictvím předsedajícího se na něj obracím, charakterizoval tohoto člověka jako přísluhovače komunistického režimu. Použil jsem také na podporu svých tvrzení slova císaře Josefa II. Tak tady zase pan Benda pro změnu řekl, že to byl absolutistický panovník. Takže dnes budu vycházet ze slov váženého profesora Karlovy univerzity.

Cituji: "Předkladatelé tvrdí, že nemohou přesně určit rozsah majetku, který se má vydávat. nehodlají to však před přijetím zákona učinit ani nic měnit na vyplácených částkách určených těmto náboženským sdružením. Takto skutečností neovlivnitelný rozsah údajně nahrazovaného majetku katolické církve je značně vyšší, než uváděl arcibiskup Beran v roce 1948 v souvislosti s revizí první pozemkové reformy. Tehdy se také uskutečňoval soupis tohoto majetku za účasti církve. Zákon tak otevírá prostor opětným soudním sporům.

Prohlašovaným cílem těchto majetkových opatření je budoucí odluka církví od státu. Neexistuje však žádný doklad o tom, že by mezi tímto darem a odlukou byl nějaký vztah a že takového cíle bude dosaženo. Zkušenosti ze států střední a východní Evropy, které takové opatření provedly, svědčí o opaku. Církve tam nadále požadují od státu příspěvky na opravu církevních budov jako kulturních památek."

Tady si dovolím osobní poznámku. Zcela nepochybně tomu tak bude i

u nás, že kromě průměrné roční náhrady budou poskytovány ještě dotace na údržbu církevních památek.

Pokračuji v citaci: "Předkladatelé neuvádějí žádný stát západní Evropy nebo amerického kontinentu, kde by se uskutečnila odluka cestou, kterou má jít navrhovaný zákon. Zřejmě by jej nenalezli. Po dobu 17 let bude stát pokračovat v platbách pro potřeby církví jako dosud a zároveň po dobu 30 let budou získávat další finanční náhrady, které jen u římskokatolické církve činí mimo inflační doložky a dalších částek 47 miliard 200 milionů korun a dále blíže neurčené množství nemovitostí. Pro takový zásah do tradičního státního nebo veřejného majetku není žádný ústavní základ.

Smlouvy mají být nevypověditelné a ani parlament zvolený v budoucích volbách jako představitel suverénní vůle lidu nemá mít právo na takových závazcích nic měnit. To je skutečný důvod uzavírání smluv místo rozhodnutí parlamentu. Smlouvu s katolickou církví bude schvalovat Vatikán, což by ani monarchie spojená s církví v rámci své vnitřní suverenity nepřipustila. Vládní koalici byl odmítnut požadavek, aby o takovém zásadním majetkovém zásahu, zatěžujícím stát na dvě generace, rozhodl lid v referendu (autor tohoto textu to navrhoval a publikoval již v době návrhu zákona předloženého vládou M. Topolánka). Lze důvodně předpokládat, že přijetí zákona zvýší dále sociální napětí ve společnosti, povede k většímu rozhořčení mezi občany a dlouhodobě poškodí náboženská sdružení, která tento dar na úkor sociálních potřeb občanů získají. Není ani jisté, že vyjmenovaná náboženská sdružení, zejména ta méně početná, budou za deset či dvacet let sdružovat nějaké věřící. Zákon to neupravuje a nemá prostředky kontroly.

Ve skutečnosti ani z právního hlediska nejde o restituce, tedy o návrat k předchozímu stavu, který existoval před tvrzenou újmou. Pokud by cílem těchto opatření mělo být obnovení (částečné nebo úplné) stavu před únorem 1948, musel by se majetek užívaný katolickou církví stát znovu majetkem veřejným a také k veřejným účelům používaným a stát by hospodaření s ním musel kontrolovat, jak tomu bylo v době monarchie i republiky do nastolení tzv. diktatury proletariátu. Nejde o odstranění křivd způsobených dřívějším režimem. Katolická církev má také získat majetek nebo náhradu za něj, který jí nepatřil v době republiky ani před zahájením 1. pozemkové reformy. Nejde o opatření odpovídající standardům a historickému vývoji v Evropě. Navrhovatelé to ostatně připouštějí, když tvrdí, že je to plně věcí českého práva, nikoliv práva evropského. Připravovaná právní úprava však má otevřít možnost, aby český stát byl na základě tohoto zákona před evropskými orgány znovu poháněn k odpovědnosti za tvrzené neplnění vlastních zákonů a smluv, jako se to stává v jiných restitučních případech, kdy je namítána nerovnost v zacházení s různými subjekty.

Katolická církev jako celek neměla ve vnitrostátním právu právní subjektivitu, měly ji jen její složky v hranicích státu. Majetek držela jako pozůstatek feudalismu a získávala jej jako subjekt moci z veřejných zdrojů a také v důsledku konfiskací, nátlaku na jednotlivce, působením inkvizice apod. Veřejným potřebám měl tento majetek sloužit po josefinských reformách. Nekatolická náboženská sdružení a církve měly naopak jen malý nemovitý majetek a byly subjekty soukromého práva. Jejich majetek vesměs pocházel z darů a finančních příspěvků příslušníků těchto sdružení, nikoliv z prostředků veřejných.

Představitelé katolické církve i vlády prohlašují, že uvedené majetkové přesuny nejsou žádnou milostí, ale nastolením spravedlnosti. Pro koho však mají být takové převody a náhrady za velká latifundia, o nichž bylo rozhodnuto po roce 1918, spravedlivé? Jistě ne pro vyznavače Nového zákona, kde se uvádí: 'Nemůžete sloužit Bohu a mamonu.'

Právníky osobami veřejného práva byly různé součásti katolické církve, jako biskupství, farnosti, řády apod. V nedávné době, např. v petičním výboru Poslanecké sněmovny, prohlašovali představitelé katolické církve, že ani Biskupská konference a její předseda nemohou jednat za takové subjekty, jako jsou řády a řehole. Nemohou tedy ani zavazovat smlouvou tyto subjekty.

Majetek subjektů katolické církve požíval také veřejnoprávní ochrany. Zájmy subjektů katolické církve hájila v soudních sporech finanční prokuratura státu. Nejvyšší správní soud rozhodoval např. o kompetencích prokuratury v případě soudních sporů při provádění pozemkové reformy, kdy by na obou stranách vystupoval tento představitel státu. Jen v případech majetkových dispozic s hodnotami nepatrnými mohly církevní subjekty s tímto majetkem volně disponovat, jinak jen se souhlasem státu.

Základem právní úpravy postavení katolické církve do tzv. církevních zákonů z roku 1949 byl zákon č. 50/1874. Z privilegované veřejné korporace do této právní úpravy v období diktatury proletariátu se stala soukromá právnická osoba. Soukromé vlastnictví bylo v té době diskriminováno a diskriminováni byli i věřící občané vzdor opačným ústavním formulacím. Tvrdými zákony byly postiženy zejména řády a trestní i administrativní represe postihla církevní představitelé.

Důvodová zpráva tvrdí, že 60 let byly církve a náboženské společnosti zavislé finančně na státu, což má zákon změnit. Ani to není pravda.

Již do úpravy z r. 1949 stát financoval některé potřeby církví včetně katolické církve také tzv. kongruovými předpisy.

Veškerá právní úprava týkající se katolické církve vycházela z toho, že státu patří spolurozhodování jak o majetkových, tak o personálních otázkách církve. Znovu to bylo potvrzeno ve smlouvě mezi vládou a Vatikánem nazvané *Modus vivendi* z r. 1928, která řešila práva státu při obsazování

vedoucích funkcí v katolické hierarchii a v čl. II vytvořením dvou komisí také spory o některých majetkových otázkách. V důvodové zprávě k zákonu č. 50 z r. 1874 se postavení katolické církve výslovně označuje jako 'postavení privilegované veřejné korporace'. K obsahu tohoto pojmu v oblasti majetkové se mimo jiné uvádělo, že jde o 'zvláštní státní péči o církevní jmění a o účast úřadů při nejdůležitějších záležitostech jeho správy'. Zároveň se uvádělo, že 'stát nemůže církvi ve státě působící přiznat stejné postavení, jako má sám, dokonce snad nějakou svrchovanost'. Zákon tehdy odmítl přiznat katolické církvi 'postavení privátní korporace', jež by mohla znamenat volnou dispozici s majetkem.

To má změnit tento zákon spojený s převodem obrovského nemovitého majetku na katolickou církev, jejíž hospodaření má v podmínkách volného trhu být naopak podporováno pravidelnými dotacemi ze státního rozpočtu. Katolická církev se stane privilegovaným soukromoprávním subjektem v takovém systému, což sotva obstojí před právem EU.

Představu, že stát a katolická církev mají každý svou suverenitu, jež jsou souměřitelné a mohou uzavírat navzájem vnitrostátní smlouvy, rázně zamítl také Nejvyšší správní soud např. svým rozhodnutím z 10. ledna 1923, když odmítl ve vztahu ke katolické církvi uznávat předpisy tzv. práva církevního, neboť stát z podstaty suverenity nemůže dopustit, 'aby pro obor státní bylo něco jiného právem, než co stát sám svými normami za právo pro všechny platné prohlásí nebo uzná'. Ani tento právní názor nevybočoval z předchozího práva a praxe monarchie, která např. vypověděla konkordát s Vatikánem poté a z toho důvodu, že I. vatikánský koncil prohlásil neomylnost papeže. Zákon č. 50 z r. 1874 reagoval i na vypovězení tohoto konkordátu.

Ačkoliv navrhovaný zákon se hlásí k restitučním principům, o obsahu a vývoji tohoto dříve platného stavu se nezmiňuje a předstírá, že katolická církev dříve neomezeně disponovala majetkem soukromým, který jí byl odebrán. Nezmiňuje se ani o obsahu *Modus vivendi* a suverenitu státu svým pojetím omezuje.

Ke skutečné 'privatizaci' některého majetku katolické církve došlo až v socialistické etapě státu, kdy pojem veřejné vlastnictví byl zrušen a soukromé vlastnictví se jen připouštělo, jak to bylo posléze upraveno v hospodářském zákoníku. I za tohoto stavu si však stát ponechal právo dozoru nad tímto majetkem. Náhradou za zestátněný majetek mělo být plně placení vydajů církví a dalších náboženských společností, dříve řešených také kongruovým zákonem.

Ideologické zdůvodňování tzv. církevních restitucí sloganem 'co komunisté ukradli, musí být vráceno', při pozorném čtení návrh zákona vyvrací. Majetek se nemá vydávat původnímu veřejnoprávnímu subjektu a nemá sloužit veřejnoprávnímu účelům. Katolické církvi má být tímto zákonem ode-

vzdán také další majetek, např. majetek Náboženské matice (§ 2 zákona), jež byla založena Josefem II. jako veřejný fond a spravována jako subjekt veřejného práva orgány státu. I majetek Náboženské matice byl tehdy zastupován finanční prokuraturou, např. podle zákona č. 97/1933 Sb. Církvi se má uhradit nebo údajně 'vrátit' majetek vyvlastněný podle zákona č. 142/1947 Sb. o revizi 1. pozemkové reformy."

Připomínám, že o tomto zákonu bylo rozhodnuto ještě před únorem 1948, to je moje poznámka, o tom tedy nebylo rozhodnuto v totalitní moci po únoru 1948.

Pokračuji v citaci: "Do majetkové podstaty započítané do tohoto náhradového opatření se zahrnuje i majetek rozdělený podle 1. pozemkové reformy z roku 1948 a 1919. Vyplývá to z porovnání rozsahu majetku uvedeného v důvodové zprávě k tomuto zákonu a podle 'aproximativního odhadu' arcibiskupa Berana z února 1948 uveřejněného v publikaci Církevní komise ÚV KSČ 1949–1951". Podle arcibiskupa Berana bylo před pozemkovou reformou z r. 1918–1919 v Čechách a na Moravě církevní půdy zemědělské cca 50 000 ha, lesní půdy cca 150 000 ha, drobné zemědělské a lesní půdy farní a kostelní cca 10 000 ha. Pozemkové reformě podléhalo cca 200 000 ha. Podle tohoto dokumentu v důsledku 1. pozemkové reformy ubylo cca 30 000 ha zemědělské půdy a cca 10 000 ha lesní půdy. Předkladatelé tvrdí, že podle zákona z roku 1947 nedošlo k vyplacení finančního odškodnění církvi z tohoto titulu. Uvedená edice dokumentů uvádí něco jiného. Mezi příjmy arcibiskupství olomouckého ze zprávy Ministerstva zemědělství v dubnu 1949 se uvádí získání 20 mil. Kčs jako náhrada v souvislosti s touto revizí pozemkové reformy. Rovněž uváděná cena v navrhovaném zákoně je sporná. Logická by byla cena z doby převedení na stát. Arcibiskup Beran s odkazem na zákon o revizi pozemkové reformy vycházel z ceny z roku 1914.

V tabulce 4 důvodové zprávy ohledně základu pro poskytování náhrady k tomuto zákonu se ale uvádí, že zemědělské půdy bylo 72 202 ha, lesní půdy přes 181 000 ha, vodní plochy 3 600 ha, ostatní plochy téměř 3 900 ha a dále plochy zastavené a další nemovitosti. V tabulce 5 důvodová zpráva uvádí, že Lesy České republiky evidovaly k 20. 2. 2011 ve své zprávě 151 000 původního majetku církvi a náboženských společností, tedy více, než podle arcibiskupa Berana církvi patřilo před 1. pozemkovou reformou, a to včetně půdy, na kterou se pozemková reforma nevztahovala. Z toho vyplývá, že vláda navyšuje ve svém návrhu tento majetek katolické církve, neboť nepředpokládám, že by údaj arcibiskupa Berana byl výrazně nepravdivý.

Není ostatně bez zajímavosti, pokud jde o předání lesní půdy, ocitovat stanovisko profesora Karla Engliše, významného národohospodáře a pravicového politika, proslovené na sjezdu Národně demokratické stra-

ny v roce 1919, kde doporučoval jen 'zespolečenštití vlastnictví, kde jest eminentní zájem národa, aby spravovány byly v zájmu celku a ne v zájmu jednotlivce, jako jest u lesů, na nichž nám záleží, poněvadž mají význam klimatický a jiný, jako jest to u dolů a jiných pramenů přirozeného bohatství, jako jest to také u průmyslu, pokud jest úplně monopolistický.'." Konec citace Karla Engliše.

"Englišovy názory a jeho postoje byly trvale protikladné názorům socialistickým, nebo dokonce komunistickým. Zájem státu na hospodaření s lesy odpovídá myšlence o obecném zájmu daném důvody ekologickými. Nejsou dnes méně naléhavé než v době Englišově."

Dámy a pánové, vyslechli jste rozsáhlou citaci z článku profesora Pavlíčka, který byl zveřejněn v denním tisku 18. dubna.

Chtěl bych v závěru svého vystoupení říci: Takovýto návrh, který je zde předložen, je proto vyloučeno upravit pozměňovacími návrhy do přijatelné podoby. Celá jeho koncepce je chybná, a národně socialističtí poslanci tedy nemohou pro něj hlasovat a podpořit návrhy na jeho zamítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím – další vystupující je pan poslanec Koníček. Tady jsme tedy vyslechli návrh na zamítnutí, který registrujeme. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, doporučuji vaší pozornosti účast novinářů na galérii pro novináře při záležitosti, která je v hodnotě 134 miliard. Včera, když se jednalo o ušmudlaných sedm milionů, tak tam bylo narváno. Teď napočítám celkem tři píšící novináře. (Potlesk z levé strany sálu.)

Vystupoval jsem zde v prvním čtení s několika dotazy a konkrétními případy. Na dotazy nebylo zodpovězeno ani v průběhu rozpravy a ani na jednání ústavněprávního výboru. Proto některé z dotazů zopakují a očekávám v průběhu rozpravy odpovědi. Na jediný mi odpověděla ne paní ministryně, i když byla přítomna na jednání ústavněprávního výboru, ale její náměstek. Kolik si myslíte, že bude oprávněných osob, tedy těch, kteří si požádají o vydání nějaké nemovitosti? Ne desítky, ne stovky, ale tisíce. Tak široké je pojetí tohoto zákona.

Ptal jsem se také, zda je v návrhu obsažen majetek olomouckého arcibiskupství, za který dostalo podle historiků slušnou finanční náhradu. Bude se jim vracet, když za něj dostali slušně zapláceno? Kdo to bude, paní ministryně, hlídat? Já jsem v podkladových materiálech našel 744 hektarů lesa, za které už byla vyplacena náhrada. Vysvětlíte nám to, paní ministryně?

Také nám paní ministryně nevysvětlila, proč chce vláda vydávat více majetku, než je uvedeno v podkladových materiálech, na které se odvolává

v důvodové zprávě. Z podkladových materiálů vyplývá, že v přehledu církevního majetku vypracovaném pražským arcibiskupstvím k revizi první pozemkové reformy je celková rozloha 210 tis. ha. Proč vláda chce vydat 261 tis. hektarů? Na to jste, paní ministryně, také neodpověděla. A cena pozemků, například zemědělské půdy? Za těch vašich 44,50 by vám kdejaký vlastník zemědělské půdy rád svou půdu odprodal. Ale hlavně to vysvětlíte restituentům, kteří dostávali náhrady v korunových položkách.

Také jsem požádal pana premiéra, ať se podívá do archivu své strany na tajný dodatek koaliční smlouvy z roku 1996. Díval jste se, pane premiére, jestli se opravdu pánové Lux, Klaus a Kalvoda dohodli, že vrátí církvi 175 tis. ha lesa zabavených po válce, tedy před rokem 1948? Existuje takový dodatek, pane premiére, nebo si Tomáš Ježek v knize Budování kapitalismu v Čechách vymýšlel?

Na jednání v ústavněprávním výboru paní ministryně prohlásila, že nedokáže odhadnout, jaký bude celkový rozsah majetku, který bude vydán naturálně. V návrhu je vyčíslena částka naturálních restitucí na 75 mld. Takže paní ministryně nedokáže odhadnout, za kolik miliard bude skutečně vydáno, ale ve finanční náhradě má zcela jasno. Tam chce vydat 59 mld. bez jakéhokoliv předkládání dokumentů dokazujících vlastnictví. Prostě se jen koalice domluví, že dá církvim dar 59 mld.

Co mi na předkládaném návrhu vadí ale nejvíc? To, že se všechno háže na komunisty. I Antonín Ignác Hrdina ve své knize Náboženská svoboda v právu České republiky mimo jiné uvádí: "Majetek byl církvi odňat sice nespravedlivě, nicméně v souladu s tehdy platnými, třebaže mravně pochybenými, právními předpisy, tedy zákonně. Jde především o nemovitý majetek vyvlastněný církvi na základě zákona č. 142/1947 Sb. ze dne 11. července 1947 o revizi první pozemkové reformy a zákona č. 46/1948 Sb. ze dne 21. března 1948 o nové pozemkové reformě." Tolik Antonín Ignác Hrdina.

Když se podíváte do stenozáznamu z tehdejší schůze ústavodárného Národního shromáždění republiky Československé, a tu možnost máte všichni, protože jsou v digitálním repozitáři společné československé digitální parlamentní knihovny, tak u projednávání revize pozemkové reformy nepadlo ani jednou slovo církev. To v té době, tedy v roce 1947, nikdo neřešil. Snahou většiny politických stran zastoupených v ústavodárném shromáždění bylo dořešit první pozemkovou reformu, protože většina vlastníků se na základě výjimek ze zaboru vykroutila. Většina zákonodárců měla na zřeteli především zájem drobných zemědělců. A to měli komunisté v tom ústavodárném shromáždění jen 114 poslanců ze 300. Opakují: 114 ze 300! Opravdu to chcete pořád házet na komunisty?

Především lidovcům šlo v té době o realizaci hesla: Půda patří těm, kteří na ní pracují.

Dámy a pánové, na závěr mi dovoluje podle § 93 odst. 2. navrhnout vrácení tohoto návrhu zákonu výboru k novému projednání. Tedy po skončení obecné rozpravy žádám o tomto hlasovat. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pan poslanec Grebeníček, další přihlášený. Připraví se Břetislav Petr.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, za každým politickým rozhodnutím, za každým opatřením neosobní instituce, ať již to je stát, nebo církev, stojí konkrétní lidé. Mohou to být právě tak ti, kdo rozhodují o osudu jiných, jako ti, kdo jsou jejich rozhodováním postiženi.

Bible, základní zdroj křesťanské věrouky, vcelku nic neříká o bohaté církvi. Naopak, Kristus a jeho apoštolové byli chudí. Chceš-li dokonalým býti – cituji slova z evangelia podle Matouše – jdiž a prodej majetek svůj a rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď a následuj mne.

Například dominikáni a minorité se ve 13. století stali hlavními městskými řády, a to řády žebravými. Neměli vlastnit žádný nemovitý majetek. Naprostá chudoba je měla odlišit od starých upadajících řeholí a obživu měli nacházet jen ve službě církvi a věřícím. Za nimi nebo za ní měli dostávat svůj denní chléb. Časy se ovšem mění a církve s nimi. A tak i papež Benedikt XVI. se nechal slyšet, že materiální věci vystupují do popředí a stírají rozdíly mezi dobrem a zlem, což způsobuje, alespoň podle Svatého otce, že lidstvu hrozí temnota. Ostře pak kritizoval zejména vzrůstající odchod lidí od náboženské víry a podceňování role náboženství.

Nepochybně měl na mysli i Českou republiku, která patří k nejméně zbožným zemím světa. Lidé se v naší zemi od zavedených církví skutečně odvracejí, což je nepochybně i výsledek toho, že si s nimi spojují jen majetkuchtivost, nikoli touhu po duchovních hodnotách a odříkání se blahobytu a obětavosti pro chudé a potřebné.

"Před dvaceti lety" – napsal nedávno publicista Jiří Hanák – "jsme s kolegy z Lidových novin dělali rozhovor s tehdy ještě málo známým Dominikem Dukou. Na otázku o navrácení církevního majetku nám řekl: Jenom to ne, to by nás zabilo. Myslí si dnes už primas český," položil si pak Jiří Hanák řečnickou otázku, "že církev katolická od té doby tak zesílila, že ji už případné navrácení majetku, nota bene vypočítaného podle oka z kašparovy krávy, těžce nepoškodí?"

"Nám o majetek tolik nejde. Kristus hlásí," reagoval pak koncem března letošního roku kardinál Dominik Duka, "že v bohatství není štěstí." Jedním dechem však k tomu dodal: "My s těmi penězi budeme muset hospodařit za pomoci bankovních institucí. Už jednáme s mezinárodními odborníky,

abychom správně hospodařili a aby to hospodaření bylo kontrolovatelné."

Ano, katolická církev se už chystá na život poté, co jí vládní koalice Občanské demokratické strany, TOP 09 a Karolíny Peake přihraje mnohamiliardový dar. Katolíci prý spoléhají hlavně na pronájem budov a pozemků, výtěžek z lesů i další podnikání. Podle ekonoma pražského arcibiskupství Karla Štíchy jsou prý naprosto liché informace, že se církev chystá velkou část majetku ihned prodat. "Za 20 let jsme toho více nakoupili než prodali," dodal k tomu Štícha.

Ano, již dnes získávají církve velkou část svých zisků z pronájmu nemovitostí, např. premonstráti obhospodařují dva pivovary v Želivě nad Sázavou a v Břevnovském klášteře místní benediktini už pronajali část barokních stájí čtveřici sládků. Olomoucká diecéze již řadu let podniká ve vinařství. Pražské arcibiskupství je pak jedním z významných investorů v Dolních Břežanech na jihu Prahy, kde vzniklo okolo 160 nových bytů za 1 až 10 mil. korun. Ano, církve pronajímají byty i podnikatelské prostory. Kláštery se pak často orientují na turisty, provozují hostince a poskytují i ubytování.

Do zemědělství se naopak církve nehrnou. Půdu se chystají pronajmout současným nájemcům. Hospodařit na darovaných pozemcích mají prý v úmyslu jen některé řády. V lesnickém oboru se však pokoušejí katolické farnosti podnikat již delší dobu. V případě lesů hodlají prý dosadit své lidi do vedení lesních podniků, ostatní zaměstnanci údajně zůstanou. S tím počítají ve všech českých i moravských diecézích.

Z obavy, že faráři a kněží by mohli spekulovat s darovaným majetkem a vydat se cestou různých šibrů, nechala Česká biskupská konference zapsat na Ministerstvu kultury do rejstříku církevních právnických osob speciální formulí. Ta kněžím zabraňuje bez souhlasu biskupa disponovat s farním majetkem, který má vyšší hodnotu než 100 tis. korun. Prý tak došlo k sjednocení českého práva s právem církevním.

Pod dohledem nejsou však jen kněží a děkaní, ale i biskupové, kteří zase podléhají kontrole Vatikánu. Pravomoc diecézního biskupa je tak omezena 40 miliony pro jednotlivý případ, nad tuto mez potřebuje schválení Svatého stolce. Je ovšem skutečností, že Vatikán se ocitl na americkém seznamu zemí vhodných k praní špinavých peněz. Ve zprávě zveřejněné 7. března letošního roku Washington opravdu jmenoval Vatikán jako jednu z 68 zemí, u nichž panuje obava, že v nich může docházet k praní špinavých peněz a jiným finančním zločinům. Vatikán tak skončil ve stejné skupině zemí vzbuzujících obavy z praní špinavých peněz jako např. Albánie, Egypt, Malajsie a Jemen, ale také Česká republika. Papež Benedikt XVI. zahájil dokonce interní vyšetřování úniku tajných či citlivých dokumentů obviňujících církevní hodnostáře z korupce, finančních machinací a mocenských bojů v nejvyšších kruzích římskokatolické církve.

Vatikán se dostal do potíží již v loňském roce, a to kvůli neprůhledným finančním transakcím. Italské úřady pak zablokovaly účty vatikánské banky, která spravuje peníze nejen Vatikánu, ale i katolických organizací v celém světě. List *Corriere della Sera* okomentoval celkovou situaci následovně: Klima ve Vatikánu je mimořádně napjaté. Nikdo si není jistý, že právě jeho telefon nebo pracovna nejsou odposlouchávány, a nikdo nikomu příliš nevěří.

Papež Benedikt XVI. jako zákonodárce, výkonný šéf církve a státu Vatikán, ale i jako soudce, proti jehož rozhodnutí ve věcech církve není odvolání, nemá tedy nyní na růžích ustláno. Začalo to připomínáním toho, že byl před druhou světovou válkou členem nacistické organizace Hitlerjugend a koncem války pomáhal fašistickým jednotkám u protiletadlových kanonů. Nedávno pak mezinárodní organizace obětí sexuálního násilí a zneužívání pedofilními kněžími se sídlem ve Spojených státech obvinila hlavu římskokatolické církve a několik kardinálů u Mezinárodního trestního soudu v Haagu z odpovědnosti za zastírání sexuálního násilí páchaného v minulosti duchovními na dětech a mladistvých. Řeč je o několika desítkách tisíc nezletilců sexuálně zneužívaných v katolických školách, seminářích a sirotčincích. Řeč je i o kastraci zneužívaných chlapců na církevních psychiatrických klinikách, a to prý v rámci léčby jejich homosexuálních sklonů. Případy zneužívání přišly již velice draze diecézi ve Spojených státech a Irsku. Americké oběti dostaly v přepočtu celkem 28 mld. korun, irské 40 mld. korun.

Vatikánu hrozí, že kvůli aférám přijde o část příjmů, protože např. bohatou německou církev, jednoho z jeho nejštědřejších přispěvatelů, opouštějí nespokojení věřící. Od roku 2005 vystoupilo v Německu z církve na 700 tis. katolíků. Pro dokreslení uvádím, že katolická církev v Německu, alespoň podle spolkového ministerstva financí, získala např. v roce 2008 v přepočtu 132 mld. korun.

Ne, nehodlám zde prezentovat katolickou církev jako zkorumpovanou a vlastní setrvačností fungující instituci. Nehodlám ji prezentovat ani jako divadlo, které obyčejným lidem nabízí právě jen to svérázné představení, kdy si jistí pánové oblečou hábity, které pro někoho nejsou ničím jiným než divadelními kostýmy. Respektuji totiž právo na svobodu vyznání, které se opírá také o skutečnost, že mnozí věřící významně přispívají k budování naší společnosti. A nehodlám zde komentovat ani to, že papež personálně změnil správní aparát, v němž se objevilo nemálo hezkých žen, i když katolická církev ženám nadále odpírá svěřit i ty nejnižší úřady.

Ostatně Benedikt XVI. zatím nezměnil stanoviska církve k postavení žen ani k celibátu. Zákaz kněžím ženit se nemá sice oporu v Bibli ani v jiných historických údajích, ale jak pravil papež Jan Pavel II., celibát je dar pocházející přímo od Boha. Ne všechny katolické kněží těší tento dar stejně

radostně. Mnozí jej berou se značnou rezervou a udržují různé formy vztahů se ženami od emotivních až po sexuální. Většině studentů katolických seminářů je dokonce jedno, zda celibát platí, nebo ne. Kde jsou ty časy, kdy se svatý Dominik přiznal k zanedbatelnému poklesku, že na víru obracel přece jen raději ženy mladé a pohledné než ty ostatní.

Co tedy bylo důvodem zavedení celibátu před staletími? Peníze. Ženatý kněz měl rodinu a v rodině se přece dědí majetek a o ten zřejmě šlo a jde – říkám to naprosto jednoznačně – i teď.

Za všechno prý mohou poslanci a senátoři v třeshňovém trikotu. Hlavně komunisté a s nimi spojení další nepřátelé pilně využívali každé příležitosti – nechal se slyšet nechutnými tahanicemi o katedrálu sv. Víta značně zkompromitovaný kardinál Miloslav Vlk –, aby naházeli na církve co možná nejvíce špíny, nepravd, lží a všeho negativního. Mazaně zamlčel, že erudovaní právníci a další odborníci opakovaně upozorňují na skutečnost, že církve žádají i to, co nikdy nebylo jejich. Na otázku, proč církve nepoloží na stůl kompletní soupis majetku, aby i veřejnost měla patřičný přehled, kardinál Vlk odpověděl v prosinci loňského roku následovně: "A na co by to veřejnost potřebovala? My jednáme s vládou, s Parlamentem. To je kompetentní orgán a ten má k dispozici tyhle ty věci." To ovšem neodpovídá skutečnosti. Nic takového k dispozici nemáme. Oficiální církevní kruhy dokonce argumentují tím, že udělat takový seznam je nemožné.

Osobně jsem přesvědčen, že každý zákonodárce by měl naprosto přesně vědět, o jakém rozsahu majetku rozhoduje. Jistě, před patnácti lety se o to Ministerstvo kultury vedené lidoveckým ministrem Jaromírem Talířem pokusilo. Základem tohoto seznamu byly požadavky církví a náboženských společností, které tehdy chtěly nejen spornou katedrálu sv. Víta, domovy důchodců, areály nemocnic, ministerstev, výzkumných ústavů, knihoven, škol, ale i hájenky a pozemky, na kterých vedou silnice a stojí soukromé domy. V některých případech církve žádaly majetek, který byl začátkem devadesátých let minulého století vydán v restituci soukromníkům, protože nikde nebyly nalezeny dokumenty, které by prokázaly nárok církví.

Ne, nešlo o odstranění křivd způsobených předlistopadovým či dřívějším režimem. Šlo o zásah do změn uskutečněných již Josefem II., šlo o opatření namířené proti první pozemkové reformě i proti základním principům formulovaným T. G. Masarykem ve Washingtonské deklaraci. Ideologické zdůvodňování takzvaných církevních restitucí účelovým sloganem "co komunisté ukradli, musí být vráceno" tak bylo velmi brzy vyvráceno. Navíc se prokázalo, že majetek katolické církve nebyl čistě soukromým majetkem, ale podléhal státnímu dozoru a byl považován za majetek veřejný.

Důchodci dostanou příští rok kvůli snížení valorizace důchodů o 8 mld.

Kč méně. V roce 2014 pak o 16 mld. Kč. Uvedl to v dubnu letošního roku ministr financí Miroslav Kalousek. Podle jeho slov je prý ekonomicky nutné, aby se na opatřeních, která budou bolet, podílely všechny skupiny obyvatel. Prosadit toto opatření nebude však pro vládní koalici vůbec jednoduché. Vždyť v pásmu příjmové chudoby je podle statistik již téměř každý desátý Čech včetně dětí a seniorů, přičemž ruku v ruce s tím nezadržitelně roste počet exekucí a osobních bankrotů.

Není žádným tajemstvím, že jako celek je církev mimořádně bohatá a její kněží i řeholní sestry nežijí rozhodně v bídě. Nikdo z opozičních politiků nechce církve nějakým způsobem trestat, jen ji chceme zrovnoprávnit s ostatními občany České republiky.

Pro církve a Vatikán je prý nejdůležitější strategie udržovat si důvěryhodnost. Podle ministra Kalouska ve střednědobých výhledech rozpočtu od roku 2013 miliardy korun na takzvané církevní restituce logicky chybí, protože zatím na jejich zařazení není legislativní důvod. Kéž by tento důvod vůbec nebyl.

I to je důvod, proč i já předkládám návrh na vrácení zákona výboru k novému projednání. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Husák mě žádal o faktickou reakci.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, jako vždy, nemohu nereagovat.

To, co zde bylo řečeno, byla snůška vytržených demagogií, kterými se snaží představitel KSČM, pokračovatel KSČ, nám kázat mravnost a morálku. Divím se, že se nestydí před všemi těmi, kteří byli tímto režimem, komunistickým režimem, decimováni a kterým byl majetek ukraden. Zapomněl říci, kolik kněží, kolik řádových sester, kolik řádových bratrů při tom jejich takzvaném zákonném převzetí majetku zavřeli do internace, do kriminálů a kolik jich mučili.

Myslím si, že zde mám právo přednést návrh, že komunisté by neměli hlasovat a rozhodovat o restitucích a měli by se sami vzdát tohoto hlasování pro podjatost. (Hluk z lavic poslanců KSČM.) Cílem návrhu je apel, aby se poslanci KSČM vzdali možnosti rozhodovat o napravování křivd spáchaných komunistickým režimem. KSČM je přímá pokračovatelka KSČ, která v padesátých letech tyto věci měla na svědomí, tyto věci organizovala a byla nositelem myšlenek, které teď chceme napravit.

KSČM se nikdy nedistancovala od činů své předchůdkyně spáchaných na obyvatelstvu Československa. Nikdy neodsoudila nesmyslné popravy nevinných osob. Nikdy nepožádala občany o prominutí napáchaných chyb. Proto je evidentní, že s okradením obyvatel –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Upozorňuji na čas. Dvě minuty bohužel už uplynuly.

Poslanec Jan Husák: Už dokončím jenom větu. (Hlasitý nesouhlas z lavic nalevo.)

– v měnové reformě a zároveň odnětím majetku církvím v padesátých letech plně souhlasí, s těmi kroky, které byly tehdy učiněny, a i nadále je kryje. Je to podobné, jako by –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas. Opakuji opravdu, že uplynul čas.

Poslanec Jan Husák: – zloděj chtěl rozhodovat o tom, co se vrátí oběti, kterou předtím sám okradl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám řečníky, aby respektovali ten dvouminutový limit ve svých vystoupeních.

Poslanec Grebeníček se hlásí zřejmě také s faktickou a doufám, že lépe dodrží časový limit, než definitivně udělám pauzu.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, pane předsedající. Já jenom v návaznosti na předřečníka chci konstatovat, že i boží prostota by měla mít své meze. (Výbuch smíchu zleva.) Je přece všeobecně známo, že majetku církve katolické nejvíce žilou pustily husitské bouře. Je také skutečností, že právě neuvěřitelná pažravost katolické církve byla jednou z nejvýraznějších příčin oněch bouří.

"Už nechci být v katolické církvi, která se vrátila do středověku," prohlásil nedávno lídr polské opoziční strany Janusz Palikot. K tomu pak ještě dodal: "Za současnou chamtivou, amorální a zpolitizovanou církev se stydím, proto nemohu a ani nechci do ní patřit."

Dámy a pánové, vůbec, ale vůbec se mu nedivím. (Potlesk zleva, poznámky zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Protože jsme obecnou rozpravu nestihli dokončit, budu muset přerušit jednání. Přeruším tedy obecnou rozpravu. Přeruším tedy i jednání Sněmovny na polední pauzu.

Sněmovna bude pokračovat ve 14.30, a protože není žádný pevně zařazený bod, budeme pokračovat tady touto obecnou rozpravou. Dále sděluji, že do deseti minut by se měl sejít organizační výbor – ve 13 hodin 10 minut. Takže organizační výbor ve 13.10 a Sněmovna se sejde ve 14.30.

Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.33 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak dobré odpoledne, dámy, pánové, měli bychom pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Už naběhla tedy i tabule, takže mohu vyvolat poslance Břetislava Petra. Požádám pana poslance, aby se ujal slova. A jenom bych tedy požádal, aby se do sálu dostavila také paní ministryně – věřím, že nebude daleko – která je předkladatelkou tohoto návrhu zákona. Takže jenom poprosím.

(Hlas ze sálu.) Vy chcete fakticky? Já jsem zapomněl ještě, že tady mám sérii faktických, takže ještě bych poprosil pana poslance, kdyby – kde jsem si původně myslel, že to nejsou faktické, ale pak se ukázalo, že rozhodně paní poslankyně Semelová má faktickou... Já bych se zeptal jenom pana poslance Koskuby – nemá faktickou? Aha a trvá na ní. Aha tak to se také... Pan poslanec Grebeníček, ten asi to vyčerpá, a pan poslanec Vojtěch Filip – ten tady ještě není.

Takže vlastně paní poslankyně Semelová jediná a já jí dám tedy prostor k té faktické poznámce. A omlouvám se tedy těm, co jsem nevyvolal.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, děkuji, pane předsedající. Jenom mě mrzí, že teď, když tady není poslanec, na kterého chci zareagovat, to znamená na kolegu Husáka. Pan poslanec Husák tady sdělil, že to, co s čím tady vystupoval pan poslanec Grebeníček, je snůška demagogie. Já bych chtěla říci, že na rozdíl od něho pan poslanec Grebeníček je historik. A byla bych velice ráda, než budete – prostřednictvím předsedajícího – takto vystupovat, kdybyste se seznámil s historickými fakty. Pak bych byla zvědavá, jak fakta, která vycházejí z historických pramenů, budete vyvracet. I když nakonec tomu falšování historie jsme denně svědky.

Dále tady pan poslanec sdělil, že komunistická strana decimovala obyvatele. Vážení, tedy od vás to sedí. Od vás, kteří předvádíte to, co předvádíte nejen tady ve Sněmovně, ale nakonec i v ulicích, kde decimujete důchodce, decimujete mladé rodiny, zdravotně postižené a další. (Vzrušené nesouhlasné hlasy zprostřed sálu.)

Dále pan poslanec Husák sdělil, že KSČM by měla mlčet, že by neměla vůbec hlasovat, případně sama by se měla vzdát práva na hlasování. Myslím, že občané by si měli velice dobře zapamatovat tato slova, zapamatovat si, jak poslanci vládní strany si představují demokracii. Jak ctí zákony, ústavu a práva daná poslancům, kteří tady reprezentují velkou část

voličů. Jak chtějí zakazovat jakýkoliv jiný názor a každého, kdo s jiným názorem vystoupí.

Chtěla bych říci, že Komunistická strana Čech a Moravy opravdu nebude hlasovat pro ten dar církvi, který jste si tady vymysleli, protože si myslíme, že peníze jsou potřeba úplně někde jinde. Ale zároveň bych chtěla upozornit, že Komunistická strana Čech a Moravy jako suverénní strana si nenechá od vás diktovat, co smí a nesmí, k čemu se může vyjadřovat a nemůže vyjadřovat a kdy smí či nesmí hlasovat. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura také s faktickou zřejmou, ale on může skoro cokoli, to je pravda. Tak dobře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To určitě není pravda, pane místopředsedo.

Než přednesu svůj procedurální návrh, tak jenom: podle sebe soudím tebe – dokazují komunisté dnes a denně. Když řekneme, že by bylo slušné a pokorné mlčet, tak oni hned mluví o zákazech, málem o věznění. To znamená, takhle fungovali oni, když měl někdo jiný názor. A když někdo nechápe, že by bylo slušné a pokorné mlčet v některých otázkách, no tak prostě tady chodí a vykládá ty stalinistické řeči.

Procedurální návrh: Jménem dvou poslaneckých klubů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21., případně i po 24. hodině. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlasovat? Dobře, takže budeme hlasovat – po kolikáté hodině, pane poslanče? To už bych mohl umět skoro, ano – po 19., 21. a 24. hodině. Je to tak, jak to umíme. Takže prosím gong. Jenom budu muset chvíli počkat, takže vás prosím, abyste se... Ale zdá se, že ještě přicházejí další, tak já chvíli počkám, protože zřejmě se hlasování úplně nečekalo.

Takže prosím, budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Stanjury, který navrhoval, abychom jednali i hlasovali po hodině 19., 21. a 24.

Takže zahajují hlasování. Kdo je tedy pro jednat po všech těchto hodinách a hlasovat, tak stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 27, přihlášeno je 106, pro hlasovalo 54, proti 48. Tak to vypadá, že by to bylo přijato. Přiznám se – těsněji, než jsme čekali.

Je tady... Prosím pane poslanče, můžete něco říci.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane předsedo. Žádám o zpochybnění hlasování, neboť jsem na sjetině našel křížek, ale hlasoval jsem proti. Takže...(Poslanec Stanjura hovoří mimo mikrofon.) To nevadí, pane Stanjuro, mám prostě právo zpochybnit hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak velmi často tady poslanci z levého křídla mě poučují a poučovali, že když někdo měl křížek a chtěl mít ne, tak se výsledek hlasování nemění a není co zpochybňovat. Takže bych prosil, aby to platilo pro všechny, a ne jenom pro vládní poslance.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčík. – Prosím, ještě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože i to ne nic nemění na výsledku toho, že to usnesení bylo přijato. Bohužel.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Prostřednictvím předsedajícího dobré odpoledne, pane kolego Stanjuro, prostřednictvím mým dobré odpoledne, vy všichni ostatní.

Pan předseda Stanjura má samozřejmě pravdu. Ale řekl jí jenom půl. Přestože jsme uplatňovali, že křížek znamená ne, tak silou koaliční většiny se stejně prohlasovalo to zpochybnění. Máme-li měřit stejným metrem, prosím, pane předsedající, abyste o námitce o zpochybnění pana kolegy Černého nechal hlasovat. Pak to bude spravedlivé. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, naštěstí, kolegové, to nemusím rozhodovat, protože to rozhodnete vy svým hlasováním, takže budeme postupovat... Byl tady ten návrh vás odhlásit, odhlašuji, prosím přihlaste se znovu. A teď, když jste se znovu přihlásili, prosím klidně vstupujte do sněmovny.

Budeme nejdřív hlasovat o námitce.

Zahajují hlasování. Kdo je pro to, přijmout námitku pana poslance, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 28, přihlášeno 140, pro hlasovalo 108, proti 16. Námitka byla přijata.

Teď budeme opakovat hlasování. Já věřím, že už jsou tady všichni, kdo

chtěli hlasovat. Takže budeme hlasovat znovu o návrhu pana poslance Stanjury, že budeme hlasovat a jednat po hodině 19., 21. a 24.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, jednat a hlasovat dneska po hodině 19., 21. a 24? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29. Přihlášeno je 147, pro hlasovalo 72, proti 75...

Takže kolegové, tohle neskončí tak snadno tímto hlasováním. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já myslím, že i opozice ví, že rád pracuji po 19., 21. i 24. hodině, a že tím pádem věří, že jsem hlasoval pro, a přesto mám na sjetině ne. Zpochybňuji proto hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Slyšeli jste, pan poslanec Dědič je rozhodnut pracovat po 19. hodině. Proto podává námitku proti tomuto výsledku hlasování a my budeme o té námitce hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Dědiče, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30, přihlášeno 156, pro hlasovalo 122, proti 25. Námitka byla samozřejmě přijata.

A my budeme opakovat hlasování původní. Původní hlasování je návrh pana poslance Stanjury, abychom jednali a hlasovali po hodině 19., 21. a 24.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, takto tady jednat až do rána, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 31. Přihlášeno 158, pro hlasovalo 83, proti 75. Tentokrát tedy byl návrh přijat.

Pan poslanec Kováčík se přihlásil o slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. My samozřejmě budeme bedlivě sledovat pana poslance Dědiče, s jakou chutí bude pracovat kolem půlnoci či ve tři hodiny ráno. Měli jsme příležitost již tady trávit noci a pan poslanec Dědič tady občas býval na noc skutečně.

Nicméně mám takový drobný návrh, nebo možná požadavek, který bych rád vznesl v této souvislosti, kdy neustále pořád kolem dokola hlasujeme o tom, že prodloužíme náš jednací den i na jednací noc, a tak pro zefektivnění našeho jednání, abychom se vyhnuli těmto situacím, které nás

zdržují od skutečné práce, bych si dovolil požádat příslušný podvýbor nebo pracovní komisi pro jednací řád Poslanecké sněmovny, aby vypracovaly návrh, aby bylo prohlášeno za jednací dobu celých 24 hodin všech sedmi dnů v týdnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já vnímám, že to je souboj důležitých. Je to souboj sice o to, kdy budeme hlasovat a kdy budeme jednat, ale je to především souboj o vydání majetku českého státu.

My od roku 1948 jsme zažili mnoho majetkových přesunů. Ti, kteří v té době žili, zažili znárodnění, zažili jsme kuponovou privatizaci a teď je tady třetí důležitý krok, kdy tento stát velmi zásadním způsobem, a tato vládní většina, hýbe s majetkovou podstatou českého státu. Dámy a pánové, já myslím, že to je tak zásadní zákon, že by se o něm nemělo jednat v noci. Chápu to, chcete, abyste tento majetek předali pod rouškou noci, aby to nikdo neviděl, ale já si to nepřeji a myslím si, že je dobře, když všichni budou vidět, co se v této Sněmovně děje, a nemusíte se toho bát.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, pane předsedo Tejci, já si vás dovolím jenom malinko opravit. Vy jste říkal, že se jedná o vydání majetku českého státu. Jako ministr financí, který je odpovědný za majetek českého státu, si vám dovolím říct, že to není majetek českého státu. Ten majetek je dokonce zablokovaný. Již mnoho let je zablokovaný s tím, že v budoucnu bude vůlí zákonodárce vypořádán. Tu vůli děláme teď a ta vůle má 20 let zpoždění. A my nechceme naplnit své povinnosti, své závazky pod rouškou noci. Můžeme je naplnit za pět minut, budete-li ochotni hlasovat. Pod rouškou noci, krve a násilí ten majetek kdy-si kradli komunisti. Já nechápu, jak se můžete hlásit k jejich kontinuitě!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc byl první, který se hlásil. Pak jsem viděl pana Gazdíka a pan pana Kováčíka. Tak to šlo v pořadí.

Poslanec Jeroným Tejc: Já mám pocit, že pan ministr Kalousek ten zákon nečetl. Protože kdyby jej četl, tak něco takového nemůže říct. Tady je evidentní, že se nejedná o žádnou restituce, protože restituce je vrácení do původního stavu, ale tady se nic do původního stavu nenavrací. Tady se dává více práv a více majetku, než které k 25. únoru 1948 církve a tyto

organizace vlastnily. Je to tak. Stačí si to přečíst. A i proto tady není výčet toho majetku, o který se jedná. Není tady výčet majetku, na základě kterého byla vypočtena ona částka, která se tady vyplácí. A i proto nechcete tady řešit tuto věc zákonem, ale chcete ji řešit dohodou, tak aby nebyla změnitelná. Já si myslím, že to je podstatné a to je potřeba, aby tady zaznělo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Gazdík dal přednost panu ministru Kalouskovi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Na jednu jedinou větu – děkuji panu předsedovi Gazdíkovi. Lžete, pane předsedo klubu sociální demokracie. Podlehl jste demagogii zlodějů. Hájíte tedy demagogii zlodějů! Jste lhář a demagog! (Výkřiky v sále: Fuj! Hanba!)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan Gazdík. Pan Vojtěch Filip je také přihlášený.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já chápu, že se sociální demokracie snaží zakrýt problémy se svým financováním. Nicméně dovolu, abych ocitoval rozhodnutí Ústavního soudu, který jasně říká, že dlouhodobá nečinnost Parlamentu ČR spočívající v nepřijetí zvláštního právního předpisu, který by vypořádal historický majetek církví a náboženských společností, je protiústavní a porušuje čl. 1 Ústavy ČR, čl. 11 odst. 1 a 4, čl. 5 odst. 1, a čl. 16 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 1 dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Znovu opakuji: vypořádal historický majetek církví a náboženských společností. Tak říká Ústavní soud. (Hluk v sále, potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak kdo je teď na řadě? Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Víte, kdyby šlo skutečně o historický majetek nezpochybnitelný, kousek po kousku prokázaný, s reálným oceněním, nikoli o politickou dohodu, prosím. Proti tomu nic. Kdyby ten zákon nebo ten návrh nešel před 25. únor 1948, v tom nás pan kolega Kalousek, resp. naše předchůdce, trochu přeceňuje. On přece ten návrh jde hluboko před 25. únor 1948. My jsme tehdy nevládli skutečně. Anebo snad by bylo potřeba také prohlásit Josefa II. za komunistického zloděje. To snad ne, to není myšleno takto.

Takže prosím vás pěkně, pojďme objektivně posuzovat. Co skutečně

patřilo nezpochybnitelně, nechť je vydáno, ale nezpochybnitelně. Pokud to silou projde, jako že je vidět, že to silou projde, ať to má být ve dne, nebo pod rouškou noci, tak si myslím, že nebude v této republice po této stránce klid. Přinejmenším musím říci, že nic na světě není nezvratného, jen smrt. A každý proces, a zejména proces majetkový, který kdy proběhl, ať už u nás, či kdekoli jinde, v kterékoli civilizované zemi ve světě, přece mohl být, tedy ten proces přerozdělení majetku, posléze přezkoumán, alespoň tam, kde se prokáže či prokázalo, že onen přesun nebyl úplně košer, že nebyl podle zákona, že není dokázáno, že to patřilo tam, či onam.

Já jsem skutečně přesvědčen o tom, že je potřeba s chladnou hlavou to posuzovat a že lépe třikrát měřit než jednou říznout. I za cenu, že jestliže to teď dvacet let bylo u ledu, tak ať je to u ledu další léta, než to bude nezpochybnitelné, abychom ani my někdy v budoucnu nemohli říci: no toto musíme přezkoumat, toto se nám nelíbí, toto nemá v pořádku všechny doklady. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Pan poslanec Paroubek s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já dost dobře nechápu v tom poobědovém čase silná slova z úst pana ministra financí, ale budiž, je to věc vkusu.

Myslím, že jsem vyjádřil svůj názor ve velice rozsáhlém vystoupení s použitím argumentů profesora Pavlíčka, myslím si nezvratitelných. Jeden z těch argumentů je mimořádně důležitý, a sice že naznačuje pan profesor, nebo říká jasně, že dochází k prolomení hranice 25. února 1948.

Ale jeden argument, který tady nebyl vůbec použit, je vyjádření Evropské komise, které, myslím, bylo ne příliš věrohodně bagatelizováno ministerstvem financí. Evropská komise se vyjádřila v tom směru, že v čase recese a řekneme ekonomických problémů, do kterých se česká ekonomika dostala, je zvláštní, že vláda si chce přidělovat další fiskální problém, kterým je závazek splácení finančních restitucí. A to si myslím, že je věc, která by tady měla zaznít. Já to tady připomínám a doufám, že se mně nedostane stejné odpovědi, jako se mně dostalo včera od paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, v podstatě jenom osobní urážky, mimo půdu Poslanecké sněmovny, anebo teď na adresu pana předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie ze strany ministra financí. Chci faktickou reakci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Na faktickou otázku, pane

poslanče Paroubku, máte právo na faktickou odpověď. Kdybyste lhal, což jste teď nečinil, tak bych vám řekl, že jste lhář. Vy jste dal připomínku, která skutečně vyplývá z dokumentů Evropské komise, a položil jste otázku, která je relevantní.

Evropská komise v argumentaci na náš konvergentní program upozorňuje na skutečnost, že bude-li zákon, a já pevně doufám, že bude, o vyrovnání s církvemi platný k 1. 1. 2013, pak podle metodiky ESA 95, kdy se nepočítá kešové splácení, je úplně jedno, jak dlouho se to bude splácet, ale celý objem splátek spadne do jednoho rozpočtového roku, metodicky – nikoli kešově, ale metodicky – dojde k nárůstu deficitu, což je, upřímně, něco, co jsem mnohokrát vyrovnával v Evropské komisi, ta s tím počítá a není to problém. Rozhodně nebudeme podrobování sankcím, co se toho týče. Je to metodický účetní problém, na který existuje jedna jediná odpověď: Jestliže někdo někomu něco ukradl, tak skutečnost, že to vrátí, nebude přece podmiňovat svou současnou ekonomickou situací. Zvlášť když se mu v minulosti dařilo mnohokrát lépe. Představte si, pane poslanče Paroubku, že jste mi, nebo radši ať se do té pozice dostanu já, že jsem vám ukradl hodinky. Jsem přistižen. Mezitím jsem je dal do zastavárny. A všichni budou říkat: Je přece jasné, že teď, když se tomu Kalouskovi daří tak špatně, tak nemůže tomu Paroubkovi ty hodinky, co mu ukradl, vrátit, to musíme počkat, až se mu bude dařit lépe.

Česká republika je právní stát. A to, že dvacet let – dvacet let Poslanecká sněmovna, Parlament České republiky není ochoten respektovat, že jsme právní stát. To, že k věčné ostudě před celým světem jsme jediná postkomunistická země, která nedokázala tento problém vypořádat, která nedokázala tento problém vyrovnat. Všechny ostatní země bývalého komunistického bloku už dávno tento morální závazek vyrovnaly, jenom Česká republika ne! Někdy si kladu otázku, zda to není tím, že Česká republika je jedinou zemí postkomunistického bloku, která není postkomunistická, ale je pořád komunistická. To je tak jediná logická odpověď na to, proč jsme doposud jako jediná postkomunistická země tenhle problém nedokázali vypořádat.

Neexistuje slušná odpověď na to, že nechci vrátit něco, co jsem ukradl. A to je dostatečný argument i pro Evropskou komisi. A ujišťuji vás, že jsem na toto téma vedl jednání i v bývalé Topolánkově vládě. Nebýt jakéhosi bývalého komunisty Tlustého, tak ten problém už tady dneska není a byl schválen už za Topolánkovy vlády. A i tenkrát jsme to dokázali Evropské komisi vysvětlit a setkali jsme se tam s pochopením.

Jinak dovolu, abych rovněž složil hold panu poslanci Kováčikovi. On mluvil naprosto konzistentně, zcela nad věcí a je srozumitelný. On nám tady řekl, že prostě není nezvratitelné. On nám z bohorovné pozice své politické strany řekl: schvalte si co chcete, my to stejně zase jednou u-

kradneme podruhé. To je velké memento. (Směje se.) Já myslím, že na to bychom si měli dávat pozor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám Vojtovi Filipovi, tedy poslanci Filipovi, protože jsem mu měl dát slovo dříve a myslím, že se ho vzdal, tak se omlouvám za to nedorozumění. Doufám, že mi to odpustí a dávám mu slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající, máte odpuštěno.

Já si dovolu ve svém vystoupení říci nejméně tři věci. Ta první věc se týká toho, co jsem nemohl říci před polední přestávkou. Byl bych rád po tom včerejším trapném extempore, kdy jsme ztratili pozici parlamentní republiky a stali jsme se policejním státem, aby bylo jasno, že by bylo velmi nevhodné, aby poslanci vyzývali k tomu, aby byla porušována Ústava a Listina základních práv a svobod. A prostřednictvím, pane předsedající, vás panu Husákovi: Přečtěte si, pane kolego, článek 3 a příště nevyzývejte k tomu, aby tady lidé neměli stejná práva. O to vás žádám velmi naléhavě.

Druhá věc. To, co tady řekl pan ministr Kalousek. Dobře, já také umím citovat z nálezů Ústavního soudu, ale jsem jeden z mála těch, a myslím, že tady je jenom kolega Vidím a kolegyně Parkanová, případně kolega Grebeníček, kteří u toho byli ve chvíli, kdy ve Federálním shromáždění vstal pan poslanec Lux a řekl, že je potřeba do zákona 229 dát blokační paragraf. Následovalo přerušení schůze Federálního shromáždění v obou komorách, dohodovací řízení a ten paragraf tam byl dán s tím, že vyrovnání bude výčtovým zákonem, a takový výčtový zákon tady je. Jakékoliv jiné tvrzení je v rozporu s historickou pravdou. To, že se tady nikde nenašla vůle, a byla tady možnost, aby příslušné blokační paragrafy – § 29 zákona o půdě byl anulován, a jakkoli se mohl vyjmenovat jiný majetek, kterým by se ta vůle tehdejšího zákonodárce naplnila, a bylo by to dáno docela jednoznačně.

Třetí poznámka. Víte, průměr, který tady použil pan ministr financí, je nejen přitažený za vlasy, on je lživý. On nemá vůbec žádnou právní podstatu, protože kdyby – jak on tady řekl – ukradl hodinky panu Paroubkovi, tak to byly hodinky pana Paroubka. Ale tady nejde o žádný majetek, který by církev vlastnila, a to si řekněme na rovinu, protože v tomto ohledu je reálné, že není pravda to, co tady bylo řečeno na margo České republiky jako jediného státu, který se s tím nevypořádal. U nás platily určité právní poměry, které jsou nesrovnatelné s právními poměry Francie, Anglie, Slovenska nebo Maďarska. I slovenský majetkový vývoj byl jiný. A všimněte si, že i v zákoně 229 se používá vůči slovenskému státu, tedy vůči Slovenské republice, od té doby jiný postup, než který se používal v

republiky České, protože jak rodinné právo v tehdejších Horních Uhrách bylo jiné, než bylo v Čechách, stejně jako tomu bylo s pozemkovou držbou. A to si tady můžeme dělat historický exkurs všichni, kteří jsme to kdy studovali. Tak si to přiznejme.

A nejde o to, že by ten stát něco ukradl v tomto ohledu, to, co je neprokazatelné. To bychom museli říci, jak se prokazuje v pozemkových knihách vlastnictví toho kterého konkrétního pozemku. A tam bude zapsáno, že to je bez dokladu. V těch pozemkových knihách budete mít, že to je bez dokladu. V tomto ohledu bylo zapsáno právo užívání veřejného majetku pro církev. To je přece něco jiného než právo vlastnické.

A jestli chcete ten dar učinit, učíte to, ale i ten, kdo se zachová špatně k dárci, je postihován podle darovací smlouvy tím, že může darce od obdarovaného chtít ten dar zpět. I to platí od roku 1811 na tomto území, vážení přátelé.

Takže v tomto ohledu prosím, abychom když tak jasně řekli, co je prokázáno, co není prokázáno, co bylo ukradeno a co nebylo ukradeno. Kdo navrátí okradeným lidem po pádu bank v 90. letech jejich prostředky? Kdo to bude? Vy, pane ministře financí? Asi těžko. To by nesměla být tato země zadlužená a rozkradená.

Nezlobte se na mě, ale taková argumentace, kterou jste použil, byla zcela neadekvátní situaci, protože vy tady argumentujete jakousi krádeží. Tak se pojďme podívat, jaký byl majetek Československé republiky v roce 1918 při vzniku, v roce 1938, v roce 1948, 1989, jaký byl v roce 1993 k 1. lednu 1993, a podívejte se na ty tunely, kde jsme dnes, s jakým jsme státním dluhem. A o tom se bavme, kde ty majetky zmizely. A nechtějte to po lidech, které jste okradli na mzdách, protože jsou nejnižší v Evropě, protože taková ostuda, jaká se tady odehrává, přece nemá obdoby.

A pokud se budeme bavit o tomto majetku, nejde o to, co vy jste poznamenal na účet předsedy našeho poslaneckého klubu, že tady říká, že to bude znovu ukradeno. To není pravda. Vy to kradete státu, vy to berete těm lidem, kteří to vytvořili. Vy zapomínáte na to, že tady od modu vivendi – a myslím, že to bylo jedno z velmi dobrých vystoupení, které tady bylo jasně historicky dáno, od kterého data se platí nejen platy církevních hodnostářů, ale od kterého data se platí všechny opravy kostelů, klášterů a podobně, toho majetku, který byl veřejnoprávního charakteru. Tak si to řekněme na rovinu.

Tak předložte účet od roku 1930, od té chvíle, kdy došlo k modu vivendi, jakým způsobem ty majetky šly, jakým způsobem šel do toho majetek všech, ale všech daňových poplatníků, ať už to byli věřící katolické církve, ať byli bezvěrci, ať byli v československé církvi husitské, a tito lidé platili o-pravy všeho toho majetku nemovitého. Přičtete k tomu mzdy a podívejme

se na to, pro koho byl ten modus vivendi výhodný, jestli byl výhodný pro Československou, potažmo Československou socialistickou republiku, protože tento modus vivendi nikdo nikdy nezrušil. A když to teď budeme rušit, tak se na to podívejme, jakým způsobem to bude fungovat. Jestli tady budou občanská sdružení, potažmo církve, mít výsadní postavení, které tady nemá žádné jiné občanské sdružení, které tady nemá žádná jiná součást občanské společnosti, natož aby je měli občané. Přece není možné, abychom se odchýlili natolik od Ústavy České republiky, že bude mít církev větší práva než má občan tohoto státu a než má stát samotný. Nebo to opravdu chcete dopustit? (Potlesk z levé strany sálu.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přihlášku pana poslance Pavla Kováčíka jsem šestkrát vypnul, tak jde zřejmě požádat o to, abych byl vystřídán v řízení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, musím vrátit hold vzdaný mi panem kolegou Kalouskem, panem ministrem financí. I já jemu skládám hold. Opět neklamal. Jeho schopnost generalizace a převedení všeho na cokoliv se opět projevila.

Takže znovu a lépe možná. Nezpochybnil jsem, co komu jasně a nezpochybnitelně patří, že je třeba dát, vrátit, chcete-li, restituovat. Ale říkal jsem, že tam, kde to není nezpochybnitelně prokázáno, je třeba ten proces přezkoumat. Nebo není snad krádeží, když dáme někomu něco, co mu prokazatelně nepatří? Obráceně se ptám. Aby to nedopadlo – a máme tady tu zkušenost ze zemědělských restitucí. Za združstevněnou hubenou kozu se vracelo deset tučných krav a traktor navrch. Byl bych nerad, aby to dopadlo podobně.

Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Foldyna, který má faktickou, která má přednost, a už taky měl mluvit dávno. Takže prosím, pane poslanče, teď vy.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já se omlouvám. Jsem z klubu sociální demokracie, nikoliv KSČ, nicméně to, co tu zaznělo – nic není navěky. To je pravda. To není o žádné konfiskaci, o lidových milicích a kradení. To je o tom, že veřejnost má v této chvíli možnost vidět diskusi, která se tady provádí, cítit to, co za 24 měsíců jste, moji kolegové z koaličních stran, stihli. To znamená, vy jste za 24 měsíců dokázali vzít peníze postiženým, dětem, invalidům, důchodcům a všem, kteří chodí do práce, jste přitížili tím, že jste jim zvedli daň z přidané hodnoty. Teď chcete vydat majetek. Říkáte: "Co

bylo ukradeno, musí být vráceno." Ale přátelé, vy vůbec nechcete respektovat – (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se, ale byla to faktická, opravdu, takže to musíme. Pan poslanec Tejc je na tom lépe.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, já jsem na tom jenom zdánlivě lépe. Já jsem chtěl reagovat na pana ministra Kalouska, zatím ho tady v sále nevidím, jistě se zase vrátí, případně nás poslouchá někde jinde.

Nicméně k tomu, co tady zaznělo. Sociální demokracie přece nepochybně restituaci jako takovou, ale my pouze říkáme, že se má vracet za prvé pouze majetek, který církev vlastnila k 25. únoru 1948, nikoliv majetek, který byl díky pozemkovým reformám církví odňat třeba změnou z roku 1919 a z roku 1947. To za prvé. A za druhé říkáme, že tady je spor o to, jestli se k církvím náhodou nechová tento stát daleko příznivěji než k ostatním restituentům, kteří tady byli v 90. letech.

Já řeknu jeden jediný případ. Jestliže cena pozemků dnes tržní je za metr čtvereční zhruba kolem 10 korun u zemědělských pozemků a ocenění, které tady je a které paní ministryně nebyla schopna zatím nikomu pořádně obhájit, je 44 korun, tak se ptám, jestli je to stejný rovný přístup k restituentům z 90. let, kteří dostávali zlomek majetku, který jim byl zabaven a který jim byl ukraden. To za prvé.

Za druhé. Je vidět, že pan ministr Kalousek, a to je myslím to nejpodezřelější, je do tohoto zákona emočně zabrán a je na něm skutečně vidět, že mu jde o to, aby ten zákon byl schválen. Nic proti tomu, ať si každý udělá názor sám. Ministr financí, který všem škrtá, tady najednou miliardy hledá. Možná je hledá, protože je nebude platit on, budou je platit příští ministři financí v příštích deseti, dvaceti, možná třiceti letech. Budou je splácet příští generace, budou je splácet ještě děti našich dětí, protože vznikne výrazným způsobem nové zadlužení České republiky.

K tomu, co tady pan ministr Kalousek říkal, k té urážce, kterou tady vznesl. Já se přiznám, že ve vztahu k urážkám zrovna od pana ministra Kalouska jsem imunní. Na rozdíl od něj tyto věci nebudu hnát k mandátovému výboru, ten má jistě práce i tak dost a jistě práce bude mít i v příštích měsících. Chtěl bych ale říct panu ministrovi Kalouskovi, že jsem zde byl zvolen proto, abych hájil zájmy lidí žijících v této zemi, nikoliv zájmy církví. A proto ať mě tady bude urážet od rána do večera, od večera do rána, ať ten zákon budeme projednávat od rána do večera, od večera do rána, tady tyto zájmy lidí budu hájit a budu vystupovat proti způsobu, jaký pan ministr Kalousek prosazuje na údajné vyrovnání s církvemi. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek má slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, mně je to velice líto, co teď řeknu, a strašně mě mrzí, že vlastně nemohu souhlasit s tím, co tady řekl předseda poslaneckého klubu, jehož jsem členem. Já se musím vůči němu pana ministra Kalouska zastat. Já se domnívám, že tentokrát a v tomhle sporu pan ministr Kalousek má pravdu. A já se tady musím obrátit spíš na své kolegy tady vlevo, na levou část Sněmovny, a rád bych vás, kolegové, vyzval: Vzpamatujte se, milí kolegové, vzpamatujte se, protože já si myslím, že tohle je ve skutečnosti naše možná jediná naděje. Když se, přátelé, podíváte, jak fungují úřady práce pana ministra Drábka, charita je poslední, co nám zůstává v této zemi! U nás v Ostravě charita funguje zaplaťpánbůh dobře. Já se domnívám, že pokud bude takhle pokračovat rozpad sociálních služeb v této zemi, tak mi připadá, že skutečně charitativní činnost církví je jediné, co nám zbývá. Takhle se na to musíme nyní dívat. (Veselost v sále.)

Jediné, co mě tedy trochu mate, je, že si pamatují vyjádření pana arcibiskupa Duky, a to mně trochu vadí. Když tady byla velká demonstrace, jak si vzpomínáte, v sobotu ta stotisícová na náměstí, tak mě hodně znepokojilo vyjádření pana arcibiskupa, který řekl, že bylo zneužito stávkového práva a že bohužel nám hrozí vláda ochlokracie a lůzy. To si myslím není dobrý postoj, má-li se tedy církev stát tím posledním, kdo se bude starat o chudé v této zemi. (Potlesk zleva.)

Ale opakují, v zásadě si myslím, že tahle strategie pana Kalouska je správná. Tohle je poslední, co zbývá, pokud tato vláda dokončí své dílo.

Já se omlouvám panu ministrovi a panu poslanci Tejcovi a rád bych řekl, že když mám říci vážně, co si myslím, že nebudu používat argumentů právníků, které tady zaznívaly, ale byl jsem na vystoupení paní bývalé místopředsedkyně Ústavního soudu paní Elišky Wagnerové. Já řeknu jenom dvě věci, které mě tam zaujaly, protože snad ji nebudete podezírat z toho, že ona je stoupenec toho, že se nemá vracet, co bylo ukradeno a podobně. A ona tam řekla, protože ona je spojena s Ústavním soudem, který vydal rozhodnutí, které tady dnes pan poslanec Gazdík četl, tak ona ve svém vystoupení říkala, že pokládá za velmi problematické to, pokud se uplatní ono vypořádání majetku takovým selektivním způsobem, zvlášť pokud se to bude týkat těch záborů, které byly provedeny podle zákona 142/1917, to znamená ještě na půdě řekněme relativně demokratického státu Beneše, a to podle ní opravdu otevře nespravedlnost vůči těm ostatním, kteří pak můžou uplatňovat svá práva, a to je potom veliký počet těch, kteří se mohou ozvat. A druhá věc a druhý argument, který připomenu z jejího vystoupení, že si myslí, že tato Sněmovna nemá mandát rozhod-

vat za budoucí generace, na dvacet třicet let petrifikovat určité poměry a dávat tady jistotu, kterou nikdo z ostatních občanů mít tady nebude, zvlášť v současné době, která je tak nejistá.

Takže tyto dva argumenty uvádím jako argumenty někoho, kdo rozhodně není levicový a je to přitom dost velká autorita ústavního práva. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsou tady čtyři přihlášky k faktickým poznámkám. Jenom nevím, jestli už mezitím neproběhly. Pan kolega Kováčík. Pan kolega Rykala. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Já nebudu reagovat na vystoupení, která tady zazněla přede mnou. Jen bych chtěl poprosit, ať už bude řídit schůzi Sněmovny paní Parkanová, nebo paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, nebo i pan Zaorálek, tak bych chtěl poprosit. Paní poslankyně Kohoutová tady neustále vykřikuje na poslance, kteří hovoří za pultíkem. Mě to uráží. Mě uráží, pokud vystupuje poslanec této Sněmovny a je na něho pokřikováno. Stejně tak mě uráží, pokud někteří ministři této vlády usínají během průběhu Poslanecké sněmovny. Já bych poprosil vedení Sněmovny, aby takové věci netolerovalo. Děkuji. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My si poradíme, jak to budeme řešit, usínající poslance. (Veselost v sále.) Určitě něco najdeme.

Teď tady mám pana poslance Polčáka přihlášeného jako faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, já jsem si musel vzít na pomoc toto zařízení (laptop), protože bych si dovolil v tom balastu, co tady bylo vše řečeno, citovat skutečně z jednoho nálezu Ústavního soudu vzhledem k tomu, že se říká, že tedy majetek církve nevlastnily, že máme času dost na toho, abychom jej vydali.

Za prvé bych se chtěl velmi rázně zastat pana ministra Kalouska, pokud tedy on byl jaksi ve svých výrazech expresivní. Nicméně může mi někdo vysvětlit, jak to, že je zde nález z 31. srpna loňského roku, možná, že do této doby není dostatečně známý všem mým předřečníkům, z něhož se jasně podává: Za situace, kdy dlouhodobá nečinnost zákonodárce znemožňuje církvím dosáhnout uspokojení jejich restitučních nároků, je za určitých okolností přípustná a projednatelná žaloba na určení vlastnického práva. V tomto konkrétním případě došlo k vydání majetku na základě nálezu Ústavního soudu z loňského roku římskokatolické farnosti Heřmanovice. Kdyby to církev nevlastnila, tak jí to náš Ústavní soud vydá? Kdyby to církev nevlastnila v předchozím období, tak by jí tento majetek byl vydáván?

Zamysleme se, prosím vás, nad nálezy Ústavního soudu, protože podle článku 89 Ústavy jsou nálezy Ústavního soudu vykonatelné a závazné pro všechny orgány a osoby. – To je článek 89, pane kolego Filipe. – A to znamená, orgánem je orgán veřejné moci, to je i Poslanecká sněmovna. A domnívám se, že by zásadním způsobem porušila Ústavu – a nedívám se tedy panu ministrovi Kalouskovi –, pokud by nerespektovala nálezy Ústavního soudu.

Pokud se říká rovněž, že na to máme ještě roky čas, jak zaznělo od pana Kováčíka, je třeba říci, že v jiném nálezu Ústavní soud právě pod vedením zmíněné paní soudkyně Elišky Wagnerové řekl, že tato náhrada musí být vyplacena, resp. musí být přijata odpovídající úprava v době naprosto nezbytné a naprosto krátké.

Ty nálezy jsou dostupné a podle Ústavy jsou vynutitelné a závazné pro všechny z nás, to znamená i pro kolegy z levé části spektra. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady faktické, takže tedy ještě vyčerpám faktické. Pan poslanec Korte, fakticky dokonce Jeroným Tejc a Ivan Ohlidal. Takže faktické mají přednost i před přednostními, takže v tomhle pořadí. Pan poslanec Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mám poznámku zejména k tomu, co říkal pan Filip. Stihnu-li to, budu mít ještě druhou. Odpovím obrazně a vrátím se k obrazu páně Paroubkových hodinek. Dědečkovi pana Paroubka ukradli hodinky. Někdo je čtyřicet let nosil a používal, pan Paroubek se pak dalších dvacet let domáhal jejich návratu. A po dvaceti letech, když má zloděj být přinucen je vydat, řekne: "No moment, ale to musí ten dědeček dokázat, že vůbec byly jeho!" Na to já říkám, na to já říkám, že zloděj možná nevěděl, komu ty hodinky bere, ale věděl, že nejsou jeho!

Poznámka číslo dvě na adresu slovníku a obsahu toho, co říkají poslanci sociální demokracie. Když to poslouchám, nejsem schopen rozlišit jejich jazyk od jazyka KSČM. Doufám, že to vnímají i voliči.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc je další s faktickou a pak Ivan Ohlidal.

Poslanec Jeroným Tejc: Víte, ono to je složitější. Ono také je potřeba vnímat to, že pokud tedy byl majetek odebrán, tak církev i po dobu od roku 48 byla částečně financována ze zdrojů státu. Ale to není to nejpodstatnější. Jestliže tady někdo říká o ukradených hodinách, tak já jsem pro to je vrátit. Ony se nevrátily ty hodinky většině restituentů v 90. letech v tom stavu, v jakém byly odevzdány. Tady místo hodinek se má vrátit

orloj. To je první věc, která si myslím, že je tady zpochybněna, protože paní ministryně stále ještě nedodala soupis majetku, který má být vydán, a soupis majetku, ze kterého vychází ono ocenění.

A k nálezu Ústavního soudu – já s ním nepolemizuji. Ale jsem přesvědčen, že kdyby se postupovalo podle tohoto nálezů, kdyby se vydával majetek, o který by se církev ucházela, tak nakonec v konečném součtu majetku bude daleko méně vydáno a daleko méně zaplacen než tímto návrhem, který tady předkládá vláda, který vydává víc, než co bylo ukradeno. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď faktické – pan poslanec Ohlídal a pak Opálka a hlásí se s přednostním právem pan ministr Schwarzenberg. Ale faktické, opakují, mají přednost.

Poslanec Ivan Ohlídal: Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych reagovat na pana poslance Polčáka, který se neustále ohání nálezy Ústavního soudu. Chtěl bych si všimnout jedné maličkosti a zeptal bych se ho, jestli i tato maličkost je obsažena ve výnosech Ústavního soudu. Tato maličkost se týká jedné věci: Při stanovování hodnoty majetku církví byly účelově použity ceny zemědělské půdy a lesů, které neodpovídají ani současné tržní realitě. Metr čtvereční zemědělské půdy je oceněn na hodnotu zhruba 45 korun, zatímco reálná průměrná cena zemědělské půdy se pohybuje od 6 do 13 korun. Lesní pozemky byly oceněny cenou zhruba 28 korun, zatímco podle odborníků je průměrná cena této půdy zhruba asi 11 korun. Nadhodnocení, které má být poskytnuto církví, potom činí zhruba 53 mld. korun.

Ptám se paní ministryně kultury, jestli mně tuto skutečnost může vysvětlit. Neptám se pana ministra Kalouska, protože jistě bych si vysloužil expresivní hulvátské výroky na svoji adresu, což se mně skutečně už zajídá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tam mám pana poslance Opálku a Humla. Faktické se zmocnily prostě sněmovny. Ano, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dlouho jsem odolával, nakonec jsem neodolal. Víte, ta poznámka, která upozorňuje širokou veřejnost, ať si všimne souznění klubu KSČM a ČSSD, je zcela mimo mísu, protože autor si nevšiml, že široká veřejnost ve své většině souzní s těmito dvěma kluby. A oni jsou prostě jenom mluvčí v této Sněmovně v menšině. A vy to stále neslyšíte.

Druhá moje poznámka je: Jaká to byla krádež majetku, když ten maje-

tek sloužil široké veřejnosti, sloužil tomuto státu, sloužil občanům tohoto státu? Ano, jsou samozřejmě objekty, které se rozpadly, to nepopírám. Ale ty se rozpadají po této dvacet dva proběhlé tzv. sametové revoluci také a možná ještě rychleji než tehdy. Takže jestliže tehdy sloužil ten majetek celému národu, tak to, co se rozkradlo po roce 1989, slouží jedincům, a-nebo už neslouží vůbec nikomu. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pana poslance Humla, také bude mít dvě minuty.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo, já ty dvě minuty snad ani nebudu potřebovat. Chtěl jsem jenom zareagovat na ty hodinky, protože mně to trochu vrtá v hlavě. A opravdu si myslím, že se o krádeži páně Paroubkových hodinek dá těžko mluvit, když je používal po celou tu dobu pan Kalousek a pan Paroubek mu do nich ještě kupoval baterky, do těch hodinek! (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana ministra Schwarzenberga, protože je teď přihlášen s přednostním právem vystoupit. Prosím, pane ministře, došlo na vás. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, diskutujeme tady už poměrně dlouhou dobu, drahnou dobu, o restitučním zákonu vůči církvím. Je to roztodivné poslouchat, neboť argumenty, které, když člověk zná české dějiny, vývoj českého práva, které tady zaznívají, jsou opravdu čistě iluzorní. Argumentovat "když to sloužilo národu, tak to není krádež" a podobné krásné argumenty... Uvědomme si, že bychom se měli vrátit k jisté poctivosti ve svých argumentech. Já čekám, až aspoň někdo bude tak upřímný, že zde vystoupí a řekne: Dámy a pánové, nesnáším flandáky, církev mi může být ukradená, nechci, aby cokoli dostali, žádná restituce ať se nemá konat, považují je za tmáře zavřeníhodné. Tak bych řekl ano, aspoň je to upřímný člověk. Říká tady, co si myslí, a nevydává argumenty, které když je podrobně analyzujete ať z právního, nebo z historického hlediska, jsou naprosto liché.

Celkem bych jenom rád připomněl něco, co mě už učili v obecné škole v Čimelicích svého času, je tomu přes 70 let. Přechovávač je horší zloděje. A my se tady zachováváme takto! My prostě říkáme: To, co jsme si vzali, chceme si ponechat. Ať vyvádějí ostatní, co chtějí, my to chceme využívat, my si to chceme sami zprivatizovat, proč to máme vracet? To by pak bylo aspoň upřímné přiznání!

Děkuji mnohokrát. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A můžeme se možná vrátit do řádné rozpravy. Máme tu přihlášky a Břetislav Petr je řádně přihlášen do rozpravy, takže já ho požádám. Už to možná ani nečekal, ale je dojat z toho, že se nakonec dostane opravdu ke slovu. (Pobavení.) Prosim, pane poslanče, je to tak! Prosim.

Poslanec Břetislav Petr: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že za předcházející půlhodinu jsme zde vyslechli celou řadu názorů, které se diametrálně liší, myslím jednu záležitost, kterou je třeba nějakým způsobem akceptovat, a to je, že majetek církví od josefínských dob byl účelově vázán. A to platilo i za Rakouska-Uherska, platilo to za první republiky a platilo to až do roku 1948. A účelová vázanost, pokud chtěla církev s tímto majetkem něco udělat, ať už ho prodat, pronajmout, anebo něco jiného, byl vázán na souhlas státu.

Ale vraťme se ještě k těm různým nepoměrům a poměrům. My chceme vrátit církvi majetek, pokud bude tento zákon schválen, ale s tím účelově vázaným majetkem církev zajišťovala jisté služby, ať už to bylo vedení mat-rik, uzavírání sňatků, ať už to bylo vedení chudobinců, nemocnic, sociálních ústavů, a my dneska chceme vrátit pozemky a majetek, ale slu-žby, které dříve vykonávala církev, zůstaly státu! Tak já se domnívám, že je tady dost výrazný nepoměr a že budeme splácet drahnou řadu let a církev řekne: my bychom ty nemocnice třeba udělali, ale vy nám ještě dlužíte to-lik a tolik peněz, takže my na to nemáme.

Já si myslím, že tady je výrazný nepoměr toho, když bude schválen zákon, co církví chceme dát, a to, co zůstalo státu v přechodném období, které tady různým způsobem nazýváme, od roku 1948 do roku 1989.

Ale co mi vadí nejvíce, je výrazný nepoměr mezi soukromými restituenty a církvemi. Bylo už tady o tom hovořeno. Normální restituenti, ať už se jim dostalo restitucí v rámci zákona 229/1991 Sb., nebo vyhlášky 316 z téhož roku, tak jim zemědělská půda byla ohodnocována na úrovni do 10 korun, kdežto v návrhu, který je předkládán, je to u zemědělské půdy čtyřikrát více a u lesní půdy proti tomu, jak to bylo počítáno soukromým restituents, je to asi třikrát více. Je zde výrazný nepoměr. A musíme si uvědomit, že ještě 10 % restitučních nároků soukromých restituents není vyřešeno. Takže otázka je: těm, kterým jsme to nevyřešili, hovořím o soukromých restituents, budeme je platit tak, jak jsme platili ty předcházející, kterým jsme to vyřešili v roce 1992 nebo 1993, anebo když už církvím dáme za pozemky částky, o kterých jsem hovořil, zdali těm zbývajícím soukromým dáme také částku 45 nebo 23 korun za lesní půdu.

Pochopitelně zákon neřeší nic jiného než vyrovnání majetku. A očekáváme snad, že zbytek problémů, které se váží mezi církví a státem,

se vyřeší sám? Z ohlasu veřejnosti na tento zákon soudím, že ne! Princip jenom majetkového vyrovnání je naprosto zavádějící, neboť degraduje jak stát, tak i církve na subjekty, které jsou řešiteli pouze majetkových a finančních zájmů. Takový postup se snad hodí na tržiště, když se bude prodávat vůl, ale já si nemyslím, že se hodí na restituce církví. Přece stát i církve v historii, a snad i v budoucnu, byly nositeli morálky, kultury a du-chozna. Nevadí nám, že o těchto záležitostech se v zákonu nějakým způsobem nehovoří? Co když některé z církví, myslím, že je jich 18, ten ma-jetek probendí a nakonec tomu státu, aby nefekly, že jede proti církvím, zůstane povinnost tyto církve nějakým způsobem honorovat a platit je na-dále? Jaké jsou záruky, aby majetek nebyl prodán, aby nebyl rozfofrovan, ale aby sloužil k účelům, ke kterým má sloužit?

Chtěl bych se otázat paní ministryně, zda jí nevadí, že tento zákon neřeší i některé jiné problémy než pouze majetkové, tj. kulturu, památky, starost o ně a všechny další věci. Udělejme to rychle, dejme peníze, ale dejme peníze pouze za majetek, který má nějaký legislativní podklad.

Chtěl bych říci, že – na rozdíl od těch hodiniek – první pozemkové knihy byly dělány za vlády Marie Terezie a od roku 1811 byly zevidovány všech-ny pozemky na oblasti Rakouska, nehovořím o Uhersku, poněvadž tam platily úplně jiné zákony. Takže zde by nemělo dojít k tomu, že budou nějaké pozemky, které nebudou mít ve starých pozemkových knihách své-ho vlastníka.

Domnívám se, že zákon nelze upravit pozměňovacími návrhy, a hlásím se k těm, kteří budou hlasovat pro jeho zamítnutí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Michal Babák, jak vidíte, je další přihlášený. Jenom je tady ještě deset přihlášených, abyste měli informaci v této chvíli.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane místopředsedající, dámy a pánové, chtěl bych se též zapojit do diskuse na jedné straně s těmi, kteří majetek ukradli, a na druhé straně s těmi, kteří majetek momentálně chtějí vrátit. Ale každopádně rád bych zde představil a věcně vyargumentoval svůj postoj k zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi.

Hned úvodem chci zdůraznit, že nejsem proti vyrovnání s církvemi. Naopak! Jsem přesvědčen, že je to správný a potřebný krok. Je však třeba tak učinit způsobem, který bude od počátku transparentní a spravedlivý a naprosto jasně definovatelný. Stávající dohady kolem církevního vyrovnání jsou ostudné a nehodné církevních a náboženských společenství, ale dodávám i české veřejnosti a českého státu. A na to se bohužel momentálně zapomíná.

Mým cílem není zpochybnit podstatu narovnání s církvemi, ale předejít stavu právních a majetkových křivd, které nastaly například v sousedním Polsku, Slovensku, Maďarsku či Slovinsku. V těchto zemích byl proces vyrovnání podceněn, uspěchán a právně nedořešen. Výsledkem toho bylo vyvolání stovek nových sporů, soudních pří a křiv. Tedy ve výsledku velké vlny pachuti a skepse vůči náboženským společenstvím. Tento stav si rozhodně nepřeji a snažím se mu společně se svými kolegy z Věci veřejných předejít skrze naše pozměňovací návrhy, které vám představím.

Vzhledem k tomu, že jsem byl součástí pracovní vládní komise pro vyrovnání s církvemi, kdy jsem byl jedním z těch, kteří zabezpečovali, že samozřejmou součástí narovnání s církvemi bude takzvaný výčtový zákon, který precizně pojmenuje počet a charakter navráceného majetku – na základě tohoto slibu jsem tehdy připojil svůj podpis pod výsledný návrh vyrovnání. Doposud vláda však tuto garanci nenaplnila. I z těchto důvodů poslanecký klub Věci veřejných předložil dva pozměňovací návrhy, které chci touto formou načíst. Jsou evidovány pod číslem sněmovních dokumentů 2604 a 2505. První z nich pod číslem 2505 odmítá akceptovat návrh částky finančního narovnání ve výši 59 miliard, a to právě z důvodu neexistence takzvaného výčtového zákona, tedy transparentního soupisu vydávaného majetku.

Druhý pozměňovací návrh pod číslem 2604 zahrnuje veškeré chyby, které se pravděpodobně omylem vyskytly v paragrafovém znění tohoto návrhu. Ty v sobě mimo jiné zahrnují zjištění: 1. neprolomení historické lhůty až k roku 1919 a tehdejší pozemkové reformě, 2. garanci, že důkazní břemeno nebude přeneseno na stranu státu, nýbrž bude na straně církve, 3. prodloužení kontrolních lhůt na ověření oprávněnosti majetkových nároků ze tří měsíců na šest měsíců, za další – prodloužení promlčecí doby na 20 let, stejně tak, jak to bylo v případě velké privatizace na začátku 90. let, a v neposlední řadě musím vzpomenout i zamezení osvobození z platby daně z příjmu a daně z převodu nemovitostí v případě dalšího prodeje, kdy církev bude prodávat majetek na jiného vlastníka.

To je jen málo bodů. Náš pozměňovací návrh se věnuje ještě dalším bodům, nicméně tyto jsou jedny z těch hlavních. Sami slyšíte, že to jsou všechno návrhy věcné, velmi oprávněné a konkrétní, a troufám si říct, že i vůči kultivovaným požadavkům církví a náboženských společenství i korektní. Nijak nezpochybňují principy transparentního narovnání a nabízejí poučení z chyb, kterými si prošli naši polští, slovenští, maďarští či slovinští kolegové.

Chci Sněmovnu ujistit, že když projdou naše pozměňovací návrhy, pak je poslanecký klub Věci veřejných připraven podpořit vládní návrh narovnání s církvemi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže dalším přihlášeným je pan poslanec Stanislav Grospič, připraví se Antonín Šeda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi také pár poznámek v rámci obecné rozpravy k předloženému návrhu zákona.

V preambuli předloženého návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů se uvádí, že Parlament, pamětliv trpkých zkušeností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly na území dnešní České republiky potlačovány, odhodlán střežit a rozvíjet zděděné kulturní a duchovní bohatství, veden snahou zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovení majetkové základny církví a náboženských společenství, svobodné a nezávislé postavení církví a náboženských společenství, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti, se usnesl na výše předloženém zákoně.

Porovnával jsem si tento výrok se slovy paní ministryně kultury Aleny Hanákové při jednání ústavněprávního výboru právě k předmětné materii a dávám si jej do souvislosti s jejím výrokem, který zazněl, že cílem tohoto zákona není v žádném případě odluka státu od církve, ale kooperace. To další, které zaznělo potom v té předmětné diskuzi, jevílo zdání velké neznalosti předložené problematiky a spíš politického zadání, které velelo k tomu, že je nutné tento zákon urychleně projednat na ústavněprávním výboru i v Poslanecké sněmovně, protože je jím vázána koaliční smlouva, nebo tedy to následně, co z ní v současné době zbylo.

Chtěl bych přesto, protože k této materii tady bylo řečeno už poměrně mnoho závažného, reagovat na několik prvků, které jsou v předloženém návrhu zákona.

V § 2a se hovoří o tom, že původním majetkem registrovaných církví a náboženských společenství jsou věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty včetně spoluvlastnických podílů a součástí příslušenství věcí, které byly alespoň v části rozhodného období ve vlastnictví nebo které příslušely registrovaným církvím. Chtěl bych podotknout, že povinnou osobou pro vydání těchto věcí má být český stát, respektive Pozemkový fond České republiky, Lesy České republiky, stát a jeho organizační složky, státní příspěvkové organizace, státní fond, státní podnik a jiná státní organizace. Chtěl bych v této souvislosti také podotknout podstatnou věc, že není definován v českém právním řádu pojem příslušenství, které by na-

hrazovalo pojem vlastnictví či pracovalo s jiným pojmem. Tedy tento návrh, tato právní díkce bude zakládat potenciálně různé výkladové možnosti pro znění tohoto paragrafu.

V § 5a potom předloženého návrhu zákona se hovoří o tom, že odnětí věcí bez náhrady postupem podle zákona číslo 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, se mají vztahovat věci, které jsou předmětem jednání tohoto zákona. Musím si položit stejnou otázku, kterou jsem si tady kladl v rámci prvního čtení i při projednávání na ústavněprávním výboru: Kde je ona pomyslná hranice 25. února roku 1948 a proč je prolomen v zásadě zákon, který řešil novelizaci pozemkové reformy na základě takzvaného záborového zákona číslo 25/1919 a byl přijat tedy v období před 25. únorem roku 1948?

Možná že odpověď na tuto otázku skrývá jiná ustanovení – v § 9 odst. 1a Postup při vydávání zemědělské nemovitosti a nebo obdobně v § 10 odst. 1a Postup při vydávání jiné než zemědělské nemovitosti, kde se hovoří o tom, že připojí pouze listinu žadatel nebo uvede důvody, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností podle § 5a; tato skutečnost se má za prokázanou, není-li prokázán opak. Když si tyto věci dáme do souvislosti s povinnými osobami, tedy s českým státem a jeho organizačními složkami, případně fondy či jinými státními organizacemi, pak si musíme klást otázku, bude-li stát na základě tohoto zákona moci jako povinná osoba zároveň prokazovat, že některá z náboženských organizací či církví dotyčnou věc, která je nárokována, nevlastnila. Zda se nemění princip dokazování, který je stále platný v našem právním řádu, který zná jak stávající občanský zákoník, tak i občanský zákoník, který má vstoupit v platnost od roku 2014. Možná že to je zcela záměrná skutečnost, která má přinést jiné pojetí výkladu právního řádu České republiky ve vztahu majetkovým věcem.

Může mít vztah k oné hranici února 1948, zákona 142/1947, v platnosti Benešovy dekrety, zejména dekrety číslo 12, zcela historizující efekt, protože může přijetím této novely naopak nikoliv zamezit, ale spustit větší množství žalob, které nebudou směřovány nejen ve vztahu k církvím, ale k oprávněným tzv. žádostem odsunutých sudetských Němců, a zakládat v podstatě složitější majetkoprávní situaci pro český stát i pro otázku české státnosti a poválečného uspořádání.

V této souvislosti si myslím, že je zcela evidentní, že vláda ani Ministerstvo kultury nebyly schopny předložit seznam majetku, který by měl být vydáván církevními institucím. Na jednání ústavněprávního výboru byl předložen pouze ad hoc seznam pozemků, který byl členěn podle jednotlivých okresů, které nejsou administrativní jednotkou z hlediska vedení katastru nemovitostí ani pozemkových knih a z něhož se nebylo možné dočíst, ke kterému datu byl tento soupis udělán a podle jaké cenové hladiny

ny a jakého roku se odvíjelo ono ohodnocení pozemků. Je tedy neskutečně závažným momentem, že církevní restituce, tzv. narovnání, vypořádání s církevními a jinými náboženskými organizacemi, se má dít pouze na základě jednostranného doložení či potvrzení určitého nároku, aniž bude brána v potaz historická skutečnost vývoje církevního majetku a doložení oprávněných zápisů v pozemkových knihách či pozdější evidenci.

V této souvislosti bych chtěl říci, že i všeobecný občanský zákoník z roku 1811 upravil postavení římskokatolické církve jako veřejnoprávní korporace. Na základě tohoto tato díkce se přenesla i do prosincové ústavy z roku 1867 a především do tzv. květnových zákonů roku 1874. Pro ty, kteří nepovažují za podstatný tento historický exkurz, bych chtěl říci, že se to týká zákona číslo 50/1874 Sb., o vnějších poměrech katolické církve. Církve nevlastnily, toliko spravovaly svěcený majetek přímo či prostřednictvím farností či náboženských organizací a spolků či jiných podpůrných občanských sdružení.

V těchto intencích byla přijata odluha církve od státu 9. prosince 1905. Co je k tomu třeba dodat. Možná pro někoho zanedbatelnou skutečnost, zejména pro vládu České republiky a Ministerstvo kultury, že první Československá republika vycházela z právní kontinuity s rakousko-uherskou monarchií a pro první Československou republiku to přineslo i právní dualismus v úpravách občanskoprávních vztahů i majetkového postavení církví odlišného charakteru pro země slovenské a pro země české. Zákon číslo 25/1919 Sb., tzv. záborový zákon o pozemkové reformě, který hovořil o tom, že budou zabrány majetky do 150 hektarů zemědělské půdy a 250 hektarů veškeré půdy včetně lesů a rybníků, ponejvíce zápasil právě s doložením tohoto historického církevního majetku, protože se ve větší míře ukazovalo, že církve nejsou zapsány jako vlastníci tohoto majetku a že ho mají právě pouze ve správě nebo držbě.

Obdobně přistupoval k těmto otázkám i dekret prezidenta republiky číslo 12/1945. Obdobně také zákon číslo 142/1947 o revizi první pozemkové reformy. Je třeba říci, že otázku hospodářského zabezpečení církví a náboženských společností, tak jak přinesl zákon 218/1949 ve vztahu k uplatňování zákona o revizi první pozemkové reformy, mělo se dít za náhradu, ale touto náhradou byla považována hospodářská saturace zabezpečení církví a náboženských společností.

Pokud se děly věci v rozporu s těmito právními předpisy, určitě stojí za zmínku i ony nálezy Ústavního soudu, které zde byly dnes tak často citovány ve vztahu k tomu, že církev má možnost domáhat se podle pohledu českého právního řádu neoprávněně zabraného majetku jednotlivými žalobami. Možná by to bylo mnohem průkaznější, možná by to bylo pro veřejnost mnohem srozumitelnější a možná by to nezavdávalo onen velkorysý dar v podobě 134 miliard, který není ani zohledněn v návrhu úvahy

státního rozpočtu a státního rozpočtového výhledu. Možná by to také vyjasnilo vztahy českého státu s náboženskými organizacemi a církvemi a dalo by to průchod jistotě právního řádu.

Chci říci, že poslanci Komunistické strany Čech a Moravy na jednání ústavněprávního výboru nepodpořili žádné pozměňovací návrhy. Domníváme se, že není možné tak špatnou normu, která svými dalekosáhlými důsledky může jít na zpochybnění samotné české státnosti, vylepšovat pozměňovacími návrhy, a budeme hlasovat pro zamítnutí předložené novely.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážený kolegové, nyní je o slovo přihlášený poslanec Antonín Sedá. Sdělují vám, že v obecné rozpravě jsou přihlášení ti čtyři červení, jak tam svítí. Takový je stav obecné rozpravy. Pan poslanec Sedá a pak ještě další čtyři vystupující.

Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, jsem přesvědčen, že návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi je zákonem, který v případě jeho přijetí bude znamenat obrovské majetkové přesuny a změnu v nazírání široké veřejnosti na církev jako takovou.

Řada vystupujících zde zdůrazňuje tézi, se kterou lze obecně souhlasit, a to že co bylo ukradeno, to musí být vráceno. Přitom sám návrh zákona nejde cestou dříve přijatých a provedených restitučních zákonů. Schází forma výčtového zákona, poprvé se vrací majetek právníckým osobám a také ohodnocení majetku je daleko vyšší než u předchozích restitucí.

Jelikož jsem předpokládal, že po prvním čtení dozná návrh změn na základě požadavků opozice, a protože k těmto změnám vládní koalice nepřistoupila, musím znovu přednést řadu argumentů, které hovoří v neprospěch současného projednávaného návrhu.

Nejprve chci zdůraznit, že předkládané majetkové vyrovnání nemá nic společného s vírou a zajištěním náboženských svobod, protože ty jsou zaručeny platnou Ústavou České republiky. Také se nejedná o odluku církve od státu, protože zákon tohle komplexně neřeší.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, katolická církev historicky, a to je nutno konstatovat, nestála na straně českého národa. Připomeňme si dobu slovanské liturgie, husitské hnutí či období pobělohorské. Násilná katolizace v našich dějinách se projevila historicky v tom, že na rozdíl od našich sousedů je Česká republika silně sekulárním státem. A opravdu nemůže existovat nějaký generální odpustek ve formě předkládaných církevních restitucí. Je otázkou, odkdy se konfiskace majetku stává krádeží a zda ma-

jetek, který církev získala právem silnějšího či právem dědictví po starých nedemokratických režimech, má být vůbec součástí majetkového vyrovnání. A pokud opravdu něco bylo ukradeno, pak je to nutno doložit dokumenty, což by výčtový zákon umožňoval. Mimochodem, v roce 1991 byl Federálním shromážděním schválen výčtový zákon, kterým se restituovaly majetky církvím a náboženským společnostem. Připomenu slova tehdejšího kardinála Františka Tomáška k přijetí tohoto zákona: To je poslední nárok, který církev vznáší.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, povstání českých a moravských stavů v letech 1618 až 1620 odráželo vůli po náboženských svobodách. 12. února 1621 byl vydán dekret císaře Ferdinanda II. Habsburského, kterým byla zřízena exekuční a konfiskační komise a kdy rozprodej zkonfiskovaných statků prováděl kníže Karel Lichtenštejn, správce země.

O odhad konfiskátu se starala česká komora. Celkem bylo odsouzeno 680 osob, z toho 166 ke ztrátě veškerého jmění. Cílem této kalády bylo zlomit moc české šlechty ve prospěch katolické církve. Pražský arcibiskup Lohelius požádal císaře Ferdinanda II., a to prosím ještě před bitvou na Bílé Hoře, aby vrátil církvi majetek od doby husitské, a poté tuto žádost opakoval po bělohorské bitvě. Poté byly církvi postoupeny ty statky, které byly konfiskovány, včetně darovaného majetku zejména jezuitskému řádu.

O tom, že tato konfiskace neprobíhala ve vší počestnosti, svědčí následující skutečnosti. Správce země kníže Lichtenštejn snížil 16. května 1621 ryzost tolarových mincí na 0,531 a 11. června téhož roku na 0,437. To byl počátek období tzv. dlouhé neboli kyprové mince, neboli období označovaného v našich dějinách jako období úpadku. Pro vaši informaci, toto znehodnocení mince znamenalo zejména znehodnocení majetku, který podléhal konfiskaci, což byla prakticky loupež za bílého dne.

Dne 18. ledna 1622 pronajal císař mincovnictví v Čechách, na Moravě a ve Slezsku 15členné společnosti, představované obchodníkem Janem de Witte. V této společnosti byli mj. Karel Lichtenštejn, Albrecht z Valdštejna, Jan Oldřich z Eggenbergu, kardinál Ditrichštejn a židovský směnárník Jakub Bassewi. Tito členové konsorcia záměrně snižovali cenu stříbra až na pětinu ryzosti dohodnuté. Produkce neoprávněně zlehčené mince, z nichž měli zisk pouze členové konsorcia, změnila cenu konfiskovaných nemovitostí. Zisky tohoto konsorcia byly obrovské a nepodařilo se je nikdy přesně vyčíslit.

Vzhledem k objemu a podhodnocení propadlého majetku, insolventnosti české komory a nekvalitní minci došlo k prodeji majetku za velmi nízké ceny a pro velký počet případů konfiskace trvaly tyto po celá 20. léta 17. století.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, Československá republika se zrodila na demokratických principech a z důvodu vyřešení sporných

majetkových nároků byl přijat zákon č. 215 z 16. dubna 1919, o zabrání velkého majetku pozemkového, tzv. záborový zákon. Tento zákon byl doplněn zákonem č. 329 z 8. dubna 1920 o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový, tzv. náhradový zákon. Tato pozemková reforma měla i politický rozměr, a to ideologické zdůvodnění nutnosti provést pozemkovou reformu s odvoláním na odčinění Bílé Hory.

Z tohoto pohledu se současná restituce jeví spíše jako refeudalizace majetku a je namířena proti pozemkové reformě z roku 1919, kterou prosadila československá demokratická vláda. Platilo totiž, že stát majetek církvím pouze propůjčoval. Sekularizace církevního majetku je totiž něco jiného než krádež, jak tvrdí předkladatelé zákona.

Dne 21. června 1945, v den výročí bitvy na Bílé Hoře, byl vydán dekret prezidenta Edvarda Beneše o konfiskaci a urychlení rozdělení zemědělského majetku. Cílem této reformy bylo omezení vlivu šlechtických velkostatků, které se nacházely převážně v rukou příslušníků cizích národností, a přidělení půdy zemědělci. Pro připomenutí, po první světové válce byla třetina veškeré půdy v našich zemích ve vlastnictví německé a maďarské národnosti.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, návrhem zákona nejde o restituce jakožto obnovu původního stavu. Je to hybridní návrh, kde je vydání majetku, ale kde se má majetek nacházet v jiném právním režimu. Provádíme-li takto zvolené restituce, měníme současný stav, a tím vyvoláváme jiné křivdy. Jedním z problémů je samotná identifikace majetku, a zejména jeho ocenění. Nerespektování zákonů je základem pro nastolení ústavní nerovnosti vůči jiným, dřívějším restituentům. Nerespektováním zákonů před 25. únorem 1948 může dojít k prolomení této hranice a tichou cestou může dojít k prolomení Benešových dekretů.

Já se však také obávám, že dojde k výraznému poklesu prestiže církve v naší společnosti. Církev v honbě za majetkem riskují, že ztratí své věřící, kteří sami považují navržené restituce za nespravedlivé.

Ovšem základním problémem je skutečnost, že současná Ústava ČR stojí na demokratických hodnotách. A pokud tyto hodnoty narušíme, pak zákony vzniklé z tohoto narušení ústavních principů budou vytvářet nerovnováhu. A toto se právě týká návrhu zákona, jež dnes projednáváme.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně a poslanci, Parlament ČR není vázán žádnými ústavními či jinými zákony ve vztahu k církevním restitucím. Zákonodárci jsou vázáni pouze svým slibem věrnosti. Tady chci připomenout poslancům a poslankyním zvoleným za Věci veřejné, že sami před volbami v roce 2010 předkládali řešení tohoto problému. Navrhovali převést majetek na obce a na stát a umožnit zavedení církevní daně určené na činnosti církví v naší zemi. Jsem opravdu zvědav, jak jednotliví

představitelé této strany budou nakonec hlasovat a zda u nich zůstane, tak jako je tomu často, pouze u slibů.

Pokud v roce 1991 zákony otevřely cestu ke svobodě církvím, o což usiloval tehdejší kardinál Tomášek, pak dnes se mění vztah církví vůči demokratickému státu. Taktéž mi schází přijetí restituční tečky. Vyřešení financování duchovních či oprav církevních kulturních památek. Podle mého názoru nelze přece z ideologických důvodů měnit současný stav, a tím vytvářet budoucí jiné křivdy a nespravedlnosti.

Je nutno si uvědomit, že nelze odstranit všechny křivdy, ale lze je pouze zmírnit. Je možné i symbolické vyrovnání. To byla přece zásada restitucí, přijatých od listopadu 1989.

Vážení zákonodárci, pokud dojde k odsouhlasení tohoto návrhu zákona, pak jeho filozofie jde proti smyslu českých dějin. To bychom si měli uvědomit všichni. Restituce totiž nemají nic společného s vírou, ale s přesunem majetku, který není transparentně vymezen a ohodnocen. Taktéž není řešena odluka církve od státu komplexně a vyváženě. Není totiž brána v potaz současná ekonomická a společenská realita. Nemohu pochopit, že sama církev a vláda si nejsou vědomy tíživé ekonomické situace naší země a že církevní restituce nadále tlačí jako politickou prioritu České republiky. Vždyť plná náboženská svoboda je již dnes zajištěna Ústavou ČR.

Závěrem nám všem chci připomenout poslanecký slib: "Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." Chci věřit, že se podle tohoto slibu zachováme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď dám slovo paní poslankyni Strnadlové, která se přihlásila s faktickou, ale ještě řeknu, že pan poslanec Sklenák má náhradní kartu č. 55. A paní poslankyně má nyní slovo. Pouštím dvě minuty.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně celou dobu zní v uších slova pana ministra zahraničí, která nám tady řekl, tak bych mu chtěla říci toto: Pane ministře, my se možná nevyjadřujeme tak vulgárně, jak si tady osobuje TOP 09. My vám tady prostě slušně říkáme, že opravdu nechceme restituce, nechceme restituce na úkor starobních důchodců, na úkor osob se zdravotním postižením, na úkor platů hasičů, policistů a jejich technického vybavení, na úkor všech těch úspor, které vy v této zemi zavádíte. A je nutné, aby tito lidé věděli, že vy sice ty restituce chcete, ale na ty obyčejné lidi kašlete, a jste to vy, kdo jim dává najevo, jak málo vám na nich záleží. My tady bojujeme za jejich

slušný život. Myslím si, že církve na tom nejsou tak špatně, aby všichni tito lidé museli kvůli těmto restitucím sahat tak hluboko do kapsy.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava je další přihlášený. Pan poslanec Votava chvilku počká. Paní poslankyně Chalánková dostane slovo ještě před ním a také na dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, slyšeli jsme zde mnoho slov a mnoho útoků na roli církve v dějinách. Slyšeli jsme také zcela nepravdivá tvrzení, že církev nestála na straně českého lidu. Je bezpočet příkladů, kdy skutečně katoličtí duchovní, kněží, řeholníci, řeholnice velmi zodpovědně pomáhali právě těm nejchudším, a velmi zodpovědně, až mnohdy došli ke ztrátě svých životů za totalitních režimů.

Není náhodou, že právě temné síly, které chtějí a napadají církev a věřící, se skutečně zaměřily na katolickou církev, protože vědí, že katolická církev vychovává lidi svobodné a je to poslední území, kde rostou lidé svobodní, kteří jsou schopni se totalitě vzepřít. (Smích z levé strany.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Sněmovny s přednostním právem. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych rád jenom sdělil kolegům, že nejsem temná síla, že jsem dokonce matrikový katolík, sděluji paní poslankyni prostřednictvím paní předsedající, že jsem dokonce z katolické rodiny z Moravy, z Vraclavic na Přerovsku, což byla dědina, kde se pořádala procesí, která si z dětství ještě pamatuji, a některá jsem dokonce absolvoval. Mohl bych ji ujistit, že v socialistickém čase pro mne byla možná dokonce církev jednou z autorit, podobně jako to možná ona poznala sama. Dokonce se vám příznám, že když jsem studoval na brněnské fakultě, tak jsem napsal závěrečnou práci o svatém Tomáši Akvinském a moji oblíbení filozofové byli Jean Jacques Maritain, Etienne Gilson a další katoličtí francouzští filozofové. Takže já nejsem temná síla, a dokonce si myslím, že katolicismus je mi v něčem blízký.

Domnívám se ale, že když se dnes jedná o to, jak vypořádat řekněme křivdy, které v této zemi díky socialismu potkaly kdekoho – a jejich rozsah je obrovský a v podstatě neodčinitelný, protože my nejsme schopni zjednat spravedlnost nad minulostí, která uplynula a která nevrátí životy, nevrátí křivdy. To je prostě něco, co se nedá splnit. A mně připadá, že když prostě si někdo řekne, že se pokusíme někde kousek spravedlnosti zjednat, tak by to mělo být po určité celkové dohodě se společností. Já si myslím, že něco

takového vzhledem k tomu, že to nikdy nejde udělat stoprocentně, je vždycky nějakým kompromisem. Děje se to v určitém historickém čase, kdy společnost má určité možnosti. A mělo by se to dít vždy na základě nějaké širší dohody.

Chápete? Dělat spravedlnost vůči minulosti, to se vlastně téměř nedá. A přesto to lze aspoň trochu zkusit. Ale bylo by dobré, kdyby na tom byla určitá shoda. Tohle prohlašovat těsně ve Sněmovně je podle mne chyba. Chápete? Když tady polemizujeme, tak to neděláme jako temné síly. My jsme na straně nespravedlnosti, ať se lupy nevracejí, a vy jste na straně spravedlnosti. Tak jednoduché to není.

Pro co já plěduji, je, abychom hledali dohodu, o které jsme schopni veřejnost přesvědčit. Protože v této zemi dnes je široký pocit nespravedlnosti. Tady je mnoho lidí, kteří mají pocit, že oni si utahují opasky a že se to některých netýká. A ten pocit nespravedlnosti je silný a slíí. Toto církevní vypořádání majetku vlastně tento pocit ještě posílí, bude daleko silnější.

My tady s vámi nepolemizujeme proto, že jsme si vymysleli, že vy jste na opačné straně barikády, a proto s vámi budeme bojovat, ale my vám vlastně zprostředkováváme to, co je nálada veřejnosti. Vy přece víte, že velká část veřejnosti není na vaší straně. A vy to chcete přesto ve Sněmovně těsně proválcovat!

A já vám říkám: Dělat spravedlnost nad minulostí takovýmto způsobem, o jeden o dva hlasy, to je podle mě naprosto špatně. To se takhle nedá dělat! A vy to možná prosadíte, ale vy tím napácháte škodu. Společenskou škodu! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Vážená paní předsedkyně, chtěl bych vašim prostřednictvím paní kolegyni, která tady mluvila přede mnou, sdělit, že si velmi dobře pamatuji, jak katolická církev bojovala proti komunistické totalitě zejména organizací Pacem in terris.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Konečně na mě došla řada. Já jsem přemýšlel, zdali vystoupit, ale po některých slovech a temných silách si myslím, že právě můj příspěvek je na místě.

Chtěl bych zareagovat, a dostanu se k tomu, právě k jednomu takovému podobnému vyjádření některé naší jedné kolegyně, které mě docela pobouřilo. Musím se také proti němu ohradit.

Já bych chtěl, aby na úvod bylo hned jasno, říci, že nejsem ateista, považuji se za věřícího člověka, i když nepraktikujícího, to znamená, že nechodím pravidelně do kostela, možná s výjimkou vánočních svátků a některých jiných příležitostí, jsem pokřtěn, jako určitě i pan místopředseda, katolickým knězem, rodiče mě nechali pokřtít, a přesto nebudu hlasovat pro návrh tohoto zákona o takzvaných církevních restitucích, tak jak je ve Sněmovně předložen a v jakém znění je předložen, a to z řady důvodů.

Já nejsem samozřejmě proti odluce církve od státu, ta je na místě. Mohu souhlasit i s určitým vyrovnáním s církvemi, s navrácením majetku, který jim prokazatelně, ale prokazatelně patří a který také prokazatelně potřebují ke své duchovní nebo charitativní činnosti. S tím já žádný problém nemám.

Mám problém samozřejmě s finanční náhradou ve výši 59 mld., sice rozloženou do delšího časového období, ale zvyšovanou o inflaci, takže to nakonec nebude 59 mld., ale ve finále kolem 100 mld., a to v době, podobně, kdy se stát potýká s velkým zadlužením. Nehledě na to, že toto finanční vyrovnání zakládá nový přístup k ostatním restituentům, nerovný přístup, a může přinést i řadu žalob. O tom už se tady hovořilo dostatečně. Tito restituenti z 90. let přece nedostali žádnou kompenzaci za to, že svůj majetek nemohli řadu let užívat, nemohli z něj mít profit a často jej obdrželi v zuboženém stavu.

Já jsem si přečetl, a teď se k tomu dostávám, v tiskovém prohlášení naší paní kolegyně – ona mi to promine – Navrátilové z LIDEM, nebo jak se tato parta jmenuje, a budu vám citovat: Morální politik bude hlasovat pro církevní restituce, míní Navrátilová. O morálce jednotlivých politiků si bude veřejnost mocí udělat jasno podle toho, zda budou hlasovat pro vrácení majetku církvím. Myslí si to poslankyně Dagmar Navrátilová, LIDEM. A teď cituji její přímou řeč: "Berme otázku církevních restitucí jako jakýsi úhelný kámen morálních kvalit jednotlivých politiků. Už nyní se ukazuje, že někteří ji považují za dobrý nástroj pro vydírání vlády, jiní odmítají uznat, že ukradený majetek je třeba vrátit. Uvidíme, jak se bude bitva o morálku opravdu vyvíjet dále a kdo s námi půjde po trnité stezce spravedlnosti," uvedla Navrátilová v tiskovém prohlášení.

Já se musím zeptat, vážená paní poslankyně Navrátilová prostřednictvím pana předsedajícího: Co vás vůbec opravňuje k takovému – nezlobte se na mě – nestoudnému moralizování? Co vás k tomu opravňuje? Já se proti tomu ohrazuji. Važte prosím svoje slova! Připomíná mi to trošku historicky tu známou větu: "Kdo nejde s námi, jde proti nám." A neodvolávejte se, prosím vás, na morálku! Nedělejte to!

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přednostní právo paní poslankyně Kateřina Klasnová, poté pan kolega Jiří Zemánek. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předesílám, že Věci veřejné by vůbec nemusely zdůvodňovat své současné postoje k církevním restitucím. Mohli bychom říci: Jsme v opozici a jako takoví s vládním návrhem nesouhlasíme. Nyní již hlasujeme jen podle programu Věcí veřejných z voleb roku 2010, ve kterém církevní restituce nebyly prioritou číslo 1, a rozhodně jsme je neplánovali v objemu vládního návrhu. Jsem přesvědčena, že nikdo by nám nemohl nic vytknout. Věcem veřejným jako nové politické straně v Poslanecké sněmovně nelze vytknout ani to, že vyrovnání s církvemi se řeší trestuhodně až 23 let po revoluci místo v 90. letech, kdy byla doba pro narovnání křivd způsobených komunistickým režimem nejpříznivější a nejlogičtější. Přesto bych ráda zdůraznila, že Věci veřejné své požadavky prosazují konstantně již dlouhé měsíce, bohužel však byly v některých svých požadavcích přehlasovány coby nejmenší vládní strana.

Princip majetkového vyrovnání s církvemi je sám o sobě správný a Věci veřejné jej i nadále podporují. Paragrafové znění je ale velice nešťastné, navíc nejtransparentnější by byl výčtový zákon, který by jasně vymezoval okruh vráceného majetku, ostatně tak jak to požadovala i Legislativní rada vlády. Již v průběhu jednání vládní komise od května do srpna loňského roku Věci veřejné navrhovaly minimálně odklad finančního plnění, či ještě lépe nápravu křivd pouze v naturáliích. Díky našemu tlaku také doufám poklesl objem financí z 83 na 59 mld. právě ve prospěch naturálního plnění. Prosazovali jsme vrácení majetku nejen z důvodu co nejmenšího zatížení státního rozpočtu, ale i z důvodu nepříliš jasného výpočtu finančního objemu vyrovnání, který nedokázal uspokojivě vysvětlit ani ministr financí Miroslav Kalousek.

Až později se mi dostal do ruky zápis z jednání vládní a církevní komise z července 2007, kde řekl tehdejší náměstek Ministerstva financí Eduard Janota: "Nejobtížnější bude ocenění majetku, za který bude poskytována náhrada. Celková částka 'dorovnání' bude dohodnuta politickou cestou. Je ale třeba ji odůvodnit výpočty." Tolik citace ze zápisu z 12. 7. 2007. Když pomínu výpočet, tak vláda nenašla ani odpovídající způsob, kde vzít prostředky na finanční vyrovnání.

V únoru jsem zde na půdě Sněmovny při projednávání církevních restitucí v prvním čtení rekla toto: "Stojíme za garancemi, které poskytl v lednu Věcem veřejným premiér Petr Nečas. Převod majetku by měl být transparentní, a to díky požadavku Věcí veřejných na soupis majetku, který by měl jít přes vládu." Co se stalo s tímto slibem? Když jsem naposledy hovořila o tomto závazku s vicepremiérkou pro boj s korupcí Karolínou Peake, sdělila mi, že soupis vydávaného majetku, který by měl chodit na vládu, brání ministr financí Miroslav Kalousek, a že tedy nebude.

Dále jsem v únoru řekla toto: "Koalice se zavázala, že do konce března nalezne úspory ve státním rozpočtu a bude pracovat na omezení státního aparátu a byrokracie." Co se stalo s tímto slibem? Redukce agend úřadů a zrušení duplicitních činností státní správy sice vláda anoncuje, ale zatím bez bližších termínů. Mé volání po pořádku ve státních podnicích, například v Lesích České republiky, kde unikají miliardy ze státního rozpočtu, zůstalo zcela nevyslyšeno.

Vláda ústy premiéra slíbila, že nalezení úspor ve státním rozpočtu vytvoří zdroje nejen pro vyrovnání s církvemi tak, aby jediným lékem na vy-získávání peněz do státního rozpočtu nebylo zvyšování daní. Vyrovnání ne-bude na úkor ostatních cílů této vlády, nepůjde ze sociálních výdajů, nepůjde z výdajů na školství, dopravu ani z dalších zásadních oblastí. Toto slíbil Věcem veřejným v lednu premiér Petr Nečas. Paradoxně právě na této schůzi Sněmovny máme hlasovat kromě církevních restitucí také o zvyšování DPH a snižování valorizace důchodů. Dvě stovky od každého seniora měsíčně by měly zachránit státní rozpočet. Učitelům vláda škrtla 2,5 mld. korun, kvůli čemuž rezignoval ministr Věcí veřejných Josef Dobeš. O chybějících penězích například do dopravní infrastruktury ani nemluvě.

Tedy nejen to, že vláda nebude prosazovat církevní restituce na úkor ji-ných priorit programového prohlášení, ale také slib, že soupis majetku půjde přes vládu, není splněný. Věci veřejné proto výplatu 59 mld. započtených do státního dluhu z výše uvedených důvodů nepodpoří.

Paragrafové znění zákona, které připravilo Ministerstvo kultury, je navíc bohužel místy jednostranně výhodné pro církve. Věci veřejné proto připravily několik pozměňovacích návrhů, jako například zrušení osvobo-zení církví od daně z převodu nemovitostí a daně z příjmů, jak už o tom hovořil můj kolega. Cílem majetkového vyrovnání s církvemi nemá být to, aby církev majetek obratem ruky prodala. Církve by měly majetek spravovat a z těchto výnosů dlouhodobě financovat svůj chod.

Dalším nesmyslem v paragrafovém znění je, že důkazní břemeno, že požadovaný majetek církvi nenáleží, by mělo být na straně oprávněného, tedy státu, zatímco církvím by stačilo tvrzení typu jedna paní povídala, aby mohly nárokovat majetek. Proto navrhuje, aby důkazní břemeno bylo zcela logicky na straně církví, neboť ty žádají o vydání a svoji žádost musí mít podloženou důkazy. Identický pozměňovací návrh byl ostatně podán i na ústavněprávním výboru.

Paragrafové znění vlády také neobsahuje žádnou sankci v případě, že by církve žádaly majetek neoprávněně. Proto navrhuje, aby byla uzákoněna pokuta ve výši tržní ceny nárokovaného majetku podle vzoru insolvenčního zákona. Samy církve a náboženské společnosti deklarovaly, že vědí, o jaký majetek si řeknou, a proto padá obava, že by tento paragraf byl použit restriktivně vůči církvím a náboženským

společnostem, ale naopak odstraní obavu ze strany občanů, že tento zákon slouží k vyvedení majetku ze státu.

Náš návrh také upraví paragrafové znění Ministerstva kultury tak, aby byly napraveny křivdy způsobené pouze komunistickým režimem a nehro-zilo, že se půjde s majetkovým vyrovnáním před únor 1948, tak jako tady o tom hovořila celá řada mých předřečníků.

Věci veřejné také navrhuji prodloužení promlčecí doby na dvacet let jako v případě velké privatizace.

Je zcela zjevné, že tento zákon nebude mít v praxi hladký průběh a bu-de generovat nedostatky, které budou chtít někteří využít ve svůj osobní prospěch. Toto vše jsou podmínky, bez jejichž naplnění Věci veřejné ne-zvednou ruku pro vyrovnání s církvemi ve znění navrženém vládou.

A dovolte mi osobní poznámku na závěr. Nebyla jsem si v průběhu jed-nání církevní komise a ani dnes vůbec jista, že někteří politici, kteří působí v politice přes dvacet let a mohli církevní restituce prosadit, už když jsem já byla na základní škole, dnes tolik horují pro církevní restituce jen proto, že jsou dobrými katolíky. Paragrafové znění i neochota k transparentnímu převodu majetku mne v tomto jednoznačně přesvědčují.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Jiřího Zemánka. Poté je přihlášen pan poslanec Miroslav Petrář.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, církevní restituce s důrazem na vyšší podíl naturálního plnění, to jest vy-dávání fyzického majetku, jsou zřejmě důsledkem jednak stavu státních fi-nancí, ale především nejasnostmi okolo ocenění nevydáváného majetku. Pokud by měl být zachován přístup stejný, jako byl u restituce fyzických o-sob, pak by musela být zvolena metoda oceňování, která byla použita na celý restituční proces fyzických osob. Svoji úlohu zcela jistě hraje i tlak církevních řádů. Budeme-li trvat na dodržování základních rysů restituční legislativy přijaté po roce 1989, tedy že jde o částečnou nápravu křivd, že je ke všem oprávněným osobám nutno přistupovat srovnatelně a předvídatelně, církev by neměla mít ve srovnání s ostatními restituenty žádné výjimečné postavení, naopak by zde měla být vytvořena šance ob-novit autoritu, které se církev těšila bezprostředně po roce 1989, zejména ve spojení se jménem kardinála Tomáška. Je nutno vzít v úvahu, že se zákon přijímá se zpožděním cca 20 let a že s majetkem někdo po celou do-bu nakládal a využíval ho a jeho fyzická restituce by v mnoha případech mohla vzbudit nové pocity křivd.

Z tohoto důvodu doporučuji prosazování, až na oprávněné výjimky, finanční restituci v rozsahu a cenách odpovídajících restituci fyzických o-

sob s možným zvážením částečné kompenzace za dlouhou dobu čekání.

Zákonem o narovnání vztahů s církvemi by neměla být v žádném případě zpochybněna restituční hranice 25. února 1948. Snahou zařadit do odškodnění majetek, který podléhal revizi pozemkové reformy v roce 1947, je toto datum relativizováno a zřejmě i překročeno. V žádném případě nesmí dojít ke zpochybnění aktů vyplývajících z aplikace prezidentských dekretů.

Nyní upozorním na některé možné věcné a legislativní problémy zde předloženého návrhu. V pojetí předloženém ve věcném návrhu zákona se jedná o návrh téměř stoprocentního vyrovnání odebraného majetku církví, řádů a náboženských společností. To je v rozporu s filozofií původních restitučních zákonů a pojetí restitučního procesu jako celku. Církev a řády by tak byly jedinou právní osobou, které bylo umožněno restituovat. Dosavadní pojetí umožnilo restituci pouze fyzickým osobám. Restituční proces vůči fyzickým osobám předpokládal odstranění a zmírnění některých majetkových křivd. Téměř plné vyrovnání majetku církví by mohlo být precedenem pro domáhání se rovného postavení i fyzických restituentů.

Otázkou je, jak takový zákon nazývat. Je skutečně zákonem restitučním, nebo jde o jiný druh zákona, zákon o odluce církve od státu? Pokud by byl v pravém slova smyslu zákonem restitučním, jde i o fakt obnovy nejen fyzického vlastnictví majetku s výše uvedenými výhradami, ale i o navrácení kontroly nad tímto majetkem, který byl vždy považován za majetek veřejný, vlastněný církví, ale nakládání s ním, jeho zcizení nebo zatížení bylo vždy přísně kontrolováno a regulováno. Tuto právní úpravu z rakousko-uherského práva převzala v nezměněné podobě i první Československá republika, byť v počátku uvažovala o odluce církve a státu.

Do odhadu výše majetkového vyrovnání je zahrnut majetek, který podléhal první pozemkové reformě a její revizi v roce 1947. Z tohoto pohledu je nutné připomenout, že ani druhou pozemkovou reformu z 16. 3. 1948 není ještě možno považovat za totalitní zákon. Její příprava byla v podstatné části a znění schválena ještě před únorovým převratem. Obecně není vůbec jasný okruh majetku, ze kterého by se vycházelo při stanovení výše finančního nároku. Lze se domnívat, že do okruhu majetku je vřazen i majetek, který byl odňatý pozemkovou reformou a její revizí v roce 1947. Tyto zákony byly přijaty v době, která není předmětem restituce.

Argumentace církevních kruhů bude vycházet z obdobných případů z restitučních řízení dle zákona o půdě. Podle něho je rozhodné nikoli datum vydání rozhodnutí o vyvlastnění, ale fyzické převzetí tohoto majetku. Tento výklad je maximálně sporný, protože po vydání dekretu nemohlo být s majetkem volně nakládáno. Zejména nemohl být zcizován a převáděn, tedy

není splněn hlavní atribut plnohodnotného vlastnictví, nicméně je pravdou, že opačný výklad je podpořen několika judikáty vydanými zejména v první polovině 90. let, kdy se toto aplikovalo u restituce zejména tzv. zbytkových statků, které byly odňaty na základě revize pozemkové reformy z roce 1947.

Není jasné, jaký byl použit oceňovací předpis. K oceňování výše restitučního nároku se používala a dodnes používá u nově vyhlášených rozhodnutí vyhláška platná ke dni činnosti restitučních zákonů. Vyhláška číslo 316/1990 Sb. Postup podle jiného oceňovacího předpisu opět může vyvolat tlak na zrovnoprávnění postupu i vůči fyzickým osobám. Obecně ocenění majetku podléhající restitučnímu řízení bylo dáno stavem ke dni odnětí nemovitostí, ovšem s tím, že oprávněná osoba měla nárok na tzv. znehodnocení nemovitosti. Tohoto se v návrhu zákona církev vzdává, ale není jasné, zda ocenění v tržních cenách podstatně nepřevyší původně navrženou metodu započítávající znehodnocení.

Je použit kombinovaný postup v restituci. Část majetku se vydává naturálně a část formou finanční náhrady. Tento postup je dle mého názoru nepřijatelný. Pokud majetek restituovat, tak pouze finanční náhradou, maximálně v kombinaci s novou formou výčtového zákona a majetku sakrální povahy nebo majetku zajišťujícího společenské funkce církví a náboženských společností, například sociální ústavy, případně školská zařízení. Navíc pouze finanční restituce ušetří náklady spojené s identifikací majetku, jeho oceněním, případným oddělením. Použitím principu pouze finanční restituce by byl celý proces podstatně méně administrativně náročný.

Součástí zákona by mělo být i rozhodnutí, jak naložit s majetkem, který přejde na stát a který je blokován § 29 zákona o půdě. Jedná se o zemědělskou a lesní půdu, stavby zemědělského charakteru, bytový fond bývalých církevních velkostatků. Tento majetek je ve správě Pozemkového fondu České republiky a v mnoha případech je spekulativně pronajat různým velkopodnikatelům s restitučními nároky, developerům a v mnoha případech osobám spřáteleným, kteří chtějí tento majetek získat privatizací podle zákona 95/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy na tyto pozemky uplatní přednost na základě více než tříletého nájmu. A v mnoha případech se zejména v Praze jedná o lukrativní majetky a pozemky.

A na závěr: Majetek blokován § 29 by měl být vyřešen speciálním zákonem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím nyní pana poslance Miroslava Petráně. Po něm je přihlášen pan poslanec Jan Látka.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, do doby, než jsem před rokem a půl přišel do Sněmovny, jsem se po dvacet let setkával se zákony, které zde byly schváleny. Musím říci, že jak v občanském, tak v profesním životě jsem vnímal, že nejsou vzájemně koordinovány, často jdou proti sobě, jsou zbytečně složité a mají hodně znaků, pro které se v nich normální občan nemá moc šancí vyznat. Dlouho jsem to přičítal faktu, že se u nás samospráva na všech stupních teprve tvoří, a logicky proto má svoje chyby. Bohužel se to stále opakuje. Například si dovoluji podotknout, že se bez porušení či obejití alespoň jednoho zákona či předpisu nedá postavit prakticky žádný dům.

Když jsem tady začínal, naivně jsem si myslel, že z tohoto místa budu moci věci ovlivnit tak jako například v zastupitelstvu. Zjistil jsem ale, že tady mnoho vystoupení nemá žádný reálný dopad a možná ani smysl. I to je důvod, proč moc nevystupuji. Teď ale cítím jako svou povinnost říci, proč nemohu pro tento návrh zákona hlasovat. Mnoho toho bylo již vyřčeno, proto jen příklad.

V prvním čtení jsem byl pro návrh s představou a příslibem, že výčtová část zákona bude doplněna. Nechápu, proč se tak nestalo, už i proto, že od členů některých církví vím, že seznamy mají. Tento zákon se střídavě připravoval zhruba dvacet let. Pokud tedy seznamy majetku připravovaného k vrácení neexistují nebo nejsou kompletní, musím se ptát, co vlastně dělali ti odpovědní, kteří na návrhu tohoto zákona pracovali, a kde je jejich odpovědnost.

Rád dělám srovnání s postupy ve svém oboru. Když odevzdám projekt, dochází před realizací stavby k nabídce dodavatele, která obsahuje nejen konečnou nabízenou částku, ale také návrh smlouvy a položkový rozpočet. V tomto návrhu zákona chybí položkový rozpočet – tedy výčty - a návrh smlouvy je značně nekompletní. To vyvolává až příliš mnoho zbytečných dohadů a pochybností. Vše dohromady to i podle reakcí voličů vytváří atmosféru nedůvěry.

Obávám se, že pokud realizace zákona nebude perfektně připravena a bude dána příčina k jakýmkoli sebemenším nejasnostem či pochybnostem, postihne to nejvíce právě ty, kterým má tento zákon pomoci. Může se stát, že v našem výrazně ateistickém prostředí dojde ke změně nedůvěry a odstupu v odpor, či dokonce nenávist k církvím samým a to určitě nemůže být záměrem.

Proto se připojuji k pozměňovacím návrhům našeho poslaneckého klubu a moc prosím o dopracování návrhu zákona do preciznější a stabilnější podoby, zejména pokud se týká právních vztahů. Byl bych rád, abych pro něj mohl zvednout ruku, protože cítím, že zákon s tímto obsahem měl už dávno platit. Pro předkládanou podobu beze změn však ve třetím čtení hlasovat nemohu, protože nechci podpořit zákon, u něhož hrozí namísto nápravy křivd vyvolání křivd dalších.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Látko je dalším řečníkem, který dostane slovo, po něm je přihlášen pan kolega Vít Bárta.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda ODS, TOP 09 a části Věcí veřejných chce, aby byl církvím v rámci církevních restitucí nejen fyzicky vrácen majetek v hodnotě 75 mld., ale aby navíc obdržely finanční kompenzaci přibližně ve výši 59 mld. korun, při postupném splácení dokonce až 96 mld. Vyplácení takových finančních kompenzací nelze akceptovat a nemůže si je dovolit ani náš státní rozpočet. Snaha přehodit platby na příští vládu a generace je zbabělá a v rozporu s předvolebními sliby o snižování zadlužení. Navíc na takovéto formě restituce není společná shoda. Ti, kteří na jedné straně navrhuji tak velkorysé vyrovnání s církvemi, na druhé straně neomaleně všem ostatním občanům opakují, že se musí uskrovnit a platit dražší léky, jídlo či veřejnou dopravu ve formě vyšší DPH či se spokojit s nižší valorizací důchodů. Pokud vláda najde desítky miliard, měla by je spíše než na platy církvím věnovat na zdravotnictví, boj s nezaměstnaností či zamezit rušení hasičských stanic.

Otázky nevyvolává jen výše vyplacené částky, ale i rozsah vydávaného majetku. Neexistuje žádný přesný výčet – prý by mohl být drahý. Ukazuje se, že restituce může znamenat i vrácení či nahrazení majetku, který církev už 25. 2. 1948 nevladnily. Pokud by jakýkoliv majetek zabavený před tímto datem byl vydán, budou zpochybněny Benešovy dekrety a ČR může být vystavena u evropských soudů řadě žalob, které s ohledem na požadavek rovného přístupu nemusí vyhrát.

Pochybnosti budí i ocenění. Zatímco cena zemědělského pozemku je na trhu do 11 Kč, počítá návrh se 44 Kč za metr. To by znamenalo výplatu větší o 30 miliard korun. Na největším majetkovém přesunu od dob kuponové privatizace by měla panovat širší dohoda. Pokud vláda chce přes všechny pochybnosti prostředky v takovém rozsahu církvím předat, měla by buď podstoupit nové volby, nebo o této věci konat referendum.

ČSSD pro vládní návrh hlasovat nebude. Spravedlivým řešením by podle nás totiž bylo zřízení zvláštního fondu, kam by byl převeden vydávaný majetek. Ten by nebylo možné prodat a z výtěžku tohoto fondu by byly církvím hrazeny aktivity kulturní, sociální či školské. Vyplácení dalších kompenzací si bez razantního zadlužení naší země dovolit nemůžeme.

Uznávám potřebu vyřešení problému majetkových nároků církví a otáz-

ky dalšího financování církví formou dlouhodobé dohody mezi státem a církvemi. Církev hraje jistě důležitou roli v naší společnosti. Návrh na narovnání s církvemi, který dnes projednává Poslanecká sněmovna, je však pro ČSSD z řady vážných důvodů nepřijatelný. Naše největší výhrady směřují k těmto oblastem:

1. Nesouhlasíme s vyčíslením hodnoty nemovitostí, za které má být poskytnuta finanční kompenzace ve výši 59 mld. korun, zejména s ohledem na zásadu rovnosti a spravedlnosti při vypořádání ostatních restitučních skupin po roce 1989. Ocenění je podle našeho názoru nadhodnoceno o více než 42 miliard korun.

2. Finanční kompenzaci pokládáme za nepřiměřenou vzhledem k aktuální rozpočtové situaci státu a potřebě snižovat deficit veřejných rozpočtů. Uprostřed finanční krize a v době, kdy je země ohrožena recesí, by vláda měla upřednostnit výdaje, které posílí zaměstnanost a sociální soudržnost.

3. Odmítáme splátkový kalendář, který zvýší každoroční mandatorní výdaje státního rozpočtu o 2–3 miliardy korun po dobu 30 let. Pokládáme to za nezodpovědnou snahu současné vlády přenést negativní rozpočtové důsledky současných politických rozhodnutí na bedra příštích generací.

4. Obáváme se rizika nového kola restitučních soudních sporů, které by mohly prolomit restituční hranici 25. února 1948 a potenciálně narušit i majetkové poměry dané dekrety prezidenta Beneše.

5. Vládní návrh byl připraven bez dohody či konzultace s opozicí a nezajišťuje tak dlouhodobě stabilní řešení, jež překračuje rámec tohoto volebního období.

6. Vláda nemá pro tento obrovský přesun majetku v hodnotě 75 miliard korun a finanční kompenzaci ve výši 59 miliard korun podporu veřejnosti. Předložený návrh na narovnání s církvemi odmítá 70 až 80 % občanů v naší zemi. Pravicová koalice ODS, TOP 09 a části Věcí veřejných odmítla návrh opozice na to, aby se o této věci uskutečnilo hlasování v celostátním referendu.

ČSSD upřednostňuje řešení financování církví z výnosu speciálního veřejnoprávního fondu spravovaného církvemi, do něž by byl převeden bývalý církevní majetek. Finanční kompenzace nad rámec současných plateb církvím by tedy neměla být poskytována.

Vážení, vláda ODS, TOP 09 a části Věcí veřejných v předkládaném návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi staví jednoznačně zájmy církve nad zájmy státu, a to já svým hlasem podpořit nemohu!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Víta Bárty, dále je přihlášen pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já musím říci, že v prvé řadě je dobré vnímat bod církevních restitucí v kontextu i předchozích bodů, které prošly v Poslanecké sněmovně. Je dobré si jasně pojmenovat, že vládní koalice především slovy pana Kalouska říká, že na důchody není a na církevní restituce je. Já se nebojím říct, že pan ministr financí v tomto směru je dokonalým opakem slovenského Jánošíka podle hesla chudým brát a bohatým dávat.

Já se ptám, jak můžeme vedle sebe vnímat to, že nedáme důchodcům plnou valorizaci důchodů, že konstatujeme, že nejsme schopni udržet životní úroveň důchodců takovou, jakou jsme jim garantovali, a vedle toho že musíme zvýšit náklady státu, že se musí napravit mnohaletá chyba tím, že dáme peníze církvím. Ptám se, kde je onen vyšší zájem dát peníze církvím a kde je onen nižší zájem, onen nižší veřejný zájem nevalorizovat důchody občanům ČR. Nezpochybňuji to, že oboje je správné učinit, nicméně při vážení toho, co má mít přednost, si myslím, že bychom v sobě měli mít vyšší míru pokory, a ne s arogancí, která tady zaznívá, prostě říkat, že důchodci se uskromní, naproti tomu církvím vrátíme vše, co jim patří.

Zároveň mám potřebu připomenout to, že pan ministr financí tady včera neodpovídal na mé výtky k tématu 400miliardového závazku pro budoucí generace z hlediska schváleného evropského stabilizačního mechanismu, které v tomto duchu můžeme též chápat jako další závazek a další nezodpovědnost, které se v tomto směru dopouštíme v úplně stejné logice. Zase, kde je vyšší zájem? Jednotná a fungující Evropa, anebo zodpovědnost vůči budoucím generacím nezadlužováním našich dětí? A myslím, že stojí za to říci, že když pan ministr Kalousek na mne reagoval s tím, že já jsem nepravomocně odsouzen, a proto cokoliv řeknu, je součástí mé obhajoby, a že mám právo lhát, tak já mám potřebu připomenout to, že nyní onen mnohamiliardový transfer majetku, který zde nyní bude proveden, vkládáme do rukou lidí, vkládáme ho do rukou koalice, kde zrovna onen ministr financí, který tady tak jednoznačně vyjádřil postoj k mému vyjádření, tak že právě tento ministr financí proti všem svým podřízeným povolil interaktivní videoterminály, povolil hazard, v rámci kterého některé konkrétní hazardní společnosti, nebo aspoň společnost se svědectvím Jiřího Čunka byla ochotna jaksi zaslat Kalouskově straně ne nevýznamný sponzorský dar.

Já se ptám, kde jsou garance, že onen transfer majetku skončí v bohu libém úmyslu, který nám tu byl prezentován. Já se ptám, že jestliže se církevní restituce nepovedly v Polsku, na Slovensku, v Maďarsku, v zásadě v žádné zemi ve střední Evropě, kde restituce byly provedeny, a ve všech těchto zemích to skončilo velkým skandálem a velkými krádežemi majetku, já se ptám, proč nyní v České republice jsou garance za této situace, že tomu bude jinak. A já si dovoluji v rámci debaty, kterou ještě vedla koalice

s Věcmi veřejnými, připomenout právě v tomto kontextu zodpovědnosti jednu konkrétní dohodu. Ta konkrétní dohoda byla na tom – a byla uzavřena s panem premiérem, byla uzavřena s Karolínou Peake –, že v momentu vydávání majetku, když už údajně – a slovo údajně třikrát podtrhávám – není možné udělat výčtový zákon, tak že alespoň vydávaný majetek bude na vládě schvalován. Připomínám, že vydávání, respektive jakákoliv majetkové rozhodnutí díky Věcem veřejným byla v jednacím řádu vlády změněna na takzvané hlasování po jménech. To znamená, že každý ministr je jasně evidován o tom, jak hlasoval v momentu, kdy vláda rozhoduje o jakékoli konkrétní majetkové kauze.

A v tomto kontextu je dobré připomenout to, že i když vláda původně měla o všem vydávaném majetku takto jednotlivými ministry po jménech hlasovat o tom, jaký konkrétní les, jaký konkrétní pozemek bude vydán, tak tato konkrétní dohoda Věci veřejných s koalicí je Karolínou Peake zrazena, není naplněna a vláda nebude o majetku jmenovitě rozhodovat. Toto je jednoznačně netransparentní, je to jednoznačně prokorupční, je to jednoznačně v rozporu s tím, co Věci veřejné v koalici domlouvaly. A já vřele doporučuji se ptát, proč Karolína Peake zradila nejenom Věci veřejné, ale proč Karolína Peake zradila i pravidlo transparentnosti v pozici protikorupční vicepremiérky. (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Stanislav Křeček, po něm pan poslanec Jaroslav Škárka. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, pan kolega Jandák tady začal ráno tuto diskuzi sdělením, že má církevní sňatek z 80. let. Mohu vám sdělit, že já jsem uzavřel církevní sňatek v době, kdy někteří členové této Sněmovny ještě nebyli na světě, v roce 1971, takže mě nikdo o církvích, víře a morálce z toho plynoucí poučovat nemusí.

Jeden významný český politik přirovnal církev k zahrádkářům. Toto jistě nepřijatelné srovnání však napomůže zamyslet se nad odpovědností za tento majetek. Má stát nějaký zájem na tom, aby zahrádkáři si uchovali svůj majetek? No samozřejmě žádný nemá. Jestliže se nějaký zahrádkář rozhodnou prodat sekačky na trávu a hrabíčky a peníze si rozdělit a odejít jinam, je to každého věc. A je v této situaci církev? Jestliže se bude několik tisíc uchazečů o církevní majetek ucházet o ten majetek, není tady nějaký zájem státu na tom, aby ten majetek byl v rukou této církve, aby byl stabilní, aby sloužil těm kulturním účelům? Samozřejmě že je. Ale kupodivu nikdo nepředpokládal, že by tuto dohodu nebo tento nějaký – nechci říct zrovna dozor měl vykonávat český stát. Jak pan arcibiskup Duka, mám tady jeho vyjádření, tak Ing. Štícha, ekonom – všichni předpokládají, že ten-

to dozor bude vykonávat Vatikán. Že přímo stát Vatikán dohlédne na to, aby církev nedělala s tím majetkem nějaké velké změny, bude na tento majetek dohlížet. To se mi zdá zvláštní. My odmítáme jakoukoli ingerenci českého státu, ale všichni počítají s tím, že k tomu, aby ten majetek sloužil církvi, sloužil těm účelům, pro které je vydáván, vykonával jiný stát.

Z tohoto důvodu se mi ten zákon zdá vadný, zdá se mi, že to první republika, která vykonávala dozor – a znovu prosím vás říkám, netýká se to majetku. Lidé, kteří mají nezpochybnitelný majetek, mohou podléhat určitému dozoru státu, například vlastníci památkových objektů. Čili nic nebrání tomu, aby církev podléhala v tomto smyslu nějaké ingerenci státu tak, jak to bylo za první republiky. Tady od toho zcela tedy upouštíme.

Jeden významný církevní publicista nedávno napsal, že církevní restituce budou mít vývoj ve třech fázích: Za prvé, církev ustoupí a majetek dostanou, za druhé, církev svou neschopností a dalšími vlastnostmi o tento majetek přijdou – znovu, za třetí, teprve potom nastane duchovní obroda v České republice. Doufám, že ta duchovní obroda nastane dříve.

Když už tady pan kolega Polčák přinesl k tomuto stupínku ono zařízení, jak nazval počítač, a ukazoval nález Ústavního soudu, byl bych velmi rád, kdyby mi v tomto nálezu ukázal, kde Ústavní soud řekl, že se mají vyplácet církvím mnohamilionové náhrady.

Děkuji. (Potlesk se středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Jaroslav Škárka, poté zde je přihláška pana kolegy Radka Johna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Škárka: Paní předsedající, děkuji za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové.

Já jsem původně nechtěl vůbec k tomuto návrhu zákona vystupovat, ale vyprovokoval mě projev pana ministra Schwarzenberga. Já nejsem věřící, církvím moc nefandím, považuji je spíše za ty zájmové organizace, ale i přesto vnímám jako naprosto nezbytné vypořádání majetku církví a hlavně odluku státu od církve. A ta odluka podle mého názoru nejde bez toho, aby došlo k majetkovému vypořádání.

Nicméně pro tento návrh ruku nezvednu. Ne proto, že bych ty církve neměl rád, ale protože samotný návrh považuji za špatný. Tento návrh totiž není vyvážený. Námitky zde zazněly, takže určité je nebudu všechny opakovat, ale jenom zmíním to, kdy bych pro uvedený návrh mohl zvednout ruku. A to by bylo tehdy, pokud by došlo k upřesnění vracení majetku. Za druhé, pokud by došlo tímto návrhem k jasnému upravení vztahu stát–církev. Pokud by tímto návrhem – a to je za třetí – došlo ke zhodnoce-

ní investic státu do majetku církví. Za čtvrté, pokud by tímto návrhem došlo k striktnímu dodržení nepřekročitelnosti roku 1948.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Radek John.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tady celé odpoledne, celý den se snaží koalice vzbudit dojem, že oni férově, čistě, otevřeně, transparentně vydávají to, co církvi náleží, a všichni, kteří zpochybňují tu netransparentnost, jsou ti zlí.

Já si myslím, proč tady nedošlo dvacet let k tomu vyrovnání. Protože neustále byly pokusy dáti církvi víc, než jí náleží. Dát jí nějaký dar. Neudělat to férově. A znovu a znovu narážíme prostě na to, že náprava křivd nesmí způsobit křivdu novou. V žádném případě nelze dávat dary, ale je třeba udělat férové vyrovnání. Já si myslím, že nikdo v této Sněmovně, byť tady byli leckterí nařčení, že nechtějí vracet kradené věci, nikdo neříká "nevracejme, co bylo ukradeno", ale skoro všichni tady říkají "udělejme to čitelným, udělejme to tak, aby celý národ si řekl, ano, toto bylo ukradeno, toto je prokazatelně církvi, toto jim tedy vrátíme".

My jsme měli velký problém v koalici s vrácením církevního majetku. Velmi jsme se bránili tomu, aby nebyl výčtový zákon, velmi jsme se divili, že jsme nikdy nedostali seznam těch vracených lesů a nemovitostí. Dodnes ho nikdo nedostal. Velmi jsme se divili, že TOP 09 nebo pan Kalousek nechce ty věci objasňovat a vyjasňovat. Dneska tady tvrdí, že v žádném případě se nevracíme před rok 1948. To by přece snadno šlo dokázat, kdyby tady byl seznam majetku a kdybychom si mohli zkontrolovat. My jsme ho nikdy nedostali. V té komisi se říkalo "bude se to řešit na vládě" a na vládě se řeklo "vždyť se to přece vyřešilo v komisi". Jestli paní poslankyně Kohoutová má ten seznam, já budu velmi rád, když nám ho dá. Stejně tak novináři se nedostali k tomu seznamu. A to je právě krajně podezřelé.

Nicméně abych mluvil konstruktivně. Věci veřejné chtějí vrátit ukradený majetek, ale nechtějí, aby bylo vráceno, co církvi nepatří, aby dostala nějaký dárek. Proto jsme připravili pozměňovací návrhy a jsou v intencích toho, co jsme říkali při minulé krizi, když jsme byli ještě v koalici, kdy jsme se bránili podepsat ten bílý šek. Cílem těch návrhů je transparentnost a spravedlivé vyrovnání. Požadujeme, aby bylo jasně stanoveno, kdo je oprávněnou osobou. Požadujeme tedy taxativní vyjmenování církví a náboženských společností, kterých se tento zákon týká. Skutečností je totiž, že církev před rokem 1948 nebyla plnohodnotným vlastníkem, protože v

případě, že chtěla majetek prodat, potřebovala souhlas státní správy. To se týká například náboženské matice, která byla založena Josefem II. jako veřejný fond a byla spravována jako subjekt veřejného práva orgánem státu. Její majetek byl tedy zastupován finanční prokuratou.

Z důvodové zprávy podle nás vyplývá, že stát v souvislosti s majetkovým vyrovnáním výrazně navýšil majetek katolické církve, a vyplývá z ní podle nás, že se má vrátit i majetek vyvlastněný na základě pozemkové reformy v roce 1918 a 1919. Ať někdo prokáže opak. Ať někdo ukáže listinné důkazy a ať tady neříká lžete, nebo nelžete. Činy, fakta, listiny ať hovoří.

Dál upozorňuji, že Věci veřejné pro konstruktivní dohodu o vyrovnání navrhuji opatření, že zjistí-li pozemkový úřad, že církev nárokovala majetek, který jí nenáleží, uloží jí pokutu ve výši tržní ceny neoprávněně nárokováného majetku. V souvislosti s tím navrhujeme upravit i příslušný paragraf trestního zákoníku. To by zabránilo tomu, aby církev žádala i o věci, které jí prokazatelně nepatří. Protože předkládaný vládní návrh říká, že oprávněně osobě stačí tvrzení typu jedna paní povídala o tom, že mu nárokováný majetek patří, a stát mu ho buď musí vydat, anebo složitě dokazovat, že to není pravda. Mohlo by se stát, že církev požádá o vydání České republiky a Česká republika bude horečně hledat, co tedy nevydat. To břemeno dokazování musí v plném rozsahu přejít na toho, kdo žádá vydání majetku, a ne aby stát nesl toto břemeno.

Dále navrhujeme prodloužení v zákoně uvedených lhůt pro to, aby stát měl čas na dostatečné prověření údajů církví. Jedná se o vydání obrovského majetku. Je to třetí největší transfer od roku 1989. Ten majetek je v řádu desítek miliard a prostě je třeba prodloužit lhůty. K tomu je zapotřebí, aby lhůty byly přiměřené a nedošlo kvůli špatnému úřednímu postupu ke škodě velkého rozsahu, která hrozí a bude hrozit, a ty křivdy se budou napravovat léta a pak už se nenapraví, protože budou promlčené. To by byla historická vina, která bude na poslancích této Sněmovny. Přicházíme také s návrhem na rozšíření promlčecí doby. Jedná se totiž o vrácení rozsáhlého majetku.

Navrhujeme rovněž takovou změnu, která zruší všechna ustanovení vedoucí k tomu, že by církve měly být osvobozeny od daně z prodeje majetku, jako tomu bylo v případě restitucí k fyzickým osobám. Vláda proklamuje, že chce snižovat počet daňových výjimek, a jistě proto není nutné vytvářet výjimku novou. My podáme pozměňovací návrhy, a pokud koalice bude schopná, ochotná ty návrhy přijmout, pak si myslíme, že může dojít k férovému vyrovnání, k tomu, že se bude vracet transparentně, co církvi patřilo, a odstraní se ta věc, která se neřešila dvacet let, a je to vina předchozích vlád, že ji nevyřešily. Proto nabízíme toto konstruktivní řešení a pozměňovací návrhy budou předloženy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám... Dále do obecné rozpravy pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, protože bych nerad zatěžoval podrobnou rozpravu odůvodněním svých pozměňovacích návrhů, tak si dovolím je snad krátce odůvodnit tady z tohoto místa. Snad budu číst dobře za toho horšího osvětlení. Možná to byl signál, ty vypadnuté pojistky či co tady zahořelo v zákulisí, že něco dnes neděláme dobře, že bychom se nad tím měli zamyslet, takže myslím, že to platí spíše na ty, kteří chtějí hlasovat pro vydání takto ohromného majetku, a doufejme, že to skutečně není snaha tady něco skrývat. Z naší strany určitě ne.

Proto si dovolím tedy odůvodnit krátce své pozměňovací návrhy, které bohužel nebyly ústavněprávním výborem přijaty.

My se snažíme za prvé o to, aby v preambuli tohoto zákona slova "vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovení majetkové základny církví a náboženských společností, svobodné a nezávislé postavení církví, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti" nahradit slovy "jakož i vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi".

Ten důvod, proč takovýto návrh předkládáme, je jednoduchý. Snažíme se, aby odpovídal světské povaze České republiky, která je zakotvena v ustanovení článku 2 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí být vázán na výlučnou ideologii ani na náboženské vyznání. Tato ústavní ustanovení zapovídají státu, aby zákonem obnovoval majetkovou základnu církví a náboženských společností a prohlašoval, tak jak to činí ona preambule, že jejich existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti. Těmito formulacemi podle našeho názoru by stát nepřipustně preferoval náboženství před ateismem. Proto se z preambule zákona podle tohoto pozměňovacího návrhu vypouštějí. V preambuli navržená formulace se naopak doplňuje o výslovné zakotvení jednoho z cílů zákona – o tom jsme vedli při především se zpravodajem tohoto návrhu na jednání výboru –, kterým by měla být odluka, tedy oddělení státu od církví a náboženských společností.

Pozměňovací návrh, jehož druhý bod bych si dovolil odůvodnit, zavádí podmínku užívání restituovaného majetku alespoň po část rozhodného období. Také nahrazujeme onen vágní pojem "příslušely registrovaným církvím". My tedy chceme vydat majetek, který církev vlastnila a užívala k rozhodnému období, nikoli který vlastnila nebo jím příslušel. Myslíme si, že to

je podstatná změna, která je ku prospěchu věci. Protože vráceno by mělo být to, co skutečně bylo ve vlastnictví a co skutečně užíváno bylo.

Třetí ustanovení, kterým se snažíme změnit zákon, směřuje k tomu, aby nebyly vypláceny žádné finanční kompenzace. Pokud dochází k vydání majetku, který církev vlastnila, a bude to majetek, který bude odpovídat oné hranici 25. února 1984, pak je to správné. Ale pokud by mělo docházet k vyplácení miliardových kompenzací ve více než 59 miliard korun, a kdo ví, kolik to bude nakonec v částkách, které se budou navyšovat o inflaci, tak to podle našeho názoru je nesprávné a nepřipustné. Proto chceme finanční kompenzaci tímto odstranit.

Rovněž chceme nově zaváděný zvláštní smluvní typ, smlouvu o vypořádání, na niž se v řadě podstatných rysů nemá vztahovat obecná úprava smluv podle občanského zákoníku a je jakýmsi hybridem mezi soukromoprávní a veřejnoprávní úpravou, a u něhož není jasné, který soud by byl příslušný k rozhodnutí podle navrženého § 16 odst. 7, vypustit.

Snažíme se také o to, aby do zákona byla zakotvena restituční tečka, tedy aby pokud stát tento zákon přijme, tedy pokud se udělá dohoda mezi státem a církvemi, aby už nebylo možné ze strany těchto církví jakýmkoli dalšími soudními prostředky požadovat vydání dalšího majetku. Proto tedy se namísto navrženého ustanovení § 18 odst. 8., které nevylučuje podávání dalších žalob k soudu mimo režim navrženého zákona, navrhuje úprava tzv. restituční tečky. Jakákoli práva oprávněných osob proti komukoliv, kdo drží původní majetek registrovaných církví a náboženských společností, bude možno uplatnit pouze v rozsahu a postupem stanoveným navrženým zákonem, a nikoli např. v obecném režimu žalob podle občanského zákoníku. Také podle mého názoru velmi podstatné ustanovení.

Také bychom rádi změnili, a avizují další pozměňovací návrh, to, aby církev byla osvobozena v případě prvního prodeje majetku, který bezplatně získá od státu, od daní. Nevidíme v tom paralelu s 90. lety. A já jsem přesvědčen, že pokud tady někdo argumentuje tím, že církev ten majetek získá proto, aby jej vlastnila, aby jej užívala ve prospěch veřejnosti, pak není důvod osvobodit ji od majetku ve chvíli, kdy – od daní z prodeje tohoto majetku ve chvíli, kdy jej prodá.

Ještě jedno ustanovení si dovolím zmínit. Chceme vypustit v § 10 odst. 1 písm. a) slova "tato skutečnost se má za prokázanou, není-li prokázán opak". Velmi důležitá slova. Podle navrženého ustanovení je oprávněná osoba povinna k výzvě připojit listinu nebo uvést důvody, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností podle § 5 zákona, přičemž však tato skutečnost se má za prokázanou, není-li prokázán opak. Tímto mým pozměňovacím návrhem se vypouští vyvratitelná domněnka, podle níž se mají zákonem požadované skutečnosti považovat za prokázané, neboť

prokázání jejich opaku, že není dán některý z důvodu podle § 5 zákona, v případě, že neexistují listiny, je právně obtížné, ne-li vůbec nemožné.

Tolik tedy odůvodnění pozměňovacích návrhů, které budu předkládat, a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Zeptám se, zda se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Pan kolega František Bublan. Prosím.

Poslanec František Bublan: Dámy a pánové, my jsme se tady dneska celý den přeli ohledně tohoto zákona. Dělili jsme se na ty spravedlivé a ne-spravedlivé nebo na ty, co jsou na straně temna apod., nebo co jsou morální a nemorální. Já bych vám chtěl říct jednu takovou zkušenost, protože patřím k té minoritní skupině, která se hlásí k nějakému vyznání, a patřím také k té už marginální skupině, která praktikuje své vyznání. A protože se v tom prostředí pohybuji, a dokonce jsem měl tu čest studovat s polovinou současných katolických biskupů, takže znám jejich názory a říkáme si otevřeně, co si myslíme, tak vám musím sdělit takovou věc – že tak jako my jsme tady rozdělení, tak stejně tak i tato skupina je rozdělena. A ten postoj třeba katolické církve k restitucím není jednoznačný. Mnoho biskupů si myslí, že to tak není správně, že tato doba není ta nejvhodnější a že by bylo možno nalézt daleko lepší způsob, schůdnější způsob, rozumnější, který by řešil tuto otázku.

Takže já bych chtěl možná už na závěr těchto obecných vystoupení trošku zmírnit napětí a pokusit se najít nějaký lepší model, i třeba ten model, jak byl přednesen před chvílíčkou mým kolegou panem poslancem Tejcem. Bude to lepší nejenom pro společnost, ale bude to lepší i pro ty církve samotné. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka paní poslankyně Bohdalové. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý tmavý podvečer, dámy a pánové. Každý zná, že existují nějaká pravidla hygieny práce. Jestli jste si všimli, tak tady osvětlení padlo na polovinu, já se svými osmi dioptriemi skoro nevidím, venku je tma. To opravdu budeme projednávat i za těchto podmínek takto důležitý zákon? Myslím si, že bychom měli mít zaručené velmi kvalitní podmínky na projednávání tohoto zákona, i když už ho tady budeme projednávat celou noc, a proto navrhuji, abychom, dokud nespraví světlo, přerušili schůzi. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, beru to jako

návrh, který může vznést předseda poslaneckého klubu? Vy jste měli dnes dvouhodinovou přestávku. Chcete tedy přestávku na jednání klubu? (Hlasitá reakce v sále.) Já bych ráda upozornila sněmovnu, prosím, nepřekřikujme se, uklidněte se, že –

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já jsem přednesla návrh na přerušení schůze z technických důvodů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já chci upozornit sněmovnu, že došlo k problému s dodávkou elektrického proudu, něco se stalo v předsálí, opravují to technici, myslím si, že jednání tady v sále to nebrání. To jsem přesvědčena, že ne. Nicméně pan kolega Tejc ještě chce něco k tomu říci?

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, já myslím, že je potřeba se s tím vypořádat hlasováním. Tedy dovoluji si upřesnit návrh, ať už je z jakýchkoli důvodů, žádám o přerušení projednávání tohoto bodu do zítřka do 11 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Požádám o dvouminutovou přestávku, aby mohli předsedové poslaneckých klubů sdělit, že toto hlasování nastane. Gong mi nefunguje, takže nemám jak poslance přivolat. (Smích v sále.) Prosím, pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych v souladu s jednacím řádem přednést pozměňující návrh k návrhu pana předsedy Tejce, a to na přerušení schůze na dvě minuty. (Smích, potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu. Je to trochu kuriózní, ale budeme hlasovat o návrhu na přerušení schůze na dvě minuty.

Zahajuji hlasování číslo 32. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Tento návrh přijat nebyl. Bylo to hlasování číslo 32, přítomno bylo 173, pro 51, proti 49.

Nicméně podle reakcí, které vidíme, a také podle toho, že poslanci přicházejí, tak se domníváme, že už všechna technická zařízení fungují a můžeme v jednání pokračovat.

Pan kolega Kováčík. Prosím. Paní poslankyně Váhalová se hlásí?

Poslanec Pavel Kováčík: Dobrý den, dobré odpoledne, já se do-

mnívám, že návrh, který podal pan kolega Tejc, je naprosto legitimním návrhem procedurálním. Návrh na přerušení bodu na zítřejší 11. hodinu si myslím, že se měl hlasovat okamžitě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě prosím pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Služebně starší kolegové mě donutili, abych pořádně nastudoval jednací řád. Návrh nebyl procedurální, ale odročovací. Je naprosto legitimní a já jsem k němu podal pozměňovací návrh, který nebyl přijat. V této chvíli můžeme hlasovat o odročovacím návrhu, ne procedurálním. Tak to prostě je. To, že tomu říkáte procedurální, je jiná věc. Nic takového. Padl návrh na odročení do zítřejší deváté hodiny, jestli se nepletu. (Nápověda ze sálu.) Jedenácté. Omlouvám se.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme pokračovat v jednání. Zahajuji podrobnou rozpravu a do ní jsou přihlášky. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Pan kolega Stanjura, o vašem návrhu jsme hlasovali. Takže ještě návrh, který předložil pan kolega Tejc, a ten znamenal přerušit naše jednání do zítřka do 11. hodin. O tomto návrhu rozhodneme nyní. Přivolávám kolegy. Žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat. Hlasování bude mít pořadové číslo 33. Návrh, který zazněl, nebudu opakovat. Všichni jsme ho slyšeli. Zahajuji toto hlasování a tážím se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 33 přítomno 163, pro 79, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Jsme stále ještě v obecné rozpravě. Nehlásí se do ní nikdo. Obecnou rozpravu končím.

Budeme nyní hlasovat o návrhu, který přednesl pan poslanec Koníček, to jest návrh na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 34. Táží se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 34 přítomno 163, pro 77, proti 84. Návrh přijat nebyl.

Budeme pokračovat v podrobné rozpravě. Žádám, aby se slova ujal pan poslanec Michal Babák, po něm je přihlášen pan poslanec Vladimír Koníček.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, jak již jsem uvedl v obecné rozpravě k návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, sněmovní tisk 580, předložil jsem pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny pod číslem sněmovních dokumentů č. 2505 a 2604. V souladu s § 63 odst. 3 jednacího řádu se na ně tímto odkazuji.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Koníček má slovo. Poté pan kolega Ladislav Šíncel. (Neklid v sále.)

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, předkládám tento pozměňovací návrh. Název zákona se mění z "o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi)" na "o daru církvím a náboženským společnostem a o změně některých zákonů (zákon o daru církvím a náboženským společnostem)".

V rámci podrobné rozpravy dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona a opakuji svůj návrh, protože i po podrobné rozpravě je možné hlasovat o vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Ladislav Šíncel.

Poslanec Ladislav Šíncel: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, po zralé úvaze jsem dospěl k názoru, že vás pro tentokrát nebudu obírat o váš vzácný čas a nebudu vystupovat v obecné rozpravě, ale raději bych se v podrobné rozpravě vyjádřil, kde bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu 1681 mého nemocného kolegy Alfréda Michalíka. Tímto bych si ho chtěl i osvojit.

Dovolte mi krátké zdůvodnění. Návrh sleduje zachování institutu dobré víry a omezuje případy, kdy v rámci nápravy jedné křivdy by byla spáchána křivda nová. Vždyť i nový občanský zákoník institut dobré víry kupujícího oproti předchozí právní úpravě významně posiluje. Je proto žádoucí zachovat homogenitu právních úprav. Návrh reaguje na existenci takových případů, kdy povinná osoba, například organizační složka státu, v rozhodném období, například 70. nebo 80. letech minulého století, regulérně zakoupila od jiné fyzické osoby, běžného občana či jeho dědiců, nebo právnické osoby, například JZD, nemovitý majetek, například dům. S ohledem na okolnosti a běžně dostupné evidence nemohl mít pochybnosti o právoplatnosti vlastnictví prodávajícího, natož zjistit, zda prodávající či

právní předchůdci majetek získali právním nebo pseudoprávním způsobem. Tento majetek užíval a udržoval pro svoje potřeby po dlouhá léta, často jej významně upravil a zvelebil. Vydání takové majetku by podle mého názoru nepochybně, tedy zjevně oprávněně, považoval za významnou křivdu.

Děkuji za pozornost. Opakuji, že se přihlašuji a osvojuji si písemný návrh podaný v elektronické podobě pod č. 1681. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Ivana Weberová, poté pan kolega Tejc. Prosím paní kolegyni Weberovou.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych se ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten pod č. 2583, a to pouze k variantě č. 2, protože na variantě č. 1 nebyla nalezena koaliční shoda. Proto tedy se hlásím k pozměňovacímu návrhu v jedné variantě, a to variantě č. 2.

Tento pozměňovací návrh se vztahuje k § 18 odst. 2 návrhu a podle tohoto ustanovení 18 se uplatní nevyvratitelná právní domněnka vlastnictví oprávněných osob k nemovitostem, pokud do dne účinnosti tohoto zákona je vlastnické právo evidováno v katastru nemovitostí. Podle mého pozměňovacího návrhu se taková domněnka uplatní pouze v případě, že se jedná o historický majetek církví, tak jak je specifikován v § 2 odst. 2 písm. a) návrhu. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je tedy eliminovat případy, kdy by se tato domněnka uplatnila i ohledně nemovitostí, které církve nevlastnily v rozhodném období. Tento můj pozměňovací návrh navazuje na můj pozměňovací návrh týkající se § 9 a 10, který byl již přijat ústavněprávním výborem a který se týká tedy zrušení přesunutí důkazního břemene z oprávněné osoby na stát a zavedení povinnosti pro oprávněné osoby prokázat, že v rozhodném období vlastnily majetek, který požadují vrátit, tak jak bylo stanoveno i v ostatních restitučních předpisech. S tímto pozměňovacím návrhem již vyslovil souhlas předkladatel a je obsažen i v usnesení ústavněprávního výboru. Dovoluji si tedy tímto požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Dovolím si ještě jednu krátkou poznámku. Domnívám se, že k prolomení hranice roku 1948 vzhledem ke znění návrhu zákona nebude docházet, a to ani v případě, kdy ke křivdě došlo na základě zde velmi často zmiňovaného zákona z roku 1947, tedy zákona o revizi první pozemkové reformy. Tento zákon byl, respektive odnětí majetku na základě tohoto zákona bylo jako skutečnost vedoucí k majetkové křivdě uvedeno i v zákoně o půdě, na základě něhož probíhaly restituce zemědělského majetku.

Ráda bych ale v této souvislosti upozornila na to, že k tomuto prolome-

ní by mohlo v jednotlivých případech dojít fakticky, a to při vydávání majetku povinnými osobami podle tohoto zákona. Bude tedy potřeba dbát na technickou stránku vydávání a pečlivě v jednotlivých případech posuzovat dokumentaci, která bude jako důkaz o vlastnictví v rozhodném období předložena. To platí zvláště tam, kde je v pozemkových knihách zapsána poznámka zamýšleného převzetí, která se tam objevila na základě předúnorových pozemkových reforem. V té době již bylo pravidlem, že vlastnictví přecházelo na stát okamžikem, kdy se ujal držby zabraného majetku, a to bez ohledu na to, zda to bylo zapsáno v pozemkových knihách, či nikoli.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Jeroným Tejc, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Kolegyně a kolegové, dovolím si přihlásit se formálně ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou vloženy v systému pod čísly 2262 a 2543, a zároveň si dovolím přihlásit se k pozměňovacímu návrhu Michala Haška, který je v systému vložen pod číslem 2263.

K tomuto pozměňovacímu návrhu jen krátce. Tento návrh doplňuje do výčtu věcí, které nelze podle zákona vydat, věci, které budou k 1. lednu 2013, to je k datu účinnosti zákona, ve vlastnictví obcí nebo krajů. Druhá část tohoto návrhu prodlužuje lhůty k uzavření dohody o vydání nemovitosti mezi povinnou osobou a oprávněnou osobou. Navržená tříměsíční lhůta je podle našeho názoru příliš krátká, proto se navrhuje stanovit lhůtu na 9 nebo 12 měsíců. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Vít Bárta byl ještě přihlášen do podrobné rozpravy? Není. Ještě pan kolega. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan kolega Jan Babor je řádně omluven a podal pozměňující návrh, který je veden pod číslem 2463. Dovoluji si tedy k jeho pozměňujícímu návrhu přihlásit, aby byl uplatněn. Takže děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se ještě na další případné přihlášky do podrobné rozpravy. Nejsou-li žádné, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu pana poslance Konička, tedy o návrhu na vrácení zákona výboru k novému projednání. Hlasování ponese pořadové číslo... Pan kolega Vojtěch Filip se hlásí? Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já jen k odůvodnění kolegy Koníčka. Tady v obecné rozpravě padlo srovnání pozice jednotlivých zemí v Evropské unii a vyrovnání těchto zemí s majetkem církví. Já jsem přesvědčen, že vrácení má jasný důvod, a to pro jednání výboru pro evropskou integraci, resp. pro evropské záležitosti. V tomto ohledu totiž tady nepadla jediná relevantní argumentace, která by se s tím vypořádávala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. A nyní budeme hlasovat o návrhu, který jsem avizovala. Hlasování ponese pořadové číslo 35. Rozhodneme tedy o návrhu na vrácení výboru k novému projednání.

Zahajuji hlasování číslo 35. Táhne se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 35, přítomno 162, pro 74, proti 81. Návrh byl zamítnut.

V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu zákona, tedy končím projednávání bodu číslo 14, sněmovního tisku 580. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

32.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zajisté si vzpomenete, že když jsem na podzim loňského roku předkládal jménem vlády návrh státního rozpočtu, nijak jsem nezastíral, že je postaven na dubnové prognóze, tedy prognóze z dubna 2011, předpokladu ekonomického vývoje v následujícím roce a že letní a podzimní turbulence, zejména krize v eurozóně, dávaly tušit, že vývoj bude výrazně horší. Což také vláda jednoznačně konstatovala a současně se zavázala, že pokud scénář bude horší než stagnace, bude muset přistoupit ke změnám rozpočtové legislativy již pro rok 2012 a v takovém případě přijde již pro rok 2012 se změnou rozpočtové legislativy. Zavázali jsme se, že tak učiníme na základě lednové prognózy nejenom naší, ale ostatních renomovaných analytických pracovišť. Tak jsme také učinili.

Lednová prognóza ukázala v podstatě ten nejméně špatný z těch špatných scénářů, které jsme čekali, to znamená nepředpokládá výraznou recesi, předpokládá stagnaci nebo pouze mírný růst v desetinách v tomto a následujících letech, což vládě umožnilo pro rok 2012 nepřistupovat ke změně rozpočtové legislativy ani k novele zákona o státním rozpočtu, protože aby udržela svoji fiskální strategii, musela přistoupit k vázání prostředků ve výši zhruba 26, 27 mld., což přes složitou situaci je v silách každé vlády. Nicméně pro léta 2013 a 2014 samozřejmě fiskální strategie postupného snižování deficitů a stabilizace veřejných rozpočtů není myslitelná bez změn rozpočtové legislativy jak na výdajové, tak bohužel na příjmové straně.

Šedesát osm procent – zdůrazňuji šedesát osm procent – aktivního konsolidačního úsilí vláda realizuje na výdajové straně, tedy úsporami. Třicet dva procent je nucena řešit na příjmové straně, tedy parametrickými změnami – nikoliv systémovými, ale parametrickými změnami v rámci stávajícího systému, a to jak v daních přímých, tak v daních nepřímých, tak na pojistném.

Snažili jsme se přistupovat k parametrickým změnám tak, abychom podle našeho názoru co nejméně retardovali ekonomický růst. Snažili jsme se a také jsme se vyhnuli růstu korporátní daně. Odmítáme daň z finančních transakcí. Jsme přesvědčeni, že je nezdravá a pro ekonomiku dusící progresivní daň právnických osob, zejména v jednotlivých sektorech. Já respektuji, že opozice má na to na základě i svých vlastních ideových východisek jiné názory, na druhou stranu veřejné rozpočty jsou vědou společenskou, nikoliv exaktní, a co bude Sněmovna Sněmovnou, vždy povedeme spolu vášnivý spor jak o celkovou míru přerozdělování, tak o strukturu daňové kvóty, kde vidíme prospěšnější daňovou zátěž – zda ve zdaňování spotřeby, či ve zdaňování výkonu. Ta diskuse je legitimní. Nikdo z nás není nositelem jediné pravdy a vláda na základě toho, z jakých politických subjektů je složena, logicky k tomu přistupuje s tímto návrhem.

Máte tedy na stole první část příjmového konsolidačního úsilí, tu část, která se týká výlučně roku 2013. Z časových důvodů, protože ty změny nejsou legislativně jednoduché, postupujeme tak, že první změny předkládáme nyní; ty, které mají vstoupit v účinnost od roku 2013. Ty ostatní, které byly v médiích a ve veřejné diskusi rovněž vášnivě diskutovány, a někteří ne zcela informovaní i koaliční politici říkali: oni to z toho vypustili, tak asi od toho ustoupili. Ne, oni to z toho nevypustili a neustoupili od toho, pouze to byly změny jako například daň z vína, kde plánujeme účinnost na rok 2014, a budeme tedy něco takového předkládat až v druhé polovině letošního roku.

V roce 2013 tedy navrhujeme, aby vstoupilo v účinnost definitivně omezení výdajových paušálů u daně z příjmů fyzických osob, a to způsobem,

jehož podrobnostmi vás nebudu unavovat, protože to bylo diskutováno mnohokrát, zvýšení srážkové daně z příjmů vůči rezidentům, kteří platí daně v daňových rájích, zrušení tzv. zelené nafty a zvýšení daně z převodu nemovitostí o jeden procentní bod.

Dále následují opatření, která vstupují v účinnost k 1. 1. 2013, ale kde pokládáme za fér, aby byla časově omezena do konce roku 2015, neboť bude věcí každé jiné politické reprezentace, zda tato opatření ponechá v platnosti, nebo zda je podrobí substituci za opatření, která ona sama bude pokládat za prospěšnější. A tady navrhujeme solidární zvýšení daně z příjmů fyzických osob, tzv. solidární příspěvek nad stropy sociálního pojištění o 7 %, zrušení základní slevy na dani z příjmů fyzických osob pro starobní důchodce, zvýšení obou dvou sazeb daně z přidané hodnoty o jeden procentní bod a zrušení stropů u pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Jsou to změny parametrické, nikoliv systémové. Jejich cílem je posílení příjmů státního rozpočtu v onom objemu 32 % ve vztahu k 68 % na straně úspor. Vzhledem k tomu, že jakkoliv je tato předloha samozřejmě politicky výbušná a kontroverzní, je v zásadě mimořádně jednoduchá. Je to při zachování stávajícího systému technicky velmi jednoduché, při zachování stávajícího systému je to pouze změna parametrů, a proto si dovoluji na závěr svého vystoupení požádat o zkrácení lhůty ve druhém čtení na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým je určen pan poslanec Pavel Suchánek pro prvé čtení. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jako zpravodaj mám jednoduchou úlohu, neboť jsem členem vládní koalice a opakoval bych slova pana ministra. Takže jako zpravodaj budu samozřejmě doporučovat propuštění tohoto tisku do druhého čtení i zkrácení lhůty na projednávání ve výběrech na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní tedy zahajují obecnou rozpravu. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, při této příležitosti velmi vážená vládo – říkám to skutečně velmi vážně, protože chci ocenit, k jakému posunu došlo v myšlení některých představitelů pravicové koalice, a nedivím se tomu, že pan ministr to své úvodní slovo doslova cedil mezi zuby tady v Poslanecké

sněmovně, zřejmě v úmyslu, aby už to měl co nejrychleji za sebou, a viděl jsem, že z toho nemá žádnou radost. A také mi chybělo takové to nadšení, které jsme tady zažívali v Poslanecké sněmovně, třeba když tady pan ministr přednášel návrh na zavedení rovné daně nebo superhrubé mzdy. S tím jsem se skutečně dneska nesetkal. Takže skutečně děkuji a gratuluji k názorovému posunu, ke kterému došlo.

Současné ale se musím zeptat, kde je tedy ta pravicová koncepce daňové politiky, protože když tady v roce 2006 – ano, vyhrála Občanská demokratická strana volby do Poslanecké sněmovny, tak říkala, že provede daňovou revoluci. Před volbami se točilo daňovým kolečkem. Možná si na to vzpomenete, to byl hit Vlastimila Tlustého. Možná si na to vzpomenete, to byl první ministr financí ODS po dlouhé přetržce, kdy byla ODS v opozici. Možná si také vzpomenete na to, že tam vydržel šest měsíců, možná ani to ne, na Ministerstvu financí i s cestou. A to byl takový vrchol daňové revoluce, která přišla po volebním vítězství ODS v roce 2006. Pak se samozřejmě přišlo na to, že kolečko bylo špatně spočítáno, Vlastimila Tlustého nahradil Miroslav Kalousek ve funkci ministra financí, nicméně v daňové politice ještě ledacos z populistických slibů, které dávala česká pravice ve volbách v roce 2006, zůstalo.

A pak v roce 2007 přišla daňová reforma tehdejší Topolánkovy vlády a v té Topolánkově vládě seděl jak současný ministr financí Kalousek, tak tam seděl současný předseda vlády Nečas. A ta Kalouskova, resp. Topolánkova vláda přišla s daňovou reformou, zavedla rovnou daň, zavedla stropy na sociální a zdravotní pojištění, zavedla zdaňování superhrubé mzdy a řadu dalších daňových novinek, které, jak se ukázalo v následujících letech, zcela zdestruovaly výběr daní v ČR. Já myslím, že ta destrukce je zejména vidět na výběru daní od osob samostatně výdělečně činných, protože tam všechna opatření, která provedla pravicová vláda Mirka Topolánka, vedla k tomu, že výběr této daně se úplně zhroutil a u daně, kde jsme vybírali ročně 16 miliard korun i poté, kdy byly zavedeny daňové paušály, tak jsme tam vybírali 16 miliard ročně, tak se loni vybraly necelé tři miliardy korun, a to ještě úředníci z finančních úřadů říkají, že to je malý zázrak, že se vůbec něco vybralo, protože až do poloviny roku se báli, že se bude ještě doplácet na daň z příjmů fyzických osob, které platí osoby ze samostatné podnikatelské činnosti.

Ale dobře, byla to pravicová vláda, prosadila svůj koncept, zlikvidovala daňovou progresi. My jako sociální demokraté jsme tehdy byli proti tomu. Já to tady chci připomenout, protože to je důležitá věc, která tady nezazněla. My jsme tady vedli tehdy spor o to, jak má vypadat daňový systém. My jsme to prohráli jako sociální demokraté, bylo nás tady méně, pravicová vláda prosadila likvidaci daňové progresie a některé další daňové změny a tvrdila, že tím, že se sníží daně fyzickým osobám těm nejbohatším,

a tím, že se sníží daně právnickým osobám, že se konečně nastartuje hospodářský růst.

A já se ptám po řadě let, možná po pěti letech, po pěti letech, kdy funguje tahle ta, respektive nefunguje spíše tahle ta pravicová daňová reforma, kterou tady zaváděl stejný ministr financí, který dneska tady předkládá návrhy na v zásadě redukci této pravicové reformy směrem doleva, tak jestli může pan ministr nebo snad premiér říci, kde je po pěti letech ten hospodářský růst, který tehdy pravice slibovala. A kde jsou ty daňové příjmy a kde jsou ty zlepšené výsledky veřejných rozpočtů, které tehdy pravice slibovala.

No prostě nejsou nikde. Nejsou nikde, protože hospodářský růst se v důsledku této daňové reformy nedostavil. Já samozřejmě nechci tuhle vládu obviňovat z toho, že způsobila finanční krizi a že způsobila všechny následné problémy, které postihly i českou ekonomiku, ale ona ta krize nemůže úplně za všechno. Za něco si můžeme i my tady sami doma v České republice, a pokud se podíváme na čísla, která se týkají vývoje ekonomiky v letošním roce, a na ten rozdíl, který existuje mezi exportem a tím, jak vypadá spotřeba domácností, tak je jasné, za co může vláda a za co vláda nemůže. Vláda samozřejmě nemůže za ten růst exportu, protože to je věc, která přišla v důsledku investic, které byly realizovány za vlády sociální demokracie. Ale vláda plně odpovídá za tristní situaci, ve které jsou dnes rozpočty domácností. A k tomu ta Kalouskova daňová reforma z roku 2007, která byla z části inspirována Vlastimilem Tlustým, tak za to může.

Já myslím, že ten nejlepší příklad, který můžeme uvést, je situace ve zdaňování spotřeby, pokud jde o daň z přidané hodnoty. Když tady byla sociálně demokratická vláda, tak snížená sazba DPH, která se platí na potraviny, léky, vodné, stočné, jízdné ve veřejné hromadné dopravě, tak ta sazba byla 5 %. Dneska je 14 %. Základní sazba za naší vlády byla 19 % – základní sazba DPH. Dneska je 20 % a bude 21 %. Ta snížená sazba se má zvýšit na 15 %. To je daňová reforma v režii pravicové vlády.

K čemu to vedlo? No samozřejmě ke zdražení. K čemu to vedlo? Vedlo to k tomu, že se odčerpaly disponibilní zdroje středněpříjmových domácností. Odčerpaly se prostřednictvím zvýšení nepřímých daní. Daňové úlevy inkasovali ti nejbohatší – firmy a lidé s nejvyššími příjmy. Zaplatili to ale jenom z části lidé se středními příjmy a zbytek platíme v úrocích státního dluhu. To jsou ty peníze, které se nevybraly a které bohužel zvýšily státní dluh České republiky, a dneska je platíme v úrocích a v obsluze státního dluhu.

Já myslím, že je velmi zajímavé, a nevím, jestli v dějinách této Poslanecké sněmovny by se našel okamžik, kdy by tentýž ministr financí tady současně zaváděl a současně likvidoval daňovou – vlastní daňovou

reformu. Hovořím teď o rovné dani a hovořím o zdaňování superhrubé mzdy. Přece rovná daň a superhrubá mzda bylo něco, co jsme v roce 2006 jako sociální demokraté jasně odmítli. Prosadila si to tehdejší Topolánková vláda se současným ministrem financí Kalouskem. My jsme řikali: Nemůžeme si to dovolit. My jsme řikali: Vypadnou nám rozpočtové příjmy – čím je nahradíme? My jsme tehdy jako sociální demokraté řikali: Je to nespravedlivé, protože to zatíží středně- a nízkopříjmové rodiny. Ne. Pravice si prosadila superhrubou mzdu, což je celosvětový experiment, celosvětový experiment v České republice, a pravice si prosadila rovnou daň. Rovná daň je něco, co v té době bylo moderní. Určitě v zemích, jako je Rusko, Rumunsko to v té době v roce 2006 bylo prudce moderní. Ale mohu vás ujistit, kolegové a kolegyně, že od roku 2007, kdy jste u nás zavedli rovnou daň, se počet zemí, které aplikují rovnou daň, výrazným způsobem snížil. Prostě proto, že pochopily, že to není cesta k tomu, aby zajistily stabilní veřejné rozpočty.

Když jsme tady varovali před tím experimentem superhrubé mzdy, tak jsme také řikali, jaké to vyvolá dodatečné náklady v podnikatelském sektoru. A řikali jsme: Nedělejte to! Stejně je to slepá ulička, za pár let to budete rušit a zaplatíte jenom náklady. Co se stalo? Superhrubou mzdu tato vláda ve své daňové reformě zrušila. Teď se chystá zavést přírážku, takzvanou přírážku, k rovné dani, to znamená činí první krok k obnově daňové progresse. Já tedy konstatuji, že sociální demokracie tímto krokem vlády definitivně dostává za pravdu. A bylo by poctivé a čestné ze strany ministra financí, kdyby to tady teď dnes večer přiznal.

My jsme řikali: Superhrubá mzda je chyba. Ano, došlo na naše slova, museli jste ji zrušit. My jsme řikali: Rovná daň je chybné řešení. Teď přicházíte s návrhem, který nás vrací zpátky, sice nedokonale, sice hloupým kompromisem, ale vrací nás zpátky mezi země, které už nebudou mít jenom jednu sazbu pro daně z příjmu fyzických osob, ale už tady se nám rysuje zárodek druhé sazby. No to je přece věc, kterou my jsme řikali.

Proto, dámy a pánové, když jsem začínal dnešní vystoupení, tak jsem ho začal poděkováním. Já děkuji tomu, že se i v této vládě, od které bych to nečekal, prosadí čas od času realismus. Třeba v podobě korekce daňové politiky a v podobě korekce daňové reformy. A já myslím, že to není jenom otázka debaty mezi současnou opozicí a současnou vládou. Já myslím, že to je i otázka debaty, kterou tady dlouhá léta vedeme mezi pravicí a levicí. O tom, jaká má být role majetkových daní a příjmových daní, a o tom, jaká má být role nepřímých daní. A je evidentní, že se tady něco v rámci vývoje daňového systému přehnal. Že se v naší zemi přehnal zvyšování nepřímých daní. Přehnal se do té míry, že dnes to zažíváme v situaci našich domácností. Dnes to zažíváme v opravdu mizerné kupní síle, která je ještě zhoršována dalšími vládními škrty, které se týkají například

valorizace důchodů. Prostě zvyšování DPH na potraviny a léky se přehnal a platíme dneska za to daň v podobě zpomaleného hospodářského růstu.

A podívejme se na naše sousedy. Podívejme se na Polsko, podívejme se na Německo, na Slovensko, na Rakousko. Všechny tyto země rostou rychleji, rostou rychleji v letošním roce než Česká republika. Já jsem si dnes přečetl strašnou zprávu pro Slovensko, strašnou zprávu, že tamní ekonomika v prvním čtvrtletí zpomalila na 3 %. No to je určitě špatná zpráva pro Slovensko, ale já se ptám, co bychom u nás říkali v České republice, kdybychom měli alespoň ta 3 %, která za první čtvrtletí má Slovenská republika. My se dneska bojíme, jestli to bude nula, anebo jestli to náhodou spadne pod nulu a vrátíme se do období recese. Kdybychom měli alespoň ta slovenská 3 %, která oni mají dnes a která bohužel pro ně, pro Slováky, jsou zpomalení oproti vývoji v uplynulém období. Prostě pravice v rámci své koncepce přehnal zvyšování nepřímých daní.

A jestliže říkám, že se přehnal zvyšování nepřímých daní, tak současně platí, že se také přehnal snižování majetkových a přímých daní. To je samozřejmě druhá strana téže mince. My když jsme ještě měli koaliční vládu jako sociální demokraté s vládou KDU-ČSL, tak si vzpomínám, že jsme tehdy s panem ministrem Kalouskem vedli koaliční jednání a lidovci tehdy požadovali snížení sazby daně z převodu nemovitostí z tehdejších 5 % na nižší částku, tehdy to bylo součástí pravicové politiky snižovat majetkové daně. My jsme tehdy v rámci koaličního kompromisu souhlasili a z 5 % tehdejší sazby daně z převodu nemovitostí jsme souhlasili se snížením sazby na 3 %. Opět to, že dnes vláda navrhuje, aby se tato sazba o procento zvýšila, je návrat do hlavního proudu daňové politiky.

A já to nechci kritizovat. Já bych to tady mohl lehce populisticky kritizovat a říkat: Vy zvyšujete daně, ačkoliv jste před volbami říkali, že daně zvyšovat nebudete. Už jsem vám to tady připomínal mnohokrát a ještě budou další příležitosti, abych vám to připomenul. Ale tím, že zvyšujete daň z převodu nemovitostí, tak popíráte sami sebe a říkáte to, co říkala v minulosti sociální demokracie: My si nemůžeme dovolit další bezbřehé snižování majetkových a přímých daní nejenom z hlediska spravedlnosti, příjmové spravedlnosti, ale také z hlediska udržitelnosti našich veřejných rozpočtů.

A já si dobře vzpomínám na to, co říkal ministr financí Janota. Vzpomínám si na jeho výrok. Koneckonců ministr financí Janota byl pravicově orientovaný člověk, myslím si, že měl spíš jako volič blíže k TOP 09. Ale i ministr Janota jako spíše pravicově orientovaný státní úředník říkal: rovná daň je něco, co si naše veřejné rozpočty nemohou dovolit. A já to chci podepsat, souhlasím s tím. Je to něco, co si naše veřejné rozpočty nemohou dovolit, a jsem rád, že k tomuto poznání dospěla i současná pravi-

cová vláda, byť se zaklíná dočasností některých opatření, která v tomto návrhu bude navrhopvat. A uvidíme, jak nakonec návrh bude vypadat, až projde touto Poslaneckou sněmovnou a Senátem.

Myslím si, že je dobré si uvědomit, v jakém okamžiku se nacházíme teď v Poslanecké sněmovně. Tohle není běžný návrh zákona. Tohle ani není plnění vládního programového prohlášení. To je v zásadě zoufalý výkřik, zoufalá reakce vlády na to, že pravicový koncept daňové politiky v této zemi selhal. A je to korekce. A já za tu korekci děkuji, byť my ji podporovat nebudeme, protože je tam řada prvků, se kterými jako sociální demokraté prostě souhlasit nebudeme. Ale myslím si, že u některých opatření tím, že se vracíte zpátky mezi civilizované země, tak je to rozhodně lepší, než když jste tady zaváděli na tomto místě rovnou daň a zdanění superhrubé mzdy. Tehdy jsme mířili nevím kam, dneska se vracíme zpátky mezi slušné civilizované země, které mají standardní daňový systém, který plní nejenom funkci získání příjmů pro veřejné rozpočty, ale plní samozřejmě také i funkci jakési elementární spravedlnosti a příspěvku k tomu, aby se ve společnosti udržela alespoň určitá sociální soudržnost a nerostly příliš příkře sociální rozdíly. To je také role daňového systému.

A jenom bych chtěl poprosit, abychom si tady ty věci na rovinu řekli. Já myslím, že by to mohlo vyčistit vzduch, že by bylo dobře si říct, co se tady dělo, co se tady dělo před pěti lety, co se tady dělo těch pět let, co se tady děje teď. Bylo by dobré přiznat, že některé původní závěry a východiska, ze kterých vycházely pravicové vlády v roce 2006, 2007, se ukázaly jako mylné ve světle reality ekonomiky, reality našich veřejných rozpočtů. A bylo by dobré přiznat, že některá opatření, o kterých pravice dnes mluví jako dočasná, tak stejně je míní jako trvalá, protože i pravici je jasné, že bez těchto opatření nebude možné v budoucnu veřejné rozpočty v naší zemi dlouhodobým způsobem udržitelně stabilizovat.

A poslední věc, kterou už si vy musíte udělat sami, je věc vašeho svědomí a vašich voličů. To za vás jako sociální demokraté neuděláme. Vy si musíte vyrovnat se svým svědomím rozpor mezi tím, co sem teď předkládáte do Poslanecké sněmovny, a tím, co jste slibovali lidem ve volbách. Vy jste slibovali ve volbách, že nebudete zvyšovat daně. Když se komentátoři potom ptali nebo jsme se ptali my, jestli myslíte všechny daně, tak jste pak říkali: Ne, my nebudeme zvyšovat přímé daně. A došlo i na zvyšování přímých daní. A není to první případ. Během tohoto volebního období už jste tady přímé daně zvyšovali několikrát. To si budete muset vyrovnat se svými voliči, jestli vám ti lidé ještě někdy budou věřit, pokud jste získávali jejich hlasy na slib: my nebudeme na rozdíl od těch socialistů zvyšovat daně. A pak si to musíte vyrovnat také se svým svědomím. Jestli je úplně v pořádku, že politik před volbami říká něco diametrálně odlišné-

ho od toho, co dělá. A do toho já vám také nemohu mluvit. To je věc mezi vámi, svědomím a možná Bohem.

Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce. Víte, pane předsedo Sobotko, já bych možná na vašem místě příliš Edu Janotu necitoval. Já bych to nikdy neudělal vzhledem k tomu, že už je to náš zesnulý přítel, dej mu Pán Bůh nebe. Ale když tady se odvoláváte na jeho citáty, tak by to asi chtělo připomenout, že mnohokrát před mnoha svědky, takže to není jenom moje tvrzení, tisíckrát opakoval, že z těch devíti ministrů financí, pod kterými sloužil, vy jste byl ten bezkonkurenčně nejhorší. A nemyslel to nějak zle. On říkal: On to byl hodnej kluk, ale on o tom vůbec nic nevěděl. (Smích z pravé části sálu.) Necitujte pana ministra Janotu, opravdu ne. Dej mu Pán Bůh nebe.

Ano, máte pravdu. My jsme před volbami i v okamžiku programového prohlášení vlády nepočítali se zvyšováním daní, protože jsme fiskální konsolidaci projektovali na nějaký předpoklad ekonomiky a ten je prostě jiný. A nereagovat na vnější svět a nereagovat na podmínky může jenom hlupák. Není nic pravicového na tom snižovat daně za každou cenu, i když tomu prostě současná ekonomická situace nenahrává. Zrovna tak jako není nic opravdu levicového na tom zvyšovat dávky za každou cenu, když na to ty peníze nemáme. Já si uvědomuji, že v tomhle prostředí se pohybuje. Já si uvědomuji, že se najde vždy dost jakobínů, kteří budou vyzývat tu jedinou správnou pravicovou ideologii nebo tu jedinou správnou levicovou ideologii i v tom okamžiku, kdy jsme v takové situaci, kdy musíme ze všech sil pádlovat oběma rukama i nohama, abychom se neutopili, jako všechny země v Evropě.

Tahle vláda je odpovědná, je konzervativní, je pravicová. Odpovědná a konzervativní politika je především nedovolit rozvalit veřejné rozpočty. Dovolit rozvalit veřejné rozpočty jenom proto, že pravicově nesmím sáhnout na daň, může jenom omezenec. Zrovna tak jako jiní omezení mohou za každou cenu se snažit zvyšovat sociální dávky i za tu cenu, že rozvalí veřejné rozpočty. Odpovědná a konzervativní vláda prostě nemůže udělat ani jedno ani druhé.

Že ty zprávy, které tady klademe na stůl, nejsou žádné dobré zprávy, to myslím říkáme několik měsíců. Jenom psychopata těší říkat špatné zprávy. Každý z nás by radši říkal: snížíme daně a zvýšíme dávky. To by těšilo nás všechny. To dělal ten dobrý král v té pohádce. Ovšem za cenu, že dostaneme zemi do takové krize – už bychom u toho třeba nebyli, ono

by se to ještě dva tři roky tím způsobem, který jste prosazoval vy, že při šestiprocentních růstech jste navrhoval stomiliardové deficity, to by se ještě dva tři roky ufinancovat dalo. Ovšem ty konce! A ty konce my nesmíme České republice připravit právě proto, že jsme odpovědná a konzervativní vláda.

A já teď nebudu rozebírat jedno opatření po druhém, já teď řeknu, kde je ten rozdíl mezi námi z hlediska daňové zátěže, když jste tak dojatě děkoval, že se někam vracíme nebo nevracíme.

Po tom všem, co já pevně doufám, že tato Sněmovna schválí pro léta 2013 i 2014, budeme stabilizovat daňovou kvótu – složenou daňovou kvótu. Pro ty, kteří se v tom běžně nepohybují, podotýkám, že to je poměr všech odvodů přímých i nepřímých, pojistných i daní, vůči ročnímu HDP. Budeme stabilizovat složenou daňovou kvótu těsně pod 35 %, což není žádné dramatické číslo. V dobách mimořádného růstu v roce 2005, tuším, že ministrem financí byl Bohuslav Sobotka, byla daňová kvóta 37 %. Jinými slovy, zhruba o 80 mld. se vybíralo od lidí daní víc než tak, jak chceme stabilizovat my. Bude stabilizována daňová kvóta těsně pod 35 %. A levice, ptáte-li se, kde je ten rozdíl mezi tou pravou a levou částí spektra, levice říká: Složená daňová kvóta je podseknuta a my jsme přesvědčeni, že musí být zvýšena o 3 až 4 procenta.

Jeden bod složené daňové kvóty je 39 miliard, počítejme 40 pro jednoduchost, omlouvám se. Tři až čtyři procenta je 120 až 160 miliard ročně. My přicházíme se zprávami, které nás netěší. Proto také nemám důvod říkat je z tohoto řečníště s rozjařeným úsměvem, zvláště když se přitom dívám na vás. To už jako všeho moc škodí. Nicméně vy k tomu říkáte, že přestože my ty daně zvyšujeme, tak vy, abyste to napravili, tak vytáhnete lidem z kapes o 120 až 160 miliard víc. Tím navýšením daňové kvóty o 3 a 4 procenta. A to je ten rozdíl mezi námi. A nezkoušejte je mást, že to nedostanete od nich, že to dostanete od těch zlých bank, od těch zlých korporací. Protože samozřejmě zátěže těch bank i těch zlých korporací nakonec stejně dopadnou na ty spotřebitele a zaměstnance. Dostanete to z kapes těch lidí.

Já neříkám, že to je špatně, nebo dobře. Je to prostě jiná koncepce. A byl bych rád, kdyby tady zaznělo, že ten rozdíl mezi pravou a levou částí spektra je, že po tom všem, co my tady chceme udělat, a děláme to s plnou odpovědností a víme, proč to chcete udělat, vy chcete těm lidem tu zátěž zvednout ještě o 120 až 160 miliard ročně, leda že byste odvolal svá veřejná prohlášení. To se udělalo v minulosti tolikrát, že by vám to nemuselo dělat takové potíže. Ale jak byste potom dělal tu fiskální politiku? Tak tam je ten rozdíl.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. S

faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Zbyněk Stanjura. Dříve než přistoupí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvou paní poslankyně Kristýny Kočí, která se omlouvá z dnešního dne od 18 hodin.

Prosím, pan poslanec Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Pan ministr Kalousek mi vzal to číslo. 120 až 160 miliard z kapes daňových poplatníků. To je plán české levice ročně. To znamená za jedno volební období je to 480 až 640 miliard korun z kapes daňových poplatníků či z kapes firem, které u nás podnikají, které zaměstnávají naše lidi. Jenom to číslo. A pak. Je tady taková zvláštní choroba, zejména u české levice. Já tomu říkám selektivní paměť. Oni ty vzpomínky a politické příběhy vykládají od nějakého data. Tak já zkusím připomenout něco jiného.

V roce 2002 tady byly volby. Tehdy sociální demokracie šla do voleb s heslem Zdroje jsou, zdroje jsou, zdroje jsou. Slíbili všechno všem. Po pár měsících řekl ministr financí, čirou náhodou je to dnešní předseda sociální demokracie, říkal: Já se omlouvám, milí občané, trochu jsme to přehnali, zdroje fakt nejsou. Takže to, co jsme slíbili, prostě nebude.

A opravdu se pokud možno nestarejte o naše voliče. Mě vždycky dojmá, jak pečlivě vy čtete naše programy a pak tady říkáte, vy jste uhnuli ze svého programu, vy jste tady uhnuli ze svého programu. Vy jste říkal, že zdroje jsou, a nebudu opakovat ty schodky, které jste v dobách hospodářského růstu jako ministr financí naplánoval a také splnil.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická poznámka. S další faktickou poznámkou pan poslanec Sobotka. Prosím. Řádná s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já myslím, že ale o tom je demokracie a o tom také rozhodují volby. Lidé si mohou vybrat, co chtějí. Ale bylo by dobře před těmi volbami vysílat zřetelné signály. A když říkám před volbami, jako to říkala ODS a TOP 09, nebudu zvyšovat daně, a jestli chcete mít vysoké daně a zvýšené daně, tak volte sociální demokraty – no ale to přece byla lež. Lidé vás volili, aspoň někteří, moc jich nebylo, minule, tuším, ODS došla 19 %, ale těch 19 %, které vám dalo hlas, tak čekalo, že vy ty daně zvyšovat nebudete. Já se nezastávám vašich voličů, ale já myslím, že aspoň někdo to tady říct musí. Když vy nemáte dostatek cti a odvahy, a-byste se aspoň těm vašim 19 procentům omluvili a vysvětlili jim to, tak to tady někdo říci musí. Prostě je dobré říkat lidem před volbami to, co chcete skutečně udělat. A lidé si mohou vybrat ve volbách. Máme v zásadě dvě možnosti. Buď budeme mít nízkou složenou daňovou kvótu, tak jak nám ji

tady velmi atraktivně vylíčil ministr financí Kalousek, ano budeme mít na jedné straně nízkou složenou daňovou kvótu, ale co budeme mít na druhé straně? Rozvrat policie, rozvrat justice, likvidaci politiky zaměstnanosti. Co budeme mít na druhé straně. Budeme mít zmrazené platy ve veřejných rozpočtech deset patnáct let. To znamená absolutní rozvrat veřejné správy a veřejného sektoru. Budeme mít podfinancované zdravotnictví, které si lidé ale budou muset zaplatit jinak. A budeme mít obrovské schodky na důchodovém účtu. To je perspektiva nízké složené daňové kvóty. A já se ptám, s tou nízkou složenou daňovou kvótou kdy se slučují vyrovnané veřejné rozpočty. V roce 2017 to nebude, to ani náhodou.

Takže vždycky ta mince má obě strany. Na jednu stranu je to úroveň příjmu veřejných rozpočtů a na druhé straně je to rozsah a kvalita veřejných služeb! Protože daně se neplatí státu, aby je stát utratil za cestu na Mars nebo aby je utratil nevím za co, ale daně se platí státu, aby je investoval do veřejných služeb, aby z nich hradil veřejné služby, dostupné, kvalitní pro všechny občany, pro všechny daňové poplatníky, kteří se na financování státu podílejí.

Jsou tedy dvě alternativy. Ano, rozvrat veřejného sektoru, špatné veřejné služby, vysoké poplatky a současně s tím nízká složená daňová kvóta, ale to není budoucnost, která by byla atraktivní podle mého názoru pro většinu obyvatel České republiky.

Když se vrátím ještě k tomu vystoupení pana ministra financí velmi stručně. V době, kdy já jsem byl ministrem financí koaličních vlád a sociální demokracie, tak byl pan ministr Kalousek tehdy mým ctěným koaličním partnerem. Celou dobu. Buď byl předseda rozpočtového výboru, nebo byl předseda KDU ČSL. Celé čtyři roky byl mým ctěným koaličním partnerem a já bych si ho prostě nedovolil urážet. A nebudu ho urážet ani tady dnes. A také bych mohl citovat různé výroky, které kdo o něm pronesl v nějaké fázi jeho politického vývoje, který byl také dobrodružný. To je potřeba přiznat. I vývoj pana ministra financí byl dobrodružný, než zakotvil v Topolánkově vládě a než zakotvil v nové politické straně TOP 09. Ale já si prostě myslím, že to k tomu patří, k politice, a k politice také patří lidé, kteří jsou vlastně ve všech koalicích pokaždé. Já myslím, že současný ministr financí je z tohoto hlediska politologický unikát a stojí za to to ocenit. A nebudu ho od tohoto pultíku urážet prostě proto, že to nestojí za to a byl to náš koaliční partner čtyři roky. Vždycky ty vztahy nebyly dobré, ale koalice vydržela celé čtyři roky, tak proč bychom se k tomu v tuto chvíli měli vracet.

Ale moje poslední poznámka se týká jiné věci. Já jsem ji v tom mém prvním vystoupení nezmínil, protože jsem nechtěl být k smrti dlouhý. Ale jmenuje se to chaos. Chaos, absolutní chaos v našem daňovém systému a absolutní nepředvídatelnost toho, co se v daních bude odehrávat. Každý

rok se vlastně mění pohled na daňovou politiku. Každý rok se mění představa o tom, jak budou vypadat daně v této zemi. Myslíte, že to vytváří nějakou jistotu pro občana, pro investora, pro zahraničního investora? Ne, je to chaos. Samozřejmě to vytváří dobré podnikatelské příležitosti pro daňové poradce a pro účetní. To si myslím, že jsou segmenty ekonomiky, které tuto politiku vlády oceňují ve skutečnosti, protože to, že se každý rok mění daňové předpisy, umožňuje, aby každý rok nabízel inovované služby daňoví poradci a účetní, po kterých je samozřejmě poptávka. Proč by nebyla.

Já ten daňový chaos budu ilustrovat jenom na jediném příkladě a ten se jmenuje daň z přidané hodnoty. Vy jste přece řekli, dokonce jste tady prosadili zákon, kde říkáte, že příští rok v naší zemi bude jedna sazba DPH ve výši 17,5 %. Ten zákon ještě platí. Já mám pocit, že je ještě stále platí, že jste ho nezrušili. 17,5 %. Tady jste si to vybojovali proti sociální demokracii. My jsme říkali: je to nesmysl, jedna sazba je hloupost, nedělejte to. Teď tady navrhuje, že to nebude už 17,5 %, ale budou to zase dvě sazby, 15 a tuším 21 %. No řekněte mi, co je na tom koncepčního. Je to jenom chaos, je to jenom improvizace, je to nejistota pro všechny.

Zeptejte se podnikatele v této zemi, jestli ví, jaké přesně sazby DPH se budou v příštím roce platit. No málokdo vám to řekne, prostě proto, že v tom chaosu už ztratil dávno přehled. To si myslím, že je chyba. Nejistota, kterou vnášíte do podnikatelského prostředí, do společnosti, a nekoncepční daňová politika, kterou v naší zemi bohužel už řadu let pravcové vlády realizují.

A zase říkám: Proboha, já to nekritizuji, že budou dvě sazby. My jsem jako sociální demokraté volali po tom, aby byly dvě sazby, ale vy jste nás tady přehlasovali, říkali jste, jací jsme hlupáci, jací jsme tupci, jak jsme nemoderní, že celý svět chce jednu sazbu a že vy tady prosadíte jednu sazbu a že to bude vynikající pro veřejné rozpočty. A teď najednou místo jedné sazby 17,5 % hnedle dvě sazby! A jako by se nic nestalo. Jede se dál, nikdo to neokomentuje, nikdo nedá argumenty, nikdo se neomluví. Chaos, improvizace, neustálá změna podmínek, to je další výhrada, kterou my tady velmi silně v této chvíli uplatňujeme vůči daňové politice této vlády!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Faktická poznámka má přednost před panem místopředsedou, čili nejdřív pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Zaorálek. A ještě jedna omluva, pan poslanec Pavel Ploc z dnešního dne po 16. hodině.

Prosím, pane poslanče Stanjuro.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já překvapivě budu souhlasit s dvěma

věcmi, které řekl pan poslanec Sobotka. Jenom dodám podmínky, za kterých to bude platit. Je pravda, že v roce 2017 nebude vyrovnaný státní rozpočet, pokud bude v ČR vládnout levice. Tak je to naprostá pravda, přesně tak to bude. A jistota pro podnikatele je, že pokud bude vládnout levice, tak daňové zatížení se zvýší o 120 až 160 miliard ročně. Jestli tomu říkáte, že toto je jistota, kterou podnikatelský sektor vítá a po které volá, tak já asi mluvím s jinými lidmi, kteří podnikají. Možná že neděláme všechno úplně nejlépe, to tak je, že když někdo něco činí, že dělá i chyby. Sám jste tady citoval koaliční vládu, a i v rámci koaličního vládnutí dochází k nějakým politickým kompromisům.

Ano, je pravda, kdyby tady měla ODS většinu a měli jsme to sílu prosadit, tak prosadíme jednu sazbu DPH. Na tomto našem názoru se nic nezměnilo. Tak jako vy, kdybyste tady měli většinu, prosadíte svůj názor na daňovou politiku. A pokud budete mít někdy ve vládě koaličního partnera a budete s ním hledat kompromis a možná neprosadíte stoprocentní pohled na daňovou politiku, jako má vaše politická strana, a budete rádi, že prosadíte nějaký společný kompromis, který se bude blížit tomu, co chcete prosadit.

Ale velmi elegantně jste se vyhnul – mluvil jste o tom, jak se mají plnit volební sliby a jak voliči jsou chudáci, když se jim neříká před volbami pravda. Takže já to znovu řeknu: Zdroje jsou, zdroje jsou, slibujeme všechno všem. Promiňte, my jsme se spletli, zdroje nejsou.

Začněte, prosím, u sebe, a pak mluve o cti a o morálce jiných politických stran. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A nyní s přednostním právem vystoupí místopředseda pan Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Preji vám dobré odpoledne, dobrý večer.

Já se přiznám, že jsem si myslel v posledních dnech, týdnech, že už pan ministr Kalousek, který tady, tuším, opět není, že už nebude pokračovat v tom, co tady v minulosti předváděl, kdy tak rád nálepkoval a rozdával známky, kdo je dobrý, špatný, nejhorší. A překvapilo mě, že v tom dneska pokračuje. Tak mi dovolu, abych pokaždé, pokud pan ministr Kalousek něco podobného předvede, tak budu v této sněmovně opakovat několik základních faktů.

Protože já nevím, kdy skončí ministr Kalousek jako ministr financí, ale rozhodně se bude vědět, že ministr financí v roce 2009 pan Kalousek snížil daně takovým způsobem, který ekonomice nepomohl, a naopak pomohl vytvořit mohutný deficit a on tomu pomohl desítkami miliard, se kterými si dodnes nevíme rady. A to bude zapsáno do učebnic ekonomie.

A stejně tak bude zapsáno do učebnic ekonomie to, co dneska stojí v auditní zprávě Evropského účetního dvora. V té osmdesátistránkové zprávě najdete věty, ve kterých se jasně říká, že důvod, proč v březnu Evropská komise zastavila fakturaci v České republice, že ten důvod je selhání auditního orgánu Ministerstva financí. Tohle je jasně napsaný důvod, proč od března se neproplácet faktury v České republice.

A důsledek? O těch bych tady mohl mluvit dlouho. Jenom připomenu, že ve zprávě předložené ministrem Jankovským vládě, v tom tzv. akčním plánu, se říká, že díky špatné administraci a chybám přicházíme už dnes spolehlivě o něco přes 32 miliard korun, díky špatným výběrovým řízením, špatným kritériím apod., a v té zprávě se naznačuje, že o další a ještě větší prostředky přijdeme tím, že nebudeme prostě stíhat utrácet peníze v časových limitech, které jsou k dispozici. Tohle tam pan ministr Jankovský bohužel nevyčísľuje, takže si to můžeme nějakým způsobem kalkulovat sami. A ty odhady budou na úrovni, to si mohu dovolit jen odhad, 80 až 100 miliard. To budou ty ztráty, které se rýsují. V této chvíli vůbec nevíme, kdy budou čerpání obnovena. Optimisté říkají v září, ale vlastně ani to není jisté. A každý měsíc znamená další ztráty.

Přátelé, tohle všechno jde na konto současného ministra financí Miroslava Kalouska. Má za to přímou odpovědnost a za tímhle prohlášením stojím. Přímou ze zákona mu to prostě patří.

A kromě toho si ještě pan ministr Kalousek tady dovolí podporovat církevní restituce, které i v analýze Ministerstva financí mluví o tom, jak zatíží státní rozpočet, a Evropská komise nás varuje před tím, že tím budeme zvyšovat zadlužení státu.

Já bych tedy nechtěl být v kůži ministra Kalouska, až bude odcházet ze své funkce. Ta bilance opravdu nevypadá dobře. A vůbec jako občan tohoto státu neříkám to s žádnou radostí. Naopak. To je tragédie. Ale já bych se na místě takového ministra financí neodvážil tady vystoupit v této situaci ve sněmovně a někomu říkat, že nebyl dobrý ministr financí. To mi připadá v jeho pozici nestoudné! (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Já bych do této vášnivé debaty rád vsunul trošičku, řekl bych, konejšivý až přátelský tón. Já bych strašně rád poděkoval kolegovi Stanjurovi prostřednictvím paní předsedající za lekci politického zeměpisu. Člověk nikdy netuší, kdy se co dozví, jak se poučí.

Já jsem se dnes dozvěděl, že tam, kde je dluh, tam vládne levice. Takže kdybych jako hloupý český Honza vyrazil do světa, tak abych věděl, kde číhá to červené nebezpečí. Nejvíce zadlužené země jsou např. Spojené

státy nebo Japonsko už po desítky let. Takže abych věděl, abych se v tom světě neztratil. Děkuji za tuto lekci. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Konkrétně ve vašem případě jsem přesvědčen, že byste se neztratil ani ve Spojených státech ani v Japonsku, pane poslanče.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Oslovujte, prosím, poslance mým prostřednictvím, pane poslanče.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jako ministr vlády ČR mám, paní předsedající, tu výsadu, že mohu přímo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, vy jste současně i poslanec, a můžeme se tedy dopustit každý jiného výkladu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: A protože nevím, jak dlouho tím ministrem budu, tak si to chci užít. (Smích v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (S úsměvem:) Tak se zbavte poslaneckého mandátu prosím. (Potlesk části poslanců.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dovolte mi tedy, abych vystupoval jako ministr české vlády, protože jinak bych neměl přednostní právo. Jako řadovému poslanci byste mi to slovo nemohla dát. Takže vystupuji jako ministr české vlády a nechci tu situaci nijak hrotit. Ale přece jenom nemůžu nezareagovat na pana místopředsedu Zaorálka, který do diskuse o daních vmísil komplikovanou problematiku čerpání strukturálních fondů EU.

To myslíte vážně, pane místopředsedo Zaorálku? – Říkám to přímo jako člen vlády. – To myslíte vážně, že mě voláte k odpovědnosti? Vaši lidé v krajích kradou, ani poledne nedrží (smích v sále), a vy z toho viníte ministra financí? Já vás ujišťuji, že až ty zprávy, které tady citujete, budou definitivní, až bude naprosto zřejmé, kdo nese jakou odpovědnost za co, tak já své odpovědnosti dostojím bezezbytku. Ale to, že dnes sociální demokracie nese odpovědnost za to, že její lidé v krajích kradou, ani poledne nedrží, a snižují tak důvěru Evropské unie vůči České republice, za to nesete odpovědnost už dnes a vy. Tak se k ní přihlaste a neházejte to na někoho jiného! (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Filip, poté pan místopředseda Zaorálek.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Já jen fakticky. Pravda je, že nebudu obhajovat žádné vedení krajů ze sociální demokracie, ODS, případně jiných politických stran, ale musím říct, že to, o čem tady hovořil pan místopředseda Zaorálek, je zpráva Evropského účetního dvora, se kterou se seznámil kontrolní výbor Poslanecké sněmovny, a kontrolní zpráva zahrnuje kontrolu Evropského účetního dvora na projektech od roku 2007 do roku 2009, a to se týká tedy zejména těch koalic v krajích, které vedla ODS a KDU-ČSL. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní vystoupí místopředseda pan poslanec Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, jenom chvíli ku poté, co jsem po panu ministrovi řekl, ať se nechová nestoudně, tak on předvedl další naprosto neuvěřitelnou nestoudnost. Já vám něco řeknu. Řeknu vám čistá fakta.

Pokud je v této zemi někdo stíhaný za rozkrádání evropských peněz, tak jsou to dva ředitelé regionálních rad, pokud vím, tak jsou to členové ODS. Jestli tady pan ministr myslel případ poslance Davida Ratha, který je tady ze včerejška v živé paměti, tak vám mohu říci, že v té kauze Buštěhrad nebyly ani schváleny evropské prostředky. To znamená rozhodně to nesouvisí v této chvíli primárně s evropskými penězi. Ale opakuji: Jediný sociální demokrat v této chvíli není obviněn, není stíhán.

Takže pane ministře, co jste to tady myslel tím, co jste to tady řekl? A když chcete mluvit o tom, jak se v této zemi rozkrádají evropské peníze, tak co se týče regionálních prostředků, tak to je 17 % všech těchto peněz. Vy máte roli auditní na svém ministerstvu nad stovkami miliard a z toho 160 mld. například je Ministerstvo dopravy, které už rok nečerpá, 142 mld. je Ministerstvo životního prostředí, které už taky rok nečerpá! Jak si vy zodpovíte jako ministr financí situaci, že na D8 přijdeme o 8 mld., které nám neproplatí, na jižním obchvatu přijdeme o 6 mld., které nám neproplatí. Jak si vy zodpovíte to, že máte na kontě takovéto stovky miliard, ve kterých České republiky hrozí, že nedostane z evropských peněz nic? Na koho se to tady vymlouváte? Koho tady obviňujete? Vždyť přece je jasné, že základ toho bince, který ukazuje ta evropská zpráva auditní Evropského účetního dvora... Víte, co je tragické na té zprávě? Že tam je obrovský nepořádek prakticky všude, kam sáhli. Nevymlouvajte se na nikoho. Dneska Ministerstvo financí má na starosti kontrolu nad

prostředky, které utrácíte v rozsáhlých programech, které z drtivé většiny jsou celostátními programy. Vy nad tím máte odpovědnost a vy tady opravdu nestoudným způsobem se tváříte, že s tím nemáte nic společného. Jestli prostě nemáte odvalu se postavit tomu, za co jste odpovědný, tak z té funkce prostě odejděte!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vyčítali mi už leccos za celou moji politickou kariéru. Myslím si, že nedostatek odvahy nikdy.

Já jsem si dlouho myslel, z vaší strany že je to nedostatek informací, ale už si to nemyslím. Teď si myslím, že to říkáte zcela schválně a že prostě ignorujete skutečnost, že u nás máme takzvanou přenesenou působnost auditu a že ten skutečný výkonný audit dělají auditoři podřízeni panu bývalému hejtmánovi Rathovi, panu hejtmánovi Haškovi, předsedovi Regionální operační rady Severozápad.

Já vám odpovím řečnickou otázkou. Kdyby si Evropská komise opravdu myslela, že ten problém je zakopaný na Ministerstvu financí, fakt by trvala na tom, že nechtějí, aby auditoři byli už podřízeni správcům programů, ale aby byli podřízeni pouze a jediné ministrovi financí? Kdyby byl ten problém na Ministerstvu financí, tak přece není možné hledat ten nástroj nápravy v tom, že se to pod Ministerstvem financí zcentralizuje. Ten, kdo ví, co je to přenesená působnost auditu, nemůže vámi vypuštěné vět z úst opakovat, ale vám to zjevně nevadí.

A když jste mluvil o panu bývalém hejtmánovi Rathovi, já se obávám, že co se týče stranické příslušnosti, není opravdu jediným sociálním demokratem, který je v této souvislosti ve vazbě. A já spolu s vámi se velmi modlím, aby to číslo bylo konečné. Že bych za to dal ruku do ohně, to fakt nedám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O slovo se hlásí pan poslanec Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já si myslím, že na tuhle debatu už nikdo není moc zvědavý. Pane ministře, způsob, kterým se vymlouváte, mně připadá trapný. Směšujete samozřejmě Evropskou komisi a zprávu Evropského účetního dvora. Evropská komise, když doporučovala centralizaci, tak vlastně ještě nebyla zpracována zpráva Evropského účetního dvora. Evropská komise samozřejmě musí respektovat systém, který tady máme. Těžko nám může doporučovat, abychom vytvářeli něco, co dneska není součástí zákonů. Takže tohle, co vy říkáte,

jsou pouze takové matoucí mlžící řeči. Pravda je taková, že jste odpovědný a že nejste ochoten se ani k té odpovědnosti přihlásit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr financí Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: To už ne pro vás, vy stejně nejste schopni tuto informaci absorbovat, ale pro veřejnost.

Žádná definitivní zpráva účetního dvora, která se skutečně objeví jako definitivní zpráva, neexistuje. Až bude existovat, po řádném připomínkovém řízení, budete ujištěni, že vám ji přinesu v deskách, ale zatím jste žádnou nečetli, pane místopředsedo Zaorálku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře, nelžete! V prosinci 2011, 2. prosince, jsem vás informoval o tom, jakým způsobem dospěl Evropský účetní dvůr ke kontrole čerpání evropských peněz na české projekty. A nelžete tady Poslanecké sněmovně, když už lžete občanům. Vy víte moc dobře, že Evropská komise neuvěří vládě České republiky, ale uvěří Evropskému účetnímu dvoru. Už toho mám fakt dost!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má předseda vlády pan Petr Nečas. (Neklid v sále.)

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci. Vážený pane poslanče Filipe, my toho máme taky dost. Už máte po sjezdu, tak už tady nemusíte křičet. Už nepotřebujete předvádět razanci, tak prosím aspoň na nás nehulákejte. To za první.

Za druhé. Pan místopředseda sociální demokracie a této Sněmovny tady od tohoto řečnického pultu řekl, že dva ředitelé regionálních úřadů, kteří jsou zatčeni a souzeni, jsou členové Občanské demokratické strany. Vážený pane místopředsedo, je to lež. Já vycházím z toho, že zřejmě máte nepřesné informace, protože vy byste přece nikdy nelhal. Jihozápad – pan Trnka nikdy nebyl členem ODS, Severozápad – pan Kušníř nikdy nebyl členem ODS, byl po dlouhou dobu člen ČSSD. Takže já vás tady vyzývám, jste-li slušný člověk, vezměte svá slova zpět a Občanské demokratické straně se omluvte za tuto lež. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud je to tak, jak říká premiér, že nebyli členy ODS, tak se omlouvám. Na svou obhajobu uvedu jen to, že oni byli instalováni jako ředitelé v době, kdy byla ODS tou rozhodující silou v krajích, takže za ně nesla politickou odpovědnost. Budiž. Jenom že jsem si nevymýšlel úplně zbůhdarma. Ale jinak pokud nebyli členy ODS, tak se omlouvám za ten výrok.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc a poté paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, pan Kušníř nevím, kde byl, či nebyl členem, ale vím, že kariéru mu zajišťovali pan poslanec Šulc, pan exposlanec Gandolovič. Za nich byl ve vysokých funkcích a tuším, že byl dokonce náměstkem ministra – nikoliv za sociální demokracii, to je asi to podstatné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka paní poslankyně Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji. Já si dovoluji, pokud se mi to podaří, obrátit trochu téma. Pro pana kolegu Stanjuru prostřednictvím paní předsedající. Malá citace z tisku. Podnikání se nedaří, malé firmy krachují. Za první čtvrtletí 2012 je počet bankrotů už na 45 % roku 2011. Nejvíce pak krachují drobní podnikatelé. Průměrně měsíčně do insolvence padne přes 200 firem a živnostníků. Navzdory vládním proklamacím o podpoře konkurenceschopnosti malých a středních podniků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan poslanec Stanjura, další faktická.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jenom dvě krátké poznámky. To vylepšíme tím, že zvýšíme daně – hned se jim bude dařit lépe.

A pro pana místopředsedu Zaorálka. On se sice omluvil, a hned zas řekl, kdo instaloval. Tak minimálně v operačním programu Severozápad v Ústí to byla paní hejtmanka Vaňhová. Zkuste si nejdříve ověřit informace, než začnete kopat do ODS. Byl to bývalý váš člen a instalován byl za vaší hejtmanky. Takže odkud čerpáte své informace? Tak si zavolejte, určitě máte mobilní číslo, když ne, tak to bude mít vaše kancelář, můžete si to ověřit,

kdy byl který člověk uveden do funkce a kdo v té době byl hejtmanem Ústeckého kraje. Můžete se tady zeptat bývalého hejtmána.

Takže takové omluvy si strčte prosím někam, protože vy se omluvíte a hned řeknete druhou lež. Tak vás prosím, abyste se omluvil podruhé. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická pan poslanec Šulc.

Poslanec Jiří Šulc: Paní předsedající, dámy a pánové, poprosil bych, abychom zkontrolovali vášně a začali jednat o meritu věci, protože jedna, druhá strana se tady předbílá ve lžích. A já musím opravdu potvrdit, a nemám z toho radost, že pan Kušníř byl členem ČSSD, sám jsem ho vyhodil z městského úřadu jako starosta. A nikoli jako hejtman, ale jako radní Ústeckého kraje za vládnutí paní hejtmanky Vaňhové a v Karlových Varech pana poslance Novotného byl instalován jako ředitel. To je skutečnost.

Ale proboga prosím, věnujme se tomu, čemu máme. Nenadávejme si tady navzájem, kdo je větší lhář, a pojďme proboga dělat něco pořádně. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vráťme se do řádně přihlášených. Jako první v tomto bloku je pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, pokusím se vrátit k meritorní kritice tohoto dosti klíčového materiálu, která tady vlastně nezazněla. A dneska v úvodu nepoužiji slova francouzského revolucionáře jako včera, ale konzervativního bývalého německého kancléře.

Ale prosím, aby si ta slova vychutnali všichni, jestli byste tady mohla zjednat trochu pořádek, abych se slyšel.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Požádám naše kolegy, aby dokončení vášnivě rozpravy provedli až v předsálí. Děkuji jim za pochopení.

Myslím si, že už se to trochu zlepšilo, že můžete pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Já se pokusím. Víte, Konrad Adenauer, o kterém chci hovořit, tak kdysi se ho – já jsem to tady už asi dvakrát uvedl – kdysi se ho jeden novinář zeptal, překvapen, že Adenauer změnil svůj názor ze dne na den, jak je to možné, že německý kancléř mění takhle názor. A Konrad Adenauer mu řekl: "Proč mám ještě dnes říkat hlouposti,

kteřé jsem říkal včera?" Takže do jisté míry já oceňuji to, s čím přichází ministr financí Kalousek.

Pokusil jsem se analyzovat ten materiál a samozřejmě jsem analyzoval i záměry vlády pro rok 2014, protože bych to nechtěl nějak od sebe oddělovat, i když si uvědomuji při flexibilitě té vlády, která v daňové oblasti je pro mě poněkud příliš velká, že ve druhé polovině roku může dojít k nějaké změně. Nicméně vycházím z toho, že alespoň na ty dva roky dojde k určitému zachování základních záměrů, které byly zveřejněny v posledních několika dnech či týdnech.

Nejen já, ale i velká část ekonomických analytiků říká, že stojíme před daňovou změnou, která je největší ve 20letých dějinách České republiky. Vláda chce touto změnou řešit vážné problémy, kterými trpí česká ekonomika, a to v oblasti deficitu. Bohužel už ne v růstu ekonomiky a také ne v nedostatečné tvorbě nových pracovních míst. Zdá se, že světová recese, která přišla v závěru roku 2008 plíživě k nám, začala se tehdy projevovat poklesem zakázek průmyslu a také poklesem tržeb průmyslu. Také bych rád připomněl, když už jsme tady v tom vzpomínání, jak dnešní ministr financí a tehdejší ministr financí hovořil, pokud jde o mě, když jsem varoval před dopady světové hospodářské krize, tak jak říkal, že šířím poplašnou zprávu. Bohužel se takhle ta krize nebo recese v našich podmínkách vrátila v tomto roce. Což je o to podivnější, že okolní ekonomiky – Německo, Slovensko, Polsko, Rakousko – rostou. Německá ekonomika v loňském roce vzrostla, ta robustní ekonomika vzrostla o 3 %, předloni o 3,7 %, letos můžeme očekávat růst jedna až dvě procenta. Slovenská ekonomika, druhý náš největší obchodní partner, zaznamenaná v tomto roce růst někde mezi 3 až 3,5 %. Polská ekonomika roste vlastně pořád. Polští politici na rozdíl od konzervativních českých politiků se nepustili do nějakých bezhlavých reforem, rádobyreform a udrželi hospodářský růst i v době hospodářské recese.

Naše ekonomika ale klesá. V prvním čtvrtletí meziročně klesla o 1 %. Nic nepomůže, jestliže Ministerstvo financí a vládě naklonění ekonomičtí beletristé budou tvrdit, že to Český statistický úřad vlastně špatně sečetl. Špatně zkalkuloval. Ani nevím, jak by to bylo možné. Já považuji české statistiky za velice seriózní.

Ale dámy a pánové, v čem by vlastně měl být růst hrubého domácího produktu? Maloobchodní tržby ovlivněné poklesem koupěschopnosti českého obyvatelstva, který je bohužel trvalý, nejsou v dostatečné výši, nevyvíjejí se dynamicky, projevují tendence k poklesu. Veřejné investice – také bída. Investice vlády, investice krajů, investice měst. Takže zbývá jenom export. Ten se zaplatpánbůh vyvíjí dobře, i když v zásadě zejména robustně ve dvou odvětvích – automobilovém průmyslu a v elektrotechnickém průmyslu. Říkám zaplatpánbůh, protože si vzpomínám

na ty ekonomické věrozvěsty, kteří před pěti šesti lety říkali, jaká je to chyba, že se tady umožnilo rozvinout tři velké fabriky vyrábějící automobily. Zatím se ukazuje, že pokud dochází k nějaké krizi v automobilovém průmyslu, je to vždycky krize, která přichází po jeho segmentech. Čili nikdy ne najednou. Zaplatpánbůh. V ekonomice nejsou tedy rozhodující přání, sympatie, ale tvrdá fakta. To znamená hrubý domácí produkt v prvním čtvrtletí meziročně klesá.

Od ledna 2008 Topolánková a Nečasová vláda, kde ti hlavní protagonisté, pánové Nečas a Kalousek jsou stejní, provádějí reformy. My se můžeme lišit v pohledu. Pan ministr Kalousek připustil několikrát, že těmi daňovými reformami se jaksí ztratilo ze státního rozpočtu 60 až 70 mld. daňových příjmů. Já říkám, že to mohlo být 80 až 90 mld. Ale v každém případě jsou to obrovské částky, i kdyby měl pravdu pan ministr financí.

Od roku 2011 zintenzivnila vláda Petra Nečase rozpočtové škrty a uplatněním tzv. reformu a škrty se letos pracovala až k poklesu hrubého domácího produktu.

Prostě tzv. reformy a škrty zesílily v našich podmínkách dopady světové, nebo spíše evropské recese a krize eurozóny, přitom vazby na českou (?), španělskou či italskou ekonomiku, což jsou ekonomiky v problémech, anebo na portugalskou ekonomiku, jestli chcete, nejsou v našem případě velké.

Vláda v posledních šesti letech neudělala nic pro diverzifikaci českého zahraničního obchodu, aby se obracela na trhy, které rostou dneska nejrychleji, na země, jejichž hospodářský potenciál se rozvíjí dnes nejrychleji – Čína, Indie, ale také třeba Rusko, Brazílie nebo Jihoafrická republika. V tomhle prostě má vláda dluh. Jenom když vezmu Indii: zrušit obchodní zastoupení v Bombaji – myslím, že by to měl slyšet pan ministr zahraničí – v této 16–17milionové aglomeraci, která je finančním a ekonomickým centrem Indie, je samozřejmě obrovská politická a hospodářská chyba. Jako kdybych to vztáhl, tu miliardu dvě stě milionů obyvatel Indie, přičemž 300 milionů jsou lidé, kteří řekněme mají statut obdobný statutu evropských středních vrstev, čili jsou to lidé se slušnou kupní silou, tak jako kdybychom na celou Evropskou unii s jejími 500 miliony obyvatel měli v Bruselu zastoupení půl diplomata. Prosím, zamysleme se nad tím, jestli vláda dělá v tomto směru všechno, co dělat může.

Vládě se zejména nepodařilo dosáhnout reformami a škrty ruku v ruce růstu hrubého domácího produktu a daňových příjmů. Už jsem uváděl ty údaje včera. Dneska je uvedu znova. V roce 2011 bylo dosaženo o 40 mld., o 1 % tedy, nižšího hrubého domácího produktu v běžných cenách než v roce 2008. To znamená, s promítnutím inflace je to možná 5, 6 nebo i 7 % a to je vážné! V roce 2011 bylo docíleno o 10 mld. nižších daňových příjmů státního rozpočtu nežli v roce 2007. Rozpočet v roce 2007 připravovala

ještě vláda pod mým vedením, takže já se k tomu hlásím. Prostě taková je realita. Ale má to svoji logiku, jak jsem hovořil o těch reformách.

Takovou hospodářskou politiku je možné charakterizovat lapidárně jenom slovem debakl či fiasko. Můžeme si vybrat. Bohužel nemám z toho radost. Proto vláda přistoupila k tak silnému kroku, jehož první polovinu vidíme dnes před sebou. Nemá však natolik velkou odvahu, aby zdanila více, vlastně vůbec ne, velké korporace, nejmajetnější a příjmově nejsilnější.

Pokud jde o osoby samostatně výdělečně činné, v letech 1991–98 jsem takovou podnikající osobou byl rovněž. Na daňových paušálech, mimochodem je zavedla v roce 2006 vláda pod mým vedením, se zvýší výběr daní o 2,3 miliardy – podle toho, s čím teď přichází vláda. To je jistě chvályhodné, ale před deseti lety se vybralo nějakých, jak už tady bylo řečeno, 16 miliard daní od těchto osob. Loni u těch, kteří podnikají s paušálem, jenom 1,5 miliardy. Takže je tam ještě nějaký prostor.

Daně by tedy měly být také férové. To bych od daňového systému očekával. Mám dojem, že někteří daňoví poplatníci trochu vychovávání některými politickými stranami a jejich politikou si představují, že se daně budou platit dobrovolně, ale tak to nefunguje v žádné fungující ekonomice. A já si vzpomínám, jak jsem v letech 2005, 2006 a 2007 se díval udíven na Laffairovu křivku, kterou představovali ať už nejprve pan ministr Tlustý, exministr, nebo později ministr Kalousek, a jak tvrdili, že když se sníží daně, jak poroste jejich výběr. Fakta jsou neúprosná! Nejnižších příjmových skupin a střední třídy se týká z těch opatření, se kterými přichází vláda, navýšení daně z přidané hodnoty. Sazba se zvýší o 1 %. Od roku 2014 se můžeme prý těšit na jednotnou sazbu DPH 17,5 %. Na DPH vybere vláda navíc 17 mld. korun. Je to jednoduché – vybrat peníze za vyšší ceny potravin, léků, vlastně všechno od důchodců, zaměstnanců, všech těch, kteří mají hluboko do kapsy. Je to prostě jednoduché. Drama těchto rodin, alespoň těch, které bydlí v nájemních bytech, pokračuje v tom, že se sníží příspěvky na bydlení. To je v rozporu se západoevropskou kulturou. Prostě tam se volné ceny na trhu kompenzují potřebným těmito příspěvky a myslím, že je to tak v pořádku. Vláda vůbec neuvažuje v těch případech, kde by rostlo nájemné nebo kde dorostlo nějaké neúměrné výše, o nějaké deregulaci. Jen tak mimochodem, François Hollande ve svém programu takové opatření měl, se kterým vyhrál prezidentské volby. V nájemních bytech bydlí zejména důchodci a rodiny s dětmi, tedy alespoň doufám, že z hlediska nás všech ti nejpotřebnější. Dnes je 10 % lidí u nás podle sociologických analýz pod hranicí chudoby a 40 až 50 % lidí s minimálními finančními rezervami, které dosahují výše jejich dvouměsíčního příjmu či důchodu. To je společenská realita.

Vláda vytřepe z lidí na příjmové straně cca 25 mld. korun a v dalším

roce by to mělo být ještě více. My bychom si i v souvislosti s tímto návrhem měli klást otázky a já si je pro sebe aspoň formuluji do třech oblastí: Za prvé, vláda se snaží najít příjmové zdroje pro státní rozpočet. Moje otázka je, jestli je to rozumné a dostatečné. Pominu to, že politické strany, které tu vládu tvoří, porušily své sliby. To je jaksi mimochodem. Jak už jsem řekl, vláda nemá odvahu sáhnout na korporace, na silné korporace. 150 až 180 miliard dividend odplyne ze země. Proč by to nemohlo být třeba o 20, 30 či 40 miliard méně? Pořád by to byla krásná čísla dividend. Pokud jde o daň z finančních transakcí, vůbec nechápu, proč se jí pan ministr financí tak vášnivě brání. Je to výnos možná 10, možná 12 miliard.

Ale dámy a pánové, co mi v souvislosti s tím naprosto, ale naprosto chybí, to je diskuse o prorůstových opatřeních. Tu diskusi nenahradí formulace ministerského předsedy, který říká, že holt tedy se bude muset také na tom zapracovat, ale myslím, že bychom měli o těchto věcech začít reálně jednat, nebo alespoň vláda formou exekutivních opatření.

Chtěl bych říci, že Národní socialisté představí v sobotu na své programové konferenci program proti recesi, deficitu a nezaměstnanosti. Ten obsahuje celou řadu návrhů prorůstových opatření. Nechci je nikomu vnucovat, ale myslím si, že by bylo dobré vyvolat o těch věcech společenskou debatu.

Vy jste tady debatovali v úvodu celkem vášnivě a myslím si ne vždycky věcně o evropských strukturálních fondech, o tom, kdo co ukradl, neukradl. To je jistě zajímavé pro voliče, ale já si myslím, že zajímavější bude, zda se nám podaří a kolik se nám podaří z těch 760 miliard korun, které máme k dispozici, vyčerpat, jestli to bude třeba o 200 mld. korun méně, jak to podle mého názoru vypadá.

Těch 200 mld. korun méně je při těch 40 mld. hrubého domácího produktu, jednoho procenta hrubého domácího produktu, během těch tří let, tak to představuje nějakých 5 % hrubého domácího produktu. Mít je a nemít... A každé to procento hrubého domácího produktu představuje 10 až 12 mld. rozpočtových příjmů. Mít je a nemít je podle mě rozdíl. Takže myslím, že by si vláda měla přiznat realitu.

Já jsem navrhoval včera před zahájením té pohnuté schůze, abychom se dohodli na uplatnění mimořádného bodu, kde by ministr financí a ministr pro místní rozvoj řekli, jaká je skutečná situace čerpání fondů. Aby řekli, jaká opatření udělá vláda k tomu, abychom mohli třeba v době co nejkratší začít evropské fondy opět v těch programech, které byly pozastaveny, čerpat. Doufám, že ty věci jsou řešitelné. A také vím, že pokud to čerpání nebude obnoveno k 1. 7., tak při bruselských dovolených to znamená, že bude obnoveno někdy až po těch dovolených v září, v říjnu. Takže to je vážná věc, která může velmi významným způsobem ovlivnit hospodářský růst a příjmy státního rozpočtu v nejbližších letech.

Projekty partnerství veřejného a soukromého sektoru, užití úvěrů Evropské investiční banky – velice zkratkovitě. Prezident Hollande zvítězil s programem, ve kterém se objevuje také myšlenka na zřízení investiční banky státu k podpoře malých a středních podnikatelů, ale také k podpoře hospodářsky zaostávajících oblastí státu. Myslím si, že bychom o takové věci měli uvažovat např. ve vztahu k Ústecku, Ústeckému kraji, ve vztahu k Moravskoslezskému kraji, k převážné většině jeho okresů, ale také k celé řadě dalších okresů, kde je vysoká nezaměstnanost a kde ta nezaměstnanost je řekněme setrvalá, kde dlouho nepadá. Jestli v Ústeckém kraji je v průměru 13 až 14 % v těch posledních měsících, k tomu si připočteme reálně ještě tři čtyři procenta, možná pět procent, o která je tam ve skutečnosti více, tak se domnívám, že je to velmi vážné číslo. A měli bychom hledat cesty, jak z toho. A další a další opatření.

Za druhé. Kladu si otázku, jak prospěšné jsou tyto změny z národohospodářského makroekonomického hlediska, tedy jak ovlivní hospodářský růst. Dámy a pánové, ať se dívám, jak se dívám, nevidím tam nic, co by povzbudilo růst hospodářství. Naopak, opatření, která dopadnou do životní úrovně nízkopříjmových a středněpříjmových vrstev, o kterých už jsem hovořil, DPH a také řekněme v té oblasti nájemného, budou znamenat další pokles koupěschopnosti, a tedy spotřeba obyvatelstva je složkou, je segmentem, který významně ovlivňuje celkové tržby, tedy hrubý domácí produkt.

Snad bych ocenil jen to, že se vládě podaří, pokud to bude samozřejmě pravda, ten úspěch není podle mě jistý, dodržet plánovaný deficit na úrovni 2,9 % hrubého domácího produktu v roce 2013. Myslím si, že to, s čím přichází vláda, je samozřejmě možná cesta, ale já ji za ideální nepovažuji se všemi jejími možnými sociálními dopady. Byť to byl jiný materiál, ale souvisí s touto záležitostí, kterou dnes projednáváme, který jsme projednávali včera, máme zde jiný vzorec výpočtu důchodů. Ten obere důchodce v příštích třech letech o 48 mld. korun. A to jsou samozřejmě peníze, které by šly většinou do přímé spotřeby, do spotřeby obyvatelstva, takže jsou to peníze, které by přímo ovlivňovaly hospodářský růst. Takže můžeme očekávat na základě toho vzorce, který nepochybně bude asi schválen touto Poslaneckou sněmovnou s většinou pravicových poslanců, pokles reálných důchodů a v tom roce 2014 pravda, teď v tuhle chvíli to nevíme se stoprocentní jistotou, ale pokud to bude těch 17,5 % DPH, tak můžeme očekávat zase výraznější nárůst inflace, která se letos pohybuje někde mezi 3,5 a 4 %, a samozřejmě u domácností důchodců je to horší.

Třetí aspekt, který je podle mě velmi důležitý pro daňové poplatníky a možná nejdůležitější aspoň pro střední třídu, co to bude znamenat z pohledu daňového poplatníka. Předložený návrh přinese spoustu komplikací. On především hovoří o dočasnosti návrhů v letech 2013 a mo-

žná 2014 a 2015. Je poněkud nepřehledný. A také tím, že je nepřehledný, protože je do značné míry v kolizi s tím, co tady bylo schváleno v listopadu minulého roku, tak prosazuje jistý prvek nepředvídatelnosti daňové soustavy. To není nikdy dobré pro daňového poplatníka. To je samozřejmě dobré pro daňové poradce, pro ty, kteří se zabývají vytvářením softwaru, protože budou mít žně.

I v roce 2013, jestli to dobře chápu, zřejmě bude platit superhrubá mzda, která by snad neměla platit až od roku 2014. Ale možná že jsem to jenom špatně pochopil.

Změny, když bych to měl shrnout, jsou podle mého názoru nesystémové, sociálně nevyrovnané. Vychází ze solidarity ve společnosti naruby, solidarity chudých s bohatými a to je pro mě nepřijatelné. Materiál neobsahuje žádná prorůstová opatření. Pan ministr financí nás ani neinformoval o tom, že by vláda nějaká takováto opatření čekala nebo že by taková opatření připravovala a chtěla projednat. Uspokojí mě, pokud se dozvím, že budou např. ještě v červnu či teď v červenci na jednání vlády ještě předtím, než se vláda rozjede na dovolenou, pokud si vůbec dovolenou nějakou udělí. Já myslím, že si ji moc za svůj výkon letošní nezaslouží a vlastně ani za ty dva roky nezaslouží. Myslím, že takováto opatření by měla být diskutována s odbornou veřejností a také s laickou veřejností.

Dámy a pánové, s ohledem na řekl bych meritorní kritiku, se kterou jsem se tady s vámi snažil podělit, nemohu tento návrh, stejně tak můj kolega Šlégr, podpořit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Dále se s přednostním právem hlásí do rozpravy pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, já se omlouvám za zvýšenou úroveň hlasu při posledním vystoupení, ale mně to nedá. Víte, já nesnáším skutečně lež. Já vám ukážu takovou tabulku, která je od Evropského účetního dvora z auditu, který provádí Evropský účetní dvůr společně s českými auditními organizacemi. (Ukazuje od řečnického pultu.) Byla to zpráva, kterou jsme dostali. Je tam osm programů, které byly kontrolovány v České republice. Když se podíváte na některé tabulky, vidíte tam zelenou barvu – to znamená, že je to v pořádku. A pak se podíváte na operační program dopravy a tam zelenou barvu nevidíte žádnou. To zjištění je to, co jsem tady přednášel a co jsem vyčítal panu ministru Kalouskovi, protože skutečně informace samozřejmě probíhá v tom dohadovacím řízení mezi vládou České republiky, Evropským účetním dvorem a bude probíhat s Evropskou komisí.

Já vám přečtu, co vyčítá audit České republiky resp. našim auditním orgánům včetně Ministerstva financí.

Za prvé. Nedovolené dělení zakázek – odpovědná organizační složka státu. Nesprávný druh zadávacího řízení – odpovědná organizační složka státu. Přímé zadávání zakázky bez odůvodnění – odpovědnost organizační složka státu. Diskriminační kvalifikační kritéria – odpovědnost organizační složka státu. Hodnoticí kritéria v rozporu s předpisy – odpovědnost organizační složka státu a konkrétního kraje. Nedostatečné zveřejnění informací – organizační složka státu. Chybné rozhodnutí hodnoticí komise – organizační složka státu. Nedodržení lhůt zveřejnění zadávání zakázek – organizační složka státu. Vícepráce nebyly důsledkem nepředvídatelných okolností – tak to je úplně u všech – také odpovědnost organizační složka státu.

Nedostatečné posouzení ekonomické návratnosti projektů: To je to nejsmutnější, protože u toho nejvýznamnějšího projektu, vltavské vodní cesty, se ani hodnotit netroufli, jak je to katastrofálně provedený projekt.

Nezpůsobilé výdaje – odpovědnost organizační složka státu. Rezerva na nepřijatelné náklady, která tam byla vytvořena – odpovědnost organizační složka státu.

Chybovost organizačních složek státu 96 %. Jestli vám to nestačí, já myslím, že pro rozumného člověka to stačí. Znovu opakuji, že ta kontrola se prováděla od roku 2007 do roku 2010. Odpovědnost je tedy na tehdejším i současném ministru financí, na tehdejší a současné vládě České republiky. Prosím, aby nebylo zaměňováno s něčím jiným.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Děkuji i všem posluchačům, že vydrželi do této pohnuté hodiny, kdy v televizi běží zprávy, ale já si myslím, že toto téma si zaslouží zevrubnou debatu, možná dokonce zevrubnější než včerejší melodram kolem vystoupení kolegy Rathy.

Ono totiž nejde o málo. Jestliže pan předseda a kolega poslanec Sobotka tady v podstatě pochválil pana ministra financí a vládní koalici, že jsou tady náznaky, že se jí vrátí rozum, když postupně odbourává jakési katedrové předpoklady čistého ekonomického liberalismu, tak to zní hezky. Ale on to není jenom jakýsi výkřik, který koriguje původní nerealné premisy. On ten tisk, který máte v lavicích a někteří z vás si ho dokonce možná i prostudovali, ten čítá v PDF formátu zhruba 170 nebo 180 stran. A to není málo. Tam je navržena změna celé řady zákonů a ty změny nejsou zdaleka okrajové. Takže žádná významná změna koncepce se tady neděje,

pouze se ex post reaguje jak na měnící se politické, tak na vnější ekonomické poměry, ale jinak pokračujeme ve vyjetých kolejích. A pokud kolegové v opozičních lavicích cítí, že by se mohla část vlády přichýlit k jakémusi ekonomickému mainstreamu, já se tak nedomnívám. Já se obávám, že tohle jsou pouze kosmetické úpravy.

Hlavním argumentem je, že jádrem zejména daňových změn je úprava DPH. A to je dlouhodobý problém, že jak v České republice, tak v celé Evropské unii se domníváme, že zdaňovat se má především spotřeba, protože se dobře vybírá, a tudíž je nejrychlejší efekt, pokud máme představu, že se mají zvyšovat daně. A to bez ohledu, jestli vládne pravice, nebo pravostředová sociální demokracie, tak do tohoto segmentu se v minulosti sahalo opakovaně. Nikdo tady neřekl například, že by si představoval daleko razantnější změnu v daňovém systému – couvnout například v DPH někam před rok 2007, nebo pokud jde o zdaňování firemního sektoru, že by bylo dobré nastolit debatu například na téma obrátové daně, která v některých zemích mimo EU dnes stále ještě existuje.

Ale vraťme se k těm úpravám, které skutečně nejsou kosmetické. Vlastně jde o výnos z DPH, a to během těch tří let měl dosáhnout zhruba 50 miliard. A to nejsou malé peníze, protože to jsou právě ty peníze, které se vytahují z kapes řadových poplatníků, řadových občanů. Takže když tady odpoledne hřímal nejenom kolega Stanjura, ale myslím i pan ministr a další z pravé poloviny Sněmovny, jak levice chce vybírat daně navíc od občanů, tak tady je živý důkaz, že ani ona nelení, pokud má ty daně vybrat. A je v podstatě z hlediska objemu inkasa relativně lhostejné, jestli k sjednocené sazbě 17,5 % se dostane skokem, anebo po malém intermezzu, které bude trvat dva tři roky. Navíc ono zachování sazeb je sice příjemná záležitost pro konkrétní komodity, ale zachování sazeb při zvyšování obou sazeb, a dokonce se má přeradit poměrně významná a citlivá část některých komodit z té snížené sazby do základní, té vyšší, a bohužel se to týká tak citlivých komodit, jako jsou zdravotní prostředky. Argumentuje se, samozřejmě jak jinak, harmonizací evropské legislativy. Faktem ale také je, že příslušná směrnice, která toto řeší, existuje zhruba pět nebo šest let, že ono upozornění, že tady něco není v pořádku, je tady několik let a že bohužel naše strana se v tomto ohledu nesnažila dostatečně aktivně, aby takové nesmysly jako zdanění dětských plen, vyšší zdanění dětských plen přece jenom předešla, protože si myslím, že tady se prostě vymluvit na Brusel a nechat věci, tak jak jsou, je rozhodně nedostatečná reakce.

Prostě, pane správče, musíte se víc snažit. Teď mám na mysli samozřejmě správce eráru, ministra financí, vládu a naše zástupce v Bruselu.

Oněch 50 miliard korun samozřejmě zasáhne nejen spotřebu a

nejenom občanů. Musíme si uvědomit, že plátcem DPH je samozřejmě i veřejný sektor, jsou to i zdravotní pojišťovny, a že to tedy sekundárně dopadne ještě jednou. Je tam opatření, které má zajistit, aby příslušné kórunky doputovaly do eráru, tedy změna rozpočtového určení daní, už ani nevím kolikátá, ale jakákoliv novela rozpočtového určení daní, která si hraje s absolutními čísly daňového inkasa, je velmi jemně řečeno střelba na pohyblivý, či spíše neviditelný terč. Ono se taky velice snadno může stát, že nezajistíte neutralitu daňového výnosu, to znamená, že všechno poteče do státního rozpočtu a města a obce nedostanou nic, ale může to i ve vztahu k městům a obcím dokonce vykazat záporný efekt, to znamená, že na tom prodělají. To máme DPH. Není to drobnost, je třeba tomu věnovat pozornost. A možná, že by bylo vůbec nejlepší v tomto ohledu to nechat být a pracovat na tom, aby současné nastavení sazeb, tedy 14 a 20 %, mělo omezené trvání a skutečně jsme se zaměřili na menší snížení spotřeby.

Dalším takovým bonbonkem, už ne tak naducaným, nejde o 50 miliard korun daňového výnosu, je skoro už legendární zelená nafta. My tady vzkazujeme českým zemědělcům, zemědělské prvovýrobě, že onen bonus, který dostávali při spotřebě, minimální zdanění spotřeby minerálních olejů, má skončit, protože je to jaksi cosi nesystémového. Už to, že se to označí za nesystémové, tak je tady samozřejmě střet přístupů, protože jakákoliv daňová úleva je prostě produktem určité daňové filozofie, daňové politiky. A tady se chtěli čeští zemědělci podpořit, protože to mají i tak těžké s ohledem na podmínky, které mají zemědělci zejména v západních členských zemích Evropské unie. Pravda, malá náplast. Má se zřejmě, četl jsem o vládní dohodě, že to odbourání vratků, odbourání možnosti vratků spotřeb z minerálních olejů se má tlumit postupně během roku 2013 a ten šok by nenastal v roce 2013, ale až v roce 2014. Ale myslím, že to je velmi malá útěcha.

Ono vůbec těch náplastí v tomto návrhu je několik, ale když srovnáte, jaké objemy berete, jaké účinky to bude mít a jak významné jsou ty náplastí, resp. jak nesystémové jsou ty náplastí, tak to opravdu asi potěší málokoho.

Bylo tady řečeno o jakémsi dočasném solidárním odvodu. Je to opět verbální ekvilibristika, kterou zejména pan ministr financí miluje. To znamená říci totéž jinými slovy, aby se nedotkl třeba koaličních partnerů, čili někoho jiného. Ale podstatné na tom je, že nezavádíte druhou sazbu, že žádná daňová progresse systémově se nekoná, že pouze malé těžítka, tzn. nějakých 80 až 100 tisíc českých milionářů, bude z toho rozdílu nad osmačtyřicetinasobek průměrné mzdy chvilku platit 7 %. No to ve srovnání s těmi penězi, o které chcete pokrátiť peněženky občanů, není příliš mnoho. A totéž se dá říci o zrušení stropu na zdravotní pojištění. Jednak je to dočasné a jednak se to týká

pouze zdravotního pojištění a ten výnos je opravdu velmi minimální. Jsou to věci spíše symbolické než systémové.

Tedy když jsem to shrnul, negativa výrazně převažují nad drobnými nadějnými prvky, a proto si myslím, že tento zákon by neměl mít budoucnost. My bychom se měli vrátit na začátek a říci si, že netřeba korigovat nepovedenou reformu z loňského, předloňského roku, daňovou, ale že je třeba ji koncipovat nanovo. Ty možnosti tady jsou. Není pravda, i když se to říká, že opozice nebo levicová opozice se zhlíží ve zvýšení daní, ale je to o tom, že se zhlížíme v jiné struktuře daní.

A pokud bychom vynechali ten, lidově řečeno, vývar z DPH, tak samozřejmě to je třeba něčím nahradit, aby veřejné finance byly zbilancované. A ono by se dalo začít hned zkraje tím, že nepoužijeme peníze z DPH na penzijní reformu. Jestliže nevyvedeme poměrně významný objem peněz tzv. opt-outem ze státních penzí, nebudeme je tam muset vracet. To je jednoduchá úvaha.

Ve střednědobém horizontu by určitě pomohlo, a teď se nechci vracet v debatě k předchozímu bodu, církevnímu majetku, ale minimálně by dopomohlo, abychom si uvědomili, že odložit odluku nebo dokončení odluky církve od státu, za kterou církev nárokuje jakési majetky a peníze, tak minimálně odložit by znamenalo opět netlačit tolik na státní rozpočet. Je to jednoduché. No a pak samozřejmě přidat do společného balíku.

Některá řešení už tady vzpomenu kolega Jiří Paroubek. Nevím, jestli si to spočítal v celkové sumě, ale mně to vychází, že velmi aproximativně, samozřejmě s ohledem na předpokládaný vývoj ekonomiky, ale že ty sumy, které by se takto daly vrátit do rozpočtu, a nemuselo by jít do nějakých konfliktů s ohledu na konkurenci v oblasti daňových nákladů, tak pokud jde o přiměřenou progresi daně z příjmů fyzických osob šest, deset miliard, to není u této daně revoluční položka. Druhá sazba daně z příjmů právnických osob, tady by to mohlo být klidně až 15 miliard korun.

Uvědomme si, když vláda, která si říká vláda rozpočtové odpovědnosti, vláda podnikatelská, vláda pravicová, která se velmi často zaklíná svobodným soukromým podnikáním, tak si musíme uvědomit, že prostřednictvím tlaku na rozpočtové paušály a jiné formy řekněme, které určují daňové prostředí, vlastně obětovává živnostenský sektor ve prospěch velkých korporací. Na velké korporace se nesmí sáhnout, ty jsou nedotknutelné. To je jak kasta Domů v Indii. Těch se nesmíme ani dotknout, protože se bojíme, že by nám to naučtovaly. A copak opravdu se jich musíme bát? Copak opravdu nejde kapitál zdanit? Copak Evropou neběží kampaň za daň z finančních transakcí? Copak bychom se nemohli zamyslet nad tím, že bychom ještě, dokud je čas, mohli zrušit osvobození dividend? Copak bychom nemohli progresivněji zdanit majetek? Čili nejen o ten jeden procentní bod paušálně, atd., atd. Čili ty možnosti tady jsou a ne-

byly by to malé prostředky, které by se takto nasměrovaly do rozpočtu.

Neměl bych zapomenout ani na stabilizaci penzijních, resp. pojišťovacích systémů. O zdravotnictví už tady bylo hovořeno. Připomenu, že penzijní systém by si také zasloužil zrušit stropy, ale protože tam jde o velké peníze, tam nejde o drobné, tak se tomu v tom návrhu vyhýbáme. Navíc já bych se přimlouval, kdyby se pro to vytvářela většina, aby to bylo systémové opatření. A nejenom na dva špatné roky, kdy zrovna pšenka nekvete, protože solidarita v těchto systémech je základním principem.

Skončím tím, o čem mluvili i mí předřečníci z opozičních lavic. Je tady ještě jedna komponenta a to je komponenta podpory hospodářského růstu. Hospodářský růst, pokud ho pravice chtěla podporovat pouze zjednodušením administrativních pravidel odbourání byrokracie, tak za prvé krom toho, že byrokracie spíše bují, než se zjednodušuje, tak to nestačí. Efekt snižování daní opět empiricky nepotvrdil tento efekt, a tudíž je třeba zvážit, zda určitého prostoru, který ČR má, bychom neměli využít k masivnější podpoře růstu. A nemusíme hned jít do mohutné fiskální expanze. Stačí, kdybychom se naučili využívat peníze z EU.

Tady před chvílí kolega Filip připomínal, že můžeme mít stopku červenou, pokud jde o čerpání evropských zdrojů kvůli nálezům Evropského účetního dvora. To nejsou malé peníze. Jestliže vezmeme řád 100 miliard, tak to je 10 % státního rozpočtu. To nejsou vůbec žádné malé peníze. To se pak opravdu můžeme rozloučit s jakýmkoli hospodářským růstem a ten rozdíl může dělat dva, tři možná procentní body.

Takže zkrátka – vysvědčení nedostatečná.

Já jsem teď v obecné rozpravě. Předpokládám, že se kolegové vyjádří konkrétně, pokud jde o návrh usnesení. Já bych se přimlouval a přihlašuji se k tomu, abychom prohlasovali zamítnutí tohoto návrhu. Pokud tak někdo nebude mít odvahu učinit, pokud ta pochvala v úvodu panu ministru financí, že se aspoň snaží, je míněna vážně, no tak to učiním sám a doufám, že více kolegů si v tomto smyslu se mnou zahlasuje, tzn. pro návrh na zamítnutí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřila k tomuto vládnímu návrhu zákona o změně daňových a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku. Dotknou se pouze tří problémů, které se, jak jinak, týkají oblasti zdravotnictví.

Za prvé budu hovořit o stropech na zdravotní pojištění. Nejprve si dovolím trochu historie. Do konce roku 2007 byly maximálním vyměřovacím

základem na pojistné na všeobecné zdravotní pojištění omezeny odvody pouze pro OSVČ. Původně byl stanovený maximální roční vyměřovací základ pro odvod pojistného ve výši 540 tisíc korun. Od roku 1993 byla hodnota maximálního vyměřovacího základu sjednocena se systémem sociálního pojištění na 486 tisíc korun ročně a v této výši byl maximální vyměřovací základ pro OSVČ až do 31. 12. 2007.

Takzvaným Topolánkovým batohem, čili zákonem č. 261/2007 Sb., byly od 1. 1. 2008 maximálním vyměřovacím základem omezeny i odvody zaměstnanců, jejichž příjmy několikanásobně překračovaly průměrnou mzdu. Výše stropu byla shodná pro zaměstnance i OSVČ, roční výše 48násobku průměrné mzdy.

Dále pak byl zákonem č. 362/2009 Sb. v rámci takzvaného Janotova balíčku od 1. 1. 2010 v souvislosti s hospodářskou a finanční krizí zvýšen maximální vyměřovací základ pro odvod pojistného na zdravotní pojištění ze 48násobku na 72násobek průměrné mzdy zaměstnanců i OSVČ.

V současné chvíli dochází k naprosto absurdní situaci, kdy zatímco k předkládanému – máme tento návrh zákona v Poslanecké sněmovně – poslaneckému návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 592/1990 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, sněmovní tisk 600, vláda vyslovuje nesouhlas, tak připravila vlastní, tento vládní návrh o změně daňových a pojistných zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů, kde v části páté, a to je zákon, o kterém teď mluvíme, změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, navrhuje to samé – úplně to samé, co návrh KSČM, tedy zrušení stropu na odvodu do systému zdravotního pojištění, jen s tím rozdílem, že omezuje dobu zrušení stropu na pouhé tři roky.

Nicméně v tuto chvíli je také platný zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, který má nabýt účinnosti od 1. 1. 2015, a opět počítá s maximálními vyměřovacími základy pro odvod pojistného na zdravotní a sociální pojištění, byť mění zažitou terminologii na maximální základ pojistného. Já tady vidím určitý rozpor už v tomto samotném zákoně.

Druhá věc, o které chci hovořit, je daň z přidané hodnoty. Od dočasného zrušení takzvaných stropů pojistného si vláda slibuje za tři roky přínos necelých 7 mld. korun do zdravotního pojištění, ale současně stejnou nebo větší částku bere navýšením DPH o 1 procentní bod. Tomu se tedy opravdu říká Kocourkov. Ano, skutečně velmi spornou se jeví snaha o další navyšování daně z přidané hodnoty. Již dosavadní navýšení základní sazby DPH na 20 % a snížené sazby na 14 % přineslo konkrétně do oblasti zdravotnictví finanční výpadek ve výši přibližně 5 mld. korun a mnohá

zdravotnická zařízení a jejich zřizovatelé se dostali do velmi těžké a těžce řešitelné situace.

Další negativní dopad bude mít navrhovaná právní úprava týkající se DPH u zdravotnických prostředků, které budou nově přeřazeny ze snížené sazby DPH do základní sazby. Stát vyinkasuje půl miliardy korun na úkor zdravotnických zařízení, případně zdravotních pojišťoven, které budou kompenzovat přímé dopady na nemocné, zdravotně postižené a na všechny, na jejichž domácnosti dopadne nárůst cen zboží a služeb, které podléhají DPH. Říkám budou muset, ale otázkou je, z čeho zdravotní pojišťovny budou vlastně dělat tuto věc, protože nedošlo k navýšení plateb za státní pojišťovnu. Opět to vládou neprošlo, byť to bylo navrhováno a před volbami to slibovaly téměř všechny strany, které jsou nyní v Poslanecké sněmovně. Pouze odstopování, a to ještě k tomu dočasné, nemůže tento nárůst vykompenzovat.

Třetí věc, o které bych chtěl hovořit, možná vás někoho rozesměje, ale ona je spíše k pláči. Já jsem si to sama pro sebe nazvala příspěvek k navýšení porodnosti v České republice. Chtěla bych totiž upozornit na neuvěřitelný příspěvek této vlády ke zvýšení porodnosti v podobě tímto zákonem navrhovaného zařazení dětských plen, ať už papírových, nebo látkových, ze snížené dnes 14procentní do základní 21procentní sazby DPH. Aby státní rozpočet ušetřil – poslouchajte! – 200 mil. korun, zaplatí každý rodič malých dětí stovky a tisíce korun navíc. Vláda se farizejsky opírá o tvrzení, že to po nás chce Evropská komise. Ano, příslušná směrnice byla přijata v Evropské unii, ale již v roce 2006 a lze se jen ptát, co dělali vyjednávači za Českou republiku, že si nevymohli výjimku pro takto důležitou věc. Česká republika se nyní nachází ve stadiu formálního upozornění v řízení o porušení smlouvy. Od roku 2009, kdy byla na tuto skutečnost poprvé upozorněna Česká republika, se neudělalo, nedohodlo, nevyjednálo vůbec nic, co by rodičům malých dětí pomohlo. Tato nová právní úprava tak pokračuje v řadě v uvozovkách svérázných, ale pro mě asociálních opatření v neprospěch nárůstu demografické křivky a já mezi tato opatření řadím třeba zrušení a omezení porodného, přídavků na děti, zdražování služeb, potravin, energií, bydlení, léků a vůbec všeho, co mladí lidé potřebují, aby si mohli založit rodinu.

I z tohoto důvodu nelze tento návrh zákona jako celku podpořit a já se připojuji k zamítnutí, o kterém tady již byla řeč. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Antonín Sedá.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové

vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda předkládá další balíček, kterým chce dosáhnout v následujících letech konsolidace veřejných rozpočtů. Na rozdíl od předchozích nekonceptních a škodlivých škrťů se zde vláda snaží alespoň naoko budit zdání rozložení opatření na celou společnost. Ovšem jak víme, zdání klame a opět zejména zvýšením daně z přidané hodnoty o 1 procentní bod na 21, respektive 15 % dojde ke zvýšení životních nákladů zejména u důchodců, samozřevitelů a u rodin s dětmi. Prostě trend snižování domácí poptávky bude pokračovat, a to přesto, že naše země téměř jako jediná ze střední Evropy nevykazuje alespoň slabý růst hrubého domácího produktu. Vláda se nechce poučit a jde nadále cestou snižování životní úrovně občanů naší země.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda hodlá zvýšit daň z příjmu fyzických osob u těch nejbohatších. Hovoří o ní jako o dani solidární. Problémem je, že namísto zavedení daňových písem běžných ve většině rozvinutých demokratických zemí jde cestou nekonceptnosti a daňových úniků. Opatření mají podle vlády přinést v letech 2012 až 2016 téměř 106 mld. korun. Nicméně ani tyto prozatím deklarované příjmy nemusejí zajistit vládou stanovené schodky veřejných rozpočtů zejména proto, že konkurenceschopnost České republiky klesá již třetím rokem a zřejmě máme spíše systémové a strukturální problémy. A také proto, že na základě zjištění Evropského účetního dvora nám může z důvodu falšování auditních zpráv Evropská komise zastavit platby z dotačních programů. To by mohlo přes všechna přijímaná opatření razantně prohloubit schodek veřejných rozpočtů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, současná vláda má velmi nízkou důvěru veřejnosti, protože svou politikou porušuje sociální smír ve společnosti. Příkladem je soubor opatření namířený proti zdravotně postiženým a starobním důchodcům. Souběh snížení valorizace důchodů se zdražením potravin a léků, zvyšování nákladů na bydlení, zrušení základní slevy na dani pro pracující seniory a postupné zvyšování komunálních poplatků povede k jejich chudobě. Vyspělá a solidární společnost je ta, která si hledí péče o své starší spoluobčany. Nejde o levicovou či pravicovou politiku, jde zejména o slušnost a úctu k těm, kteří již odvedli svoji práci své vlasti.

Předkládaný vládní návrh je špatný, a proto navrhuji jeho zamítnutí již v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, zazněl opakovaný návrh. Nyní zvu k mikrofonu pana poslance Miroslava Opálku, který je předposlední, samozřejmě kromě pana zpravodaje, z řádně přihlášených v rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji si zareagovat při projednávání nového vládního balíku návrhů zákonů na návrhy novel zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu. Upřímně řečeno, čekal jsem od předkladatele, pana ministra financí nebo od pana ministra práce a sociálních věcí konkrétní, vystoupení i k této části.

U dotčených návrhů vedle řady upřesnění lze možno vidět i řešení současných nejednoznačností a sjednocení dávek na bydlení. Registruji vedle požadavku úspory i jakousi kompenzaci. Sociální dávky spojené s bydlením se mají transformovat, řešit se mají i předvídatelné větší nároky na sociální dávky, neboť zákonitě stoupne počet těch, kteří se příjmově propadnou. Předloha proto logicky předpokládá v tabulkách růst spotřeby vybraných sociálních výdajů. Aktivní sociální politika je tak opět nahrazena pasivní sociální politikou. To je onen rozdíl levicového a pravicového pojetí sociální politiky, o který se zde někdy přeme.

Ale k meritu věci. Co mi přece jen není dosud jasné, jsou nově definované nároky v oblasti bydlení. Dle platné legislativy se za přiměřené náklady na bydlení považuje nejvýše 30 %, v Praze 35 % čistých příjmů a není to vázáno na vlastnictví jiného majetku. Nyní by se za přiměřené mělo považovat, že rodina zaplatí za bydlení 50 % příjmů. Pokud jsou tam nějaké redukce, prosím o jejich vyjasnění. Navíc se omezí uznané náklady na bydlení, resp. v tomto duchu jsou stanoveny jejich nové limity, předpokládám, že to bude podzákonná norma, a bude se přihlížet i k majetku žadatele, který si třeba za celoživotní práci pořídil.

Včera jsme zde byli ujišťováni, že důsledky nižší valorizace vyřeší podpora v hmotné nouzi. Myslím změnu valorizačního vzorce pro důchody. Nebylo však řečeno, že až potom, až se dotčení důchodci zbaví svého státem testovaného majetku. Majetku, který jim měl zajistit příznivé prožití svého seniorského věku. Majetku, na který dlouhodobě pracovali a šetřili. Byli totiž k sobě sami zodpovědní. Docela by mě zajímalo, zda někoho napadlo, že žadatel z družstevního bytu nebo bytu ve vlastnictví dostane – no asi nic. Protože může svůj byt prodat a z utržené částky nějakou dobu žít zase za své.

Včera při projednávání změny valorizačního vzorce důchodu, jak už jsem podotkl, jsme slyšeli, že ty, kteří se nově propadnou do hmotné nouze, zachrání sociální síť. Dnešní návrh však podle některých údajů a mého odhadu vyřadí spoustu současných příjemců z nároku na tyto dávky a nově se propadající připraví o vlastní majetek.

Jsem zásadně proti tomu, aby stát křivil trh s byty tak, že zajišťuje majitelům bytů, kteří ubytovávají v nestandardních podmínkách

nízkopříjmové či nepřizpůsobivé skupiny občanů, nadstandardním nájmem. Díky státním podporám. Ale náprava tohoto úmyslu, pokud to tak bylo myšleno, je jedna věc a dopad na poctivé občany, kteří se ocitli z různých důvodů v existenční či hmotné nouzi, je přece jen něco jiného.

Závěrem jedna má pravidelná poznámka. Jak je již u těchto vládních předloh zvykem, pravicová vláda zatěžuje mírně vícepříjmové skupiny občanů na dobu přechodnou. Ale redukce sociální pomoci státu je pro potřebné navržena zase jako trvalá. Nezlobte se, ale to je, slušně řečeno, nespravedlivé. Ostřeji vyjádřeno – nehorázné.

Proto se připojuji k zamítnutí této předlohy a podmíněně, pokud zamítnutí neprojde, žádám, aby byl sněmovní tisk 695 přikázán i výboru pro sociální politiku, v jehož gesci je vyjadřovat se k návrhům, které jsou v kompetenci Ministerstva práce a sociálních věcí, což se v tomto případě týká nejméně čtyř zákonů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Jen vás chci upozornit, že na tento váš návrh se ještě jednou zeptám, až přijde ten správný čas.

Nyní zvuk mikrofonu pana poslance Babáka a on je kromě pana zpravodaje poslední dosud přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji před vás s představením postoje poslaneckého klubu Věcí veřejných k předkládanému balíčku rozpočtového opatření.

Jsem přesvědčen, že je společně se skokovým snížením valorizace důchodů pouze jedním z mnoha rychloopatření současné vlády, jak rychle a nehledě na dopady naplnit poloprázdnou státní kasu a zlepšit výhledy státního rozpočtu. Svět však není černobílý a musím i uznat, že mezi opatřeními velmi vítám zavedení tzv. daňové progresy, ač je lišácky nazvána solidární daň. Ale i omezení vůči daňovým rájům, omezení zastropování zdravotního pojištění a některá další opatření.

Chybí mi však zpřísnění zdanění hazardu, účinná omezení vůči šedé ekonomice a daňovým únikům. To jsou všechno funkční, v zahraniční ekonomické praxi využívaná opatření. Navíc opatření, která by umožnila nezvyšovat daň z přidané hodnoty či zbytečně experimentovat s omezením tzv. zelené nafty, která je využívána jako pomoc zemědělství ve všech sousedních zemích.

Problém některých předkládaných opatření v rámci tohoto škrťbalíčku je jejich nekonceptnost a to, že vůbec neodrážejí současnou hospodářskou situaci a potřeby našeho státu, podniků a občanů. Vůbec nejsou

zohledněny současné hospodářské problémy a reálný dopad těchto opatření na konkurenceschopnost občanů, na vůli investovat u českých podniků, ale i na tuzemskou spotřebitelskou náladu.

Vláda opětovně navrhuje zvýšení DPH jako pověstný lék na všechno. Přitom už nyní vidíme jasné následky toho, jak takováto svérázná kúra dopadá na ekonomiku. Ekonomika zpomaluje, chuť investovat klesá, oproti ekonomikám sousedních zemí nerosteme a náš spotřebitelský apetit rovněž doznává propad.

Připomínám, že v loňském roce Sněmovna odsouhlasila zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty o čtyři procentní body. Tento zásah byl podmíněn nastartováním důchodové reformy. Reforma důchodů je naprosto klíčová a z tohoto pohledu je vyšší výběr daní nezbytný. U současné varianty růstu daně z přidané hodnoty už však akceptovatelné ospravedlnění a racionálně odůvodnitelné argumenty postrádám.

Naopak varuji před konkrétními dopady, jichž jsme už v současnosti svědky. Přestože čeští exportéři dosahují rekordních vývozů, česká ekonomika klesá. Podle posledního údaje Českého statistického úřadu hospodářství kleslo meziročně o 1 %. Je to zejména kvůli tomu, že se snižuje spotřeba domácností, za což můžou právě zvýšené nepřímé daně.

Můžu k tomu citovat dnešní tisk: Tržby obchodů v Česku klesají, oproti loňskému roku o 4,1 %, a to napříč všemi hlavními sektory. Lidé utrácejí za potraviny v českých obchodech méně a méně už dvanáctý měsíc po sobě. Lidé výrazně přivřeli své peněženky. Jako oblasti úspor ve výdajích vyhodnotili převážně dopravu a stravování. Jsou to položky, které jsou ve snížené sazbě a ve kterých došlo k největším zdražením. Jasný důkaz toho, jak se brzdí spotřeba i celá ekonomika. Tím, že ekonomika klesá, klesá i výběr daní. Za každé obětované procento růstu je to odhadem 12 mld. korun. K čemu tak dochází? Vláda nyní zvýší DPH, z čehož chce údajně a velmi ambiciózně získat asi 18 mld. korun, čistý daňový zisk ale může být mnohem menší, než se dnes počítá. Ekonomika se opět přiškrtí, nebude růst, v lepším případě bude maximálně stagnovat a výběr daně poklesne. Vláda by se měla konečně poučit a pochopit, že takto výrazné zvyšování DPH není prospěšné.

Optimální řešení vidím v ponechání současných dvou sazeb ve výši 14 a 20 % a tyto sazby dlouhodobě držet, neexperimentovat, neprovádět stále změny a výkyvy, zkrátka zajistit předvídatelnost ekonomických pravidel. Český daňový systém by měl být přece dlouhodobě stabilní. Nemůžeme přece stále reagovat na každý malý výkyv ekonomiky rozsáhlým daňovým balíkem. Místo toho Ministerstvo financí předvádí permanentní daňovou reformu. Připomínám, že během pěti let se třikrát změny sazby de facto nejvyšší české daně, což je DPH. Zahraniční zkušenosti přitom potvrzují, že nejlepší daňová reforma je deset let klidu a stability bez výrazných změn.

Bez hlubší analýzy je rovněž předkládán návrh na zrušení zelené nafty. Českým zemědělcům, kteří jsou již dnes pod vysokým konkurenčním tlakem, se tak opět oslabí jejich konkurenceschopnost a ekonomické zázemí. Jejich možnost soutěžit se zemědělci z Polska nebo Rakouska tak bude ohrožena. Namísto autentické obrany a pomoci českému zemědělství v ochraně našich produktů a pracovních postupů opět podtrháváme pozici našeho zemědělství.

Jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných musím vyjádřit nesouhlas se zvyšováním DPH a zrušením či omezením podpory zelené nafty. Oba tyto body spíše z veřejnosti dělají rukojmí, než aby jí prospívali. V souladu s § 90 odst. 7 zákona o jednacím řádu navrhuji vrátit návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů navrhovatel, tedy vládě, k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, a zvu k mikrofonu pana zpravodaje.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Navrhuji zkrácení lhůty na projednání ve výborech tohoto tisku na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak a já obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele a zpravodaje. Ano, děkuji, závěrečná slova nebudou, nicméně prosím pana zpravodaje, aby se mnou sledoval návrhy, které byly vzneseny. Je tomu tak, pane zpravodaji, že budeme hlasovat o návrhu na vrácení, který podal pan poslanec Babák, dále návrh na zamítnutí, který podal pan poslanec Dolejš a byl sekundován nejméně dalšími třemi poslanci? Je tomu tak?

Poslanec Pavel Suchánek: Ano, je tomu tak, a pokud neprojdou tyto dva návrhy, budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednávání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Přivolala jsem naše kolegy z předsálí. Prosím, abyste se všichni přihlásili hlasovacími kartami. Pokud byste žádali o odhlášení, prosím, abyste mi to signalizovali. Pokud ne, tak přistoupíme k hlasování.

Budeme tedy hlasovat nejdříve o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovatel k dopracování.

O tomto návrhu hlasování zahajují. Ptám se, kdo jej podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 36 z přihlášených 140 poslanců pro 56, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Nyní je zde žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Až se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu...

O tomto zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 37 z přihlášených 127 poslanců pro 51, proti 73. I tento návrh byl zamítnut.

Budeme se tedy nyní zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh... Prosím, pane poslanče Opálko, pojdte nám ten návrh přednést. A poté se hlásí ještě paní poslankyně.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Zopakují návrh – žádám o přikázání pro výbor pro sociální politiku, jelikož čtyři zákony se týkají této problematiky. Děkuji

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A ještě jeden návrh zazní. Paní poslankyně Marková, prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych požádala o přikázání tohoto tisku také do zdravotního výboru, neb významná část tohoto zákona se týká právě zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Přistoupíme k hlasování.

Jako první se vás ptám, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 38 z přihlášených 127 poslanců pro 125, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem, o kterém hlasováním rozhodneme, je návrh na to, aby se tímto tiskem zabýval výbor pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 39 z přihlášených 127 poslanců pro 56, proti 58. Tento návrh nebyl přijat.

Konečně rozhodneme o posledním návrhu z tohoto bloku a to je návrh na to, aby se tímto tiskem zabýval výbor zdravotní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 40 z přihlášených 127 poslanců pro 54, proti 68. Ani tento návrh nebyl přijat.

Ještě musíme rozhodnout o jednom návrhu a to je návrh... Prosím, pan předseda Kováčik má slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Nebojte se, nezdržím vás dlouho. Jen se vás, kolegové a kolegyně z vládních stran, chci zeptat: Kdyby ty zákony šly samostatně, tak by zajisté do těch výborů, do kterých jste je teď neposlali, byly i vašimi hlasy poslány, že? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Hlásí se pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Jen bych krátce pana předsedu komunistického klubu upozornil, že každý výbor si může jakýkoli zákon vzít dobrovolně, iniciativně. Já to dělám velmi často, nenuťm Sněmovnu k hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já bych ráda, abychom nerozběhli rozpravu. Předpokládám, že všichni včetně pana poslance Kováčíka znají jednací řád a vědí, že si iniciativně ten návrh mohou vzít.

Poslanec Pavel Kováčik: V tom případě mohl jít iniciativně kamkoliv. Ale to přece není o tom, jestli můžu uplatnit jako člen výboru nebo jako kterýkoli výbor iniciativu o převzetí zákona, ale jde o to, kam zákony ve skutečnosti věcně přísluší a kam tedy mají být přikázány. Čili hlasování proti návrhu o přikázání sociálnímu a zdravotnímu výboru mělo jinou symboliku než ona možnost osvojení si nebo iniciativního převzetí k projednání. Jen jsem chtěl tuto poznámku učinit. A prosím, jde o věcnost, nikoliv o nějaký politický postoj. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, také děkuji.

A my přistoupíme k poslednímu hlasování, kterému musíme tento tisk podrobit. Je to návrh na zkrácení lhůty k projednání o 30 dní.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 41 z přihlášených 127 poslanců pro 71, proti 55. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta pro projednání byla zkrácena o 30 dní.

Kolegyně a kolegové, na návrh představitelů poslaneckých klubů přerušuji naše jednání. Budeme pokračovat zítra ráno od 9 hodin. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo ve 20.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. června 2012 v 9.01 hodin
Přítomno: 164 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové, dovoluji mi zahájit třetí jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo potřebuje náhradní kartu.

Omluvy z dnešního jednání pro pořádek přečtu. Omlouvají se poslanci Pavel Bém, Josef Dobeš, Michal Hašek, Michal Janek, David Kádner, Jana Kaslová, Alfréd Michalík, Josef Novotný st., Josef Novotný ml., Petr Skokan, Josef Smýkal, Bořivoj Šarapatka, Milan Šťovíček a Lubomír Zaorálek – ale já až od 13. hodiny. Teď tady ještě jsem. Z členů vlády se omlouvají Pavel Dobeš, Petr Fiala, Martin Kuba a Jan Kubice. A pak tady mám ještě omluvku paní poslankyně Ivany Levé, ta se omlouvá ve dnech 7. a 8. června 2012.

Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem č. 114, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, pak, po skončení, po 11. hodině, bychom se měli věnovat bodům, které máme pevně zařazené. To jsou body 102, 7 a 56, což jsou tisky 650, 573 a 683. A pak bychom dále pokračovali body z bloku druhých a prvních čtení. Odpoledne bychom pak měli projednat bod 115, což jsou ústní interpelace.

A nyní už přejdeme k žádostem o změnu pořadu. Mám tady první písemnou žádost pana poslance Jana Vidíma, který mi ji dal písemně, takže má přednost. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové, dovolil bych si Poslaneckou sněmovnu požádat o následující: o pevné zařazení bodu č. 98, sněmovní tisk 698 – nasazení sil a prostředků Armády ČR v letech 2013 a 2014, a to na příští středu 13. června jako první bod odpoledního bloku jednání. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To byl pan poslanec Vidím. A teď požádám pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, mám návrh na pevné zařazení těch bodů, které jsme včera nestihli projednat. Takže navrhuji dnes po pevně zařazených bodech po 11. hodině, abychom projednali dva body, a to bod č. 10 – druhé čtení, vládní návrh zákona, kterým se mění občanský soudní řád, sněmovní tisk č. 537, a bod č. 15 – druhé čtení, návrh poslanců Pavla Staňky, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se

mění trestní zákoník a trestní řád, sněmovní tisk č. 584. To je jeden návrh.

A druhý návrh, abychom zítra po pevně zařazených bodech zařadili body č. 12, což je druhé čtení vládního návrhu zákona o sociálně-právní ochraně dětí, sněmovní tisk 564, a po něm bod č. 13, což je druhé čtení vládního návrhu zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních, sněmovní tisk č. 574, druhé čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A mám tady ještě žádost ministra školství, mládeže a tělovýchovy Petra Fialy na pevné zařazení bodu č. 13. To je ale přesně ten, o kterém již mluvil pan poslanec Stanjura. Žádost ministra Petra Fialy je tím tedy vyřešena.

Můžeme tedy nyní hlasovat o návrzích v pořadí, jak byly předneseny. Jenom zagonguji, neb nás tady ještě moc není, a chvilku počkám, jestli ještě někdo nedorazí.

První bod, o kterém budeme hlasovat, je návrh poslance Vidíma, který se týká bodu č. 98. Jedná se o vládní návrh na působení sil a prostředků Armády ČR v zahraničních operacích v letech 2013 až 2014. Tento bod navrhol pan poslanec Vidím na příští středu 13. června jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno je 90, pro hlasovalo 69, proti nikdo. Takže tento návrh byl přijat a tento bod budeme projednávat příští středu.

Pak tady byl návrh pana poslance Stanjury. Ten se týkal pevného zařazení bodů dnes po pevně zařazených bodech, které máme v 11 hodin. Na 11. hodinu máme pevně zařazené body 102, 7 a 56 a po těchto pevně zařazených bodech bychom zařadili ještě dva body, a to jsou, jak bylo navrhováno, body č. 10, což je občanský soudní řád, druhé čtení, a druhý byl bod č. 15, což je trestní zákoník, také druhé čtení.

Body 10 a 15 zařadit tedy dnes po pevně zařazených bodech po 11. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevné zařazení těchto dvou bodů dnes po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43, přítomno je 95, pro hlasovalo 59, proti 15. Toto pevné zařazení bylo schváleno.

A to poslední, o čem budeme hlasovat, je také pevné zařazení a bude to na zítřek. Je to bod č. 12, což je sociálně-právní ochrana dětí, tisk 564, a pak je to bod č. 13, což je výkon ústavní výchovy, tisk 574. A je navrhováno zařadit oba body na zítřek pevně po pevně zařazených bodech. O tom budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44, přihlášeno je 97, pro hlasovalo 60, proti 30, takže to bylo také přijato.

Odhlasovali jsme všechny návrhy, které tu zazněly ke změně pořadu. Žádost pana ministra Fialy byla také vyřešena.

Připomenu, že dnes nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne losování interpelací. Kdo chce interpelovat, tak vám to připomínám. To je asi všechno k úvodu.

Můžeme zahájit podle programu, který jsme schválili. Jak jsem říkal, dnes je na programu bod číslo

114.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Máme tu seznam odpovědí, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas. Bylo předloženo celkem pět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a požádali o zařazení do programu schůze. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6, které zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny, tak se interpelace nekoná a Sněmovna nebude jednat o odpovědi ani se jí nebude dále zabývat.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání vlastních odpovědí. Jako první je tedy interpelace na ministra zemědělství Petra Bendla. Ministr odpověděl na interpelaci poslance Ivana Ohlídala ve věci provedení kontroly v budějovickém Budvaru. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 679. Nejdříve požádám pana poslance Ohlídala. (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.)

Ještě nějaká procedura? Tak pardon. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, před chvílí jste citoval jednací řád. Tato interpelace byla zařazena na minulou schůzi a pan poslanec Ohlídál nebyl přítomen. Tak teď nevím, proč jste citoval jednací řád, že v okamžiku, kdy poslanec není přítomen, Sněmovna se nadále tou interpelací nebude zabývat. Bylo to na programu minulé

schůze, pan poslanec Ohlídál byl sice omluven, to je pravda, zaznělo to tady, ale přítomen prostě nebyl. Takže buď ten jednací řád platí, nebo neplatí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jsem to tedy nepochopil. Prosím, pan poslanec Ohlídál se k tomu vyjádří.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já jsem sice nebyl přítomen, čili na minulé schůzi jste neprojednávali tuto interpelaci, jenomže já jsem ji podal znovu. Těsně po té schůzi jsem ji podal znovu, a tak musí být podle jednacího řádu zařazena.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tím se to zřejmě vysvětlilo. Ano. Vy jste to podal, tak je to v pořádku. Já v tom nevidím problém. Já si myslím, že poslanec Ohlídál tedy může v tom případě –

Poslanec Ivan Ohlídál: Mám slovo?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený členové vlády, vážená kolegyně, vážení kolegové, jak již bylo řečeno, budu se zabývat svou interpelací na ministra Bendla, která se týká národního podniku Budvar. Jistě si vzpomínáte, že na 33. schůzi byla snaha zařadit nový bod na program této schůze, který by se právě týkal... (Poslanec se odmlčel pro hluk v sále.)

Pane místopředsedo, byl byste tak laskav a aspoň se pokusil uklidnit Sněmovnu?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Není nás tady mnoho, že, a přítom... (Zvoní zvonce.) Prosím, omlouvám se panu premiérovi (sedícímu před předsedajícím ve vládní lavici), ten to schytl jako první.

Pane poslanče, je to lepší?

Poslanec Ivan Ohlídál: Je to lepší, aspoň zatím, pane místopředsedo. Takže já si dovoluji pokračovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nenuťte mě, abych to opakoval ještě jednou.

Poslanec Ivan Ohlídál: Prosím, teď jsem nerozuměl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už můžete mluvit, teď definitivně.

Poslanec Ivan Ohlídal: Dobře. Děkuji ještě definitivně také.

Co se týče 33. schůze, tak jestli si vzpomínáte, byla snaha zařadit bod o národním podniku Budvar a vzniklých souvislostech na pořad této schůze. To se tehdy nepodařilo, ale při zdůvodňování zařazení tohoto bodu se vyskytly některé otázky, které byly velmi zajímavé a které bohužel nebyly zodpovězeny, takže jsem se rozhodl, že některé z nich položím v rámci písemné interpelace panu ministrovi Bendlovi. On mi odpověděl, ale bohužel se všemi jeho odpověďmi nemohu vyjádřit spokojenost.

Já jsem se ho v rámci své písemné interpelace ptal na několik věcí, z nichž nejpodstatnější byly otázky, které zněly takto: Proč byla kontrolní skupina, která měla kontrolovat hospodaření v národním podniku Budvar, zřízena? Pak jsem se také ptal, jaké skutečnosti má tato skupina kontrolovat, jakým způsobem a na základě jakých kritérií byla tato skupina vybrána. A podstatná otázka: Jak je zajištěna hmotněprávní a trestněprávní odpovědnost členů této skupiny v souvislosti s existujícím rizikem úniku důvěrných informací týkajících se výroby v budějovickém Budvaru a ochrany duševního vlastnictví spojeného s výrobou v tomto podniku? Pak jsem se ptal jako další podstatnou otázku, zda pan ministr si uvědomuje určitá rizika a jestli si také uvědomuje odpovědnost za tato rizika.

Ve své odpovědi pan ministr něco řekl, ale já si dovolím jeho odpovědi glosovat.

Především je nutné si uvědomit, že Ministerstvo zemědělství je zřizovatelem podniku Budvar a přímo z výkonu zřizovatelské funkce musí provádět kontrolu, čili dalo by se očekávat, že Ministerstvo zemědělství provádí kontinuální kontrolu tohoto podniku. Dalším dozorčím orgánem, nebo přesněji řečeno kontrolním orgánem, je dozorčí rada tohoto podniku. I ta má vykonávat jakési kontrolní funkce vůči tomuto národnímu podniku. Čili na první pohled by se zdálo, že podle zákona jsou zajištěny všechny kontrolní funkce, které je nutné u takového podniku zajišťovat. Proto mě i další poslance či jiné lidi zaujalo, že byla zřízena jakási speciální kontrolní skupina, která měla provést tuto kontrolu. Ta kontrola měla být podle mých znalostí uzavřena někdy koncem března, ale zdá se, že bude pokračovat. Další zpráva je v tom smyslu, že bude ukončena koncem června. Původně koncem března a teď koncem června.

Je samozřejmě možné přizvat pro kontrolu resortu také vybrané experty, ale není to možné udělat, jak píše pan ministr, na základě zákona o kontrole, ale na základě zákona o finanční kontrole. V rámci tohoto zákona může umožnit Ministerstvo financí, aby s pomocí expertů byla prováděna kontrola jiných resortů, co se týče finančního hospodaření. Podstatné je

také to, že tito experti jsou většinou nezávislími experty. Většinou jsou to soudní znalci.

V případě kontrolní skupiny, která pracuje v Budvaru, byli jako kontrolní členové zvoleni zaměstnanci firmy HZ Consult. Je to jakási podnikatelská firma. A já jsem bohužel v odpovědi pana ministra nenašel odpověď, proč byla vybrána právě tato firma. Je to zvláštní, když jakoby prostřednictvím jiných expertů nebo jiných kontrol kontroluje resort vlastně sám sebe. To je podivné a nenašel jsem úplně jednoznačnou odpověď na tuto podivnost v odpovědi pana ministra.

Další věc, která mě v jeho odpovědích neuspokojila, je to, že kontrola není prováděna podle mých informací fyzicky, ale prostřednictvím elektronického způsobu. To znamená, že všechny ty dokumenty, doklady, se posílají a cestují cestou emailů, a jak víte, email může být někdy velmi nespolehlivý, co se týče utajení dat. Takže i na tuto skutečnost, na ohrožení výrobního tajemství nebo duševního vlastnictví podniku Budvar, i na tuto otázku pan ministr neodpověděl uspokojivě, vlastně neodpověděl vůbec.

Takže bych byl velmi rád, kdyby na tomto místě teď pan ministr odpověděl na tyto otázky, které jsem zde vyslovil, nebo aby doplnil odpovědi na moje otázky z písemné interpelace, tak jak jsem naznačil. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana ministra, který určitě na to bude reagovat.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Pane předsedající, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, pokusím se reagovat na otázky, které tady pan poslanec položil. Úvodem snad bych jenom opakoval pro ty z vás, kteří neznají celý text mé odpovědi na tuto interpelaci, následující poznámku.

Budějovický Budvar, národní podnik, Budweiser National Corporation, Budweiser Budvar, Enterprise National, se sídlem Karolíny Světlé 4, České Budějovice, je právnickou osobou, která se vzhledem ke svému historickému vývoji řídí zejména svým statutem veřejně přístupným ve Sbírce listin obchodního rejstříku Krajského soudu v Českých Budějovicích. V tomto statutu v článku II bod 2.1.5 je výslovně uvedeno oprávnění zakladatele u tohoto podniku provádět kontrolu hospodaření. A vzhledem k tomu, že pro rámec kontroly musí být použito platných právních předpisů, je jasné, že toto ustanovení statutu bude proveditelné pouze za přiměřeného použití ustanovení o kontrole státního podniku, o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, například zákon o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Tím dokládám, že Ministerstvo

zemědělství a ministr zemědělství je orgánem, který může, dokonce bych řekl má povinnost – tak jak vy jste tady, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, sám uvedl – povinnost kontrolovat.

Mohlo by se zdát, jste říkal, že existuje-li dozorčí rada a má Ministerstvo zemědělství nějaké informace o hospodaření, tak že ta kontrola je kontinuální. Kontrola kontinuální v řadě případů není, protože Ministerstvo zemědělství dostává každoročně informaci o účetních závěrkách, dostává informaci, a dokonce schvaluje rozpočet Budvaru jako takového. Ovšem jak je nakládáno potom vnitřně s tím rozpočtem, to kontrolováno nebylo. Nebyly kontrolovány jednotlivé zakázky, nebyly kontrolovány už vůbec například dceřiné společnosti. O těch informace Ministerstvo zemědělství nemá prakticky žádné.

Poslední kontrola tohoto typu, která proběhla v Budvaru, byla v roce 2003, což mě samotného překvapilo, že si zakladatel kontroloval detaily hospodaření Budvaru naposledy před devíti lety. Proto jsem v souladu s oprávněním, které jsem tady citoval, jmenoval kontrolní skupinu, kterou jsou následně ještě posílil, aby nebyly pochybnosti, a to dodatkem k pověření ze dne 3. až 9. února 2012, a rozšířil jsem pověření k provedení veřejnoprávní kontroly na místě o čtyři zaměstnance Ministerstva zemědělství, pana Mgr. Bočka, MBA, paní Ing. Žaloudkovou, pana Ing. Ludvíka a Ing. Ročka, a v souvislosti s rezignací pana doktora Jindry, advokáta, člena dozorčí rady Budvaru tehdejšího s účinností dne 16. dubna jsem pověřil funkcí vedoucího kontrolní skupiny Ing. Jana Ludvíka, zaměstnance Ministerstva zemědělství, tak aby nebyly pochybnosti o osobách, které provádějí kontrolu. Zároveň jsem snížil počet členů dozorčí rady z dvanácti na devět, přičemž aniž by to ze zákona bylo nutné, ponechal jsem jednu třetinu zástupců zaměstnanců v této dozorčí radě. Následně došlo ke změně i v předsedovi dozorčí rady, tak aby opravdu nebylo pochyb, že to, co se odehrává v dozorčí radě, nemá podtext politický, ale věcný a ekonomický.

Co se týká otázek k vybraným expertům. Firma HZ Consult, s ní má smlouvu Ministerstvo zemědělství ještě z doby, kdy já jsem na Ministerstvu zemědělství nebyl. Je to jedna z největších auditorních nebo auditovacích firem poskytujících tyto služby v republice. Na základě smlouvy, kterou s ní má Ministerstvo zemědělství, jsem jejich služeb v této záležitosti využil. Jsou samozřejmě vázáni pravidly mlčenlivosti, a to bez ohledu na to, že se nezabývají věcmi, jako jsou receptury a podobně, zabývají se výlučně hospodařením, dílem informacemi, neboť ty mě také zajímaly, informacemi, které se týkají právních sporů a věcí, které jsou pro Ministerstvo zemědělství jako zakladatele důležité.

Co se týká ještě vašeho pocitu, že by se zdálo, že sama existence dozorčí rady, že to je dostatečné, já jsem přesvědčený o tom, že je třeba po-

sílit kompetence dozorčí rady směrem ke kontrole. Podíváte-li se do statutu, tak v podstatě ta dozorčí rada je pouze jakýmsi prostředníkem, nemá šanci vstupovat do procesů kontrolních jako takových. Vzhledem k tomu, že se na Budvar nevztahuje zákon o veřejných zakázkách například, a my tady často spekulujeme o tom, jak se chovají státní či polostátní firmy, jsem přesvědčený o tom, že tahle věc, která možná v minulosti trochu unikla pozornosti, že je potřeba, aby byla pod veřejnou kontrolou a aby byla upravena i pravidla, která se týkají uzavírání zakázek, jejich výběru apod.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Ohlídál bude reagovat.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Pane ministře, z vaší odpovědi jsem implicitně pochopil, že kontrolu ze strany Ministerstva zemědělství jako zřizovatele vůči podniku Budvar, která je dána zákonem, nepovažujete za dostatečnou, čili že mechanismy kontrolní v rámci Ministerstva zemědělství nejsou dostatečné? To za prvé.

A za druhé. Vy jste řekl, že členové kontrolní skupiny, čili podnikatelé z firmy HZ Consult, jsou vázáni mlčenlivostí. Ale samozřejmě, jak jsem zdůraznil, podle mých informací ta kontrola neprobíhá fyzicky, ale probíhá prostřednictvím elektronických sítí, kde jak víme, je velmi snadné získat informace, zcizit informace, zcizit data.

Takže já mám obavu, jestli právě k vyjádření různých obsahů dokumentů i výrobních tajemství nemůže dojít při kontrole prováděné takovým způsobem. Na to jste neodpověděl. Na to mlčenlivost prostě nestačí. Mlčenlivost, i když jsou jí podrobeni členové té skupiny, ještě nemůže zabránit například úniku informací a dat právě tímto způsobem, který byl pro kontrolu zvolen.

Takže bohužel ještě pořád jste jasně nezodpověděl tyto dvě otázky: Za prvé, Ministerstvo zemědělství není schopno provádět účinnou kontrolu podniku Budvar, protože z nějakých důvodů nejsou tyto kontrolní mechanismy prováděné Ministerstvem zemědělství účinné. To za prvé. Mohl bych k tomu ještě připojit, že i dozorčí rada zřejmě není úplně schopna provádět tu kontrolu, tak bych to vyvodil z vašeho vyjádření, proto musela být ta skupina zřízena. A za druhé, další otázka, na kterou jsem opět nedostal odpověď, je to, jestli se neobáváte úniku dat, informací, právě v důsledku takto zvoleného způsobu kontroly, nepřímé kontroly, dalo by se říct nikoliv fyzické. Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom tady řeknu, že mi pan poslanec Votava předal omluvu z dnešního jednání po 14. hodině.

Pan ministr Bendl tedy opět bude odpovídat na doplňující otázky pana poslance Ohlídala. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Pokud se týká utajování informací, znovu říkám, že je to běžná praxe fungující mezi auditorskou firmou a kontrolovanou společností a já předpokládám, že k žádným takovýmto věcem, které jste tady naznačil nedochází. Zároveň zdůrazňuji, že co se týká receptur a podobně, aspoň pokud je mi známo, žádné takovéto informace vyžadovány nejsou.

A co se týká dozorčí rady, dozorčí rada – to, co já jsem tady říkal – potřebuje podle mého hlubokého přesvědčení posílit kompetence směrem ke kontrole. To není, že by byla jakkoliv líná, nebo to, co jste tu naznačil, ale jde o to, že nemá některá oprávnění, o kterých si myslím, že by mít měla. Měla by mít, řeknu ad hoc, rychlou šanci ověřit si, jak probíhají finanční transakce v Budvaru apod., dceřiných společností samozřejmě také.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Ohlídala. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo. Musím bohužel konstatovat, že stále nejsem spokojen s odpovědí pana ministra, ale vzhledem k tomu, jaké je složení Sněmovny v této chvíli, tak nemá smysl navrhopvat, aby Sněmovna schvalovala nesouhlas s odpovědí pana ministra na moji interpelaci, a proto děkuji za pozornost a dalších otázek v rámci této písemné interpelace nemám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jenom se omlouvám, teď jsem přeslechl ten závěr. Žádné usnesení – dobře, děkuji. Potvrzuji, nebudeme tedy hlasovat o nějakém usnesení, protože panu poslanci Ohlídalovi stačí tato odpověď. A my můžeme tuto interpelaci ukončit a přejít k další.

To je interpelace na předsedu vlády, kterou podal také poslanec Ivan Ohlídala ve věci změn v rámci výběrových řízení týkajících se udělení grantových prostředků na projekty Grantové agentury České republiky. Interpelaci máme jako tisk 680. Možná bych nejdřív požádal pana poslance Ohlídala, v čem je příčina jeho nespokojenosti s odpovědí předsedy vlády a proč žádal o slyšení ve Sněmovně. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem interpeloval pana premiéra, jako už mnohokrát v minulosti, na téma činnosti Grantové agentury České republiky. Jen pro osvěžení paměti, Grantová agentura České republiky je agenturou, která se stará o projekty základního výzkumu, čili k této agentuře jsou podávány návrhy na financování

projektů v základním výzkumu, na získání tzv. grantů na řešení některých konkrétních vědeckých problémů z oblasti základního výzkumu.

Já mám, jak si možná vzpomínáte, určité kritické výhrady k výběrovému řízení, které se právě týká udělování těchto grantů na podané projekty. S panem premiérem jsme na toto téma už několikrát diskutovali, v některých věcech jsme došli ke shodě, v některých věcech jsme bohužel ke shodě stále nedospěli. V této mé písemné interpelaci on odpověděl na několik mých jednoznačných otázek. S některými bohužel také nemohu úplně být spokojen, a proto jsem si dovolil nechat zařadit tuto interpelaci na dnešní jednání.

První takovou otázkou, která je spojena s problémem, který je stále ve vědecké veřejnosti diskutován, je to, jestli nedochází v rámci výběrového řízení v různých druzích projektů k protežování projektů podaných členy jednotlivých hodnotících panelů nebo projektů podávaných pracovníky z pracovišť, v nichž pracují či z nichž pocházejí panelisté. Panely jsou tvořeny odborníky, kteří vlastně na základě jakýchsi kritérií vybírají nebo navrhuji ty projekty, které by měly být v dalším období financovány, čili na které by Grantová agentura České republiky měla poskytnout finanční prostředky. V odborné veřejnosti se neustále diskutují názory, že proces toho výběrového řízení není úplně průhledný, není úplně transparentní, protože se objevují názory, které jsou jakýmsi způsobem i konkrétně dokladovány. Jsou jakési indicie k tomu, že panelisté, kteří také podávají projekty, jsou úspěšnější než ostatní uchazeči a že totéž platí pro pracovníky z jejich pracovišť. Já jsem se už mnohokrát snažil o to, aby Grantová agentura v tomto směru provedla jakousi analýzu a buď vyvrátila, nebo potvrdila tyto názory. To se bohužel ještě doposud nestalo, a proto nemohu souhlasit úplně s odpovědí pana premiéra na tuto před chvílí moji citovanou otázku, protože tato odpověď zní, že lze konstatovat – a teď volně cituji – že veřejná kontrola v dostatečném rozsahu existuje, což již částečně eliminuje podezření na protežování projektů ze strany panelistů atd. Nebudu dál pokračovat.

Dále pak ještě pan premiér zdůvodňuje, proč ta kontrola je dostatečná a ten proces je průhledný. Tvrdí, že k tomu stačí to, že jsou zveřejněny potom Grantovou agenturou České republiky ti uchazeči a ty projekty, které byly akceptovány, které byly přijaty k financování, a že ten způsob výběrového řízení je veřejně prezentován. Bohužel tato informace, která je zveřejňována, nebo tyto informace, které jsou zveřejňovány, nejsou dostatečné k tomu, abychom mohli tvrdit, že tento proces výběrového řízení je transparentní, a to z toho prostého důvodu, že nemáme informace o těch projektech, které byly podány, ale které nebyly přijaty. Čili pokud nemáte představu o všech projektech, o celé množině podaných projektů a o množině projektů, které byly přijaty, pak nemůžete jednoznačně

odpovědět třeba na ty pochybnosti, které se v akademické veřejnosti stále vyskytují. Takže pokud nebudou zveřejňovány všechny podané projekty, tento proces bude stále mít nádech jisté netransparentnosti, jisté neprůhlednosti.

Takže bohužel, pane premiére, pokud nenastane to, co jsem právě teď říkal, nemohu s vámi souhlasit, že tento proces výběrového řízení v rámci Grantové agentury České republiky je transparentní a že ten proces nemusí být nějakým způsobem dále zdokonalován.

Dále zde píšete zajímavou věc, že od roku 2013, od příštího roku, bude v hodnoticím procesu Grantové agentury České republiky při výběrovém řízení provedena jakási změna. Mluvíte o tom, že změna se týká především výběru zahraničních oponentů pomocí speciálního zahraničního softwaru, který sofistikovaným způsobem dokáže k daným projektům přiřadit dané vhodné oponenty ze zahraničí, a pak hovoříte o tom, že od tohoto roku, tedy od roku 2013, bude změněn i způsob hodnocení projektů panelistů, že k nim budou přiřazeni, k těm panelům, kde se objeví projekty samotných panelistů, zahraniční zpravodajové, kteří budou právě kontrolovat, jestli projekty panelistů jsou správně zařazeny do pořadí, které pak rozhoduje o udělení finančních prostředků, tedy těch grantů.

Je to jakýsi pokrok v hodnocení, to uznávám, ale ne zase tak úplný, protože to způsobuje jakési z obecného hlediska nerovné podmínky pro hodnocení projektu na jedné straně panelistů a na druhé straně těch ostatních. V každém případě já jsem úplně tomu procesu, který zde se zahraničními zpravodaji popisujete, nerozuměl, ale přesto projekty panelistů budou o něco jinak posuzovány než projekty ostatních uchazečů a to myslím není správné. To je pořád přetrvávající dvoukolejnost, která nemusí vést někdy také k dobrým výsledkům.

Já si myslím, že jediné rozumné řešení je to, aby panely v České republice v rámci Grantové agentury České republiky byly mezinárodní, to znamená, že by obsahovaly dostatečný počet zahraničních odborníků a že by se pak postupovalo rovně, stejně jak pro projekty panelistů, tak pro projekty ostatní. Myslím, že by to příliš nezdražilo náklady Grantové agentury České republiky, snad o nějaký ten milion by se zvýšily náklady, ale tyto miliony by se velice dobře vyplatily z hlediska zlepšení transparentnosti tohoto hodnocení v rámci výběrového řízení. To je můj návrh, který by snad mohl být akceptovatelný, nebo aspoň by se o něm mohlo diskutovat v rámci Grantové agentury České republiky.

A poslední věc, která se týká této interpelace, se týká kontrolní rady Grantové agentury České republiky. Vy zde, pane premiére, říkáte, že tato kontrolní rada se schází jednou za měsíc, že provádí jakousi průběžnou kontrolu výběrového řízení a tak dále. Ale situace je komplikovanější, než vy zde hovoříte. To všechno, co jste zde napsal, je pravda, ale samozřejmě

kontrolní rada jednou za rok skládá účty školskému výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, podává zprávu o své činnosti, ale ve zprávě samozřejmě bohužel podává informace jenom ty, které uzná za vhodné. A při diskusích v rámci projednávání tohoto bodu na školském výboru často padnou otázky například z mé strany, které se týkají informací, které nejsou obsaženy v této zprávě, a bohužel v drtivé většině tyto informace nejsou podány, otázky nejsou zodpovězeny. Proto jsem se svými kolegy podal návrh novely zákona 130, zákona o podpoře výzkumu, vývoje a inovací, v tom smyslu, že kontrolní rada Grantové agentury ale samozřejmě také kontrolní rada Technologické agentury České republiky by v určitých intervalech, třeba v půlročních intervalech, podávala informace, které by si do jisté míry vyžádali i členové školského výboru. Čili aby se dostaly navenek informace, které by právě mohly zprůhlednit nebo odhalit případné chyby ve výběrovém řízení.

Například jistě víte, pane premiére, že já se snažím právě o to, získat z kontrolní rady informace o úspěšnosti panelistů, případně pracovníků z pracovišť panelistů, ve srovnání s ostatními uchazeči a že se mi to doposud přes moje dlouhodobé úsilí, šestileté úsilí, nepodařilo. Proto jsme podali tu novelu. Bohužel vláda vyslovila nesouhlas s touto novelou, což je pro mě nepochopitelné, protože vždycky říkáte, že jste pro zprůhlednění a dostatečné informace, které se týkají procesu v Grantové agentuře České republiky. Naštěstí tato novela prošla prvním čtením, takže doufám, že snad bude úspěšná a kontrolní rada bude muset podávat informace, které zatím nepodává a které jsou podle mého názoru velmi důležité.

Byl bych velmi rád, pane premiére, kdybyste reagoval na moje vystoupení, odpověděl na některé otázky i návrhy zde položené a kdybyste potom nějakým způsobem také reagoval i v praxi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Znamená to, že pan premiér bude reagovat. Prosím. Slovo tedy má předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já samozřejmě považuji problematiku výběrových řízení týkajících se udělení grantových prostředků na projekty předkládané Grantové agentuře České republiky za velmi závažnou a jsem přesvědčený, že je tady určitě prostor, jak tyto věci zlepšovat. Na druhé straně jsem přesvědčený, že současně některé kroky, které byly podniknuty, jsou nade vše pochybnost pozitivní.

Pravidla pro přijímání hodnocení návrhů projektů se striktně drží podmiнок § 21 a 22 zákona č. 130/2002 Sb. K tomu je třeba konstatovat, že nad výsledky veřejné soutěže je zabezpečena veřejná kontrola. Výsledky veřejné soutěže jsou zveřejňovány v souladu s § 21 odst. 7 zákona na

stránkách Grantové agentury České republiky. Zveřejňují se úspěšně uchazeči, a to ve formátu registrační číslo projektu, uchazeč. Lze snadno dovodit dle čísla panelu, který panel hodnotil projekt předložený určitým uchazečem či navrhovatelem. Názvy projektů jsou veřejně dostupnou informací, a to prostřednictvím informačního systému výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, který upravuje hlava 7 zákona. V informačním systému jsou zveřejňovány údaje o projektech výzkumu a vývoje financovaných z veřejných prostředků a o jejich výsledcích. Z těchto důvodů lze konstatovat, že veřejná kontrola dostatečného rozsahu existuje, což již částečně eliminuje podezření na protežování projektu ze strany panelistů.

Důležitým prvkem, který má povahu veřejné kontroly, ale je součástí vlastního mechanismu posuzování projektů, je vícestupňová kontrola v rámci Grantové agentury. Ta je realizována právě tak, že oborové komise Grantové agentury jsou odborným poradním orgánem pro hodnocení návrhů grantových projektů ve smyslu § 21 odst. 4 a 9 zákona a hodnotící panely jsou expertními orgány oborových komisí podle článku 3 odst. 3 statutu Grantové agentury. Členy obou orgánů jmenuje a odvolává předsednictvo. Tímto nastavením vícestupňové odpovědnosti a kontroly dochází k eliminaci případného podezření z protežování při posuzování projektů. Ohledně kontroly pracovníků z pracovišť panelistů je tato možnost dost výrazně omezena možnostmi zjištění relevantních údajů a zejména skutečností, že v české akademické obci je běžný souběh úvazků na různých pracovištích. Není v silách Kanceláře Grantové agentury průběžně kontrolovat, zda panelista nominovaný jednou institucí současně nepůsobí v jiných institucích, v jejichž zájmu by případně mohl v panelu působit. Za mnohem účinnější Grantová agentura považuje posilování transparentnosti a náročnosti hodnocení projektů. Jak vyplynulo z takzvaného auditu české vědy, provedeného mezinárodním konsorciem, procedury hodnocení projektů jsou v Grantové agentuře nastaveny jako velmi transparentní a důvěryhodné.

Rád bych zdůraznil, že Grantová agentura České republiky ohledně požadované analýzy konstatovala, že právě ve funkčním období tohoto předsednictva se průběžně vyhodnocuje a analyzuje systém práce panelů tak, aby se jakékoliv možné ovlivňování jeho práce vyloučilo.

Grantové agentuře byl na základě mého rozhodnutí coby předsedy vlády a předsedy Rady pro výzkum, vývoj a inovace na rok 2013 navýšen rozpočet v části institucionální podpora, tedy v části náklady na zabezpečení veřejné soutěže, s cílem ještě více omezit vliv členů panelu na výběr zahraničních oponentů a více zapojit zahraniční hodnotitele v roli zpravodajů do posuzování projektů podaných členy panelu.

V roce 2013 se v hodnotícím procesu Grantové agentury uskuteční dvě

velmi významné změny. První se týká výběru zahraničních oponentů. Grantová agentura již uzavřela licenční smlouvu s firmou Elsevier na využívání její aplikace, která umožňuje provádět výběr oponentů pro jednotlivé projekty podané do veřejné soutěže na základě automatického přiřazování potenciálních zahraničních oponentů k jednotlivým projektům na základě sofistikovaného procesu porovnávání abstraktů projektu s abstrakty článků a dalších publikací obsažených v databázi Scopus – v současné době 41 mil. záznamů –, přičemž tato aplikace kontroluje zjevné konflikty zájmů dané například spolumautorstvím či institucionálními afiliacemi. Členové hodnotících panelů Grantové agentury budou povinni oslovovat pouze oponenty nabídnuté touto aplikací. Pro informaci je možné dodat, že tato aplikace je využívána řadou dalších grantových agentur v Evropě i jinde ve světě.

Dalším velmi významným krokem k posílení transparentnosti hodnotícího procesu bude přiřazení zahraničních zpravodajů projektům podaným členy panelu. Cílem této změny je vyloučit vliv domácích zpravodajů a členů panelu na výběr oponentů. Aplikace Elsevier totéž zajistí i u ostatních projektů a cílem bude také dále vyloučit vliv domácích zpravodajů, členů panelu, na výsledné hodnocení projektů podaných členy panelu, aniž by se vytvářelo pro projekty podané členy panelu paralelní pořadí, což by mohlo být klasifikováno jako porušení principu rovných podmínek.

Proces hodnocení bude probíhat tak, že panelům, v nichž budou podány projekty jejich členy, budou přiděleni zahraniční zpravodajové, kteří budou mít přístup do všech projektů podaných do daného panelu a ke všem posudkům. Poté co se zahraniční zpravodajové seznámí s hodnocením projektu a navrhovaným pořadím, posoudí, zda projekty panelistů jsou zařazeny podle jejich mínění korektně, tedy zda nejsou nějak zvýhodněny. Tato hodnocení budou mít k dispozici oborové komise, které budou stanoviska zahraničních zpravodajů muset vzít v úvahu a pořadí projektů panelistů případně korigovat.

Síť zahraničních zpravodajů vzniká ve spolupráci s partnerskými institucemi, zejména s Nizozemím, Rakouskem, Dánskem a Německem. Věřím, že kombinace určování zahraničních oponentů výhradně pomocí příslušné aplikace a vytvoření sítě zahraničních zpravodajů zcela vyloučí vliv členů panelů na hodnocení projektů podaných členy panelu a zásadně omezí i jejich vliv na hodnocení projektů z institucí, jež mají v panelech své zástupce.

Co se týče zlepšení informovanosti veřejnosti o průběhu a výsledcích výběrových řízení, veřejná soutěž pro rok 2013 byla vyhlášena 7. března letošního roku formou oficiálního zveřejnění splňujícího požadavky § 17 zákona. Souběžně s tímto vyhlášením budou zpřístupněny nové webové stránky Grantové agentury, přičemž se při jejich tvorbě stanovil jako jeden

z prioritních cílů požadavek přehlednosti a plně komfortního dohledávání potřebných informací pro všechny zájemce.

Pro výrazné zlepšení informování veřejnosti se buduje nový systém metodické pomoci, zaměřený též právě na podrobné a transparentní informování veřejnosti o probíhajících vyhlášených soutěžích. Dále je připravován nový databázový systém, který zajistí mnohem snazší a přehlednější způsob podávání návrhů projektů s důrazem na propracovanou kontrolu návrhů projektů z formálního hlediska.

Po zahájení všech těchto změn proběhne pochopitelně průběžné hodnocení dopadů na celou strukturu s přihlédnutím též k naplnění požadavku zlepšení účasti veřejnosti na výběrovém řízení.

Co se týče kontrolní rady, její členové jsou voleni Poslaneckou sněmovnou a tato kontrolní rada je nejen formálně, ale i ve skutečnosti nezávislým kontrolním orgánem Grantové agentury. Kontrolní rada kontroluje činnost a využívání finančních prostředků Grantové agentury. Její pravomoci jsou dány § 36 zákona a jsou i v praxi zřetelně uplatňovány. Kontrolní rada pracuje v plném počtu teprve od 23. března loňského roku, a proto se kontrolní funkce mohly plně uplatnit až od druhé půle loňského roku.

Členové kontrolní rady jsou oprávněni se podrobně seznámit s každým případem řešeným v rámci struktury Grantové agentury, nejenom tedy v rámci podaných stížností. Koordinace a spolupráce v rámci usnadnění výkonu jejich dozorcí činnosti je nastavena na maximální úroveň, čehož také prokazatelně využívají. Mohu vás ujistit, že se členové kontrolní rady pravidelně scházejí minimálně jednou měsíčně, dohlížejí na regulérnost zasedání panelů a oborových komisí a předseda kontrolní rady se pravidelně účastní zasedání předsednictva Grantové agentury. Členové kontrolní rady na základě výše uvedeného a podnětu i z oblasti zákonodárné moci plně pracují na zlepšení nastavení svých kontrolních procesů. Jakákoli pochybnost o zapojení do dohlížení na činnosti ostatních orgánů Grantové agentury tedy není rozhodně na místě.

Já jsem si, dámy a pánové, dovolil dát tuto delší odpověď, protože mi záleží na tom, aby procesy v Grantové agentuře byly transparentní. Abychom minimalizovali prostor v poměrně malé české vědecké a výzkumné komunitě pro tzv. jánabráchismus. Obávám pana poslance Ohlídalů rozumím, ale jsem přesvědčen, že systém, který je připraven i z hlediska zahraničních zpravodajů a používání příslušné počítačové aplikace a který chystáme na příští rok, dramaticky redukuje rozměr potenciálního problému, o kterém pan poslanec Ohlídal mluví a který s ním já do značné míry sdílím. A tady bych velmi prosil, abychom dali prostor právě těm krokům, které jsou připraveny. Protože já jsem přesvědčen, že víceetapová kontrola, masivní zapojení zahraničních zpravodajů a používání příslušné počítačové aplikace skutečně eliminují ten prostor na

minimum. Navíc, jak známo, v České republice – a neplatí to jenom o politické scéně, ale i o vědecké scéně – se máloco utají. Takže pokud by tam i přes tyto procesy, o kterých mluvíme, docházelo k nějakým nekalostem, o čemž velmi pochybuji, tak jsem přesvědčen, že je to věc, která by se neutajila a která by se řešila.

Ale to masivní zapojení – na kterém jsme se shodli s panem poslancem Ohlídalem již v celé řadě jiných interpelací – zahraničních zpravodajů, zahraničních odborníků, je podle mého názoru poměrně silným korektivem. To, že dostanou k dispozici všechny podklady, kompletní pořadí, že se budou moci vyjádřit ke korektnosti toho pořadí, je podle mého názoru opět velmi silným prvkem. A postupně bychom měli tendovat i k systému, kdy budou v rámci panelu nejenom jako zpravodajové, ale přímo jako členové panelu zapojeni zahraniční odborníci, dokonce si dovedu představit, že celé řízení Grantové agentury bude důsledně řešeno v angličtině včetně podkladů, dokonce většinu panelistů mohou potom tvořit zahraniční odborníci – ano, k tomuto systému bychom měli postupně tendovat. Nicméně vyzkoušení metody zahraničních zpravodajů a příslušné počítačové aplikace je podle mého názoru nepominutelným milníkem v cestě k větší transparentnosti v rozhodování Grantové agentury. A měli bychom si také říci, že masivní zapojení zahraničních odborníků ještě nad rámec zahraničních zpravodajů bude samozřejmě příslušně finančně náročnější. Jsem ale přesvědčen, že v rámci institucionálních nákladů touto cestou máme jít, a i právě proto byly institucionální podpoře Grantové agentury na můj pokyn navýšeny výdaje pro příští rok, abychom šířeji zapojili zahraniční odborníky včetně příslušných počítačových aplikací.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan poslanec Ohlídal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Vážený pane premiére, musím s vámi souhlasit, že v posledních dvou letech se procesy v Grantové agentuře České republiky, co se týče výběrových řízení, zlepšují. To je nutné poctivě přiznat. Ale stále si myslím, že se nezlepšují tak, jak by měly. Jsem velmi rád, že se mnou souhlasíte v tom, že by bylo dobré pomalu, ale jistě přejít k hodnocení a složení panelů tak, aby v nich byli také zahraniční odborníci. To by opravdu byl téměř ideální stav a myslím si, že by ani finančně nebyl nákladný. Čili v tom se naprosto shodneme a jsem rád, že jste to zde vyjádřil na mikrofon.

Jedné věci bych si ale přece jenom všiml. Vy pořád hovoříte o tom, že proces výběrových řízení v rámci Grantové agentury České republiky je transparentní. Ale já pořád namítám jednu a tutéž věc. Kdyby byl transparentní, tak by si člověk mohl zjistit na webových stránkách Grantové

agentury České republiky sám, jak procentuálně jsou úspěšní panelisté, jak procentuálně jsou úspěšní pracovníci z jejich pracovišť a jak procentuálně jsou úspěšní ostatní žadatelé o projekty. To bohužel není možné. Není to možné proto, že nejsou zveřejňovány všechny projekty, které byly podány. A bez tohoto údaje prostě tyto otázky, tyto nejistoty ze strany vědecké veřejnosti nelze odpovědět. Takže nelze zjistit, jestli ta podezření, že panelisté a pracovníci z jejich pracovišť jsou úspěšnější, někdo říká dokonce výrazně úspěšnější, než ti ostatní, jsou opodstatněná.

Chápu, že možná má Grantová agentura České republiky jako ostatní poskytovatelé grantových prostředků v České republice obavy, že tato záležitost, zveřejňování všech podaných projektů, by mohla být velmi citlivá, že někdo by se mohl cítit jakoby ukřivděn v tom, že by se o něm dalo zjistit, že neuspěl s některým svým projektem. To uznávám. A proto se znovu vracím k té naší novele, která prošla prvním čtením. Kdyby přece ta novela prošla, kontrolní rada by musela do určité doby podávat informace členům školského výboru, které by například obsahovaly tyto číselné údaje, o kterých jsem hovořil. Jinými slovy řečeno, vyloučila by se tady možnost jakéhosi necitlivého zacházení s těmi, kteří neuspěli, ale zároveň by byla dostatečná kontrola ze strany školského výboru, a tím Sněmovny, a tím vlastně potažmo veřejnosti, co se týče procesů výběrových řízení v rámci Grantové agentury České republiky. Už bych se nemusel šest let například ptát bez úspěchu, jak je to s tou úspěšností.

A proto už se soustředím na poslední otázku na vás. Proč vláda se tímto kroku, naprosto legitimnímu, legálnímu, logickému, racionálnímu, brání? Vy sám už jste mockrát říkal, že máte velkou snahu a zájem o to, aby proces v rámci Grantové agentury České republiky a jiných poskytovatelů grantových prostředků byl transparentní. Takže buďte tak laskav a jako úplně jedinou už poslední otázku mi zodpovězte tuto, kterou jsem právě položil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou tedy požádám premiéra Petra Nečase.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, námitky vlády byly spíše legislativního charakteru než věcného charakteru. Koneckonců to, že ten zákon postoupil do prvního čtení, ukazuje, že není apriorním názorem, že to nemá být takto. Já věřím, že v průběhu druhého a třetího čtení nalezneme přijatelný kompromis.

Znovu opakuji, každý pozitivní krok, který směřuje k transparentnosti rozhodování o vědeckých grantech, jednoznačně podporuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Ohlídál ještě jednou se hlásí. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, děkuji vám za toto vyjádření.

Stejně jako v předcházející interpelaci, vážený pane místopředsedo, nebudu navrhopvat usnesení Sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozumím. Takže ani tentokrát nebudeme hlasovat a můžeme ukončit tuto interpelaci.

Jen teď sdělím, že z dnešního jednání Sněmovny se po 11. hodině omlouvá také poslanec Adam Rykala.

Můžeme se teď přesunout k třetí interpelaci, tj. interpelace na ministra průmyslu a obchodu, kterou tady uplatňuje poslanec Břetislav Petr. (Porada mimo mikrofon.) Ne, omlouvám se, přeskočil jsem, ještě je tu jedna, nebo dokonce dvě.

Je to také interpelace pana poslance Ohlídála, který interpeloval premiéra ve věci reformy terciárního vzdělávání. Interpelace spolu s odpovědí by byla předložena jako tisk 681. Já bych znovu požádal pana poslance Ohlídála, kdyby i tuhle interpelaci uvedl a objasnil.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tato interpelace, jak již bylo řečeno, se týká terciárního vzdělávání, především reformy terciárního vzdělávání a s tím spojeného nového vysokoškolského zákona.

Já jsem ve své interpelaci položil také několik otázek směrem na pana premiéra. Ve své interpelaci vyjadřuji názor, že vláda v minulém období a vládní koalice obecně nedostatečně komunikovaly s akademickou, tedy odbornou veřejností v tom smyslu, aby našly kompromis mezi svými názory a názory akademické veřejnosti, které by se týkaly dalšího rozvoje terciárního vzdělávání v České republice a jakési komplexní novelizace nového vysokoškolského zákona.

Pan premiér ve své odpovědi říká, že vláda se o kompromis s akademickou veřejností v tomto směru snažila a že v některých věcech k souladu došlo, v jiných k souladu nedošlo. Ve své odpovědi také říká zajímavou věc, že řada námitek z akademické veřejnosti je podle jeho názoru podminěna obavou z neschopnosti obhájit před širší veřejností některé postupy a výsledky činnosti vysokých škol.

Bohužel v této otázce s ním musím do určité míry souhlasit. Určitá část vysokoškolské veřejnosti, zvláště ta humanitně zaměřená, má opravdu takové specifické představy o postavení vysokých škol v rámci České republiky. Uznávám, že diskuse na téma reformy tohoto

terciárního vzdělávání zvláště s touto skupinou akademické veřejnosti může být obtížná a zřejmě obtížná také byla, jak ukázaly protesty veřejných vysokých škol proti reformě, kterou vláda navrhla. Přesto si však myslím, že vláda má dostatek prostředků, aby kompromis i s touto částí akademické veřejnosti našla, a nemohu si odpustit ani teď jakousi výtku, že vláda jakousi příležitost v tomto směru určitým způsobem už teď promarnila.

Další část mé interpelace se týkala také toho, jakým způsobem se vláda a koalice snažily tuto reformu prosazovat. Mně velmi vadilo, že v podstatě z této reformy byla vyloučena politická opozice. Pokud máme vytvořit jakési nové mantinely, jak se lidově říká, pro rozvoj vysokých škol do budoucna, není možno tomu být jinak, než aby vznikl jakýsi širší konsenzus mezi všemi politiky, tedy nejen koaličními, ale také opozičními, protože pokud tomu tak nebude a bude ta reforma prosazena včetně zákona silou ze strany koalice, tak se pravděpodobně může stát, že pokud se vymění vládní garnitura za nějaký rok, tato reforma se bude měnit, zákon se bude měnit, což by bylo velmi nemilé, protože podle mého názoru české vysoké školství se může rozvíjet rozumně jenom tehdy, pokud mantinely budou nastaveny na mnoho let dopředu, nejméně deset patnáct let.

Pan premiér říká, že o tuto diskusi s opozicí se vláda snažila. Já mu však musím tvrdě oponovat. Nesnažila se! A on spíš ale obrací tu nespolečenskou směr k opozici. Tvrdí, že vláda se o dialog s opozicí snažila, ale narůstající ideologické zabarvení rozpravy, teď volně cituji, především v oblasti třeba školního postupně vedlo k velmi nízké efektivitě kontaktů v tomto směru. Říká také, že ochota k nalezení kompromisu musí být oboustranná a že opozice v podstatě například v případě školního postupu ideologicky a neuváděla racionální argumenty, proč školnému a jeho zavedení brání.

Pane premiére, to opravdu není pravda! Vždyť jenom já jsem několikrát vystupoval v různých interpelacích i při různých jednáních s tím, že jsem vyslovoval různé racionální argumenty, které se například toho školního týkaly, proč nechceme školné. Takže tam nešlo o ideologické zábrany, ale o docela racionální diskusi na praktické téma, na téma, proč v praxi nechceme zavést školné. Takže v tom vám musím oponovat a myslím si, že opravdu koalice v tomto případě postupovala hodně nerozumně a o diskusi s opozicí v oblasti reformy vysokého školství nebo terciárního vzdělávání v ČR se příliš nesnažila, spoléhala se na svou číselnou převahu ve Sněmovně, což je nutné vám i vládě i koalici vytknout.

Došlo k výměně ministra školství. Zřejmě zde zapůsobil i tlak odborné veřejnosti, akademické veřejnosti. Podle mých informací to vypadá tak, že práce na reformě vysokého školství, například práce na záměru vysokoškolského zákona, se v podstatě zastavily, a probleskují i informace v tom

směru, že vláda v podstatě neví, jakým způsobem teď postupovat dále.

Já bych proto položil jednu zásadní otázku: Jak je to tedy s pokračováním vysokoškolské reformy, reformy terciárního vzdělávání? Jak je to s přípravou nového vysokoškolského zákona? Já jsem zatím ve sdělovacích prostředcích ani nikde jinde nezaznamenal, že by vláda nebo alespoň nový ministr Fiala někde předestřeli své další kroky, které se této velmi důležité oblasti týkají. Protože pokud nebude provedena reforma vysokého školství, bude úpadek vysokoškolského vzdělání v ČR dále a dále pokračovat.

Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže jsme slyšeli důvody, proč byla interpelace předložena. Požádám premiéra Petra Nečase, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že reforma terciárního systému vzdělávání je jedna z klíčových reformních změn, kterou bude muset naše země projít v následujících letech, a to bez ohledu na to, která zrovna vláda v jakém stranickém, politickém či personálním složení bude u moci. Je to klíčová věc z hlediska dlouhodobé konkurenceschopnosti naší země a zvýšení kvality našeho vysokoškolského vzdělávacího systému je absolutně nutnou premisou. Z tohoto pohledu sdílím názor pana poslance Ohlídala, že tyto změny mají mít dlouhodobější charakter.

Já se nevyhýbám kompromisům, musím ale říci, že těžko lze považovat za kompromis to, že politická opozice, v tomto případě Česká strana sociálně demokratická, má pouze své kategorické požadavky a v podstatě požaduje po vládě, aby plnila program sociální demokracie v oblasti vysokého školství, a na jakékoliv kompromisy, pokud to nejsou názory sociální demokracie, které pak mají být označeny za kompromisy, není ochotna přistoupit. To je má dlouhodobá zkušenost se sociální demokracií v některých citlivých otázkách, včetně tedy reformy vysokého školství, a docela mě to mrzí, protože v mnoha ohledech debata, která se týká reformy vysokého školství, nezačala teď, ta začala již roku 2006, kdy začaly být diskutovány první teze věcného záměru nového zákona o vysokých školách. Běžela vlastně celé minulý volební období, plynule se na ni navázalo, byl s jistým velkým časovým zpožděním, i v tomto volebním období a musím říci, že běžela samozřejmě i velice intenzivní diskuse s odbornou veřejností. A i na základě těchto diskusí bylo dosaženo mnoha rozumných kompromisů. Ostatně i představitelé vysokých škol, například Rada vysokých škol, v září 2011 konstatovali, že se podařilo v mnoha ohledech dojít ke konsenzu.

Vláda má zájem na této diskusi s odbornou akademickou obcí, ale musím říci, že vláda má zájem také na věcném dialogu. A jestliže se vychází například v případě opozice z opravdu jakéhosi ideologického zabarvení rozpravy, a já si myslím, že je to velmi přesná formulace, a tak jako my ideologicky netrváme na svém a například jsme naprosto pragmaticky došli k názoru, že z hlediska technického a časového to, co já považuji za správné a za čím si nadále stojím, to znamená za principem školního, není možné v tomto volebním období zavést, tak bych očekával, že podobně, řekl bych, politicky pragmaticky bude hledat kompromisy i politická opozice. Současně tomuto dialogu samozřejmě neprospívá ani nálepkování ze strany odpůrců reformy a takové zbytečně ideologizující výkřiky, jako klystýr neoliberalismu, osočování, že mají být znevolněny vysoké školy, že jsou líceny katastrofické scénáře lícící pohřeb akademických svobod a podobné věci, které patří spíše na nějaký happening než na seriózní dialog mezi představiteli dejme tomu vlády a akademické obce nebo představiteli vlády a opozice.

My jsme jednoznačně přesvědčeni o tom, že není možné úspěšnou a kvalitní reformu terciárního vzdělávání prosadit navzdory akademické obci. To se nepodařilo nikdy nikde na světě žádné vládě v žádné demokratické zemi, čili to je naprosto jasné, a právě proto jsem přesvědčen, že má být poskytnut prostor novému panu ministrovi, který je velmi erudovaným vysokoškolským pedagogem, má velké znalosti vysokoškolského světa, je to dlouhodobý rektor Masarykovy univerzity a předseda Konference rektorů, a já jsem přesvědčen, že tady bude dosaženo pokroku.

Současně, přestože bych mohl využít této půdy parlamentní interpelace a tohoto řečnického pultu k tomu, abych oznámil některé základní záměry, které má pan ministr školství, a tím pádem i vláda v oblasti reformy terciárního vzdělávání, jsem s nimi seznámen a podporuji je, tak bych to považoval vůči panu ministrovi za velmi nekorektní, protože on bude mít jednání s Českou konferencí rektorů, kde chce některé základní prvky oznámit. Pokud bude mít pan poslanec Ohlídál trošku trpělivosti, v podstatě v horizontu dnů bude toto veřejně známo a já bych považoval za nekorektní a nekolegiální ze své strany, kdybych teď tady řekl něco, co bude říkat ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala před českými rektory.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji. Pan poslanec Ohlídál chce ještě vystoupit? (Ano.) Vážení kolegové, já se omlouvám, jsem tady teď sám. Doufám, že mě pochopíte, potřeboval bych třiminutovou pauzu. Budeme pokračovat v 10.23 hodin.

(Jednání bylo přerušeno od 10.20 do 10.24 hodin.)

Vážení kolegové, jsem rád, že jste víceméně zůstali na svých místech.

Pan poslanec Ohlídál se hlásil o slovo, takže prosím, nyní můžete zase vy pro změnu. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji, vážený pane místopředsedo, za slovo. Pane premiére, já mám samozřejmě na dialog mezi opozicí a koalicí úplně opačný názor než vy. V tom se zřejmě, co se týče minulosti, neshodneme, ale uvidíme, jak nový ministr školství pan Fiala bude postupovat a jak se pokusí o dialog mezi koalicí a opozicí. Nechme se překvapit. To je tak zhruba všechno, co jsem chtěl říci. Zároveň akceptuji to, co říkal pan premiér ohledně představení nového způsobu reformy terciárního vzdělávání. Počkáme si. Já se už velmi těším na to, až pan ministr nejen před akademickou veřejností, ale i před celou Sněmovnou – což je stejně důležité – představí svoji reformu, nebo vaši reformu, vládní reformu. Doufám, že to bude velmi brzo.

Na závěr této interpelace bych znovu oznámil, pane předsedající, že opět nebudu navrhopvat usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, takže to můžeme tím pádem ukončit a rovnou přejít k poslední třetí interpelaci, která se týká Radějovské obory. Já bych požádal pana poslance, aby uvedl své důvody, proč trval na projednávání ve Sněmovně, aby nám je shrnul nebo objasnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Úvodem bych řekl, že jsem z Veselí nad Moravou, které spadá do okresu Hodonín. Už několik let veřejností v okrese Hodonín hýbe takzvaná kauza Radějovské, nebo někdy se také říká Strážnické, obory. Je to záležitost, ve které jsem už několikrát interpeloval, dokonce poprvé někdy za vlády Jana Fischera. Interpelovali i jiní poslanci. Efekt těch interpelací byl však nulový, protože v té věci, ve které jsme interpelovali, se vůbec nic pozitivního nestalo. Naopak, vývoj s Radějovskou oborou byl velmi negativní z hlediska veřejnosti i z hlediska státu. O tom jsem naprosto přesvědčen.

Oč v této věci šlo? Před několika lety – musel bych teď vzpomínat, ve kterém roce, to teď není podstatné – došlo ke směně Radějovské obory s pozemky pana Novotného. To byl majitel nescelených pozemků rozmístěných po celém území České republiky, které byly směněny s českým státem za zmíněnou Radějovskou oboru. Tato Radějovská obora je velmi cenná, nachází se v chráněné oblasti Bílé Karpaty, přiléhá k hranicím se Slovenskem a další takové významné aspekty jsou s touto oborou spojeny. Tehdy ta směna byla napadána z mnoha stran, ze strany veřejnosti, ze strany odborníků, a to především proto, že tato směna evidentně byla pro stát nevýhodná, podle mého přesvědčení.

Tuto skutečnost potvrdila i kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu. V rámci této kontroly byly zaznamenány některé velmi negativní skutečnosti. Proto jsem se rozhodl interpelovat pana premiéra. Proč jsem neinterpeloval pana ministra Bendla? Neinterpeloval jsem ho, protože jsem se dozvěděl, že v této záležitosti, v záležitosti Radějovské obory, má jednat vláda České republiky a vydat jakousi reakci, jakési stanovisko k hodnocení, k hodnoticím závěrům kontroly ze strany NKÚ.

Ve své odpovědi se pan premiér pokoušel odpovědět na některé mé otázky, a to na základě, jak jsem pochopil, vyjádření ministra zemědělství Petra Bendla. Pan premiér píše, volně citováno, že ministr Bendl označil tvrzení ve zprávě NKÚ za vytržená ze souvislostí, a proto se domnívá, pan ministr a tím pádem asi také pan premiér, že tato tvrzení vyznívají tendenčně a účelově. Podle ministra se v kontrolním závěru NKÚ, o němž jsem se zmiňoval, sice uvádí, že směna tohoto majetku, myslí se Radějovské obory, včetně předchozích prodejů byla pro stát nevýhodná. Na žádném místě však NKÚ neuvádí, že došlo k porušení zákona, což já jsem právě také ve své interpelaci zmiňoval.

Tohle tvrzení mě překvapilo, protože samozřejmě závěr z kontroly NKÚ mám k dispozici a tam na straně 12 v paragrafu 53 nazvaném Směna pozemků se píše, že v případě směny se jednalo o majetek strategický a neprodejný, a na jiném místě se dokonce hovoří o tom, že skutečně tento prodej nebyl v souladu se zákonem. Tady se dokonce píše – dovolím si přečíst jednotlivá vyjádření, která se týkají té směny – v závěru NKÚ: Jednalo se o majetek strategický a neprodejný. Část směněných pozemků Lesů České republiky přiléhá ke státní hranici se Slovenskou republikou. Jednalo se tedy o lesní pozemky vyloučené z převodu dle arondačního programu. Dále je uvedeno, že jeden ucelený komplex lesa byl směněn za lesní pozemky na území pěti lesních správ. Některé samostatné komplexy lesa nenavazovaly na pozemky, s nimiž má právo hospodařit státní podnik Lesy České republiky, atd. Z těchto bodů jasně vyplývá, že NKÚ je přesvědčen, že tato směna byla jednoznačně pro stát nevýhodná. Zakladatel, v tomto případě Ministerstvo zemědělství, sice vyslovil předběžný souhlas s uzavřením směnné smlouvy a poté vydal i souhlas s nakládáním s účetním majetkem státu, přesto ve zdůvodnění Lesů České republiky nebylo zřejmé, proč se předmětná obora stala pro státní podnik trvale nepotřebnou. Čili z tohoto hlediska je jasné, že NKÚ považuje tuto směnu pro stát za nevýhodnou, a zdůvodňuje to pak ještě dalšími body, které jsou uvedeny v tom závěru.

Důležité je také si uvědomit, že jsem ve své interpelaci také hovořil o tom, že by se měly v důsledku této nevýhodné směny odstranit nebo minimalizovat škody, které v důsledku provedené směny státu Česká republika vznikly.

V odpovědi pan premiér říká, že k žádným škodám nedošlo, a proto není co odstraňovat nebo minimalizovat. Ale opět se odvolám na závěr, který se týká kontroly NKÚ v podniku Lesy České republiky, kde se říká například následující – cituji: Ke dni ukončení kontroly – červen 2011 – nebyly uzavřeny smlouvy, které by navazovaly na provedenou směnu pozemků. Měly to být smlouvy o převodech vlastnictví k věcem movitým a nemovitým v tržní ceně dle znaleckých posudků cca 40 milionů korun a ke zvěři, což je částka asi 1,8 milionu korun. Tyto částky vlastně státní lesy jakýmsi způsobem neobhospodařily a vypadá to tak, že o tyto částky zřejmě český stát přijde.

Na jiném místě se zase říká – teď cituji opět: Bylo například zjištěno, že při uzavírání smluv o provádění lesnických činností, smluv o prodeji dříví, smluv o provádění pěstebních činností a smluv o provádění těžebních činností si Lesy České republiky své budoucí pohledávky nezajistily určitou formou zajištění, například peněžní zálohou, úhradou závazků před uskutečněním dodávky, poskytnutím bankovní záruky. Jednalo se o smlouvy uzavřené v prosinci 2007 a v první polovině roku 2008. Z vybraného vzorku smluv se sedmi dlužníky bylo devatenáct smluv od pěti dlužníků takto nezajištěných a výše vzniklých pohledávek činila k 31. 12. 2010 celkem zhruba 140 624 tisíc korun. Dle sdělení Lesů České republiky jsou v současné době pryč již pohledávky z předmětných smluv zajišťovány. Konec citace.

Z toho, co jsem právě teď citoval, vyplývá, že skutečně k jakýmsi škodám došlo, a o jejich nápravu by se minimálně Ministerstvo zemědělství, potažmo Lesy České republiky měly snažit.

Takže to vypadá, že informace, pane premiére, kterou vám poskytl ministr Bendl, není úplně správná. Byl bych rád, kdybyste se k těmto dvěma otázkám vy nebo ministr Bendl, které jsem právě vyslovil, vrátili ve svém následujícím vyjádření.

Ve své odpovědi se rovněž, pane premiére, zmiňujete o tom, že vláda projedná záležitost směny Radějovské obory na své schůzi za účasti viceprezidenta NKÚ v nejbližším možném termínu poté, co ministr zemědělství předloží své oficiální stanovisko k závěrům NKÚ. Proto bych vás ještě nakonec, pane premiére požádal, abyste mě a ostatní poslance informoval o tom, jaké byly výsledky tohoto jednání vlády, které by se mělo týkat právě těchto závěrů NKÚ.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana premiéra, aby se ujal slova.

Ještě přečtu, že pan poslanec Josef Tancoš se omlouvá z dnešního jednání Sněmovny. Poslanec Vojtěch Filip má náhradní kartu číslo 32.

Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolil bych se prvně vyjádřit k již tému procedurálnímu aspektu této interpelace. Nechci samozřejmě upírat právo panu poslanci Ohlídalovi, aby interpeloval předsedu vlády v jakékoliv věci. To je samozřejmě jeho právo. Na druhé straně i to, že on v závěru řeči nevěděl, jestli mu mám odpovědět já, nebo pan ministr zemědělství, tím do značné míry dává najevo, co je obsahem této interpelace. Je to úzký resortní odborný problém, ve kterém se vůbec nestydím za to, že tady řeknu, že v podstatě podepíší to, co připraví, protože je to velmi úzké resortní téma, které připraví na Ministerstvu zemědělství. Máme-li efektivně řešit některé otázky, tak aniž bych si dovolil cokoliv doporučovat panu poslanci, protože ten se rozhoduje na základě svého vědomí a svědomí, považoval bych za podstatně užitečnější interpelovat přímo pana ministra zemědělství. To za prvé.

Za druhé. Opravdu musím vycházet nikoliv z dojmů, ale z faktů. V prvé řadě chci zdůraznit, že jakkoliv je třeba mít velký respekt k výsledkům NKÚ, už méně například ke způsobu hospodaření NKÚ. V mnoha ohledech je tady logická otázka, nakolik má NKÚ v posledních zhruba dvou třech letech právo být v pozici pytláka, který si najednou sám hraje na hajného. To je jiná věc, nicméně všechny podněty bereme velmi vážně.

Musím současně konstatovat, že podle údajů, které mám k dispozici, směna pozemků vedla k tomu, že stát získal více než 300 hektarů lesních pozemků navíc a že vůbec netratil z hlediska znaleckého posudku na hodnotě těch pozemků, že dokonce mírně získal i z hlediska finančního. Stojí tady názor znaleckých posudků proti názoru úředníků z NKÚ.

Teď řeknu velice otevřeně: Nejsem z hlediska svého postavení v pozici, abych pískal to, zda mají pravdu odborní znalci, kteří pracovali pro Lesy České republiky, anebo zda mají pravdu úředníci z NKÚ placení podle tarifních tabulek v nějaké třídě. Já pouze můžu konstatovat, že mně fakt ale docela nesedí, a teď trochu apeluji na logické uvažování, jestliže je směněn pozemek, lesní pozemek 1 100 ha, za pozemek, který je o více než 300 ha větší, čili je to poměrně značné procento, a že by to automaticky znamenalo, že když dostanu větší výměru lesních pozemků, než já jsem dal, že by to automaticky znamenalo nižší cenu. Ano, je to teoreticky možné, ale ten apriorismus mě docela vede k opatrnosti.

Takže to, co já můžu, pane poslanče, naprosto jednoznačně říci, je, že vláda bude projednávat tento kontrolní závěr. Samozřejmě Ministerstvo zemědělství má právo vypracovat svůj názor, vláda projednává tyto kontrolní závěry NKÚ vždy v přítomnosti prezidenta, není-li prezident, tak viceprezidenta NKÚ. Vláda vždy zaujímá takové závěry, které jsou akceptovatelné i pro vedení NKÚ z hlediska nápravných opatření. Takže určitě se tím budeme zabývat, vláda jako celek, velmi pečlivě.

Určitě se budeme snažit nalézt pravdu mezi tím, zda má pravdu znalecký posudek, nebo úředníci NKÚ. Určitě se budeme snažit naléznout, kde je pravda v tom, že pozemky, které stát získal, které jsou o více než 300 ha větší než ty, které směnily, mají být údajně nevýhodné. Budeme se tím zabývat samozřejmě velmi detailně. Vláda pečlivě projednává každý kontrolní závěr NKÚ a bude to za přítomnosti stávajícího úřadujícího šéfa, čili jeho viceprezidenta. A samozřejmě všechny závěry, všechny materiály, příslušný vládní tisk apod. jsou veřejně dostupné v eKLEPu a veřejnost i Poslanecká sněmovna o nich budou informovány. Nemáme důvod cokoli tajit nebo kamuflovat. Já to považuji za věc, u níž má být nalezeno věcné řešení a nalezena pravda. Ale jenom bych trochu varoval před tím apriorním přístupem, že to, co řeknou úředníci NKÚ, je jakási svatá, do kamene tesaná pravda. Velmi často se ukazuje, že tomu tak není, ale nechci to v žádném případě bagatelizovat. Znovu opakuji, vláda se tím bude myslet ve zvláštním bodu svého jednání zabývat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě pan poslanec Ohlídal bude reagovat. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Budu velmi stručný.

Pane premiére, já jsem se pokoušel vysvětlit během svého vyjádření, proč jsem se obrátil na vás. Bylo to především z toho důvodu, protože jsem se dočetl, že vláda bude projednávat tuto záležitost speciálně, a kdo má být o výsledcích jednání lépe informován než premiér? Takže to je jakési logické zdůvodnění. Tak teď jste mi řekl, že teprve bude, to jsem samozřejmě nevěděl. Počkám si, až to jednání bude, a pak se případně budu ptát dále.

Pane premiére, já nevidím ve vyjádřeních NKÚ něco božského, ale já jsem samozřejmě v záležitosti Radějovské obory diskutoval a konzultoval i s mnoha odborníky, ať už ze soukromé sféry, odborníky akademickými, a dokonce i s novináři, kteří se touto kauzou už mnoho let zabývají, a všichni do jednoho se shodují se závěry NKÚ. Říkají, že pro stát byla smlouva nevýhodná právě v důsledku neucelenosti těch pozemků, které patřily kdysi dříve panu Novotnému a které byly směněny za ucelený celek lesního porostu v chráněné krajinné oblasti ještě s dalšími významnými faktory, spojenými s lesním hospodářstvím, které byly pozitivní v rámci právě této obory. Takže ten názor je naprosto jednotný, a to ne jenom co se týče NKÚ, ale i všech ostatních lidí, o kterých jsem zde hovořil. A i kdyby, připustíme, i kdyby ta směna byla rovnocenná, tak ve hře jsou tam jakési finanční požadavky, které státní lesy neošetřily. Vyčísloval jsem vám údaje, číselné údaje jsem uváděl, ve kterých je jasně vidět, že vlastně státní lesy

některý svůj majetek nechaly prostě být, aniž by za něj žádaly adekvátní finanční částku. Mluvil jsem o těch dvou smlouvách na závěr. Takže si myslím, že v tomto případě ta pravda bude zřejmě dosti blízko k tomu, co vyjadřoval v závěrech ze své kontroly NKÚ. Ale nechme se ještě překvapit.

Říkáte, že jednání s viceprezidentem NKÚ na vládě bude někdy v budoucnosti. Pak si dovolím ještě jednou buď na vás, nebo na pana ministra Bendla se obrátit.

Takže v této věci, v této interpelaci, si opět dovolím ukončit své otázky, a jak už dnes tradičně, nenavrhují žádné usnesení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme tedy ukončit. Dívám se na pana poslance Ohlídala – můžeme ukončit i tuto interpelaci bez hlasování. Dobře, i v tomto případě. Děkuji.

Končím celou sérii interpelací pana poslance Ohlídala a půjdeme k té poslední, kterou tady máme, to je interpelace pana poslance Břetislava Petra, pokud se nemýlím, na pana ministra Martina Kubu, který nevím, jestli je mezi omluvenými. Je mezi omluvenými. Takže jediné, co je nyní možné, že pan poslanec řekne své důvody a využije té možnosti, že to aspoň přednese, nebo požádá o přeložení. Záleží na něm.

Poslanec Břetislav Petr: Pane místopředsedo, já mám interpelaci, kterou není možno ukončit za čtrnáct minut. Navíc tady není pan ministr Kuba. Já jsem nepředpokládal, že pan kolega Ohlídala bude interpelovat skoro dvě hodiny. Tak pokud je to přípustné, a já si myslím, že je, tak aby moje interpelace byla přesunuta na příští čtvrtek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže my to přerušíme a budeme o tom muset hlasovat. Budeme hlasovat o přerušení a o tom, že by se tato interpelace projednala příští týden. Myslím, že to je možný postup, pokud se nepletu. Je to tak. To asi můžeme učinit.

Takže ještě jednou. Slyšeli jste... (Poslanec Vidím ze sálu mimo mikrofon.) Myslím si, že pak o to bude muset požádat znovu. Dobře, ale je to možný postup, ten, který žádal pan poslanec. To je možné učinit, takže to učiníme tak, jak požádal, a budeme hlasovat o přeložení na příště. Jenom jsem zagongoval pro ty, kteří jsou někde v dosahu, aby se toho zúčastnili.

Je tady návrh, abych vás odhlásil, a prosím, abyste se znovu přihlásili. Prosím o nové přihlášení těch, co přišli, a jen vám tedy ještě připomenu, že se odehrálo to, že vzhledem k tomu, že interpelovaný ministr Kuba zde není, tak pan poslanec Břetislav Petr požádal, aby projednávání jeho interpelace bylo přerušeno a odloženo na příští týden vzhledem k nepřítomnosti ministra průmyslu a obchodu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, souhlasí s přeložením té interpelace, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45, přihlášeno 83, pro hlasovalo 47, proti 23. Takže Sněmovna odhlasovala to, že interpelace se překládá.

Toto byla poslední interpelace, kterou zde mám. Takže v tuto chvíli mohu ukončit celý bod projednávání písemných interpelací. Máme teď o všem bod pevně zařazený na 11. hodinu, to znamená, že pravděpodobně bude nejlépe učinit desetiminutovou pauzu, abychom neudělali někde zmatek. Je 10.50 hodin. Prosím vás, vyhláším desetiminutovou přestávku s tím, že v 11 hodin začne pevně zařazený bod zpráva o činnosti veřejného ochránce práv. Deset minut pauza.

(Jednání přerušeno v 10.50 hodin.)

(11.00 hodin)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání. Zahajuji projednávání bodu číslo

102.

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 /sněmovní tisk 650/

Nejdříve mi dovolu, abych mezi námi přivítala veřejného ochránce práv Pavla Varvařovského. Dobrý den, pane doktore, vítáme vás ve Sněmovně. Zároveň mi dovolu, abych vás hned požádala, abyste zprávu, která byla předložena Poslanecké sněmovně, uvedl. Prosím, pane doktore.

Pan Pavel Varvařovský: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, pro mě je překvapující, že uplynul rok, poněvadž veřejný ochránce práv podle zákona každý rok předkládá Poslanecké sněmovně výroční zprávu, kromě toho petičnímu výboru zprávu čtvrtletní.

Pokud máte zprávu v této podobě, zjistíte, že je tenčí, než bývala dříve. Rád bych řekl, že to není tím, že bychom toho dělali méně, ale já jsem odmlada byl příznivec toho, že kratší texty se čtou lépe. Vždycky jsem si vzpomněl na Hemingwayovy rady začínajícím spisovatelům: Pište v krátkých větách a mějte vždy před očima ty, pro které je ten text určen. (V sále je neklid.)

Neruším náhodou tady pány? (Obrací se k předsedkyni PS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte. Dámy a pánové, prosím o pozornost pro tento bod.

Pan Pavel Varvařovský: Děkuji. Zpráva je i systémově trochu jiná, poněvadž jsme vycházeli z psychologie čtenářů. Takže dříve bývala legislativní doporučení veřejného ochránce práv na konci, letos jsou na začátku, poněvadž ne každý dočte na konec textu. Vzpomeňte si ze svých studií – skripta na konci se již většinou nedočetla v domnění, že z tohoto otázku nedostanu. Takže návrhy mé a mé kanceláře jsou na počátku textu, a zatímco loni jich bylo jenom osm, letos jich je ještě o jeden méně, takže celkem sedm. Jsou některé velmi jednoduché.

Hned ten první můj námět by šlo splnit beze změny právního předpisu, ale nepodařilo se mi přesvědčit ředitele krajských úřadů, že by jim nedalo v rámci dobré správy až tak velkou práci, kdyby do poučení svých odvolacích rozhodnutí, kde na konci je formulace "proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat" – a poněvadž moje zkušenost jako učitele neprávnicků je taková, že o existenci správního soudnictví nic netuší ani lidé s tituly před i za jménem, tak jsem se přimlouval, jestli by tam nemohli přičinit text například ve znění: "Tím není dotčeno vaše právo podat správní žalobu." Zdálo se že je to pro ně spojeno s nepřekonatelnými těžkostmi, nevím proč. Takže jsem to dal jako opatření první, ač znovu opakuji: dobrou praxí nebo slušnou praxí by to šlo odstranit hravě ze dne na den.

Pokud jde o loňská legislativní opatření nebo doporučení, tady – a už jsem to učinil dřív – jsem byl rád, že – dá se to těžko kvantifikovat – většinou byly návrhy vyslyšeny a nikoli oslyšeny. Pokud jde o ta letošní, uvidíme. Ale máme už polovinu roku, takže zatím se s tím příliš neudálo.

Dovolil bych si, abych vás nezdržoval, poněvadž číst umíme všichni, nebo aspoň většina, na konci svého shrnutí – je to tradice, i doktor Motejl tam psal vždy takové spíše osobní připodotknutí, tak já, ač jsem názoru, že řečník nemá číst – Jan Werich říkal, že neví, co říkal Napoleon vojákům před bitvou u Slavkova, ale jedno ví jistě, že to nečetl – tak já si dovolím to, co jsem tam napsal, tentokrát přečíst a nechat to k vaší úvaze.

Právní postavení českého ombudsmana se od jeho kolegů v jiných zemích příliš neliší. Ani oni nedisponují žádnými nařizovacími či sankčními pravomocemi, rovněž jejich výstupy mají povahu doporučení, převážně směrem k moci výkonné. Řečeno jinak – více zavedení zahraniční kolegové jen velmi zřídka narážejí na nevědu, aby doporučení člověka, kterého si ať již Sněmovna, nebo jiným způsobem byl ustanoven, zvolila, neboť se vychází z toho, že do této funkce je zvolen někdo, kdo se jako právník, případně jako osobnost jiného vzdělání těší obecné

důvěře. Zjednodušeně řečeno: říká-li ten pán nebo paní toto, něco na tom asi bude.

Musím říci, že biblické rčení, že doma není nikdo prorokem, zdá se mi, že platí v zemích Koruny české jaksí na druhou. Takže musím říci, že pozoruji-li osud svých doporučení od začátku tohoto roku, pak to, co jsem napsal na konci, že doufám, že malými krůčky dospějeme k takovému vnímání práva a role ombudsmana i u nás, zatím se zdá, že to poněkud drhne. Tak musím bohužel konstatovat, že se mi zdá, že ty pomalé krůčky, vzal-li bych separátně letošní rok od doby, co jsem sepsal tuto zprávu, zdá se mi to být krůčky dozadu. Jako příklad bych uvedl vaše předvčerejší přehlasování nesouhlasu Senátu se zákazem pobytu, proti kterému i já jsem zvedl svůj hlas. Já pevně věřím, že se najde dostatečný počet senátorů, kteří to dostrkají i Ústavnímu soudu, a ten to bez mrknutí oka zruší.

Pokud jde o další mé výhrady, dobře víte, že těžce nesu systém, kterému se říká DONEZ, neboli tzv. kontaktní místa České pošty. Žádnému člověku žádnou službu směřující k zprostředkování zaměstnání neposkytují, mají to i na svých webových stránkách. A pravidla, jak se kdo do tohoto systému dostane, jaké jsou jeho povinnosti v právním řádu, kupodivu nenajdete. Najdete to opět jenom ve webových informacích a v metodických pokynech.

Takže mám-li skončit, byl bych rád, kdybychom malými krůčky přece jenom postupovali tak, že co veřejný ochránce práv doporučuje, nečiní tak, aby někoho rozčilil či naštvál, není veden žádnými politickými ambicemi. Činí tak, jak slíbil, nezávisle a nestranně. Sdělují vám bez hněvu a zaujatosti, že pokud by ten trend v oslyšení a nikoli vyslyšení mých doporučení měl pokračovat, budete si muset na konci roku najít nějakého jiného veřejného ochránce práv.

Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu veřejnému ochránci práv. Sněmovní tisk projednal petiční výbor a ústavněprávní výbor. Jejich usnesení byla doručena jako sněmovní tisky 650/1 a 650/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje petičního výboru pana poslance Františka Laudátu. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, zmíněnou zprávu pana ombudsmana za rok 2011 jste obdrželi jako sněmovní tisk č. 650. Petiční výbor ho projednal na svém jednání a doporučil ho ke schválení. Proto si tady již teď v této rozpravě dovoluji navrhnout vám usnesení, o kterém by se potom hlasovalo.

Petiční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu

1. bere na vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 dle sněmovního tisku č. 650; 2. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v úvodu souhrnné zprávy, části I. Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně, a předložila Poslanecké sněmovně zprávu o využití těchto podnětů v termínu do 30. září 2012.

Já jenom k tomu chci říci, protože pan ombudsman tady pronesl projev trochu na širší téma, že ve zprávě se ukazuje, že zejména narůstá počet podání na úřad ombudsmana a že za druhé narůstá počet stížností nebo podnětů, které se dotýkají zejména sociální oblasti, což zcela logicky souvisí se zpřísňováním čerpání nejrůznějších státních pobídek, podpor a dávek.

To je ode mě, paní předsedkyně, vše. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Poprosím, pane zpravodaji, abyste potom v podrobné rozpravě odkázal na toto usnesení.

Nyní ještě má možnost vystoupení zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka. Prosím o vaši informaci z jednání tohoto výboru.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké dopoledne. Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Tisk 650 ústavně právní výbor projednal na své 46. schůzi dne 23. května 2012. Po vyjádření vedoucí právního odboru Kanceláře veřejného ochránce práv Mgr. Kateřiny Valachové, zpravodajky poslankyně JUDr. Marie Nedvědové a po rozpravě ústavněprávní výbor: 1. bere na vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011; 2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu; 3. zmocňuje předsedu poslance Jana Chvojku, tj. mě, aby ve schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání Souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 ve schůzi ústavněprávního výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Mám zde do ní zatím první přihlášku a ta je od paní kolegyně Jaroslavy Wenigerové. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážený pane doktore Varvařovský, kolegyně, kolegové,

já jsem na tu zprávu čekala. Zprávu jsem si přečetla, má opravdu hodně široký záběr. Kdybych vycházela pouze z mediálních výstupů, měla jsem pocit, že těžiště práce ombudsmana je především v oblasti vzdělávání, protože jeho kontroly, jeho šetření – ne přímo pana ombudsmana, ale jeho úřadu – se zaměřovaly na kojenecké ústavy, na dětské domovy, na zařízení pro cizince a v současné době probíhá šetření ohledně etnického složení žáků na zvláštních školách praktických. Byla jsem tedy velmi potěšená, že záběr je poměrně široký, byť bohužel média o jisté oblasti téměř vůbec nejeví zájem, ať už jsou to záležitosti opatrovnické, nebo ať už jsou to záležitosti podvýživy např. v léčebnách dlouhodobě nemocných. A to samozřejmě nemám představu, jestli tiskové konference, které pořádá úřad ombudsmana, jsou těmi, které inspirují média, nebo zda ona si záměrně určítá témata, která hýbou veřejností, vybírají a mnohdy velmi nesprávně ovlivňují veřejnost.

Já bych měla dotaz na pana ombudsmana, byl se to nedotýká té zprávy, která je za rok 2012. Za prvé jsem velmi potěšena, že při šetřeních v psychiatrických léčebnách se tohoto šetření účastnil předseda pedopsychiatrické společnosti dr. Matýs, protože ta reakce v novinách, v Mladé frontě Dnes, byla naprosto profesionálně zpackaná. Mám korespondenci mezi dr. Matýsem a redaktorkou Mladé fronty Dnes, protože takováto zkresení velmi ubližují této problematice.

To se nevztahuje samozřejmě k tomu šetření, pane ombudsmane, ale i novináři si musí uvědomit, že s takovými fakty, s těmito zprávami, mají postupovat opravdu velmi citlivě se znalostí problematiky, a ne si psát tak, jak je napadne, a vlastně celou tu důležitou oblast ovlivnit tímto negativním způsobem.

Pane doktore, já jsem vám v lednu napsala dopis. Vy jste v té době byl nemocný. Bylo to v souvislosti s vaším šetřením na základních školách praktických. Šetření, vím, že už bylo asi vámi zveřejněno, protože dnes je reakce v novinách. A já jsem domluvena s ředitelem vaší kanceláře, že mně na můj dopis odpovíte. Protože já musím říci, že ten způsob, který byl zvolen pracovníky vaší kanceláře, považuji za – nevím, jaké slovo mám použít – ale pro mě docela za nepřijatelný. Protože aby byly v bývalých zvláštních školách, dnes základních školách praktických, rozeznávány děti, jejich etnické složení, podle vizualizace nebo podle toho, jak se jmenují či v jaké lokalitě žijí, já si myslím, že je to velmi nešťastné. Proto také ty zprávy, které jsou dnes v novinách, kolik procent romských dětí chodí do takovýchto škol, na základě tohoto dotazníku, nemají žádnou vypovídací hodnotu. Oblasti vzdělávání těchto dětí, která je samozřejmě dlouhodobě předmětem zájmu – a já si troufám říci i pedagogických pracovníků a mého určitě také – to velmi nepřispělo. Obávám se, že tímto šetřením se dostali i pedagogové těchto škol do velmi složité a nepříjemné situace. Říkám to jen

proto, že ty výsledky budou ve zprávě až v příštím roce. A skutečně tento výzkum nemohu nazvat výzkumem. Je opravdu směřován jenom k romským dětem, není směřován k etnickému složení daných škol. A způsob, který byl proveden, je způsob, se kterým nemohu souhlasit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců z vlastních řad.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Wenigerové. Mám zde další... ale samozřejmě, pane doktore, pokud chcete reagovat teď, prosím.

Pan Pavel Varvařovský: Vážená paní poslankyně, o tom, že máte na tuto věc jiný názor, samozřejmě vím. To už tak bývá, že lidé na jedno téma mají názory různé. Kdo si přečte výstup z výzkumu, se kterým vy nesouhlasíte, najde tam odpověď na všechny vaše výhrady, samozřejmě pokud je bude chtít nalézt. Takže já si za výsledky tohoto výzkumu stojím. A musím říci, že v podstatě nemá-li to pro vás vypovídací hodnotu, já vám to neberu. Je možné, že podrobnější výzkum by zjistil procento třeba 25, ale i tak je to jedno, poněvadž toto procento je v každém případě řekl bych v absurdním rozporu se zastoupením tohoto etnika v populaci a v obyvatelstvu České republiky.

Nebyl jsem to já, kdo vložil do zákona o veřejném ochránci práv, že plní funkci centra, kterému se jinde říká equality body. Byli jste to vy, kdo po zdlouhavém přijímání antidiskriminačního zákona zvažovali alternativu zřídit zvláštní organizaci a nebo – koho máme nezávislého ombudsmana v Brně? Tož, jak se říká u nás, mu to tam šupnem. Dostali jsme agendu, kterou se učíme. Netvrdíme, že jsme geniální. Jestli se vám nelíbí, jak to moje kancelář dělá, můžete zřídit něco jiného.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní kolegyně Wenigerová s faktickou poznámkou má přednost. Prosím. Poté je přihlášena do obecné rozpravy paní poslankyně Jitka Chalánková. Faktická poznámka a prosím o klid v jednacím sále!

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Já jsem ve svém vystoupení nepochybně řešila tuto problematiku, která je velmi komplikovaná, složitá a není jednoduše řešitelná. Mně šlo o to, jakým způsobem bylo šetření, které se nazývá výzkumem, ve školách vedeno. A já bych si vám to, kolegyně a kolegové, dovolila přečíst, protože já jsem ty podněty dostávala z mnohých škol. (V sále je velký hluk.)

Toto přišlo do škol z úřadu ombudsmana: Jelikož lze ze statistického hlediska odhadovat, že nejčastější etnickou minoritou zastoupenou v základních školách jsou Romové, dovolujeme si uvést instrukci, koho pro účel

výzkumu považujeme za romského žáka. Za romského žáka považujeme žáka, který se za něho sám považuje – to je v pořádku – bez toho, aby nutně k této příslušnosti za všech okolností hlásil, anebo je za takového považován částí svého okolí na základě skutečných nebo domnělých antropologických, kulturních nebo sociálních indikátorů. Jakými faktory se vedle vzhledu – podtrhuji vedle vzhledu – můžete při identifikaci řídit? Příjmení, to znamená, jestliže je Čonka, Vagaj, Červeňák, je to tedy signál. Rodový původ a příbuzenství, kultura v širokém pojetí zahrnující jazyk, hudbu, literaturu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně, já důrazně žádám o klid v jednacím sále! Všichni se posadte do svých lavic. Kdo nehodlá věnovat pozornost tomuto bodu, prosím, aby opustil jednací sál!

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: – sociální kontext, například bydlí v sociálně vyloučené lokalitě, a jazyk – ovládá žák nebo rodiče žáka romský jazyk? Rodiče o tomto výzkumu neměli vědět a také nevěděli. Až se o tom dozvěděli, jsou velice rozhořčeni, že vůbec takovýto průzkum proběhl, že se vlastně vizuálně a dle těchto kritérií říká, kdo je romský žák, a to ještě systémem odškrtnutí.

Podívejte se dneska do Lidových novin. Jsou tam dvě pracovnice kanceláře ombudsmana, mají před sebou papír a odškrtačují. Já prostě s tímto nemohu v žádném případě – s tímto způsobem! – že ten problém tedy je, je! – ale s tímto způsobem nemohu souhlasit a tím vyjadřuji názor mnohých pedagogů, kteří v tomto šetření být museli. Děkuji. (Potlesk některých poslanců v pravé části sálu..)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní tedy má slovo paní poslankyně Jitka Chalánková. Jsme v obecné rozpravě, připomínám. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych měla asi dvě roviny svého krátkého příspěvku. V části první bych navázala na paní kolegyni Wenigerovou a týká se to dětí, které jsou umístěny v ústavní péči v zařízeních, která patří do gesce resortu školství.

Je pravdou, že se v novinách, opravdu pouze v Mladé frontě Dnes, objevily údaje o tom, že tyto děti úmyslně dostávají léky, psychofarmaka, aby byly zklidněny. Velice mě to rozrušilo. Navštívila jsem tato zařízení a skutečně není to pravdou. Tyto léky mohou být podávány pouze na základě lékařské indikace. Ředitelé mi sdělili také podrobnější informace,

takže tyto články, nevím, jak dalece úplně souvisely s výzkumem úřadu ombudsmana, ale tyto články jsem považovala opravdu za nefér a poškozovaly v konečném důsledku i tyto děti. Takže to mně vadilo asi skutečně nejvíc.

Ale na druhou stranu musím velmi poděkovat úřadu ombudsmana za velmi kvalitní profesionální spolupráci v oblasti sociální, kdy zejména situaci rodin s dětmi je třeba velmi sledovat, jejich situaci v letošním roce, a současně dlouho neřešený systémový problém zákona o sociálním bydlení. A tam doufám, že budeme nadále spolupracovat, protože tam skutečně už jsou položeny základy k tomu, aby se tyto problémy řešily komplexně.

Děkuji za spolupráci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a zeptám se, zda se někdo dále hlásí do obecné rozpravy ke zprávě veřejného ochránce práv. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Laudát, zpravodaj výboru petičního, má slovo.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, budu stručný. Jenom bych odkázal na usnesení, které jsem tady přečetl. Část první se týkala toho, abychom vzali na vědomí souhrnnou zprávu za rok 2011, a druhá část, ukládáme vládě, aby informovala o využití poznatků ombudsmana, která je uvedena v části 1 té zprávy, s termínem 30. září tohoto roku. To je všechno.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A navrhuje, abychom o obou těchto částech hlasovali jedním hlasováním?

Poslanec František Laudát: Samozřejmě navrhuji hlasování jedno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu, ale ještě se zeptám, zda chce někdo vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu a budeme moci hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo předloženo. Jedná se o usnesení číslo 108 petičního výboru, které má dvě části. Bylo nám předloženo i usnesení ústavněprávního výboru, které se v první části shoduje v tom, že navrhuje Poslanecké sněmovně, abychom vzali na vědomí, s usnesením výboru petičního. Druhé dvě části, druhá a třetí, s níž nás tady seznámil pan zpravodaj výboru ústavněprávního, jsou vlastně jenom pověřující a zmocňující.

Nyní budeme tedy hlasovat o návrhu, který přednesl pan kolega Laudát a byl vám písemně předložen.

Zahajuji hlasování číslo 46 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 46 přítomno 134, pro 122, proti 1. Návrh byl přijat.

Tím jsme tedy ukončili projednávání bodu 102. Děkuji veřejnému ochránci práv panu doktorovi Varvařovskému, děkuji oběma zpravodajům k tomuto bodu. Končím projednávání bodu 102.

Zahajuji projednávání bodu číslo

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsme ve druhém čtení poměrně rozsáhlé novely stavebního zákona. Stavební zákon, nebo úprava, která se předkládá, je úprava, která by měla reagovat na některá pochybení nebo nedostatky, které se ukázaly v průběhu aplikace poslední novely stavebního zákona. Hlavním cílem bylo zjednodušení celého procesu, zkrácení lhůt a další opatření, o kterých jsem mluvil v průběhu prvního čtení.

V průběhu projednávání ve výborech se samozřejmě objevila velká řada pozměňovacích návrhů a já bych chtěl poděkovat všem, kteří se této rozsáhlé a dlouhé diskuse zúčastnili. Musím říct, že celá řada pozměňovacích návrhů podle mého názoru přispěje ke zkvalitnění tohoto zákona, a proto řadu těchto pozměňovacích návrhů Ministerstvo pro místní rozvoj podporovat bude. A to je, myslím si, ode mě v tuto chvíli všechno.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, hospodářskému výboru a výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru byla doručena jako tisky 573/1, 573/2 a 573/3. Prosím, aby se slova ujal nej-

prve zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením číslo 108 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který na své schůzi 23. května po projednání navrhl přijmout sněmovní tisk číslo 573 ve znění pozměňujících návrhů, které byly přijaty tímto výborem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím další zpravodaje. Zpravodajem hospodářského výboru je pan poslanec František Sivera, poté dostane slovo zpravodaj výboru pro životní prostředí pan kolega Václav Mencl.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, hospodářský výbor projednával tuto materii na svých třech zasedáních. Závěrem je usnesení pod číslem 176 z 27. schůze, konané 16. května 2012, a to takové, že doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 573 ve znění schválených pozměňovacích návrhů, které jsou uvedeny pod číslem 1 až 33. Všichni jste obdrželi tisk 573/1, který obsahuje usnesení hospodářského výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Václava Mencla o slovo. Je zpravodajem výboru pro životní prostředí.

Poslanec Václav Mencl: Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí číslo 51 z 22. schůze ze dne 22. května 2012, kde výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevíráám obecnou rozpravu. Přihlášen je pan kolega Miroslav Petráň. Hlásí se též pan kolega Jaroslav Krupka. Ptám se, zda chcete s přednostním právem, pane poslanče Krupko. Prosím, máte tedy slovo s přednostním právem zpravodaje.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás stručně informoval o dosavadním průběhu procesu přijímání novely stavebního zákona. Myslím si, že obecně se dalo dopředu předpokládat, že okolo tohoto zákona

bude poměrně dost zájmu jak z laické, tak zejména z odborné veřejnosti a pochopitelně i mezi vámi poslanci.

Už od prvopočátku jak pan ministr, tak já jako zpravodaj jsme avizovali, že jsme připraveni projednávat určité otázky, které se už vyskytly při přijímání tohoto zákona ve vládě a po úpravách, které následně proběhly na jednotlivých výborech. Já jenom shrnu, že se od začátku projevovaly asi tři skupiny.

Ta první skupina se týkala účasti občanských sdružení. Myslím si, že jasně od prvopočátku bylo říkáno, že nikdo nechce upírat právo veřejnosti vstupovat do řízení, spíše je snaha hledat procesní cestu tak, aby tento úkol byl proveden jednou, vypořádání se všemi připomínkami, se všemi oprávněně dotčenými, a následně poté aby už standardně procesy probíhaly dále. Myslím si, že k tomu nevylučuji ještě drobnou diskusi, nicméně i tady se vytvořil nějaký názor a promítl se i v usnesení jednoho výboru.

Druhou oblastí, která se týká poměrně velkého zájmu napříč politickým spektrem a zejména byla vnímána velice citlivě řadou malých obcí, bylo to, že i vláda přišla s vizí, že by se měl proces zjednodušit tak, že by mělo být vydáváno v případě jednoho rozhodnutí jedním úřadem. Nicméně tam se ukázalo, že vznikla velká polemika. Na základě této velké polemiky i Ministerstvo vnitra, nebo paralelně vedle toho, připravovalo pozměňovací návrh, kterým bylo připraveno změnit – nazval bych to atrakční obvody jednotlivých stavebních úřadů. Přiznám se, že v diskusi tento návrh byl odmítnut, protože by měl spadat spíše kompetenčně do kroků dokončení reformy veřejné správy, a i v tomto smyslu nakonec, a jestli si mohu dovolit interpretovat pana ministra, ministerstvo přišlo s tím, že tento koncept nebude uplatňovat v tomto zákoně, a proto došlo ke změně, která nakonec byla dohodnuta na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, takže tento posun by nenastal, a tím pádem bylo i dohodnuto, že nebylo nutné hlasovat poměrně velký počet pozměňovacích návrhů, které zejména přicházely od těch malých obcí nebo institucí, které je zastupovaly, ať to byl Spolek pro obnovu venkova nebo, jestli se nepletu, Sdružení místních samospráv a další, se kterými jsme průběžně jednali. Myslím si, že toto nakonec bylo vyvážené řešení, které se určitým způsobem promítlo do usnesení a zejména ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde tento kompromis byl sjednán.

Třetí oblastí, která se v průběhu tohoto jednání ukázala jako velice často diskutovaná, bylo postavení autorizovaných inspektorů. Tady si dovoluji spíše osobní poznámku. Od prvopočátku jsem měl jistou představu, že se jedná o skupinu stovek až tisíců odborníků, nicméně musím říci, že jsem byl překvapen, že se jedná v podstatě o skupinu zhruba devadesáti autorizovaných inspektorů, a my jsme v podstatě byli neustále pod nekoordinovanou palbou jednotlivých zástupců anebo zájmových skupin. Nicméně

i tady si myslím, že zejména výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ale také oba dva výbory, to znamená hospodářský i výbor pro životní prostředí, se s touto problematikou vyrovnávaly. Naposledy jsme jednali s ministerstvem a zástupcem určité skupiny autorizovaných inspektorů, a říkám schválně skupiny, protože těch individuálních žadatelů byla poměrně velká spousta. Takže jsme skončili v úterý, našli jsme určitý kompromisní návrh, jehož nařízení jsem provedl do elektronického systému, a přihlásím se k němu v podrobné rozpravě. Proto svým způsobem považuji ten prostor, který jsme tomu věnovali, už za dostatečně vyčerpaný a sám za sebe mám představu, že tato diskuse už by mohla být uzavřena. Nicméně samozřejmě z pochopitelného hlediska není možné bránit, aby kdokoliv z vás načítal nějaké pozměňovací návrhy, nicméně mohu říci, že vůči objemu té problematiky si myslím, že ti lidé, kteří se zabývali tímto zákonem, tomu věnovali poměrně dosti času.

Tady možná ještě druhou osobní poznámku. Dostali jsme také pozměňovací návrh, a to je spíše moje osobní vyznání, od bývalého poslance, kolegy Krajíčka. Jemu jsem slíbil, a řeknu to na mikrofon, že prohlásím, že on není předkladatelem toho návrhu, protože jsme to jenom zařadili do systému pod jeho jménem, nicméně jsem byl jím bombardován, že on to nepředkládá, že to předkládá jiná skupina, takže to si dovolím tady uvést na pravou míru, aby on s tím skutečně nebyl spojován.

Já bych své vystoupení uzavřel tím, že přestože ten zákon je poměrně košatý, myslím si, že se podařilo, a za to díky vám všem, udržet v jistých rozumných mezích škálu touhy změnit zákon kdykoliv a za jakýchkoliv podmínek, a pokud bychom byli schopni se dopracovat k nějakému konsolidovanému znění, předpokládám, že i po dohodě s panem ministrem by třetí čtení mohlo proběhnout příští pátek, čili bychom byli schopni se v průběhu příštího týdne vyrovnat se všemi pozměňovacími návrhy tak, aby byla nastavena procedura hlasování.

Z mé strany v dané chvíli je to všechno a děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Miroslav Petráň.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem původně chtěl vystupovat poměrně déle, protože jsem se přihlásil ještě předtím, než jsme se dohodli se zpravodajem kolegou Krupkou na tom, že příští týden některé záležitosti budeme doladovat, zejména ty záležitosti, které se týkají profesních komor a jejich připomínek, řekněme autorský dozor apod. Jenom chci říci, že na náš společný pozměňovací návrh můj, kolegy Chaloupky a kolegyně Klasnové, odkáže v podrobné rozpravě kolega Chaloupka. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane kolego. Zeptám se – do obecné rozpravy je ještě nějaká přihláška? Paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Kolegyně a kolegové, já bych jenom ráda v obecné rozpravě upozornila na novelizaci zákona 114, kterou navrhujeme společně s kolegy z výboru pro životní prostředí. Ráda bych vás poprosila, aby byla brána verze této novelizace z usnesení výboru pro životní prostředí, kde si myslím, že je dovedena k dokonalosti, a se souhlasem ministerstev také prošla, protože verze, která je načtena v usnesení výboru pro veřejnou správu, není tak aktuální, a my jsme se ve verzi výboru pro životní prostředí snažili dopilovat věci tak, aby opravdu efekt, který podle našeho názoru má mít tento pozměňující návrh, a je pro Agenturu ochrany přírody a krajiny velmi pozitivní, protože ji tím zbavujeme několika tisíc správních rozhodnutí, která dnes musí vydávat, protože jí to zákon ukládá, přestože to jakkoliv nepomáhá ochraně přírody, tak aby ten efekt byl opravdu takový, jaký předkladatelé navrhovali.

Jenom bych ráda dodala, že tento pozměňující návrh vznikl nejenom ve spolupráci s kolegy, ale se samotnou agenturou, a proto prosím, aby bylo bráno to, že verze v usnesení výboru pro životní prostředí je lepší verzí než v usnesení výboru pro veřejnou správu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ptám se na další. Pan kolega Polčák ještě vystoupení v rámci obecné rozpravy.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, nebudu se snažit déle zatěžovat Sněmovnu, nicméně dovolil bych si takto aspoň upozornit na projednávání, které u této předlohy nebylo příliš jednoduché. Bylo skutečně velmi složité díky tomu, že byly desítky pozměňovacích návrhů. Myslím, že jak zpravodajové ve všech výborech odvedli výbornou práci, a zejména Ministerstvo pro místní rozvoj. Chtěl bych poděkovat, když jsem kritizoval do jisté míry práci Ministerstva pro místní rozvoj na jiné normě, to bylo u zákona o veřejných zakázkách, tak v této normě, u stavebního zákona, prokázalo mimořádnou vstřícnost. Skutečně v tom tanci mezi vejci, kdy různé zájmové i lobbistické organizace prosazovaly své návrhy, myslím, že dokázalo najít docela vyváženou míru. Podpořili jsme drtivou většinu návrhů, které ministerstvo předkládalo, i ty, které předkládali zástupci opozice.

V zásadě na výboru pro veřejnou správu jsme se v té části, která se nedotýká životního prostředí, to pouze směrem k paní kolegyni Konečné, jsme se snad spořili pouze u dvou návrhů, což u takto rozsáhlé změny po-

važuji za velmi slušný výsledek kompromisu. Myslím si, že se to ani na začátku takto nejevilo, že by tato norma být takto projednávána.

Takže bych chtěl poděkovat panu ministrovi a jeho týmu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je ještě přihláška do obecné rozpravy? Není. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. První slovo dostává pan poslanec Jan Klán, po něm je přihlášen pan kolega František Sivera. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vládo, dámy a pánové.

Dovolte mi, abych se přihlásil k písemnému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument číslo 2563. Jedná se o jednoduchý pozměňovací návrh, kdy se do § 167 vkládá nový odstavec 2, který zní: (2) Obecné stavební úřady zajišťují, vedou a poskytují údaje z evidence vlastníků a provozovatelů technické infrastruktury.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím pana poslance Františka Siveru. Poté je přihlášen pan kolega Jan Látko.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, rád bych načel pozměňovací návrh, který byl odsouhlasen s předkladateli, to znamená s Ministerstvem pro místní rozvoj. Pozměňovací návrh se týká § 91 zákona o posuzování vlivu na životní prostředí a zní: Zařazuje se nový bod 7 tohoto paragrafu a jeho znění je následující: 7. Účastníky územního řízení, ve kterém jsou posuzovány vlivy záměru na životní prostředí, jsou kromě osob uvedených v § 85 odst. 1 a 2 občanská sdružení nebo obecně prospěšné společnosti, jejichž předmětem je ochrana životního prostředí, veřejného zdraví nebo kulturních památek.

Je to z důvodu toho, že musí být provázanost obou zákonů, tzn. stavebního a EIA, a tedy tento paragraf to doplňuje do té podoby, aby to nečinilo žádné legislativní problémy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní o slovo pana poslance Jana Látku. Po něm je přihlášen pan kolega Jan Čechlovský.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovolte, abych vás seznámil s dopisem České komory autorizovaných inženýrů a techniků:

Posíláme vám prosbu o spolupráci při hlasování o novele stavebního zákona. V § 154 odst. 4 se objevila změna předložená výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj oproti původnímu návrhu. Tato změna mění původní záměr návrhu, který byl odsouhlasen v prvním čtení projednávání novely stavebního zákona a který měl zajistit, aby na všech stavebních pracích prováděných dle projektu vyhotoveného autorizovanou osobou byl prováděn autorský dozor. Je to v zájmu zvýšení neustále klesající kvality stavebních prací. Je nelogické, že autorský dozor nad souladem stavebních prací s projektem je povinně prováděn pouze na stavebních pracích financovaných z veřejných rozpočtů.

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků tedy doporučuje:

1. Schválit návrh výboru pro životní prostředí: V § 2 odst. 2 se vkládá nové písmeno c), které zní: "autorským dozorem průběžně vykonávaný odborný dozor projektanta nebo hlavního projektanta, popřípadě osoby jím pověřené, nad souladem prováděné stavby s ověřenou projektovou dokumentací".

2. Nesouhlasit s návrhem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj: § 152 odst. 4 – U stavby financované z veřejného rozpočtu, kterou provádí stavební podnikatel jako zhotovitel, je stavebník povinen zajistit technický dozor stavebníka nad prováděním stavby. Pokud zpracovala projektovou dokumentaci pro tuto stavbu osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, zajistí stavebník autorský dozor projektanta, případně hlavního projektanta nad souladem prováděné stavby s ověřenou projektovou dokumentací.

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků trvá na vládním návrhu předloženém v prvním čtení projednávání novely stavebního zákona: § 152 odst. 4 – U stavby financované z veřejného rozpočtu, kterou provádí stavební podnikatel jako zhotovitel, je stavebník povinen zajistit technický dozor stavebníka nad prováděním stavby. Pokud stavbu provádí stavební podnikatel a projektovou dokumentaci pro tuto stavbu může zpracovat jen osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, zajistí stavebník autorský dozor projektanta, popřípadě hlavního projektanta nad souladem prováděné stavby s ověřenou projektovou dokumentací.

Tímto bych se chtěl k tomu také přihlásit. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jana Čechlovského. Po něm dostane slovo pan kolega Jaroslav Plachý.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem předložil a který je v systému pod číslem 2629. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jaroslava Plachého. Po něm je přihlášen pan poslanec Daniel Korte.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji vám, abych podal velmi krátký a stručný pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu pana poslance Čechlovského.

V části XVI. článku 20 v bodu 4 ve větě druhé se za slova "je-li půda odnímána pro účely" vkládá slovo "služeb".

Dovolte mi krátké odůvodnění. Jsem přesvědčen, že hrubý domácí produkt je tvořen nejenom výrobou, jak je navrhováno v pozměňovacím návrhu pana poslance Čechlovského, ale také službami. Jsme v krizi, potřebujeme růst HDP, a měli bychom tedy podporovat nejenom investory, kteří přicházejí a buď budují výrobní objekty, ale také investory, kteří investují do rozvoje služeb. Děkuji vám za vaši podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Daniela Korte. Po něm je přihlášena paní poslankyně Jana Černochová.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Omlouvám se, ale dovoluji si vás upozornit, že jméno Korte je sklonné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Omlouvám se já vám, pane kolego.

Poslanec Daniel Korte: Dámy a pánové, nebudu dlouho zdržovat. Chci se pouze přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je zanesen v systému pod číslem 2627. Tento návrh reflektuje specifické postavení Prahy, která je zároveň obcí, ale zároveň i krajem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím paní poslankyni Janu Černochovou. Dále je přihlášen pan poslanec Václav Měncl.

Poslankyně Jana Černochová: Krásné poledne, dámy a pánové.

Odvolávám se na pozměňovací návrh, který jsem sice připravila já, ale předkládal ho s podpisem pan kolega zpravodaj Krupka. Jedná se o pozměňovací návrh, který se týká Vězeňské služby, která tento týden byla poměrně často skloňovanou organizační jednotkou státu.

V pozměňovacím návrhu se jedná o to, že se v § 16 odst. 2 písm. e) slova "sloužící k plnění úkolů Ministerstva spravedlnosti a staveb pro služební účely Vězeňské služby a jejich organizačních složek" nahrazují slovy "pro účely Vězeňské služby a jejich organizačních jednotek".

Dále se v § 194 doplňuje písmeno g), které zní: "g) Ministerstvo spravedlnosti stanoví právním předpisem technické požadavky pro stavby pro účely Vězeňské služby a jejich organizačních jednotek".

Tyto stavby Vězeňské služby musejí totiž splňovat zvláštní požadavky na zajištění vnitřní bezpečnosti, bezpečnosti práce a hygieny jejich zaměstnanců a rovněž vězňů osob. Působnost stavebního úřadu k těmto stavbám vykonává Ministerstvo spravedlnosti. Cílem návrhu je jednak tato specifika zohlednit a jednak zefektivnit investice finančních prostředků do staveb nových a rekonstrukce staveb stávajících. Odchylné technické požadavky na tyto stavby jsou nezbytné i pro plnění úkolu zvýšit ubytovací kapacitu věznic přestavbou stávajících prostor a rekonstrukcí nevyužitých objektů ministerstev, zejména pak Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany, popř. výstavbou objektů nových. Přitom stávající vyhláška č. 268 /2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, se vztahuje pouze na stavby, které náleží do působnosti obecních stavebních úřadů. Stavby Vězeňské služby do této působnosti nepatří, takže se požadavky touto vyhláškou stanovené na ně nevztahují. Uvedená vyhláška podmínkám Vězeňské služby neodpovídá. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti bude definovat specifické požadavky a potřeby staveb Vězeňské služby, zejména z hlediska jejich účelu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Nyní má slovo pan poslanec Václav Měncl.

Poslanec Václav Měncl: Děkuji. Já mám pouze technickou úpravu k usnesení výboru životního prostředí. Při technických prepisech vypadlo jedno slovo, a sice v bodě 9 vypadlo na závěr slovo "vypouští". Dovolte tedy, abych přečetl správnou formulaci: Bod 9. Za dosavadní bod 169 se vkládá nový bod, který zní: V § 115 odst. 1 v první větě se slova "a rozhodne o námitkách účastníků řízení" vypouští. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Pan kolega Otto Chaloupka, zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Poté tedy ještě pan kolega Krupka. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji vám, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu č. 2616, který podávám jménem svým a jménem poslankyně Klasnové a poslance Petráně a který si tímto osvojuji. Nyní jej několika větami uvedu.

V prvé řadě návrh zrušuje bod č. 29 vládního návrhu, kterým se ruší první odstavec § 20 předmětného zákona. Toto pravidlo stanoví, že doba pro

doručení se počítá od posledního vyvěšení v případě, že je vyvěšována na více úředních deskách, a občané tak nemusí sledovat desky obce s rozšířenou působností, obce, kde je stavební úřad, sídla kraje či desky ústředních orgánů. Vládní návrh však toto pravidlo zrušuje a nutí občany, aby sledovali úřední desky mnoha různých úřadů. Požadavek na uplynutí lhůt pro doručení podle posledního doručení je přitom zárukou, že účastníkům nebudou kráceny lhůty k úkonům jen v důsledku prodlev s vyvěšováním na úředních deskách úřadů, které nejsou původcem doručované písemnosti.

Předložený pozměňovací návrh dále upravuje pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a mimo jiné posiluje řádné informování dotčených sousedů a upravuje jejich právo vznést výhrady, pokud nejsou jejich stanoviska respektována. Změnou je také uložení přezkumu správnosti vydaného certifikátu.

Za klíčové považujeme doplnění § 129 odst. 10 o možnost zahájení řízení o nařízení odstranění stavby i na žádost osoby, jejíž práva jsou dotčena touto stavbou nebo jejím prováděním. V současné době bývají stavební úřady často nečinné a nenařizují odstranění nepovolené stavby a dotčené osoby nemají procesní nástroj, jak se odstranění domoci. V případě, že řízení o odstranění bude muset stavební úřad zahájit i na jejich návrh, dojde k podstatnému zlepšení práv dotčených osob a k naplnění ústavního požadavku přístupu ke spravedlnosti.

Děkuji za pozornost a žádám vás o podporu tohoto návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jaroslav Krupka má slovo. Pouze upozorňuji, že byly-li předloženy v písemné podobě návrhy, není potřeba je znovu číst. Záleží samozřejmě na každém. Pan kolega Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které byly zaregistrovány v systému pod číslem 2625 a 2626.

Jenom stručně. Ten první se týká pozměňovacího návrhu, který tady popsala paní kolegyně Černochová, který já jsem dal do elektronického systému z časových důvodů, tak v podstatě bude identický, nicméně tento je předložen. Druhý pozměňovací návrh pod číslem 2626 obsahuje pozměňovací návrhy, které dříve byly dojednány se zástupcem nebo zástupci autorizovaných inspektorů. To je to, o čem jsem se zmiňoval ve svém slově v obecné rozpravě. Čili to je jenom na doklad toho, že skutečně se promítly na poslední chvíli ještě určité úpravy. A plus další upřesňující některé části usnesení výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Je ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu. Nezasnaly žádné návrhy, o kterých bychom teď mohli hlasovat. Proto končím druhé čtení tohoto návrhu zákona, končím projednávání bodu 7, sněmovního tisku 537 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i všem zpravodajům.

Zahajuji projednávání bodu číslo 56. Je to

56.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb.
/sněmovní tisk 683/ - první čtení**

Z pověření vlády tento tisk uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda svým usnesením č. 200 z 28. března schválila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184 o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku, ke stavbě, tzv. zákon o vyvlastnění. Já bych velice stručně rád uvedl, co vlastně vedlo k této novele, i když ten zákon o vyvlastnění byl vlastně přijat nedávno, to znamená 1. ledna byla účinnost v roce 2007.

Cílem toho zákona bylo a je jednak změnit některé podmínky pro vyvlastnění, které by směřovaly, řekněme, k urychlení celého procesu, protože jak všichni víme, např. proces vyvlastnění je jednou z překážek urychlení procesu výstavby např. dopravní infrastruktury.

Pokud bychom se bavili o těch hlavních změnách, tak jednou z těch hlavních změn je vlastně rozdělení té části rozhodnutí o vyvlastnění na vlastní vyvlastnění a náhradu. Pokud někdo podá námitku proti samotnému vyvlastnění, tak to má samozřejmě odkladný účinek, ale pokud by někdo podával ten návrh jenom proti náhradě, tak v tom případě proti vlastnímu vyvlastnění tam ten odkladný účinek není. Důvod pro toto opatření je vlastně ten, abychom ty dva procesy, vyvlastnění a náhradu, od sebe oddělili. To znamená, že i když vyvlastnění bude probíhat, tak

proces náhrady se může, pokud nedojde k dohodě, řešit samostatně.

Další, řekl bych velmi zásadní změnou v této novele je samotný institut ocenění těch pozemků, které budou v budoucnu použity pro výstavbu dopravní nebo technické infrastruktury. Velmi zjednodušeně, tato novela by měla zabránit tomu, aby docházelo k výkupu pozemku pro tyto plánované veřejné stavby za nepřiměřeně vysoké ceny, to znamená, že výkup bude prováděn za obvyklou cenu, která v tom místě je, ale současně se umožňuje, aby náhrada byla zvýšena v některých případech o 40, o 15, o 20 %. Záleží na tom, jestli se jedná o nějaké významné místo nebo o to, že tam je nějaká nemajetková újma. Těch případů je tam popsáno víc. Tím součtem u stavebních pozemků nebo u staveb může dojít k nárůstu až na tuším 180 % původní obvyklé ceny. (V sále je neklid.)

Obdobný princip byl vlastně použit už i u zákona č. 416 o výstavbě dopravní infrastruktury, kde rovněž byla možnost použít u nestavebních pozemků zvýšení výkupní ceny až o 100 %. Obě právní úpravy spolu samozřejmě úzce souvisí, a proto ten zákon č. 416 o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury byl projednán, ale je včleněn do této novely.

Dalšími body, které tady nebudu úplně podrobně rozvádět, jsou změny zániku práv třetích osob, změny účinku odvolání proti rozhodnutí, změna soudní ochrany, změna účinků žaloby.

Já věřím, že tahle úprava přispěje skutečně v tom celku k podstatnému urychlení procesu výstavby dopravní a technické infrastruktury, a současně pevně věřím, že tato novela zlevní tyto stavby, aniž by bylo nějakým způsobem neadekvátně zasaženo do práv vlastníků. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jiřího Šulce.

Poslanec Jiří Šulc: Vážená paní předsedající, předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já si dovoluji shrnout předkládaný vládní návrh z pozice sněmovního zpravodaje. Vláda tento návrh předložila Sněmovně 11. května 2012, návrh zákona byl poslancům rozeslán 14. května tohoto roku jako sněmovní tisk 683/0. Organizační výbor ho po projednání tohoto návrhu zákona doporučil dne 24. května 2012, dále určil mne jako zpravodaje a navrhl jej přikázat k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Vzhledem k tomu, že většinu věcí okomentoval pan ministr, asi tady nebudu dále zdržovat a podrobně to rozebírat. Jedná se v drtivé většině o technickou novelu, i když jsou tam samozřejmě změny, které podle mě jsou ku prospěchu tohoto procesu. Všichni víme, jaké jsou zásadní problémy s výstavbou dopravní infrastruktury, ať je to D8, 35 nebo 47. Návrh je podle

mě v pořádku. Je v souladu s právním řádem České republiky i právem Evropského společenství a koaliční dohodou a v každém případě splňuje kritéria účelnosti vynakládání veřejných prostředků a to si myslím, že je podstatné.

Mé stanovisko zpravodaje je proto propustit tento vládní návrh zákona do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Prosím, pan poslanec Pavel Hojda se hlásí jako první do obecné rozpravy.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, byla předložena novela zákona, respektive zákon, který se pokoušela Sněmovna projednat již několikrát. Já si myslím, že vláda předložila návrh zákona, který je podle mého názoru dobrý, záměr je velice dobrý. Budou tam zřejmě asi některé věci, které bude zapotřebí diskutovat, týká se to některých lhůt na případné odvolání, týká se to i případné diskuse, které soudy by měly řešit případné podání žaloby, jestli to je civilní soud, nebo správní soud, ale jinak si myslím, že tato novela bude mít určité podporu napříč spektrem a je potřebná pro zajištění a lepší zhodnocení možností výstavby dopravní infrastruktury a zamezí se hlavně spekulantům s pozemky a také těm, kteří účelově chtějí bránit výstavbě dopravní infrastruktury.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hojdi. Hlásí se někdo dále? Pan kolega Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Při předložení tohoto návrhu zákona se mi skutečně chce zvolat konečně!, protože stávající praxe, že máte louku, tato louka má hodnotu 10 korun na metr čtvereční, možná dokonce ještě menší, a z územně plánovací dokumentace vyplývá, že zde povede právě nějaká dopravní stavba nebo jiné technické zařízení a stát vykoupí tuto louku za cenu stavebního pozemku, to znamená mnohonásobně, někdy dokonce setkrátnásobně než za cenu právě obvyklou, já nerozumím tomu, jak je možné, že při vyvlastňování se doposud ve většině případů nevykupuje za cenu obvyklou, ale naopak za cenu takzvaně úřední zjištěnou, a to je za cenu stavební, a to za situace, kdy sám stát řekne, že bude vyvlastňovat, na základě toho změni právě určení nemovitosti, toho pozemku, a vykupuje jej tedy za cenu mnohonásobně vyšší. Tudíž tento návrh zákona, jak řekl kolega Hojda, já jednoznačně vítám.

Vnímám zde rovněž za diskutabilní určení právě příslušnosti soudu,

jestli to mají být správní soudy, nebo civilní, ona je to i otázka rozlišení agend, ale tím nechci zdržovat.

Jediná věc je, zda do zákona nezakomponovat ještě motivační složku pro ty držitele pozemku, kteří tedy budou souhlasit s tím, že stavba je prováděna ve veřejném zájmu, jako to mají například v Německu, kdy k té obvyklé ceně se jim například připočte za rychlost, za vstřícnost jednání desetiprocentní ohodnocení, jakýsi desetiprocentní bonus. Ono to ve výsledku vyjde jednoznačně levněji než to zdoluhavé správní řízení v případě námitky proti vyvlastnění dokonce do vlastního meritu věci, tudíž to dávám pouze ke zvážení. Svého času tuto věc prosazoval i pan exministr Bárta. Já se přiznám, že této části návrhu jsem byl velmi nakloněn. Víím, že v této materii to není. Je otázkou, jestli jsme schopni to do druhého čtení případně načíst. Na druhou stranu já i ten návrh, jak je předložen, považuji za zdařilý a zákončím své vystoupení tím, co jsem řekl na začátku, to znamená: konečně je tady.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná, končím. Pan ministr do obecné rozpravy nebo po skončené obecné rozpravě? Takže ještě jednou. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, končím obecnou rozpravu. Je tedy prostor pro závěrečná slova. Pan ministr má slovo jako první.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já bych chtěl poděkovat za to, co tady zaznělo, že změna je prospěšná. A k tomu, co tady říkal pan kolega Polčák, samozřejmě otázka motivace byla v té 416, která je vlastně součástí, řešena tím, že vlastně právě ten, kdo měl zájem uzavřít, tak mohl až do výše 100 %. V tuto chvíli jsme tam dali řekněme bonusová procenta u stavebních pozemků a u staveb, ale myslím si, že to je otázka nějaké motivace v průběhu projednání ve výborech, protože to je skutečně technická záležitost, která by se tam mohla objevit, to znamená nijak složitá, a pokud se na tom dohodneme ve výborech, myslím si, že by s tím nemusel být problém.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Chce pan zpravodaj se závěrečným slovem? Není potřeba.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Paní poslankyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Omlouvám

se, kolegyně a kolegové, ale teď po dohodě s předsedou výboru pro životní prostředí panem Milanem Šťovíčkem bych vás ráda požádala, aby tento tisk byl zařazen také na projednávání výboru pro životní prostředí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další návrhy na přikázání.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Chtěl bych požádat, aby to bylo přikázáno i hospodářskému výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Velebný tedy navrhuje hospodářský výbor. Ještě jsou nějaké další návrhy na přikázání? Nejsou, budeme tedy hlasovat postupně o jednotlivých tak, jak byly předneseny.

Nejprve o návrhu organizačního výboru na přikázání návrhu k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 47. Kdo souhlasí s tímto návrhem na přikázání? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přítomno 144, pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Konečná navrhuje přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování číslo 48. Kdo souhlasí s tímto návrhem na přikázání? Proti návrhu?

Hlasování číslo 48, přítomno 144, pro 52, proti 46. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Velebný navrhuje přikázání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování číslo 49. Kdo souhlasí s přikázáním výboru hospodářskému? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 49, přítomno 144, pro 60, proti 38. Návrh přijat nebyl.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a tím končím prvé čtení bodu 56, sněmovního tisku 683. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře. Prosím o klid!

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl tuto mimořádně důležitou novelu občanského soudního řádu a navazujících zákonů a abych se zaměřil zvláště na probíhající rozpravu na ústavněprávním výboru, která přinesla celou řadu důležitých podnětů, které byly zapracovány do usnesení ústavněprávního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, já vás ještě jednou v úvodu přeruším. Všechny, tím myslím opravdu všechny, žádám, aby věnovali pozornost tomuto bodu.

Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Předložená novela upravuje velmi mediálně citlivé a i společensky závažné téma výkonu rozhodnutí v České republice a upravuje otázky, které souvisí s činností tzv. soukromých exekutorů, kteří jsou dnes součástí řekněme justičního systému a výrazně se podílejí na vymáhání pohledávek v České republice.

Praxe ukazuje, a nejsou to jen problémy ukázané v médiích, že s touto profesí, která vznikla jako nejmladší právnická profese v roce 2001, je spojena celá řada problémů. Je to dáno i tím, že exekutorská činnost byla upravena nikoliv kdysi vládní úpravou zákona, ale v zásadě na koleni připravenou poslaneckou iniciativou, a my se tak permanentně snažíme reagovat na řekněme nedostatky této právní úpravy a na problémy, které praxe teprve v posledních letech přináší. Tento návrh tedy je v zásadě mimořádně komplexním návrhem, který byl čtyřikrát diskutován na ústavněprávním výboru a řeší celou řadu otázek, které praxe přináší.

Cílem návrhu, jak toho původního vládního, tak toho, co bylo prodiskutováno a doplněno na ústavněprávním výboru jako jakási dohoda mezi členy ústavněprávního výboru a mezi Ministerstvem spravedlnosti, je odstranit praktické problémy, které se při aplikaci současné právní úpravy vyskytují, zpřesnit postavení účastníků exekučního řízení, lépe chránit jak práva povinných, tak věřitelů, ale také řešit problematiku, která je v tuto chvíli spíše problémem státu, nicméně má i dopad na výdaje daňových poplatníků na financování justice, a to je ten fenomén, že nemalou část ad-

ministrativních úkonů v exekučním řízení stále vykonávají administrativní pracovníci na soudě, i když by to mohli vykonávat třeba soukromí exekutoři a tím by se minimálně výrazně ušetřilo. Je třeba říci, že dnes na běžném okresním soudu 20 až 30 % administrativy administrativních pracovníků činí administrativní úkony v exekučním řízení a z pohledu předkladatele se jedná opravdu o záležitost mimořádně nákladnou a do určité míry zbytečnou, protože je možné najít efektivnější modely, které ochrání práva dlužníků, ochrání práva věřitelů a přitom nebudou tak výrazně zatěžovat stát, který samozřejmě celou justiční sféru a tedy i platy zaměstnanců soudů financuje. Tedy i tyto problémy předložený návrh řeší.

Já zde nebudu hovořit o všech změnách, které tento návrh přináší, neboť se jedná opravdu o desítky změn. Zdůrazním alespoň ty, které považuji za mimořádně důležité.

Jsem velmi rád, že se po debatě na ústavněprávním výboru podařilo do návrhu zákona doplnit tzv. předžalobní výzvu. To znamená, je to institut, který dává věřiteli povinnost ještě předtím, než se obrátí na soud vůči neplaticímu dlužníkovi, jej ještě jednou vyzvat před podáním samotné žaloby a dát mu tak poslední šanci, aby dlužník dobrovolně zaplatil. Myslím si, že tato změna zákona odstraní přílišnou tvrdost, odstraní případy, se kterými se asi každý z nás ve své v poslanecké kanceláři setkává, kdy někdo opomine zaplatit malý dluh, opomine zaplatit poplatek za elektřinu, opomine zaplatit dluh za černou jízdu v tramvaji a po několika letech je pak nucen platit několikanásobek této částky. Myslím si, že tato šance, kterou zde takto dáváme, je správná a odstraňuje přílišnou tvrdost zákona, aby byli výrazně postiženi opravdu pouze ti, kteří věděli, že dluží, měli šanci zaplatit, a přesto dobrovolně nezaplatili.

Za velmi důležité pak považuji změny, které se dotýkají omezení generálního inhibitoria, což je věc, která byla hodně medializovaná třeba v souvislosti s blokací Karlova mostu pro dluh 100 tis. korun, kdy dlužníkem bylo hlavní město Praha. Do budoucna blokace majetku dlužníka bude odviset na výši dluhu a bude o tom rozhodovat soudní exekutor.

Celkově cílem této novely je snižovat náklady na exekuce. Jednou z věcí, která výrazně přispěje ke snížení nákladů, je tzv. spojování exekucí, kdy dlužník má více exekucí, nebude platit jednotlivé náklady za jednotlivé exekuce a dojde k sečtení jak jednotlivých řekněme dluhů, tak i nákladů na vymáhání takového dluhu.

Stejně tak se nově limitují peníze pro exekutora, co se týče výdajů na cestovné a náhradu za ztrátu času. Považuji to taky za mimořádně správné a spravedlivé. Výrazně se zpřísňuje kárná odpovědnost exekutorů, čili do budoucna se zavádí princip třikrát a dost, kdy potřetí poruší-li exekutor pravidla a je-li kárně odsouzen, může přijít o své právo vykonávat činnost exekutora, ztrácí právo řídit exekutorský úřad.

Novela obsahuje celou řadu dalších věcí, které považuji za mimořádně důležité. Jsou to drobnosti, které zpřesňují pravidla při například velmi citlivých zásazích do soukromí člověka, kdy dochází k tzv. mobiliární exekuci, jsou zajišťovány movité věci, které dlužníkovi patří. Do budoucna se bude provádět při takovémto zásahu do soukromí osoby zvukový a obrazový záznam, aby bylo možné případně posoudit, zda se úředníci, zaměstnanci exekutora, chovali podle zákona, nebo zda zásah dosahoval extenzivní a excesivní povahy.

Chci ještě říci, že jsem víceméně velmi uvítal, když návrh byl ještě opětovně projednán ústavněprávním výborem a ústavněprávní výbor tedy neměnil už své původní usnesení, ale doporučil ještě podpořit návrhy pana zpravodaje, pana poslance Staňka. Se všemi návrhy, které zde pan poslanec Staněk takto zde bude předkládat, Ministerstvo spravedlnosti souhlasí, až na jednu věc, kterou za chvíli zmíním.

Zvláště chci zdůraznit, že Ministerstvo spravedlnosti vítá tu část tzv. Staňkova návrhu, kde dochází k upřesnění zahajování exekucí, kdy do budoucna se nevylučuje pozice soudu jako takového, nicméně se volí administrativně mnohem méně náročné řešení, než je současný stav. To znamená, že exekutor bude pověřován soudem na základě svého návrhu, který pošle elektronicky na soud. Soud to pouze zkontroluje a v případě dodržení náležitostí exekutora pověří. Staňkova novela nám umožňuje posílit principy eJustice, elektronizace justice v oblasti exekucí. To je mimořádně důležitý počin.

Jedinou věc, kterou ministerstvo vnímá jako určitý problém, a je korektní to tady říci, je řekneme dlouhodobý spor o to, nakolik exekutoři mají, či nemají vykonávat tzv. exekutorské zápisy, což jsou v zásadě veřejné listiny, které mohou sloužit potom jako exekuční titul pro vymáhání práva. Na jedné straně platí teze, že to, že se před několika lety zavedly tyto exekutorské zápisy do praxe, vede k tomu, že je zde jakási konkurence vůči notářům a pro někoho, kdo chce rychle sepsat takovýto titul, je zde možnost vybrat si mezi notářem a exekutorem. Tedy má to svoji praktickou dimenzi. Na druhou stranu – a to je důvod, proč Ministerstvo spravedlnosti souhlasí se zrušením exekutorských zápisů, a tedy nesouhlasí se Staňkovou novelou, která toto zpátky vrací, je to, že z pohledu základního dělení právnických profesí je to zkrátka špatně. Exekutor má vymáhat, má naplňovat právo, má být tím, kdo zkrátka je v té poslední fázi dosahování spravedlnosti. Ve chvíli, kdy zde je exekuční titul a dlužník dobrovolně neplní, neměl by být tím, kdo samotný exekuční titul vytváří, resp. zakládá. To je důvod, proč Ministerstvo spravedlnosti také podpořilo Legislativní radu vlády, která navrhovala zrušit exekutorské zápisy, které v zásadě byly načteny před několika lety opět zde na půdě Poslanecké sněmovny jako poslanecká iniciativa myslím dr. Koudelky.

Bude záležet tedy na Poslanecké sněmovně, jak se rozhodne. Zda půjdeme cestou řekneme té právní čistoty rozdělení jednotlivých právnických profesí a zrušíme exekutorské zápisy – toto je preference Ministerstva spravedlnosti –, nebo zda zachováme současný stav, u kterého, korektně říkáme, nečiní v praxi nějaké výraznější problémy, resp. my o nich nevíme, a tedy umožňuje, jak už jsem řekl, občanům si vybrat, zda zvolí služby notáře, nebo exekutora. Primárně by ovšem tuto roli měli právě vytvářet notáři. Necháme na hlasování vás. Není to pro nás fatální záležitost, nicméně přikláníme se spíše ke zrušení.

Dámy a pánové, tolik tedy můj stručný komentář k této novele. Opravdu jsem přesvědčen, že pokud tuto novelu přijmeme, výrazně zpřesníme problematiku exekučního práva v České republice a odstraníme celou řadu excesů, které v poslední době jsou předmětem společenské debaty a které oprávněně u některých našich občanů mohou vytvářet pocit, že exekutorské právo v České republice je příliš tvrdé a určitých novel a změn by si zasloužilo.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Zpravodajem výboru je pan poslanec Pavel Staněk, usnesení výboru nám byla doručena jako sněmovní tisky 537/1–3. Prosím tedy nyní o slovo pana zpravodaje.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně. Dobré dopoledne, nebo spíš už dobré odpoledne, dámy a pánové.

Jak tady pan ministr spravedlnosti už několikrát zmiňoval během svého vystoupení, tento tisk, který tady dnes prodiskutováváme ve druhém čtení, opravdu byl velmi podrobně – musím říct velmi podrobně jako málokterý zákon, který tady ve Sněmovně je – prodiskutováván na ústavněprávním výboru. Bylo to celkem čtyřikrát, naposledy se tak stalo 24. května.

Ústavněprávní výbor přijal k tomuto tisku 537 komplexní pozměňovací návrh, který máte samozřejmě k dispozici. I na posledním projednávání 24. května byla ještě dodiskutována spousta dalších věcí, které potom byly více méně zhmotněny v mém pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Takže tolik jako zpravodaj k tomuto tisku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Viktor Paggio. Dostává tedy slovo jako první.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, krátký komentář k exekučnímu řádu a exekucím, kterým jsem se v posledních týdnech a měsících poměrně intenzivně věnoval.

My jsme na ústavněprávním výboru o tom ze široka diskutovali. Já jsem tam přinesl hned několik návrhů, s některými jsem uspěl, s některými jsem neuspěl. Uspěl jsem se slučováním bagatelních pohledávek, uspěl jsem také s prodloužením lhůty k dobrovolnému plnění z 15 na 30 dnů. Neuspěl jsem s údaji z centrální evidence exekucí zdarma a neuspěl jsem s krajskou teritorialitou, se kterou jsem tam přišel dvakrát. To mě mrzí asi nejvíc, protože nějakou formu územní působnosti u exekutorů doporučoval i veřejný ochránce práv, kterého jsme tu dnes měli dopoledne a který po územní působnosti volá ve své výroční zprávě, kterou nám zde představoval.

Celkově musím uznat, že Ministerstvo spravedlnosti bylo nadmíru komunikativní. Jenom bych jej možná požádal, aby příště maximum legislativy směřovali standardní cestou.

Debata byla věcná. Já sám jsem se od kolegů z právní praxe dozvěděl mnoho zajímavého, a proto pléduji, aby Sněmovna podpořila komplexní pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Jde o krvavý a vyvážený kompromis. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci. Prosím nyní ještě, zda se někdo hlásí? Pan kolega Polčák v obecné rozpravě.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já pouze toliko k tomu legislativnímu procesu. Samozřejmě je to relativně nyní komplikované v tom, že zde máme komplexní pozměňující návrh, na který bude navazovat ještě návrh pana zpravodaje k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu. To zmátlo i některé organizace, které k tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu prostě váží své další námitky, nevědíce například, že tyto námitky jsou řešeny tím dodatečným podporujícím usnesením, které je vypořádáno návrhem pana zpravodaje.

Já pouze k tomu, kam se ta norma dále posunula. Jednoznačně vítám to, že o návrhu na povolení exekuce, resp. na pověření provedení exekuce bude rozhodovat soud. Představu, že by takto činily soukromé, byť ze zákona určené osoby, považuji za nešťastnou, a proto vítám ten posun. Myslím, že je to posun správným směrem a že i toto formální soudcovské rozhodování je pořád činěním úkonu soudu ve smyslu čl. 90 Ústavy, a myslím si, že tento prvotní úkon je nenahraditelný jinou osobou. To je situace, kdy je samozřejmě spor nebo kdy dochází k vymození tohoto dluhu vynutitelnou cestou.

Pokud jde o problematiku exekučních zápisů. Přiznám se k tomu, že

jsem byl kritikem činnosti exekutorů, protože několik exekutorů a konkrétních jmen způsobilo to, že tato profese má skutečně velmi sporný zvuk u mnoha občanů. Ne z toho důvodu, že by dlužník neměl plnit, probůh naopak, vždy by měl plnit, ale že mnohdy byly účelově z nich vymáhány nad rámec obvyklých podmínek daleko vyšší částky, než měli původně platit, a to tedy bylo ryze účelovým postupem exekutora vyložené zaviněno. A myslím, že Ústavní soud na to reagoval velmi bryskně a tyto náklady exekutorů omezoval.

Na druhou stranu činnost exekutora by měla vždycky směřovat k tomu, aby byl vymožen dluh, protože ve prospěch věřitele, v jeho zájmu, je tato činnost exekutora. Nezapomeňme, že zde bychom primárně měli sledovat hledisko ochrany práv věřitele a ochrany i legitimních, ale zdůrazňuji skutečně jediné odůvodnitelných zájmů dlužníka.

A za této situace, kdy věřitel a dlužník se dohodnou a činnost exekutora má směřovat k tomu, aby byl vymožen dluh, tak mi exekutorské zápisy nevadí, ale to pouze za jedné jediné podmínky, že tento exekutor, který takto napomůže ke splnění dluhu, nastaví podmínky splatnosti a dlužník to dobrovolně podepíše, že tento exekutor nebude provádět tu exekuci. To znamená, opakují, jestliže exekutorská činnost směřuje k tomu, aby bylo splněno to, co je dluženo, a věřitel tedy se domohl svého oprávněného majetkového nároku, tak za situace, kdy s tím dlužník souhlasí, tak si myslím, že tato činnost exekutora, pokud on sám v té věci nebude dále konat, není v neprospěch dlužníka, naopak je ve prospěch obou dvou stran, a tento významový posun já tedy vítám. Pokud by tam ta podjatost nebyla, tak já bych takovýto návrh úpravy nepodpořil.

V tomto smyslu podporuji návrh pana poslance Staňka. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je nějaká další přihláška do obecné rozpravy? Paní poslankyně Ivana Weberová, poté další – paní poslankyně Jana Suchá.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo a budu velice stručná. Já bych pouze chtěla uvést, že si myslím, že tato novela je krok správným směrem. Často jsem zachytila z veřejnosti hlasy volající po zrušení soukromých exekutorů jako takových, ale domnívám se, že to by vůbec nebylo správné řešení, protože poté kdy byli soukromí exekutoři jako právní profese zavedeni a bylo jim svěřeno právo vymáhat pohledávky, vymáhat soudní rozhodnutí, tak vymahatelnost práva v ČR se podstatným způsobem zvýšila. Na druhou stranu je samozřejmě pravda, že při jejich činnosti dochází k excesům a k tomu by samozřejmě docházet nemělo, ale myslím si, že se tomu dá předejít zvýšenou kontrolou nad jejich činností, k čemuž by právě tato novela měla výrazně přispět.

Já musím říct na rozdíl od svého předřečníka, že jsem byla trochu zklamána tím, že se opustil původní záměr ministerstva, že exekuce bude zahajovat sám exekutor. Chápu také to, že takový návrh by byl veřejností v situaci, kdy exekutoři jsou obecně negativně vnímáni, tak by to byl návrh mediálně poměrně nebezpečný, nicméně se domnívám, že věcně se v případě nařizování exekucí nejedná o rozhodnutí složité, nebo které by mělo nějaké dalekosáhlé následky, a že s tímto neměly problém paradoxně ani organizace zabývající se ochranou práv právě dlužníků a spotřebitelů. Ale nicméně chápu ty důvody a já jsem právě tu verzi podporovala z toho důvodu, aby došlo k odbřemenění soudů a k tomu, aby jejich činnost mohla být napřena směrem do skutečně složitých rozhodovacích činností, které musí soudy vykonávat. Ale ten pozměňovací návrh je takovým kompromisem, který by neměl soudy dále již nadměrně zatěžovat.

A ještě jsem chtěla doplnit k teritorialitě, po které bylo také voláno, že si myslím, že řešení, které je obsaženo v pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru, je velice dobrým kompromisním řešením, protože tím, že se zavede strop na náhradu nákladů exekutora ze strany povinného, tak se tím vyřeší v podstatě nejpodstatnější námitka, a to že by povinný měl hradit zvýšené náklady s dojížděním exekutora z jeho sídla do místa výkonu exekuce.

To je vše. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Weberové. Faktická poznámka? Faktická poznámka – pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Může být i faktická. Já se skutečně do těch dvou minut vejdu.

Já jsem ještě zapomněl ve svém vystoupení na jednu problematiku a to je otázka lichvy. Chci upozornit na to, že exekutoři nemají v popisu práce nadstavovat plnění tak, aby bylo příznáno i to, co je de facto dneska lichvou. To se nedotýká jejich činnosti, resp. oni skutečně vymáhají pouze vykonatelné tituly. Tuto problematiku, pokud na ni různé organizace upozorňovaly, řeší i jiné návrhy Ministerstva financí, které jsou aktuálně i v legislativním procesu, a myslím si, že by se na tento díl dalšího zaměření činnosti nejen tedy ministerstva, ale i nás poslanců, že bychom se skutečně na to měli zaměřit, protože problematika lichvy, spotřebitelských smluv a možnosti, že na základě ryze formálních dokumentů a určité slabosti jedné strany dochází k přiznání velkého, nadhodnoceného plnění oproti tomu, co je původní dluh, je skutečně významná, ale nesouvisí s vlastní činností exekutorů. Tam je obecně problém právě v nadhodnocování nákladů exekuce. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Jana Suchá má slovo, poté pan kolega Jeroným Tejc.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, při projednávání tohoto návrhu zákona jsem se setkala s názory, že exekutoři jsou špatní, dlužníci jsou chudáci. Kde je věřitel? Neslyšela jsem za celou dobu, že by se dělo nějaké bezpráví věřiteli, a právě většinou věřitel je ten, komu se děje bezpráví. Já bych byla ráda, a bychom si všichni uvědomili, že není špatný exekutor, není chudák dlužník, ale špatné je využívat systém a neplatit své splatné závazky. S ohledem na tuto skutečnost bych se ráda přiklonila k pozměňovacímu návrhu pana poslance Staňka a konkrétně tedy k exekutorským zápisům. Sama jako praktikující advokát vím, že sehnat notáře, který vám sepiše zápis s přímou vykonatelností, je velký problém. Většina notářů to dělat nechce, nemá na to čas, a pokud vám vůbec dají nějaký termín, tak ten termín se řádově pohybuje tak zhruba za měsíc od doby, kdy si ten termín obvolám. Kdykoliv jsem volala nějakému exekutorovi, vyšel mi okamžitě vstříc, přijel na místo, a proto se přikláním k tomu, abychom vyšli vstříc i našim věřitelům, kteří by měli mít právo domoci se svých práv a měli by mít právo, možnost vybrat si, jestli chtějí mít zápis hned, a v tom případě si myslím, že je potřeba, aby zápisy zůstaly zachovány i exekutorům. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jeroným Tejc má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, témat je celá řada a myslím, že hlavně zazní ve třetím čtení. Já se proto omezím skutečně spíše na detaily a poznámky k tomu, co bylo řečeno teď některými mými předřečníky.

Souhlasím naprosto s panem poslancem Polčákem, který tady říkal, že je potřeba se zabývat lichvou. Také bych připomněl, že tady dvakrát sociální demokracie předložila zákon, který by řešil nepřiměřené přírážky, sankce i vysoké RPSN, tedy roční procentní sazbu nákladů, a tento návrh byl odmítnut pravicovou koalicí. Takže je to vždy tak, že všichni to chceme řešit, naše návrhy se odmítají, a pak se říká a slibuje, že se tady objeví v budoucnu. Já doufám, že se objeví, a za nás jako za sociální demokracii mohu slíbit, že ať už je vypracuje kdokoliv a předloží kdokoliv, budeme k nim přistupovat věcně a podpoříme všechny rozumné návrhy.

To, co bude ještě tématem a bude nepochybně debatováno, jakmile se tento návrh zákona vrátí ze Senátu – a o tom nepochybuji, protože proces jeho přijímání byl nejen velmi dlouhý, ale také velmi chaotický. Musím říct, že mě překvapil ze strany Ministerstva spravedlnosti způsob, jakým se tak-

to zásadní novela vypořádává. Na jedné straně je tady snaha ministerstva vyhovět návrhům a připomínkám ze strany poslanců a dalších sdružení, což je jistě chválihodné, ale ve chvíli, kdy se zjistí, že tyto připomínky jsou natolik zásadní, že v zásadě je původní návrh ministerstva zcela odmítnut nebo z velké části přeměněn komplexním pozměňovacím návrhem, na kterém se samozřejmě Ministerstvo spravedlnosti podílí, pak myslím, že by bylo daleko poctivější a férovější, aby se takový návrh vrátil zpátky k přepracování a aby se ministerstvo v souladu se všemi legislativními pravidly tímto návrhem zabývalo, protože já jsem přesvědčen, že se tento zákon nakonec v praxi ukáže v řadě ohledů jako neaplikovatelný a způsobí možná více problémů, než si dnes dovedeme připustit.

I když vnímám, že je to špatně, i když jsem přesvědčen, že takto se přistupovat k zákonům nemá, tak nebudu dávat návrh na vrácení k dopracování, protože toho času, který jsme už ztratili ve vztahu k tomu, abychom omezili některé věci, které v případě praxe exekutorů nejsou správné a všichni je považujeme za nedobré, bychom ten čas skutečně ztratili ještě více. Takže ten návrh nepodám.

K tomu konkrétnímu návrhu a k tomu, co se pravděpodobně bude projednávat na úrovni Senátu. Bude debata a ta debata mimo jiné zahrne to, o čem tady také někteří z předřečníků hovořili, a to je výše nákladů, zejména nákladů na právní zastoupení. Já myslím, že není normální a není správné, aby pohledávka ve výši tisíce korun za dopravní podnik se vyšplhala na 20 tisíc korun a těchto 20 tisíc korun bylo exekuvováno, přičemž ten původní věřitel dostal oněch tisíc korun a těch 19 tisíc si rozdělili advokáti a exekutoři. Říkám to i z pohledu advokáta, kterým jsem byl a myslím, že je potřeba se zamyslet nad tím, jak tento způsob omezit. Byť Ministerstvo spravedlnosti určitým způsobem reagovalo po těch výtkách, které tady v minulosti byly, a snížilo odměnu, tak podle mého názoru u těchto bagatelních pohledávek to snížení je minimální a v zásadě neřeší to, co by řešit mělo, to znamená to, aby maximální přírážka byla někde ve výši tří nebo čtyř tisíc korun u pohledávky třicetikorunové, nebo dokonce která je promlčená a která je ve výši 20 korun, nikoliv 15 nebo 17 tisíc. K tomu ale povedeme debatu. Jak říkám, předpokládám, až se tento návrh vrátí ze Senátu, a jsem přesvědčen, že bude podobný model, který bude toto řešit, obsahovat.

Já bych si dovilil přihlásit se k jednomu svému pozměňovacímu návrhu, který –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nechcete to udělat, pane kolego, až v podrobné rozpravě?

Poslanec Jeroným Tejc: Ano, učiním to, nicméně bych jej krátce

odůvodnil, aby případně na něj mohlo být reagováno. Týká se to sídla exekutorské komory.

Já se přiznám, že jsem zřejmě méně chápavý, proto jsem nepochopil, proč bez jakéhokoli odůvodnění je do návrhu navržena změna, že sídlo exekutorské komory se z hlavního města justice, z Brna, přesouvá do Prahy. To, co jsem si mohl přečíst v důvodové zprávě, je, že toto opatření by mělo zlepšit dostupnost sídla komory. Já musím říct, že mě to překvapilo, protože jsem si doteď jako rodilý Brňan, který pravidelně dojíždí do Prahy sem na jednání Poslanecké sněmovny, vždy myslel, že Brno je poměrně dostupné. Jezdí tam jak automobilová doprava, tak tam jezdí vlaky, tak tam létají letadla a myslím si, že jestliže se lidé mohou každý den přepravovat za různými institucemi a za prací do Prahy ze všech koutů republiky, tak není důvod, abychom se tvářili, že jediné dostupné místo v České republice je Praha. Já mám Prahu velmi rád, ale myslím, že pokud se to týká justičních orgánů, případně orgánů komor, které tam již byly zřízeny, a ne navrhují žádný nový přesun, tak si myslím, že sídlo exekutorské komory v Brně tam může zůstat, ničemu to nevadí, a myslím si, že není potřeba jej přesouvat do Prahy.

Tolik návrh, ke kterému se posléze přihlásím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ještě do obecné rozpravy. Pan kolega Rom Kostřica. Pardon. Faktická poznámka paní poslankyně Jana Weberová. Máte přednost s faktickou poznámkou.

Poslankyně Ivana Weberová: Já děkuji. To je skutečně technická poznámka. Já bych chtěla reagovat jenom na to, co zde bylo řečeno o těch excesivních nákladech řízení. Jenom k tomu chci uvést, že jednak tady byly sníženy sazby v té vyhlášce, ale poté bych chtěla také poukázat na už v současné době konstantní judikaturu Ústavního soudu, který v případě, že se na něj obrátí stěžovatel s tím, že jeho náklady řízení byly několikanásobně vyšší, než je sporná částka, tak on v těchto případech skutečně konstantně již rozhoduje tak, že ruší ta rozhodnutí a zastává stanovisko, že obecné soudy by v těchto případech měly brát jako skutečnost zvláštního zřetele hodnou, že částka těch nákladů řízení několikanásobně převyšuje tu spornou částku a měly by se náklady v těchto případech ukládat nižší. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní tedy pan kolega Rom Kostřica. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo.

Já budu velmi stručný. Já bych tady chtěl jenom upozornit na jednu věc, která tady nebyla zmíněna, že v žádné jiné zemi, nebo ve všech zemích kontinentálního práva neexistuje vyhotovování exekučních titulů, že by byl svěřen tomu, kdo sám provádí tuto exekuci. Ve všech zemích kontinentálního práva sepisují smluvní exekuční tituly jen notáři, protože jsou nestranní. Jejich úloha v sepisování exekučního titulu končí, na případné exekuci se nijak nezúčastní. Já se domnívám, že by muselo rovněž dojít ke značnému nárůstu exekucí, kdyby to bylo zachováno tak, jak navrhoval pan poslanec Staněk, kdy má být zachována pravomoc soudních exekutorů sepisovat exekuční zápisy jakožto exekuční tituly. A uvědomte si, že nyní už připadá asi 15 exekucí na jednoho exekutora denně.

Jak zde zmínil pan poslanec Polčák, že je zde nějaká určitá záruka, aby nedocházelo k podjatosti tím, že exekutor, který sám sepíše exekuční titul, sice sám exekuci neprovede, ale odkázal by věřitele k provedení exekuce na spřízněného exekutora, a dá se tedy předpokládat, že by tento exekutor mu potom tuto protislužbu vrátil.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Jsme stále ještě v obecné rozpravě. Proto se ptám na přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná. Končím obecnou rozpravu. Jsme tedy tím pádem v rozpravě podrobné a tady mám dvě přihlášky. Pan kolega Igor Svoják, poté pan kolega Jeroným Tejc. Ještě pan poslanec Staněk. Pan poslanec Igor Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu pana poslance Borise Štastného, který byl evidován pod sněmovním dokumentem číslo 2584, a velmi stručně zdůvodnil tenhle pozměňovací návrh.

Během roku dochází v celé řadě případů k několika tisícům, ne-li statisícům požadavků exekutorů na zdravotní pojišťovny, a to za účelem poskytnutí součinnosti, a samozřejmě těmto zdravotním pojišťovnám tím vznikají při poskytování této součinnosti jakési náklady. Tento pozměňovací návrh řeší odměňování pojišťoven od exekutorů v souvislosti k těmto nákladům. A chci upozornit, že se částka, v které ty náklady se budou pohybovat, pohybuje okolo 10 korun, takže to nejsou žádné závažné sumy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále paní poslankyně Jana Suchá v podrobné rozpravě.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 2570. V krátkosti bych jej odůvodnila.

Navržená právní úprava má za cíl z výkonu rozhodnutí prodeje movitých věcí vyloučit domácí zvířata, neboť současný občanský zákoník domácí zvířata považuje za věc, a jedná se sice o zvířata, k nimž má chovatel obvykle velmi silný citový vztah. Konkrétně úprava zní: Takto jsou z výkonu rozhodnutí vyloučena zejména zvířata, u nichž hospodářský efekt není hlavním účelem chovu a která slouží člověku jako jeho společník. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já si dovoluji přihlásit se takto formálně ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 2574, který jsem již odůvodnil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Zeptám se ještě na další přihlášky do podrobné rozpravy. Pan kolega Staněk byl teď ohlášen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Paní předsedkyně, já jsem ještě chtěl v úvodu právě té podrobné rozpravy říci, že by bylo dobré, aby komplexní pozměňovací návrh, který byl přijat ústavněprávním výborem, byl brán jako základ pro další projednávání ve třetím čtení.

V průběhu této podrobné debaty bych se také rád přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 2606. Je to ten návrh, o němž jsme tady už hovořili a byl tady některými kolegy zmiňován. Je to návrh, který byl podpořen ústavněprávním výborem při projednávání 24. května tohoto roku. Já bych jenom ve stručnosti ten návrh představil. Týká se asi osmi bodů, o nichž tady byla řeč už ze strany pana ministra a případně některých mých kolegů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte. Jestli byl předložen písemně, není potřeba. Já vám nechci brát slovo. Já jenom upozorňuji, že je čas a dostala jsem avízo, že chcete, aby byl ještě projednán následující bod. Pokud to chcete opravdu, tak šetřte časem sami. Není mým úmyslem vám do toho nějak vstupovat, jenom vás na to upozorňuji.

Poslanec Pavel Staněk: Dobře, paní předsedkyně. Já jsem chtěl říci něco k exekutorským zápisům, které jsou právě obsaženy v tom

pozměňovacím návrhu. Obavy některých kolegů, kteří tady vystupovali, že exekutor sám bude vykonávat to, co sepsal, jsou liché, protože ten návrh to obsahuje přesně naopak. To je všechno, co jsem chtěl říci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Petřů. Prosím.

Poslanec Jiří Petřů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych se formálně přihlásil k pozměňujícímu návrhu číslo 2065 pana kolegy Stanislava Křečka, který je dnes řádně omluven. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nemá-li žádná, končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení sněmovního tisku 537. Končím projednávání bodu 10. Děkuji panu ministrovi, děkuji také panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

15.

Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - druhé čtení

Za navrhovatele tento návrh uvede pan poslanec Pavel Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně. Opravdu ve stručnosti, protože jak jste upozorňovala již v předchozím projednávání, čas je velmi krátký.

Dámy a pánové, tento návrh zákona je také velmi krátký. Projednávali jsme ho tady již při prvním čtení. Byl tady velmi dobře odůvodněn. Myslím si, že byl odůvodněn dobře i na ústavněprávním výboru, kde k tomu byl přijat komplexní, resp. doplňující pozměňovací návrh. Jedná se skutečně o úpravu trestního řízení zejména v oblasti podmíněných propuštění. Materie je to velmi jednoduchá a já bych požádal o její podporu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Záznám z jednání a usnesení výboru nám byly doručeny jako sněmovní tis-

ky 584/2 a 584/3. Nyní dostává slovo zpravodaj výboru ústavněprávního. Za omluveného poslance Stanislava Křečka se této role ujme pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane zpravodaji, ústavněprávní výbor projednal tento svůj tisk na dvou zasedáních. Na prvním neschválil usnesení, kterým by doporučil schválení tohoto tisku, na druhém byl přinesen pozměňovací návrh pana navrhovatele, který fakticky vycházel z diskuse ve vládě a z diskuse, kterou vedlo Ministerstvo spravedlnosti s ostatními resorty a která by měla vést k tomu, abychom alespoň částečně snížili nárůst počtu vězňů ve věznicích v této zemi. Měla by vést k tomu, že v některých případech, v těch řekneme nejflagrantnějších možná ne chyb, ale přehmatů, které se udělaly v novém trestním zákoníku ve věci zejména zanedbání povinné výživy a otázek maření úkonu veřejného činitele, maření veřejného rozhodnutí, došlo ke snížení sazby na původní sazby před platností nového trestního zákoníku a současně, tak jak už řekl pan zpravodaj, umožnila v jednodušších případech zejména prvotrestaných a zejména osob, které se ve výkonu trestu chovají extrémně dobře, jednodušší propouštění, abychom na jednu stranu nesnižovali příliš trestní sazby a na druhou stranu částečně umožnili vyklizení nebo uvolnění věznic.

Tolik zpravodajská zpráva. Doporučuji, aby Sněmovna ve znění komplexního pozměňovacího návrhu tento návrh zákona přijala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevíráám obecnou rozpravu. Jsou do ní dvě přihlášky. Paní poslankyně Marie Nedvěďová dostává slovo jako první, poté pan kolega Antonín Šedá.

Poslankyně Marie Nedvěďová: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, jak už tady bylo řečeno, původní návrh doznal pozoruhodných změn, a bohužel pozoruhodných v uvozovkách. Řada navrhovaných změn přitom zazněla i v médiích, kam je jako pokusné balonky v podstatě vysílal zejména pan ministr spravedlnosti, aby si otestoval reakci veřejnosti, takže fakticky jde o pozměňovací návrhy Ministerstva spravedlnosti, kdy takovéto změny prostřednictvím poslaneckých návrhů jsou státními orgány v poslední době činěny až příliš často.

V podstatě ve druhém čtení máme úplně jiný návrh změny zákona, než byl původně předkládán v prvním čtení, poté co návrh zákona prošel připomínkami ústavněprávního výboru, který přijal změny navržené Ministerstvem spravedlnosti. Pan ministr spravedlnosti se na mě zlobil, když jsem nedávno kritizovala časté změny nového trestního zákoníku, a- však nyní tu máme další změnu prakticky z pera Ministerstva spravedlnosti,

kteřá částečně navrácí nově přijatý trestní zákoník do původního znění, a jak řekl pan zpravodaj, v podstatě řeší přehmaty způsobené novým trestním zákoníkem.

Takovou jednou pozoruhodnou změnou, vnitřně velmi rozpornou a ne-logickou, je zejména stanovisko a nový přístup k trestnému činu zanedbání povinné výživy. Zatímco na jednu stranu se navrhuje výslovně stanovit, že za tento čin podle odstavců 1 a 2 je možno uložit nepodmíněný trest odnětí svobody pouze tehdy, když uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit jiným trestem, a trestní sazby se u tohoto ustanovení snižují opět na úroveň trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, a dokonce v odstavci 3 je potichu opuštěna trestnost zpětnosti, tedy přísnější potrestání v případě opakovaného páchání tohoto trestného činu, a na druhou stranu je navrhováno zvláštní ustanovení o trestání v § 196a, podle něž by bylo možno uložit jako přiměřené omezení, aby se pachatel tohoto trestného činu zdržel řízení motorových vozidel, kdy toto omezení by měl soud uložit zejména tehdy, je-li důvodná obava, že povinnost uhradit dlužné výživné bude mařena nebo ztěžována.

Je však nutno uvést, že toto omezení přitom nijak bezprostředně neso-uvisí s pácháním tohoto trestného činu zanedbání povinné výživy, přičemž evidentně obchází smysl stanovených omezení podle ustanovení § 48 trestního zákoníku a trestu zákazu činnosti podle § 73 tohoto zákona. Toto ustanovení může ve svých důsledcích vést naopak k tomu, že neplatičů výživného bude přibývat, například pokud by toto omezení bylo uloženo řidičům z povolání, kteří by tak přišli o zaměstnání, a tedy i o možnost získávat prostředky na placení výživného. Bude to však mít dopad i na ostatní, například při dnešní špatné dopravní obslužnosti v řadě míst se lidé bez řidičského oprávnění nebudou mít jak dopravovat do práce, k lékaři, na nákupy, jak zajišťovat péči o děti či další rodinné příslušníky. Toto opatření spíše bude zhoršovat sociální situaci. Myslím, že by se spíše měla udělat opatření, aby tito lidé měli možnost mít zaměstnání, a tudíž příjmy, z nichž by výživné mohli platit.

Podívejme se však i na druhou stránku, proč dochází k nárůstu odsouzených pro trestný čin zanedbání povinné výživy. Dle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí dvě až tři procenta zaměstnanců berou minimální mzdu. Průměrná hrubá mzda činila měsíčně kolem 20 tis. hrubého, přičemž náklady na bydlení dosahovaly téměř 30 % mzdy. Uděláme-li si rychlé propočty s náklady na bydlení, s náklady na zdravotní péči, s náklady na vzdělání a dalšími nezbytnými výdaji, které se rok od roku zvyšují, včetně inflace, dostáváme se u řady obyvatel, kteří i řádně pracují, do záporných čísel.

Vozidla, která tyto osoby vlastní, jsou zpravidla starší a jen s obtížemi

projdou STK. S mnoha pachateli tohoto trestného inu jsem se setkala ve své praxi a vím, jak na tom jsou a s jakými obtížemi získávají prostředky k obživě své vlastní, natož na placení výživného, a to vlada do budoucna počítá i s odebráním příspěvku na bydlení či dalších sociálních příspěvků.

Chápu pana ministra, že mu chybí několik desítek, stovek milionů na provoz věznic a že lidé odsouzení za tuto trestnou činnost činí jednu desetinu vězňů, kteří by přitom zde být mnohdy nemuseli, čímž by se požadované prostředky ušetřily. Ostatně si myslím, že by zde nemusela být i řada dalších osob za jiné méně závažné trestné činy nebo i některé trestné činy hospodářské povahy. A to vůbec nemluví o možnosti, že by výkon trestu nastoupili i ti, kteří se mu dosud vyhýbají a jichž je nadále několik tisíc, i přes trestnost nenastoupení do výkonu trestu.

Proto jsem tedy podávala i pozměňovací návrh, který by mohl snížit počty odsouzených, který však byl odmítnut. Navrhovala jsem především, aby ustanovení § 55 bylo doplněno tak, že skutečnost, že není možno uložit u trestných činů s horní hranicí do pěti let odnětí svobody jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody bez prokazování a řádného odůvodnění toho, proč nelze působit na ně jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Něco podobného ostatně po procesní stránce je v návrhu uvedeno v novele § 125 odst. 1 trestního řádu. Dalším návrhem byla možnost umožnit pachatelům právě trestného činu zanedbání povinné výživy, aby mohli být kdykoliv v průběhu trestu podmíněně propuštěni z výkonu trestu odnětí svobody, pokud svou vyživovací povinnost splní v celém rozsahu dodatečně a jejich čin nezanechal trvale nepříznivé následky. Při tomto podmíněném propuštění by přitom zásadně měla být ukládána povinnost řádně platit běžné výživné a podle možnosti i dluh na výživném, pokud to je na místě, tedy pokud například již vyživovací povinnost nezanikla. Tento návrh sice byl shledán zajímavým, ale byl odmítnut údajně proto, že pachatelům tohoto trestného činu byla prý dána dostatečná možnost, aby dluh na výživném mohli uhradit do vyhlášení rozsudku soudem prvního stupně, a není tedy na místě tuto možnost dále rozšiřovat.

Proto se ptám, co je důležitější – aby pachatel vykonal trest, či aby bylo uhrazeno dlužné výživné? Je větší zájem na represii ze strany státu, či na řádném placení výživného? Myslím, že tento návrh je po právní stránce logičtější a přijatelnější než návrh pana ministra obsažený v poslaneckém návrhu ohledně právní konstrukce omezení dle § 196a.

V souladu s koncepcí nikoliv restriktivní, ale restorativní justice je i můj další návrh týkající se možnosti předčasného propuštění z výkonu trestu i osob, které spáchaly majetkovou trestnou činnost, ale litovaly jí a alespoň dodatečně škodu uhradily v plné výši. Pokud tedy s tímto podmíněným propuštěním poškozený souhlasil. Zlepšilo by to postavení poškozeného, zajistilo by mu to i větší možnost, aby se domohl náhrady škody. I v tomto

případě by přitom pachatel byl ve zkušební lhůtě propuštěného na stanovenou dobu, a pokud by se dopustil další trestné činnosti, musel by zbytek trestu vykonat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Nedvědové. Pan kolega Sedla má přihlášku též do obecné rozpravy.

Já se ještě zeptám, zda se někdo bude chtít hlásit do obecné rozpravy. Pokud ano, přeruším tento bod teď, protože uplynula již doba obvyklá pro vyhlášení polední přestávky. Pokud ne, tak prosím, pan kolega Sedla má slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, návrh zákona se snaží změnou trestního zákoníku řešit přeplněnost českých věznic a špatnou ekonomickou situaci ve vězeňství, a to opravou § 88 odstavce 2, kdy by soud mohl nevyhovět návrhu ředitele věznice na podmíněné propuštění odsouzeného na svobodu, pouze pokud by bylo zjevné, že odsouzený po propuštění na svobodu nepovede řádný život. Mohu pochopit důvody pro posílení významu návrhu ředitele věznice a také snahu o snížení počtu vězněných odsouzených za přečiny. Mám však dvě obavy, že tato úprava bude fungovat ve prospěch spravedlnosti a občanů naší země.

První obavou je to, že bude velmi těžké prokazovat důvody, proč by propuštěný nevedl řádný život, a tedy nastane situace, že ředitel při přeplněnosti věznice se bude snažit snížit počet vězněných osob. Nechci říkat za každou cenu, ale určitě využije všech možností, které mu umožní změna zákona.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, druhou obavou, která souvisí s tou první, je zhoršení bezpečnosti občanů a vytváření jisté nespravedlnosti při realizaci soudních rozhodnutí. Taktéž se obávám možného zvýšení korupčního jednání ve vztahu k procesu v podmíněném propuštění. Tomu taktéž nahrává zkrácení lhůty pro podání opakované žádosti odsouzeného na šest měsíců.

Závěrem mi dovolu, vážené kolegyně a kolegové, pár poznámek k usnesení ústavněprávního výboru. Ten nad rámec návrhu a v trendu snižování počtu vězňů navrhuje změnu podmínek pro nepodmíněný trest odnětí svobody pro osoby, které zanedbávají povinnou výživu. Opět jsem přesvědčen, že namísto potírání tohoto trestného činu bude docházet k jeho rozšiřování a právě z důvodu téměř nemožnosti splnit podmínku účinné ochrany společnosti.

Naopak souhlasím se zavedením nového § 57a, přeměnou trestu odnětí svobody v trest domácího vězení. To nejen že je to moderní trend ve všech

rozvinutých demokraciích, ale možnost velmi rychlé nápravy odsouzených, kdy odsouzený neztratí kontakt s rodinou a společností a kdy se také sníží náklady státu. Tady jde ovšem o nutnost zkvalitnit a zlepšit činnost probační a mediační služby, a to zejména jejím personálním a finančním posílením.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a končím, pokud se o pravdu již nikdo nehlásí, obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyně Marie Nedvědová má slovo, po ní pan kolega Čechlovský a také pan poslanec Marek Benda avizuje své vystoupení. Prosím paní poslankyně Nedvědová.

Poslankyně Marie Nedvědová: Já se jenom přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je evidován pod číslem 2578 a jejíž jsem odůvodnila již v obecné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Jan Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je v evidenci pod číslem 2630. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Navrhuji, aby v části šesté účinnost v usnesení ústavněprávního výboru byla účinnost změněna dnem 1. ledna 2013 na dnem 1. října 2012.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se dál – do podrobné rozpravy se někdo hlásí? Nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu. Nebyly žádné návrhy, o kterých bychom mohli hlasovat. Končím také druhé čtení sněmovního tisku 584, bodu 15. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji.

Oznamuji ještě omluvy, které mi byly doručeny, abychom je měli zaznamenány. Pan poslanec Václav Votava se omlouvá z dnešního jednání po 14. hodině z osobních důvodů. Pan poslanec Bohuslav Sobotka se omlouvá z dnešního jednání z důvodů pracovních. Paní poslankyně Ivana Levá se omlouvá ve dnech 7. i 8. června z vážných rodinných důvodů. Pan poslanec Pavol Lukša se omlouvá dnes z jednání schůze od 13 hodin z

rodinných důvodů. Pan poslanec a ministr Tomáš Chalupa se omlouvá dnes od 16.45 hodin z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

A ještě oznámení. Ve 14.30 hodin bude pokračovat schůze Poslanecké sněmovny ústními interpelacemi – od 14.30 do 16 na předsedu vlády, od 16 hodin do 18 na ostatní členy vlády. Tolik upozornění z mé strany.

Ještě pan kolega Kostřica měl jedno sdělení.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych jenom chtěl připomenout poslancům, že ve 14 hodin se sejde v místnosti 106 podvýbor pro vysoké školy a vědu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a vyhlašuji polední přestávku do 14 hodin 30 minut.

(Jednání přerušeno ve 13.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dalším bodem podle našeho programu jsou

115. Ústní interpelace

kteří jsou určeni předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace. Jak již jsem řekla, nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin. Na ostatní členy vlády potom od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Ještě předtím než dám slovo první vylosované paní poslankyni Marii Nedvědové, oznamuji omluvu, která mi byla teď doručena. Z dnešní schůze se omlouvá pan poslanec Jan Florián, a stahuje tím také svoji interpelaci uvedenou pod č. 10. Toto je omluva, kterou sděluji.

A nyní tedy dávám slovo paní poslankyni Marii Nedvědové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Dalším vylosovaným v pořadí je pan poslanec Igor Svoják. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Paní předsedající, pane premiére, kolegyně a kolegové. Rozhlasová stanice Svobodná Evropa působí na území České republiky, přičemž na své zaměstnance uplatňuje v pracovních vztazích cizí právo, které je pro tyto zaměstnance vyloženě nevýhodné. Následně pracovní právní spory tak byly řešeny soudní cestou a jsou i případy, kdy věc byla předána Evropskému soudu ve Štrasburku. Tato rádiová stanice přitom odkazuje na smlouvy, které s těmito zaměstnanci podepisuje, aniž však bylo jakkoliv patrné, jakým právem se tedy jejich pracovní vztah řídí. Český stát toto mlčky tvrdí a nijak těmto osobám, bývalým zaměstnancům rozhlasové stanice Svobodná Evropa, není schopen ani ochoten pomoci, přehlíží porušování svrchovanosti České republiky. Na tuto skutečnost už poukazuje i český Helsinský výbor.

Mám proto tyto následující otázky:

1. Proč Česká republika připouští na svém území takovou diskriminaci a proč rezignuje na svou povinnost při ochraně právních vztahů vznikajících při výkonu závislé práce mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, zejména když úprava pracovních vztahů, v tomto případě v rozhlasové stanici Svobodná Evropa, ale i v jiných obdobných organizacích, je v rozporu s naším právním řádem a je výrazně v neprospěch zaměstnanců?

2. Proč vláda České republiky nepožaduje po vládě USA, aby ukončila uplatňování amerických pracovních zákonů v rozhlasové stanici Svobodná Evropa a připouští na svém území fakticky národní diskriminaci a porušování zákonů a svrchovanosti České republiky?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně. A prosím o odpověď předsedu vlády Petra Nečase.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V uvedených kauzách se jedná o čistě soukromoprávní vztah mezi fyzickými osobami a jejich zaměstnavatelem, v tomto případě Rádiem Svobodná Evropa. Je plně na obou subjektech tohoto právního vztahu, jaké právo si zvolí. Podle všeho došlo k volbě práva Spojených států amerických. Právním základem pro volbu práva je v České republice zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním.

Zda je popsaná praxe Rádía Svobodná Evropa při sjednávání těchto smluv správná, či nesprávná, etická, či neetická, není věcí právního posouzení, s výjimkou posouzení souladu s veřejným pořádkem, který by ovšem měl vstoupit při svém rozhodování v úvahu příslušný soud. Zmíněné případy jsou již podle všeho v procesu pokročilého soudního posuzování. Existuje údajně několik soudních rozhodnutí na různých úrovních, jejichž detaily nám nejsou známy.

Závěrem lze konstatovat, že uvedená problematika není primárně otázkou práva mezinárodního, ale jde pouze o posouzení relevantnosti sjednaných pracovních smluv, které je věcí soudů, nikoliv exekutivních orgánů, které nemohou nikterak zasahovat do jejich pravomoci. Nelze tedy než vyčkat jejich konečného rozhodnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Paní kolegyně má možnost k doplňujícímu dotazu. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Mám doplňující dotaz. Jsem si vědoma, že vztah je soukromoprávní vztah, ale v důsledku to bude mít vlastně důsledky i pro celou Českou republiku. Pokud Česká republika trpí již tyto subjekty na svém území, tak by měla dbát, aby jednaly v souladu se zákony, které platí v celé České republice, a neměla by se vzdávat své suverenity kontroly. Pokud by tyto osoby, které se soudí, vyhrály své spory, tak to bude Česká republika, která jim bude platit odškodné, a to by neměl český stát rozhodně přehlížet.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zeptám se pana předsedy vlády, zda chce ještě zareagovat na tento dotaz. Ano, prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci skutečně zdůraznit, že základem je náš český zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním a tento zákon umožňuje oběma subjektům tohoto soukromoprávního vztahu se dohodnout na příslušném právním uspořádání. Z tohoto pohledu tedy případné porušení zákona může konstatovat pouze nezávislý soud.

Na druhé straně znovu opakuji, nám nepřísluší hodnotit tuto praxi z jiného pohledu než pohledu právního, posuzovat jej mohou pouze nezávislé soudy. A pokud bychom do toho vsunovali politiku, jak o tom tak trošku nepochybují v případě Rádia Svobodná Evropa, s paní interpelující poslankyní máme asi velmi rozdílný názor na hodnotu a přínos této stanice v našich dějinách, tak to bych sem do obsahu této interpelace nevtahoval.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tím jsme se vyrovnali s první interpelací. Požádám nyní o slovo pana poslance Igora Svojáka, který byl vylosován na druhém místě. Oslovuje předsedu vlády Petra Nečase ve věci mezinárodního pohledu na Českou republiku. Prosím pane kolego, máte slovo.

Poslanec Igor Svoják: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážený pane ministré, vážené paní poslankyně, vážení páni

poslanci. V současné situaci, kdy je eurozóna v krizi a mnoho zemí zažívá ekonomickou stagnaci či propad, je nutné podrobně analyzovat situaci, aby bylo možné vybrat správný způsob léčby. V žádném případě totiž neexistují pouze a jen ideální řešení. Je také nutné mít na zřeteli mezinárodní instituce, které sledují vývoj celého světa, a mohou tak snadněji srovnávat způsoby řešení problémů a zemí tohoto vyspělého světa. Mohou se v ní samozřejmě projevovat ekonomické, tendenční politické a ekonomické názory, neboť ne všechny jsou vždy plně nezávislé. Přesto by bylo dobré posoudit a řekněme zprůměrovat hlavní názory např. na způsob fiskální konsolidace a reformy a z toho odvodit, zda postupujeme v České republice správně.

Dovolte mi, pane premiére, položit vám tuto otázku: Jak se na Českou republiku dívají mezinárodní organizace, např. ratingové agentury a jiné respektované instituce?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pane předsedo vlády, prosím o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ať se nám to líbí, nebo ne, pohled mezinárodních institucí je důležitý a neměli bychom ho ignorovat, a také proto všechny závěry těchto mezinárodních institucí pečlivě analyzujeme a bereme je jako nezbytnou a poměrně objektivní zpětnou vazbu. Většina těchto mezinárodních institucí nemá totiž žádný zájem na konkrétní politické nebo stranické konstelaci v naší zemi. Zvláště tehdy, jsou-li to instituce v podstatě komerčně-tržního charakteru, si troufám říci, že je jim to dokonce naprosto jedno a jediné, o co se starají, je, aby dělaly dobře svůj byznys, to znamená např. v případě ratingových agentur dobře radily investorům v oblasti nákupu např. státních dluhopisů. Z tohoto pohledu je jim opravdu jedno, kdo v této zemi vládne, a z tohoto pohledu, ať se nám to opět líbí, nebo ne, ať jsme s tím spokojeni, nebo ne, ať to uznáváme, nebo ne, je jejich názor opravdu názorem nezávislým.

Například Mezinárodní měnový fond uznává, že od loňského roku došlo k významnému pokroku při řešení střednědobých fiskálních problémů, a potvrzuje, že další kroky vlády tímto směrem jsou oprávněné. Mezinárodní měnový fond České republiky doporučuje uzákonění fiskálních pravidel či vytvoření národní rozpočtové rady, což by mohlo pomoci zamezit vzniku fiskálních deficitů z důvodu existence volebního cyklu. Jsou to mimochodem věci, které vláda má ve svém programu a které prosazuje.

Zároveň Mezinárodní měnový fond potvrzuje, že pokračování reformy penzí, zdravotnictví a daní je důležité pro zajištění dlouhodobé udržitelnosti veřejného sektoru.

Výkonnost českého bankovního systému je podle fondu velmi dobrá. Banky jsou spíše konzervativní, jsou silně kapitalizovány, mají slušné zisky a dostatek likvidity. Správa fondu také vítá úsilí České národní banky, úsilí o zlepšení požadavků na vykazování povinností bank a zintenzivnění sledování transakcí mezi matkami a dceřinými společnostmi.

Mezinárodní měnový fond rovněž chválí vládní strategii konkurenceschopnosti, která stanovuje ambiciózní cíl učinit z české ekonomiky jednu z dvaceti nejvíce konkurenceschopných ekonomik světa do roku 2020. Jako klíčový faktor pro úspěch této strategie Mezinárodní měnový fond zmiňuje posílení spolupráce mezi ministerstvy.

Názory ratingových agentur ilustruje především skutečnost, že změny ratingu České republiky jsou směrem nahoru nebo je rating ponecháván beze změny. Například agentura Moody's chválí vládní snahu provádět úpravy na příjmové i výdajové straně. Podle agentury to znamená pozitivní zprávu pro hodnocení českých úvěrových závazků. Zpráva agentury uvádí, že má Česká republika silné základy, potvrzuje důležitost pokračování reform. Moody's tedy chválí vládní snahu provádět odvážné fiskální úpravy – to cituji –, aby bylo dosaženo rozpočtového cíle snížení schodku i přes zpomalení hospodářského růstu. Agentura tak nemá problém ani např. s omezováním růstu důchodů nebo dočasným zvýšením daní pro vyšší příjmové skupiny.

Organizace OECD, tedy Organizace pro ekonomický rozvoj a spolupráci, kvituje opatření z minulých let v oblasti snižování nákladů pro rozjezd podnikání i ukončování podnikání, tj. že podnikatelům házíme pod nohy méně klacků, a je nezbytné v tomto trendu pokračovat. OECD rovněž oceňuje posílení soutěže v oblasti energetiky a komunikací. V oblasti vzdělávání Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj doporučovala systém poplatků ve vysokém školství za součinnosti s institutem studentských půjček a přesně to v podstatě děláme a jdeme tímto směrem.

Jak je tedy vidět, pohled mezinárodních institucí je veskrze pozitivní. To se mimo jiné odráží ve snižování úroků ze státního dluhu, čímž daňoví poplatníci ušetří až desítky miliard korun ročně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Ptám se pana poslance Igora Svojáka, zda chce vznést doplňující dotaz. Pokud ano, prosím.

Poslanec Igor Svoják: Vážený pane premiére, děkuji za vyčerpávající odpověď a dovoluji si vás poprosit ještě o zodpovězení následující doplňující otázky: Jak se dívají mezinárodní instituce na případné další dopady fiskální konsolidace a zda vidí nějaká další rizika.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím pana předsedu vlády o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, Mezinárodní měnový fond se obává potenciálně negativního vlivu problémů zahraničních bank na jejich české dcery. V tomto směru je důležité udržovat adekvátní kapitálové rezervy tuzemských bank a zajistit správné řízení likvidity a rozdělení kapitálu. A přesně o to se staráme. Česká národní banka je v tomto ohledu velmi opatrná. Rizikem je sice mírné snižování ratingu českých bank, ale i finanční trhy si jsou vědomy, že to je jen kvůli jejich zahraničním matkám. České banky mají velmi dobré výsledky, velmi dobrou stabilitu, velmi slušnou kapitálovou přiměřenost, která by se i při nejčernějších scénářích zátěžových testů České národní banky stále pohybovala kolem regulačního minima, což je 8 %.

Experti z Mezinárodního měnového fondu se obávají, že krize v eurozóně by se mohla zintenzivnit a to by postihlo český export ještě více než dosud. Poté by bylo nutné, aby vláda zavedla další opatření ke splnění svých cílů. Větší riziko a nesrovnatelně horší signál pro ekonomiku je totiž neplnění plánu fiskální konsolidace. Vláda tedy správně bojuje proti většímu zlu, které nám hrozí, a to jsou deficity veřejných financí. Agentura Moody's, což je agentura, které evropští politici spílají za její přílišnou přísnost, považuje vládní konsolidační opatření a úsporné snahy za důvěryhodné. Důvěra investorů tak může vést k tomu, že vládní opatření v dalších letech budou moci být teoreticky měkčí. Mezinárodní měnový fond i Moody's jasně podporují naši reformní snahu, pokusy o odložení reformu silně nedoporučují.

Rizika tedy existují. Vědí o nich mezinárodní instituce a víme o nich samozřejmě také my. Děláme nicméně maximum pro to, abychom je minimalizovali a připravili se na jakoukoli eventualitu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji místopředsedovi vlády. Tím jsme se vyrovnali s interpelací, která byla vylosována na druhém místě. Jsme u interpelace třetí, vznáší ji pan poslanec Ladislav Šincl, a to ve věci snahy o zametání pod koberec u projektu IZIP. Pan poslanec Ladislav Šincl má slovo, prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, včera jsme se zde snažili navrhnout zařazení nového zajímavého bodu do programu schůze Poslanecké sněmovny. Šlo o zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k projektu elektronických zdravotních knížek IZIP.

Pro ty, kdo nevědí, o co jde. IZIP je akciová společnost, která se zabývá systémem elektronických zdravotních knížek. Pikantní na tom je to, že na vytvoření této společnosti se osobně podíleli dva poslanci a dnešní europoslanci Občanské demokratické strany pan Cabrnok a pan Ouzký. Jeden z nich dokonce fungoval i ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny. Oba tito zmínění poslanci ODS byli také ve své době členy zdravotního a sociálního výboru Poslanecké sněmovny. Zde si prohlubovali bez jakéhokoli výběrového řízení tento projekt a Všeobecná zdravotní pojišťovna ho začala financovat. My jsme celou dobu tento projekt kritizovali a až nyní byl projekt IZIP po deseti letech zastaven. Za těchto dlouhých deset let se utratila částka, která se blíží 2 mld. korun z peněz daňových poplatníků, které skončí nyní tzv. v kanále. A vy se tváříte, jako by se nic nestalo, a jen k tomu mlčíte. A já mám podezření, že tím se snažíte to zamést pod koberec. Je velice zvláštní, že státní zastupitelství ani Policie České republiky projekt IZIP, kde se vypařily téměř 2 mld. korun, nevěnuje takovou pozornost jako v případě dr. Ratha, kde šlo jen o 7 mil. korun, což je pro zajímavost jen necelých 0,5 % z toho, co se ztratilo u tohoto projektu.

Nyní má otázka. Zkuste mi prosím vysvětlit, proč váš klub, klub ODS, na váš pokyn předsedy vlády, který má plnou pusť boje proti korupci, zne-možnil hlasovat o návrhu na zřízení vyšetřovací komise. Čeho se prosím tak bojíte?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace a otázka vznesená. Prosím o odpověď na ni pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan interpelující poslanec tady použil v rámci své interpelace slovo, že to je pikantní. Bezesporu ano. Já tu věc v žádném případě nechci bagatelizovat, je velmi závažná. Shledávám v ní jasné tendence konfliktu zájmů, ale je potřeba ještě tu pikantnost vyzvednout. Ta pikantnost mimo jiné spočívá v tom, že pan poslanec tady plamenně kritizuje něco, co se v podstatě polovinu té doby dělo za vlády sociální demokracie. Pikantní je, že celý tento záměr vznikl za vlády sociální demokracie, kdy ministr zdravotnictví byl sociální demokrat, že v letech 2002 až 2006, aby bylo úplně jasno, správní rada Všeobecné zdravotní pojišťovny byla složená ze 30 lidí: 10 z nich jmenovala vláda sociální demokracie, 20 volila Sněmovna. A sociální demokracie tady měla – ať již se svou koalicí týmu A, což byla formální koalice s Uníí svobody a KDU-ČSL, nebo týmu B, který byl, přestože ho označuji jako B, výrazně silnější, což byla Komunistická strana Čech a Moravy – většinu, to znamená, měla jasný palec na tom, kterých 20 zástupců Sněmovny ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny bude sedět. Čili po celou tuto dobu 2001

až 2006 to byla sociální demokracie, kdo rozhodoval o klíčových krocích Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Já teď nechci obracet žánr, který tady provádíme, což je interpelace poslanců na předsedu vlády, proto vás, pane poslanče, nebudu interpelovat jako předseda vlády, protože i já bych se mohl tázat, co tedy dělaly pět let sociálně demokratické vlády, co dělali sociálně demokratičtí zástupci ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny, aby ta pikantérie byla úplná.

To znamená ano, já považuji za velmi špatné, že podle mého názoru dobrá, přínosná myšlenka jdoucí směrem k elektronizaci zdravotnictví – která by podle mého názoru, kdyby byla dobře a nezpochybnitelně provedená, vedla nade vši pochybnost k obrovským úsporám v systému zdravotnictví, která by zamezila duplicitním vyšetřením, plýtváním léky, zlepšila by podle mého názoru i zdravotní situaci pacientů tím, že by bylo možné lépe zabránit například různým kontraindikacím léků a jejich vzájemného působení atd. atd. – byla samozřejmě provedením tohoto projektu zdiskreditována.

Ale tady je nezbytné říci, že kdyby nebylo vlád sociální demokracie a jejich benevolence, kdyby nebylo benevolence sociálně demokratických ministrů zdravotnictví, kdyby nebylo benevolence sociálních demokracií dosazených jasných většin ve správní radě VZP, tak by tento projekt nikdy nemohl vzniknout, nikdy se nemohl rozjet a nikdy nemohl pokračovat až do stavu, kdy vlastně musel být ukončen až za mé vlády, to znamená v roce 2012. Čili ta věc je podstatně složitější a ve světle těchto faktů, které jsem uvedl, když použiji opět výraziva pana poslance, pikantnější.

Na druhou stranu jsem přesvědčen, že tady máme orgány činné v trestním řízení. Vy jste se ptal, proč nekonají. Já se vás zeptám, jak to víte, že nekonají. Nemá to mimochodem vědět nikdo z nás, zda konají, nebo nekonají. Já jsem přesvědčen, že pokud narazí na to, že byl někde porušen zákon, ať již ze strany veřejných orgánů, nebo jednotlivců, mají postupovat tak, jak postupovat podle mého hlubokého přesvědčení budou. Ale jak jsem již řekl, ta pikantérie je podstatně komplexnější, složitější a svůj díl zodpovědnosti, velmi výrazný, tady má i Česká strana sociálně demokratická. A znovu opakuji: kdyby Česká strana sociálně demokratická postupovala jinak, tak by tento projekt v letech 2001 až 2006 nikdy nevznikl, nikdy by se nemohl rozjet a nikdy by nemohl pokračovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Doplnující dotaz má nyní pan kolega Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, jestli jste nepostřehl, tak je rok 2012. 2006 skončila vláda sociální demokracie. To je celých šest

let jste u vlády vy, vláda ODS. Jsem zastáncem principu padni komu padni. Tak opravdu nevím, proč teď s tím nic nekonáte.

Utekli jste mi z té otázky. Proč jste dal pokyn, aby se neprojednávalo zřízení komise pro projednávání věcí kolem IZIP? Je evidentní, že u této kauzy, která proběhla bez jakéhokoli výběrového řízení, není ze strany státu věnovaná dostatečná pozornost. Předpokládám, že pokud by v uplynulém půl roce byly nasazeny prostorové odposlechy u pana poslance Ouzkého a u pana poslance Cabrnocha, poslance Evropského parlamentu, podobným způsobem, jako byly například nasazeny v kauze korupčních podezření kolem pana poslance Ratha, tak bychom se nepochybně u projektu dozvěděli ledacos zajímavého. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zeptám se pana premiéra, zda chce ještě reagovat na tuto spíše poznámku než dotaz.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v první řadě – já jsem žádný pokyn nevypísal. Náš poslanecký klub je dostatečně svéprávný, aby fungoval i bez pokynů předsedy strany a premiéra. Pokud to v případě vašeho klubu funguje jinak, tak je to váš problém, nikoliv problém můj. To za první.

Za druhé. Vy jste tady opět zmiňoval, kde by měly být prováděny různé odposlechy a proč nebyly prováděny stejné odposlechy, jako byly v tom případě, o kterém jste mluvil. Já vám mohu sdělit jedno. V době, kdy byly prováděny odposlechy u osoby, o které jste tady mluvil, věděl jste o tom, nebo nevěděli? Nevěděli. Tak jak víte, nebo nevíte, co a jak probíhá teď? Takže nechme prosím orgány činné v trestním řízení, aby tam, kde shledají, že byl překročen zákon, postupovaly tak, jak postupovat mají.

Moje zkušenost je taková, že nejlepší způsob, jak zabránit trestněprávnímu postihu a dovedení kauzy, která má trestněprávní charakter, do konce, je celý problém zpolitizovat, nejlépe cestou parlamentní vyšetřovací komise, protože mi není znám za dlouhé působení v této Sněmovně jeden jediný případ, kdy by působení nějaké parlamentní vyšetřovací komise – ne že se nic nezjistilo, tohle klišé já nesdílím – vedlo k úspěšnému dokončení trestněprávního řízení v neprospěch některých osob a ve prospěch státu. Čili já tady nevidím jeden jediný důvod, proč by tato věc neměla být vyšetřena standardními prostředky. Nevidím jeden jediný důvod, proč toto pravidlo porušovat tím, že celou věc jenom kvůli tomu, že Česká strana sociálně demokratická potřebovala překrýt pachut aféry pana Ratha jinou, tzv. symetrickou aférou u ODS, proč bychom měli naskakovat na váš pokus o parlamentní komisi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl závěr třetí interpelace.

Se čtvrtou interpelací byla vylosována paní poslankyně Lenka Kohoutová a vznáší na předsedu vlády dotaz ve věci chudoby v České republice. Paní poslankyně Lenka Kohoutová má slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane premiére, jak jistě víte, dlouhodobě se zabývám tématy, která se týkají sociální politiky. Moje otázka tedy samozřejmě bude směřovat do této tematiky.

Zajímá mě a ráda bych se zeptala na problém chudoby v České republice a její předpokládaný vývoj v letošním roce a dále v letech následujících. Podle Eurostatu vykázala Česká republika v roce 2010 míru chudoby ve výši 9 %. Počet osob ohrožených chudobou u nás tak dosahoval zhruba 937 tisíc lidí. Podle předběžných dat Českého statistického úřadu tento počet v loňském roce přesáhl jeden milion. V souvislosti s ekonomickou krizí se hovořilo o zhoršování tohoto ukazatele.

Tato debata ještě více zesílila spolu s úspornými opatřeními a zpomalením valorizace penzí. Možný další nárůst chudoby v České republice by s sebou přinesl řadu negativních důsledků pro celou naši společnost. Občané mají obavy o budoucí vývoj, což se samozřejmě projevuje na jejich spotřebním chování, a tedy zpětně na vývoji naší ekonomiky.

Moje otázka. Chtěla jsem se zeptat na to, jak je palčivý podle vás problém chudoby v České republice. Jaká jsou úsporná opatření vlády konstruovaná i s ohledem na ty vrstvy obyvatel, kterým hrozí propad do chudoby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Kohoutové. Pan předseda vlády má nyní prostor pro odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, problém ohrožení chudobou je samozřejmě závažný sociální incident a závažná sociální otázka. Každá rozumná civilizovaná demokratická společnost se tomuto problému věnuje velmi intenzivně a má snahu riziko chudoby snižovat.

Je samozřejmé, že naše média jsou často zahlcena řadou informací, a proto je někdy dobré si zopakovat fakta a konkrétní čísla.

V první řadě je za míru chudoby označována míra ohrožení chudobou, což je ukazatel Eurostatu vyjadřující poměr osob ve společnosti, kterým hrozí pád do chudoby. Nejedná se tedy o osoby vyložené chudé, i když to tak bývá interpretováno. Mezi tyto osoby patří lidé, kteří pobírají méně než 60 % mediánového čistého příjmu po zohlednění sociálních dávek. Mediánový příjem znamená, že polovina lidí má vyšší příjem a polovina má nižší příjem, čili je to objektivnější číslo než například takzvaný průměrný příjem nebo průměrná mzda. Hranice ohrožení chudobou je tak v každé

zemi jiná. Ukazatel je ale ke každé zemi spravedlivý, protože poměřuje relativní ohrožení chudobou v rámci daného státu.

Málo se ale ví, že Česká republika byla v tomto ukazateli v roce 2010 nejlepší v Evropě. Potažmo to znamená i jednu z nejlepších hodnot na světě, to znamená měli jsme nejnižší míru ohrožení chudobou v celé Evropské unii. My jsme v roce 2010 dosáhli hodnoty 9 %, sousední Německo jen pro srovnání 15,6 %, Slovensko 12 % a například tak silný sociální stát, jako je Švédsko, téměř 13 %. Průměrná hodnota byla navíc významně vyšší než v těchto zemích a činila v rámci Evropské unie 16,4 %.

Data zatím můžeme srovnávat jen za rok 2010, protože za loňský rok nejsou na evropské úrovni zatím k dispozici. Není přitom pravda, že by se v České republice tento ukazatel zhoršoval. Naopak, v roce 2005 činil pro Českou republiku 10,4 %, takže jsme za pět let snížili počet ohrožených chudobou o 1,4 procentního bodu. Úmyslně uvádím rok 2005, poslední rok, kdy celý rok vládla sociální demokracie. Čili abych to řekl úplně po lopatě: od té doby, co sociální demokracie odešla od vlády, se míra chudoby v České republice snížila, nikoliv zvýšila. Průměr Evropské unie se přitom za stejné období nezměnil a zůstává stále na 16,4 %.

Žebříček Evropské unie vedeme i v nízké úrovni širšího ukazatele, takzvané míry ohrožení chudobou a sociálním vyloučením, který zahrnuje i osoby materiálně strádající a osoby žijící v domácnostech s nízkou intenzitou práce. Míra ohrožení chudobou u nás s věkem klesá.

Co se týká míry ohrožení důchodců, podle Eurostatu je u nás ještě nižší, a to 6,6 % v roce 2010. Jedná se o čtvrtou nejnižší hodnotu v celé Evropské unii. Znovu to chci zopakovat: míra ohrožení chudobou důchodců v České republice je čtvrtá nejnižší z celé Evropské unie. Dle ukazatele míry ohrožení chudobou a sociálním vyloučením u osob nad 65 let je český výsledek ještě lepší, třetí nejlepší v Evropě, a to po Lucembursku a Nizozemsku. Není pravda, že jsou u nás důchodci vystaveni vyššímu riziku chudoby a sociálního vyloučení než v jiných státech Evropské unie.

Podle předběžných dat Českého statistického úřadu ale skutečně došlo v loňském roce k nárůstu míry ohrožení chudobou, a to na 9,7 %, čili v řádech desetin procenta. Obrat v předchozím trendu snižování je podle Českého statistického úřadu důsledkem zpomalení růstu příjmů domácností počínaje rokem 2009 v souvislosti s dopady světové finanční krize.

Růst míry chudoby v loňském roce pocítí s největší pravděpodobností naprostá většina evropských států. Pokud ale nedojde v členských státech na předních místech žebříčku chudoby k výrazné změně směrem dolů, Česká republika opět skončí i pro rok 2011 mezi nejlepšími evropskými státy.

Podíl materiálně deprivovaných osob, tedy těch, které si nemohou

dovolit některé z daných položek, věci, služby či požitky, například myčku, dovolenou mimo domov atd., ale zůstal zhruba na stejné úrovni jako v předcházejícím roce šetření.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Paní poslankyně Kohoutová může využít šance na doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane premiére, vláda České republiky sáhla v rámci úsporných opatření po zpomalení valorizace penzí. Mě by zajímalo, jestli k podobnému kroku přistoupily i vlády jiných evropských zemí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Doplňující dotaz byl vznesen. Prosím tedy o reakci na něj.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, chci zdůraznit, že problém chudoby rozhodně nepodceňuji. Úsporná opatření jsou navržena tak, aby byl jejich dopad rovnoměrně rozprostřen v celé společnosti, a pocítí je tedy všechny vrstvy bez výjimky. Opatření, která by měla dopad jen na nejchudší vrstvy obyvatel, by nejen neřešila současné problémy veřejných financí, ale byla by pro nás i nepřipustná.

Zpomalení valorizace penzí nás netěší, nikdo ho nedělá rád, ale je v dané situaci nutným a pouze dočasným krokem. Je třeba si uvědomit, že stále patříme mezi ty šťastnější země, které nemusely důchody zmrazit, proti tomu jsem také jako předseda vlády bojoval, či dokonce důchody snížit. Nemyslím teď příklad států jižního křídla, kde penze klesaly až o desítky procent a kde nás to nepřekvapuje. Ale například Švédsko, velmi silný, ekonomicky zdatný a sociálně budovaný stát, snížilo důchody v roce 2010 o 3 % a v loňském roce dokonce o další 4,3 %. Ano, slyšíte dobře: sociální stát Švédsko za dva roky snížil důchody o více než 7 %. Dva poslední roky nejenže nevalorizovali, nejenže nezmrazili, ale snížili důchody. České penze oproti tomu dále rostou. Porostou o třetinu výše inflace a třetinu růstu mezd.

Řada zemí Evropské unie, například Německo, Švédsko, Dánsko, vyplácí mzdy s ohledem na vývoj důchodového účtu. Výplata mezd se pak může snižovat a skutečně se tak děje. Nizozemskou vládu například nezavazuje k valorizaci žádný právní dokument. Belgie nevalorizuje penze o celou inflaci, ale v souladu s vývojem spotřebitelských cen bez některých položek, čili ne o celý inflační koš.

Je třeba zdůraznit, že zpomalení valorizace penzí byl nepříjemný, ale

nutný krok. Počítáme také, že je dočasný a že nebude zaveden natrvalo. Ale prioritou je zodpovědné hospodaření se státními financemi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, to byla závěrečná odpověď na čtvrtou interpelaci. Nyní vznáší svou interpelaci pan poslanec Jiří Paroubek. Obrací se na předsedu vlády ve věci situace na nejvyšším státním zastupitelství. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, poslanec Rath tu v úterý položil několik otázek, které bohužel v ten den zůstaly bez odpovědi. Otázek, které přímo přitom vrhají na jeho případ určitý stín pochybností. Chápu, že v úterý neměl pan premiér možnost na většinu těchto otázek reagovat, nebo nechtěl, a proto je fér mu je předložit dnes v rámci interpelací.

Jednou ze závažných pochybností, která případ doktora Ratha provází, je podání trestního oznámení na Nejvyšším státním zastupitelství bývalým kriminalistou Gregorem do rukou náměstka nejvyššího státního zástupce Stříže.

Dámy a pánové, je zřejmé, že ani Nejvyšší státní zastupitelství nemá jasno v tom, zda je standardní a obvyklé, když se na ně obrátí občan s trestním oznámením. Ačkoliv jeho mluvčí uvedla, že je to obvyklé, samotný náměstek Stříž, který měl přijmout trestní oznámení, jež stálo na počátku kauzy doktora Ratha, pro deník Právo 6. června uvedl: Samozřejmě není úplně běžné, abych přijímal podavatele, kteří přijdou z ulice, tedy běžné občany.

Nic proti aktivitě, boji proti korupci, nic proti vstřícnosti vůči občanům, ale je to přece jenom trošku zvláštní.

Protože nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává vláda, položím panu premiérovi velmi jednoduché otázky.

Za prvé. Přijal pan náměstek Stříž v této věci od pana Gregora trestní oznámení, nebo to byl on, kdo sepsal úřední záznam, který následně postoupilo Nejvyšší státní zastupitelství paní Bradáčové? Mohlo by Nejvyšší státní zastupitelství poskytnout důkaz o návštěvě pana Gregora v daný den, kdy mělo dojít buď k podání trestního oznámení, či sepsání úředního záznamu?

Za druhé. Mohlo by Nejvyšší státní zastupitelství sdělit, co jej přesně vedlo k delegaci případu na Krajské státní zastupitelství v Ústí? Podle slov Davida Ratha totiž v trestním oznámení pana Gregora či úředním záznamu pana Stříže nestojí nic o tom, že by se cokoliv či kdokoliv měl vztahovat k působnosti Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem.

Věřím, vážený pane premiére, že v zájmu rozptýlení všech pochybností

v součinnosti s ministrem spravedlnosti si vyžádáte odpovědi na tyto v podstatě technické otázky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla vznesená interpelace. Poprosím pana předsedu vlády o odpověď na ni.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, řeknu velmi otevřeně: Vzhledem k tomu, že ty konkrétní dotazy zazněly teď, logicky nejsem schopen teď přímo odpovědět. Nicméně považuji ty otázky za legitimní, za rozumně položené a nepochybuji, že Ministerstvo spravedlnosti a Nejvyšší státní zastupitelství budou schopny všechny tyto údaje poskytnout. Nevidím v tom nic proti ničemu a určitě by to přispělo k rozptýlení různých spikleneckých teorií a podobně. V tom nevidím problém a bezesporu to bude takto i ze strany Ministerstva spravedlnosti provedeno.

Co se týče problematiky podání trestního oznámení v této kauze přímo na Nejvyšší státní zastupitelství k rukám příslušného náměstka: Podání směřující přímo k Nejvyššímu státnímu zastupitelství je vcelku standardní záležitost. To platí i o případech, kdy takové podání osobně přijmou funkcionáři Nejvyššího státního zastupitelství. Učinit podání přímo u Nejvyššího státního zastupitelství je zcela v souladu se zákony. Nejvyšší státní zastupitelství dále posoudí, zda je k vyřízení tohoto podání příslušné, či nikoliv, a pokud shledá, že není, postoupí pak věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství, popřípadě jinému orgánu.

V této souvislosti lze poukázat na ustanovení § 59 trestního řádu, kde jsou uvedeny orgány činné v trestním řízení vyřizující podání, čili státní zastupitelství, policejní orgány, popřípadě ustanovení § 16a zákona o státním zastupitelství, dle kterého je v případě nepříslušnosti podání postoupeno příslušnému orgánu. Pokud je v průběhu trestního řízení zjištěno, že je místně příslušné jiné státní zastupitelství, pokud je třeba dodatečně zjištěno, že převážná část trestné činnosti byla spáchaná v obvodu jiného státního zastupitelství, je věc tomuto státnímu zastupitelství postoupena, tzn. změna obvodu je provedena. Jedná se o běžný postup orgánů činných v trestním řízení. Předání věci místně příslušnému státnímu zastupitelství je jistým opatřením proti možnému zpochybnění procesního postupu předmětné trestní věci.

Mezi úkoly kabinetu Nejvyššího státního zastupitelství, kam přicházejí tato podání, patří zajištění bezprostředního jednání Nejvyššího státního zastupitelství s podateli a sepsání podání přijímaných u Nejvyššího státního zastupitelství. Kabinet přijímá i podání adresovaná Nejvyššímu státnímu zastupitelství a činí další opatření ve všech podáních, k jejichž vyřízení není Nejvyšší státní zastupitelství přímo příslušné. Do působnosti tohoto

kabinetu, kam opět jsou tedy tato podání směřována, patří rovněž vyřizování stížností a petic adresovaných Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto odpověď. S doplňujícím dotazem pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, děkuji za obecnou odpověď, nicméně bych trval na těch dvou svých otázkách. Věřím, že na ně dostanu korektní odpověď. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nevidím důvod, proč by Nejvyšší státní zastupitelství a Ministerstvo spravedlnosti nebyly ochotny a schopny tyto konkrétní údaje uvést. Koneckonců nepochybuji mimo jiné, že se stanou i součástí trestního řízení, projednávání u soudu, měla by to tedy být věc, která by měla být snadno doložitelná a dokumentovatelná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tím jsme se vypořádali s pátou interpelací. Nyní požádám o slovo pana poslance Ivana Ohlídal, který se obrací na předsedu vlády Petra Nečase ve věci působení ministra Jana Kubiceho. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji. Vážený pane premiére, položím vám jednu otázku: Co je společným jmenovatelem kauz Budišov, Biolíh, Kubiceho zpráva? Společným jmenovatelem je samozřejmě tehdejší šéf ÚOOZ plukovník Kubice. Dalším společným jmenovatelem je to, že tyto kauzy byly namířeny proti politikům ČSSD. První dvě se ukázaly být naprostým výmyslem. Třetí kauza rovněž tak, ale navíc ještě tato třetí kauza ukázala, že vlastně šlo o útok přímo na demokratické základy tohoto státu. Přímou to byl útok na politický systém v tomto státě, protože byly ovlivněny sněmovní volby v roce 2006 ve váš prospěch, ve prospěch pravice.

Přicházejí nyní v tomto roce krajské volby – objevuje se kauza Rath. Já neříkám, že Rath je nevinný, možná bude uznán vinný. Ale důležité je, že zde opět stojí pan Kubice, tentokrát jako ministr vnitra.

Vážený pane premiére, co vám říkají kauzy Opencard, ProMoPro, IZIP atd. atd.? Ty se týkají vašich politiků a tam jsou pan ministr Kubice a celá policie prakticky nečinné. Vzniká podezření, že pan Kubice vám slouží jako prostředek pro nekalý boj proti politickým konkurentům. Jestli chcete alespoň částečně setřít tady toto podezření, měl byste odvolat pana

Kubiceho z postu ministra vnitra. Uděláte to? Děkuji. (Zatleskal stojící poslanec Ploc.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl vznesený dotaz. Nyní je prostor pro předsedu vlády, aby na něj odpověděl.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, pan poslanec Ohlídal – když započtu i písemné interpelace, které jsme dneska projednávali, tak je to již čtvrtá interpelace. Když se ohlédnu za dnešním dnem, tak tedy musím říci, že dneska si to docela, pane poslanče, užíváme společně (s úsměvem).

Co se týče pana ministra Kubiceho, chci jednoznačně říci, že pan ministr Kubice je podle mého hlubokého přesvědčení poctivý a slušný člověk, který dělá svou práci velmi kvalitně. Jsem přesvědčen, že není jeden jediný důvod, proč bych jako předseda vlády měl vůči němu zakročovat.

Co se týče šetření některých kauz, o kterých jste mluvil, to není věcí ministra vnitra. Máme orgány činné v trestním řízení. Ministři vnitra nesmějí – a v mé vládě to žádný ministr vnitra dělat nebude – ukazovat, které kauzy se mají šetřit a které se nemají šetřit.

Podle mých informací kauzy, které vy jste tady zmínil, šetřeny jsou. Já nepochybuji, že budou šetřeny do důsledků tak, jak mají být. Ale chtěl bych jenom, protože rozumím té panice a těm obavám sociální demokracie, říci, že nepovažuji za úplně férové a korektní její chování. Protože chování spočívající v tom... Tady s vysokou pravděpodobností, protože musím ctít presumpci nevinu u občana Ratha, nikoliv u politika Ratha, byl někdo chycen s penězi, věc je poměrně podle mého názoru slušně zdokumentována – a sociální demokracie místo toho, aby zpytovala svědomí, křičí: Teď musí být chycen i ódéésák, protože jinak to není spravedlnost!

Já musím říci, že v době, kdy před soud byli postaveni tehdy ještě koaliční politici jako pan Vít Bárta nebo pan Škárka, ODS nechodila a nekřičela: Když stojí před soudem a jsou souzeni za mimo jiné i korupci koaliční politici, tak musí být chycen i někdo z opozice a postaven před soud! Čili ta obrana a argumentace je myslím velmi vetchá, velmi neko-rektní a myslím také velmi nefér.

Orgány činné v trestním řízení, ať již policie, nebo státní zastupitelství, mají šetřit bez ohledu na politické zadání. Politické zadání dokonce ani nesmí existovat vyjma toho, že mají jít důsledně po všech trestných činech. To je jediné politické zadání, které jako předseda vlády nebo členové vlády v pozici ministra vnitra nebo ministra spravedlnosti můžeme dát, a není na posouzení toho nebo onoho politika, ať již předsedy vlády, nebo v tomto případě vaší interpelace ministra vnitra, aby dával pokyny ke konkrétním

šetřením. Navíc musím říci, že pokud by tomu tak bylo, tak by se jednalo o hrubý zásah do základu právního státu, a troufám si říci, že ve státě, kde ministr vnitra rozhoduje o tom, kdo bude, nebo nebude vyšetřován a stíhán, byste, pane poslanče, nechtěl žít ani vy. Já tedy určitě ne a mohu říci, že za mé vlády se to dít nebude.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Je prostor pro doplňující dotaz. Prosím, pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane premiére, máte pravdu, že ministr vnitra nemůže zasahovat do šetřených kauz, ale může například šéf Útvaru pro boj s organizovaným zločinem zasahovat do politiky tak, jak to provedl pan Kubice před volbami v roce 2006. Jak mám věřit, že teď nepostupuje stejně, i když méně viditelně? A to, že jsme nevystupovali proti IZIPu, ProMoPru, Opencard? To přece není pravda, o tom hovoříme už půl roku nebo jak dlouho ty kauzy existují. O Rathovi ještě nebylo ani vidu ani slechu. Takže pane premiére, musíte hodnotit věci tak, jak reálně jsou, a ne je jakýmsi způsobem převracet neustále proti politické opozici.

Čili já nevěřím, že Kubice postupuje férově ve funkci ministra vnitra, protože tak nepostupoval ve funkci šéfa útvaru, který také nesmí vůbec ovlivňovat politiku, a přesto to tehdy udělal.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A nyní tedy požádám ještě jednou v rámci této interpelace o slovo pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prvně mi dovoluji krátkou poznámku ke kurtoazii. Já bych si skutečně přál, abychom v rámci parlamentní diskuse, když mluvíme o třetí osobě, a zvláště o osobě, která tady není přítomna, nepoužívali pejorativně pouze její příjmení, ale když tak použili slova pan Kubice nebo Jan Kubice. Myslím si, že to patří ke kultuře parlamentní rozpravy. A aniž bych tady chtěl vystupovat jako morální arbitr, tak bych chtěl o to přesto poprosit. Jedná se o pana Kubiceho nebo pana ministra Kubiceho či ministra Kubiceho. Je tady prostě x variant, jak použít toto oslovení, vyjma oslovení Kubice. To myslím není dobře. To za první.

Za druhé. Já tady skutečně nechci rekriminovat starší případy, ale je potřeba se podívat, co bylo za vznikem takzvané Kubiceho zprávy, že to byl evidentní pokus zastavit šetření Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu cestou kriminalizace členů týmu, kteří pracovali pod tehdejšími plukovníkem panem Kubicem na vyšetřování závažné trestné činnosti, kde za naprosto zkonstruované aféry byli neprávem tehdejšími ministrem vnitra

dokonce osočeni, že porušili zákon. Jak se později ukázalo, tento výrok tehdejšího ministra vnitra byl lživý, byl nepravdivý. Jak se ukázalo, byli v podstatě šikanováni policisté, kteří šetřili tyto závažné kauzy v Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, fiktivními kriminalizačními pokusy, například za doklady na benzin na cesty, a byl to evidentní pokus zastavit jisté šetření. Až v rámci tohoto se tehdejší šéf tohoto úřadu pokusil nějakým způsobem upozornit na to, že je mu bráněno ve vyšetřování. Čili je to něco, co bychom neměli připustit.

Jak jsem již řekl, neměli bychom říkat, co policie má šetřit, ale zrovna tak je, řekl bych, politickým zločinem, jestliže se někdo snaží policii zabránit v jejím šetření například pokusem o kriminalizaci příslušných policistů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace, kterou vznášel pan poslanec Ohlídál. Nyní jsme u interpelace sedmé. Pan poslanec Jaroslav Vandas se obrací na předsedu vlády Petru Nečase ve věci vycházky praceneschopných. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane premiére, již dvakrát jsem interpeloval pana ministra Drábka ve věci zpřísnění vycházek praceneschopných. Konkrétně se jedná o změnu § 56 novely zákona o nemocenském pojištění, která podstatně zpřísnila vycházky praceneschopných tak, že omezila čas vycházek na pevně stanovenou dobu šest hodin denně od 7 do 19 hodin s tím, že u vybraných případů lze umožnit individuální volbu času vycházek, toto lze však až po prvních třech měsících.

Vážený pane premiére, je hodně nemocí, kde vycházky a styk s lidmi nejsou na závalu a je tomu spíše naopak. Mám na mysli především onkologické pacienty, kdy první tři měsíce nemoci jsou vlastně první tři měsíce potom, co se pacient dozví o své nemoci. I když pan ministr Drábek projevil určitou vstřícnost ve svém vyjádření směrem ke změkčení tvrdosti zákona, jde zde o čas. Přece kvůli tomu, že měsíce budeme ověřovat dopad tohoto zákona, nenecháme tisíce těžce nemocných pacientů zavřených doma například bez možnosti navštívit vzdálenější příbuzné a známé. Nejedná se o malou skupinu. Ročně přibývá 78 tisíc onkologických pacientů. Je tady i velká skupina žen s rizikovým těhotenstvím, kterým toto ustanovení přímo brání postarat se o rodinu.

Vážený pane premiére, cestu interpelace volím proto, že doufám, že snaha po změně tohoto ustanovení zákona o nemocenském pojištění nalezne vaše pochopení a podporu, čímž řadě lidí ulehčí jejich osud. Ještě s poznámkou nakonec: zvláště když to nic nestojí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Vandasovi. Prosím pana předsedu vlády o odpověď na tuto sedmou interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vycházky jsou součástí režimu dočasně práceneschopného pojištěnce, kterým se rozumí dodržování obecných zásad léčby a konkrétních režimových opatření stanovených ošetřujícím lékařem. V souladu s příslušným zákonem o nemocenském pojištění může vycházky povolit ošetřující lékař pouze v rozsahu, který odpovídá zdravotnímu stavu dočasně práceneschopného pojištěnce a který nenarušuje stanovený léčebný režim. Ošetřující lékař může vycházky povolit nejvýše v celkovém rozsahu šesti hodin denně, což je podle mého názoru poměrně dostatečné, a to v době od 7 do 19 hodin. Přitom vymezí konkrétní časový úsek nebo časové úseky těchto vycházek. Výjimečně může ošetřující lékař v případech, kdy mimořádně náročný léčebný plán, probíhající intenzivní léčba, nepříznivé vedlejší účinky léčby nebo celkově závažný zdravotní stav neumožňují pojištěnci, aby využil pevně stanovených dob vycházek, na žádost dočasně práceneschopného pojištěnce a po předchozím písemném souhlasu příslušného orgánu nemocenského pojištění uděleného na základě žádosti ošetřujícího lékaře povolit, aby si tento pojištěnec volil dobu vycházek podle svého aktuálního zdravotního stavu. Takto povolit vycházky lze nejvýše na dobu tří měsíců, a to i opakovaně.

Tedy ty případy, o kterých vy jste mluvil a které jsou bezesporu citlivé a hodně zvláštního zřetele, lze v rámci stávající legislativy řešit postupem, který jsem právě před chvílí popsal, s tím, že samozřejmě žádný soudný člověk se nevyhýbá kritickému zhodnocení praxe a my ani případným úpravám legislativy.

Úprava vycházek reaguje zejména na podněty zaměstnavatelů, kdy ošetřující lékaři v řadě případů povolovali vycházky v rozsahu více než osm hodin denně či bez omezení, to je 24 hodin denně, a zaměstnavatelé nemohli využít své oprávnění provést kontrolu, zda se pojištěnec v době dočasné pracovní neschopnosti zdržuje v místě pobytu a dodržuje rozsah a dobu povolených vycházek. Současně se reagovalo i na zkušenosti s tím, že ošetřující lékaři často povolovali vycházky dočasně práceneschopným pojištěncům v neúměrně širokém časovém rozsahu nebo ve večerních a nočních hodinách.

Ministerstvo při stanovení rozsahu a doby vycházek využilo poznatky z konzultací se zástupci řady odborných lékařských společností České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, že neúměrně široký rozsah vycházek včetně aktivit během nich vykonávaných nebo vycházky povolované ve večerních a nočních hodinách nepřispívají k obnovení pra-

covní schopnosti a vzbuzují pochybnosti o biologické důvodnosti dočasné pracovní neschopnosti. Součástí režimu dočasně práceneschopného pojištěnce je v rámci léčebného režimu také klidový režim, který přispívá k obnovení pracovní schopnosti. Vycházky v rozsahu do šesti hodin denně v době od 7 do 19 hodin se jeví jako vyhovující z hlediska zdravotního ve vztahu k obnovování pracovní schopnosti i k zajištění nezbytných sociálních aktivit a potřeb pojištěnce v průběhu dočasné pracovní neschopnosti.

Upravený rozsah a dobu vycházek lze tedy považovat za potřebnou a důvodnou. Sjednocuje postup ošetřujících lékařů, je dostatečně individuální ve vztahu ke zdravotnímu stavu a potřebám práceneschopných pojištěnců, ale také respektuje oprávněné zájmy zaměstnavatelů a orgánů nemocenského pojištění při účelném vynakládání nemocenského a umožňuje také řešit některé specifické případy postupem, který jsem před chvílí popsal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády za tuto odpověď. Pan kolega Vandas může vznést doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane premiére, při kontrolách v roce 2010 byla ze 175 tis. kontrol zaznamenána pouze dvě procenta případů porušení léčebného režimu. Je vidět, že lidé jsou poctiví a není třeba jim komplikovat život. To jsem použil z jednoho vašeho rozhovoru, kdy jste to řekl v úplně jiné souvislosti. Chci jenom tady uvést příklad. Mluvil jsem o onkologických pacientech. Onkologický pacient chodí na chemoterapii a v podstatě, když je mu přes den špatně, tak by se rád večer prošel a 19. hodina, tak jak je to teď v zákoně, je nepřekročitelná. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, tak to byl doplňující dotaz, nebo spíš rozvedení první myšlenky. Prosím tedy pana předsedu o reakci na tato slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, chci znovu zopakovat, že podle mého názoru vymezení vycházek v rozsahu až šesti hodin v časovém intervalu od 7. hodiny ranní do 19. hodiny podvečerní je dostatečné. Navíc chci znovu zopakovat, že na základě písemného souhlasu příslušného orgánu nemocenského pojištění uděleného na žádost ošetřujícího lékaře může být povoleno, aby si tento pojištěnec volil dobu vycházek podle svého aktuálního zdravotního stavu, a to povolení je vystavováno na tři měsíce a může být vystaveno opakovaně. To znamená i případy, o kterých vy mluvíte, pane poslanče, to znamená takto onkologicky léčení pacienti, kteří z nějakých

důvodů neshledávají ten režim šesti hodin v rámci dvanácti hodin jako dostatečný, mohou na základě povolení orgánu nemocenského pojištění mít i nastavený – chcete-li individuální – plán vycházek. Čili je možné to řešit. Stačí k tomu žádost pojištěnce a žádost ošetřujícího lékaře zasláná orgánu nemocenského pojištění. Tyto případy lze tedy řešit, je to specifické.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Dostáváme se k osmé interpelaci. Prosím o slovo paní poslankyně Janu Černochovou, která se obrací na předsedu vlády Petra Nečase ve věci rozpočtového určení daní.

Poslankyně Jana Černochová: Vážený pane premiére, vláda České republiky minulý týden schválila novelu zákona o rozpočtovém určení daní. Velká města dostanou o 1,1 mld. méně a většina obcí obdrží za rok více finančních prostředků. Hlavní město Praha bude v konečném zúčtování v případě, že návrh projde Parlamentem, dostávat o 650 mil. korun méně než dosud. Vzhledem k původně navrhovanému škrtu ve výši 2,2 mld. pro hlavní město se jedná asi o méně bolestivou variantu. Tím neříkám, že jako dlouhodobá starostka městské části nad touto variantou jáším, ale beru ji jako nezvratitelný fakt.

Tam, kde obce disponují vyššími prostředky, dokážou také řešit své lokální problémy, ať už se to týká palčivých problémů, jako je nezaměstnanost, kriminalita nebo zlepšování sociálních služeb, či prostě a jednoduše zkvalitňování prostředí pro život. Příznivé podnikatelské prostředí je jedním ze zcela zásadních faktorů, které pomohou do obcí přilákat investory a udržovat obce živé. V současnosti přitom řada menších obcí slouží pouze na přespání. Takovému kroku by pomohla finanční motivace obcí.

Chtěla jsem se zeptat, pane premiére: Jsou ve schváleném návrhu zařazena i opatření, která zvyšují motivaci obcí k tolik nezbytnému zlepšování podnikatelského prostředí, a jaká jsou konkrétně? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Černochové a prosím pana předsedu vlády o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci zdůraznit, že rozpočtové určení daní mezi obce je samozřejmě v pražském případě specifické navíc ještě tím, že hlavní město Praha vedle toho, že je to obec, je také krajem, že tedy plní i celou řadu pravomocí, které jiné obce a města v České republice neplní. Je samozřejmě také jasné, že návrh zákona, který je v

současné době projednáván a který připravuje Prahu o 650 mil., je něco, čemu pražská radnice a představitelé pražské komunální politiky nebudou nějakým způsobem tleskat nebo nadšeně oslavovat. Na druhé straně chci připomenout, že se jedná o 1,7 % příjmů hlavního města Prahy, že se tedy nejedná o žádný hluboký zářez, jakkoli 650 mil. bezesporu jsou peníze a mají svůj význam a určitě to není nic příjemného. Na druhé straně bylo nezbytné dosáhnout širšího politického kompromisu a musím říci, že to, že podle této dohody tedy Praha, Brno, Ostrava a Plzeň přijdou o 1,1 mld. korun, je podle mého názoru výrazně lepší řešení než původní návrh Ministerstva financí, který počítal, že tato čtyři města přijdou dokonce o 5 mld. korun.

Co se týče rozpočtového určení daní, zmírnění současné vysoce diskriminační situace, kdy rozdíl mezi obcemi s nejvyšším a nejnižším příjmem je 4,5násobek, což je poměrně značný rozdíl, je součástí programového prohlášení vlády a pro současnou vládu je tento problém důležitý. Musím říci, že probíhaly řadu měsíců, více než tři čtvrtě roku, dlouhé debaty a konečně byl nad návrhem nalezen koaliční kompromis a byl podle mého názoru kvalitním způsobem vyřešen jeden z významných sporů. Přestože systém doznal od roku 2008 významných změn – do té doby byla nepoměrnost rozdělování ještě větší –, stále mají obce kolem 5 000 obyvatel méně prostředků v přepočtu na jednoho obyvatele. Stejně tak po roce 2008 zůstal velký rozdíl mezi prostředky plynoucími do velkých měst a do menších měst a obcí.

Model místních daní v České republice je opravdu v rámci Evropské unie raritou. Jedná se o jeden z nejcentralizovanějších modelů vůbec. Výlučnými daňovými příjmy obcí jsou u nás podle zákona výnosy z daně z nemovitostí a daně z příjmů právnických osob v případech, že poplatníkem je příslušná obec. Kromě některých poplatků u nás obce nemají prakticky žádný prostor k ovlivňování svých příjmů. Na obce s rozšířenou působností byly přitom převedeny povinnosti, nikoliv však patřičné pravomoci. S novým zákonem obce získají i odpovídající díl příjmů.

Přesto bych připomenul, že výlučný příjem z daně z nemovitostí tvoří v příjmech obcí všeho všudy 4 %. Přestože obcím umožňuje koeficient navýšit daň z nemovitostí, obce to z logických politických důvodů nerady dělají. A musím říci, že je to ale trochu nefér, protože kdyby to dělaly více, jak jim to koeficient umožňuje, tak by o to méně potom požadovaly od státu. Ale to je asi podstata tohoto politického postupu, že politicky průchodnější – i komunální politici jsou voleni – je žádat od státu než navýšit cestou daně z nemovitosti.

Každá obec je jiná, má vlastní specifika a vlastní problémy. Ty navíc dokáže ve většině problémů řešit mnohem efektivněji, než by to dokázal někdo z vyšší úrovně správy, z kraje či přímo z centrální vlády. Například

obce v těsné blízkosti Prahy, ze kterých lidé dojíždějí za prací do Prahy, a tedy využívají hojně i infrastruktury těchto obcí. Tyto obce ale přesto nemají adekvátní podíl z daní svých občanů. Ve světě je proto zcela běžné, že si obce udržují vazbu nějaké místní daně a zvyšují tak svoji atraktivitu. Nemuseli bychom pak např. čelit vymírání některých obcí, ze kterých se lidé stěhují do větších měst.

Je třeba si uvědomit, že v rozpočtovém určení daní nebude nikdy dosaženo spravedlnosti pro všechny. S novelou zákona nikdy nebudou spokojeni všichni. Jedněm dává, druhým bere a vždycky to tak bude a nebude to nikdy jinak. Cílem opatření je ale narovnat ty nejpropastnější rozdíly a posílit samosprávu. Tento systém pak státní pokladně může ušetřit mnoho peněz, které budou moci být mnohem lépe zacíleny na konkrétní problémy a tyto problémy úspěšněji řešit.

Velice důležitý zejména v současné ekonomické situaci je fakt, že novelou nedojde k zatížení státního rozpočtu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Paní kolegyně, prosím k doplňujícímu dotazu prostor je teď váš.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Shoda na tom, že se ubralo velkým městům, je zřejmá. Velká města častokrát realizují významné projekty, které mají zásadní vliv i na zaměstnanost v daném regionu. Chtěla jsem se pana premiéra zeptat, zdali opatření jsou skutečně vyvážená i v tomto směru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo vlády, pokud chcete odpovědět, můžete nyní využít tohoto prostoru.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážená paní poslankyně, já naprosto rozumím vašim obavám. Již vícekrát jsme byli svědky toho, že s vaničkou bylo vylito i dítě. Tady se ale jedná o skutečně pečlivě diskutovanou věc. Diskuse s dotčenými subjekty na toto téma trvaly několik let. Sama koalice pak hledala trpělivě kompromis několik měsíců, téměř tři čtvrtě roku. Podle dohody přijdou Praha, Brno, Ostrava a Plzeň o 1,1 mld. korun, podle současného kompromisu by Praha měla přijít ročně o 650 mil., Brno o 203 mil., Ostrava o 158 mil. a Plzeň o 90 mil. korun ročně. Celkově do rozpočtového určení daní přibude 12 mld. korun, z toho 1,5 mld. korun bude převedeno transferem stávajícího příspěvku na školství z kapitoly Všeobecná pokladní správa do objemu sdílených daní obcí. Návrh do rozpočtového určení přidává prostředky původně určené na národní dotační tituly. Právě dotační systém je často zdrojem neprůhlednosti, ko-

rupce a klientelismu. Jeho omezení bude mít jednoznačně pozitivní efekty na celé fungování systému.

Neříkám, že to všechno bude jednoduché a že tomu budou všichni tleskat. Nově se i velká města budou muset vypořádat s úsporami, které na ně tímto krokem dopadnou. Výpadek příjmů jejich rozpočty samozřejmě zatíží. Je to nepříjemné. Nicméně znovu opakuji, v případě hlavního města Prahy se jedná o 1,7 %. Je třeba si ale uvědomit, že tento výpadek bude pro všechna zmíněná města znamenat výpadek příjmů o méně než 3 %. U žádného z těch čtyř měst to nepřekročí 3 %. Nepochybuji, že se s tím velká města vypořádají, a může se snadno stát, že to obyvatelé ani nepocítí. Opatření je bude motivovat k posilování efektivity a transparentnosti jejich hospodaření. Chci opravdu zdůraznit to, že tato výsledná podoba je nakonec výrazně mírnější než ta původní, která měla v sobě zahrnovat téměř 5 mld. korun.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Dostáváme se k následující interpelaci. Požádám nyní o slovo paní poslankyně Kateřinu Klasnovou, která se obrací na předsedu vlády Petra Nečase ve věci hospodaření Lesů České republiky a závěrů NKÚ. Paní poslankyně prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, jako předseda vlády, která ve svém koaličním prohlášení deklaruje, že je vládou protikorupční a vládou rozpočtové odpovědnosti, zodpovídáte za transparentnost chodu ministerstev, ale i dalších státních institucí. Znepokojení nad přetrvávajícím a neřešeným stavem hospodaření státního podniku Lesy ČR mne nutí se na vás obrátit s interpelací a požádat vás o odpovědi na několik otázek.

O závažných pochybeních hospodaření Lesů ČR a dokonce o několikerém porušení zákona jasně a důkazně hovoří kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu, které kolegium NKÚ schválilo 30. ledna 2012. Kontroloři zjistili porušení zákona o zadávání veřejných zakázek, zákona o účetnictví, zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby, porušování povinností při správě cizího majetku, zákona o státním podniku, dále také porušování programu scelování pozemků určených k plnění funkce lesa, tzv. arondační program, aj. Za nevýhodné pro stát označil Nejvyšší kontrolní úřad nakládání Lesů ČR s volnými finančními prostředky. Porušení zákona, na které dle médií podal NKÚ dokonce trestní oznámení, shledali kontroloři v případě směny pozemků Radějovské obory. Zde dokonce doslovně hovoří o zcizování nemovitého majetku ze strany Lesů ČR před samotnou výměnou. Naprosto skandálním způsobem byly a dodnes jsou financovány mediální, právní či

IT služby. Zpráva NKÚ hovoří také o porušení kontrolních pravomocí ze strany zřizovatele Lesů ČR, tedy Ministerstva zemědělství.

Věci veřejné ještě v rámci koalice prosazovaly koaliční jednání k hospodaření státního podniku Lesy ČR. Přislíbil jste jednání na vládě a případně K9. Zatím však jen sněmovní zemědělský výbor pro projednání kontrolního závěru 11. dubna vyzval Ministerstvo zemědělství ke zvýšené pozornosti při řešení závěrů NKÚ.

Ptám se tedy, kdy vláda vyvodí důsledky alarmujících závěrů NKÚ. Kdy dojde k výměně generálního ředitele Lesů ČR, který je zodpovědný až za miliardové ztráty? A to nejen v souvislosti se závěry Nejvyššího kontrolního úřadu, ale s celkovým hospodařením Lesů ČR. V pátek 27. ledna 2012 na tiskové konferenci generální ředitel Lesů ČR Svatopluk Sýkora doslovně uvedl, že zpožděním dřevozpracovatelských tendrů se způsobily státnímu podniku škody ve výši 1 200 mil. korun. Kdy dojde k obměně jak managementu, tak i dozorčí rady Lesů ČR? Očekávám, že se zachováte stejně jako v případě národního podniku Budějovický Budvar, kde jste deklaroval snahu o zeštíhlení a profesionalizaci dozorčí rady. Pokud se ani personální obměnou ani hospodařením Lesů ČR nehodláte konečně urychleně zabývat, ptám se, z jakého důvodu. Dále se ptám, kdy bude v Lesích ČR nařízen forenzní audit a kdy budou vypovězeny nevýhodné smlouvy, o kterých se jasně hovoří ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu.

Dne 29. června má zasednout dozorčí rada Lesů ČR. Podle Miroslava Zámečnicka, který je z titulu člena a pozdějšího předsedy dozorčí rady spoluzodpovědný za stav v Lesích ČR, by i ona měla revidovat stávající koncepci podniku. Tímto pan Zámečnick de facto potvrzuje, že Dřevěná kniha, na jejímž prosazování a obhajobě se podílel, kvalitativně selhává. Paradoxně však není podle jeho slov důvod k velkým změnám. Sdílette tento názor?

Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a prosím o odpověď pana předsedu vlády na tuto devátou interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem přesvědčen, že vedle kritiky, kterou tady přednesla paní poslankyně Klasnová, je nezbytné zmínit i to, že za poslední dva roky mají Lesy ČR ekonomické výsledky v miliardách korun na rozdíl od předchozích let, kdy byly výsledky ve stovkách milionů korun, že spravují státní majetek bez závislosti na státním rozpočtu a že dobrým hospodařením vytvořily 13 miliard korun volných finančních prostředků pro možné potřeby státu a také je stát v následujícím období rozpočtově i využije. Lesy ČR prošly restrukturalizací, připravily a

realizovaly několik lesnických tendrů, již nastavené parametry se podniku ekonomicky osvědčily.

Já samozřejmě ten kontrolní závěr vůbec nechci bagatelizovat, chtěl bych ale připomenout, že vedle hospodářských výsledků, které dnes dosahují řádu několika miliard, se tyto týkají pouze okrajové části tohoto hospodaření. Na druhou stranu vláda tento kontrolní závěr velmi pečlivě projedná a určitě na základě tohoto závěru, který bude projednáván i za přítomnosti zástupce Nejvyššího kontrolního úřadu, přijme i následující opatření, která budou výsledkem projednání tohoto závěru, s tím, že chci zdůraznit, že já, možná na rozdíl od paní interpelující poslankyně, v osobu předsedy dozorčí rady pan Ing. Zámečnicka, který je renomovaným českým ekonomem, členem Národní ekonomické rady vlády, mám důvěru a jsem přesvědčen o tom, že přispívá k tomu, aby Lesy ČR hospodařily kvalitním způsobem. To, že zde bezesporu existují velké rezervy, nechci zpochybňovat ani na okamžik, protože samotný fakt, že se z hospodářského výsledku několika stovek milionů korun ročně podařilo za dva roky v uvozovkách z ničeho nic udělat hospodářské výsledky, které přinesly státu 13 miliard korun, ukazuje, že tam určitě v hospodaření nebyla celá řada věcí v pořádku, a já nemohu vyloučit, že nejsou v pořádku ani teď. Vláda samozřejmě tomuto klíčovému státnímu podniku bude věnovat zvýšenou pozornost a nálezem Nejvyššího kontrolního úřadu se bude zabývat velmi pečlivě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Paní poslankyně Klasnová přichází s doplňujícím dotazem.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Já děkuji panu premiérovi. Musím říct, že jste mě příliš svou odpovědí nepotěšil. To, co jste zde konstatoval, je něco, s čím já se absolutně nemůžu uspokojit. Vždyť Nejvyšší kontrolní úřad konstatoval tato pochybení 30. ledna 2012! To znamená, od 30. ledna přece mohla vláda konat! A předtím přece NKÚ poslal ještě své závěry k připomínkování Ministerstvu zemědělství, to znamená, vy jste také měli k dispozici tyto připomínky Nejvyššího kontrolního úřadu. A nezlobte se na mě, ale když tady hovoříte o tom, že rezervy tam jsou, a víme, že se tam dějí nějaké nekalosti, ale dějí se v řádech podstatně nižších, než v jakých řádech jsou teď výnosy Lesů ČR, tak nezlobte se na mě, ale já si to pro sebe překládám: krade se tam, ale nekrade se tak moc. A to je tedy opravu velmi alarmující a to je věc, kterou by se vláda měla okamžitě zabývat! A pan generální ředitel Sýkora působil v pozici v Lesích ČR ještě předtím, než byl jmenován generálním ředitelem, myslím na pozici správního ředitele. Generálním ředitelem je tuším od roku 2008 nebo 2009, a máte pravdu, hospodaření Lesů je nyní lepší, ale to je pouze proto, že nemohlo

být už horší. Tam byly velké problémy. Šanoval se výsledek hospodaření tím, že se rozprodávaly nemovitosti, že se rozprodávaly pozemky, a to se rozprodávaly ještě právě tím netransparentním způsobem, na který poukázal Nejvyšší kontrolní úřad a který vedl Nejvyšší kontrolní úřad k tomu, že podal trestní oznámení. NKÚ podal trestní oznámení! Podle NKÚ došlo ke spáchání trestného činu právě při směně pozemků Obora Radějov, a činů, kde byl asi překročen zákon a které jsou velmi alarmující, je tam daleko více.

Pak jste říkal, že to hospodaření je v pořádku, ale já potom tedy nerozumím, pane premiére, vašim slovům, když vy jste odvolal bývalého ministra zemědělství Ivana Fuksu loni v říjnu a odvolal jste ho také proto, alespoň mediálně... (Předsedkyně PS je upozorněna posl. Kubatou, že již uplynul časový limit.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, paní kolegyně, už uplynul čas. To je moje chyba.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Dobře. Takže pouze možná jediný dotaz –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne, promiňte, už ne. Už opravdu to nejde. Čas je přesně vymezen. Svou chybou jsem přehlédla, že čas uplynul. Jsem tady od toho, abych měřila všem stejně. Už vám to opravdu nemohu umožnit.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, paní poslankyně Klasnová se skutečně do tohoto tématu zakousla jako pila, což v případě Lesů ČR není úplně zbytečné.

Já v žádném případě nechci tuto problematiku bagatelizovat. Znovu opakují, to, že se podařilo nastartovat jisté procesy i v rámci Lesů ČR, je pozitivní. Já jsem s celou řadou věcí nebyl spokojen, nejsem spokojen nadále, tuto věc velmi pozorně sleduji a vláda se jí bude velmi pečlivě zabývat. My mimo jiné řešíme i otázku, co udělat s oněmi volně uloženými prostředky, protože to vyžaduje některé legislativní změny. Já nemohu přijmout tezi, že sice hospodaření je lepší, ale nemohlo být horší. Mohlo! Existuje celá řada státních podniků, které se například neobejdou bez dotací z veřejných rozpočtů. A tady se podařilo obrátit hospodářský výsledek ze stovek milionů korun do řádu dvouciferných miliard. Nicméně tlak na transparenci musí být a já musím konstatovat, že vláda se tímto tématem bude velmi pečlivě zabývat, protože jestliže se vláda zabývá například některými jinými státními podniky nebo státními účastmi, počínaje

Vojenskými opravárenskými podniky a konče ČEZem, tak není důvod, aby ponechala tento významný státní podnik stranou. Není to pouze věcí Ministerstva zemědělství.

A já mohu říct pouze poslední poznámku. Vy jste řekla, že se tam krade. Máte-li důvody se domnívat, že se tam krade, tak předpokládám, že postupujete tak, jak jako řádná občanka této země postupovat máte, to znamená, že jste podala příslušné trestní oznámení. (Posl. Klasnová: Podala!) A nechť posoudí orgány činné v trestním řízení, zda se tam opravdu krade. Pokud ano, nechť dopadnou přísné tresty. A znovu opakují, pokud na základě projednávání ve vládě –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, také už uplynul čas, prosím!

Předseda vlády ČR Petr Nečas: – dospějeme k závěru, že došlo i k pochybením, nebudeme se vyhýbat ani personálním změnám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A já ještě tedy umožním jednu interpelaci. Pan kolega Kubata se táže předsedy vlády na finanční ústavu. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nevím, jaké mám štěstí. Už asi počtvrté se dostávám přesně na hranu vymezeného nám času, a proto se omlouvám i paní kolegyni za upozornění prostřednictvím paní předsedající.

Pane premiére, situace v eurozóně se začíná rádoby pomalu zklidňovat, i když to může být pouhé zdání. Uvidíme, co nám přinesou nastávající prázdniny. Nicméně Řekové dostávají druhé záchranné lano a dluhopisové trhy již nepřipomínají rozbouřené moře. Určitě to ale neznamená, že by státy eura měly zaspát na vavřínech, stejně tak Česká republika by měla být nadále v pozoru. Měli bychom se připravit na horší vývoj, i když je to v tuto chvíli méně pravděpodobné. Jak se říká, těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Proto velmi vítám snahu vlády o rozpočtové úspory. Zejména jsem rád, že jako prioritu vidí vláda zejména snižování počtu agend, úspor v oblasti veřejné správy a zamezení zbytečných duplicít, které se ve veřejné správě stále diskutují. Musí totiž platit, že nejdříve si stát musí utáhnout svůj opasek dvakrát, aby mohl chtít po lidech utáhnout opasek jednou.

Má základní otázka, která se týká finanční institucionální změny a finanční ústavy a fiskální rady: Chtěl jsem se zeptat, pane premiére, jak to aktuálně s projednáváním finanční ústavy vypadá a kdy bychom se jí mohli dočkat tady ve Sněmovně k projednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan předseda vlády je žádán ještě o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, stejně jako pan poslanec Kubata považují finanční ústavu za skutečně zásadní přelom. Hlavním přínosem finanční ústavy je garance, že všechny budoucí vlády budou pokračovat v odpovědné fiskální politice.

Uspíšení přípravy finanční ústavy je ale důležité i z jiného hlediska. Musíme dát trhům jasně najevo, že náš rozpočtový konzervatismus se stal dlouhodobým pravidlem a není pouze krátkodobou pozitivní deviací. Finančním investorům totiž jde, stejně jako těm podnikovým o stálost podmínek, za kterých investují. Proto je v našem společném zájmu, aby střídání vlád znamenalo pouze parametrické změny, a nikoliv kompletní změnu hospodářské politiky.

Finanční ústava přitom bude stát na třech pilířích – nezávislé rozpočtové radě, dluhové brzdě a výdajovém pravidle. O těchto pilířích nyní diskutuje pracovní skupina sestavená Ministerstvem financí. V této skupině jsou zástupci všech sněmovních stran. Ministr financí má úkol od vlády předložit do meziresortního připomínkového řízení tuto legislativní normu do konce června, to znamená, předpokládám, že v podzimní parlamentní sezóně se tímto návrhem bude zabývat i Poslanecká sněmovna.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo, a upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že je 16 hodin, uplynul čas, kdy je možné poslední interpelaci na předsedu vlády. Budou tedy následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

V tomto bloku interpelací byl jako první vylosován se svou interpelací pan poslanec František Novosad. Obrací se na pana ministra Petra Bendla ve věci výroby vepřového masa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Novosad: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové. Vážený pane ministře, my jsme země, v které konzumace vepřového masa je velká, řekl bych téměř největší, ale vy to určitě dobře víte. Jak chcete řešit otázku výroby vepřového masa, která v naší zemi měla velkou tradici, a byli jsme ve výrobě tohoto zemědělského produktu plně soběstační a ještě jsme vyváželi? Dnes se chovy ruší a do České republiky se bude dovážet vepřové maso z okolních zemí.

Ptám se, pane ministře: Není to postupná likvidace našich zemědělců, a tím i našeho zemědělství, které dobře prosperovalo v tomto směru? Děkuji vám za odpověď předem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla interpelace pana poslance Františka Novosada. Požádám pana ministra Bendla o odpověď na ni. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci – no je. Ti, kdo nastavovali podporu živočišné výroby v roce 2005, 2006 a opomněli zásadní podporu živočišné výroby v České republice, ano, pak se orientovali spíše na podporu rostlinné výroby, tak zanedbali tyhle sektory a my dnes horko těžko ve spolupráci s nevládními organizacemi hledáme způsob, jak živočišnou výrobu u nás zachránit. Proto také v loňském roce vzniklo něco jako nákazový fond, kterým vláda České republiky a následně i Parlament podpořily produkci – nikoliv výrobu, ale produkci – vepřového v České republice tím, že těch 326 mil. Kč bylo využito i v letošním roce.

Počítáme, řeknu, i s podporou produkce vepřového a zejména směrem k prasnicím, protože to je srdce toho procesu. My potřebujeme, aby výkonnost odchovu selat v České republice stoupla. Tam jsme v minulosti byli dlouhodobě nekonkurenceschopnými, protože to, co se daří například Dánům nebo Holanďanům, zkrátka na západ od nás, oni mají v průměru odchovaných prasat víc než 30 až 35, 36. U nás to v minulosti bývalo 17, 18. Bylo to dáno podmínkami, zejména zdravotními podmínkami prasnic jako takových. Naše chovatele to samozřejmě nutí k významným investicím, neboť ti, kteří dnes produkují vepřové, resp. produkují selata, opravdu podmínky, které musí splňovat z hlediska ochrany zdraví zvířat, jsou řekl bych, téměř na úrovni operačních sálů nemocnic, protože hlídání zdraví, snaha neočkovat, snaha nevyužívat medikamenty, aby se proces urychloval, ale snaha o absolutní pohodu zvířat a jejich zdraví tak, aby se rodila v co možná největším počtu zdravá selata, která se pak podaří odchovat, je problémem, kterým se výrazně zabýváme.

Chceme orientovat podporu zemědělství především na podporu živočišné výroby do budoucna. A to co můžeme dělat, neboť nemůžeme přímo podporovat produkci vepřového nebo jakéhokoli masa, ale hledáme jiné způsoby a poučení z Evropy. Jdeme cestou, kterou jdou, řeknu, například Němci, a to je vznik nákazového fondu. Jak říkám, v loňském roce 326 mil. Kč, teď v každém případě počítáme v řádech stovek milionů korun podporu producentů vepřového a zejména odchovu selat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Novosad má doplňující dotaz.

Poslanec František Novosad: Pane ministře, já děkuji. S vámi

samozřejmě částečně souhlasím a je třeba se na to skutečně zaměřit, protože mně bylo líto těch chovatelů, když jsem je viděl ve sdělovacích prostředcích, jak hovořili, doslova plakali. Bylo mi jich opravdu líto. A vás prosím, pomozte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Reagovat chce ještě pan ministr. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já, ač to tak nemusí vypadat, jsem vděčný za pozornost, kterou této problematice věnujete. Věřím, že najdeme v tomto ohledu podporu napříč politických spektrem, neboť podpora živočišné výroby a její produkce přímo souvisí, a řeknu, že je motorem zemědělství jako takového. V zemích, které nejsou na tom rozvojově dobře, je primární v oblasti zemědělství rostlinná výroba, ve vyspělých zemích je to živočišná výroba. U nás živočišná výroba, tak jak jste správně uvedl, v oblasti prasat, což považujeme za citlivý sektor, stejně jako v oblasti drůbeže padá. My bychom si přáli tento trend obrátit, neboť zemědělství má být především o produkci potravin. A právě živočišná výroba přináší přidanou hodnotu, přináší zlepšení kvality potravin, přináší pracovní příležitosti, přináší zkrátka do sektoru zemědělství a rozvoje venkova jenom pozitivní věci.

Ono nebude úplně jednoduché otočit trošku kormidlem od podpory rostlinné k živočišné výrobě. Je mi jasné, že to dneska vypadá růžové, když se o tom mluví, ale až se to bude konat, bude řada lidí protestovat. Ale pro nás je to klíčový sektor. Hraje významnou roli, co se týká kvality potravin, navazuje na sebe další zemědělské činnosti, a proto se této oblasti chceme věnovat.

Proto mimochodem také navrhujeme poslancům Parlamentu, aby významnou část finančních prostředků, které Poslanecká sněmovna tradičně zapojuje do podpory a do financí resortu Ministerstva zemědělství, získaných z Pozemkového fondu prostřednictvím pronájmů a prodeje majetku, aby jako významnou část podpořila právě živočišnou výrobu a řeknu dotační tituly, na které nepřispívá Evropská unie, ale kde my můžeme sami v oblasti živočišné výroby pomoci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Jsme u další interpelace. Prosím nyní o slovo pana poslance Václava Klučka, který se obrací na pana ministra vnitra, a to ve věci stravování příslušníků Hasičského záchranného sboru ve výkonu služby. A musím vám sdělit, že pan ministr je řádně omluven. Dostanete samozřejmě v řádné lhůtě písemnou odpověď na svoji interpelaci. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedkyně, mockrát děkuji. Jsem si vědom tohoto malého deficitu, ale těším se na písemnou odpověď.

Má interpelace se týká stravování příslušníků jedné ze základních složek integrovaného záchranného systému, kterým je Hasičský záchranný sbor. Tito příslušníci pracují ve 24hodinových směnách. V minulosti bylo zvykem, že dostávali stravenky. Dostávali stravenky na to, aby si mohli poslat pro jídlo, pro teplé jídlo, které konzumovali v průběhu této služby. Mám zprávy o tom, že už není kraj, ve kterém by stravenky existovaly, resp. není kraj, kde by se stravenky platily příspěvkem z provozních nákladů. Tuším, že ve 24hodinové službě na to služební zákon také nějakým způsobem pamatuje.

Já se tedy chci zeptat pana ministra, jestli tento stav je dobrým stavem, jestli by dokázal odpovědět, v kterých krajích platí ještě příslušníci... resp. platí ještě stravenky z fondů FKSP, které se taky snižují. V době, kdy se jim snižují platy, kdy se snižují prostředky na činnost Hasičského záchranného sboru, nepovažuji za vhodné, aby se to týkalo i pobytu ve 24hodinové službě příslušníků Hasičského záchranného sboru, aby neměli na to, aby se mohli dobře stravovat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Jak jsem řekla, dostanete písemnou odpověď na tuto interpelaci. Stejně se bude postupovat i v interpelaci další.

Paní poslankyně Marta Semelová se obrací na ministra vnitra ve věci financování policie. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený jako vždy nepřítomný pane ministře, vláda, jejíž součástí jste, je známá jako vláda korupčních afér a jako vláda zodpovědná za snižování životní úrovně většiny obyvatel. Škrty ve vašem resortu pak pocítí hasiči, policisté i občané, kteří se ocitnou v ohrožení. Hasičskému záchrannému sboru krátí vláda peníze na provozní výdaje, na nezbytnou opravu techniky. Do roku 2014 bude muset být propuštěna zhruba třetina současného stavu, zavřeno má být až dvě třetiny stanic. Hrozí tak zhoršení dostupnosti a kvality služeb. Od policie má být propuštěno 10 000 policistů z nynějších 39 000 a uzavřena nejméně jedna čtvrtina služeben v regionech. Prostě peníze chybějí, kde se dá. Na druhé straně se vyhodí nemalá částka na manévry, které proběhly především v souvislosti s vystoupením Davida Ratha. Doprovod vozidel, ozbrojená eskorta, početné policejní hlídky v prostorách Sněmovny. Člověk měl pocit, že se jedná o masového vraha či nebezpečného teroristu.

Chci se proto zeptat, kdo je autorem režie tohoto divadla a kolik to všechno daňové poplatníky stálo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dostanete odpověď písemně, jak jsem řekla.

Nyní přistoupíme ke čtvrté interpelaci. Pan kolega Boháč je přítomen, proto ho žádám, aby ji vznesl. Obrací se na ministra obrany Alexandra Vondru ve věci dalšího působení Armády České republiky v Afghánistánu. Prosím, pane kolego.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, v minulém období... Nebo spíše takto. Nedávno schválila vláda mandát pro další působení našich vojáků v Afghánistánu. Teď tedy tento mandát bude projednávat jak naše komora, tak i Senát.

Já se chci zeptat vás, pane ministře, neb jste byl minulý týden v Afghánistánu, jednal jste s ministrem zahraničních věcí, s ministrem obrany Afghánistánu, jak se na naše působení, dlouhodobé působení našich vojáků v Afghánistánu dívají tito ministři a vůbec afghánská vláda. To je jedna otázka. A jak hodnotí velení ISAF naše působení v minulosti a co čeká naše vojáků v příštím dvouletém období a samozřejmě, co mě velice zajímá, co přijde po roce 2014. Takže tyto dotazy. Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana ministra obrany o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, děkuji za tu otázku. Ano, byl jsem s delegací v Afghánistánu, tak jak tradičně navštěvujeme vojáků jak v tom jarním, tak v podzimním semestru. Chci ocenit, že se té cesty účastnili i zástupci obou komor Parlamentu, protože bez souhlasu Parlamentu by tam náš kontingent ani být nemohl, čili vážím si toho, že nás doprovázel jak předseda výboru pro obranu a bezpečnost pan poslanec Vidím, tak pan poslanec Křeček jako zástupce hlavní opoziční strany. A stejně tak oni jako já jsme mohli slyšet, řekl bych, jak z úst velení operace ISAF – měli jsme setkání s generálem Allenem – tak z úst představitelů vlády Afghánistánu – mám na mysli ministra zahraničních věcí i ministra obrany – bych řekl jednu unisono píseň, totiž to, že naši vojáků, kteří jsou rozmístěni zejména v Lógaru a ve Wardaku, dělají naprosto vynikající práci, která je oceňována jak hostitelskou zemí, tak velením alianční operace.

Máte pravdu, že vláda nedávno schválila svůj materiál, mandát na poslední dva roky této operace ISAF, tedy na roky 2013–2014. Včera jsme ho diskutovali a úspěšně projednali ve výboru pro obranu, takže já předpokládám, že bude v brzké době diskutován i zde na půdě Poslanecké sněmovny.

Je evidentní, že charakter té operace se výrazně mění, má

transformační charakter, kdy činnost výslovně bojová je nahrazována činností výcvikovou, mentoringem, prostě úsilím všech těch, kdo se na operaci ISAF podíleli, dosáhnout v dohledné době toho, aby Afghánistán a jím zvolená vláda a její mocenské nástroje byly schopny si zajišťovat jak vnitřní, tak vnější bezpečnost samy. Tomu bude odpovídat i změněný charakter naší přítomnosti. Za prvé se bude postupně snižovat a za druhé bude soustředěna zejména do výcvikových činností. Čili to, co děláme nyní již v provincii Wardak, kde cvičíme jejich vojáků, jejich policisty, tak v tom budeme následující dva roky pokračovat, zatímco jednotka v Lógaru se bude v roce 2013, v té první polovině, stahovat. Počítáme ještě s nasazením vrtulníků, protože i z logistických důvodů právě pro větší soběstačnost našeho kontingentu během toho postupného stahování bude dobré tam tyto transportní kapacity mít k dispozici.

Co bude dál po roce 2014, tedy 2015 a dále, je samozřejmě předmětem dalších diskusí. Bylo to jedno z klíčových témat summitu Aliance v Chicagu. V zásadě se má za to, že je důležité, aby afghánské ozbrojené síly, jak ty policejní, tak ty vojenské, byly následujících deset let udržitelné, a je logické, že afghánská vláda sama nemá dost prostředků na to, aby tuto udržitelnost bezpečně zajistila. Čili v červenci se sejde donorská konference v Tokiu v Japonsku, kde se budou mobilizovat prostředky na to, aby tyto vycvičené jednotky, na jejichž výcviku se podílíme, mohly plnit svou roli do té doby, než si to Afghánistán kompletně bude schopen zajistit sám. Je evidentní, že toto již nebude věcí Atlantické aliance, protože to je organizace obranná, ale věcí širšího úsilí mezinárodního společenství, kam se zapojí země (upozornění na čas) jako Japonsko a další.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Boháč má doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Já využiji možnosti doplňující otázky, samozřejmě tím dám ještě prostor panu ministrovi k tomu období po roce 2014.

My, co jsme navštívili vícekrát Afghánistán, známe složitost této situace. Opravdu Afghánistán je velice složitá země historicky. Historicky víme, co proběhlo v minulém století v této zemi i v předcházejících obdobích. A právě, co mě trápí – ta myšlenka, co přijde po roce 2014, tedy po odchodu aliančních vojsk, tedy i našich vojáků. Samozřejmě to řešení není ještě jednoznačně precizováno, ale přesto váš pohled, pane ministře. Ještě jednou prosím o doplnění, co po roce 2014, protože afghánská národní armáda, afghánská národní policie dohromady mají zhruba 700 000 mužů a žen ve zbraní, proti tomu stále aktivní a silný Taliban. Takže vaše vize, váš subjektivní pohled. Děkuji, pane ministře.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz. Pan ministr má nyní prostor pro odpověď.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Já myslím, že o nějakou mou vizi nebo můj subjektivní pohled tady nejde. Tam je důležité, aby se mezinárodní společenství bylo schopno shodnout a dohodnout na nějaké účinné sadě opatření s jedním společným jmenovatelem. Aby prostě ta práce a ty investice, které do Afghánistánu bez Talibanu nebo Afghánistánu, kde Taliban nevládne, aby nepřišly během několika měsíců nebo několika let nazmar. A k tomu potřebuje Afghánistán vládu, tu samozřejmě my nevymyslíme. Tam budou v roce 2014 volby. Prezident Karzái končí, protože končí svůj druhý mandát, čili samozřejmě tady toto je na rozhodnutí afghánských voličů. Ale ta nová vláda bude potřebovat armádu a policii. Ta armáda a policie se nesmí rozprchnout do hor a nesmí prodat své zbraně nepříteli. Čili k tomu potřebuje nějaký přiměřený rozpočet, aby bylo na jejich výplaty a aby po dobu aspoň půl generace, protože země za sebou v podstatě má občanskou válku s různými intervencemi po dobu dvou generací, posledních dvou generací, to je vlastně více než 30 let, čili potřebuje aspoň deset let nějakého relativního klidu a stability nebo minimálně možnost uplatňovat řád a pořádek v této zemi. Potřebují vycvičené vojáky a policisty, na tom se podílíme a budeme podílet, a potřebují zdroje, prostředky, tak aby tyto námi vycvičené policisty a vojáky byli schopni udržet v rámci svých ozbrojených sil tak, aby zajišťovali pořádek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane ministře. Děkuji. To je vše, co bylo možné říci v rámci čtvrté interpelace.

S pátou byl vylosován pan poslanec Vít Bárta. Obrací se na pana ministra Leoše Hegera, a to ve věci úspor ve zdravotnictví. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane ministře, vážená paní předsedající, já bych rád v první řadě se zeptal pana ministra Hegera v kontextu uzavřeného dodatku koaliční smlouvy, která, uznávám, je dnes již cárem papíru, jestli 5,5 miliardy úspory, která má být ve zdravotnictví každý rok generovaná, je ještě jeho závazkem, který bere vážně, či nikoliv. Konkrétně se ptám, jak je možné, že jestliže ve zdravotnictví tato vláda měla ambici provádět zásadní reformy, je možné, že pan ministr sám je schopen říci větu, že je to politické téma a to teď nemá cenu lámat přes koleno. Po volbách se dělají nepopulární kroky snadněji. Tato věta se dotýká rušení nadbytečných lůžek, kde je správné připomenout to, že pětileté smlouvy s nemocnicemi jsou uzavřeny do konce tohoto roku, a jestliže byla dlouhá debata o tom, že se tato nemocniční oddělení a lůžka mají rušit, proč toto

vláda a ministerstvo nekoná a nechává to na poslední chvíli. Tak jako už od loňského roku měl být zaveden zdravotní nadstandard – není zaveden.

Tak se ptám, kolik se uspoří na zdravotním nadstandardu, kolik se tento rok uspoří na internetových aukcích a na lékové politice. Tak se ptám, kolik se ušetří na materiálu a na dalších technických zdravotních věcech, které v tomto směru celkem podle bývalé koaliční smlouvy měly ušetřit 5,5 miliardy korun. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím pana ministra Leoše Hegera o odpověď na tuto vznesenou interpelaci.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane poslanče, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych na interpelaci číslo pět odpověděl stručně ve dvou krocích. Nejprve zrekapituloval ekonomické možnosti, které ovlivňují zdravotní systém, a potom odpověděl na dotazy pana poslance.

Je samozřejmě známo, že zdravotnictví je ekonomicky mimořádně zatížený systém ve všech zemích a každý zdravotnický systém se potýká s problémy. Příčiny jsou dlouhodobé, zejména populační vývoj, což platí pomalu i u nás, i když ne zatím nějak tragicky. Střednědobě působí na zdravotnictví negativně krize světová ekonomická, která zuří i v Evropské unii, jak můžeme pozorovat, a v České republice se stále prolouhuje, zejména působí v oblasti nezaměstnanosti a krátkodobé vlivy jsou celkem standardní. Běžná inflace, daně, rozvoj technologií zatěžují a krátkodobě samozřejmě ani otázka státního rozpočtu není bezvýznamnou, státního rozpočtu, který je zastropován, neumožňuje rozvoj příplatků na státní pojištění.

Já bych nyní řekl, že to, co předpověděla koaliční smlouva, že se ve zdravotním systému bude šetřit, se postupně plní. Já nemohu odpovědět na to, kolik přesně se ušetřilo v loňském roce, protože rok není uzavřený. Zdá se však, že zhoršování ekonomiky systému se zastavilo a přinejmenším ty desetimiliardové propady, které byly v letech, kdy jsme systém přebírali, se snižují a počítá se s propadem 6 miliard v loňském roce, až bude prokalkulován, a v příštím roce se počítá s deficitem asi 3 miliardy. Čili efektivita toho systému se mírně začíná zvyšovat. A ten systém nemá žádná zázračná řešení, zejména máme-li si zachovat svoji pozici ve světě, která je poměrně dobrá. Nejnovější publikace evropského indexu spokojenosti pacientů se systémem ukazuje, že jsme v široké Evropě na 15. místě těsně za Německem.

Pokud jde o konkrétní úspory, tak my jsme provedli řadu kroků. V první řadě jsme zavedli tvrdou rozpočtovou odpovědnost, takže přímo řízené organizace nakupují dnes daleko racionálněji než dříve a úspory se blíží asi

miliardě. Týká se to jak léků, tak zdravotnické techniky, tak běžných spotřebních materiálů.

Začali jsme budovat národní informační systém sledování nákladů a možnost mít jakési reference o tom, jak se nakupuje. Zavedli jsme do úhradových mechanismů znovu systém diagnostických skupin, za který se platí způsobem, kdy peníze jdou za pacientem, což výrazně ovlivňuje chování poskytovatelů. Jednak je to nutí k úsporám a jednak to automaticky nashodí dlouhodobý proces restrukturalizace zdravotnických lůžek. Ten systém je spravedlivý, je transparentní, což náš systém také ozdravuje. Ví se, že diskrepance ve financování jednotlivých zdravotnických zařízení a zdravotnictví v jednotlivých krajích jsou poměrně velké.

Optimalizujeme lůžkový fond. V loňském roce se podařilo snížit lůžka asi o 1500, do těch proklamovaných pojišťovnami deseti tisíce lůžek je dlouhá cesta.

To vyjádření, které poněkud nepřesně interpretovaly včera Hospodářské noviny, že je akce zastavena, že se nebude pokračovat, až po volbě, tak není pravdivé. My jsme řekli, že ten proces je velmi choulostivý politicky. Můžeme to venkoncem slyšet z různých útoků i tady ve Sněmovně, kdy se jednotliví poslanci berou za své nemocnice, byť jejich postavení v systému není úplně ideální z hlediska efektivity systému a každé rušení každého lůžka, každého oddělení, neřkuli nemocnice, znamená velmi dramatické otřesy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane ministře. Prosím, dodržte čas.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Pokud jde o nadstandard, zavedli jsme tři skupiny nadstandardů, které nyní přicházejí do života. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zeptám se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Ano, bude tedy prostor o pro pana ministra, aby event. dokončil, v čem jsem ho nerada přerušila. Prosím, pan poslanec.

Poslanec Vít Bárta: Pane ministře, říkáte, že předpokládáte úsporu mezi tímto a příštím rokem podle výsledků, které přicházejí, 3 miliardy, protože říkáte, že úspora je minus 6 mld., následně minus 3 mld. To znamená, že ona slíbená výše úspor v koaliční smlouvě, resp. v jejím dodatku, bude ve výši 5,5 mld. Kč každý rok. To znamená, že se bude postupně zvyšovat. Sám říkáte, že není dodržena.

Já se ptám, proč není dodržena, proč nemůže být dodržena. Já se ptám, proč jsme mohli na základě tvrdých ataků pana ministra Kalouska

přestat stavět silnice, snižovat platy učitelům, vyhazovat lidi z práce, ale proč není možné lůžka škrtat se stejnou razancí a se stejnou tvrdostí, jak jsme museli na jiných resortech škrtat. Nakonec se ptám –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče, prosím.

Poslanec Vít Bárta: Nakonec se ptám, kolik se ušetří v nadstandardu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: V nadstandardech se úspory pro letošní rok počítají v řádech stamilionů, rozhodně ne miliard. Mimo jiné je to i díky podání k Ústavnímu soudu, který teprve rozhodne, zda náš postup je správný, nebo zda bude vyžadovat úspory, takže nebylo záměrem ministerstva pro tento rok finalizovat tady nějaké drastické nadstandardní klání.

Pokud jde o vlastní úspory, já jsem mluvil o bilanci systému. Jestliže vezmeme náklady, které v letošním roce rostou zhruba o 10 mld., jsou to jednak nárůsty mezd, běžné rozvojové záležitosti jako třeba rozvoj léčby v centrech, zatížení inflací, převodem očkovacích látek ze státního rozpočtu na zátěž veřejného zdravotního pojištění, tak jestliže se deficit systému neprohloubí, můžeme mluvit o tom, že ten systém se o 10 mld. v letošním roce ozdraví. Myslím, že to není málo.

My jsme netrpěli tak velkými škrtými jako resorty, které jsou přímo živěny ze státního rozpočtu, ale daní z přidané hodnoty jsme zatíženi naprosto natvrdo. Nárůst příspěvku za státního pojištěnce byl státem zastaven, takže myslím, že ani současné vedení resortu Ministerstva obrany si nemusí stěžovat na to, že by bylo Ministerstvem financí zatěžováno více, než je Ministerstvo zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za dodržení časového limitu i za odpověď. Než přistoupíme k následující interpelaci, chci vás seznámit ještě s jednou dodatečnou omluvou. Omlouvá se místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí pan Karel Schwarzenberg do 18 hodin.

Nyní prosím dalšího přihlášeného v pořadí. Je jím pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové, pane ministře. V úterý jsem se ve věci

vydání či nevydání Davida Ratha zdržel hlasování. Důvodem byla určitá forma protestu proti dvěma věcem.

Za prvé mám silné pochybnosti o prvotních úkonech soudu a státního zastupitelství, a rád bych tedy znal odpověď na tyto otázky: Máte, pane ministře, poněť o tom, kolik bylo zatím za tento rok podáno trestních oznámení přímo na Nejvyšším státním zastupitelství? Kolik z nich bylo případně sepsáno prvním náměstkem nejvyššího státního zástupce dr. Igorem Střížem? Co musí udělat běžný občan pro to, aby své případné trestní oznámení mohl podat přímo u prvního náměstka?

Druhou a dle mého názoru ještě závažnější věcí je únik fotografií Davida Ratha a dalších obviněných do bulvárního deníku Blesk. Slovy tohoto deníku, foto byla přímo z basy. Mohu se dočíst, že byly přímo z basy, a dokonce hned po tělesné prohlídce. Považuji to za bezprecedentní čin. Příště můžeme být svědky fotografií ne po tělesné prohlídce, ale při tělesné prohlídce. Zajímalo by mě, pokud nedokážete garantovat obviněnému jeho základní osobnostní práva, jestli jste schopni garantovat spravedlivý proces.

David Rath je ve vazbě kvůli údajné korupci. Nejste, pane ministře, snad tak naivní, abyste si myslel, že se fotografie do Blesku dostaly zdarma? Jednalo se s velkou pravděpodobností také o korupční jednání, a to s tím, že na jedné straně musel být někdo z policistů či z justice. To dělá celou věc o hodně závažnější. Myslím si, že odvolání vedoucí odboru informatiky vězeňské služby je v tomto případě trochu málo. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Zvu k mikrofonu ministra spravedlnosti pana Jiřího Pospíšila.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. To bylo několik zcela nesourodých otázek dohromady. Já teď nevím, na které odpovídat, protože čas je velmi omezený. Budu se snažit na některé aspoň trochu naznačit odpovědi.

Trošičku mi připadá, že pan poslanec Chvojka, který je právníkem, asi nezná zákon o státním zastupitelství a neví, že ministr spravedlnosti si nemůže jen tak vyžádat informace, které chce, protože má pocit a třeba i dobrou víru, že je potřebuje. Upozorňuji tedy pro ty, co to sledují, že zde máme zákon o státním zastupitelství, který jasně říká, jaké informace ministr spravedlnosti může získat. Je to v zákoně přímo jasně napsáno. Jsou to informace, které se dotýkají činnosti Ministerstva spravedlnosti nebo určitým způsobem se dotýkají ministra jako člena vlády a on je potřebuje pro svoji činnost coby člen vlády.

Tedy, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, já se na

základě vaší interpelace obrátím na Nejvyšší státní zastupitelství s dotazem, proč zrovna konkrétní vedoucí představitel této instituce přijímal trestní oznámení. Zda Nejvyšší státní zastupitelství shledá, že tento dotaz je v duchu zákona o státním zastupitelství, či nikoliv, je na jeho právním posouzení. Pokud mi odpověď poskytnou, pak vám ji rád předám. Asi tušíte, že ministr spravedlnosti neví, proč v konkrétní trestní kauze přebíral trestní oznámení konkrétní vedoucí pracovník justiční instituce. To jsou asi věci, které ministr spravedlnosti neví a vědět nemá, protože právě kdyby to věděl, tak by se tím dokazovalo, že tato kauza má jiný procesní režim než jiné kauzy. To je zcela logické a správné. Takže já se pokusím na tu otázku získat odpověď, a pokud, jak jsem řekl, Nejvyšší státní zastupitelství shledá, že ji může poskytnout v rámci zákona o státním zastupitelství, pak vám ji rád přepořím.

Také vám poskytnu statistický údaj, kolik státní zastupitelství, resp. Nejvyšší státní zastupitelství, přebírá trestních oznámení. Obecně vám mohu konstatovat, že Nejvyšší státní zastupitelství může přebírat trestní oznámení, je to v jeho působnosti a taktéž v jeho pravomoci, tedy v této oblasti žádný zákon porušen nebyl. Statistická čísla z této oblasti vám dodat mohu, nejsou žádným způsobem zahalena ochranou informací.

K vašemu druhému dotazu, který jste zmínil, tady chci konstatovat, že jste neslyšel mé vystoupení včera, které jste tu obecně zmiňoval, to znamená v kauze Davida Ratha, kdy já jsem zde jasně na plénu řekl, že úniky informací považujeme za závažné, že jsou tyto informace prověřovány, resp. je prověřováno, jakým způsobem k úniku došlo.

Bylo podáno trestní oznámení. To je ta nejvyšší forma, kterou můžeme podat, aby bylo zjištěno, zda nebyl spáchán trestný čin, a pokud byl, případně kým. Budou-li zde závěry orgánů činných v trestním řízení, tzn. jakým způsobem unikly, zda to například nebyla forma korupce atd., tak vám tyto informace, budu-li mít zákonnou možnost, mile rád sdělím. Ale asi chápete, že ty informace v tuto chvíli nemám, neboť bylo zahájeno šetření. Šetří to mimo jiné též Generální inspekce bezpečnostních sborů a závěry, které zde budou, budou zveřejněné.

To, kdo je odvolán v rámci řekněme Vězeňské služby, přísluší plně generálnímu řediteli Vězeňské služby. Víte dobře, jaké jsou kompetence. Ministr spravedlnosti má pouze jmenovací pravomoc vůči generálnímu řediteli Vězeňské služby. Generální ředitel Vězeňské služby je ve služebním poměru, není to politik, není to veřejná osoba, kterou lze odvolat jen tak na základě konkrétní kauzy, kterou bychom mohli spojit s jakousi objektivní odpovědností. Musí být splněny zákonné důvody pro to, aby někdo ve služebním poměru byl odvolán ze své funkce. Vy sám víte, a myslím, že jste se tím i zabýval, když byl odvoláván předchozí generální ředitel Vězeňské služby generál Kula, jakou debatu to vyvolalo, zda byly dodrže-

ny zákonné důvody, či nikoliv. Tolik tedy k reflexi přísnějšího postihu významnějších funkcionářů Vězeňské služby.

Chci, aby v každém případě proběhlo nezávislé šetření, a to policejním orgánem, a za druhé aby bylo vyhodnoceno, zda tam nedošlo k systémovému pochybení. A pokud ano, tak aby došlo k jeho napravení a ke změnám, které zabrání do budoucna tomu, aby z tohoto systému unikaly další informace. Tím, že se generální ředitel Vězeňské služby rozhodl odvolat ředitelku IT, předpokládám, že tím mimo jiné naznačuje, že tam byla i systémová pochybení, že paní ředitelka asi nebyla odvolána na základě toho, že by informace sama vynášela, ale že ten systém nefungoval tak, jak fungovat měl. Nicméně já budu mít v pondělí písemnou zprávu od generálního ředitele Vězeňské služby a rád vás se závěry generálního ředitele seznámím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec chce ještě vystoupit s doplňující otázkou nebo vyjádřením.

Poslanec Jan Chvojka: Ano, děkuji. Já krátce k první věci. Pane ministře, trochu blafujete. Nechtěl jsem vědět ke konkrétní věci, proč bylo podáno trestní oznámení a kdo ho podával a kdy, ale i obecně jsem se ptal na čísla. Chápu, že je nemáte v hlavě. Budu rád, když se pokusíte je dodat. Jenom by mě zajímal váš názor na to, jestli je toto standardní. To mi stačí říct, jestli považujete takovou věc za standardní, nebo ne.

Druhá věc. Máte pravdu, generální ředitel Vězeňské služby je chráněn v uvozovkách služebním zákonem. Nicméně si myslím, že tady ani není na pořadu dne odvolání ředitele Vězeňské služby, ale minimálně náměstka pro vězeňství, protože tam je jasná politická odpovědnost, který je podle mne jinak naprosto zbytečný, pokud si takto závažného pochybení – opakuji – nevšiml. A jsem přesvědčen o tom, že v každé jiné zemi na západ od našich hranic by nepřišel o místo jenom šéf odboru informatiky nebo ředitel Vězeňské služby či náměstek, ale mám takový pocit, že by samotný ministr sám (upozornění na časový limit) okamžitě rezignoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím pana ministra, aby se ujal ještě doplňující reakce.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: K vašemu dotazu ještě konstatuji tolik, že postup ve věci byl zákonný. Já nebudu trestní proces hodnotit slovíčky, jestli byl standardní, nestandardní. Vy jste právník a vy byste se sám tohoto měl vyvarovat. Trestní právo je postaveno na principu zákona, a buď zákon dodržen je, nebo není. Standardnost – omlouvám se – do trestního práva a trestního procesu jako termín hodnocení kvality

nepatří. Nicméně když dovolíte, pokusím se i v této věci získat informace, zda běžně přebírají vysocí funkcionáři Nejvyššího státního zastupitelství takovéto podání a zda je vyřizují. Pokud tato informace bude sdělena, a posouzení toho, zda mám na tyto informace nárok, či nikoliv, toto nechám plně v kompetenci nejvyššího státního zástupce, pokud mi takovéto informace poskytne, tak vám je samozřejmě také sdělím. To znamená, kolik takovýchto podnětů vyřizují přímo nejvyšší představitelé této instituce, to znamená buď pan nejvyšší státní zástupce, či jeho náměstci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Můžeme přistoupit k následující interpelaci. Tu podává pan poslanec Jiří Paroubek na omluveného ministra vnitra Jana Kubiceho. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře trvale nepřítomný při interpelacích. Nebyl jsem sám, a to dokonce ani v tomto sále, kdo s úžasem sledoval to nasazení lidí a techniky, které souviselo s převozem a vystoupením poslance Ratha v úterý na půdě této Sněmovny. Kolona motorek, aut, vrtulníků a desítky, možná stovky policistů v pohotovosti. To vše v době, kdy policie nemá čas ani peníze na přítomnost v oblastech, kde jsou opravdu potřeba. Myslím si, a jsem o tom přesvědčen, že mít policie loďstvo a stíhací letectvo, zní nám v úterý nad hlavami varovné salvy, z vltavských křižníků pod Karlovým mostem hlídku je policejní ponorka a nad Sněmovnou přelétávají stíhačky.

Dámy a pánové, kam se hrabe Ivan Langer, který v žertu oznamoval nasazení složek Ministerstva vnitra. Ministr Kubice v úterý strčil Langeru hravě do kapsy. Osobně doufám, že to je jenom projev policejní stupidity pana ministra či policejního prezidenta, a ne záměr.

Už jen to, že tady v tomto sále s poslancem Rathem seděli tři policisté, už to samo o sobě byl podle mne symbol neskutečného plýtvání. Kam by pan doktor mohl zmizet? Do Bolívie? Do Venezuely? K levicovým přátelům? Zvláště shoduje-li se na zbytečnosti takových manévřů většina bezpečnostních expertů i zkušených policistů, tak mě tohle to udivuje.

Mé otázky na pana ministra jsou proto jednoduché. Za prvé: Kdo rozhodl o tak masivním nasazení policejních složek při převozu doktora Ratha sem na půdu této Sněmovny? Za druhé: Kolik přesně do koruny stálo nasazení všech policistů a techniky za tento převoz?

Vážený pane ministře, já jsem se v úterý těšil, že vám předám na této schůzi Sněmovny po svém vystoupení tuto svou knihu (knihu drží v ruce a ukazuje přítomným) pod názvem Český Watergate – komentovaná Kubiceho zpráva. (Upozornění na časový limit.) Věřím, že se toho někdy při interpelacích dočkám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přistoupíme k následující interpelaci. Tu podává paní poslankyně Kateřina Klasnová na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající.

Vážený pane ministře, mnoho mých otázek zaniklo po projednání odborné veřejnosti zastoupené inženýrem Josefem Drahotou a Jiřím Mašterou se zástupci Ministerstva zdravotnictví v čele s doktorkou Vierou Šedivou a magistrem Martinem Plíškem 25. května. Na tomto jednání zástupci ministerstva přislíbili některé věci, které do té doby resort zdravotnictví při řešení hlukové legislativy odmítal. Jedná se například o garanci přizvání odborné veřejnosti k tvorbě věcného záměru hlukového zákona při uspořádání otevřeného odborného semináře k hlukové legislativě. Tento seminář přitom slíbil hlavní hygienik Michal Vít již na jednání výboru pro zdravotnictví v únoru 2011.

Ptám se tedy, zda můžete tyto sliby garantovat a v jakém časovém horizontu vidíte jejich naplnění.

Věcný záměr hlukového zákona měl být předložen v prosinci 2010, poslední termín zněl červen 2012. Nyní po zmíněném jednání na ministerstvu prý má dojít k dalšímu odkladu v rámci legislativního plánu vlády, a to na září 2012. Bude toto skutečně už definitivní termín, kdy Ministerstvo zdravotnictví předloží věcný záměr? A s jakou lhůtou pak počítáte pro předložení paragrafového znění hlukového zákona?

Trnem v oku je mnoha odborníkům i občanským aktivistům nařízení vlády číslo 272/2011 Sb., které na návrh hlavního hygienika Víta vláda schválila coby transpozici evropského práva. Zavedením nařízení však došlo k razantním změnám dopadu hluku na obyvatelstvo, ke změnám měření hlukových limitů vnitřních i vnějších, zavedení velmi sporného charakteristického letového dne atd. Ministerstvo zdravotnictví deklarovalo ochotu o nařízení znovu na vládě jednat.

Kdy tedy návrh na jednání předložíte? A budete požadovat zrušení tohoto nařízení, které důkazně poškozuje a zvýšeným hlukem ohrožuje mnoho obyvatel České republiky? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Zvu k mikrofonu pana ministra zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená paní předsedkyně, stávající úprava právní stále vychází z principů původních právních předpisů v oblasti ochrany před hlukem z roku 1977 a cílem návrhu nového zákona o hluku je tuto situaci velmi

razantně změnit, zavést nové přístupy, nástroje a postupy regulace hluku v komunálním prostředí, které by vedly k řešení dlouholetých problémů v dané oblasti.

Praxe ukázala, že stávající legislativní pojetí neumožňuje vyhovujícím způsobem řešit problémy, jako jsou například otázky takzvaného staré hlukové zátěže, hlukové kapacity území, ojedinělé nebo krátkodobé expozice hluku. Proto tedy řešení vyžaduje komplexní legislativní přístup. Nařízení vlády, které jste zmiňovala, bylo určitým kompromisem. Já rozhodně odmítám to, že by tady u nás byla situace s hlukem taková, že by docházelo k riziku poškození zdraví našich obyvatel, ale faktem je, že hluk je nepříjemnou záležitostí, která zdaleka přesahuje nejenom otázky zdravotního poškození, ale stává se otázkami životního prostředí, ve kterém jsme. Ukázalo se, a výrok Nejvyššího soudu ukázal, že jaksi některé věci ze staré hlukové zátěže řešit nelze, a odmítl řešení takových situací extrémními zákroky, jako je například pražská magistrála.

Nový věcný záměr zákona by měl od sebe oddělit regulaci technických zdrojů hluku, které mohou ohrozit lidské zdraví, to jest doprava, výrobní areály zejména, a ty podřídit i nadále státnímu zdravotnímu doзору, to jest krajským hygienickým stanicím, a naopak skupiny náhodných zdrojů hluku, které spíše patří do oblasti problémů s životním prostředím, podřídit jejich regulaci kompetenci obcí tak, jak je to všude ve vyspělé Evropě.

Důraz ochrany zejména v oblasti trvalých zdrojů hluku, jako doprava, je na ochranu vnitřních prostor staveb pro bydlení. Bude zcela jasně řečeno, jaké jsou kompetence na začátku výstavby, jaké jsou kompetence dlouhodobé, stanovení jakýchsi hlukových zón, kde by bylo jasné, že nelze stavět žádná jasná protihluková opatření, a majitelé těchto zón potom budou muset počítat se svými aktivitami tak, aby byli za ně zodpovědní sami, a nikoliv již stát.

Pokud jde o vaše další dotazy, kdy zákon bude hotov, tak skutečně se zdá, že projednávání je složitější, než jsme si mysleli, ale během podzimu nebo po prázdninách bude, předpokládáme, věcný záměr zákona ve vládě a bude postupovat do legislativního procesu. Teď momentálně se nachází několik týdnů ve vnějším meziresortním připomínkovém řízení. S paragrafovaným zněním se počítá někdy do konce letošního roku a s legislativním procesem, který bude teprve následovat. – Já se omlouvám. Řekl jsem to špatně. Po schválení ve vládě bude následovat paragrafované znění a na konci roku by měl být zákon puštěn do legislativního procesu.

Se změnou vládního nařízení o hluku nepočítáme teď aktuálně, protože je velmi těžké vyhovět všem zainteresovaným stranám a myslíme si, že se tím novým zákonem situace vyřeší.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně si přeje ještě položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane ministře, děkuji za vaši odpověď. Chtěla bych se ještě zeptat přece jenom na garance přizvání odborné veřejnosti k tvorbě věcného záměru u hlukového zákona.

Měla bych ještě jeden dotaz, který směřuje k osudům hlavního hygienika Michaela Víta. Ten byl policií obviněn ze zneužití pravomoci úřední osoby a porušení povinnosti při správě cizího majetku. Následně v březnu nastoupil na dlouhodobou neplacenou dovolenou. Já se chci zeptat, jestli hodláte vládě navrhnout jeho odvolání z funkce náměstka Ministerstva zdravotnictví a hlavního hygienika České republiky. Pokud ano, kdy? Pokud ne, proč ne či jak dlouho bude na dovolené? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím pana ministra, aby se ujal odpovědi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: My bychom byli rádi, aby věcný návrh zákona byl s veřejností projednán. Je to relativně složitá záležitost a čekáme ještě na výsledky meziresortního řízení, které nás možná některé změny přinutí v záměru udělat, takže seminář, který byl přislíben, bychom uspořádali potom.

Pokud jde o pozici pana hlavního hygienika, moje představa byla, že současný stav, který nijak neohrožuje chod hygienické služby, bychom zachovali ještě přes prázdniny, a pokud se celá ta kauza nějak nepohne, že bychom tedy přistoupili k tomu, co jste říkala, výměně náměstka pro hygienu na ministerstvu, i k té druhé pozici, kterou ovlivňuje vláda, a to jest jmenování do funkce nového hlavního hygienika nebo hygieničky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Ukončíme projednávání této interpelace. Přistoupíme k interpelaci následující. Tu podává paní poslankyně Květa Matušovská a interpeluje ministryni kultury paní Alenu Hanákovou. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové. Vážená paní ministryně, ráda bych se vás zeptala na stav rekonstrukce historické budovy vlakového nádraží v Ústí nad Orlicí. V současnosti má stavba průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí vydaná všechna stavební povolení, je připravena k realizaci. Vládním usnesením ze dne 4. 4. 2012 bylo uloženo ministru dopravy zajistit zahájení zadávacího řízení, a je tedy pouze otázkou času, kdy bude stavba fakticky

zahájena. Součástí uvedené stavby není oprava či rekonstrukce historické výpravní budovy a tato budova není v projektové dokumentaci průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí nikterak řešena. Tato skutečnost mě znepokojuje. Není dosud nikým vysvětlena. Současná situace kolem historické budovy je navíc nepřehledná a zahalená neinformovaností jak z vašeho ministerstva, tak z Ministerstva dopravy. Přitom váš předchůdce ministr Jiří Besser prohlásil v srpnu 2010 s konečnou platností historickou budovu nádraží v Ústí nad Orlicí kulturní památkou.

Ráda bych se vás tedy zeptala, jaká je situace historické budovy nádraží v Ústí nad Orlicí v souvislosti se stavbou průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí a jaká jsou opatření vašeho ministerstva pro zachránění této budovy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Slova se ujme paní ministryně kultury paní Alena Hanáková. Prosím, paní ministryně.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji. Dobré odpoledne. Paní předsedající, kolegové a kolegyně, tento dotaz, který paní poslankyně na mě vznesla, paní poslankyně Matušková, já za něj děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně Matušovská.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Matušovská. Já se omlouvám. Děkuji za upozornění. Velmi se omlouvám. Tento dotaz se skutečně spíše hodí na pana ministra dopravy, ale já jsem se dívala, že interpelujete i jeho, takže to bude spojené dohromady.

Já vám tedy zkusím trochu tu anabázi objasnit, jak to celé probíhalo. Takže dotaz ohledně obnovy tohoto nádraží, této nádražní budovy v Ústí nad Orlicí, se opravdu Ministerstva kultury dotýká pouze zprostředkovaně, protože vlastníkem budovy jsou České dráhy, akciová společnost se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody, Nové Město, Praha. Orgánem příslušným k rozhodování o obnově kulturní památky podle § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je obec s rozšířenou působností, nadřízeným orgánem je pak krajský úřad.

Ministerstvo kultury na základě svého zákonného zmocnění vedlo správní řízení o prohlášení budovy železniční stanice Ústí nad Orlicí č. p. 684, jak jste už tady řekla, za kulturní památku. Po složitém řízení se historická nádražní budova stala kulturní památkou a byla opravdu zapsána do Ústředního seznamu kulturních památek České republiky pod číslem rejstříku ÚSKP 104023.

Díky složitosti správního řízení se zájem o budoucí osud této kulturní památky přenesl také na širokou veřejnost. Dne 4. března 2011 se uskutečnila společná návštěva představitelů Ministerstva kultury a Ministerstva dopravy této železniční stanice a byl zde učiněn příslib, že oba resorty v rámci svých možností přispějí k záchraně a obnově kulturní památky a prověří možnosti jejího budoucího využití.

Ministerstvo kultury může vlastníkově kulturní památky poskytnout podle svých možností kompenzaci, která plyne z omezení vlastnických práv vzniklých v důsledku památkové ochrany. Ministerstvo kultury nabídlo vlastníkově věci možnost odborné pomoci při obnově památky, a to prostřednictvím Národního památkového ústavu, a možnost čerpání finančního příspěvku z památkových programů Ministerstva kultury. Odborná pomoc již byla realizována, když Národní památkový ústav zpracoval jak předběžný, tak podrobný stavebně historický průzkum této železniční stanice. České dráhy, akciová společnost, doposud nepožádaly o podporu z památkových programů Ministerstva kultury.

Za účelem zajištění obnovy této kulturní památky byla zřízena neformální meziresortní pracovní skupina, a to za účasti zástupců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, ministerstev dopravy, místního rozvoje a kultury, Českých drah, akciová společnost, Správy železniční dopravní cesty, Národního památkového ústavu, Pardubického kraje a města Ústí nad Orlicí pod vedením zástupce Ministerstva dopravy pana Marka Diana. Komise se věnovala prověření všech možností získání finanční podpory z evropských zdrojů a otázce budoucího využití nádražní budovy. Nedospěla však k jednoznačnému návrhu řešení. A to je vlastně poslední, v této fázi se celá ta situace nachází.

Jenom bych vám chtěla dát za pravdu, že skutečně tím, že Ministerstvo kultury udělí někomu status nebo nějaké budově kulturní památky, není na něm, na Ministerstvu kultury, aby – a nemá povinnost starat se o další chod této budovy, ale skutečně ze všech svých sil se snaží v rámci možností pomáhat právě při nejenom obnově, ale i zachování. Takže souhlasím s tím, co jste říkala, ale v této chvíli je to ve fázi, jak jsem popsala.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní ministryni. Paní poslankyně se chystá položit doplňující otázku, a než přijde k mikrofonu, tak vás seznámím s došlou omluvou. Omlouvá se paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake od 17 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Jestli ještě můžu, bych se chtěla zeptat, co byste nám tedy poradila, abych třeba já mohla s tím pomoci nebo

Pardubický kraj nebo třeba město Ústí nad Orlicí, protože občané se ptají pana starosty a pan starosta neví, co jim má odpovědět. A nechtějí tam mít nové nádraží a vedle toho zříceninu starého nádraží, kterou Ministerstvo kultury prohlásilo za památku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě bude reagovat paní ministryně.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Já bych samozřejmě poradila, že úplně ten nejzákladnější krok je, že o jakoukoli památku nebo jakýkoli objekt se musí starat především vlastník, právě vlastník. A pokud vlastník chce příspěvek jakýkoli, především tedy finanční, v tomto případě na kulturní památku nádražní budovy v Ústí nad Orlicí, tak vlastník musí zažádat. A teprve až zažádá, teprve potom orgán k tomu určený, v tomto případě Ministerstvo kultury, může hledat všechny možné způsoby a cesty k tomu a vlastně říct ano, podpoříme tuto žádost, nebo ne, pokud splní všechny podmínky. Takže to je základní podmínka. Takže je to opravdu na vlastníkově a pak se celý ten proces rozjede a má šanci k té podpoře.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní ministryni. Ukončíme projednávání této interpelace a přistoupíme k následující. Následující interpelaci pan poslanec Jan Florián s ohledem na omluveného ministra Martina Kubu vzal zpět a omluvil se dál z jednání. Takže přistoupíme k bodu číslo 11, to je interpelace pana poslance Víta Němečka a interpeluje ministra Petra Bendla. Tak prosím, pan poslanec Němeček má slovo.

Poslanec Vít Němeček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, v současné době český trh s potravinami bojuje s dovozem nekvalitních zahraničních výrobků. Můžeme se o tom přesvědčit prakticky denně, kdy média přinášejí zprávy o nedostacích při prodeji potravin dovážených ze zahraničí, případně upozorňují na nižší kvalitu stejných potravin u nás a v zemích na západ od našich hranic. Za jednu z cest, jak do českých domácností znovu dostat kvalitní potraviny, považuji aktivní podporu českých kvalitních výrobků a také další formy přímého prodeje od našich farmářů, tzv. prodeje ze dvora.

Otázka na vás, pane ministře. Ptám se vás, jaká opatření činí resort zemědělství, aby se zvýšil prodej kvalitních potravin a například také podporoval přímý prodej produkce českých farmářů, tedy prodej ze dvora. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci a

zvu k mikrofonu pana ministra zemědělství k odpovědi na tuto interpelaci.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, problematika kvality potravin je jedna z priorit resortu Ministerstva zemědělství, a proto také tomu věnujeme poměrně velkou pozornost. A nejen proto, že jsme vyprovokováni některými nekvalitními potravinami, které k nám přicházejí ze zahraničí. A největší trápení nám dneska způsobuje neinformovanost v oblasti kvality potravin ze strany polských dodavatelů.

Ministerstvo přijímá nové právní předpisy a další legislativní požadavky, snaží se prostřednictvím různých kampaní a projektů upozornit spotřebitele a všechny zákazníky na výrobky, které mají jednak přidanou kvalitativní hodnotu, anebo tradiční regionální původ potravin. Ministerstvo v podstatě jde čtyřmi směry. Jeden je podporování typu – administrujeme typ značky Klasa, snažíme se rozvíjet podporu a podporovat tzv. regionální potraviny, zeměpisné označení a zaručení tradiční speciality. Podporujeme farmářské trhy zjednodušováním pravidel pro přímý prodej ze dvora a řadu dalších aktivit, kterými Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s odbornými organizacemi, s nevládním sektorem, se snaží našim zejména zákazníkům a obyvatelům poskytnout informace a lepší orientaci právě v problematice kvalitní potravin.

Projekt Klasa, který je realizován od roku 2003, je specifický v tom, že výrobce musí prokázat nadstandardní kvalitativní znak. Doposud bylo v České republice oceněno téměř 1300 výrobků od 220 výrobců. Jde o významnou aktivitu v oblasti podpory kvalitních potravin v České republice, zvýšená kontrola takto označených výrobků ze strany dozoru. Značku vnímá pozitivně, aspoň podle našich zjištění, které jsme si mezi českými občany učinili, přes 80 % spotřebitelů vnímá pozitivně označení značky Klasa. Téměř 90 % výrobců potvrzuje, že kampaň Klasa je zdařilá, a 72 % výrobců potvrzuje, že značka Klasa má vliv na vyšší prodejnost jejich výrobků. Počítáme i nadále nejen s tím, že bychom podporovali Klasu, ale musím tady potvrdit, že se snažíme u těch, kteří značku Klasa získali, znovu ověřovat, zdali kvalita trvá, a v případě, že netrvá, dochází i k tomu, že je značka Klasa odebrána.

Projekt Regionální potravina. Projekt značky je realizován až od roku 2010. Je specifický v tom, že je zdůrazňován zejména prvek výrobce a výroby v tom daném regionu s důrazem na malé a střední podniky a s podílem tradičních tuzemských surovin. Cílem projektu je zajištění informační a inzertní kampaně, zvýšení povědomí spotřebitelů o regionálních potravinách, budování pozitivního vnímání značky. Spolupracujeme v tomto s jednotlivými kraji a v rámci těchto krajů i s nevládními organizacemi, zejména s potravinářskou komorou. Musím ocenit, že se toto daří a je zde poměrně

značná pozitivní odezva obyvatel, zákazníků, na tuto kampaň. Regionální potravina má několik výhod. Krom toho, že je lokální, je možné, řeknu, mluvit přímo s člověkem, který tu regionální potravinu produkuje. Zároveň vzdálenosti, kterými se regionální potravina dopravuje, zaručují čerstvost té potraviny, neboť je z místa, a má to i další multiplikační efekty v oblasti dopravy, ochrany životního prostředí atd.

Farmářské trhy. Zase ve spolupráci s nevládní organizací Asociace soukromého zemědělství spolupracujeme se sedláky a farmáři, kde se snažíme lidem nejenom ukazovat, jak potraviny vznikají, ale také, co k tomu sedlákovi –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, musím vás upozornit na čas. Prosím dokončete, pokud možno větu.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Omlouvám se. – patří a jakým způsobem je možné se něco dozvědět o životě sedláků a přitáhnout mladou generaci k oblasti venkova a zemědělství.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A ptám se pana poslance, zda položí doplňující otázku. Je tomu tak, prosím.

Poslanec Vít Němeček: Děkuji, paní předsedající. Chtěl bych se ještě zeptat pana ministra, zda připravujete na Ministerstvu zemědělství konkrétní legislativu, která prodej ze dvora usnadní. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má opět pan ministr, pokud si ovšem přeje reagovat. Je tomu tak. Slovo má ministr zemědělství.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Ano. Při Ministerstvu zemědělství už dlouhou dobu funguje tzv. antibyrokratická komise, což je skupina odborníků, kteří se snaží uvnitř legislativy vyhledávat různé překážky, které jsou nadbytečné, které byrokraticky brání tomu, aby řada malých farem byla schopna prodávat a produkovat regionální potraviny. V tomto ohledu se snažíme zejména zjednodušovat proces nikoliv na úkor kvality, ale na úkor zmenšování míry byrokracie v téhle oblasti, neboť zejména u malých prodejců, kteří nejsou personálně vybavení a ani nemají na to, aby zaplatili řadu odborníků, kteří by jim v tomto byli nápomocní, ten problém je pro ně poměrně veliký. My jsme přesvědčeni, že odbouráme-li tuto byrokracii, bude tady šance, aby povědomí o regionálních potravinách a šance více zaměstnávat lidi na venkově byly větší.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Můžeme ukončit projednávání této interpelace a přistoupit k další. Tu má podat pan poslanec Jiří Šlégr na omluveného pana ministra Schwarzenberga, ale pokud správně vidím, pan poslanec Jiří Šlégr zde není přítomen. (Poslanec Paroubek z místa volá, že musel odejít.) Ano.

Přistoupíme tedy k následující interpelaci a tu podává pan poslanec Antonín Sedá na ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, jistě se shodneme na tom, že vedení Ministerstva obrany musí mít požadovanou bezpečnostní prověrku. Proto by mě a širokou veřejnost, ale myslím si, že i alianční partnery mělo zajímat, zda vaši náměstci mají požadované prověření. Z tohoto důvodu, pane ministře, můžete mi sdělit, který z vašich náměstků má jaký stupeň prověření? Sdělovací prostředky tvrdí, že váš náměstek pro obranné akvizice nezískal ani po více než roce ve funkci bezpečnostní prověrku. Bezpečnostní prověrka je přitom nutnou podmínkou pro výkon funkce náměstka.

Ptám se vás, pane ministře: Není ostudou vašeho ministerstva, že u vašeho náměstka není doposud tato bezpečnostní prověrka a že jej musí zastupovat při projednávání utajovaných skutečností vyšší úředník ministerstva? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, a žádám ministra obrany, aby se ujal odpovědi na tuto interpelaci.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, vy jste zkušený parlamentní harcovník, který se dlouhá léta zabývá problematikou obrany a bezpečnosti, takže samozřejmě dobře víte jednu věc, totiž že jedním z nutných, nikoliv jediným, požadavkem pro výkon systemizovaného místa náměstka na Ministerstvu obrany, příp. generálního sekretáře, prostě úrovně tohoto managementu, jedním z těch nutných požadavků je skutečně platné osvědčení fyzické osoby, konkrétně je to pro stupeň tajné. Čili je nutná bezpečnostní prověrka. Zároveň dobře víte, že předpokladem je, aby konkrétní fyzická osoba, která vykonává uvedené systemizované místo, před svým nástupem nebo jmenováním buď toto osvědčení vlastnila, samozřejmě na daný stupeň, v tomto případě tajné, nebo měla podanou žádost o vydání osvědčení fyzické osoby a předány veškeré podkladové materiály na Národní bezpečnostní úřad k provedení tohoto bezpečnostního řízení. A tady musím říct, že všichni náměstci včetně generálního sekretáře jeden z těchto dvou požadavků splňují.

Dále jistě víte ze zákona, že pakliže bezpečnostní řízení probíhá, tak

podle příslušného zákona v § 89 odst. 3 je neveřejné, tzn. že komunikace v průběhu tohoto řízení probíhá mezi Národním bezpečnostním úřadem a konkrétní fyzickou osobou. Výsledek bezpečnostního řízení pak dokládá žadatel o vydání tohoto osvědčení svému přímému nadřízenému, který po vydání osvědčení fyzické osoby zpracuje příslušné poučení.

Čili reálný stav dnes je, že tři náměstci – první náměstek a náměstek ministra pro personální věci a náměstek ministra pro ekonomické věci – a generální sekretář, ti všichni mají vydáno osvědčení na stupeň tajné. V případě náměstka ministra obrany pro obranné akvizice řízení probíhá. Záruka je tu v tom, že jsou tu určité lhůty, do nichž toto prověření musí být, ať už s pozitivním, nebo negativním výsledkem, ukončeno, a na tyto lhůty je sjednán i příslušný pracovní poměr a s ním související jmenování do funkce, čili je limitováno konkrétním datem. Čili řízení probíhá a já se k němu nemohu vyjadřovat, nemohu do něj vstupovat, ale samozřejmě vás ujišťuji, že v případě, toto řízení skončí negativně, samozřejmě skončí i příslušný náměstek.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S doplňující otázkou vystoupí pan poslanec Antonín Sedá.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, já vám děkuji za vaši odpověď. Pokud jsem to tedy dobře pochopil, tak budete čekat do doby vypršení lhůty, nicméně ta lhůta může být i prodloužena. Já sám mám prověrku Národního bezpečnostního úřadu na přísně tajné a vím, že ta prověrka, aspoň poprvé, kdy jsem ji získal, trvala více jak jeden rok. Můžete mi sdělit, do kdy ta lhůta tedy běží, kdy tedy vy sám rozhodnete o nepokračování spolupráce s panem náměstkem Blažkem? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo dostává ministr obrany Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Pokud mám správné informace, tak na příslušný stupeň tajné ta lhůta je 9+9. V tom prvním případě již devět měsíců uplynulo, druhých devět měsíců běží a někdy v létě vyprší.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a ukončuji projednávání této interpelace. Následující interpelaci podává pan poslanec Ladislav Skopal, interpeluje ministra zemědělství Petra Bendla. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené kole-

gyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, v nedávném období na jižní Moravě, hlavně v okresech Znojmo, Břeclav a Hodonín, došlo k významnému zničení plodin z důvodu sucha. Přece jenom zemědělství je trošku jiné podnikání, je závislé na počasí a vím, že vaši pracovníci prováděli určité mapování daného stavu. Musím konstatovat a mám tady tabulky, že doopravdy došlo k poškození porostů z 50–80 % u většiny plodin. Mám tady podklady z okresu Znojmo a z okresu Břeclav – je to 70 %, ať už je to pšenice ozimá, pšenice jarní. Bude to mít dost velké dopady na ekonomiku zemědělství v daných oblastech. A chci říct, že samozřejmě není to poprvé. Zhruba před dvanácti lety se něco podobného stalo rovněž v této oblasti. Škody dosáhly cca 11 miliard a Ministerstvo zemědělství pomohlo tehdy pěti miliardami.

Chci se zeptat, pane ministře, zda určitou podobnou nápravu máte v plánu, nebo jak se vyvíjí stav ať už kontroly, tak potom následné pomoci zemědělcům v těchto oblastech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslancovi a žádám, aby se slova ujal ministr zemědělství Petr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane poslanče, dámy a pánové, mrazy, které zastihly ČR 8. května letošního roku, způsobily škody především ovocnářům a vinařům hlavně na Moravě. Jak tady pan poslanec říkal, poškození od Znojma až po Uherské Hradiště je mi známo. V Čechách bylo poškození pouze lokální, po těchto extrémních mrazech však začal působit i další negativní jev pro vegetaci plodin a tím byl nedostatek srážek a značné sucho. Dlouhodobé projevy sucha se objevily i na dalších pěstovaných plodinách, zejména na obilovinách, olejninách a i na pícech. Nejvíce byly postiženy oblasti tzv. srážkového stínu, k nimž patří opět Znojmsko, Břeclavsko, Hodonínsko, Kyjovsko, také Mikulovsko, Podbořansko, ale v Čechách i Žatecko a Lounsko. Sucho se projevilo na všech pěstovaných plodinách od obilovin až po pícniny a trvalé kultury.

Ministerstvo zemědělství si je se vši vážností vědomo této velmi nepříjemné situace, ale současně musíme konstatovat, že problémy, tak jak zde říkal pan poslanec, které jsou spojeny se suchem, se víceméně periodicky a pravidelně v rozmezích několika let opakují. Naposledy v roce 2007, předtím v roce 2003 a mohli bychom pokračovat dále a popsat celou periodu takovýchto nepříjemných situací, co se počasí týká. V roce 2007 bylo zemědělcům hospodařícím v těchto oblastech doporučeno přijmout řadu opatření preventivních k zamezení ztrát a podobných škod, ke kterým došlo v letošním roce. Doporučovalo se jim, aby vzhledem k neustále probíhajícímu procesu ve změně klimatu nepoužili část dotací po-

skytovaných Ministerstvem zemědělství jenom ke spotřebě, ale vytvořili si z nich určitý fond pro překlenutí tohoto nepříznivého období, dále aby si zemědělci také nechali svoji úrodu pojistit na suchu jako živelní pohromu u některé z pojišťoven a také aby se zemědělci hospodařící v těchto problémových oblastech navrátili k pěstování tradičních plodin, které mají v daném regionu svoji historii, opodstatnění a samozřejmě i větší odolnost vůči těmto nepříznivým jevům.

I přes tato doporučení musím říct, že Ministerstvo zemědělství vydalo pokyn, aby byla situace podrobně monitorována, aby rozsah škod způsobených nejenom mrazem, ale i suchem byl dostatečně kvalifikovaně sepsán a popsán. Přesnější vyčíslení škod bych měl mít k dispozici v závěru tohoto měsíce, přičemž po vyhodnocení výsledků z jednotlivých regionů budeme hledat způsoby možné pomoci na řešení těchto škod. I když pokud bych měl mluvit za resort zemědělství, já jsem nedávno na Žofíně představil, jak bych si představoval rozdělení finančních prostředků, které má v letošním roce resort Ministerstva zemědělství k dispozici, tj. řádově 800 mil. Kč na Program rozvoje venkova, tj. 530 mil. Kč na dotační tituly a v podstatě podporu citlivých sektorů, 200 mil. na top-upy plus 300 mil. z finančních prostředků získaných, které by nám měl vrátit Evropský soudní dvůr, kde jsme vyhráli jistý spor, plus 100 mil. Kč právě na oblast vody a povodí, protože voda je do budoucna pro naše zemědělce a ČR extrémní problém a je to varování, které nám příroda vysílá. Je téměř dvě minuty po dvanácté. Máme velký nedostatek podzemní vody. Potřebujeme podporovat takové projekty, které udrží vodu v krajině, a naopak se musíme znovu vracet k budování rybníků. To, co dříve bylo řekněme před 50–70 lety velkým trendem, odvést vodu z krajiny, my naopak dnes začínáme uvažovat zcela obráceně, potřebujeme vodu v krajině udržet. A 140 milionů korun tam mám na aktivity, které se netýkají státních Lesů ČR, ale –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já se vám omlouvám, pane ministře, musím vás upozornit, že váš čas vypršel,

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já už jenom půl věty. V okamžiku, kdy bychom hledali nějakou podporu, museli bychom některé z těchto věcí krátit, ale o tom jsem připraven s nevládními organizacemi a s těmi, jichž se to týká, samozřejmě jednat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Skopal si přeje položit doplňující otázku? Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji. Pane ministře, jistě jste byl špatně

informován, ale sucho je nepojistitelné, takže tam je potřeba určitá pomoc státu a k určité pomoci došlo i minule, že stát garantoval překlenovací půjčky pro zemědělce, kteří byli nejvíc poškozeni.

Pak chci říct, že mě trošku mrzí, že ministerstvo funguje velice nepružně, protože konec měsíce je za měsíc, protože dneska máme šestého června, takže nevím, co chce zpracovávat ministerstvo 25 dní, když já už to tady mám skoro zpracované. A ta pomoc by měla být trošku pružnější, protože ti pracovníci již tam byli.

Trošku se divím, že zjišťovali škody pracovníci Pozemkového úřadu, protože máme specializované pracoviště zemědělské agentury, a to jsou větší odborníci než lidé z pozemkových úřadů, myslím si, na zpracování těchto podkladů. Jsou to samozřejmě odborníci na pozemkové úpravy u pozemkových úřadů, takže myslím, že tam je určité pochybení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas uplynul. Vystoupí ještě pan ministr? Ano, je tomu tak. Prosím pan ministra zemědělství.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Jde o něco tak závažného, jako jsou státní prostředky, a s těmi není možné nakládat jenom tak, že se ministr zemědělství někde podívá, zajede tam, dozví se, že tam byla nějaká kalamita, a pošle tam ty finance. Já tohle to musím mít černé na bílém. Pokud se jedná o tak významné peníze, které jsou avizovány, pak je prostě potřeba je mít zdokumentovány. A jsem přesvědčen, že tam k žádnému z prodlení už v tuto chvíli dojít nemůže. To za prvé.

Za druhé. Sám jste potvrdil, že ji máte dílem, ne úplně. To je v pořádku, to já také dílem mám. Ale fajn, rozumím tomu, je potřeba v opozici kritizovat koalici.

Znovu říkám, já jsem na diskusi o pomoci konkrétním, kteří sami hledali způsob, jak si pomoci, připraven. Ad jedna. A ad dvě, já jsem mluvil i o suchu, i o mraze.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a mohu ukončit tuto interpelaci. Přistoupíme k následující, tu podává pan poslanec Ivan Ohlídál na ministra Jaromíra Drábka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Pane ministře, v poslední době se stále častěji setkávám s problémy některých občanů při získávání sociálních dávek. Nejčastěji se tyto problémy vyskytují při přiznávání stupně závislosti. Velmi často si postižení občané stěžují, že jsou jim při nových řízeních snižovány tyto stupně podle jejich hlediska neoprávněně, a tím jsou jim také snižovány

částky sociálních dávek, které v souvislosti s tímto dostávají. Člověk je někdy až překvapen, když se seznámí s konkrétními údaji o těchto občanech, že jim například není přiznán ten nejvyšší stupeň, čtvrtý, jako dříve, ale že často jsou dávání do stupně dva, či dokonce stupně jedna. Myslím se, že je to asi podle mého názoru neoprávněný postup úředníků, a byl bych rád, kdybyste tuto skutečnost mohl vysvětlit.

Další takové velmi časté stížnosti jsou od občanů, kteří se snaží získat příspěvek na mobilitu. Tam i pouhý laik jako já v této oblasti na první pohled vidí u těch občanů taková postižení, která jim znemožňují normální pohyb, že bych očekával přiznání těchto příspěvků. A ve velmi mnoha případech jsem zjistil, nebo jsem byl přesvědčen, nebo ještě lépe řečeno jsem byl informován, že ani tito lidé příspěvek nezískali. I toto bych byl rád, kdybyste vysvětlil.

Dále si stěžovali na průtahy při získávání těchto dávek. Jsou jistě problémy i při získávání jiných sociálních dávek, ale tyto dva druhy bych chtěl, abyste vysvětlil, protože tyto dva druhy dávek jsou i pro laika na první pohled zřejmé.

Děkuji předem za vysvětlení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. A na vaši interpelaci odpoví ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci.

Vážený pane poslanče, já velmi rád na tyto otázky odpovím, ale musím předem říci, že šíře otázek je poměrně velká, to znamená, že to, na co nestihnu odpovědět v pěti vyhrazených minutách, jsem samozřejmě připraven odpovědět potom individuálně nebo elektronicky nebo jakýmkoliv jiným způsobem. Začal bych od toho posledního a řeknu skutečně jenom základní věci, potom to případně doplním, pokud zbude čas, konkrétními údaji a konkrétními čísly.

Co se týká průtahů při přiznávání sociálních dávek, tak za prvé je potřeba k tomu říci, že v řadě případů dochází k mylnému pochopení lhůt v tom smyslu, že je stanovena zákonem lhůta 30, případně 60 dnů pro řízení, ale pokud se zároveň s tím provádí posouzení zdravotního stavu nebo sociální šetření, tak na tyto úkony se správní lhůta staví a tam je zvláštní správní lhůta. Dám příklad. Pro posouzení zdravotního stavu z hlediska lékařské posudkové služby je např. zvláštní lhůta 45 dnů, která se počítá zvlášť, to znamená není to tak, že během 30 nebo 60 dnů je možné přiznat tu dávku, pokud se posuzuje zdravotní stav nebo pokud se provádí sociální šetření. My se samozřejmě snažíme, aby dávky byly přiznávány co nej-

rychleji, i z hlediska potřeb občanů, ale některé úkony jsou pro to povinné a není možné dávky přiznat během několika dnů.

Další věc, která způsobila problémy na začátku prvního čtvrtletí, bylo přebírání žádostí o dávky z měst a obcí, kde v řadě případů byly žádost nebo řízení převzaty už po správních lhůtách. Bylo asi sedm tisíc takových případů, které byly převzaty od měst a obcí už po správních lhůtách. To samozřejmě není nijak možné zpětně napravit, snažili jsme se o co nejrychlejší postup. Z celkových řádově 330 tisíc řízení o nepojistných sociálních dávkách, tak kromě těch již převzatých po lhůtách, tak jich po lhůtách bylo vyřízeno řádově tři tisíce, což je jedno procento, a myslím si, že při přechodu z měst a obcí, kdy řada dalších řízení byla předávána sice ve lhůtách, ale v nějakém rozpracovaném stavu, a z té lhůty mohlo zbývat velmi málo, je to velmi slušný výsledek.

Co se týká přiznávání stupně závislosti a příspěvku na mobilitu, vezmu to v jednom, protože situace je velmi podobná. V systému sociálních služeb a příspěvku na péči došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke sloučení dřívějších 36 úkonů péče o vlastní osobu a úkonů soběstačnosti do deseti základních životních potřeb. To znamená, přizpůsobili jsme posuzování metodice Světové zdravotnické organizace. Toto posuzování je běžně používáno v zahraničí a celostní přístup k hodnocení zdravotně sociálních potřeb klientů je mnohem lepší než těch předchozích 36 izolovaných úkonů.

Nicméně už máme možnost i porovnat přiznávání stupňů závislosti u jednotlivých diagnóz. Není to samozřejmě přesné, ale orientační porovnání je. Například vezmu jednu charakteristickou diagnózu, na kterou právě přicházejí stížnosti, že je snižován stupeň závislosti, je to dětská mozková obrna. Porovnáme-li první čtyři měsíce roku 2011 a první čtyři měsíce roku 2012, tak v roce 2011 bylo rozdělení 9 % případů bez přiznání stupně závislosti, 20 % případů v prvním stupni, 20 % případů ve druhém stupni, 20 % procent případů ve třetím stupni a 31 % případů ve čtvrtém stupni. V roce 2012 podle nového posuzování žádný stupeň závislosti v 8 % případů, první stupeň ve 14 %, druhý stupeň ve 22 %, třetí stupeň v 23 %, čtvrtý stupeň v 33 %. Víím, že se to takhle nedá pochytit najednou, ale tato čísla dokládají, že tento pohyb rozhodně nevyovídá o tom, že by se nějak masivně snižoval stupeň závislostí. Jde jenom o to, že posouzení je přesnější, celostnější, to znamená více vypo- vídající.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, musím vás upozornit na čas.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Mohou samo-

zřejmě nastat jednotlivé případy, ale v celkovém pohledu nedochází ke snižování té laťky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Ohlídál položí doplňující otázku.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za vysvětlení, pane ministře. Přesto jsem si všiml, že jste nedošel v tom vysvětlování až ke konci. Proto bych vás poprosil, kdybyste byl tak laskav a mohl mi třeba mailem poslat tu doplňující část, kterou jste zde nestihl, jestli je to možné.

A pak bych vás chtěl ještě poprosit. Mám zde dva konkrétní případy lidí, od nichž jsem dostal svolení vám, pokud byste chtěl, předat jejich dokumenty, a možná by bylo dobré zkusit nechat přešetřit právě tyto dva jejich případy. Je to takto možné? (Ano.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdyby to nebylo proti jednacímu řádu, dovolila bych si odpovědět za pana ministra. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ne, to opravdu není možné, odpovím sám. Samozřejmě velmi rád odpovím na ty detailnější pasáže elektronicky nebo písemně, jenom potom bych rád v dialogu přesně vyjasnil, o co jde, abychom si nedopisovali bez vzájemného pochopení problémů.

Co se týká konkrétních případů, já za ně budu jenom rád. My skutečně prověřujeme stovky jednotlivých případů a skutečně se ukazuje, že v naprosté většině je to vysvětlitelná záležitost. Chybovost je skutečně velmi nízká, byť je to bohužel mediálně často prezentováno jinak. Takže já budu rád za to, když ty konkrétní případy budu mít k dispozici, abychom vyjasnili, zda došlo k nějakému pochybení, či zda je to záležitost např. nepochopení správních lhůt nebo nevyjasnění toho celostního hodnocení atd. Takže velmi rád.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a můžeme přistoupit k další interpelaci. Tu podává pan poslanec Josef Nekl na pana ministra Pavla Dobeše, který je z dnešního jednání řádně omluven. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, dopravní situace ve statutárním městě Přerově se dostala za kritickou hranici. Protože probíhá údržba krajských komunikací a rekonstrukce mostu přes řeku Bečvu u Grygova, stal se Přerov neprůjezdným, protože veškerá doprava je vedena centrem města. Pro demonstraci: trasu, kterou v noci projedou za šest minut, dnes a denně od

rána do večera motoristé projíždějí 45 až 50 minut. V tzv. superšpičkách město prakticky stojí a stojí i příjezdové trasy ve směru Lipník nad Bečvou–Kojetín či Olomouc–Zlín. Proto mě udivilo prohlášení člena NERVU pana Rusnoka v jednom z pořadů Václava Moravce, že ušetřit se dá i například nedostavbou D1 jako obchvatu Přerova, protože jde o souběžnou stavbu s trasou Brno–Olomouc–Ostrava. Musím bohužel trochu zapochybovat o zeměpisných znalostech poradce vlády. Dostavba D1 spojí Zlín s Lipníkem nad Bečvou a není souběžná. Doufám, že tato rada zůstane nevyslyšena a platí to, co již je slibováno pro Přerov více než 15 let.

Proto se ptám, pane ministře, kdy bude zahájena stavba D1, úsek 137 Přerov–Lipník, když byl dle sdělovacích prostředků vyhlášen teprve tendr na dodavatele a podle informací, které mám ze zprávy o čerpání položek rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, nebyla v tomto roce na tuto stavbu čerpána ani koruna. Podotýkám, že bylo slíbeno, že stavba bude zahájena v tomto roce. Navazující otázka: Jak vypadá příprava stavby D1 úsek 136 Říkovice–Přerov, o kterém se nějak přestalo mluvit?

Závěrem bych se na vás, pane ministře, chtěl obrátit jménem občanů Přerova a okolí o co nejrychlejší řešení situace, protože doprava se podílí značnou měrou na zhoršených životních podmínkách ve městě a zdravotního stavu obyvatel města a dotace na ozdravné pobyty dětí situaci neřeší. A na druhé straně ztížená dopravní situace v Přerově jistě nepomůže snížit více než desetiprocentní nezaměstnanost. Děkuji vám za vaši písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je povinen vám odpovědět ve smyslu jednacího řádu a jistě tak učiní.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Kateřina Konečná. Obrací se na ministryni kultury Alenu Hanákovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní ministryně, zaznamenala jsem zprávy v tisku, že – cituji: "Spor o pozemky, na nichž leží necelá polovina národního památníku v Ležácích na Chrudimsku, ohrožuje velkou pietní akci k červnovému 70. výročí vypálení vesnice nacisty. Jejich majitelka Hana Klimková za ně chce 10 mil. korun a zakázala jejich využívání. Odhad ceny pozemků činí 750 až 900 tisíc korun. Majitelka požaduje 10 mil. korun jako ocenění ušlého zisku za znemožnění těžby v lomu, který je na jednom z pozemků a jsou v něm nějaká ložiska méně kvalitního dioritu."

Podle informací z Krajského úřadu Pardubického kraje majitelka pozemku při jednání na vašem ministerstvu vstup na své pozemky pro ko-

nání letošního pietního aktu 24. června povolila. Prý však jen pro letošní rok. Podle zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, je vlastník nemovitosti povinen umožnit k nim přístup za účelem vzdání úcty nebo provedení prací souvisejících s péčí o válečný hrob. Je-li válečný hrob umístěn mimo pohřebiště, má vlastník nemovitosti nárok na náhradu za omezení užívání nemovitosti. Pokud je vlastníkovu nemovitosti užívání závažným způsobem v důsledku existence válečného hrobu ztíženo, je stát povinen na základě jeho písemné žádosti nemovitosti nebo jejich část odkoupit.

K tomuto mám tedy dotaz. Jaké kroky učiní vaše ministerstvo, aby parkoviště, přístupové cesty k ležáckému muzeu i místo s pomníkem zdejších obyvatel zavražděných nacisty byly přístupné i v dalších letech, a jak v této záležitosti vaše ministerstvo spolupracuje s Ministerstvem obrany, které je příslušné podle zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, paní poslankyně. Zvu k mikrofonu paní ministryni kultury Alenu Hanákovou k odpovědi.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji. Vážená paní předsedající, milí kolegové, děkuji naší kolegyni Konečné za dotaz, protože památník v Ležácích a pozemky s ním spojené jsou skutečně věc, která se řeší a o které se hodně mluví. Od roku 2008 jedná Památník Lidice o výkup pozemků v bývalé osadě Ležáky ve vlastnictví, jak už jste říkala, dr. Klimkové, o které má zájem z důvodu vhodných úprav právě pietního území Památníku Ležáky. Při nabývání majetku je Památník Lidice povinen řídit se ustanoveními zákona č. 219/2000 Sb., což mimo jiné znamená, že výkupní cena by neměla být vyšší než cena stanovená dle zákona č. 151/1997 Sb. a prováděcí vyhlášky k tomuto zákonu č. 3/2008 Sb. Výjimku je oprávněno povolit, je-li prokázán veřejný zájem, Ministerstvo financí.

Majitelka pozemků dr. Klimková požaduje za své pozemky 10 mil. korun, což je cena obsahující ocenění nejen vlastních pozemků, ale i nerostné suroviny. Ta nerostná surovina, doufám, že to řeknu správně, ale je to granodiorita, nevím, co to je, nicméně je to k doplnění informace, která se údajně pod pozemky nachází.

(Hlas ze sálu.) Žula je to, tak vidíte, jsme poučení, děkuji.

Zejména otázky, zda se pod předmětnými pozemky surovina nachází, či nikoli a zda se jedná o ložisko vyhrazené, či nevyhrazené, jsou dosud předmětem šetření, stejně jako otázka konstrukce výše ceny, to znamená, zda lze cenu pozemku stanovit s připočtením ceny suroviny stanovené jako určité procento z čistého zisku, kterého lze dosáhnout právě dobýváním to-

hoto ložiska. Proto bylo na posledním jednání s majitelkou pozemků a jejími právními zástupci 24. května tohoto roku dohodnuto, že znalecký posudek, o který majitelka svůj požadavek na kupní cenu 10 mil. opírá, bude podroben revizi. Zároveň je připraven návrh smlouvy o pronájmu pozemků nezbytných k pořádání pietních akcí tak, aby nebyly ohroženy.

Děkuji za dotaz.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní ministryni. Paní poslankyně se nechystá položit doplňující otázku a my tedy ukončíme projednávání této interpelace a přistoupíme k následující. Tu podává paní poslankyně Dana Váhalová na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobrý den, pane ministře. Já bych se chtěla vzhledem k tomu, že koaliční poslanci včera nepodpořili vznik vyšetřovací komise k projektu IZIP a zablokovali jakoukoli diskusi k tomuto tématu, na vás chtěla obrátit s několika dotazy, a to: Jakou přidanou hodnotu přinesl tento projekt za téměř 2 mld. korun pro naše daňové poplatníky? Jaké kroky jste mimo zastavení IZIP udělal, aby bylo zahájeno řádné vyšetřování? V médiích jste připustil podání trestního oznámení. Rozhodl jste se již podat toto trestní oznámení, a pokud ano, kdy?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví pan ministr zdravotnictví Leoš Heger, kterého zvu k řečišti.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážená paní poslankyně, já se pokusím odpovědět na vaše otázky, ty konkrétní, které jste položila, a ve zbytku času třeba řeknu něco obecně o tom IZIP.

Jakou přidanou hodnotu ten projekt měl, je v současné době opravdu docela obtížné říci. Mně je jasné, že mediálně je velmi populární říkat 2 miliardy korun, a to nemyslím jako politický osten, ale prostě takhle se to v médiích zavedlo. Já bych předeslal tuhle věc komentářem o vývoji v Evropě.

Pokusy v posledních pěti letech zavést nějaký centrální systém výměny informací proběhly v řadě zemí. My se teď snažíme inspirovat v Dánsku, kde běží systém jakési zdravotní karty, kam se posílají základní údaje o pacientovi a všechny kraje si podle svého vedou svou dokumentaci a na základě národního standardu tam posílají základní údaje, co se s pacientem dělo v poslední době, základní diagnózu, medikaci a podobně.

Já to říkám proto, že podobný projekt, který byl daleko velkoryseji uspořádán ve Velké Británii, skončil totálním krachem po asi třech letech a ty výdaje údajně se pohybovaly okolo pěti miliard liber. Takže ta věc je technicky složitá.

Faktem je, že IZIP byl založen relativně avantgardně před deseti lety, ale nějak se přestal rozvíjet a ztratil jakoukoliv popularitu mezi těmi, kterým měl sloužit z 50 %, mezi lékaři. Druhých 50 % byli pacienti. Těm pacientům sloužil. Ty dva miliony pacientů, kteří se tam přihlásili, to používaly, do jaké míry, těžko říct, jako přehled, co se děje s jejich zdravotním účtem. Pravděpodobně ne všichni, pravděpodobně byly ty výdaje používány i k jakémusi náboru pojištěnců, protože se platily jakési benefity pacientům, když si ten IZIP založili. Kolik z těch dvou miliard opravdu nepadlo vniveč, říkám otevřeně, v tuto chvíli nejsme schopni říct a asi nebude možné to říci, ale rozhodně nějakou přidanou hodnotu ve smyslu získaného know-how, byť ukázalo jistou slepou cestu, ten projekt měl jistou hodnotu pro pacienty, a že na něm běží portál za ty peníze, se také ví.

My jsme udělali s panem premiérem politické rozhodnutí, že doporučíme projekt uzavřít v době, kdy dozrály všechny smluvní záležitosti, které v tom projektu byly. Před dvěma lety, když já jsem nastoupil na ministerstvo, ten projekt byl zasmulován do konce roku 2016 a byl v podstatě nevypověditelný, anebo násilně vypověditelný za cenu arbitráže. Tlakem na správní radu se postupně tedy jednak nastrovaly pilotní projekty, které měly – přestože každý tušil, že ten projekt neběží dobře, tak bylo potřeba to trochu objektivizovat, aby nikdo nemohl říct: oni si lékaři vymýšlejí a vy jste to shodili prostě z důvodů nějakých politických nebo byznysových – tak ten pilotní projekt měl prokázat, jestli ten projekt je k něčemu, nebo ne. Není dokončen, bude dokončen v pololetí, ale předběžné údaje jsou, že k žádnému posunu nedojde. Mezitím správní rada se rozhýbala a donutila management k tomu, aby dojednal jednak převzetí akcií a jednak zkrácení smluv do konce letošního roku, takže ten projekt teď je možné vypovědět bez rizika arbitráže, nebo s minimálním rizikem, a k tomu doufám dojde podle rozhodnutí správní rady.

Jak budeme šetřit tyto věci dál. Já bych jenom řekl věc, která se nějak zapomněla, že tam leží na ten celý projekt trestní oznámení, která podala strana Věcí veřejných asi před půl rokem, takže my se budeme snažit nějak zjistit, co se s ním děje. My organizujeme kontrolu do VZP, která by měla prozkoumat smluvní síť v příslušných dobách, podmínky pro rozhodování, pro uzavírání smluv, zda tam bylo zmocnění správné, zda bylo v některé době povinné výběrové řízení a bylo provedeno, nebo ne. Doufám, že kontrola proběhne v řádu týdnů a že budeme potom se

schopni rozhodnout, zda máme podat nějaké trestní oznámení, nebo ne. Tolik k tomu věcnému postupu, jestli to tak stačí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně se chystá položit doplňující otázku? Nechystá.

Je 17.55 hodin a podle § 111 prvního odstavce jednacího řádu je přesně tento čas poslední možností přednést interpelaci. Tak jakkoliv jsem to ani nečekala, musím pozvat ještě k mikrofonu pana poslance Igora Svojáka, který ovšem není přítomen, tak doufám, že stihnu pozvat paní poslankyni Rusovou ještě v čase 17.55. Je tomu tak a paní poslankyně Rusová má slovo. Interpeluje samozřejmě pana ministra obrany, který, předpokládám, že se dostaví, že sleduje dění někde zvenčí. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Rusová: Děkuji. Já využiji této možnosti, i když pan ministr tady momentálně přítomen není, ale pokud se nedostaví, tak věřím, že řádně odpoví na tuto ústní interpelaci písemně.

Pane nepřítomný ministře, moje první otázka se týká organizace vojáků z povolání v jednotlivých hodnostech. Zajímá mě především nepoměr zařazení do hodnostních sborů generálů, vyšších důstojníků a nižších důstojníků vůči počtu tzv. dělníků, tedy poddůstojníků a mužstva, na kterých se zakládá každá moderní armáda. Podle počtů předložených vaším ministerstvem k 1. lednu 2011 se dá říct, že téměř na každého ze sboru poddůstojníků a mužstva připadá jeden nižší či vyšší důstojník. Protože například majorů je 1107 a svobodníků 1234, kapitánů je 1518 a rotných 1677. Když spočítáme celkový počet vojáků Armády České republiky v poměru důstojníků vůči poddůstojníkům a mužstvu, tak je to jedenapůl vojáka na jednoho důstojníka. Armádu to musí určitě stát velmi mnoho finančních prostředků.

Jestliže se plánuje snižování počtu vojáků, moje druhá otázka zní, zda se tato reorganizace bude týkat konečně i důstojníků. Plánuje se propustit až 5 tisíc vojáků. Pokud by se opět propouštělo jen na straně mužstva a poddůstojníků, naše armáda by byla armádou důstojníků. (Upozornění na čas.) Zdá se vám tato teoreticky možná situace normální, anebo se jedná právě o to ořezávání sádla a ponechávání svalů, jak jste tvrdil, že budete konat, když jste nastupoval do funkce?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Za pana ministra by mohla promluvit akorát jeho aktovka, pokud nevstoupí. Já musím ujistit paní poslankyni, že pan ministr musí splnit svoji povinnost a odpovědět ve smyslu jednacího řádu písemně.

Ukončím bod interpelace, ukončím i dnešní jednání. Děkuji vám za účast. Přerušuji schůzi do zítřejšího rána do 9. hodiny a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. června 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 151 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dobré ráno, kolegyně a kolegové, vážení paní poslankyně, páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji čtvrtý jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Dosud tak nikdo neučinil.

Sděluji, že o omluvení své účasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně a členové vlády: Bém Pavel – rodinné důvody, Braný Petr – zdravotní důvody, Dobeš Josef – pracovní důvody, Filipi Dana – bez udání důvodu, Hašek Michal – pracovní důvody, Huml Stanislav do 12 hodin – zdravotní důvody, Janek Michal – pracovní důvody, Levá Ivana – rodinné důvody, Michalík Alfréd – zdravotní důvody, Rykala Adam – osobní důvody, Wenigerová Jaroslava – pracovní důvody. Z členů vlády: Nečas Petr do 14 hodin – pracovní důvody, Dobeš Pavel – pracovní důvody, Chalupa Tomáš – osobní důvody, Kalousek Miroslav od 13 hodin, Kuba Martin – zahraniční cesta, Kubice Jan – pracovní důvody, Pospíšil Jiří – zahraniční cesta, Schwarzenberg Karel od 10 do 12 hodin – pracovní důvody, Vondra Alexandr – pracovní důvody.

Dnes se budeme věnovat pevně zařazeným bodům. Jedná se o body číslo 66, 12 a 13, jde o sněmovní tisky 608, 564 a 574. Poté bychom se věnovali bodům z bloku druhého čtení, zákony, případně bodům z bloku prvního čtení, též zákony.

(V sále je velký hluk, mnozí poslanců stojí a hlasitě se baví.)

Prosím, aby na informační tabuli byl zobrazen záměr našeho programu. O slovo se hlásí pan předseda Gazdík.

Prosím o klid, ať slyšíme sdělení pana předsedy! (Hluk neutichá.)

Poslanec Petr Gazdík: Já zařvu. Hezké dobré ráno, milé kolegyně poslanci, vážená paní předsedající. Dovoluji si požádat o pevné zařazení bodů 27, 30 a 31, sněmovní tisky 676, 692 a 693, první čtení, na středu 13. 6. odpoledne po již pevně zařazeném bodu 98.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Jen vás požádám, a-byste mi zopakoval tisky u bodů 30 a 31.

Poslanec Petr Gazdík: Body 27, 30 a 31, sněmovní tisky 676, 692 a 693.

Dále si dovoluji požádat o zařazení bodu číslo 66, tisk 608, smlouva o

přístupu Chorvatska k Evropské unii. Je dnes zařazen jako druhý bod, ale kvůli pracovní nepřítomnosti pana ministra si dovoluji požádat o zařazení jako první bod.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mluvíte o bodu 66?

Poslanec Petr Gazdík: Ano, přesně tak.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tím jsme se právě teď chtěli zabývat. Ten je teď zařazen jako první.

Poslanec Petr Gazdík: Tak, prosím, stahuji tento návrh. Děkuji.

Dále si dovoluji poprosit – bod číslo 49, zákon o vysokých školách, tisk 634, zařadit jako první bod bloku prvních čtení, jakmile dojde na první čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: První bod v bloku prvních čtení. Ano. Děkuji též.

Pokud má ještě někdo další návrh – pan kolega Vidím, paní kolegyně Klasnová.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, hezký den. Dovolím si ctěnou Sněmovnu požádat o pevné zařazení –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já prosím Sněmovnu o klid a pana poslance o zvýšení hlasu. Já tady opravdu neslyším a potom je to problém. (Hluk neutichá.)

Poslanec Jan Vidím: Provedu. Žádám o pevné zařazení sněmovního tisku 698, bod jednání 98, na úterý jako první bod jednacího dne. Jedná se o zahraniční mise.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já navrhuji pevné zařazení bodů 8 a 9 návrhu pořadu 40. schůze, tisky 351 a 352, změna Ústavy České republiky a změna zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu ve druhém čtení, po pevně zařazeném bodu číslo 103, to znamená na dnešek po bodu 103.

Znovu zopakuji, co jsem tady říkala už jednou, když jsem navrhovala,

aby tyto body byly projednávány. My jsme tyto tisky dostali do Poslanecké sněmovny v květnu 2011. Prvá čtení proběhla téměř před rokem, 17. června 2011, tak bychom mohli oslavit roční výročí zaparkování těchto podle mě velmi důležitých tisků tím, že bychom je konečně projednali. Byly zařazeny na pořad čtyř schůzí, ani jednou se neprojednaly.

Jenom bych chtěla říci, že když Věci veřejné byly součástí koalice, tak od 5. 12. jsme svolávali koaliční jednání, 18. 4. se měla sejít K9, která to měla projednávat, 17. 4. ovšem vicepremiérka pro boj s korupcí usoudila, že všechno bude jinak. Takže já bych poprosila teď aspoň o podporu zařazení těchto bodů a projednání ve druhém čtení, tak abychom na této schůzi mohli hlasovat ve třetím čtení o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. A prosila bych, pokud to tady někdo nepodpoří z koalice, a zvláště vicepremiérka pro boj s korupcí, aby byla tak laskava a vysvětlila proč.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Chci upozornit, že v případě, že se vypořádáme s již pevně zařazenými body, tak bychom se tak jako tak právě těmto tiskům, které paní poslankyně navrhuje, zabývali.

Pan předseda Stanjura.

Ještě jednou vás prosím o klid! (Marně.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobré ráno, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mám několik návrhů k pořadu jednání.

Navrhuji na dnes po již pevně zařazených bodech zařadit bod číslo 33, první čtení, návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona o léčivech, sněmovní tisk číslo 590, první čtení.

Dále navrhuji vyřadit z programu schůze druhé i třetí čtení bodu 9, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 352, bodu číslo 8, vládní návrh ústavního zákona –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, pane předsedo, opravdu nemohu zachytit tok vaší řeči, když teče tak rychle. Vyřadit druhé a třetí čtení – prosím, nemusíte číst názvy, ale stačí mi body a čísla tisků.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bod číslo 8 a 9. Bod číslo 8 je sněmovní

tisk číslo 351, bod číslo 9 je sněmovní tisk číslo 352. K tomu jsou třetí čtení ke stejným sněmovním tiskům. Mají čísla 74 k bodu 8 a 75 k bodu 9.

Dále navrhuji vyřadit z pořadu schůze bod číslo 92, návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedající, vážená vlado, kolegyně a kolegové, tak nevím, na co na organizačním výboru poměrně pečlivě děláme program. Tak nevím, na co se schází grémium Poslanecké sněmovny, kde se ten program občas také zpřesňuje, když teď, v pátek ráno, dochází k tak masivnímu načítání nejrůznějších změn. Já bych chtěl všechny, kdo navrhnou jako změnu programu, přemýšleli dříve a uplatnili své připomínky především tam, kde se uplatňovat mají. Organizační výbor je právě od toho, aby učinil, srovnal jednotlivé body tak, aby program plynule běžel. Jestliže si funkcionáři Sněmovny nebo výborů nebo klubů nebo vlády potom následně naplánují nejrůznější aktivity s tím, že Sněmovna snadno přehodí jejich body tam, kam jim to zrovna osobně bude vyhovovat, myslím si, že je něco v nepořádku.

Chci avizovat, že přestože třeba návrh paní kolegyně Klasnové se mně osobně velmi líbí a je třeba ty body projednat, tak nepodpoříme žádný z návrhů na změnu programu schůze. Z tohoto důvodu! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Mám zde dvě přihlášky s přednostním právem. Byly podány v pořadí paní poslankyně Klasnová a paní vicepremiérka Peake, poté vystoupí pan poslanec Štětina.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan kolega Stanjura mě nepotěšil návrhem na vyřazení bodu o Nejvyšším kontrolním úřadu a já pevně věřím, že paní vicepremiérka, která se chystá vystoupit po mně, mi tento postoj vysvětlí a řekne mi, z jakého důvodu se brání koalici projednávání těchto podle mě velmi důležitých bodů, které se týkají rozšíření kontrolních pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu na kontrolu územně samosprávných celků. A byla bych samozřejmě velmi ráda, a Věci veřejné samozřejmě podpoří také pozměňovací návrh z ústavněprávního výboru, kde by se pravomoci NKÚ měly rozšířit také o veřejné instituce. Myslím si, že by to mělo být v zájmu této protikorupční vlády a vlastně všech poslanců. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já také děkuji. A všechny, i osoby, které vystupují s přednostním právem, bych chtěla zdvořile požádat, aby pokud možno v této fázi mluvili pouze k programu a nerozváděli zde rozpravu, jakkoli si uvědomuji, že osoby s přednostním právem si to mohou dovolit.

Prosím paní místopředsedkyni vlády.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, paní místopředsedkyně. Byla jsem požádána o vysvětlení, proč nepodpořím pevné zařazení projednávání bodu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu a změny Ústavy na dnešní odpoledne a naopak podpořím návrh pana předsedy Stanjury na vyřazení tohoto bodu z projednávání na dnešní schůzi a plánované zařazení na další schůzi Poslanecké sněmovny, a to proto, že se včera sešla K9, projednávali jsme rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. To, co zde zmiňovala paní předsedkyně Klasnová, tedy shodu na kontrole obcí a krajů, tato shoda tam jasná je. Stejně tak jsme se včera přiblížili i ke shodě na dalším rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Nicméně jsme se také shodli na tom, že připravené a schválené pozměňovací návrhy v jednotlivých výběrech širokou shodou v koalici nejsou ideální a Ministerstvo spravedlnosti jako předkladatel zákona spolu s Úřadem vlády připraví pozměňovací návrh, kvalitní pozměňovací návrh k novele Ústavy. Předdesílám, bavíme se o novele Ústavy. Proto prosím, abychom se skutečně snažili Ústavu novelizovat kvalitně, a ne tak, abychom zde způsobili více zmatků.

Stejně tak jsme se shodli na tom, že chceme novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu podrobit daleko hlubší revizi, protože tento zákon si to zaslouží, stejně tak jako si to zaslouží Nejvyšší kontrolní úřad, kterému chceme zpátky vrátit ten respekt, jaký měl v hlubší minulosti, než je tomu v současné době.

Počítáme tedy s projednáváním těchto tisků na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Mám zde dvě přihlášky s právem vystoupení přednosti, pánové Tejc a Kováčik. Dále je zde již dlouho přihlášen pan poslanec Štětina. Pana poslance Jandáka chci upozornit, že není rozprava, nemůžeme udělovat faktické poznámky, pouze vystoupit k návrhu programu.

Pan předseda Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, budu hovořit velmi krátce.

Paní předsedající, paní a pánové, je sice hezké, že – jak byla ta zkratka – K9 se na něčem shodla. No, my na našem ústředním výboru jsme se

také na něčem shodli, ale nepovažujeme za nutné, aby podle toho zrovna hlasovala celá Poslanecká sněmovna. (Potlesk poslanců KSČM.) Pro Poslaneckou sněmovnu přece rozhodnutí jakéhokoliv jiného, ať skutečného, nebo fiktivního orgánu nemá vůbec žádnou relevanci. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan kolega Vojtěch Filip, předseda Tejc svoji přihlášku vzal zpět, proto jsem ho nezvala k řečníšti.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, dovoluji si připomenout středeční debatu, kterou jsme tady vedli s panem ministrem Kalouskem, byla poměrně vzrušená. Jestli opravdu máte takovou představu, že rok starý vládní návrh zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, včetně novely Ústavy, chcete znovu odložit, tak vám tedy gratuluji k tomu, že jste prodělali ty peníze z Evropské unie! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Nyní dostává slovo pan poslanec Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Já bych si dovolil požádat o pevné zařazení bodu č. 34, sněmovní tisk 593, za pevně zařazený bod č. 33. Logika velí, že 34 následuje po čísle 33. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Hlásí se pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Já nechci zdržovat tím, že znovu požádám o přestávku stejně jako včera. Na straně druhé myslím, že by to bylo na místě. Chtěl bych požádat paní předsedající, aby spíše sama ze své iniciativy se rozhodla o vyhlášení přestávky v délce nejméně 30 minut, aby se sešli předsedové poslaneckých klubů, vedení Sněmovny a dohodli jsme se, o čem vlastně dnes budeme hlasovat, protože tady strávíme většinu času tím, že budeme rozhodovat o tom, co se bude rozhodovat, na to rozhodování už nám nezbude čas, a mám pocit, že stejně v úterý, ve středu, ve čtvrtek tady zase budou stát poslanci z různých klubů a budou navrhovat změny toho, co jsme si dnes schválili. Doporučoval bych, abychom se shodli na prioritách. Chápu, že bodů je hodně, ale na druhé straně právě proto, že jich je hodně, bychom měli jednat racionálně.

Nedávám návrh, ale myslím si, že by bylo dobré, aby paní předsedající po dohodě s předsedy klubů takovouto krátkou pauzu na organizační jednání vyhlásila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh nebyl podán. A já se ptám, zda se ještě někdo hlásí k úpravě návrhu programu. Není tomu tak.

Čeká nás nyní houština procedurálních hlasování. Prosím ty, kteří návrhy podávali, aby mě sledovali, a pokud se někde zmýlím, aby mě pocho-pili, protože toto zachytit správně není tak úplně jednoduché.

Začneme panem předsedou Petrem Gazdíkem. Ještě jednou přivolám naše kolegy a kolegyně, pokud se chtějí hlasování zúčastnit.

Budeme hlasovat o prvním návrhu pana kolegy Gazdíka. Tím je zařadit body č. 27, 30 a 31, jedná se o sněmovní tisky 676, 692 a 693, první čtení, na středu 13. června po bodu 98.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 50 z přihlášených 158 poslanců pro 89, proti 25. Tento návrh byl přijat.

Dále podrobíme hlasování návrh pana předsedy Gazdíka, kterým navrhuje zařadit bod 49, sněmovní tisk 634, jako první bod v bloku prvních čtení.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 51 z přihlášených 159 poslanců pro 90, proti 25. I tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana kolegy Vidíma. Ten navrhuje bod č. 98, sněmovní tisk 698, zařadit na úterý jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 52 z přihlášených 152 poslanců pro 105, proti 15. I tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh paní kolegyně Klasnové. Ta navrhuje, aby body 8 a 9, čísla tisků 351 a 352, byly zařazeny dnes po bodu 103.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, z přihlášených 160 poslanců pro 70, proti 69. Tento návrh nebyl přijat.

Dále jsou zde návrhy pana poslance Stanjury. Jako první navrhuje

zařadit dnes po již pevně zařazených bodech bod číslo 33. Jedná se o sněmovní tisk 590.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se, kdo jej podporuje. Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 z přihlášených 157 poslanců pro 107, proti 14. Tento návrh byl přijat.

Další návrh pana kolegy Stanjury je návrh na vyřazení druhého a třetího čtení tisků 351 a 352. Jedná se o body 8 a 9 v druhém čtení a 79 a 75 v třetím čtení, pokud jsem slyšela dobře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 55 z přihlášených 161 poslance pro 78, proti 61. Tento návrh nebyl přijat.

Proběhne kontrola hlasování. (Probíhá kontrola hlasování. Potlesk a smích v sále.)

Nikdo nevznáší námitku proti hlasování.

Budeme hlasovat o dalším návrhu pana poslance Stanjury, již posledním. Je to návrh na vyřazení z programu celé schůze bod číslo 92, NKÚ. Prosím, aby mě pan předseda Stanjura sledoval. (Velký hluk v sále.) Ne, to se mi nepovede. Tak já budu vycházet z toho, co jsem si zaznamenala.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 162 pro 73, proti 56. Ani tento návrh nebyl přijat.

Máme zde k hlasování poslední procedurální návrh. Je to návrh pana poslance Štětiny. Ten navrhuje, aby bod číslo 34 byl zařazen za bod 33. Jedná se o sněmovní tisk číslo 593.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 57 z přihlášených 162 poslanců pro 73, proti 29. Návrh přijat nebyl.

To byly, kolegyně a kolegové, všechny návrhy, které se vztahovaly ke změnám programu. Hlásí se paní předsedkyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chci poděkovat Poslanecké sněmovně, že nepodpořila vyřazení bodu o Nejvyšším kontrolním úřadu z pořadu schůze, a pevně věřím, že si to do příštího týdne nerozmyslí, kdy pravděpodobně předseda poslaneckého klubu ODS dá tento návrh znovu.

Prosím, setrvejte na svých názorech. Myslím si, že rok byla dostatečně dlouhá doba, aby si všichni rozmysleli, o čem vlastně chtějí hlasovat, a nemyslím si, že by to mělo být znovu zaparkované ještě několik měsíců v Poslanecké sněmovně a zrát to tady jako sýr. Ono by to taky mohlo zasmrádnout. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, než přistoupíme k prvnímu bodu našeho programu seznámím vás s dvěma dodatečně došlými omluvami. Omlouvá se paní poslankyně Kristýna Kočí z dnešního jednání ze zdravotních důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Jan Husák z dnešního dne od 11 hodin z osobních důvodů.

Po té svěží ranní půlhodině přistoupíme k prvnímu bodu našeho programu. Je jím

66.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii
/sněmovní tisk 608/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal již připravený pan místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí pan Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře, máte slovo. (Trvalý hluk v sále.)

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Paní předsedající, vážené poslankyně –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid. Prosím, umožněte panu místopředsedovi důstojné vystoupení. Prosím pány

předsedy klubů, prosím zejména své kolegy napravo, aby se zklidnili a šli jednat ven.

Omlouvám se, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Ano. Děkuji mnohokrát. Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh, kterým se předkládá smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, byl projednán zahraničním výborem, který doporučil Poslanecké sněmovně, aby souhlasila s ratifikací této smlouvy. Je mi též potěšením v této souvislosti uvést, že svůj souhlas s ratifikací již vyslovil Senát, a to na schůzi konané 25. dubna tohoto roku.

Dovolte, abych ve stručnosti připomněl, že Chorvatská republika požádala o členství v Evropské unii v roce 2003. Přístupová jednání byla zahájena v roce 2005 a skončena v červnu 2011. Výsledky vyjednávání pak byly vtěleny do smlouvy o přistoupení, která byla podepsána dne 9. prosince 2011 v Bruselu a na jejímž základě by se Chorvatská republika měla stát členským státem Evropské unie 1. července 2013. Podmínkou ovšem je, aby všechny smluvní strany do 30. června 2013 završily své ratifikační procesy a u depozitáře, vlády Italské republiky, uložily své ratifikační listiny.

Nedílnou součástí smlouvy o přistoupení je akt o přistoupení, v němž jsou upraveny podmínky přijetí Chorvatské republiky do EU včetně přechodných období, která byla sjednána Chorvatskou republikou a stávajícími členskými státy.

Po přistoupení se působnost orgánů Unie rozšíří na Chorvatskou republiku, a změní se tedy podstatným způsobem výkon pravomocí, které již byly na Evropskou unii přeneseny. V souvislosti s přistoupením jsou rovněž v některých případech rozšiřovány pravomoci unijních orgánů. Proto je třeba smlouvu o přistoupení kvalifikovat jako mezinárodní smlouvu ve smyslu článku 10a Ústavy ČR a k její ratifikaci bude nutný souhlas Parlamentu ČR udělený ústavní většinou.

Závěrem mi dovoluji podotknout, že vstupu Chorvatské republiky do EU je Česká republika dlouhodobě příznivě nakloněna. Bojovali jsme o to v Bruselu po léta letoucí. Vedle toho budeme i nadále podporovat integrační úsilí ostatních zemí západního Balkánu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk č. 608/1. Poté ho požádám, aby v otevřené rozpravě alespoň na toto usnesení znovu odkázal, abychom proceduře učinili zadost. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, po úvodním slově pana ministra, které bylo téměř vyčerpávající, bych chtěl upozornit, že se jedná opravdu o poměrně zásadní smlouvu, byť jí mnoho z vás nevěnuje pozornost, ale jedná se o rozšiřování Evropské unie, kdy jako členský stát bychom měli dát souhlas s ratifikací.

Já bych odkázal na usnesení zahraničního výboru, kdy zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi členskými státy EU a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii. Dále, zmocňuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje mne jako zpravodaje, abych na schůzi Poslanecké sněmovny podal tuto zprávu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Do této rozpravy se hlásí z místa pan poslanec Foldyna. Jinou přihlášku do rozpravy nemám. Upozorňuji, že poté nás čeká hlasování s kvorem 120 hlasů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, paní předsedající. Milí kolegové, já děkuji panu ministrovi i panu předsedovi zahraničního výboru za slova, kterými podtrhli význam dnešní smlouvy, nebo dnešního jednání. Já se také domnívám, že integrace zemí bývalé Jugoslávie, zemí Balkánu, je pro Evropu jako takovou velmi důležitá. Domnívám se a jsem přesvědčen, že Chorvatsko je evropským státem, stejně jako jím je Srbsko, Makedonie, Bosna a ostatní, které jsou pozůstatkem toho, co některé státy Evropské státy podpořily, toho, co se jmenovalo Jugoslávie, a na jejíž secesi mají významný podíl. (Trvalý hluk v sále!)

Domnívám se, že v rámci EU Chorvatsko a ostatní státy najdou zase společnou řeč, která bude vzájemně výhodná pro jejich národy, a také se domnívám, že by Česká republika měla sehrát ještě větší a významnější úlohu v integraci Balkánu, protože jsme tuto úlohu hráli od věků. Hráli jsme ji zejména za první republiky, kdy zahraniční politika Tomáše Garrigua Masaryka, Edvarda Beneše postavila na Balkáně významně na nohy průmysl, politiku, kulturu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vstoupím do vaší řeči. Myslím si, že přesně i to téma i způsob, jakým si tady potřebujeme vyjasnit odlišná stanoviska, si zaslouží větší klid v sále. Platí to i na vaše kolegy. Opravdu se divím, že je toto téma nezajímavé.

Omlouvám se vám, prosím, pokračujte, ale zdá se, že jsem ve své snaze nebyla úspěšná.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, paní předsedající. Já jsem chtěl jenom takovou poznámku, že si myslím, že po této etapě, až se završí, a já věřím, že odhlasujeme kladně vstup Chorvatsko do Evropské unie, začneme přemýšlet o tom, jakou větší úlohu česká zahraniční politika může na Balkáně sehrát. Domnívám se, že bychom měli hledat v rámci visegrádské čtyřky novou náplň, silnější náplň, a že bychom měli chtít, aby se zapojily do visegrádské čtyřky na plný úvazek další státy, jako je Chorvatsko, Srbsko, a my bychom v rámci toho sehráli významnou roli. To byla moje poznámka k tomuto hlasování. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Pan zpravodaj vystoupí.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já bych odkázal na usnesení zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na usnesení, které jste přednesl ve svém úvodním slově. (Souhlas.) Děkuji, v pořádku. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Pan ministr – v rozpravě, nebo se závěrečným slovem? Se závěrečným slovem, je tomu tak? Tak v rozpravě.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Já bych rád, paní předsedající, vaším prostřednictvím upozornil pana poslance Foldynu, že opravdu Česká republika je velice aktivní, co se týká přístupu všech balkánských států do EU. Myslím, že jsme v této souvislosti jedna z nejaktivnějších zemí.

Co se týká visegrádské čtyřky, se ta formální spolupráce čtyř států tak osvědčila, že bychom rádi v ní ve stávajícím formátu pokračovali. Nicméně jsme teď založili visegrádský fond, který se zaměřuje na země balkánské, a velmi úzce s nimi spolupracujeme. Jenom bychom rádi ten formát ponechali. Jak známo, jsme nejskromnější uskupení, které existuje, nemáme ani vlastní sekretariát, ale na všech úrovních se velice často setkáváme, jsme tím schopni opravdu svoji politiku zharmonizovat a tento model se osvědčil. Obávám se, že dalším formálním rozšířením by spíše spolupráce utrpěla.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu u-

zavírám. Pan ministr právě vystoupil, čili nepředpokládám, že by si přál vystoupit se závěrečným slovem. Se závěrečným slovem se nehlásí ani pan zpravodaj, můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které přednesl pan zpravodaj. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí třípětinová většina všech poslanců, tedy souhlasu 120. Já prosím, aby bylo nastaveno potřebné kvorum, tak jak nám v tomto případě velí Ústava podle článku 39 odstavec 4. Prosím o kvorum 120. Děkuji.

Můžeme přistoupit k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 58 z přihlášených 164 poslanců pro 151, proti žádný. Návrh byl přijat, s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodajovi a končím projednávání tohoto bodu.

Dříve než přistoupíme k následujícímu bodu, tak vás seznámím s další omluvou. Omlouvá se pan poslanec Jaroslav Škárka z osobních důvodů.

Můžeme přistoupit k bodu, který nás čeká nyní. Je to

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr práce a sociálních věcí pan Jaromír Drábek. Pane ministře, prosím, slovo je vaše, mikrofon též.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jistě si všichni vzpomínáte, že jsem podrobně odůvodňoval tento tisk v prvním čtení. Dovolte mi tedy, abych jenom velmi stručně připomenul, že považuji novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí za velmi významný krok směřující ke zlepšení péče o děti, který je založen na základních principech, které jsou dnes standardní ve všech vyspělých zemích, tedy že nejlepším prostředím pro dítě je rodina, přirozená rodina, pokud možno biologická rodina. Bylo by ideální, kdyby každé dítě mohlo vyrůstat ve své přirozené rodině. Institucionální péče by měla být až poslední možností při řešení

situace dítěte. Přednost by měla mít vždy náhradní rodinná péče, kterou je třeba podporovat, a tento tisk k tomu směřuje.

Dalším velmi významným bodem tohoto tisku je zlepšení výkonu sociálně-právní ochrany dětí, profesionalizace sociálně-právní ochrany dětí, zavedení standardů kvality práce tak, aby pro ochranu práv dětí byly využívány moderní metody sociální práce. Tolik jenom stručně pro připomenutí.

Předpokládám, že zde padne řada pozměňovacích návrhů k tomuto tisku. Velmi rád podpořím ty, které budou vedeny snahou zlepšit parametry, o kterých jsem mluvil. Nicméně znovu musím zdůraznit, že to považuji za jednu z naprosto stěžejních norem současné aktuální situace.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku, výboru pro zdravotnictví a Stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti. Návrh iniciativně projednal i výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výborů a komise nám byla doručena jako sněmovní tisky 564/1 až 7.

Nyní poprosím, aby se slova postupně ujímali zpravodajové jednotlivých výborů a komise a informovali nás o jednání. Bude to pan poslanec Jan Čechlovský za výbor pro sociální politiku a komisi pro rodinu a rovné příležitosti, dále paní poslankyně Soňa Marková za výbor pro zdravotnictví. Pokud jde o iniciativní projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, paní poslankyně Levá je omluvena. Nevystoupí tedy za tento výbor, nicméně materiál z tohoto výboru máte ve své složce.

Nyní prosím pana zpravodaje Čechlovského, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Já začnu překvapivě tedy možná školským výborem. Pokud tady není paní kolegyně Levá, tak byť materiály máte ve svých složkách, tak potom jenom říkám, že odkazuji na usnesení tohoto výboru, který je pod č. 564/6, a chtěl bych tady říct, že tento výbor doporučil zákon zamítnout.

Co se týká Stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti, odkazuji na její usnesení, které je pod č. 564/3, kde je, že stálá komise bere na vědomí.

A konečně výbor pro sociální politiku to opakovaně projednal. Finální usnesení máte pod č. 564/7. Já bych v této souvislosti chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu a chtěl bych jí navrhnout, aby schválila, že komplexní pozměňovací návrh, který doporučil Sněmovně přijmout výbor pro sociální politiku, se stane základem pro podávání dalších pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím paní

poslankyni Soňu Markovou, která je zpravodajkou výboru pro zdravotnictví, aby se ujala slova.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolu mi, abych vás odkázala pouze na usnesení zdravotního výboru, které máte také v písemné podobě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se jako první hlásí pan ministr zdravotnictví Leoš Heger, poté pan zpravodaj Čechlovský. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolu mi, abych se vyjádřil k celé problematice, tak jak zde byla přednesena. Ministerstvo zdravotnictví plně souhlasilo s návrhem změny zákona, tak jak byl předložen vládě, a tento návrh podporovala. Vzhledem k tomu, že usnesení výboru pro sociální politiku přijalo k tomuto sněmovnímu tisku komplexní pozměňovací návrh, stanovisko ministerstva se poněkud změnilo, přestože větší část pozměňovacího návrhu je se záměry Ministerstva zdravotnictví zcela kompatibilní a nemáme k němu žádné výhrady. Zdůraznil bych, že i výbor zdravotní se vyjadřoval svým souhlasem k původnímu vládnímu návrhu, nikoliv k té podobě, která je navrhována v komplexním pozměňovacím návrhu.

V čem je problém, který Ministerstvo zdravotnictví má? Já bych začal trošku zešíroka. Postavení dětských domovů pro děti do tří let, takzvaných kojeneckých ústavů, zde bylo široce diskutováno při tvorbě zákona o zdravotnických službách a bylo zde diskutováno to, zda kojenecké ústavy nemají ztratit svůj status zdravotnických zařízení a nemají se stát sociálními zařízeními. Ministerstvo zdravotnictví nemá problém postupné transformace kojeneckých ústavů, protože nepochybně řada agend ze sociální činnosti je zde vykonávána, a jediným problémem bylo, že ústavy, které se pomalíčku transformují do jakýchsi dětských center, která jsou mnohem otevřenější, než tomu bylo dříve, nemohou jaks ztratit zcela najednou svoji pozici, pokud nebude možno péči o děti velmi výrazně deinstitucionalizovat. A k té deinstitucionalizaci má přispět právě návrh, který zde prezentuje Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Komplexní pozměňovacím návrhem byla vložena do novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí totiž zcela nekompromisní překážka možné existence symbioticky fungujícího systému péče o ohrožené děti, který v současné době umožňuje to, aby při dětských domovech pro děti do třech let věku mohla být zřízena a provozována také zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. S tím opravdu nemohu souhlasit a je pro to několik

důvodů kromě obecného pohledu na transformaci kojeneckých ústavů na sociální zařízení.

Jedním detailem je, že v případech zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, která jsou na základě zákona o sociálně-právní ochraně dětí zřízena při dětských domovech do tří let věku, je dítě umístěným do takového zařízení podle jejich individuálních potřeb poskytována i odborná zdravotní péče, kterou zde nemusím snad dále podrobněji popisovat. Dochází tím k zajištění kvalitní péče pro tyto děti a zároveň k efektivnímu využití komplexních služeb dětského domova a péče je dostupná 24 hodin denně. To nelze zcela jednoznačně říci pro zařízení, která samostatně poskytují péči o děti vyžadující okamžitou pomoc, převážně takzvané klokančky.

Významnější věcí je však podle nás i to, že v komplexním pozměňovacím návrhu navržené řešení naopak zásadním způsobem zasahuje do efektivního způsobu zajišťování péče poskytované těmto dětem, a jde tak zcela proti smyslu připravované transformace systému péče o ohrožené děti, který podporuje trend flexibilních komplexních odborných služeb a multidisciplinární péče o ohrožené děti.

Cílem transformace je samozřejmě, tak jak s tím souhlasíme, minimalizace počtu dětí umístovaných do ústavní péče a s tím spojená restrikce pobytových služeb ve prospěch posilování ambulantních a terénních služeb. Zásah do možnosti sdružovat dětský domov a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc je krokem, který není zcela v souladu s uvedenými cíli, protože pro futuro dojde k narušení poskytování služeb.

Pokud by snad někdo argumentoval finanční motivací zřizovatele dětského domova, která ho vedla ke zřizování zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, a dneska kojenecké ústavy většinou tuto funkci nasmmlouvanou mají, a pokud by se domníval někdo, že jde o obdržení státního příspěvku podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí na každé umístěné dítě v režimu okamžité pomoci, tak je nutno zdůraznit, že ani takovýto státní příspěvek plně nepokrývá všechny potřebné náklady na dítě a často zřizovatelé hradí z rozpočtu dětského domova část těchto nákladů. Argumenty o ekonomické výhodnosti státního příspěvku pro kojenecké ústavy tedy nejsou úplně relevantní. Při souběžném provozu se spíše jedná o efektivnější využití veřejných prostředků.

Pokud jde o zneužívání lůžek dětských domovů, tak to může vyloučit statistika, která ukazuje, že ve 34 zdravotnických zařízeních typu kojenecké ústavy klesly počty ošetrovacích dnů pro děti od roku 2000 do roku 2011. Těch ošetrovacích dnů je něco přes půl milionu, tak tyto počty klesly o 20 %.

Závěrem bych chtěl ještě jednou zdůraznit, že účelem pozměňovacího návrhu, který načtu v další rozpravě, není zakonzervování ústavní péče o

děti. Dětské domovy pro děti do tří let věku pracují s dětmi a jejich rodinami tak, aby se mohly děti vrátit do původní rodiny, nebo činí kroky v souladu s právními předpisy, jejichž cílem je najít řešení pro umístění dětí do náhradní rodinné péče. Je velmi důležitý aspekt společného fungování obou subjektů a demonstruje to i fakt, že tato společná péče umožňuje i udržení sourozeneckých skupin pospolu.

Už dále nebudu argumenty rozvádět a dovolím si vystoupit ještě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Zvu k mikrofonu pana zpravodaje Čechlovského. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji zdvořile za slovo, vážená paní předsedající. Vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych využil práva zpravodaje a vystoupil v rozpravě hned na začátku.

Máme před sebou druhé čtení novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Chce se mi říct konečně. A to nejenom proto, že považuji zákon za důležitý, ale i proto, že první čtení tohoto zákona proběhlo tady na této půdě na začátku února tohoto roku. Února. To zdůrazňuji jen tak mimoděk, kdyby náhodou přišla námitka, že je zákon připravován rychle.

Úvodní slovo na začátku řekl pan ministr Drábek a hlavně to podstatné obecně zaznělo v prvním čtení a to nebudu opakovat a zkusím obrátit vaši pozornost k procesu projednávání a aktuální podobě návrhu.

Zákon byl přikázán dvěma výborům, to tady na začátku zaznělo, stálé komisi a školský výbor si ho vzal ještě iniciativně. Usnesení tady zazněla, to znamená není potřeba je opakovat, nicméně pro vaši představu: Jenom jednou se objevil na zdravotnickém výboru a ve stálé komisi, školský výbor ho měl dvakrát, sociální výbor ho měl dokonce postupně čtyřikrát. Třikrát byl projednáván na půdě různých podvýborů, dvakrát k němu byl udělaný kulatý stůl a neuvěřitelné množství konferencí a seminářů nejenom na téma sociálně-právní ochrany dětí, ale na téma transformace systému péče o ohrožené děti obecně.

Garančním výborem pro tento zákon byl výbor pro sociální politiku, který k němu přijal usnesení, kterým doporučil Sněmovně přijmout, přiznávám se, že můj komplexní pozměňovací návrh. Nepochybuji o tom, že jste se s ním, alespoň ti, kteří se o tuto problematiku zajímáte, seznámili. Nicméně považuji tady za férové sdělit alespoň v kostce, co komplexní pozměňovací návrh v novele zákona mění.

Posunuje se účinnost zákona z 1. července 2012 na 1. 1. 2013. Vzhledem k probíhajícímu procesu je to naprosto logické. Oproti původnímu návrhu se zlepšují podmínky pro odměňování pěstounů prarodičů. Nově se navrhuje systémové řešení financování podpory

pěstounské péče neboli v překladu příspěvky na služby na pěstounskou péči. Stanovuje se, že odměna pěstouna se považuje za příjem ze závislé činnosti, tedy opět v překladu: není to sociální dávka, ale legitimní plat. Upřesňuji se podmínky pěstounské péče na přechodnou dobu, tady zdůrazním, že maximálně na rok, a osob v evidenci tak, aby se nám v maximální možné míře podařilo zabránit jejímu zneužívání. Umožňuje se svěřovat děti do předpěstounské nebo předadopční péče i z pěstounské péče na přechodnou dobu, protože dosud to bylo možné pouze z ústavních zařízení nebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, neboli tzv. ZDVOPů. Umožňuje se zvýšení počtu dětí ve ZDVOPech i úprava pobytů dětí v těchto typech zařízení. Upravuje se k lepšímu výše státního příspěvku na zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zpřesňuje se úprava výplaty. Stanovuje se nový typ dávky, a to příspěvek při ukončení pěstounské péče, mimochodem analogicky příspěvku při odchodu z péče ústavní. Narovnává se výše příspěvku na úhradu potřeb dítěte podle aktuální výše životního minima a další a další návrhy.

Bezpochyby všichni dostáváte celou řadu dopisů nebo e-mailů pro nebo proti předkládanému návrhu. Bezpochyby je čtete a formulujete si názor, který poté projevíte hlasováním v následujícím čtení příští týden. Ale ještě před ním, protože na to už nebude prostor, mi dovoluji, abych ve zkratce ještě okomentoval několikero častých dotazů nebo připomínek, na které jsem ještě nereagoval.

Nedostatečná délka příprav pěstounů. Upozorňuji, že v současné době není délka příprav stanovena vůbec.

Zajištění příprav a doprovázení pěstounů. Naprosto nepravdivé a věřím, že nikoliv záměrně šířené informace, že se přípravy pěstounů mají svěřovat do rukou soukromých agentur. Upozorňuji, že garantem přípravy zájemců o náhradní rodinnou péči zůstávají i nadále kraje, které mohou k této činnosti pověřit jinou fyzickou nebo právnickou osobu.

Dohody o výkonu pěstounské péče – velmi diskutované téma. Jde o individuální smluvní vztah mezi osobou pečující a subjektem, který má ze zákona oprávnění dohodu uzavřít, ať už jde o obec, kraj, obec s rozšířenou působností, nebo pověřenou osobu.

Obsah nebo způsob uzavírání dohod bude podrobněji specifikován prováděcím předpisem, nicméně v tomto smyslu bych rád upozornil, že se již v současné době ve spolupráci s několika kraji pilotně ověřuje obsah dohod a zmiňovaná problematika je rovněž součástí individuálního projektu Ministerstva práce a sociálních věcí.

Rušení klokánek – to pěkně prosím novela nepřináší ani náhodou. Opět bych si dovolil podotknout, že objem finančních prostředků směřujících do tohoto typu zařízení se během posledních několika let ztrojnásobil. Předpokládaná novela při přijetí pozměňovacího návrhu dokonce

předpokládá navýšení finanční podpory těchto zařízení. Je mou řečnickou otázkou, zda není skutečnou záminkou pro podobnou diskusi fakt, že chceme předkládaným zákonem mimo jiné stanovit standardy kvality péče, kvalifikační nároky na zaměstnance nebo také maximální kapacity zařízení.

No a konečně téma z úvodu – rušení souběhu zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc u zařízení ústavní péče. Velké téma. Cílem návrhu, který se skutečně objevil v komplexním pozměňovacím návrhu, mělo být zřetelně oddělit výkon ústavní výchovy a provozu zařízení sociálně-právní ochrany, a to jak z důvodů věcných, tak ekonomických. Ale ano, zaznamenali jste – říkám mělo, protože přestože i tohle to bylo v tom návrhu, zavedoval jsem pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka, který je mimochodem koncepčnější než pozměňovací návrh pana ministra Hegra, kterým se navrhuje zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc u ústavních zařízení nerušit. Já přesto, že s tím interně nesouhlasím, chci říct, že samozřejmě budeme s panem ministrem Drábkem hledat následně mezi druhým a třetím čtením cestu k tomu, aby se nám podařilo dosáhnout dohody.

Právě s poslední jmenovanou záležitostí si ale dovolím jednu poznámku, která se zákonem možná zdánlivě nesouvisí. Ponecháme-li zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc u ústavních zařízení a především dětských center pro děti do tří let, resp. kojeneckých ústavů, dá se předpokládat, že prostě bude potřeba udělat celou řadu opatření tak, aby byl dodržen předkládaný zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Vzhledem k tomu, že jedním z velkých zastánců zachování zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc u ústavních zařízení je i Ministerstvo zdravotnictví, předpokládám, že se Ministerstvo zdravotnictví nejlépe písemně zaváže k tomu, že bude aktivně spolupracovat s Ministerstvem práce a sociálních věcí na metodickém vedení zařízení tak, aby došlo ke striktně funkčnímu oddělení zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a kojeneckých ústavů a bylo naplňováno ustanovení o maximální kapacitě zařízení ZDVOP, že změní vyhlášku ohledně složení personálu tak, že dojde k razantnímu navýšení sociálních pracovníků, tak aby bylo naplňováno ustanovení o aktivní spolupráci s rodinou, že bude aktivně spolupracovat na zavádění standardů kvality a vezme na vědomí, že tyto standardy budou vytvářeny s ohledem na zájmy dětí a trendy v oblasti sociálně-právní ochrany, a nikoliv s ohledem na stávající technické či personální podmínky zařízení, že nebude žádáno, aby byly zničeny podmínky provozu zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc jenom proto, že některá zařízení nejsou schopny naplnit, a konečně že náklady na tyto úpravy poté neponese sociální oblast a státní příspěvek nebude valorizován z důvodu úpravy poměru zařízení. Děkuji za pochopení.

Ale zpět k tomuto bodu a už úplně na závěr. Kolegyně a kolegové, já

bych chtěl moc poděkovat dnes omluvené paní kolegyni Wenigerové za její velkou pomoc na průběhu přípravy tohoto zákona, panu ministru Drábkovi a jeho týmu za velkou trpělivost, protože zákon byl skutečně projednáván dlouho. Chtěl bych ale poděkovat vám všem za velký zájem a spolupráci na této problematice, protože si myslím, že se právě na tomto zákoně podařilo vyvrátit klišé, že Poslaneckou sněmovnu sociální problematika nebo problematika dětí nezajímá. Chtěl bych vám poděkovat za spoustu hodin diskusí a debat, připomínek i návrhů, které bezpochyby nebyly nebo nebudou ze sta procent vyslyšeny a naplněny, ale s jejichž pomocí se nám, o tom jsem přesvědčen, podaří naplnit záměry, s nimiž je tento zákon předkládán a diskutován. Děkuji vám zdvořile.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, a zvu k mikrofonu paní poslankyni Martu Semelovou, která je první písemně přihlášenou poslankyní do obecné rozpravy.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové.

Každému z nás jde určitě v první řadě o zájem dítěte, o jeho co možná nejšťastnější život v rodině, nejlépe vlastní, příp. náhradní, a pokud to z nějakého důvodu není možné, pak zařízení, jež mu poskytne zázemí, bezpečí, jistotu, přátelství, citová pouta. Návrh zákona včetně komplexního pozměňovacího návrhu však neposkytuje podle mého názoru záruky a jistoty těmto dětem a znamená i riziko pro existenci kojeneckých ústavů, dětských domovů i klobáneků. Nezaručuje také dostatečnou kvalitní přípravu těch, kdo by dětem měli poskytnout péstounskou péči.

Časový rozsah přípravy uvedený v novele ve výši 48 hodin a u žadatelů o péstounskou péči na přechodnou dobu 72 hodin je naprosto nedostatečný. V dětských domovech je podle statistik maximálně 6 % sirotků, zato více jak polovina dětí má náběh na patologické chování, velký počet dětí má taková zdravotní postižení, která vyžadují náročnou celodenní odbornou péči, další mají značnou psychickou újmu, prošly citovým strádáním, týráním, zneužíváním. V zařízeních jsou děti alkoholiků a drogově závislých rodičů. A pro zájemce o péstounství má podle předkladatelů stačit pouhých 48, resp. 72 hodin přípravy? To může vést k vážnému ohrožení zdraví a celkového vývoje dítěte. Znovu opakuji, že v zahraničí je tato příprava mnohem delší – např. v Norsku probíhá tato příprava minimálně v rozsahu tří let.

Za velmi diskutabilní považuji i nejasné určení, jakým způsobem bude probíhat výběr péstounů a kdo bude odbornou přípravu zajišťovat. Velmi nerada bych se dočkala, že se bude jednat o byznys pro nějakou nejmenovanou firmu, agenturu či společnost, ale třeba i pro jednotlivce z řad

některých zájemců o poskytování pěstounské péče. V této souvislosti musím zdůraznit, že si pochopitelně velmi vážím a smekám před těmi, kteří jako pěstouni o děti pečovali a pečují. S řadou z nich jsem osobně mluvila a vím, jak nesmírně náročná práce, a to po všech stránkách, to je. To však neznamená, že si zakryjeme oči před nedostatky tohoto návrhu.

Za jeden z největších problémů předložené novely pokládám pěstounskou péči na přechodnou dobu. Osobně nemohu přijmout představu, že děti budou střídat rodiny, znovu a znovu si budou zvykat na nové pěstouny, na nové prostředí, školu, kamarády. Umíte si představit, co to udělá s takovým děckem, když bude popáté, podesáté i víckrát vráceno? Kdy nebude vědět, co ho čeká dál, kam přijde, kdo mu bude dál určen? Kdy nebude mít pevný bod a blízkého člověka, o kterého se může opřít? Kromě toho je tu i reálné nebezpečí týrání a zneužívání dětí. Konečně tyto případy jsou dostatečně známy i ze zahraničí a v návrhu to dostatečně ošetřeno není.

V návrhu novely jsou i další sporné body. Mám na mysli snižování státního příspěvku za každý den nepřítomnosti dítěte v zařízení, stanovení maximálního počtu umístěných dětí bez ohledu na to, že jsou rozmístěné ve více samostatných bytech či budovách, délka pobytu v klokáncích, aniž by se bralo v úvahu, co s dětmi bude dál, nejasnosti kolem odměn pěstounů – rodičů pečujících o zdravé děti, kteří se mohou dostat do obrovských existenčních nejistot, a na druhou stranu nebezpečí, že se o pěstounství budou hlásit někteří zájemci z čistě finančních důvodů. Zároveň, i když vím, že to není přímo předmětem této novely, musím říci, že jsem se nezbavila obav, že jde o postupnou likvidaci toho, co zde funguje, tedy kojeneckých ústavů, dětských domovů i klokánců.

Na závěr dovoluji ještě jednu poznámku. Asi se shodneme na tom, že velký význam má práce s biologickou rodinou a prevence. Požadavek neodebírat děti ze sociálně ekonomických důvodů je jistě správný. Ale podívejte se, jaká je stávající situace nejen seniorů, jimž jste jako koaliční poslanci zhoršili životní podmínky včerejší diskusí o nižší valorizaci důchodů, ale také mnoha rodin s dětmi, zvláště v případech, kdy se jedná o samoživitelky. Příjmovou chudobou je podle Českého statistického úřadu ohrožen zhruba každý desátý občan. Z hlediska skupin obyvatelstva dopadá nejvíc právě na matky samoživitelky. Ty totiž patří ke skupinám nejvíce ohroženým nezaměstnaností a chudobou. Představují zhruba jednu pětinu z celkového počtu 1 až 1,5 mil. lidí, kteří jsou v České republice se svými ročními příjmy na samém dně. Každá třetí žena, která se dostala do prodlení s úhradou svého finančního závazku, je samoživitelka. Je proto pochopitelně i snadnou obětí lichvářů, nebankovních rychlých půjček a exekutorů. Myslím, že Ministerstvo práce a sociálních věcí, ale především vláda jako celek by se měla v první řadě zabývat tím, jak zabezpečit rodi-

nám takové sociální a ekonomické podmínky, aby se o své děti mohly plně starat bez obav, kde na péči o ně a na výchovu vezmou peníze. V popředí zájmu vlády je však péče o někoho zcela jiného, jak ostatně dokazuje i úsilí o materiální blaho církví.

Musím říci, že v předložené novele je řada pozitivních změn, ale také neřeší mnohé nadnesené otázky, které jsem zde zmínila. I proto školský výbor navrhl zamítnout tuto novelu a ani já nemohu tuto novelu podpořit.

Jinak podrobně v rozpravě potom načtu některé pozměňovací návrhy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a zvu k mikrofonu pana poslance Ladislava Šincla, ten je druhým přihlášeným do rozpravy. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se i já v krátkosti vyjádřil k navržené novele zákona.

Novela zákona č. 359 z roku 1999 Sb., účinná od 1. 6. 2006, stanovila povinnost v ustanovení § 29 citovaného zákona zaměstnanci obce s rozšířenou působností nejméně jednou za tři měsíce navštívit dítě, kterému byla nařízena ústavní výchova nebo uložena ochranná výchova. Ustanovením § 34 uvedeného zákona je uložena povinnost zaměstnanci obce s rozšířenou působností nejméně jednou za tři měsíce navštívit dítě, které je ve výkonu vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody a projednat s ním zejména možnost zaměstnání nebo přípravy na budoucí povolání, zaměstnání po ukončení výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody.

Před touto novelou byl interval návštěv jednou za šest měsíců. Avizuji, že předložím pozměňovací návrh, ve kterém navrhuji snížit frekvenci těchto návštěv. S dětmi jsou sociální pracovníci mnohdy v kontaktu i v době, kdy navštěvují rodiče během svátků, prázdnin nebo prodloužených víkendových pobytů. Se sociálními pracovníci ústavů jsou také často v kontaktu. Z toho důvodu navrhuji původní interval, to je jednou za šest měsíců. Případně sjednotit frekvenci návštěv v ústavech s návštěvami rodin, kde žije dítě, které bylo svěřeno do péče jiné fyzické osobě než rodiči. Ustanovením § 19 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, je v těchto případech stanovena povinnost navštívit tuto rodinu s dítětem v cizí péči nejméně jednou za tři měsíce v období prvních šesti měsíců a poté v souladu se zájmy dítěte podle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců.

Mám za to, že sjednocení četnosti návštěv dle ustanovení § 19, 29 i 34 by nebylo proti zájmům dítěte. Navíc, a to je podstatné, by sociální

pracovnice měly větší prostor pro práci s ohroženými dětmi, tedy dětmi, které ještě nejsou v ústavu, ale péče ze strany rodičů není dobrá. Pro kvalitní práci je nutné stanovit individuální plány práce s rodinou, pořádat případové konference, řešit složité sociální situace rodin, aby nedošlo k postižení jako v případech dětí Valových a Havelkových, kdy Evropský soud pro lidská práva uložil ve svých rozsudcích – ze dne 21. 6. 2007, Havelka proti České republice, a ve svém dalším rozsudku ze dne 26. 10. 2006, Valová a Vala proti České republice – České republice finanční odškodnění za nesprávný postup. Předpokládám, že jste se s tím všichni seznámili, a proto vás zde nebudu zdržovat.

Problémem všech obecních úřadů obcí s rozšířenou působností je často časová tíseň. Těch problémů k řešení přibývá, ale počet sociálních pracovníků zůstává stejný. Domnívám se, že navrhovaná úprava návrhu zákona bude efektivní pro všechny obecní úřady obcí s rozšířenou působností, nejen ty, které nemají ve svém správním obvodu dostatečnou kapacitu dětských domovů a výchovných ústavů a jsou nuceny navštěvovat nezletilé a mladistvé po celé republice, protože dle § 61 zákona nelze požádat místně příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí v místě sídla ústavního zařízení o provedení návštěvy. Rovněž je nutno mít na paměti, že avizovaná novela zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, která prochází v současné době schvalovacím procesem, uzákoní ještě další povinnosti sociálními pracovníky především v souvislosti s předpokládanými změnami v oblasti péstounské péče.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče, a zvu k mikrofonu dalšího přihlášeného. Je jím pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, také já bych se chtěl vyjádřit k projednávané problematice, byť tedy ne z pozice odborníka, z pozice laika, ale s jistými zkušenostmi ze své poslanecké práce.

V souvislosti s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí, kterou v současné době projednává Poslanecká sněmovna, se znovu dle mého otevře otázka faktického rušení kojeneckých ústavů a přesunutí dětí z nich do péstounských rodin. To se týká i dětských domovů. Zaznamenal jsem dokonce vyjádření pana ministra Drábka, které učinil loňského roku do tisku, že by se tak mělo stát do dvou let. Myslím, že pak to trochu korigoval, ale pochybnosti a obavy jistě zůstávají. Zůstávají obavy o rušení dětských domovů a kojeneckých ústavů, které mohou po přijetí tohoto zákona ná-

sledovat. Podporovat více výchovu dětí v rodinách, ať už v jejich širší rodině původní, nebo péstounské, já považuji za správný trend, který je třeba podporovat. Vše má vždy ale nějaké to ale a tím je způsob, jakým se tento trend chystá naplnit současná vláda. Jistě, dětem běží čas jinak než nám dospělým, ale přesto se domnívám, že jde o unáhlené rozhodnutí.

Je třeba si položit otázku, zdali si vláda opravdu myslí, že za několik let zde najde armádu vyškolených, vhodných a obětavých péstounů. Možná najde, možná nenajde. Věřím také, že řada péstounů do toho půjde s čistými úmysly, s úmysly opravdu pomoci těmto dětem. Nelze ovšem ale také vyloučit to, že někteří spíše se orientují vidinou peněz z tohoto.

Jako zákonodárce, který žije ve svém regionu v okrese Tachov, jsem nejčastěji v kontaktu s dětským domovem v Plané. Postupem času jsem mohl pozorovat, jak se tento dětský domov také mění. Děti nyní bydlí v nové rekonstruované budově, jsou rozděleny po osmi do samostatných bytů, kde si spolu se svými tetami také hospodaří, pomáhají s přípravou jídla, s úklidem, sourozenci bydlí spolu, nejsou rozděleny podle věku. V jednom z bytů žijí nezletilé matky se svými dětmi, učí se zde pod dohledem tet o své děti starat a zázemí domova jim umožňuje dokončit si také své vzdělání. V tomto planském domově svým způsobem už myslím tuto vládní strategii také naplňuje. Je dalek představa dětských domovů z let šedesátých a dalších. Nový systém dětských domovů se tedy blíží rodinnému způsobu života a má i s někdejšími v uvozovkách děcáky, jak jsem řekl, málo společného. Děti mají možnost v zimě jet na hory, v létě k moři, o děti je i po materiální stránce myslím velice dobře postaráno.

Jistě, přes všechna pozitiva je to ale pořád jenom dětský domov, nemůže zcela nahradit rodinu. To si myslím všichni uvědomují, to si uvědomuji i já. Ze způsobu ale, jakým se do toho vláda pustila, já prostě obavy mám. Mám obavy, abychom s vaničkou nevyklili i to dítě, jak se říká. V tomto případě doslova. Nemělo by to být tedy jen o zájmu státního rozpočtu či o zájmu péstounů motivovaných – některých samozřejmě – zajímavou finanční odměnou. Na zřeteli bychom měli mít opravdu především a jen děti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také a zvu k mikrofonu paní poslankyni Miladu Emmerovou.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, především chci poděkovat svým předřečníkům, kteří vyjadřují různé výhrady proti této předložené normě, a všechny pomohu podepsat. Zejména chci poděkovat panu ministru Hegerovi, který vyjádřil ty zásadní připomínky z pozice Ministerstva zdravot-

nictví, které, pokud vím, pracuje na normě o dětských centrech, tj. v podstatě o náhradě současných kojeneckých ústavů, které mají i nepřiléhavý název, pokud by měl zůstat. Ale pokud lze soudit, nezůstane podle přijatého zákona o sociálních službách.

Chtěla bych poděkovat i kolegovi Čechlovskému za velké úsilí, které věnoval souboru, souhrnu pozměňovacích návrhů, kterých je tolik, že de facto také odhalují, že tato norma není vyhovující. Chci mu nepoděkovat za kritiku pana ministra Hegera. To si myslím, že byla síla a to bych si nikdy nedovolila. Hlavně proto, že to není pravda.

O složitosti této novely svědčí i její přerušované projednávání ve výboru pro sociální politiku, ale i ve výborech jiných, dokonce někteří vyjádřili svůj nesouhlas zcela závazně.

K novelizaci tohoto zákona došlo údajně na základě připomínek Evropské komise, která kritizovala velký počet dětí umístěných v ústavních zařízeních v ČR a málo v pěstounské péči. To neznamená, že absolutní počet těchto dětí mimo rodinu je snad u nás větší ve srovnání s počtem obyvatel než v západních zemích. Takovéto číslo nikdo nepředložil. Tento fakt tedy nepopíráme, ale jeho příčinou není nějaká obliba v kolektivizaci, nýbrž byl a dosud je nedostatek jedinců nebo manželských párů, které by stály o pěstounskou péči či osvojení. Je také pozoruhodné, že v tomto zákonu se osvojení příliš nepreferuje, ačkoliv by bylo do jisté míry výhodnější než pěstounská péče, která dokonce může probíhat v několika kruzích. Vyplývá to z praxe a zkušeností dosavadních ředitelů kojeneckých ústavů a dětských domovů. Ti chtějí uvádět v život nové a nové přístupy, které tady charakterizoval například kolega Votava, a zdaleka se už nejedná o žádné velké kolektivy, které se pomalu nemohou ani sblížit a seznámit. To v žádném případě už neexistuje. Chtějí také pečovat o permanentní reorganizaci této péče, nevyjímaje nepřetržitou zdravotní péči těm dětem, které ji potřebují, a těch je celá třetina. To jsou děti, které se pravděpodobně nedostanou do pěstounské péče, a pokud by je pěstoun skutečně převzal, pak je otázka, jak by se mohl starat o děti ostatní, zda by ho péče o toto dítě příliš nelimitovala v péči, jak už jsem říkala, o ostatní děti, které by také měl v tomto kolektivu. Současné ředitelé shánějí pěstouny a poskytují jim různé typy pomoci, porady a konzultace v ambulantní praxi.

Chci předeslat, že obdivuji pěstouny a nechci vůbec jejich zásluhy dehonestovat, stejně tak ovšem nechci dehonestovat péči a snahy současných ředitelů kojeneckých ústavů a dětských domovů, kteří jsou do jisté míry dehonestováni. Oni totiž nespolupracovali na této normě ani na její předloze, nespolupracovali ani na zabudovávaných pozměňovacích návrzích, což považuji za ohrožující další projednávání této normy, její přijímání, a pokud bude přijata, tak její aplikaci v praxi.

Velký zájem o přijetí novely mají i nevládní instituce, které se danou problematikou nekoordinovaně zabývají a existují díky státním dotacím, možná i vícezdrojovým. Tam je mi známo, že potom s kontrolou je problém. Jejich činnosti se jistě překrývají, ale v souvislé požadované péči jsou jistě mezery a nedostatky, takže jejich příprava na preventivní poradenskou a pomocnou činnost není dostatečně a koncepčně zorganizována.

Možná že předložená norma představuje i jiný veřejný zájem, tj. snížit procento nezaměstnanosti právě v těch regionech, kde se vyvíjí nepříznivá sociální situace, a děti jsou z těchto důvodů doporučovány k pobytu v náhradní rodinné péči čím dál tím častěji. Není vyloučeno, že je i jinak účelově motivovaný tento návrh. Jeví se totiž, že náhlý dostatek pěstounů je podmíněn daleko vyššími odměnami, které novela stanovuje, a teprve tímto mechanismem je najednou o pěstounskou péči nápadný zájem, prý přes 300 tisíc zájemců v posledním roce, což bylo mně tedy neznámým způsobem zjištěno a zveřejněno v denním tisku.

Na návrhu této novelizované zákonné normy, jak už jsem říkala, nemohou spolupracovat ti, kteří se problémem celá desetiletí zabývají v praxi, což je pro mne jakožto pro lékařku, která čte a píše odborné práce, naprosto nepochopitelné. Ještě větší pohoršení jsem prožívala při čtení 20stránkového elaborátu psychologa pana Jeronýma Klimeše. Jde o tzv. expertní posudek, externí zřejmě, který má sloužit buď k poučení ministerských úředníků a možná i budoucích pěstounů. To by byla ovšem katastrofa! Můj dotaz, jak byl za tento elaborát odměněn, byl zcela bez odpovědi jako mnohá jiná zde vyslovená řečnická otázka. Naproti tomu bylo na květnové výborové schůzi sděleno, že Centrum pro transformaci, obecně prospěšná společnost zakládaná panem ředitelem z Ministerstva práce a sociálních věcí Macelou v roce 2010, bude zrušeno. To mě udivilo, protože jsem se domnívala, že právě z titulu funkce této obecně prospěšné společnosti půjde o jisté centrum pro vzdělávání pěstounů, tak jak je i v zákonu naznačeno.

Norma je tedy koncipována bez jakýchkoliv zkušeností a moudrostí lidí z praxe, což představuje z obecného hlediska její předpokládanou nedostatečnost, chybovost a rizikovost. Argument, že dosavadní vedoucí pracovníky z ústavních zařízení raději nekonzultovat, poněvadž ti se bojí o svá tzv. teplá místa, je vrcholem pohrdání a arogance. K těmto výrokům není co dodávat. Přitom jde o tak závažnou normu, která má zacházet se stigmatizovanými dětmi, které opravdu za to nemohou, že jsou osudem určeny k péči mimo biologickou rodinu. Asi z jedné třetiny, jak už jsem říkala, jsou zdravotně postižené a bez pobytu v ústavu se mnohý z nich neobejde možná do konce života. Já jsem je dokonce označila za léčebny pro dlouhodobě nemocné této věkové kategorie.

Představuje to skutečnost, že dosavadní personální složení těchto

zařízení, rozumí se kojeneckých ústavů a dětských domovů, nelze redukovat a nezdravě modifikovat. Patří tam jak zdravotnický personál, tak samozřejmě sociální personál, pedagogové atd., a pokus o přesun kojeneckých ústavů z režie Ministerstva zdravotnictví do gesce Ministerstva práce a sociálních věcí s výrazně modifikovaným a nevyhovujícím režimem zhruba před rokem svědčí o tom, s prominutím, že autoři tehdejšího pozměňovacího návrhu neznají, jaký typ péče těmto dětem bezvýhradně náleží. Bez konzultace s uváděnými odborníky se to dozvedí těžko.

Je pozoruhodné, že v této normě se zavádí i valorizace příjmů zatím neexistujících pěstounů, zatímco důchodcům ji hodláme zkrátit. I toto považuji za významnou diskrepanci v přístupech současné vlády.

O velkém množství pozměňovacích návrhů jsem se zmínila a ještě chci dodat, že norma není doplňována nutnými metodickými postupy a vyhláškami, takže výběr, vzdělávání a kontrolování pěstounů je zatím ve hvězdách. Zatímco nyní může kontrolovat provádět pan ombudsman v ústavních zařízeních, kontrolovat pěstounskou péči bude velmi problematické.

Závěrem chci tedy navrhnout vrátit výboru k novému projednání s tím, že budou přizváni ke spolupráci odborníci z praxe, Společnost pro sociální pediatrii, zástupci Ministerstva školství a Ministerstva zdravotnictví. Děkuji za podporu. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Zvu k mikrofonu paní poslankyni Danu Váhalovou, která je v této chvíli předposlední přihlášenou do obecné rozpravy.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vítám myšlenku a kroky, které povedou k tomu, aby co nejméně dětí skončilo v ústavech. Jsem však přesvědčena, že taková zásadní změna má být tvořena i prosazena na základě celospolečenské shody a má být výsledkem kompromisu zúčastněných stran. Stejně tak jsem přesvědčena, že v první řadě by měl být vypracován zákon na podporu rodiny. Pokud nebude prorodinná politika jenom na papíře, ale bude patřit v České republice skutečně mezi priority, nebudeme se tu muset přít o bytí či nebytí ústavů, o to, zda máme a budeme mít dostatečný počet pěstounů, kdo a jak je bude vybirat, školit, a zda jsou a proč mezi pěstouny a pěstouny příbuznými rozdíly.

Chceme skutečně řešit problém? Tak si odpovíme na otázku: Co je vlastně tím problémem? Je to existence ústavů? Je to nedostatek pěstounů, nebo je to ohrožená a nefunkční rodina? A proč? Ve velké části evropských zemí je na prvním místě věnována pozornost poskytování pomoci rodinám. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Poslední přihlášenou do obecné rozpravy je paní poslankyně Jana Drastichová. Upozorňuji, že poté, co obecná rozprava skončí, nás čeká hlasování o procedurálním návrhu na vrácení zákona k novému projednání. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, ráda bych zde představila a věcně vyargumentovala svůj postoj k vládnímu návrhu zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

Úvodem bych ráda poznamenala, že základní myšlenka je správná, je však třeba mít na paměti, že změny nesmí být na úkor stávající péče, která je již nastavena a běží desítky let. Domnívám se, že je třeba, aby lhůty pro umístění dětí stanovoval soud, nikoliv zákon, neboť v návrhu stanovené lhůty jsou kontraproduktivní. Jsou děti, které potřebují ústavní péči dva měsíce, ale jsou takové, které potřebují i tři roky.

Pro názornost uvedu praktický příklad, který se stal v Brně v loňském roce, kde v případě týraného dítěte uložil soud ústavní péči. V daném ústavu sociální pracovníce vyhodnotily, že pro dané dítě bude ke zlepšení jeho psychického stavu vhodnější umístění do přechodné péče některého z klokánků. Soud se s tímto návrhem ztotožnil. Díky obětavé práci tety v klokánku se psychický stav dítěte stabilizoval v průběhu několika měsíců natolik, že mohlo být předáno do pěstounské péče. Jiné dítě by však pro zlepšení psychického stavu mohlo potřebovat delší dobu. Pokud by tato doba byla delší než jeden rok, byl by zákon porušen.

Je nelogické stanovovat zákonné lhůty, jak dlouho má být dítě v ústavu, neboť prvotní snahou tohoto zákona je, aby soud posoudil každý případ individuálně a zvolil nejlepší řešení pro konkrétní dítě. Ano, je i možnost psychického posunu dětí i v pěstounské péči, ale existuje i riziko, že tomu tak nebude. Z tohoto důvodu je třeba tuto problematiku svěřit k individuálnímu posouzení v zájmu dítěte prostřednictvím soudu než hrubé ustanovení zákona.

Velkou otázkou je i financování navržených změn. Současný stav systému sociálních pracovníků je poddimenzován o 32 %, to znamená, že nám chybí přes 200 sociálních pracovníků. Přijmeme-li tento návrh zákona, pak se několikanásobně zvýší administrativní činnost sociálních pracovníků a ty nebudou již nadále schopny vykonávat vlastní sociální práci a práci v terénu. Jen ke stabilizaci stávajícího deficitu sociálních pracovníků v platném zákoně by MPSV muselo uvolnit přes 150 mil. každý rok. Tato částka nezahrnuje další výdaje vyplývající z vládního návrhu tohoto zákona. Nemáme tedy plnou jistotu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí uvolní na tuto problematiku finanční prostředky. Proto se v pozměňovacích

návrzích věnujeme odstranění přebytečné administrativy. Je třeba podpořit takové kroky, které zvýší kvalitu péče o dítě, nikoliv zahltní sociální pracovníce administrativou.

V pozměňovacím návrhu mém a mých kolegů rovněž navrhujeme zachovat ohlašovací povinnost zdravotních zařízení úřadům obcí s rozšířenou působností hlásit úrazy, které neodpovídají zranění dítěte. Předpokládáme, že vyškrtnutí tohoto odstavce vzniklo pouhým nedorozuměním, ale vnímáme je jako zásadní z pohledu ochrany dítěte.

Předkládáme pozměňovací návrhy, jejichž cílem je změkčení zákonných norem a časových lhůt především kvůli individualitě každého dítěte. Smyslem tohoto zákona není omezení ústavů, ale nabídnout těmto ústavům alternativní možnost.

V podrobné rozpravě se pak k našemu pozměňovacímu návrhu přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. O slovo se hlásí ministr zdravotnictví pan Leoš Heger. To je poslední dosud přihlášený v obecné rozpravě. Poté nás čeká závěrečné slovo pana ministra Drábka.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych si na závěr obecné rozpravy k této problematice dovolil vyslovit poděkování Ministerstvu práce a sociálních věcí, panu poslanci Čechlovskému, že zvedli tuto problematiku a velmi zevrubně se jí zabývali a donutili i celou Poslaneckou sněmovnu, aby se jí mimořádně věnovala, protože to je opravdu problematika vážná.

Naše drobná změna, kterou budu navrhopvat v už anoncovaném pozměňovacím návrhu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, se týká opravdu jenom kojeneckých ústavů a možnosti poskytovat služby ve smyslu zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Tak jak pan poslanec Čechlovský tady vyjmenoval všechny nezbytné kroky, které musí Ministerstvo zdravotnictví zařadit pro to, aby to fungovalo, tak ho ujišťuji, že budeme s Ministerstvem práce a sociálních věcí na těchto důležitých detailech pečlivě spolupracovat.

Vyslovil bych tím i velké uznání celému komplexu péče o děti, který vedl k tomu, že se u nás postupně vyvinul neobvyklý obor sociální pediatrie, který zde již byl zmíněn. Tento obor znamená obrovský potenciál v péči i v její další humanizaci a je potřeba, aby tento potenciál nepřišel vniveč pod dojmem, že se zde jedná o zbytečnou medicalizaci problému, kterou je samozřejmě potřeba potlačovat, ale na druhou stranu je potřeba tomuto oboru ponechat další plný rozvoj celé sociální problematiky a její předání do plné péče Ministerstva práce a sociálních věcí v budoucnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. A pokud se již nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a uděluji slovo k závěrečnému vystoupení panu ministru Drábkovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych po obecné rozpravě ve druhém čtení poděkovat všem, kteří se o tuto problematiku zajímali a kteří se aktivně podíleli na tvorbě tohoto předpisu ať už ve fázi zpracovávání vládního návrhu, nebo ve fázi projednávání ve výborech a přípravě různých pozměňovacích návrhů. Já samozřejmě s některými souhlasím, s některými nesouhlasím. To není podstatné. Podstatné je, že se snažím o to, abychom společně dospěli k co nejlepšímu řešení směrem k dětem, o které je potřeba se co nejlépe postarat.

Proto mě velmi mrzí ty výpady, které bohužel i z této normy dělají politickou záležitost, protože ono je velice jednoduché říci, že něco je nekvalitně zpracované, je velice jednoduché říci, že se s někým nekomunikovalo, i když možná sami autoři těchto výroků dobře vědí, že to není pravda. Na této normě se pracovalo velmi pečlivě, velmi dlouhou dobu. Už jenom to, že byla projednávána ve výborech čtyři měsíce, a nikoliv dva měsíce, to, že se projednávala skutečně nejenom na formálních zasedáních jednotlivých výborů, ale při mnoha různých příležitostech, kulatých stolech, diskusích atd., to si myslím, že je potřeba zdůraznit, aby ti, kteří se na tom podíleli, tím, že někdo lehce a s nadhledem jejich práci se snaží poplavit, neztratili chuť do další práce. Za to bych chtěl opravdu upřímně poděkovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj nevystoupí se závěrečným slovem.

Nás nyní bude čekat hlasování. Ještě jednou zkusím přivolat další kolegy a kolegyně, protože nás čeká hlasování o procedurálním návrhu, který podala paní poslankyně Milada Emmerová, a jedná se o návrh na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání. Já vás odhlásím a prosím, abyste se znovu zaregistrovali svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, který jsem právě přednesla.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 59 z přihlášených 154 poslanců pro 63, proti 85. Tento návrh nebyl přijat.

Postoupíme dále v projednávání. Zahajuji podrobnou rozpravu. V ní jako první vystoupí pan zpravodaj Čechlovský a přednese další návrh. Prosím, budeme ještě jednou hlasovat, neodcházejte ze sálu.

Poslanec Jan Čechlovský: Kolegyně a kolegové, chci vás pěkně poprosit ještě o jedno hlasování. Vracím se ke svému úvodnímu povídání. Chtěl bych vám navrhnout, abychom schválili, že základem pro další pozměňovací návrhy bude komplexní pozměňovací návrh schválený výborem pro sociální politiku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan zpravodaj přednesl návrh na to, abychom za základ projednávání vzali komplexní pozměňovací návrh výborový.

O tomto zahajují hlasování a ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 60 z přihlášených 157 poslanců pro 122, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Zvu tedy k mikrofonu pana zpravodaje ještě k dalšímu jeho vystoupení. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Kolegyně a kolegové, teď už budu velmi stručný. Chtěl bych se formálně přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod č. 2587, a jako zpravodaj bych chtěl všechny zdvořile požádat, až se přihlásí k dalším pozměňovacím návrhům, aby mi dali hned v písemné podobě, tak jak je v pravidlech, tento návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se hlásí pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já se formálně hlásím ke sněmovnímu dokumentu, který je v systému pod č. 2631, který reprezentuje můj pozměňovací návrh k danému projednávanému tisku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a zvu k mikrofonu paní poslankyni Lenku Kohoutovou.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, chtěla bych se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu, který je zařazen pod č. 2568. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo dostává paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych načetla pět pozměňovacích návrhů:

1. jedná se o § 11 odst. 2 o změnu počtu hodin přípravy. Nové znění § 11 odst. 2a:

(2) Krajský úřad zajišťuje

a) přípravu fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny k přijetí dítěte do rodiny a poskytuje těmto osobám poradenskou pomoc související s osvojením dítěte nebo svěřením dítěte do pěstounské péče, včetně speciální přípravy k přijetí dítěte pěstounem na přechodnou dobu; časový rozsah přípravy k zařazení žadatele do evidence pro zprostředkování osvojení nebo pěstounské péče činí nejméně 100 hodin a u žadatelů o zařazení do evidence osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči na přechodnou dobu, nejméně 150 hodin; časový rozsah přípravy žadatelů, kteří přípravu již jednou dokončili, může krajský úřad snížit.

2. Nové znění § 12 odst. 1 písm. c):

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může uložit rodičům povinnost využít odbornou poradenskou pomoc, pokud rodiče

c) dobrovolně nevyužili možnosti odborné poradenské pomoci potřebné k překonání problémů rodiny a k odvrácení umístění dítěte do náhradní péče nebo nedbali na doporučení spolupracovat s pověřenými osobami, poskytovateli odborných poradenských služeb nebo mediátorem. Zde se tedy doplňuje hned v úvodu slovo "dobrovolně".

3. Nové znění § 38 odst. 2 písm. f):

f) v rozsahu své působnosti podle písm. a) až e) zajišťuje pořádání případových konferencí.

Zde se doplňují slova "zajišťuje pořádání případových konferencí".

4. Nové znění § 42 odst. 3. Jedná se o doplnění termínu "v jednom areálu":

(3) Počet dětí umístěných v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nesmí přesáhnout 24 dětí, a to i v případě, že toto zařízení je umístěno ve více budovách v jednom areálu; tento počet dětí může být překročen jen v případě, že do péče zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc budou svěřeni sourozenci.

5. Nové znění § 42c odst. 1. Jde tedy o ponechání původní výše násobku životního minima:

(1) Výše příspěvku činí za kalendářní měsíc, není-li dále stanoveno jinak, 0,8násobek částky životního minima osoby, která je posuzována jako druhá nebo další v pořadí, stanovené pro toto dítě (§ 39f). Výši příspěvku v jednotlivých případech stanoví ředitel zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc rozhodnutím.

Chtěla bych odůvodnit jenom tento poslední návrh. Jedná se o to, že je

tady ponechán původní násobek životního minima, a to z důvodu, že rodiče dětí téměř příspěvek nehradí, protože nemají finanční prostředky, a předkládaný návrh zákona ve svých dalších ustanoveních (§ 42g) chce snížit státní příspěvek na péči o děti se zdůvodněním, že budou rodiče hradit více, čímž bude toto snížení vykompenzováno. Po zkušenostech z praxe tomu tak nebude.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a zvu k mikrofonu pana poslance Ladislava Šincla.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, abych i já načetl pozměňovací návrh.

První. V § 29 v odst. 2 písm. a) se za slovo "měsíce" vkládají slova "v období prvních šesti měsíců" a dále za slova "ochranná výchova" se vkládají slova "a poté v souladu se zájmy dítěte dle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců".

Za druhé. V § 29 odst. 2 písm. b) se za slovo "měsíce" vkládají slova "v období prvních šesti měsíců" a dále za slova "ochranná výchova" vkládají slova "a poté v souladu se zájmy dítěte dle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců."

Za třetí. V § 34 odst. 3 se za slovo "měsíce" vkládají slova "v období prvních šesti měsíců a poté v souladu se zájmy dítěte dle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců".

Samozřejmě, že vím, že se mohu přihlásit ke svému elektronickému podanému tisku, který je označen pod číslem 2610. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Slovo má nyní paní poslankyně Jana Drastichová.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Tímto se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu tohoto zákona, který je v systému uveden pod číslem 2613. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v informačním systému uveden pod číslem 2588. Týká se zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Jak zde už o tom bylo hovořeno, do komplexního pozměňovacího návrhu výboru pro sociální politiku se dostalo omezení, kde tato zařízení mohou být provozována. Já se domnívám, že skutečně v této chvíli není šťastné to takto upravovat, a na-

vrhuji toto ustanovení zrušit a zachovat stávající stav. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní jako poslední z dosud přihlášených v podrobné rozpravě vystoupí pan kolega Václav Cempírek.

Poslanec Václav Cempírek: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému pod číslem 2609. Je stručný a jasný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na zájem o závěrečná slova pana zpravodaje. Jenom se ujistím, že nepadl žádný procedurální návrh, o kterém by bylo třeba hlasovat, a končím druhé čtení projednávání tohoto tisku. Děkuji všem za spolupráci. Panu ministrovi, panu zpravodajovi.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tímto bodem je

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 574/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Petr Fiala. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi seznámit vás ve stručnosti s návrhem novely zákona o výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivní výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, který nyní prochází druhým čtením.

Zákon upravuje způsob poskytování preventivních služeb ve střediscích výchovné péče a ústavní a ochranné výchovy v dětských domovech a výchovných a diagnostických ústavech. Vzhledem ke změnám v sociální rodinné politice a k transformačním krokům v oblasti náhradní

péče vyvstala potřeba změn i v oblasti institucionální péče ve školských zařízeních. Smyslem předkládané novely je úprava podmínek pobytu dětí v zařízeních a současně umožnění širší nabídky služeb v preventivní i v náhradní výchovné péči.

Návrhem zákona se velmi intenzivně zabýval výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, především jeho podvýbor pro regionální školství, a ve spolupráci s Ministerstvem školství připravil řadu pozměňovacích návrhů. Většina z nich je ve shodě s původním návrhem vládní předlohy a já bych chtěl na tomto místě poděkovat všem členům výboru za jejich aktivní a pečlivé projednávání této důležité právní normy.

Hlavním cílem projednávané právní úpravy je posunout náhradní výchovnou péči do roviny preventivní a ústavní a ochrannou výchovu poskytovat pouze a výhradně v nezbytných případech, kdy není možné zvolit jiný, alternativní způsob péče. Navrhujeme proto ve větším rozsahu než dosud využívat preventivně výchovnou péči ve střediscích výchovné péče, která se stávají samostatnými školskými zařízeními, a snížit počty dětí v ústavní péči tím, že bude kladen větší důraz na prevenci a poradenství poskytované dětem a jejich rodinám.

V souvislosti se zkracováním délky pobytu v zařízeních se také nově stanoví možnost poskytování náhradní výchovné péče formou ambulantní péče, která bude realizována u dětí pobývajících mimo zařízení. Smyslem ambulantních služeb je zejména zkrácení doby pobytu dítěte v zařízení a působení na vzájemné vztahy dítěte a jeho rodiny tak, aby mohla být dítěti zrušena ústavní výchova a mohlo se vrátit do svého přirozeného prostředí. Poskytování ambulantních služeb bude realizováno za spolupráce odborných pracovníků zařízení s dítětem a jeho rodinným prostředím podle jeho individuálních potřeb.

Zákon také nově upravuje možnost poskytovat péči na základě smlouvy nezaopatřeným osobám, které již byly z ústavní péče z důvodu zletilosti propuštěny. Tato možnost platí pro ty dospělé klienty, kteří se připravují na budoucí povolání studiem na střední či vysoké škole, ale jejichž životní situace vyžaduje jejich přijetí do zařízení, a to do jednoho roku po propuštění.

Změn a zpřesnění dosavadních ustanovení zákona z roku 2002 je samozřejmě mnohem více. Základní směřování je však nepochybně zřejmé: zkvalitnit a rozšířit systém poskytování preventivních a poradenských služeb a náhradní výchovné péče ve školství a posílit užití ambulantních služeb před pobytovými.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, věřím, že předkládaný návrh zákona budete projednávat s vědomím, že jeho přijetí může zlepšit podmínky dětí umístěných v zařízení a současně poskytnout širší nabídku služeb jak v preventivní, tak institucionální péči. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. My jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výboru pro sociální politiku a stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti. Usnesení výborů a komise byla doručena jako sněmovní tisky číslo 574/1 až 5.

Záznam z jednání výboru pro sociální politiku vám byl doručen jako sněmovní tisk 574/6. Nyní poprosím paní zpravodajku výborů a komise poslankyni Dagmar Navrátilovou za výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výboru pro sociální politiku a komise pro rodinu a rovné příležitosti, aby se ujala slova. Prosím.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan ministr za mě řekl téměř vše, takže to budu moci vzít ve stručnosti.

Sněmovní tisk 574 byl projednáván na několika, respektive na dvou výborech a komisi pro rodinu a rovné příležitosti. Na této komisi byl vzat na vědomí, na výboru pro sociální politiku byl také – lépe řečeno, nebylo přijato žádné usnesení. Garančním výborem tohoto sněmovního tisku byl výbor školský, který se tímto tiskem zabýval na několika svých jednáních. Konkrétně na dvou. Taktéž podvýbor pro regionální školství dvakrát zasedal na toto téma.

Školský výbor přijal na základě jednání podvýboru pro regionální školství pozměňovací návrhy, které skutečně jsou dá se říci v souladu s postojem ministerstva školství. Diskusi byli přítomni i zástupci odborné veřejnosti. Pozměňovací návrhy vám byly předloženy. Myslím, že jednotlivé pozměňovací návrhy není třeba podrobně představovat.

Ráda bych ještě upozornila, že v podrobné rozpravě ve druhém čtení bych chtěla podle § 95 požádat o zkrácení lhůty.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy není přihlášen nikdo. Nikdo nesignalizuje zájem o vystoupení, proto končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou a do té je připraven pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já bych se chtěl přihlásit ke svým dvěma pozměňovacím návrhům. Ten první je v informačním systému veden pod číslem 2566 a týká se problematiky náhrady nákladů při útěku dítěte ze školského zařízení. Podle současné právní úpravy, pokud stát odebere dítě z rodiny, tak za něj přebírá odpovědnost. Podle navrhované novely mají tuto odpovědnost nést nadále rodiče, byť z rozhodnutí státu na dítě prakticky nemají žádný vliv. Pokud by tedy tato novela byla přijata v

tom navrženém znění, tak Policie České republiky bude při útěcích dětí ze školských zařízení požadovat náklady převozu buď po tom dítěti, nebo pravděpodobněji po jeho zákonných zástupcích, tedy po rodičích, kteří nemají z rozhodnutí státu to dítě ve své moci, což tedy považují minimálně za nespravedlivé. V důvodové zprávě předkladatele se uvádí, že důvodem k této úpravě je to, že zákon o ústavní výchově je v rozporu se zákonem o policii. Podle mého, a nejen mého názoru tomu tak není. Tyto dvě normy nejsou v rozporu. Je na to třeba pohlížet tak, že zákon o ústavní výchově je speciální normou vůči zákonu o Policii České republiky.

Druhý pozměňovací návrh je veden pod číslem 2611 a týká se ustanovení, které upřesňuje poskytování péče dětem, které nejsou občany České republiky. Já se domnívám, že z legislativně technického hlediska není vhodné, aby zákonný předpis upravoval tuto otázku tak detailně, jak je upravována. Podle mého názoru zcela postačí, aby zákon v obecné rovině umožnil poskytování péče dětem-cizincům ve školských zařízeních a samotný systém a organizace péče o tyto děti mohou být precizovány formou podzákonného předpisu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zvu k mikrofonu paní zpravodajku, aby vystoupila s avizovaným procedurálním návrhem.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji za slovo. Podle § 95 článku 1 navrhuji zkrácení lhůty na 48 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Poprosím pana ministra, zda by byl tak laskav a zopakoval na mikrofon tento návrh, který přednesla paní zpravodajka, pouze se k němu odkázal, abychom vyhověli jednacímu řádu a pravidlům.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Ano, paní předsedající, já souhlasím s tímto návrhem na zkrácení lhůty na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr navrhuje návrh na zkrácení lhůty. (Ministr Fiala: Navrhuji, ano.) Ano. Děkuji pěkně.

O tomto návrhu navrhovatele zahajují hlasování a ptám se, kdo podporuje návrh na zkrácení na 48 hodin. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 61 z počtu přihlášených 156 pro 110, proti 26. Návrh byl přijat.

Já mohu ukončit projednávání tohoto návrhu ve druhém čtení, poděkovat panu ministrovi i paní zpravodajce a přistoupit k následujícímu bodu našeho dnešního jednání. Tím je

33.

Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk č. 590/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla představitelka navrhovatelů předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Miroslava Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré dopoledne, vážené kolegyně a vážení kolegové. Předstupuji před vás jako jedna ze skupiny poslankyň a poslanců, kteří jsou ze všech politických stran zastoupeni v Poslanecké sněmovně a kteří se rozhodli podpořit návrh zákona, jehož titul, nebo účel, spíše název zatím nám byl místopředsedkyní sdělen.

Já bych se chtěla věnovat několika otázkám. Za prvé bych chtěla ve stručnosti alespoň zmínit důvod, co nás vedlo k předložení tohoto návrhu zákona. Možná si všichni pamatujete, že v různých obdobích – nebo všichni, alespoň část z této Poslanecké sněmovny si pamatuje, že v různých obdobích se objevila na parlamentní půdě debata o tom, zda můžou být legalizovány drogy měkké, tvrdé, za jakých podmínek by to mělo být. Tyto rozpravy, tyto návrhy zákonů jsme absolvovali v minulém období, ale my se teď se skupinou kolegů před vás stavíme s návrhem jiným. My se nechceme bavit o tom, zda zlegalizujeme drogy měkké nebo tvrdé. Chceme se bavit o tom, jestli je možné umožnit léčebné využití – a pouze striktně léčebné využití – konopí pro některé závažné stavy lidí.

Byli jsme inspirováni řadou osobních příběhů, tedy těch lidí, kteří ve fázi svého onemocnění, které je závažné a provázené nesmírně složitými bolestivými stavy, hledali jakoukoliv pomoc, a nakonec se ukázalo, že ji pokoutně a v podstatě nezákonně našli tehdy, když si buďto na nějakém nelegálním trhu nebo sami za oknem vypěstovali rostlinu, kterou potom použili pro to, aby sami sobě z tíživých léčebných stavů pomohli.

Myslím si, že není správné, aby existuje-li možnost pomoci těžce nemocným lidem a představíme-li si, jaké všechny drogy medicína dnes u-

žívá, jaké všechny preparáty nemocným lidem poskytuje, tak není správné říci, že existuje-li nějaká možnost pomoci, že před ní máme zavřít oči a nebavit se o tom, jestli ji máme těmto lidem nabídnout, nebo nemáme nabídnout.

Chtěla bych upozornit na to, že samozřejmě jsme to nebyli pouze my, zástupci Sněmovny, kdo tento návrh připravoval. Vznikla široká skupina, v jejímž čele vznikla, jenom pro vaši informaci, již v srpnu roku 2011 pracovní skupina. Vedl ji děkan 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze pan profesor Tomáš Zima, místopředsdou byl národní protidrogové koordinátor Jindřich Vobořil, dalšími členy byli předseda Lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně profesor doktor Jaroslav Blahoš, zástupci Ministerstva zdravotnictví, Státního ústavu pro kontrolu léčiv, Národní protidrogové centrály, Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti, Legislativní rada vlády. Mohla bych pokračovat. Byl to prostě široký sbor, který se scházel nad tím, jak přinést úpravu, která by mohla vést ke zmíněnému cíli.

Mluví-li o cíli, prosím zopakují těch pět momentů, které nám byly inspirací, čeho chceme dosáhnout.

Prvním cílem je zpřístupnit konopí pro léčbu v České republice pro indikovaná onemocnění a chorobné stavy. Žádná legalizace – umožnění k léčebným účelům.

Za druhé, zamezit zneužití tohoto konopí pro jakékoliv jiné než léčebné a vědecké účely.

Za třetí, dosáhnout plného souladu právního stavu České republiky s mezinárodními úmluvami o kontrole omamných a psychotropních látek.

Za čtvrté, umožnit dovoz konopí pro léčebné účely do České republiky.

Za páté, umožnit pěstování konopí pro léčebné účely v České republice definováním jeho pravidel.

Jestliže jsem zmínila tyto cíle a mluvila jsem tady také o lidech, kteří čekají, zda bude tento zákon přijat, nebo nebude, zda jim tato léčba bude umožněna, nebo nebude, tak bych možná měla pro vaši informaci zmínit, kterých chorob se to týká nejvíc, kterým lidem by bylo pomoheno. Vezmu to jenom velmi stručně, protože nemá smysl, abych četla vše, co nakonec můžete nalézt pro vaši informaci v důvodové zprávě, ale hodně se to týká chronických a neztížitelných bolestí u řady chorobných stavů. Mním tím onkologické pacienty, míním tím pacienty s Parkinsonovou chorobou, roztroušenou sklerózou, atopickým ekzémem, lupénkou a mnoha dalšími chorobami.

Diskuse, která se vedla v průběhu měsíců, byla o tom, a já jsem to tady zmínila, zda je nějaké riziko v případě, že bude konopí pěstováno na území České republiky pro tento legální účel, anebo zda máme přistoupit

pouze k jeho dovozu. Proto je návrh vypracován v obou variantách, aby dal poslancům možnost se vyjádřit k tomu, zda vidí nějaká rizika, nějakou možnost prodlevy, než by bylo proces pěstování vůbec možno zahájit. Jsou zde připraveny obě varianty k tomu, abychom mohli v co nejkratší době těm potřebným tuto léčbu moci nabídnout.

Já bych snad ještě závěrem, jestli dovolíte, zmínila jeden dopis, který mi poslal pan docent Hanuš, který je z fakulty medicíny z Jeruzaléma. Izrael je jednou ze zemí, která už s využitím konopí pro léčebné účely má zkušenosti. Možná bych mohla ještě dodat, že zrovna tak je to Kanada, Nizozemí, Itálie, Švýcarsko, Rakousko, Španělsko nebo Německo, též některé státy Spojených států amerických.

Pan docent Hanuš píše – já to nebudu číst celé, ale ocituji pár vět: "V současné době existuje řada zemí, kde je povoleno léčebné konopí užívat těm pacientům, kterým jiné léky nepomáhají. Vzhledem k tomu, že dlouhou dobu je konopí zapovězenou rostlinou, nešel pokrok a výzkum v jeho léčebném použití tak, jak by bylo žádoucí. Dnes se jedná především o paliativní léčbu léčebným konopím, kdy si pacient touto rostlinou odstraní nepříznivé příznaky nemoci, i když nemoc postupuje dále, takže má mnohdy pocit, jako by byl zdravý. I pouhá paliativní léčba je mocným nástrojem k dobrým pocitům jak pacienta, tak jeho rodiny a okolí. Podle zkušeností z Izraele funguje paliativní léčba asi u 90 % pacientů léčených konopím. Pokud konopí k léčbě nebude legalizováno, a já jsem o tom mluvila, "budou pacienti stejně, ale ve strachu a ve stresu, konopí pěstovat. Pro jejich použití možná nebude tak vhodné, protože nebude pěstováno, může být kontaminováno a tak dále."

Dále pak pan docent píše: "Ti, kteří si konopí nedokážou vypěstovat sami, je pak budou pokoutně kupovat a nechtěně tak budou podporovat vývozce, dovozce a dealery a přitom budou sami jejich vysokými cenami ožebračováni. Takže si myslím, že je lepší mít vše pod legální kontrolou nežli pacienty, kterým lékařská věda nedovede pomoci, nechat balancovat na hraně zákona. Ti totiž, pokud jim v jejich léčbě bude pomáhat pouze konopí, ho budou používat i nelegálně, neboť jinou volbu nebudou mít.

Předem vám a celému Parlamentu děkuji za shovívavost k nemocným, k jejich podpoře v léčbě a současně vyslovuji přání, abychom sami nikdy nebyli nemocni a nemuseli tuto rostlinu ani jiný lék používat."

To bylo jenom na doplnění k tématu. Jak jsem zmínila, přihlásili se k tomuto návrhu zákona zástupci všech poslaneckých klubů v této Sněmovně a já nechám na vašem laskavém posouzení, jak dále s touto normou naložíme. Samozřejmě by nedávalo smysl, kdybych jako předkladatel zde neřekla, že vás žádám o podporu postoupení tohoto návrhu zákona do druhého čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní navrhovatelce. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Igor Svoják. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych jako zpravodaj tohoto zákona přednesl svou zpravodajskou zprávu.

Cílem tohoto návrhu je zpřístupnění léčebného využití rostlin z rodu konopí s obsahem delta-9-tetrahydrokanabinolu, jinak nazývaného THC, v rostlině vyšším než 0,3 %, takzvané konopí, a produktů z takového konopí a produktů z něj, které se budou používat pro léčbu výhradně ve shodě s poznatky soudobé lékařské vědy, nazývané souhrnné léčebné konopí.

Návrh upravuje režim nakládání s léčebným konopím tak, aby striktně dodržoval všechny mezinárodní úmluvy v oblasti kontroly omamných a psychotropních látek a aby léčebné konopí bylo poskytováno pacientům výhradně v režimu kontrolované lékařské indikace. Dovoz, pěstování a další nakládání a distribuce jsou v návrhu upraveny tak, aby byla na nejnižší možnou míru minimalizována jak možnost úniku léčebného konopí a produktů z něj na nelegální trh, tak jakákoliv jiná forma prolnutí legálního trhu s léčebným konopím a trhu nelegálního, například prodej nelegálně vypěstovaného konopí jako legálního léčebného konopí.

Navrhované změny zákonů vycházejí z prací a závěrů, jak již řekla paní předsedkyně Němcová, společné pracovní skupiny sekretariátu Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky a Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro legislativu a související předpisy upravující pěstování, zpracování, distribuci a použití netechnického konopí pro léčebné a výzkumné účely, jež byla ustavena v srpnu loňského roku v rámci sekretariátu Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky z pověření předsedy vlády České republiky a pod záštitou předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Tuto pracovní skupinu vedl děkan 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze prof. dr. Tomáš Zima, místopředsedou byl národní protidrogový koordinátor Mgr. Jindřich Vobořil a jejími členy byli například předseda České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně pan prof. dr. Jaroslav Blahoš, zástupci Ministerstva zdravotnictví České republiky, Státního ústavu pro kontrolu léčiv, Národní protidrogové centrály, Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, Ministerstva vnitra České republiky, Ministerstva spravedlnosti České republiky, Legislativní rady vlády České republiky, sekretariátu Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky, Národního monitorovacího střediska pro drogy a drogové závislosti, Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a

Parlamentního institutu Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Institutu pro kriminologii a sociální prevenci.

Tato skupina se zabývala problematikou léčby konopím komplexně, včetně způsobu získávání léčebného konopí, to je jeho dovozem, pěstováním i způsobem distribuce pacientům za podmínek maximální kontroly a bezpečnosti celého systému. Pracovní skupina se rovněž v úzké spolupráci s lékařskými odbornými společnostmi zabývala určením chorobných stavů a indikačních podmínek, za kterých má být konopí pro léčebné účely využito.

Samotné založení expertní pracovní skupiny v srpnu 2011 bylo reakcí předsedy vlády a příslušného odborného pracoviště Úřadu vlády České republiky a předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na dlouhodobě vznášené požadavky pacientů, lékařů a dalších odborníků, které měly podobu také několika hromadných občanských iniciativ. Naposledy to byla právě v srpnu 2011 petice za legislativní změny zpřístupňující pacientům v České republice léčbu konopím a umožňující také jeho výzkum. Petiční výbor této petice tvoří deset mezinárodně respektovaných českých lékařů a vědců spolu se zástupci patientských organizací a občanského sektoru. K dnešnímu dni ji podepsalo celkem více než 40 tis. osob.

Dovolte mi krátkou citaci z výše uvedené petice: "Současný stav považujeme za narušení ústavních práv občanů České republiky na ochranu zdraví a za porušení mezinárodních úmluv o zdravotních a sociálních právech, jež Česká republika uznává za závazné. Pacienti, kteří v současné době tuto léčbu potřebují, jsou odkázáni na černý trh se všemi jeho kriminálními riziky a s riziky postihu nezákonného jednání, jehož jsou nemocní se nuceni dopouštět. Tento stav také významně narušuje možnosti výzkumu dalšího potenciálu konopí a látek z něj pro léčebné účely. Tím je snížena konkurenceschopnost České republiky v oboru, v němž historicky představuje světovou špičku. My, signatáři této petice, žádáme vládu České republiky o navržení patřičných legislativních změn, zejména pak úpravu zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, které v souladu s Českou republikou signovanými mezinárodními úmluvami o kontrole drog umožní pěstování konopí na území České republiky pro léčebné a výzkumné účely a jeho další zpracování. V rámci této změny by měl být rovněž určen kontrolní orgán, který zajistí dostupnost konopí a jeho derivátů pro pacienty a pro medicínský výzkum a znemožní jejich únik na černý trh."

Základním problémem je současná faktická legální nedostupnost konopí pro léčbu pacientů, kteří pro takovou léčbu jsou indikováni. Tento problém existuje v důsledku nevyhovující české legislativy, jež jde nad rámec platných mezinárodních smluv, jež naopak léčebné konopí

předpokládají a upravují jeho podmínky jakož i podmínky pro jeho pěstování, zpracování, distribuci a související činnosti.

Konopí je pro pacienty v přísně kontrolovaném režimu dostupné v řadě vyspělých států světa. Uvedu jako například: Kanada, Izrael, Nizozemí, Itálie, Švýcarsko, Rakousko, Španělsko nebo Německo, ale rovněž některé státy USA. Některé ze jmenovaných zemí, resp. federálních států USA, jsou ovšem terčem kritiky a výhrad ze strany mezinárodních orgánů, a to zejména pro umožnění pěstování léčebného konopí pacienty mimo licenční systém pod kontrolou státu.

Takovému stavu se Česká republika chce vyhnout, a proto – znovu zdůrazňuji – navrhuje zákonné změny podle poznatků a doporučení, jež získala mimo jiné od zástupců Mezinárodního výboru pro kontrolu narkotik, International Narcotics Control Board, kvazinezávislého orgánu Organizace spojených národů, jehož úkolem je bdít nad dodržováním příslušných úmluv států, jež jsou jejich signatáři.

Cíli předpokládaných legislativních změn tedy jsou: Za prvé zpřístupnit konopí pro léčbu v České republice pro indikovaná onemocnění a chorobné stavy. Za druhé zamezit zneužití tohoto konopí pro jakékoli jiné než léčebné nebo vědecké účely. Za třetí dosáhnout plného souladu právního stavu České republiky s mezinárodními úmluvami o kontrole omamných a psychotropních látek. Za čtvrté umožnit dovoz konopí pro léčebné účely do České republiky. A konečně za páté umožnit pěstování konopí pro léčebné účely v České republice definováním jeho pravidel. To vše ve shodě s Mezinárodní úmluvou o omamných látkách z roku 1961 a relevantními národními normami.

Uvedená pracovní skupina premiéra České republiky získala kladné vyjádření o vůli zahájit léčbu léčebných konopím a přípravky z něj od celkem devíti odborných společností České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, a to konkrétně od Společnosti pro studium a léčbu bolesti, od Společnosti infekčního lékařství, od České pneumologické a ftiizeologické společnosti, od České společnosti pro experimentální a klinickou farmakologii a toxikologii, od České neurologické společnosti, od České oftalmologické společnosti, resp. České glaukomové společnosti, od České dermatologické společnosti, od České geriatrické společnosti a konečně od České farmaceutické společnosti, resp. od její sekce nemocničních lékárníků.

Jmenované odborné lékařské společnosti vyjádřily zájem o využití konopí při podpůrné léčbě u závažných stavů, u kterých může léčebné konopí významně zvýšit kvalitu života a zprostředkovaně nebo přímo zlepšit průběh nebo prognózu nemoci. Jedná se konkrétně o indikace v následujících oblastech: chronické a neztížitelné bolesti u řady chorobných stavů, u zvýšeného svalového napětí, u onkologických boles-

tí, u postherpetických neuralgií nervového původu po onemocnění pásovým oparem, u revmatoidní artritidy, ztuhlosti a bolesti způsobené chronickými autoimunními záněty měkkých tkání, kloubů a dalších orgánů. Dále u třesu a poruchy svalového napětí, což jsou křeče, šklabavé pohyby, poruchy chůze, mimiky, u řady chorobných stavů například Parkinsonova choroba, roztroušená skleróza, kožní poruchy, jako atopický ekzém, neuropatie po chemoterapii u HIV pozitivních a u stavů po encefalitidách. U glaukomu, což je tzv. zelený zákal spočívající v bolestivém a zrak ničícím zvýšení nitroočního tlaku. A u nechutenství u pacientů s nádorovým onemocněním a s HIV pozitivním a u ztráty tělesné hmotnosti při HIV pozitivním, tzv. wasting syndrom.

Vážení kolegové, jak vidíte, jde bez výjimky o mimořádně závažná onemocnění a stavy, jež způsobují nemocným nezměrné utrpení. Dovoluji si uzavřít tento výčet konstatováním, že pokud existuje široká odborná shoda nad nutností zpřístupnit léčebné konopí pro ty, kteří danými stavy trpí, lze to považovat za extrémně silnou a nezpochybnitelnou společenskou objednávku zákonné změny.

Rád bych též dodal, že zpřístupnění léčebného konopí pro medicínskou terapii má drtivou celospolečenskou podporu, jak ji dokazují všechny průzkumy, jež se v posledním desetiletí názory na tento problém v české společnosti zabývaly.

Nyní krátké zhodnocení platného právního stavu. Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je komplexní legislativní úpravou v oblasti zacházení s návykovými látkami, přípravky, prekuzory a pomocnými látkami. Zákon o návykových látkách implementuje do právního systému České republiky závazky vyplývající z mezinárodních úmluv o kontrole omamných a psychotropních látek, jichž je Česká republika signatářem. Uvedené úmluvy, konkrétně pak Jednotná úmluva o omamných látkách z roku 1961, stanovují také podmínky kontroly pro látky, jež jsou využívány k medicínským účelům, a to včetně konopí s obsahem THC vyšším než 0,3 %, jež je v kontextu mezinárodního výzkumu považováno za efektivní prostředek léčby vybraných onemocnění a stavů, a to především léčby symptomatické a paliativní.

V současnosti platný zákon o návykových látkách umožňuje použití konopí jen pro velmi omezené terapeutické účely, přičemž jeho jednotlivá ustanovení přístup pacientů k této možnosti léčby v praxi zcela vylučují. Konopí je totiž dosud zařazeno v příloze číslo 3 zákona o návykových látkách, jež obsahuje omamné látky, pro které je stanoven nejprísnější režim, který efektivně vylučuje jejich využití ve farmaceutickém průmyslu, nakládání s nimi ze strany lékařů či lékárníků, dovoz léčivých přípravků atd. Omamné látky, jež mají terapeutické využití, včetně například morfia či o-

pia, jsou naproti tomu zařazovány do přílohy číslo 1 či přílohy číslo 2 zákona o návykových látkách, u nichž zákon o návykových látkách takové využití umožňuje.

Jednotná úmluva o omamných látkách z roku 1961 přitom současným zařazením konopí do seznamu I Omamné látky s mírnějším režimem kontroly i seznamu IV Omamné látky s nejpřísnějším režimem kontroly výslovně umožňuje, aby smluvní státy podrobily zacházení s konopím mírnějšímu režimu. Stávající znění zákona o návykových látkách také bez výjimky zakazuje pěstování konopí s obsahem vyšší než 0,3 % THC, a tedy je absolutní překážkou legálního pěstování léčebného konopí v České republice. Výše uvedená v současnosti platná zákonná úprava je nad rámec požadavku mezinárodních úmluv o návykových látkách, zejména Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 upravující podmínky, za kterých může být konopí pěstováno a distribuováno za účelem léčebného využití. Díky nemožnosti podávat či předepisovat léčebné konopí nejsou nicméně v současnosti v naší zemi implementovány praktické mechanismy poskytování léčby léčebným konopím včetně příslušných kontrolních a bezpečnostních nástrojů směrem k prevenci zneužití léčebného konopí, jeho úniku na černý trh, přílivu konopí z černého trhu do legálního systému a pod.

Rámec a podmínky terapeutického a dalšího zacházení s léky obsahujícími omamné a psychotropní látky sice existuje, kromě zákona o návykových látkách je v této oblasti účinný zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zejména v podobě preskripce v přísnějším režimu na tiskopis receptu s modrým pruhem, kontrolou případného omezení výdaje léků v lékárnách a pod., avšak ani tyto tradiční nástroje s jejich omezenou efektivitou nelze za současného stavu aplikovat na léčebné konopí, neboť konopí není za současného právního stavu legálně dostupné. Proto je nelze podřít legislativním normám.

Zároveň je třeba zdůraznit, že tradiční nástroje nemusí být vždy dostatečně účinné k prevenci zneužití léků a jejich úniku na černý trh, pokud nejsou stanoveny příslušná efektivní omezení a výdeje v lékárně, což se v České republice přesvědčivě ukazuje u léků s obsahem buprenorfinu používaných pro substituční léčbu závislosti na nelegálních opiátech, zejména na heroínu, jež jsou zneužívány bez jakékoli lékařské kontroly. Účinné zvládnutí obdobného problému u léčivých přípravků obsahujících pseudoefedrin a zneužívaných pro nelegální výrobu v České republice nejrozšířenější vysoce rizikové nelegální drogy, jako je metamfetamin, fentanyl, ale prokázalo, že nové metody kontroly spočívající v důsledném využívání existujících nástrojů a za úzkostlivého dodržování ochrany osobních údajů dokázaly zneužívání farmaceutických přípravků extrémně rychle a

účinně minimalizovat. Návrh zákona, jehož mám tu čest být zpravodajem, tyto nástroje zavádí a pro vydávání a další zacházení s léčebným konopím tak minimalizuje riziko jeho zneužívání pro nemedicínské účely.

V důvodové zprávě k předkládanému zákonu jsou vyhodnoceny tři možné varianty řešení, přičemž varianta 0 znamená ponechávání stávajícího stavu. Varianta 1 zahrnuje zařazení nové položky konopí pro léčebné použití nebo vědecké účely do přílohy číslo 1 zákona o návykových látkách a nová položka konopí pro léčebné použití nebo vědecké účely by se týkala pouze legálního konopí s legitimním využitím. To znamená, konopí, které není konopím pro léčebné použití nebo vědecké účely, by nadále zůstalo v příloze č. 3 zákona o návykových látkách, která obsahuje látky s velmi omezeným terapeutickým použitím a pro omezené vědecké a výzkumné účely. Varianta 1 by umožnila dovoz konopí pro léčebné použití nebo vědecké účely do České republiky ze zahraničí a jeho použití k léčbě v České republice. Nebylo by ale možné jeho pěstování pro tyto účely v České republice. Varianta 1 je současně obsažena i ve variantě 2, která by umožnila pěstování léčebného konopí v České republice.

Nyní krátce k variantě 2. Varianta 2 představuje nejkomplexnější řešení. Zahrnuje v sobě komplexní variantu 1, tedy zařazení nové položky konopí pro léčebné použití nebo vědecké účely do přílohy č. 1 a všechny další kroky včetně zavedení speciálního režimu výdeje na recept s omezením s cílem vyšší kontroly a bezpečnosti celého systému. V rámci varianty 2 bude navíc možné konopí pro léčebné použití nebo vědecké účely do České republiky nejen dovážet, ale bude možné jej zde i kontrolovaně pěstovat ve shodě s podmínkami, které stanoví úmluva o omamných látkách. Tato varianta je podmíněna především zavedením přísného státního dohledu nad celým systémem včetně udělování povolení k pěstování a stanovení podmínek pro jeho získání, stanovení podmínek pro pěstování, sklizení, skladování léčebného konopí, stanovení podmínek správné pěstitelské praxe nebo povinností při dokumentaci a uzavírání smluvních vztahů u všech procesů od pěstování po uvedení léčebného konopí na trh.

Zmocněním udělovat povolení k pěstování léčebného konopí, dohledem nad celým systémem a vykonáváním kontrolních funkcí přitom musí být podle úmluvy OSN pověřena státní instituce, státní agentura pro konopí jako léčivo, resp. stávající instituce, jež bude vykonávat agendu této agentury. Varianta 2 umožní v České republice konopí pro léčbu vypěstovat, konopí jako léčivo dovážet, distribuovat, předepisovat na lékařský předpis s omezením a po kontrole podmínek omezeně jej v lékárnách vydávat.

Předpokládaná novela zákona o léčivech doporučuje přijetí varianty 2, neboť všechny dostupné analýzy docházejí k závěru, že tak bude dosaženo nejnižších nákladů na léčbu ať už pro pacienta, tak už pro celý zdravotní systém.

Pokud jde o možnosti léčebného využití konopí z hlediska mezinárodního práva, konkrétně úmluv OSN z let 1961 a 1971, jednotlivé státy v rámci ochrany veřejného zdraví mají možnost rozhodnout se o způsobu regulace konopných látek pro výzkumné a léčebné účely. Mezinárodní protidrogové úmluvy připouštějí využití konopných látek k vědeckým a terapeutickým účelům. Po smluvních státech ale požadují, aby systém podrobily velmi silné kontrole ze strany státu. K výrobě léčebného konopí předpokládají vznik nebo určení státní instituce, která bude skupovat vypěstované konopí a dále distribuovat.

Organizační zajištění je možno provést dvěma způsoby. Buď založit zcela novou státní agenturu pro konopí jako léčivo, nebo využít již existující orgány a pověřit je výkonem agendy agentury. Zde v úvahu přichází buď Ministerstvo zdravotnictví, resp. jeho Inspektorát omamných psychotropních látek, nebo Státní ústav pro kontrolu léčiv.

Výkon agentury bude poměrně široký, a to od schvalování pěstování konopí formou udělování licence, dozoru nad tímto pěstováním od sadby po sklizeň přes vykupování sklizeného léčebného konopí od licencovaných subjektů až po zajišťování léčebného konopí do lékáren, a to pro přímé použití pro léčbu či jako suroviny pro přípravu individuálně připravovaných léčivých přípravků. Výkon této působnosti tedy musí být komplexní od schvalovacího pěstitelského subjektu v terénu až do uskutečnění dodávek do lékáren a pokryje všechny fáze tohoto procesu.

Variantou doporučenou z praktických i ekonomických důvodů zatím postupuje varianta 2 s tím, že by byl zvolen způsob druhý, tedy bez nákladného zřízení nového subjektu. Výkon agentury má podle předpokládaného návrhu zajišťovat Státní ústav pro kontrolu léčiv. Nad tímto pověřením Státního úřadu pro kontrolu léčiv výkonem agentury vládne odborná shoda a podporuje ji i Ministerstvo zdravotnictví.

Výhody této varianty spočívají především v následujících skutečnostech. Státní ústav pro kontrolu léčiv má letité zkušenosti s vydáváním povolení k zacházení s léčivem, povolení k jejich výrobě a distribuci, s prováděním dozoru nad zacházením s léčivem, s prováděním výběrových řízení, s prováděním kontroly dodržování správné distributorské, laboratorní nebo výrobní praxe. Toto řešení bylo doporučeno pracovní skupinou a předpokládaný návrh novely ve smyslu tohoto řešení je jedním z jejích výstupů.

Orgánem odpovědným za realizaci zvoleného legislativního řešení bude především Ministerstvo zdravotnictví, které je již podle stávajícího znění zákona o návykových látkách specializovaným odborným správním úřadem pro oblast návykových látek. Vynucování dodržování pravidel bude dále záležitostí především Státního úřadu pro kontrolu léčiv, Ministerstva vnitra, Policie České republiky a Generálního ředitelství cel.

V rámci současné právní úpravy v České republice si nemocný nemůže konopí legálně opatřit, takovým konáním se vždy dopouští porušování zákona, byť byl možný postih zapisování konopí pro vlastní potřebu výrazně zmírněn. Pěstování pěti a méně rostlin konopí je od 1. ledna 2010 pouze přestupkem. Každý, kdo konopí takto vypěstuje, se ale vystavuje riziku zabavení rostlin a pokutě až do výše 15 tis. korun. Pěstování konopí pro jiný než zdravotní účel je nicméně klasifikováno jako trestný čin.

Odborníci z řad lékařů, právníků, politiků a státních úředníků se během semináře o léčebném využití konopí, který se konal 8. dubna 2010 v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, shodli, že současný zákonný status marihuany jako zakázané psychotropní látky se s kroky, které povedou ke zpřístupnění konopí a látek z něj jako léčiva pro indikovaně nemocné, nijak nevylučuje. Tímto směrem je diskusi a další vývoj v České republice dále nutno uvést. Pečlivě definovat, postupně provést všechny kroky na podzákonné a exekutivní úrovni bez jakéhokoli rizika kolize s mezinárodním nebo národním právem. Příklady z evropských a mimoevropských zemí dokazují, že při důsledné spolupráci odborníků s držiteli rozhodovací pravomoci jde nejen o možný, ale dokonce i relativně rychlý proces.

Do prvního čtení je z procedurálních a časových důvodů předkládán návrh ve znění, jak je s neutrálním stanoviskem a připomínkami k vyřešení propustila do dalšího legislativního procesu vláda České republiky. Připomínkami vlády se zabývá sněmovní tisk 590/1 a již v průběhu března a dubna se zabývala rovněž ad hoc zřízená pracovní skupina Poslanecké sněmovny k léčebnému konopí, jež zahrnovala legislativce ze všech dotčených ministerstev s důrazem na Ministerstvo zdravotnictví České republiky, reprezentované jeho náměstkem pro legislativu a několika zástupci dotčených oborů.

Po několika jednáních došla 11. dubna t. r. tato skupina ke konsenzuálním závěrům, jimiž považuje i skupina Ministerstva zdravotnictví připomínky vlády České republiky k poslaneckému návrhu za vyřešené. Dovolte mi tyto konsenzuální závěry ke konci svého příspěvku sdělit.

a) Konsenzuální novelizace zavede registr pacientů, kterým je předepisován léčivý přípravek v režimu s omezením, které bude v případě konopí jako individuálně připravovaného léčivého přípravku stanoveno vyhláškou. Tento registr zastoupí elektronické úložiště receptů jako původně navrhovaný nástroj pro zamezení zneužití léčebného konopí. Bude využívat software i hardware úložiště bez vystavení elektronického receptu lékaři, zápis bude vymazán po uplynutí platnosti receptu s vypršením indikované lhůty užívání léčebného konopí nebo přípravku z něj. Je možnost pokládání dotazů, zda je, či není mezi pacienty s aktuálně platnou legální preskripcí

ze strany Policie České republiky, a bude upraven přesně podle návrhu expertní skupiny z 12. prosince 2011.

b) Shoda panuje i na tom, že pěstování léčebného konopí bude zavedeno s odloženou účinností, nedošlo ale zatím ještě ke shodě na době odložení. Návrhy se pohybují od bez odkladu až po dobu dva roky, přičemž předseda této pracovní skupiny doporučuje kompromisní odklad v délce jednoho roku. O návrhu nakonec bude rozhodnuto v komplexním pozměňovacím návrhu, který bude předložen ve druhém čtení.

c) Došlo ke shodě na způsobu vypořádání ostatních připomínek vlády k poslaneckému návrhu, včetně přesunu některých navrhovaných ustanovení ze zákona o léčivech do zákona o návykových látkách směrem k systematickosti zákonů požadované v připomínkách Ministerstvem zdravotnictví.

d) Došlo k technické úpravě poslaneckého návrhu podle dohody v bodech a) až c) výše.

Nyní má návrh, jenž bude předložen jako komplexní pozměňovací návrh do druhého čtení v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, vypořádány připomínky vlády, má přímou podporu Ministerstva zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví dle dohody odstraní veškerá specifická ustanovení týkající se léčebného konopí ze svých návrhů v novelizaci zákona o návykových látkách a zákona o léčivech.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je tedy zřejmé, že se podařilo dosáhnout konsenzu mezi věcně příslušným ministerstvem a odborníky a legislativci, a to vše v zájmu nemocných a jejich blízkých, kteří se zpřístupnění léčebného konopí dožadují a mají na ně nezpochybnitelné právo.

V zájmu zrychlení procedury je předložen do prvního čtení návrh zákona, jak se k němu s neutrálním stanoviskem vyjádřila vláda, a předkladatelé zákona ohlašují, že ve druhém čtení předloží pozměňovací návrh, který se připravuje a vyjadřuje konsenzus popsany výše. Dovolte mi, abych vás jako zpravodaj předkládaného zákona požádal, abyste jej schválili v prvním čtení a propustili do čtení druhého.

Na úplný závěr mi dovolte, abych vás odkázal na dopis pana Majzlíka, který jste všichni v nedávné době obdrželi do svých emailových schránek a který popisuje konkrétní příklad konkrétně nemocného člověka, jehož se nedostatečná legislativa v oblasti legalizace léčebného využití konopí týká.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla zpravodajská zpráva. Děkuji za její přednesení. Nyní otevírá obecnou rozpravu. S přednostním právem je do této rozpravy přihlášen ministr zdravotnictví pan Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Paní poslankyně, páni poslanci, po velmi obsáhlém seznámení s návrhem změny zákona, který zde přednesli navrhovatelé a pan zpravodaj, mně dovolte, abych se jenom přihlásil k tomu, co tu říkal pan poslanec Svoják, že Ministerstvo zdravotnictví souhlasí s propuštěním tohoto zákona v prvním čtení, a prohlašuji, že ministerstvo velmi intenzivně s pracovní skupinou nyní spolupracovalo na komplexním pozměňovacím návrhu, který v podstatě řeší všechny technické problémy spojené s celou problematikou. Já zde všechny ty technické problémy opravdu opakovat, jenom mně dovolte několik poznámek věcných k významu konopí, který je jistě pro medicínu velmi závažný, ale vzhledem k tomu, že se jedná o drogovou problematiku, tak mimořádně obsažně diskutovaný.

Medicína dlouhou dobu pracuje s omamnými látkami, nebo chcete-li drogami. Byl vytvořen velmi důkladný seznam látek tzv. opiátů, byl vytvořen komplexní kontrolní systém na jejich předepisování a jejich aplikaci. Lékaři, kteří předepisují tyto látky v systému tzv. receptu s modrým pruhem, jsou podrobováni periodickým kontrolám, podobně jako lékární, které tyto látky vydávají, a systém až na některá selhání, která byla diskutována v minulém období, jako je subutex pro substituční léčbu nebo prekurzory drog typu pseudofedrinu, funguje dobře a novela zákona a připravovaný komplexní pozměňovací návrh řeší i některé výpady v celém kontrolním systému.

Již současný systém umožňuje dovoz konopných látek pro vědecké účely, nebyl však dosud využíván. Navrhovaná novela samozřejmě všechny tyto procesy usnadní, i když samozřejmě máme-li dodržet Mezinárodní úmluvu o kontrole omamných a psychotropních látek, tak nebude ani dovoz ani pěstování konopí jednoduchou záležitostí.

Já bych rád řekl, že medicína umí pracovat s takovými látkami, které jsou tvrdé drogy, jako je opium nebo morfin, a pracuje s nimi století. Konopné drogy jsou měkké drogy, které mají daleko blíže drogám typu alkoholu, a celý problém je, že existuje společensky různý přístup k alkoholu a měkkým drogám. A konopí opravdu může být někdy užitečné, tak podobně jako někdy může být člověku při lehkých onemocněních i některých nepříjemných stavech užitečný alkohol v rozumných dávkách, tak asi do téhle kategorie patří konopí, které má však při chronickém používání v tomto ohledu méně komplikovaných stavů a méně nepříjemných stavů pro pacienta nežli používání alkoholu.

Ministerstvo zdravotnictví tedy, znovu opakuji, s celým tímto procesem souhlasí a souhlasí s tím, aby konopné látky byly našim pacientům ve stavech, kde můžou být používány legálně jakožto lék doplňkový, lék bránící bolestem, lék umožňující přecházet pacientům nepříjemné stavy a

nepříjemná období, aby konopí bylo kontrolovaným způsobem v tomto směru používáno.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a zvu k mikrofonu pana poslance Borise Šťastného, který je přihlášen dále v obecné rozpravě.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, pro mne je velmi obtížné v tuto chvíli říkat svůj odmítavý postoj k tomuto návrhu, protože jsem si vědom několika skutečností. První skutečností je, že předkladateli tohoto návrhu jsou lidé, kteří to opravdu myslí vážně, jde o vážené osoby v čele s předsedkyní Poslanecké sněmovny, jde o kolegy a kolegyně poslankyně a poslance, kterých si velmi vážím, se kterými léta spolupracuji, jejichž názorů si vážím. Tento návrh podpořila řada významných osobností. Předsedou pracovní skupiny, která připravovala tento návrh, je spectabilis, děkan mé alma mater lékařské fakulty profesor Zima. Podpořila tento návrh řada lékařů, řada odborných společností. Já si uvědomuji, že tento návrh je veden v maximální dobré víře pomoci nemocným, pomoci pacientům, kteří vzhlížejí na konopí jako možnou alternativu řešení svého onemocnění ať už v oblasti léčby, či zmírnění jejich utrpení a zmírnění jejich často velmi traumatizujících a bolestivých příznaků. Na druhou stranu cítím povinnost upozornit na názor, který nesdílím jenom já, ale myslím, že řada dalších, a já bych rád na tuto věc upozornil, řekl bych svůj pohled na celou věc a pokusil se předložit argumenty, proč si myslím, že toto řešení je možné, ale není úplně šťastné.

Nejprve je potřeba si dát odpověď na několik otázek. První otázka je, proč takový návrh vzniká. Druhá, jakým způsobem řeší danou problematiku, a třetí, jak bude fungovat v praxi. Proč takový návrh vzniká, předkladatelé i zpravodaj velmi podrobně vysvětlili. Jak jsem říkal kdysi dávno tady na půdě Poslanecké sněmovny, o lidském zdraví se dá hlasovat také jenom buď pro, anebo proti. A ten návrh má jasný důvod: Je tady nějaká skupina pacientů – nediskutujeme o tom, jak je velká, nediskutujeme o tom, zda jejich požadavky jsou, či nejsou oprávněné, ale je tady skupina pacientů, která si nárokuje, která žádá pro léčbu svého onemocnění využití THC čili konopí pro léčebné účely, protože věří tomu, že jim tato věc pomůže. Je tady i skupina odborníků a lékařů, kteří také mnozí z nich věří, že tato látka pacientům pomůže, a ono to nakonec bylo prokázáno. Bylo to prokázáno mnoha vědeckými studiemi. Čili o tom, zda tato věc bude fungovat, nebo nebude fungovat při léčbě, netřeba diskutovat, protože máme zcela jasně prokázané kazuistiky i studie, že léčebné konopí nepochybně

jednotlivým pacientům v jednotlivých případech na řadu onemocnění, o kterých jsme tady slyšeli, ať už to je roztroušená skleróza, ať už to jsou jiná onemocnění, jako je třeba AIDS, Parkinsonova choroba, možná Alzheimer, zelený zákal, možná epilepsie, problémy s neřešitelnými a neidentifikovatelnými bolestmi, klouby, kloubní problémy, lupénka atd., prostě THC v těchto případech prokazatelně pomáhá.

Ve všech případech nejde o kauzální terapii, tedy jde pouze o symptomatickou léčbu, tedy léčbu příznaků, ale přesto tato léčba má svá pozitiva a netřeba se jí podle mého názoru vyhýbat.

Tím jsem odpověděl na otázku proč. Je tady snaha těm pacientům pomoci a pouze se musíme ptát jak a jakým způsobem to udělat a zda to bude fungovat. Jak jich chceme pomoci? Chceme jim pomoci tak, resp. navrhovatelé jim chtějí pomoci tak, že říkají: Existuje tady nelegální léčba konopím, ať už ti pacienti si rostliny pěstují sami, či konopí někde na černém trhu kupují. To není správné, správné by bylo, aby si konopí mohli koupit, anebo, jak si mnozí jistě budou přát, si ho na základě zdravotního pojištění vyzvedli v lékárně na základě nějakého mechanismu. Ten mechanismus je velmi podrobně zpracován. Já říkám, že je velmi kvalitně zpracován. Navrhovatelé si s tím dali obrovskou práci. Je vidět, že se na tom návrhu podílela řada odborníků, čili je tam snaha vyloučit možnost tohoto návrhu jakkoli marihuany zneužít a dostat ji mimo ten systém, nebo minimalizovat rizika, že se dostane mimo systém léčby. To je správné, a kdo by tento návrh zavrhoval proto, že bude říkat, že to je legalizace marihuany, tak to je absolutní nesmysl. Tak to není. Návrh velice pečlivě tuto věc řeší. Já bych řekl, že možná pečlivěji, než je to u mnoha jiných léčivých přípravků, na kterých může vzniknout nějaká závislost nebo které se řadí do rizikových skupin.

V tomto případě tato věc je vyřešena. Navrhovatelé velmi pečlivě popsali, jak se konopí bude u nás brát. Nejprve se dva roky v té variantě bude dovážet a později se předpokládá, že se začne v nějakém velice tvrdě regulovaném režimu pěstovat i v České republice. Následně je velmi pečlivě popsán způsob, jak se dostane k pacientům, tedy jakým způsobem bude ten preparát preskribován lékařem a následně jakým způsobem bude distribuován.

Teď se dostáváme k nejzákladnější věci. Novela zákona, který teď prodáváme, je novela zákona o léčivech. Zákon o léčivech mimo jiné přesně říká, jakým způsobem se registrují, schvalují, distribuují, vydávají léčivé přípravky, zjednodušeně řečeno pro laiky a veřejnost – léky. To je velmi složitý mechanismus. Obecně léčivé přípravky procházejí velice složitým procesem schvalování, ať už tedy jsou na recept, nebo nejsou, ať jsou volně prodejné, nebo jsou na předpis lékaře. Prochází v několika fázích. Zjednodušeně řečeno, nejprve proběhne předběžná klinická stu-

die, která ověří bezpečnost nového léku, ve fázi dvě dochází k orientační klinické studii, ta třetí fáze potom je další fáze klinických studií, než se prostě projde tím složitým mechanismem a příslušný úřad lék schválí, zaregistruje, a tím se pak může dostat na konkrétní trh.

A teď se dostáváme k meritu celé věci, proč já říkám, že tento postup je špatný. Já říkám, že tento návrh je flagrantním průlomem lékového zákona a principu, na jakém až doposud stavíme naši lékovou politiku, a to nejenom v České republice, ale v podstatě v celém civilizovaném světě. Ten princip totiž říká, že jestliže známe nějakou účinnou látku, v tomto případě THC, tak se snažíme v rámci celého toho procesu tu účinnou látku dostat do systému tak, že legalizujeme její užívání převodem do nějaké lékové formy. Zjednodušeně řečeno, nějaká firma se rozhodne, nějaký výrobce se rozhodne, že danou účinnou látku využije k tomu, aby z ní vyrobil lék.

Tady je potřeba, abychom si uvědomili, že i v případě kanabinoidů takové léky existují. Už dnes jsou registrovány léky, jako je třeba Nabilon. Nabilon je syntetický kanabionoid, který se používá jako antiemetikum, což je lék proti zvracení, a jako doplněk analgetik. Relativně často se v některých zemích, jako je Kanada, Spojené státy, Británie, Mexiko, používá k léčbě roztroušené sklerózy, protože má jako vedlejší lék určité pozitivní vlastnosti. Ale jde o standardní lék, který byl standardně schválen. Existuje jiný lék. Jmenuje se Sativex. Sativex je ústní sprej vyvinutý britskou společností GW Pharmaceuticals a používá se pro pacienty s roztroušenou sklerózou. Ti ho používají na léčbu křečí, neuropatických bolestí atd. Tento lék na rozdíl od syntetických uměle vytvářených kanabinoidů, tedy té hlavní látky z konopí, obsahuje dokonce i přírodní kanabinoidy, čímž je vyhledáván pacienty, kteří hledají tuto terapii. Tento lék je dovážěn do České republiky a standardním způsobem se k němu pacienti mohou dostat.

A teď se dostáváme k meritu věci, jak to vlastně všechno vzniklo. Existoval tlak určité skupiny lidí, že by bylo dobré využívat konopí pro léčivé účely, ale že těch léků, které jsou nebo mohou být registrované, je málo, nebo jsou drahé. Proč jich je málo a proč jsou drahé? Je jich málo a jsou drahé, protože ve chvíli, kdy nastavíte celý systém tak, jak navrhuje tento zákon, tak se vám celá výroba prodrazí a dostáváte se na poměrně vysoké částky. Pojišťovna tento lék nehradí a pacienti na něj tím pádem nemají. Nemají na něj dost peněz, protože léčba stojí denně 10 až 20 tisíc.

Pak je druhá věc, že jsou málo dostupné nebo málo rozšířené. Firmy prostě nejsou motivovány k tomu ty léky vyrábět. Podívejte se, jak je rozvinutý farmaceutický průmysl. U jakéhokoliv vynálezu, který kdo vymyslí, se roztrhne pytel s firmami a okamžitě jej tlačí na trh. Proč tomu tak není u

těchto léků? No, protože těch pacientů je relativně málo a malá skupina pacientů, která je ochotna to využívat, není ochotna za ty léky zaplatit tu obrovskou sumu peněz, která je potřebná k tomu, aby se legálně celý ten proces zvládl, a tím pádem trh je strašně malý a firmám se to prostě nevyplácí.

A my tady říkáme – prostě uděláme zákon a celé to obejdeme. Čili se vrátíme o nějakých 50 až 100 let zpátky, jako když se pěstovaly makovice a z makovic se vyrábělo opium. Analogie tohoto zákona by byla, že řekneme, že je příliš drahý kodein nebo morfin na trhu, nebo je málo dostupný, nebo ho nikdo nechce vyrábět, nebo pojišťovny ho nechtějí platit, tak nezbyvá nic jiného, zlegalizujeme výrobu nebo pěstování opia z makovic, uděláme speciální zákon mimo zákon o léku a vedle toho, že se vyrábí a standardně je registrovaný kodein, morfin atd., umožníme velmi složitým způsobem za kontroly Státního úřadu pro kontrolu léčiv a státní agentury dovážení a pěstování morfinu. Já říkám, že je to věc krajně nesystémová, která prolamuje celou historickou snahu civilizovaného světa dostat se ve využití léčivých látek civilizovaným způsobem k účinku, který žádáme.

A teď na závěr ještě jednu věc. Velmi pečlivě jsem sledoval reakce těch lidí, kteří to žádali, hlavních protagonistů legalizace konopí pro léčivé účely. V magazínu Legalizace jsem našel jeden velice zajímavý článek od paní Bryndové, která je takovou protagonistkou v tomto směru. A ona vlastně odmítá samotný zákon. Rád bych vám řekl několik vět nebo několik odstavců z tohoto jejího dopisu:

Paní Bryndová – čili to jsou ti lidé, kteří to žádají sami – říká: Považuji současný stav, kdy se nemocní lidé léčí konopím ve strachu z policie a soudů, za neslučitelný s právním státem. Mohlo by se tedy zdát, že současný vládní návrh zákona, který má učinit konopí dostupným na předpis, vychází vstříc potřebám společnosti a zlepší život občanů České republiky. Bohužel zdá se, že opak je pravdou a že tato snaha našich zákonodárců místo úlevy přinese jen hořké ovoce a zklamání. Předkladatelé návrhu zákona totiž mylně tvrdí veřejnosti, že měsíční cena léčby bude 700 až 1 500 Kč. Ve skutečnosti však bude taková léčba stát více než desetkrát tolik, a protože nebude hrazena pojišťovnou, drtivá většina těch, kteří by ji potřebovali, nebude na ni mít peníze.

A ta paní říká jednu velice důležitou věc: Předkladatelé návrhu, který má umožnit předepisování konopí lékařem a jeho výdej, tvrdí, že bude měsíční léčba stát 700 až 1 500 Kč. Je obecně známé, kdo se tím zabýváte nebo byste chtěli se zabývat, že průměrná dávka konopí při léčbě se pohybuje někde mezi 1 a 5 g na den, to znamená výše udaná cena by odpovídala 20 Kč za gram konopí. Ale přitom v dokumentu expertní skupiny, která návrh připravovala, se přímo uvádí: Pro Českou republiku ce-

na za gram léčebného konopí by byla vyšší než 80 až 130 Kč za gram a nižší než 200 Kč za gram. Skutečná cena léčby v případě dostupnosti českého konopí by byla tedy řádově desetkrát vyšší.

A ti lidé, kteří se snaží pomoci svému zdraví samoléčbou a samopěstěním říkají: Pokud se konopí pěstuje venku nebo ve skleníku, jsou náklady zanedbatelné. Stačí slunné místo, dobrá zemina, potřebná hnojiva, jako koňský hnůj či slepičince, se na venkově seženou zadarmo. U mnoha nemocí pomáhá i slabší konopí vyšlechtěné z ptačího zobu, jehož semena se seženou zadarmo. Jak chce stát odůvodnit nemocným, kteří se vlastním vypěstováním konopí úspěšně léčí, že musí přestat konopí pěstovat a místo toho si lék kupovat za cenu černého trhu?

Jinak řečeno, světové ceny konopí jsou tak 200 až 250 Kč za gram. A ty jsou uvedeny také v tabulce dokumentů, jsou vyšší než ceny, které uvádí pracovní skupina, tedy 80 až 130 až 200 Kč za gram. Čili přímo se v dokumentu uvádí, že v zahraničních modelech se cena indoor léčebného konopí pohybovala mezi maloobchodní a velkoobchodní cenou konopí na černém trhu.

Jinak řečeno, ti lidé stejně to konopí nebudou kupovat, raději si ho vypěstují sami nebo si ho koupí na černém trhu, protože jediná cesta, kdy by si ho oni koupili, by byla, že pan ministr zdravotnictví a ředitel Všeobecné zdravotní pojišťovny by se dohodli a došlo by k tomu, že by došlo k registraci a schválení úhrady. To znamená, že bychom se rozhodli, že budeme těch 200 až 300 Kč na gram, to znamená 200 Kč krát 5 g, čili 1000 Kč na den krát 30 dní, 30 000 Kč, čili 20 000 až 30 000 Kč měsíčně těm pacientům platit. To je jediný způsob, jak zabráníme tomu, aby ti lidé využili tohoto zákona a legálně si konopí koupili, resp. si ho zdarma vyzvedli, protože jim ho zaplatí pojišťovna. V opačném případě lidé zákona nevyužijí a budou si konopí dál pěstovat sami nebo si ho koupí na černém trhu.

Čili správný postup by byl ten, bojovat za to, abychom pacientům pomohli v rámci schválených, registrovaných léčivých přípravků neboli léků, které by si koupili v lékárně, popřípadě by si je vyzvedli v lékárně, i třeba diskuse, co zaplatí pojišťovna, co nikoliv, než dělat tento průlom.

Můj závěr proto zní:

Za prvé jsem přesvědčen, že zákon je nesystémový a prolamující bariéry, na kterých jsme vždy stavěli v lékovém zákoně.

Za druhé, nastoluje administrativní zátěž, protože musíme přidávat do stávajícího rozsáhlého systému registrace a kontroly léčiv nějaký další institut.

Za třetí, nepřináší výhody dostupnosti pro pacienty, protože nepřinese automaticky snížení ceny, jak bychom si přáli, a bez toho, aby pojišťovna tento preparát nehradila, bude stejně nedostupný jako doposud u registrovaných komerčních přípravků. Čili jediné jak bychom se tomu mohli vy-

hnout, je bojovat za to, aby tyto preparáty byly hrazeny ze zdravotního pojištění, a to můžeme udělat už u těch, které se standardně komerčně využívají nebo dodávají.

A za čtvrté, neřeší meritum věci, tedy nedostupnost registrovaných léčivých přípravků.

Tolik prosím můj odborný pohled – a vrátím se v poslední větě k pohledu politickému.

Já jsem nikdy nebyl tím, který chtěl ve věcech, jež se týkají lidského zdraví, bránit nějakými návrhy nebo hlasováním tomu, aby se jakýmkoliv způsobem o nich diskutovalo. Já se proto vysublimuji v tuto chvíli ze sálu a jsem připraven na půdě výboru pro zdravotnictví otevřít další a další diskusi. Nechci jakýmkoliv způsobem navrhopvat či podporovat jakékoli zamítání, naopak říkám, pojďme propustit tento návrh dál. Ale prosím, diskutujme o něm i v intencích argumentů, které jsem vám dal.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a s přednostním právem se do rozpravy hlásí pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, než vám sdělím, co jsem vám chtěl říci, dvě drobné poznámky k vystoupení pana kolegy Šťastného.

Zmínil tady možnou "těžbu" opiátů z makovic v České republice, která je velmocí v pěstování máku. Jsou zákonem nastavena velmi přísná pravidla zacházení s prázdnými makovicemi. (Smích v sále.) Právě aby nemohly být zneužity.

A co se týká jeho zmínky o možnosti pěstování konopí s výběrem semínek z ptačího zobu. Ano, do ptačího zobu se používá konopné semeno, ovšem jde o technické konopí, kde obsah kanabionidu je až tisícinásobně nižší než to konopí, o které nám dnes tady jde, čili je prakticky nevyužitelné pro účely, pro které by je snad chtěl někdo používat.

Nicméně vzhledem k tomu, jaký máme program, anebo jaké body nám následují, a vzhledem k tomu, co se tady ráno odehrálo, nabyl jsem, a nejsem sám, takového neurčitěho pocitu, že tady probíhá obstrukce zprava. A tak jsme se spolu s paní předsedkyní poslaneckého klubu Věcí veřejných dohodli, že pokud tato obstrukce bude pokračovat natolik, že by se snad nemělo dostat na úpravu Ústavy, že bychom v té chvíli navrhli jednání a hlasování ve věcech meritorních i procedurálních i po 19. hodině, i po 21 hodině, i po 24 hodině. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl tedy návrh hlasovat...

(Hlasy z pléna: To nebyl návrh.) To bylo jenom avízo, aha, já myslel, že už rovnou budeme hlasovat, že až do noci budeme jednat.

Pan poslanec Šťastný chce reagovat. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Já jenom technicky, omlouvám se. Ten názor ohledně ptačího zobu nebyl můj. Ten jsem citoval z dopisů těch, kteří za to bojují.

Omlouvám za délku projevu. Já jsem se tomu tak věnoval za tu dobu a chtěl jsem k tomu říci co nejvíce argumentů, ale omlouvám se, jestli to působilo jako obstrukce. Nemyslel jsem to tak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám těm, co přicházejí. Byl to jenom planý poplach. (Smích v sále.) Kdo má jiné téma než toto, tak se mu může věnovat. Ale my se budeme věnovat samozřejmě našim léčivům.

Paní poslankyně Soňa Marková je další přihlášená.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, co tady bylo před chvilkou řečeno o úměrnosti přípravy a zabývání se tématem k délce projevu, tak z toho mého zřejmě vyplývá, že jsem se tomu tedy příliš nevěnovala. Nicméně mi dovozte, abych velmi krátce vystoupila k tomuto návrhu novely zákona o léčivech.

Hlavním cílem návrhu novely zákona o léčivech má být přelomové umožnění používání konopí pro léčebné účely českým pacientům a zmírnit jejich utrpení. Při prvním přečtení návrhu však lze tak trochu nabýt dojmu, jestli předkladatelům nejde spíše o vytvoření podmínek pro legální pěstování konopí na území České republiky. Nejsou totiž zcela jasně stanoveny věcné, technické a byrokratické podmínky včetně kontrolních, velmi důležitých kontrolních a zabezpečovacích činností státu reprezentovaného agenturou, kterou má být SÚKL. Postrádám také analýzu nákladů dovozu a případně pěstování konopí. Zaznamenala jsem také ne úplně nevýznamnou diskusi právníků, zde je tento návrh zcela plně v souladu s jednotnou úmluvou OSN o omamných látkách.

Další problémy, které v tomto návrhu zákona spatřuji. Především právě v přesném stanovení podmínek pěstování a dovozu, přičemž u případného pěstování bude jistě nutná spolupráce s Ministerstvem zemědělství v oblasti správného pěstebního postupu. Další problém je určitě, kdo a jak bude předepisovat. Předpokládám, že elektronická preskripce a přísná omezení budou úplně nezbytné a nutné. Další problém se určitě bude týkat případného vytvoření speciálního registru pacientů, lékárníků a lékařů, tedy těch, kteří budou konopí z léčebných důvodů užívat, těch, kteří budou předepisovat recepty, a také těch, kteří je budou vydávat. Další problém

bude určitě v tom, kdo bude mít do tohoto speciálního registru přístup. Velký okruh nezodpovězených otázek bude jistě kolem ceny a případně i tlaku na hrazení z veřejného zdravotního pojištění. Ani tyto otázky nejsou řešeny. V neposlední řadě se domnívám, že je třeba pečlivě zvážit stanovení účinnosti tohoto zákona.

Bez podrobné úpravy a nezpochybnitelných jasných řešení nastíněných okruhů a problémů a nastolených otázek nelze tento návrh zákona, tak je předložen zde do prvního čtení, podporovat vzhledem k velmi významné možnosti nežádoucího zneužívání a zároveň se vyhnout riziku černého trhu s konopím.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji také. Pan poslanec Jiří Skalický a pak ještě Jiří Štětina.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, mnohé zde již bylo řečeno. Abych nebyl nařčen z obstrukcí, tak se pokusím zmínit pouze o zásadních věcech, které zde možná ještě nebyly řečeny, nebo byly řečeny v jiné podobě.

Změna a předložená novela se týká primárně dvou zákonů a to je zákon 167 o návykových látkách a zákon 378 o léčivech. Podmínky, které vedly k tomu, abychom tuto novely předložili, vycházejí ze stávajícího stavu, což je, že současně konopí je možno používat velmi omezeně, a to pouze pro výzkumné účely. Je zcela vyloučena možnost pro léčebné použití a jeho nakládání ve farmaceutickém průmyslu a zejména jeho nakládání a manipulace a distribuce ze strany lékárníků a lékařů. A je přímo zakázáno pěstovat konopí s obsahem vyšším než tři desetiny procenta, to znamená, je povoleno pouze pěstovat konopí technické. Jenom pro vaši představu, legální pěstování léčebného konopí, resp. konopí pro léčebné účely, má obsah šest, deset a u zvláště šikovných pěstitelů až patnáct procent účinných látek, čili jsme v naprosto jiné kategorii. Toto vše vlastně vedlo k tomu, že konopí je nedostupné pro léčbu pacientů, kteří by ho mohli využívat.

Cíle novely zde byly již několikrát řečeny, proto je nebudu opakovat. Chtěl bych zde jenom sdělit dvě základní premisy, a to že dostupnost konopí neznamená jeho legalizaci v obecné šíři, tak jak je někdy mylně vykládáno, a za druhé, že dovoz přesně definovaného a certifikovaného konopí dnes je nejrychlejší cesta, jak ho dostat k našim pacientům.

Chtěl bych se zde zmínit o některých klíčových nebo problematických oblastech, které byly i na úrovni expertní skupiny velmi diskutovány a byly zde již zmíněny anebo budou diskutovány na úrovni zdravotnického výboru.

Za prvé jsou to okruhy, které jsou spojeny s dovozem. Již dnes SÚKL dokáže zařídit a je schopen konopí dovézt za přesně definovaných podmínek. Konopí bude nutno předepisovat, to znamená, že se zde zavádí nová kategorie, řekněme čtvrtá kategorie receptů, jak už zde zaznělo, recept s modrým pruhem a s omezením. Bude nutné dopracovat přesně distribuci a možnost individuálně vyráběných léčivých přípravků v lékárnách. Čili zde bude diskuse ať už s komorou lékárníků, anebo s komorou majitelů lékáren.

Další oblast, která je velmi citlivá, to je vlastně vytvoření registrů výdejů léčivých přípravků s omezením, to znamená to je ta čtvrtá kategorie receptů, který bude spravovat Státní ústav pro kontrolu léčiv. Zde, jak už bylo zmíněno, budou údaje o pacientech, farmaceutech a předepisujících lékařích, kdy skupina lékařů, kteří budou moct toto předepsat, bude velmi striktně definována a omezena. Registr bude neveřejný a bude do něho umožněn za zvláštních podmínek a ve speciálním režimu přístup policie. Můj osobní názor je, že cílovým stavem by mělo být využití jednoznačně elektronického receptu nejenom pro tuto oblast, ale ve finále v budoucnosti i pro všechny recepty a pro všechny léčivé přípravky podávané a používané v České republice.

Velmi zajímavou oblastí je otázka pěstování. Pěstování bylo navrhováno s cílem, že cena konopí, které by bylo vypěstováno v České republice, může být nižší než cena konopí, které se doveze. Zde bych si dovolil, a už od začátku jsem byl v této variantě skeptický, nicméně bych zde zmínil podmínky, které všechny musejí být splněny a které se na té ceně konopí, které se bude u nás pěstovat, budou jednoznačně podepisovat.

Za prvé jsou to podmínky udělování licencí, způsob výběrového řízení, technického zajištění v souvislosti s pěstováním, kvalita, musí být zajištěno konstantní množství obsahové látky, které musí být analyzováno, to stojí nějaké peníze. Dále se musí postupovat podle správné pěstitelské praxe – a zde se domlouvá Ministerstvo zdravotnictví s Ministerstvem zemědělství, kdo to začne psát první. Ani jednomu se do toho nechce. Nicméně tam ta spolupráce musí být zcela jasná. Jaká bude výkupní cena, kolik bude potřeba pacientů – toho konopí, bude to sto, dvě stě, tisíc, dva tisíce? Kolik toho konopí budeme vlastně vůbec potřebovat vypěstovat a na jak velké ploše, protože ta plocha musí být hlášena OSN a Světové zdravotnické organizaci, a od toho se bude odvíjet, kolik bude Státní zdravotní ústav, pardon, Státní ústav pro kontrolu léčiv jako forma státní agentury toho konopí vůbec vykupovat.

Takže já jsem si udělal velmi předběžné propočty, že v případě, že by konopí potřeboval tisíc pacientů, tak obrazně řečeno budeme potřebovat plochu o 100 metrech čtverečních ve skleníku, což je skleniček 10 krát 10

metrů. A je tedy otázkou, za jakých podmínek a v jakých cenách potom budou pěstitelé ochotni toto konopí u nás pěstovat.

Doplnil bych zde informaci z jiných zemí, kolik je tam pacientů, kteří konopí takto používají. Holandsko 1200 pacientů, Německo řádově stovky, Velká Británie 3000, Španělsko stovky. Takže rozhodně se nebude jednat o masové využívání a o tisíce pacientů a do dneška nikdo z odborníků v České republice nebyl schopen říci, a já celkem chápu, že to nedokážou nebo nejsou ochotni odhadnout, pro kolik pacientů v nějaké náběhové křivce budeme to konopí potřebovat.

Toto všechno jsou důvody, abych se velmi přimlouval za to, aby paragrafy, které jsou spojeny s pěstováním konopí a s jeho podmínkami, byly co nejvíce odloženy, to znamená, aby byl co největší odklad účinnosti paragrafů souvisejících s pěstováním. A budu prosazovat, aby to bylo 24 měsíců jako maximální doba navržená, protože za ty dva roky vůbec zjistíme, o čem to bude, kolik to bude stát a co vlastně budeme potřebovat.

Jinak jsem chtěl potvrdit jen to, že expertní pracovní skupina pracovala velmi intenzivně, kontinuálně na všech úpravách a změnách ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a je připraven návrh, komplexní pozměňovací, který budeme předkládat do zdravotního výboru a který tyto otázky už v některých případech řeší a určitě bude předmětem jednání velmi bouřlivého i na zdravotním výboru.

Nicméně přes to vše, co jsem řekl, bych si vás dovolil požádat, abyste tento návrh podpořili a poslali do druhého čtení, kde v rámci zdravotního výboru zcela určitě dojde k dalším změnám. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě pana poslance Jiřího Štětínu.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážené poslankyně a vážení poslanci, ačkoli mám s sebou dost papírů, tak vás ujišťuji, že budu velmi stručný a rozhodně nebudu prodlužovat tuto diskusi, která je skutečně bohatá, a těžko bych mohl říci něco nového, protože jak z hlediska legislativního, tak z hlediska odborného, z hlediska problémů, které byly s přípravou tohoto zákona, to bylo vysvětleno a bylo by to rozhodně nošení dříví do lesa.

Nicméně jak to vidím já: Jsem velmi rád, že tento zákon konečně spatřuje světlo světa, a jsem přesvědčen, že rozhodně bude jeho projednávání daleko jednodušší, než jsme si mysleli ještě před rokem, kdy to bylo nepředstavitelné.

Já k té jediné konkrétní věci: Myslím, že až budeme tento zákon projednávat ve výboru zdravotním, případně někde jinde, rozhodně by měla být brána v úvahu stanoviska grémia majitelů lékáren. Nejsou v tom žádné

finanční záležitosti, ale je tam spousta rozumných názorů, které bych já skutečně respektoval. Já si dovolím toto stanovisko předložit jednak na zdravotním výboru a současně i panu ministrovi, protože se domnívám, že takový ten manuál, jak by se to mělo naplňovat, je v názoru tohoto grémia plně obsažen.

Takže předpokládám, že tento zákon bude schválen. Předpokládám, že po jeho schválení, které by rozhodně nemělo trvat delší dobu než rok, podobně jako je zákon o NKÚ, bude k tomu ještě dopracována vyhláška jakožto prováděcí předpis.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych poprosil pana poslance Radka Johna ještě.

Poslanec Radek John: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já se drogami a drogovými závislostmi zabývám od roku 1981, kdy vyšlo Memento, ale můj projev nebude odpovídat délkou těm třiceti letům, která to řeším. Nicméně třicet let jsem přesvědčen, že je třeba legalizovat marihuanu pro léčebné účely. Za těch třicet let jsem zažil hrozné příběhy lidí, kteří opravdu jsou nemocní, opravdu trpí, opravdu byli stíháni, opravdu byli perzekvováni, opravdu se nemohli léčit a trpěli neuvěřitelné věci. Pořad Na vlastní oči od roku 1994 se snažil tlačit na poslance, aby konečně legalizovali marihuanu pro léčebné účely. Točili jsme takové případy jako Marihuanový dědeček, který si pěstuje konopí, za to je zadržen policií, odsouzen do vězení, odkud ho ale musí propustit, protože trpí smrtelnou chorobou, takže se vrátí a znovu si pěstuje marihuanu, znovu je zadržen policií, znovu je vezen do vězení, odkud ho ale musí propustit, protože trpí smrtelnou chorobou. Ten tlak na ty nemocné tím, že není legalizována marihuana pro léčebné účely, je strašný a přispívá ke zhoršení jejich nemoci. Nedávno spáchala sebevraždu jedna vážně nemocná pacientka, která ten tlak nevydržela.

My jsme se snažili, aby Ministerstvo zdravotnictví udělalo studii o prospěšnosti marihuany. Zbaběle nikdy naše Ministerstvo zdravotnictví k tomu nic neudělalo. Mezitím všechny civilizované státy v Evropě to uznaly a dneska je běžné, že marihuana pro léčebné účely je v civilizovaných zemích používána. Takže nemusíme mít studii a už je jen na poslancích, aby alespoň otevřeli vrátka.

Já chápu námitky, chápu i námitky o ceně, ale umožněme lidem, kteří jsou nemocní, aby prostě měli legální cestu, která je netraumatizuje, a aby mohli využívat blahodárných účinků marihuany, když tady jsme země, kde většina mladé generace používá marihuanu pro rekreační účely, a my s vaničkou vyléváme i dítě. Oddělujeme to. Nejde o legalizaci marihuany, ale

pomozme těm lidem, dejme jim legální možnost, jak se dostat legálně, bez perzekuce ze strany policie k tomu, aby se jejich zdravotní stav nezhoršoval, aby se smrt oddálila a aby méně trpěli. Takže vás vyzývám, podpořte prosím tento zákon i přes všechny výtky o jeho nedokonalosti. Otevřeme ta vrátka a pojďme v průběhu let tu věc vylepšovat. Ale začněme. Dvacet let jsme nezačali. Začněme dnes! Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je snad poslední. Ještě se dívám, jestli někdo v rozpravě nevystoupí. Pokud ne, tak snad můžeme rozpravu... Paní předsedkyně, vystoupíte až se závěrečným slovem? Takže můžu nejdřív rozpravu ukončit. Takže teď rozpravu ukončuji a paní předsedkyni požádám, kdyby nyní vystoupila se závěrečným slovem. Prosím, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já vám jdu jenom poděkovat za trpělivost, s jakou jste sledovali dosavadní průběh projednávání v prvním čtení.

Návrh je komplikovaný. Není jednoznačný názor, zda takto má zákon vypadat, nebo nemá. V podobné úpravě už byl nachystán v závěru minulého volebního období, tedy před dvěma lety v polovině roku 2010. I společnost má na to odlišný názor, část společnosti se bojí, zda tím neumožňujeme, tímto krokem, legalizaci měkkých drog, to je oprávněná obava. Na druhé straně jsou zde argumenty, které zazněly ve prospěch nemocných. Že i mezi podepsanými devíti je šest lékařů a tady jsou přítomni, ve vši úctě, další lékaři, kteří mají odlišný pohled na zákon, je zcela přirozené vzhledem k tomu, že to není jednoduchá věc, že je to opravdu komplikovaný návrh.

Vítám debatu, která tady zazněla. Vítám všechny argumenty všech, kteří vystupovali. Myslím si, a pokud se nemýlím, nezazněl návrh na zamítnutí, čili prostor pro jednání odborníků v příslušném výboru je otevřen. Věřím, že všechny argumenty se vši vážností právě na této půdě budou zváženy. Já vám v tuto chvíli děkuji za péči, kterou jste dosud této normě věnovali.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Můžeme tedy přikročit hlasování. Asi bychom se měli zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Zeptám se, jestli ještě chce někdo jiný než výbor pro zdravotnictví. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Dědič: Dobrý den, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že se jedná i o pěstování, navrhuji projednání v zemědělském výboru. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Já jsem to přeslechl. Zemědělský, ano. Dobře, takže ho budeme hlasovat také. Děkuji za náповědu. Ještě jsem vás svolal.

Budeme tedy hlasovat nejdřív přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zdravotnictví? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 62 přihlášeno 156, pro hlasovalo 141, proti nula. Takže zdravotnictví jsme odhlasovali.

Ted' budeme hlasovat zemědělství.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zemědělství, stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 63 přihlášeno 155, pro hlasovalo 102 (potlesk napříč sálem), proti 26. Tak to bylo přijato.

A to je zřejmě všechno. Můžeme tedy ukončit projednávání tohoto bodu.

Vážení kolegové, mohu vám sdělit, že po dohodě klubů, s výjimkou tedy klubu Věci veřejné, který s tím tedy nevyslovil souhlas, ale po dohodě ostatních klubů bych si dovolil ukončit tento jednací den.

Dovolte mi, abych řekl jednu věc na závěr. My jsme tady vedli v tomto týdnu často poměrně tvrdé boje. Já vám navrhuji na chvíli na to zapomenout. Jsme příslušníci jednoho národa. A dovolte abych vyjádřil přání, že naše fotbalová reprezentace dnes pomstí včerejší porážku Petry Kvitové. Držme jim palce. (Potlesk napříč sálem.)

Děkuji, přeji pěkný víkend.

(Jednání skončilo ve 12.45 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. června 2012 ve 14.00 hodin
Přítomno: 181 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás. Prosím, abyste se zaregistrovali svými identifikačními kartami.

Žádám též, aby ti z vás, kteří budou mít kartu náhradní, aby mi oznámili její vydání.

Nyní omluvy ze schůze. Z poslanců se omlouvají pan poslanec Pavel Bém – rodinné důvody, pan poslanec Alfréd Michalík – zdravotní důvody, pan poslanec Břetislav Petr – pracovní důvody. To byly omluvy.

Nyní bych vás všechny nejprve požádala o klid a dále bych vás chtěla informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní dopolední grémium.

Navrhujeme tedy vyhovět za první ministru obrany Alexandru Vondrovi, který požádal o pevné zařazení bodů 99 a 100 schváleného pořadu, jsou to sněmovní tisky 644 a 651, na úterý 12. června po pevně zařazeném bodu 98, tedy jako druhý a třetí bod našeho dnešního jednání.

Dále navrhuje grémium vyhovět předsedovi mandátového a imunitního výboru panu poslanci Bohuslavu Sobotkovi, který požádal o zařazení nového bodu do pořadu 40. schůze Poslanecké sněmovny. Je to žádost o vyslovení souhlasu Sněmovny k trestnímu stíhání poslance Otto Chaloupky, a to na úterý 12. června jako čtvrtý bod. (Ve sále je velký hluk.)

Dále vám chci sdělit, že vláda předložila Poslanecké sněmovně vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109 písm. f) zákona č. 90/1990 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny...

Paní poslankyně Levá – já vás vážně prosím. Pana ministra Drábka i paní poslankyni Levou moc prosím, aby respektovali, že byla zahájena schůze. Za chvíli budete hlasovat o návrzích, které tady předčítám. Chci, abyste věděli přesně, o čem budete hlasovat.

Tedy jenom zopakuji, že vláda předkládá Sněmovně vládní návrh, který má číslo sněmovního tisku 705-E, a svým rozhodnutím č. 34 jsem přikázala tento tisk k projednání výboru pro evropské záležitosti. Stanovila jsem k tomu lhůtu do 15. června letošního roku a návrh bude také zařazen do programu 40. schůze. Grémium navrhuje jeho pevně zařazení, a to na 14. června po bodu 101, tj. jako druhý bod v 11 hodin.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice.

K pořadu chůze je zde přihláška od pana poslance Jeronýma Tejce, který dostává slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, velmi krátce si dovoluji vás zdržet tím, že bych si dovilil navrhnout jménem klubu sociální demokracie pevné zařazení bodu 137, to je sněmovní tisk 602, a 47, sněmovní tisk 631, dnes po pevně zařazených bodech. Jedná se o první čtení a tyto zákony již leží tady v Poslanecké sněmovně několik týdnů či měsíců bez toho, abychom se k nim propracovali. A protože takovýchto návrhů je tady řada, tak bych rád, abychom se shodli na tom, že pravidelně v jednotlivých týdnech jednání Sněmovny si odpracujeme vždy několik prvních čtení, aby se nekupily a nakonec nezůstaly tady neprojednané do konce volebního období.

Ten první tisk – 602 – se týká omezení možného vyplácení odměn státním úředníkům, tedy téma to je neustále aktuální a možná aktuálnější než kdy jindy, a další tisk – 631 – má za cíl snížit spotřební daň na naftu a benzin tak, aby to ulevilo nejen profesionálům, ale také řidičům, kteří používají vozidla dnes a denně, a vidíme, jaká cena těchto komodit je, a vidíme, že ona cena je vyšší než v okolních státech, což samozřejmě se projevuje i negativně na plnění státního rozpočtu, což je možné napravit tímto zákonem.

Takže si dovoluji požádat o pevné zařazení těchto dvou bodů dnes. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní prosím o slovo místopředsedu sněmovny Lubomíra Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, já bych chtěl, abychom v tomto týdnu pozvedli také zrak k Evropské unii. Nakonec mnozí se díváte na fotbal evropský a ten má v něčem předstih, protože má Pohár mistrů evropských zemí, takže to je oblast, ve které Evropa funguje už desítky let.

Nicméně vy dobře víte, že v Evropské unii dnes tak jednoduchá situace není. Blíží se summit Evropské unie, 28. bude startovat summit EU, a mně připadá, že je velmi důležité, abychom se v českém parlamentu bavili o summitu, o kterém se říká, že bude významný, dokonce někteří říkají průlomový.

Já bych připomenul, že německá kancléřka Angela Merkelová vystoupila v televizi ARD a řekla, že Evropská unie by se měla přeměnit v unii politickou.

Vývoj v eurozóně akceleruje, mluví se o bankovní unii. Já bych chtěl připomenout, že to, co se děje v současnosti se španělskými bankami, by nás mělo také zajímat, protože tady se nakonec vynechává stát a bankám se poskytují peníze přímo z evropského záchranného mechanismu. To je podle mě věc, která přece má svá rizika. My bychom se měli bavit o tom,

jestli pro Evropu není lepší mít fond pojištění vkladů, který bude spojený s kontrolou a dozorem jednotlivých členských států a s výběrem třeba takové Tobinovy daně, která by pro něho obstarávala prostředky.

Podle mě jsou to vážná témata pro Českou republiku. Mě by velmi zajímalo, s čím český premiér a česká delegace pojedje na ten příští summit a jak se postavíme k těm výzvám, které mluví o dalších krocích v posunu a vývoji institucí evropských, kde se mluví o tom, že dokonce by Evropa se mohla stát dvourychlostní Evropou.

Já si myslím, že v této situaci už nebude možné opakovat tu figuru, která se stala na posledním summitu, kde jsme řekli, že sice se k fiskálnímu paktu nepřihlásíme, ale budeme principy dodržovat. Obávám se, že tohle už nemusí stačit, protože ten vývoj, který akceleruje v eurozóně, je dán prostě tím, že pro zvládnutí krize je podmínkou hlubší integrace a ta hlubší integrace v té finanční oblasti vypadá, že může být doplňována a zřejmě bude také integrací v oblasti politické.

Na to je třeba mít názor. Já bych byl rád, abychom nebyli překvapeni a zaskočeni tím, co se na tom summitu odehraje ze strany České republiky, a velmi bych si přál, kdybychom se dověděli, jaké podklady, jaké pozice v této chvíli má český premiér pro ten summit, eventuálně jaké budou ještě dále zpracovány. Proto bych chtěl požádat o informaci o připravované pozici České republiky k těmto tématům, která budou součástí zřejmě summitu 28. června.

Já bych navrhoval, abychom takový bod zařadili tam, kde dneska máme ty evropské body, to je čtvrtek. My jsme se dohodli, že čtvrtek tento týden je zřejmě jenom jedna písemná interpelace, takže projednávání evropských bodů by mohlo začít dřív. Je tam jeden bod, který už bude navrhován po dohodě grémia. Takže já bych navrhoval, aby ten druhý bod po tom evropském bodu byla informace premiéra o pozici České republiky k blížícímu se summitu Evropské unie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Já tady mám ještě další přihlášky do programu schůze, nejsme ještě nikde jinde než u programu schůze. Pan poslanec Marek Benda, pan poslanec Jiří Štětina, paní poslankyně Zdena Horníková, pan poslanec Jan Bauer. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já mám jednom jednu prosbu. Protože dnes je z důvodu nemoci omluven zpravodaj k bodu 5, sněmovnímu tisku 615, novela zákona o evropských komunikacích, zjednodušeně řešeno, a ten bod měl dnes pokračovat, tak bych chtěl poprosit jestli by mohl být zařazen na čtvrtek za již pevně zařazené body ráno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil navrhnout zařadit dnes po pevně zařazených bodech tisk číslo 593, bod 34.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dnes, v úterý 12. 6., zařadit sněmovní tisk 593, bod 34.

Paní poslankyně Zdena Horníková. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedající. Já zopakuji prosbu, kterou jsem zde přednášela minulý týden, ale protože neuběhla lhůta, která ale teď uběhla, a to 9. 6., a je to lhůta znamenající možnost zařadit novelu zákona o Státním fondu rozvoje bydlení, sněmovní tisk 638, druhé čtení. Ráda bych poprosila Sněmovnu, aby tento tisk zařadila pevně na středu po třetích čteních. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na tuto středu, tedy zítra po pevně zařazených bodech.

Pan poslanec Jan Bauer. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové. Ještě než si dovolím požádat a načtu pevně zařazení bodu, tak mi dovoluji krátkou informaci.

Bez ohledu, jakým způsobem dopadne hlasování ve vztahu k návrhu pana místopředsedy Zaorálka k evropským věcem, bych nejen jeho, ale i vás všechny chtěl informovat, že na středu příští týden v ranních hodinách jako vždy v souladu s jednacím řádem byl svolán výbor pro evropské záležitosti, který se bude zabývat jediným bodem, a to je mandát předsedy vlády v rámci nadcházející Evropské rady. Takže to je jenom doplňující informace.

Nicméně k mé záležitosti. Já bych si vás dovolil požádat o pevně zařazení následujícího bodu. Jedná se o sněmovní tisk číslo 605, je to vydaní zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona číslo 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, a to v termínu na čtvrtek tento týden, třetí bod po písemných interpelacích.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, já jsem vám špatně

rozuměla. Je to sněmovní tisk 605 a žádáte o zařazení na tento čtvrtek, tedy 14. 6., jako třetí bod po písemných interpelacích. Ano.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Dovolte mi, abych navrhl také jeden bod do programu schůze Poslanecké sněmovny. Je to téma, které se týká hospodaření Lesů České republiky, což je státní podnik, který je ve stoprocentním vlastnictví České republiky.

My jsme byli v uplynulých několika týdnech konfrontováni s informacemi, které se týkají kontrolního závěru NKÚ, ke kterému dospěl Nejvyšší kontrolní úřad, když několik měsíců velmi podrobně kontroloval hospodaření tohoto státního podniku. Já se domnívám, že závěry, které se objevují v tomto kontrolním závěru, resp. ty, které byly publikovány v médiích, jsou hodně závažné, týkají se podezření na to, že se v této státní firmě plýtvá finančními prostředky, že se tam předražují advokátní služby, že se nerespektuje zákon o zadávání veřejných zakázek, že se směřuje státní majetek způsobem, který porušuje zákon, že se tam prodává majetek, aniž by se organizovala výběrová řízení, prostě jsou to velmi závažné a alarmující informace.

Musím říci, že mě také zaráží, že vláda žádným způsobem na tento kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu doposud nereagovala. A protože žádná reakce ze strany vlády není a my bychom byli velmi neradi jako sociální demokraté, kdyby se ten kontrolní závěr zametl pod stůl a nikdo se jím nezabýval, tak chci navrhnout zařazení nového bodu, který by zněl Informace předsedy vlády České republiky o reakci vlády na kontrolní závěry Nejvyššího kontrolního úřadu týkající se hospodaření Lesů České republiky. Navrhují, aby tento bod byl zařazen zítra jako první bod. V případě, že zítra budou zařazeny nějaké jiné pevné body, tak jako první bod po těchto pevně zařazených bodech.

Dovolte mi současně, abych požádal všechny poslanecké kluby ve Sněmovně o to, aby podpořily zařazení tohoto bodu, neboť se domnívám, že je ve společném zájmu nejenom opozice, ale i vládních stran, aby se tedy vedla debata o tom, jak fungují kontrolní mechanismy, jak funguje hospodaření státního podniku Lesy České republiky, aby Poslanecká sněmovna byla ze strany představitelů vlády informována o tom, jakým způsobem bude vláda nakládat s kontrolním závěrem Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď ještě pan ministr Kalousek k programu schůze. Prosím. Poté se ještě hlásí pan kolega Stanjura.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, k tomu, co zaznělo k programu schůze. Prosím pěkně, mě velmi oslovil návrh pana místopředsedy Zaorálka, abychom se více upnuli na budoucí směřování Evropy. Já se domnívám, že skutečně Evropa je na jisté křižovatce a je strašně důležité, aby Česká republika uměla jasně definovat svoji pozici, a kde jinde si ji má vydiskutovat než na tomto fóru, na fóru Poslanecké sněmovny. K tomu ale musíme být příslušným způsobem připraveni. Proto pro mne bylo mimořádně frustrující, když jsem zjistil, že při hlasování o fiskální smlouvě Evropské unie byl klub TOP 09 jediným klubem, který jednomyslně hlasoval pro. Žádný jiný klub to nebyl.

Abychom tady mohli skutečně věrohodně argumentovat stanovisky svých politických reprezentací a svých politických frakcí, musíme si to nejdříve vyjasnit doma. Takže já doporučuji postupné kroky.

Nejprve, pane místopředsedo Zaorálku, pokuste se v takzvaně proevropské sociální demokracii zajistit jednotné stanovisko k evropské problematice, a pak s tím jednotným stanoviskem tady můžeme argumentovat, můžeme ho podpořit, můžeme s ním polemizovat. Ale pokud chcete diskusi ve Sněmovně v této chvíli, tak to spíše vypadá, aby Sněmovna písкала nebo dělala arbitra vašich vnitrostranických střetů v této otázce, a to opravdu dělat nebudeme. Udělejte si nejdříve pořádek doma!

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S přednostním právem vystoupení místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já se omlouvám panu poslanci Stanjurovi. Jenom bych chtěl zareagovat, protože já bych tady chtěl sdělit, že Česká sociální demokracie tady nehlasuje podle toho, jaké stanovisko dostane od evropské sociální demokracie. To znamená, že představa, že my budeme čekat, až nám nějaká centrála dá pokyny k tomu, jak tady budeme hlasovat, je naprosto nesmyslná.

Hlavně mi připadá, že je úplně zbytečná debata, kterou tady ministr Kalousek vede. Tady přece jde o to, že jakákoliv politická strana, a to i opozice, by měla mít dostatečné informace, které jí může v této chvíli dodat pouze vláda. Vláda, ministr financí a premiér, ti jsou dneska přece maximálně vybaveni k tomu, aby nás informovali o tom, jak se hodlají chovat, a zároveň k tomu chtěli i mandát Sněmovny, protože tam zřejmě nejednají jen za sebe, a dokonce by neměli jednat jenom za vládní politické strany. Tam jednají za celou společnost. Tady by měli vystupovat dokonce nejenom před opozičními poslanci, ale měli by ty věci objasňovat dokonce i veřejnosti. A k tomu to vlastně slouží.

Proto si myslím, že kromě toho, že se ty věci projednávají ve výboru, tak je stejně tak legitimní vysvětlovat situaci v Evropě také tady ve Sněmovně. To se v této zemi chronicky neděje. A nejenom to, že ty informace tady nejsou podávány. To souvisí také s tím, že Česká republika v posledních pěti letech je nesrozumitelná nejenom české veřejnosti ve své evropské politice, ale dokonce i té evropské.

Já tvrdím, že posledních pět let naše pozice v Evropě je marginální. Je nesrozumitelná. Je nesrozumitelná našim partnerům a není divu, že je těžké pochopit, co se děje, a hlasovat tady v této Sněmovně.

Prostě já jsem přesvědčen, že to je dokonce přirozená povinnost, kterou máte nejenom vůči opozici, ale i vůči veřejnosti, abyste mluvili o tom, co se v Evropě děje, zvláště v situaci, kdy se toho děje poměrně hodně. To prostě nemůžete popřít! A vy byste měli hledat a využívat Sněmovnu jako fórum, na kterém se jednak ty věci vysvětlují a jednak se vysvětluje pozice České republiky. To mi připadá docela normální a přirozené. Je spíš podivné, když se to v České republice takto pravidelně neděje. A není pak divu, že je Česká republika nesrozumitelná, obecně, protože se v této věci prostě nehodlá nic dělat.

A mně připadá způsob, pane ministře, kterým vy tu debatu odmítáte, opět skandální. To jsou přece neprosto nesmyslné důvody. Místo abyste vy informoval o situaci, o pozici České republiky... Ty věci v Evropě mají přece na nás obrovský dopad. To je něco, co má pro nás ohromný význam. A vy zrovna nejste dneska v nijak luxusní pozici. My přece máme jako bod, který se tady navrhuje do programu, také otázku výběru daní. To je katastrofální situace způsobu, jak reaguje systém na vaše úpravy daně z přidané hodnoty. Česká republika dneska visí na evropském exportu, situace v Evropě je vážná, a dokonce i ten odběr zboží z Evropy prostě může slábnout. A to ještě dále zkomplikuje naši situaci. Mně připadá, že to je jedno z nejvážnějších témat, které tady dnes máme! Jestli už dneska je tady v této zemi recese a jestli hrozí, že ta situace v Evropě se bude horšit, tak samozřejmě my budeme čelit ještě větším problémům s plněním státní pokladny. Takže to není jenom tak, že se teoreticky máme zabývat tím, co se v Evropě děje, ale ono to má dneska opravdu pro nás obrovský význam.

Takže já bych si přál, aby Česko nebylo v situaci těch zemí, které si dneska z Evropy půjčují peníze. Ale byl bych rád, abych proto byl informován o tom, co se děje. A byl bych rád, abych byl informován o tom, co mohu čekat od českých představitelů. A nejsem zdaleka jediný! A není to podle mě jenom přání poslanců opozice. Takže nevymlouvejte se na to, na naprosto nesmyslné důvody, na to, že si máme něco ujasňovat doma, protože my si to musíme ujasňovat tady, a vy jste vládní představitelé a vy byste měli poskytnout informace!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak já bych chtěla požádat všechny, aby respektovali to, že jsme teď v úvodní fázi schůze, tedy padají návrhy k programu schůze. Pokud by tento bod byl samozřejmě zařazen, potom můžeme vést debatu jakoukoli.

Pan ministr Kalousek se ještě hlásí o slovo, poté pan kolega Stanjura.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, promiňte, chci jenom vyjádřit pochopení k vystoupení pana místopředsedy Zaorálka. Pochopil jsem z jeho vystoupení, že to, že sociální demokracie se o zásadní priority evropské politiky hádá a není schopna se dohodnout a není schopna definovat jednotné stanovisko, že za to může vláda, protože jí dává málo informací. Nechápu sice tuto výtku, ale mám porozumění pro tuto výmluvu, protože na tohle se pan místopředseda Zaorálek vymlouvá ve všech případech. Prostě vláda může i za to, že sociální demokracie není schopna být jednotná. Já to беру na vědomí. Děkuji, omlouvám se, nebudu pokračovat v polemice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Poslanec Stanjura mimo mikrofon říká, že má také přednostní právo, že už ho kolegové dvakrát předběhli.)

Hezké odpoledne, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mám tři návrhy k pořadu jednání.

Navrhuji vyřadit z pořadu schůze bod číslo 17, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku, tiskový zákon, sněmovní tisk 603, druhé čtení, a k tomu bod číslo 83, což je třetí čtení téhož tisku.

Dále navrhuji vyřadit z pořadu jednání bod číslo 8, vládní návrh ústavního zákona, Ústava České republiky, sněmovní tisk 351, druhé čtení, a k tomu odpovídající ten samý tisk v třetím čtení – bod číslo 74.

A bod číslo 9, vládní návrh zákona o NKÚ, sněmovní tisk číslo 352, druhé čtení, a k tomu odpovídající v třetím čtení bod číslo 75.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to byly návrhy pana poslance Stanjury. Pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já chci jenom krátce reagovat na pana ministra Kalouska. Já nevím nic o tom, že by se v těchto otázkách hádala sociální demokracie. Ale co vím jistě, že ve vládě samotné jsou na tyto věci vždycky dva názory, proto máme dva státní tajemníky, proto máme dvě koncepce jedné zahraniční a evropské politiky... (Potlesk

poslanců ČSSD.) A proto máme dokonce dva názory na fiskální dohodu ve vládě. Tak chápete, že i jako opozice mám starost o vládu, která v tak zásadních věcech... Zřejmě často ani nemluví o těch věcech proto, protože by se vždycky ukázalo, že nemá jeden společný názor. To znamená, ta Sněmovna by mohla sloužit také jako fórum, kde byste si vyjasnili, kde vlastně vy sami stojíte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Paní poslankyně Halíková, prosím o slovo.

Poslankyně Milada Halíková: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji si požádat a navrhnout pevné zařazení bodu číslo 116, návrh zákona, kterým se mění volební zákony, a zákon číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 619/3 vracený Senátem. Navrhuji, abychom tento tisk pevně zařadili na zítřek, to je na středu odpoledne po již pevně zařazených bodech, tedy před prvními čteními. Děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, zeptám se ještě na případný další návrh k pořadu schůze. Pokud není, budeme hlasovat o těch, které zazněly nejprve z grémia.

Pevné zařazení bodů 99 a 100 jako druhý a třetí bod našeho dnešního jednání. Opakuji, že na tomto se shodlo dnešní dopolední grémium.

Zahajuji hlasování číslo 64. Táhá se, kdo souhlasí s tímto pevným zařazením bodů 99 a 100 jako druhý a třetí dnešní bod? Kdo je pro? Ještě jednou prosím zkuste – kdo je pro? A proti?

Hlasování číslo 64, přítomno 165, pro 126, proti 10, návrh byl přijat.

Druhým návrhem z grémia je žádost předsedy mandátového a imunitního výboru Bohuslava Sobotky o zařazení žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání pana poslance Otto Chaloupky, a to na dnešek jako čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování číslo 65, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přítomno 176, pro 164, proti 5, tento návrh jsme přijali.

Jenom upozorňuji, že pan poslanec Marek Šnajdr má náhradní kartu 52, pan poslanec Michal Hašek náhradní kartu číslo 53.

Nyní je zde ten sněmovní tisk 705-E, který grémium navrhuje zařadit na

14. června po bodu 101, to jest jako druhý bod po skončení písemných interpelací.

Zahajuji hlasování číslo 66, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 66, přítomno 179, pro 129, proti 25, návrh jsme přijali.

To byly návrhy z grémia, nyní k návrhům vašim.

Pan poslanec Jeroným Tejc navrhuje pevné zařazení bodu 37, sněmovní tisk 602, a bodu 47, sněmovní tisk 631, za dnes již pevně zařazené body, tedy jako pátý a šestý bod.

Zahajuji hlasování číslo 67. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 67 přítomno 180, pro 174, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan místopředseda Zaorálek navrhuje zařazení nového bodu Informace předsedy vlády České republiky o připravované pozici vlády na zasedání Evropské rady konané dne 28. 6.

Zahajuji hlasování číslo 68. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 přítomno 180, pro 82. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Marek Benda navrhuje pevné zařazení bodu 5, je to sněmovní tisk 615, za již pevně zařazené body na čtvrtek 14. 6. Na čtvrtek dopoledne, domnívám se. Ano.

Zahajuji hlasování číslo 69. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 69 přítomno 180, pro 146, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jiří Štětina navrhuje zařazení sněmovního tisku 593, bod 34, na dnešek po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 70. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 70 přítomno 180, pro 143, proti 21. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Zdena Horníková navrhuje zařazení nového bodu, a to sněmovního tisku 638 ve druhém čtení, do pořadu naší schůze. Zároveň žádá o pevné zařazení tohoto bodu na středu 13. 6. po pevně zařazených bodech. Jestli není námitka, nechala bych jak o zařazení nového bodu, tak o jeho pevném zařazení k projednávání hlasovat jedním hlasováním. Nikdo nic nenamítá.

Zahajuji hlasování číslo 71. Kdo je, prosím, pro? Proti?
V hlasování číslo 71 přítomno 180, pro 150, proti 3. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Bauer žádá o pevné zařazení bodu, je to sněmovní tisk 605, a to na čtvrtek 14. 6. jako třetí bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování číslo 72. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?
V hlasování číslo 72 přítomno 181, pro 99, proti 54. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka žádal o zařazení nového bodu s názvem Informace předsedy vlády České republiky na reakci vlády na zjištění NKÚ o hospodaření státního podniku státní lesy. Žádá o zařazení tohoto bodu na středu 13. 6. jako další bod po těch již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování číslo 73. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?
V hlasování číslo 73 přítomno 180, pro 88, proti 79. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Stanjura žádá o vyřazení bodu 17, sněmovní tisk 603, plus třetí čtení, bod 83, vyřazení bodu 8, sněmovní tisk 351, plus ve třetím čtení je to bod 74, a bodu 9, sněmovní tisk 352, a ve třetím čtení zároveň a to je bod 75. Není-li námitka, budeme hlasovat o všech vyřazeních v jednom hlasování.

Zahajuji toto hlasování, má pořadové číslo 74. Ptám se, kdo je pro vyřazení těchto bodů ve druhém a třetím čtení z pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 74 přítomno 180, pro 97, proti 53. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně... Je ještě kontrola hlasování, prosím o chvíli pozornosti...

Paní poslankyně Vladimíra Lesenská, prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Omlouvám se, vážené kolegyně a kolegové, hlasovala jsem ne, na sjetině mám ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 74. Zahajuji hlasování o námitce. Ptám se, kdo s ní souhlasí? Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 přítomno 181, pro 169, proti nikdo. Námitku jsme přijali.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrzích na vyřazení, které přednesl pan poslanec Stanjura.

Zahajuji hlasování číslo 75. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby body 17, 8 a 9 ve druhém a třetím čtení byly vyřazeny z pořadu schůze. Jsou to sněmovní tisky 603, 351 a 352. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 přítomno 181, pro 96, proti 76. Návrh byl přijat.

Ještě bude jedna kontrola hlasování. Je námitka? Není.

Paní poslankyně Milada Halíková navrhuje zařadit bod 116, je to sněmovní tisk 619/3, na středu, na zítřek 13. 6., odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 77. Kdo souhlasí s tímto pevným zařazením bodu 116. Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 přítomno 182, pro 125, proti 52. Tento návrh byl přijat.

To byly snad všechny návrhy, které byly předneseny v úvodu schůze. Tím jsme se tedy vyrovnali se změnami pořadu schůze.

Seznámím vás ještě s omluvou – z dnešního odpoledního jednání se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Jaroslav Krupka.

My zahájíme své jednání projednáváním bodu 98. Je to

98.

Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 /sněmovní tisk 698/

Prosím, aby tento materiál postupně uvedli ministr obrany Alexandr Vondra a místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Pana ministra Vondru prosím o slovo nyní.

Ještě jedna omluva, a to z rodinných důvodů se dnes omlouvá paní poslankyně Vlasta Bohdalová od 14 do 17 hodin.

Slovo má pan ministr Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, děkuji za slovo a dovolím si zde uvést návrh na působení našich ozbrojených sil a prostředků Ministerstva obrany v zahraničních operacích na další dva roky.

Vy, kteří situaci sledujete, víte, že stávající mandát vyprší ke konci roku, a vláda proto na společný návrh ministra obrany a ministra zahraničních věcí schválila v květnu nový mandát a nyní žádá obě komory Parlamentu o vyslovení souhlasu.

Pokud bych měl ten mandát charakterizovat, tak chci uvést především dva body.

Za prvé, předkládáme mandát znovu na dva roky, tak jak jsme historicky poprvé učinili v roce 2010, protože tato praxe se z našeho hlediska jednoznačně osvědčila. Umožňuje armádě lepší plánování a rozložení sil a

umožňuje diplomacii to také lépe zahraničněpoliticky komunikovat. Vyhýbáme se tím takovým těm situacím, jako si tady všichni dobře pamatujeme ke konci roku 2008, kdy nebyl mandát schválen a stávalo se to předmětem různých nedůstojných handlů.

Za druhé, charakteristika mandátu odpovídá dnešní zahraničněpolitické a bezpečnostní situaci. Klademe důraz na naše zahraničněpolitické priority, jsme vedeni snahou o maximálně koncepční a efektivní přístup, klademe důraz na kontinuitu našeho působení, ale zároveň jsme realističtí a reflektujeme naše možnosti, závazky i celkové mezinárodněpolitické dění. (V sále je trvalý hluk.)

A nyní pár slov k obsahu tohoto mandátu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, já vás nerada ruším. Dámy a pánové, prosím všechny, abyste věnovali pozornost projednávanému bodu. Všechny ostatní hovory přeneste mimo jednací sál.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji za větší klid. Přece jenom projednáváme působení našich vojáků v zahraničí, kde jde i o lidské životy, takže si myslím, že si to zaslouží trochu důstojnější průběh.

Nyní k obsahu mandátu. Operace ISAF má před sebou poslední dva roky. Roky 2013 a 2014. Po tyto dva roky předpokládáme, že těžiště našeho nasazení bude tak jako doposud v Afghánistánu, ale s tím rozdílem, že se bude měnit jak charakter té mise, a to transformací z jednotek převážně bojových na jednotky, které budou cvičit, a to jak afghánskou armádu, tak afghánskou policii. Zároveň se budou postupně snižovat počty našich vojáků.

My jsme tuto věc konzultovali jak mezinárodněpoliticky. Nedávno se sešel v Chicagu summit NATO, kde strategie k budoucnosti Afghánistánu byla hlavním tématem jednání. Jednali jsme o tom i v Afghánistánu na místě. Já jsem nedávno vedl delegaci do Afghánistánu a děkuji i zástupcům této komory Parlamentu, že se této cesty zúčastnili a sami mohli slyšet, do jaké míry a jak vysoce je ceněna účast našich vojáků, a to jak ze strany spojenců, tak ze strany představitelů afghánské vlády. A v neposlední řadě jsme mandát konzultovali i s opozicí. My jsme pozvali na Ministerstvo obrany zástupce Parlamentu i Senátu, přihlédl jsem k různým požadavkům a názorům, čili výsledná podoba našeho působení v Afghánistánu po dva předemné roky myslím odráží trend postupného snižování počtů. Konkrétní limity na rok příští je 539 osob a na rok 2014 340 osob, ale pokud se podíváte třeba na graf, který to ukazuje po kvartálech, tak vidíte, jak dochází k postupnému snižování až na hranici 150 osob na přelomu let 2014 a 2015.

Kromě Afghánistánu počítáme i s tím, že naši vojáci budou působit na západním Balkáně, kde v operaci KFOR počítáme s rozsahem v celkovém počtu do deseti osob, v operaci EU ALTHEA v Bosně a Hercegovině v celkovém počtu do tří osob. V protipirátské operaci EU ATALANTA do tří osob a v operaci na Sinaji MFO do tří osob.

Vůbec poprvé navrhuje zapojení do střežení vzdušného prostoru Islandu v roce 2014. Nejedná se o klasický air polishing, který známe z baltských zemí a trvá čtyři měsíce, tady je to pouze několikátýdenní mise. Hodláme také posílit naše působení ve velitelských strukturách jako výraz určité solidarity se spojenci v rámci NATO a Evropské unie. Tam se počítá s vysláním až do výše 40 osob. Dále tak jako pokaždé budeme přispívat i do Sil rychlé reakce Severoatlantické aliance a systému pohotovostního ujednání OSN. Číslo máte v bodu 9 předkládaného usnesení.

Pokud jde o finanční náklady, tak ty samozřejmě jednak odpovídají snižujícímu se počtu, ale zároveň jsou v nich zahrnuty náklady na dopravu domů z Afghánistánu. Čísla konkrétní čísla jsou nižší než v předcházejících letech, ale stále jsou poměrně vysoká: 1,6 mld. na rok 2013 a na rok 2014 je to 1,3 mld.

Co říci závěrem? Jde o působení našich vojáků, které, jak jsem řekl, dělá naší zemi velice dobré jméno, a ti lidé tam riskují své zdraví a životy mimo jiné proto, že reprezentují tuto zemi, mají českou vlajku na rukávě a bojují za naše zájmy a za naši bezpečnost a osobně se domnívám, že oni tam nejsou vysláni jednou politickou stranou, oni tam reprezentují republiku, Českou republiku, a to vynikajícím způsobem, a já proto prosím tuto ctěnou Sněmovnu, aby s jejich nasazením na roky 2013 a 2014 vyslovila souhlas. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní požádám o slovo místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jako spolupředkladatel projednávaného návrhu vítám, že materiál zohledňuje zahraničněpolitické a obranné priority České republiky. Současně respektuje naše možnosti a závazky, a to v souladu s aktuálním mezinárodním politickým vývojem, a mimo jiné i se závěry květnového summitu Severoatlantické aliance v Chicagu.

Z pohledu Ministerstva zahraničních věcí je klíčové i do budoucna udržet odpovídající úroveň zapojení České republiky v operacích a misích, a to jak primárně pod hlavičkou Severoatlantické aliance, tak i Evropské unie, jejíž aktivity jsou komplementárním příspěvkem k aliančním schopnos-

tem. Jde mimo jiné o budování solidarity se spojenci v Severoatlantické alianci a Evropské unii.

V souladu s aktuální bezpečnostní strategií České republiky je podíl na zajišťování mezinárodní bezpečnosti a stability naším strategickým bezpečnostním zájmem. Je však potřeba zmínit, že s vojenskou přítomností bylo dosud spojeno i poměrně výrazné zapojení České republiky do civilních rekonstrukčních a rozvojových aktivit, a to zejména prostřednictvím civilní části provinčního rekonstrukčního týmu v provincii Lógar. Na základě dohody afghánské vlády a mezinárodního společenství byl domluven scénář postupného ukončení této formy civilně vojenské spolupráce. Proto i Česká republika svůj provinční rekonstrukční tým do poloviny příštího roku uzavře.

To by však nemělo znamenat automatické snížení naší účasti na přímé podpoře společenského a ekonomického rozvoje Afghánistánu včetně stabilizace jeho rozpočtu. Naopak, nejen afghánská strana, ale naši mezinárodní partneři oprávněně očekávají, že dostojíme svým závazkům a budeme nadále pokračovat v započaté práci, jen jinou, standardnější formou, ať již jde o klasické formy zahraniční rozvojové spolupráce, přímé příspěvky do afghánských rozpočtů a programů, nebo o humanitární pomoc.

Je potřeba si uvědomit, že již od roku 2013 může Česká republika garantovat pouhých zhruba 20 mil. korun na zahraniční rozvojovou spolupráci, což by představovalo až čtyřnásobný propad oproti dosavadní účasti. Pokud by spolu se snížením vojenské přítomnosti automaticky a výrazně poklesl i rozvojový příspěvek, značně by tím utrpěl po několik let budovaný pozitivní obraz České republiky jakožto spolehlivého a efektivně fungujícího partnera a velká část dosavadních investic by tím byla nepochybně zmařena, a to nejen ve smyslu finančním. Určitě by utrpěly naše zájmy v oblasti případných na rozvojovou spolupráci přirozeně navazujících obchodních vztahů. Proto je nezbytné spolu se zdroji na podporu české vojenské přítomnosti v Afghánistánu nebo na přímou podporu afghánských ozbrojených složek hledat i zdroje, které by České republice v následujících letech umožnily udržet a garantovat určitou míru účasti na dalším civilním vývoji v Afghánistánu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi vlády. Vládní návrh projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 698/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pro obranu pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně.

Paní a pánové, dovoluji vám, abych vás seznámil se dvěma usneseními, které Poslanecká sněmovna k předložené materii přijala. Učinila tak na své 7. schůzi 6. června.

V prvním usnesení se věnovala výlučně vyslání našich vojáků do zahraničních misí. A zde výbor pro obranu doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s:

1. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v silách ISAF,
2. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci sil KFOR,
3. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci ALTHEA,
4. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany vyčleněných z 601. skupiny speciálních sil na ochranu zastupitelského úřadu v Kábulu,
5. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v misi MFO na Sinajském poloostrově,
6. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operačním velitelství operace Evropské unie NAVFOR ATALANTA,
7. vysláním příslušníků rezortu Ministerstva obrany k posílení velitelských struktur Organizace Severoatlantické smlouvy a Evropské unie,
8. vysláním sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandu a
9. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operacích Sil rychlé reakce NATO Response Force.

Celý text onoho usnesení vám samozřejmě přednesu ve chvíli, kdy o něm budeme hlasovat. Je podstatně rozsáhlejší, než co jsem přednášel v tuto chvíli.

Druhé usnesení, které k předmětné věci výbor pro obranu přijal: Výbor pro obranu doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit poděkování příslušnicím a příslušníkům Armády ČR za vynikající práci a reprezentaci České republiky v zahraničních operacích.

O těchto dvou usneseních se samozřejmě bude hlasovat odděleně už jen proto, že každé z nich vyžaduje jiné kvorum pro schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. S přednostním právem se do ní hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Dále je přihlášen pan poslanec Alexander Černý, Petr Hulinský, Jan Hamáček, Antonín Sedla. Slovo má místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní předsedkyně.

Ministr Alexandr Vondra tady řekl, že je to vážné téma a že bychom mu měli věnovat náležitou pozornost. Tak s tímto jeho výrokiem já vřele souhlasím, protože si taky myslím, že to je docela zásadní rozhodování o tom, kam pošleme své vojáky s těmi všemi riziky, která to samozřejmě s sebou nese. Proto mi ta debata také připadá důležitá.

Já vlastně z té řady misí, o které se tady rozhoduje, chci mluvit samozřejmě o té, která v této chvíli je nejvýznamnější, protože samozřejmě je v této chvíli nejrozsáhlejší a ještě zřejmě nějakou dobu bude. Takže já se budu soustředit především na tu, která zřejmě je spojena s největšími riziky a otazníky do budoucna. Já jsem tady k tomuto tématu také v minulosti vystupoval, takže vlastně tady navazuji na to, co jsem říkal v minulosti.

Možná si ještě vzpomenete, že jsem k této misi býval kritický, a tak mi dovoluji, abych nejdřív přivítal to, že vlastně jsme seznamováni s určitým harmonogramem stahování našich vojáků z mise v Afghánistánu. To samozřejmě mohu přivítat. Jenom bych rád řekl, že pokud jsme teď v takovémto poměrně významném bodu, že začínáme stahovat vojáky, tak je možná také čas si vzít z celé té několikaleté historie určité ponaučení a říci si, co z toho plyne pro podobné akce do budoucna. Já si nemyslím, že bych toho byl schopen sám, ale aspoň naznačím za sebe, co mi tam připadá důležité.

Myslím si, že se ukazuje, že je poměrně snadné, nebo snadnější se někde rozvinout vojensky. Problém je mít také jasno v tom, čeho tam chci dosáhnout, jaké mám strategické cíle a jestli jsem schopen je splnit. To se ukazuje být do budoucna osudové. Pokud se nepoučíme z této mise, tak to může být teprve fatální.

Já bych tady rád řekl, aby bylo jasno, že akci zahájenou Spojenými státy po 11. září 2011, zásah v Afghánistánu proti Al-Káidě, pokládám za oprávněný a myslím si, že dokonce jeho základní cíl byl v určitém zase ne tak dlouhém čase splněn. Al-Káida ztratila svou základnu v Afghánistánu a zároveň Talibanu bylo poměrně jasně dáno najevo, že spojení s Al-Káidou je něco, co se mu hodně nedoporučuje. Já myslím, že tohle poučení bylo zřejmé a vlastně to v tomto ohledu v té první fázi fungovalo. Možná tohle mělo být východisko pro dosažení nějaké bezpečnostní neutralizace prostoru Afghánistánu, protože v té době Spojené státy mohly diktovat Talibanu podmínky. A to je úplně jiná situace, vážení přátelé, než je dnes. Takže tehdy byla určitě vhodná chvíle, kdy mohly být stanoveny podmínky a mohly být vytvořeny podmínky pro tu neutralizaci té poměrně nebezpečné oblasti.

Nicméně mi připadá důležité to, že jsme se s tím nespokojili a že se zvolil ještě daleko ambicióznější cíl, a sice budování demokracie v Afghánistánu. A to si myslím je to, co si zaslouží pozornost a řekněme to shrnutí a poučení z toho.

Protože jaký je výsledek tohoto pokusu o budování demokracie? To byl pokus, který na sebe vázal značný vojenský byrokratický aparát, obrovské množství prostředků, a všichni dobře víte, že příjemcem poměrně obrovské finanční pomoci, z velké části z toho profitovala spíš poměrně dost zkorumpovaná, nebo masivně zkorumpovaná vláda a třeba také poradci, kteří tam inkasovali prostředky. A výsledky přitom samozřejmě nejsou a nebyly vůbec oslňující. Právě naše pozice dnes je vlastně po všem tom úsilí výrazně horší, než byla v době, kdy možná ta akce byla na kulminacním bodě a kdy ji bylo třeba už nějakým způsobem ukončit.

Jenom pro ty, kdo by chtěli získat představu o rozsahu korupce, tak vám připomenu, že v roce 2009 současný prezident Karzái převedl do Dubaje 2,5 mld. dolarů – on se svou rodinou a nejbližšími ministry, kteří hrabali společně s ním. Takže on samozřejmě pan Karzái je v současné době zřejmě daleko lépe zaopatřen pro eventuální exil, než byl jeho předchůdce Nadžibulláh v minulosti, a má tedy větší šanci uniknout tomu poměrně krutému osudu, který potkal jeho předchůdce Nadžibulláha.

Takže tím chci říci, že v této chvíli se bohužel obávám, že nebylo dosaženo těch strategických cílů, které byly předpokladem toho, abychom skutečně mohli mluvit o úspěšném konci. Pan Rasmussen, všiml jsem si, mluvil o tom, že zůstaneme do úspěšného konce. Dneska si je dobré ujasnit, co bychom za ten úspěšný konec považovali. Jasnější je pro mě to, co řekl prezident Obama, který řekl, že po roce 2014 afghánská válka skončí. Tak si řekněme, jaké budou asi zřejmě výsledky. Ono je to stejně zajímavé takto vyhlašovat konec dopředu, protože člověk v těchto věcech úplně jistě neví, kde budeme na konci roku 2014. Nicméně to, co si myslím, že je hlavní problém, je, že se nepodařilo dosáhnout těch cílů, které jsme si vlastně i ve vojenské oblasti a v oblasti zvládnutí situace tohoto státu předsevzali. Především mám na mysli, že se nepodařilo dosáhnout centralizace moci v Afghánistánu, ovládnutí místních vojenských velitelů, nepodařilo se likvidovat nebezpečí znovuoživení, znovuoobnovení pozice Talibanu v afghánské společnosti. To je evidentně to, co mělo zabránit fragmentaci Afghánistánu do budoucna, a toho se prostě nepodařilo dosáhnout. A to je dost důležité, protože dneska je NATO v Afghánistánu vlastně jedinou silou, která udržuje zdaní jednotného afghánského státu.

Odborníci předpokládají, že pokud stáhneme zahraniční vojska definitivně, dojde k dezintegraci Afghánistánu a jeho dělení na menší celky ovládané místními vládci. Scénář, pokud se naplní, tak je samozřejmě nejasná budoucnost afghánské armády, která podle našich záměrů má převzít odpovědnost za bezpečnost země. Nicméně tady se potom klade otázka, kdo bude vlastně příjemcem oněch 4 mld. dolarů západní pomoci určené na financování afghánské armády a policie, pokud bude takto probíhat fragmentace země. To jsou podle mě dost těžké otázky a tam je vidět,

že předvídání nějakého úspěšného konce je v této chvíli poměrně dost odvážné, protože já si ho úplně představit neumím.

Proto si myslím, že je důležité si tady tyto scénáře, ten průběh událostí, opakovat, aby se chyby v budoucnosti neopakovaly znovu. Myslím si, že si to nemůžeme dovolit. Myslím si, že není ani tak jednoduché zvládnout teď to stahování vojáků, to si uvědomuji. Proto se domnívám, že nějaké rychlé stahování v ranku jednoho roku, jak jsem také někde zaregistroval, by nebylo příliš realistické. Dokonce se domnívám, že i ten francouzský záměr rychlého stáhnutí nemusí být jednoduše realizovatelný a i pro francouzské vojáky může být problém zvládnout to v tak krátkém čase. Takže to se prostě uvidí, jak to bude. Tím chci říci, že tady nebudu tvrdit, že se to všechno má zvládnout nějak daleko rychleji. Myslím si, že to opravdu není jednoduchý proces.

Myslím si také, že jednoduchý nebude ani návrat vojáků často do normálního života, a chtěl bych to tady zmínit proto, že bych byl rád, kdyby se na ty vojáky pamatovalo s určitou resocializací a zvláště těm, kde je předpoklad, aby se jim pomohlo vrátit se do normálního života. Neříkám to tady jenom jako nějakou kosmetiku, myslím si, že to je obtížná věc, nejednoduchá a vážná. Pokud mi to někdo nevěří, tak jenom vzpomenu to, co si pamatuji, myslím, že se to stalo někde v Chomutově, přepadení banky, bylo to před pár lety, našimi bývalými profesionálními vojáky z mise v Balkánu. Já to říkám prostě se vši vážností, že takové problémy tady mohou být a je důležité při postupném stahování většího množství vojáků na to myslet. Myslím si, že to je věc důležitá a i takovýmto způsobem je třeba při tom stahování i na tyto věci myslet.

Nemohl jsem tady víc než naznačit, co je pro mě důležité, o čem je důležité se bavit v souvislosti s touto další etapou, ale samozřejmě že беру stahování i harmonogram jako určitý realistický plán a v tomto případě myslím poprvé mám podporu pro to, protože si myslím, že akce samotná je jediná možná. Otazník podle mě ale je, co bude dále. To si myslím, že zdaleka tak jisté není. Přál bych si nicméně, aby i to naše stahování proběhlo pokud možno bez nějakých vážných ztrát a abychom to zvládli co nejlépe z hlediska zdraru zdraví našich vojáků.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi. Prosím nyní o slovo pana poslance Alexandra Černého.

Poslanec Alexander Černý: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se také vyjádřil k téhle, jak už několik lidí zdůraznilo, významné materii. Ona je významná mimo jiné i tím, že ji předkládají dva ministři.

Já si dovolím jenom připomenout, že už je to podruhé, co návrh na působení sil a prostředků resortů Ministerstva obrany v zahraničních operacích se předkládá na dva roky s výhledem na rok třetí. Naprosto chápu, že vojáci jsou s tímto postupem spokojeni, mohou v této oblasti, nebo alespoň v této oblasti trochu plánovat. Pro nás to ale znamená, že máme daleko delší lhůtu pro to, abychom se k těmto citlivým otázkám mohli vyjadřovat – místo roku zpravidla dva.

Na výboru pro obranu mě zaujalo, že pan ministr zahraničních věcí spojil projednávání této materie s otázkou rozpočtu armády na příští rok, jako kdyby měl obavy o zajištění obranyschopnosti, a motivovalo mě to k tomu, abych vám sdělil na toto téma a v této souvislosti několik slov.

Už hodně let je naprosto dominantní misí Armády České republiky naše nasazení v Afghánistánu. V tomto předloženém tisku tomu není jinak. Dnešnímu projednávání předcházely některé kroky, o semináři už řeč byla, ale v únoru 2012 byl zpracován materiál Strategie působení České republiky v Afghánistánu v letech 2012 až 2014, kde se mimo jiné píše: "Působení Armády České republiky je závislé především na vývoji bezpečnostního prostředí v nadcházejícím období, schopnostech centrální vlády i vlád provinčních spravovat území a provádět potřebné reformy a v neposlední řadě na rozhodnutí klíčových partnerů, zejména Spojených států. Z těchto důvodů je nutné, aby Česká republika byla flexibilní a schopná přizpůsobit své aktivity vývoji situace."

Předložený materiál se pro změnu zase odvolává na solidaritu se spojenci v Alianci. Je dobré vědět a připomínat si, kdo rozhoduje o zahraničněpolitických a vojenských aktivitách České republiky. Čtvrtého dubna letošního roku bývalý náměstek ministra obrany v Reaganově administrativě a dnes konzervativní republikánský analytik Lawrence Korb zveřejnil článek, který nesl titul Je čas nechat Karzáiho, aby nás vykořistil. Korb napsal, že Spojené státy si od roku 1945 vedou mnohem lépe v zahajování válek než v jejich uspokojivém zakončování. Tvrdí, že pro Spojené státy by bylo nejvýhodnější, aby byly co nejdříve donuceny k odchodu z Afghánistánu.

Podle průzkumu, který provedly na jaře Washington Post a ABC News a který byl zveřejněn v dubnu, se pouze 30 % obyvatel Spojených států domnívá, že afghánská válka stojí za to, aby se v ní bojovalo. Dokonce i většina republikánů s tím souhlasí. Velkou roli v tom jistě hrají ztráty na straně Američanů a astronomické náklady na afghánskou válku, které nekorespondují se snahou republikánů zásadně snížit výdaje. Ostatně ukončit válku rozhodně není laciná záležitost. Spojené státy chtějí do konce tohoto roku stáhnout asi 23 tisíc vojáků. Každý kamion, který přejede přes afghánsko-pákistánskou hranici, je ale stojí na pět tisíc dolarů a možná bude hůř. Vztahy mezi Spojenými státy a Pákistánem se už delší do-

bu zhoršují a minulý týden skutečně návštěva ministra obrany USA Leo Panetty v Afghánistánu rozhodně zlepšení vztahů neavizovala.

Prezident Karzái 18. března řekl: Afghánistán je poselství dvěma demony – Taliby a Američany. New York Times citovaly anonymního evropského diplomata, který k tomu dodal: Nikdy v dějinách neutratila žádná supervelmoc tolik peněz, neposlala do země tolik vojáků a přitom neměla tak malý vliv na to, co říká a dělá její prezident. Prezident Karzái ale musel reagovat na sérii excesů Aliance. A excesů, které ani po jedenácti letech marného snažení o hmatatelný úspěch neubývá. Průvodním jevem tohoto snažení je několik tisíc mrtvých Afgánců každý rok. Například list Guardian odhaduje, že v důsledku vojenských operací bylo zabito na 40 tisíc lidí. V posledních měsících musela každým otrást série fotografií a informací o tom, co američtí vojáci napáchali: američtí vojáci močící na mrtvolu povstalců, přiznání existence jednotky smrti, jež zabíjela afgánské civilisty kvůli trofejím, pálení Koránu na vojenských základnách, masakr 16 civilistů, včetně žen a dětí, 38letým seržantem z Washingtonu a řada dalších nepřehlédnutelných excesů, z nichž mnohé mají charakter válečných zločinů.

S touto praxí ostře kontrastuje působení našich vojáků, kteří jsou hodnoceni jen v superlativech, i když i mezi nimi se v minulosti našlo několik jedinců, kteří se nevyhnuli prohřeškům, které ale s řaděním Američanů nejsou naprosto srovnatelné. Jaký div, že americká mírová jednání s Talibanem po tom, co Američané předvedli letos na jaře, selhala a následovala série koordinovaných útoků na Kábul a jiné části země. Předtím ale prezident Obama stihl na letecké základně v Bagrámu na začátku května pronést projev o tom, že se válka chýlí ke konci. Pro jistotu ale hned nato podepsal v Kábulu s prezidentem Karzáím smlouvu, na základě které američtí vojáci v Afghánistánu zůstanou do roku 2024.

Pokud se ČR flexibilně přizpůsobí, jak se předpokládá v dokumentu, z něhož jsem citoval v úvodu, je pravděpodobné, že se o afghanizaci naší stále se zmenšující armády bude hovořit ještě několik let. A to je to, o čem tu běží. Zmíněný proces afghanizace naší armády je z vojenského hlediska rozporuplný. Mimo jiné znamená, že jsme armádu budovali v posledních letech především proto, aby obstála v misích. Toto heslo měl ve štítu prakticky každý ministr obrany za poslední léta. Dnes máme armádu dobře vybavenou a vyzbrojenou, bojové zkušenosti vojáků jsou značné. Je však otázka, za jakou cenu ji máme, co jsme za to zaplatili a jak dlouho nám to vydrží.

Resort obrany je stejně jako ostatní resorty vystaven kruté redukční dietě. Každou chvíli jsme informováni o omezování některých činností. Ruší se útvary a letecké základny, optimalizují – rozuměj redukují – vojenské újezdy, omezuje se výcvik, přestávají se obnovovat některé zbraňové

systemy důležité například pro zajištění protivzdušné obrany státu. Prakticky jedinou opravdu zajištěnou činností armády tak zůstávají zahraniční mise. Přitahují na sebe akvizice nové techniky a zbraní využitelných především v zahraničních operacích. Tomuto trendu odpovídá i výcvik. Piloti vrtulníků vyslaní do Afghánistánu se bez výcviku ve srovnatelných velmi náročných podmínkách nemohou obejít, ale to v případě afghánské mise platí téměř o všem. Finanční nároky na zajištění takových extrémně náročných činností jsou nesrovnatelně vyšší než na běžný výcvik. Kalkulace nákladů na zajištění misí uvedená ve sněmovním tisku číslo 698 tak představuje jen zlomek skutečné ceny, kterou český daňový poplatník zaplatí za flexibilní postoj k požadavkům Aliance a zejména Spojených států na naše další angažmá v zahraničí.

V prvním desetiletí tohoto století se rozpočet kapitoly Ministerstva obrany pohyboval nad 50 miliardami ročně. Nejštědřejší byl v roce 2009, kdy dosáhl téměř 56 miliard. Mandatorní výdaje tehdy tvořily 43 %, programové financování 30 % a ostatní běžné výdaje 26 %. Téměř ideální stav. Generálové by rádi viděli rozpočet ještě vyšší a hlavně potřebují stabilitu, aby každý rok nemusel být přijímán nový strategický dokument se zdůvodněním, že nový, samozřejmě nižší zdrojový rámec neumožňuje, v co doufali. I ve finančně šetrném roce 2009 už ale byl problém ufinancovat všechny aktivity především v souvislosti se zahraničními misemi. Česká armáda je ve své současné velikosti prostě postavena na rozpočet nad 50 miliard. Bude-li o pětinu nižší a bude-li toto podfinancování pokračovat, tak pak nezbude, než přistoupit k dalšímu snížení počtu lidí a techniky.

Letošní rok vojáci hospodaří se 43,5 miliardy a při schvalování rozpočtu se počítalo s výhledem na rok 2013 ve výši 38,8 miliardy. Jaký bude skutečně, to uvidíme za pár týdnů. Dramaticky se ale už teď zhoršuje skladba výdajů. Mandatorní výdaje se blíží k 60 % a na rozvoj a výcvik zbývá stále méně prostředků. Vláda vůbec nepřipouští, že by její prioritní úkol zajistit mise byl i za těchto podmínek nesplněn. Dlouhodobě však dochází k tomu, že jsou omezovány činnosti vedoucí k zajištění obrany-schopnosti státu. Rezignace na udržení a obnovu některých schopností může mít pro obranschopnost země fatální následky. Ztráta některých schopností armády je nevratná. Rozhodně ne v reálném čase a za přijatelných finančních nákladů. Pokud nedojde ke změně orientace v budování armády prioritně na zajištění obrany země, bude na místě začít uvažovat mj. i o změně názvu rezortu, například na Ministerstvo zahraničních operací, ale i to byl platilo jen krátkodobě.

Mnohokrát jsme zdůrazňovali, že máme zásadní výhrady proti našemu vojenskému angažmá v Afghánistánu. Jsme přesvědčeni, že tamní situace nemá vojenské řešení. Bojovat proti terorismu převážně vojenskými prostředky je kontraproduktivní. Náklady, které mezinárodní společenství

včetně ČR vynaložilo na skutečnou pomoc, obnovu a rozvoj Afghánistánu, jsou nepatrným zlomkem obrovských částek utracených za toto válečné dobrodružství.

"Po jedenácti letech zůstává bezpečnostní situace v Afghánistánu nestabilní," konstatuje se v projednávaném sněmovním tisku. Sám fakt, že i do budoucna počítáme s tím, že naši ambasádu budou v hlavním městě Kábulu střežit příslušníci speciálních sil, je symbolický. Kolik zastupitelských úřadů ve světě potřebuje takovou ochranu?

Přesto jsem proti předchozím letům jistou terminologickou novinku zaznamenal. V důvodové zprávě předloženého tisku se používá termín tranzice. Dá se také nahradit výrazy přechod, předávání, transformace, druh mutace, moment zlomu. Musím ale přiznat, že daleko nejpečlivěji na mě působí výklad kolegy Vidíma. Ten při projednávání misí ve výboru pro obranu slovo tranzice přeložil asi takto: do konce roku 2014 chceme v Afghánistánu skončit, ale tak úplně nám to nevěřte.

Dovolte, abych vás jménem poslanců KSČM ujistil, že vám tak úplně opravdu nevěříme a že tranzici našeho postoje k vojenskému angažmá v Afghánistánu očekávat rozhodně nemůžete a že plánové snižování počtů považujeme za naprosto neskutečné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní prosím o slovo pana poslance Petra Hulinského, dále je přihlášen pan poslanec Jan Hamáček.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dnes projednáváme vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013–2014 a výhled na rok 2015. V tomto návrhu je zásadní otázkou především další působení naší armády v Afghánistánu v letech 2013 a 2014. V návrhu je přitom jasné, že naše angažovanost se postupně chýlí k závěru. Nechci se příliš rozebírat v početních detailech, ale je jasné, že armáda má jasný cíl: stáhnout se z afghánské operace bez materiálních a lidských ztrát.

Snižování počtů českých vojáků a jejich stahování souvisí s celkovou strategií NATO, která byla potvrzena na jeho posledním summitu v Chicagu, stáhnout misi v Afghánistánu do konce roku 2014 a předat odpovědnost za bezpečnost země do rukou samotných Afghánců, afghánské národní armády a policie.

Myslím si, že v souvislosti s ukončováním této mise postupně nastává čas i pro vyhodnocování toho, jak tato mise přispěla ke zvýšení bojeschopnosti naší armády, jaké pozitivní, ale i negativní zkušenosti si z mise armáda

odnáší. Bude to v mnoha ohledech velmi důležité i pro budoucnost budoucích misí. Nyní sice mnozí politici i vojáci i bezpečnostní experti hovoří o tom, že po Afghánistánu nebude existovat příliš politické vůle k nasazení vojáků v misi podobné, jako je afghánská. Důvodem je i to, že dochází ke snižování bojové schopnosti především armád evropských členských zemí NATO s ohledem k rozsáhlým rozpočtovým škrtům v obranných rozpočtech vyvolaným dopady ekonomické krize. Jenže bezpečnostní hrozby mohou takovou představu korigovat a je možné, že bude potřeba v blízké budoucnosti opět uvažovat o silnější vojenské angažovanosti NATO či Evropské unie v některých regionech.

Je zřejmé, že značná část kapacit armády je soustředěna právě na zajišťování afghánské mise, a to včetně rozvojových a výcvikových projevů. Dokonce jsou tomuto stavu přizpůsobeny i řídicí procesy, organizační struktura armády a Generálního štábu Armády České republiky. Vedení armády tak stojí před úkolem adaptovat se co nejdříve na nové potřeby a cíle bezpečnostní a branné politiky NATO a Evropské unie. Věřím, že k tomu může přispět i nový náčelník Generálního štábu generálporučík Petr Pavel.

Jedno je ale v případě Afghánistánu pro armádu velmi důležité. Naši vojáci obstáli v dlouholeté afghánské misi se ctí, a proto je třeba našim vojákům za vzornou reprezentaci České republiky poděkovat. Osobně také přeji všem těm, kteří v Afghánistánu povedou naši misi do finíše, aby se do vlasti vrátili zdraví a v pořádku, a tento tisk podpořím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Hamáčka, dále je přihlášen pan poslanec Antonín Sedla.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že je velmi dobře, že vláda tímto dokumentem dává najevo, že se rozhodla jít cestou racionalizace účasti našich vojáků v zahraničních misích. Afghánistán, který je hlavním tématem této debaty, je místem, kde dnes působí přes 600 českých vojáků, a představuje tedy hlavní působiště našich ozbrojených sil v zahraničí. Nicméně mimo to naši vojáci působí v řadě dalších částí světa, a jakkoli jde o spíše symbolická čísla, tak i tito vojáci si zasluhují naší úctu stejně tak jako jejich kolegové v Afghánistánu.

Předkládaný vládní návrh, který dnes diskutujeme, který se týká prodloužení účasti našich vojáků v zahraničních misích na období příštích dvou let, v mnohém, a zejména v té hlavní části, tedy v Afghánistánu, reflektuje připomínky a postoje sociální demokracie a mě to těší. Jakkoli by si sociální demokracie dokázala představit ještě ambicióznější, ještě možná rozsáhlejší stahování našich vojáků z Afghánistánu, tak tento návrh jde jednoznačně správným směrem. On počítá s postupným stažením našich

vojáků z mise ISAF ke konci roku 2014 a s ukončením našeho působení v této mezinárodní misi.

Jak jsem již řekl, my jsme vyzývali k mnohem ambicióznějšímu harmonogramu a dokázali bychom si jej představit, a současně je ale také potřeba říci, že bychom upřednostnili a upřednostňujeme větší důraz na humanitární aspekt našeho působení v Afghánistánu. Nicméně respektujeme, že se vláda rozhodla jít tímto směrem, a dá se říci – nemusí přšet, stačí když kape.

Nicméně je potřeba si říci, že za víc než deset let působení v Afghánistánu mají naši vojáci být na co hrdí, ale přes nepochybné úspěchy, kterých se podařilo dosáhnout zejména v tom hlavním místě naší odpovědnosti, to je tedy provincie Lógar, kde působí náš provinční rekonstrukční tým, tak nemůžeme úplně zavírat oči před některými dlouhodobě destabilizujícími trendy.

Je evidentní, že vládě v Kábulu se jen velmi těžce daří upevnit kontrolu nad územím státu, zejména ve venkovských oblastech, a počet povstaleckých útoků stále roste, respektive minimálně nepolevuje, a to je zčásti i díky velmi propustné hranici s Pákistánem. Všudypřítomná korupce může jen těžko upevnit důvěru Afghánců, natožpak mezinárodních donorů, včetně České republiky, kteří podporují vládu současného prezidenta Hamída Karzáiho, a zároveň se ukazuje, že přes veškeré, velmi masivní nasazení vojenské síly se zcela nepodařilo potlačit hnutí Taliban a přidružené bojové skupiny. Tato draze vykoupená lekce jasně dokazuje, že v podobných konfliktech je nutno klást důraz také na získání náklonnosti lokální populace prostřednictvím humanitárních a rekonstrukčních programů.

A pokud mluvíme o situaci v Afghánistánu, tak je potřeba zmínit ještě jeden aspekt a to je situace a role jeho souseda, a to Pákistánu. Já jsem bytostně přesvědčen, a věřím, že pan ministr to nebude rozporovat, že klíč k řešení afghánské situace není úplně a stoprocentně v Kábulu, ale z velké většiny je potřeba ho hledat v Islámábádu. A pokud s nepodaří přesvědčit současné vedení Pákistánu o tom, že stabilní a funkční Afghánistán není pro Pákistán hrozbou, ale spíše možností uklidnění situace v regionu, tak i přes masivní nasazení sil a prostředků jak vojenských, tak ekonomických nebude možné situaci v Afghánistánu stabilizovat. A to je něco, co jsem ve vystoupení ministrů obrany a zahraničí nenašel, a popravdě řečeno, ani jsem to nenašel v krocích české diplomacie. Prostě my se nemůžeme tvářit, že Afghánistán je izolovaný problém a že pákistánská diplomacie a další složky pákistánské vlády v tom nehrají žádnou roli.

Toto zběžné hodnocení angažovanosti mezinárodních sil v Afghánistánu je nejen úzce spojeno s účelem a smyslem předkládaného dokumentu, ale také se dotýká budoucího nasazení našich vojáků v zahraničních misích za horizontem roku 2014. My totiž do budoucna bu-

deme muset mnohem více zvažovat, jak, kde a za jakých podmínek budeme moci nasadit naše vojáky, ve světle čím dál více omezených zdrojů a schopností – o tom tady mluvili moji předchůdci. To je bohužel realita, do které naše ozbrojená síla přivedla i současná vláda svou politikou plošných a často nerozvážených škrťů. Tady prostě platí ten argument, že Armáda České republiky je nastavena na rozpočet 50 mld., a pokud má k dispozici méně, tak jenom projíždá svoji budoucnost, resp. není schopna plnit ani základní funkce, mezi které patří i reprodukce majetku, techniky a schopností.

Já jsem přesvědčen, že do budoucna budeme v případě rozhodování o vyslání našich vojáků do zahraničí muset věnovat zvýšenou pozornost dvěma hlediskům.

Za prvé musíme velmi dobře zvažovat veškeré faktory a vlivy při plánování budoucího angažmá české armády v zahraničí. Nasazení našich vojáků už z podstaty věci bude součástí nějakého širšího mezinárodního úsilí, a proto bude velmi pečlivě potřeba definovat jak konkrétní cíle, tak postupy a mechanismy jejich naplňování, ale také postup ukončení této mise, jakéhosi exit strategy v případě, že některé z klíčových komponentů a argumentů, proč tam ty vojáky posíláme, nebude naplněn. Tím kritériem nesmí být jenom a pouze naše spojenecké závazky, ale také adekvátní vyhodnocení toho, jak se ta či ona zahraniční mise vztahuje k našim národním zájmům. Je evidentní, že naši vojáci budou muset jít do akce s jasným a nezpochybnitelným mandátem. Oni totiž mají právo nejen znát důvody pro své nasazení, ale také přesné cíle a způsob jejich naplňování. Komplexní zahraniční mise si v budoucnu asi velmi těžko budou moci dovolit nejistotu, která by pramenila z absence těch předpokladů, o kterých jsem mluvil.

Za druhé se dá do budoucna očekávat, že čeští vojáci budou čím dál tím více působit v misích složených z vojáků z mnohem širšího uskupení států mimo euroatlantický prostor. To si podle mého názoru vyžádá nejen jasně definovaný mandát, nejlépe prostřednictvím mezinárodní shody v podobě rezoluce Rady bezpečnosti OSN, ale také schopnosti našich vojáků kooperovat s jednotlivými vojenskými kontingenty z armád nečlenských států Aliance.

Já bych rád proto využil tuto příležitost a vyzval vládu k zahájení širší debaty o podmínkách a obecných politicko-strategických parametrech pro případné nasazení našich vojáků v zahraničních misích. Jsem přesvědčen, že diskuse na toto palčivé téma by měla probíhat nejen s aktivním zapojením opozice, ale také odborné a široké veřejnosti.

Závěrem mi dovolu říci, že jsem přesvědčen, že ve vztahu k afghánské misi musí platit jedno: společně jsme přišli a společně odcházíme. Jsem rád, že materiál, který nám je předložen, toto reflektuje. Je to důstojný způsob ukončení našeho angažmá v této velmi těžce zkoušené zemi, je to

způsob, který naše angažmá ukončí v souladu a ve shodě se spojenci, a je to tak dobře. Já proto tento materiál podpořím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Antonín Sedá má slovo. Poté je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, vláda po projednání ve výboru pro obranu předkládá návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015.

Své vystoupení bych rozdělil na dvě části, ve kterých se zaměřím zejména na misi ISAF v Afghánistánu a výstavbu sil rychlé reakce NATO. V té první bych se vyjádřil ke strategii působení České republiky v Afghánistánu do roku 2014 v obecné rovině, v té druhé si dovolu pár poznámek ke konkrétnímu návrhu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, možná si vzpomenete na má vystoupení v minulosti, kde jsem ještě před rokem 2010 zdůrazňoval nutnost zvýšit posilování výcvikových aktivit afghánských národních bezpečnostních sil a apeloval jsem na zvýšení aktivit na rekonstrukční rozvojové aktivity. Jsem rád, že současné pilíře zapojení naší země v Afghánistánu reagovaly na moje připomínky, zejména v oblasti rekonstrukčních a rozvojových aktivit v provinčním rekonstrukčním týmu Lógar a v posilování výcviku v rámci operačního poradního a styčného týmu a v národním výcvikovém centru policie.

Vítám zapojení České rozvojové agentury do procesu monitoringu a vyhodnocování rozvojových projektů provinčního rekonstrukčního týmu. Pouze nerozumím tomu, že vláda nepředpokládá provádět rozvojovou činnost v provincii Lógar po roce 2014, a to přesto, že i po ukončení činnosti provinčního rekonstrukčního týmu bude v této provincii působit druhý vojenský poradní tým. Tohle bych potřeboval vysvětlit.

Podporuji postupné navyšování finančních prostředků na pomoc až na 21 mil. Kč v příštím roce. Přesto se domnívám, že další finanční prostředky určené na podporu projektu nevládních organizací neodpovídají významu této pomoci.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v roce 2011 byl zahájen proces postupného předávání odpovědnosti za bezpečnost afghánské straně na základě společného rámce, který byl přijat v roce 2010 v Kábulu. K tomu je nutno vybudovat a vycvičit cílový počet afghánských bezpečnostních sil v počtu 352 tis. osob, z toho počtu 190 tis. příslušníků afghánské národní armády a 157 tis. příslušníků afghánské národní policie. V současné době

schází téměř ještě 20 tis. osob. Základním problémem bude udržitelnost těchto sil zejména z pohledu zajištění nákladů na jejich činnost. Pokud jsou odhadovány tyto náklady ve výši 4 mld. amerických dolarů ročně, pak Afghánci mohou poskytnout pouze čtvrtinu této částky.

Dalším problémem je nutná transformace mise ISAF po roce 2014 na misi podpůrnou a monitorovací, jejíž časové působení je odhadováno až do roku 2025.

Vážení zákonodárci, návrh působení sil a prostředků v roce 2013 počítá pro misi ISAF s počtem do 539 osob pro první čtvrtletí, s poklesem na konci roku na 354 osob. V roce 2014 do 340 osob v prvním čtvrtletí a s poklesem na konci roku na 166 osob. Náklady na tyto mise jsou vyčísleny na 1,6 mld. v roce 2013 a 1,3 mld. v roce následujícím. Osobně jsem přesvědčen, že s ohledem na naši ekonomickou situaci a na velikost naší armády se za náš podíl v misi ISAF nemusíme vůbec stydět. Na jednoho českého vojáka v lednu tohoto roku připadalo méně než 17 tis. občanů České republiky, což odpovídá účasti Poláků či Italů. Máme větší zapojení než Řekové, Němci, Francouzi, Maďaři či Belgičané. Je otázkou, zda bychom neměli navrhované počty našich vojáků ještě více snížit, a to zejména s ohledem na tíživou finanční situaci v české armádě a s ohledem na plánované ukončení činnosti provinčního rekonstrukčního týmu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě mi dovoluťte poznámku týkající se sil rychlé reakce NATO. Pro rotaci NRF 2013 se navrhuje vyčlenit do 766 osob. Toto úkolové uskupení bude složeno z různorodých kontingentů, jednotek či skupin příslušníků naší armády a v případě nasazení jsou odhadovány potřebné finanční prostředky až na 2 mld. Kč. V roce 2014 mohou náklady dosáhnout 767 mil., pokud budou síly s účastí do 302 osob nasazeny. Všichni víme, že se zhoršuje bezpečnostní situace v řadě zemí, kde již jednotky či pozorovatelé NATO působí. Předpokládám, že tyto finanční prostředky v případě nasazení nepůjdou z rozpočtu kapitoly 307, ale z rozpočtové rezervy státního rozpočtu.

Poslední poznámka se týká výhledu na rok 2015. I když připustím, že v současné době není jasné, jak bude vypadat podpůrná monitorovací mise v Afghánistánu, přesto předpokládaných 150 osob se mi jeví jako vysoký počet. Zároveň vláda plánuje pro tento rok a pro rotaci sil rychlé reakce vyčlenit do 1541 osob. Mohu rozumět tomu, že armáda hodlá zvýšeným výkonem svých jednotek zachovat schopnosti naší armády, ale přesto se mi jeví tento závazek jako příliš ambiciózní.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, Armáda České republiky je v současné době v dobré kondici, ať už se jedná o kvalitu personálu, či výzbroje. Mimochodem, je to právě dáno dlouholetým zapojením českých vojáků v zahraničních misích, zejména v misi ISAF. Ovšem na druhou stranu je rozpočet stále krácen a již dnes existuje oprávněná obava o

udržitelnosti počtu a schopnosti naší armády, a to hned v blízké budoucnosti.

Hovoří se dokonce o snižování politicko-vojenských ambicí České republiky a o snižování schopností armády. Tady chci apelovat na současnou vládu, aby si uvědomila, že přijatá bezpečnostní strategie České republiky nesmí zůstat pouze kusem papíru, ale že je zodpovědností vlády i zajistit zdroje pro plnění úkolů jak vnitřní, tak vnější bezpečnosti naší země.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, vám, pane kolego, prosím nyní pan poslanec Jiří Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, vždy jsem vystupoval v posledních letech k této problematice, bohužel musím říci, že vláda, vládní většina, tím, že se vlastně o této problematice jedná jednou za dva roky, trochu zkrátala možnosti se k této věci vyjadřovat. Myslím si, že dvouleté periody projednávání zahraničních misí nejsou dobré, protože i během roku se může situace na bojišti, když to tak řeknu, velmi dramaticky změnit.

Američané chtějí odejít, je to jejich vnitropolitické hledisko, které je rozhodující, protože v tomto roce budou prezidentské volby, volby do Kongresu Spojených států, takže je zřejmé, že je to jejich politická priorita. Žádný americký prezident, který dlouhodobě neuměl vyváznout z nějakého přetrvávajícího konfliktu, prostě nebyl znovu zvolen. Stalo se to i například Lyndonu Johnsonovi, který v roce 1964 byl zvolen grandiózní většinou amerických občanů a za čtyři roky se ani neodvážil kandidovat. Myslím, že prezident Obama si velice dobře toto uvědomuje.

Francouzi chtějí odejít rychleji. Myslím, že prezident Hollande, jak to vypadá, dostane v tom druhém kole voleb do dolní komory francouzského parlamentu jasný mandát, který toto jeho stanovisko jenom potvrdí.

Ta akce v Afghánistánu vítězstvím není a nebude. Říkám to ještě velmi šetrně. Afghanizace konfliktu, to slovo odvozují od slova vietnamizace, které neradi používáme, protože prostě vietnamizace konfliktu znamenala začátkem sedmdesátých let ponechání spojence Spojených států tak trochu tváří v tvář vojensky mnohem lépe připravenému soupeři a skončilo to – jak, to všichni víme.

NATO čeká obrovská logistická operace, největší v dějinách NATO. Bude přepravováno z Afghánistánu 130 tisíc vojáků, z toho 90 tisíc Američanů, během relativně velmi krátké doby. Pákistán – to tady bylo zmíněno v jednom z vystoupení a myslím, že je potřeba tohoto podařeného spojence, který je spojencem vždy, když se mu to hodí, také zmínit – chce 5 tisíc dolarů za kontejner. Jen tak mimochodem, těch přepravních

kontejnerů je tam 120 tisíc, je tam 70 tisíc vozidel, tanků, transportérů, takže bude to ohromná operace a já si myslím, že NATO už dnes čelí logistické noční můře.

Po roce 2014 se členové NATO mají složit na řekněme jakési odstupné pro Afghánistán, pro afgánskou armádu – 4,1 miliardy dolarů ročně. Z tohoto hlediska náš příspěvek 1 milionu dolarů ročně považují za příspěvek ve šťastné výši. Domnívám se, že pokud z toho vyklouzneme s touto cenou, tak to vlastně není zas tak špatné.

Francouzi sdělili, a asi nebudou sami, že pokud nebudou vědět, jak je s penězi zacházeno, jak bude s penězi zacházeno, ten svůj příspěvek, který bude nemalý, nebo má být nemalý, prostě neposkytnou. Přitom všichni víme, že vláda v Kábulu je jednou z nejzkorumpovanějších na světě. A Francouzi začnou mizet už letos, myslím, že to bude jádro těch francouzských sil, francouzských vojáků je tam 3400.

Myslím, tady to příliš nepadlo, ale tak jak jsem sledoval vývoj na summitu NATO v Chicagu, tak bych chtěl ocenit českého ministra obrany, protože vím, že vystupoval v tom směru, že NATO by se mělo soustředit a jeho státy by se měly soustředit jenom na obranu svého území. Myslím, že bychom měli jasně říct svým spojencům, pokud mají jiné zájmy, jaké tam na summitu vyjádřil například britský premiér Cameron – zasahovat po celém světě, tak je to jejich věc, případně je to věc "koalice ochotných", která se k nim připojí.

Myslím, že příkladem takového zásahu koalice ochotných byl zásah v Libyi, který především z politického hlediska určitě nepřinesl to, co od něj někteří naši spojenci, konkrétně Velká Británie a Francie ještě pod Sarkozyho vedením, očekávali. Možná že si řešili ti dva vůdcové těchto států své vnitřní problémy v určitém okamžiku, ale politicky se to moc nepodařilo. Určitě Kaddáfí byl nechutný diktátor, ale byl v čele stabilizované země. Dnes je tato země v chaosu a je to země v předpolí Evropy. Je to země se stále posilující pozicí islamistů.

Takže je potřeba do každé takovéto operace se velmi rozmyslet jít a z tohoto hlediska myslím, že pozice české vlády v posledním období se mi zdá být rozumná. Ovšem pokud jde o Afghánistán, tak se to nedá říct, že pozice české vlády v těch minulých letech byla rozumná. Já jsem říkal už tehdy, když vláda chtěla posílit naši zahraniční účast v Afghánistánu, jaké to ponese úskalí. Jestliže máme teď dělat bilanci této operace, prostě operace v Afghánistánu vojensky úspěšná není. To neznamená, že jsem a priori proti všem vojenským operacím po boku našich spojenců, ale musí mít nějaký smysl. Karzáiho vláda, a to se zase vracím k té bilanci, je postavena na korupci a je velmi vzdálená evropským hodnotám. To fantazírování před deseti lety o tom, že v Afghánistánu bude nastolena vláda, která bude opřena o pluralitní politický systém více politických stran

a o demokracii a bude respektovat evropské hodnoty nebo hodnoty západního světa, tahle ta představa se ukázala velmi idealistická. Afghanizace povede k témuž výsledku jako v Jižním Vietnamu, nic se ne-nahávejme. A jestliže tady někdo hovoří o důstojném ukončení, no tak stejným způsobem ukončili důstojně své angažmá v Jižním Vietnamu Američané před 40 lety. K čemu to vedlo, všichni víme.

Je také otázka, k čemu ta operace vlastně byla. Tak dobře, dáváme tam nějaké peníze, nejsou to peníze přehnané, mají smysl, jsou to humanisticky založené projekty, ale například čínské podniky těží v té zemi měď. Z hlediska našich spojenců jsem si nevšiml, že by Afghánistán byl nějakým větším způsobem ekonomicky využíván. A totéž platí i pro naše podnikatele. U místního obyvatelstva interventi populární nejsou a být ani nemohou. Já jsem mnohokrát v minulosti tady upozorňoval na slova francouzského revolucionáře, který varoval před intervencí slovy "národy nemilují ozbrojené misionáře".

Myslím, že z téhle operace v Afghánistánu by mělo plynout jasné poučení do budoucna: obezřetnost před dalšími dobrodružstvími, do kterých se někteří naši spojenci z nejrůznějších důvodů budou chtít pustit. Chtěl bych také říci, že tu 1,2 mld. korun, které ze státního rozpočtu v posledních letech v průměru na naši afghánskou misi šly, považují za vyhozené peníze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Já se ptám, zda se ještě někdo chce do této rozpravy přihlásit. Ale nikdo se nehlásí, proto ji končím. Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Pan předseda výboru pro obranu zpravodaj Jan Vidím avizoval, že bude navrhovat usnesení. Prosím, podrobná rozprava.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedající. Jsme v tuto chvíli v podrobné rozpravě, ve které bych jenom ve dvou třech větech zareagoval na proběhnuvší rozpravu, která – musím přiznat – mě velmi mile překvapila. Já mám tu čest zpravodajovat Návrh na nasazení sil a prostředků Armády České republiky mimo území České republiky již podvanácté. Sedm rozličných ministrů obrany zde předkládalo tyto materiály od roku 2002, a lze tedy říci, že ministři obrany přicházejí a odcházejí a zpravodaj zůstává. Musím říci, že tato rozprava byla takovou neklidnější a nejracionálnější za celých uplynulých deset, resp. dvanáct let, protože česká armáda se zúčastní zahraničních operací už od roku 1997. My jsme byli nejprve v Bosně a Hercegovině, posléze v Kosovu a od dubna 2002, kdy Parlament schválil účast polní nemocnice v Afghánistánu, jsme součástí operace ISAF. Chci poděkovat všem, kteří v této rozpravě

vystoupili, včetně kolegy místopředsedy výboru pro obranu Alexandra Černého, který mě citoval, což mě potěšilo. Skutečně všechna vystoupení, která zde zazněla, byla velmi racionální. Předpokládám, že důvod té racionality spočívá v tom, že skutečně ta slavná tranzice, tedy ukončení vojenských operací v Afghánistánu spojenci do konce roku 2014, nás vede k tomu, že se skutečně blíží závěr našeho masivního, nebo velkého, silného angažmá v této zemi po uplynutí právě onoho dvouletého mandátu, který bychom dnes české armádě měli a mohli poskytnout.

V tuto chvíli bych si vás tedy dovolil seznámit s návrhem usnesení a mějte prosím se mnou svatou trpělivost. Ten text je trošku delší, ale je prostě nezbytné jej zde odrecitovat na mikrofon. Jestli mohu, paní předsedkyně? (Předsedající: Prosím.) Děkuji pěkně.

Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s

1. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v silách ISAF pod vedením NATO v Afghánistánu, a to v celkovém počtu do 539 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 a v celkovém počtu do 340 osob na dobu od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014.

Dále doporučuje vyslovit souhlas s

2. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci sil KFOR (Kosovo Force) pod vedením Organizace Severoatlantické smlouvy v Kosovu, a to v celkovém počtu do 10 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014.

Vyslovit souhlas s

3. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie ALTHEA v Bosně a Hercegovině, a to v celkovém počtu do 3 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014,

4. vyslovit souhlas s prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany vyčleněných z 601. skupiny speciálních sil na ochranu zastupitelského úřadu České republiky v Kábulu v Afghánistánu, a to v celkovém počtu do 20 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014,

5. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v misi MFO (Multinational Forces and Observers) na Sinajském poloostrově, a to v celkovém počtu do 3 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014,

6. vyslovit souhlas s prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v Operačním velitelství operace Evropské unie NAVFOR ATALANTA ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska, a to v celkovém počtu do 3 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014,

7. vyslovit souhlas s vysláním příslušníků rezortu Ministerstva obrany k posílení velitelských struktur Organizace Severoatlantické smlouvy a

Evropské unie nasazených v operacích těchto organizací a vyslání příslušníků rezortu Ministerstva obrany působících ve strukturách Organizace Severoatlantické smlouvy a Evropské unie do operací pod vedením těchto organizací mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 40 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014,

8. vyslovit souhlas s vysláním sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v celkovém počtu do 50 osob k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v rámci operace Organizace Severoatlantické smlouvy v roce 2014 na dobu pěti týdnů, a konečně

9. vyslovit souhlas s působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operacích Sil rychlé reakce NATO (NATO Response Force) mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 766 osob na dobu od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 a do 302 osob na dobu od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014 s tím, že o případném vyslání do konkrétní operace rozhodne vláda, která o takovém rozhodnutí neprodleně informuje obě komory Parlamentu České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh usnesení. Protože jsme v podrobné rozpravě, tak se ptám ještě na další návrhy usnesení. Ještě pan kolega Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Druhým návrhem usnesení, který je nezbytné hlasovat odděleně, je pak ono usnesení, ve kterém výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit poděkování příslušnicím a příslušníkům Armády České republiky za vynikající práci a reprezentaci České republiky v zahraničních operacích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě se hlásí někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o přednesených návrzích. Pardon, máme kvorum? Prosím o nastavení kvora na 101. Již se tak stalo. Přivolávám naše kolegy.

Budeme tedy hlasovat, a to podle čl. 39 odst. 3 Ústavy České republiky. Návrh usnesení byl přednesen, myslím, že není nutné jej celý opakovat. Navíc máte k dispozici usnesení výboru jako sněmovní tisk 698/1, tedy tu první část. Tu druhou část pan kolega Vidím nám sdělil.

Budeme hlasovat, jestli jsem tomu rozuměla, ve dvou krocích?

Poslanec Jan Vidím: Ano, paní předsedkyně. Nejprve budeme hlasovat kvorem 101 o vyslání vojáků a pak prostou většinou o tom poděkování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže nejprve tedy zahajují hlasování číslo 78 a táž se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak nás

s ním seznámil pan zpravodaj v podrobné rozpravě. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 78 přítomno 187, pro 134, proti 33. Tento návrh byl přijat, tedy usnesení bylo přijato.

Pan kolega Foldyna se hlásí? Nehlásí.
Nyní tedy ta druhá část. Opět prosím o změnu kvora.

Budeme hlasovat o tom, jestli to mohu říci, poděkování, o této části usnesení. Slyšeli jsme také v podrobné rozpravě přesný text.

Zahajuji hlasování číslo 79. Ptám se, kdo souhlasí s tímto druhým návrhem na usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přítomno 187, pro 155, proti 4. Návrh usnesení jsme přijali.

Tím končím projednávání bodu 98, sněmovního tisku 698. Děkuji panu ministrovi a děkuji též panu zpravodaji.

Seznamuji vás s omluvou pana poslance Josefa Tancoše, který se omlouvá dnes z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Zahajuji projednávání bodu číslo

99.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2011 /sněmovní tisk 644/

Tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, velmi rychle. Standardní informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes naše území ve druhém pololetí roku 2011 předkládáme na základě usnesení vlády oběma komorám Parlamentu. V tabulce to poskytuje podrobný přehled o průjezdech a přeletech ozbrojených sil, které byly realizovány na základě usnesení vlády z listopadu roku 2010.

Pozemní a letecké přepravy ozbrojených sil jiných států byly v uvedeném období realizovány zejména z důvodu účasti na vojenských cvičeních, nácvičích a jednání a také k zabezpečení operací Enduring Freedom, Iraque Freedom, New Dawn, ISAF, KFOR a EUFOR.

V druhé části předkládací zprávy jsou uvedeny souhrnné údaje o pozemních a leteckých přepravách, které byly uskutečněny za účelem pobytu na území České republiky a jejichž podrobný přehled je uveden v příloze 1, a o tranzitech, průjezdech a přeletech, kde je přehled uveden v příloze 2.

Materiál byl projednán výborem v květnu tohoto roku a já tímto prosím o projednání předloženého materiálu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 644/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec David Kádner. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a v podrobné rozpravě přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec David Kádner: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, víceméně pan ministr tady vše důležité řekl a já se pak přihlásím v podrobné rozpravě s usnesením výboru pro obranu, kde bylo doporučeno nějaké stanovisko.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Zahajuji nejprve všeobecnou rozpravu a nemám do ní žádné přihlášky. Neregistruji také, že by se někdo hlásil, proto končím rozpravu obecnou. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Slovo má pan poslanec David Kádner. Prosím.

Poslanec David Kádner: Ještě jednou dobrý den. Usnesení výboru pro obranu ze 6. schůze dne 16. května 2012: bylo doporučeno za prvé Poslanecké sněmovně vzít na vědomí informaci o přeletech a přejezdu ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhé polovině 2011.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím o další návrh v rámci podrobné rozpravy. Není žádný. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí roku 2011."

Zahajuji hlasování číslo 80. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přítomno 184, pro 122, proti 26. Konstatuji, že s ná-

vrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání bodu 99, sněmovního tisku 644.

Pan ministr zůstává, panu zpravodaji děkuji a budeme se věnovat bodu číslo

100.

Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2011 /sněmovní tisk 651/

Pane ministře, prosím, abyste uvedl tento materiál.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, děkuji za slovo. Po průjezdech a přeletech následuje materiál o vojenských cvičeních jak tady doma, tak v zahraničí. Podrobné údaje máte v písemném materiálu, nechci to tady moc dopodrobna rozebírat, čas kvapí.

Takže stručně: Celkem 27 cvičení bylo za účasti Armády České republiky, z toho šest na území České republiky. Celková finanční částka, která byla potřebná k provedení těchto cvičení, činí 20 mil. korun. Podotýkám, že cvičení vzdušných sil s nulovým rozpočtem jsou organizována tak, že letouny odstartují ze základny vzdušných sil armády, plní úkoly ve vzdušném prostoru zahraničního partnera a po plnění úkolů se vracejí zpět na základnu, a proto nevznikají žádné finanční nároky z rozpočtu pro výcvik v zahraničí. Podrobné informace máte v příloze.

Vláda tento materiál vzala na vědomí v březnu tohoto roku. Byl projednán ve výboru pro obranu a já vás tímto žádám o vzetí této informace na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 651/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Alexander Černý. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a v podrobné rozpravě poté přednesl návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, paní předsedkyně. Výbor projednal cvičení na své 6. schůzi 16. května a v podstatě doporučuje Sněmovně, aby vzala informaci na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zahajuji všeo-

becnou rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím tuto rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Alexander Černý má slovo.

Poslanec Alexander Černý: Přes nepřítomnost ministra obrany ani náměstka ministra výbor projednal a přijal 25. usnesení výboru pro obranu ze 6. schůze dne 16. května 2012 k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec až prosinec 2011, sněmovní tisk 651.

Po odůvodnění náčelníka Generálního štábu Armády České republiky armádního generála Ing. Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Alexandra Černého a po rozpravě výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec – prosinec 2011, sněmovní tisk 651.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a ještě se zeptám, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není žádná taková přihláška, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení. Bylo nám předloženo v písemné podobě, jak už jsem řekla, a seznámil nás s ním pan zpravodaj v podrobné rozpravě.

Zahajuji tedy hlasování číslo 81. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 81, přítomno 183, pro 145, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 100, sněmovního tisku 651. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

117.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Otto Chaloupky

K tomuto bodu vám bylo doručeno do poslaneckých klubů usnesení mandátového a imunitního výboru č. 116 ze dne 6. června 2012. Prosím předsedu výboru pana poslance Bohuslava Sobotku, aby nám podal

zprávu o projednání žádosti Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání. (Poslanec Sobotka je mimo sál.) Máme informace, že pan poslanec Sobotka se blíží, takže prosím snad o minutu vaší trpělivosti. (Poslanec Sobotka po malé chvilce vchází do sálu.) Pan poslanec Bohuslav Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás informoval o jednání mandátového a imunitního výboru ve věci vyslovení souhlasu s trestním stíháním poslance Otto Chaloupky.

Dne 20. dubna letošního roku obdržela předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Miroslava Němcová žádost Policie ČR o vyslovení souhlasu s trestním řízením poslance Otto Chaloupky. Dne 23. dubna letošního roku bylo podání včetně kopie policejního spisu postoupeno sekretariátu mandátového a imunitního výboru.

Tuto žádost projednal mandátový a imunitní výbor na svých celkem třech schůzích, a to dne 3. května, 10. května a 6. června letošního roku. Aby mohl výbor věc objektivně posoudit, požádali jsme také příslušný policejní orgán o zodpovězení některých doplňujících otázek a rovněž jsme požadovali od policejního prezidenta zaslání pokynu č. 30/2009 a sdělení, zda tento pokyn platí. Poslanci Chaloupkovi bylo umožněno, aby se k žádosti před mandátovým a imunitním výborem za přítomnosti svého advokáta rovněž vyjádřil. Na závěr projednání žádosti přijal mandátový a imunitní výbor usnesení číslo 116, které vám bylo rozdáno.

Mandátový a imunitní výbor navrhuje Poslanecké sněmovně, aby rozhodla o následujícím návrhu usnesení Poslanecké sněmovny: Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslance Otto Chaloupky, narozeného 3. 9. 1960, pro skutek spočívající v tom... a následuje popis příslušného skutku tak, jak je uveden v návrhu usnesení.

Tolik tedy moje stručná zpráva o projednání žádosti mandátovým a imunitním výborem. Děkuji za pozornost. A k návrhu usnesení, který jste obdrželi, se ještě přihlásím v rámci podrobné rozpravy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Františka Dědiče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením č. 115 z 33. schůze mandátového a imunitního výboru ze dne 6. června 2012, které zní takto: Mandátový a imunitní výbor po úvodním

slově předsedy výboru poslance Bohuslava Sobotky, zpravodajské zprávě poslance Františka Dědiče a poslankyně Marie Rusové a po rozpravě bere na vědomí vyjádření poslance Otto Chaloupky a pověřuje zpravodaje výboru poslance Františka Dědiče, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny předložil Poslanecké sněmovně toto usnesení.

Tímto tak činím a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji nejprve všeobecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, naším úkolem není zde rozhodovat o vině či nevině obviněných. To jsem říkal před týdnem a opakuji to dnes. Pan poslanec Chaloupka, jinak sympatický člověk – musím ovšem s politováním říci, že jsem zatím marně pátral ve své paměti a hledal jsem a hledal něco, co by mě pana poslance více připomnělo. Zatím jediný výraznější politický čin, co jsem našel, je nedávné hlasování pro důvěru Nečasově vládě v situaci, když byl pan poslanec členem opozičního klubu Věcí veřejných. Tato politická bigamie mě zaujala a nemůžu z toho učinit jiný závěr nežli ten, že hlasování pro Nečasovu vládu a současně snaha o nevydání pana poslance, případná snaha o nevydání pana poslance k trestnímu stíhání spolu souvisí. Nepochybuji o tom, že by se mohlo jednat o politický kšeft vlády a pana poslance.

Nepochybně mí četní přátelé v tisku budou poukazovat na to, že jsem se před týdnem zdržel hlasování u vydání jiného obviněného poslance a dnes chci hlasovat jinak. Mimochodem, před týdnem jsem vůbec nepochyboval v průběhu svého parlamentního vystoupení o tom, že budu hlasovat pro vydání Davida Ratha. Náзор jsem změnil v průběhu jednání. Proč? Měl jsem otázku na pana ministra Pospíšila – byla zodpovězena. Měl jsem také otázku na paní předsedkyni Sněmovny, na základě čeho, jakého právního názoru, rozhodla těsně po zatčení MUDr. Ratha dne 14. 5. ve 22.30 hodin o jeho vydání a pobytu v koluzní vazbě. Odpovědi jsem se nedočkal, nedočkal jsem se vlastně dodnes. Proto jsem se zdržel. Paní předsedkyně celou věc může teď napravit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí do rozpravy paní poslankyně Rusová, poté pan kolega Chaloupka. A to jsou zatím všechno přihlášky, které mám do všeobecné rozpravy. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Děkuji. Paní předsedající, resp. předsedkyně, vládě, kolegyně a kolegové, přemýšlela jsem, zdali v obecné rozpravě mám vystoupit. Ale vzhledem k tomu, že už jsem zde avizovala,

že právní vědomí je dosti nízké, a mám takový pocit i v těch nejvyšších ústavních institucích, tak mi dovolu, abych pár slov k této kauze řekl.

Scházíme se tady poměrně už často, kdy v takovýchto kauzách rozhodujeme, zdali svého kolegu vydat, či nevydat. Já osobně se domnívám, že je třeba každý případ velice bedlivě posoudit, ale není možno říci dle mého názoru, že dejme tomu kvalifikace skutkové podstaty trestného činu je správná, či naopak. Myslím si, že to může být náš názor soukromě, ale co se týče rozhodnutí, zdali vydat, či nevydat, je úplně jiná věc.

V tomto případě si myslím, že vydat by se mělo, a nic proti poslanci kolegovi panu Chaloupkovi. Ba naopak řeknu, že mu přeji, aby za pomoci svého obhájce obhájil to, co tvrdí, tedy to, že je nevinný, pokud bude obžalován. A v tom případě ale se pak domnívám, pokud necháme činit orgány činné v trestním řízení a případně obžaloba bude vznesena proti poslanci Chaloupkovi a soudem nebo soudy bude obžaloby zbaven, případně bude vyslovena vina či nevina, tak i já osobně budu velice bedlivě sledovat, zdali v dané kauze bude obviněn jeho exasistent, tedy pan Vařejka, pokud říkám to slovo správně.

Protože někde pravda určitě je, a to na jedné straně nebo na druhé straně. Takže já se domnívám, protože jsme se i bavili o tom, zdali když Policie České republiky požádá Poslaneckou sněmovnu o vydání poslance k trestnímu stíhání, a eventuálně by kvalifikovala skutkovou podstatu trestného činu, ale říkám v uvozovkách, ne úplně správně, dle mého názoru rozhodující je popis skutku a ten popis skutku je poměrně dosti podrobně v žádosti Policie České republiky popsán, dán.

Takže za klub KSČM sděluji, že budeme hlasovat pro vydání poslance Chaloupky k trestnímu stíhání. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Rusové. Nyní se hlásí pan kolega Otto Chaloupka. Prosím. Ještě tady mám jednu omluvu. Dnes se od 16.30 hodin omlouvá pan poslanec Huml.

Slovo má pan kolega Chaloupka. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, budete za malou chvíli hlasovat o mém vydání policii, která Sněmovnu požádala o vydání k trestnímu stíhání. Pokusím se vás v pár minutách seznámit s příběhem, který policie vyšetřovala celých 12 měsíců a který bez ohledu na výsledek vašeho hlasování navždy poznamenal můj život a život mé rodiny.

Předtím než vám představím svou téměř dvouletou anabázi a prožitou zkušenost, chtěl bych udělat jen malou osobní poznámku k celé záležitosti. Asi nikdo z nás si nepřeje být účastníkem střetu s pomluvou, účelovou

manipulací a snahou o diskreditaci, která může člověku doslova zničit život. Jsem si jist, že mi dáte za pravdu, že je to nepěkná představa. Bohužel musím konstatovat, že podobný zážitek potkal mne a do mé pracovní blízkosti se vloudil jedinec, který byl odpočátku rozhodnut zachovat si svou pracovní pozici, své zázemí, a to doslova za každou cenu.

Musím říci, že je pro mne den ode dne děsivější, jak snadné je někoho zdiskreditovat. Policie mne chce obvinít ze spáchání trestného činu. Neměl jsem možnost nahlédnout do vyšetřovacího spisu, nevím tedy, z čeho policie vychází a podle čeho dospěla k takovému závěru. Nevím tedy, proti čemu bojuji, ale mohu se hájit pouze pravdou a mně známými fakty. S těmi bych vás nyní rád ve stručnosti seznámil.

Ing. Vařejku jsem poznal v roce 2010 před volbami do obecních zastupitelstev, kdy začal docházet do klubu Věcí veřejných v Hodoníně. Působil jako mladý vzdělaný a nadějný člověk a jeho členství v našem klubu jsem uvítal, a protože jsem v té době neměl asistenta, uzavřel jsem s ním po určité době i smlouvu na výkon této pozice. Možná již tehdy jsem měl znát jeho prohlášení, že strana Věci veřejné ho začala zajímat až po jejím úspěchu v parlamentních volbách.

Při sestavování kandidátky se Ing. Vařejka dostal na její čtvrté místo. Já jsem se coby původní lídr kandidátky přesunul z jejího čela na místo šesté, čili v podstatě nevolitelné. Abychom jako klub zvýšili povědomí o našich kandidátech, kteří byli v politice novými, neznámými lidmi, rozhodli jsme se uspořádat kampaň na propagaci jednotlivých tváří na čele kandidátky, a to nad rámec původně zamýšlené předvolební kampaně. Za hodonínské Věci veřejné jsme požádali centrálu strany o příspěvek na předvolební kampaň ve výši zhruba 150 tisíc korun. Centrála nám po postupném snižování příslibené částky poskytla pouze 30 tisíc korun, a to formou proplacení malé části nákladů spojených s tiskem propagačních volebních materiálů. Zbylou část kampaně bylo třeba dofinancovat z vlastních finančních prostředků.

S dalším kandidátem, panem Motyčákem, jsme se dohodli, že veškeré tiskové práce nad hodnotu zmíněných 30 tisíc od centrály, materiál a práce s nimi spojené, zajistí na vlastní náklady. Po dohodě s Ing. Vařejkou jsem uhradil kromě své vlastní kampaně i jeho kampaň s tím, že on sice žádnou hotovost momentálně nemá, ale že mi náklady ve výši přibližně 60 tisíc korun uhradí nejpozději do konce roku, a to ve třech měsíčních splátkách. Tento fakt ostatně potvrzují i nahrávky z dílny pana Vařejky poskytnuté policii, a to i přesto, že odevzdané nahrávky nebyly úplné, jak uvedl sám pan Vařejka.

Protože jsem kampaň hradil bez vědomí své manželky z našeho rodinného rozpočtu, převod na soukromý účet by mi přivodil nutně zdoluhavé vysvětlování, dohodli jsme se tedy s panem Vařejkou na splát-

kách v hotovosti. Tím jsem považoval celou věc za vyřešenou. Pan Vařejka mi předal podle dohody dvě splátky v hotovosti – 17 tisíc a 20 tisíc korun, celkem tedy 37 tisíc korun, a to v listopadu 2010. Po asi dvouměsíční spolupráci s panem Vařejkou, kdy jsem poznal, že pan Vařejka není tím, za co jsem ho pokládal a jak se s oblibou prezentoval, tedy není schopen profesionálně vykonávat funkci asistenta, kdy mi odmítal brát telefony o víkendy, zpochybňoval má rozhodnutí, nedokázal zajistit zařízení regionální poslanecké kanceláře, navazoval kontakty s radními a s různými organizacemi mým jménem, aniž bych o tom věděl, a podobně, tak jsem se tedy s ním pokusil dohodnout na ukončení spolupráce s tím, že potřebuji zkušenějšího asistenta v Praze, ale on zůstane mým asistentem v Hodoníně, za což mu budu platit ze svých peněz. V ten moment se z pana Vařejky stal úplně jiný člověk a začal mi vyhrožovat stížnostmi u předsedy strany, předsedkyně Sněmovny a u dalších funkcionářů s odůvodněním, že on přece má právo být asistentem poslance a já mu toto jeho právo nesmím upírat. S tím jsme se rozešli a já jsem od té doby s panem Vařejkou nemluvil ani jsem od něj nedostal zbývající dlužnou částku.

V lednu 2011 pan Vařejka napsal stížnost postupně Kristýně Kočí, tehdejší předsedkyni poslaneckého klubu, předsedovi strany Radku Johnovi, Karolíně Peake, Lence Andrášové a v neposlední řadě tehdejšímu ministru dopravy Vítu Bártovi, kterému navíc nabídl spolupráci s tím, že doslova "spolu dosáhneme mnohem více". Na základě těchto stížností byl pan Vařejka pozván na zasedání rady Věcí veřejných, kde ale neprokázal oprávněnost svých stížností a obvinění. Za další tři měsíce, v dubnu 2011, na mne pan Vařejka podal trestní oznámení na Policii České republiky za zneužití pravomoci veřejného činitele s tím, že jsem ho nutil, aby mi dával peníze. Do médií se pan Vařejka vyjadřoval s různými navzájem si odporujícími variantami. Nejabsurdnější z nich bylo tvrzení, že mi peníze dával dobrovolně na dobročinné účely. Podotýkám, že o tomto nikdy nepadlo ani slovo, pan Vařejka mi měl podle domluvy vrátet peníze, které jsem zaplatil za jeho osobní propagaci. Nic víc.

Při podání vysvětlení na oddělení policie v Brně, na které jsem byl pozván jako poslední ze zúčastněných, jsem se vyšetřujícího policisty zeptal na jeho názor. Řekl mi: "Nic tam nevidím, asi to zavřu a odložím." Protože jsem neobdržel žádné vyrozumění, zavolaal jsem po několika měsících na policii, abych se zeptal, v jaké fázi případ je. Zmíněný policista mi řekl, že bude vyslýchat všechny znovu, a tak jsme se opět setkali na policii v Hodoníně. Tam mi na můj dotaz o pokračování vyšetřování řekl: "Kdybyste byl běžný občan, už by to bylo odloženo, ale jste veřejná osoba, a tak se to musí prošetřit znovu." To bylo někdy v druhé polovině roku 2011.

V dubnu 2012, tedy 12 měsíců po podání trestního oznámení panem Vařejkou, policie požádala Sněmovnu o mé vydání – po dvanácti měsících,

dámy a pánové! – s jinou klasifikací provinění, kdy mne policie obvinila z trestného činu přebírání úplatku, tedy z jiného činu, než ze kterého mne obvinil pan Vařejka.

Na konec se vás, dámy a pánové, zeptám, k čemu má sloužit imunita. Jistě ne proto, aby poslanec mohl řídit pod vlivem alkoholu, krást či podvádět. Domnívám se, že je to především k ochraně v ten moment, kdy není jasné, zda zákonodárce vůbec něco spáchal, a vzniká zde tedy podezření, že by se mu nedostalo spravedlivého a objektivního soudu jako běžnému občanovi. Ze všech zde zmíněných faktů se mohu vážně domnívat, že bych nebyl objektivně souzen. V tomto ohledu se odvolávám na podstatu imunity, která zde před více než stoletím vznikla jako garance zajištění nezávislosti rozhodování a práce zákonodárce, a mám důvodné podezření, že právě toto někomu na poslanci Chaloupkovi vadí.

Prohlašuji, že jsem nevinný, a žádám vás, abyste se pokusili představit si, jak byste se cítili vy sami, pokud byste čelili stejné snaze od někoho jiného, snaže cíleně vás zneužít a pošpinit. Prosím, zvažujte všechny argumenty, odmyslete velkou politiku a nahlédněte na celou situaci jako nezaujatý člověk. Žádám vás s veškerou vážností, abyste hlasovali proti mému vydání. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Já tedy nemám do rozpravy v této chvíli žádnou další přihlášku – do obecné rozpravy tedy. To znamená, já se ptám, jestli někdo do obecné rozpravy má nějaké vystoupení. Pokud ne, tak budeme moci obecnou rozpravu ukončit, a já bych tedy otevřel rozpravu podrobnou, do které mám jednoho přihlášeného – poslance Bohuslava Sobotku. Takže ho poprosím jako předsedu výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážená vládo, dovoluji si odkázat na usnesení číslo 116, které přijal mandátový a imunitní výbor, které vám bylo rozdáno a v němž je tedy předložen základní návrh usnesení Poslanecké sněmovny, ke kterému by se Poslanecká sněmovna měla vyjádřit. Je tedy zde navrženo, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s trestním stíháním Otto Chaloupky, a odkazují tedy na písemné vyhotovení příslušného usnesení mandátového a imunitního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Zřejmě v podrobné už žádný další návrh nezazní, takže můžeme i podrobnou rozpravu pomalu ukončit. Tady samozřejmě ještě je prostor pro závěrečné slovo předsedy výboru, ale záleží na něm. (Nepřeje si vystoupit.) Už není třeba závěrečné slovo. Text usnesení jsme slyšeli. Takže vlastně už zbývá jediná věc – hla-

sovat o návrhu usnesení tak, jak nám byl přečten, a asi ho není třeba... (Poslanci z pléna avizují, že si přejí odhlásit.) Aha, to byla jenom žádost, takže vás odhlašuji všechny a prosím tedy všechny, aby se znovu přihlásili. A snad už tedy všichni, kdo chtěli, se dostavili do sněmovny a můžeme hlasovat. Pan poslanec Radim Fiala tady na mě bliká, ale není to tak. Takže to smažu. Dobře.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který byl přečten předsedou výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 82, přihlášeno je 154, pro hlasovalo 94, proti 37, takže návrh usnesení byl přijat. Můžeme ukončit projednávání bodu číslo 117.

Dalším bodem programu je bod číslo

37.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 602/ - první čtení

Stanovisko vlády máme jako tisk 602/1. Protože jsme v prvním čtení, prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych stručně okomentoval návrh skupiny poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

Tento návrh zákona reaguje na situaci, která nastala v odměňování ve státní správě v ČR poté, kdy současná vláda rozvolnila podmínky pro tarifní odměňování. Výsledkem rozvolnění těchto podmínek bylo jednak tedy masové propouštění ve státní správě v důsledku škrtů, ke kterým došlo ve

státním rozpočtu v uplynulých letech, ale důsledkem tohoto rozvolnění byla také celá řada excesů, které se týkaly odměňování vrcholných manažerů ve státní správě. My jsme v uplynulých měsících byli konfrontováni s celou řadou afér, které se týkaly zcela nepřiměřených odměn, které byly poskytovány zejména členům managementů jednotlivých centrálních státních úřadů. Jednalo se o náměstky, jednalo se o poradce ministrů, jednalo se o spolupracovníky šéfů ústředních orgánů státní správy a odměny, které byly vypláceny a které byly oprávněně kritizovány ze strany veřejnosti, podle mého názoru překročily veškerou myslitelnou únosnou mez. V situaci, kdy řada zaměstnanců musela ze státní správy odejít, v situaci, kdy se řadě zaměstnanců snižovaly platy, tak současně byli konfrontováni s informacemi o tom, jaké masivní odměny se vyplácely, ať už to bylo Ministerstvo školství, nebo to bylo Ministerstvo dopravy, Ministerstvo vnitra nebo třeba Ministerstvo práce a sociálních věcí.

My se domníváme, že by bylo rozumné, aby zde v zákoně existoval limit, který by omezoval maximální výši takto jednorázově vyplácených odměn ve státní správě tak, aby nemohlo docházet ke zneužívání možnosti ministrů nebo vrcholných představitelů státní správy rozhodovat o použití mzdových fondů a rozdělovat mzdové fondy bez toho, aniž by byla použita jakákoliv kritéria, bez toho, aniž by byla jakákoliv jasná vazba na výkony pro stát na výkony ve veřejné správě, a bez toho, aniž by tady existoval jakýkoliv limit. Navrhujeme proto jednoduchou úpravu, která by stanovila, pokud jde o výši odměn těch zaměstnanců, kteří jsou odměňováni platovým tarifem, aby celková výše odměny v jejím souhrnu v jednotlivém kalendářním roce nemohla přesáhnout šestinásobek platového tarifu zaměstnance. Současně také navrhujeme, aby byla omezena celková výše takzvané cílové odměny, a tady náš návrh spočívá v tom, že navrhujeme limit 1,5násobek příslušného platového tarifu zaměstnance, pokud jde o cílové odměny.

Podle našeho názoru tento limit na jednu stranu umožňuje, aby zaměstnavatel ohodnotil ve výši odměny schopnost zaměstnance ve státní správě plnit svěřené úkoly, ale současně oba tyto limity zabraňují tomu, aby tady docházelo k excesům, aby tady docházelo ke zneužívání možnosti rozdělovat odměny bez jakýchkoliv kritérií, bez jakéhokoliv omezení či stanovení stropu.

Vzhledem k tomu, že toto je poměrně vážný problém, jehož neřešení do značné míry znechutilo velkou část zaměstnanců veřejného sektoru, chtěl bych apelovat na všechny poslance a poslankyně, aby tento návrh podpořili teď při projednávání v prvním čtení, abychom případnou debatu o tom, zdali tyto limity jsou optimálně nastaveny, pokud jde o jejich výši, přesunuli do výborů tady v Poslanecké sněmovně. My jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že stanovení takovýchto limitů pro maximální

odměny ve státní správě je na místě a že by bylo vhodné, aby tento zákon byl přijat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych teď požádal o slovo poslance Miroslava Jeníka, zpravodaje pro první čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych ve své zpravodajské zprávě zmínil několik věcí k tomuto návrhu zákona, a to jednak to, že regulace výše odměn existuje. Za první je to prostřednictvím omezujících hledisek, stanovených pro jejich poskytování právní úpravou, to je za splnění mimořádného nebo zvláště významného pracovního úkolu. Za druhé, významným prvkem regulace jsou postupy rozpočtových orgánů, které v podstatě na odměny dávají zlomky procent z celkového objemu finančních prostředků. Vláda nastolila v platové oblasti trend odpovědnosti představitelů zaměstnavatelů ve veřejných službách.

Vazba maximální výše odměn na platný tarif si myslím je nesystémová. Platový tarif se stanoví podle složitosti, odpovědnosti a namáhavosti práce a pracovní způsobilosti, to jest platová třída, a dále pak podle pracovních schopností zaměstnance, to je započitatelná praxe. Výše odměny je závislá na náročnosti pracovních úkolů. Hlediska pro přiznávání obou uvedených složek se tedy zásadně odlišují.

Návrh neřeší poskytování odměn zaměstnanci, se kterým zaměstnavatel sjednal smluvní plat. Tím je podle mého názoru navržena úprava nelogická a nekompletní.

Odůvodnění návrhu není systémovým vyhodnocením dosavadní obecné praxe poskytování odměn a v řadě případů si myslím, že je i založeno na účelových i trochu nepřesných tvrzeních. Proto si dovoluji v podrobné rozpravě navrhnout zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevíráme obecnou rozpravu. Pan ministr Drábek se hlásí o slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpovědne. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji jenom jednu velmi krátkou poznámku k věci, na kterou možná předkladatelé trochu nemysleli.

V současné době je možné u pracovníků zařazených do 13. a vyšší platové třídy uzavřít smluvní plat. Úprava, kterou předkladatelé chtějí zavést, předpokládám, že s tímto vůbec nepočítá, protože pak

samozřejmě, bohužel, kdo bude chtít obejít ten předkládaný zákon, tak prostě takovému zaměstnanci stanoví smluvní plat a to je horší řešení, protože cílová odměna, nebo odměna po provedené práci motivuje k nějakému výkonu, kdežto stanovení smluvního platu bez toho, aby bylo možné dát přiměřenou odměnu, samozřejmě k takovému efektivnímu chování nenabádá.

Takže já prosím o zvážení, že pokud by taková úprava měla být přijata, a je samozřejmě možné a relevantní o tom diskutovat, tak by musela také zohlednit tu skutečnost, že je možné s některými kategoriemi zaměstnanců veřejné správy uzavřít smluvní plat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným je pan poslanec Opálka. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, musím konstatovat, že při projednávání balíku, ve kterém byl novelizován inkriminovaný zákon, jehož novelu dnes projednáváme, jsem přesně na tento problém upozorňoval. Musím konstatovat, že se naplnilo přesně to, proč to asi vláda protlačila Poslaneckou sněmovnou – aby mohla odměnit nehoráznými odměnami ty, kteří pro ni, a nakonec často i za ministry, pracují. Jestli pracují tak usilovně, že je třeba vynaložit z veřejných a státních prostředků toliknásobné odměny oproti běžným platům v České republice, o tom silně pochybuji.

Musím konstatovat, že jsem pro návrh, který byl předložen. Pokud pan ministr zde upozornil na jednu možnou nepřesnost, tak není žádný problém se o ní ve výboru poradit a ve druhém a třetím čtení celý tento zákon dolažit. Nakonec, pozměňovací návrhy a komplexní pozměňovací návrhy k vládním návrhům jsou dnes zcela běžné a ministerstva tak opravují své nedodělky, jak to uvidíme zítra při třetích čteních, kdy dostáváte pomalu tak silný materiál pozměňovacích návrhů, jako je předložená předloha.

Abych to zrekapituloval: Mám za to, že odměny, které prosáklý, a bude jich samozřejmě více, díky médiím na světlo světa, jsou nehorázné. Konání vlády v této oblasti jak na Úřadu práce tak na řadě ministerstev je nehorázné a je ho třeba zákonem změnit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se ještě hlásí pan zpravodaj poslanec Miroslav Jeník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Jak jsem avizoval, navrhuji zamítnutí zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. V rozpravě zazněl návrh na zamítnutí. Dívám se, jestli se ještě někdo hlásí. Vidím pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já samozřejmě chápu, že tady padl návrh na zamítnutí od zástupců koaličních stran, které mají odpovědnost za ministerstva, za úřady, kde se tyto poměrně vysoké odměny v minulosti vyplácely, ale podle mého názoru je potřeba s tím přestat. To je také důvod, proč jsme tento návrh zákona předložili. Můžeme se bavit o tom, jestli ty limity jsou dobře nastaveny, můžeme se bavit o tom, jestli úředníci mají mít maximální limit odměn, které dostávají, 10 %, 20 %, 30 %, ale uvědomme si, že v tomto státě většina lidí žádné odměny ke svému platu nedostává, většina zaměstnanců veřejné správy šla se svým tarifem dolů přinejmenším o 10 %, a pokud vůbec nějaké odměny dostanou, tak jsou to řády procent, maximálně deseti procent. A tady se bavíme o tom, že by někteří vybraní úředníci nadále mohli pobírat odměny ve výši 100 %, 200 % nebo 300 % svého platu. Já myslím, že k tomu není jediný důvod.

Státní správa a veřejná správa je tu od toho, aby dobře fungovala. Proto se stanovují určitá kritéria a podle toho se nastavují výše platů. Už ten průlom, že tato vláda přišla s tím, že budou smluvní platy, podle mého názoru není správný, ale pokud smluvní platy jsou, dá se alespoň odvodit, jaký plat má každý zaměstnanec, každý úředník, jakou výši.

Ale nevidím důvod, proč by někdo měl mít plat, který je podle tarifů 30, 40 tisíc nebo 20 tisíc, a k tomu měl mít odměnu v řádu několika set tisíc korun ročně, která tento plat naprosto deformuje. Tak já myslím, že k tomu není žádný důvod, a pokud tedy někdo je tak výborný, splňuje všechna kritéria, tak nepochybně by dosáhl na tarifní plat, který bude vyšší. A myslím, že nikdo nepracuje tak, aby si zasloužil odměnu v řádu několika set procent svého platu. To si myslím, že není odůvodnitelné, a proto se snažíme, aby ty odměny byly limitovány.

Proto vás chci, vážené kolegyně a kolegové, požádat o to, abychom tento návrh propustili do druhého čtení. Můžeme nad ním vést debatu, můžeme se bavit o tom, jaká jsou ona kritéria, za jakých podmínek by odměny mohly být poskytovány, ale rozhodně si myslím, že pokud tento návrh zákona zamítneme, tak ti, kteří pro to budou hlasovat, vyjádří jasnou vůli v tom, že to, co se tady dělo, to co jsme mohli sledovat, některé konkrétní kauzy například na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde někteří lidé pobírali odměny, které byly skutečně vysoce nepřiměřené, a někdy na některých ministerstvech je pobírali v řádu statisíců korun za několik týdnů práce – tak prostě vy tuto praxi chcete kryt, vy ji chcete znovu pravděpodobně opakovat a především říkáte, všechno to bylo v pořádku.

My si to nemyslíme, a proto bychom byli rádi, aby tento návrh prošel do druhého čtení. A pojďme se bavit o tom, jaké limity odměn a jakým způsobem by měly být nastaveny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Klasnová byla první. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já navážu na řeč svého předřečníka, předsedy poslaneckého klubu ČSSD. Já se domnívám, když jsem si prošla tento návrh, tuto novelu zákoníku práce, že skutečně není úplně systémová, nicméně otevírá samozřejmě zajímavou diskuzi. Proto Věci veřejné budou hlasovat pro to, aby tento zákon postoupil do druhého čtení.

Nepodpoříme návrh na zamítnutí z jednoho důvodu. I když, jak říkám, ten předklad není systémový, neřeší právě smluvní platy, dokonce i v důvodové zprávě je argumentováno příslušníky bezpečnostních sborů, hovoří se o generálním řediteli Hasičského záchranného sboru či policejním prezidentovi – na tyto složky bezpečnostní to nedopadá. Ale myslíme si obecně, že diskuze by měla být vedena. Já obecně vnímám, že ještě daleko větší problém je u platu manažerů státních a polostátních podniků. To já považuji za velmi důležité, a pokud tato novela spadne teď pod stůl, tak budu ráda, pokud se najde nějaká politická shoda. Když byly Věci veřejné ještě součástí koalice, tak jsme do jednoho dodatku koaliční smlouvy propasírovali řešení platů manažerů státních podniků. Byla bych ráda, kdybychom to řešili buď tedy nějakým poslaneckým návrhem, nebo doufám, že mě potěší vláda, že něco podobného předloží. Ale jsme připraveni to dát poslaneckým návrhem.

Takže za Věci veřejné – my jsme pro tu diskuzi, chceme proto, aby se to pustilo do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Drábek se hlásí do rozpravy.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom velmi krátce reagovat na slova pana předsedy Tejce. Musím se s ním ztotožnit v tom, že toto hlasování je skutečně principiální o tom, jestli chceme mít efektivní systém odměňování ve veřejné správě, nebo jestli chceme mít rovnostářský.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka může ihned, tak já mu dám přednost. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, kolegové a kolegyně, už tady mí předřečníci připomněli některé kauzy a připomněli některé skandály, které se týkaly odměňování oblíbenců vrcholných představitelů této koalice nebo lidí vysoce postavených ve státní správě. Ona skutečně tady navzdory té bídě a mizérii, která tady je v posledních letech v oblasti odměňování zaměstnanců veřejného sektoru, skutečně je to bída a mizérie, tak se tady vytvořila ovšem elita, která se chová, jako by se jí to netýkalo. A ta elita je prostě tvořena nejbližším okolím ministrů, těmi klíčovými vrcholnými managementy jednotlivých státních úřadů, a vzhledem k tomu, že je tady možnost dát si jakékoliv odměny, že jsou tady velmi vágní kritéria a že tady nejsou vůbec žádné limity, tak tyhle elity ve státní správě si prostě zajistily takový jako krásný platový skleník, platový skleník, a ve skutečnosti nic, co se dotýká řadových zaměstnanců, ať už finančních úřadů, nebo úřadů práce, tak se jich prostě netýká. Oni si to své dokázali zajistit, oni si ty finanční prostředky našli, velmi často třeba tím, že se krátily peníze těch níže postavených zaměstnanců státní správy, a prostě vytváří se tady elita, která je schopna si rozdělovat odměny v roční výši 800 tisíc, 900 tisíc, milion korun, a vůbec nic se neděje.

My jsme tady měli celou řadu konkrétních afér, o kterých si mohli přečíst občané, mohli si o nich přečíst zaměstnanci státní správy, a já jsem si nevšiml, že by se jediný ministr za ty nehorázné odměny omluvil. Já jsem si nevšiml, že by jediný člen vlády řekl: udělali jsme chybu, už se to nebude opakovat. Tady prostě není žádná garance, že by se ten problém neopakoval v následujících letech. Tady není žádný limit. A jestliže se ministři této vlády rozhodnou na konci letošního roku rozdat svým oblíbencům stovky tisíc korun na odměnách, tak to legálně učiní, opět s tím bude problém, řada lidí bude frustrována, ale jinak není možné s tím cokoli udělat. Jestliže Poslanecká sněmovna odmítne ten legislativní nástroj, který jsme připravili a který navrhujeme, tak s tím už nebude možné cokoli udělat.

A já se obávám, že minimálně části této vládní koalice nejde o nic jiného než dokončit likvidaci státu. Vlastně části této vládní koalice ani nevadí, že se státní správa rozkládá, protože jejím zájmem není dobře fungující stát a výkonná a efektivní státní správa, jejím zájmem je stát postupně zprivatizovat a ty agendy, které dneska zajišťuje veřejný sektor, nabídnout ke komerčnímu prospěchu. Přece to vidíme v přímém přenosu na úřadech práce. Všichni tady víme v této Sněmovně, jak současný ministr Drábek zdevastoval úřady práce, které v této zemi zajišťovaly aktivní politiku zaměstnanosti, a jak se v důsledku této devastace vytváří prostor pro soukromé firmy. Přece všichni víme, že to, jak se snižuje počet policistů v naší zemi, každý rok klesá počet policistů placených v rámci Policie České republiky, tak to vytváří prostor pro soukromé bezpečnostní agentury. A já

mám vážné podezření, a koneckonců sociální demokracie to kritizuje velmi často, že tato vláda nemá zájem na funkčním státu, že pro tuto vládu je ve skutečnosti státní správa překážka na cestě k privatizaci veřejného sektoru a k totálnímu rozkladu toho, co by tady mělo v České republice zajišťovat dostupné veřejné služby, kvalitní veřejné služby pro všechny daňové poplatníky.

My tomu rozvalu chceme bránit, my chceme bránit diskreditaci fungování státu, a proto navrhujeme tento zákon. On neříká nic jiného, než že tady budou určité mantinely, nebude možné svévolně rozdělovat vysoké odměny a bude nutno tyto odměny určitým způsobem omezit a limitovat. Tak, aby se neutrhly z řetězu, a tak, aby se nedostaly do sfér, o kterých si většina řadových státních zaměstnanců může skutečně nechat jenom snít. Já si myslím, že by bylo dobře, kdyby si vláda uvědomila frustraci velké části zaměstnanců státu, kdyby si uvědomila tu obrovskou nedůvěru, se kterou se její politika u jejích vlastních zaměstnanců setkává, a udělala alespoň toto gesto, toto symbolické gesto, a podpořila zastropování odměn, které dnes žádným způsobem nejsou limitovány. Já se domnívám, že by to určitě pomohlo a vůči zaměstnancům státu by to byl nesmírně pozitivní signál.

Pokud ten návrh zamítnete, tak je to jenom projevem nepochopení a je to projevem arogance!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Grospič. Jenom se omlouvám panu poslanci Bublanovi – pan poslanec Grospič byl dříve přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo nyní.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, kolegyně a kolegové, abych v podstatě podpořil projednání a propuštění v rámci prvního čtení předloženého poslaneckého návrhu, který novelizuje zákoník práce a zákon o platu a odměně za pracovní pohotovost.

Já se domnívám, že problematika odměn a uvolňování odměn je velice závažná, zrovna tak jako otázka vůbec platových tarifů. Ten problém spočívá ve skutečnosti, že v současné době výše odměn je vždycky záležitostí vedoucího příslušné organizační složky státní instituce, případně jiné organizační složky, která používá předmětnou právní úpravu, a ta mnohdy neodráží reálný stav ve společnosti. V tom momentě, kdy došlo k uvolnění vysokých odměn v ústředních orgánech státní správy, na jednotlivých ministerstvech nebo přímo v Úřadu vlády, to samozřejmě vyvolalo obrovskou vlnu nevole, protože řada organizačních složek státu jede z hlediska svých rozpočtovaných prostředků na mzdy, na platy, nadoraz a často v podstatě není schopna ani naplňovat základní tarifní ukazatele. A v tento moment si myslím, že předložené novely – a bude jich několik v průběhu této schůze,

pokud se k jejich projednávání dostaneme – reagují právě, byť dílčím způsobem, na velkou novelu zákoníku práce a příslušných dalších předpisů a snaží se zmírnit právě ty nesystémové zásahy, které provedla vláda těmi svými velkými reformními balíky, kterými zasáhla do pracovního zákonodárství.

Myslím si, že by tato otázka měla být diskutována, měla by být propuštěna do druhého čtení, že je to věc velice závažná, ale že by se také v této souvislosti znovu měla otevřít debata vůbec o zákoně o státní službě a o odměňování ve veřejné správě. Myslím si, že z pohledu Komunistické strany Čech a Moravy, ale i většiny zaměstnanců není pro nás přijatelné, aby tarify a tarifní platy byly ve veřejné správě nahrazovány smluvními platy. To by jenom posílilo tu závislost výkonu veřejné správy na momentální politické situaci a na tom, kdo má tu rozhodující moc výkonnou, ať už se to týká úrovně státní, nebo úrovně v jednotlivých třeba krajích nebo obcích.

Takže se domnívám, že by tento zákon měl být propuštěn, a chtěl bych také tady říci na to úvodní slovo, které tady zaznělo, i slova pana ministra Drábka, že v podstatě většina zaměstnanců veřejné správy se pohybuje pod 13. platový tarif, nikoli nad ním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Viděl jsem pana poslance Bublanu. Jenom přečtu, že pan poslanec Vilímc se omlouvá dnes po 16. hodině 45. minutě do konce jednacího dne. Tedy poslanec Vladislav Vilímc se omlouvá.

Prosím pana poslance Bublanu, aby si vzal slovo.

Poslanec František Bublan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych se jenom podělil o takovou zkušenost. Když jsem působil na Ministerstvu vnitra v letech 2004–2006 a když jsem tam nastoupil jako čerstvý nováček, tak jsem se také ptal, do jaké výše mohu dávat odměny svým náměstkům, a tehdy byl takový úzus, že odměna by neměla přesáhnout měsíční plat. Tedy nikoli tarif, ale měsíční plat, to znamená tarif plus osobní hodnocení. Takže se nepohybovala příliš vysoko. Nicméně mohu říci, že za ty dva roky, co jsem tam působil, nikdo z mých náměstků neodešel kvůli tomu, že by měl nízké odměny. Skutečně to na to vliv žádný nemělo. On ten problém je trošku někde jinde. Ten problém je v tom, že čím víc se dává, tím víc ti lidé zase jakoby požadují a očekávají. A když jsme potom skončili s tou naší vládou, tak na Ministerstvu vnitra zůstalo v rezervním fondu na mzdy 600 milionů. Byly to peníze, které nebyly vyplaceny na krásné tabulky policistů a hasičů. A těch 600 milionů můj nástupce dovedl docela rychle rozházet právě na ty odměny. A v tom je ten problém, že potom ti lidé už si zvyknou, že odměny nejsou měsíčně třeba 50 tisíc nebo 40 tisíc, ale že jsou 100 tisíc, 120 tisíc a podobně. A teď,

když přicházíme s takovým zastropováním nebo s limitem, tak se to nikomu líbit nebude. Ale my musíme ten limit udělat, protože když ho neuděláme, tak ta spirála se bude stále více posunovat vzhůru a nebude to mít konce. My musíme dospět k tomu, aby ti lidé viděli, že práci mají dobře zaplacenou, ale že to má určitý limit a že ta jejich práce nebo to jejich ocenění je takové, jaké si zaslouží.

Takže já se přimlouvám za to, abychom propustili tento návrh zákona do dalšího čtení. Můžeme se bavit o nějakých dalších podrobnostech, ale ten princip skutečně spočívá v tom, nebo ta zkušenost spočívá v tom, že lidé nebudou pracovat lépe, když jim budeme stále zvyšovat platy. To je skutečně o něčem jiném.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já se ještě dívám, jestli se někdo do té rozpravy hlásí. Ještě pan poslanec Jeroným Tejce. Prosím pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Dámy a pánové, aby bylo jasné, o čem se bavíme, tak ten návrh zákona říká, že plat a výše odměn, tedy v souhrnu v kalendářním roce, nesmí přesáhnout šestinásobek platového tarifu zaměstnance. Abychom věděli přesně, jaký ten plat může být, tak bych chtěl říct, že v případě zaměstnanců uvedených v § 303 odst. 1 zákoníku práce, což jsou mimo jiné zaměstnanci ve správních úřadech, zaměstnanci územních samosprávních celků, kteří spadají do krajského úřadu či obecního úřadu, zaměstnanci policie, tedy občanskí zaměstnanci, nikoli policisté ve služebním poměru, nebo zaměstnanci u soudů a státních zastupitelství nebo státních fondů, tak ti, kteří jsou v nejvyšší platové třídě a v nejvyšším platovém stupni, to je v 16. třídě a ve 12. stupni, který odpovídá více než 32 letům započitatelné praxe, tak aktuální tarif by měl být – samozřejmě vycházím z čísel, která byla v době, kdy jsme psali důvodovou zprávu – 37 780 korun. I kdyby tento zákon platil, i kdybychom jej přijali, tak pak platí, že maximální výše ročních odměn bude 226 680 korun. Já myslím, že i tohle byl ústupek ze strany předkladatelů, protože šestinásobek tarifního platu je velké číslo. Takže u těch, kteří jsou nejlépe placeni, protože mají nejvyšší kvalifikaci a nejdelší praxi, tak je to 37 780 korun tarifní plat a 226 680 korun odměna, pokud bychom tento zákon přijali. Skutečně nevím jediný důvod pro to, aby zákon umožňoval a takto rozhodovali i ti, kteří např. jsou ministři, že odměny budou ne šestinásobkem tarifního platu, ale třeba dvacetinásobkem tarifního platu.

Už tady bylo zmíněno ono Ministerstvo práce a sociálních věcí. Já myslím, že to je zajímavé, protože když se podíváme na to, jak dopadly úřady práce, tak do souvislosti s tím můžeme dát odměny náměstkům

ministra, kteří jsou čtyři, a ty odměny byly v rozmezí 270 000 až 625 000. To znamená jeden z náměstků dostal 625 000 korun. To skutečně tedy musel pracovat ne 24 hodin denně, ale možná 60 hodin denně, pokud by pracoval v soukromé sféře. A já myslím, že to je ten důvod, proč ke změně musí dojít.

Já jsem přesvědčen, že není možné setrvávat na současné zákonné úpravě. To bylo možné ve chvíli, kdy byly nějaké limity, kdy vláda měla nějakou záklopku. Ale ve chvíli, kdy se někteří ministři a někteří úředníci rozhodli, že budou dávat nepřiměřené odměny, že jim je to jedno, jak se na to kouká veřejnost, že si prostě rozhodnou a tak to bude, tak je potřeba změnit zákon. Já vás proto žádám, abyste nepodpořili návrh na zamítnutí a aby tento zákon pokročil dál do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dívám se, probíhá stále ještě rozprava, ale nemám dalšího přihlášeného, takže budu muset rozpravu ukončit. Ještě se zeptám navrhovatele nebo zpravodaje, protože navrhovatel poslanec Bohuslav Sobotka by mohl vystoupit nyní ještě po ukončení rozpravy, ale už nemá v úmyslu, ani zpravodaj, takže v tom případě budeme hlasovat. Naposled gonguji, abych ještě někoho přilákal. Vážení kolegové, budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který byl podán poslancem Jeníkem v průběhu rozpravy.

Odhlašuji vás, ale nedokonale, tudíž lépe. Teď by to mělo být dobré. Tak prosím, znovu se přihlaste.

Budeme tedy hlasovat návrh na zamítnutí. Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto předloženého návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování číslo 83, přihlášeno je 158, pro zamítnutí je 80, proti 78. To by znamenalo, že zamítnutí bylo přijato, provedeno.

Takže v tom případě můžeme ukončit projednávání tohoto bodu číslo 37 a přejít k bodu číslo

47.

Návrh poslanců Milana Urbana, Josefa Smýkala, Jaroslava Krákory, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 631/ - první čtení

Požádal bych poslance Milana Urbana, aby nám tento návrh zákona předložil nebo uvedl.

Poslanec Milan Urban: Vážení pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jedná se o novelu zákona o spotřební dani. Malou novelu s velkými pozitivními dopady pro české hospodářství, český státní rozpočet a výrazně pozitivními dopady pro české domácnosti.

Česká republika je otevřenou ekonomikou uprostřed Evropy. Máme něco jako Česká republika, co téměř nikdo jiný nemá, a to je možnost využívat výhodu tzv. polohové renty. Inspirací pro zpracování novely tohoto zákona byla velmi profesionální analýza Vysoké školy ekonomické, Fakulty národohospodářské, která konstatuje, že příliš vysoká spotřební daň v České republice na paliva, vysoká v porovnání s okolními zeměmi okolo České republiky, znamená, že zahraniční i tuzemští dopravci tankují, naftu obzvláště, mimo území České republiky. Přesto, když se podíváte na statistiku mýtného, tedy průjezdu kamionů přes Českou republiku, tak kamionů přibývá, tankování nafty na území České republiky ubývá. Stát přichází o miliardy, můžeme se zde pít o kolik miliard. Domácnosti trpí, a to nejen domácnosti, které vlastní automobil, ale i domácnosti, které automobil nemají, protože v každém rohlíku je tento náklad vysoké spotřební daně započten. Samozřejmě na frak dostává i konkurenceschopnost České republiky, tedy firem.

Se svými kolegy navrhujeme snížit spotřební daň na naftu i benzin, a to tak, abychom se dostali pod cenu okolních zemí a přitom dodrželi závazky vyplývající z našeho členství v Evropské unii. Myslíme si, že se jedná o správné manažerské rozhodnutí, které přinese nejen peníze do státní kasy, ale jak již jsem řekl, půjde ve prospěch konkurenceschopnosti českých firem a ve prospěch českých domácností.

Ti, kteří tuto novelu kritizují, argumentují Slovenskem a jejich rozhodnutím v minulých letech. Ale neexistuje žádná seriózní analýza, která by byla schopná porovnat analýzu Vysoké školy ekonomické, Fakulty národohospodářské, a rozhodování Slovenska. Já tuto kritiku tedy odmítám, resp. nejsem ochoten ji akceptovat v té laciné podobě, jak byla uváděna při příležitosti předložení této novely.

Chtěl bych vám říct, že ve druhém čtení jsme velmi otevření k debatě a k jednání. Mně se zdá návrh, který jsem četl v médiích, názor současného pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby, že snížit spotřební daň a v souvislosti s tím uvažovat o mírném navýšení mýta, je návrh, který stojí za to, abychom o něm diskutovali. A proč ne právě ve druhém čtení této normy? Ale samozřejmě jsme ochotni debatovat i nad tématy parametrů, tedy o kolik se má snížit. Jestli to má být o 2,50 a 1,50 nebo o dvě a o korunu, mám na mysli naftu a benzin. Myslím si, že racionální debata, která nebude zpolitizována, ale bude vnímat veškeré ekonomické argumenty, stojí ve druhém čtení za to.

Chtěl bych vás vyzvat k tomu, abychom také trošku přispěli k tomu, aby vláda – a Parlament tomu pomohl – řídila tuto zemi tak trochu jako firmu, která má prosperovat. Tak trochu proto, protože ne všechny manažerské principy lze uplatnit z hlediska státního pojetí. Ale některé ano a v tomto případě podle mého názoru určitě. Protože dobré manažerské rozhodnutí znamená peníze pro stát, znamená lepší konkurenceschopnost českých firem, a tedy zaměstnanost, chcete-li, a znamená to také, že lidem, domácnostem se bude žít alespoň o milimetr lépe.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže děkuji za uvedení a nyní bych požádal zpravodaje pro prvé čtení poslance Radima Fialu, jestli by se k tomu vyjádřil.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se jako zpravodaj tohoto návrhu zákona k němu vyjádřil.

V dubnu tohoto roku zasedala vláda, která samozřejmě projednávala tento návrh zákona, a na svém zasedání vyslovila tomuto zákonu nesouhlas. Dovolte mi, abych zde citoval některé argumenty, které vládu k jejímu rozhodnutí vedly.

Tak za prvé, snížení daně by mělo výrazně negativní dopad na inkaso spotřební daně z minerálních olejů, maximální negativní dopad v případě, že by nebyla zvýšena spotřeba pohonných hmot v předpokládaném rozsahu, a je odhadován až na 15,1 mld. korun.

Za druhé, předpokládaný růst spotřeby pohonných hmot uvedený v návrhu zákona ve výši 23 % je velmi nadhodnocený a nepravděpodobný, a přesto by podle výpočtů Ministerstva financí byl dopad na inkaso spotřební daně v případě takto zvýšené spotřeby pohonných hmot prakticky nulový, a nikoliv předkladatelem odhadovaných 3 až 5 mld. korun. Vláda upozorňuje na to, že předložený návrh zákona v tomto směru není podepřen náležitou objektivní makroekonomickou studií, která by potvrdila, že uvažovaný předpoklad zvýšení výtěžnosti objemu spotřební daně se opírá o hodnověrný základ.

Za třetí, vláda považuje za nejisté dopady snížení daně na konečné ceny pohonných hmot pro spotřebitele, neboť nelze vyloučit, dokonce je to víceméně pravděpodobné, že určitá část daně by byla absorbována maržemi distributorů a prodejců pohonných hmot.

Za čtvrté, nejednoznačný je dopad případné vyšší spotřeby pohonných hmot na inkaso daně z přidané hodnoty, neboť by došlo ke snížení základu daně. Je nutno brát v úvahu i to, že největší nákupy pohonných hmot realizují autodopravci, kteří jsou plátcí DPH a mají nárok na odpočet daně a v

případě autodopravců z členských států Evropské unie i na vrácení daně z přidané hodnoty.

Za páté, vláda upozorňuje na skutečnost, že předložený návrh nerespektuje závazek České republiky z roku 2005, kde bylo na jednání Ecofinu v Manchesteru dohodnuto, že se stát zdrží jakýchkoli zásahů, které by narušily přirozenou tvorbu cen ropy.

Za šesté, nedostatek návrhu lze spatřovat také v tom, že nepromítl snížení spotřební daně z motorové nafty do snížené sazby tzv. směsné nafty, což je v rozporu s programem dalšího uplatnění biopaliv v dopravě, který vláda v roce 2008 schválila, a znamenal by prakticky konec trhu s touto komoditou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě tíhy těchto argumentů budu navrhopvat zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď můžeme otevřít oboecnou rozpravu. Do ní jsou přihlášení – jako první pan poslanec Michal Babák, pak pan poslanec Braný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona o spotřební dani reaguje na situaci, kterou vláda způsobila tím, že uvalila na benzin a naftu daň, která tyto komodity zdražila tak, že jsou jejich ceny v mezinárodním srovnání nekonkurenceschopné. Stát pak na tuto politiku doplatil v tom, že na spotřební dani z pohonných hmot vybral méně peněz.

V době, kdy Věci veřejné byly v koalici, jsme s myšlenkou na snížení spotřební daně z motorové nafty o 2,50 Kč na litr podpořeni i několika velmi podrobnými studiemi tak, jak tady již zaznělo, např. z Vysoké školy ekonomické, Národohospodářské fakulty, přicházeli na různé formáty koaličního jednání a snažili jsme se jej prosadit. Bohužel neúspěšně. Nyní je to tedy ČSSD, která přichází s návrhem snížit spotřební daň z motorové nafty právě o 2,50 Kč, ale také z benzínu o 1,50 Kč za litr. Znamenalo by to, že by daň za naftu klesla ze současných 10,95 Kč za litr na zhruba 8,50 Kč a u benzínu by to bylo ze 13,71 Kč přibližně na 12 Kč za litr.

Věci veřejné dlouhodobě podporují snížení spotřební daně na naftu, protože to bude mít příznivé důsledky pro podnikání v naší zemi a nakonec to bude výhodné i pro stát. Tomu totiž z většího objemu prodané nafty i při snížené spotřební dani přiteče do rozpočtu více peněz. Hlavním spotřebitelem nafty je totiž mezinárodní kamionová doprava, která si vzhledem ke svému dojezdu může vybírat, ve které zemi natankuje. Na jednu nádrž jsou řidiči kamionů schopni projet skoro celou Evropu a Česko dnes pro ně kvůli vysokým cenám motorové nafty logicky není zajímavé. V navrhovaném snížení spotřební daně na naftu proto vidíme cestu k tomu, aby

se poptávka po čerpání nafty u nás zase zvýšila. Vydělal by na tom stát, který by mohl v rámci snížené sazby vyinkasovat na motorové naftě zhruba o 2 mld. Kč více, a to se odvolávám na zmíněnou zprávu, resp. studii Vysoké školy ekonomické, která myslím, velice detailně popisuje např. elasticitu trhu, tzn. že tím i rozbíjí argumenty, které tady zazněly od zpravodaje zmíněného návrhu.

Věci veřejné ale naopak nechťejí podpořit druhý návrh sociální demokracie a to je předpoklad snížení spotřební daně z benzínu. V tomto případě by totiž podle nás nedošlo k nárůstu poptávky, jako se očekává v případě nafty. Řidiči osobních aut nejezdí v tak masivní míře čerpat benzin do levnějšího zahraničí. Snížení ceny benzínu by tak vedlo samozřejmě zcela logicky k poklesu daňového inkasa.

Proto Věci veřejné budou hlasovat pro propuštění tohoto návrhu do druhého čtení, ale jsme zároveň připraveni podat pozměňovací návrh na vypuštění snížení spotřební daně na benzin. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Braného, který je další přihlášený do řádné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vládě, já se budu snažit být stručný. Již nebudu hovořit nějak moc o těch číslech, ale spíš o té zkušenosti, protože jsem sedm let nepřetržitě měl tu čest jako zpravodaj pro spotřební daně před vámi vystupovat a přece jenom si trochu pamatuji, co se tady kolem toho odehrávalo.

Jak už tady předřečník kolega Babák uvedl, návrh se snažily podat tehdejší Věci veřejné. Já snad ne že bych ho chtěl opravovat, ale pamatuji si – nebylo to 2,50, ale 2,40, pane kolego. Vy jste ta čísla uváděl, tak já jenom pro přesnost (s úsměvem). To byl rok 2010. Nakonec před jednáním o rozpočtu navrhovatelé zvážili, jak už zde bylo řečeno, a svůj návrh stáhli a nyní toho někteří trpce litují. Ale to už je takový život a zdejší praxe.

Mě spíš v této věci napadá, že když dva činí totéž, není to totéž. Já samozřejmě chápu všechny důvody, které zde zazněly pro tento návrh, a budu i pro náš klub navrhovat, abychom podpořili propuštění do druhého čtení. A mimo to vše, co tu zaznělo, řeknu jeden hlavní důvod. Já pamatuji, když to předkládala ODS a tehdejší ministr průmyslu a obchodu kolega Urban, jak tu hřímal mimo jiné: neprojeví se to, nebude to atd., pumpaři, kde se ta cena ztratí apod. Pak zase návrh prodávala druhá strana, zase to bylo v tom gardu opačném, zase byl z ODS ministr průmyslu. Dnes je situace zase jiná. Ano, vím, že okolnosti se prudce mění každým dnem. Ale jestli to nepustíme do druhého čtení a neuděláme diskusi, tak se to tu bu-

de objevovat stále v takových vlnách. Ano, můžeme tady o tom jednat, můžeme o tom diskutovat, ale myslím si, že vždy to skončilo u prvního čtení a že je to špatně. Že by se to mělo prodiskutovat ve výborech, a to dvou, zejména hospodářském i ve výboru pro rozpočet. Protože jinak zde bude nejasnost.

Já bych si zde přece jen jednu věc z toho vládního stanoviska vyndal, vědom si toho, že vše se do všeho promítá a dopadá to opravdu na naše občany velmi negativně. Vláda ve svém stanovisku má zmínku o manchesterské dohodě z roku 2005. Zde je nutno uvést, že přesně před rokem v březnu 2011 ministři financí EU odmítli případné snížení spotřební daně či DPH u benzínu a nafty, přestože jejich ceny již tehdy prudce rostly. Tehdy bylo potvrzeno, že dál platí tzv. dohoda z roku 2005, kde se jednotlivé členské státy jednoznačně zavázaly, že zvyšování cen energií není možné řešit snižováním jejich nepřímé daňové zátěže. To znamená, že snižování spotřební ceny benzínu nebo nafty není dobré řešení.

Podobnou situaci přitom EU zažila již v roce 2008, určitě si pamatujete někteří, kdy růst cen potravin nakonec vystřídal prudký růst cen pohonných hmot. Francouzský prezident Sarkozy tehdy přišel s nápadem na pozastavení výběru DPH u paliv, avšak narazil u ostatních členských států, které jeho nápad odmítly právě s odvoláním na závěry jednání ministrů financí z Manchesteru z roku 2005.

Závěr je samozřejmě jednoznačný. My máme jedinou možnost, jak to ovlivňovat, a to je otázka těchto daní, a to jak DPH, tak spotřebních. A pochopitelné je při vládním tažení, kdo výš z hlediska DPH a jak se to upraví, tak proti tomu najednou je tu návrh, který vlastně jako by hatil tuto snahu o zvyšování těchto daní.

Jak to jinak ovlivňovat? Je tam možnost, jestli se nepletu, z hlediska vlády jediné cenovým moratorium třeba na půl roku. Ale nepředpokládám, že k tomu by se odhodlala vláda v této situaci, ale ta možnost tady je a vláda ji má, ale o té se zatím nijak nehovoří. Cenovou regulaci jsme využívali léta na jednu komoditu, a to bylo na ceny léků, jestli si pamatujete, a to jenom ve smyslu ani ne tak ceny, ale kotovaného kurzu dolaru, podle kterého se přepočítávaly ceny, a dlouho jsme ho drželi na hranici 35 korun 30 haléřů, byť dolar už dávno byl pod 30 korun a byly z toho miliardové rozdílly, ale to je už za námi a dnes se to řídí také nějakým jiným způsobem, ale přesto je tu tato možnost. Tak to je jediná možnost, kterou bychom to mohli ovlivnit.

Proto si myslím, že je třeba pustit toto do dalšího čtení, jinak se nám to tady s určitým nábojem populismu bude objevovat stále a odpověď bude nejednoznačná zrovna podle toho, v jaké se cítím pozici a v hledání jakoby nějakého řešení, které přinese určitý příjem nebo určitý efekt podle toho, na čí straně zrovna momentálně stojím.

Proto bych opravdu ještě jednou, kolegyně a kolegové, doporučoval vaši shovívavost nebýt tak semknuti koaličně a opozičně a tady udělat tu dobrou vůli a ukázat, že chceme i před občany o tom šířeji diskutovat a hledat možné pozitivní dopady do života našich občanů, a tím pomoci řešit mnohde už tu tíživou situaci. A říkám, nejde jenom o společnosti, které se zabývají přepravou nákladů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Mám tady omluvu z jednání paní poslankyně Kristýny Kočí, která se omlouvá od 18.30 z důvodu pracovního jednání.

Prosím, pan poslanec Milan Urban má slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, kolega Braný, ač ho považuji za ekonoma, tak tady použil trochu více politických slov. On říkal tomuto návrhu populismus a říkal, že návrh podáváme podle toho, jestli jsme v opozici, nebo momentálně v nějaké vládní odpovědnosti. Přestože podporuje tento zákon, tak těmito slovy mu spíš škodí. Já se pokusím to vysvětlit.

Když mluvil o tom, že kdysi to předkládala Občanská demokratická strana a já, respektive sociální demokracie byla proti, tak to, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, a vy to dobře víte, bylo v jiné situaci. To nebylo ve chvíli, kdy Česká republika měla nejdražší cenu za litr nafty a nejdražší cenu za litr benzínu, tedy nedávalo to ekonomickou logiku jako teď. Principem této novely není populismus. Principem je podívat se na to zdravým a selským rozumem. Jestliže cena nafty v Německu, v Rakousku, v Polsku, na Slovensku, v Maďarsku je dražší než v České republice díky vysoké spotřební dani v České republice na tyto produkty, tak to přece je na zvážení. Českou republikou projede hodně kamionů a i tuzemští dopravci nakupují naftu za hranicemi, mají nádrže na 1000, 1200, 1500 litrů. Česká republika přichází o peníze a přitom trápí své firmy a své spoluobčany. V tom je princip a logika tohoto návrhu.

Mimochodem, pravá podstata, proč je tu dramatický koaliční nesouhlas, vládněkoaliční nesouhlas, je to, že Ministerstvo financí nechce připustit chybu. Ministerstvo financí vytahuje z nějakého šuplíku čísla, která tady prezentoval pan zpravodaj, ale já bych chtěl, aby Ministerstvo financí k těm číslům dalo analýzu, ať ji pošle na Vysokou školu ekonomickou na Národohospodářskou fakultu k oponentuře, pak můžeme o těch číslech seriózně diskutovat. Ale aby někdo na Ministerstvu financí říkal, že to bude minus 15 mld. pro rozpočet České republiky, a nepodložil to jediným analytickým výpočtem, jediným seriózním dokladem, tak tomu, vážení kolegové, prostě věřit nemohu. Tohle nefunguje.

No pak dovolu ještě dodat jednu věc. Na každých sto litrů prodané nafty, vytočené nafty v České republice je doprovodná tržba pět korun, na každých sto litrů benzínu je deset korun. Mám na mysli bagety, nápoje atd. Když si to přepočtete těmi biliony litrů – biliony ne, ale přepočtete si miliardami litrů –, tak to jsou slušné doprovodné tržby. Představte si za tím pracovní místa, představte si, že bagety musí někdo vyrobit, musí je tam dovézt, a představte si tedy i slušnou zaměstnanost včetně samozřejmě příjmů státního rozpočtu v doprovodných tržbách. Ale to bych se pouštěl do nějakých možná pro vás zbytečných detailů, protože někteří, zdá se, jste politicky odvážně rozhodnutí na základě rozhodnutí svých politických sekretariátů a vedení poslaneckých klubů, takže co vám jiného zbývá, i když si možná myslíte to samé co já, než hlasovat pro zamítnutí této normy.

Ale když se tak stane, pojdte udělat jednu věc. Pojdte udělat dohodu, že se k tomu vrátíme – a vrátíme se k tomu brzy. A vy, vládní poslanci, budete chtít po mém ministru financí, ať vám ta čísla doloží, ať je dá k oponentuře Vysoké školy ekonomické, Národohospodářské fakultě, nebo někomu jinému. Pojdte debatovat o tom, co říká váš ministr průmyslu a obchodu – snížíme spotřební daň. Protože on tomu rozumí stejně tak jako já, že to má ekonomickou logiku a že je to správné manažerské rozhodnutí, a dodává k tomu, že můžeme vedle uvažovat o zvýšení mytného, což já považuji za určitě názor hodný nějaké solidní, relevantní ekonomické diskuse.

Takže prosím o to, nepolitizujte to zleva ani zprava. Není to nic populistického, je to opravdu manažerské rozhodnutí, které přispěje státnímu rozpočtu – jestli dvě miliardy, nebo čtyři, pojdme si to počítat a dokazovat. Přispěje ke konkurenceschopnosti českých firem a přispěje samozřejmě i domácnostem, a jak jsem říkal, nejenom těm, které mají auta, protože některé firmy samozřejmě započítávají tento výdaj do ceny, ty, které si to mohou dovolit, ty, které například neexportují, ale prodávají nějaké potraviny nebo spotřební zboží na českém trhu, zboží krátkého použití.

Já bych se rád skutečně chtěl dopracovat k tomu, že na Ministerstvu financí se počítá a přemýšlí, a ne že Ministerstvo financí, protože udělalo chybu, tak se snaží chybu nepřiznat a trochu nebo trochu dost přenášet určitou ideologii do této Poslanecké sněmovny, do stranických sekretariátů a do vedení jednotlivých klubů.

Jestli to dnes uděláte, přemýšlejte o tom, že příště i dnes je škoda a je chyba řídit se jen těmito pokyny. Je škoda, že jste nečetli možná někteří tu studii Vysoké školy ekonomické, je škoda, že se neradíte s chytrými hlavami v ČR. Já to tak dělám a budu to dělat i do budoucna, a pokud budou mít chytré hlavy dobrý nápad, počítejte s tím, že ho přinesu do této Poslanecké sněmovny.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak jsem předeslal ve své zpravodajské zprávě, dovolte mi ještě, abych v obecné rozpravě jednou přednesl svůj návrh. Navrhují tedy, abychom návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 631, zamítli v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl návrh na zamítnutí. Pan poslanec Braný. Ještě stále probíhá rozprava.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Já přece jenom ještě budu reagovat na slova předkladatele kolegy Urbana.

Nejdřív poznámku ke zpravodaji. Já jsem říkal, že jsem to několik let měl tu čest zpravodajovat a vždy jsem se vyhnul tomu, abych dával návrhy na zamítnutí. Ale je to legitimní, může to udělat, ale to už je u zpravodaje dopředu nějaká pozice, které jsem se vždycky vyhýbal, a měli by to udělat ti, kteří o tom by měli diskutovat a mají toto. Ale to je můj názor osobní a vím, že toto právo je možné, ale doporučoval bych spíš v této věci, aby zpravodaj stál trochu nad věcí ve smyslu projednávání materie. Ale to je jenom moje poznámka osobní a vím, že koalice už se poučila – opozici moc zpravodajovat nedává.

Já jsem tu nechtěl rozvádět moc čísla, protože je to nadbytečné, a dokonce jsem nechtěl sahat do bolavých míst, ale přesto po té diskusi. Já jsem jenom řekl, že to má tendenci populismu, ne že jsem já přesvědčen, že toto je populistický návrh. To jsem neřekl! Ale hlavně, podívejte se, když jsem měl tu čest být v expertní skupině, Fischerova vláda když připravovala tzv. balíček, pak se jim říkalo balíčky Janotovy, tak jsem vystoupil, a pamatují si zástupci stran, co tam byli, s návrhem, kde by se ty prostředky měly rychle dostat do rozpočtu a také kde by se mělo brzdit. A v tomto balíčku, a teď si dejte ruku na srdce, bylo zvýšení spotřební daně na naftu. Kdo to podpořil tady ve Sněmovně? Nechci to teď dál rozvádět, ale určitě si vzpomenete všichni, co jste tady byli – tak komunisté určitě ne! A prošlo to zvýšení. A když jsem na to upozorňoval na tom jednání, tak první náměstek řekl: Pane poslanče, vy tedy žijete v jiném světě. Kamiony přeci tankují tam, kde dostanou lepší dárek u pumpy. A takováhle se vedla debata věcná.

Takže proto já volám po diskusi, která by měla být na výborech, a rozhodneme to potom v dalším procesu a bude to nejčistší a řekneme tímto široké veřejnosti, že se té diskuse může zúčastnit nejenom formou zde

předložené zprávy nebo studie, ale zároveň i může přijít a diskutovat na patřičných výborech v této věci, a abychom tedy se dopracovali jednoznačně většinového názoru a nebylo to jenom takové ubohé účetní počítání a očekávání, a pak si řekneme, tak ono to dopadlo ne tak, jak jsme chtěli, ale jako vždycky. Takže tak jsem myslel já tu debatu – a rozumím tomu, ano, vždyť je to politická věc, která samozřejmě má dopady ekonomické. Ale říkám, při projednávání Janotova balíčku byla slovenská zkušenost, bylo tankování mimo, už začalo, byly tyto problémy a tady jsme to odsouhlasili, takže se netvaříme, že teď je situace zásadně jiná. Je dramatičtější. Ano, to je.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte, abych vystoupil také k tomuto návrhu zákona. Já jsem příznivcem jednak z toho důvodu, že jsem si samozřejmě expertizu, která byla, přečetl. Myslím si, že argumenty, které zde byly uváděny, byly podloženy a byly celkem opodstatněné.

Zaujalo mě vystoupení pana poslance Babáka. Já si myslím, že je dlouhodobě zapotřebí diskutovat o tom, pokud hovoříme o přínosu do státního rozpočtu, tak jsem přesvědčen o tom, že u nafty je to jednoznačné, pokud se sníží spotřební daň, protože doopravdy většina velkých dopravců tankuje venku, protože ušetří. Co se týče benzínu, tam spíš by se mělo hovořit o tom, zdali to bude přínos pro zlepšení podmínek občanů pro dopravu do práce, do školy atd., protože víme, že jakási veřejná doprava už není tím, čím bývala, a spousta lidí zejména z obcí nemá jinou možnost, jak se dopravovat do práce, do školy, než svým vlastním autem anebo třeba i několika. Tam by byla určitá úleva občanům s tím, že jejich ceny pohonných hmot jsou nesrovnatelně vyšší, když to vezmeme tedy v poměru k platu, například než je to v Německu, v Rakousku, ale i v Polsku a v ostatních zemích. Takže přimlouvám se za to, abychom propustili tento návrh zákona do dalšího čtení, a diskutujme. Pokud tedy budeme říkat ano, převažuje zájem státního rozpočtu, diskutujme o tom, že třeba dojde kdaleko menšímu snížení spotřební daně, než se navrhuje u benzínu, ale u nafty si myslím, že to je opodstatněné a podložené.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Hojda. S faktickou poznámkou pan poslanec Suchánek? (Ne.) Tak s řádnou přihláškou do obecné rozpravy pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych chtěl krátce zareagovat na poslední vystoupení pana předkladatele poslance Urbana. Já samozřejmě tuto studii znám. On to jistě dobře ví. Byl jsem dokonce jediný ze Sněmovny, kdo se účastnil semináře na Liberálním institutu na toto téma. A ona ta práce má dvě polohy. První poloha je, kdy rozebírá to, co se stalo po zvýšení spotřební daně, to znamená, že tam číselně vypočítává, jaký byl efekt, jaký byl pokles tankování v ČR i pokles výběru spotřební daně. A z těchto částek vychází i jejich predikce, že by eventuálně, pokud bychom snížili spotřební daň, mohli ti řidiči nebo ty firmy, které jezdí přes ČR, nechat své přídatné nádrže prázdné a tankovat naftu u nás, a z tohoto předpokladu vychází i tento návrh poslanců sociální demokracie. Myslím si, že kdyby Ministerstvo financí byť jen částečně věřilo tomu, že aspoň nepoklesne výběr spotřební daně, pokud snížíme spotřební daň z nafty, určitě by na to snížení přistoupilo, jenže tam spíše se dá predikovat to, že by došlo k poklesu výběru spotřební daně, a proto vláda ani ministerstvo s tímto nesouhlasí a já se s jejich návrhem plně ztotožňuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zeptám se na případnou další přihlášku do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Závěrečné slovo – pan poslanec Milan Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Už vás dlouho nezdřím.

Já jsem tady nabízel a nabízím znovu: Propusťme tento návrh zákona, tuto novelu do druhého čtení. Pak je možné diskutovat i na základě analýzy Ministerstva financí, která tady chybí, o všech detailech a parametrech tohoto zákona. Myslím si, že zamítnutí v prvním čtení není nic o nějaké seriózní ekonomické diskusi!

Vážené kolegyně, vážení kolegové, teď jsme měli malou příležitost, nebo máme malou příležitost, hrát v těch těžkých ekonomických dobách pro občany ČR a pro firmy v ČR za národák! Místo toho, aby se tady hrálo za národák, tak se tady hrají zase jakési stranické hry. Já myslím, že se od nás spíše očekává, a tento zákon je přesně tou příležitostí, že budeme v těch peřejích pádlovat nalevo i napravo, seč nám síly stačí, ve prospěch občanů této země! Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy už nechcete (směrem ke zpravodajovi), takže vlastně už budeme hlasovat. Já tedy ještě zagonguji. Tedy zopakuji – je tady návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji všechny, kdo chce hlasovat, tak se musí znovu přihlásit, takže prosím přihlaste se – a připomenu, že v průběhu rozpravy zazněl návrh poslance Radima Fialy,

který navrhoval hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu zákona, a to je to, s čím se teď musíme vypořádat. Myslím, že jsme všichni tady a můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 84, přihlášeno je 145, pro zamítnutí hlasovalo 71, proti 70. To by znamenalo, že zamítnutí je zamítnuto.

Ale pan poslanec Benda si to jde ověřit. Takže chvíli vyčkejme... No, vypadá to, že budeme pokračovat. Bude námitka? Já si myslím, že poslanci se rozhodli. – Pan poslanec Chlad nám něco sdělí.

Poslanec Rudolf Chlad: Já se omlouvám, já jsem se na sjetinu nedíval, ale opravdu jsem jako hlasoval jinak, než byl výsledek. (Smích ze sálu.) Ne, já jsem se na sjetinu nedíval, to jako nemám ve zvyku tohle to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte...

Poslanec Rudolf Chlad: Zpochybňuji hlasování, poprosím ještě jednou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpochybňujete hlasování, dobře. Takže zazněla tady námitka pan poslance Chlada, se kterou se budeme vypořádávat.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tuto námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 85, přihlášeno 151, pro hlasovalo 111, proti 21, takže námitka byla přijata.

No a my budeme hlasovat znovu. Takže budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který tady v průběhu rozpravy přednesl poslanec Radim Fiala. To je to, co hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro zamítnutí, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 86, přihlášeno je 153, pro hlasovalo 82, proti 70, takže toto zamítnutí bylo přijato.

Takže já myslím, že můžeme ukončit projednávání tohoto bodu 47, a můžeme přejít dále k bodu číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb.,
o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 622/ - druhé čtení**

Tady by měl uvést návrh zákona ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím tedy pana ministra, aby uvedl tento zákon.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy poslankyně, páni poslanci, chtěl bych pouze připomenout, že předložený návrh novely v podstatě vyplývá z našeho závazku České republiky transponovat směrnici o energetické náročnosti budov. Novela zákona by měla podle toho evropského návrhu vést k zajištění vyšších energetických standardů při výstavbě nebo rekonstrukci budov, napomáhat snížit náklady na energie v budovách a zároveň zlepšovat informovanost o energetické náročnosti kupovaných nebo pronajímaných budov. Důsledkem výstavby budov se sníženou energetickou náročností a důsledkem úspor energie, které by měly plynout z povinného používání nástrojů na snižování energetické náročnosti, bude nižší spotřeba tuzemských primárních energetických zdrojů a snížení dopadu na životní prostředí v České republice.

Samozřejmě ten návrh nesl nebo nese s sebou i některé dopady i do veřejných rozpočtů, čili při projednání návrhu novely zákona naším hospodářským výborem a výborem pro životní prostředí byla přijata řada pozměňovacích návrhů, které směřují především právě ke zmírnění povinností souvisejících se zpracováním průkazu a zároveň zachováním smyslu toho původního návrhu zákona.

Vzhledem k tomu, že termín pro implementaci směrnice se nám poměrně neadržitelně blíží, tak já si dovolím požádat touto cestou o zkrácení lhůty pro projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže je tady návrh na zkrácení lhůty projednávání. Registrujeme. Navrhli jsme v prvním čtení přikázat návrh výboru hospodářskému, projednal ho také výbor pro životní prostředí iniciativně. Takže požádám pana poslance Milana Urbana, aby se vyjádřil k tomuto návrhu. – Počkejte, ještě jsme v uvádění toho textu, takže vy se hlásíte potom asi až do rozpravy, je to tak? Ano, ano. Takže teď bych požádal pana poslance Milana Urbana, aby se vyjádřil ještě v úvodu.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kole-

gyně, kolegové, já zde pouze zkonstatuji usnesení hospodářského výboru, který projednal tuto normu a přijal k ní pozměňovací návrhy, které – kdybych to zjednodušil – polidšťují tu evropskou směrnici do podoby, která ne že by byla stravitelná úplně, ale přece jenom lépe se na ni kouká než v té původní podobě, takže to berte trochu jako můj subjektivní pocit, abych tady nezasahoval do toho zpravodajského vystoupení, já už pak vystupovat nebudu.

Takže konstatuji, že hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 622 ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a ještě bych požádal zpravodaje pana poslance Jana Látku, který by nám řekl, co se odehrálo ve výboru pro životní prostředí.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí z 22. schůze ze dne 22. května 2012.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 622:

Po odůvodnění náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Jiřího Jirky, náměstka ministra životního prostředí Ing. Libora Ježka, zpravodajské zprávy poslance Jana Látky a po rozpravě ve výboru pro životní prostředí:

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů:

1. V bodě 16 – v § 6 odst. 4 se slovo "individuální" nahrazuje slovem "rodinnou".

2. V bodě 16 – v § 7 odst. 3 se za slova "jiné než větší změny dokončené budovy" vkládají slova "nebo větší změny dokončené budovy, při které se dokládají požadavky na snížení energetické náročnosti pro měněné stavební prvky obálky budovy nebo technické systémy a která je provedena do 10 let od vyhotovení průkazu energetické náročnosti této budovy".

3. V bodě 16 – v § 7 v písmenu a se slovo "rodinou" nahrazuje slovem "rodinnou".

4. V bodě 16 – v § 7, se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní: Povinnosti podle odstavce 4 písmena a) a c) se nevztahují na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci.

Dosavadní odstavce 7 a 8 se označují jako odstavce 8 a 9,

5. V bodě 17 – v § 7a odst. 1 písmeno c) se za slovo "bytové" vkládá slovo "domy".

6. V bodě 17 – v § 7a odst. 2 písm. a) v bodě 1 se slova "v případě prodeje ucelené části budovy může povinnost zpracování průkazu za-

jistit vlastníky ucelené části budovy, a to pouze pro tuto část" zrušují.

7. V bodě 17 – v § 7a odst. 2 písm. a) v bodě 3 se slova "v případě pronájmu ucelené části budovy může povinnost zpracování průkazu zajistit vlastníky ucelené části budovy, a to pouze pro tuto část" zrušují.

8. V bodě 17 – v § 7a odst. 2 písm. b) až d) se za slovo "budovy" vkládají slova "nebo ucelené části budovy".

9. V bodě 17 – v § 7a odst. 3 se slova "ucelené části budovy" nahrazují slovem "jednotky".

10. V bodě 17 – v § 7a se za odst. 4 vkládá nový odstavec 5, který zní –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, ale vy můžete pouze odkázat na usnesení, vy ho nemusíte číst v této chvíli. Já nevidím důvod ke čtení toho usnesení.

Poslanec Jan Látko: Dobrá, takže odkazuji pouze na toto usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně! Skvělé, děkuji. Teď bych otevřel rozpravu, do které se jako první s přednostním právem hlásí ministr Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane místopředsedo, vážení kolegové, dovoluji i mně, abych uvedl několik slov k tomuto zákonu. Sice hlavním gestorem je Ministerstvo průmyslu a obchodu, ale Ministerstvo životního prostředí je spolupředkladatelem ve smyslu zpracování tohoto materiálu.

Já bych tady chtěl upozornit na některé faktory, které tento zákon popisuje a které jsou z hlediska obsahu toho zákona podle našeho názoru nejdůležitější. Fakticky je to pokračování principu zpřísňování podmínek pro energetické standardy veřejných a následně i soukromých budov v České republice a pravdou je, že v tomto ohledu to navazuje na předchozí směrnici. Ovšem ta předchozí směrnice, kterou si zejména starostové v České republice vybavují jako směrnici, která je nutila k tomu, aby zaváděli různé energetické audity u všech svých budov nebo společenství vlastníků či bytových družstev, tak v tomto ohledu zavádí další požadavky. Tím nejvýznamnějším požadavkem je, že zavádí princip tzv. budovy s téměř nulovou spotřebou energie ve smyslu definičním a na základě ní pak vážně podmínky. Fakticky to např. znamená, že některé z těchto budov... (v části sálu panuje rozruch) ... že některé z těchto budov v roce... k 31. 12. 2018 nebude možné vystavět budovy o zastavěné ploše nad 250 metrů čtverečních... (Rozruch v části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tam je nějaký neklid! Prosím tedy, pokračujte, pane ministře, věřím, že už to bude... (Část poslanců sleduje fotbalový zápas ČR – Řecko.)

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Já jsem v šoku, ale dobrá zpráva mimo tento materiál.

Z hlediska tohoto materiálu tedy pro veřejné budovy ke konci roku 2018, pro všechny budovy ke konci roku 2020. Zákon navrhuje zajistit splnění požadavků na energetickou náročnost budov prostřednictvím tzv. závazného stanoviska Státní energetické inspekce. Zároveň navrhuje zpracování průkazů energetické náročnosti, nástrojů na snižování energetické náročnosti, bude představovat efekt v podobě snížení spotřeby primárních zdrojů, což mimochodem je krok, na který navazuje další směrnice, která směřuje do České republiky a která byla projednávána na společném zasedání výboru pro evropské záležitosti Sněmovny i Senátu zhruba před měsícem.

Dámy a pánové, dovoluji mi zmínit, že ty návrhy, které předkládá návrh výboru hospodářského a také životního prostředí, jsou návrhy, které i podle mého názoru na jednu stranu sice jsou změnou v tomto principu, ale změnou, která pomůže zejména českým domácnostem a uleví jim v aplikaci této směrnice, byť jsem přesvědčen o tom, že z té stávající energetické politiky je právě hledání úspor tím, na co se máme soustředit ze všeho nejvíce.

Proto mi také dovoluji informovat o tom, že moje ministerstvo ve spolupráci s kolegy nadále intenzivně pracuje na tom, abychom byli schopni spustit nejpozději ke konci příštího roku program, jehož cílem je podpořit nejenom veřejné budovy, vlastníky veřejných budov, primárně obce, ale také budovy soukromé v energetických úsporách a využít tohoto opatření. Velmi se obávám, že zejména pro obce s aplikací tohoto zákona, jehož transpozice je pro nás povinná, a my nemáme možnost žádné výjimky, tak pro obce právě program tohoto typu bude jedinou možností, jak získat prostředky pro realizaci opatření pro výstavbu zařízení na svých územích, které by splňovaly standardy tzv. nulové, téměř nulové spotřeby energie. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď můžeme do rozpravy. Tady je prvním přihlášeným pan poslanec Sivera... (Rozruch a výkřiky v sále.) Pozitivní neklid, pardon. Dokonce 2 : 0 tedy, dobře.

Omlouvám se. Podrobná rozprava ještě není. Vy jste pouze do podrobné, takže v tom případě ještě... Je důležité to teď zvládnout, já věřím, že se to povede.

Ještě pořád je obecná rozprava. Obecná rozprava, do ní se už nehlásí

vůbec nikdo. Typické, ano. Takže můžeme obecnou rozpravu ukončit a budeme se zabývat rozpravou podrobnou, do které se hlásí pan poslanec Sivera.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych se rád přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který jsme společně odsouhlasili s Ministerstvem průmyslu a obchodu a byl vystaven v elektronické podobě pod číslem 2681. Tento pozměňovací návrh řeší otázku účinnosti přeměny uhlí na jiné zdroje energie, a to prostřednictvím zavedení tzv. minimálních limitů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také do podrobné ještě pan poslanec Jan Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, v této historické chvíli bych se rád přihlásil k elektronicky podaným pozměňovacím návrhům k tomuto tisku. Mé pozměňovací návrhy jsou vedeny pod číslem 2602 a 2623.

Také bych se ještě chtěl přihlásit k jednomu pozměňovacímu návrhu a ten by byl k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Františka Sivery a ten bych si dovolil přečíst, protože není vložen v elektronickém systému.

1. V bodě 1 pozměňovacího návrhu v doplňovaném § 6 odst. 4 se slova "s instalovaným výkonem vyšším než 5 MWe" nahrazují slovy "bez dodávky užitečného tepla".

2. V bodě 1 pozměňovacího návrhu v doplňovaném § 6 odst.5 se slova "bez dodávky užitečného tepla" zrušují. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Urban třeba, nebo pan ministr? Záleží na vás. Jsme v podrobné. Ano, pan ministr to ještě zopakuje.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Já pouze v podrobné požádám o zkrácení lhůty na projednání na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A vy máte taky? Prosím.

Poslanec Milan Urban: Já jenom malou povinnost z role zpravodaje. Já bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 2683, kde se jedná o legislativně technické úpravy vládního návrhu zákona, a ke sněmovnímu dokumentu číslo 2686, kde se jedná o legislativně technické úpravy směřující k usnesení hospodářského výboru i výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže ještě někdo do podrobné? Už nikdo, můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Budeme hlasovat o návrzích.

Padl tedy návrh na to, abychom zkrátili lhůtu k projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Takže to je ten jediný návrh, který budeme hlasovat. Ještě zagonguji, kdo chce hlasovat.

Takže budeme hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 48 hodin, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 87, přihlášeno 148, pro hlasovalo 74, proti 21. To znamená, že zkrácení neprošlo.

Ale ještě je tady pan poslanec Laudát, který bude provádět kontrolu. (Krátká pauza na kontrolu). Pan ministr Heger:

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Já se omlouvám, chtěl jsem hlasovat pro, a mám na sjetině nehlasoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže musíte zpochybnit.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dovoluji si zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpochybňujete hlasování. Takže vás mám odhlásit. Odhlašuji. Musíte se přihlásit, kdo chce hlasovat.

Budeme nejdřív hlasovat o námitce. Námitka pana ministra Hegra.

Zahajují hlasování. Kdo je pro to přijmout námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti přijetí námitky?

Hlasování má pořadové číslo 88. Přihlášeno je 125, pro hlasovalo 104, proti 9, takže námitka byla přijata.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu zkrátit dobu projednávání na 48 hodin.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 89. Přihlášeno je 127, pro hlasovalo 81, proti 31, takže zkrácení lhůty bylo přijato. Tím snad můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

A máme tady další bod, číslo

**Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 576/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Tady bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Bylo mi řečeno zástupcem klubu ODS, že kluby ODS a TOP 09 podávají veto. Potvrzuje to pan předseda Gazdík. Takže oba kluby podávají veto na rychlejší projednávání podle § 90. Takže sděluji, že rychlé projednávání nemůže být. Budeme tedy postupovat v té pomalejší variantě.

Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 576/1. Vítám tedy senátora Zdeňka Škromacha, který z pověření Senátu by nám měl předložený návrh uvést. Takže prosím, pane senátore, bývalý poslanče, ale nyní senátore, pane senátore, můžete uvést nám tady tento návrh rovnou. Prosím.

Senátor Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych uvedl návrh senátního zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh je poměrně jednoduchý. Reaguje na jednu ze změn, která byla v minulosti uplatněna v rámci tzv. balíčkových zákonů a která zanesla do systému určitou nespravedlnost, na kterou reagoval i pan ombudsman a která v praxi způsobuje určité paradoxy.

Změna, která byla v minulosti zavedena, spočívala v tom, že pokud zaměstnanec dostane vyplaceno odstupné, tak mu nenáleží po dobu toho měsíčního odstupného podpora v nezaměstnanosti. Tady jenom bych chtěl uvést pro zajímavost, že vzniká paradoxní situace, že v důsledku dalších změn, které proběhly, uchazeč o zaměstnání, který už od třetího měsíce by měl nastupovat na výzvu úřadu práce na veřejnou službu. Takže paradoxní je, že člověk, který dostane tříměsíční odstupné, tak de facto vlastně financuje ze svého odstupného svoji podporu v nezaměstnanosti, kterou vlastně nedostává, a de facto ještě potom ten třetí měsíc může být pozván na veřejnou službu paradoxně za vlastní peníze. A to si myslím, že není v pořádku. Navíc se to rozchází i s pohledem na filozofii toho, co by vlastně odstupné mělo řešit.

Je potřeba si uvědomit, že odstupné je vlastně jakási náhrada člověku, který měl podepsanou smlouvu na dobu neurčitou, dostává výpověď nikoliv proto, že pracuje špatně, nikoliv proto, že něco porušil, ale proto, že firma nemá zakázky nebo úřad nedostal peníze na další pokračování, a tudíž těmto poctivým zaměstnancům musí dát výpověď. K tomu sloužilo odstupné vždycky i v minulosti. A místo toho vlastně člověk, který si poctivě

platí daně, platí pojištění i pro tento případ, tak vlastně po dobu tří měsíců nebude dostávat žádnou podporu ze strany státu, na kterou má i podle mezinárodních úmluv nárok. Paradoxní je, že člověk, který byl propuštěn z jiných důvodů nebo ukončil pracovní poměr, podporu v nezaměstnanosti dostane od prvního dne jenom proto, že nedostal odstupné.

Já bych si tady dovilil krátce ještě citaci k celkovému návrhu zákona. Návrh zákona uvádí platnou úpravu do souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Poskytování dávek v nezaměstnanosti ukládá České republice konkrétně Evropský zákoník sociálního zabezpečení vyhlášený pod číslem 90/2001 Sb., který vyžaduje poskytování podpory v nezaměstnanosti chráněným osobám v době sociální události a po celou sociální událost – článek 21 a 24. Touto dobou je doba ztráty zaměstnání a doba bezprostředně následující, nikoliv až odložená doba pozdější. Článek 20 této mezinárodní smlouvy stanoví, že krytá sociální událost zahrnuje zastavení výdělků, jak je stanoveno vnitrostátními právními předpisy, způsobené nemožností získat vhodné zaměstnání, pokud je chráněná osoba schopná práce a ochotná pracovat. Přípustná čekací doba, během níž dávka nemusí být vyplácena, je pouze doba prvních sedmi dnů po zastavení výdělků – článek 24, odst. 3. Toliko u sezónních pracovníků mohou být doba poskytování dávky a čekací doba přizpůsobeny podmínkám zaměstnávání – článek 24, odst. 4.

Shodně jsou krytá sociální událost i čekací doba vymezeny i v úmluvě Mezinárodní organizace práce číslo 102 o minimální normě sociálního zabezpečení. Článek 23 této úmluvy stanoví, že nastane-li krytá sociální událost, má být dávka zajištěna alespoň těm chráněným osobám, jež splnily čekací dobu, kterou lze uznat za nezbytnou, aby se zabránilo zneužití.

Podle článku 1 odst. 2 Ústavy České republiky dodržuje závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva. Předložený návrh zákona směřuje právě k respektování těchto závazků, a tím i Ústavy České republiky. Návrh zákona tedy není v rozporu s právem Evropské unie.

Na závěr bych chtěl říct, že vlastně je tady možnost napravit určitou změnu, která de facto postihuje lidi, kteří poctivě pracovali, ztratili práci ne vlastní vinou a za to dostali kompenzaci ve formě odstupného. Tady se můžeme samozřejmě přít o tom, jak je vlastně odstupné koncipováno. Kdyby bylo koncipováno tak, jak jej vykládá dnes změna zákona, tak vlastně budeme vycházet z toho, že odstupné je vlastně další formou daně zavedené zaměstnavateli pro zaměstnance k tomu, aby zaměstnavatel vlastně touto formou kryl podporu nezaměstnanosti u zaměstnance po tu dobu tří, dvou nebo jednoho měsíce tak, jak je to stanoveno. To si myslím, že určitě není správné. A bohužel je to další opatření, které postihuje poctivé lidi práce, kteří v práci pracují, nejsou to žádní lemplové, a naopak je to jedno z opatření, které se netýká lidí, kteří se dlouhodobě práci záměrně

vyhýbají a kteří tímto opatřením vůbec nejsou postiženi. Naprostá většina lidí, kteří tímto způsobem, tzn. s odstupným, ztratí zaměstnání, jsou lidé, kteří poctivě pracovali a budou mezi prvními, kteří si práci hledají. Myslím si, že je to nespravedlivé, a stejně tak usuzuje i Senát, který vám předkládá k posouzení tento návrh zákona. A já bych doporučil, i když bylo rozhodnuto, že to nebude projednáno v rychlém projednání, ale aby přinejmenším v rámci příslušných výborů Poslanecké sněmovny byl tento návrh projednán, prodiskutován a aby k němu bylo skutečně zaujato dostatečné stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to bylo k uvedení tohoto návrhu zákona. A teď bych požádal zpravodaje pro prvé čtení poslance Miroslava Jeníka, který by se k návrhu zákona vyjádřil. Prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, požaduje zrušení § 44a a § 44b zákona o zaměstnanosti, a to včetně poznámek pod čarou číslo 73 a 74. Současná právní úprava účinná od 1. ledna 2012 odsouvá v § 44a zákona o zaměstnanosti poskytování podpory v nezaměstnanosti v případě vyplacení odstupného, odbytného nebo odchodného z posledního zaměstnání. Ustanovení § 44 zákona o zaměstnanosti řeší případy, kdy uchazeči o zaměstnání nebylo zaměstnavatelem vyplaceno odstupné, odbytné nebo odchodné, a stanovuje podmínky pro vyplácení a výši kompenzace poskytované Úřadem práce do doby poskytování podpory v nezaměstnanosti. V praxi nemůže tedy nastat situace, že by se uchazeč o zaměstnání ocitl bez finančního zajištění.

Návrh právní úpravy v § 44a a § 44b zákona o zaměstnanosti vychází také z programového prohlášení vlády České republiky ze 4. srpna 2010, kterým se vláda zavázala k rozpočtové odpovědnosti, k nezbytnosti přijímat úsporná opatření ke snížení deficitu státního rozpočtu. Myslím si, že přijetí senátního návrhu zákona by naopak znamenalo navýšení výdajů státního rozpočtu o tu část podpory v nezaměstnanosti, která by byla vyplacena těm uchazečům o zaměstnání, kteří najdou nové uplatnění ještě v době, za kterou jim bylo odstupné, odchodné nebo odbytné vyplaceno.

Vzhledem k těmto skutečnostem si dovoluji potom v rozpravě navrhnout zamítnutí tohoto senátního návrhu zákona v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bychom mohli otevřít obecnou rozpravu, do které nemám přihlášky. Takže otevírá

becnou rozpravu. Pokud se do ní nikdo nehlásí, můžeme ji zřejmě... Ne, hlásí se pan zpravodaj.

Poslanec Miroslav Jeník: Jak jsem avizoval již ve své zpravodajské zprávě, navrhuji zamítnutí tohoto senátního návrhu zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Zazněl návrh na zamítnutí v prvním čtení. Ještě jednou se ptám, jestli se někdo nehlásí ještě do rozpravy. Už se nikdo nehlásí, můžeme rozpravu ukončit a budeme muset hlasovat. Já gonguji, počkáme chvíli a budeme hlasovat o návrhu. Ještě odhlášení, takže vás všechny odhlašuji – všechny požádám, abyste se znovu přihlásili.

A teď můžeme hlasovat. Připomenu, že budeme hlasovat návrh pana poslance Jeníka, který navrhl, abychom tento návrh zákona zamítl v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90, přihlášeno je 123, pro hlasovalo 66, proti 55. Zamítnutí bylo přijato.

Sněmovna zamítla tento návrh senátora Zdeňka Škromacha a mně nezbyvá, než ukončit projednávání tohoto návrhu a bodu číslo 60.

Dalším je bod

61.

**Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona
o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb.,
o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 435/ - prvé čtení**

Dovolte mi, abych tady přivítal člena rady Plzeňského kraje pro oblast životního prostředí a zemědělství Petra Smutného. Já tady Petra Smutného vítám a požádám ho, aby se možná ujal slova a aby tady tento návrh zastupitelstva Sněmovně uvedl. Prosím, máte slovo.

Člen rady Plzeňského kraje Petr Smutný: Pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, přestože jsem deset let působil v Senátu Parlamentu České republiky, teprve dnes mám tu čest předstoupit před Sněmovnu. Z pověření Zastupitelstva Plzeňského kraje v zastoupení

hejtmana Plzeňského kraje pana Milana Chovance vám předkládám návrh zákona o Národním parku Šumava, který schválilo Zastupitelstvo Plzeňského kraje na svém loňském červnovém zasedání všemi hlasy přítomných zastupitelů.

Šumava je dlouholetá bolest Plzeňského kraje. V loňském roce oslavil národní park dvacet let od svého vyhlášení. V době založení Národního parku byla Šumava ještě zelenou střechou Evropy. Dnes je z původních 54 tis. hektarů zeleného lesa přibližně 6 tis. hektarů lesa suchého a 9 tis. hektarů jsou holiny. Zmizela tak pětina této zelené střechy Evropy.

Problém tkví v nekoncepčním uplatňování tzv. bezzásahového managementu lesů. Co to vlastně je? V praxi to znamená, že v určitých částech národního parku se neprovádí žádná lidská činnost, a to navzdory tomu, že management ochrany přírody by měl vycházet na základě právního předpisu ze schválené zonace.

Bez jakékoliv společenské nebo širší odborné diskuse, pouhým rozhodnutím Ministerstva životního prostředí a příkazem předchozího ředitele národního parku Ing. Krejčího, se vytvořila síť lokalit, které se z hlediska lesního vývoje ponechaly svému osudu. Jen na plzeňské části Národního parku Šumava je tak na ploše 42 % celkové rozlohy. Vzhledem k tomu, že struktura lesa za staletí lidské činnosti byla pozměněna, kůrovcová kalamita šířící se z lokalit ponechaných vlastnímu vývoji povede k rozpadu celého dospělého stromového patra. S tím se Zastupitelstvo Plzeňského kraje nehodlá smířit.

Už předchozí hejtman Plzeňského kraje pan doktor Petr Zimmermann inicioval vypracování návrhu zákona o Národním parku Šumava a tento návrh byl tehdejším Zastupitelstvem Plzeňského kraje také jednomyslně přijat. Návrh se zabýval zejména volbou a jmenováním ředitele národního parku bez konkrétního řešení problémů s kůrovcem. Zákon byl proto stažen a přepracován do podoby, kterou vám dnes předkládáme. Je to již čtvrtý pokus upravit poměry na Šumavě zákonem. Jeden z nich neprošel při schvalování pouze o jediný hlas.

Domníváme se, že nastal čas ukončit agónii šumavských lesů. Je třeba vrátit přírodě to, co je přírodního, to znamená horské smrčiny. Ostatní části národního parku, většinou smrkové monokultury, se musí usilovnou prací přeměnit ve smíšený, přírodě blízký les. Teprve potom budou na Šumavě probíhat přírodní procesy, které si zaslouží naši ochranu.

Na předkládaném návrhu zákona jsme pracovali tři roky, několikrát jsme jej přepracovali, abychom dosáhli kompromisu přijatelného pro většinu dotčených subjektů. Podařilo se nám dosáhnout shody se šumavskými obcemi, s Jihočeským krajem a částečně i s Ministerstvem životního prostředí, respektive s předchozím ministrem životního prostředí.

Snažili jsme se co nejméně zasahovat do zákona č. 114/1992 Sb., o

ochraně krajiny a přírody, protože pak by změny platily pro všechny národní parky. Ctíme zásadu, že zákony s celostátní působností by měly vycházet z ústředí, a tedy zejména z pera vlády. Tento návrh zákona však řeší regionální problém, a proto předložení návrhu zákona z pozice vyššího územně samosprávného celku je odůvodnitelné. Ostatně celý region je ve shodě v návrhu řešení problémů Šumavy, v předložení tohoto návrhu zákona. Demokracie je hlavně o diskusi a jednací řád Sněmovny podrobnou diskusi připouští v prvním a druhém čtení příslušných návrhů zákonů. Rádi bychom takovou diskusi prošli.

Náš návrh zákona může být ještě vylepšen. Musí také získat podporu Ministerstva životního prostředí. Jak je vám jistě známo, v současné době na úrovni ministerstva probíhá diskuse o vládním návrhu zákona o Národním parku Šumava. Vzhledem k tomu, že legislativní proces vládního návrhu zákona je daleko zdoluhavější, tak je zřejmé, že vládní návrh zákona nemůže být přijat v letošním roce. Šumava však potřebuje jasná pravidla hry již v roce 2012. Jsme připraveni dále při projednávání návrhu zákona s Ministerstvem životního prostředí spolupracovat a některé návrhy akceptovat tak, aby tato právní norma získala podobu všeobecného konsenzu. V případě neshody lze ostatně návrh zákona zamítnout ve třetím čtení.

Přijetí krajského návrhu zákona o Národním parku Šumava je však tou nejkratší cestou, jak zákon o Národním parku Šumava přijmout, a právě co nejkratší čas uvedení zákona v život bude nejdůležitějším přínosem pro dnešní vyhrocenou situaci na Šumavě. Podotýkám, že podle původní dohody s předchozím ministrem životního prostředí panem Drobilem měl být společný vládní a krajský návrh zákona schválen již v červenci 2011.

Na závěr ještě připomenou, že v roce 2010 na Šumavě uschlo nebo bylo vykáceno 800 tisíc stromů napadených kůrovcem. V roce 2011 to bylo možná o něco méně, ale opět to bylo nemalé číslo. Zelených stromů na Šumavě ubývá a rychlým přijetím zákona můžeme dosáhnout potlačení kůrovce. Dejme všem zbývajícím zeleným stromům šanci. Dejme Národnímu parku Šumava k dnes již 21. výročí vyhlášení nejlepší dárek – a to je zákon o Národním parku Šumava, na který léta již čeká.

Další argumenty pro přijetí zákona jsou v důvodové zprávě a v návrhu zákona samém. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji členu rady Plzeňského kraje Petru Smutnému a požádal bych zpravodaje pro prvé čtení poslance Bořivoje Šarapatku, aby se k tomu vyjádřil.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za úvod, který zde pan náměstek provedl.

Samozřejmě všichni jsme si vědomi složité situace na Šumavě a sledujeme ji a určitě všichni jsme pro její řešení. Návrh zákona Plzeňského kraje přišel do Poslanecké sněmovny začátkem srpna loňského roku a ihned byl projednán ve vládě a stanovisko vlády je nesouhlasné z několika důvodů. Vláda uvádí asi pět důvodů. Je si vědoma samozřejmě potřeby přijetí takového zákona jako my všichni, ale uvádí zde, že nebyla zajištěna možnost projednání návrhu zvláště chráněného území s dotčenou veřejností, což se nyní děje u vládního návrhu, a že nový zákon navrhuje odlišný právní režim v jednom ze čtyř národních parků a zakládá tím nesystémové řešení v této oblasti. Zároveň byl v září loňského roku proveden rozklad Parlamentního institutu, který se vyjádřil k tomu, jak je navržená právní úprava slučitelná s právem Evropské unie, a v rozkladu dochází k tomu, že je pouze částečně slučitelná.

Já oceňuji velice práci Plzeňského kraje na zákonu o Národním parku Šumava. Využili toho samozřejmě pracovníci Ministerstva životního prostředí v čele s panem ministrem a náměstkem Tesařem a rozpracovali vládní návrh, který nám určitě za chvíli představí pan ministr. Já si myslím, že vládní návrh odstraňuje ty nedostatky, na které upozornila vláda už v září loňského roku, to znamená, že je tam diskuse s veřejností, s dotčenou veřejností a že je plně respektován zákon o ochraně přírody a krajiny.

Z toho důvodu, že se nám v brzké době dostane sem do lavic vládní návrh zákona, si dovolím potom v rozpravě navrhnout zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení a samozřejmě požádám pana náměstka, jestli by mohl být spolupráce při tvorbě vládního návrhu, protože určité některé momenty jsou velice cenné, ale měli bychom se shodnout na jednom návrhu, na jednom zákonu. Tolik úvodní řeč.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevřel bych v této chvíli rozpravu a dám slovo panu ministrovi Chalupovi jako prvnímu.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Dámy a pánové, vážený pane radní, dovoluji mi, abych řekl několik vět k zákonu, který sice není návrhem Ministerstva životního prostředí, ale týká se problému, který nepochybně z pohledu mého resortu patří k těm nejzávažnějším.

Dovolte mi na začátek říct se zhruba 15měsíční zkušeností ministra, jak vidím situaci na Šumavě, a v tomto ohledu říci, že věty, o kterých mluvil pan radní Smutný, jsou z velké části věty pravdivé. Situace na Šumavě je velmi složitá. Já, když jsem se stal ministrem a snažil jsem se setkat se všemi těmi stranami, jsem pochopil, že ten problém, který na Šumavě máme – bohužel však, pane radní, a v tom se možná rozcházejí – je vícevrstevnatý. To není jenom jednou vrstvou.

Situace na Šumavě není jenom o tom, jestli se bude a nebude zasaho-

vat proti kůrovci, a doufám, že jste stejně jako já s povděkem zaznamenali informaci, že v letošním roce je identifikován výrazný pokles šíření kůrovce na území Národního parku Šumava i Šumavy jako takové, nicméně stále se bavíme o kalamitě.

Problém je složitější. Je o tom, jakým způsobem dvacet let Ministerstvo životního prostředí a stát přistupovaly k šumavským obcím. Bavíme se o největším parku a společně s chráněnou krajinnou oblastí o území, které má skoro 200 tisíc hektarů, území, na kterém je 22 obcí. Je to až na několik drobných spíše minivýjimek jediný park v ČR, v němž obce jsou jeho integrální součástí. Je to park, který není upraven zákonem, ale pouze podzákonnou normou. Za těch dvacet let došlo k několika změnám koncepcí, přístupu k tomu parku. Bavíte-li se s místní veřejností, a že je věru velmi našťavaná, tak nejčastější výtkou, kterou slyšíme, je nestabilita, nejsou stanovená jasná pravidla, každý přístup je jiný. Jednou se zasahuje, podruhé nezasahuje. Loni o prázdninách plnily první stránky sdělovacích prostředků informace o zásahu v lokalitě Na Ztraceném. Já prosím teď nechci rozebírat podstatu tohoto sporu, protože o něj nejde a nepochybně ještě bude mít mnoho různých doher i právních, ale všimli jste si mnozí z vás, kteří problém Šumavy znáte mnohem lépe než já, a dívám se nejen na poslance zvolené za Jihočeský a Plzeňský kraj napříč politickým spektrem, že tam také znělo mnoho informací, které byly typu, že se zasahuje v oblasti, kde se nikdy nezasahovalo, a ona z dvaceti let existence parku byla sedmnáct let zásahová? Nebo věty o tom, že se zasahuje v první zóně proto, že dochází k míšení pojmů, tak jak o nich mluvil pan radní, v tom, že se chápe první zóna jako zóna, která má být tzv. bezzásahová, ona ovšem definice pojmu bezzásahovosti je poměrně složitá, protože znamená bezzásahovost také to, že nezasahujete podél cest, a když spadne strom přes cestu, že ho neodstraníte, to je zásah. Znamená nezasahovost to, že vypukne požár a co budeme dělat? Máme prosím informaci o tom, jakým způsobem řešit i tuhle záležitost?

Víte, dámy a pánové, podíváme-li se na princip zásahovost-nezásahovost versus první a druhá zóna ve čtyřech národních parcích, i tady najdeme nejednotu. Podíváme-li se například do Národního parku Českosaské Švýcarsko, pak zjistíme, že zóny tzv. bezzásahové se vůbec nekryjí s prvními zónami, které jsou ve smyslu návštěvníckém, a vnáší to velký zmatek a velkou nejasnost do oblasti. Sama vědecká obec není sjednocena v tom, co znamená bezzásahovost. Jsou to primárně zástupci vědecké obce, kteří po nás velmi správně požadují, abychom v bezzásahových, nebo v budoucí formě bezzásahových oblastí Národního parku Českosaské Švýcarsko zasahovali proti borovici vejmutovce, protože pokud bychom nezasahovali, pak by se rozšířila po celém parku a byla by jediným stromem, který by přežil. Takže jde o to, jakým způsobem nastavit jednotlivé podmínky.

Vrátím-li se k zákonu, který předkládá Plzeňský kraj, tak jsem si velmi dobře vědom, že je za ním obrovské množství práce. Jsem si velmi dobře vědom toho, že v mnoha ohledech vyvěrá z nespokojenosti ze stavu, kdy mnohé obce mají pocit, že jsou přehlíženy státem i mým resortem v minulosti, že se k nim nepřistupovalo jako k subjektům, které vykonávají veřejnou správu, které jsou volenými zástupci lidí na určitém území, ale jako k někomu, kdo tam zkrátka je a moc se s ním mluvit nedá.

Na druhou stranu problém Šumavy má více vrstev. Problém Šumavy je o mnohem složitější debatě, než je to, co je mému srdci sice velmi milé, ale není to jediná otázka, a to je postavení obcí. Jde také o to, jakým způsobem se má Šumava rozvíjet dál. Jde také o to, jakým způsobem máme přistupovat k jejímu rozvoji a co vnímat jako její budoucnost. Jde o to, jakým způsobem ji spravovat tak, aby byla spravována ve smyslu a primárně s ohledem na ochranu přírody, ale zároveň při respektu k místním obyvatelům. Jde o to ale, abychom také Šumavu spravovali způsobem, který bude ekonomicky efektivní a který bude znamenat pokud možno přiměřený co nejmenší zásah do peněz daňových poplatníků. Víme přitom, že například Národní park Šumava na jednu stranu zcela správně a přirozeně usiluje o to, aby se zmenšilo množství těžby. Logicky, je to park, měla by být v něm těžba co nejmenší. Na druhou stranu, je to jediný reálný ekonomický příjem, který park má na to, aby zlepšil své hospodaření, které je založeno na činnostech ve prospěch správy parku, ale i jeho návštěvníků.

V tomto ohledu musím říci, a pan radní to velmi dobře ví, že mám-li měřit ze svého pohledu návrh zákona, který je zde předložen, pak při hlubokém respektu k tomu, že byla na něm odvedena velká práce, při hlubokém poznání situace, kterou nepochybně Plzeňský i Jihočeský kraj k věci má, při přiznání, že v řadě ohledů ten návrh byl pro nás inspirací při tvorbě našeho vlastního návrhu, tak množství věcí, se kterými se jako ministr životního prostředí nemohu ztotožňovat, převažují a jsem pro to, aby tento návrh byl zamítnut. Pan radní to ví, můj názor zná, není to pro něj překvapení, mluvili jsme spolu o tom mnohokrát a myslím si, že díky tomu to, co tady říkám, neznamená, že spolu zítra nebudeme mluvit. Zkrátka mnohokrát jsme si to řekli z očí do očí a uváděli jsme si argumenty.

Pro mě návrh založený na tom, že se například zřídí samostatná správa Chráněné krajinné oblasti Šumava a samostatná správa parku, oddělí se od sebe, je něco, proti čemu bojuji. Víím, že to byl původní návrh a že tato úvaha myslím v poslední verzi není. Stejným způsobem představa, že to bude obecně prospěšná společnost, která bude fakticky park spravovat, a to zejména po stránce hospodářské, je na jednu stranu logickým hledáním odpovědi na to, jaká právní forma parku by měla být, protože příspěvková organizace není ideální právní forma, na druhou stranu jsem hluboce

přesvědčen, že obecně prospěšná společnost je katastrofální forma správy v tomto systému. Rozpočtová organizace, což byla také jedna ze zvažovaných úvah, je stejně katastrofální úvaha. A to, co vidíme v Českosaském Švýcarsku v tomto jediném experimentu ve smyslu rozpočtové organizace, ukazuje, že je to absolutní nesmysl.

Nepochybnou součástí debaty, kterou vedeme, je, jak mají být rozmístěny zóny a jak velké mají být. My se shodujeme s představou Plzeňského kraje v tom, že by mělo dojít k maximálnímu sjednocení dosud roztržštěných 135 ostrůvků v nějaké větší celky. Pravdou zkrátka je, že pokud chceme efektivní správu parku podobnou té, kterou máme například v Bavorsku, kde je jedno území, které je uvnitř bezzásahové, ponechané přírodě jako takové a obehnané pufrací zónou tak, abychom nezpůsobovali škody v ostatních hospodářských lesích, tak dosáhnout takové efektivní správy u 135 malých a větších ostrůvků rozmístěných po celé Šumavě je zkrátka nesmysl a nemožné. Je to neekonomické, je to neproveditelné a efekty, které díky tomu dnes sklízíme, jsou realitou.

Návrh, který hodlám společně s kolegy zde ve Sněmovně předložit co nejdříve, a zde odpovídám na otázku kdy, tak mou ambicí je, aby se tak stalo ještě během léta. Proto také chci, aby to byl návrh poslanecký, protože jsem si vědom toho, že vládní návrh je tomto ohledu delší, a zároveň jsem si vědom toho, že Šumava zákon potřebuje a potřebuje ho hned, už tu dávno měl být, tak se liší také v tom, jak velké jsou jednotlivé zóny. Návrh, který hodlám předložit spolu se svými kolegy napříč koaličními stranami, je návrhem, který na rozdíl od plzeňského návrhu počítá, že první zóna by měla 26,53 % stávající rozlohy Národního parku Šumava, přičemž návrh plzeňský je 16,9 %. Zóna, kterou každý nazýváme jiným číslem, ale fakticky je stejným principem, to znamená takzvaná zóna přechodová, která se postupně stává první zónou při naplnění schopnosti stát se územím bezzásahovým při splnění určitých kritérií – tím kritériem je primárně přerušení monokulturnosti, protože jinak se to stane pouze potravou pro kůrovce –, je v případě plzeňského návrhu 16 %, v případě našeho 8,5 %. Fakticky tedy jsme v součtu na nějakých 35 %. Koneckonců toto není nový princip, to je princip, který platí u bavorského národního parku. Každý rok se určitá část území v bavorském národním parku převádí do bezzásahového území, je stanoven režim do roku 2027 – pevný jízdni řád. A stejným způsobem chceme uvažovat my. Říci: Takhle musíme postupovat. Koneckonců díky tomu máme zelené Krkonoše. I v Krkonoších se přece nejdřív musela změnit monokultura a na začátku 90. let vysadit stovky tisíc stromů, díky kterým dnes Krkonoše jsou mnohem odolnější než Šumava a mohou být součástí bezzásahového režimu, protože se vrací do své přirozené podoby. Přerušují to období hospodářského lesa a vrací se do podoby smíšených lesů, tak jak byly v minulosti.

Dámy, pánové, těch rozporů je více. Jedním z nich, dle mého názoru také nejpodstatnějším, je ten, že ač tento návrh byl v mnohém ohledu velmi dlouho připravován a propracován – a já rozhodně si nemyslím, že to je návrh, který je nějak ušitý horkou jehlou, není, tak ten návrh, který hodlám předložit, je výsledkem jednání, u kterého seděli podle mého názoru všichni. Je výsledkem více než sedmiměsíčního jednání kulatých stolů u mě na ministerstvu, často dlouho do noci, ve kterém seděli zástupci všech politických stran, všech v této Sněmovně, kterého se účastnili zástupci krajů – pane radní, mnoho hodin jsme spolu na té debatě strávili –, u kterého seděli zástupci obou největších iniciativ, na jedné straně Zachraňme Šumavu, řekněme té, která je spíše pro obecní názor zastávaný obcemi, a na druhé straně Šumavy, která sdružuje organizace, jako je Česká ornitologická společnost, její předseda se účastnil debat, nebo třeba Hnutí Duha nebo jiné organizace, které také říkaly svůj pohled. Byl a je to návrh, kterého se účastnili právníci napříč spektrem a hledali ty nejvhodnější definice, hádali se o slova a slovíčka a hledali nějaký možný kompromis.

Já jsem přesvědčen o tom, že to je návrh, ten, který předložím, který je maximem možného kompromisu a zároveň je návrhem, který dává Šumavě budoucnost. Víím, že existuje celá řada lidí i v této Sněmovně, kteří mají pocit, že v tom zákoně by ještě něco mělo být, že něco tam chybí nebo že něco je tam navíc. A stejným způsobem to platí i pro návrh plzeňský. Jediná odlišnost tohoto zákona, který předložím, od zákona, který předkládá Plzeňský kraj, spočívá v tom, že zde vzniká společný výbor. Víím, že existují názory části veřejnosti, která tvrdí, že to je nadbytečná instituce. Popravdě řečeno, kdybych nestrávil rok a půl diskuzemi s lidmi na Šumavě a hledáním kompromisu, asi bych zdálky zastával stejný názor. Pokud ovšem vidím situaci, že existuje výbor parku, který má 50 lidí a který je jmenován ředitelem a který má hledat nějaký kompromis, tak je to sice dobrý diskuzní chural, ale my potřebujeme subjekt, který bude také schopen nacházet rychlá řešení, aniž by porušoval princip, že ředitel je zodpovědný a vůdčí osobou v tomto parku.

Dámy a pánové, z výše uvedených důvodů jsem přesvědčen o tom, že je pravdou, že se tady bavíme o návrhu, který je odpracován. Že je pravdou, že existuje mnoho prvků, které z tohoto zákona lze převzít. Ale jsem přesvědčen o tom, že ve své sumě, a jak se říká, že ďábel bývá skryt v detailu, i v některých jeho detailech je to zákon, který bychom pro Šumavu v této podobě přijímat neměli. Z výše uvedených důvodů zastávám na stanovisko celé vlády, že tento návrh by měl být neschválen, a zároveň sděluji, že se nám podařilo dokončit práce nad podobou zákona, o kterém věřím, že je návrhem širokého kompromisu a konsenzu a který bude v nejbližší době předložen do Sněmovny tak, abychom Šumavě mohli co nejdříve dát kvalitní zákon, který jí řekne, co se bude dít, když bude jiný

ministr, ať už jakýkoliv z jakékoliv strany, protože Šumava stejně jako jiný park u nás nesmí být už nikdy do budoucna prostorem či hřištěm představ jakéhokoli ministra životního prostředí. To se už nikdy nesmí stát. Ať je to ministr, se kterým sympatizujeme, anebo ministr, se kterým nesympatizujeme. V tomto ohledu se to stát nesmí.

Jsem přesvědčen také o tom, že takový návrh zákona má být vzorem pro další nutné změny právních povah a úprav ostatních parků, které s výjimkou jednoho jsou rovněž založeny a zřízeny podzákonnou právní normou a které také potřebují svůj režim. V téhle souvislosti mi dovoluji zmínit, že podstatou také je, aby se tento zákon, který předložím do Sněmovny spolu se svými kolegy, stal také již základem pro námi již napsaný a připravený zákon Národního parku Křivoklátsko, u něhož jsme připraveni ho předložit a čekáme na to, jakým způsobem provedeme a projdeme debatou nad tím zákonem dnešním.

Dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat panu radnímu za práci, kterou nad zákonem odvedli, a i když trvám na mém stanovisku, že bychom s tímto zákonem neměli souhlasit, věřím, že nový zákon bude přijat a podpořen i Plzeňským krajem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, vážení kolegové, já už vás asi nepřekvapím, když řeknu, že rozpravu v téhle chvíli ale přeruším. Omlouvám se členu rady Petrovi Smutnému, kterému tedy neudělám radost, asi i těm, co se hlásili do rozpravy, ale čas, na kterém jsme se dohodli, vypršel. Takže přeruším projednávání tohoto bodu Národní park Šumava s tím, že se k němu vrátíme, až ho znovu zařadíme do projednávání schůze Sněmovny. Takže přesný termín v této chvíli neřeknu, ale přerušuji uprostřed rozpravy.

Ukončuji jednání dnešní sněmovny. Připomínám, že zítra začneme jednat v 9 hodin projednáváním třetích čtení zákonů. Pokud se nemýlím, tak prvním zákonem jsou církevní restituce, takže tím zítra začneme.

Přeju vám příjemný večer, stihneme aspoň druhý poločas.

(Jednání skončilo v 18.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. června 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 166 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují další jednací den 40. schůze Poslanecké schůze. Vítám vás na ní.

Prosím nejprve, abyste s zaregistrovali svými kartami. Zároveň prosím, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Ráda vás také seznámím s omluvami z dnešního dne. Omlouvají se z poslanců: Pavel Bém – rodinné důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Rom Kostřica od 12 hodin – pracovní důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Břetislav Petr – pracovní důvody, Josef Tancoš – pracovní důvody. To byly omluvy, které mi zatím byly doručeny.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetích čtení, u kterých byly splněny zákonné podmínky. Jsou to body 73, 76, 78, 80, 81, 85, 86 a 88. Potom jsme pevně zařadili bod 119, je to sněmovní tisk 638, ve druhém čtení. A dále máme v plánu projednávat body z bloku druhých čtení. Na odpoledne – jenom připomenu, aby s tím všichni mohli počítat včetně zpravodajů – máme pevně zařazené body 27, 30, 31 a 116. To je k programu schůze.

Ještě se hlásí pan kolega Stanjura.

Sdělím ještě jednu omluvu. Pan ministr Alexandr Vondra se omlouvá dnes z účasti ve Sněmovně, neboť probíhá jednání v Senátu.

Pan kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Mám několik návrhů k návrhu pořadu schůze. Navrhuji, abychom dnes od deváté hodiny zařadili pevně tyto body:

jako první bod číslo 85 – volba prezidenta republiky, sněmovní tisk 613, třetí čtení,

jako druhý bod číslo 86 – správní poplatky, sněmovní tisk 614, třetí čtení,

jako třetí bod číslo 88 – důchodové pojištění, sněmovní tisk 659, třetí čtení,

jako čtvrtý bod číslo 78 – sociálně-právní ochrana dětí, sněmovní tisk 564, třetí čtení,

jako pátý bod schůze – teď mi to vypadlo, zřejmě je to 76 – občanský soudní řád, sněmovní tisk 537

a jako šestý bod číslo – vteřinku vydržte – 81 – trestní zákoník, třetí čtení.

Dále navrhuji, abychom v pátek od deváté hodiny pevně zařadili jako první bod číslo 73 – stavební zákon, třetí čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se ještě na další návrhy. Pan poslanec Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové. (Předsedající žádá o klid v sále.)

Dovoluji si navrhnout podle § 95a pro třetí čtení vyčlenění také jiných hodin, a to dnes po 14. hodině. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pan kolega Tejc. Pan kolega Filip poté.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych na počátku vzněsl námitku proti návrhu pana předsedy Gazdíka, který by rád jednal mimo jiné dnes po 14. hodině o třetích čteních, a chtěl bych zde vznést námitku za kluby ČSSD a KSČM proti návrhům na projednávání návrhů zákonů ve třetím čtení na 40. schůzi ve stanovené jednací dny a vyčleněné hodiny, tedy mimo středu a pátek od 9 do 14 hodin. Ten návrh podám ještě písemně, nicméně aby bylo zřejmé, že se to týká návrhu pana poslance Gazdíka, tak pro jistotu vystupuji.

Sociální demokracie nemá v úmyslu blokovat jednání Poslanecké sněmovny. My podpoříme návrhy na zařazení pevně stanovených bodů, tak jak je přednesl pan předseda klubu ODS Stanjura. Máme zájem, aby ostatní návrhy zákonů ve třetím čtení kromě majetkového vyrovnání s církvemi byly projednávány na této schůzi. I když k řadě z nich máme kritické připomínky a budeme hlasovat proti, tak toto jejich zařazení na pevně určené na dnes a v pátek podpoříme.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, páni a panové, dobrý den.

Dovolte mi, abych navrhl alternativně pevně zařazení bodů číslo 8 a 9. Jde o to, že tady máme již déle než rok vládní návrh – podotýkám vládní návrh – ústavního zákona, kterým se mění Ústava České republiky, a to v článku 95 o Nejvyšším kontrolním úřadu, a tisk 352, který se týká samotného zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Navrhuji, aby pevně zařazení bylo alternativně buď dnes ve 14.30 o obou tiscích, a pokud to

jednání neproběhne celé do skončení jednacího dne, tak aby pokračovalo ve čtvrtek v 11 hodin.

Co mě k tomu vede? Měli jsme minulý týden poměrně vzrušenou debatu o tom, zda tyto body vyřadit, nebo pevně zařadit, tak jak bylo předloženo paní předsedkyní klubu Věcí veřejných, a já souhlasím s tím, že to je třeba projednat. Vůbec nezpochybňuji to, že v pátek se na to nedostalo, ale považuji další odkládání za velmi komplikující situaci z pohledu České republiky. Dostali jsme se do diskuse ve dvou věcech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás nerada přerušuji, ale jenom vás musím upozornit, že tyto body byly vypuštěny z programu schůze.

Poslanec Vojtěch Filip: No – já jen říkám, že jsem přesvědčen, že to je hrubá chyba, protože situace, která je, mě vede k tomu, abych je navrhl znovu zařadit do programu a zařadit je napevno na jednání.

Ta situace je totiž taková, že Česká republika se ocitne z pohledu jednání o jednotlivých evropských dotacích ve velmi komplikované situaci jednak vůči Evropskému účetnímu dvoru a jednak vůči Evropské komisi. To samotné zjištění totiž předpokládá, že Česká republika přijme efektivní opatření, které se týká zejména kontrolních mechanismů čerpání evropských prostředků a týká se to v podstatě majetku nebo peněz v hodnotě 250 miliard korun pro roky 2012–2013. Obnovení čerpání by tak připadalo až v roce 2014. To by samozřejmě znamenalo výrazný zásah do rozpočtového hospodaření České republiky.

Návrhy zákonů, které jsou tady předloženy, přímo souvisí s tím, jak se na nás bude Evropská komise dívat. Jde tedy o tyto dva návrhy a zákon o finanční kontrole ve veřejné správě, který tedy je v průběhu projednávání.

V tomto ohledu tedy navrhuji, aby byly znovu zařazeny do programu této schůze a pevně zařazeny tak, aby je tato schůze mohla projednat. Samotné odkládání velmi zkomplikuje situaci v České republice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozumím tomu dobře, že navrhuje body 8 a 9 znovu zařadit do programu schůze? (Ano.) Tak zní návrh.

Pan kolega Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, koneckonců jak už jsem včera avizoval, dovoluji mi, abych požádal o zařazení nového bodu na schůzi Poslanecké sněmovny. Ten bod má velmi jednoduchý název Informace ministra financí o stavu státního rozpočtu.

Já se domnívám, vážené kolegyně a vážení kolegové, že není možné, abychom tu situaci, která se týká vývoje státního rozpočtu, nechali jen na standardním běžném projednávání pravidelných zpráv Ministerstva financí na půdě rozpočtového výboru. Domnívám se, že čísla o květnové bilanci hospodaření státu jsou do té míry varovná, do té míry podivná a do té míry alarmující, že by si Poslanecká sněmovna zasloužila jasné, otevřené a pravdivé vystoupení ministra financí, tak abychom věděli, jaká je situace státního rozpočtu, abychom věděli, jaká je hospodářská situace České republiky a abychom věděli, jak bude a na základě jakých parametrů bude připravován rozpočet pro příští rok.

Myslím si, že tato věc je skutečně velmi naléhavá. A já bych se nerad dočkal podobné situace, jakou jsme zažili v loňském roce, nebo jakou jsme zažívali v minulosti, že Poslanecká sněmovna schválí zákon o státním rozpočtu, vláda nedodrží jeho parametry a Sněmovna se to dozví až ex post a dozví se to, jako by se nic nedělo. Jen tak mimochodem, jen tak bokem. Prostě překročili jsme schodek státního rozpočtu, co se dá dělat, jedeme dál.

A jestli se podíváme na ta květnová čísla v plnění státního rozpočtu pro rok 2012, tak si myslím, že nemohou nechat nikoho v klidu. Velmi jednoduše: Jestliže v loňském roce, v roce 2011, byl na konci května schodek státního rozpočtu 81 miliard korun – 81 miliard korun loni touto dobou – a bylo to v té době 60 % plánovaného schodku státního rozpočtu, tak v letošním roce byl schodek státního rozpočtu na konci měsíce května 79 miliard korun, což je v zásadě stejná částka – ale pozor!, už to bylo 75 % plánovaného schodku státního rozpočtu na letošní rok. To znamená, že ačkoliv máme pro letošní rok schválený státní rozpočet s nižším schodkem ve výši 105 miliard korun, tak na konci měsíce května už jsme vyčerpali 75 % tohoto povoleného schodku státního rozpočtu. To jsou velmi negativní čísla a my se obáváme jako sociální demokraté, že to je dokonce trend velmi negativní. A prosím, porovnejte si tu negativní bilanci státního rozpočtu, onen schodek 79 miliard korun – mimochodem je to jeden z největších schodků v posledních letech, který byl na konci května dosažen – s těmi špatnými čísly, která přináší česká ekonomika. Já myslím, že je něco špatně, něco se děje a bylo by dobře, aby nám vláda řekla, jak ona sama hodnotí současnou situaci. Jestliže říkám, že je něco špatně, tak se stačí podívat do okolních států.

Dámy a pánové, všechny okolní, sousední země, se kterými Česká republika sousedí a se kterými koneckonců sousedí nejenom geograficky, ale sousedí také v důsledku svého zahraničního obchodu, tak všechny okolní země v prvním čtvrtletí letošního roku ekonomicky rostly. Polsko, Slovensko, Rakousko i Německo. Jediná země ve střední Evropě, pomineme-li Maďarsko, které má ovšem dlouhodobě vleklé problémy, tak

jediná země, která ekonomicky klesá, je Česká republika. Náš hospodářský růst za první čtvrtletí letošního roku je záporný. Je tady pokles téměř jedno procento hrubého domácího produktu. A tak ačkoliv německá ekonomika rostla o 1,7 %, polská ekonomika o skoro 4 %, slovenská ekonomika rostla o 3 % a rakouská skoro o 2 %, tak česká ekonomika klesá. To znamená, že hospodářský výkon v naší zemi se zpomaluje a současně máme velmi špatná čísla, která se týkají průběžného plnění státního rozpočtu.

Já si myslím, že je tady vážný problém. Ten vážný problém existuje zejména na příjmové straně. Vláda si naplánovala velmi odvážnou operaci se zvyšováním daně z přidané hodnoty. Vláda předpokládá, že tím, že se zvedla snížená sazba DPH z 10 na 14 %, letos vybere na dani z přidané hodnoty o 15 % více než v loňském roce. O 15 % víc si vláda naplánovala vyšší daňové příjmy u DPH. Jaká je realita za prvních pět měsíců letošního roku. Není to 15, není to 10, není to dokonce ani nula, ale je to minus 3 %. To znamená, když si porovnáme výběr daně z přidané hodnoty v prvních pěti měsících loňského roku a v prvních pěti měsících letošního roku, tak je to minus 3 %, ačkoliv vláda prognózuje za celý rok plus 15 %.

Někde je problém a já myslím, že byl na začátku té úvahy. V situaci, kdy vláda na jedné straně dělá opatření, kterými snižuje domácí poptávku, kterými omezuje reálné příjmy občanů a snižuje spotřebu domácností a na druhé straně očekává, že lidé budou utrácet za zboží, i když bude zatíženo vyšší daní z přidané hodnoty, tak ta úvaha už byla na samém počátku chybná a ta čísla nemohla vyjít. A evidentně ta čísla nevycházejí.

Čili nedaří se vybírat daň z přidané hodnoty. Ale pokud se podíváte na analýzy, které zpřístupnilo Ministerstvo financí, tak se nedaří vybírat také další daně. Nedaří se vybírat majetkové daně a nedaří se vybírat spotřební daň. Všude tam jsou propady oproti původnímu očekávání Ministerstva financí.

A já se ptám, jaký bude letos schodek. V loňském roce vláda překročila schodek státního rozpočtu, který schválila tato Poslanecká sněmovna. Překročila ho o cca 7 miliard korun. Sedm miliard korun oproti plánovanému deficitu schválenému na rok 2011. Letos je schválený schodek 105 miliard korun a ten trend, který je, je velmi negativní a já se ptám, jestli tady ministr financí je schopen prohlásit, že vláda nepřekročí schválených 105 miliard korun státního rozpočtu. Bylo by na místě, aby o tom Poslaneckou sněmovnu buď ujistil a jasně zde slíbil, že se to nestane, anebo aby přiznal barvu. Aby řekl, jaká je realita státního rozpočtu.

Současně by stálo za to, aby ministr financí informoval Poslaneckou sněmovnu o tom, jaká je situace z hlediska bilance čerpání prostředků z Evropské unie. My jsme byli informováni o tom, že České republice nejsou propláceny finanční prostředky na projekty, které už u nás byly schváleny

a realizovány. To zastavení proplácení, k němu došlo na jaře letošního roku. Vláda nejprve tvrdila, že v polovině roku problém už bude odstraněn, minulý týden se vyjádřil ministr pro místní rozvoj v tom smyslu, že problém bude odstraněn v měsíci září. To tedy znamená, že evropské projekty jsou nyní propláceny z prostředků státního rozpočtu, národních zdrojů, ale platby z rozpočtu Evropské unie byly zastaveny. Jestliže ten tok finančních prostředků z Bruselu bude obnoven v září, tak nám zbývají tři měsíce rozpočtového roku na to, abychom problémy v bilanci vyřešili. Tři měsíce! Ale vláda má na příjmové straně státního rozpočtu naplánováno, že získá z Bruselu v letošním roce cca 100 miliard korun. Plán byl tedy 100 miliard korun a já se ptám, jaká bude realita. Já si nedokážu v tuto chvíli představit, že během tří měsíců bude vláda schopna splnit to, co slíbila v rámci rozpočtu, to znamená, že to bude 100 miliard korun. A jestliže to nebude 100 miliard korun, tak to bude znamenat další tlak na zvýšení schodku státního rozpočtu.

Myslím si, dámy a pánové, že bychom měli splnit svoji ústavní odpovědnost. Je to Poslanecká sněmovna, pouze tato Poslanecká sněmovna, která schvaluje zákon o státním rozpočtu. Vláda by neměla dělat ze zákona o státním rozpočtu cár papíru. Zákon o státním rozpočtu by měl být v každém případě dodržen, a zejména v tom klíčovém parametru, kterým je schválený schodek státního rozpočtu.

A já této vládě nedůvěřuji, protože vláda už loni schválený schodek státního rozpočtu nedodržela, a obávám se, že stejné riziko hrozí v letošním roce. Jediný, kdo tyto obavy může rozptýlit, je ministr financí. Já chci proto vyzvat, aby ministr financí informoval Poslaneckou sněmovnu o stavu státního rozpočtu, o tom, jak se vláda vyrovná s masivním výpadkem daňových příjmů, a také aby informoval Poslaneckou sněmovnu, jak teď vypadá situace kolem financování evropských projektů v návaznosti na to, že v České republice bylo zastaveno proplácení našich projektů z Bruselu, to znamená, že dnes k nám neplynou z hlediska strukturálních fondů žádné finanční prostředky.

Návrh bodu, který bych chtěl zařadit, se jmenuje Informace ministra financí o stavu státního rozpočtu. Navrhuji, aby tento bod byl zařazen v pátek po pevně zařazených bodech. Chtěl bych požádat všechny poslance a poslankyně, aby tento návrh podpořili. V případě, že by ten návrh nebyl přijat, chci avizovat, že na příští schůzi Poslanecké sněmovny bude chtít sociální demokracie znovu, aby tady informace o situaci státního rozpočtu zazněla, prostě proto, že máme ústavní odpovědnost a je to Poslanecká sněmovna, která schvaluje rozpočet, a je to Poslanecká sněmovna, která by na vládě měla požadovat, aby vláda dodržovala základní parametry státního rozpočtu. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vznést námitku proti návrhu na zařazení nového bodu, který přednesl před chvílí pan poslanec Sobotka, mimo jiné proto, že nám to říká člověk, který jako ministr financí způsobil stomiliardový schodek státního rozpočtu v okamžiku šestiprocentního růstu HDP.

Současně bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, vznést námitku proti návrhu na zařazení bodů, který vznesl pan poslanec Filip.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já kvituji s potěšením návrh na zařazení bodů 8 a 9, který tady zazněl z úst kolegy Filipa. Věci veřejné samozřejmě podpoří zařazení bodů, které zde byly už popáté vyřazeny, a to bodů týkajících se rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu.

Já pro jistotu – opakování matka moudrosti, proto ještě jednou ráda zopakují, o čem budeme hlasovat. Jedná se o body, které se týkají rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu na kontrolu samospráv, to znamená obcí a krajů, a na kontrolu veřejných institucí. Já bych chtěla vědět, jestli tady je někdo ve Sněmovně, kdo snad má něco proti tomu, aby Nejvyšší kontrolní úřad kontroloval hospodaření samospráv, tedy hospodaření obcí a krajů. Jestli je snad někdo ve Sněmovně, kdo by nechtěl, aby byly kontrolovány veřejné instituce, jako například Lesy České republiky nebo ČEZ. Tomu se mi snad ani nechce věřit. A pokud tomu tak je, byla bych ráda, kdyby tady vystoupil někdo z koalice – já jsem minule prosila vicepremiérku pro boj s korupcí. Já bych chtěla vědět, z jakého důvodu je tady ten zákon rok zaparkovaný, z jakého důvodu je tady naprostá nevěle projednat rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu.

Já jsem v médiích zaznamenala velké boje o to, kdo se postaví do čela NKÚ, jestli to tedy bude nějaká politická zajímavá persona, či jak. Já si myslím, že by to měl být nezávislý odborník, ale hlavně si myslím, že NKÚ by měl skutečně mít rozšířené pravomoci.

Takže prosím, aby zde někdo z koalice vystoupil, protože je mi jasné, že návrh na zařazení těchto bodů neprojde, a jasně řekl, z jakého důvodu a komu co vadí na rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, a také jestli by nám tady někdo mohl garantovat, když se tedy sejdeme v červenci

kvůli daňovému balíku, protože nás čekají krajské volby, takže musíme v červenci odhlasovat ve druhém a třetím čtení daňový balík, jestli na té schůzi v červenci budeme už určitě projednávat rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jenom musím upozornit paní poslankyni Klasnovou, že o tom hlasovat nebudeme. Bylo vzneseno veto.

Nyní se hlásil pan kolega Zaorálek. Viděla jsem toto pořadí: pan kolega Sobotka, Zaorálek, pan kolega Filip – faktická nemůže být, nejsme v rozpravě, takže řádné vystoupení možné je jako předsedy strany. Slovo má pan kolega Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já musím říci, že mě velmi mrzí, že zde bylo vzneseno veto dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, proti tomu, abychom tady mluvili o věci, která je skutečně reálná, která tady skutečně hrozí. Já chci jenom poznamenat na okraj stanoviska ODS a TOP 09: Jestliže si zakryjete oči, jestliže si zacpete uši, tak to neznamená, že ten problém, který reálně existuje ve veřejných rozpočtech a v národním hospodářství, přestane existovat. On tady bude existovat i nadále, bude existovat mimo tuto Poslaneckou sněmovnu. Vnímají ho lidé, vnímají ho občané i podnikatelé a není možné, aby ho ignorovala vláda a Poslanecká sněmovna.

Jenom chci upozornit na jednoduchou skutečnost. V letech 2002 až 2006 vláda pokaždé dodržela parametry státního rozpočtu, které byly schváleny Poslaneckou sněmovnou. Vláda v tomto období nikdy nepřekročila schodek státního rozpočtu, který byl schválen koaliční většinou v této Poslanecké sněmovně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeji dobré ráno, dámy a pánové. Já se vám přiznám, že mě zamrzelo, když ministr financí tady před několika dny řekl, že ta kontrolní zpráva Evropského účetního dvora o tom, jakým způsobem se řídí v této zemi čerpání evropských fondů, vůbec neexistuje. Já jsem si tedy dovolil tu zprávu sem přinést, ukázat ji Sněmovně. Kdyby někdo měl zájem tuto tedy údajně neexistující zprávu vidět, mám ji tady pro každého k dispozici. Je tady v záhlaví napsáno Examination of the management and control system in the member state Czech Republic minister of finance, takže se to skutečně týká toho, co jsem tady říkal.

Tato zpráva, nejenom že to je nějaký teoretický doklad, ale v současné době prakticky kontroloři Evropské komise, Evropského účetního dvora,

zkoumají ta zjištění, která v této zprávě jsou obsažena. To je to, o čem jsem tady mluvil, z této zprávy jsem to čerpal. Tady se podává informace o tom, že v České republice chybovost se stlačuje ze skutečných 40 % na 2 %, která jsou samozřejmě už potom bezproblémová. Tady jsou obsaženy informace k tomu, proč situace je dnes tak vážná. A my budeme čekat na výsledek těch kontrol, které v současné době probíhají. Bohužel, pokud ty kontroly potvrdí stav, který je tady zjišťován, tak to může vést k tomu, že dojde ke korekcím, které se týkají evropských fondů, což znamená, že fondy mohou být poměrně významným způsobem kráceny.

Navzdory tomu, co tady bylo minule tvrzeno, si stále myslím, že tohle je téma, které je pro Českou republiku mimořádně vážné, protože bude v České republice probíhat kontrola operačních programů Doprava a Životní prostředí. To je jednou 160 miliard, podruhé 142 miliard. To jsou samozřejmě obrovské prostředky. Mimochodem, jsou to čerpání, která už jsou rok zastavena. Jsou to skutečně podstatné ztráty, které se tady rysují.

Asi se nedivíte, že budu chtít znovu navrhnout, abychom se o těchto věcech bavili, aby byla podána informace o tom, co nás v této zemi čeká, protože je evidentní, že Ministerstvo financí a představitelé vlády musí mít největší množství informací o tom, co se děje a jaké jsou vyhlídky.

Já bych si dovilil tady navrhnout ještě také to, protože zítra máme evropské body, abychom po pevně zařazených bodech, které máme v této chvíli na programu schůze, zařadili také bod situace v čerpání evropských fondů v České republice, a požádal bych o informaci premiéra a ministra financí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nový bod Informace předsedy vlády a ministra financí o situaci v čerpání evropských fondů – tak by se to mělo jmenovat, pane kolego? Ano.

Nyní byl přihlášen pan kolega Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Paní a pánové, ještě jednou. Dobře – čeho je výrazem veto dvou poslaneckých klubů? Otevřeně řečeno všem občanům v České republice, že vládní prohlášení, které činí tuto vládu tzv. rozpočtově odpovědnou, je cár papíru. Protože jde o vládní návrhy zákona, které tady rok leží! Čili je to vytírání zraku všem občanům, abychom se vlastně tou korupcí nezabývali! Čili je to vyjádřením jediného – že to není žádná protikorupční, ale prokorupční vláda! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní ještě pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vznáším námitku proti návrhu na zařazení nového bodu, který přednesl pan poslanec Zaorálek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pokud není už nikde žádná přihláška, nikdo se nehlásí k pořadu schůze, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny. Přivolávám naše kolegy.

Oznamuji, že první návrh podával pan kolega Stanjura a navrhuje za prvé dnes pevně zařadit body v tomto pořadí: bod 85 jako první, jako druhý 86, jako třetí 88, čtvrtý 78, pátý 76, šestý 81. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 91.

Zahajuji hlasování číslo 91. Táži se, kdo je pro, abychom dnes zahájili své jednání body tak, jak jsem je přečetla, v tomto pořadí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 91, přítomno 187, pro 139, proti 12. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Stanjury je zařadit bod 73, sněmovní tisk 573 ve třetím čtení, na tento pátek jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 92. Kdo, prosím, souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, přítomno 187, pro 147, proti 3. Návrh byl přijat.

O návrhu pana poslance Gazdíkova nemůžeme hlasovat – byla vznesena námitka panem kolegou Tejcem. O návrhu pana poslance Filipa též nemůžeme hlasovat kvůli námitce. Totéž se týká návrhu pana poslance Sobotky a pana poslance Zaorálka. Myslím si, že to je všechno, co bylo nyní vzneseno k pořadu schůze, a proto můžeme zahájit první bod.

Pan kolega Koskuba mi tady svítí – hlásí se? Ne.

Takže se budeme věnovat bodu číslo

85.

**Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky
a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky)
/sněmovní tisk 613/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr vnitra Jan Kubice, zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jeroným Tejc. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 613/2.

Otvírám rozpravu. Ptám se, zda se do této rozpravy někdo hlásí. Nemám žádnou přihlášku, rozpravu tedy končím.

Poprosím zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé návrhy tak, abychom se s nimi mohli vypořádat, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové – doufejme, že nedošlo ke zranění. (Reaguje na zvuk ze sálu.) Můžeme pokračovat zřejmě symbolicky, tak byla odstartována poslední etapa schvalování zákona o přímé volbě prezidenta České republiky tady na půdě Poslanecké sněmovny. To, co je důležité, je, že jsme se nakonec shodli napříč politickým spektrem na základních mechanismech.

Jsem rád, že dnes bude procedura velmi jednoduchá. Jednoduchá v tom smyslu, že budeme hlasovat pouze o jednom pozměňovacím návrhu, který je návrhem ústavněprávního výboru. Ten obsahuje několik pozměňovacích návrhů, které byly podány, to znamená, podle mého názoru by bylo možné – a takto to navrhuji – hlasovat jednou o pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru a následně o návrhu zákona jako celku. To je návrh procedury, tak jak ji předkládám, pokud samozřejmě nebudou výhrady ze strany ostatních kolegyň a kolegů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Nyní tedy budu žádat pana zpravodaje, aby nám přednesl jednotlivé návrhy.

Poslanec Jeroným Tejc: Prvním návrhem, jak jsem již avizoval, vážené kolegyně a kolegové, by byl návrh ústavněprávního výboru. Ten mimo jiné stanovuje limity volebních kampaní, způsob provádění volební kampaně a také upřesňuje některé pasáže zákona o Ústavním soudu. Tolik tedy návrh ústavněprávního výboru. Stanovisko zpravodaje je kladné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko pana ministra kladné. Ještě jsem se – omlouvám se všem – zapomněla zeptat, jestli má někdo námitku k proceduře. Tak se ptám ještě teď v tuto chvíli pro případ, že by ji chtěl někdo pozměnit. Ale nikdo takový se nehlásí, беру tedy, že proceduru akceptujete.

Jsme u prvního návrhu. Přednesl jej pan zpravodaj a stanoviska – opakuji – jsou kladná.

Zahajuji hlasování číslo 93. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přítomno 187, pro 178, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom, paní předsedkyně, mohli přistoupit ke schválení zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), podle sněmovního tisku 613, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.

Zahajuji hlasování číslo 94. Ptám se, kdo je pro přijetí zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přítomno 186, pro 171, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Končím projednávání bodu 85, sněmovního tisku 613. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se věnovat bodu

86.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zůstává ministr vnitra Jan Kubice. Je tam také zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Jana Fischerová. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 614."

Zahajuji hlasování číslo 95. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přítomno 187, pro 176, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 86, sněmovního tisku 614. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Budeme se věnovat bodu

88.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 659/ - třetí čtení**

Ke stolku zpravodajů usedá ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, zpravodajkou pro sociální politiku je paní poslankyně Gabriela Pecková. Obdrželi jsme sněmovní tisk 659/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Ještě se závěrečným slovem prosím pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, já nebudu opakovat vystoupení, které jste slyšeli v prvním i druhém čtení. Myslím si, že návrh je velmi podrobně odůvodněn. Jenom protože byl podán jeden pozměňovací návrh, chtěl bych se vyjádřit k tomuto pozměňovacímu návrhu.

Upozorňuji, že pozměňovací návrh pana poslance Babáka by měl finanční dopad cca mezi 7 a 10 mld. korun ročně a znamenalo by to, že by v podstatě vymazal ten kladný fiskální dopad, kterého by mělo být tímto nepopulárním návrhem dosaženo. To znamená, že pokud chceme sníženou valorizací důchodů, ať je to jakkoli nepopulární opatření, dosáhnout snížení nároku na státní rozpočet v řádu v prvním roce 8 mld. korun, tak tento pozměňovací návrh by celou tu úsporu vymazal.

Druhá poznámka, kterou bych rád k pozměňovacímu návrhu učinil, je legislativně technická otázka, protože tak jak je pozměňovací návrh postaven, je v praxi nerealizovatelný, protože vychází ze znění zákona o pojistném na sociální zabezpečení, které je účinné až od roku 2015. To znamená, že kdyby začal pozměňovací návrh platit od příštího roku, jak je navrhováno, odkazuje se na znění zákona, které bude účinné až od roku 2015, tedy znění pozměňovacího návrhu z tohoto důvodu není možné akceptovat. A zároveň upozorňuji, že pozměňovací návrh má charakter přílepku, protože předložený návrh nenovelizuje zákon o pojistném, ale novelizuje jiný zákon.

Tolik k pozměňovacímu návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo. Paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Pan ministr se zde vyjádřil k pozměňovacímu návrhu, který vzešel z Věcí veřejných, kolega Michal Babák tady načte ty drobné opravy. Ale já bych ráda hlavně řekla: Součástí koaliční smlouvy, když Věci veřejné uzavíraly koaliční smlouvu s TOP 09 a ODS, byla také tzv. mezigenerační solidarita. Mezigenerační solidarita spočívá v tom, že 1 % ze svého pojistného si mohou lidé odepsat na důchody svých rodičů. Je to daňová asignace, když to řeknu zjednodušeně. Je to věc, která, jak říkám, byla zakotvena v koaliční smlouvě. My jsme ji považovali za závaznou.

Panu ministrovi, který je zvolen za TOP 09, bych ráda připomenula, že TOP 09 měla mezigenerační solidaritu ve svém volebním programu dokonce 2 %. Ano, chápu, že to má fiskální dopady. Je mi jasné, že to má nějaké dopady na rozpočet. Ale 2 % měla TOP 09. Takže já připomínám tento předvolební slib TOP 09 a zároveň připomínám pro všechny, kteří ctí koaliční smlouvu, že v koaliční smlouvě mezigenerační solidarita byla, takže doufám, že nás podpoří v tomto pozměňovacím návrhu, který – ano, je svým způsobem přílepek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Sobotka se hlásil o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já myslím, že v této Poslanecké sněmovně se na nějaký předvolební slib nehledí, zejména v této vládě, kterou tady dnes bohužel máme. V této vládě ODS a TOP 09 a přeběhlíků z Věcí veřejných se také bohužel na nějaký předvolební slib nevěří. Já si myslím, že je potřeba, abychom si věci řekli jasně před hlasováním, ještě předtím, než se tady bude rozhodovat o tomto návrhu zákona.

Já si myslím, že to je obrovský podraz a obrovský podvod na všechny občany České republiky. To se přece netýká jenom důchodců. Každý z nás jednou bude důchodce. Každý z nás má rodiče nebo prarodiče, kteří jsou nebo budou důchodci. Tohle je podraz na všechny občany České republiky. A kdo je autorem toho podrazu? Autorem toho podrazu je zejména ODS a autorem toho podrazu je zejména TOP 09.

Je možné, že my tady hlasování dneska prohrájeme. Ale já bych rád upozornil na to, že to, co se stalo, je nejenom důsledek voleb v roce 2010, ale je to také důsledek toho, že ODS a TOP 09 v těch volbách občany podvedly. Slibovaly něco, co teď porušují. A ten podvod se ještě mnohokrát

během uplynulých dvou let zopakoval. A já myslím, že musíme říci, jak ty věci byly.

Jestliže tady máme zvolenu Poslaneckou sněmovnu, tak je tady určité rozvržení hlasů. A já myslím, že je potřeba říci, že jestliže tady dojde k likvidaci schématu valorizace penzí, tak jak to navrhuje současná vláda, tak je to prostě také důsledkem toho, jak občané v těchto volbách volili. A myslím si, že by si to měl uvědomit každý. Každý, kdo se chystá v jakýchkoli příštích volbách volit podvodníky z ODS nebo volit podvodníky z TOP 09! (Potlesk poslanců sociální demokracie.) Tyhle dvě politické strany mazaly seniorům med kolem úst ještě před volbami v roce 2010. Žádná z těchto politických stran před volbami neotevřela debatu o tom, jak se budou valorizovat důchody. Buď neřikaly vůbec nic, anebo dokonce důchodcům slibovaly, že stávající schéma valorizace důchodů se měnit nebude! To dělala ODS. TOP 09 řekla ve svém volebním programu, že si dokáže na rok představit zmrazení penzí, ale pak že bude všechno tak, jako to bylo v minulosti. Proto já říkám, že tady došlo k podvodu na voliče!

Řada důchodců, řada důchodců nebo lidí, které důchod čeká v nejbližších letech, dala svůj hlas ODS nebo TOP 09 a to byla velká chyba. Velká chyba! Protože tito lidé očekávali, že ODS a TOP 09 jim garantuje valorizaci penzí, tak jak to konec konců jejich lídři slibovali. Ale nic takového se nestalo. Je to podvod a ODS a TOP 09 podvedly velkou část svých voličů. Velkou část důchodců, kteří jim dali hlas. A já bych rád varoval všechny občany v České republice a rád bych varoval také všechny seniory, aby si dávali velký pozor na to, jak hlasují ve volbách, komu odevzdávají moc! Komu odevzdávají moc mimo nad svými životy.

Když mluvím se seniory, když se setkávám s lidmi, kteří jsou dnes v důchodu, musí vystačit s jediným příjmem a to je právě příjem ze státního průběžného systému. Když mluvím s osamělými důchodci, tak oni dnes mají vážné existenční problémy. Zdražují se léky, zdražují se potraviny, zvyšuje se nájemné a řada lidí nemá šanci přežít bez toho, aniž by jim vláda pomohla. A vláda by jim měla pomoci jednoduchou standardní a zákonnou cestou. Jestliže se zvyšují ceny, tak to musí také zohlednit valorizace důchodů. Jestliže rostou životní náklady seniorů, tak to musí zohlednit vláda ve své sociální a penzijní politice!

To, co tady navrhuje ODS a TOP 09, to, co tady navrhuje ministr Drábek, je likvidace životní úrovně velké části seniorů v naší zemi, zejména těch, kteří žijí sami, zejména těch, kterým už třeba nikdo nemůže pomoci, zejména těch, jejichž rodiny jsou třeba postiženy nezaměstnaností a dneska nemají peníze na to, aby připlácely svým rodičům k jejich penzi, aby jim udržely slušnou a přiměřenou životní úroveň.

To dnešní rozhodnutí je o prostém ekonomickém přežití velké části našich seniorů. Ale je především o jejich důstojnosti. Tady byla debata v

prvním čtení toho návrhu zákona velmi nešťastná o tom, že by se senioři měli uskomnit. Tady byla velmi nešťastná debata ze strany TOP 09 o tom, že lidé jsou zvyklí z komunistického režimu, a že by tedy měli držet ústa, sladit krok a respektovat to, co vláda udělá, že se dokážou přizpůsobit. To byla velmi nešťastná debata. Protože ona se odehrávala jenom v ekonomické rovině, jako by šlo jenom o ty léky, jako by šlo o to jídlo. Jako by šlo o to – jenom o to – jestli senioři budou mít na den, jestli jim zbude z důchodu na den 50 nebo 80 korun. Ale je to přece také o důstojnosti. Většina, naprostá většina dnešních seniorů celý život poctivě pracovala. Vychovávali děti – v nelehkých podmínkách – a spolehli se na to, že ve společnosti funguje mezigenerační solidarita a že v okamžiku, kdy budou staří, nemocní, v tom okamžiku zafunguje celospolečenská solidarita.

To, co tady navrhuje vláda, je první krok k likvidaci mezigenerační solidarity v naší zemi, a proto je potřeba to říci, proto je potřeba to pojmenovat, aby to tady jasně zaznělo. Tohle je první krok k likvidaci mezigenerační solidarity.

A teď mi řekněte, co má dělat člověk, který celý život poctivě dělal, pak přijde do penze, rostou mu životní náklady, a kde je jeho životní důstojnost, kam si má přijít – má si přijít pro sociální dávky? Vy se možná divíte a říkáte: No, tolik seniorů zase o sociální dávky nežádá. A víte, proč o ně nežádají? Prostě proto, že to je pod jejich lidskou důstojnost. Oni se stydí tam přijít. Oni se stydí stát kdekoliv ve frontě prostě proto, že ti lidé celý život poctivě dřeli. (Potlesk z řad opozice.) Ale vy je k tomu nutíte. Vy je nutíte, aby se zbavili toho nejcennějšího, co mají. Aby se zbavili své životní důstojnosti. Vy je posíláte do sociální pasti. Vy je posíláte do těch front, aby si žádali o sociální dávky, a co těm lidem zbude! Co jim zbude? Vy jim seberete peníze, pak jim seberete životní důstojnost a zničíte jim zbytek jejich života. Tohle je nelidské, tohle je nespravedlivé. Ale především je to strašný podvod!

Tahle vláda prosadila tzv. důchodovou reformu. Ona to není žádná důchodová reforma. Je to jenom nový model spoření, který je výhodný pro ty nejvyšší příjmové kategorie. Tak dobře, prosadili jste si nový model penzijního spoření, máte tady novou hračku pro penzijní fondy a pro banky, aby na tom začaly vydělávat. Ale kdo to celé zaplatí?

Tahle koalice slibovala, slibovala dokonce ve svých volebních programech, že senioři nebudou platit náklady důchodové reformy. Dokonce psali ve svých volebních programech, že seniorů se důchodová reforma negativně nedotkne. Ale to teď už není pravda. Tahle vláda se postarala o to, aby důchodci ve svých nákupech léků a potravin zaplatili důchodovou reformu. Tahle vláda se o to postarala. Zvyšováním DPH u potravin a léků získáváte peníze pro financování tzv. druhého pilíře. To znamená, důchodci ve svých nákupech, ve svých platbách za vodu, ve

svých platbách za veřejnou dopravu financují důchodovou reformu těm nejbohatším, pro které je výhodná. Vy jste slibovali, že to nebudou muset dělat. A když jste ten slib porušili, když jste ho porušili poprvé, tak jste pak začali slibovat, že jim to zkompenzujete. Ministr Drábek, který tady sedí před vámi a ani se nezačervená, když tady vystupuje, sliboval, že důchody se budou valorizovat. Že valorizace důchodů v příštím roce bude 360, 370 korun. Že se důchodci nemusí bát důchodové reformy, že je to nepostihne. Ale všichni vidíme, že to není pravda. Nic takového není pravda. Nejprve jste porušili první slib, že se to důchodců nedotkne, a pak jste porušili druhý slib, že to důchodcům budete kompenzovat. Nic z toho jste nesplnili. A proto je potřeba to tady říct, jakým způsobem vláda lidi podvedla.

Je to salámová metoda. Prostě tohle je vláda salámové metody. Používá ji nejen tady, ale používá ji právě tady. Nejprve, přesně jak se ukrájí kolečka salámu, jste ukrojili to první kolečko a sehnali jste hlasy voličů, sehnali jste hlasy důchodců, kteří vám uvěřili, že se s valorizací důchodů nic špatného nestane. První kolečko! Pak jste ukrojili druhé kolečko toho salámu, řekli jste: No, milí důchodci, vy tu důchodovou reformu budete platit, dobře, ale my vám to zkompenzujeme. Druhé kolečko salámu, šmik! A pak bylo třetí kolečko salámu – vy jste jim sebrali tu kompenzaci. Salámová metoda reformy této Nečasovy vlády. Je to podraz, je to podvod, je to nečestné, je to nespravedlivé. Tahle vláda nemůže ani v nejmenším očekávat, že na to dostane jediný sociálně demokratický hlas. Ani jeden hlas tady v Poslanecké sněmovně, ani jeden hlas v Senátu nepodpoří tento nespravedlivý návrh na likvidaci valorizace důchodů.

A mě trochu mrzí, resp. mrzí mě to docela hodně, že se nikdo z členů vlády neomluvil. Že se tady neomluvil předseda vlády Nečas. Že se tady neomluvil ministr Drábek. Že se tady neomluvil ministr financí za to, co seniorům v těch minulých letech provedli. Za to, jak je obelhali, jak podvodně získali jejich hlasy ve volbách v roce 2010.

Dámy a pánové, já myslím, že žádný občan se nemůže divit tomu, co se dnes děje. Je to prostě problém výsledku voleb. Jestliže lidé dali tolik hlasů ODS v minulých volbách, jestliže lidé dali tolik hlasů TOP 09, jestliže lidé dali tolik hlasů Věcem veřejným, bohužel, nemohou se divit tomu, co tady dnes současná vláda navrhuje a co tady dnes touto většinou prosazuje. My nemáme sílu, abychom teď vládě vyjádřili nedůvěru, abychom zemi této vlády zbavili. Prostě jediná šance je, aby už po příštích volbách tady ODS a TOP 09 neměly většinu. To je jediná šance a je to podle mého názoru také jediná šance pro seniory.

A když se bavíme o důchodové reformě a o tom, co vy tady provádíte, tohle všechno má i jasné rozpočtové souvislosti. Já jsem se snažil dnes ráno přesvědčit vládní koalici, aby souhlasila se zařazením bodu, ve

kterém by ministr financí informoval o stavu státního rozpočtu. Ministru Kalouskovi už se zase státní rozpočet rozpadá pod rukama. Já říkám už zase, protože už jsme to tady zažili několikrát a ta historka se neustále opakuje.

Mimo jiné se vláda diví, že nedokáže vybrat daň z přidané hodnoty. No bodejť by ji dokázala vybrat! Jestliže vládní platová politika, jestliže vládní politika v oblasti valorizace penzí vede k tomu, že se snižují reálné příjmy velké části domácností, tak je přece evidentní, že vláda žádné vyšší DPH nevybere. A pak je na vodě i celé financování tzv. důchodové reformy. Vy tím, co děláte, podráždíte domácí ekonomiku. Vy tím, co děláte, včetně tohoto zákona, snižuje domácí poptávku, a všechno dohromady to povede k tomu, že naše země se bude nejenom letos, ale bohužel i příští rok potácet na hraně recese.

Vy vedete zemi do hospodářské krize. Všechny okolní státy ekonomicky rostou, jenom česká ekonomika jde ke dnu. Tahle vláda svou politikou, ať už daňovou, hospodářskou, nebo sociální, vede tuto zemi k hospodářským problémům, k vážným hospodářským problémům a tváří se, jako že se nic neděje. Dokonce ani premiér ani ministr financí nemají tu odvalu, aby tady vystoupili a vysvětlili, jak je možné, že všechny okolní země ve střední Evropě zaznamenávají období hospodářského růstu navzdory tomu, co se děje v eurozóně, a jenom česká ekonomika hospodářsky klesá. Nikdo z nich nenajde odvalu, aby tady jasně v Poslanecké sněmovně přiznal chyby, které vláda ve své politice dělá. A to, že tady likvidujete schéma valorizace důchodů, to je tato vážná chyba! (V sále je neklid.)

Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, sociální demokracie nepodpoří návrh na destrukci valorizace penzí. My jsme přesvědčeni, že lidé, kteří celý život poctivě pracovali, si zaslouží důstojnost ve stáří. Důstojnost ve stáří! A významnou součástí této důstojnosti je také to, aby vláda kompenzovala zdražování, ke kterému dochází. Jestliže letošek je rokem vysoké inflace, tak příští rok by měl být také rokem valorizace penzí. Jestliže tento návrh projde, tak žádná skutečná valorizace penzí nebude, budou to jenom žebračky, které budete příští rok důchodcům rozdávat. A u toho sociální demokracie žádným způsobem figurovat nebude! Děkuju. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan předseda Kováčík. Upozorňuji poslance, že není rozprava, ta byla skončena. Jsme po závěrečném slovu pana ministra. Mohou vystoupit pouze kolegové s přednostním právem. Pan poslanec Babák nedostane slovo, jenom upozorňuji.

Prosím, nyní pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. To se nám to pěkně dopoledne rozjíždí. A myslím si, že je dobře, že se i ve třetím čtení, byť trochu omezeně, protože můžeme jenom někteří, diskutuje tak zásadní problém, jako je právě valorizace důchodů.

Já bych rád obrátil vaši pozornost na dva nebo tři problémy, které tady v podstatě tak trochu již zazněly, ale o u kterých máme my komunisté trochu jináčí mínění.

Především musím říci, že není pravda, že každý se jednou dožijeme důchodu. To, jak tady bylo řečeno, byť trochu obecně, se čím dál tím více méně přibližuje pravdě, protože jestliže se současně zvyšuje věk odchodu do důchodu a současně zhoršuje přístup občanů ke zdravotní péči, a zejména těch, kteří to nejvíce potřebují, a to jsou starší občané, tak logicky se ne každý občan může dožít důchodu, a někdy dokonce někteří říkají: "Možná za těch podmínek, které na nás tato vláda šíje, tak ten důchod nebude žádný zasloužený odpočinek, žádné užití si zaslouženého odpočinku, ale bude to bědné přežívání." Pravda, ne u všech, ale u převážné většiny bědné přežívání z almužny, která se nazývá důchod. (Hluk v sále neutichá.)

Já bych teď rád obrátil vaši pozornost trochu jiným směrem, protože se říká, že máme koukat do minulosti, abychom se z ní poučili a pro budoucnost si utvořili lepší názor, aby se minulost nemohla opakovat. Před 22 lety, už je to taky minulost, před 21, před 20 lety, to už je taky minulost, to už je také jedna plnohodnotná generace, která tady mezitím vyrostla. Já bych rád připomněl, co se v souvislosti s tím převratem v českých, moravských a slezských městech a obcích slibovalo občanům, slibovalo důchodcům, o čem se hovořilo, a jen se chci zeptat možná trochu do prostoru, co z toho, z těchto slibů a z těchto očekávání, díky kterým také nějak dopadaly volby v té době, zůstalo. Co z toho se splnilo? A co z toho odvál čas, protože šlo pouze o předvolební vějičky, o lákadla na hlasy, které okamžikem vstupu do volební místnosti končí.

Já si pamatuji, že se slibovalo, že český, moravský a slezský důchodce na tom v tom novém řádu bude tak jako ten německý, který v létě pobývá v Německu, protože je tam příjemně teplo, užívá si své penze, a protože v zimě je tam nepříznivé počasí, tak odjede na dovolenou do Thajska či jiných teplých krajín, a že tedy tak jak tehdy v Československu, a to volně cituji Václava Havla, se mají bohatí, tak se v Německu mají chudí, a že tedy je třeba, aby i to Československo se dostalo na úroveň Německa. Dnes tu to v uvozovkách Německo máme už 22 let a nevšiml jsem si, že by, až na výjimky, český, moravský a slezský penzista jen tak mírně týrnix, protože se mu chce, nebo to dokonce zdravotně potřebuje, si odjel na dovolenou do teplých krajín, ale zato jsem si všiml, a vy kolegyně a kolegové, mnozí

se mnou také, protože to je očividné, že nám penzisté chudnou, ne že by rozhazovačným životem jaksi zacházeli se svými finančními prostředky, ale že nám penzisté chudnou, že se rozhodují, jestli mají zaplatit byt, anebo jestli mají na léky, co se jim pořád zvyšuje spoluúčast, nebo jestli si mohou dovolit alespoň jednou za měsíc koupit také kvalitní potraviny. To řeší ten důchodce. Ne to, jestli má jet na zimu do teplých krajín, jak se mu před 20 a možná trochu více lety slibovalo.

Já jsem přesvědčen o tom, že i tohle má rozhodovat, když už se tady mluvilo o tom, že občan za to může, protože si špatně zvolil. Já si nejsem jist, že je možné obviňovat voliče z toho, že za něco mohou, to je velmi volný výklad situace, ale že i k tomuhle je třeba přihlížet, že sliby, které tady byly, a speciálně důchodcům nebo lidem v předdůchodovém věku, dávány, vějičky, na které byli lákáni, že jsou dávno pryč. A zkuste se, přátelé, zamyslet nad tím, jestli navzdory tomu, že vás tloučou po hlavách a škrtí vám opasky ne kolem pasu, ale kolem krku, zase opět půjdeme a zase opět naskočíme na sliby o tom, že tady jednou bude za tohoto režimu lépe.

Vláda tímto návrhem obírá důchodce! Já jsem tady v uplynulých dnech slyšel velmi často heslo, a nejen dnech, letech a desetiletích, heslo o tom, že co bylo ukradeno, musí být také vráceno, a tak se také ptám, kdy to, co teď vláda důchodcům bere, kdy jim také vrátí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan kolega Sobotka se hlásí. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, někdy se stane, že musím polemizovat i s kolegou Kováčikem, předsedou poslaneckého klubu KSČM, a já si myslím, že teď je právě ta chvíle.

Za prvé si myslím, že řešení není ve vzpomínání na dobu, která byla. Já si myslím, že to řešení nebude. My bychom tady jako sociální demokraté také mohli vzpomínat na to, že za vlád sociální demokracie se uzákonilo schéma valorizace penzí, které tahle vláda mění, že jsme to tehdy uzákonili právě proto, že jsme se obávali, že jednou přijdou pravicové vlády, ve kterých se najde nějaký takový ministr Drábek, který samozřejmě bude chtít na důchodcích ušetřit, takže proto jsme to schéma dali do zákona. A mohli bychom také vzpomínat na to, že za vlády sociální demokracie se to schéma dodržovalo. Ale já myslím, že to není řešení. Řešení je podívat se dopředu. Řešení je podívat se na to, jak změnit fungování státu, abychom měli finanční zdroje na vyjádření mezigenerační solidarity.

A to řešení není důchodová reforma podle téhle vlády. Protože jestliže

se příští rok spustí druhý pilíř penzijního systému, tak už nám ty peníze začnou odtékat! A já to říkám proto, aby to důchodci slyšeli. Prostě druhý pilíř je proti zájmům současných seniorů, protože je připraví o peníze na valorizaci penzí. Ty peníze tam budou chybět, budou na nich vydělávat desítky let soukromé fondy, ale na valorizaci penzí tam ty peníze chybět budou. A vláda je nevybere vyšším DPH, to vidíme v letošním roce, že takhle jednoduše ten systém financování státu nefunguje.

Druhá věc, kterou je potřeba si uvědomit, je, že v naší zemi nemáme spravedlivě nastavené daně. A protože nemáme spravedlivě nastavené daně, tak chybějí peníze i na vyjádření mezigenerační solidarity a chybějí peníze na valorizaci důchodů. Čili kromě zrušení druhého pilíře musíme spravedlivě nastavit odvody a daně v rámci našeho daňového systému, abychom měli finanční zdroje.

A za třetí. Naše země se nemůže permanentně potáčet na okraji recese. Jestliže okolní ekonomiky rostou, měla by růst i Česká republika. Jestliže ekonomika poroste, tak máme šance na to, abychom měli finanční zdroje.

A druhá poznámka se týká výsledků voleb. Kolega Kováčik zde řekl, že bychom neměli obviňovat voliče z toho, jak volili. Já myslím, že je nikdo neobviňuje. Lidé mají plné právo hlasovat! Plné právo vybrat si, koho budou volit do této Poslanecké sněmovny, i když řada z nich hlasuje ve skutečnosti proti svým vlastním sociálním zájmům. Ale občané na to mají právo! Ale nelze zavírat oči před tím, že existuje souvislost mezi tím, jak lidé volí, a tím, jaká politika se následně v zemi dělá. Tady je přece jasná souvislost mezi tím, jak lidé volili v roce 2010, a tím, jakou máme vládu a jakou tato vláda dělá politiku. Na výsledku voleb záleží a hlasování občanů má svoje konkrétní důsledky, ať už jde o daňovou politiku, nebo ať už jde třeba o tempo valorizace důchodů.

Já bych to nepřipomínal, kdybychom v té minulé volební kampani neměli ten geniální marketingový kousek, který se jmenoval "Přemluv bábu!". Víte, že tady fungoval klip, který byl zaměřený na to, aby mladí lidé přemlouvali své rodiče a prarodiče, aby nevolili levice a aby volili pravici. Přemluv bábu!, to byl jeden ze sloganů minulé volební kampaně. To znamená, byla tady snaha občany, voliče generačně rozdělit a stavět jednotlivé generace proti sobě, s tím, že tady byla snaha vnutit lidem představu, že mladá generace, že v zájmu mladé generace je volit pravice a že jediný, kdo tu pravcovou volbu pokazí, jsou senioři, pokud budou volit levice. A jestliže se někteří senioři nechali přemluvit k tomu, aby volili pravici, tak teď vidí jasně důsledky toho svého rozhodnutí. Prostě je to tam! Tam, kde se podařilo bábu nebo dědka přemluvit, pravice inkasovala dodatečné hlasy a díky tomu teď může omezit schéma valorizace penzí. To, jak lidé volí, má bezprostřední dopady na jejich další životy.

Já to říkám proto, abych varoval občany před tím, aby kdykoliv v budoucnu volili ODS, kdykoliv v budoucnu volili TOP 09, protože to jsou strany, které podvádějí své vlastní voliče a podvádějí je způsobem, který vidíme tady v té diskusi o valorizaci penzí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, ještě pan předseda Kováčik má slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Nebude dlouhé, nebojte se. Jen drobná reakce. Ani nechci polemizovat s panem kolegou Sobotkou, protože mluvíme vlastně o tomtéž a máme i v podstatě stejná východiska. Ale k tomu, co řekl na konto Přemluv bábu! musím říci, že my máme teď program: oslov ségru, oslov bráchu, cos udělal za blbost, když ses nechal ukecat!

To, co bylo ukradeno, musí být vráceno chci doložit několika málo čísly. Ono se prý má argumentovat.

Říká se, že tadyhle to opatření na snížení valorizace je dočasné, na tři roky. No to je první lež, nebo řekněme klamání národa. Protože to dočasné – na tři roky – opatření připraví průměrného důchodce o více než 16 000 korun a další úpravy, další valorizace, další případné manipulace s výši důchodů se nebudou odrážet, jako kdyby toto snížení nebylo, ale od té cílové hodnoty, která bude po těch třech letech. Takže v každém dalším roce bude průměrný důchodce přicházet o dalších více než 7 500 korun.

Co bylo ukradeno, musí i důchodcům být vráceno! To jsem měl na mysli a jsem přesvědčen o tom, že mi lidé rozumějí, kteří chtějí.

Jenom závěrem. Poslanecký klub KSČM je přesvědčen o tom, že princip mezigenerační solidarity, tak jak se tady o něm začasné hovořilo a hovoří, je právě a nejlépe naplněn oním prvním pilířem! Žádný jiný – může být bonbonek na dortu, může být jakýmsi doplněním – ale žádný jiný v takovém komplexu není schopen tu mezigenerační solidaritu naplnit.

A snad je skoro zbytečné, abych tady říkal, že poslankyně a poslanci, kteří jsou v klubu KSČM, samozřejmě pro takovéto věci hlasovat nemohou a nebudou!

Děkuji za pozornost. (Potlesk klubu KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dostáváme se nyní do fáze, kdy budeme moci zahájit hlasování. Ještě přivolám naše kolegy.

A ještě pan poslanec Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené paní kolegyně a kolegové, s ohledem na to, že se teď bude konat velmi zásadní hlasování a hlasování, které bude mít velký vliv na život seniorů, si do-

voluji v této souvislosti požádat o hodinu pauzy na jednání klubu sociální demokracie a zároveň žádám svém kolegy, abychom se postupně přesunuli, bude-li pauza vyhlášena, do místnosti 205, tedy do stálých prostor klubu ČSSD. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Vyhlašuji přestávku do 11.17 hodin. – Pan kolega Stanjura se ještě hlásil.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ještě než se rozejdeme, chci připomenout, že zhruba před 58 minutami pan Tejc kvitoval, jak podpoří dnešní program a jak je to dobře, jak jsou konstruktivní. Vydrželo to asi 58 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Přestávka do 11.17 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.17 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.18 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, požádám vás, abyste si sedli, protože budeme hlasovat. Jednání bylo přerušeno v průběhu třetího čtení návrhu zákona o důchodovém pojištění. Proběhla rozprava. Slyšeli jsme také závěrečná vystoupení. Myslím, že bych teď měl požádat zpravodajku, aby nám paní poslankyně sdělila proceduru, podle které budeme postupovat. Prosím. Ještě zazvoním a můžeme.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré dopoledne, dámy a pánové, pane předsedající. Dovolila bych si vás seznámit s hlasovací procedurou k tisku, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zazněly zde návrhy na zamítnutí, takže bychom nejprve hlasovali tento návrh na zamítnutí zákona. Potom zde zazněl pozměňovací návrh pana poslance Babáka, takže potom bychom hlasovali tento návrh. A na konec, jako třetí hlasování, bychom hlasovali o zákonu jako takovém.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to jsou tyto tři kroky vlastně, které jste popsala. (Zpravodajka: Ano, tři hlasování.)

Já se jenom zeptám, jestli někdo chce jinou proceduru nebo má námitku proti téhle. Pokud tomu tak není, tak je to poměrně přehledné. Jsou to tři kroky, snad o tom nemusíme hlasovat. Ještě jednou zagonguji a budeme

hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona podaného... Ještě paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych vás ještě poprosit před závěrečným hlasováním o tomto zákonu o podporu pozměňovacího návrhu, který předložily Věci veřejné.

Znovu opakuji, jedná se o zavedení mezigenerační solidarity, tedy určité pojistky. Snížená valorizace důchodů odebere seniorům zhruba dvě stě korun měsíčně. Mě osobně mrzí, že právě těchto dvě stě korun měsíčně má zachraňovat státní rozpočet. Jsem přesvědčená, že potřebné úspory ve státním rozpočtu by bylo možno nalézt i jinde než právě snižováním růstu důchodů. Na druhou stranu pokud se tato věc prohlašuje, tak bych opravdu ráda ještě jednou připomenula všem – hlavně koaličním – poslancům, že v programovém prohlášení, v koaliční smlouvě byla mezigenerační solidarita jedno procento z pojistného na důchody svých rodičů. Je to zhruba právě znovu těch dvě stě korun. Připomínám všem poslancům TOP 09, že to měli ve svém volebním programu. Připomínám také všem, že jsme o tom už jednou měli tady hlasovat, když jsme hlasovali o jednotném inkasním místu. Dokonce zde byl tento návrh z řad poslanců TOP 09. Měli jsme o tom hlasovat. Věci veřejné byly tehdy patrně potrestány za to, že prosadily nezrušení stravenek, tak jsme byli potrestáni za to, že mezigenerační solidarita neprošla. Bylo heslo "pracovat a mít děti se má vyplácet". Já to připomínám všem a prosím všechny o podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže na proceduře toto nic nemění. Jenom připomínám, že jsme se dohodli na tom, že budeme postupovat v těch třech krocích. Myslím, že všichni se dostavili.

Myslím, že první je hlasování o návrhu na zamítnutí. Je to tak?

Poslankyně Gabriela Pecková: Je to tak, prvním je návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže hlasujeme návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 96. Přihlášeno je 194, pro hlasovalo 90, proti 94.

Hlasování o zamítnutí – ještě počkáme, je tady kontrola... V pořádku.

Takže můžeme konstatovat, že hlasování o zamítnutí bylo zamítnuto, neprošlo. Můžeme další krok.

Poslankyně Gabriela Pecková: Jako další hlasování by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Babáka, a to jedním hlasováním o bodech jedna až tři.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se na názor zpravodajky. (Zamítavé stanovisko.) Názor ministra? (Nesouhlas.)

Je tady návrh na odhlášení, tak se ještě omlouvám, že vás odhlásím. Prosím, znovu se přihlaste.

Teď, teprve po novém přihlášení, budeme hlasovat o návrhu pana poslance Babáka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 97, přihlášeno 185, pro hlasovalo 22, proti 85. Tento pozměňovací návrh přijat nebyl. Můžeme dále.

Poslankyně Gabriela Pecková: Nyní jsme se posunuli k závěrečnému hlasování o zákonu jako takovém.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže máme už jenom závěrečné. K tomu vám přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 659, ve znění schválených pozměňovacích návrhů".

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 98. Přihlášeno je 186, pro hlasovalo 95, proti hlasovalo 89. Ten návrh byl přijat ve třetím čtení.

Konstatuji tedy, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Končím projednávání bodu číslo 88.

Máme tady bod číslo 78. Je to

78.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb.,
o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů,
další související zákony
/sněmovní tisk 564/ - třetí čtení**

Prosím ministra práce a zpravodaje Jana Čechlovského, už jsou oba u stolku zpravodajů. Obdrželi jsme tisk 564/8, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, tak můžeme rozpravu ukončit a ještě se zeptám, jestli někdo nechce říci nějaké závěrečné slovo. Nechce. V tom případě budeme hlasovat. Určitě nejdříve budeme hlasovat návrh na zamítnutí. Tady byl podaný návrh na zamítnutí. Budeme hlasovat nejdříve tento návrh. Všichni vědí, o čem.

Nejdříve budeme hlasovat návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 99, přítomno je 186, pro hlasovalo 71, proti 93. Zamítnutí neprošlo.

Pan poslanec Petrů se jenom opřel, není to přihláška k faktické? Není. Tak vás vymažu.

Teď požádám zpravodaje, aby nám řekl další postup.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych vám chtěl navrhnout následující průběh procedury k tomuto tisku. Nejdříve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod bodem B. To je můj pozměňovací návrh, tedy poslance Čechlovského. Poté o pozměňovacích návrzích pod bodem H pana poslance Sklenáka. Pokud by to prošlo, pak je nehlasovatelný komplet pozměňovacích návrhů pod bodem C pana ministra Hegera. Poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem E paní poslankyně Semelové, poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem G paní poslankyně Drastichové, potom bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem D paní poslankyně Kohoutové, poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem I pana poslance Cempírka, poté bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu pod bodem A ve smyslu schválených do té doby pozměňovacích návrhů a v závěru by potom následovalo hlasování o návrhu zákona jako takovém.

Upozorňuji, že jsem nečetl pozměňovací návrhy pod bodem F, protože

nebyly podány ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, ale k původnímu vládnímu návrhu, tudíž jsou v této fázi nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a teď se zeptám, jestli někdo proti tomuto postupu vznáší nějakou námitku nebo to chce změnit. Nevidím žádný protest ani žádný jiný návrh, takže budeme hlasovat o návrhu přesně tak, jak tady byl přečten.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí procedury tak, jak byla přečtena, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 100, přihlášeno bylo 185, pro hlasovalo 178, proti 1, takže jsme proceduru přijali.

Je jasné, jak budeme postupovat. Jenom vás vždycky požádám, abyste řekl ten bod, a my o tom budeme hlasovat. Prosím, začneme.

Poslanec Jan Čechlovský: Určitě zkusím být pečlivý, abychom se v tom vyznali, protože toho je docela dost.

Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem B, to znamená B1 až B9 pana poslance Čechlovského, tedy o mých pozměňovacích návrzích. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 101, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 182, proti nikdo, takže to bylo přijato. Můžeme postoupit dále.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Jako další v pořadí bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem H pana poslance Romana Sklenáka. S těžkým srdcem, ale souhlas. (Stanovisko ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Emoce stranou. Já jsem slyšel chladné – tak kladné. Ne chladné, ale kladné. Takže bez emocí prosím.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102, přihlášeno 185, pro hlasovalo 181, proti nikdo, takže to bylo přijato. Prosím o další.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Pro klubové zpravodaje jenom upozornění, že v tomto případě už jsou pozměňovací návrhy pod bodem C pana ministra Hegera dále nehlasovatelné.

Dále bychom se posunuli k pozměňovacím návrhům pod bodem D paní poslankyně Semelové. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 103, přihlášeno 185, pro hlasovalo 70, proti 100, takže to bylo zamítnuto. Můžeme dále.

Poslanec Jan Čechlovský: Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem G paní poslankyně Drastichové. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 104, přihlášeno je 184, pro hlasovalo 14, proti 102, takže to nebylo přijato. Prosím o další.

Poslanec Jan Čechlovský: Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod bodem D paní poslankyně Lenky Kohoutové. (Stanovisko zpravodaje je mírný souhlas, ministr má stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 105, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 136, proti 3, takže toto bylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Jan Čechlovský: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod bodem I pana poslance Cempírka. (Stanovisko zpravodaje je mírný souhlas, stanovisko ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 106, přihlášeno je 185, pro 103, proti 17, takže to bylo v této podobě přijato.

Poslanec Jan Čechlovský: Teoreticky předposlední hlasování by nás čekalo nyní o komplexním pozměňovacím návrhu obsaženém pod bodem A ve znění již přijatých pozměňovacích návrhů. (Stanovisko zpravodaje i ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro

přijetí komplexního pozměňovacího návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 107, přihlášeno je 187, pro hlasovalo 113, proti 19, takže to bylo přijato.

To byly všechny pozměňovací návrhy a budeme hlasovat o celém návrhu usnesení.

Přečtu text usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 564, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 108, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 98, proti 32. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Můžeme ukončit projednávání bodu 78.

Nyní tady máme bod číslo

76.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - třetí čtení

Prosím ministra Pospíšila a poslance Pavla Staňku. Pozměňovací návrhy máme uvedené v tisku 537/4.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Do ní se přihlásil (k mikrofonu přistupuje ministr Pospíšil) – no, pan ministr může ihned, kdyby chtěl. V tom případě mu dám přednostní slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo jako první.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se velmi stručně vyjádřil k předloženému tisku a zvláště k pozměňovacím návrhům, které byly načteny ve druhém čtení.

Chci obecně říci, že se jedná v zásadě asi o největší novelu exekučního práva v České republice, na které jsme pracovali s ústavněprávním výborem přes půl roku. Ústavněprávní výbor celkem čtyřikrát projednal ten-

to návrh, což je důkazem toho, jak podrobně a systémově se otázce exekucí v České republice věnoval. Chci za to ústavněprávnímu výboru poděkovat, i zpravodaji výboru, protože bez jejich nadstandardní práce bychom nezpracovali celou řadu zajímavých podnětů a institutů, které se během odborné a politické debaty podařilo načíst a připravit do paragrafovaného znění.

Chci říci, že tento návrh – a to je důležité – povede hlavně k ochraně, řekněme, a k obroušení některých přílišných tvrdostí dosavadní právní úpravy. Dává například šanci malému dlužníku, který opomene zaplatit dluh, aby před zahájením soudního řízení byl ještě vyzván věřitelem v rámci tzv. předžalobní výzvy a aby ještě před soudním sporem a před nárůstem dluhu o úroky z prodlení, odměnu advokáta a odměnu exekutora mohl dlužník včas, resp. už ne včas, ale mohl ještě řádně zaplatit. To si myslím, že je strašně důležité. Důležité je také to, že do budoucna klesnou náklady na exekuce díky tomu, že budou spojovány jednotlivé exekuce, bude-li více exekucí, ale pouze jeden dlužník. To znamená, někdo několikrát jede načerno městskou hromadnou dopravou, dosud každá drobná částka byla vymáhána zvlášť, byly zvláštní náklady, do budoucna se tyto náklady budou spojovaly. Stejně tak jsme zastropovali náklady exekutora na cestovné a na náhradu za ztrátu času. Posílili jsme výrazně kárnou odpovědnost exekutorů. To jsou všechno věci, které myslím, jsou velmi důležité.

Chci konstatovat, že Ministerstvo spravedlnosti jako předkladatel, potažmo vláda, podporuje usnesení ústavněprávního výboru, které vnímáme jako řekněme souhrnný nebo komplexní pozměňovací návrh a v zásadě nemáme proti žádným bodům tohoto usnesení nějaké námitky.

Stejně tak podporujeme to, co vzešlo ještě z debaty následně na ústavněprávním výboru a co už nemá formu usnesení, ale je to v zásadě komplexní návrh předložený zpravodajem panem poslancem Staňkem, ale má podporu ústavněprávního výboru. Tedy je to sice individuální záležitost formálně jednoho poslance, ale má to podporu ústavněprávního výboru, který o tom hlasoval. Tam chci konstatovat, že ministerstvo nesouhlasí s jedinou věcí a bude žádat, aby se o ní hlasovalo zvlášť, a to je otázka tzv. exekutorských zápisů. My v duchu usnesení Legislativní rady vlády zastáváme tezi, že exekutorské zápisy by neměly být součástí českého právního řádu. Domníváme se, že tímto zasahují exekutoři do činnosti notářů. Na druhou stranu jsou tu i argumenty ryze praktické, viz minulá debata, která probíhala ve druhém čtení. Já ji nechci opakovat. Proto my budeme za vládu a za ministerstvo proti návrhu vrátit exekutorské zápisy, ale budeme respektovat v této věci plně rozhodnutí suveréna, to znamená Sněmovny. Pro nás to zase není zcela fatální záležitost.

Z ostatních návrhů, které byly načteny ve druhém čtení, musím konstatovat, že v zásadě žádný z nich za Ministerstvo spravedlnosti a za vládu

nepodporujeme. Jediný je návrh paní poslankyně Suché, který se týká ochrany zvířat v rámci exekucí. Zvířata, která nejsou chovná, tzv. domácí mazlíčci, by neměla podléhat exekuci. Ostatně ono už něco obdobného je v občanském zákoníku, ale zvýraznění a podtržení této zásady v exekučním řádu určitě není na škodu. A protože jsme se nedávno setkali v praxi exekutorů s několika případy, kdy zkrátka exekutor zabavil důchodkyni jejího psa atd. a vyvolalo to řekněme velké problémy s aplikací současné platné úpravy, tak se domnívám, že je vhodné takovou zásadu doplnit i do občanského soudního řádu.

Tolik tedy stanovisko předkladatele. Já vás prosím o podporu tohoto návrhu. Jak jsem se snažil naznačit, je mimořádně důležitý pro kultivaci právního prostředí, ve kterém se pohybují a fungují exekutoři.

Jinak chci ještě zdůraznit, že zcela fatální je pro nás, pro předkladatele, ta část návrhu poslance Staňka, která řeší řekněme dlouhé dilema, o kterém jsme vedli odbornou debatu celý půlrok, jestli exekuce mají být zahájeny rozhodnutím exekutora, to znamená výrazné zjednodušení současného modelu, jaký funguje například na Slovensku, anebo zda tam nějaká kontrola soudu má zůstat. My se z důvodu současného stavu a atmosféry i určitých pochybení, která stále zjišťujeme v rámci exekutorské činnosti exekutorů, domníváme, že určitá kontrola soudu při zahajování má zůstat, a toto právě zachovává Staňkův návrh ve své první části. Já vás prosím o jeho podporu, protože jsme zatím ve fázi, jak vnímám rozvoj exekutorského profesního stavu, kdy zkrátka nelze přistoupit podle mého názoru k úplné liberalizaci zahajování exekucí v České republice. Už ten Staňkův model přináší výrazný posun a výrazně zjednodušuje současný systém a povede to tak k úspoře pracovních sil na českých soudech.

Dámy a pánové, tolik tedy zpráva předkladatele. Já vás prosím o podporu této mimořádně důležité klíčové normy, o které jsme tady vedli skoro rok debatu a kde si myslím, že jsme dospěli k velmi slušnému kompromisu, který bude ku prospěchu jak věřitelů, tak dlužníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pochopil jsem to tak, že pan poslanec Křeček chce reagovat fakticky na pana ministra Pospíšila? Protože já tady mám řádnou přihlášku pana poslance Antonína Sedi. Takže chce reagovat pan poslanec Křeček fakticky, dobře. Prosím, v tom případě dvě minuty. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane místopředsedo, mé sdělení bude krátké. Chci pouze sdělit, že nesouhlasím s tím, co řekl pan ministr. Ve společnosti je otázka exekutorů velice živá. Tato změna zákona této náladě vůbec neodpovídá. Není pravdou, že kultivuje prostředí exekutorů. Některé věci tam jsou pozitivní, ale celá řada – a to zásadní věc, že

zahájení exekučního řízení se vyjímá z pravomoci soudu a bude záležet jenom na rozhodnutí exekutorů. Není pravda, že návrh pana poslance Staňka to kultivuje. Návrh poslance Staňka vede k jakémusi formálnímu sdělení soudu, ale to hlavně, že proti rozhodnutí soudu o zahájení exekuce bylo možné po odvolání, soudy měly zvažovat možnosti odkladu, to všechno z našeho právního řádu mizí a zahájení exekuce bude spočívat pouze na rozhodnutí exekutora.

Celou řadu dalších věcí považujeme za velmi sporné, neodpovídající současnému stavu. Čili domnívám se, že takovéto změny občanského soudního řádu k ničemu dobrému nevedou, jenom matou právní prostředí v republice a nevedou k tomu, k čemu by takové změny měly vést.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poslanec Chvojka taky fakticky chce reagovat, stopneme dvě minuty.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych říci to stejné co můj předřečník Standa Křeček. Myslím si, že ten návrh není perfektní, ač si cením snahy určitým způsobem trošičku utáhnout řetěz těm exekutorům, kteří se bohužel za dobu působení pana ministra Pospíšila utrhlí ze řetězu. Toho si cením, ale opakuji ještě jednou – návrh není bezvadný a myslím, že si nezaslouží podporu naší strany.

Chtěl bych jenom pana ministra upozornit, že ve věci vyhlášky, která doznala změny od 1. března 2012 a která je tak široce mediálně sledována a panem ministrem chválena, chtěl bych jenom upozornit, že ty změny nejsou tak velké a tak rozsáhlé, tak jak o nich mluví. Ono když dlužíte tisíc korun a nakonec vám poplatky vyrostou na 20 a dneska se vám to snížilo na 16, tak to není žádný velký úspěch. Chtěl bych na pana ministra apelovat, jestli by práce na této vyhlášce a práce na snižování odměn mohly dále pokračovat a aby dostaly ještě dalších změn. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: S přednostním právem se přihlásil předseda Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já bych nevystupoval, protože právní stanoviska tady byla sdělena. Ale to, co mě zarazilo, bylo vystoupení pana ministra spravedlnosti. Přesný opak je přeci to, co navrhuje kolega Staněk. To není o žádné kultivaci právního prostředí. To je totiž spíše zhoršení právního prostředí, to je zmatek, který se do toho zavádí, a zneužívání moci.

Řekněme si na rovinu zcela jednoznačně, co to je privátní výkon exekuční činnosti. To je v podstatě předání určité státní moci do privátního sektoru, dokonce pojištěné tak, že exekutor má zajištěný příjem i ve chvíli,

kdy vůbec nic nedělal. Protože má právo požadovat minimální částku i po oprávněném, přestože pro něj vůbec nic nevymohl! V tomto ohledu už nejde ani o podnikání. V tuto chvíli jde o to, že stát odevzdal část své moci privátnímu subjektu, zajišťuje mu bezpracný zisk. Já podotýkám: bezpracný zisk! Protože jsem slyšel, a dokonce to mám napsané od jednoho z exekutorů, že jemu 12 tis. korun nestojí za to, aby vůbec hledal toho povinného! Takže v tomto ohledu považuji postup, který umožňuje exekutorům dělat samostatné zápisy, za něco, co je excesem v českém právním řádu! Excesem! To je úplně nesmyslné.

V tomto ohledu si někdo vytvoří dokument, v podstatě si tedy připraví hmotněprávní podmínky pro to, které si bude sám vymáhat? Takže on bude více než celá státní moc? No promiňte mi, to není o žádné kultivaci, to je opravdu degradace toho, co má být výkonem rozhodnutí. To znamená, že tady existuje jeden orgán, který o tom, co je právo a co není právo, rozhoduje, a jiný orgán zajišťuje provedení toho výkonu. To je, jako kdybychom si řekli, že nakonec tu věznici si můžu zřídit já sám doma a sám sebe zavřít, promiňte, že to takhle hloupě říkám. Ale tohle je realita!

Takže promiňte, ale návrh kolegy Staňka skutečně není ničím, co by kultivovalo právní prostředí, a docela mě zaráží, že to podporuje ministr spravedlnosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr asi chce reagovat, tak mu dám slovo. Ale o slovo se hlásil také pan zpravodaj. Takže prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedající. Já musím tady reagovat na nepravdy, řekl bych téměř lži, které tu zazněly.

Prostřednictvím vás, pane předsedající, panu poslanci Filipovi. Já jsem řekl, že podporuji vypuštění exekutorských zápisů, ne zachování. Tak prosím, poslouvejte se. Vy tady říkáte, že já podporuji návrh poslance Staňka. Já jsem řekl, že v tomto bodě návrh poslance Staňka nepodporuji. To znamená návrat exekutorských zápisů. Zdůvodnil jsem proč a rozhodne samozřejmě Sněmovna.

K těm ostatním argumentům. Mě velmi mrzí, vážení kolegové, že těmi svými výroky trochu dáváte najevo, že jste ty konečné verze toho návrhu zákona nestudovali. Já si dovoluji říci několik stručných poznámek, protože to více rozvine zpravodaj, který je předkladatelem toho návrhu.

Ale k samotnému zahajování. Je dáno právo účastníka, kterému byla zahájena exekuce, aby se obrátil na soud a soud přezkoumal hmotněprávní procesní důvody zahájení exekuce. To právo je tam zachováno a podívejte se na něj. To, že v zásadě se odstraňují některé adminis-

trativní úkony dneska na soudě, které nejsou o rozhodování, a že ten tzv. formulář o zahájení vyplní exekutor, pošle ho na soud, soud ho zkontroluje a případně potvrdí, to je přece odbřemenění soudu od administrativy. Nikoliv zbavení kontroly státu nad zahajováním exekucí. Zůstává to v podobě, v jaké to je, naopak tam odstraňujeme současnou dualitu, kdy máme dva opravné prostředky, které v praxi způsobují, že občané je špatně užívají, a pak jim to z formálních důvodů soud často nepřezkoumává a zastavuje to.

Takže moc prosím, podívejme se na to, jak je to dnes a jak je to v té nové úpravě, kdy hlavně se lišíme v tom, že v té nové právní úpravě vše bude fungovat elektronicky a veškeré podklady bude pro soud zpracovávat exekutor. Ale to zkontrolování náležitostí zahájení exekuce dál bude dělat soud, ten musí potvrdit tu exekuci. A za druhé, zůstává právo účastníka, pokud s tím nesouhlasí, obrátit se na soud a ve chvíli, kdy účastník využije právo a obrátí se na soud, se přerušuje exekuce a do rozhodnutí soudu o tom, že exekuce je zákonná, exekuce neprobíhá.

Prosím, to jsou pravidla, která jasně chrání účastníky řízení, jasně chrání dlužníky, ale přitom odstraňujeme zbytečnou byrokracii, která je dneska na soudě.

K ostatním věcem, jako k současnému stavu, skrze předsedajícího pane poslance Chvojko, to se obraťte na své spolustraníky, kteří v roce 2001 zákon o exekucích připravovali. Tady to vytváří dojem, jako by Ministerstvo spravedlnosti a současná administrativa byly autory tohoto modelu. My se snažíme problémy, které vznikly za vlád v roce 2001, to znamená za socialistických vlád, odstranit a dát tomu nějaké parametry. To, že nové a nové problémy se ukazují v praxi tím, jak narůstá počet dlužníků, jak se jedná o nové právnické povolání, některé věci se teprve ukazují v praxi, to bohužel je realita a každý ministr spravedlnosti by musel reagovat permanentním monitoringem exekucí a pravidelnými novelami, kdy reagujeme na fenomény a problémy, které teprve praxe přináší. Smůla je, že exekutorské právo zde nevzniklo jako návrh ministerstva před několika lety, ale bylo vytvořeno tehdy vládními poslanci na koleni, a bohužel bylo vytvořeno velmi liberálně a velmi nekvalitně, a proto vytváří prostory pro takové zneužívání a my na to musíme reagovat.

K samotné vyhlášce, která zde byla zmíněna a která tedy není meritem dnešního jednání. My jsme u bagatelních částí, dluhů, které jsou vymáhány, snížili odměny až o 50 %. Ty odměny, které tam byly nastaveny, byly nastaveny za vlád sociální demokracie. Podívejte se, pane kolego Chvojko prostřednictvím pana předsedajícího, kdo stanovil odměny, které my nyní snižujeme. Stanovily je vaše vlády, váš ministr spravedlnosti. Tak buďte alespoň tak korektní a veřejně to přiznejte.

My jsme nyní v pozici, kdy se snažíme vytvořit kulatý stůl a chceme ty

odměny dále případně moderovat a regulovat, ale potřebujeme k tomu podklady ze zahraničí a potřebujeme jasná fakta. Není možné snížit ty odměny zcela populisticky, bez srovnání se zahraničními právními úpravami, protože pak může nastat druhý extrém, kdy nikdo nebude chtít drobné částky vymáhat. A to je extrém, který také nechceme. Je třeba stanovit spravedlivou a přiměřenou odměnu, ne v tuto chvíli rozbít existující systém. To podle mého názoru není řešení.

Takže já vás moc prosím, pojďme se věcně bavit o jednotlivých institucích této novely. Bavme se o tom, jak exekuční právo v České republice zlepšit, ale prosím říkejme pravdu a nevytvářejme tady populistické věty o tom, že tato novela řeší odměny exekutorů atd. Není to pravda, tato novela řeší úplně jiné věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana zpravodaje, který se hlásil také o slovo. Ale tady byla faktická – i když, to je složitě, to jsou všechno přednostní práva. Takže je mi líto, ale zpravodaj může vystoupit kdykoliv. (Zpravodaj poslanec Staněk stojí u řečnického stolu s poznámkou, že to využije. – K poslanci Grospičovi:) Vy jdete fakticky, nebo jdete normálně? V tom případě faktická má přednost. V tom případě dám slovo panu poslanci Grospičovi.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, pointa toho zákona a toho, co tady bylo o něm řečeno, je trošičku jiná. Když přišel původně tento návrh do Poslanecké sněmovny, do ústavněprávního výboru, jeho znění bylo diametrálně jiné. Myslím si, že v tomto smyslu právě selhalo Ministerstvo spravedlnosti, protože všechny návrhy, ty komplexní pozměňovací návrhy, které se vázaly k návrhu kolegy poslance Staňky, byly připravovány jakoby mimo resort Ministerstva spravedlnosti a ve své podstatě se rozhořel boj, a tak to vnímám, tří stavovských komor. Komory exekutorů, komory advokátů a komory notářů. Rozhořel se o to, kdo si ukrojí větší díl z onoho krajíce privatizace exekucí a toho tzv. odbřemenění povinností soudů, zahlcení soudní agendy. Myslím si, že v minulosti jsme byli svědky x pokusů tzv. odbřemenit soudy z nadbytečné exekutivy, a efekt byl úplně jiný.

Komunistická strana Čech a Moravy nemůže podpořit předloženou novelu zákona. Nezhledňuje práva ani věřitelů ani dlužníků, řeší otázku rovnováhy tří stavovských komor, které jsem tady zmiňoval. Věci, o kterých tady hovořil pan ministr Pospíšil, jsou dotčeny v předmětné novele velice okrajově a v pozměňovacích návrzích nejsou dotčeny. Například přerušení exekučního řízení, to je v tom původním návrhu, nikoliv v těch pozměňovacích návrzích. A z tohoto pohledu si myslím, že není ani možné dále vykročit směrem k privatizaci exekucí a k posi-

lování postavení ať už exekutorů, nebo advokátů, nebo notářů, že by stálo za úvahu, aby Ministerstvo spravedlnosti předložilo ucelený nový vládní návrh. (Upozornění na čas.) A poté kdy dlouze, několik měsíců byla tato věc projednávána v ústavněprávním výboru, se ukázala právě nedokonalost toho původního vládního návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem vám dal jenom faktickou. Pan poslanec Chvojka také dvě minuty.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl reagovat krátce na pana ministra. Děkuji.

Pane ministře, chtěl bych opravit jeden mýtus, který už jste tady používal několikrát. Zákon o exekutorech přece nebyl z dílny ČSSD. Já jsem se podíval do stenozáznamu a na stránky PSP, ten zákon byl napříč všemi politickými stranami. Takže to nebyl poslanecký návrh ČSSD. To je jedna věc.

Tenkrát reagoval na nějakou situaci, kdy byla většina pohledávek nevyhazitelných, a v té době to bylo nutné. Nicméně ta má slova reagují na dnešní stav a na stav, který zde panuje posledních čtyřech let, kdy se exekutoři za dob opravdu vašeho působení na ministerstvu naprosto utrhlí ze řetězu. Byla tam jen krátká přestávka, kdy tam byla paní ministryně Kovářová. Utrhlí se ze řetězu za vaší vlády. A vaše návrhy, možná dobře míněné, dle mého názoru přišly velice pozdě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Polčák je s faktickou přihlášený a pan poslanec Rádl také s faktickou.

Poslanec Stanislav Polčák: Já velmi krátce. Pouze chci zareagovat na to, co říkal pan kolega Filip, a do jisté míry i na to, co říkal pan kolega Chvojka.

Je skutečně pravdou, že činnost exekutorů vyvolávala obrovské otázky. To, co říkal pan kolega Filip, je pravdou – i když exekutor skutečně nic nedělal, tak inkasoval odměny. Ale došlo k vydání vyhlášky, o které zde již hovořil pan ministr Pospíšil, v březnu t. r. tuším, která dramaticky snižuje odměny exekutorů. Takže v tomto smyslu je třeba se pana ministra bezesporu zastat.

Myslím si, že pan kolega Filip prostřednictvím pana předsedajícího trochu smíchal dvě roviny problému. Exekutorské zápisy a odměna exekutorů je věc zcela odlišná. Zatímco v té první půlce má bezesporu pravdu, nicméně ta doba již se změnila a novela vyhlášky velmi dramaticky snižuje odměny exekutorů – podívejte se, je to myslím v § 13 vyhlášky, zrovna jsem se do toho díval – tak tam v této části vyhovuje. U exekutorských zápisů,

přiznám se, mám názor odlišný než pan ministr, ale musím říci, že on skutečně exekutorské zápisy navrhuje vypustit. Na druhou stranu proč? Jestliže činnost exekutora má směřovat k tomu, aby pohledávka byla vyřešena – vezměte si, že vy budete mít nějaký dluh a tento dluh budete chtít, aby někdo uhradil. A jestliže se s dlužníkem dohodnete na splátkovém kalendáři, tak já nevidím žádný důvod pro to, aby to exekutor nesepsal, ale musí být v takové chvíli on vyloučen z provádění takové případné exekuce, pokud by tato dohoda byla porušena. Takže i toto pozměňovací návrh pana kolegy Staňka postihuje. Pan ministr byl proti tomu. Prosím, aby tedy nebyl obviňován z něčeho, co je nepravdivé. (Předsedající upozorňuje na čas.) A tím to skončím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V pořadí faktických je pan poslanec Rádl, paní poslankyně Weberová, pan poslanec Sobotka. Pan poslanec Rádl. Byla to faktická? Nebyla. Takže paní poslankyně Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a vážení kolegové, já tady poslouchám tu debatu a docela se divím tomu, že zrovna kolegové z řad příslušníků Komunistické strany Čech a Moravy a z ČSSD nepodporují tento návrh, protože tento návrh jde právě směrem ochrany dlužníků. Reaguje na volání veřejnosti po tom, aby se zavedla přísnější pravidla exekutorům a aby se také zmírnily nepříznivé dopady u obchodování s drobnými pohledávkami. Takže i ve směru k tomu pozměňovacímu návrhu pana poslance Staňka musím říci, že jsem četla i v tisku, že s tímto pozměňovacím návrhem ve většině případů souhlasí právě i občanské iniciativy, které se ochranou dlužníků zabývají.

S čím nesouhlasí, je patrné to, aby exekutorům zůstala pravomoc sepišovat exekutorské zápisy. A pouze v této části můžu souhlasit s tvrzením, které tady uvedl pan poslanec Grospič, že tento zákon se týká možná souboje profesních komor. Tak možná v této části jediné pozměňovacího návrhu zákona je to pravda, ale v ostatních částech se ten návrh opravdu týká zlepšení prostředí i pro dlužníky. Pro věřitele zůstává v podstatě zachována také ochrana jejich práv.

Nařizování exekucí, jak je v pozměňovacím návrhu, je kompromisním návrhem. Já sama jsem zastávala návrh v té podobě, v jaké byl v tom původním návrhu. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale to už tedy nezdůvodním. Ale skutečně se v nařizování exekucí jedná o formální úkon, který se dá potom – (Předsedající upozorňuje na čas.) Pardon.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Sobotka je další přihlášený v rámci faktické. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, já si myslím, že je strašně důležité netrpět výpadky paměti. A určité platí, že po roce 2001 následoval rok 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 – pozor: 2006 – volby do Poslanecké sněmovny! Kdo v roce 2006 vyhrál volby do Poslanecké sněmovny? Občanská demokratická strana. Kdo se stal ministrem spravedlnosti v té době? Pan kolega Pospíšil. Pan Pospíšil nastoupil na Ministerstvo spravedlnosti v roce 2006. Pozor – pak následoval rok 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 – ano, záslužná věc, snížily se odměny exekutorů. Vynikající opatření Ministerstva spravedlnosti. Ale já se ptám, proč to trvalo pět let? Proč to proboha panu ministru Pospíšilovi trvalo pět let od okamžiku, kdy nastoupil na ministerstvo, do okamžiku, kdy v sobě shromáždil zbytky odvahy a učinil toto rozhodnutí vůči exekutorům?

Možná pan ministr bude namítat – já jsem tam nebyl celou dobu. Ano, je to pravda, na rok ho vystřídala nominantka ODS ve Fischerově vládě paní ministryně Kovářová. Ale znovu opakuji, byla to nominantka ODS, bylo to jenom na rok. Pan ministr Pospíšil se znovu do úřadu vrátil, já mu k tomu gratuluji, ale ptám se, proč to trvalo pět let. Prostě není možné tvrdit, že dneska ministerstvo bojuje proti exekutorům, a není možné zapomínat na to, že za Topolánkovy vlády Ministerstvo spravedlnosti nepohnulo prstem proti exekutorům. Neudělalo vůbec nic! A jestliže se ptáme na období, kdy se rozjely excesy, kdy se začali lidé bouřit proti tomu, co se děje, tak je to právě tohle období. Období Topolánkovy vlády. A Ministerstvo spravedlnosti si zakrylo oči, zacpalo si uši a nedělalo vůbec nic. Čili to, co se teď odehrává (upozornění na čas), je jenom náprava vlastních chyb. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A požádám pana ministra Pospíšila, který se přihlásil s faktickou.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Pane předsedající, těžko se dá argumentovat proti lži a nepravdě. Já moc prosím pana předsedu Sobotku prostřednictvím pana předsedajícího, ať se podívá na čtyři novely exekučního práva, které Ministerstvo spravedlnosti udělalo pod mým vedením a které odstranily mnoho chyb a nedostatků, které měl původní zákon přijatý – zdůrazňuji: za vlády sociální demokracie. Vždyť tehdejší ministr sociální demokracie, ministr spravedlnosti, dal souhlas se schválením původní právní úpravy. Takzvaná střední novela přijatá za Topolánkových vlád odstranila celou řadu excesů, mj. stanovila princip přiměřenosti, což byl problém, kdy za malý dluh zde byl někomu např. prodán dům. To bylo vyřešeno a odstraněno už za vlády Mirky Topolánka. Takže prosím neříkejte, že jsme nic nedělali. My jsme odpočátku monitorovali a připravovali změny

v oblasti exekučního práva. Těch novel je několik a odstranily celou řadu problémů. Takže prosím, bavme se o kvalitě těch novel, ale nelžeme, neříkejme, že se nedělo nic. To není pravda!

A ohledně nákladů, které zvedl ministr z vlád sociální demokracie před svým odchodem v květnu v roce 2006. Teprve s odstupem několika let se ukázal fenomén tzv. obchodování s malými pohledávkami. A ve chvíli, kdy se tento fenomén ukázal, ministerstvo začalo reagovat. Byla zde nastavena nějaká kritéria. Já tady nechci klást zlý úmysl ministrům z vlád sociální demokracie, ministrům spravedlnosti, protože šlo o novou právnickou profesi. Ale teprve praxe s několikaletým odstupem ukázala, nakolik ta pravidla, a tedy i odměňování, byla nastavena správně, či nikoliv.

Já vytisknu veškeré novely přijaté za Topolánkových vlád týkající se exekutorů a rád je panu předsedovi sociální demokracie předám, aby si je prostudoval a věděl, kolik jsme museli udělat změn, aby zákon přijatý za vlád sociální demokracie mohl v praxi vůbec fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Chvojka se hlásí s faktickou samozřejmě, takže prosím, fakticky pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Já musím reagovat na pana ministra. První věc. Pan ministr Němec nebyl členem ČSSD, ale byl to člen Unie svobody, tuším že bratranec nebo bratr nebo syn ODS, takže bych takhle určitě nemluvil o nějaké souvislosti s námi.

Druhá věc. Pane ministře, bavíme se tady o nákladech. Vy jste byl v podstatě pět let, nebo jste pátý rok ministr s jednou přestávkou paní Kovářové a pět let se nedělo vůbec nic. Vy v zásadě reagujete vcelku dobře, ale vždycky velice pozdě. Stejně tak, jako když se začne mluvit o podmínkách ve vazebních věznicích, tak vy až poté přijdete s nějakým návrhem, novelou, že by se podmínky měly zlepšit. Stejně tak když se o tom začne ale opravdu masivně psát a až když se začnou zabývat touto věcí lidé a stěžovat si v počtu větším než malém, tak si věci po pěti letech konečně všimnete. Já si myslím, že je to velice špatný přístup. A samozřejmě média vám na to skočí, ale já myslím, že běžný občan a členové opozice vám na to neskočí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže fakticky se teď nehlásí nikdo. Tím pádem vstupujeme do řádných a tam má první přednostní právo pan poslanec Vojtěch Filip. (Veselost v sále.)

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedajícím, paní a pánové, já jsem poslouchal pana ministra Pospíšila, přečtu si stenozáznam, protože jeho vystoupení jsem pochopil zcela opačně, než tady říkal. Jestli jsem se

mýlil, tak se samozřejmě omluvím za jeden výrok, ale nemohu se mu omluvit za jednu věc, kterou tady řekl. On mluví o tom, že bychom tu měli říkat pravdu. Tak dobře, tak si řekněme, kdo připravoval novely po roce 2006. Za prvé zákon vznikl jako poslanecký návrh kolegy Němce, pravda, za vlády sociální demokracie, a byl tady prohlasován. Že to byl paskvil, víme od začátku. To je realita. Když jsme na to upozorňovali, nikdo na to nedbal, nikdo nedbal na to, že jde o privatizaci státní moci.

Za druhé. Změny, které tam byly prosazeny, o kterých, pane ministře, hovoříte, tak ty samozřejmě byly za velkého přispění kolegy Němce, který do toho měl stále co mluvit, byť z jiné pozice.

Takže si řekněme na rovinu, co se odehrálo. A pokud mluvíme o fenoménu hromadných žalob drobných dlužníků – ale jak vznikly hromadné žaloby? Jak vznikly? To už nebyla jenom otázka nezaplacených jízdenek v městské hromadné dopravě. To jsou ty vaše slavné žaloby na vymáhání 30 korun takzvaných regulačních poplatků. Že se nestydíte! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tedy má přednostní právo vystoupit zpravodaj. Hlásí se do řádné rozpravy. Takže pan poslanec Staněk teď vystoupí. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedajícím, za slovo. Krásné odpoledne, dámy a pánové.

Já bych si také s dovolením něco k tomu dovolil podotknout. Využiji slova, která pronesl jeden z herců v Cimrmanově hře Vizionář: "Pánové, jak vás tady tak poslouchám, nestačím se divit." Zejména mířím k pánům ode mě sedícím v lavicích vlevo. Já jsem velmi překvapen, že tady slyším spoustu kritiky na tento návrh, dokonce jsem slyšel od kolegy Grospiče, že návrh je špatný. Já jsem nezaznamenal od kolegy Grospiče, že by předložil nějaký pozměňovací návrh ve druhém čtení, které jsme tady měli minulý týden. Nezaznamenal jsem tady nějaké silné ataky vůči tomuto návrhu zákona a vůči pozměňovacímu návrhu, který jsem předložil, ani v ústavněprávním výboru. Není tedy příliš fér, když tady slyšíme od kolegů a od kolegy z KSČM, že návrh v podstatě je špatný a že je autorsky nevyvážený. Já bych se velmi přimlouval, pokud tedy někdo má tu potřebu a je členem dolní komory, aby využil svého poslaneckého práva a mohl předložit nějaký pozměňovací návrh k tomuto a případně dalším jiným návrhům zákona.

Stejně tak bych rád reagoval na to, co tady bylo řečeno. Připomenu to taky matematicky: 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006. Taky dlouhá doba. Taky dlouhá doba od účinnosti zákona, který tady byl 2001 přijat, taky dlouhá doba na to, aby se mohla činnost exekutorů novelizovat, upravit, zfor-

movat, zlepšit, ztransformovat pro lepší pochopení veřejnosti a zklidnit a možná, jak říkal kolega Chvojka, vrátit exekutory zpátky do řetězců. To všechno mohla sociální demokracie využít. Bohužel, buď nemám dobrou paměť, ale nezaznamenal jsem nic takového. Potom došlo ke čtyřem novelám, tak jak tady říkal pan ministr, 2007 byla dokonce velká zásadní novela tohoto předpisu. Myslím si, že autoři těchto slov, kteří tady kritizují tento návrh, si to mohou přečíst, nebudu to tady zbytečně zdržovat.

Dámy a pánové, velmi mě také překvapilo to, že tento návrh v podstatě, jak jsem zaznamenal – a vnímám to možná špatně, kéž bych se mýlil – má být namířen proti dlužníkům, že by se snad měla jejich ochrana snížit, oslabit a buhvíco ještě. Ne, to není pravda. To přece není pravda! Tento návrh naopak, možná řeknete si paradoxně, ale naopak v tuto chvíli velmi posiluje pozici dlužníka a jeho ochranu tak, jako jsme chtěli, a asi i vy, kdo jste tady seděli v roce 2001, posílit ochranu věřitele, protože vymahatelnost práva v České republice byla přece zoufalá, tragická, příšerná, tak proto se tento návrh přijímal, proto se taky usoudilo, že by nebylo od věci mít soukromé exekutory. Teď mluvíme o privatizaci exekutorů, exekutorské činnosti. O čem to mluvíme v roce 2012? O privatizaci? Neměli jsme o tom mluvit v roce 2001, když se zavedla činnost soukromých exekutorů do praxe? Kdy se výrazně zavedlo vykonávání práva prostřednictvím soukromých aktivit soukromých úřadů, respektive přesunutí státní moci na tyto úřady? To je velmi zvláštní rétorika a já musím přiznat, že po opakovaném a dlouhém projednávání na ústavněprávním výboru tomu příliš nerozumím.

Takže dámy a pánové, já bych rád, aby tady zaznělo i to, co tady možná zazníť mělo a už tady zaznělo: Ochrana dlužníků se absolutně nesníží tímto návrhem, absolutně ne. Absolutně ne! A to, že se v podstatě vylučuje nařízení exekuce ze soudní praxe, je absolutní nesmysl. Absolutní nesmysl! Vůbec to není pravda. Když si opravdu přečtete pořádně můj pozměňovací návrh, tak zjistíte, že soud v podstatě poskytuje stejnou ochranu, jako poskytoval dosud. Pokud zjistí, že ten návrh je vadný, tak prostě takovou exekuci nenařídí a nebude exekutor tou činností pověřen.

V jedné věci polemizují s panem ministrem. Nesouhlasím s vypuštěním exekutorských zápisů. Řeknu velmi stručně proč. Už jsem to říkal i na ústavněprávním výboru, možná i ve druhém čtení. Opravdu si myslím, že není nutné, abychom koncentrovali vykonávání, respektive sepsání zápisů pouze do jedné právnické profese. Nevidím v tom žádný problém, kdyby tato úprava, která platí, mimochodem i v tuto chvíli zůstala v našem občanském soudním řádu, aby exekutoři mohli vykonávat zápisy. A právě pro to, aby je mohli vykonávat bezpečně a nedocházelo k tomu, co tady bylo řečeno, že si sám exekutor něco sepíše, sám si vykoná, tak v mém pozměňovacím návrhu je jasná pojistka. Je tam přece napsáno, že exekutor, který sám sepsal takový návrh, je vyloučen z exekuce. Vyloučen!

Takže dámy a pánové, bylo by dobré, kdybychom pracovali s fakty, pracovali s pravdivými fakty a neposunovali pravdu. Velmi bych si to přál zejména u takhle klíčového zákona.

V tuto chvíli je to zatím všechno. Přihlásím se později ještě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Slovo má fakticky pan poslanec Křeček. Fakticky vám dám dvě minuty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji. Dámy a pánové, je vždycky problematické, jestliže už se odborné věci řeší na takovémto plénu, ale to, co říkal pan kolega Staněk, prostě není pravda. Jestliže dnešní právní úprava říká, že soud nařizuje výkon exekuce, proti rozhodnutí soudu je možné podat odvolání, soudy mohou nařídit odklad výkonu rozhodnutí, to všechno se ruší. A je pravda, že se zavádí nějaký nový institut, že exekutor předtím, než si sám nařídí exekuci, pošle soudu jakýsi dotazník, soud mu ho schválí – ale s tím účastník nemá nic společného. Proti tomu není možné podat odvolání ani se to nedoručuje. Na rozdíl od předchozího rozhodnutí se to účastníkům ani nedoručuje, čili účastník se o tom ani nedozví. Čili je to zásadní změna.

Druhá zásadní změna, o které jsme tady hovořili, je odstranění takzvaného dualismu. To je veliký výmysl, který nic neříká. Dneska se můžete obrátit buď na soud, aby provedl exekuci, nebo na soukromého exekutora. Máte volbu. Toto se odstraňuje v naprosté většině věcí a můžete si vybrat jen soukromého exekutora.

To není asi problém u občanů, ale uvědomte si, že všechny obce, ústavy sociálních služeb a celá řada dalších institucí nemohou už požadovat, aby jejich exekuce prováděly soudy, ale budou si muset najímat soukromé exekutory. Čili Ministerstvo spravedlnosti ušetří, protože nebudou dělat exekuce, ale vydá se to v jiné části jiných rozpočtů, protože třeba obce si budou muset najímat soukromé exekutory. Zatím mohly tuto exekuci vykonávat soudy.

Takže to jsou tyto zásadní změny. Znovu říkám, je to spousta paragrafů, spousta změn. Já se domnívám, že takovéto změny matou právní řád a není vůbec jasné, co platí a co nikoliv. Lepší by byla komplexní změna, nikoliv takovéto kouskovatě změny!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A pan poslanec Chvojka také faktickou, předpokládám? Ano. A pan poslanec Grospič.

Poslanec Jan Chvojka: Já už jenom krátce a snad naposledy, protože už jsme myslím mluvili dlouho, i když tahle věc si zaslouží debatu, protože

to je palčivé téma naší společnosti. Myslím si, že to je minimálně na úrovni církevních institucí, i když se o tom tak nepíše.

Prostě exekutoři se utrhlí ze řetězu. Utrhlí se ze řetězu za dob funkce, fungování pana ministra Pospíšila na ministerstvu. A reagoval bych prostřednictvím pana předsedajícího na pana zpravodaje Staňka, který tady říkal něco o letech 2001, 2, 3, až 2006. Pane kolego, vezměte si noviny z té doby a vezměte si noviny za poslední tři roky. V té době se o excesech exekutorů nepsalo, a nepsalo se o nich (ne) proto, že se o nich nechtělo psát. Nepsalo se o nich proto, že tak masivní nebyly! Prostě za poslední tři roky se podívejte každý den do novin a jste svědkem toho, co se tady dělo. A já tvrdím, že když se v roce 2012 přijde s dobře myšlenou úpravou, která by exekutory měla aspoň trochu vrátit zpátky do normálních kolejí, tak tvrdím a opakuji, že je to prostě pozdě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Grospič – také s faktickou. Pan poslanec Grospič – dvě minuty.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, a bych vašim prostřednictvím panu kolegovi Staňkovi řekl, že když ten návrh zákona přišel do Poslanecké sněmovny, tak jsme vyjádřili přesvědčení, že je sám o sobě špatným zákonem, zvláště poté, co se vynořila velká debata mezi třemi komorami – exekutory, advokáty a notáři – a kdy se tyto jednotlivé skupiny snažily ovlivňovat a zdůvodňovat, proč právě ony by měly být tou rozhodující skupinou profesní a stavovskou, která bude mít zásadní vliv nebo podíl na další privatizaci exekucí.

My jsme nepředkládali žádný pozměňovací návrh, protože jsme přesvědčeni, že by Ministerstvo spravedlnosti mělo stáhnout tento pozměňovací návrh a mělo by předložit novelu exekučního řádu i občanského soudního řádu v intencích diskuse, která probíhala několik měsíců na ústavněprávním výboru, a také jsme na ústavněprávním výboru tuto novelu zákona nepředložili, zrovna tak ji nepodpořili a zrovna tak ji nepodpoříme ani teď ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám Vojtěcha Filipa teď a pak pana ministra Pospíšila. Takže Vojtěcha Filipa mažu a dávám mu dvě minuty tedy.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já je ani nevyčerpám.

Já nechápu, proč by měl kdokoliv z opozice předkládat pozměňovací návrh k návrhu tak špatnému, jak ho předložila vláda! Co to po nás chcete? My jsme přeci udělali analýzu exekutorského zákona a předložili jsme

vlastní návrh, který tady leží ve Sněmovně. (Emotivně:) A jenom díky tomu, že vám se nechce projednávat opoziční návrhy, protože je vždycky vyřadíte ze schůze, protože u vás platí to vaše pověstné, že v koaliční dohodě máte, že nesmí projít pozměňovací návrh opozice! Tak co nás tady z toho obviňujete? Tak se začněte chovat normálně jako v demokratickém parlamentu a budeme předkládat pozměňovací návrhy i k těm vašim návrhům! Ale to je návrh, který skutečně je odpočátku špatně.

Kolega Křeček to tady řekl přesně. Vy jste si přesunuli z jedné kapitoly náklady Ministerstva spravedlnosti na kapitoly jiné, zejména na kapitoly decentralizované, to znamená kraje a obce, případně na kapitoly Ministerstva sociálních věcí a Ministerstva zdravotnictví, protože ti budou muset najímat soukromé exekutory! Vždyť jde o další postup privatizace státní moci! Tak se konečně v té vládě dohodněte a řekněte otevřeně, že ano, stát nebude zase platit tohle, mají to zaplatit občané nebo to zaplatí jiné kapitoly státního rozpočtu, ať už jde o obce, kraje, nebo sociální systém! Prostě lžete sami sobě! (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ministr Pospíšil je další s faktickou – dvouminutovou. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Musím několik nepravd zde uvést na pravou míru. Občané nic navíc platit nebudou. My touto novelou nestanovujeme, že občan musí využít služby exekutora. Občan se dále může obrátit na soud, a tedy mít soudní exekuci, která je v zásadě velmi levná, platí pouze malý poplatek. V novele říkáme, že ty orgány veřejné moci, které mohou podle daňového práva nebo podle správního řádu samy vymáhat dlužnou částku, do budoucna nemají využívat drahou soudní exekuci skrze soudy, ale mají si to dělat samy, pokud jim to zákon dneska umožňuje. To je přece šetření peněz státu, peněz veřejné moci a tedy peněz daňových poplatníků! Nemaňte tady občany, nestraňte občany, že občan bude muset povinně využívat exekutory! Není to pravda! Občanovi zůstává možnost, pokud má pozici věřitele, aby se obrátil na soud, a soud mu tu částku vymůže. To je první teze.

Druhá teze. Sociální demokracie a stejně tak KSČM jasně dokazují, že za deset let zde nepředložily žádný seriózní návrh zákona, který by problematiku exekutorů řešil. My se snažíme návrh zákona, který byl přijat za vlád sociální demokracie, napravit a přicházíme s řešeními. Podle vás pozdě, ale jsou to konkrétní řešení! Vy nepřicházíte s ničím, akorát kritizujete a fakticky tak chcete udržet současný špatný stav. To si myslím, že je velmi nekorektní a velmi smutné. Takže možná pro nás platí pozdě, ale pozdě, ale přece. Vy žádné konkrétní návrhy na stole nemáte!

A k tomu, co říkal pan předseda KSČM. Pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, váš návrh neshodila pod stůl vláda! Shodila ho pod stůl Legislativní rada vlády pro odborné připomínky z důvodu naprosté ne kvality vašeho návrhu

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď faktické v pořadí, prosím vás, pan poslanec Staněk, pan poslanec Křeček a pan poslanec Filip. (Posl. Staněk svou přihlášku stahuje.) Takže pan poslanec Křeček jako druhý je na řadě – dvě minuty – a pak pan poslanec Filip, opět faktická. Takže prosím, dvě minuty.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, přestává se mi to líbit. (Pobavení v sále.) Paragraf 251 dneska říká, že si občan volí buď soud, nebo soukromého exekutora. Novela říká: Soud nařizuje rozhodnutí a provádí výkon rozhodnutí jen v těchto věcech: výchova nezletilých dětí, exekuční institut podle správního řádu, vyklizení bytu, vykázaní ze společného obydlí, Evropská společenství a cizí rozhodnutí. Paragraf další – je-li soudu podán návrh na výkon rozhodnutí v jiné věci, soud návrh zamítne. Není tedy pravda, že občané mají volbu! Jenom v těchto věcech! Ostatní musí dělat soukromý exekutor povinně! (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Filip je další přihlášený na faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte ji k dispozici. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych tady přede všemi řekl panu ministrovi Pospíšilovi, že jeho argument je zcela lichý. Tak za prvé, za vládu jistě nerozhoduje Legislativní rada vlády, a jestli si vláda objednala u Legislativní rady, že to má shodit na tzv. nekvalitě návrhu, tak bych se musel zeptat, jaká kvalita byla vašeho návrhu, když k takovým pár paragrafům máte tolik pozměňovacích návrhů! Podívejte se, jestli si myslíte, že to nerozeznáme, kde útočíte pouze politiky a kde je to útok faktický, tak nezlobte se, my to poznáme! Na rozdíl od vašeho nekompetentního amatérského vládnutí existují u KSČM odborné komise, které mají mnohem větší kompetenci, to jsou profesori práva, teorie, profesori, kteří umějí tu legislativu mnohem víc než vy! (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď to vypadá, že bychom mohli přejít k řádným přihláškam... Ne, pan poslanec Chvojka se ještě hlásí, takže ještě ne. Pan poslanec Chvojka – dvě minuty.

Poslanec Jan Chvojka: Opravdu už jenom naposledy. Pan ministr neříká pravdu pro běžného občana. O copak se asi běžný občan nejčastěji soudí? Jaképak je asi největší procento soudních sporů? Určitě to není o nezletilé děti, určitě to není o vyklizení bytu, ale je to z 80, možná z 90 % nějaká majetková hodnota, peníze, podobné věci. Tam prostě není možno si zvolit soudního vykonavatele. Tam prostě zůstává jedna jediná možnost – nebo respektive zůstane, a to soudní exekutor. Takže v 90 % soudních sporů, pokud bude rozhodnutí vykonatelné, přijde na pořad jenom soudní exekutor, a ne soudní vykonavatel.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ukončíme tuto poznámku. A teď požádám prvního řádně přihlášeného pana poslance Antonína Sedu. Prosím, pane poslanče, teď můžete začít rozpravu řádně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, před hlasováním ve třetím čtení mi dovoluji pouze pár poznámek k pozměňujícím návrhům.

Rozumím této úpravě zákona, o které pan ministr spravedlnosti hovoří jako o komplexním návrhu s desítkami změn. Tento komplexní návrh v první části spíše řeší problémy vzniklé při aplikaci občanského soudního řádu. Chci se vyjádřit ke změnám v části druhé, o tom tady probíhala dosti dlouhá diskuse, které mají řešit některé problémy v rámci exekučního řízení. Tyto změny podle pana ministra mají snížit náklady na exekuce spojováním více exekucí limitací odměny pro exekutory či zpřesněním postavení účastníků exekučního řízení.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, studie Světové banky a Harvardovy univerzity s názvem Vymáhání dluhů ve světě z roku 2008 – pane ministře, z roku 2008 – konstatovala, že země, které nepřiznávají věřitelům žádné náklady za právní zastoupení při vymáhání, dosahují vysoké efektivity, a naopak u zemí, kde existují vysoké náklady, je vymáhání pomalé a neefektivní. Například v naší zemi je míra efektivity pouze 40 % a údajně jsme nejhorší v Evropě a tento stav žádné spíše kosmetické změny, a zřejmě z dílny advokátní exekuční lobby, nezmění.

Připomenu, že v minulém roce bylo v naší zemi téměř milion exekucí a paušální náklady na tyto exekuce zůstávají stále vysoké i po novele vyhlášky i nálezů Ústavního soudu, protože tyto náklady se týkají pouze nákladů v nalézacím řízení, a nikoliv v exekučním řízení. Je odhadováno, že dluhová zátěž z milionu exekucí představuje dvacet miliard korun. Prosím vás – dvacet miliard korun! Toto břemeno dluhů ovlivňuje trh práce, zvyšuje potřebnost sociálních služeb, zvyšuje kriminalitu a také zatěžuje soudy.

Kvůli vysokým nákladům na vymáhání se prodlužuje doba splácení, a tím se snižuje pravděpodobnost vymožení dluhu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, světovým unikátem nejsme jen v hodnotě, za něž se dluhy prodávají vymahačům, ale i v odměnách advokátů. Nerozumím tomu, proč nejdem cestou sousedního Německa, kde je odměna téměř dvacetkrát menší. Tento stav je nevýhodný jak pro věřitele, tak pro dlužníky. Jediným řešením je změna systému a zastavení tohoto velmi výhodného exekučního byznysu.

Z těchto důvodů nemohu předkládaný návrh zákona podporovat. Děkuji za pozornost. (Tleská pár poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Kostřica. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, prosím vás pěkně, já sám osobně nemám vůbec žádný problém s předkládaným zákonem, s úpravou, kterou předkládá ministerstvo. Ale chtěl bych se vyjádřit k pozměňovacím návrhům pana poslance Staňka.

Totíž vládní návrh zákona mimo jiné zrušuje pravomoc soudních exekutorů sepisovat exekutorské zápisy jako exekuční tituly, a to z těchto tří důvodů: Neslučitelnost vyhotovování exekučních titulů a provádění vlastní exekuce, protože soudní exekutor je mimořádně hmotně zainteresován na tom, aby exekuce byla provedena. Není nestranný při sepisování exekučního titulu, kterým se dlužník zbavuje přezkumu svého závazku v nalézacím řízení u soudu, a je tak veden přímo do té vlastní exekuce. V žádné jiné zemi – to je za druhé – není pravomoc vyhotovování exekučních titulů svěřena tomu, kdo provádí exekuci. Ve všech zemích kontinentálního práva sepisují smluvní exekuční tituly notáři – je to tudíž jiná profese –, kteří jsou nestranní. Jejich úloha sepisem exekučního titulu končí. Na případné exekuci se dál nijak nezúčastní. Za třetí, zrušením dvojkolejnosti lze očekávat značný nárůst exekucí jako hlavní agendy soudních exekutorů. Už nyní připadá v České republice průměrně patnáct exekucí na jednoho exekutora a den.

Pan poslanec Staněk navrhl vypustit z vládního návrhu ta ustanovení, kterými se ruší pravomoc soudních exekutorů sepisovat exekutorské zápisy jako exekuční tituly, tedy tuto pravomoc soudním exekutorům, tedy stejné profesi, ponechat. V této souvislosti navrhuje změnu § 29 odst. 1 exekučního řádu – zařazení písmene b), podle kterého sepsání exekučních titulů by bylo důvodem pro jeho vyloučení z exekučního řízení z důvodu jeho podjatosti. Ale zařazení ustanovení o podjatosti neřeší zásadní problém, který odstraňuje vládní návrh, totiž soustředění

vzájemně se vylučujících mocenských pravomocí státu do rukou jedné právníké profese.

Dovolím si potom podrobnější argumentaci. Stát zřídil profesi soudních exekutorů pro provádění exekucí. Umožnění výkonu vedlejší činnosti, kterou je sepisování exekučních titulů, nemůže být na újmu této základní činnosti soudního exekutora. Bylo by tedy samozřejmě absurdní, aby v důsledku výkonu vedlejší činnosti, sepisu exekučního titulu, byl soudní exekutor vyloučen z této činnosti, pro kterou byl zřízen. Podjatost musí být namítnuta účastníkem v určité několikadenní lhůtě a při nezastoupení advokátem té strany nelze podání námítky očekávat. Dá se těžko očekávat, že by toto navrhl sám exekutor, protože je to proti jeho ekonomickým zájmům. Navíc tato námitka nemá odkladný účinek.

Dostupnost exekučního titulu není ohrožena. Tuto činnost dostatečně pokryjí notáři, kteří jsou rovnoměrně rozmístěni po celé České republice a běžně při jednotlivých úkonech působí i mimo notářskou kancelář. Podle letošních statistik Ministerstva spravedlnosti i Notářské komory České republiky je jejich kapacita oproti soudním exekutorům využita nedostatečně. Průměr je jeden notářský zápis a jedno řízení o dědictví denně na jednoho notáře.

Hromadné vyrábění exekučních titulů a podbízení se touto službou, která je výkonem státem svěřených pravomocí soudními exekutory na podnikatelské bázi, často vede k neuváženému jednání účastníků s následnými sociálními dopady pro dlužníky, které není schopna společnost vůbec řešit. Také vzájemné prolínání kompetencí mezi různými právníckými profesemi, pokud je vůbec důvodné, by mělo být jenom výjimečné, okrajové, netýkající se hlavních činností dané profese a vzhledem k odlišnému postavení těchto profesí by nemělo vytvářet jejich dávnou konkurenci a soutěžní prostředí, zvláště při výkonu pravomocí státu.

Já bych se prostřednictvím předsedajícího dovolil obrátit na pana poslance Staňka, jestli by byl tak laskav a nevysvětlil mi, proč by Česká republika měla být na tomto kontinentu jedinou zemí, kde je pravomoc vyhotovování exekučních titulů svěřena té profesi, která provádí přímo tuto exekuci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to jsme měli druhého přihlášeného do rozpravy. Teď stále ještě probíhá rozprava, do které nemám už ale žádné přihlášky, takže zřejmě můžeme rozpravu končit. Slovo si možná ještě vezme – nevezme. Nevezme si ani zpravodaj ani ministr. Ne.

Takže můžeme se dostat k samotnému hlasování. Nejdříve bych požádal zpravodaje, aby nám sdělil, v jakém postupu budeme pozměňovací návrhy likvidovat. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych rád, abychom se dobrali k hlasování, takže se pokusím být velmi stručný. Ono to hlasování není nijak složité v tuto chvíli. Doposud – myslím, že je to už konečná chvíle – mám jako zpravodaj šest návrhů pozměňovacích. Jsou uvedeny pod písmeny A až F. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých písmenech tak, abychom se dobrali k samotnému cíli. Já za sebe říkám, že v podstatě tato procedura by měla být tou, která nás dovede do konečného cíle.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Co to znamená? Že to jsou návrhy A, B, C, D, E, F?

Poslanec Pavel Staněk: První návrh je pod písmenem A, je to návrh vedený jako komplexní pozměňovací návrh ústavněprávního výboru.

Druhým návrhem, pod písmenem B, je pozměňovací návrh poslance Šťastného uplatněný ve druhém čtení poslancem Svojákem, v němž se navrhuje, aby zdravotním pojišťovnám byly hrazeny hotové výdaje za poskytování součinnosti soudním exekutorům.

Třetím pozměňovacím návrhem, vedeným pod písm. C, je pozměňovací návrh kolegyně poslankyně Suché, který se týká výslovného vyloučení zvířat, která jsou společníky člověka.

Čtvrtým pozměňovacím návrhem je návrh poslance Tejce, v němž se navrhuje, aby sídlo Exekutorské komory České republiky zůstalo v Brně a nebylo přesunováno do Prahy. To je pod písm. D.

Pozměňovací návrh pod písm. E, tam je E1 až E8 a je to můj pozměňovací návrh. Tam nechám hlasovat nejprve zvlášť o exekutorských zápisech, které jsou vedeny pod E4, a zbytek bychom potom hlasovali E1, 2, 3, 5, 6, 7, 8.

Poslední je pozměňovací návrh kolegy Křečka uplatněný ve druhém čtení panem poslancem Petrů, v němž se navrhuje zavedení teritoriality, a ten je uveden pod písm. F. Tolik návrhy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji. Já se zeptám, jestli tam někomu něco nechybí, nebo jestli má někdo na to jiný názor. Není-li, tak to raději odhlasujeme. Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit tento návrh procedury, který byl právě přečten? Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Toto hlasování má číslo 109, přihlášeno je 183 poslanců, pro hlasovalo 177, proti 1. Procedura byla přijata.

Budeme postupovat přesně tak, jak jsme si to schválili. Můžeme začít.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo. Pojdme poprvé hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru. Je to pod písm. A. Moje stanovisko je pro. (Ministr má kladné stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 110. Přihlášeno 184, pro hlasovalo 105, proti 41. A byl přijat. Můžeme dále.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji. Druhý je, jak jsem říkal, pod písm. B uvedený návrh poslance Šťastného, podle něhož by zdravotním pojišťovnám byly hrazeny hotové výdaje za poskytování součinnosti soudním exekutorům. Moje stanovisko jako zpravodaje – já to sice nerad tady používám, ale je to mírné ano. Je to zřejmě asi volná hlasovací disciplína. (Ministr má neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 111, přihlášeno je 184, pro hlasovalo 81, proti 39. Bylo zamítnuto. Můžeme dále.

Poslanec Pavel Staněk: Třetím je pozměňovací návrh kolegyně Suché, který se týká právě výslovného vyloučení zvířat, která jsou společníky člověka, z výkonu rozhodnutí prodeje movitých věcí. Je to uvedeno pod písm. C. Moje stanovisko je kladné. (Ministr má kladné stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112, přihlášeno je tady 185 poslanců, pro hlasovalo 179, proti 1. Takže to bylo přijato. Můžeme dál.

Poslanec Pavel Staněk: Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh kolegy Tejce, který se týká právě přesunu sídla, resp. podle návrhu kolegy Tejce nepřesunu sídla Exekutorské komory z Brna do Prahy. Moje stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrh je záporné. (Ministr má negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 113. Přihlášeno 185, pro hlasovalo 76, proti 72. Takže to přijato nebylo. Můžeme dál.

Poslanec Pavel Staněk: Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh můj, vedený pod bodem 5, resp. pod body E1 až E8. Dovolím si nejprve hlasovat právě o již zmiňovaném bodu E4, což jsou e-exekutorské zápisy. Moje stanovisko je kladné, doporučuji. (Ministr má negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 114. Přihlášeno 185, pro hlasovalo 40, proti 94. Bylo také zamítnuto.

Poslanec Pavel Staněk: Pak bych nechal hlasovat o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmeny E1, E2, E3, E5, E6, E7, E8. Moje stanovisko je kladné. (Ministr má kladné stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 115. Přihlášeno je 185, pro hlasovalo 97, proti 83. To bylo přijato.

Poslanec Pavel Staněk: Posledním hlasováním, pokud jde o pozměňovací návrhy, bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu kolegy Křečka, který navrhuje zavedení místní teritoriality, tedy místní příslušnosti soudních exekutorů. Moje stanovisko je záporné. (Ministr má také záporné stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 116. Přihlášeno je 185, pro hlasovalo 89, proti 90. Bylo to zřejmě zamítnuto.

Poslanec Pavel Staněk: V tom případě jsme se, pane místopředsedo, vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je tedy prostor hlasovat o celém návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pokud nikdo neprotestuje, tak jsme vyčerpali všechna hlasování o pozměňovacích návrzích a budeme hlasovat o celém návrhu.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a další související

zákony, podle sněmovního tisku 537, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 117, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 99, proti 81. Takže to bylo přijato. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím toto třetí čtení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že už nebudeme začínat další bod. (Připomínky mimo mikrofon.)

Tak dobře, než se dohodnou kluby, ještě začneme tento bod. Prosím mezitím předsedy klubů, aby našli nějakou dohodu.

Prozatím tedy ještě otevřeme jeden bod, kterým je

81.

Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - třetí čtení

Prosím Pavla Staňka a Stanislava Křečka. Pozměňovací návrhy máme pod tiskem 584/4.

Otevírám rovnou rozpravu. Do ní přihlášky nemám. Hlásí se pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Ano, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout legislativně technickou úpravu bodu 7 v části komplexního pozměňovacího návrhu v usnesení ústavněprávního výboru. Tam totiž v souladu s § 99 jednacího řádu Sněmovny podávám tuto technickou úpravu. Navrhuji, aby v první části bodu 7 byla slova "§ 88 odst. 4" nahrazena slovy "§ 88 odst. 3". Tam došlo k přečíslování. Myslím, že to je legislativně technická úprava, kterou ovšem musíme schválit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže to se bude schvalovat hlasováním. Dobře. Ještě někdo do třetího čtení má někdo nějakou podobnou úpravu? Je to jediná, takže v tom případě můžeme rozpravu zřejmě ukončit. Už se nikdo nehlásí.

Budeme rovnou hlasovat. Zeptám se pana poslance Křečka, jakým způsobem bychom postupovali.

Poslanec Stanislav Křeček: Musíme nejdříve hlasovat o legislativně technické úpravě, kterou jsem navrhl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A pak už můžeme hlasovat...

Poslanec Stanislav Křeček: Teprve potom seznámím se způsobem hlasování a budeme hlasovat o zákonu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, rozuměl jsem tomu dobře? Takže tu legislativně technickou a pak celek?

Poslanec Stanislav Křeček: Ne, legislativně technickou schválit a potom budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A kolik jich je? Jaký bude postup?

Poslanec Stanislav Křeček: Jsou tři.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže nejdříve legislativně technickou, tři pozměňovací návrhy a pak celek. Takže to je v podstatě navržená procedura. Já se zeptám, jestli někdo vidí jiný možný postup. Není to tak. Já to zopakuji: legislativně technickou, tři pozměňovací návrhy a pak celek zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí této procedury, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 118, přihlášeno 183, pro hlasovalo 163, proti 2, takže to bylo přijato.

Já jenom sdělím, než budeme hlasovat, že jsem dostal informaci, že dohoda klubů je taková, že budeme hlasovat do 14 hodin, a tím pro dnešek Sněmovna skončí a bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno. Ve 14 hodin bude samozřejmě organizační výbor. Pojedeme tedy v kuse ještě hodinu a pak bude pro dnešek pauza, abyste věděli, co nás čeká.

Teď tedy budeme hlasovat podle procedury, která byla schválena. Já bych jenom požádal pana poslance Křečka, aby vždycky řekl, o čem budeme hlasovat, a návrhovatel poslanec Pavel Staněk by také říkal svůj názor.

Snad je všechno připraveno k hlasování. Můžeme začít. První hlasování, pane poslanče Křečku?

Poslanec Stanislav Křeček: Nejprve bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru uvedeném pod písmenem A.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy jste říkal, že nejprve o legislativně technické úpravě.

Poslanec Stanislav Křeček: Legislativně technickou jsme právě schválili, pane místopředsedo. (Někteří poslanci upozorňují, že tomu tak není.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, tak tu už jsme schválili, dobře. Tak je to v pořádku.

Poslanec Stanislav Křeček: Takže nyní budeme hlasovat –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ne, ne, my jsme schválili proceduru, ano.

Poslanec Stanislav Křeček: Jestliže jsme předchozím hlasováním schválili proceduru, nyní budeme hlasovat o té legislativně technické změně, kterou jsem navrhl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, takže tam snad není třeba uvádět názory. Budeme hlasovat o legislativně technické změně, navržené poslancem Křečkem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 119, přihlášeno 183, pro hlasovalo 167, proti 1, takže to bylo přijato.

Můžeme hlasovat o pozměňovacích návrzích.

Poslanec Stanislav Křeček: Nyní budeme hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru, uvedeném pod písmenem A. (Stanovisko zpravodaje i návrhovatele je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 120, přihlášeno 183, pro hlasovalo 138, proti 24, takže to bylo přijato. Další pozměňovací návrh.

Poslanec Stanislav Křeček: Pod písmenem B jsou uvedeny pozměňovací návrhy poslankyně Marie Nedvědové, ale obávám se, že jsou nehlasovatelné, jelikož byly podány k původnímu znění zákona, ale my jsme ho změnili schválením komplexního návrhu ústavněprávního výboru, takže jsou nehlasovatelné. Je s tím souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je s tím souhlas, dobře.

Poslanec Stanislav Křeček: Takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C pana poslance Čechlovského, který zpřisňuje toho, kdo se dopustí hrubé neslušnosti nebo výtržnosti v souvislosti se sportovním utkáním. Je to nová skutková podstata zaměřená proti výtržnostem na sportovních utkáních. (Stanovisko zpravodaje i navrhovatele je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 121, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 163, proti nikdo, takže to bylo přijato.

Poslanec Stanislav Křeček: Konečně pozměňovací návrh pana poslance Bendy, který upravuje účinnost. Nahrazuje se slovy "od 1. října 2012". (Stanovisko zpravodaje i navrhovatele je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 122, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 136, proti 24, takže to bylo schváleno.

Poslanec Stanislav Křeček: Tím byly schváleny všechny pozměňovací návrhy a můžeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Poslanecká sněmovna bude hlasovat o tomto návrhu usnesení, který přečtu: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů,

podle sněmovního tisku 584, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 123, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 89, proti 79. To by znamenalo, že to bylo nepřijato.

Ještě někdo zkontroluje hlasování. (Předsedající čeká na výsledek kontroly.)

Pan poslanec Menci se hlásí o slovo, prosím. A bude odhlášení.

Poslanec Václav Menci: Dámy a pánové, velmi se omlouvám. Hlasoval jsem ano, na sjetině mám křížek. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže byla námitka pana poslance Mencle vznesena. O ní musíme hlasovat neprodleně.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Mencle, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 124, přihlášeno 182, pro hlasovalo 151, proti 5. Takže námitka byla přijata.

Vlastně tady byl návrh, abych vás odhlásil, tak vás všechny odhlašuji. Zkontrolujeme si tedy své počty. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme znovu hlasovat o textu usnesení, který snad nemusím číst znovu. Takže celkový návrh usnesení, ve kterém jsme schvalovali tento tisk 584 a který už nebudu opakovat, o tomto celkovém textu budeme hlasovat znovu.

Zahajují hlasování, kdo je pro tento celkový návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 125. Přihlášeno je 171, pro hlasovalo 93, proti 76. Takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

A máme tady bod číslo

**Návrh poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 638/ - druhé čtení**

Navrhovatelka je tedy poslankyně Zdeňka Horníková. V prvním čtení jsme to přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Z tohoto projednání je tisk 638/2. Takže pravděpodobně nejdřív by měl dostat slovo zpravodaj výboru pro veřejnou správu. Nebo to uvedete nejdřív vy? Ano, omlouvám se. Nejdřív dostane slovo paní poslankyně Zdeňka Horníková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za udělení slova. Já se ujímám slova za všechny předkladatele této novely a moje předkladatelská zpráva ve druhém čtení bude poměrně krátká.

Dovolila bych si nejprve poděkovat Sněmovně, že tento bod přednostně zařadila, protože zkrácená lhůta 30 dnů uplynula, projednal výbor, a jestli dovolíte, já bych za předkladatele jenom pár slov, abych připomněla, o jakou materii se jedná.

Jedná se o novelu zákona Státního fondu rozvoje bydlení. Tento fond se zabývá politikou bydlení. Jeho problematika plně koresponduje a plně podporuje koncepci bydlení, která byla schválena do roku 2020. Tato novela, a dovolím si připomenout pouze čtyři momenty, tato novela zavádí rozšíření možnosti fondu hospodařit s jiným majetkem než státním. Tato novela zakládá možnost a právo fondu zakládat a zřizovat právnické osoby. Tato novela rozšiřuje účelnost fondu, kterou považuji za nesmírně důležitou a kvalitní, a to aby fond mohl dále podporovat udržitelný rozvoj obcí, měst a regionů, a k tomu slouží právě projekt JESSICA, do kterého se Státní fond rozvoje bydlení může právě touto novelou zapojit. O Jessice jsem hovořila v prvním čtení, myslím, že je to zbytečné opakovat. Jenom upozorňuji, že jsme schopni čerpat v řádu stamilionů, později možná i v řádu miliard z evropských fondů, a to nikoliv formou dotací, ale formou úvěrů, půjček a závazků pro ty, kteří budou tento fond využívat.

Na závěr mi dovozte jenom drobnou poznámku. V prvním čtení zde proběhla diskuse, zda tato novela není v určitém konfliktu se zákonem 219 o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích a s rozpočtovými pravidly, zákon 218. My jsme na základě této diskuse nechali

zpracovat odborné stanovisko, které se touto problematikou zabývá. Stanovisko jsem rozdala členům dozorcí rady a zástupcům jednotlivých klubů, to stanovisko je k dispozici a v tom stanovisku se praví, že novela je zcela v souladu s těmito právními předpisy a tato novela byla doporučena v Poslanecké sněmovně ke schválení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, takže to bylo úvodní slovo navrhovatelky paní poslankyně Horníkové. Já už jsem řekl, že to projednal výbor pro veřejnou správu, a požádal bych poslance Jana Smutného, který by nám řekl něco k tomu, jak to ten výbor projednal.

Poslanec Jan Smutný: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, opět po exkluzivním přednesu paní předkladatelky mi nezbyvá nic jiného, a jsem tak zmocněn, abych zde přečetl usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, která na své 25. schůzi po odůvodnění poslaneckého návrhu paní poslankyně Zdeňky Horníkové a po zpravodajské zprávě mojí, tedy Jana Smutného, a po rozpravě doporučila Poslanecké sněmovně tisk 638 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže máme tedy stanovisko a otvíráme obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych samozřejmě tuto novelu podpořit, protože hlavním přínosem novely je přitakání k závěru, že i tento státní fond obdobně jako jiné státní fondy nejenže hospodaří se státním majetkem, ale je způsobilý mít rovněž majetek svůj. Což je jen logickým důvodem a důsledkem konstrukce Státního fondu rozvoje bydlení jako právnické osoby, neboť její právní subjektivita implikuje právní nutnost být nositelem vlastnických práv. Je třeba myslet na to, že právnické osoby, veřejnoprávní i soukromoprávní, jsou entity, jejichž právní účel a ekonomický smysl je podmíněn tím, že jsou konstruovány jako entity práva majetkového. Samozřejmě to, co tady říkáte již předkladatelka, je v tom i začleněna JESSICA, kterou si velice přejeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl pan poslanec Horáček v obecné rozpravě. Ptám se, kdo další ještě se hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu ve druhém čtení. Už se asi nehlásí nikdo. Přihlášky nemám, tak v tom případě bychom zřejmě mohli obecnou rozpravu ukončit a zahájit

rozpravu podrobnou, do které se hlásí zástupce navrhovatele paní poslankyně Horníková. Takže prosím, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dovolila bych si přednést jeden pozměňovací návrh. Nejsme neomylní a já musím v této chvíli říci za předkladatele, že v dobré víře jsme se dopustili jedné chyby, na kterou jsme byli upozorněni právě panem profesorem Eliášem, který zpracovával expertní stanovisko, kde nás upozornil na to, že vypuštění sídla fondu je vyloženo špatně a že bychom se mohli dostat do konfliktu, a doporučil nám, abychom vrátili sídlo fondu zpátky do zákona.

Já toto doporučení respektuji, děkuji za něj, a proto mi dovolu, abych načetla pozměňovací návrh, který se týká článku I: 1. V § 1 odst. 1 větě první se slova "se sídlem v Olomouci" nahrazují slovy "se sídlem v Praze".

Tím vracíme zpátky sídlo, které jsme v návrhu vypustili.

To, že zde vidíte, že návrh je změna sídla z Olomouce do Prahy, je přesně proto, že vlastně celá agenda je dnes umístěna v Praze, příslušné Ministerstvo pro místní rozvoj je také v Praze. A v tuto chvíli chci říci všem, kteří jsou z Olomouce, že jsme tu záležitost diskutovali a samozřejmě pracoviště Státního fondu rozvoje bydlení v Olomouci zůstane zachováno, nicméně je to otázka hlasování ve třetím čtení. Takže tímto návrhem já vracím sídlo zpátky do zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže to bylo v podrobné. A pokud už nikdo další, tak můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Tady už nemáme co vůbec – takže můžeme už ukončit asi celé druhé čtení tohoto návrhu zákona v této chvíli.

O slovo se hlásí pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, paní a pánové, poslanecký klub KSČM, jistě jste zaznamenali určitý pohyb v našich řadách. Někteří kolegové ve světle nových skutečností, které se dozvěděli, požadují ještě jednou projednat náš přístup k nadcházejícímu bodu. Proto si teď, v této chvíli, dovoluji požádat o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání 50 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já samozřejmě umožním klubu komunistické strany se sejít. Takže přeruším jednání Sněmovny, což de facto znamená, že dneska už jsme program vyčerpali a jednání bude pokračovat až zítra v 9 hodin ráno. Bude pokračovat odpověďmi na písemné interpelace, bodem 114.

Takže zítra v 9 hodin ráno bude pokračovat, opakuji, Poslanecká

sněmovna, ale dnes by se měl sejít organizační výbor za pět minut. Takže já navrhuji, aby se sešel organizační výbor v průběhu pěti minut. Takže 13.20 se sejde organizační výbor.

(Jednání skončilo ve 13.12 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. června 2012 v 9.02 hodin
Přítomno: 168 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové. Já vás srdečně vítám. Dovolte mi, abych zahájil náš dnešní jednací den. Nejdříve vás požádám, abyste se přihlásili kartami, případně mi oznámili karty náhradní.

Sdělím vám omluvy. Omlouvají se Pavel Bém, Vlasta Bohdalová, Jan Bureš, Ivan Fuksa, Michal Hašek, David Kádner, Rom Kostřica, Pavel Kováčik, Soňa Marková, Alfréd Michalík, Josef Novotný ml., Jaroslava Schejbalová, Pavel Staněk, Pavel Suchánek, Josef Tancoš.

Pak tady mám omluvy členů vlády: Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Kamil Jankovský, Miroslav Kalousek, Martin Kuba, Karel Schwarzenberg a Alexandr Vondra.

K pořadu schůze tady mám přihlášku Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážený pane předsedající. Paní a pánové, dovolím si vás požádat o následující. Organizační výbor včera projednal zprávu a usnesení podvýboru organizačního výboru pro propůjčení a udělení státních vyznamenání a uložil mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o zařazení bodu návrh na propůjčení a udělení státních vyznamenání, s tím, že bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu, aby tento bod byl zařazen na zítřek po pevně zařazeném bodu 103. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Na zítřek po pevně zařazeném bodu 103. Dobře. O tom budeme hlasovat. Vidím tady ještě pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobré ráno, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych navrhnout pevně zařadit bod číslo 58, vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu, sněmovní tisk číslo 691, prvé čtení, dnes po 11. hodině po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, ještě jednou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Sněmovní tisk 691, bod 58, prvé čtení, vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu, zařadit dnes po 11. hodině po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Jen si myslím, že

dneska 11. hodina nebude moc – vzhledem k tomu, že tady není ministr ani na jednu interpelaci – je tady už pan ministr Kuba? Není. Zřejmě se k těm bodům dostaneme brzo.

Slovo má pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl navrhnout vyřazení bodu 80, sněmovní tisk 580, z této schůze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, vyřazení bodu 80 ze schůze.

Doufám, že už se tady všichni sešli. Budeme hlasovat o navržených bodech. Ještě přicházejí další, tak ještě počkáme. (Chvilí čeká.)

Můžeme se pustit do zařazení bodů, o kterých tady byla řeč.

První byl návrh pana poslance Vidíma, který navrhoval bod státní vyznamenání. Mezitím jsem zapomněl, kam to chtěl. Na pátek po pevně zařazených bodech. Je to jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení projednání státních vyznamenání na pátek po pevně zařazených bodech? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 126, přihlášeno je 117, pro hlasovalo 109, proti nikdo. Toto bylo zařazeno, státní vyznamenání projednáme v pátek.

Ještě přečtu omluvu pana ministra Dobeše, který se omlouvá od 14.30 hodin z důvodu schůze v Senátu.

Pak tu byl návrh pana poslance Stanjury. Nyní hlasování, které se týká návrhu, abychom bod 68, sněmovní tisk 691, Státní pozemkový fond, projednali dnes po pevně zařazených bodech. Je to jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 127, přihlášeno 122, pro hlasovalo 68, proti 29, takže to bylo přijato, dnes tedy budeme tento bod projednávat.

Pak tu byl poslední návrh, pokud si vzpomínám. To byl návrh pana poslance Koníčka. To se týkalo bodu 80, to jsou tuším církevní restituce. Pan poslanec Koníček navrhoval bod 80 vyřadit z programu schůze. Je to snad také jasné. Budeme o tom hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 128, přihlášeno je 127, pro hlasovalo 59, proti 64, takže toto vyřazení schváleno nebylo.

To je snad všechno, čím jsme upravili pořad schůze, a můžeme se pustit do samotného programu.

První bod dnešního pořadu jsou

114.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Já vám jenom, než je začnu, připomenu, že dnes budeme pokračovat po písemných interpelacích těmi pevně zařazenými body 101, 118, 5 a 41 a pak bychom pokračovali body z bloku smlouvy – druhé a první čtení. Tolik k tomu, co nás čeká.

Pustíme se do prvního bodu, písemných interpelací. Na pořad jednání bylo předloženo celkem pět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze. Minulý čtvrtek jsme projednali čtyři, takže nám zbývá projednat poslední, která se nestihla.

Poslední interpelace, která zbývá, je na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu a je to interpelace poslance Břetislava Petra. Vzhledem k tomu, že tady pan ministr není, pokud se nepletu, tak bych požádal pana poslance Břetislava Petra, aby nám sdělil, jak si představuje možný postup. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Dobrý den dámy a pánové, pane místopředsedo. Je to podruhé, kdy na písemnou interpelaci není přítomen pan ministr, který by měl být interpelován. Jelikož tato schůze končí a není možné toto přerušit, tak jsem dospěl k názoru, že nemá smysl, abych tady něco vyprávěl, když není přítomna osoba, které by se měly tyto problémy týkat. Nezbyvá mi tedy nic jiného, než znovu požádat na příští schůzi o zařazení tohoto bodu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom sděluji, toto už musí poslanec učinit sám, takže my vlastně hlasovat nebudeme v tom případě o ničem. Beru na vědomí, že pan poslanec zvolil tento postup. Myslím si, že mohu ukončit projednávání bodu číslo 114, písemné interpelace, a můžeme se pustit rovnou do bodu dalšího.

Budeme pokračovat bodem

101.

Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2011 /sněmovní tisk 649/

Tento materiál uvede ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové dobrý den. Předkládáme v souladu se zákonem číslo 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2011. Předložený materiál podává komplexní informaci o činnosti financování a hospodaření Státního fondu za tento rok a účetní závěrka byla v souladu se zákonem ověřena i nezávislým auditorem.

K činnosti, jenom zevrubně, za rok 2011 lze uvést, že rozpočet státního fondu určený na financování dopravní infrastruktury včetně prostředků ze zdrojů Evropské unie, především z operačního programu Doprava, z úvěrů od Evropské investiční banky, byl schválen ve výši 60,94 miliardy korun. Státní fond uvolnil v roce 2011 svým příjemcům na financování dopravní infrastruktury finanční prostředky v celkové výši 60,85 miliardy korun a příjmy státního fondu v roce 2011 včetně přijatých splátek a návratných finančních výpomocí činily celkem 63,39 miliardy korun, což je o 17,22 miliardy korun méně než v roce 2010.

Samotný rozpočet byl zauditován a je bez zásadních i marginálních chyb. Materiál byl projednán vládou České republiky 21. března 2012 a byl odsouhlasen usnesením číslo 196.

Prosím o schválení výroční zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento sněmovní tisk byl přikázán hospodářskému výboru. Usnesení vám bylo doručeno jako tisk 649/1. Já bych požádal pana poslance Františka Siveru, aby nás informoval.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já navážu na slova pana ministra a budu se snažit neopakovat informace, které tady už zazněly.

Každopádně hospodářský výbor projednal výroční zprávu Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2011 na své 27. schůzi, a to 16. 5. 2012. Musím říct, že diskuse byla značně obsáhlá.

Státní fond dopravní infrastruktury se v průběhu celého roku potýkal s propadem finančních prostředků na výstavbu dopravní infrastruktury. V

průběhu roku se řešila celá řada problémů, ať již s uzavřenými smlouvami, na které nejsou v této chvíli finanční prostředky, i s nedostatkem zdrojů na projektování, tak i s urychlenou přípravou a výběrem náhradních projektů na operační program Doprava.

Rozpočet národních prostředků se v průběhu roku navýšil, a to jednak díky vyššímu výběru finančních prostředků za poplatky za užívání dálnic, ale i zvýšeným poplatkem za mýtné. Částka, která sloužila na operační program Doprava, byla z plánovaných cca 18 miliard vyčerpána v částce 20 miliard. I zde je potřeba připomenout, že z jednotlivých let předcházejících se přetahují nevyčerpané finanční prostředky a tyto se ani v roce 2011 nepodařilo vyčerpat. Je třeba připomenout, že problémy s certifikací operačního programu nemají vliv na čerpání těchto prostředků, ale samozřejmě následně na proplácení již jednou zhotovených děl. Schválený rozpočet z úvěrů Evropské investiční banky, který byl původně 10 miliard, tak po úpravách se čerpalo jenom 4,4 miliardy korun.

Jak už tady zaznělo, závěrečný účet a zpráva byly auditovány. Státní fond dopravní infrastruktury podal pravdivé informace o svém financování, a hospodářský výbor proto doporučuje schválit tuto výroční zprávu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji nyní všeobecnou rozpravu. Divám se, kdo se do ní hlásí. Nevidím přihlášky do obecné rozpravy, takže ji můžeme asi ukončit a přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím pana poslance Siveru.

Poslanec František Sivera: Jak už jsem avizoval, navrhuji v souladu s usnesením hospodářského výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky schválit Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2011 dle sněmovního tisku 649.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Mám tady další omluvu. Pan poslanec Vandas se omlouvá z jednání z dnešního dne.

Někdo další do podrobné rozpravy? Pokud ne, tak můžeme podrobnou rozpravu ukončit a budeme hlasovat návrh usnesení, který byl v podrobné rozpravě přečten. Takže vážení kolegové, asi to není třeba opakovat. Budeme tedy hlasovat návrh usnesení, se kterým jsme byli... Jenom ještě zagonguji. Takže snad se všichni dostavili a můžeme hlasovat.

Budeme hlasovat návrh usnesení, který jste v podrobné rozpravě slyšeli, příslušného výboru. A ještě přicházejí poslanci, tak ještě promiňte... (Kratičká odmlka.) Myslím, že už můžeme hlasovat, takže opakuji, nyní budeme hlasovat návrh usnesení výboru tak, jak jsme ho slyšeli v rozpravě.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 129, přihlášeno 141, pro hlasovalo 97, proti 8. Takže konstatuji, že jsme s návrhem usnesení vyslovili souhlas, a ukončuji projednávání bodu číslo 101.

Mám tady bod číslo

118.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů návrh nařízení Rady, kterým se na období 2014-2020 zavádí program Evropa pro občany /sněmovní tisk 705-E/

To je bod, který lze projednávat od 9.12 hodin, takže to už můžeme. Takže lhůta tady uběhla. Jedná se o vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu k vyslovení souhlasu podle § 109 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů – řeknu to jen zjednodušeně, jedná se o návrh nařízení Rady, kterým se pro období 2014 až 2020 zavádí program Evropa pro občany. Takže to je tento bod, o kterém jsme také rozhodli, že ho dnes pevně zařadíme, je to tisk 705-E.

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písm. f) jednacího řádu Sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání. A teď můžu požádat předsedu vlády Petra Nečase, aby tento text uvedl. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás krátce informoval o návrhu nařízení Rady, kterým se na období 2014–2020 zavádí program Evropa pro občany. Návrh navazuje na současný program Evropa pro občany na období let 2007–2013. Dle předkladatele návrhu, Evropské komise, je program jedním z nástrojů k propojení unijního konceptu občanství a demokratických zásad s některými odvětvovými politikami Evropské unie. Obecným cílem programu je posílit povědomí o dosavadním vývoji a zlepšit způsobilost k aktivnímu občanství na úrovni Unie.

Zejména lze uvítat, že v návrhu programu Evropa pro občany na roky

2014–2020 je kladen větší důraz na část podporující projekty akce Aktivní evropská paměť. Aktivní evropská paměť je prioritou, kterou Česká republika v Evropské unii dlouhodobě podporuje. Tato priorita byla také aktivně prosazována během předsednictví České republiky v Radě EU v roce 2009, kdy byla schválena historicky první rezoluce Evropského parlamentu, která se vyjadřuje k vyrovnání se s komunistickou diktaturou, a sice usnesení Svědomí Evropy a totalita ze dne 2. dubna 2009.

Návrh víceletého finančního rámce na období 2014–2020 předložený Evropskou komisí předpokládá, že na program bude přiděleno celkem 229 milionů eur. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění programu by dle návrhu měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Komise by tak přijímala roční pracovní programy prostřednictvím prováděcích aktů v souladu s tzv. poradním postupem. Česká republika v této otázce navrhovala, aby Komise mohla přijímat roční pracovní programy pouze v rámci tzv. přezkumného postupu, který dává členským státům vyšší míru kontroly Komise při výkonu prováděcích pravomocí. Tento návrh však nakonec nenalezl dostatečnou podporu ostatních členských států. Přesto z pohledu České republiky není tato otázka natolik zásadní, aby na jejím základě blokovala přijetí celého návrhu. Tento postoj již Česká republika předběžně indikovala na jednání Rady pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport ve dnech 10. a 11. května letošního roku.

Právním základem návrhu nařízení je čl. 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, tedy tzv. doložka flexibility. Rada v tomto případě rozhoduje o přijetí návrhu jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

Jednací řády obou komor Parlamentu České republiky vyžadují pro vyslovení souhlasu při hlasování v Radě o návrhu takového právního aktu předchozí souhlas Poslanecké sněmovny a Senátu, nejedná-li se o opatření nezbytná pro fungování vnitřního trhu. K této otázce se vyjádřily evropské výbory obou komor Parlamentu České republiky, podle kterých se v tomto případě o opatření nezbytná pro fungování vnitřního trhu nejedná. Vláda tedy předkládá oběma komorám Parlamentu v souladu s jejich jednacími řády návrh na vyslovení předchozího souhlasu snávrhem nařízení Rady, kterým se na období 2014–2020 zavádí program Evropa pro občany. Poslaneckou sněmovnu proto jménem vlády žádám, aby předchozí souhlas s tímto návrhem nařízení vyslovila.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Předsedkyně Poslanecké sněmovny přikázala svým rozhodnutím číslo 34 ze dne 8. června tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovila mu k tomu lhůtu do 15. června 2012. Výbor návrh projednal a také přijal usnesení,

které už také máte jako sněmovní tisk 705-E/1. Poprosím paní poslankyni Hanu Orgoníkovou, aby nás o tom jednání informovala a také asi přednesla návrh usnesení.

Poslankyně Hana Orgoníková: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace zástupce státního tajemníka pro evropské záležitosti dr. Jiřího Georgieva, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslankyně Hany Orgoníkové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady, kterým se na období 2014 až 2020 zavádí program Evropa pro občany.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji tedy a teď už snad mohu otevřít rozpravu. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Vidím, že rozpravu nevyužijete, takže můžeme zase rozpravu ukončit a myslím si, že budeme pouze hlasovat o návrhu usnesení, které bylo předneseno.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 130.

Přihlášeno 141, pro hlasovalo 91, proti 1, takže to bylo přijato. Návrh usnesení byl schválen. Končím projednávání bodu 118.

Dalším bodem je bod číslo

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - druhé čtení

My jsme se tím tiskem už zabývali v úterý 5. června a tam jsme ho přerušili v obecné rozpravě. Obecná rozprava byla přerušena do 12. června. Prosím tedy, aby místo u stolku zaujali pan ministr Kubice a zpravodaj výboru Jaroslav Krupka.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Mám přihlášeného pana poslance Viktora Paggia, takže mu dám rovnou slovo. Pane poslanče, můžete mluvit.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, my jsme tuto novelu ze široka diskutovali na ústavněprávním výboru. Já osobně mám strach z orwellovského státu, kde ty represivní složky mají chuť si sáhnout na digitální stopu, kterou za sebou necháváme. Jako liberál jsem měl na paměti a také jsem na výboru zmínil slova klasika, že kdo chce vyměnit svobodu za bezpečí, tak si nezaslouží ani jedno a ztratí obojí. Proto jsem při projednávání podobných zákonů velmi ostražitý a velmi se dívám na to, jaké jsou tam pojistky, aby nedocházelo ke zneužívání osobních údajů, v tomto případě provozních a lokalizačních údajů.

Když se ale na zákon podíváme věcně, tak skutečně obsahuje celou řadu pojištění, kontrol a pojištění, které zneužití provozních a lokalizačních údajů brání. Po rozhodnutí Ústavního soudu byl poměrně zásadně přepracován a mou podporu i podporu celého ústavněprávního výboru nakonec získal, protože obsahuje zejména tyto pojistky: Pro mě osobně je nejdůležitější ta, že údaje budou předány pouze na rozkaz soudce, že je tam zafixována povinnost zpětně informovat občana o tom, že na něj byly údaje vyžádány, s právním poučením o možnostech obrany – i když jsou tam samozřejmě výjimky, např. pro organizovaný zločin. Je tam taxativně uveden výčet orgánů, které budou mít provozní a lokalizační údaje, které k nim budou mít přístup, a je tam pevná lhůta pro výmaz údajů šest měsíců. Také je tam pevně stanoven okruh trestných činů, pro které je možné údaje vyžádat.

Důležité je si uvědomit, že u některých – v uvozovkách – moderních trestných činů, jako je stalking nebo šíření poplašné zprávy, se díky právě provozním a lokalizačním údajům dramaticky zvyšuje možnost dopadení pachatelů.

Ještě procesní poznámka. Ono jde o implementaci evropské legislativy, kterou nelze jen tak ignorovat. Možná jste byli také kontaktováni stejně jako já pirátskou stranou, která se tohoto tématu velmi aktivně chopila. Já jsem ale v debatách s jejími členy zjistil, že oni vůbec často nevědí, že se jedná o implementaci evropské legislativy a že se česká legislativa drží poměrně při zdi. Evropská směrnice uvádí povinnost ty údaje uchovávat od šesti měsíců do dvou let – a my se držíme na té nejnižší hranici.

Já i další kolegové z ústavněprávního výboru, a myslím, že nebudu daleko od pravdy, když budu jmenovat pana předsedu Marka Bendu, budeme aplikaci zákona represivními složkami velmi pozorně sledovat. Pokud jde o mě osobně, pokud bych došel k závěru, že se v realu ukázaly nedostatky zákona a údaje jsou zneužívány, budu iniciovat jeho změnu. Pro teď ho podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl jediný přihlášený do rozpravy. Ptám se, zda se ještě někdo další hlásí. Vypadá to, že ne. To by

znamenal, že bychom rozpravu mohli ukončit. Hlasovat není o čem, takže můžeme rovnou otevřít podrobnou rozpravu.

Ptám, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Hlásí se pan poslanec zpravodaj Krupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych se pouze přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsem předložil do elektronického systému a které jsou víceméně legislativně technické povahy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nikdo. Takže můžeme podrobnou rozpravu také ukončit. Jsme ve druhém čtení, takže to vypadá, že nemáme co hlasovat. Děkuji předkladatelům a končím projednávání bodu č. 5.

Máme tedy bod číslo

41.

Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 605/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi před vás předstoupit s návrhem novely zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech. Cílem této novely je umožnit občanských sdružení, pouze ale těm, která o to projeví zájem hlasy všech svých členů, přetransformovat občanské sdružení na obecně prospěšnou společnost. Jde o jakýsi překryv, most před platností novely občanského zákoníku, nicméně jde o novelu velmi nutnou.

Ráda bych vám přednesla základní argumenty pro přijetí této novely.

V České republice dlouhodobě působí desítky až stovky neziskových organizací, které mají právní formu občanského sdružení. Jejich činnost ale neodpovídá spolkové činnosti podle zákona o sdružování č. 83/1990 Sb. Vznikly totiž v době, kdy neexistoval zákon o obecně prospěšných

společnostech, které představují mnohem vhodnější právní formu pro jejich činnost. V některých dalších případech může jít o organizace, které sice zpočátku naplňovaly zákon o sdružování, později ale okruh své činnosti rozšířily a právní forma občanského sdružení jejich další rozvoj blokuje. Jde zejména o organizace poskytující sociální a zdravotní služby svým klientům, organizace provozující nejrůznější sociální služby, hospice, stacionáře, domovy seniorů apod. Všichni klienti těchto organizací nemohou být z logiky věci členy občanského sdružení, tak jak to říká zákon, a proto jsou organizace ve stávajícím právním prostředí nuceny obcházet v podstatě zákon. Zákon o sdružování totiž říká, že veškeré služby by mělo občanské sdružení poskytovat pouze svým členům. V praxi ale mnoho organizací poskytuje služby navenek, čímž naplňuje právní formu obecně prospěšné společnosti.

Založení nové obecně prospěšné společnosti občanských sdružením je sice možné, nicméně jedná se ale o administrativně i finančně velmi náročný proces, který si hlavně menší organizace nemohou dovolit, tedy vedení a řízení dvou právnických osob. Založením nové obecně prospěšné společnosti, a to je ten největší problém, riskují ztrátu své historie, a tedy možnosti získávání finančních zdrojů. Mnoho donátorů a samozřejmě i stát totiž často vyžaduje společně se žádostí doložit minimálně dvouletou historii. Mnoho organizací by mohlo přijít také o víceleté zdroje, např. i z evropských fondů.

Možnost transformace na obecně prospěšné společnosti je výhodná i pro stát, protože organizace s touto právní formou jsou transparentnější. Na rozdíl od občanských sdružení se řídí přísnými pravidly a vztahuje se na ně přísnější kontrola. Musí vést např. podvojně účetnictví, povinně podávat daňová přiznání, jsou vedeny ve veřejném rejstříku a vztahují se na ně přísné podmínky auditu. Jako obecně prospěšné společnosti získají transformované organizace legitimní možnost prodávat své služby a výrobky a zajistit si dostatečné finanční zdroje.

Ještě bych ráda zmínila, jaké by tato změna mohla mít dopady na veřejné rozpočty. Tedy žádné. Zákon naopak vytvoří podmínky pro posílení financování příslušných organizací z jiných než státních zdrojů, a to transparentních.

Rozhodně jsem si vědoma, že zákon vyvolá velkou diskusi, na kterou jsem připravena a ze které naopak může vzejít návrh k dalšímu možnému zlepšení. Jde skutečně o přechodné období před platností občanského zákoníku, nového občanského zákoníku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Jana Suchá.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, předkladatelka nám předložený návrh plně představila, já myslím, že nad rámec již nemám, co bych k němu dodala. Pouze bych dodala, že s předloženým návrhem se vláda seznámila na svém jednání dne 14. března a má k němu určité připomínky, ať už jde o nedostatky legislativně technického charakteru, nebo to, že se návrh nevypořádává s právní úpravou obsaženou v novém občanském zákoníku. Přesto si myslím, že si předložený návrh s ohledem na nastíněná rizika zaslouží, aby byl postoupen do druhého čtení a abychom se s ním vypořádali v ústavněprávním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych jenom ještě přečetl omluvu pana poslance Daniela Kortehe, který se omlouvá 14. 6. v čase 9.45 až 11 hodin z důvodu svolání komise.

A teď se prosím vrátíme k bodu, který projednáváme, a já bych otevřel obecnou rozpravu k tisku 605. Hlásí se pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající. Já také souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že tento zákon zaslouží, aby postoupil do druhého čtení. Chápu důvody jeho předložení. Občanská sdružení se obávají toho, že po novém občanském zákoníku se stanou ústavy, což u nás má trošku jiný charakter, ale budeme si muset na terminologii nového občanského zákoníku zvyknout.

Ale já tady poukazuji na skutečnost, která je podle mého názoru velkým problémem, a totiž to, že souhlas s touto změnou musí projevít všichni členové občanského sdružení. Ze zákona není jasné, kdo to ověří. Kdo to ověří, zda skutečně všichni členové, a já jsem členem občanských sdružení, která mají několik set členů, jak budeme ověřovat, že to všichni udělali a že se po několika měsících nestane, že se ozve někdo, že to s ním nebylo projednáno, on s tím nesouhlasil, a tím pádem je ta přeměna chybná. Jestli se nedostaneme do nějaké pasti legislativní, kdy budou námitky proti takovýmto změnám. Čili toto je třeba ve druhém čtení nějak ověřit, je tam třeba dát nějakou uzavírací klauzuli, kdy se to bude zjišťovat, způsob, jakým se to bude zjišťovat.

Jinak samozřejmě vyhovět důvodům, pro které byl tento zákon předložen, nebo tato novela předložena, je jisté na místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se... Prosím pana poslance, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Dobré dopoledne, pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové. Já bych navázal jenom na část zdůvodnění tohoto ná-

vrhu týkající se historie občanských sdružení, která by ho (?) neměla ztratit, pokud si chtějí sáhnout na dotace.

Paní kolegyně, zkuste si přečíst dnešní Aktualne.cz. První článek – nepotřebujete historii, pokud se to neobjeví v podmínkách. Ministerstvo životního prostředí takto postupuje. Doporučuji vám si to přečíst. Ta péče je dobrá. Já s tím názorem, že občanská sdružení mají mít historii, než si sáhnou na dotace, (souhlasím?), ale ne vždycky to umíme dodržovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byl poslanec Krátký. Ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Paní poslankyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Já na to možná jenom krátce odpovím. Ta transformace je dobrovolná, to znamená, že to občanské sdružení, které má problémy, které jsem zmiňovala, se může transformovat, nicméně tento zákon, tato novela nikoho k ničemu nenutí.

Dále bych chtěla jenom zmínit, že existuje část neziskového sektoru, který jsem tady také vyjmenovala, který prostě ten problém má, u kterého při grantech jsou vyžadována léta historie, a já mám skutečně jednotlivé případy, kdy neziskový sektor v oblasti skutečně sociálních služeb dnes už je vyřazován z grantů. A je to proto, protože podniká a protože jsou to občanská sdružení.

Je mi líto, ale znova opakuji, transformace je a bude dobrovolná. Čili kdo se bude chtít přihlásit, přihlásí se, kdo nikoliv, zůstává na svém. Jdeme pomáhat těm, kteří to skutečně potřebují. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo další ještě. Prosím, pan ministr Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedající. Já budu mluvit pouze stručně, řekněme, o právní kvalitě a formě tohoto návrhu. Obsah a důvodnost tohoto návrhu zdůvodnila dostatečně paní předkladatelka.

Chci říci, že tento návrh vznikl při konzultacích s Ministerstvem spravedlnosti, byl konzultován s autory nového občanského zákoníku a je zcela v souladu s tím, co od roku 2014 bude platit v oblasti spolkového práva, to znamená v oblasti tzv. spolků, které mají nahradit současná občanská sdružení. My tedy garantujeme, řekněme, legislativní kvalitu. Obsah a důvod zde byl už vysvětlen a zdůvodněn.

Chci tento návrh také podpořit, protože mi připadá velmi smysluplný a zapadá do koncepce toho, jakou podobu má mít moderní spolkové právo v této zemi. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl zřejmě poslední přihlášený do rozpravy, takže bychom zřejmě mohli rozpravu v této fázi ukončit. Pokud už nemá nikdo – paní poslankyně Kohoutová nebo zpravodajka poslankyně Suchá – nic, můžeme se asi zabývat návrhem na přikázání výboru, protože žádný jiný návrh tady v rozpravě nezazněl, pokud si to vybavuji.

Organizační výbor přikázal předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh na jiný výbor. Pokud tomu tak není, budeme hlasovat pouze přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 131, přihlášeno 151, pro hlasovalo 118, proti žádný. Přikázání bylo provedeno. Můžeme ukončit bod číslo 41.

Další bod je bod 58, to je

58.

Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - prvé čtení

Tady bych požádal ministra zemědělství Petra Bendla, který by měl předložit uvedený návrh. Takže ho požádám, aby vystoupil jako první.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

Návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů byl zpracován v souladu s usnesením vlády k modernizaci a restrukturalizaci řízení institucí v rámci resortu Ministerstva zemědělství a v souladu s programovým prohlášením vlády.

V souvislosti s tím se předpokládá ukončení činnosti Pozemkového fondu České republiky a převedení jeho majetku a zbytkových agend na nově vzniklý úřad – Státní pozemkový úřad, který bude správním úřadem v celostátní působnosti ve věcech pozemkových úprav a restitucí. Při zřízení Státního pozemkového úřadu dojde ke spojení dosavadních působností Pozemkového fondu České republiky, pozemkových úřadů a Ústředního pozemkového úřadu, který je dosud součástí Ministerstva zemědělství.

Státní pozemkový úřad bude vystupovat jako orgán vykonávající působnost veřejné správy v oblasti pozemkových úprav podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, jehož novela je součástí návrhu, a v oblasti restitucí v souladu se zákonem č. 229/1991 Sb., o půdě, jehož novela je rovněž součástí návrhu. Současně se bude zabývat správou státního zemědělského majetku včetně jeho prodeje. Státní pozemkový úřad bude dále bezúplatně převádět zemědělské pozemky obcím nebo krajům v rozsahu srovnatelném se současným stavem. Svou činností se bude podílet na rozvoji venkova a tvorbě a ochraně krajiny.

Zákon byl podrobně projednán Úřadem vlády. Tím se však výrazně zkrátila doba legislativního procesu. Usnesení vlády ukládají zřídit tento úřad k 1. lednu 2013. Ministerstvo zemědělství proto nastavilo veškeré transformační procesy k tomuto datu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi a prosím nyní zpravodaje pro prvé čtení poslance Josefa Šenfelda, aby se vyjádřil k tomuto textu.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, vláda předložila Sněmovně návrh zákona dne 23. května tohoto roku. Ten byl označen jako tisk 691. Organizační výbor svým usnesením číslo 261 doporučil projednání tohoto návrhu.

V souvislosti s plánovaným ukončením činnosti Pozemkového fondu České republiky k 31. prosinci tohoto roku se předpokládá, jak již bylo řečeno, převedení zbytkových agend na nový úřad, který se bude jmenovat Pozemkový úřad České republiky. Tímto návrhem zákona se navrhuje založení nového správního úřadu Státní pozemkový úřad, který bude organizační složkou státu podřízenou Ministerstvu zemědělství. Do nového úřadu bude včleněna soustava pozemkových úřadů, která není v současnosti zřízena ani jako ústřední orgán státní správy ani jiný orgán, který by byl jako organizační složka státu samostatnou účetní jednotkou.

Tato navrhovaná varianta byla vládou vybrána s ohledem na skutečnost, že předmětem restituce, tj. obnovy vlastnictví k původním nemovitostem podle zákona o církevních restitucích, bude z převážné většiny zemědělská a lesní půda – a předběžný odhad činí asi 78 tis. hektarů nárokované půdy. Jeví se jako žádoucí, aby vydávání proběhlo v režimu obdobném, jako je tomu u zákona č. 229/1991 Sb. Jedná se o řízení po stránce procesní srovnatelné, ve kterém by nemovitosti byly vydávány ve správním řízení a byly náležitě zkoumány všechny podmínky restituce, tzn. oprávněnost nároku z hlediska prokázání původního vlastnictví a posouze-

ní, zda k pozbytí majetku došlo v rozhodném období. Dále aby byla provedena řádně identifikace pozemkového majetku, dohledána povinná osoba, provedeny nezbytné geodetické práce aj.

Transformací Pozemkového fondu a soustav pozemkových úřadů se v roce 2013 oproti roku 2012 předpokládá úspora mzdových prostředků ve výši zhruba 150 mil. korun a snížení počtu pracovních míst z 1 695 na 1 346. V souvislosti s transformací by mělo dojít k úspoře investičních výdajů ve výši 9,7 mil. korun a úspoře ostatních provozních výdajů ve výši 67,9 mil. korun. Diskusí je řešení zůstatků účtů Pozemkového fondu, které se mají ke dni transformace stát příjmem státního rozpočtu. A dále výnosy z prodeje a pronájmu zemědělského majetku mají být příjmem státního rozpočtu. Existuje slib vlády, že svým usnesením posílí výdaje státního rozpočtu kapitoly Ministerstva zemědělství o částku odpovídající příjmům z prodeje a pronájmu majetku, s nímž bude hospodařit Státní pozemkový úřad.

Od roku 1992 do roku 2011 byly Pozemkovým fondem poskytnuty prostředky na posílení výdajů kapitoly Ministerstva zemědělství ve výši 10,2 mld. korun. Zůstatek finančních prostředků v roce 2011 je předpokládán ve výši 2,6 mld. korun, v roce 2012 je předpokládán ve výši 2,2 mld. a k 31. 12. 2011 pohledávky Pozemkového fondu činí 17,9 mld. korun. Počet hektarů zemědělské půdy určené k privatizaci, resp. disponibilní půda Pozemkového fondu 121 tis. hektarů půdy k 31. 12. 2011. Celková výměra pozemků, které jsou zařazeny do rezervy státních pozemků, představuje 15,4 tis. hektarů. Podle § 29 zákona o půdě majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákona o tomto majetku. Na základě tohoto ustanovení nelze za současného právního stavu převádět celkem 48,5 tis. hektarů zemědělské půdy, kterou spravuje Pozemkový fond.

Součástí tohoto návrhu je zrušení celé řady zákonů, z těch nejvýznamnějších zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby, a samozřejmě zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky. Ty jsou právě včleněny do tohoto návrhu.

Na závěr poznamenávám, že schválením návrhu zákona nebude dozorčí rada Pozemkového fondu, to znamená, že tak Poslanecká sněmovna ztratí možnost dohledu nad činností hospodaření Státního pozemkového úřadu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také rozumím. To byl pan poslanec Šenfeld. Nyní otevírám obecnou rozpravu k tomuto prvnímu čtení, tedy návrhu zákona o Státním pozemkovém úřadu. Hlásí se pan poslanec Skopal, aspoň tedy. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, zrušení Pozemkového fondu, o tom se hovoří již léta. Samozřejmě vnímám to jako potřebné do budoucna. Trošku mě zaráží, že se snažíme značně urychlit v rámci tohoto roku, protože zatím ještě nemáme zákon. Pokud dobře počítám, tak nejdřív, pokud bude v platnosti, tak to bude někdy v říjnu, v listopadu a k 31. 12. máme zrušit Pozemkový fond. Myslím si, že o tomto termínu by měla být diskuse. Určitě bude vedena v zemědělském výboru.

Dále bych trošku možná polemizoval s tím, že zrušením dojde ihned k úsporám přes 100 mil., protože já si pamatuji, když se sloučil Výzkumný ústav zemědělské ekonomiky s Ústavem zemědělských a potravinářských informací, kdy v podstatě k žádným úsporám dodnes nedošlo, a pokud možná, tak v řádu tisíců.

Pak trošku mám obavy, protože tady diskutujeme dosti silně a intenzivně o církevních restitucích. To samozřejmě bude mít značné dopady na činnost Pozemkového fondu, protože bude potřeba vydávat, pokud bude tento zákon schválen. Takže to je další určitá komplikace, kterou očekáváme v příštím období.

Myslím si, že tento zákon je potřebný, a nikdo to nezpochybňuje. Ale je potřeba, abychom se jím důsledně a důkladně zabývali. Proto si osobně myslím, že zemědělský výbor toto neprojedná v průběhu prázdnin, ale že se to bude projednávat v září. A i to možná trošku posune účinnost tohoto zákona. Proto bych žádal Sněmovnu o prodloužení doby projednávání o 30 dnů, což požádám potom samozřejmě v podrobné rozpravě nebo v rámci tohoto bodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V prvním čtení máme pouze obecnou. Požádáte až potom.

Takže se dívám, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil, tak můžeme obecnou rozpravu ukončit a zřejmě jediné, co můžeme, je hlasovat příkázání. Je to tak.

Organizační výbor navrhl přikázat k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá, takže budeme hlasovat. Zagonguji. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Prodloužení o více než 20 dnů musí být se souhlasem navrhovatele, doufám, že o tom budeme hlasovat. Já myslím, že 20 dní stačí, takže bych požádal Sněmovnu o prodloužení o 20 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Po příkázáních ještě hlasovat. Prosím, pan ministr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já bych se rád k tomuto vyjádřil.

Já s tím mám problém, nesouhlasím s tím. Myslím si, že v průběhu prázdnin je možné si nad tím sednout. Bude zasedat Poslanecká sněmovna. V rámci ní zcela určitě může výbor zasednout. My jsme připraveni dát vám veškeré podklady a informace k tomu, abyste řádně mohli celý materiál projednat.

Já si velmi dobře uvědomuji, že zrušit nějaký státní úřad není jednoduché. Vždycky se najde někdo, kdo říká: "Pojďme to ještě odložit, ono je to dobré, ale teď ještě ne, zkusíme to třeba někdy příště." A to už se řeklo několikrát. Vláda v minulosti ten problém odložila tuším dvakrát a já bych nechtěl být u toho, aby se odkládal potřetí.

Já myslím, že sloučení Pozemkového fondu a Pozemkového úřadu nelze přirovnávat ke slučování výzkumných ústavů, kde primárně nebylo cílem ušetřit, ale zvýšit efektivitu a fungování výzkumných ústavů. Totéž se týká například dozorových orgánů, kde slučujeme dozorové orgány nikoliv primárně proto, abychom šetřili náklady, ale zvýšili jejich efektivitu. A že tam bude možná nějaký dílčí efekt ušetření, to by mělo být toho součástí, ale není to primární důvod u slučování Pozemkového úřadu a Pozemkového fondu, který každý představuje zhruba tisíc zaměstnanců, kde často jsou jejich kompetence duplicitní, kde už dneska víme, že prostor ke snižování byrokracie a zlevňování chodu státu tam je. Celá záležitost je projednávána léta, odkládána zhruba tuším dvakrát. Není k tomu žádný důvod. Pojďme to projednat. My jsme připraveni dát Poslanecké sněmovně a poslancům všechny potřebné informace k tomu, aby ke sloučení těchto dvou úřadů došlo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Skopal k prodloužení.

Poslanec Ladislav Skopal: Pane ministře, aby bylo jasno, já nejsem proti projednání a schválení zákona. Ale i v době, kdy včera odstoupil ředitel fondu a jsou tam určité problémy, tak si myslím, že to není šťastné. Takže náš zájem je schválit tento zákon. Aby nabyl účinnosti, je otázka termínu a to je možné projednat v zemědělském výboru.

Takže dál nebudu zdržovat. My budeme samozřejmě hlasovat o schválení projednání ve výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady je možno samozřejmě i bez souhlasu předkladatele hlasovat o 20 dnech. Takže jde o to, jestli trváte na 20 dnech, které můžete nechat hlasovat i bez souhlasu předkladatele. Prosím, pane poslanče. Jenom se k tomu vyjádřete.

Poslanec Ladislav Skopal: Jenom si myslím, že projednávat tento

zákon o prázdninách ve výboru není šťastné, ale samozřejmě rozhodne Sněmovna.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže těch 20 dní budeme hlasovat, tak jsem to pochopil takto, aspoň 20 dní, které můžete bez souhlasu předkladatele.

V této chvíli budeme tedy teprve pouze v první fázi hlasovat o přikázání návrhu zemědělskému výboru k projednání. To je první, to je jednoduché.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat zemědělskému výboru k projednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 132, přihlášeno je 148, pro hlasovalo 119, proti žádný, takže to bylo přikázáno zemědělskému výboru.

A teď budeme hlasovat prodloužení lhůty k projednávání o 20 dní, o které může pan poslanec Skopal žádat sám. Takže to je to, co budeme hlasovat ve druhém kroku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro prodloužení lhůty projednávání o 20 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 133, přihlášeno je 147, pro hlasovalo 57, proti 58. Tento návrh na prodloužení lhůty byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali s celým bodem 58.

Mám tady omluvu pana poslance Vandase, který se omlouvá ze zasedání Sněmovny z dnešního dne od 9 do 19 hodin, takže z celého jednacího dne.

Teď můžeme začít další bod, to už je blok smluv, takže tady máme smlouvy. Je to bod

65.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení

Tady se měl slova ujmout ministr Tomáš Chalupa, ale místo něj to zřejmě udělá ministr vnitra Kubice. Požádám, aby se ujal slova a uvedl tento tisk 597. Jsme ve druhém čtení, připomínám.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené

poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych představil vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech.

Česká republika je smluvní stranou Stockholmské úmluvy od 17. května 2004. Změna její přílohy A byla přijata na 5. zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy konané ve dnech 25. až 29. dubna 2011 v Ženevě. Uvedenou změnou byla do přílohy A Stockholmské úmluvy zařazena nová látka endosulfan a jeho izomery a současně bylo rozhodnuto o udělení zvláštní výjimky pro použití endosulfanu v přesně odůvodněných případech při ošetřování zemědělských plodin.

Endosulfan se vyznačuje vysokou toxicitou, která má negativní dopady na organismy ve vodním prostředí, nervovou soustavu savců a poškození reprodukční činnosti. Z tohoto důvodu přikročilo od roku 2000 již více než 60 zemí k plošným omezením jeho výroby a používání. V České republice, jakož i celé Evropské unii jsou všechny přípravky na bázi endosulfanu zakázány. Ratifikací předložené změny Česká republika podpoří účinnější ochranu životního prostředí před nežádoucími vlivy uvedené látky na globální úrovni.

Změna přílohy A Stockholmské úmluvy nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy ČR v uvedené oblasti a rovněž nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru. Věřím, že vaše rozhodnutí umožní zdárné pokračování ratifikačního procesu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Františka Novosadu, který je zpravodaj určeným k tomuto tisku. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené dámy a pánové, předkládám usnesení zahraničního výboru z 19. schůze dne 11. dubna 2012 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, sněmovní tisk 597. (Poslanec hovoří silným hlasem.)

Po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Ing. Jakuba Kulíška, zpravodajské zprávě poslance Františka Novosada a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, zmocňuje zpravodaje výboru, aby

na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže otevírám rozpravu a do ní, i navzdory tomu výkonu zpravodaje, se nepřihlásili poslanci, což nechápu úplně, ale vypadá to, že se spokojíme tedy s tím, co bylo předneseno v úvodu, a můžeme zřejmě ukončit tuto rozpravu.

Tady byl přednesen návrh usnesení a my bychom vlastně o něm měli v této fázi zřejmě hlasovat. Já jenom ještě zagonguji, aby se zúčastnili ti, kteří ještě chtějí hlasovat.

Slyšeli jsme od zpravodaje návrh usnesení a nyní o něm budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout text, se kterým jsme byli seznámeni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 134, přihlášeno 146, pro hlasovalo 102, proti 1, takže usnesení bylo přijato. Děkuji tedy a ukončuji bod číslo 65.

Máme tady bod číslo

67.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012
/sněmovní tisk 664/ - první čtení**

Tady měl být původně Miroslav Kalousek, ale nahradí ho nebo zastoupí ho ministr Jaromír Drábek. Takže já bych požádal, aby tento tisk 664 uvedl pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nahradit ministra financí bych si netroufal, pokusím se ho zastoupit.

Smlouva o zabránění dvojímu zdanění byla uzavřena v roce 2007. K této smlouvě je třeba schválit protokol, který by měl zajistit výměnu daňových informací. Tento protokol byl dohodnut v únoru 2011 v Praze na

jednokolovém expertním jednání. Protokol, který máte předložen, by měl přispět k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů, proto doporučuji jeho propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal zpravodaje pro první čtení pana poslance Václava Kubatu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Kubata: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pan zastupující ministr myslím velmi jasně informoval o podstatě tohoto materiálu. Podstatné je to, že tento protokol napravuje nebo dává do souladu některé věci, které se právě staly mezi podpisem minulé smlouvy, která to řešila, a dnešní, a já samozřejmě doporučuji propustit tento materiál do dalšího čtení.

A ještě bych si dovilil upozornit, že zde zůstaly brýle. (Hlásí se o ně ministr Drábek, kterému je posl. Kubata předává.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už se našel vlastník. Dobře. A teď můžeme otevřít obecnou rozpravu. Není nikdo, kdo by se hlásil. Myslím, že můžeme obecnou rozpravu ukončit. A zagonguji – ale to bude jenom příkazání vlastně. Jsme v prvním čtení, budeme se pouze zabývat návrhem na příkazání výborům.

Je tady návrh přikázat to k projednání výboru zahraničnímu. Chce se ještě někdo další zabývat tímto návrhem zákona, kromě zahraničního výboru, tedy smlouvou o zamezení dvojího zdanění mezi ČR a Rakouskem? Pokud nikdo takový není, kdo by to chtěl, tak budeme pouze schvalovat příkazání zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, přikázat tento tisk, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 135, přihlášeno 150, pro hlasovalo 100, proti nikdo, takže to máme schváleno.

A můžeme k bodu

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetí dodatkový protokol
k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. listopadu 2010)
/sněmovní tisk 673/ - první čtení**

Třetí dodatkový protokol k Evropské smlouvě o vydávání, tisk 673, předloží ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Ano, je tady. Prosím, pane ministře, kdybyste to předložil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych krátce uvedl vládní návrh, kterým se Parlamentu předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetí dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání. Tento dodatkový protokol byl sjednán v roce 2010 v rámci Rady Evropy a v zásadě má upravit instituty tzv. zjednodušeného vydávání. Pokud to mám velmi laicky popsat, aby to bylo jaksi jednoduše pochopeno, jde o případ, kdy v rámci spolupráce mezi zeměmi Rady Evropy dojde k případu, kdy osoba, která je dožadována, hledána jednou ze zemí Rady Evropy, je zadržena na území jiného státu Rady Evropy a tato zadržená osoba souhlasí s tím, že bude vydána do země, kde byl vydán zatýkací rozkaz. V takovémto případě bude možné podle této nové úpravy, kterou schvalujete, postupovat podle zjednodušeného procesu, kdy v zemi zadržení nebude probíhat soudní řízení, ve kterém by se přezkoumávaly řekněme všechny náležitosti a hmotněprávní důvody pro vydání do země, která osobu požaduje, ale osoba bude automaticky vydána právě na základě svého dobrovolného souhlasu. To je klíčové tady říci. Tedy tato dodatková úmluva, resp. tento dodatkový protokol zjednodušuje justiční styk mezi zeměmi Rady Evropy a má právě zrychlit předávání osob v případě, že ony samy dobrovolně souhlasí se svým předáním do země, která žádala o jejich vydání.

Je to věc, která zase není až tak výjimečná, a ona zvláště platí v případě, kdy osoba je zadržena a je ve vazbě v zemi, kde třeba podmínky vazby jsou mnohem horší než v zemi, která žádá o danou osobu, a kde případně dojde k soudu či k samotnému výkonu trestu odnětí svobody. Ty případy jsou relativně časté, byť v rámci zemí Rady Evropy ne až tak časté. Spíše se jedná o země třetího světa, kde osoby nechtějí dlouho být ve vydávací vazbě a žádají, aby byly vydány co možná nejrychleji.

Tolik tedy popsání případu, o který se jedná. Je to tedy zjednodušení vydávání osob, pokud osoby s tím – opět zdůrazňuji – samy dobrovolně souhlasí. To je důležitý faktor. Pouze v tomto případě se bude týkat této právní úpravy.

Já k tomu ještě dodám ze svých podkladů, že tato právní úprava zjednodušeného vydávání je obsažena již v trestním řádu v ustanovení § 398 v rámci českého právního řádu, tedy tímto přistoupením k této dodatkové úmluvě, resp. k dodatkovému protokolu, neměníme český vnitrostátní právní řád. Jinými slovy, pokud my zadržíme někoho na území ČR a on chce být dobrovolně vydán, pak už dnes podle českého trestního řádu jej rychle bez přezkoumávání okolností vydáváme. My tedy tím, že budeme signovat tento dodatkový protokol, změníme situaci v tom, že režim bude dvoustranný – nejen tedy rychlé vydávání od nás k někomu, ale tím, že k tomu přistupují i jiné země v rámci Rady Evropy, tak právě z těchto zemí do České republiky.

Jednoznačný přínos tedy bude zvláště pro české občany, kteří byli zadrženi na území státu Rady Evropy, chtějí být rychle vydáni do českých podmínek, protože vědí, že kvalita vazby české osoby je lepší v České republice než v jiné zemi Rady Evropy, a z tohoto důvodu budou moci využít tento nový režim, který zde takto zavádíme. Jde-li o cizince u nás, tak my u nás, jak už jsem řekl, podle našeho trestního řádu takovouto právní úpravu již máme.

Nechci s tím dále obtěžovat. Já jsem se to pokusil trochu laicky popsat mimo řekněme ta oficiální stanoviska, která mi tady připravilo Ministerstvo spravedlnosti. Doufám, že jsem dostatečně popsal přínos této právní úpravy, která zjednoduší, jak už jsem řekl, justiční styk mezi členskými zeměmi Rady Evropy, a proto vás prosím o příznivé posouzení tohoto vládního návrhu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je tady zpravodajka pro první čtení určená k tomuto tisku a tou je paní poslankyně Lenka Andrýsová, takže ji požádám, aby se k tomu také vyjádřila.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, pan ministr už vyčerpávajícím způsobem vysvětlil, o co jde ratifikací tohoto dokumentu. Já bych jenom dodala krátce jednu informaci, že se nejedná jenom o Evropskou unii, se kterou je Rada Evropy často směřována, ale jedná se o Radu Evropy, ve které je 47 zemí. Je tam kromě jiného i Norsko, Turecko, Island, Švýcarsko, Lichtenštejnsko.

Myslím si, že podpis tohoto protokolu je velmi pozitivní, protože – jak už řekl pan ministr – může snížit administrativní zátěž a urychlit určité případy. Myslím, že to bychom jednoznačně podpořit měli. Podporuji také diskusi o tomto návrhu v zahraničním výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji za tuto informaci. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádné přihlášky, takže mohu obecnou rozpravu ukončit. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Je tu ještě jiný návrh na přikázání než ten, který už byl schválen organizačním výborem, totiž přikázat k projednání zahraničnímu výboru? Ne, budeme hlasovat o tomto jednom.

Zahájí hlasování. Kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 136, přihlášeno 150, pro hlasovalo 91, proti nikdo, takže to bylo přikázáno k projednání zahraničnímu výboru.

Můžeme přistoupit k bodu

69.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012 /sněmovní tisk 684/ - první čtení

Tento tisk 684 měl také předkládat ministr financí, ale protože je omluven, obrácím se na pana ministra Drábka, aby tento materiál uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, Česká republika má již uzavřeno téměř 80 smluv o zamezení dvojímu zdanění. Tato předkládaná smlouva je dalším takovým dokumentem. Tentokrát je to smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou. Smlouva byla podepsána v březnu 2012 v Bogotě.

Je to standardní komplexní bilaterální smlouva, která se zabývá zdaňováním všech druhů příjmů a odpovídá vzorovému modelu OECD a OSN, upravuje tedy standardně základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou stran. Proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna schválila postoupení této smlouvy do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Renáta Witoszová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji, pane předsedající. Pan ministr řekl vyčerpávající informaci. Jenom bych chtěla dodat, že smlouva řeší kolizi dvou daňových zákonů suverénních států a nebude mít přímý dopad na státní rozpočet.

Doporučuji přikázat zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu k bodu Kolumbie – Česká republika. Pokud se do obecné rozpravy nikdo nehlásí, můžeme ji ukončit. Zeptám se, jestli někdo navrhuje jiný výbor než zahraniční. Pokud ne, budeme hlasovat o přikázání k projednání zahraničnímu výboru.

Zahájí hlasování. Kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 137, přihlášeno 150, pro hlasovalo 104, proti nikdo, takže to bylo přijato, bylo schváleno přikázání zahraničnímu výboru.

Máme tedy bod číslo

70.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012 /sněmovní tisk 687/ - první čtení

Opět bych místo ministra financí požádal o slovo ministra Drábka. Prosím, uveďte nám tento materiál.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, i tato smlouva je standardní smlouvou o zamezení dvojímu zdanění, tentokrát uzavřená mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie. Smlouva byla podepsána v dubnu 2012 v Praze a opět standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí.

Zabývá se zdaňováním všech druhů příjmů, stanovuje metodu vyloučení mezinárodního dvojího zdanění ve státě, kde je skutečný vlastník příjmu takzvaným daňovým rezidentem. Zvyšuje se tak právní jistota daňových subjektů. Z uvedených i dalších důvodů doporučuji propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Požádal bych zpravodaje pro prvé čtení poslance Pavla Holíka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012. Doporučuji tento vládní návrh přikázat zahraničnímu výboru k projednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu k bodu Království Saúdské Arábie a Česká republika, zamezení dvojího zdanění. Není nikdo, kdo by se k tomuto bodu hlásil, takže to můžeme ukončit. Budeme se opět zabývat přikázáním. Zeptám se, jestli je někdo pro jiný než zahraniční výbor. Není tomu tak, takže hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Je někdo proti? Není.

Hlasování má pořadové číslo 138, přihlášeno 149, pro hlasovalo 95, proti nikdo, takže to bylo přikázáno.

Můžeme přejít k další sérii a to jsou zprávy. Přistoupíme k bodu

**104.
Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti
Českého rozhlasu za rok 2011
/sněmovní tisk 654/**

Tento tisk byl projednán volebním výborem, jehož usnesení máme jako sněmovní tisk 654/1. Požádal bych zpravodaje volebního výboru, poslance Václava Kubatu, aby nás informoval o jednání výboru a zároveň přednesl návrh usnesení. Prosím, pane poslanče, můžete se k tomu vyjádřit.

Poslanec Václav Kubata: Dámy a pánové, volební výbor na svém zasedání přijal usnesení číslo 99. Toto usnesení máte k dispozici. Já bych jen chtěl konstatovat, že jsme projednali tuto zprávu, která byla jednou odročena, a ten důvod byl, že struktura těchto zpráv nám přišla sice popisná, to znamená výčtová z pohledu stopáží a pořadů, ale neobsahovala podle nás některé podstatné věci, které jsme chtěli slyšet. Nicméně zpráva

proběhla, všechno bylo v pořádku, takže jestli dovolíte, já bych si tady jen dovolil připomenout závěry usnesení.

Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala toto usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2011." To je vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za tuto informaci a otevírám všeobecnou rozpravu, do které se dívám, kdo se hlásí k rozhlasu. Nevidím ale nikoho, takže mohu pravděpodobně rozpravu zase ukončit a můžeme ještě přistoupit k podrobné rozpravě.

Otevírám tedy i rozpravu podrobnou, pokud chce někdo upravit usnesení, ale ani tady se nikdo nehlásí, takže můžeme i podrobnou rozpravu ukončit a můžeme zřejmě hlasovat o návrhu usnesení, se kterým jsme byli seznámeni.

Nechám hlasovat o návrhu usnesení, které přednesl pan poslanec Kubata.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 139, přihlášeno je 152, pro hlasovalo 87, proti 1. Usnesení k rozhlasu bylo přijato.

Končím projednávání bodu 104 a začínáme projednávat bod číslo 105. To je

**105.
Výroční zpráva o činnosti České televize za rok 2011
/sněmovní tisk 655/**

Tento tisk projednal volební výbor, jehož usnesení máme jako 655/1. Opět bych požádal pana poslance Václava Mencla, aby nás informoval o jednání výboru k výroční zprávě o činnosti České televize a také nás seznámil s návrhem na usnesení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, pane předsedající. Volební výbor tuto zprávu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje výroční zprávu Rady České televize za rok 2011." Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevířu všeobecnou roz-

pravu k tomuto úvodu pana poslance Mencla. Hlásí se někdo do rozpravy k tomuto bodu, k výroční zprávě o činnosti České televize. Nehlásí, takže můžeme ukončit rozpravu. Já musím ještě otevřít rozpravu podrobnou. Do ní se také nikdo nehlásí, jak vidím, takže můžeme i podrobnou rozpravu ukončit.

Budeme hlasovat pouze o návrhu usnesení, které tady přednesl pan poslanec Mencl. Usnesení známe.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení o výroční zprávě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140, přihlášeno 153, pro hlasovalo 69, proti 27. Takže to nebylo přijato.

Pan poslanec Mencl se jde podívat na hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si požádat o zpochybnění hlasování. Na sjetině mám ne, chtěl jsem hlasovat ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan předseda vlády se hlásil o slovo. Ne. To jenom náhodou jdete kolem. Dobře.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Gazdíka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, přijmout námitku pana poslance Gazdíka k poslednímu hlasování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 141, přihlášeno 153, pro hlasovalo 103, proti 4. Námitka byla přijata.

Je tady návrh vás všechny odhlásit. Tak vás všechny odhlašuji. Musíte se znovu přihlásit, kdo budete hlasovat, takže se přihlaste.

Připomenu, že budeme hlasovat o návrhu usnesení předloženém panem poslancem Václavem Menclem, které se týkalo Výroční zprávy o činnosti České televize za rok 2011. To je ten text usnesení, o kterém hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 142, přihlášeno je 118, pro hlasovalo 84, proti 22. Usnesení bylo přijato. Můžeme ukončit bod 105.

Máme tu bod 106. Je to

106.

Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/

Zpráva byla přikázána hospodářskému výboru. Usnesení výboru dosud nebylo doručeno. Byl bych nejraději, kdyby nějaký zástupce hospodářského výboru – už je tady pan poslanec Husák. Výborně. Tak nás bude informovat.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, program schůze vzal větší rychlost, než jsme předpokládali. Hospodářský výbor bude projednávat tento tisk na dnešním zasedání. Já bych chtěl požádat, jestli je možné, o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. Takže to odročíme. Vzhledem k tomu, že to nebylo projednáno výborem. Bude to na příští schůzi. Tak to raději odhlasujeme. Bude to návrh na odročení projednávání tohoto bodu na příští schůzi, až to bude projednáno výborem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro odročení na příští schůzi po projednání výborem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 143. Přihlášeno je 122, pro hlasovalo 73, proti 11. Odročení bylo přijato. Budeme to projednávat příště.

Máme tady bod číslo 107. Je to

107.

Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2011 /sněmovní tisk 656/

Opět tuto zprávu projednal rozpočtový výbor, tisk 656. Máme usnesení jako 656/1. Já požádám zpravodaje výboru pana poslance Radima Jirouta, který přichází. Tomu říkám přijít v pravý čas. Pan poslanec už loví ten správný materiál, takže prosím, pane poslanče. Kdybyste nám k tomu jednání o finančním arbitrovi řekl, k čemu výbor dospěl.

Poslanec Radim Jirout: Dobré dopoledne. Rozpočtový výbor jednomyslně přijal zprávu finančního arbitra a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2011."

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je vše. Dobře. Máme tady usnesení. Děkuji. Já k tomu otevírá všeobecnou rozpravu. Dívám se, kdo se do ní hlásí. Nikdo se nehlásí, takže můžeme rozpravu ukončit. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Návrh usnesení jsme už slyšeli. Ptám se, jestli někdo chce k tomu ještě něco. Pokud nikdo nic nemá k návrhu usnesení, tak můžeme i podrobnou ukončit.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, přijmout usnesení ke Zprávě o činnosti finančního arbitra pro rok 2011, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 144. Přihlášeno je 128 poslanců, pro hlasovalo 112, proti jediný, takže usnesení bylo přijato.

Máme tady další bod.

108.

Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2011 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 670/

Bylo by dobré, kdybyste tu někde přilákali pana ministra Bendla. Byl tady. Před chvílí tady ještě byl. Ale už není. Už je, no výborně, to jsem rád. Takže budeme projednávat Informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2011, tedy tisk 670. A tady bych tedy požádal pana ministra Petra Bendla, kdyby tady tuto informaci za rok 2011 k protipovodňovým opatřením mohl podat. Připomínám, že zemědělský výbor už se tím zabýval.

Prosím, pane ministře, můžete.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: (Přerývaně, zadýchaně.) Omlouvám se, malinko se jenom vydýchám, neboť jsem byl na jednání zemědělského výboru.

Děkuji za slovo, pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. (Smích a oživení v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No, já počkám.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: (Směje se.) Jste zlatej. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chápu, že postupujeme rychle, no ale je třeba se tomu přizpůsobit, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Však vidíte. Kdybyste mě viděl, jak jsem běžel, tak byste věděl, že jsem se snažil přizpůsobit... (všeobecný smích a potlesk v sále) přizpůsobit tempu Poslanecké sněmovny, akorát jsem se u toho zadýchal.

Protipovodňová opatření v České republice v roce 2011 i na léta další jsou pro vládu i Poslaneckou sněmovnu výraznou prioritou. Vláda počítá s dalšími finančními prostředky. Například včera projednávala materiál, který se týká protipovodňových opatření na Bečvě a okolí, kde předpokládáme do budoucna objem finančních prostředků investovaných na úrovni zhruba 5,8 mld. korun. V první etapě někde kolem 1,2 mld. Materiál byl a je poměrně podrobný a mohl bych o něm mluvit velmi dlouho. Já opravdu pouze zkonstatuji, že je to naší prioritou.

Děkuji za tuto podporu napříč politickým spektrem a myslím, že můžeme materiál schválit v té podobě, ve které je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jiří Papež, aby nás informoval o projednání. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru, který se předloženým sněmovním tiskem č. 670 zabýval na své 31. schůzi 24. května letošního roku. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově náměstka ministra zemědělství a zpravodajské zprávě doporučil Poslanecké sněmovně Informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2011 vzít na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Tak a teď můžeme zahájit všeobecnou rozpravu k protipovodňovým opatřením, takže s ptám, kdo se k tomu hlásí. Paní poslankyně Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já vás dlouho nezdržím. Jen bych u téhle zprávy stejně jako předcházející roky ráda upozornila na to, že protipovodňová opatření nedělá pouze Ministerstvo zemědělství, ale má je ve společné kompetenci s Ministerstvem životního prostředí a s Ministerstvem financí potažmo. Zpráva se týká – a já děkuji ministru zemědělství resp. jeho lidem za to, jak pečlivě ji připravuje, ale týká se pouze jednoho resortu a já si prostě myslím, že bychom si konečně měli uvědomit, že pokud chceme zajistit protipovodňovou ochranu v České republice, tak musíme především zajistit spolupráci těchto tří resortů, o kterých jsem mluvila. A tu, já se přiznám, vůbec nevidím, ba naopak se mi velmi často stává, že jednotlivé programy Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí se buďto překrývají, nebo lidé na jednotlivých odborech spolu vůbec nejsou schopni komunikovat.

Tak já bych si možná přála, aby zpráva propříště byla komplexním souhrnem toho, co Česká republika musí udělat a potřebuje udělat a ne pouze výčtem čísel z jednoho ministerstva, byť to panu ministru nevyčítám, protože takto dostal zadání. Pokud se ale chceme vážně zamyslet nad tím, jak ochránit lidi před povodněmi, a to ne v době, kdy povodně přijdou, ale předtím, a myslím, že účinné nástroje máme, tak především musíme jako Parlament České republiky vyžadovat spolupráci všech tří ministerstev, a to spolupráci věcnou a konkrétní, a ne pouze na bázi toho, kdo si víc utrhne, případně kdo bude moci víc rozdělovat peněz.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Pan ministr bude zřejmě reagovat. Ano, prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já už jenom stručně. Ano, měl jsem takové zadání, proto takto byla zpráva předložena. Ale když jsem tady mluvil o protipovodňových opatřeních na Bečvě, která včera projednávala vláda, tak to bylo předkládáno právě s resortem Ministerstva financí a s resortem Ministerstva životního prostředí, předkládána zpráva bez rozporu s vědomím všech souvislostí. A musím říci, že si vůbec nestěžuji na spolupráci s Ministerstvem financí a Ministerstvem životního prostředí v tomto ohledu. Že materiály, když už potom jdou do konkrétní podoby, tak tuhle součinnost potřebují a zatím se nám jí dostává.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě stále probíhá obecná rozprava. Nikdo se do ní nehlásí, tak budeme moci zřejmě obecnou rozpravu ukončit a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Do ní se hlásí pan poslanec Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji ještě jednou za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte mi, abych pouze formálně přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2011 v gesci Ministerstva zemědělství."

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je tedy text usnesení. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí. Můžeme rozpravu ukončit a budeme tedy pouze hlasovat. Zagonguji ještě.

Budeme hlasovat o tomto textu. O návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je, pro přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145. Přihlášeno je 136, pro hlasovalo 106, proti 2. Takže usnesení bylo přijato a my můžeme ukončit bod číslo 108.

Máme bod číslo

109.

**Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011
/sněmovní tisk 672/**

Tady bych měl přivítat místopředsedu, nebo viceprezidenta NKÚ pana Miloslava Kalu, ale nevidím ho tady... Zeptám se, jestli pan Miloslav Kala je někde tady přítomen, protože by se měl účastnit tohoto projednávání.

Prosím, pan poslanec Koníček. (Připomínka ze sálu.) Může, ne že musí, ale může.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já bych doporučil, aby tak vážný bod, jakým je státní závěrečný účet, aby ho předkládal ministr financí. Abychom z této situace vybědli, doporučuji přerušení tohoto bodu a pokračovat, až bude přítomen jak ministr financí, tak zástupce Nejvyššího kontrolního úřadu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to je návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra financí, event. i viceprezidenta NKÚ. Je tady návrh na hlasování – já jsem zagongoval – návrh přerušit toto projednávání do přítomnosti ministra financí a viceprezidenta NKÚ.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti především ministra financí? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146. Přihlášeno je 135 poslanců. Pro hlasovalo 55, proti 56, takže tento návrh na přerušení projednávání byl zamítnut.

Ještě počkejte chvílku na kontrolu hlasování.

Pan poslanec Krákora se hlásí o slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená Sněmovno, zpochybňuji hlasování, na sjetině mám křížek, ačkoliv jsem hlasoval ano.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zazněla zde námitka, tedy zpochybnění hlasování. Nejdříve bychom měli hlasovat o té námitce.

Takže budeme hlasovat o námitce pana poslance Krákory.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Krákory, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 147, přihlášeno 140, pro námitku hlasovalo 128, proti žádný, takže námitka byla přijata.

Budeme znovu hlasovat o návrhu na přerušení projednávání. Mám zde návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přerušení tohoto projednávání až do doby, kdy bude zajištěna při projednávání účast ministra financí. To je ten návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit toto projednávání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148, přihlášeno 138, pro hlasovalo 65, proti hlasovalo 69, takže to bylo zamítnuto.

O slovo se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, hezké dopoledne.

Nevím, kam chce pravice dohnat devalvací významu Poslanecké sněmovny. Tohle hlasování jsem tady skutečně ještě nezažil, něco podobného. Nedokážu si představit, že by v situaci, v kterémkoliv minulém období, tady při projednávání státního závěrečného účtu chyběl ministr financí, že by se poslanci z pravice a levice automaticky neshodli na tom, že takový bod se prostě musí přerušit. Zde nejde jen o tento státní závěrečný

účet, a já se k němu pak ještě vrátím, ale tady jde přece o váhu Poslanecké sněmovny. Víím, že vy jste si zvykli na to, že v těch posledních dvou letech se váha Poslanecké sněmovny dramatickým způsobem zmenšila, ale ještě tady stále máme parlamentní demokracii, ještě stále státní rozpočet schvaluje Poslanecká sněmovna a ještě stále je státní závěrečný účet jednou ústavní příležitostí, jak se vrátit ke státnímu rozpočtu.

Nedokážu si představit, že takto významný bod bude nadále projednáván, aniž by zde byl přítomen ministr financí Miroslav Kalousek. A já se ptám: Kde je ministr financí Miroslav Kalousek v situaci, kdy se tady v Poslanecké sněmovně projednává státní závěrečný účet? Co má tak důležitého, že nesedí v Poslanecké sněmovně a nečelí dotazům opozičních poslanců?

Myslím si, že účast ministra financí Kalouska je nesmírně důležitá zejména proto, že vláda Petra Nečase nedodržela schválené parametry zákona o státním rozpočtu v loňském roce. Nedodržela. Vláda měla uloženno, aby schodek státního rozpočtu nepřekročil 135 miliard korun. Poslanecká sněmovna schválila zákon. Zákon obsahuje závazné ukazatele pro vládu. Klíčovým závazným ukazatelem pro vládu je výše deficitu státního rozpočtu. Ta byla 135 miliard, nikoliv 142 miliardy.

Vím, že této vládě rozpočtové odpovědnosti na nějaké miliardě nezáleží, to jsme viděli u IZIPu, viděli jsme to u státních maturit a vidíme to i u dalších vládních projektů. Ale opozici to jedno není. A jestliže vláda nedodrží parametry zákona o státním rozpočtu, tak by se měla zodpovídat tady v Poslanecké sněmovně a je naprosto nezbytné, aby sem přišel ministr financí a zdůvodnil, proč vláda překročila schválený schodek státního rozpočtu a proč ho překročila cca o 7 miliard korun oproti výši deficitu, která byla povolena touto Poslaneckou sněmovnou.

Myslím si, že za prvé je velká ostuda, že vláda rozpočtové odpovědnosti není schopna dodržet schválený schodek státního rozpočtu, a za druhé je velká ostuda, že ministr financí sem ani nepřijde v okamžiku, kdy se projednává státní závěrečný účet za loňský rok. Já to pokládám za absolutně ostudné a žádám, aby schůze Sněmovny byla přerušena do okamžiku, než se dostaví ministr financí, a mohli bychom tento bod za jeho přítomnosti projednávat. (Potlesk levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže tady byla zase žádost... Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl ocenit rychlost běhu pana poslance Sobotky. Protože když někdo přijde v 10.53 na jednání Sněmovny, která je od 9 hodin, a vykládá něco o tom, kdo má, nebo nemá být přítomen, je to poměrně odvážné řešení. (Projevy nevole z opozičních

lavic, potlesk v pravé části sálu.) No, můžete bučet, můžete tlouct do lavic, ale je to prostě pravda. Tak se podívejte, kdo tady byl, kdo tady nebyl. Já jsem tady od 9 hodin byl na rozdíl od pana předsedy Sobotky a nemám potřebu tady vyjmenovávat, kdo tady je nebo není, na rozdíl od něj.

A k tomu procedurálnímu návrhu. Zvažte. Zvažte. Ten návrh byl zamítnut, a dvakrát. A vy ho dáte potřetí, počtvrté, popáté?

Myslím, že za prvé měl zazníť návrh na odročení, a ne na přerušení. Myslím, že o tom nemůžeme hlasovat. V okamžiku, kdy jsme ten samý návrh zrovna zamítli, připustili jsme námitku, pro tu jsme samozřejmě hlasovali, podruhé ho Sněmovna zamítla, načež přijde pan poslanec Sobotka a chce o tom hlasovat znova. To se pak už nedostaneme nikam! To pak znamená, že dokud neprojde jeho návrh, budeme o tom hlasovat pořád a pořád a pořád dokola a já si myslím, že to prostě není možné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem se teď sám přihlásil o slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pan místopředseda Zaorálek má slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Také vám přeji příjemné dopoledne. Chtěl jsem říct prostřednictvím paní předsedající, že jsem tady od 9 hodin od rána – pro pana poslance Stanjuru – a že se připojuji k žádosti pana poslance Sobotky, abychom hlasovali, protože já jsem přesvědčen, že je nemožné pokračovat.

Vážený kolegové, otázka státního účtu, situace, která je ve financích v této zemi, je podle mě jedna ze zásadních otázek. My máme jednat o církevních restitucích. Církevní restituce znamenají další zatížení rozpočtu 3 mld. ročně. Tady je další otázka, která se týká evropských fondů. Já si myslím, že tady je tolik otázek!

Já bych se rád pana ministra financí na řadu věcí zeptal. Dokonce se objevují nové problémy v souvislosti s rozpočtem a kontrolou veřejných peněz. Podívejte se, teď ta kauza, která se objevila včera. Mluví se o auditu a kontrole Ministerstva financí. Kdo to dělal v minulosti? Pan Barták, náměstek, potom ministr obrany, který se zabýval letouny CASA, který byl obviněn kvůli koupi Tater. Jak je možné, že tohoto člověka pan ministr financí zaměstnal jako náměstka na audit na Ministerstvo financí? Ten audit, který dneska teče kvůli evropským fondům. To jsou přece nesmírně závažné věci. Týkají se miliard. Vidíte, že jsou na stole.

Pane Gazdík, zdá se mi, že jste z toho bezradný.

Já bych byl rád, kdyby se o tom tady mluvilo, ve Sněmovně. Trvám na tom, abychom nejednali bez ministra financí o tak zásadní věci! Připojuji

se k panu poslanci Sobotkovi a chci, aby se o tom opravdu hlasovalo!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď se hlásil... Pan kolega Sobotka byl ještě před panem...

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážená paní předsedkyně, já jsem se hlásil ještě před panem místopředsedou Zaorálkem a dal jsem mu přednost.

Já myslím, že tuto věc tady všichni v Poslanecké sněmovně viděli, a prosím, aby tady nebyla manipulována pravda.

Žádám pana poslance Stanjuru, aby se omluvil. Aby se omluvil vzhledem k tomu, že tady jako samozvaný hlídač prezenční listiny – to nevím tedy odkdy – má za úkol on tady oznamovat informace o tom, který poslanec se účastní, nebo neúčastní schůze Poslanecké sněmovny. Možná je to teď nová funkce v rámci vládní pravice.

Nicméně já jsem přišel sem před devátou hodinou, řádně jsem se zapísal do prezenční listiny a hlasoval jsem po deváté hodině a účastnil jsem se hlasování, která zde po deváté hodině probíhala. Takže já jsem tady byl v devět hodin stejně, jako byl pan poslanec Stanjura. Dá se to ověřit v listině, která zaznamenává výsledky hlasování. Já jsem zde hlasoval v Poslanecké sněmovně a vyprošuji si, aby pan poslanec Stanjura od tohoto mikrofonu říkal lži a zjevné nepravdy, které jsou v rozporu se stenozáznamem Poslanecké sněmovny a se sjetinou hlasování v Poslanecké sněmovně!

Žádám proto pana poslance Stanjuru, aby se omluvil za nepravdivé informace. Já si myslím, že každému se stane, že tady ujede, že řekne něco, co není pravda, a slušný muž by se měl dokázat v Poslanecké sněmovně omluvit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď pan kolega Stanjura, poté pan kolega Gazdík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat pana poslance Sobotku prostřednictvím paní předsedkyně, aby mě také oslovoval prostřednictvím paní předsedkyně a nehlákal na mě takhle z očí do očí a neporušoval tím pádem jednací řád.

Pokud je pravda, že jste po deváté hodině hlasoval, tak se omlouvám, odešel jste možná v 9.10 nebo 9.15. Vy jste začal s tím – viděl jsem, že jste tu předtím nebyl. Já nejsem žádný hlídač docházky, vy jste tady začal mluvit o docházce vteřinu poté, co jste vešel do této Sněmovny po dlouhé nepřítomnosti. Takže vy jste s tím začal, já jsem se jenom bránil. Pokud jste hlasoval po deváté hodině, já se vám omlouvám, nemám s tím problém, ne-

kontroloval jsem jednání, ovšem viděl jsem, že jste tady dlouho nebyl. Přišel jste vteřinu předtím, než byl otevřen tento bod, a začal jste tady mluvit o docházce jiných poslanců. Já jsem reagoval na vaše vystoupení. Sám dobrovolně bych sem nepřišel a nemluvil bych o docházce svých kolegů a kolegů. Nečiním tak nikdy, maximálně jako obranu na útok. Takže vy jste na mě zaútočil, a pak se hrozně divíte, že se někdo brání. Přesto se vám omlouvám za nepřesnou informaci, kterou jsem uvedl na mikrofon.

Stejně tak bych chtěl poprosit pana místopředsedu Zaorálka prostřednictvím paní předsedkyně, aby i on mě oslovoval prostřednictvím předsedajícího. To, že je místopředseda Sněmovny, neznamená, že on tento úzus nemusí dodržovat. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, vidím, že se tady zjitřila atmosféra, a v rámci duševní hygieny a uklidnění situace tady si dovoluji požádat o třicetiminutovou přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přestávka do 11.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.35 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila přestávka pro jednání klubů a já vás seznámím se dvěma omluvami, které mi byly doručeny. Paní poslankyně Jana Kaslová se omlouvá dnes od 12 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Jiří Paroubek se omlouvá dnes do 13.30 hodin. To jsou dvě nové omluvy, které mi byly doručeny.

Před přestávkou jsme zahájili projednávání bodu č. 109 Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011, sněmovní tisk 672. Byla jsem informována, že do Sněmovny se dostavil viceprezident NKÚ Miloslav Kala, přítomen je také ministr financí Miroslav Kalousek. Oznámím, že stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo doručeno jako sněmovní tisk 672/1.

Nyní prosím o slovo pana ministra financí, aby tento návrh uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především si vás dovoluji požádat, abyste přijali moji omluvu, že jsem tady nebyl, když tento

bod začal. Prosím o pochopení. Mé body byly pevně zařazeny na včerejší odpoledne, na dnešní celý den jsem byl řádně omluven. Samozřejmě chápu priority, tzn. pokud včera došlo k prodlevě a body byly přeloženy na dnešek, udělal jsem vše pro to, abych přišel co nejdříve. Nedokázal jsem to dřív než teď, prostě nikdo z nás není na klíček. Tu kritiku přijímám, je oprávněná, ty emoce byly možná zbytečné. Ujišťuji, že v tom nebyl žádný zlý úmysl ani arogance. A ještě jednou prosím Poslaneckou sněmovnu o prominutí, přišel jsem v tu nejbližší minutu, jaké jsem byl fyzicky schopen.

Dovolte tedy, abych jménem vlády předložil návrh státního závěrečného účtu za rok 2011. Nebudu vás obtěžovat dlouhým čtením telefonního seznamu, tedy dlouhým čtením jednotlivých čísel. Jenom dovoluji, abych připomněl, že deficit veřejných rozpočtů v roce 2011 dosáhl předběžně 111,9 mld. a jeho podíl na HDP byl 3,1 %, přičemž fiskální cíl vlády byl 3,5 %. Celkový dluh veřejných rozpočtů pak byl 1 567,8 mld. a jeho podíl byl 41,2 % na HDP.

Běžný účet platební bilance skončil schodkem ve výši 109 mld., směnné relace se meziročně zhoršily o 2,5 %. Průměrná míra inflace v tomto rozpočtovém roce byla 2,1 %, celková zaměstnanost v České republice vzrostla, můžeme-li hovořit o vzrůstu v roce 2011, o 0,3 % na 5 067 tis. pracujících osob, což je možná docela zajímavé číslo.

Průměrná mzda reálně vzrostla o 0,3 %, přičemž v podnikatelské sféře vzrostla o 0,8 a v nepodnikatelské poklesla o 1,8. Tam se výrazně projevilo konsolidační úsilí vlády ve mzdových objemech ve státní sféře.

Státní rozpočet byl schválen zákonem jako schodkový s deficitem ve výši 135 mld., celkové příjmy byly rozpočtovány ve výši 1 044 mld. a výdaje v objemu 1 179 mld. Jistě si vzpomínáte, že když začala doléhat na Českou republiku krize finančních trhů, tentokrát bohužel vyvolaná nikoliv hypoteční krizí s epicentrem ve Spojených státech, ale krizí důvěry s epicentrem v eurozóně, kdy poprvé v historii Evropy se rizikovými aktivy začaly stávat státní dluhopisy, museli jsme vzhledem k předpokládanému nižšímu příjmu sáhnout k vázání veřejných rozpočtů ve výši zhruba 20 mld., abychom vykompenzovali předpokládaný výpadek. To se nám skutečně podařilo, nicméně vedle toho přišly další mandatorní výpadky, které vláda sice také z větší části eliminovala, ale ne už úplně. To znamená, že vykázaný schodek státního rozpočtu byl 142,8 mld. korun, tedy o 7,8 mld. vyšší, než bylo schváleno Poslaneckou sněmovnou.

Prosím, aby Poslanecká sněmovna přes drtivou kritiku, kterou předpokládám z řad opozice, nicméně přesto prosím, aby Poslanecká sněmovna zvážila skutečnost, že vedle výpadku příjmů způsobeného finanční krizí v Evropské unii, kterou vláda plně vykompenzovala vázáním výdajů na výdajové straně, se negativně do schodku promítlo další vis maior, které vláda ovlivnit nemohla, a sice vyšší příspěvky do rozpočtu

Evropské unie, které během rozpočtového roku byly přepočítávány, a oproti rozpočtovaným odvodům jsme museli odvést o 5 mld. korun víc, protože by se tomu nechce věřit, naše země stále bohatne a jako bohatší země musela přispět do Evropské unie o 5 mld. více.

Dále pak Ústavní soud, a tady to mohu jenom konstatovat, zrušil ustanovení o 50procentním zdanění 50procentního příspěvku, což byl výpadek 5,5 mld. korun, a definitivní ranou pak bylo pozastavení plateb z Evropské unie ve výši 12,8 mld. korun. 12,8 a 5,5 a 5 je dalších více než 20 mld. k výpadekům příjmů a to už nebylo v silách vlády vykompenzovat stoprocentně. Nicméně si dovoluji říct, že pokud oproti předpokladu byl výpadek příjmů nebo vyšší výdaje s odvodem do rozpočtu Evropské unie o více než 40 mld. náročnější, než předpokládal rozpočet na rok 2011, a vláda to zvládla tak, že těchto více než 40 mld. vykompenzovala způsobem, že státní rozpočet skončil deficitem nikoliv o 43 mld., ale o 7,8 mld. vyšším, než bylo schváleno Poslaneckou sněmovnou, pak to bylo maximum možného a toto úsilí bylo po zásluze českým daňovým poplatníkům zapláceno a odměněno na finančních trzích, protože toto konsolidační úsilí vlády se promítlo do velmi příznivého a levného profinancování správy českého státního dluhu.

Na jednu stranu jsem nucen, povinen jménem vlády Poslanecké sněmovně oznámit, že deficit státního rozpočtu byl překročen o 7,8 mld. více, než nařizoval zákon, na druhou stranu jsem hrdý na to, že nebyl překročen o 43 mld., jak by z logiky věci vyplývalo, ale pouze o 7,8, protože zbytek vláda zvládla sama svým úsilím. A posuďte sami, zda to je výrazná chyba, anebo výrazné úsilí. Ujišťuji vás, že důvěra, které se Česká republika těší na zahraničních trzích, říká to druhé, byl samozřejmě chápán, že opozice bude říkat to první, a těším se na její připomínky.

Na druhou stranu to, co je sledovaný údaj zejména, je celkový deficit veřejných rozpočtů, neboť státní rozpočet je sice mimořádně důležitý segment, ale pouze segment celé soustavy veřejných rozpočtů. A jestliže Česká republika svým daňovým poplatníkům i celému světu oznámila fiskální strategii ve výši 3,5 a celkový výsledek byl 3,1, pak rozhodně nemůžeme konsolidační úsilí veřejných rozpočtů za rok 2011 označit celkově jako neúspěšné.

To, co mě trápí, a to, s čím se naprosto ztotožňuji se závěrem NKÚ, je upozornění NKÚ, že růst mandatorních výdajů omezuje možnosti provádění udržitelné fiskální politiky na úrovni státního rozpočtu. Ano, tento negativní trend se promítá do našich veřejných rozpočtů, já s tím souhlasím, a proto ujišťuji Poslaneckou sněmovnu, že vláda nepoleví ve svém úsilí snižování podílu mandatorních výdajů na celkových výdajích státního rozpočtu. Jak to bude chtít opozice konzistentně sladit se svou kritikou, že na jednu stranu nebyl dodržen schodek státního rozpočtu, na druhou stra-

nu omezujeme mandatorní výdaje, to nevím, ale s tím si jistě opozice poradí. Já se těším na její vystoupení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Nyní, než požádám o slovo zpravodaje, uvedu, že rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výborů k tomuto materiálu. Usnesení rozpočtového výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 672/2. Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu projednal kontrolní výbor a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 672/1.

A nyní tedy dostává slovo zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Vladislav Vilímc, který zastoupí omluveného pana poslance Pavla Suchánka. Prosím, abyste nás informoval o jednání výboru a poté v podrobné rozpravě přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, vážená vlado, rozpočtový výbor projednal na společné schůzi se zpravodaji výborů usnesení jednotlivých výborů ke státnímu závěrečnému účtu a ve svém usnesení č. 288, které je součástí sněmovního tisku 672/2, konstatuje, že s výjimkou jednoho výboru, který nestihl projednat ve stanovené lhůtě přikázané okruhy státního závěrečného účtu, všechny ostatní výbory doporučily Poslanecké sněmovně schválit nebo vzít na vědomí všechny kapitoly, okruhy a závěrečné účty státních fondů.

Po projednání rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení, kterým bere na vědomí státní závěrečný účet České republiky za rok 2011, výsledky rozpočtového hospodaření územně samosprávných celků, stav státních finančních aktiv včetně příslušných informací a souhlasí s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2011 způsobem popsáním v návrhu usnesení.

Kompletní návrh usnesení bych pak přečetl, jak avizovala paní předsedkyně, v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.*

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Vladislavu Vilímcovi. Nyní dostane slovo zpravodaj výboru kontrolního pana poslanec Vladimír Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, kontrolní výbor se na své 24. schůzi dne 23. května tohoto roku zabýval stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu ČR za rok 2011 a vzal na vědomí toto stanovisko, ale zároveň upozorňuje na rizika metodiky výsledného salda příjmů a

výdajů, nedostatečné hodnocení hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti jednotlivých kapitol, aplikace nových účetních metod a budoucí výši deficitu může ovlivnit realizace nároků z nespotřebovaných výdajů minulých let, a to v částce 130 mld., garance odstraňování ekologických škod 198 mld., předfinancování prostředků z EU 115 mld. a upozorňuje také na riziko rostoucí dynamiky státního dluhu a snižování privatizačních příjmů. Také jsme požádali pana ministra financí o poskytnutí některých údajů ke konsolidaci. Vy toto usnesení máte jako sněmovní tisk 672/1a.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. O slovo se hlásí viceprezident Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslav Kala. Prosím.

Viceprezident Nejvyššího kontrolního úřadu Miroslav Kala: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu ČR je povinným dokumentem, který NKÚ předkládá podle § 5 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, každoročně Poslanecké sněmovně. Obsah státního závěrečného účtu je stanoven v § 29 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.

Podobně jako pan ministr vás nechci zahlcovat celou řadou informací, které máte v tisku 672, a proto mi dovoluji, abych se vyjádřil pouze k některým základním problémům, které NKÚ ve svém stanovisku vytyčil.

K základním údajům předloženého návrhu státního závěrečného účtu za rok 2011 patří informace, že vykazuje příjmy státního rozpočtu ve výši 1012,8 mld. Kč a výdaje ve výši 1155,5 mld. Kč. Celkový schodek státního rozpočtu za rok 2011 tak činí 142,8 mld. Kč. To vše podle údajů finančních výkazů.

V souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech obsahuje státní závěrečný účet údaje o výsledcích rozpočtového hospodaření minulého roku. NKÚ ovšem opakovaně upozorňuje na skutečnost, že tím je limitována vypovídací schopnost těchto údajů. Saldo příjmů a výdajů je stále používáno jako hlavní hodnotící kritérium výsledků hospodaření za uplynulý rok. Výsledné saldo však nepodává komplexní informaci o výsledku hospodaření. Pokud například příjmy pocházejí z prodeje majetku, vede to ke snížení deficitu a k optickému vylepšení hospodaření. Z hlediska skutečného hospodaření se ovšem jedná o neutrální operaci, kdy se pouze mění jedna forma majetku na druhou. Navíc pokud jsou pak následně tyto peněžní prostředky použity například na běžné výdaje, dochází ve skutečnosti ke snižování jmění státu. Je vhodné zdůraznit, že výsledné saldo hospodaření státního rozpočtu, které je navrženo k vypořádání, představuje rozdíl mezi příjmy a výdaji v třídění dle platné rozpočtové

skladby. Tyto příjmy i výdaje obsahují i položky, které mají finanční charakter, a neměly by tedy ovlivňovat výsledné saldo hospodaření.

NKÚ opakovaně upozorňuje na skutečnost, že pro možnost komplexního hodnocení hospodářské a finanční situace státu je nutné, aby státní závěrečný účet obsahoval údaje o všech vládních aktivech a závazcích. V této souvislosti bych rád připomenul, že od roku 2010 stanovuje zákon číslo 563/1991 Sb., o účetnictví, povinnost pro Ministerstvo financí sestavovat souhrnné účetní výkazy za ČR. Tyto výkazy by měly obsahovat údaje o všech vládních aktivech a závazcích. Dle názoru NKÚ by měly být jako povinný obsah zveřejňovány ve státním závěrečném účtu i tyto informace, a to včetně komentáře. Výkazy však za ČR nejsou zpracovávány a nebyly ani vydány prováděcí právní předpisy pro konsolidaci.

Další poznámka se týká závěrečných účtů jednotlivých kapitol. Při prověřování závěrečných účtů jednotlivých správců kapitol na soulad s právními předpisy byly identifikovány nedostatky, které jsou uvedeny ve stanovisku NKÚ. Kromě jiných je to i nedostatečné hodnocení hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládaných výdajů kapitoly. Z existujících 42 kapitol státního rozpočtu 16 správců kapitol tento bod nezpracovalo vůbec a 6 pouze částečně. Jednou z možných příčin dlouhodobé existence nedostatků v této oblasti může být i současný systém rozpočtování. Ten je založen více na zařizování položek než na přípravě jednotlivých politik. Rozpočty tak nepodávají dostatek informací o výsledcích, kterých má být dosaženo z veřejných prostředků. Specifické ukazatele ani průřezové ukazatele v jednotlivých rozpočtových kapitolách nejsou konstruovány tak jako výkonové cíle, a proto není možné následně srovnat skutečně dosažený výkon s výkonem zamýšleným.

V souvislosti se závěrečným účtem je nutné upozornit i na to, že v souladu s platnými právními předpisy závěrečné účty za rok 2011 neobsahují, a to je změna oproti roku 2010, agregované údaje účetních závěrek za jednotlivé kapitoly státního rozpočtu. Tím se dle názoru NKÚ snižuje vypovídací schopnost, včetně možnosti ověřit některé údaje uváděné v průvodní zprávě na vykazované skutečnosti. Veškerá účetní data jsou shromažďována v centrálním systému účetních informací státu.

Další poznámka. Při provádění kontrolních akcí prověřujících závěrečné účty jednotlivých kapitol státního rozpočtu NKÚ zjišťuje skutečnosti, které svědčí o nedostatecích v podkladech sloužících pro jejich zpracování, a to jak v oblasti účetnictví, tak v oblasti finančního výkaznictví. V podrobnostech zde odkazují na text předloženého stanoviska.

Dále bych ještě rád zdůraznil, že nezbytným předpokladem pro vytvoření podmínek pro efektivní zajištění správných, úplných a včasných informací o hospodářské situaci státu a jeho účetních jednotek je nastave-

ní vhodných účetních pravidel. Ani v roce 2011 tomu tak v některých oblastech nebylo a je to pravidelně předmětem kritiky NKÚ.

Závěrem bych rád řekl, že celkové výsledky hospodaření státního rozpočtu byly poznamenány mírným růstem a v některých částech roku stagnací české ekonomiky. Očekávané příjmy nebyly naplněny o 62,1 mld. Kč, i když oproti předchozímu roku vzrostly zejména vlivem legislativních opatření přijatých v předchozím roce v daňové oblasti o 12,4 mld. Kč. Nenaplnění příjmů bylo ovlivněno nižším než předpokládaným hospodářským růstem. Významný vliv na celkovou úroveň příjmů měl narůstající objem nedoplatků zejména u DPH, kde byl zaznamenán jejich nárůst v evidenci územních finančních orgánů o 11,2 mld. Kč v porovnání s rokem 2010. Vývoji příjmů se potom přizpůsobilo i čerpání výdajů a celkové rozpočtované výdaje byly čerpány na 95,5 %, nedočerpano tak zůstalo 54,5 mld. Kč.

Největší objem byl jako každoročně vynaložen v oblasti sociálních dávek. Na ty bylo čerpáno více než 441 mld. Kč, z toho na důchody připadlo 368 mld. Kč. Na příjmech z důchodového pojištění bylo ovšem vybráno pouze 328 mld. Kč a deficit na této položce činí 40 mld. Kč. Je to asi o 4,5 mld. Kč více než v roce 2010.

NKÚ opakovaně upozorňuje, že výdaje na dávky důchodového pojištění, které nejsou kryty příjmy z pojistného na důchodové pojištění, musí stát pokrývat z jiných zdrojů, což má významný vliv na celkový deficit státního rozpočtu.

Dalším možným rizikem ovlivňujícím výši deficitu, na který NKÚ opakovaně upozorňuje, je oblast nároků z nespotřebovaných výdajů. Jejich výše k 1. lednu 2012 dosáhla částky 129,9 mld. Kč.

Dalším varováním je rostoucí dynamika státního dluhu, který již není možné sanovat privatizačními příjmy.

Budoucím rizikem pro výdajovou stranu státního rozpočtu jsou garance na odstraňování ekologických škod vzniklých před privatizací a garance na nápravu ekologických škod způsobených těžbou nerostů, které dosáhly celkové výše 198,1 mld. Kč a jejichž úhrada je prováděna z dosažených privatizačních výnosů, jejichž úroveň se ovšem neustále snižuje.

Závěrem NKÚ konstatuje, že i přes některé nedostatky, které uvádíme v jednotlivých částech našeho stanoviska, má předložený vládní materiál dobrou vypovídací schopnost a Nejvyšší kontrolní úřad proti němu nemá vážnější výhrady.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane viceprezident. Já se zeptám, zda někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, sledoval jsem reakci sálu na to, když pan viceprezident tady jenom tak konstatoval, že Ministerstvo financí už dva roky porušuje zákon, a s vámi to ani nehnulo. Takže já bych vás chtěl upozornit – ve stanovisku na straně 34 je napsáno: "Od roku 2010 stanovuje zákon č. 563/1991 Sb. povinnost pro Ministerstvo financí sestavovat souhrnné účetní výkazy za Českou republiku. Výkazy za takový konsolidační celek nebyly dosud zpracovány a nebyly ani vydány prováděcí právní předpisy pro konsolidaci. Tyto výkazy by měly obsahovat údaje o všech vládních aktivech a závazcích a měly by být součástí informací o státním závěrečném účtu celkově i dle dílčích konsolidačních celků."

Díval jsem se do cílového projektu informačního systému státní pokladna. Tam bylo paragrafované znění konsolidační vyhlášky už v roce 2008 a ten cílový koncept se přijímal v roce 2009. Prostě taková konsolidační vyhláška byla připravena. Ptám se pana ministra: To ministerstvo opravdu ty dva roky zcela v klidu porušuje zákon, vůbec to panu ministrovi nevádí a nedělá nic pro to, aby uvedl do souladu činnost Ministerstva financí se zákonem? To je jedna věc, to je vůči panu ministrovi financí.

Druhá věc. Pan viceprezident tady konstatoval, že i závěrečné účty jednotlivých kapitol nejsou v pořádku. Úplně v závěru máte jen vybrané kapitoly a jejich nedostatky. Já mám tady tabulku, která ukazuje všechny kapitoly státního rozpočtu, kolik je tam nedostatků. To je ale mířeno do našich řad. Jak je možné, že v jednotlivých výborech Poslanecké sněmovny je vůbec projednáván závěrečný účet kapitoly, která nesplňuje parametry vyhlášky číslo 419/2001? Prostě tam chybějí tabulky, které podle vyhlášky mají být součástí státního závěrečného účtu, ty tabulky tam nejsou, nebo jednotlivé kapitoly, a Poslanecká sněmovna a její jednotlivé výbory prostě státní závěrečný účet schválí. Stává se ze schvalování závěrečného účtu opravdu jenom fraška.

A ještě třetí věc. Panu ministrovi financí: Já jsem tady interpeloval za svou poslaneckou kariéru už dvakrát pana premiéra, protože některé kapitoly státního rozpočtu neplní svou povinnost vyplývající zase z té vyhlášky, že po schválení jednotlivé kapitoly mají být státní závěrečné účty jednotlivých kapitol k dispozici občanům na webu. Neděje se tak u všech kapitol. A musím konstatovat, pane ministře, že se to neděje ani u Ministerstva financí. Ano, vy zveřejňujete závěrečný účet kapitoly 312 Ministerstvo financí. Včera jste zveřejnili kapitolu 398 Všeobecná pokladní správa, ale Ministerstvo financí je také správcem dvou dalších kapitol. Kdy zveřejníte kapitolu 396 Státní dluh a kapitolu 397 Operace státních finančních aktiv?

Děkuji za odpověď. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já jsem především rád, že se pan ministr financí dostavil na projednávání tohoto bodu, státního závěrečného účtu, do Poslanecké sněmovny. Já bych rád využil té příležitosti, kdy tady případně bude, abych se ho na některé věci zeptal.

První věc se týká překročení schodku státního rozpočtu v loňském roce. My jsme zatím skrze média informováni o tom, že vláda připravuje změnu Ústavy České republiky, která by měla přispět k větší rozpočtové odpovědnosti. My jsme jako sociální demokraté už v minulosti řekli, že jsme připraveni se podílet na takovéto debatě o změně Ústavy. To, na co bych se rád zeptal pana ministra financí, je, jestli Ministerstvo financí bude pamatovat i na takovéto případy, které jsme zažili v loňském roce, v roce 2011, to znamená, zda bude pamatovat na situace, kdy vláda sice nechá schválit státní rozpočet s určitým schodkem, ale pak není schopna ten schodek státního rozpočtu dodržet. My bohužel zatím v zákoně o státním rozpočtu nemáme pro takovou vládu žádnou sankci. Jedinou sankcí, která tady může existovat ze strany Poslanecké sněmovny proti porušení zákona o státním rozpočtu, je pouze sankce politická ve formě neschválení návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011. A já se domnívám, že překročení schváleného deficitu státního rozpočtu v loňském roce je dostatečný důvod pro to, abych navrhl státní závěrečný účet za rok 2011 neschválit. Ale bohužel, nemá to žádné další důsledky.

A tak se chci zeptat, jestli vláda v uvažované změně Ústavy, o které koneckonců hovoří i předseda vlády, že by měla posílit rozpočtovou odpovědnost, jestli bude vláda řešit tuto situaci. To je první otázka, na kterou bych se chtěl zeptat. Jestliže například vláda navrhuje v novele Ústavy, že by se měly snížit platy členů vlády, poslanců a senátorů, kteří budou hlasovat pro rozpočet s vysokým schodkem, tak já se domnívám, že by například bylo v pořádku, když vláda nesplní parametry zákona o státním rozpočtu, aby se této vládě také snížily platy, že by to byla adekvátní sankce za to, že vláda nebyla schopna dodržet rozpočtovou disciplínu. Myslím si, že to je věc, kterou by nepochybně Ministerstvo financí do té změny Ústavy mělo zapracovat, to znamená, aby tady byla jasná sankce pro vládu, která nesplní zákon o státním rozpočtu, tak jak ho nesplnila Nečasova vláda v loňském roce. To je první otázka.

Doufám, že pan ministr financí si ty otázky poznamenává, protože skutečně budu chtít, aby na ně v rámci rozpravy odpověděl.

Druhá otázka se týká vývoje státního rozpočtu v letošním roce. Pan ministr už tady popsal ono heroické úsilí, se kterým se loni vláda

vypořádávala s obrovským výpadkem prostředků, které si narozpočtovala z Evropské unie. Já to chci ocenit, protože pokud se vládě podařilo zredukovat problém v rozsahu cca 40 miliard korun jenom na 7 miliard korun, o které nakonec překročila schodek státního rozpočtu, tak je to vcelku dobrý výsledek, ale musíme si uvědomit, že loni ještě Evropská unie nezastavila proplácení faktur z České republiky. Proplácení faktur z České republiky zastavila Evropská unie na jaře letošního roku, a přitom Nečasova vláda pro letošní rok narozpočtovala do rozpočtu 100 miliard korun, to znamená ještě více peněz, než bylo rozpočtováno jako příjem z Evropské unie v loňském roce.

A moje druhá otázka, která směřuje k ministrovi financí, je také velmi jednoduchá a doufám, že si ji někde poznamená. Týká se situace letos. Jestliže loni bylo heroické úsilí a vláda musela stlačit 40 miliard na sedm, tak se ptám, jestli se vládě podaří letos stlačit těch očekávaných 100 miliard korun někam také alespoň k těm 7 miliardám, anebo jestli letos ten problém bude větší. My jsme zaznamenali vyjádření ministra pro místní rozvoj, který řekl, že očekává, že Brusel začne faktury proplácet v září. To ale znamená, že zbývá do konce roku už jenom zhruba nějakých 90 až 100 dnů na to, aby České republice bylo proplaceno oněch rozpočtovaných 100 miliard korun. Tak já myslím, že už dnes je zřejmé, že se to nestane, a bylo by dobře, kdyby ministr financí nás informoval o tom, jaké heroické úsilí bude muset vláda vynaložit v letošním roce, aby se neopakovalo to, co se stalo loni. To znamená, že bude překročen znovu i letos schodek státního rozpočtu.

Třetí otázka, kterou bych měl směřovat k ministrovi financí, se týká daňových příjmů. Už v loňském roce se vládě nedařilo naplnit rozpočtované daňové příjmy. Rozhodla se proto provést poměrně riskantní operaci se zvýšením daně z přidané hodnoty a od 1. ledna letošního roku se zvýšila snížená sazba DPH z 10 na 14 %. Byla to riskantní operace zejména proto, že vláda očekávala a narozpočtovala si vyšší příjmy z DPH, ačkoliv věděla, že reálné příjmy domácností budou spíše stagnovat, nebo klesat. To znamená, vláda postavila rozpočet na velmi odvážném předpokladu, že lidé, kteří budou mít menší platy a důchody, budou mít platy a důchody s menší kupní silou, budou schopni více nakupovat zboží, u kterého vláda zvedla DPH, a tudíž se do státního rozpočtu dostane o 15 % více na této dani než v roce 2011. A to upozorňuji, že už loni se výběr příliš nedařil.

Čili moje třetí otázka na ministra financí je tato: Jakým způsobem vláda bude reagovat na probíhající výpadek daňových příjmů v letošním roce, tak aby zabránila překročení schodku státního rozpočtu ve výši 105 miliard korun, který byl schválen Poslaneckou sněmovnou pro rok 2012?

To jsou tři velmi jednoduché otázky, které jsem si dovolil položit minist-

rovi financí. Znovu říkám, oceňuji, že se dostavil na projednávání tohoto bodu, byť v tuto chvíli v jednací síle není, a očekávám, že na tyto tři otázky bude schopen ještě před závěrečným hlasováním odpovědět. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li žádná, končím obecnou – pardon, omlouvám se vám, samozřejmě. Prosím.

Poslanec Jiří Petruš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, mám faktický dotaz, a sice v bilanci příjmů a výdajů státního rozpočtu v druhovém členění rozpočtové skladby ve výdajové části se uvádí v ukazateli odvody do rozpočtu Evropské unie podle daně z přidané hodnoty skutečnost v roce 2010 4 miliardy 618 milionů a nějaké drobné, skutečnost v roce 2011 5 miliard 98 milionů a nějaké drobné. Dále potom odvody do rozpočtu Evropské unie podle hrubého národního důchodu ze 27 miliard zhruba na 31 miliard.

Já bych se chtěl zeptat pana ministra, co vedlo ke zvýšení odvodů do rozpočtu EU u daně z přidané hodnoty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jiří Petruš. Ještě prosím o další případné přihlášky do všeobecné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Končím všeobecnou rozpravu.

Je zde prostor pro závěrečné slovo. Pan ministr. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ano. Děkuji. Chtěl bych především poděkovat všem gesčním výborům za projednání. Zaznamenal jsem, že v odborné diskusi v jednotlivých výborech připomínek bylo poměrně méně, v podstatně nebyly žádné. Samozřejmě na půdě Poslanecké sněmovně je možné vznést další.

Ke třem otázkám pana poslance Sobotky bych rád na tu první odpověděl tím, že chci poděkovat všem zástupcům politických stran ODS, TOP 09 a teď nevím, kdo tam byl z lidovců a z Věcí veřejných, ale v každém případě děkuji ČSSD a KSČM za podnětnou diskusi k přípravě finanční ústavy. Finanční ústavu jsme poslali do připomínkového řízení. Jsou tam samozřejmě i finanční sankce pro vládu i poslance za případné nedodržování fiskální disciplíny. Během diskuse v Poslanecké sněmovně můžeme libovolně doplnit, kdy mimořádně stojíme o konsenzus, protože stojíme o ústavní většinu. Takže tento návrh bude jistě podnětný a já ho rád podpořím.

Pane poslanče, vaše druhé dvě otázky jsou nad rámec projednávaného bodu. Na ty budu odpovídat, až příslušný bod bude zařazen na pro-

gram Poslanecké sněmovny. Jinak děkuji a prosím o schválení návrhu státního závěrečného účtu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je před námi ještě rozprava podrobná. Pan zpravodaj Ladislav Vilímcz vystoupí s návrhem usnesení.

Poslanec Vladislav Vilímcz: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, přečtu návrh usnesení tak, jak rozpočtový výbor doporučil Poslanecké sněmovně k přijetí.

Poslanecká sněmovna

I. bere na vědomí

1. státní závěrečný účet České republiky za rok 2011, který vykazuje příjmy 1 012 755 373,19 tis. Kč, výdaje 1 155 526 204,73 tis. Kč a celkový schodek 142 770 831,54 tis. Kč (podle údajů z finančních výkazů předložených správci kapitol),

2. výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti v České republice za rok 2011, které vykázalo příjmy 404 104 000 tis. Kč, výdaje 406 804 700 tis. Kč a schodek 2 700 700 tis. Kč,

3. stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2011 ve výši 331 329 703 tis. Kč a stav státních finančních pasív České republiky ve výši 1 564 295 725 tis. Kč včetně závazků z titulu nesplacené části upsaného kapitálu ve výši 64 921 848 tis. Kč,

4. informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2011 podle údajů uvedených v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu,

5. informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu,

6. informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu,

7. informaci o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vědenných na zvláštních účtech za rok 2011 (podle zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku), uvedenou v sešitu I návrhu státního závěrečného účtu;

II. souhlasí s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2011 financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy ve výši 139 378 098 tis. Kč,

přijatými dlouhodobými úvěry ve výši 5 938 462 tis. Kč,

a změnou stavů na účtech státních finančních aktiv zvýšením o 2 545 728 tis. Kč.

To je návrh usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh usnesení. Do podrobné rozpravy ještě se hlásil pan kolega Sobotka? Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Já bych si dovilil navrhnout alternativní usnesení pro případ, že by tento základní návrh usnesení nebyl Poslaneckou sněmovnou přijat. Navrhuji tedy, aby v takovémto případě Poslanecká sněmovna hlasovala o usnesení: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s návrhem státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011." To je tedy alternativní návrh usnesení.

Velmi stručně odůvodnění: Domnívám se, že vzhledem k tomu, že vláda nesplnila a nedodržela schválený deficit státního rozpočtu, je toto vlastně jediná možnost sankce, kterou může Poslanecká sněmovna vůči vládě vyjádřit právě tím, že neschválí návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2011.

A pokud jde o ony otázky, které jsem směřoval k panu ministrovi financí, já myslím, že zcela logicky souvisí s touto problematikou. Jestliže vidíme, že některé negativní trendy z loňského roku byly prolongovány do roku letošního a mají bohužel tendenci se ještě zesilovat, pak si myslím, že je logické, abychom položili i otázky tohoto typu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Mám plný respekt, pane poslanče, že spatřujete logiku ve svých otázkách k tomuto bodu. Je zřejmě našim dlouhodobým společným osudem, že každý vidíme logiku někde jinde.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále se do podrobné rozpravy nehlásí nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu.

Ještě před hlasováním sděluji omluvu paní poslankyně Anny Putnové, která se omlouvá dnes od 12 hodin, a to z pracovních důvodů.

Budeme hlasovat o dvou návrzích usnesení, které nám byly předloženy. Prvním návrhem je návrh, který je totožný s usnesením rozpočtového výboru číslo 288. Bylo nám předloženo jako sněmovní tisk 672/2 a pan zpravodaj Vladislav Vilímc tady v podrobné zprávě tento návrh uvedl. To bude první hlasování. Druhé hlasování bude o návrhu pana poslance Sobotky.

Zahajuji hlasování číslo 149. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak nám jej předložil zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Vladislav Vilímc. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 149. Přítomno 162, pro 81, proti 62. Tento návrh přijat nebyl, ale proběhne kontrola hlasování, takže vás prosím o chvilku zdrženlivosti.

Mám zde ještě žádost o odhlášení, tak vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili, a zeptám se, zda po této kontrole hlasování se někdo hlásí o slovo. Pan poslanec Jan Kubata se hlásí o slovo. A prosím bez pokřikování.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, omlouvám se. Na sjetině mám křížek, hlasoval jsem pro, zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování číslo 150. Zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo je pro přijetí námítky. Kdo je proti?

Hlasování číslo 150. Přítomno 153, pro 129, proti 6. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu usnesení, tak jak je přednesl pan zpravodaj Vladislav Vilímc.

Zahajuji hlasování číslo 151. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 151. Přítomno 157, pro 83, proti 71. Tento návrh byl přijat a v tom případě není hlasovatelný návrh pana kolegy Sobotky.

Končím tím projednávání bodu číslo 109, sněmovního tisku 672. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, děkuji také panu viceprezidentovi Nejvyššího kontrolního úřadu za účast při projednávání tohoto bodu.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

110.

Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2011 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 674/

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby tento materiál uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, Ministerstvu financí, ať se mu to líbí, nebo ne, vyplývá z § 14 zákona 526/1990 Sb., o cenách, povinnost provádět cenové

kontroly a každoročně do 30. dubna předložit Poslanecké sněmovně přehled o činnosti těchto cenových kontrol. Což jsme učinili a každý z vás má tu zprávu. Dovolte jenom, abych osvěžil vaši čtenářskou paměť, že zpráva shrnuje výsledky cenových kontrol prováděných všemi cenovými kontrolními orgány. A kontrolní jsou finanční ředitelství, Státní energetická inspekce, Energetický regulační úřad, Státní ústav pro kontrolu léčiv, Český telekomunikační úřad a pak tyto kontrolní pravomoci mají také kraje a obce. Těžiště cenových kontrol leží stále na finančních ředitelstvích. Mezi evidentně nejnáročnější a v tomhle případě se domnívám, že i smysluplné cenové kontrolní akce patří kontrola věcného usměrňování cen vody či služeb spojených s užíváním bytů. S organizací resortu Ministerstva financí provádějí cenovou kontrolu kromě finančních ředitelství ještě celní orgány, které se zaměřují na dodržování pevných cen cigaret.

Zpráva zahrnuje také výsledky mimořádného celostátního cenového šetření. To se týká nákupních a prodejních cen mléka, másla a sýrů v celé vertikále od maloobchodu až po prvovýrobce. Tyto kontroly provedla finanční ředitelství v jednotlivých krajích na podnět senátního výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Tady to nebylo z naší iniciativy, tady nás prostě o to Senát požádal a my jsme jako správní orgán poslušně vyhověli.

Ze strany krajů a obcí se věnuje cenové kontrole nejvýrazněji a dlouhodobě Magistrát hlavního města Prahy, kontrolní činnost ostatních krajů je nižší. Tady bych možná vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna je politický orgán, upozornil na onu zvláštní nepřímou úměru mezivztahu k zákonu o cenách: Směrem k pravici k tomuto zákonu poměrně odpor, levice ho podporuje. Evidentně nejpravicejší kraj uplatňuje zákon o cenách, až se z něj kouří, a všechny ostatní kraje, zejména ty superlevicové, na něj úplně kašlou. To je zajímavá informace. Nikoho k ničemu nenabádám, ale myslím, že tuto informaci byste měli slyšet.

Na cenových kontrolách se také výrazně podílela Státní energetická inspekce a Energetický regulační úřad. Ty se zaměřovaly na dodržování pravidel věcného usměrňování cen při výrobě a rozvodu tepelné energie a elektrické energie.

V oblasti telekomunikací cenovou kontrolu provádí Český telekomunikační úřad a rovněž se ve zprávě dočtete o jeho činnosti.

Dodržování regulace cen u léčiv a zdravotnických prostředků kontroluje Státní ústav pro kontrolu léčiv. Myslím, že stojí za zaznamenání, že v roce 2011 SÚKL dokončil rozsáhlý projekt pro metodickou podporu při výkonu cenové kontroly s cílem zintenzivnění cenových kontrol u léků a zdravotnických prostředků. Domnívám se, že v této komoditě je to zcela na místě a že by tento projekt měl mít vaši podporu.

Pak jsme samozřejmě prováděli takové kontroly, nad kterými doma tiše pláču do polštáře. Protože když už se rozhodla třeba vláda a Poslanecká sněmovna, že Česká republika bude realizovat tak úžasný projekt jako Mléko do škol, tak holt Ministerstvo financí je také povinno provádět cenovou kontrolu, zda ta mlíčka nepijí ti školáci příliš drahο. Takže jsme provedli 64 cenových kontrol u mléčných výrobků ve školách. Mohu vás uklidnit, všechny kontroly dopadly správně, nikde žádný školák není předražován. Nicméně představa, že na jednu stranu financujeme jednu hloupost, která se jmenuje Mléko do škol, a na druhou stranu daňový poplatník financuje hloupost na druhou, že ještě kontrolujeme, jestli to mléko není předražované, tak si myslím, že je to symbol takové agendy, která by měla být definitivně zrušena ze státní a veřejné správy České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Sněmovní tisk projednal kontrolní výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 674/1. Prosím nyní zpravodaje kontrolního výboru pana poslance Jiřího Štětiny, aby nás informoval o jednání výboru a potom v rámci podrobné rozpravy přednesl návrh usnesení. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Děkuji za slovo.

Kontrolní výbor na své 24. schůzi projednal tuto záležitost, kterou nám zde zcela vyčerpávajícím způsobem přednesl pan ministr, a přijal toto usnesení.

Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním výkladu náměstka ministra financí Ing. Tomáše Zídka, zpravodajské zprávě poslance Jiřího Štětiny a po rozpravě

1. bere na vědomí Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2011 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, sněmovní tisk 674;

2. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2011 a doporučuje přijetí".

3. Kontrolní výbor již požádal pana ministra financí písemně, aby do 22. 6. předložil kontrolnímu výboru kumulativní údaj o nevybraných pokutách.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Je do ní přihlášen pan poslanec Hulinský. Vy jste měl faktickou poznámku, ale dokud není zahájena rozprava, tak není k čemu. Teď je zahájena rozprava.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, já jsem se opravdu přihlásil s faktickou poznámkou, protože mě zaujala slova pana ministra financí, když hovořil v Praze o nejpravdivější koalici v rámci krajů. Chtěl bych říci, že v loňském roce jsem byl sociálním demokratem, jsem jím doposud, protože koalice v Praze za rok 2011 byla koalici sociální demokracie a ODS, kde jsem působil jako předseda finančního výboru, a nechci nijak přestoupit do jiné strany. To znamená, necítím, že by to v roce 2011 byla nejpravdivější koalice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já беру na vědomí a pokorně se omlouvám všem mazánkům i kolibříkům. (Veselost v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se zeptám, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Štětina, prosím. Stačí odkázat na usnesení, se kterým jste nás seznámil.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Já skutečně odkazuji na to, co jsem již přednesl v obecné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí.

Budeme tedy hlasovat o navrženém usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni a jak nám bylo předloženo v písemné podobě.

Zahajuji hlasování číslo 152. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 152, přítomno 156, pro 85, proti 14. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat.

Tím končíme projednávání bodu 110, sněmovního tisku 674.

Je před námi bod 111. Zahajuji jeho projednávání. Je to

**111.
Roční účetní závěrka a výroční zpráva
o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2011
/sněmovní tisk 675/**

Tento materiál uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci tímto předkládám výroční zprávu Státního fondu rozvoje bydlení a jeho účetní závěrku za rok 2011.

V dubnu loňského roku, kdy jsme mluvili o výroční zprávě státního fondu za předchozí rok, tak jsem v reakci na ty výsledky, které byly dosaženy, upozorňoval na to, že dojde k určitě významným změnám. Jsem velice rád, že v roce 2011 byl schválen dokument Koncepce bydlení do roku 2020, a to, že byla vlastně stanovena koncepce bytové politiky na další období, to současně považuji za jeden z velmi důležitých milníků v oblasti bydlení. V tuto chvíli dochází v rámci řešení otázky bydlení k řešení otázek pro ohrožené a znevýhodněné skupiny obyvatel a já jsem přesvědčen, že start těch nových pilotních projektů na Státním fondu rozvoje bydlení, zastřešených novou koncepcí, bude skutečně přispívat k větší dostupnosti, stabilitě a kvalitě bydlení v České republice.

Státní fond rozvoje bydlení hospodařil v roce 2011 s rozpočtem, který Poslanecká sněmovna usnesením č. 236 ze dne 15. prosince 2010 schválila, následně usneseními č. 499 z 16. května a č. 869 z 8. prosince dvakrát upravila. Rozpočtové příjmy fondu byly ve výši 1 065 000 000 Kč, tj. byly překročeny o 7 %. Rozpočtové výdaje ve výši 1 646 000 000 Kč naopak zůstaly o 5,5 % nedočerpané.

V minulém roce kromě standardně poskytovaných služeb a programů, jako byl např. program Panel či dotace na výstavbu sociálně nájemního bydlení, státní fond s novou koncepcí zahájil přechod od dotačních titulů k návratným revolvingovým formám podpory bydlení a v závěru roku byly uzavřeny první smlouvy na nízkoúročený dlouhodobý úvěr na výstavbu nových bytů.

V současné době Státní fond rozvoje bydlení prochází organizačními změnami, které jsou nezbytným předpokladem pro implementaci např. finančního nástroje JESSICA, a umožní se tak zapojení evropských peněz ze strukturálních fondů do podpory bydlení.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tento materiál projednal na své 25. schůzi a tento materiál byl projednán kladně. To je ode mě na úvod všechno, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Sněmovní tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 675/1. Zpravodajem tohoto výboru je pan poslanec Jan Babor. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru, a potom vás požádám, abyste v podrobné rozpravě přednesl návrh usnesení. Děkuji.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás jako zpravodaj seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jak už uvedl pan ministr, výbor tento sněmovní tisk, to je roční účetní závěrka a výroční zpráva za rok 2011 Státního fondu rozvoje bydlení, projednal na své 25. schůzi 23. května 2012. Po odůvodnění návrhu Ing. Miroslavem Kalousem, náměstkem ministra pro místní rozvoj, po mé zpravodajské zprávě a po rozpravě přijal následující usnesení: Doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 675 projednat a schválit. Zmocňuje mě, abych vás s tímto usnesením seznámil, a pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedkyni Poslanecké sněmovny. To se také stalo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu a ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Pan poslanec Polčák má slovo jako první.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, vážená předsedkyně, já nebudu dlouhý. Pouze bych chtěl pozitivně ocenit, že ve výroční zprávě Státního fondu rozvoje bydlení se projevila opatření, která provedlo ministerstvo právě i v konzultaci s výborem pro veřejnou správu v loňském roce, a chtěl bych za to ministerstvu poděkovat. Věřím, že ta prorůstová opatření právě v politice rozvoje bydlení budou pokračovat i v dalších letech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a omlouvám se paní poslankyni Halíkové, která se přihlásila do rozpravy. Prosím ji tedy, aby nyní vystoupila.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, opakovaně z tohoto místa při projednávání rozpočtu a následně roční závěrky a výroční zprávy Státního fondu rozvoje bydlení upozorňujeme na nedostatek finančních prostředků pro financování programů z tohoto fondu. V loňském roce, jak už tady zmínil pan ministr, dosáhl fond příjmů ve výši 1 mld. 140 mil. a bylo to o 7 % více, než počítal schválený rozpočet. Stalo se tak vzhledem k předčasnému splacení několika úvěrů. Skutečné výdaje fondu činily 1 mld. 554 mil. Záporné saldo

bylo financováno změnou stavu finančních prostředků na bankovních účtech.

Chtěla bych při této příležitosti říci, že po mém nástupu v roce 2010 vláda zastavila přijímání žádostí do programu Nový panel, který je nejoblíbenější ze všech programů, které jsou z tohoto fondu financovány, a tím byly vlastně negativně ovlivněny jak modernizace, tak i rekonstrukce domů. Pan ministr Jankovský pak slíbil, že bude alespoň v menší míře tento program obnoven. Následně vláda v květnu loňského roku a potom i Poslanecká sněmovna schválily změnu rozpočtu, podle níž loni mohly být uzavřeny nové smlouvy a poskytnutí podpory v objemu 1 mld. korun, které znamenalo ve skutečnosti zvýšení výdajů, nebo umožnilo zvýšení výdajů fondu o 84 mil. Velkým problémem ale byl a je limit výdajů na již uzavřené smlouvy v tomto programu, který byl ve výši 666 mil., kterou stanovilo ministerstvo financí. Závazky fondu však byly o 240 mil. vyšší, takže se podruhé musela schvalovat změna rozpočtu.

Na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj v květnu letošního roku jsme na tento problém upozornili, široce o něm diskutovali a konstatovali jsme, že výdajové limity jsou nastavovány pod úrovní starých závazků, ale Státní fond rozvoje bydlení přitom má na účtech prostředky na jejich splnění. Státní fond rozvoje bydlení, jak jsme o tom v Poslanecké sněmovně hovořili naposledy včera při projednávání sněmovního tisku 638, nyní bude přecházet, pokud to schválíme a dáme tomu zelenou, na jiný způsob činnosti, kdy vlastně dotace budou postupně nahrazovány nízkouročenými úvěry.

Přes problémy, o kterých jsem hovořila, se domnívám, že je možné, a osobně podporuji, schválení roční účetní závěrky a výroční zprávy fondu za loňský rok. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Halíkové. Pan kolega Polčák – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Já nechci zdržovat, vážená paní předsedkyně. Jakkoli si vážím své předřečnice, tak je třeba říci – a nezpochybňuji žádné z čísel, která zde uváděla –, že na začátku loňského účetního roku vypadal ten fond z hlediska příjmů daleko hůře. A myslím, že právě činnost pana ministra, a my jsme i ve výboru skutečně to ocenili, byl vlastně tento rozpočet doplňován. Takže si myslím, že je třeba ocenit i na plénu, že k tomuto doplnění prostředků do fondu rozvoje bydlení došlo. Skutečně nezpochybňuji žádné z čísel, která zde uváděla paní kolegyně, ale myslím, že je třeba tady říci na plná ústa, že vývoj Státního fondu rozvoje bydlení by byl horší, kdyby nedošlo k těm změnám, které i my jsme odsouhlasovali. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan zpravodaj Jan Babor má slovo. Prosím.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dovolu, abych vás seznámil s návrhem k roční účetní závěrce a výroční zprávě o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2011: "Poslanecká sněmovna schvaluje roční účetní závěrku a výroční zprávu o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2011."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji za tento návrh. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o tomto návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 153. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 153 přítomno 155, pro 129, proti 2. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 111, sněmovní tisk 675. Děkuji panu zpravodaji, děkuji též panu ministru.

Oznamuji omluvu z dnešního odpoledního jednání. Od 14.30 hodin se omlouvá ministr vnitra Jan Kubice z důvodu naléhavých pracovních povinností.

Budeme projednávat bod číslo 112. Je to

**112.
Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady
Technologické agentury ČR
/sněmovní dokument 2321/**

Tento materiál vám byl doručen jako sněmovní dokument 2321, který obsahuje usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu číslo 99 ze dne 16. května 2012. Prosím o slovo zpravodaje výboru pana poslance Ladislava Jirků, aby nás informoval o jednání výboru a potom v podrobné rozpravě navrhl návrh usnesení.

Poslanec Ladislav Jirků: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové,

výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu se na své 22. schůzi 16. května vyjádřil ke stanovení výše odměn členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky s tím, že během jednání a po něm konstatoval, že předložené podklady, které vedly k tomuto stanovení výše odměn, tedy především výroční zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury ČR, jsou velice kvalitní. Je třeba je ocenit, protože v porovnání s některými ostatními materiály tohoto typu jsou skutečně přehledné, dobře strukturované a odpovídají na řadu případných dotazů.

Usnesení tedy v podrobné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji obecnou rozpravu. Přihlášku do ní nemám a nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím o návrh usnesení pana zpravodaje poslance Ladislava Jirků.

Poslanec Ladislav Jirků: Tak tedy ještě jednou. Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 22. schůze dne 16. května 2012 ke stanovení výše odměn členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky. Výbor po odůvodnění doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala toto usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví dle § 36a odst. 8 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje, v platném znění, výši odměn členům Kontrolní rady Technologické agentury dle přílohy a pověřuje zpravodaje výboru Ladislava Jirků, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Jsme v podrobné rozpravě. Prosím ještě o případný další návrh do podrobné rozpravy. Pokud není, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo předloženo písemně a bylo také předneseno v rámci podrobné rozpravy.

Zahajuji hlasování číslo 154. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 154, přítomno 155, pro 110, proti 7. Tento návrh usnesení jsme tedy přijali. Tím jsme projednali bod 112, sněmovní dokument 2321.

Jsme u bodu

113.

**Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále
Poslanecké sněmovny**

Na lavice vám byl rozdán písemný podklad. Prosím předsedkyni klubu Věcí veřejných paní poslankyni Kateřinu Klasnovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji. Já bych chtěla poprosit Sněmovnu, a-bychom tento bod přerušili do příštího týdne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde návrh na přerušení do příštího týdne. To znamená do úterý, nebo do středy příštího týdne?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Já jsem řekla do příštího týdne, protože zatím mám avízo, že je možné, že Poslanecká sněmovna bude jednat příští týden trošičku nestandardně. Takže já bych prosila, jestli to je možné – nevím, které jednací dny budeme jednat a hlasovat. Nebo jestli potřebujete nutně den, tak do středy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bude lepší, když to upřesníte.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Tak bych poprosila do středy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 155. Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu do středy příštího týdne. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 155, přítomno 155, pro 107, proti 7. Návrh byl přijat. Bod 113 přerušuji do středy příštího týdne.

Budeme se věnovat bodu

16.

**Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 594/ - druhé čtení**

Prosím o úvod paní poslankyni Miladu Emmerovou.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, dovoluji mi, abych vás seznámila pouze rámcově s předkládaným návrhem, který projednal výbor pro sociální politiku. (V sále je rušno.)

Předložený návrh má za cíl snížit katastrofální dopady kombinace sjednocení sazeb DPH a sociální reformy pro rodiče předškolního věku po dovršení čtvrtého roku života, kdy zaniká nárok na současné pobírání příspěvku na péči a rodičovského příspěvku. V tomto období je ve většině případů nadále potřebná celodenní péče rodičů včetně provádění náročných rehabilitačních cvičení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně, já vás nechci přerušovat, ale přece jenom, dámy a pánové, Sněmovna řádně jedná. Věnujeme se právě otevřenému bodu, bodu 16. Kdo nechce jeho projednávání sledovat, ať opustí jednací sál. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Je třeba tedy sdružit pobírání rodičovského příspěvku a příspěvku na péči a případně některé další změny, které jsme částečně projednali na výboru a částečně budou předloženy dnes v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 594/2. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím, máte slovo, paní kolegyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Děkuji, paní předsedkyně. Sněmovní tisk 594 byl projednán na výboru pro sociální politiku. Všichni jste se mohli seznámit s jeho zněním a je komplexním pozměňovacím návrhem tohoto

tisku. Ráda bych tímto požádala Sněmovnu o souhlas s tím, aby komplexní pozměňovací návrh byl základem, ke kterému se budou následně podávat další pozměňovací návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to byla zpravodajka. Nyní zahajují obecnou rozpravu. Na začátku podrobné budeme hlasovat o vašem návrhu, aby byl vzat komplexní pozměňovací návrh. Teď jsme v rozpravě obecné. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu a zahajují rozpravu podrobnou.

Nejprve tedy budeme hlasovat o tom, aby za základ pro podávání pozměňovacích návrhů byl vzat komplexní pozměňovací návrh, tak jak zdůvodnila paní zpravodajka Lenka Kohoutová.

Zahajují hlasování číslo 156. Kdo souhlasí s tímto postupem, aby za základ byl vzat tento komplexní pozměňovací návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 156, přítomno 153, pro 114, proti 2. S tímto Sněmovna vyslovila souhlas.

A já se v podrobné rozpravě ptám, kdo se hlásí. Pan kolega Jaroslav Eček, prosím.

Poslanec Jaroslav Eček: Děkuji za slovo. Já bych se pouze rád přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 2628. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu poslanci. Paní kolegyně Emmerová.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, chtěla bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu s dnešním datem 14. června 2012, kde jsou uvedeny navrhované změny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v informačním systému veden pod č. 2567. Týká se příspěvku na mobilitu.

Já bych jen velmi stručně tento pozměňovací návrh odůvodnil. V současné době je situace taková, že příspěvek na mobilitu není přiznáván osobám, které jsou v pobytových zařízeních. V komplexním pozměňovacím

návrhu výboru pro sociální politiku se tato věc částečně mění a je navrženo, že z důvodů hodných zvláštního zřetele mohou i osoby v pobytových zařízeních pobírat příspěvek na mobilitu. Já se domnívám, že není žádný důvod rozlišovat mezi zdravotně postiženými, kteří pobývají v pobytových zařízeních, a těmi, a kteří tráví svůj život jinde. Podstatné je to, jestli splňují ta kritéria své imobility, a v podstatě tohle oni přiznávají v čestném prohlášení.

Já tedy navrhuji, aby příspěvek na mobilitu byl upraven takovým způsobem, aby nebyly diskriminovány osoby, které jsou v pobytových zařízeních. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, teď jsem viděla pana ministra Drábka, poté paní poslankyně Emmerová.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád přihlásil ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který je veden pod č. 2725 a který řeší oblast odstraňování tvrdosti, respektive přechodné ustanovení v odstraňování tvrdosti.

Do 31. prosince loňského roku bylo odstraňování tvrdosti v kompetenci ministra práce a sociálních věcí. Od 1. ledna 2012 je tato kompetence přenesena na úřady práce, nicméně přechodným ustanovením nebyla vyřešena otázka možnosti odstranění tvrdosti u rozhodnutí podaných, u rozhodnutí vyřízených a rozhodnutých do konce roku 2011, ale žádostí o odstranění tvrdosti podaných po 1. lednu 2012. Tento drobný pozměňovací návrh tuto kompetenci řeší tak, že i po 1. lednu 2012 může ministr práce a sociálních věcí odstranit tvrdost u rozhodnutí učiněných do 31. 12. 2011. Prosím tedy o pochopení v této oblasti. Nikterak si nechci uzurpovat další práva, ale je tam několik desítek žádostí, například typicky u vodičů psa, který bez zavinění majitele uhynul, kde je potřeba tu tvrdost odstranit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Emmerová. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Já se omlouvám. Ještě bych upřesnila, protože teď jsem dostala na stůl sněmovní dokument 2724, což je číslo pozměňovacího návrhu, ke kterému jsem se přihlásila. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Ptám se na přihlášky ještě do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končím projednávání

bodů 16, sněmovního tisku 594 ve druhém čtení. Děkuji všem, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu.

Sdělují omluvy. Dnes se z odpoledního jednání od 13 hodin omlouvá pan poslanec Jaroslav Škárka a také paní ministryně Alena Hanáková. Končím dopolední část našeho jednání.

Odpoledne Sněmovna zahájí své jednání ve 14.30 hodin, kdy se uskuteční ústní interpelace na předsedu vlády, a to do 16 hodin. Od 16 hodin budou do 18 hodin probíhat interpelace na členy vlády. To je mé upozornění.

Ještě pan kolega Benda.

Poslanec Marek Benda: Jenom bych poprosil členy ústavněprávního výboru teď ke krátké schůzce u klavíru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže končím dopolední část našeho jednání.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dalším bodem našeho pořadu jsou

115. Ústní interpelace

Interpelace jsou určeny předsedovi vlády České republiky a poté ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace, jak jsem řekla, nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 hodin do 16 hodin, na ostatní členy vlády je potom vymezen čas od 16 hodin do 18 hodin.

Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do la-
vic. Já jenom připomenu, že platí omluvy, které byly přečteny z dnešního jednání dnes dopoledne. Týkají se členů vlády. To je pro interpelující poslance, aby věděli, kdo z ministrů je nebo není omluven. Omluveni jsou Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Kamil Jankovský, Miroslav Kalousek, Martin Kuba, Karel Schwarzenberg, ministr Kubice a ministryně Hanáková. Tolik k omluvám.

Nyní už dávám slovo panu poslanci Petru Hulinskému. Byl vylosován na prvním místě a přednáší ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase, a to ve věci čerpání fondů Evropské unie. Prosím, slovo má pan poslanec Petr Hulinský.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, pane premiére. Vláda na svém zasedání 6. června vzala na vědomí materiál Ministerstva pro místní rozvoj s názvem Podklad pro přípravu dohody o partnerství na programové období 2010 až 2012, vymezení operačních programů a další postup při přípravě České republiky pro efektivní čerpání evropských fondů. Ačkoliv se jedná o naprosto zásadní materiál k budoucnosti fondů Evropské unie v České republice a jejich využívání pro rozvoj naší země, byl materiál poskytnut vládě pouze pro informaci a následně vzat pouze na vědomí, nikoliv schválen, s tím, že na jeho finální podobě se bude ještě pracovat. Z tohoto materiálu je navíc zřejmé několik věcí. Naprostá nekoordinace prací na tomto materiálu s kraji, kdy i ve variantních podobách se nepočítá s dnešními regionálními operačními programy v gesci krajů, což je naopak velmi striktní stanovisko Asociace krajů České republiky. Velké zpoždění přípravných prací proti harmonogramu, který byl předložen Evropské komisi.

Mé otázky na vás, pane premiére, jsou proto tyto: Jaký bude nyní proces schvalování tohoto materiálu? Kdy bude materiál poskytnut krajům jako standardním připomínkovým místům? Je s konečnou platností vyloučen model samostatných regionálních operačních programů v gesci krajů? A počítá vláda v krátké době s tím, že představí svůj pohled na podobu operačních programů pro programovací období 2014–2020 na půdě Poslanecké sněmovny, například formou samostatného bodu v podobě informace premiéra o stavu příprav?

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Nyní má slovo předseda vláda Petr Nečas. Prosím, pane premiére, o odpověď na tuto první interpelaci.

Ještě sdělím, že mi byly doručeny dvě omluvy. Pan poslanec Jiří Krátký se omlouvá dnes z odpoledního jednání, pan poslanec Miroslav Petráň dnes od 14 hodin do konce dnešního jednání.

Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já chci v prvé řadě zdůraznit, že materiál, o kterém mluvil pan poslanec Hulinský, je pracovní materiál, živý materiál, není to žádné rozhodnutí vlády, není to dokonce ani materiál, který

by předkládalo jako svůj výsledný názor Ministerstvo pro místní rozvoj.

Vláda diskutovala strukturu operačních programů pro nové programovací období především na základě toho, že již dříve byla ustavena pracovní skupina pro kohezní politiku vytvořená pouze z některých ministerstev, to znamená z těch ministerstev, která spravují v současném programovacím období jednotlivé operační programy a mají je jako řídicí orgán na starosti. Pracuje jak na ministerské, tak na pracovní úrovni. To znamená, že v tuto chvíli jsou tyto věci podrobeny diskusi.

Já chci říci, že v prvé řadě musíme vzít v potaz i zkušenosti z tohoto programovacího období. Debata je vedena ve dvou klíčových okruzích. První je způsob řízení těchto operačních programů a peněz ze strukturálních fondů, protože musíme znovu probrat všechny pozitivní i negativní zkušenosti z tohoto programovacího období, to znamená včetně věcí, které souvisí například s umístěním NOK, čili národního koordinačního orgánu, jeho pravomoci, musíme probrat všechny věci, které se týkají systému auditu, kontroly a řízení těchto programů, a potom také samozřejmě struktury operačních programů.

Již mnohokrát tady v průběhu diskuse bylo prezentováno, že se jednoznačně ukazuje, že struktura více než dvaceti operačních programů v zemi naší velikosti s její administrativní kapacitou je poměrně komplikovaná z hlediska kontroly řízení a auditu. To znamená, že snahou vlády je razantní snížení počtu operačních programů, aby se jejich počet pohyboval někde okolo čísla pět. Z tohoto pohledu nás debata ještě čeká, protože – teď budu velmi otevřený – samozřejmě řídicí orgány, všechny stávající, které jsou složeny částečně z politiků, ať již kolektivní orgány typu jednotlivých regionálních rad u jednotlivých regionálních operačních programů, nebo i u monokratických institucí typu jednotlivých ministerstev, jsou také složeny z velkého množství úředníků, kteří tyto věci mají na starosti jak na ministerstvech, která jsou řídicími orgány, tak na ministerstvech, která jsou zprostředkujícími orgány, tak i v krajích, resp. v úřadech jednotlivých regionálních operačních programů.

Tam je samozřejmě maximální zájem o to, aby se struktura co nejméně lišila od současné, protože to představuje za prvé samozřejmý vliv spočívající ve směřování finančních toků, ale pak také pracovní místa. To znamená, kdybychom to ponechali samovolnému vývoji, tak by to s vysokou pravděpodobností dospělo do stavu, kdy sice v novém programovacím období bude dejme tomu jiný systém auditu oproti současnosti, to znamená, bude centralizovaný, tedy překlopený do podoby, ve které ho chceme vidět nejspíše od začátku příštího roku, zůstane zřejmě stejný systém centrálního řízení včetně národního orgánu koordinace a počet operačních programů, kdybychom to ponechali samovolnému vývoji, se razantně sníží, mým odhadem asi o tři. Já si myslím, že to nemůžeme po-

nechat tomuto vývoji. To znamená, že potřebujeme znovu definovat celý systém řízení včetně postavení národního koordinačního orgánu. Je otázkou, zda uspořádání, kdy národní koordinační orgán je umístěn pouze na jednom řadovém ministerstvu, kde i ministr je pouze jedním z mnoha členů vlády, je ten efektivní způsob, a pak samozřejmě redukování počtů jednotlivých operačních programů.

Co se týče regionálních operačních programů, musím říci, že tak jako se bude razantně redukovat počet těch celostátních programů, tak se musí razantně redukovat i počet regionálních operačních programů.

Já bych chtěl připomenout, že po vstupu do Evropské unie v tom prvním částečném programovacím období 2004 až 2006 působil takzvaný SROP, Společný regionální operační program, a nikdo to nijak úkorně necítil.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády. Zeptám se pana poslance Hulinského, zda chce položit doplňující otázku. Nechce.

Tím se tedy dostáváme k interpelaci druhé. Vznáší ji pan poslanec Jiří Paroubek na předsedu vlády Petra Nečase ve věci situace na Nejvyšším státním zastupitelství. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, tento týden v pondělí přinesl týdeník Euro článek s názvem Kdo praskl korunního svědka, z něhož vyplývá velmi závažné obvinění, totiž že jméno klíčového svědka v kauze nákupu transportérů Pandur zřejmě uniklo přes náměstka nejvyššího státního zástupce Igora Stříže, a že dokonce nemá jít o první takový únik informací.

Zjištění pochází z úředního záznamu, který byl vyhodnocen jako závažný, oznamovatel není řadovým policistou, a byl proto postoupen v srpnu 2011 zástupci ředitele Inspekce Policie České republiky Brunclíkovi. Podle mých informací se pak tento záznam spolu s dalšími dokumenty ze spisu dostal do rukou nepovolaným osobám, když měl být zanechán v jistém restauračním zařízení příslušníkem inspekce, který zde měl mít schůzku s novinářem Mladé fronty Jankem Kroupou. Nálezci pak část ztraceného spisu inspekce měli předat policejnímu prezidentovi, který měl celou věc opět postoupit inspekci. A výsledek? Podle mých informací se ani obsah záznamu ani popsané nestandardní okolnosti nikdy nevyšetřily. Pan náměstek Stříž dokonce nebyl v dané věci ani vyslechnut.

Vzhledem k závažnosti jak obsahu, tak i okolností, ale i s ohledem na rozrůstající se praxi úniků informací z trestního řízení vás, vážený pane premiére, žádám o informaci k této věci v rámci kompetencí, které máte k dispozici. Legitimitu tohoto kroku opírám jak o fakt, že se podezření týká nejvy-

ššího vedení státního zastupitelství, i o zmíněné pochybnosti, které provázely prověřování tohoto velmi závažného podezření.

Vážený pane premiére, já chápu, že jste nemohl vědět, jaký je obsah mé interpelace, proto samozřejmě nebudu trvat na vaší okamžité kvalifikované odpovědi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím pana předsedu vlády o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl poděkovat panu poslanci Paroubkovi za korektní přístup, protože jsem samozřejmě nemohl bezprostředně vědět, na co konkrétně se ptá. Nicméně když mě interpeloval minulý týden na konkrétní věci, které se týkaly Nejvyššího státního zastupitelství, tak jsem tady řekl, že tu odpověď obstarám, takže já ji tady mám k dispozici. Na ty dotazy budu stejným způsobem reagovat i teď.

Mohu pouze říci, že s panem poslancem Paroubkem jednoznačně sdílím jeho názor na nepřijatelnost, absolutní nepřijatelnost, řízených úniků z různých vyšetřovacích spisů a materiálů. Je to obrovský nešvar, který je nepřijatelný, nešvar, který podle mého názoru musíme omezovat a pokud možno ho jednoznačně zarazit.

Mimochodem, než jsem šel na interpelace, tak jsem sledoval na CNN a BBC probíhající výslech britského premiéra Davida Camerona před vyšetřovací komisí, která projednávala právě styky mezi politiky a novináři, kde jedním z klíčových problémů, který se v rámci této vyšetřovací komise řeší, jsou právě úniky důvěrných informací včetně toho, že novináři platili například britským policistům za konkrétní informace, a dnes tito novináři i ti policisté sedí za korupci. Jak je možné, že v naší zemi poměrně prokazatelně některá média platí například policistům či příslušníkům dalších bezpečnostních složek za předání důvěrných materiálů a není to posuzováno jako korupce? Já si myslím, že to je nesmírně závažná věc, protože zpravidla tyto úniky jsou úniky, které jsou vedeny sofistikovaně, jsou zpravidla velmi účelové, jsou to velmi často pouze části spisů, které jsou vypreparovány a vytrženy třeba z celkového kontextu a mohou skutečně v případě účelového využití například některým médiem naprosto cíleně a řekl bych chirurgicky likvidovat konkrétní lidi a jejich pověst možná na desítky let.

Opět čirou shodou okolností, než jsem se díval na tu CNN a BBC, probíhalo jednání výboru pro bezpečnost, který projednával návrh vlády na jmenování nového, definitivního ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, kde i tato věc byla projednávána, a nový ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů pan plukovník Bílek má ode mě

jednoznačné zadání velmi nekompromisně a tvrdě u bezpečnostních sborů vyšetřovat a postihovat jakékoliv úniky materiálů ze spisů. Myslím si, že právě nedávný případ zveřejnění fotografií, které unikly z databáze Vězeňské služby, a poměrně razantní a rychlý zásah Generální inspekce bezpečnostních sborů, který odhalil pravděpodobné pachatele, je důkazem, že v tomto Generální inspekce bezpečnostních sborů hodlá konat velmi čitelně a razantně. Já skutečně považuji tyto úniky za nepřijatelné a všechny věci, o kterých tady mluvil pan poslanec Paroubek, nepochybuji, že jsou šetřeny Generální inspekcí bezpečnostních sborů. Samozřejmě bližší informace opatřím opět dodatečně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan poslanec Paroubek může vznést doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Budu velmi stručný. Já si nepamatuji, vážený pane premiére, kdy my dva jsme se shodli v pohledu na jednu věc, jako se shodujeme v tomto. Já jsem tomu opravdu rád, protože úniky informací ze živých spisů otravují politickou kulturu v této zemi, a nejen politickou kulturu, obecně v této zemi. A pokud se vláda a příslušné složky, které mají k tomu kompetenci, vydají tím směrem, jak jste naznačil, tak to samozřejmě jenom podpořím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda má ještě možnost reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já pana Paroubka zklamal. Já si vzpomenu ještě na několik případů, kdy jsme se shodli, takže to nebyl jenom tento případ. Doufám, že to nebude pan poslanec Paroubek brát jako kompromitující informaci.

Nicméně musím říci, že je to skutečností, a opět bych to uvedl také na velmi konkrétním a krátkém příkladu v podstatě z těchto dnů, kdy byl opět únik informací do médií o žádosti o vydání poslankyně Parlamentu České republiky. Přestože paní předsedkyně Poslanecké sněmovny nebyla sdělena ani informace, o koho se jedná, přesto jsme si mohli v podstatě ve středu v dopoledních hodinách opět na internetovém médiu, podepsaném nikoliv překvapivým jménem konkrétního žurnalisty nebo žurnalistky, přečíst tuto informaci, která v té době v médiích neměla co dělat, a myslím si, že příslušný policejní útvar a jeho ředitel má co vysvětlovat. Protože, já to znovu opakuji, považuji tento způsob selektivních úniků přes privilegované novináře – protože jsou to pořád titíž, pořád titíž novináři, to je pořád ten samý soubor zhruba pěti jmen –

za absolutně nepřijatelný a za věc, která může vést skutečně k výrazné manipulaci veřejným míněním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Tímto jsme projednali druhou interpelaci. Třetí interpelaci vznáší pan poslanec Radim Jirout na předsedu vlády ve věci podpory růstu v Evropské unii. Prosím pana poslance Radima Jirouta.

Poslanec Radim Jirout: Vážený pane premiére, krize v některých zemích Evropské unie a především eurozóny trvá již poměrně dlouhou dobu a dopady například v podobě nižšího růstu či omezeného exportu do krizí stížených zemí pociťuje i naše ekonomika. Hlavním problémem nejsou jen dluhy, ale především nízký růst evropských ekonomik, což má za následek to, že státy nemají dostatek daňových příjmů, takže nelze dluhy snadno splácet. Pochopitelná je tedy snaha státu obnovit ekonomický růst. Návrhy na řešení se však liší. Z Evropy přichází řada protichůdných a nejasných návrhů a způsobů na řešení tohoto problému. Četnost summitů je nyní velmi vysoká, přesto je například Řecko stále napojené na finanční pomoc ostatních států bez zřejmého horizontu, kdy bude růst obnoven, pokud bude vůbec. Problematické je i to, že předchozí francouzsko-německý tandem Sarkozy–Merkelová měl na řešení krize podobný názor, který tím pádem mohl být snadněji prosazován. Nově zvolený francouzský prezident Hollande, chce státem financovaná prorůstová opatření, chce revizi fiskálního paktu, což Merkelová zásadně odmítá. Zcela odlišné recepty nabízejí i další evropské politiky včetně mezinárodních institucí.

Teď můj dotaz. Chtěl bych se zeptat, pane premiére, zda lze najít nějaký převládající směr směrem k Unii, který by řešil podporu růstu v Evropské unii. Z úst evropských politiků přichází řada protichůdných názorů, u nichž se zatím nenašel ještě žádný kompromis. Lze tyto strategie nějak rozčlenit a zařadit do kontextu, ze kterého by se dalo vyčíst, který postup je správný?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jiroutovi. Nyní je tedy prostor pro odpověď předsedy vlády. Prosím tedy pana předsedu o slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, tyto strategie lze rozčlenit podle ekonomické a politické situace v konkrétních zemích a je zároveň nutné chápat řadu souvislostí.

Nejdříve je potřeba rozumět situaci v zemích nejvíce zasažených dluhovou krizí. Zde můžeme již více než rok pozorovat intenzivní snahu o

úspory. Některé země jsou v tomto snažení úspěšné, jiné méně. Radikální škrty zvedly vlnu protestů, politici jsou obviňováni z toho, že zavinili zastavení ekonomického růstu. Víme ale, jak by se jejich ekonomika vyvíjela, jak by rostla, kdyby škrty nebyly prosazeny? Je poměrně logické se domnívat, že důsledky neřešení dluhů by byly daleko horší. Exponenciální nárůst výnosů státních dluhopisů by jistě přinesl bankroty několika států. Chci jenom připomenout, že i čerstvé informace, které se týkají např. Španělska, ukazují, že úroky státních obligací přesáhly onu kritickou a magickou hranici 7 %. Země jako Itálie, Portugalsko a Španělsko se hrozí úroků kolem těch 6 až 7 %. Je to sice kritická mez, ale jak vidno, jejich státy i ekonomika stále fungují. Kdyby neprováděly konsolidaci, patrně by eurozóna řešila krizi o několik řádů horší. Například u Řecka je vidět, že horní hranice tohoto úroku je téměř neomezená. Může být i v desítkách procent. Právě tomu škrty v ostatních zemích zabránily.

Souběžně v těchto zemích probíhají i tzv. prorůstová opatření. Snaží se např. o změny na trhu práce. Ve Španělsku jsou totiž skupiny privilegovaných zaměstnanců, což ekonomiku velmi tíží. Většina států z jihu eurozóny se nyní snaží zjednodušit zaměstnávání a propouštění pracovníků, protože to je jeden z mála způsobů, jak řešit vysokou nezaměstnanost. Prorůstovým krokem je v jejich situaci i privatizace státního majetku. Odvětví, kde se státy zbavují majetkových podílů, mohou a budou fungovat i bez státu. Například prodej portugalské letecké společnosti nemůže mít na kvalitu a dostupnost letecké přepravy negativní vliv, spíše možná dokonce naopak. Jedinou nevýhodou pro stát je, že za majetek dostane o něco nižší cenu, než kdyby jej prodával o pár let dříve. Krize ale nemá bezbolestná řešení. Noví majitelé mohou přinést investice, což si státy jako vlastníci těžko mohly dovolit, a to pomůže akumulovat tržby, takže stát na daních získá dostatečný příjem. Na klasické masivní rozpočtové stimuly, které prosazuje např. nový francouzský prezident, nejzadluženější země nemají a mít nebudou. Proto využívají výše zmíněných opatření.

V jiné situaci jsou země, které sice dluhová krize přímo neohrožuje, ale přesto se obávají ekonomického propadu. Jde např. o Francii, která trpí nezdavou kombinací několika faktorů: strukturální problémy, silné a aktivistické odbory, a tím pádem stále nedostatečně pružný trh práce a navíc výhra socialistů v prezidentských i parlamentních volbách. Ale to je moje osobní poznámka, nikoli jako premiéra, ale jako předsedy pravicové ODS. Socialisté svými návrhy chtějí současné zadlužení ještě více prohloubit a dostatečné dluhové peníze nasměrovat do investic. Jestli ale růst nepřinesl současný gigantický francouzský rozpočet, tak několik dalších investic růst také nezajistí.

Poslední skupinkou jsou ekonomicky poměrně zdravé země patřící k

tzv. severu Evropy. Zde se v minulosti nebáli prosazovat strukturální reformy. Německá sociální demokracie na začátku tohoto století provedla neobvykle odvážné sociální reformy a též reformy trhu práce, tzv. reformy Hartz. I díky nim má dnes sílu na záchranu ohrožených zemí eurozóny.

Názorových proudů ohledně řešení krize je v Evropě mnoho, ale na konkrétních příkladech lze najít logicky správné recepty, které se v minulosti osvědčily. Některé z nich provádí i moje vláda. Zobecněné rozčlenění může být na státy, které prováděly strukturální reformy, nebály se liberalizovat trh práce a nyní dluhové ani růstové problémy nemají. Naopak populistický přístup k hospodářské politice vedl k naprostému selhání. Současná krize je ale průnikem několika nových faktorů, které Evropa v minulosti v jednom okamžiku ještě neřešila. Horizont vyřešení problémů ale neznáme a stejně nejasné jsou obtíže, s jakými se ještě můžeme setkat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan kolega Radim Jirout může využít prostoru pro doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Radim Jirout: Vážený pane premiére, dovolil jsem si ještě doplňující dotaz konkrétně k České republice. K jakému způsobu podpory růstu v Evropské unii a eurozóně se tedy Česká republika hlásí a co se konkrétně snaží Česká republika v Evropě prosazovat?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a pan předseda vlády má také prostor na odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, moje vláda se hlásí k nepopulistickému řešení těchto problémů. Chválíme státy, které se nebojí řešit nepříjemnou dluhovou situaci, a to i přesto, že si tím politici podkopávají svoji vlastní popularitu. Jsem naopak rád, že v Evropské unii ještě takoví politici jsou.

Společně s dalšími premiéry jsme letos v únoru předložili ostatním kolegům návrh konkrétních kroků k oživení růstu a vnitřního trhu. Jde především o odstranění bariér v rámci jednotného trhu služeb, které v mnoha zemích podléhají národním bariérám. Odstraňování bariér se týká i jednotného energetického trhu, neboť odstranění regulačních bariér by mohlo pomoci zintenzivnit investiční úsilí, a dále také vnitřního digitálního trhu. Zde chceme umožnit rychlejší rozvoj on-line obchodu, vytvoření bezpečného systému pro přeshraniční systém plateb.

Naprosto stěžejní je otevírat trhy mezi Evropou a světem. Globální trhy

skýtají obrovský potenciál. Jedná se o obchod se strategickými partnery – Indií, Spojenými státy, Ruskem, Čínou a Japonskem.

Po staletích šermování s protekcionismem a recipročním zvyšováním či snižováním cel je jasné prokázáno, že ekonomické výhody přinese i jednostranné snížení cel. Nedojde-li k likvidaci domácích výrobců, snížením cel získáme levnější vstupy a levnější zboží a k likvidaci domácích výrobců prakticky skutečně nedojde. Zahraniční relace nám také ukáže, jakým směrem se mají podnikatelé ubírat a kde je na světovém trhu mezera.

Pro Evropu i pro nás je důležitější také budování společného evropského trhu práce bez zbytečných lokálních rigidit. Je nutné pokročit ve vzájemném uznávání profesních kvalifikací a zvýšení mobility pracovníků. Tyto návrhy neznamenaají žádné umělé vybuzení růstu, které po skončení stimulačního programu odezní. (Předsedající: Čas, pane předsedo!) Nová místa vytvořená díky těmto opatřením mají šanci existovat dlouhodobě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď na třetí interpelaci. Budeme se věnovat interpelaci čtvrté. Přichází s ní pan poslanec Ivan Ohlídál, interpeluje předsedu vlády Petra Nečase ve věci kauza letounů CASA. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážený pane premiére, po dohodnuté zdržovací interpelaci předcházejícího pana poslance přijde teď opět interpelace naostro.

Vážený pane premiére, vy jste byl členem Topolánkovy vlády, která v závěru svého působení, když už byla v tzv. demisi, schválila nákup vojenských letounů CASA za cenu 4,5 mld. českých korun. Tento nákup provedla bez výběrového řízení. Už tehdy se objevovaly názory, že tyto letouny nejsou vhodné pro naši armádu, že nejsou kvalitní, a objevovaly se také názory, že tento nákup je předražený. Předražený skutečně byl, protože např. Portugalsko a Polsko dokázaly tyto letouny nakoupit podstatně levněji než Česká republika. Možná je to tím, že Česká republika tento nákup uskutečnila prostřednictvím zprostředkovatelské firmy Omnipol.

Proto se ptám, jaký by byl rozdíl v ceně, vážený pane premiére, kdyby toto zprostředkování nebylo uskutečněno.

Policie žádá o vydání paní exministrny Parkanové hlavně proto, že nebylo provedeno to výběrové řízení. Pan ministr Kalousek ji brání v tom smyslu, že při nákupu speciální techniky nemusí být výběrové řízení provedeno. Buď se pan Kalousek mýlí, anebo úmyslně lže, protože zákon o majetku státu č. 219/2000 Sb. § 12 odstavce 4 a 5 tuto skutečnost jasně říká. Skutečnost, že výběrové řízení provedeno má být.

Takže vážený pane premiére, ptám se, pokud máte ve vládě dva takové ministry, jedna ministrny bude možná obviněna z trestného činu, druhý

ministr vědomě lže (upozornění na čas) – v civilizovaném státě by taková vláda rezignovala. Pane premiére, přemýšlíte o demisi?

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento dotaz a prosím pana předsedu vlády o odpověď v této věci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, samozřejmě nemohu neodpovědět na závěr dotazu pana poslance Ohlídala. Ne, nepomýšlím v této souvislosti na demisi, nepovažoval bych to za správné, za krok, který má jakýkoliv důvod. Nevidím k němu prostě jeden jediný motiv. Mohu pouze dodat i ve světle předcházející interpelace, kde jsme řešili i jednotlivé účelové úniky informací z vyšetřovacích spisů, abychom si skutečně vyčkali na to, že tady bude minimálně u členů mandátového a imunitního výboru znalost žádosti, jejího obsahu a konkrétních výstupů, protože zatím vycházíme pouze z mediálních úniků. Takže bych velmi posečkal s nějakými dalekosáhlými interpelacemi.

A kromě toho mi dovolte říci poměrně tvrdou a jasnou tezi, že o tom, kdo bude ve vládě, nebo nebude ve vládě, nebude cestou žádosti o vydání rozhodovat parta policejních plukovníků nebo podplukovníků, to asi by nebyl ten správný krok. Případně o tom, zda je někdo vinen, nebo nevinen, bude rozhodovat maximálně nezávislý soud, nikoliv podobné kroky. Takže to skutečně musí být řečeno naprosto jednoznačně.

Také musím říci, že samozřejmě jsem jako předseda vlády nepohlížel lhostejně na stav, který mimo jiné způsobil i kauzu letounů CASA. Chci připomenout, že to byla vláda pod mým vedením, která definitivně po téměř dvaceti letech zastavila nepříznivý stav, že vlastně zahraniční zbraňové systémy mohly být nakupovány prakticky výhradně pouze cestou různých překupníků, z nichž někteří se domohli velmi privilegovaného postavení. A chci také připomenout, že zvláště za situace, kdy zdrcující většina veřejných zakázek na Ministerstvu obrany byla zadávána bez jakéhokoliv výběrového řízení, tak právě tato vybraná skupina prostředníků z toho skutečně měla nesmírně vysoké hospodářské výnosy

A jenom pro připomenutí, protože jsem byl interpelován poslancem sociální demokracie, chci říci, že jednoznačně prokazatelně na konkrétních číslech se dá ukázat, že největší objem veřejných zakázek v resortu Ministerstva obrany, které byly zadány bez výběrového řízení, byl zadán za vlád sociální demokracie a speciální rekordman v tomto byl tehdejší ministr Jaroslav Tvrdík, kdy až 75 % objemu – nikoli počtu zakázek, ale celkového finančního objemu – bylo zadáno bez jakéhokoli výběrového řízení. Čili veřejná zakázka s výběrovým řízením byla naprostou výjimkou a sociálně

demokratičtí ministři obrany s tímto konkrétním sociálně demokratickým ministrem obrany v tom byli skutečnými přeborníky, rekordmany a borci.

Co se týče otázky tehdejší veřejné zakázky, musím říci, že ta byla formulována jinak. Byl tam dlouhodobý problém, který řeší všechny české vlády od konce 90. let, a sice problém letounů L-159 a toho, že v České republice existuje několik hangárů plných těchto nepotřebných letadel, a každá česká vláda, ať to byla vláda pod vedením občanského demokrata, úředníka, nebo sociálního demokrata, dělala všechno pro to, aby tato letadla uplatnila někde na trhu. Aby i vzhledem k zásobám ale i vzhledem k domácímu výrobcí tady existovala i jiná tržní oblast, na kterou by tato letadla L-159 šlo dodávat. Čili hlavním smyslem toho návrhu, který byl předložen a projednáván ve vládě již od roku tuším 2007, byla snaha provést výměnu letounů L-159 za jiný zbrojní systém, který Armáda České republiky potřebovala, v tomto případě transportní letadla.

Zda a jak to bylo provedeno. Já musím říci, že za situace, kdy vláda vycházela z toho, že má být součástí tohoto kroku pět letounů L-159, které mají být používány k výcviku ve Španělsku, čili v členské zemi Severoatlantické aliance, by to bývalo bylo vytvořilo velmi dobré tržní reference, ta myšlenka zněla velmi zajímavě. Ale já musím říci, že vláda, ve které jsem seděl, nikdy neschvalovala konkrétní znění smlouvy a už vůbec neschvalovala různé dodatky o prováděných servisních pracích za jednu miliardu na tři roky a podobně. To bylo až po skončení vlády, ve které jsem seděl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za odpověď. Pan kolega Ohlídál má doplňující dotaz.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vaši odpověď na moji otázku ohledně vaší demise jsem očekával. Dobře tedy, počkáme, jak se vyvine kauza paní exministrny Parkanové.

Přesto jste neodpověděl na všechny moje otázky. Já jsem se ptal, jestli vám tehdy bylo jasné, že například tento nákup neprobíhá podle zákona. Jaký byl rozdíl, nebo jestli jste hovořili o rozdílu mezi nákupem letounů CASA napřímo, anebo prostřednictvím prostředníků, Omnipolu. Tato otázka přeci se dá jednoznačně vyčísřit. Takže v Topolánkově vládě jistě jste o té věci hovořili. Nebo ne? Nebo jste k tomu přistupovali velkoryse? Byl bych rád, kdybyste ještě tyto otázky zodpověděl.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda vlády má nyní možnost odpovědět. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předseda vlády, jakkoli je v relativně mocném postavení, není ten, kdo má určovat, jestli něco bylo provedeno podle zákona, nebo v rozporu se zákonem. Já mohu pouze konstatovat, že celá tato záležitost byla předložena i Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, který ji projednal a konstatoval, že zákon porušen nebyl. Není v České republice jiná autorita, která by to mohla z hlediska odborného říci. Takže pokud by to bylo jinak, tak by to bylo i v rozporu se stanoviskem Úřadu na ochranu hospodářské soutěže.

Navíc ten systém až do změn, které jsme prosadili, umožňoval v podstatě kromě dodávek přes prostředníky pouze přímé kontrakty vláda–vláda. To znamená typu Gripen, což mimochodem také není právě kauza zrovna čistého tendru provedeného za vlády sociální demokracie, když už jsme u toho, ten pronájem byl prováděn na bázi vláda–vláda. Prodeje nebo výměny, o které se jedná v tomto případě, tzn. letouny L-159 za dopravní letadla CASA a nákup dalších tří letadel CASA, byly provedeny přes prostředníky, nikoliv na bázi vláda–vláda.

Samozřejmě že o cenových limitech bylo jednáno, protože jsou součástí příslušného usnesení vlády s tím, že tady se ale vychází ze znalosti odborných pracovišť, především Ministerstva obrany. Protože těžko lze předpokládat, že ministr školství, mládeže a tělovýchovy, ministr kultury či ministr práce a sociálních věcí mají odborný aparát, který je schopen posoudit například cenu toho nebo onoho zbraňového systému. Takže tam samozřejmě tím klíčovým a autoritativním pracovištěm je Ministerstvo obrany a jeho znalost zbrojního trhu, protože dopravní letadla CASA jsou zbrojním systémem určeným pro použití ve válečné zóně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo. Pátá interpelace je od pana kolegy Jiřího Šlégra. Obrací se na předsedu vlády ve věci budoucnosti operačních programů. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, ačkoliv se jedná o naprosto klíčový materiál, vzniká tak trochu ilegálně, v utajení a bez širší diskuse s veřejností. Jedná se o materiál, který se týká budoucnosti strukturální politiky Evropské unie v České republice. Materiál, který definuje prioritní osy strukturální politiky Evropské unie v České republice na léta 2014 až 2020, počet operačních programů a jejich řídicí orgány.

Je zřejmé, že ani samotná Nečasova vláda v tom zatím nemá jasno, a to proto, že už uplynul termín předložení definitivního návrhu tohoto plánu Evropské komisi. Podle dostupných informací Ministerstvo pro místní rozvoj navrhuje šest operačních programů, a to operační program Podnikání

a inovace pro konkurenceschopnost řízený Ministerstvem průmyslu, operační program Páteří infrastruktura řízený Ministerstvem dopravy, operační program Zaměstnanost a vzdělávání řízený Ministerstvem práce, Integrovaný regionální operační program řízený MMR, operační program Praha – pól růstu ČR řízený hlavním městem Praha, operační program Technická pomoc řízený MMR. Z toho je zřejmé, že minimálně část vlády již nepočítá s programy, jako je dosavadní operační program Životní prostředí či samostatný operační program Výzkum a (vývoj pro) inovace.

Chápu snahu o racionalizaci systému operačních programů. Jsem rád, že sama ODS, jejíž hejtmani v roce 2006 prosazovali co největší počet regionálních operačních programů, se dnes poučila a prosazuje naprostý opak. Chci věřit, že to není jen proto, že nemá dnes ani jednoho hejtmana i malou šanci na změnu tohoto stavu. Na druhou stranu, a to je můj dotaz na pana premiéra, jsem přesvědčen o tom, že není možné rezignovat na samostatný operační program pro výzkum a inovace. To by byl jasný signál vědecké veřejnosti i Evropské unii, že jsme rezignovali na prioritu vzdělanostní společnosti postavené na školství a inovacích. To považuji za nebezpečné a nesmyslné zároveň.

Vážený pane premiére, děkuji vám za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana předsedu vlády o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl poděkovat za to, že se vede tato podle mého názoru věcná debata o struktuře dalšího programovacího období včetně struktury jednotlivých operačních programů...

(Ozývá se řeč z galerie vyhrazené sdělovacím prostředkům.) Já mám času dost. My jsme tady v práci, pane redaktore. (Odezva z balkonu.) Dobře, děkuji. Je to od vás laskavé. (Úsměv v sále.)

Omlouvám se panu poslanci Šlégrovi, již se vracím zpátky k operačním programům.

Znamená to, že je potřeba tyto věci velmi pečlivě diskutovat. Já jsem tady již v jedné ze svých předcházejících odpovědí upozornil na takovou tu tendenci jistého resortismu, tzn. snahu každého významného ministerstva být řídicím orgánem vlastního operačního programu. Ve chvíli, kdy není zřízen zvláštní operační program právě v té oblasti, tak to bývá vydáváno za to, že je to znakem nějaké nedostatečné pozornosti, kterou stát dané oblasti věnuje. Chtěl bych ale také připomenout, že je tady možné použít podstatně flexibilnější řešení spočívající v tom, že v rámci jednotlivých operačních programů je možné stanovovat prioritní osy a

že také jednotlivé orgány veřejné správy mohou vystupovat nejen jako řídicí orgány, ale i jako tzv. zprostředkující orgány. Dokonce se ukazuje, že čím nižší je počet jednotlivých operačních programů, tím flexibilněji to v průběhu programovacího období, které je sedmileté, umožňuje státu přesměřovávat jednotlivé finanční toky.

Všimněme si teď v této situaci, ve které jsme aktuálně, že některé operační programy čerpají poměrně solidně, některé čerpají hůře a v některých případech je v podstatě nemožné přesměřovat prostředky z jednoho operačního programu do jiného, kde bychom ty prostředky potřebovali, zatímco když je vytvořen systém menšího počtu operačních programů třeba s větším počtem prioritních os, tak přeskládání, realokace, finančních zdrojů v rámci operačního programu z jedné prioritní osy na jinou je podstatně administrativně, ale i negociačně s Evropskou komisí jednodušší než přehození, realokace, peněz z jednoho operačního programu na druhý. Navíc za situace, kdy stávající legislativa bude změněna a kdy bude možné např. v rámci jednoho operačního programu čerpat finanční prostředky současně např. z Evropského sociálního fondu a z Evropského fondu regionálního rozvoje.

Takže tato věc je diskutována a já to říkám velmi otevřeně. Vláda nemá v tuto chvíli stanovisko z hlediska pevné struktury. Má pouze jednoznačnou tendenci, jakousi strategii, tzn. jít do menšího počtu operačních programů, použít spíše systém založený na větším počtu prioritních os, použít i systém možná zprostředkujících subjektů širěji, než je používán dnes. Zvažujeme dokonce, zda je vhodné, aby v případě každého operačního programu to bylo pouze jedno ministerstvo, které je řídicím orgánem. A samozřejmě se bavíme i o regionálních programech, kde, znovu opakují, v tom prvním období po vstupu do Evropské unie 2004 až 2006 se nikdo nedivil, že byl jeden společný regionální program. Ano, připouštím, bylo to věcí politického rozhodnutí. Já ho nepovažuji za příliš dobré. Jsem přesvědčen, že i u regionálních operačních programů má dojít k razantnímu zúžení vzhledem k jejich cíli. Jestliže totiž definujeme stejné cíle regionálních operačních programů, je zbytečnou administrativní zátěží zvyšující i náklady provozovat pro stejné cíle několik operačních programů. To se nám mimochodem nepodařilo pouze na úrovni ROPů, ale na úrovni i celé řady celostátních programů. Já si dodnes vzpomínám na konfliktní mezní linii, které jsme vedli při negociaci některých operačních programů z Evropského sociálního fondu. To znamená najít jasně definovanou hranici mezi dnešním operačním programem Lidské zdroje a zaměstnanost a Vzděláním ke konkurenceschopnosti, nebo naopak mezi dvěma programy, které obsahují ve svém jádru i prostředky na inovace, tzn. programy, které jsou řízeny z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a také z Ministerstva průmyslu a obchodu.

Čili debata ve vládě je vedena, je vedena velmi intenzivně. Víme, že to již nelze natahovat donekonečna. Na druhou stranu zbrklé rozhodnutí v tomto není na místě. Samozřejmě tato debata bude potom vedena i na parlamentní úrovni. A nepochybuji, že ať vláda rozhodne jakkoli, bude opozici podrobena zdrcující kritice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla odpověď pro pana poslance Šlégra. Prosím, pan kolega má možnost vznést samozřejmě doplňující dotaz.

Poslanec Jiří Šlégr: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, jestliže je tomu tak, jak pan premiér říká, tak by mě ještě zajímalo, jakou částku by považoval pan premiér za úspěch vyjednat pro léta 2014 až 2020 pro Českou republiku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Doplňující dotaz byl vznesen. Pan předseda vlády tedy má prostor pro odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, začnu možná kacířskou tezí. Já si nejsem úplně jist, zda boj za co nejvyšší objem prostředků z evropských fondů je to správné a zdravé, co děláme pro Českou republiku a její veřejné rozpočty. To není žádný ideologický postoj, to chci zdůraznit. To je docela racionální konstatování. Protože ať se nám to líbí, nebo ne, z evropských fondů většina toho, co nám přiteče, jsou prostředky, na které jsme si nevydělali. Jsou to prostředky, které dostáváme navíc.

Jinými slovy, i evropské fondy svým způsobem přispívají k tomu, jako kdybychom pomyslně žili nad poměry. Představme si situaci kohokoli z nás, kdo by vydělával nějaké příjmy, žil svou životní úroveň podle těch příjmů, které vydělává, když by mu teď najednou nějaký bohatší příbuzný začal dotovat jeho výplatu nějakým pravidelným měsíčním příspěvkem, nějakou apanáží. Samozřejmě každý si na to hned zvykne a začne žít na jaksi o chloupky vyšší životní úrovni, než na jakou si v tu chvíli skutečně reálně sám vydělá.

Toto je tak trošku i případ kohezních zemí v rámci evropských fondů. A pak samozřejmě v okamžiku, kdy je například z nějakého důvodu objem finančních prostředků zmenšen, tak ta země se může ocitnout v reálných rozpočtových problémech, což se teď například děje v případě České republiky včetně rizika zvýšení deficitu veřejných financí.

Navíc ty částky už dneska jsou do značné míry stanovovány i konkrétními spíše vzorečky než vyjednáváním. Například Českou republiku podle

prvotních návrhů poměrně značně poškodí především rozhodnutí o výši takzvaného národního koeficientu prosperity, který ubírá z celkové obálky České republiky finanční částky. Ale mnohem důležitější jsou konkrétní detaily, jako například to, aby byla uznatelnost daně z přidané hodnoty. To je důležitější než například samotný objem vyjednané finanční částky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády a nyní požádám o vznesení interpelace pana poslance Jana Kubatu, který byl vylosován na šestém místě. A táže se předsedy vlády v otázce českého školství.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, paní předsedkyně.

Vážený pane premiére, naši žáci a studenti tradičně dosahovali výborných výsledků. Vzdělávací systém však nemá zabudovaný mechanismus, který by umožňoval průběžně se přizpůsobovat společensko-ekonomickým změnám našeho okolí. Zejména v posledních deseti letech se tento závažný nedostatek začal projevovat ve znepokojivých datech z mezinárodních srovnávání PISA, která navíc, a to je bohužel potřeba říci, mají sestupný trend. Podle poslední studie think-tanku IDEA při CERGE by poměrně malá změna ve výsledcích testu PISA hodnotících patnáctileté žáky, tedy zlepšení o pouhých 25 bodů v matematice a přírodních vědách, zlepšila roční HDP až o 154 mld. korun a významně by přispěla ke snížení sald mezi příjmy a výdaji prvního pilíře důchodového systému v budoucnu. Jedná se přitom o velmi realistický scénář. K jeho dosažení je potřeba ochoty vlády ke změnám a soustavná práce na nich.

Ptám se tedy, pane premiére, jaká je vaše, respektive jaká je vize vaší vlády ke zvyšování kvality českého školství v příštích dvou letech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Kubatovi. Pan předseda vlády odpoví tedy na tuto šestou interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v kvantitativních ukazatelích je Česká republika v průměru nebo nadprůměru mezi zeměmi Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, OECD, a to jak v přístupu lidí k vysokoškolskému vzdělání, tak v počtu absolventů středoškolského vzdělání. Byli bychom ale bláhoví a vysoce nezodpovědní, kdyby nám to stačilo. Stačí jeden pohled na to, jak se úroveň českého školství v čase vyvíjela, a je jasné, že změny přicházejí již půl hodiny po dvanácté.

Podle studie McKinsey budeme při pokračování současného trendu rychle ztrácet konkurenceschopnost. Ztráta mezi lety 1995 a 2050 může být až 11 % hrubého domácího produktu, tedy v současných číslech zhruba

400 mld. korun. Odkládání zásadních změn tak má jednoznačně tristní ekonomické dopady a vláda se bude v příštích dvou letech o zvrácení trendu snažit bojovat ze všech sil. Jako červená nit se napříč naším školstvím táhne problém kolísající kvality a nemožnosti ji postihnout či odměnit. Kvalitou vzdělávání přitom myslím znalosti vyučujících i absolventů a reálnou uplatnitelnost na dynamickém trhu práce. Budu prosazovat zabudování mechanismu, který bude monitorovat kvalitu školství, umožňovat zpětnou vazbu a průběžně se přizpůsobovat společensko-ekonomickým změnám okolního světa.

Vláda musí řešit všechny stupně školství a výjimkou není ani předškolní vzdělávání. Podle expertů Národní ekonomické rady vlády má každá koruna investovaná do vzdělávání v nejnižším věku daleko nejvyšší výnosy i v ekonomické a soukromé sféře. Chceme dotáhnout do cíle svoji práci na relativně komplikované úpravě, která zvýší dostupnost předškolního vzdělávání například významnou podporou firemních školek. Zásadní je pro nás i rozvoj možností v oblasti předškolní péče tak, aby mohly matky co nejdéle sladit rodinný a pracovní život. Spokojená matka totiž ve většině případů znamená i šťastné, vyrovnané a úspěšné dítě. A omlouvám se za genderovou nevyváženost, protože samozřejmě se může jednat, byť se jedná pouze o několik promile, i o otce.

Jsou to ale zhoršující se výsledky základního vzdělání, které nejvíce bijí do očí v souvislosti s testy PISA. Již nikdy by pro nás neměly být tyto výsledky překvapením. Vývoj znalostí musíme mapovat a s předstihem zavádět příslušná opatření, stejně jako sledovat zpětnou vazbu na přijaté změny.

Žáci 5. a 9. tříd mají v současnosti za sebou první generálku srovnávacích testů, následovat bude vyhodnocování a případné úpravy pro úplné zavedení v příštím roce, ale o tom rozhodne samozřejmě v první řadě nový pan ministr školství. I přes řadu rizik je zavedení srovnávací zkoušky pro žáky 5. a 9. třídy hodnoceno ze strany OECD pozitivně.

Reforma financování regionálního školství je pozastavena, to ale neznamená, že ji neplánujeme realizovat. Další kroky budou podniknuty v době, kdy bude znám rozpočet pro rok 2013 a rok následující.

Velkou starost nám také činí upadající učňovské vzdělávání. Absolventi většinou nedisponují potřebnými praktickými zkušenostmi, protože praktická výuka se mnohdy koná pouze ve školách, jež nemají odpovídající technické vybavení, bez kontaktu s reálným pracovním prostředím. Sami zaměstnavatelé mají o tuto spolupráci zájem, je ale třeba pro ni udělat vhodné podmínky. Chceme přitom vycházet z osvědčených modelů ze zahraničí, kde firmy přebírají spoluodpovědnost za profesní vzdělávání a zčásti se tak podílejí i na jeho financování, například při náboru do studia. Současné stát těmto firmám poskytne zvýhodnění v podobě daňového

uplatnění nákladů na vzdělání, ale ponechává si rozhodovací pravomoci. Takový model odborného vzdělávání se přizpůsobuje aktuálním potřebám a odpovídá současným technickým požadavkům. V současné době probíhají přípravy na pilotní projekt, který by měl být spuštěn letos na podzim. Následně dojde k úpravám a model by měl být zaveden plošně. Spolupráce s firmami bude probíhat i v dalších oblastech, například co se týká osnov na základních školách.

Stojí před námi také řešení současné situace státních maturit. Společná část maturitní zkoušky musí být postavena na třech pilířích. Prvním je nepřekročitelný standard maturitního vzdělání, druhým pilířem je možnost srovnávat jednotlivé střední školy stejného typu a za třetí by časem měla nahradit i přijímací řízení na vysoké školy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi. Pan kolega Kubata, prosím, doplňující dotaz.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, pane premiére. To zní celkem optimisticky a budu kroky vaší vlády i pana nového ministra školství pozorně sledovat.

Nicméně mi dovolu, abych se ještě zeptal na jednu věc, o které jste se zmínil pouze okrajově, a to je věc financování, protože v mezinárodním srovnání je české školství, a to víme všichni, velmi značně podfinancované. Má otázka zní: Jak chcete přilákat prostředky do školského systému? Děkuji vám ještě jednou za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kubatovi. Pan předseda vlády tedy odpoví na tento doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o tom, jak zapojit další prostředky do systému vzdělávání, jsem částečně mluvil ve své předcházející odpovědi, kde jsem mluvil především o oblasti odborného školství včetně učňovského školství, to znamená o větším zapojení zaměstnavatelů do především praktické výuky a do praxe s tím, že tyto věci by byly motivovány například prostřednictvím daňového systému.

Co se týče vysokoškolského vzdělávání, tam existuje dokonce už dlouhodobý deficit ve financování českých vysokých škol. Musíme ale mít na paměti, že podfinancování v mezinárodních srovnáních je do jisté míry dáno i nižší mírou ekonomické úrovně země. V době rozpočtové konsolidace příliš nemůžeme navyšovat objem prostředků, nicméně se musíme zaměřit zejména na strukturu výdajů a zvyšovat jejich efektivitu. Musí rozhodně skončit financování zaměřené pouze na počty studentů,

kteřé mělo za následek významnou devalvaci terciárního vzdělávání a velmi nerovnoměrnou kvalitu.

Připravujeme proto nové mechanismy financování vysokých škol, které budou spojeny s kvalitou poskytovaného vzdělání, uplatnitelností absolventů a výsledky výzkumu a vývoje. Dodatečné příjmy škol budou plynout i z propojení vysokých škol a firem, a to jak co se týká praxe, tak i vědy a výzkumu. Stát musí také ke spolupráci nastavit vhodné podmínky.

Samozřejmě jsme neupustili od myšlenky finanční spoluúčasti absolventů vysokých škol na hrazení nákladů jejich studia a současného odbourání sociálních bariér ve studiu. O konkrétních parametrech tohoto systému probíhají jednání a vláda o nich samozřejmě bude dále jednat a informovat i Poslaneckou sněmovnu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla tedy závěrečná odpověď v rámci šesté interpelace. Dostáváme se k interpelaci sedmé. Pan kolega Milan Štoviček se táže předsedy vlády na projekt na odstranění ekologických škod. Prosím, pane kolego.

Poslanec Milan Štoviček: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo vlády, města a obce se v rámci svých možností zapojily do projektu na odstranění ekologických škod vzniklých v souvislosti s těžební činností státních hnědouhelných společností v období před jejich privatizací v Ústeckém a Karlovarském kraji podle usnesení vlády č. 50, č. 189 a č. 272/2002. Snahou projektu je revitalizace krajiny narušené těžební činností státních hnědouhelných společností. Projekt slouží mimo jiné jako protikrizové opatření v podobě řešení vysoké nezaměstnanosti v našem regionu.

Všechny zainteresované obce a města vynaložily nemalé finanční prostředky a především osobní úsilí na zpracování potřebných podkladů, vypořádání vlastnických vztahů a dalších požadovaných nutností k tomu, aby byly žádosti úspěšně podány a následně realizovány. V rámci rozpočtů obcí a měst se jedná o nezanedbatelné finanční prostředky. Skutečností však zůstává, že již delší dobu neproběhlo jednání meziresortní komise. Poslední jednání komise proběhlo 22. 6. 2011. Aktuální informace o projektu tak obce čerpají především z jednání krajského úřadu a z webových stránek 15 ekomiliard, kde jsou uvedeny souhrnné přehledy nákladů a čerpání, ze kterých vyplývá, že z projektu je již vyčerpáno více jak 12 miliard korun.

Obce a města jsou ve složité situaci, kdy řeší možné znehodnocení investic, například v případě budoucího zřízení inženýrských sítí. Společnost ČEZ vynaložila prostředky na zpracování projektu budoucí výstavby inženýrských sítí a požaduje po stavebníkovi, tudíž obci, předání stavenišť. V

případě, že obec staveniště nepředá, hrozí jí úhrada nákladů již vynaložených společností ČEZ.

Naším společným cílem je, aby vynaložené finanční prostředky... (Předsedkyně Němcová: Čas, pane kolego!) ...nebyly znehodnoceny, neboť města a obce nemají na realizaci akcí vlastní finanční prostředky. Vzhledem k uvedeným skutečnostem vás žádám tímto o urychlené zajištění následujících aktuálních informací.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Musím vás požádat už o konec interpelace!

Poslanec Milan Štoviček: Ano, využiji ještě následný čas. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Poprosím pana předsedu vlády o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, některé obce zahrnuté do programu revitalizace krajiny narušené bývalou těžební činností vložily finanční prostředky do zpracování podkladů nutných pro předložení projektu ke schválení meziresortní komisi k řešení ekologických škod vzniklých před privatizací hnědouhelných těžebních společností v Ústeckém a Karlovarském kraji a je tady samozřejmě skutečnost, že poslední jednání meziresortní komise proběhlo v červnu loňského roku.

K problematice finančních prostředků, které obce vložily do přípravy budoucí realizace revitalizačních projektů, je nutné připomenout, že hlavním úkolem meziresortní komise při schvalování předložených projektů je posoudit, zda je projekt předkládán obcí dotčenou hornickou činností, zda je v souladu s koncepcí řešení ekologických škod a zdali jsou hrazeny pouze uznatelné náklady dle usnesení vlády číslo 272/2002. Meziresortní komise dále při hodnocení projektů klade velký důraz na skutečnost, aby věcný obsah projektů byl v souladu se záměry obcí s předmětným územím a aby navrhované řešení komplexní revitalizace území postiženého důlní činností vždy vycházelo z územních plánů obcí a regionů.

Meziresortní komise ve svém usnesení posléze schvaluje předmětný projekt a doporučuje zadavateli vyhlášení veřejné zakázky ve smyslu zákona číslo 137/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Schválením projektu však nevzniká právní nárok na přidělení finančních prostředků na jeho realizaci a dle mého názoru by obce měly své jednání s akciovou společností ČEZ a jinými subjekty koordinovat se zadavatelem, tedy Ministerstvem financí, který jako jediný určuje, kdy bude zahájeno zadání veřejné zakázky na realizaci projektu.

Meziresortní komise se k jednání schází podle potřeby, a to v případě, že Ministerstvo průmyslu a obchodu obdrží od předkladatelů žádost o úhradu nákladů spojených se zpracováním projektové dokumentace nebo žádost o úhradu nákladů na realizaci díla na odstranění ekologických škod. Komise je obvykle svolána, pokud jsou tyto žádosti tři a více, nebo v případě, kdy je nutné schválit zásadní materiál koncepčního charakteru, například směrnice nebo koncepce, a dále při projednávání projektů havarijního charakteru. Ani jeden z těchto důvodů v předešlém období však nenastal.

K vašim dotazům podávám následující informace:

1. Aktuální stav čerpání finančních prostředků z programu řešení ekologických škod vzniklých před privatizací hnědouhelných těžebních společností je zřejmý přílohy, která je k dispozici a která je součástí materiálu každoročně předkládaného na jednání vlády ČR.

2. V současné době nejsou na Ministerstvu průmyslu a obchodu žádné relevantní žádosti o úhradu nákladů na realizaci díla na odstranění ekologických škod, a to také z důvodu, že meziresortní komise vzhledem ke stavu finančních prostředků projednává na svém jednání pouze projekty zařazené do priority jedna.

3. Lze předpokládat, že projekty zařazené druhou aktualizací koncepce řešení ekologických škod do priority jedna a finančně pokryté státní garancí ve výši 15 miliard korun budou realizovány v plném rozsahu.

4. Vzhledem ke skutečnosti, že dokončení programu rekultivace a revitalizace území narušeného těžbou hnědého uhlí patří k prioritám MPO, zpracovalo v roce 2009 na jednání vlády materiál s názvem Navýšení finančních prostředků schválených usnesením vlády ze dne 16. ledna 2002 jako ekologické revitalizační a protikrizové opatření. Materiál však nebyl po zamítnutí ze strany Ministerstva financí na jednání vlády předložen.

Další snaha o navýšení finančních prostředků se promítla i do zprávy o čerpání finančních prostředků k řešení ekologických škod vzniklých před privatizací hnědouhelných těžebních společností, k řešení ekologické revitalizace po hornické a hutnické činnosti v Moravskoslezském kraji, k řešení odstranění ekologických zátěží po průzkumu a těžbě ropy a zemního plynu ve vymezeném území Jihomoravského kraje a k řešení zmírnění dopadů ukončení těžby uhlí v kladenském regionu, předkládané v květnu 2010. Návrh MPO na navýšení státní garance o 3,5 mld. byl vzhledem k trvale se snižujícím příjmům fondu privatizace a vzhledem k postupnému zadávání zakázek dle projektů v rámci poslední uvolněné tranše ze strany Ministerstva financí v tuto chvíli označen jako předčasný s tím, že by případné navýšení mělo být vázáno na stav účtu fondu privatizace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane předsedo, prosím! Děkuji vám a zeptám se pana kolegy Štovička, zda chce ještě položit doplňující otázku. Prosím tedy.

Poslanec Milan Štoviček: Ano, děkuji za slovo. Já se ještě zeptám, zda budou tedy přednostně uspokojeny žádosti o úhradu nákladů na realizaci u akcí, kde Ministerstvo financí již zafinancovalo pořízení projektové dokumentace. Je to bod pět.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz a o odpověď požádám předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, ano, k odpovědi na pátou otázku jsem se nedostal vzhledem k omezenému časovému limitu, takže mohu uvést, že přednostně budou realizovány projekty zařazené do priority jedna. Z průběhu veřejných obchodních soutěží realizovaných v loňském a letošním roce je zřejmé, že dochází k výrazné úspoře skutečně vysoutěžené ceny oproti předpokládané hodnotě veřejné zakázky. Lze dovozovat, že přijetím novely zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, bude tento trend pokračovat. Z tohoto důvodu se domnívám, že dojde i k realizaci většiny projektů, jimž Ministerstvo financí uhradilo zpracování projektové dokumentace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Prosím nyní pana poslance Ladislava Šincla. Vystoupí v rámci osmé interpelace. Interpeluje předsedu vlády ve věci podezření kolem hospodaření Lesů České republiky. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, v úterý jsme se zde snažili navrhnout zařazení nového bodu do programu schůze Poslanecké sněmovny ve věci pochybností o hospodaření Lesů České republiky, který je ve stoprocentním vlastnictví České republiky. Šlo nám o to, abychom zde mohli projednat závěry Nejvyššího kontrolního úřadu, ke kterým dospěl, když několik měsíců velmi podrobně kontroloval hospodaření tohoto státního podniku. Zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu totiž obsahuje velmi závažné a alarmující informace. Jde o podezření, že se v této státní firmě plýtvá finančními prostředky, že se tam předražují advokátní služby, že se zde nerespektuje zákon o zadávání veřejných zakázek, že se směňuje státní majetek způsobem, který porušuje zákon, a že se tam prodává majetek, aniž by se organizovala výběrová řízení.

Bohužel, vláda žádným způsobem na tento kontrolní závěr Nejvyššího

kontrolního úřadu doposud nereagovala. Strká hlavu do písku a vše vypadá na to, že se to chystáte zamést pod stůl. Bohužel zde bylo s vaším vědomím a souhlasem opět vzneseno veto dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, a tím bylo znemožněno o tom vůbec hlasovat.

Minulý týden jsme se zde snažili navrhnout zařazení nového jiného zajímavého bodu, který zněl Zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k projektu elektronických zdravotních knížek IZIP. Opět toto bylo s vaším vědomím a souhlasem kluby ODS a TOP 09 zablokováno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte. Já jsem ohlásila interpelaci ve věci podezření kolem hospodaření Lesů České republiky. Doufám, že takto jste chtěl vystoupit.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano, moje otázka zní: Máte plná ústa boje proti korupci a plýtvání, a proto mi prosím vysvětlíte, proč s vaším vědomím a souhlasem bylo znemožněno o tomto hlasovat. Čeho se tak bojíte?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda vlády má možnost vystoupit s odpovědí na interpelaci pana poslance Ladislava Šincla ve věci hospodaření Lesů České republiky.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já mohu pouze konstatovat, že se nebojím ničeho, vyjma naprosto devastující délky čtených projevů sociálně demokratických poslanců, kteří velmi často ani nevědí, co čtou, v rámci parlamentní diskuse. Čili to je tak jediné, z čeho mám strach, protože to je opravdu úmorné a zdraví ohrožující.

Za další. Já musím jednoznačně konstatovat, že příslušný kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu bude předmětem jednání vlády České republiky. Tímto kontrolním závěrem se již v dubnu letošního roku zabývala dozorcí rada státního podniku Lesy České republiky, zabývá se jím i Ministerstvo zemědělství. Vláda České republiky vždy ve chvíli, kdy se shromáždí několik kontrolních závěrů Nejvyššího kontrolního úřadu, tyto kontrolní závěry v balíčku projedná za přítomnosti prezidenta, v tomto případě viceprezidenta NKÚ. Nepamatuji si, že by vláda přijala takové závěry ke kontrolnímu závěru NKÚ, které by nebyl ochoten akceptovat prezident nebo viceprezident NKÚ.

Budeme se tím zabývat, není to nic utajovaného. Příslušný dokument, příslušné vládní rozhodnutí, bude standardně vložen do eKLEPu, takže tam není cokoli, co by mohlo nasvědčovat tomu, co jste uvedl, že to bude zameteno pod stůl nebo zameteno pod koberec. Nic takového nehrozí. Vláda

projedná tento kontrolní závěr velmi pečlivě, protože se jedná o významný státní podnik s vysokým obratem – mimochodem s vysokým ziskem a od příštího roku také s poměrně významným příspěvkem do státního rozpočtu ve výši zhruba 4 mld. Kč. Na finančním zdraví a neplýtvavém provozu tohoto státního podniku má tedy vláda zájem mimo jiné i rozpočtový, protože co se ztratí v neefektivním provozu tohoto podniku, co odteče bokem, tak neodteče do zisku, a tím pádem to neodteče do veřejných rozpočtů.

Já chci jednoznačně zdůraznit, že tomu budeme věnovat velkou pozornost. Právě proto jsme považovali za nutné, aby se tímto kontrolním závěrem zabývala i dozorčí rada Lesů České republiky. Proto chceme, aby bylo velmi detailně zpracováno i stanovisko Ministerstva zemědělství. Předpokládám, že vláda tomu bude věnovat pozornost jako málokterému kontrolnímu závěru NKÚ právě proto, že máme velký zájem na finančním zdraví tohoto podniku i vzhledem k jeho budoucímu příspěvku do státního rozpočtu. Nemáme vůbec žádný zájem tam cokoliv zametat pod koberec. Proč bychom to dělali?

Mimochodem, když se podíváme, jak vypadalo hospodaření Lesů České republiky z hlediska jejich výnosu, ale především z hlediska transparentnosti a zadávání veřejných zakázek za vlád sociální demokracie, za sociálně demokratických ministrů, kde opět – již jsem uváděl příklad Ministerstva obrany a giganta Jaroslava Tvrdíka – mimořádně vynikal pan Palas, ministr za sociální demokracii, a kdo se podívá na současné transparentní zakázky v Lesích České republiky a na míru výnosů a ziskovosti, tak tam musí, pokud není úplně slepý nebo úplně negramotný vůči arabsky psaným číslicím, jednoznačně konstatovat pozitivní vývoj.

Zda je tento pozitivní vývoj dostatečný, zda neměl být ještě výraznější, zda tam skutečně nedošlo k nějakým hrubým chybám, tím se vláda bude zabývat. Pokud bychom došli k názoru, že pokrok je nedostatečný, nebo že tam dokonce došlo k hrubým chybám či zanedbáním, vláda se jednoznačně nebude vyhýbat ani personálním opatřením.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za odpověď. Pan poslanec Šincl může vystoupit s doplňujícím dotazem. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, jen k vaší poznámce. Vy jste tady před chvílíčkou předvedl, že tady vy čtete připravené odpovědi na předem připravené otázky.

Já jsem vás ale ptal na něco úplně jiného. Ptal jsem se vás na to, proč s vaším vědomím a souhlasem bylo znemožněno o tom hlasovat. My jsme zařazovali nový bod programu na jednání poslanecké schůze. Prosím, a-byste mi jasně odpověděl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, máte možnost ještě se zhostit tohoto doplňujícího dotazu.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já musím říci, že naprosto jednoznačně opakuji to, co jsem řekl ve své předcházející odpovědi. Vláda se nevyhýbá konkrétnímu, podrobnému projednání závěru Nejvyššího kontrolního úřadu. Nevidí k tomu žádný důvod. Máme zájem na transparentním a zdravém vývoji podniku Lesy České republiky.

To, že tady byla údajně snaha to zařadit na program schůze Poslanecké sněmovny – dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejsme přece malé děti. Tady přece vůbec nejde o stav podniku Lesy České republiky. Tady zcela evidentně šlo o snahu o zařazení takzvaného – dámy mi to prominou, ale je to výstižný, byť mírně vulgární termín – kecavého bodu, tedy bodu, ke kterému bude moci donekonečna tady probíhat parlamentní diskuse, a tím zdržovat projednávání programu a agendy Poslanecké sněmovny, včetně důležitých bodů, které se týkají konsolidačního balíčku nebo které se týkají církevních restitucí. Tvrdit něco jiného ze strany sociálně demokratických poslanců... Dámy a pánové, neurážejte svou vlastní inteligenci, vy přece moc dobře víte, že to byl ten hlavní důvod zařazení tohoto bodu.

A potom, to přece nedává žádnou logiku, aby vláda projednávala tuto záležitost na plénu Poslanecké sněmovny bez toho, aby první projednala kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu a aby tuto záležitost projednal například příslušný garanční výbor, v tomto případě zemědělský výbor. Takže ta logika chování z naší strany je naprosto jasná a obávám se, že logika vašeho chování je také naprosto jasná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl závěr osmé interpelace. S devátou byl vylosován pan poslanec Radek John. Táže se předsedy vlády Petra Nečase na situaci ve vyloučených lokalitách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážený pane premiére, obracím se na vás z titulu předsedy bezpečnostního výboru, který opakovaně jednal se starosty a regionálními pracovníky ze Šluknovska a dalších sociálně a ekologicky postižených lokalit naší země. Z těch jednání vzešlo několik velmi konkrétních návrhů opatření, která jsme opakovaně medializovali, ale ke kterým se dokonce přihlásili i členové vlády, kteří v době nepokojů se občas na Šluknovsku objevili. V této chvíli starostové Šluknovska a obyvatelé říkají: Úplně se na nás vykašlali. Ze slibů není splněno vůbec nic. A já se děším, že čekáme na nové vypuknutí nepokojů, a potom znovu

přijedou členové vlády a znovu budou slibovat něco, co měli dávno splnit.

A bych byl konkrétní, já si myslím, že je lehce splnitelné a je naprosto absurdní, že dosud není splněno pět základních bodů.

Zajímá mě stav vzniku jednotného registru přestupků, který může významně pomoci ke snížení drobné kriminality a recidivy, což ostatně potvrzují jak zahraniční zkušenosti, tak případ Slovenska, což není tak úplně zahraničí. Dává to možnost zvyšovat peněžní pokuty za opakování přestupků. Já jsem to navrhoval v protikorupční strategii v prosinci 2010, pak to málem vládou neprošlo, až teprve šluknovské nepokoje vyvolaly tento slib a myslím, že i vládní činitelé slibovali. Takže kdy konečně bude jednotný registr přestupků.

Druhý klíčový bod. Jak vláda pokračuje v přípravách loterijního zákona, kdy konečně může dokázat, že nenadržuje organizátorům hazardu. V této chvíli, upozorňuji, a je to velký problém v řadě obcí, je stále možné přes rozhodnutí Ústavního soudu v rámci měst Františkovy Lázně, Chrastavy a Kladna, stále je možné razantně omezit hazard na svém území. Návod, jak účinně postupovat, jsme představili s kolegou Novotným. A nás zajímá, jak vláda v současnosti řeší tuto nejasnou právní situaci a jak ji vyřeší do budoucna a zda podniká nápravné kroky k omezení hazardu a striktnímu postihu gamblerství, které způsobuje v této zemi škodu 40 miliard ročně, zatímco zisk z daní ze asi jenom 7 miliard, takže proděláváme desítky miliard na tom, že neomezujeme dostatečně hazard.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane kolego.

Poslanec Radek John: Ježíš, to mě mrzí. Jenom poslední, úplně absurdní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nezlobte se, ale já tady musím všem měřit stejným metrem. Jednací řád vám určuje čas.

Poslanec Radek John: Dobře. Tři další body později.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, aby si každý poslanec sledoval – na tabulích, které jsou vlevo i vpravo, běží čas, který vám zbývá, takže máte možnost si kontrolovat i během svého projevu svá slova, abyste stihli říci podstatu dotazu.

Pana předsedu vlády nyní poprosím o odpověď na devátou interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říci, že vláda si je vědoma výbušnosti situace v některých regionech se sociálně vyloučenými lokalita-

mi a jejich nebezpečí pro společenskou soudržnost naší země. Na druhou stranu musím odmítnout jistou tendenci podlehnout přehnané hysterii, která líčí situaci, jako kdybychom se nacházeli krátce před vypuknutím občanské války.

Podle zprávy Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia pro Ministerstvo vnitra za první čtvrtletí nejsou na území České republiky identifikována žádná bezpečnostní rizika ve vztahu k sociálně vyloučeným lokalitám. Tady cituji nikoliv nějaký svůj postoj, ale analytický materiál Policie České republiky. Při sledování nacistických ultrapravicových hnutí nejsou zaznamenány žádné aktuální aktivity. Nezasťírám ale, že to napětí tam je. Já to vůbec nechci bagatelizovat. To neznamena, že máme být nějakým způsobem v klidu, a vůbec nepochybuji o tom, že pana poslance Johnovi jde o to samé, o co jde podle mého názoru všem slušným lidem v této zemi a všem slušným poslancům a poslankyním v této Sněmovně, to znamená, aby se ten problém skutečně řešil.

Jaké jsou důvody tohoto napětí.

Za prvé. Nadále dochází ke koncentraci nízkopříjmových osob v provizorním či neadekvátním bydlení v menších obcích, kde se nacházejí volné kapacity neodpovídajícího bydlení, především ubytovny.

Za druhé. Zejména obce a malá města nemají dostatek kapacit situaci řešit, například možností zaměstnání, sociálních služeb a bydlení, činnosti městské policie a podobně. Většinou jde také o obce s nedostatkem pracovních příležitostí.

Za třetí. Bohužel v některých obcích chybí politická vůle situaci řešit, protože jde o politicky citlivé a velmi často nevděčné téma. Neochota vedení samospráv situaci řešit je odůvodňována mimo jiné obavami z negativní reakce majority na pomoc orientovanou na příslušníky menšin či sociálně vyloučených osob. Chci ale zdůraznit, že tady skutečně nesmějí být všichni házeni do jednoho pytle. Jsou tady jednoznačné příklady pozitivního přístupu samospráv, ale samozřejmě i takových, pro které platí ta teze, kterou jsem tady uvedl.

Za čtvrté. Místně je potvrzen nárůst drobné kriminality a přestupkové činnosti a z toho vyplývající nárůst napětí mezi místními obyvateli, často s etnickým podtextem. To bychom si neměli nalhávat.

Za páté. Drobné kriminalitě páchané obyvateli vyloučených lokalit, zvláště Romy, je věnována nepřiměřená pozornost ze strany médií, což dále zhoršuje vztahy mezi většinovým obyvatelstvem a romskou menšinou. Média rovněž publikují neověřené, či přímo nepravdivé informace o trestné činnosti založené na dílčích informacích z ranýchází vyšetřování. Klasický případ byla přece Břeclav. Řekněme si opět otevřeně, tam mohly vypuknout velmi vážné nepokoje s rasově motivovaným podtextem a všechno to bylo dáno vlastně tím, že média

uveřejňovala neúplné, a jak se později ukázalo, dokonce nepravdivé informace.

Za šesté. Kritickou sociální situaci obyvatel vyloučených lokalit prohlubuje nedostatečná vymahatelnost práva, zvláště v případě podvodných půjček, lichvářství, nepřiměřené náklady exekutorů a porušování pracovního práva.

Chci ale zdůraznit, že existují i pozitivní trendy. Dvacet čtyři měst a obcí se zapojilo do spolupráce s Agenturou pro sociální začleňování, zhruba 20 z nich postupuje ve spolupráci velmi dobře a jsou motivována situaci zlepšovat, což představuje nezanedbatelnou část ze zhruba 150 obcí, které na svém území tento problém řeší.

Daří se aplikovat rychlá opatření na zklidnění situace ve spolupráci obcí, Agentury pro sociální začleňování a dalších aktérů, jako jsou například školy, viz Břeclav. Na Šluknovsku se postupně daří výrazně zlepšovat spolupráci Agentury pro sociální začleňování, Ústeckého kraje a starostů měst. Vznikl již společný plán další intervence. Agentura má kapacitu nabídnout v příštím roce spolupráci dalším 17 obcím a městům. Ve spolupráci resortu místního rozvoje, práce a sociálních věcí a agentury se daří prosazovat účinné projekty z prostředků strukturálních fondů, což může být využito i v příštím programovém období.

Na konkrétní otázky. Registr přestupků připravuje Ministerstvo spravedlnosti, připravuje softwarovou aplikaci a bude spuštěn. Vláda k tomu schválila usnesení. Co se týče loterijního zákona, je vláda připravena předložit paragrafované znění. Má ho připravené. (Předsedající upozorňuje na čas.) Bohužel v tuto dobu vyjednáваме velmi citlivou otázku kompatibility s evropským právem. Jinými slovy, abychom se nestali předmětem arbitráží a soudů.

Omlouvám se za překročený čas, ale chtěl jsem zodpovědět i konkrétní dotazy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto odpověď, a tím tedy končím ústní interpelace na předsedu vlády.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Začneme s interpelacemi na jednotlivé ministry. Zvu nejprve pana poslance Jiřího Šlégra, který byl vyloučen s interpelací číslo jedna a žádá o odpověď ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka v otázce výše penzí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážený pane premiére, páni ministři, dámy a pánové, poslankyně vládního tábora Lenka Kohoutová zde v minulém týdnu interpelovala vašeho premiéra Petra

Nečase v otázce řešení problematiky chudoby v České republice. Pan premiér přiznal, že tato problematika je pro vaši vládu důležitá a nelze ji opomíjet. Přesto jste v tomto týdnu jako vládní poslanci hlasovali pro vládní návrh na zpomalení valorizace penzí, čímž pomůžete přiblížit řadu českých důchodců právě k hranici chudoby. Na rozdíl od premiéra Petra Nečase si myslím, že v důsledku kroků vaší vlády – a zde mám na mysli právě zpomalení tempa valorizace penzí v kombinaci např. s růstem DPH – reálné důchody pravděpodobně poklesnou.

Chci se však zeptat na něco jiného. Premiér Petr Nečas zde řekl, že – cituji: "Švédsko, velmi silný, ekonomicky zdatný a sociálně budovaný stát, snížilo důchody v roce 2010 o 3 % a v loňském roce dokonce o další 4 %."

Vážený pane ministře, zatímco průměrná roční penze ve Švédsku byla v roce 2010 21 524 eur, v České republice to bylo v témže roce pouze 6 482 eur. Český důchodce tak oproti tomu švédskému dostane ročně o bezmála 400 000 korun méně. Je tedy zřejmé, že procentní snížení důchodů ve Švédsku má na kvalitu života švédského důchodce naprosto jiný dopad, než zde popisoval premiér Nečas, když českého a švédského důchodce vlastně postavil vedle sebe.

Pane ministře, myslíte si, že na základě mnou uvedených čísel je pan premiér demagog, a pokud ano, vysvětlíte, proč jej hodláte i nadále podporovat? Dále by mě zajímalo, jakým způsobem chcete přispět k tomu, aby se český důchodce dostal na úroveň toho švédského, zatímco jdete spíše opačnou cestou. Poslední otázka: Poklesnou podle vás reálné důchody v příštím roce? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace pana poslance Jiřího Šlégra. Já požádám o odpověď ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. To, že důchody nebudou valorizovány podle dosavadního schématu, je opatření, které je nepřijemné, nepopulární, nicméně, jak už jsem mnohokrát na této půdě uvedl, považuji to opatření za nezbytné.

Pokud tady pan premiér mluvil o situaci České republiky a porovnával ji se Švédskem, tak já považuji to srovnání za naprosto oprávněné vzhledem k tomu, že porovnání se Švédskem je motivováno tím, že Švédsko je prohlašováno a i zde na této půdě je uváděno v řadě případů jako vzor. Jako vzor státu, který má velmi silné sociální zázemí. Samozřejmě, že srovnávat výše důchodů pouhým přepočtem kurzového koeficientu není úplně správné, protože je potřeba porovnávat také životní náklady, ale také schopnosti ekonomiky jedné země a druhé země.

A já bych tady k tomu doložil jeden další, podle mého názoru velmi zajímavý a vypovídající údaj. Pokud porovnáme průměrnou výši českého důchodu, resp. průměrnou výši příjmu českého občana ve věku nad 65 let k průměrnému věku občana, který je v produktivním věku, a to samé srovnání uděláme ve Švédsku, tak z toho porovnání je naprosto jednoznačně vidět, že ve Švédsku úroveň příjmů důchodců relativně vůči těm, kteří jsou v ekonomicky aktivním věku, je nižší než v České republice. Z toho také vyplývá, že samozřejmě vždycky lze zvolit nějaké srovnání, které vypoví o tom, jaká čísla v konkrétní statistice jsou, ale ne vždycky je to porovnání relevantní. Myslím, že porovnání, co se týče relativního poměru příjmů osob v seniorském věku, s osobami v aktivním věku je mnohem účelnější a více vypovídající než pouhé srovnání příjmů přepočtem v kurzovém poměru.

Dále bych chtěl uvést, že v České republice je ohrožení rizikem chudoby nejvyšší v Evropě. V roce 2010 podle srovnatelných údajů bylo na 9 % celkové populace, kdežto průměr Evropské unie byl přes 16 %. Co se týká seniorů, tak u občanů ve věku nad 65 let byl poměr osob s rizikem ohrožení chudobou na úrovni 6,8 %, což je vynikající výsledek zařazující nás na čtvrté místo v rámci Evropské unie. Průměr Evropské unie byl 15,9 %.

A znovu zopakuji to, co jsem říkal na začátku. Mě nijak netěší, že musím navrhnout taková opatření jako snížení tempa valorizace důchodů, ale pokud se chceme na tu tematiku podívat objektivně, musíme srovnávat srovnatelné.

Dovolte mi ještě poslední poznámku k tématu, které bylo vzneseno, a to je vývoj reálné výše důchodů. Ano, je faktem, že podle současných analýz dojde v příštím roce i v příštích třech letech k velmi mírnému poklesu reálné hodnoty důchodů. Je také potřeba se podívat na to, že za posledních deset let se reálná hodnota důchodů zvýšila řádově o 20 %. Takové rychlé tempo reálného navyšování úrovně důchodů, takové rychlé tempo je možné dosáhnout v období, kdy ekonomika velmi významně roste. Není však možné ho udržet v době ekonomické stagnace. To je prostě ekonomická zákonitost. Pokud bychom něco takového chtěli udělat, dostávali bychom se do pastí, do které se dostaly některé jiné státy v Evropě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Šlégr může vznést doplňující dotaz.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, pane ministře, dámy a pánové, než dotaz, spíš bych chtěl konstatovat, že samozřejmě tady můžeme debatovat o tabulkách a porovnávat, ale myslím, že to našim důchodcům nic nepřispěje. Myslím, že jsem tady chtěl především upozornit na to, jakou úroveň života mají důchodci u

nás a ve Švédsku, že je to markantní rozdíl, si myslím, a nedovedu si představit, nebo nemyslím si, že s 10 tisíci korun měsíčně se dá opravdu dobře a rozumně užívat důchodového věku. Ale samozřejmě děkuji za vaši odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda ještě chce reagovat pan ministr. Pokud ano, je k tomu právě ten vhodný prostor teď. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, opravdu je potřeba srovnávat srovnatelné. A tak jak jsem řekl a odkazuji se na to znovu, i úroveň příjmů seniorů nebo důchodců je potřeba vztahovat k výkonnosti ekonomiky. Ano, prostě porovnání je takové, že švédská ekonomika bohužel je stále ještě výkonnější ekonomikou, než je česká ekonomika, také proto, pokud se podíváme na kurzové porovnání příjmů seniorů v České republice a ve Švédsku, tak je ten poměr podobný a vypovídá o rozdílu ve výkonnosti ekonomik. Ano, pojďme dělat společně všechno pro to, aby výkonnost české ekonomiky byla co nejvyšší, aby perspektiva vývoje české ekonomiky byla co nejlepší. Sám za sebe mohu říci a určitě i za ostatní členy vlády, že tato vláda se o to ze všech sil snaží.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Jaromíru Drábkovi a dostáváme se k druhé interpelaci. Pan poslanec Vojtěch Adam se obrací na ministra vnitra Jana Kubiceho ve věci rušení stanic Hasičského záchranného sboru. Prosím.

Poslanec Vojtěch Adam: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, nepřítomný pane ministře, do vzduchu se špatně mluví, nicméně svou interpelaci přednesu a budu očekávat písemnou odpověď, pokud to bude možné.

Jako starosta obce s rozšířenou působností Ivančice, kde je zřízena stanice Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje kategorie P1, se znepokojením sledujeme informace o záměru změny klasifikace stanice z tzv. P1 na P0. Pokud by byl tento záměr realizován, povede to neodvratně k ohrožení zdraví a životů obyvatel a majetku. Z podobných návrhů, které vznikají bez znalosti problému od zeleného stolu, vyplývá snaha Ministerstva financí a Ministerstva vnitra ušetřit za každou cenu, ať to stojí co to stojí, a přenést břemeno na vůbec nějakou existenci hasičů především na obce. S tím kategoricky nelze souhlasit.

V posledních letech je to neustálý boj za zachování stanice a dosud byly vždycky všechny argumenty zohledněny. Ptám se, jak je vůbec

možné, že někdo může uvažovat o redukci stanice P1 na P0 v lokalitě s tak koncentrovaným rizikem, jako jsou Ivančice. Jde o desetitisícové město v údolní nivě na soutoku tří řek pod přehradou Dalešice a pod přehradou Mostišť. Nachází se navíc v 20kilometrovém havarijním pásmu jaderné elektrárny Dukovany a veškeré havarijní plány musí být této skutečnosti přizpůsobeny. Je zde nemocnice, řada škol a nákupních center. Navíc komunikační dostupnost od D1 je naprosto insuficientní.

Průměrný počet zásahů jednotky byl v uplynulých pěti letech 206. Sbor dobrovolných hasičů, který je velmi kvalitní, nemůže však profesionální hasiče plně nahradit, protože jejich příslušníci jsou v trvalém zaměstnání. V případě realizace návrhu bude nejbližší stanice profesionálních hasičů v Brně na Výstavišti. Vzhledem k dopravní situaci nebudou mít možnost zásahu v reálném čase v místě vzdáleném 25 kilometrů. To všichni vědí, a přesto se tyto návrhy neustále opakují.

Kdo bude za případné následky zodpovědný? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Dostanete písemnou odpověď. Pan ministr Kubice se omluvil z dnešního jednání.

Třetí interpelaci tady máme pana ministra Hegera, ten byl omluven pouze na dopoledne. Prosím tedy o slovo pana poslance Václava Votavu, který se ptá ministra zdravotnictví Leoše Hegera na rušení oddělení nemocnice v Rokycanech. Pan poslanec Votava má slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Plzeňský kraj je jediným krajem v České republice, který nemá ve dvou okresech žádnou nemocnici a teď možná přijde o nemocnici další. Mluvím teď o nemocnici v Rokycanech. Ta zajišťuje péči pro pacienty okresu Rokycany, části okresu Plzeň-sever, kde není žádná nemocnice, a části okresu Plzeň-jih. Do zdejší vyhlášené a zmodernizované porodnice jezdí rády родit i ženy z Plzně a právě o porodnici a gynekologické oddělení jako první v řadě rušení jistě jde. Protože omezením počtu lůžek či zrušením celého oddělení fakticky žádná úspora nevznikne, nemocných ani rodiček jaksi neubude, musím tento tlak především dominantní Všeobecné zdravotní pojišťovny chápat jako první krok k úplnému zavření nemocnice v Rokycanech.

Co se stane, je ztížení dostupnosti zdravotní péče. Občané se o svou nemocnici pochopitelně bojí. Proto jich už jen v Rokycanech na pět tisíc podepsalo petici právě za zachování nemocnice. Ostrý nesouhlas vyjadřuje i Plzeňský kraj. Ale koho to v Praze zajímá, že?

Apeluji proto na vás, pane ministře, vím, že tak osobně činila již paní poslankyně Emmerová či zástupci města: Zabraňte faktickému rušení

oddělení porodnice a gynekologie a možná i celé nemocnice v Rokycanech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla vznesená interpelace. Požádám o odpověď na ni pana ministra Leoše Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane poslanče Votavo, vážení paní kolegyně, kolegové, otázky optimalizace sítě nyní hýbou českou veřejností. Já jenom podotknu, že jsem byl ráno omluven, protože jsem byl v Senátu, kde hlavním tématem byla petice nemocnice Žatec, a také další interpelace, která je na mě, se tohoto tématu týká, takže mi dovoluji pár slov obecně, než přejdu k Rokycanům.

Otázka nemocniční sítě, která je téměř 50procentní zátěží celého systému veřejného zdravotního pojištění, je záležitostí dostupnosti péče, záležitostí nákladů na celou síť a je to samozřejmě v neposlední míře, a proto myslím, že tady také jsme, záležitostí jakési lokální prestiže jednotlivých měst a obcí, kde nemocnice jsou.

Pokud jde o dostupnost péče, tak ta je dána obecně zdravotnickými zákony, které nutí všechny subjekty, které za ten systém zodpovídají, aby vytvořily podmínky pro poskytování lege artis. Tyto subjekty jsou jistě Ministerstvo zdravotnictví v tom nejobecnějším pohledu, zcela určitě kraj a hlavní, klíčovou roli dnes ze zákona hraje zdravotní pojišťovna, která platí provozní náklady. O investiční náklady se dělí jak zakladatelé nemocnic, stát a lokality, kde nemocnice jsou.

Pokud jde o povinnost péči zajistit, tak ta je jednoznačně uvalena na zdravotní pojišťovny, které mají povinnost zajistit péči, která je vhodná z obecných metodických pokynů, a je podle nové verze zákona 48 připravováno nařízení vlády, které stanovuje minimální dostupnost v některých oblastech, které jsou kritické. Dostupnost se diskutovala mezi 45 až 60 minutami pro jednotlivé porodnice a zkušenosti z jiných konců naší republiky, kde síť již optimalizovaná byla, ukazuje, že hodinová dostupnost do porodnice je celkem vyhovující, pokud jde o jízdu autem. Řekl bych jenom příklad ze svého kraje: na ose Hradec Králové – Liberec jsou dneska tři porodnice po 50 kilometrech vzdálené a v celém tomto širokém pásu čtyři porodnice již v posledních dvaceti letech zanikly.

Ministerstvo ovlivňuje tu věc jakými obecnými předpisy metodického rázu. Dnes v tom hraje důležitost roli i odborná společnost gynekologie a porodnictví, která říká, že 500 doteď bylo minimum, uvažuje se i o vyšším limitu. Pět set porodů za rok rozumějte. Ministerstvo udává podklady pro věcné a technické vybavení formou vyhlášky a pro personální vyhlášky. Ale znovu opakují: klíčovou roli hraje zdravotní pojišťovna.

Snaha redukovat nebo optimalizovat síť se táhne od minulého roku, kdy se zdravotnictví dostalo do velkého finančního napětí a k optimalizaci je nuceno, aby se svým rozpočtem vyšlo, a hledá tedy kompromis mezi ideální dostupností, lokálními potřebami a financemi. Kraje vyhlásily jakousi kampaň za redukci sítě už v loňském roce, kdy bylo zavřeno asi 1500 lůžek. Předpokládá se, že tisíc lůžek bychom zrušit mohli, a opravdu se o tom teď aktivně vyjednává. Pojišťovny mají možnost v letošním roce po dvaceti letech vypovědět smlouvy, tak toho využívají. Ale je nad nimi memento, že péči zajistit musí.

Pokud jde o situaci v Rokycanech, tak bych odkázal na stanovisko kraje a ujišťuji vás, že pokud je negativní, tak dohadování s pojišťovnou ještě budou pokračovat a budou velmi tuhá, protože my jsme jednoznačně řekli, že kromě některých parametrů, které chceme, aby se posuzovaly (upozornění na čas), je dohoda s krajem pro nás naprosto prioritní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A prosím tedy o doplňující dotaz, pokud ho chce pan kolega Votava vznést.

Poslanec Václav Votava: Ano. Děkuji za odpověď, pane ministře. Samozřejmě rád kvituji to, že se dbá i na názor kraje a považujete ho za velice důležitý. Kraj určitě trvá na tom, aby porodnice byla zachována. Já si myslím, že pod rouškou optimalizace nelze přece ztěžovat dostupnost. A ona svým způsobem ztížena bude, když tam nebude to oddělení. A kam se ty rodičky přesunou? Především do fakultní nemocnice. A musím se zeptat: Samozřejmě fakultní nemocnice je špičkové zařízení. Kde to bude levnější – v Rokycanech, nebo v té fakultní nemocnici?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr se ujme ještě odpovědi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji podruhé za slovo. Dotaz je velmi případný. Ale já musím uznat, že náš systém opravdu nezajišťuje dobrou transparentnost a průhlednost cenotvorby, a my na tom teď velmi intenzivně pracujeme. Pracujeme na změně seznamu výkonů, nutíme pojišťovny, aby nám dodávaly data o financování jednotlivých krajů, kde se ukazuje, že jsou dost výrazné rozdíly v nákladech na pojištěnce bydlicího v tom kraji. Čili jakýsi nepřímý ukazatel dostupnosti péče.

Jakožto hlavní nástroj, který pokládáme za ideální, je systém úhrad formou diagnostických skupin, tzv. DRG. My jsme po určité pauze, kdy se ten systém obnovil, doladil, začali v letošním roce psát vyhlášku, která DRG přikazuje a přikazuje zároveň jednotnou sazbu pro malé i velké nemocnice, ke které je nutno dojít, ovšem postupně, aby se systém nerozkolísal.

Letos jsme nastavili váhu sblížování 25 %, v příštím roce budeme pokračovat zhruba tímto tempem nebo o něco rychleji, takže počítáme, že mezi velkými nemocnicemi a malými dojde k úplnému vybalancování za tři až čtyři roky, a ten systém se tomu musí přizpůsobit.

DRG má tu obrovskou výhodu, která je potvrzena ze světa, že je to takový polovičatý výkonový systém, kde peníze jdou k poskytovateli spolu s pacientem, takže to motivuje nemocnice, aby lákaly pacienty, zvyšovaly svou kvalitu péče, a zároveň je to nástroj pro pacienty, aby, jak se teď módně často říká, hlasovali nohama a rozhodli, kde tu péči chtějí mít. A jako model ty porody jsou ideální, protože řada věcí se ve velkých nemocnicích musí dělat zvlášť, ale porody jsou všude stejné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Tím jsme tedy prošli třetí interpelací a můžeme se věnovat čtvrté. Pan kolega Šenfeld ji stahuje, protože obdržel již od paní ministryně Hanákové odpověď, a tudíž přecházíme k interpelaci páté. Tu vznáší pan poslanec Ladislav Šincl na omluveného pana ministra Pavla Dobeše ve věci Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2013 a dalšího výhledu. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený nepřítomný pane ministře, schválený rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 znamená pro dopravní infrastrukturu v Moravskoslezském kraji bohužel významné omezení přípravy i vlastní realizace velice důležitých staveb, které velice úzce souvisí s dalším rozvojem tohoto zkoušeného regionu, kde se snažíme o snížení nezaměstnanosti a zvýšení konkurenceschopnosti. Na některé klíčové dopravní stavby nezbytné pro tento zkoušený kraj nebyly bohužel opět vyčleněny žádné finanční prostředky. Důsledkem tohoto omezení prostředků je to, že došlo k časovému zpoždění přípravy či realizace i dalších důležitých staveb. Je nutné zdůraznit, že tyto dopravní stavby jsou pro náš kraj i nadále absolutní prioritou. Existuje mnoho důvodů, proč je to naprosto nezbytné. Důkazem nezbytnosti této výstavby je to, že zastupitelstvo našeho kraje na svém zasedání dne 29. 2. 2012 přijalo usnesení, kterým podporuje záměry přípravy a realizace významných pozemních komunikací a rozvoj transevropské dopravní sítě na páteřní síti dálkových a mezinárodních komunikací v našem kraji.

A nyní k mé otázce. Zajímalo by mne, zdali podpoříte svým vlivem dopravní priority Moravskoslezského kraje v dostavbě páteřní dopravní infrastruktury ve vazbě na rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury 2013 a dále. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Bude odpovězeno panu poslanci Šinclovi písemně na tuto interpelaci.

Šestou interpelaci měl pan kolega Petr Hulinský. Protože pan ministr Kamil Jankovský je omluven z důvodu, že je nyní na jednání Senátu, dohodli se s panem poslancem, že tato interpelace bude vznesena příště, takže dnes neproběhne.

A je zde tedy interpelace sedmá. Pan kolega Václav Klučka se obrací na ministra Jana Kubiceho ve věci integrace Hasičského záchranného sboru. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, počátkem dubna, konkrétně 6. 4., jste schválil rozšíření poskytování služeb podpory ekonomického informačního systému Ministerstva vnitra a integraci hasičských záchranných sborů krajů do tohoto systému. Přitom HZS krajů v současné době i za posledních dvanáct let od vzniku HZS krajů a financování přes kapitolu 314 Ministerstva vnitra používají software firmy Vema. Tento je standardním ekonomickým softwarem, který používají státní i samosprávné instituce v České republice. Systém je osvědčený a prověřený mnohaletými zkušenostmi včetně převodů do ekonomického informačního systému Ministerstva vnitra od firmy IBM. Pořízení a provozování nového softwaru bude z dostupných informací řádově v desítkách milionů korun.

Mám tedy na vás, pane ministře, tyto dotazy: Kolik finančních prostředků bude stát pořízení nového ekonomického softwaru pro 14 HZS krajů? Kolik bude stát Ministerstvo vnitra roční pronájem nebo provozování tohoto softwaru za 14 hasičských krajů? Co bude se současným funkčním softwarem od firmy Vema, které používají HZS kraje? Bude zlikvidován jako nepotřebný, nebo stále bude bez problémů funkčním majetkem státu? Je rozumné od vlády rozpočtové odpovědnosti v době, kdy se řeší stamilionové škrtů v kapitole 314 Ministerstva vnitra, a v době propouštění policistů a hasičů nakupovat za desetimilionové částky software, který nepřinese žádné efektivní úspory, pouze se nahradí jeden funkční systém jiným funkčním systémem od jiné firmy?

Děkuji za vaši odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace pana poslance Václava Klučky. Odpovězeno na ni bude písemně.

Nyní požádám o slovo pana poslance Josefa Nekla, který vznášá interpelaci na ministra Martina Kubu, tedy ministra průmyslu a obchodu, ve věci poštovní služby v malých obcích. Upozorňuji, že pan ministr Kuba je též omluven, a bude vám tedy odpovězeno písemně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, minulý týden Sněmovna schválila zákon o poštovních službách, kte-

rý byl zamítnutý Senátem. Při zdůvodňování nutnosti přijetí zákona ve znění, ve kterém byl schválen, jsme byli ujišťováni, že to neohrozí dostupnost poštovních služeb v žádném místě České republiky. Přitom na workshopu pořádaném Českým telekomunikačním úřadem dne 31. května tohoto roku byl prezentován návrh prováděcí vyhlášky k novele zákona o poštovních službách. Ve vyhlášce jsou mj. definovány požadavky na dostupnost pošt, např. že v každé obci nad 2 500 obyvatel musí držitel licence zřídit poštu, dojezdová vzdálenost k poště nesmí přesahovat 10 km a přitom tento požadavek nemusí být splněn pro 5 % obyvatel nacházejících se v okruhu pošty. Z toho plyne, že počet kamenných pošt, které bude muset držitel poštovní licence, např. Česká pošta, pro povinné zajištění služeb zajistit, by byl cca 1 200, když současný stav a počet kamenných poboček České pošty je cca 3 300.

Také z kompenzačního fondu budou držitelům licenci kompenzovány pouze čisté náklady vzniklé v souvislosti s poštami, které plní povinnost shora uvedeného požadavku. Čisté náklady na pošty nad rámec dle uvedených parametrů nebudou kompenzovány z kompenzačního fondu.

Vážený pane ministře, táži se vás, zda se ztotožňujete s návrhem vyhlášky Českého telekomunikačního úřadu v daném znění a jakým způsobem budete ovlivňovat dostupnost poštovních služeb i v místech, která nedosahují uvedených parametrů. Děkuji vám za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Neklovi. Jak jsem řekla, odpověď bude v písemné podobě.

Devátá interpelace, k níž jsme se dostali, je interpelací paní poslankyně Marty Semelové, která žádá ministra školství Petra Fialu o odpověď ve věci financování školství. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, jak víte, jedním z prvních protestů před ministerstvy, které v posledních týdnech proběhly, byl protest školských odborů proti naprosto nedostatečnému financování školství. Na mnoha školách dochází k výraznému snižování platů učitelů i nepedagogických pracovníků. Škrty se projevují i v takzvaných onivkách, z nichž školy financují pomůcky, učebnice, žákovské kurzy, ale také například povinné pojištění zaměstnanců či náhrady na nemocenskou. Zatímco v roce 2007 měly školy na pomůcky 1,6 mld. korun, letos dostaly jen 400 mil. Po započítání zvýšené sazby DPH činí celkový pokles zhruba 80 %. V důsledku toho školy mimo jiné nemají prostředky na nákup nových učebnic. Došlo to tak daleko, že nakladatelství zastavují výrobu nových učebnic, protože z prudce klesajících příjmů z prodeje ji již nelze financovat. Podle průzkumu Asociace ředitelů základních škol nemůže totiž uvolnit žádné prostředky na nové učebnice 61 % škol,

přičemž není výjimkou, že se podle jedné učebnice učí i 15 let. Kvůli nedostatku peněz pak 79 % škol nemůže kupovat vůbec žádné pomůcky.

Chci se proto zeptat, jak budete tuto situaci řešit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy pana ministra Petra Fialu. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, mám tu čest stát před vámi při interpelacích poprvé, tak mi dovoluji na úvod jenom krátkou poznámku. Když jsem přišel do úřadu, hned druhý den jsem obdržel čtyři interpelace, na které jsem písemně odpověděl, a dnes mám opět čtyři interpelace, což svědčí o tom, že resort školství se těší velikému zájmu, ale svědčí to také o tom, že mě odpočátku berete jako někoho, kdo je schopen na vaše otázky odpovídat, a že tedy nemám těch pověstných sto dní hájení. Já jsem tomu vlastně rád, protože ten úřad opravdu žádných sto dní hájení neumožňuje.

Ale rychle, paní poslankyně, k vaší otázce.

Je naprosto nesporné, že vývoj v rozpočtových zdrojích resortů využitelných pro financování výdajů regionálního školství definovaných v § 160 odst. 1 písm. c) a d), tedy výdajů na učební pomůcky, výdajů na školní potřeby a učebnice, pokud jsou podle tohoto zákona tedy poskytovány bezplatně, a rovněž výdajů na další vzdělávání pedagogických pracovníků a na činnosti, které přímo souvisí s rozvojem škol a kvalitou vzdělávání, a ostatních nákladů v posledních pěti šesti letech není rozhodně dobrý. Vezmu-li v úvahu, že výdaje státu do uvedené oblasti vzdělávání klesly od roku 2006, kdy byly zhruba na úrovni 1,5 mld., na necelou 1 mld. v roce 2011 a v roce 2012 následoval další pokles na částku zhruba kolem 640 mil. korun, pak musím souhlasit s těmi, kteří tuto situaci považují za problematickou. Situaci, jak většina z vás, kteří se zabýváte školství, také dobře ví, navíc zhoršuje fakt, že od roku 2010 jsou školy nuceny z tohoto trvale se snižujícího objemu hradit navíc ještě výdaje na náhrady platů za nemocenskou svých zaměstnanců a rozsah této náhrady se rok od roku zvyšuje.

Nicméně pro objektivní posouzení situace bych chtěl uvést, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy se minimálně v posledních letech snažilo situaci v rozpočtovém zajištění těch takzvaných ONIV v rámci svých možností řešit. Zvláště umožnění zapojení finančních prostředků evropských strukturálních fondů, financování vzdělávání v základních a nově i středních školách v podobě takzvaných šablon ve výši zhruba 6 mld. korun pomohlo a pomáhá tuto krajně nepříznivou situaci v posledních letech do značné míry školám přelomenout.

Pro budoucí roky však bude naprosto nezbytné situaci v zabezpečení vzdělávání i po stránce nezbytného materiálního vybavení moderními didaktickými pomůckami a kvalitními učebnicemi řešit systémově, respektive mnohem systémověji než dosud, kdy se zdálo, že v oblasti financování regionálního školství jsou prioritou pouze platy, a ostatní výdaje byly postaveny až do takové vedlejší role, což samozřejmě dlouhodobě není udržitelné. Jak jsem již několikrát ve svých veřejných vystoupeních zdůraznil, jsem přesvědčen o tom, že prvotním a základním krokem pro přípravu systémových změn v regionálním školství je znalost reálného ekonomického rámce, ve kterém se bude vzdělávání dětí, žáků a studentů v nejbližších letech moci realizovat. Proto je v tuto chvíli hlavní prioritou pro nejbližší období příprava rozpočtu resortu školství na příští rok i na roky 2014 a 2015. Mohu vás ujistit, že problematika zajištění dostatečných rozpočtových zdrojů resortu právě pro oblast učebnic, učebních pomůcek, dalšího vzdělávání pracovníků a dalších nemzdových výdajů poskytovaných školám regionálního školství státem bude při přípravě rozpočtu resortu na příští rok i v přípravě rozpočtového výhledu na roky 2014 a 2015 hrát významnou roli.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, paní poslankyně, vy ještě budete doplňovat svou interpelaci.

Poslankyně Marta Semelová: Já děkuji za odpověď. Oceňuji jak snahu, tak například to, že jste zastavil takzvanou reformu vysokých škol, případně reformu financování regionálního školství. Nicméně určitě odpověď neuspokojí ty, kteří na vzdělávání prostě teď nemají. Něco jiného je příští rok. Já vyjadřuji vážnou obavu, že to nebude lepší, ale co se týká tohoto roku, je potřeba řešit skutečně jak platy učitelů a nepedagogických pracovníků, tak peníze na onivky, tedy na učebnice, další pomůcky a další věci, o kterých jsem mluvila. Myslím si, že není možné, aby se přenášela zodpovědnost na učitele, kteří mají být propouštěni kvůli nedostatečnému financování na vysokoškoláky, kteří by měli platit zápisné.

Uvažujete o tom, že byste oslovil ministra Kalouska, aby například místo peněz na církve to dal na vzdělávání?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou prosím pana ministra. Netušil jsem, že je to vaše první interpelace, takže teď dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Ano, děkuji, pane předsedající, nyní odpovím velmi stručně. Jsem si plně vědom problematické situace v oblasti financování regionálního školství. Jsem si

vědom i dopadu vázání finančních prostředků v letošním roce na platy pedagogů a na další výdaje spojené s regionálním školstvím. Musím nicméně konstatovat, že není v tuto chvíli možné jakkoliv z prostředků, které jsou určeny pro letošní rok, tuto situaci nějak výrazně změnit. Proto se musíme soustředit na to, a to také dělám, aby struktura rozpočtu Ministerstva školství na příští rok byla dobře připravena, abychom zabránili tomu, aby dopad na platy v regionálním školství a na další výdaje v této oblasti byl takový, jako se tomu stalo v letošním roce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo poslední, co zaznělo. Teď můžeme tuto interpelaci ukončit. Postoupíme k další. Pan poslanec Václav Zemek, to se týkalo ministra Tomáše Chalupu, ale toho mám mezi omluvenými ministry. Není tady ani pan poslanec Zemek, tak ho škrtnám. Pan poslanec Radek John má v úmyslu interpelovat ministra Martina Kubu, který je mezi omluvenými, ale přesto alespoň přečte svoji interpelaci. Prosím, můžete alespoň přečíst.

Poslanec Radek John: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se znovu ozývám ve jménu obyvatel Šluknovska a jiných sociálně vyloučených míst, kterým znepřijemňuje život to, že nejsme schopni, nebo vláda není schopna splnit to, co slibovala. Neumíme řešit krádeže ve velkém, teď se zjistilo, že bylo ukradeno 658 milionů na letounech CASA, a nikdo nevyvodí ani politickou zodpovědnost, ale nejsme schopni bohužel řešit ani krádeže v malém, takže naštváváme lidi, že se tady krade a nic se neděje, a pak jim ještě ničíme život.

Mluvím o krádežích barevných kovů, kdy obyvatelé Šluknovského výběžku musejí večer dávat pozor, jestli jim někdo neukradl poklop kanálu, když se vracejí domů, jestli do toho kanálu nespadnou. Když přijedou z dovolené, musí hlídat, kolik okapů jim kdo ukradl a kterou střechu jim strhl. Kromě toho dnes na dráhách hlídají policisté při krádežích měděného zařízení a stojí to celý stát desítky milionů korun tohle uhlídat. Nedávno zloději kovů ukradli součásti sloupů elektrického vedení, takže se zřítily a vznikla mnohamilionová škoda. A my s tím neumíme nic udělat. Co to je za Kocourkov? Obyvatelé Šluknovska volají alespoň po tom, aby se toto jednoduché opatření udělalo. Před lety vyšel zákon, který zpříšňuje výkup barevných kovů. Všichni jsme si oddychli a řekli jsme si – konečně rozumní poslanci. A teď se zjistilo, že několik let nejsme schopni udělat prováděcí vyhlášku, aby ten výkup opravdu byl zpřísněn. My tři roky zavíráme oči nad krádežemi, které se dějí online dennodenně a prostě znepřijemňují život všem normálním lidem.

Já vyzývám pana ministra průmyslu, který je za to zodpovědný, aby konečně alespoň nějaký z těch slibů Šluknovským byl splněn, aby ve spo-

lupráci s Ministerstvem životního prostředí konečně udělali vyhlášku, která zabrání těmto krádežím, které otravují život všem a všem nám tahají peníze z kapes. Nejen ty velké krádeže. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo pouze načteno, protože pan ministr tady není, takže můžeme předpokládat, že v průběhu třiceti dnů bude odpověď.

Teď bych požádal pana poslance Pavla Hojdu, který bude znovu interpelovat ministra školství Petra Fialu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, chtěl bych vás seznámit s případem úspěšné ženy v leteckém sportu. Nositelka největšího počtu medailí z mezinárodních soutěží, národních i světových rekordů, naše dosud nejúspěšnější sportovkyně v bezmotorovém létání Hana Zejdová, mistryně republiky a Evropy, jediná naše mnohonásobná světová rekordmanka i mezi muži, je od roku 1995 vyřazena z reprezentace. Je ale přesto zvána jako naše nejúspěšnější pilotka na nejvyšší ženské i mužské zahraniční soutěže, kde se výkonností kvalifikuje například třeba i do německé reprezentace. Doma pro své názory na poměry ve vrcholovém sportu je zatracena způsobem, který je pro vynikající sportovce málo vídaný. S pomocí přátel získává sportovní azyly v Austrálii, odkud přináší k překvapení odborníků 57 světových rekordů, a překonává dokonce i rekordy mužské. Stává se rekordní královnou a první dámou tohoto sportu. Předstihuje i nejlepší muže legendy a ženy na světě.

Má na svém kontě téměř 300 českých rekordů s mnoha průkopnickými prvenstvími, včetně prvního překonání tisícikilometrové vzdálenosti pro Českou republiku. Přesto je doma prakticky nevýznamnou amatérskou sportovkyní. Světové rekordní tabulky ovládá z 90 %, české téměř ze 100 %, a to jak v kategorii mužské, tak ženské. V roce 1997 získává 32 z celkových 52 světových rekordů ve všech leteckých odbornostech dohromady. Za tento vrcholný výkon je Česká republika poprvé v historii na prvním místě v rekordech bezmotorového létání a na čtvrtém místě ve všeobecném letectví. Byl to ojedinělý úspěch v historii českého letectví.

Pilotka obdržela nejvyšší mezinárodní ocenění od FAI pro ženy, medaili Pelagey Majewské a vůbec nejvyšší ocenění tohoto sportu, medaili Otto Lilienthala jako první a dosud jediný český občan. Je rovněž zařazena v síni sportovní slávy FAI High Flyers mezi nejúspěšnější rekordmanky a první světovou kosmonautku. Doma v České republice je v podstatě sportovním bezdomovcem.

Této výjimečné sportovkyni a její mateřské organizaci, Letecké asocia-

ci vrcholového sportu, je bohužel od Ministerstva školství a tělovýchovy odmítána pod různými záminkami jakákoliv pomoc, přestože tato organizace a pilotka dosáhly a dosahují bez jakékoliv podpory státu úspěchů, které by považovaly jiné země za velký úspěch.

Ptám se: Změní se přístup Ministerstva školství a tělovýchovy k uvedené sportovkyni a její mateřské organizaci při rozdělování dotací na sportovní reprezentaci České republiky?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana ministra, který má k dispozici pět minut na svoji odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane poslanče, dámy a pánové, děkuji za váš dotaz, který nás přivádí k jiné části širokého resortu, který mám tu čest spravovat, totiž k oblasti sportu, na který také nesmíme zapomínat.

K vašemu dotazu bych vám rád sdělil následující. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy se k záležitosti spojené s problematikou financování aktivit paní Hany Zejdové vyjadřovalo již mnohokrát, naposledy 31. května tohoto roku dopisem mého náměstka Jana Kocourka, který řídí skupinu sportu a mládeže. Já bych se zde pokusil stručně shrnout některá fakta, abych vysvětlil, proč ta situace je taková, jaká je.

Od roku 1999 žádá pan Zejda o prostředky ze státního rozpočtu na aktivity své dcery Hany Zejdové, ale tento druh plachtařských výkonů nebyl a není možné při respektování platných zásad státní dotační politiky v oblasti péče o státní sportovní reprezentaci bohužel podporovat. Aby bylo možno žádat o státní dotace, založil pan Zejda v závěru roku 2003 čtyřčlenné občanské sdružení Letecká asociace vrcholového sportu.

Překonávání světových rekordů bez účasti na každoročních mistrovstvích světa a mistrovstvích Evropy lze chápat jako jednu z forem reprezentace, jak to uznává i autorita Aeroklub. Dotační klíč pro státní sportovní reprezentaci však tyto aktivity nezohledňuje. V případě, že by byl dotační klíč upraven ve prospěch vytváření světových rekordů, státní dotace tohoto druhu by mohly být přiděleny pouze občanskému sdružení, které má od Mezinárodní letecké asociace takzvanou sportovní autoritu, a tou je Aeroklub, který možnost nákupu a přidělení prostředků pouze paní Haně Zejdové nepřipouští. Ministerstvo školství totiž poskytuje státní dotace nestátním neziskovým organizacím podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů. V oblasti sportu se jedná o podporu národním sportovním svazům podle veřejně vyhlášených dotačních programů. Státní finanční prostředky jsou jednoznačně zaměřeny na podporu pravidelné organizované sportovní činnosti. Na

základě schválených zásad pro sportovní reprezentaci nelze podporovat sportovní činnost s charakterem sportovního výkonu bez přímé konkurence na startu, tedy bez účasti dalších soupeřů, což je třeba případ expedičního horolezectví nebo sjezdu na divoké vodě atd.

Paní Hana Zejdová se sice v roce 1993 umístila na prvním místě na mistrovství Evropy v bezmotorovém létání, v následujících letech už nebyla tak úspěšná a v dalších letech se v evidovaných výsledcích vyskytuje pouze jednou, a to šestým místem na Mistrovství světa v plachtění v roce 2001. V dalších letech se paní Hana Zejdová spolu s otcem zaměřila na překonávání světových rekordů, které nejsou evidovány ve sportovních disciplínách, v optimálních povětrnostních podmínkách, které jsou nejlepší v Austrálii, kde z tohoto důvodu přebývali větší část roku, nezúčastňovala se však mezinárodních soutěží vyhlášených The International Air Sports Federation a věnovala se tzv. expedičnímu létání. Jedná se o samostatnou přípravu a sólové létání se snahou o vytvoření či překonávání stávajících světových rekordů.

Z toho, co jsem řekl, je zřejmé, že Letecká asociace vrcholového sportu bohužel nesplňuje podmínky stanovené zásadami státní podpory sportu pro přidělení dotace ze státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže ještě jednou poprosím pana poslance Hojdu, aby upřesnil nebo doplnil svou interpelaci.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane ministře, za vaše vysvětlení. Já bych snad jenom doopravdy, protože se jedná o výjimečné výsledky i z pohledu případně dalších pilotů, kteří se tímto zabývají, a pokud by nedosahovala takovýchto výsledků, tak by zřejmě asi nebyla ani uvedena v síni slávy FAI. Ale jde o to, zdali vůbec má nějakou šanci takovýto sportovec se ucházet o nějaké prostředky, protože je zcela jasné, že pokud chce se případně i zúčastňovat soutěží, tak jak bylo i tady konstatováno, že byla na jednom mistrovství Evropy, ona bohužel v té době dostala k dispozici letadlo, které bylo o jednu generaci horší než ostatní. To byl také důvod, proč se tak umístila potom hůře na mistrovství Evropy, ale to jsou už jiné otázky.

Jde jenom o to, zdali vůbec je nějaká šance, aby získala prostředky na sportovní létání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jestli pan ministr bude reagovat jednou. (Ano.) Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: To vysvětlení, pane poslanče, které jsem poskytl, v žádném případě nezpochybňuje jedinečnost výkonů paní Zejdové ani to její momentální úsilí. Podstata mé

odpovědi je v tom, že vzhledem k charakteru sportovní činnosti, kterou nyní paní Zejdová realizuje, nelze dotaci z prostředků státního rozpočtu poskytnout.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme ukončit tuto interpelaci a ještě tedy přejdeme k další. Máme tady pana poslance Petra Skokana, který bude interpelovat Jiřího Pospíšila ve věci situace v soudnictví. Je to tak? Ano. Prosím tedy, můžete přednést svou interpelaci. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře spravedlnosti, obracím se na vás z titulu funkce poslance za Liberecký kraj. V Libereckém kraji se na mne obrátila celá řada osob, které jsou vyděšeny alarmující situací, která vznikla na soudech v kraji v souvislosti s výběrem předsedů okresních soudů. Podle dostupných informací se doktor Milan Kohoutek, předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem, bezprecedentně zasadil a začal zasahovat a manipulovat do výběru předsedů soudů v Libereckém kraji. Například v případě Okresního soudu v Jablonci nad Nisou doporučil ke jmenování soudce, který se umístil dle odborné hodnotící komise na čtvrtém místě ze čtyř kandidátů, zvykem však bývá doporučení ke jmenování prvního, ve výjimečných případech, pokud ho nelze jmenovat, tak druhého kandidáta podle hodnocení výběrové komise. Konkrétně v Jablonci nad Nisou se na prvním místě umístil doktor Kušnír, druhý byl doktor Vlach, avšak doktor Milan Kohoutek přesto doporučil ke jmenování až čtvrtého kandidáta v pořadí, doktoru Brabcovou. Ministerstvo spravedlnosti se údajně celou situací zabývá, avšak opět za účasti a dalšího ovlivňování doktora Milana Kohoutka, který vlastně podle mého názoru bezprecedentně do výběrových řízení zasahuje.

A já se tedy na vás obracím s dotazem, jestli jste přijal nějaká opatření. Pokud ano, jaká. Zdali hodláte ve věci zjednat nápravu, tak aby nejenom v Jablonci nad Nisou, ale i jinde nenastaly obdobné problémy. Svoji interpelaci tedy specifikuji do čtyř bodů:

1. Zda ministerstvo již vyloučilo účast doktora Milana Kohoutka na šetření v této věci, tak aby mohlo šetření proběhnout nestranně a objektivně.

2. Zda jste přijal opatření, aby byly vyloučeny zásahy (Mpř. Zaorálek: Čas!) doktora Milana Kohoutka do výběru předsedy Okresního soudu v Liberci a dalších předsedů soudů v našem kraji.

3. Zda zvažujete přijetí dalších opatření, která by zabránila manipulaci s výsledky (Mpř. Zaorálek: Čas!) výběrového řízení, i když je dnes zřejmé, že předsedou jednoho ze soudů v našem kraji by se měl stát bývalý státní zástupce doktor Omelka.

4. Jak zajistíte nezávislost předsedů soudů v našem kraji na osobě, která jejich jmenování doporučuje ministru spravedlnosti. Omlouvám se za překročení limitu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra, aby se ujal odpovědi.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane poslanče, dovoluji mi, abych stručně reagoval na váš podnět. Chci avizovat, že vám konkrétní podrobné informace poskytnu písemně, protože ona výběrová řízení právě probíhají a já samozřejmě neznám zcela aktuální informace o tom, v jaké fázi nyní jsou.

Mohu k tomu říci pouze obecně, že princip výběru soudních funkcionářů je vystavěn tak, aby se minimalizovalo politické zasahování do výběru předsedů okresních a krajských soudů, to znamená, tady dnes není možné, aby nějaká politická strana, natožpak ta, která se podílí na vládě a například nominovala ministra spravedlnosti, vybrala svého stranicky preferovaného kandidáta do této funkce. Ten systém je vystavěn tak, že se musí shodnout při výběru předsedy okresního soudu předseda krajského soudu s ministrem spravedlnosti. To znamená, je zde participace dělení moci justiční a moci politické. Předseda krajského soudu musí vypsát výběrové řízení, které proběhne, a na základě výběrového řízení je na něm, aby navrhl kandidáta ministrovi spravedlnosti. Ministr spravedlnosti posoudí vybraného kandidáta, zváží i okolnosti a způsob výběrového řízení, a pokud je vše v pořádku a ministr spravedlnosti souhlasí s takto vybraným kandidátem, pak jej jmenuje.

Musím říci, že doposud za mé éry, kdy ten systém byl nastaven, nedošlo k žádným pochybám. Ostatně i v tisku, když se podíváte na některá média, která popisují výběr justičních funkcionářů, je ten výběr chválen jako zcela řekněme nestranný, bezpečný a protikorupční systém. Tedy pokud mi pan předseda Kohoutek navrhne nějakého kandidáta, bude muset zdůvodnit, proč jej navrhl. Já s ním budu vést pohovor, bude s ním probíhat další kolo výběrového řízení na Ministerstvu spravedlnosti, a pokud se s ním ztotožním, pak jej jmenuji. Já jsem tou brzdou či pojistkou, chcete-li, proti tomu, aby předseda určitého soudu – a nechci teď potvrzovat vaše slova o manipulaci, protože je nevím – s výběrovým řízením manipuloval a navrhl někoho, kdo ve výběrovém řízení neuspěl.

Dám vám rád velmi podrobnou informaci o tom, jak probíhá výběr předsedů okresních soudů ve vašem kraji, protože mým cílem je, aby výběrové řízení bylo zcela transparentní, a ujišťuji vás, že pokud mi pan předseda krajského soudu navrhne někoho, kdo skončil na čtvrtém místě, jak jste řekl, ve výběrovém řízení, budu chtít znát důvody a budu chtít

vědět, proč navrhuje takového kandidáta, který ve výběrovém řízení neuspěl. Tedy mým cílem je, aby řízení bylo zcela transparentní, aby to byla shoda předsedy krajského soudu a ministra spravedlnosti, aby vybraní kandidáti byli kvalitní, a určitě vás rád, za prvé, budu informovat o stadiu, v jakém celé výběrové řízení je. Avizuji, že výběrová řízení probíhají permanentně, proto nejsem schopen vám dát ad hoc teď informaci. Vybíráme předsedu Vrchního soudu v Olomouci atd., probíhá několik výběrových řízení najednou. Rád vám podám informaci, v jaké fázi to je. Rád vás budu informovat, jaké kandidáty mi navrhl pan předseda Kohoutek, a rád vás budu informovat, koho jsem vybral, jmenoval a na základě jakých důvodů, co mě k tomu vedlo. Avizuji vám, že ani jedno jméno, které jste skloňoval, já osobně neznám. Tedy můj výběr bude dán objektivními okolnostmi, ne nějakou osobní či stranickou preferencí.

Pokud vám to takto stačí, tak vás mohu ubezpečit, že vás o tom budu podrobně informovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě žádám pana poslance, jestli bude ještě... Bude. Pane poslanče, prosím, můžete ještě doplnit svou interpelaci. Máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Akceptuji nabídku pana ministra a děkuji za to, že budou poskytnuty následně informace. Je mi jasné, že v takovém detailu zase nemůže být pan ministr informován o všech okresech a o všech lidech, takže potom podle toho, jak to dopadne, budu eventuálně v interpelaci pokračovat, ale zatím děkuji za nabídku informací. Děkuji.

:

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže tuto interpelaci můžeme zřejmě ukončit a můžeme přejít k další. To je interpelaci pana poslance Jiřího Štětiny na místopředsedkyni vlády Karolínu Peake. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně vlády, přestože se současný kabinet, který reprezentujete, zavázal k boji proti korupci už ve svém úvodním programovém prohlášení, v naplňování těchto slov skutečným obsahem příliš nepokročil. Nestačí totiž stále dokola opakovat, že máme nový zákon o veřejných zakázkách, zrušili jsme losovačky, zavedli jsme elektronické aukce a podobně. Občany už nezajímají obecné proklamace. Právem se ptají po tom, jak bylo s konkrétními kauzami. Pandury, padáky, židle na Ministerstvu obrany, kauza Diag Human, privatizace Lázeňský dům Ministerstva vnitra v Karlových Varech, nákupy služeb téměř ve všech

resortech a řadou dalších, které spojuje to, že výsledky šetření konstatovaly, že nedošlo k porušení zákona. Občané mají právo na vysvětlení, jak je možné, že jsou odkláněny, tedy rozkrádány stamiliardy korun českých, aniž by se kdokoliv provinil proti zákonu. Oprávněně se zajímají, kdo tyto kauzy šetřil, kdo toto prošetřování zastavil a co dělají jejich hlavní protagonisté dnes. Jsem přesvědčen o tom, že kdyby nezůstávaly tyto otázky nezodpovězené, nespokojenost občanů s vládou by nebyla tak výrazná a nemuseli bychom každé dva roky se snažit měnit kabinet a parlament. Nemusely by být předčasné volby, díky tomu by stát ušetřil a nepotřeboval by tolik škrtať. Vládní úřad boje proti korupci, který jsme zřídili před rokem, bychom mohli s klidným svědomím zrušit, protože jeho efekt na skutečný boj s korupcí je v této době zanedbatelný.

Seznam korupčních kauz, v nichž každý potenciální korupčník neskončil před soudem, je dlouhý. Jsem přesvědčený, že kdyby občané získali od představitelů vlády informace, které je kolem pozadí těchto případů zajímaví, přispělo by to k uklidnění politické situace a lidé by aspoň částečně obnovili důvěru k této vládě a celému Parlamentu. (Upozornění na čas.)

Takže na závěr. Mám zde asi 15 kauz. Já tuto interpelaci předložím jak paní místopředsedkyni vlády, tak pánům ministrům vnitra a spravedlnosti s tím, že mám základní otázky, kdo kauzy šetřil, kdo kauzu a jak prolongoval, až zákonná doba na vyšetřování byla překročena, a kdo kauzu zastavil.

Děkuji za pozornost a velmi se omlouvám za překročení času.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to sice pěkné, ale přesto bych dal přednost tomu, kdyby se čas dodržoval.

Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové, ano, jsem si velmi dobře vědoma toho, že si mnozí myslí, že úkolem místopředsedkyně vlády pro koordinaci boje s korupcí je rozkrývání korupčních, případně údajně korupčních kauz minulosti. Tento mýtus, jak je vidět, žije i ve Sněmovně. Já nejsem nadřazenou policii ani státních zástupců, nemohu naštěstí nijak zasahovat do vyšetřování konkrétních kauz, ať už současných, nebo minulých, a myslím, že bychom si nikdo nepřáli, abychoom žili ve státě, kde ministr takovou kompetenci má.

Mým úkolem je koordinovat naplňování protikorupční strategie vlády, tedy přípravu a schvalování legislativních opatření, která mají zabránit tomu, aby prostor pro korupci vůbec vznikl. To se myslím i daří. Byla přijata celá řada opatření. Sám pan poslanec zmiňoval zákon o veřejných zakázkách, ale právě také třeba zákon o trestní odpovědnosti právnických osob,

korunní svědek, účinná lítost prošla vládou, financování politických stran každou chvíli jde do vlády, ochrana oznamovatelů. Včera prošla vládou analýza s úkolem připravit věčný záměr. Stejně tak záměr připravit zákon o lobbingu a celá řada dalších zákonů a opatření.

Já si samozřejmě velmi uvědomuji tu hlubokou frustraci, která je ve veřejnosti z té otevřenosti kauz, o kterých se mluvilo velmi intenzivně v médiích a které jaksi vyšuměly do ztracena, a nikdo nemá pocit, že by za ně byl někdo potrestán, nebo že by bylo jasné vysvětleno, z jakého důvodu byly ukončeny nebo odloženy, proč nikdo potrestán nebyl. Sám pan poslanec Štětina zmiňoval, že velmi často to bylo zkrátka proto, že nedošlo k porušení zákona. Ano, a právě proto vytváříme takové zákony, které v případě, že porušeny budou, tak bude možné někoho odsoudit, bude možné někoho stíhat, postihnout za korupci nebo jiný trestný čin s tím související.

Boj s korupcí není ale jenom o zavírání lidí, není o politickém boji. Je hlavně o předvídatelném a transparentním právním prostředí. To je to nejdůležitější. To je to prostředí, ve kterém korupci vznikat nemusí. Je ale samozřejmě také, co si budeme povídat, o politické kultuře a vůbec kultuře chování každého z nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím ještě pana poslance Štětinu.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za vysvětlení, vážená paní místopředsedkyně vlády. Současně, vážený pane místopředsedo, si dovoluji sdělit, že tím pádem, že to je společná interpelace na další pány ministry, dám jim tento text a budu velmi rád, když slova paní místopředsedkyně budou naplněna.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Myslím, že tím můžeme ukončit tuto interpelaci a můžeme přejít k další. Teď tady je paní poslankyně Kateřina Klasnová, která bude interpelovat ministryni Alenu Hanákovou ve věci lázní Kyselka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, pan exministr Jiří Besser odmítl vloni v listopadu sejmout z lázní Kyselka památkovou ochranu a naštěstí tak znemožnil plány vlastníků většinu budov zbourat. Ministr kultury vzal především v úvahu, že jednotlivé objekty jsou historicky a urbanisticky cennou součástí unikátního areálu lázní Kyselka. Tlakové objekty souborů se vlivem dlouhodobé absence údržby nacházejí v havarijním stavu, nicméně jejich obnova je i z hlediska památkové

péče nadále uskutečnitelná a žádoucí, stálo v prohlášení Ministerstva kultury. Odborný posudek také prokázal, že žádá z budov není staticky porušena, a není tedy sebemenší důvod je likvidovat.

V prosinci 2011 jsem pak na půdě Senátu při projednávání petice Zachraňte lázně Kyselka zdůrazňovala, že o této kauze není třeba již mluvit, ale začít konat. O tom, co konat, a nutnosti záchrany unikátního komplexu budov jsem hovořila i s vámi krátce po vašem nástupu do úřadu. Na letošní rok uvolňuje Ministerstvo kultury částku jeden milion korun na zabezpečení budov v Kyselce. Podle posudků odborníků bude třeba na kompletní zastřešení všech budov v Kyselce zhruba 55 milionů korun. Jednáte s vlastníky o jejich konkrétních plánech na zabezpečení všech budov? Ohlášení Karlovarských minerálních vod, že po dvaceti letech nezájmu opraví dva domy, jak jistě sama uznáte, je nedostatečné.

V této souvislosti se také ptám, jaké jsou závěry z šetření památkové inspekce. Dotace Ministerstva kultury ČR z havarijního fondu, která byla v minulém roce poskytnuta ve výši 850 tisíc, byla jistě potřebná, ale ptám se, zda si Ministerstvo kultury zjišťovalo, do jaké míry současný vlastník zavinil neutěšený stav budov, stav Ottovy kolonády, jako by to udělalo u jiného malého vlastníka. Kdy Ministerstvo kultury ze své iniciativy zahájí správné řízení s Karlovarskými minerálními vodami a RIS, vlastníky lázní, za neustálé prokazatelné porušování památkového zákona? Například generální ředitel KVM Alessandro Pasquale sdělil, že Hotel Praha nepovažuje za památku a dále ho nechá chátrat. Společnost RIS dosud nepřikročila ani k základnímu zabezpečení památkově chráněných objektů. V této souvislosti jen podotýkám, že o osud lázní se už začala zajímat i rodina Mattoni, konkrétně pravnuke zakladatele firmy osobně navštíví lázně zítra.

Paní ministryně, obě se jistě shodneme, že každý déšť i sníh se nenávratně podepisují na stavu budov výjimečné architektonické hodnoty. Jménem svým, jménem občanů Kyselky a tisíců lidí, kteří se podepsali pod petici za záchranu lázní Kyselka, se ptám, zda hodláte majitelům nařídit aspoň provizorní zastřešení všech památkově chráněných domů v Kyselce. Jednáte se zástupci vlastníků, tedy Karlovarskými minerálními vodami a C.T.S.-Duo, která je nově přejmenována na RIS, Revitalizační investiční společnost, o nutnosti revitalizace lázní? Co Ministerstvo kultury podniklo pro záchranu Kyselky za poslední půlrok?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak vzhledem k tomu, že tady nevidím paní ministryni, ona je mezi omluvenými, tak to bude vyřešeno doufám písemně. A nyní pan poslanec Jiří Paroubek, který chce interpelovat nepřítomného ministra Jana Kubiceho ve věci úniku informací z trestního řízení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, nepřítomný pane ministře, dámy a pánové, jakkoli mi to připadá absurdní, pokládat zde interpelaci ve věci indiskrece orgánů činných v trestním řízení přímo velmistrovi těchto úniků, který se stal symbolem neúcty k pravidlu nevěřejnosti trestního řízení – česká politika je prostě taková. Pan Kubice je ministrem vnitra, který nese politickou odpovědnost za úniky, které provázejí kauzu Davida Ratha a nejen za to. Přimlouvám se, pane ministře, za to, abyste těm, kteří tyto úniky řídí, řekl, aby zveřejnili vše najednou, nezkráceně, ale zejména autorizovaně.

Včera stačilo k aktivizaci pana ministra jen, aby uniklo jméno paní Parkanové o dvě hodiny dříve, než dorazila policejní žádost o její vydání do Sněmovny, aby zahájil vyšetřování možného úniku od policie. Nápadná aktivita, která vynikne o to více, o co méně je pan ministr aktivní ve vyšetřování úniků v kauze Davida Ratha. Přitom je zřejmé, že intenzita těchto úniků, jejich závažnost a dopad na práva obviněných je mnohonásobně větší než v případě paní místopředsedkyně Sněmovny Parkanové. Ale samozřejmě ani tyto úniky nezlehčuji.

Dámy a pánové, volám v této věci po férovém přístupu a spravedlnosti. Pan ministr toho jistě není schopen, a proto je potřeba o tom mluvit nahlas. Volám po okamžitém a přísném vyšetření úniků z trestního řízení v kauze Davida Ratha. V opačném případě totiž jen posilujete nejen moje pochybnosti, ale pochybnosti veřejnosti o tom, že zde máte opravdu dvojí přístup, dvojí policii, jednu provládňi, druhou protiopoziční.

Žádám vás, pane ministře, abyste nás seznámil, jaké kroky jste podnikl ve věci vyšetření úniků z trestního řízení v kauze Davida Ratha a dalších, v této věci obviněných osob. Dámy a pánové, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla interpelace poslance Paroubka. A teď prosím pana poslance Ivana Ohlídala, který je připraven interpelovat opět ministra školství Petra Fialu ve věci krachu projektu terciárního vzdělávání. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, reforma terciárního vzdělávání připravovaná touto vládou téměř dva roky v podstatě zkrachovala. Ukázalo se, že se nepodařila, alespoň z pohledu vysokoškolské veřejnosti. Vysokoškolská veřejnost měla výrazné argumenty proti uskutečnění této reformy, některé byly oprávněné, některé ne. Objevují se hlasy, že jste byl instalován do funkce ministra školství proto, abyste provedl takové změny ve vysokém školství, které budou vyhovovat vedení především veřejných vysokých škol. Myslím si, že je to pomluva, ale přesto by bylo dobré, kdybyste se pokusil tato vyjádření nějakým způsobem vyvrátit.

A ještě jednu věc bych chtěl podotknout. Minulý čtvrtek jste údajně diskutoval na téma vaší představy o vysokoškolské nebo terciární reformě s rektory vysokých škol. Vy jste je v jakémśi rámci s vašimi názory seznámil. Mrzí mě, že jste totéž ještě neprovedl vůči Sněmovně, protože i Sněmovna má jakýś význam při schvalování této reformy v případě nového vysokoškolského zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal pana ministra Petra Fialu, aby se opět ujal odpovědi na tuto interpelaci pana poslance Ohlídala. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, já jsem samozřejmě o takové pomluvě, jak vy říkáte, pane poslanče, o tom, že jsem přišel do vlády proto, abych provedl reformu ve prospěch vedení vysokých škol, neslyšel a nehodlám se ani něčím takovým příliš zabývat.

Nicméně respektuji to, že každý, kdo rozumí vysokému školství, je dnes přesvědčen o tom, že nějakou formu reformy v systému terciárního vzdělávání musíme nezbytně provést, jinak naše školství nebude schopno při všech proměnách, kterými prochází, udržet kvalitu, kterou dosud nabízí, a nebude dostatečně konkurenceschopné v evropské a globální soutěži, které je právě oblast terciárního vzdělávání velmi významně vystavena.

Reforma je nutná, ale musíme provádět reformu takovou, která nevyvolává takový odpor akademické obce a odborné veřejnosti, jakého jsme byli svědky v minulém období. To neznamená, že když chceme více diskutovat s akademickou veřejností, že nebudeme provádět reformní kroky a že nebudeme provádět třeba ty kroky, které se nesetkají s úplným souhlasem. Ale co je nezbytně nutné, je diskutovat, naslouchat názorům akademické obce a vysvětlovat především, co a proč chceme udělat. A tady si myslím, že v těch minulých měsících se udělala řada chyb, které i velmi rozumné kroky, které by se těšily podpoře akademické obce, nejenom vedení univerzit, ale akademické obce v širším slova smyslu, že se prostě nepodařilo o těchto krocích přesvědčit tuto akademickou veřejnost.

Pokud jde o můj postup minulý čtvrtek, tady je vysvětlení velmi snadné. Ministr školství má podle zákona o vysokých školách § 92 vlastně povinnost všechny návrhy, které se významně týkají vysokých škol, projednávat s reprezentacemi vysokých škol. Minulý čtvrtek se konalo jednání České konference rektorů, která je právě jednou z těch oficiálních reprezentací vysokých škol a já jsem měl příležitost – a je to časová shoda – v tu chvíli jim sdělit, že jsem se rozhodl stáhnout věcný

záměr zákona o vysokých školách a pokračovat dál v reformě formou novely stávajícího zákona o vysokých školách, a také to, že budeme v jiné podobě pokračovat v přípravě věcného záměru zákona o finanční pomoci studentům s tím, že všechny konkrétní kroky a harmonogram našeho postupu bude oznámen v nejbližších dnech.

Ale – a to bych chtěl zdůraznit – tentýž čtvrtek se také konal zde ve Sněmovně podvýbor pro výzkum a vysoké školy, na který jsem přišel a kde jsem úplně stejnou informaci sdělil zde přítomným poslancům. Takže splnil jsem jak svou zákonnou povinnost informovat reprezentaci vysokých škol, tak i politickou povinnost diskutovat o svých úmyslech s reprezentanty Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím ještě pana poslance Ohlídala o doplnění.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, jsem rád, že jste vyjádřil svoji představu s pokračující reformou vysokých škol nebo obecně terciárního vzdělávání. Já s těmi vašimi názory, pokud se takto budete realizovat, z velké části souhlasím.

Co se týče té druhé části vaší odpovědi, tak tam nemohu být moc spokojen, protože vy jste vlastně své představy předložil pěti poslancům podvýboru pro vědu a vysoké školy, takže za jakési předložení této představy to nemohu považovat. Samozřejmě je důležité představit tyto vaše názory a váš očekávaný postup celé Sněmovně, protože Sněmovna má nejen legislativní úlohu, ale také má kontrolní úlohu vůči vládě. Takže si myslím, že by bylo dobré co nejdříve tyto své názory představit celé Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě budete reagovat, pane ministře?

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Samozřejmě ve chvíli, kdy představa bude konkretizovaná, kdy budeme mít k dispozici harmonogram dalších kroků, tak velmi rád o tom budu Sněmovnu informovat, tak jak o tom budu informovat veřejnost, která si nepochybně u takto významných reformních kroků být informována také zaslouží.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji, tedy končím tuto interpelaci a požádám pana poslance Novosada, který má v úmyslu interpelovat ministra Chalupu, který tu ovšem není, ve věci ovzduší na Valašsku. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, vzhledem k tomu, že pan ministr tady není, to přečtu, věřím, že mi pan ministr řádně v termínu odpoví.

Vážený pane ministře, jsem z krásné oblasti Valašska. Tato oblast prošla v minulých letech velkou změnou, co se týče vytápění rodinných domů. Obce se plynofikovaly, do rodinných domů se zaváděl plyn, dávaly se elektrické samotopy, lidé si pochvalovali cenu plynu. Rovněž byla úleva na domovní dani, kdo si zavedl ekologické topení. Tím bylo ovzduší čisté, bez smogu, a to hlavně v zimním období. Dnes se plynové a elektrické vytápění ruší, občané se vracejí k topení nekvalitními palivy. Nutí je k tomu vysoké zdražení plynu, elektrické energie a lidé již nemají na měsíční splátky. V zimním období se znovu krajina a jednotlivá údolí zamořují smogem.

Pane ministře, má otázka je jednoduchá: Kdy se tento problém začne řešit a jakým způsobem? Děkuji vám za kladnou odpověď. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Věřím, že ji dostane pan poslanec Novosad. A teď požádám paní poslankyni Danu Váhalovou, která chce interpelovat opět nepřítomného Karla Schwarzenberga ve věci katolické církve. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane ministře v současné době Poslanecká sněmovna projednává zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. V této souvislosti bych se vás ráda zeptala na aktuální stav mezistátní smlouvy mezi Svatým stolcem a Českou republikou. V dubnu loňského roku média informovala o vaší snaze tuto smlouvu přepracovat a předložit k projednání do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Dále by mě zajímalo, zda by nebylo vhodnější nejprve projednat tuto smlouvu, která upravuje vztahy mezi Českou republikou a katolickou církví, a teprve následně zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi. Děkuji za písemnou odpověď a váš názor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a můžeme pokročit dál. A to je interpelace – pan poslanec Chvojka se mi omluvil ze 20. interpelace, takže nyní je na řadě pan poslanec Petr Hulinský, který tu ale není, takže toho můžeme také přeskočit. To je interpelace na Alexandra Vondru, tedy nebude. A pak je opět pan poslanec Ivan Ohlídál a znovu na ministra Petra Fialu, takže se ho zeptám. Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, také projekt státních maturit, který se připravoval snad 16 let nebo více, zkrachoval. Je jasné, že se státními maturitami se musí něco stát. Buď budou zrušeny jako takové, což by bylo asi dosti neúnosné vzhledem k veřejnosti, protože jejich příprava stála zhruba asi miliardu a půl, anebo se objevuje názor, že by se státní maturita skládala z jakéhosi didaktického testu a pak ty zbylé části maturity, ty podstatné, by prováděly střední školy ve své režii. Tato představa se mi nezdá také rozumná, protože státní maturity by měly vlastně určit jakési nepodkročitelné hranice ve vzdělání středoškoláků. Měly by umožnit jakési srovnání kvality mezi školami stejného druhu a také by mohly sloužit v budoucnosti jako vstupenka na vysokou školu, to znamená nahradit přijímací řízení na vysokých školách, což by vysokým školám jistě také pomohlo. Tyto tři základní věci však zřejmě nějaký didaktický jednoduchý test nemůže splnit. Takže i ta druhá cesta, o které se teď hovoří, se mi zdá nepříliš rozumná.

Máte představu o tom, jak se bude pokračovat v projektu státních maturit do budoucnosti? A pokud ji už teď máte, můžete ji velmi stručně nastínit? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Opět požádám pana ministra Petra Fialu, aby se vypořádal s touto interpelací. Má na to maximálně pět minut. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, samozřejmě otázka státních maturit je záležitost, která je nyní na veřejnosti z pochopitelných důvodů velmi intenzivně diskutována. Je nepochybné, a já jsem to nikdy nezastíral, že v realizaci letošního ročníku společné maturitní zkoušky došlo k řadě problémů, nejasností i pochybení. Mohu připomenout jenom problémy s vyšší verzí matematiky, s metodikou hodnocení slohových prací v českém jazyce, s výtkami na to, že studenti mají pozdě k dispozici výsledky písemných prací a vysvědčení a že dochází ke kolizi s procesem přijímání na vysoké školy atd., atd. Všechny ty informace veřejně bezpochyby v posledních dnech v dostatečné intenzitě zazněly.

Je jasné, že proces státních maturit i vzhledem k tomu, jaká je jeho cena, jaké jsou jeho roční náklady, vyžaduje určitou kontrolu a revizi. V žádném případě ale, a to chci zdůraznit, moje úvahy nesměřují k tomu, že by měly být státní maturity zrušeny. To není možné nejenom z hlediska nákladů, které již byly na tento projekt vynaloženy, ale i z hlediska systému, jakým je v posledním období koncipováno regionální střední školství. A ten proces jakési kontroly, tak jak jste to sám řekl, v těch třech bodech, které by měla státní maturita plnit, je nepochybně potřebný.

Já jsem v reakci na problémy, se kterými jsme se v letošním roce set-

kali, realizoval, vyhlásil tři kroky, kterými chceme dospět k nalezení dobrého a rychlého řešení. Prvním krokem byla personální změna ve vedení CER-MAT, který má organizaci státních maturit na starost. Tím druhým velmi důležitým krokem bude provedení procesního a finančního auditu, který bude zahájen bezprostředně po ukončení této fáze maturit. A tím třetím velmi důležitým krokem je sestavení pracovní skupiny, která bude obsahovat nebo zahrnovat lidi, kteří této problematice rozumějí a kteří by měli navrhnout, měli by zkontrolovat proces z obsahové stránky a měli by navrhnout také případné úpravy stávajícího modelu. Složení této pracovní skupiny oznámím příští týden. V tuto chvíli oslovujeme vytípané experty a chceme získat jejich souhlas pro to, aby v této pracovní skupině pracovali. Chci zdůraznit, že tato pracovní skupina nebude ani ideově ani koncepčně jednostranně orientovaná. Chci do ní pozvat i ty odborníky, kteří kritizují současnou podobu toho, jak je státní maturita v této chvíli realizována.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě jednou prosím pana poslance Ohlídala. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za odpověď, pane ministře. Pochopil jsem, že zatím provádíte jisté kroky pro to, aby se vytvořila nová představa nebo nový koncept státních maturit. Jsem ve velmi nadějném očekávání, že pokud se vám podaří sehnat opravdové odborníky na toto téma, bude skutečně rozumný projekt státních maturit stvořen a bude pak realizován. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Chtěl bych jenom zdůraznit, že školství, které se dotýká životů mladých lidí, rodin, a nepřeháním, celé společnosti, není žádnou oblastí pro experimenty a unáhlená rozhodnutí. Proto chci velmi důkladně analyzovat nejenom tento rok, ale uplynulé dva ročníky, kdy realizujeme společnou část maturitní zkoušky, a na základě důkladné analýzy, kterou budou dělat jak lidé z ministerstva, tak externí experti, teprve na základě těchto analýz chci rozhodnout o dalších krocích, které celý proces vylepší.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Můžeme tedy ukončit tuto interpelaci na ministra Petra Fialu.

Další je opět paní Kateřina Klasnová, která bude interpelovat opět nepřítomného ministra Chalupu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, veřejnosti je v posledních dnech ze strany ČEZu, a. s., v novinových článcích typu "ČEZ nabízí elektrárny, nemá uhlí" systematicky vštěpována myšlenka, že za nedostatek uhlí ČEZu může vlastně Czech Coal podnikatele Pavla Tykače. V článcích se hovoří o uvažovaném prodeji elektrárny Chvaletice v roce 2013, která však nemá nic společného s dodávkami uhlí z Mostu. Tato elektrárna je ve skutečnosti zásobována z dolu Nástup Tušimice, což je těžební jednotka Severočeských dolů, a. s., jejichž stoprocentním vlastníkem je ČEZ. Pro upřesnění: Z DNT se ročně do Chvaletic dováží 2,3 mil. tun hnědého uhlí, jak lze nalézt i na webových stránkách ČEZu, jenomže koncem roku 2013 tato kvalita uhlí již na uvedeném dole nebude k dispozici, což však ČEZ v novinových článcích nikde neuvádí. ČEZ navíc vytrvale popírá a bagatelizuje varování veřejnosti a odborníků, že zmíněný důl nemá k dispozici ani dostatečné zásoby uhlí pro jeho známý záměr obnovy bloků o výkonu 3x250 MW v elektrárně Prunéřov II. Přitom pro jeho ekonomickou návratnost byla deklarována životnost bloků 25 až 30 let, což by při jejich uvedení do provozu v roce 2015 představovalo dodávky uhlí z DNT do roku 2039 až 2044. Jenže zásoby uhlí na dolu Nástup Tušimice budou definitivně vytěženy už v období kolem roku 2030, jak bylo avizováno jak ve výročních zprávách Severočeských dolů, tak i v jejich několika dalších oficiálních dokumentech. Důsledkem toho by došlo v budoucnosti ke zmaření investic ve výši 25 mld. korun a zároveň vytvoření závislosti této elektrárny na odběru uhlí z jiného dolu. Vzhledem ke konstrukci bloků by s největší pravděpodobností přícházely v úvahu dodávky uhlí z Czech Coal.

Není vůbec možné, že by si tyto skutečnosti manažeři dolů a elektrárenské společnosti neuvědomovali, když byli na tyto skutečnosti zcela prokazatelně upozorňováni již několik let na valné hromadě ČEZ. Tato varování několik let ignorovali i členové dozorčí rady ČEZ s jejich bývalým předsedou a exministrem Kocourkem. Stejně tak i zástupci státu z Ministerstva financí.

(Upozornění na čas.) Čas. Tak dobře. Můžu ještě krátce dokončit, když tady pan ministr není? (Souhlas.) Děkuji moc.

V současné době je na tahu Ministerstvo životního prostředí, které bylo na tyto skutečnosti upozorňováno v rámci posouzení vlivů na životní prostředí k další hornické činnosti DNT na období 2014 až 2029. Současně s tím Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem nařídilo policii došetřit nepovolenou nelegální těžbu uhlí v části dobývacího prostoru DNT. Toto množství uhlí, které bylo vytěženo bez povolení Obvodního báňského úřadu Most při plném vědomí některých jeho úředníků, což v roce 2007 zjištělo Ministerstvo životního prostředí, bude chybět do budoucna.

Vzhledem k neudržetelnosti popsané situace se vás ptám, kdy váš re-

sort ve spolupráci s dalšími ministry, mám na mysli Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo financí, určí konkrétní termíny odborných jednání v této věci. Budou přizváni i zástupci politických stran? Za Věci veřejné nabízím odborníky k jednání. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, ale prosím dalšího o dodržování časového limitu, protože tím jsou vlastně kráceni ostatní poslanci.

Prosím ještě pana poslance Jiřího Šlégra – ale ten tu není. Pana poslance Jiřího Paroubka – také není. Pana poslance Václava Klučku, ten tady rozhodně je. Takže prosím pana poslance Klučku, který bude interpelovat nepřítomného Pavla Dobeše ve věci převodu centrálního registru vozidel. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane jediný místopředsedo Poslanecké sněmovny. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já mám před sebou informaci nazvanou Nový centrální registr vozidel pro úřady s pověřenou působností...

Já bych jenom poprosil, kdybych skutečně mohl aspoň chvíličky hovořit. (Reakce na bavící se tři poslance.)

... pro úřady s pověřenou působností, ve které se chystá něco, co má platit od 1. července, a to je převod registru vozidel z Ministerstva vnitra na Ministerstvo dopravy. Pane ministře, já jsem si tu informaci přečetl a kladu otázku, jestli skutečně to, co jste napsal na pověřené úřady 30. 4. 2012, se naplňuje a jestli skutečně ten centrální registr k 1. 7. bude fungovat.

Dále mám před sebou informaci o poskytnutí účelové dotace. Pane ministře, 24. 5. 2012 posíláte žádost, aby úřady vyplnily dotazníky a podaly žádost o finanční dotaci k vám, k rukám ministra, nejpozději do 28. 5. To přece není možné! Vy přece víte, že existují rady obcí které musí takovéto žádosti posoudit, schválit a dát tomu punc k pověření k zaslání k vašim rukám. To si snad děláte z těch úřadů srandu v tomto případě! A znovu to jenom dokazuje, jak obrovská nepřipravenost této věci na obcích s rozšířenou působností je.

Já bych vás velmi poprosil, abyste mi dal naprosto relevantní informace o tom, co ministerstvo udělalo a udělá do termínu 1. 7. k tomu, aby centrální registr vozidel fungoval. Děkuji za odpověď. (Potlesk přítomných poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další je pan poslanec Josef Nekl – také na ministra Pavla Dobeše. Prosím tedy pana poslance Nekla k interpelaci.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, bohužel mám druhou interpelaci během dvou týdnů a nejste přítomen. Ale přesto ji přednesu, protože jsem byl osloven už desítkami svých spoluobčanů v otázce, že opět narůstá nešvar kouření ve veřejných prostorách, jako jsou nástupiště nádraží, vlakové, tramvajové a autobusové zastávky apod. Protože sám značně využívám veřejnou osobní dopravu, jsem sám svědkem toho, že kouření na nástupištích železničních stanic není nic ojedinělého. Já sám mnohdy kuřáka upozorním na cedule o zákazu kouření, které jsou zpravidla nablízku, mnohdy se ale se zlou potážu.

Osobně proti kuřákům nemám vůbec nic, ale přesto i mně není příjemné, když mi někdo fouká kouř do obličeje, a určitě to není příjemné ani např. maminkám s dětmi. Přitom regulaci kouření upravuje zákon č. 168/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o návykových látkách.

I když jsem si vědom toho, že Ministerstvo dopravy není tím, kdo by měl bdít nad dodržováním zákonů v oblasti veřejného pořádku, přesto se vás, pane ministře, ptám, jakým způsobem Ministerstvo dopravy zajistí, aby ve veřejných prostorách, které jsou využívány pro obsluhu cestujících hromadných dopravních prostředků, byla díkce zákona dodržována. Děkuji vám za odpověď. (Potlesk přítomných poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to bude také vyřízeno, doufám, písemně.

A nyní – pan poslanec Chvojka se mi omlouval. Pan poslanec Ladislav Šincl – taky není. Pan poslanec Václav Zemek – není. Pan poslanec Radek John tady byl, ale už není, zdá se – není, nemáme o něm zpráv, dobře.

Pan poslanec Jiří Štětina. Toho vidím, takže ho požádám, aby přednesl interpelaci na nepřítomného Jana Kubiceho. (Domluva mimo mikrofon o tom, že tuto interpelaci poslanec nepřednese.) Tak až potom, dobře, škr-tám.

Pan poslanec Radek John tady není. Takže na ministra Dobeše ano, takže prosím pan poslanec Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, takže jsem přišel včas. Vážený pane ministře, v letech 2003 až 2005 byl připravován projekt stavby dvoj-kolejné dráhy mezi Pardubicemi a Hradcem Králové s tím, že stavba bude financována z evropských fondů, konkrétně z operačního programu Doprava. V současné době je snaha, abychom o evropské peníze nepřišli, a proto se mluví o tom, že je třeba začít stavět co nejdříve. Na druhé straně zejména dnes, kdy panují všeobecné pochyby o podezření kolem machi-nací s evropskými dotacemi, vzbuzuje oprávněné otázky vysoká cena této zakázky, která se pohybuje kolem 2 mld. korun. Navíc samotný projekt vykazuje řadu odborných i organizačních závad.

O nutnosti stavby druhé koleje na trati mezi Pardubicemi a Hradcem Králové pochybnosti v žádném případě nejsou. Druhá kolej mezi oběma východočeskými městy s sebou přinese zrychlení, zlepšenou dostupnost a hlavně zvýšenou bezpečnost. Na druhé straně však zamýšlená stavba vzbuzuje řadu otázek i kritických hlasů. Občané Opatovic nad Labem a všech obcí v okolí nesouhlasí s tím, aby nádraží v Opatovicích, které je plně funkční a vyhovuje všem normám, bylo zrušeno a aby místo toho vyrostla zastávka kdesi v polích. Údiv panuje nad vysokou cenou celé zakázky. Veřejnost kriticky také vnímá to, že účastníky územního řízení nebyl magistrát města Hradce Králové, obce Březhrad, v jehož katastru je současně nádraží Opatovice nad Labem, a vše bylo rozhodnuto pouze v Pardubicích před sedmi až devíti lety. Lidé i občanská sdružení se podivují nad tím, že právě teď a za výše uvedenou cenu je třeba velmi rychle konat.

Vážený pane ministře, na základě výše uvedených faktů si vás dovolu-ji požádat o odpověď na následující otázky.

1. Za kterého ministra dopravy byl tento projekt připravován a sch-válen?

2. Kdo prověřoval, zda finanční náklady 2 mld. odpovídají projektu a zda lze naprosto jasně vyloučit, že tato cena je reálná, a nikoliv úmyslně na-výšená, jak bylo v minulosti na Ministerstvu dopravy zvykem téměř u ka-ždého projektu?

3. Co bude se stávající budovou nádraží, která byla před dvěma lety částečně opravena?

4. Jak lze napravit celé územní řízení, kterého se neúčastnily i výše u-vedené subjekty?

Děkuji za pozornost a já předám toto panu ministrovi dopravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, učiníte tak a dostanete předpokládám odpověď.

A nyní pan poslanec Václav Klučka, který bude interpelovat ministra Alexandra Vondru ve věci maskáčů v armádě. Prosím, do toho.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, mám před sebou dokumenty, řekněme i docela odborné po-sudky toho, jaký je názor na přípravu, průběh a v dnešní době posuzovaný Úřadem pro hospodářskou soutěž řekněme konec výsledku jedné ze za-kázek, velmi významných zakázek, na polní stejnokroje.

Já tedy řeknu jenom něco z těchto materiálů. Naše armáda má nejprísnější normativ na maskování látek ze všech států NATO, což zapojením orgánů, které vytvářejí bohužel trošinku korupční prostředí, ve-de k nehoráznému prodražování veřejných zakázek těchto komodit, plýtv-ání a ve skutečnosti je to výsledek skoro až nehmatatelný. Jediný výrobek,

který by se změnil ze skladu, tedy v běžné dodané produkci, těmto normám v žádném případě nevyhoví. Není to ani v běžné produkci při barvení metráže látek možné. Přiznávají to mnozí odborníci, takže je to celé trošinku problém. A i kdyby tomu tak bylo, což je prokázáno, že není, tak při skladování, oteru a hlavně praní a chemickém čištění tyto vlastnosti stejně okamžitě pomíjejí.

Pane ministře, já vám dám k dispozici tyto materiály, kdybyste byl tak moc hodný a prohlédl si je a pak třeba i udělal svůj názor na věci, které si myslím, že by měly být pro armádu v budoucnu daleko průhlednější. Děkuji za stanovisko k této věci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pana poslance Klučku tedy propouštíme. Odpověď by mohl dát pan ministr Alexandr Vondra. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, já myslím, že ani já ani vy nejsme odborníky na maskování. My jako politici naopak musíme jakékoliv maskování odložit a jít s kůží na trh. Nicméně především za prvé velmi uvítám jakékoliv informace, které mi k tomu můžete dodat, a samozřejmě vám na ně rád i odpovím, nebo můj úřad, po odborné stránce. Ale ujišťuji vás, že jsme při této akvizici, to znamená nových stejnokrojů, vedeni tím, abychom pořídili zboží za a) kvalitní, a tím pádem aby splňovalo veškeré nároky na moderního vojáka v 21. století, a za druhé, abychom to pořídili za co nejlepší, to znamená nejnižší cenu.

Pokud si dobře vzpomínám, tak první soutěž jsme někdy před rokem zrušili, protože nakonec v ní zůstal pouze jediný zájemce. Tehdy ještě neplatil nový zákon o veřejných zakázkách, čili jsme to udělat nemuseli, ale s ohledem na cenu jsme to učinili a nyní podle nového zákona bychom to myslím i udělat museli. Posléze myslím v polovině října jsme v souladu se zákonem vypsali novou nadlimitní zakázku v užším řízení a příslušná zadávací dokumentace obsahovala veškeré náležitosti, které byly potřebné jak pro zpracování nabídek jednotlivými účastníky řízení, tak i pro finální vyhodnocení tohoto výběrového řízení.

Do tohoto řízení, pokud mám správné informace, se přihlášily tři společnosti, přičemž dva z těchto účastníků hodnotící komise vybrala, neboť shledala, že jejich nabídky byly nejvýhodnější. Ke svému rozhodnutí si komise vyžádala stanovisko odborníků, což v případě maskování je brněnská divize VOP 26 Šternberk, de facto je to Vojenský technický ústav ochrany v Brně, která je garantem maskování Armády České republiky a zpracovávala příslušné normy takzvaného českého obraného standardu. Třetí účastník, který nebyl vybrán, a tak to teď velmi často chodí v posíleném konkurenčním boji v době krize, se proti tomuto výsledku ohradil s

tvrzením, že to byla pouze jeho nabídka, která odpovídala onomu českému obrannému standardu, a následně podal tento neúspěšný uchazeč podnět k ÚHOS, aby bylo zahájeno řízení o přezkoumání zadání této zakázky. Pokud vím, tak ÚHOS to své zkoumání zatím neskončil.

Chci podotknout, že český obraný standard stanovuje pouze všeobecné technické požadavky na maskovací pokryvy, soupravy a materiály, které jsou používány k maskování osob, techniky nebo objektů, a dále všeobecné technické požadavky Armády České republiky na materiály, které jsou určeny pro maskovací soupravy, ale i pro výstrojní součástky. Do roku 2007 tato norma vůbec neřešila takzvanou lineární opakovatelnost a velikost maskovacího vzoru a od roku 2007 pak, kdy vstoupilo v platnost její druhé vydání, tato kritéria stanovuje, nicméně ne zcela přesně a v jiném rozměru, než který byl u potisku dosud respektován. Standard například vůbec nedefinuje tvar, rozložení a velikost skvrn maskovacího vzoru. Z těchto důvodů byli účastníci výběrového řízení ve věci přesné podoby maskovacího vzoru v zadávací dokumentaci veřejné zakázky odkázáni přímo na zmíněno divizi VOP, která jim měla poskytnout zpřesňující informace, odbornou pomoc a podklady pro tvorbu šablony i dezénu potisku Armády České republiky. Jak jsem řekl, následně právě odborníci z VTÚO Brno provedli příslušné testy, jejichž cílem bylo zjistit, zda materiál pro výboru uniforem od jednotlivých účastníků vyhovuje, či nevyhovuje potřebám a vzorům armády. V tomto posuzování došli k závěru, že použitý materiál vyhovoval u všech společností, které se výběrového řízení účastnily, a to přestože se maskovací vzory a jejich velikost mírně odlišovaly. Vzhledem k tomu, že VTÚO Brno je akreditovaným (upozornění na čas) pracovištěm v rozhodování a vhodnosti vzorů a materiálů užívaných pro výstrojní součástky, považuji námitky proti výsledku výběrového řízení z důvodu nerespektování českého obraného standardu za neodůvodněné. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ne, nebude nic. To můžeme ukončit. Další je interpelace opět pana poslance Klučky na nepřítomného ministra Kalouska.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane místopředsedo, čestně prohlašuji, že všechny další interpelace pro nepřítomnost některých ministrů stahuji a interpelaci s ministrem Vondrou na vojenskou policii si vyřídím osobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli jsem to dobře pochopil, tak ani pan poslanec Štětina už neměl v úmyslu dále interpelovat, takže i tato interpelace je vyřízena.

Jak se na to dívám, myslím, že jsme úplně všechny tím pádem vyřešili. V této chvíli, vážení kolegové, si myslím, že můžeme ukončit bod písemné interpelace na ministry vlády České republiky. To byl poslední bod dnešního programu.

Dovolte mi ještě, než ukončím, vám připomenout. Já jsem dostal informaci, že klub komunistické strany požádal o čas na jednání klubu zítra v čase mezi 9. a 11. hodinou. To znamená, že jednání Sněmovny zítra začne v 11 hodin dopoledne a bude pokračovat pevně zařazenými body. Prosím, abyste vzali na vědomí, že schůze pokračuje zítra v 11 dopoledne.

Popřeji vám pěkný večer a končím tento jednací den.

(Jednání skončilo v 17.52 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. června 2012 v 11.02 hodin
Přítomno: 157 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, a prosím, abyste mi oznámili, kdo máte kartu náhradní.

Seznámím vás s omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců: Jan Bauer – zahraniční cesta, Pavel Bém – rodinné důvody, Robin Böhnisch – zahraniční cesta, Jan Bureš – osobní důvody, Jana Fischerová – od 13 hodin pracovní důvody, Martin Gregora do 14 hodin – osobní důvody, Michal Hašek – bez udání důvodu, Pavel Holík – pracovní důvody, Jiří Krátký – zdravotní důvody, Jan Látko od 12 hodin – pracovní důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Jaroslav Škárka – osobní důvody, Josef Tancoš – pracovní důvody, Martin Vacek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Martin Kuba – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – rodinné důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody.

Dále je zde omluva pana kolegy Jiřího Bessera, který se omlouvá ze zdravotních důvodů na zbytek jednání 40. schůze Sněmovny počínaje dneškem 15. 6. od 9 hodin ráno. To byly omluvy.

Teď zde mám dvě přihlášky k pořadu schůze. Pan kolega Zaorálek, poté pan poslanec Hamáček. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré ráno, dámy a pánové. Prosím vás o pozornost, protože chci Sněmovnu požádat o zařazení nového bodu, který nazvu Vysvětlení výroku premiéra Petra Nečase. (V sále je velký hluk.) Prosím vás o chvíli pozornosti, protože já nevím, jak na vás, ale na mne výroky premiéra včera v této Sněmovně v souvislosti s interpelacemi zapůsobily poměrně mocně. Možná se mýlím, tak mi to můžete nyní pomoci posoudit.

Dovolte mi, abych vám přečetl výrok, který zazněl v této síni včera při interpelacích. Byla to reakce na interpelaci pana poslance Ohlídala. Přečtu vám jedinou větu. Pan premiér řekl: "Kdo bude ve vládě, nebo nebude ve vládě, nebude cestou žádosti o vydání rozhodovat parta policejních plukovníků nebo podplukovníků."

Já nevím, jak to působí na vás, ale já si kladu hned několik otázek.

Ta první je – mně není známo, že by byl v této chvíli stíhán nějaký ministr, že by o členech vlády v této chvíli rozhodovala policie. Je to pro mě naprosto nová informace. Já o tom prostě nevím nic, nevím, o čem pan premiér mluví.

Pak je tu druhá otázka: Co to je, prosím vás, ta parta nebo banda plukovníků nebo podplukovníků, o které pan premiér mluví? Já bych se strašně rád pana premiéra zeptal, kdo do té party patří. Je možné, že mně jako opozičnímu politikovi něco ušlo, že se tady opravdu v této zemi něco děje, že se tady skutečně vytvořila někde nějaká parta. Nevím, jestli na okresní úrovni, nevím, jestli do toho patří policejní prezident, nevím, jestli do té party patří ministr vnitra. O tom opravdu nevím nic. Ale jestli je to tak, že tady řádí nějaká banda plukovníků, tak to chci vědět. (Smích v sále a potlesk ze všech stran.)

No ale to není bohužel jediná možnost. Já se obávám, aby to ještě nebylo jinak. Totiž jestli tady pan premiér přehání, tak se možná jedná o něco jiného. Možná se to netýká toho, že by měl být stíhán zrovna nějaký ministr, možná se to týká té kauzy, která se objevila v posledních dnech a která se týká místopředsedkyně Sněmovny Vlasty Parkanové. A co potom ty výroky mají znamenat?

Víte, já bych si nerad myslel, že když se Sněmovna požádá o vydání nějakého opozičního politika, tak je to boj s korupcí, a když se požádá o vládního politika, tak je za tím banda plukovníků. (Potlesk zleva a bušení do lavic.)

Nedávno jsme tady říkali, že zaplaťpánbůh ledy se hnuly na státním zastupitelství. Já jsem tady ve Sněmovně mnohokrát vystupoval a mluvil o panu Grygárkovi a dalších na Vrchním státním zastupitelství tady v Praze, takže já jsem to také přivítal. Ale padlo tady, že údajně zaznělo, že jedna strana z toho radost neměla. Já nevím, která to je.

Tak si kladu otázku, jestli to, co předvádí pan premiér, není náhodou zastrašování policie a státního zastupitelství. Není to náhodou tak, že pan premiér říká bacha, bacha, jestli nám sáhnete na jednoho z našich, tak končí legrace? (Potlesk zleva.)

Přátelé, neztejte se, ale to už jsme tady měli! Já mám v živé paměti kauzu pana Čunka. Zvláštní zacházení pro vrcholné politiky – to já si pamatuji, o tom už jsme tady mluvili. Chápete? V případě kauzy paní Parkanové nejde o vydání pouze politika. Tam došlo také k vydání občana, šéfa vyzbrojování pana Staňka. Ten bude v té kauze normálně stíhán. A teď má dojít k tomu, že prostě jeden, který nemá imunitu, bude stíhán ve stejné kauze a druhý, který je poslanec, tak prostě stíhán být nemá? Ano, ale pan premiér o tom mluví už dnes. (Reaguje na hlasy ze sálu.)

Já prostě mám obavu, že pan premiér tady zastrašuje policii a zastrašuje státní zastupitelství. A pokud ne, tak mi řekněte, jak je to tedy jinak. O co jiného v těch výrocích jde? Já vám jenom říkám, jak nad tím uvažuji. A mně to připadá zatraceně vážné. Nemůžete popřít, jestli je tady banda plukovníků, tak je to vážné a Parlament by o tom měl mluvit. Souhlasíte?

A pak je tu obava nás, opozičních politiků, že ani nejde o tu bandu, ale o to, že si policie má dát pozor. Anebo státní zástupci si mají dávat pozor, co to vlastně po Sněmovně žádají. A to se, neztejte se, zase obáváme my. My bychom byli neradi, kdybychom byli jediní, na které by policie a státní zastupitelství měly právo sahat. To tedy ne!

Takže to je důvod, proč žádám, aby byl zařazen bod Vysvětlení výroku premiéra Petra Nečase, a já doufám, že se tady dneska dovíme, jak tuhle vážnou informaci pan premiér opravdu myslel. (Potlesk z řad opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, ještě prosím název toho bodu, který chcete zařadit, zní Vysvětlení výroku premiéra Petra Nečase.

Pan kolega Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi, abych také navrhl zařazení nového bodu. Název by zněl Informace předsedy vlády a ministra obrany o letounech CASA.

Nebojte, já nechci suplovat roli jiných orgánů Sněmovny, které se zabývají touto věcí již nějakou dobu, ani roli jiných orgánů státu. Nicméně mám za to, že tato Poslanecká sněmovna si zaslouží jednu informaci. A vycházím z informací, které jsou dostupné ve veřejných sdělovacích prostředcích, kdy se mluví o tom, že existuje podezření, že snad v této kauze došlo k porušení zákona o majetku České republiky a že snad České republice vznikla jakási škoda. Já bych velmi rád dal prostor v Poslanecké sněmovně panu premiérovi a panu ministrovi obrany, aby nám sdělili, jaké kroky vláda a příslušné orgány ČR konají, aby byla tato případná škoda zjištěna, a v případě, že takováto škoda zjištěna bude, tak aby také byla uplatněna a aby nedošlo k tomu, že možná, snad, budou prošvihnuty některé lhůty, které se týkají promlčení či některých jiných věcí. Takže já bych vás poprosil o podporu tohoto bodu, abychom dali prostor jak premiérovi, tak ministrovi obrany, aby nás informovali, jaké kroky vláda a příslušné orgány tohoto státu učiní v tom, aby ta případná škoda byla zjištěna, popřípadě vymožena.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pan kolega Votava, pan kolega Gazdík, pan kolega Stanjura, pan kolega Štětina.

Poslanec Václav Votava: Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Dovolil bych si navrhnout zařazení pevného bodu, po-

kud se bude jednat ve středu, jako první bod ve středu, bod číslo 61. Je to zákon o Šumavě, který jsme přerušili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, hezké, dobré dopoledne. Jménem dvou poslaneckých klubů si dovoluji vznést veto na návrh pana místopředsedy Zaorálka a pana kolegy Hamáčka. Myslím, že mají dostatek jiného prostoru v interpelacích. Prosím, ať jej využívají.

Zároveň bych si dovolil navrhnout podle § 95a jednání dnes o třetích čteních i po 14. hodině. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodů na dnešek po již pevně zařazených bodech, a to nejprve bod č. 79, což je třetí čtení vládního návrhu zákona o ústavní výchově, sněmovní tisk 574, poté navrhuji zařadit bod č. 30, vládní návrh zákona o pojistném na důchodové spoření, sněmovní tisk 692, první čtení, poté bod č. 31, vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření, sněmovní tisk 693, první čtení, a poté bod č. 80, vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, sněmovní tisk č. 580, třetí čtení.

Děkuji.

Navrhuji hlasovat o každém z těchto návrhů zvlášť, protože vím, že s tím posledním může mít opozice problém. U těchto předchozích předpokládám, že bychom se mohli shodnout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě byl přihlášen pan kolega Štětina. Prosím. – Vy chcete s přednostním právem? Pan kolega Kováčík s přednostním právem.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Panu kolegovi Štětinovi se omlouvám. Vás všechny, kolegyně a kolegové, vážená vládo a paní předsedkyně, srdečně při pátku zdravím.

Podle zásady veto za veto, zub za zub si dovolím připomenout, že jménem dvou poslaneckých klubů, klubu KSČM a ČSSD, bylo písemně podáno generální veto na hlasování v odpoledních hodinách ve třetím čtení, tak to jenom připomínám. Teď dáváme znovu pro jistotu takto ústně jménem dvou poslaneckých klubů, KSČM a ČSSD, veto na návrh, který zde

předložil pan kolega Gazdík a který se týká hlasování ve třetích čteních po 14. hodině. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to plně respektuji. Poprosím ale kolegy z opozice, aby nic neříkali, že dali generální veto na návrhy, které teprve padnou. To jako bychom jednou hlasovali o něčem, prosadili to a řekli, že to platí po celou dobu schůze, pokud takový návrh zazněl. Nic proti tomu, já myslím, že pokud budete chtít vetovat, budete muset vždycky jít každé stranou a říct to. Na to máte plné právo. Ale ohrazuji se proti tomu, že jste dali veto včera, především na návrh, který zazněl dnes. Navíc ten návrh na dnešek nezazněl ve středu. Kdyby zazněl ve středu, nebo ve čtvrtek jste ho vetovali, tak máte naprostou pravdu. Ale to byl jiný návrh a je možné, že ve středu předneseme jiný návrh. Nechci dál tu přestřelku, jenom si myslím, že je třeba vetovat konkrétní návrh, a nic takového, jako "generální veto na všechny návrhy, které vznesete na té schůzi, jsme již uplatnili". Protože nic takového neexistuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Kováčík ještě.

Poslanec Pavel Kováčík: Slovo generální veto jsem samozřejmě použil, hlásím se k němu. Použil jsem je pro lepší pochopení a větší názornost, tak aby bylo zcela jasné. Já si nemyslím, že není možné na krok, který je předem očekávatelný, reagovat také předem. Ale právě proto, že by mohl být i výklad, který teď podal pan kolega Stanjura, proto jsem vystoupil, pro jistotu, ještě tak, že jsem tu větu dal přímo, rovnou, jak se říká konkrétně v daném čase, okamžiku.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Štětina, prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Já bych si již potřetí dovolil zařadit jako pevný bod jednání po dnešních bodech bod č. 34, sněmovní tisk 593. Jedná se o jednoduchou novelu nároku záchranářů zdravotnické záchranné služby, která je vlastně už minimálně tři měsíce připravena, prošlo to všemi kluby a myslím, že není problém s tímto zákonem. Tak bych si dovolil požádat po dnešních pevně zařazených bodech ho dát na pořad jednání.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nějaké další návrhy k pořadu schůze? Pokud nejsou, budeme hlasovat o těch, které zde byly předneseny.

Návrhy pana kolegy Zaorálka a Hamáčka jsou zavetovány.

Budeme se věnovat návrhu pana poslance Votavy, který žádá o pevné zařazení bodu 61, jestli jsem to zaznamenala dobře. Je to zákon o Šumavě, a to na středu – jako první pevně zařazený bod? Dopoledne první zařazený bod, tak.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování 157. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování 157, přítomno 161, pro 72, proti 68. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Gazdík – je vetován jeho návrh.

Pan kolega Štětina žádá dnes po pevně zařazených bodech zařadit bod 34, sněmovní tisk 593. Je to prvé čtení.

Zahajuji hlasování číslo 158. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přítomno 162, pro 129, proti 23. Návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura žádá dnes po pevně zařazených bodech zařadit čtyři body. Prvním z nich je bod 79. Je to sněmovní tisk 574 ve třetím čtení.

Zahajuji hlasování 159. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 159 přítomno 162, pro 86, proti 16. Návrh byl přijat.

Dále bod 30 sněmovní tisk 692, první čtení.

Zahajuji hlasování číslo 160. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 160 přítomno 163, pro 85, proti 20. Návrh byl přijat.

Dále bod 31 sněmovní tisk 693, prvé čtení.

Zahajuji hlasování číslo 161. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 161 přítomno 163, pro 83, proti 44. Návrh byl přijat.

Posledním bodem pana kolegy Stanjury je... Je zde ještě žádost o odhlášení, takže já vás odhlašuji.

Budeme rozhodovat o návrhu na pevné zařazení bodu 80 sněmovního tisku 580 ve třetím čtení dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 162. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 162 přítomno 162, pro 84, proti 73. Návrh byl přijat.

Ještě požádám Sněmovnu o drobnou úpravu. Já jsem nechala hlasovat o návrhu pana Štětiny dřív než o návrhu pana kolegy Stanjury. Pořadí ovšem přednášených návrhů bylo opačné, proto prosím, aby tak, jak jsme zařadili ty body, aby odpovídaly přihláškám. Tedy nejprve budou pevně zařazené body pana kolegy Stanjury, poté pana kolegy Štětiny. Nevidím žádnou námitku, takže vám děkuji za pochopení. Tím jsme se vyrovnali se všemi návrhy, které zazněly k pořadu schůze.

Budeme moci zahájit projednávání bodu prvního, který je pevně zařazený. Je to

103.

**Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky
za rok 2011
/sněmovní tisk 652/**

Ještě budeme muset hlasovat o tom, zda souhlasíme s přítomností guvernéra České národní banky při projednávání tohoto bodu.

Zahajuji hlasování číslo 163. Ptám se, kdo souhlasí s přítomností pana guvernéra na jednání. Kdo je proti?

V hlasování číslo 163 přítomno 163, pro 145, proti 3. Vítám tedy mezi námi pana guvernéra a můžeme pokračovat v projednávání tohoto bodu.

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 652/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Radíma Jirouta, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh na usnesení.

Žádám klub ODS o zprávu, kde je pan poslanec Jirout, abychom mohli v tomto bodu pokračovat. Pokud tady není, tak poprosím někoho z členů rozpočtového výboru, který by se této role ujal. Pan poslanec Pavel Suchánek. Pana poslance Suchánka prosím, aby nás informoval o jednání výboru.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, rozpočtový výbor projednal tuto roční zprávu na svém jednání a doporučil ji Sněmovně ke schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji obecnou

rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím pana zpravodaje o návrh usnesení.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna souhlasí s "Roční zprávou o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2011." Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se ještě v podrobné rozpravě, zda má někdo další návrh na usnesení. Nemá-li, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování číslo 164. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni a bylo nám předloženo v písemné podobě. Kdo je proti?

V hlasování číslo 164 přítomno 162, pro 114, proti 4. Tento návrh byl přijat. Byl schválen návrh usnesení a my jsme se vyrovnali s bodem 103, sněmovním tiskem 652.

Děkuji panu guvernérovi České národní banky, děkuji též předsedovi rozpočtového výboru a zeptám se přihlášených paní kolegyně Milady Emmerové, Hany Orgoníkové, Václava Votavy, zda se hlásí? (Nehlásí.)

Dalším bodem, jehož jednání zahajuji, je bod 73. Je to

73.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místo ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je pan poslanec Jaroslav Krupka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 573/4.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a prosím o klid v jednací síle! Do rozpravy se nikdo nehlásí, tak tuto rozpravu končím a budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích.

Prosím nejprve pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy, a samozřejmě budu žádat o stanoviska jak pana zpravodaje, tak pana ministra. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, já se omlouvám. Já jsem nepředpokládal, že to půjde tak rychle. Měl jsem za to, že ještě budou nějaká úvodní slova, která by okomentovala nějaké změny nebo postupy, ale pokud pan ministr nemá nic, pokud by možná i pan ministr Chalupa chtěl říct nějaké stanovisko, tak by to bylo dobré, ale v tom případě by musel někdo otevřít debatu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane zpravodaji, nebyla žádná žádost, postupujeme standardně. Ve všech třetích čteních je postupováno identicky.

Poslanec Jaroslav Krupka: Respektuji. Takže vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s hlasovací procedurou a při té příležitosti se samozřejmě dotknu několika sporných bodů, které byly v rámci druhého čtení načteny a vyvolaly jistou míru diskuse. Chci říci, že po druhém čtení – a jsem velice rád a musím poděkovat celé Poslanecké sněmovně – se nezvedla smršť pozměňovacích návrhů, ale došlo pouze k několika individuálním návrhům, které buď doplňovaly, anebo byly jiného charakteru, než byla usnesení jednotlivých výborů.

V rámci posouzení jednotlivých pozměňovacích návrhů se sešla, řeknu, pracovní skupina, která souvisela s jednotlivými zpravodaji poslaneckých klubů a ministerstva a k některým pozměňovacím návrhům zaujala, avizují dopředu, následující stanoviska. Považuji za nutné to říci v souvislosti s hlasovací procedurou, aby bylo jasné, proč ano, nebo ne.

Jeden bod byl bod, který máte ve sněmovním tisku označený A31.3. Jsou to občanská sdružení. Na toto téma velice často byla vedena diskuse. My jsme v rámci jednání s Ministerstvem životního prostředí se dohodli na určitém postupu, zároveň i s Ministerstvem pro místní rozvoj, a tento bod nebude předmětem hlasování, resp. ze strany gesčního Ministerstva pro místní rozvoj je tam stanovisko nedoporučující.

Další bod, který zvedl možná nějakou diskusi, byl bod, který se týkal usnesení výboru pro veřejnou správu, a byl to bod označený, jestli se nepletu, C22, který souvisí v případě, budou-li budovy na katastru obcí a budou-li nebezpečné pro život občanů, je řekněme povinností státního úřadu rozhodnout a případně vydat rozhodnutí o zbourání, nicméně jde to na náklady toho úřadu, který to vydává. A právě proto byla diskuse, jestli to převést na stát. V tomto směru je negativní stanovisko též, protože tato věc nebyla projednána s Ministerstvem financí, i když chápu, že v některých případech může být tato záležitost zajímavá.

Třetím bodem je bod číslo C39, usnesení výboru pro veřejnou správu, který byl poměrně často diskutován. Je to vynětí ze zemědělského půdního fondu. Tato věc byla projednávána jak s jednotlivými zpravodaji jednotlivě

vých politických klubů, tak s ministerstvem a zejména Ministerstvem životního prostředí. Já předpokládám, že pan ministr, pokud by k tomu byl prostor, nebo možná následně poté, sdělí, jaký postup by byl řešitelný v případě, že se tyto připomínky nadále budou objevovat. Takže z toho pohledu my jsme ještě požádali legislativu Parlamentního institutu, který nám sdělil, že tento bod se jeví jako přílepek nebo je přílepem. Proto i po jednání s vedením Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva životního prostředí tady není doporučeno hlasování kladné.

V tuto chvíli jsem naznačil jednotlivé body, které stály za komentář, a teď bych si vás dovolil seznámit s hlasovací procedurou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Požádám všechny, aby usedli do svých lavic, věnovali pozornost návrhu procedury, za chvíli o této proceduře budeme hlasovat a budeme se jí potom řídit. Prosím tedy, abyste jí věnovali pozornost.

Pane kolego, prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: V první řadě v průběhu načítání jednotlivých pozměňovacích návrhů bylo, řekněme, analýzou legislativy zjištěno několik nepřesností, které by měly být řešeny v podobě nařízení legislativně technických úprav sněmovního tisku, který je předlohou tohoto hlasování, a toto nařízení bych provedl já jako zpravodaj v prvním kroku. Následně poté bychom přistoupili –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, ale teď jsme ve špatné situaci. Načtení legislativně technických úprav musí být v rozpravě ve třetím čtení. Pokud Sněmovna nebude mít námitku proti tomu, abychom se vrátili do podrobné rozpravy ve třetím čtení, aby mohly být načteny pouze legislativně technické úpravy, tak v tom případě, pokud nevidím námitku, tak bychom se vrátili do rozpravy, vy byste je načetl, až by byly načteny, pak teprve byste nám řekl, jaký bude postup při hlasování.

Je prosím námitka proti tomu, aby se mohl teď pan kolega vrátit do rozpravy? (Ne.) Takže pokud není, tak teď jsme v rozpravě ve třetím čtení a prosím, abyste uvedl pozměňovací návrhy.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dobře. Děkuji, paní předsedající, i za vstřícnost. Koneckonců uznávám svou chybu, ale byl to i důvod, proč jsem chtěl požádat o otevření podrobné rozpravy. Takže já s dovolením načtu ke čtyřem bodům relativně jednoduché legislativně technické úpravy.

Takže za první je to k bodu číslo 69. V § 47 odst. 3 se slova "podle § 10i zákona o ochraně přírody a krajiny" nahrazují slovy "podle §10i zákona o posuzování vlivu na životní prostředí". Vysvětlení: Jedná se o legislativně

technickou změnu spočívající ve správném označení zákona, ve kterém je § 10i obsažen.

Za druhé modus 132. V § 91 odst. 6 ve větě poslední se za slova "a účastníkům řízení uvedeným" vkládají slova "v odst. 7a". Vysvětlení: Legislativně technická úprava v návaznosti na pozměňovací návrh pod písmenem E pana poslance Siverý, to je vložení nového odstavce 7 do § 91, který upravuje okruh dalších účastníků řízení, a je třeba doplnit i způsob doručování těmto účastníkům.

Třetí legislativně technická úprava – k bodu 222. V § 93 se slova "127 odst. 9 a § 128 odst. 9" nahrazují slovy "§127 odst.6 a § 128 odst. 8". Vysvětlení: Legislativně technická oprava chyby v očíslování odstavců.

A poslední úprava. V části páté bodu 11 se za slova "§ 117" vkládají slova "stavebního zákona" a slova "§ 117a" se zrušují. Vysvětlení: Legislativně technické upřesnění názvu zákona a v případě přijetí pozměňovacího návrhu A21, příp. B11, které ruší § 117a.

Paní předsedající, to jsou všechny legislativně technické úpravy. Z mé strany je to v dané chvíli všechno v rámci otevřené podrobné rozpravy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Ještě pro jistotu se zeptám, zda je někdo, kdo chce přednést pozměňovací návrh, který může být gramatické nebo legislativně technické povahy ve třetím čtení. Pokud nikdo, končím tuto rozpravu.

Prosím pana zpravodaje o návrh procedury.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážené kolegyně a kolegové, prosím o jistou míru pozornosti. Bývá obvyklé, že stavební zákon jako některé další jsou poměrně složitou procedurou při hlasování. Já jenom minule jsem zmínil, že při novele toho zákona bylo 365 kroků. Pokud bych počítal maximální počet, mohlo by těch hlasování být 60, nicméně my na setkání jednotlivých zpravodajů s panem ministrem jsme se pokusili to zredukovat, takže jsme vycházeli od shody v jednotlivých výběrech až přes jednotlivé návrhy, které měly kladná stanoviska, a končíme s jednotlivými návrhy, které mají negativní stanovisko. Pokud vám přečtu a bude shoda, tak se nám ta procedura zkrátí na devět kroků. Takže prosím.

Prvním krokem by měly být pozměňovací návrhy obsažené v usnesení hospodářského výboru s kladným vyjádřením Ministerstva pro místní rozvoj a zpravodaje. Jednalo by se o následující body: body A1 až A4, bod A5 až A21, A23 až A30, A31.1 a A31.2, A32 a poslední A33. V případě, že budou tyto jednotlivé body odsouhlaseny, znamená to, že jsou nehlasovatelné další návrhy B2, B3, B5 až B9 až 11, B19, B23, C2a, b, c, C10, C12, C22, C23, C25, C33, C34, J, K2 a 3.

Vysvětlení je poměrně jednoduché. Při projednávání pozměňovacích návrhů na jednotlivých výborech se poměrně často sešly shodné pozměňovací návrhy a výbory je projednávaly ve shodě. To znamená, že vzal-li se podklad teď jako první hlasování hospodářský výbor, tak automaticky to, co bylo přijato na hospodářském výboru, je nehlasovatelné, byť to bylo kladně přijato na výboru pro životní prostředí a výboru pro veřejnou správu. Mohu říct, že je to podstatná část načtených bodů. Takže to by bylo prvé hlasování.

Další hlasování, a jdeme popořadě, bylo usnesení výboru pro životní prostředí, čili budou to pozměňovací návrhy, ke kterým bylo vydáno kladné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj a zpravodaje. A v tom případě se jedná o body B22, B24 a B25. V případě jejich přijetí by byl nehlasovatelný návrh označený C37. Tady je to poměrně jednoduché, protože gros těch návrhů už bylo zase odhlasováno v návrhu hospodářského výboru, a tak tady zbývají jenom difference mezi výborem životního prostředí a veřejnou správou.

Třetím hlasovacím krokem by byly pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde je opět kladné vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj a zpravodaje. Přečtu příslušné body. Jednalo by se o bod C1, C3 až C9, C11, C13 až C21, C24, C26 až C30, C32, C35, C36 a C38. V případě jejich kladného přijetí je nehlasovatelný návrh pod označením písmenem F. A ještě zpětně, bod A5, který v tom výčtu, pokud jste si poznačili, nebyl vyčten v souboru prvním.

Následujícím krokem by byly pozměňovací návrhy načtené ve druhém čtení, ke kterým je kladné stanovisko v obou případech, to je ministerstva i zpravodaje, a to se jedná o body E, I1, I2 a body L1 až L8.

Následujícím krokem jsou pozměňovací návrhy hospodářského výboru, kde je negativní stanovisko, a to jsou body A22 a A31.3, čili bod, který jsem okomentoval úvodem, když jsem vás začínal seznamovat s hlasovací procedurou.

Další bod je pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí s negativním stanoviskem opět gesčního ministerstva, a to jsou body B1, B4, B12 až B18, B20 a B21. Tyto body by byly hlasovatelné en bloc jako výstup z výboru pro životní prostředí.

Posledním výborovým hlasováním je hlasování o pozměňovacích návrzích přijatých v usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ke kterému je vzneseno negativní stanovisko, které je označené body C31 a C39. Opět byly předmětem komentování.

Předposledním hlasováním by byly pozměňovací návrhy opět individuálně poslanců, ale tentokrát s negativním stanoviskem. Jsou to body D, G1, G2, H, CH1, CH2, K1, K4 až K7.

A v podstatě posledním hlasováním by bylo standardní hlasování, to

znamená hlasování o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Pokud to shrnu, znamenalo by to celkem devět kroků plus legislativně technické úpravy. A pokud by procedura byla odsouhlasena, tak v podstatě bychom měli celou hlasovací proceduru shrnutou do těchto celkem deseti kroků.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za návrh této procedury. Paní poslankyně Konečná ještě k proceduře se hlásí. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte mi, kolegyně a kolegové, abych vás požádala o vyjmutí hlasování o bodu A31.2, protože se to týká zákona o ochraně přírody a krajiny § 66 a troufnu si říct, že k tomu budeme mít různá stanoviska. A rozhodně bych neřekla, že MMR to možná podporuje, ale že podporující stanoviska budou od všech ostatních orgánů. Takže A31.2 bych byla ráda, aby se hlasovalo zvlášť.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to jeden z těch návrhů, které jsou navrženy do bloku v tom druhém kroku. Pan zpravodaj souhlasí s tímto postupem?

Poslanec Jaroslav Krupka: Já s tímto po krátké konzultaci s panem ministrem souhlasím. Jenom se musíme domluvit, abychom to zařadili z hlediska chronologie a mohli bychom to dát, pane ministře, v podstatě, když už to bude vyjmuto, hned za ten druhý bod. Je to usnesení z hospodářského výboru. Pokud je souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě prosím k proceduře někdo s nějakým návrhem? Pokud ne, budeme hlasovat o návrhu, jak zde zazněl, včetně upřesnění o speciálním hlasování o bodu A31.2.

Zahajuji hlasování číslo 165. Kdo souhlasí s návrhem procedury? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 165. Přítomno 165, pro 153, proti 2, proceduru jsme schválili.

Požádám pana zpravodaje, aby uvedl první návrh a zároveň sdělil stanovisko Poslanecké sněmovně. O stanovisko požádám také pana ministra. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážené kolegyně a kolegové, pokud se týká prvého, to znamená, že je to bod usnesení, která jsou z hospodářského výboru –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, myslím, že nejprve jsou legislativně technické úpravy.

Poslanec Jaroslav Krupka: Omlouvám se, pochopitelně. Takže za prvé legislativně technické úpravy – souhlas. (Ministr Jankovský: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 166. Kdo souhlasí s těmito legislativně technickými úpravami? Kdo je proti?

Hlasování číslo 166. Přítomno 166, pro 163, proti 1. Tyto návrhy tedy byly přijaty. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jaroslav Krupka: Další bod by byl bod, který se týká pozměňovacích návrhů usnesení hospodářského výboru s kladným vyjádřením Ministerstva pro místní rozvoj a zpravodaje – čili avizují kladné stanovisko. (Ministr Jankovský: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to mimo bod A31.2, ano?

Poslanec Jaroslav Krupka: Přesně tak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Zahajují hlasování číslo 167. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 167. Přítomno 166, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jaroslav Krupka: Další hlasování by bylo hlasování na základě přijatého návrhu paní kolegyně poslankyně Konečné a to by bylo hlasování o bodu A31.2. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Ministr Jankovský: Neutrální.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 168. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 168, přítomno 164, pro 88, proti 44. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dalším krokem jsou pozměňovací návrhy, které jsou z výboru životního prostředí. A jsou to ty tři: B22, B24, B25. Stanovisko kladné. (Ministr Jankovský: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 169. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 169. Přítomno 166, pro 161, proti nikdo, návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dalším hlasováním jsou usnesení z výboru pro veřejnou správu, která byla doplněna kladným stanoviskem ministerstva a zpravodaje, čili kladné stanovisko zpravodaje. (Ministr Jankovský: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 170. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Prosím, moment. Prosím, abyste se všichni přihlásili.

Zahajují hlasování pořadové číslo 170. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 170 přítomno 162, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujeme.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dalším hlasovacím krokem jsou pozměňovací návrhy poslanců podané ve druhém čtení a doplněné kladným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj. Za zpravodaje doporučuji. (Ministr Jankovský: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 171. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 171 přítomno 164, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Dále.

Poslanec Jaroslav Krupka: Nyní pro možná lepší názornost se dostávám k bloku, kde jsou negativní stanoviska, kde to avizují dopředu, nicméně u každého je sdělím. Další hlasování jsou návrhy z hospodářského výboru s negativním stanoviskem označené písmeny A22 a A31.3. Nedoporučuji. (Ministr Jankovský: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 172. Ptám se, kdo je pro přijetí těchto návrhů. Proti?

V hlasování pořadové číslo 172 přítomno 164, pro 1, proti 148. Návrhy přijaty nebyly, můžeme pokračovat.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dalším bodem jsou pozměňovací návrhy z výboru pro životní prostředí, opět s negativním stanoviskem. Jenom pro

upřesnění, v podstatě se to týká, ten soupis, asi 10, 12 bodů víceméně autorizovaných osob a dalších kontrolních osob. To jenom pro vysvětlení. Negativní stanovisko. (Ministr Jankovský: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nesouhlas, pane ministře? Nesouhlas.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 173. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 173 přítomno 163, pro 9, proti 115. Návrh přijat nebyl.

Můžeme pokračovat dál, pane zpravodaji. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Poslanec Jaroslav Krupka: Další je usnesení výboru pro veřejnou správu, s negativním stanoviskem se to týká dvou bodů C31, C39. Záporné stanovisko. (Ministr Jankovský: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 174. Kdo je pro přijetí těchto návrhů? Proti?

V hlasování pořadové číslo 174 přítomno 163, pro 1, proti 143. Návrhy nebyly přijaty. Prosím o další návrh.

Poslanec Jaroslav Krupka: Předposledním hlasovacím krokem jsou individuální pozměňovací návrhy s negativním stanoviskem. Pro upřesnění ještě jednou přečtu: D, G1, G2, H, CH1, CH2, K1, K4 až K7. K těmto souhrnně negativní stanovisko. (Ministr Jankovský: Nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 175. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 175 přítomno 163, pro 13, proti 131. Návrhy přijaty nebyly.

Domnívám se, že jsme hlasovali o všech návrzích.

Poslanec Jaroslav Krupka: Z mého pohledu, paní předsedkyně, jsme hlasovali o všech návrzích odsouhlasených v proceduře.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se ještě legislativy, zda je vše v pořádku. Ano. Budeme tedy hlasovat o návrhu celého zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, podle sněmovního tisku 573, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 176. Ptám se, kdo je pro přijetí zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 176 přítomno 165, pro 118, proti 4. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím bod 73, sněmovní tisk 573 a děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. (Hluk v sále!)

Zahajuji projednávání bodu

120.

Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 2721/

Tento materiál vám byl doručen a obsahuje usnesení organizačního výboru č. 272 ze dne 13. června 2012. Prosím pana poslance Jana Vidíma, aby z pověření organizačního výboru tyto návrhy uvedl. Všechny ostatní žádám o pozornost. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, organizační výbor mi uložil seznámit Poslaneckou sněmovnu s návrhem svého podvýboru pro přípravu návrhů na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání a organizační výbor mi tedy uložil, abych Poslaneckou sněmovnu provedl hlasováním o tomto návrhu. Vy to máte všichni před sebou, nebo to můžete mít všichni před sebou, protože je v databázi dokumentů Poslanecké sněmovny uloženo příslušné usnesení organizačního výboru, které obsahuje charakteristiky jednotlivých navržených kandidátů. Tyto tedy rozhodně v tuto chvíli číst nebudu. (V sále je stále neskutečný hluk!)

Podvýbor organizačního výboru, který se tímto zabýval více než šestkrát, následně hlasováním rozhodl o tom, že Poslanecké sněmovně prostřednictvím organizačního výboru předloží tři kategorie návrhů: propůjčení Řádu Tomáše Garrigua Masaryka, udělení Medaile Za hrdinství a udělení Medaile Za zásluhy. Skutečně se tento podvýbor předmětnou tematikou velmi podrobně a velmi detailně zabýval, vyslechl si jakési zpra-

vodajské zprávy navrhovatelů jednotlivých kandidátů a poté, jak jinak než hlasováním, rozhodl.

Já bych vás chtěl požádat, vážená paní předsedkyně, zda byste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům, případně i k celé proceduře projednávání. Poté co bychom rozpravu ukončili, přistoupili bychom k hlasování o třech kategoriích, jak jsem je uvedl. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vidímovi. Zahajuji obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan kolega Stanislav Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, já se domnívám, že práce podvýboru podle mého názoru trpí přílišnou subjektivitou. Chtěl bych rád vědět, jestli do návrhu byly zařazeny také jiné návrhy než ty, které předložili členové tohoto podvýboru. Já jsem navrhl, aby Medaile Za zásluhy byla udělena prof. Jaroslavu Malinovi, což je umělec světového jména, bývalý rektor akademie. Vyhověno mi bez důvodu samozřejmě nebylo. Lidé, kteří tam jsou zařazeni, nechci samozřejmě o jejich kvalitách pochybovat, ale jsou neméně srovnatelní. Já se domnívám, že za situace, kdy o tom nerozhoduje Sněmovna, kdy jenom předkládá návrh prezidentu republiky, by bylo na místě zahrnout širší okruh těch, kteří navrhuji. Proč dělat na naší úrovni už samotnou selekci těchto jmen za situace, kdy stejně o tom bude rozhodovat někdo jiný?

Čili já s tímto spokojen rozhodně nejsem. Nevím, jestli je možné doplňovat tento návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, určitě v podrobné rozpravě, pane kolego.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobře, takže se ještě vyjádřím v podrobné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, a zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Stanislav Křeček bude chtít bezpochyby vystoupit. Prosím tedy.

Poslanec Stanislav Křeček: Já odkazuji na materiál, který jsem obdržel jako návrh podvýboru pro vyznamenání a navrhuji, aby na Medaili Za zásluhy byl zařazen profesor Jaroslav Malina, což je scénograf světového jména, jeho dílo bylo vystaveno prakticky ve všech světových významných kategoriích, byl dlouhá léta rektorem Akademie múzických umění,

několikrát byl ředitelem quadrienále, což je světová přehlídka scénografie.

Chápu, že toto umění není tak prezentované na veřejnosti, ale domnívám se, že za životní zásluhy toho, co vykonal, si zaslouží jako významná osobnost, aby byl navržen na toto vyznamenání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nyní poprosím o další návrhy do podrobné rozpravy. Pan kolega Jan Vidím. (Hluk v sále trvá.)

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně, já do podrobné rozpravy předkládám ten návrh, který – opakuji – můžete mít v rukou před sebou. Já se domnívám, že není v tuto chvíli nezbytné, abych ho přečetl celý, protože jej celý budu číst při hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid v jednacím sále.

Poslanec Jan Vidím: Čili předkládám formálně v podrobné rozpravě o-nen návrh, který je v usnesení organizačního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Jsou ještě další návrhy do podrobné rozpravy? Pokud nejsou, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení. Pan kolega Vidím nám navrhne postup.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Doporučoval bych Poslanecké sněmovně, abychom hlasovali nejprve o usnesení:

Poslanecká sněmovna předkládá prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních, návrhy za první na propůjčení Řádu Tomáše Garrigua Masaryka – seznámil bych vás s navrženými, za druhé na udělení Medaile Za hrdinství – také bych vás seznámil s navrženými, za třetí na udělení Medaile Za zásluhy – seznámil bych vás s navrženými. A doporučoval bych, aniž bychom o tom rozhodli hlasováním, abychom zařadili mezi navržené pro udělení Medaile Za zásluhy pana profesora Jaroslava Malinu, čili jako součást celého návrhu.

Doporučoval bych tento postup, pokud někdo nebude namítat. (Trvalý hluk v sále!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je námitka proti takovému postupu? Není, budeme tedy hlasovat.

Dámy a pánové, já vás ale ještě jednou důrazně všechny žádám, abyste věnovali pozornost projednávanému bodu!

Prosím, pane poslanče Vidíme.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Já bych chtěl

velmi požádat kolegyně a kolegy k zachování důstojnosti při projednávání tohoto návrhu, už jen proto, že někteří z navržených jsou přítomni na balkoně, a já si myslím, že vůči nim bychom měli být alespoň natolik slušní a v tuto chvíli se věnovat návrhu usnesení.

Návrh Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání Poslanecká sněmovna předkládá prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních České republiky, návrhy na propůjčení Řádu Tomáše Garrigua Masaryka

1. JUDr. Otakaru Motejlovi in memoriam,
2. Dagmar Šimkové in memoriam,
3. Leo Žídkovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 177. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

V hlasování číslo 177 přítomno 162, pro 124, proti nikdo, tyto návrhy tedy Poslanecká sněmovna potvrdila.

Poslanec Jan Vidím: Poslanecká sněmovna předkládá prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních České republiky, na udělení Medaile Za hrdinství

1. brigádnímu generálu Jaroslavu Klemešovi
2. Karlu Nesnídalovi in memoriam
3. plukovníku v. v. Zdeňku Vltavskému in memoriam a
4. plukovníku v. v. Pavolu Švecovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 178, ptám se, kdo podporuje tyto návrhy. Kdo je proti?

V hlasování číslo 178 přítomno 162, pro 124, proti nikdo, tyto návrhy tedy Poslanecká sněmovna podporuje.

Já vás ještě odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme pokračovat. Prosím pana poslance Vidíma o další návrhy.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně.

Poslanecká sněmovna předkládá prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních České republiky, návrhy na udělení Medaile Za zásluhu

1. Lubomíru Brabcovi, DrSc.
2. Miladě Věře Dekastellové
3. Mons. Karlu Jaroslavu Fořtovi
4. prof. PhDr. Františku Xaveru Halasovi, CSc.
5. Ing. Anně Hanišové

6. prof. MVDr. Lubomíru Holému, CSc., Dr.h.c., in memoriam

7. Jaroslavu Holíkovi

8. Jaromíru Jarmarovi

9. Josipu Kleczkovi

10. Josephu Johnu Kohnovi

11. akad. malíři Bohdanu Kopeckému in memoriam

12. prof. Jaroslavu Malinovi

13. prof. Karlu Nigrínovi in memoriam

14. Mathildě Nostitzové

15. prof. MUDr. Pavlu Pařkovi, DrSc.

16. RNDr. Hubertu Procházkovi, CSc.

17. Ing. arch. Viktoru Rudišovi

18. PhDr. Bohumilu Samkovi

19. PhDr. Jaroslavu Šturmovi

20. akad. sochaře Marii Uchytlové-Kučerové in memoriam.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já zahajuji hlasování číslo 179. Ptám se, kdo souhlasí s těmito návrhy. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 179 přítomno 141, pro 119, proti nikdo, tyto návrhy tedy Poslanecká sněmovna podpořila a schválila.

Tím jsme projednali vše, co bylo třeba v rámci bodu 120. Končím projednávání sněmovního dokumentu 2721. Děkuji panu poslanci Vidímovi.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to

79.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 574/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů je ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala a zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, školství, mládež a tělovýchovu paní poslankyně Dagmar Navrátilová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 574/7.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Nehlásí se nikdo, končím tuto rozpravu.

Přikročíme k návrhům na hlasování. Slovo dostane paní zpravodajka.

Prosím, aby nám oznámila postup při hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, dovoluji si vás nejprve seznámit s procedurou hlasování k tomuto návrhu zákona, která je na rozdíl od stavebního zákona velmi jednoduchá.

Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí, proto můžeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Nejprve navrhuji hlasovat o pozměňovacích návrzích pana poslance Sklenáka, které jsou uvedeny v tisku 574/7 pod písmeny B1 až B5, přičemž bychom hlasovali zvlášť o bodu B1 a zvlášť o bodech B2 až B5.

Poté by následovalo hlasování o pozměňovacích návrzích, které přijal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu svým usnesením číslo 101, uvedených v tisku v tisku 574/7 pod písmem A. Jako poslední potom bude hlasování o zákonu jako celku.

Tolik tedy k proceduře hlasování, a přestože je jednoduchá, prosím Sněmovnu o její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Má někdo nějakou námitku k proceduře? Nemá-li zahajuji hlasování číslo 180 a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

V hlasování číslo 180 přítomno 150, pro 123, proti 1. Proceduru jsme schválili.

Prosím paní zpravodajku o první návrh.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji. Nyní bychom tedy přistoupili k vlastnímu hlasování, a to o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 574/7 pod písmenem B1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím? (Zpravodajka: Moje stanovisko je záporné.) Pan ministr? (Neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 181. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 181 přítomno 153, pro 61, proti 67. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji. Dále budeme hlasovat o

pozměňovacím návrhu pana poslance Sklenáka uvedeném pod písmeny B2 až B5.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím? (Zpravodajka: Stanovisko negativní. Ministr: Nesouhlasím.)

Zahajuji hlasování číslo 182. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 182 přítomno 156, pro 61, proti 85. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji. A nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem A usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko? (Zpravodajka: Moje stanovisko je kladné. Ministr: Souhlasím.)

Zahajuji hlasování číslo 183. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 183 přítomno 156, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme projednali všechny návrhy a budeme se zabývat hlasováním o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 574, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 184. Kdo je pro přijetí zákona, se ptám. Proti?

V hlasování číslo 184 přítomno 156, pro 143, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Já také děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji projednávání bodu číslo

**Vládní návrh zákona o pojistném na důchodové spoření
/sněmovní tisk 692/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím pana ministra o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych představil návrh zákona o pojistném na důchodové spoření. Na konci roku 2011 vstoupily v platnost zákony konstituující v českém prostředí tzv. druhý pilíř důchodového systému, jehož cílem je vytvoření alternativy ke státem zprostředkovanému průběžnému důchodovému systému. V rámci legislativního procesu však byla účinnost zákona o jednom inkasním místě, kde je to konstituováno, odložena až na 1. leden 2015. To bylo v souvislosti s loterijní daní a my jsme avizovali, že budeme navrhovat zkrácení na účinnost k 1. 1. 2014, leč druhý pilíř je zamýšlen k 1. lednu 2013. Proto si dovoluujeme předložit tento návrh, o kterém jsme vlastně již jednou v komplexu jednotného inkasního místa hlasovali, nicméně je nezbytné, aby prošel znovu legislativním procesem, aby byla zajištěna účinnost k 1. 1. 2013.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Slovo dostává nyní zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vládní návrh zákona o pojistném na důchodové spoření bychom mohli nazvat určitým technickým dokončením penzijní reformy, která již byla schválena. V rámci ní byl zaveden druhý pilíř s účinností od prvního ledna příštího roku. Jeho podstata spočívá v tom, že si lidé budou moci dobrovolně převést tři procentní body z povinného sociálního pojištění na svůj individuální spořicí účet, a to za předpokladu, že si k němu připojí další dva procentní body ze svého. Diskusi o tomto nejdůležitějším bodu důchodové reformy již Sněmovna absolvovala mnohokrát, proto se k ní nebudu vracet.

Raději se soustředíme na projednávaný návrh. Ten reaguje na skutečnost, že současná úprava počítala se vznikem jednotného inkasního místa již od roku 2013. Chybí tak požadovaná individualizace, a proto je prakticky nemožné příspěvky do druhého pilíře přičítat v případě závislé činnosti konkrétního zaměstnance. Hlavním cílem je správci pojistného umožnit, rozšířit, za jaké poplatníky plátce pojistného prostředky hradí. Toto

je základní předpoklad fungování druhého pilíře důchodového systému, ve kterém je nutné převádět inkasované prostředky na účty penzijních společností za jednotlivé poplatníky a umožnit jim vlastní důchodové spoření. Jedná se tedy o nastavení procesních pravidel.

Připomeňme, že správcem pojistného bude do vzniku jednotného inkasního místa finanční správa. Protože při vzniku jednotného inkasního místa by stejně přecházely veškeré odvodové kompetence na finanční správu, je jednodušší ji stanovit již nyní – Českou správu sociálního zabezpečení. Ta se právě při vzniku jednotného inkasního místa vzdá kompetence vybírat sociální pojištění. Do právního řádu bude zavedeno nové peněžité plnění zvané pojistné na důchodové spoření. Označení pojistné bylo zvoleno zejména z důvodu, že se jedná o část pojistného na sociální zabezpečení, která z něj bude vyčleněna, aby mohla být převáděna do druhého pilíře důchodového systému. Právní úprava však není založena na pojišťovacím principu, ale na principu spořicí. Prostředky se převádějí do důchodového fondu, kde jsou investovány podle zvolené strategie. Po ukončení účasti na spoření jsou účastníkům uhrazeny jedním ze způsobů uvedených v zákoně. V případě smrti účastníka se prostředky stanou předmětem dědictví, což posiluje mezigenerační vztahy v rodině.

Na závěr bych ráda uvedla, že zavedení druhého pilíře bude představovat posílení důchodového systému, bude sem směřovat více prostředků. Peníze vyvedené z prvního pilíře nepředstavují ztrátu, protože výpadek bude kompenzován nižšími nároky na první pilíř v budoucnosti. Zároveň dojde k rozložení rizik a zbavení se závislosti na jednom zdroji příjmů v důchodovém věku. Cílem je také posílení principu zásluhovosti, který se v průběžném pilíři projevuje velmi málo.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu v prvním čtení. Přihlášen je pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, přiznám se, že jsem čekal nějaké přednostní vystoupení, ale není-li tomu tak, dovoluji, abych obecnou rozpravu zahájil.

Dnes máme mimo jiné na programu návrh novely nedávno přijatého zákona o pojistném na důchodové spoření, který má umožnit reálné zavedení druhého pilíře důchodového systému, a to od 1. ledna příštího roku. I když jde o problematiku konfliktní, a troufnu si poznamenat, většinovou společností odmítanou, přesto vláda přichází do Parlamentu s touto zákonou úpravou v krátké době opakovaně. Tento krok je v podstatě, jak hovořil

pan ministr i paní zpravodajka, vynucený novými okolnostmi, ale – a o tom se již nezmínili – i minulou neschopností.

Věřím, že to vládu netěší, neboť se znovu rozpoutá parlamentní i veřejná diskuse nad její asociální důchodovou reformou i nad její legislativní "schopností". Vláda, resp. Ministerstvo financí totiž nestihlo včas připravit všechny potřebné návrhy, související se zavedením druhého pilíře a transformací třetího pilíře. Nejde totiž jen o to, že bylo rozhodnuto o odkladu zřízení jednotného inkasního místa, a tím je současná právní úprava nedostačující. Jde také o věcné i legislativní problémy.

Vláda proto přichází s nápravou změn, ale kdo se podívá na oba předložené vládní návrhy, tisky 692 a 693, uvidí i spoušť oprav věcných a technických chyb. To považuji za neúnosné. Žel, není to ale nic výjimečného. Poslanecká sněmovna či Senát velice často upravují vládní či koaliční návrhy zákonů na základě spousty pozměňovacích návrhů, které dodatečně připravuje zpracovatel, tedy příslušné ministerstvo, většinou pro koaliční poslance. Svědčí to o ukvapené legislativní práci ministerstev, Legislativní rady vlády i vlády samotné. Důležitý je pro ně termín schválení zákona a kvalita se řeší za pochodu dodatečně. A to pak kompetentní dostávají vysoké odměny!

O co tedy zejména jde? K meritu věci. (Reaguje na poznámku mimo mikrofon.) Do právního řádu nyní vláda nově zavádí například peněžitě plnění, tedy termín pojistné na důchodové spoření. Označení pojistné vláda zvolila zejména z důvodu, že se jedná o dosud pevnou část pojistného na sociální zabezpečení, která z něj bude vyčleněna, aby mohla být nově individuálně převáděna do druhého pilíře důchodového systému. Nová právní úprava důchodového spoření však není založena na pojistném principu, ale na principu spořicí a ekvivalentním a to je třeba občanům stále zdůrazňovat. Pojišťovací princip je ve druhém pilíři důchodového systému obsažen až po ukončení účasti na důchodovém spoření, a to převodem prostředků z důchodového spoření jako úhrady jednorázového pojistného na pojištění důchodu na základě individuálního, čili individuální pojistné smlouvy o pojištění důchodu.

Nepodpora předlohy poslaneckým klubem Komunistické strany Čech a Moravy je předvídatelný postoj. My jsme se schválenou formou – to znamená, že nesouhlasíme s druhým pilířem – druhého pilíře důchodového systému, který oslabuje státní pilíř, nesouhlasili. A podle stávající právní úpravy protlačené Parlamentem České republiky původní vládní koalicí je nemožné část pojistného na sociální zabezpečení určenou pro druhý pilíř důchodového systému vybírat a dále spravovat. Nepřijetí této nově navrhované právní úpravy by tedy znamenalo, že jednotliví poplatníci si fakticky nemohou od příštího roku spořit na důchod prostřednictvím druhého pilíře. Nevidím tedy z naší strany důvod podpory pro vládní předlohu, i

když jde takzvaně o technickou či jinou, aby byl současný systém odpovídajícím způsobem revidován a byla zajištěna jeho funkčnost.

Naším cílem je především dlouhodobá stabilizace prvního, státního pilíře a doplňkové pilíře vnímáme jako dobrovolný nadstandard, který nemá oslabovat solidaritu státního pilíře, ale tomu, kdo má na odloženou spotřebu, umožnit si důchod zvyšovat.

Klient, který se přihlásí do nově zavedeného druhého pilíře, tímto krokem, jak je již obecně známo, vyvede trvale z prvního, tedy státního solidárního pilíře tři procentní body ze svého důchodového pojištění a k nim povinně přidá další dvě procenta ze svého vyměřovacího základu. Tím se oslabí příjmová část státního důchodového účtu. Nominální částka bude závislá na počtu pojištěnců, kteří se trvale do druhého pilíře zapojí, a rovněž na výši jejich příjmů. Je tedy složité dělat odhady. Současný odhad pro rok 2013 se pohybuje okolo minus 20 až minus 30 miliard. Věřím, že to bude méně. Tento výpadek však dlouhodobě nepokryjí plánované příjmy ze zvýšené sazby daně z přidané hodnoty. Vyvolaná realita nakonec povede k dalšímu snížení míry solidarity ve státním pilíři a k poklesu poměru důchodů ke mzdám, myšleno státních důchodů, což sníží reálnou hodnotu těchto důchodů. A to není v souladu s programem Komunistické strany Čech a Moravy.

Symbolické je také to, že se stále více a více kompetencí ze sociální oblasti, které garantuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, převádí pod Ministerstvo financí, resp. pod správu mimo státní správu, a to nejen věcně, ale i formálně, viz například hlasování o přidělení vládního balíku návrhů zákonů o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů a přikázání k projednání ve výborech. Koalice se rozhodla, že i sociální zákony patří jen a jen do rozpočtového výboru, a tak rozpočtový výbor řeší nejen druhý a třetí důchodový pilíř, ale bude řešit i úrazové pojištění, řeší předdůchody, a jak jsme nedávno viděli, řeší i hmotnou nouzi.

Ale vrátím se zpátky k pojistnému na důchodové spoření. Upozorňuji, že bez rizika nebudou ani občané, kteří se do druhého pilíře zapojí. Zvýší se jim celkové odvody do důchodového systému o dva procentní body, sníží nárok z prvního pilíře, který oslabí, a toto své rozhodnutí již nebudou moci změnit, i když se bude jejich finanční a majetková situace vyvíjet negativně. Je to samozřejmě logické, ale dopady si málokdo uvědomí. Udržení a kapitalizace jejich úspor v obou soukromých pilířích budou závislé na světovém politickém a hospodářském vývoji, finančních turbulencích, nákladech na dlouhodobou administraci spoření i úspěšnosti či neúspěšnosti jimi vybraného správce důchodového spoření, jak se bude umět pohybovat na finančních trzích. Riziko si ponesou desítky let klienti sami.

Vzpomenu jen kauzu Enron, kterou – a to podtrhuji – velmi věrně ztvárnili ve stejnojmenné hře herci pražského Národního divadla a stále ji uvádějí úspěšně ve Stavovském divadle. Aniž bych jim chtěl dělat reklamu, doporučuji vám všem zhlédnutí tohoto představení. Takové ticho v průběhu obou dějství a spontánní závěrečný aplaus vypovídá nejen o uměleckých výkonech, ale o aktuálnosti obsahu. Aktuálnosti, o které viditelně diváci přesvědčil.

Zamyslíme-li se nad urputností, proč národní vlády, respektive mezinárodní finanční kapitál pomocí mezinárodních institucí, které ovládá, usiluje o vstup do důchodových systémů, je to celkem jasné. Nejde jen o neoliberální teorii. Jde o pohádkové zisky. Především neexistuje jiný obdobný produkt, který by zabezpečoval těmto finančním společnostem průběžně nové a nové smlouvy zajišťující 40 let pravidelné příjmy od milionů občanů, a to na celém světě. Přitom český stát bude dle zákona zajišťovat pro tento finanční kapitál, který z toho těží, a podotýkám, že za jeho aktivní účasti při legislativních procesech, právní prostředí, propagaci a reklamu a opíraje se o mezinárodní autority, například Mezinárodní měnový fond, Světovou banku, OECD, ale i o Evropskou komisi, bude doslova nahánět do systému vlastní občany. Navíc bude i financovat ze státního rozpočtu část režie, kterou by měli hradit ti správci. Jde o administraci výběru a distribuci peněz od lidí k těmto společnostem. Jen tyto náklady, jestli jsem správně četl důvodovou zprávu, v roce 2013 překročí částku 13 milionů korun. Další náklady ponese Česká národní banka, která je pověřena státním dohledem a pro tuto svou funkci musí vytvořit personální, technické a jiné zázemí.

A rizik je celá řada. Vzpomenu jen některá. Stát se zřídka části zodpovědnosti i záruky za příjmy důchodců. Ne každý občan je však mentálně vybaven tak, aby se sám zodpovědně na stáří zajišťoval. Nesprávná rozhodnutí přivodí nespočet neštěstí a tragedií. Prohloubí se destabilizace důchodového účtu jako součást státního rozpočtu. Sníží se solidarita a zákonitě se tím zvýší počet chudých důchodců a nároky na podporu v hmotné nouzi. Klienti druhého pilíře již nebudou mít možnost z tohoto vystoupit, i když se prokáže, že je nebo se stal během času pro ně nevýhodným. Úložky v důchodovém spoření budou zhodnocovány či znehodnocovány inflací, výkyvy na finančních trzích a prosperitou či úpadkem právnických osob, jejichž cenné papíry budou správci důchodového spoření nakupovat a vlastnit.

Nemám problém s tím, když se občan, který má na odloženou spotřebu, dobrovolně jakkoli na důchod zabezpečuje, jestli to je druhý, třetí pilíř nebo činžák, to je jeho věc. Ale stát by měl garantovat každému – podtrhuji každému – kdo poctivě pracoval, solidní prožití stáří již z prvního pilíře. A vláda, která to neumí, ať raději rezignuje. Vlády mají společnost vést k

prosperitě a ne jen registrovat odevzdaně problémy a škrtat. V České republice se však úloha státu v duchu neoliberálních koncepcí postupně a promyšleně omezuje a pro tento cíl se přijímají těžko zvrátitelné kroky. A to navzdory přáním široké veřejnosti.

Jedním z těchto kroků je i druhý pilíř. Nejlépe by bylo, kdyby občané vyhlásili druhému pilíři stoprocentní bojkot. Jako kdyby prostě neexistoval. Upozorňuji, že negativní ohlasy na něj zaznívají stále více i z odborných kruhů. A já opakovaně varuji před agresivní kampaní, kterou spustí nejen licencovaní správci, ale zejména agentury a jejich dealeři či vázaní zástupci, kteří budou chodit dům od domu a přesvědčovat za provize své rodinné příslušníky, známé, doporučené či náhodně vybrané občany. Jak to bude probíhat jsem se dozvěděl, když jsem v podstatě inkognito byl na jednom takovémto školení a náboru těchto dealerů.

Na řadě negativních příkladů třeba z nám blízkého a známého Slovenska je možné seriózně spoluobčany varovat. Zejména ty s nízkými příjmy. Bohatí si mohou nová rizika dovolit. Jejich majetkové portfolio je větší a rozloženo do různých segmentů. Některé s menším, některé s větším rizikem. Ovšem ti, kteří nemají žádné zásoby peněz, jsou na tom hůř.

Vláda vnímá v této oblasti i problémy s ústavními limity, a zřejmě i proto poskytuje předem Ústavnímu soudu ČR ve své obecné části důvodové zprávy svůj ústavní výklad. A tak si po předchozím rozhodnutí našeho Ústavního soudu o nezbytnosti zvýšení ekvivalence při výpočtu nových důchodových dávek, i když byly zavedeny stropy, nedělám žádné iluze o ochraně státního důchodového zabezpečení pro miliony občanů této ústavní instituce. Uvidíme, jak dlouhé prsty má finanční kapitál. Zda dokáže ovlivňovat jen národní vlády, anebo i ústavní soudy.

Většina občanů je totiž proti. Ale jejich vůle asi nebude směrodatná a negativní zkušenosti ze zahraničí jsou stále zamlčovány. My jsme odolali první vlně, na kterou naskočili Slováci, Maďaři, v pobaltských státech. Tam, kde už svoje negativní zkušenosti sečetli a upravují své kroky, v té době my na tu první vlnu teprve najíždíme. Moc jsme se nepoučili, jen s tím, že jsme snížili parametry, ale zadrápnutí je důležité, aby se tyto parametry mohly v budoucnu zase navyšovat.

Koalice asi tento zákon Parlamentem protlačí. Vyzývám tedy, tak jak jsem již poznamenal, občany České republiky k tomu, aby nový druhý pilíř reálně bojkotovali. Dnes je již dost veřejně přístupných odborných informací, které před spuštěním tohoto protežovaného ekvivalentního pilíře varují.

Závěrem mi nezbývá nic jiného, než předložit návrh k zamítnutí sněmovního tisku 692. A tak to učiním i u sněmovního tisku 693. Předpokládal jsem, že rozprava bude spojena, není tomu tak.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do rozpravy v prvním čtení. Ministr financí Miroslav Kalousek má slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, po konzultaci s některými předsedy klubu si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty na 25 dní, kdyby mezitím došlo ke změně názoru a bylo by to vetováno, tedy jako alternativu na 30 dní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Prosím ještě o další přihlášky do obecné rozpravy v prvním čtení. Nejsou-li žádné, končím obecnou rozpravu a budeme mít nyní prostor pro závěrečná slova. Pan návrhovatel? Paní zpravodajka? Nehodlají využít této možnosti.

Je před námi tedy hlasování. Nejprve o návrhu pana poslance Miroslava Opálky, tedy návrhu na zamítnutí tohoto návrhu. V případě, že neprojde, potom se budeme zabývat návrhu na přikázání k projednání a návrhu na zkrácení lhůty k projednání. Je zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni znovu přihlásili... Domnívám se, že budeme moci tuto sérii hlasování zahájit.

Nejprve, jak jsem řekla, zazněl v rozpravě návrh pana poslance Miroslava Opálky. Navrhuje tento vládní návrh zákona zamítnout.

Zahajuji hlasování číslo 185. Táhá se, kdo je pro tento návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 185 přítomno 150, pro 59, proti 89. Návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému a já se ptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 186 a ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru rozpočtovému. Kdo je proti?

V hlasování číslo 186 přítomno 152, pro 149, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní k návrhu pana ministra financí na zkrácení lhůty k projednání na 25 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 187. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty. Kdo je proti?

V hlasování číslo 187 přítomno 152, pro 82, proti 64. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 25 dní.

Tím končím projednávání bodu 30, sněmovního tisku 692 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo 31. Je to

31.

Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/ - prvé čtení

Tento návrh uvede z pověření vlády ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Ano, dámy a pánové, pan poslanec Opálka měl pravdu, bohužel mě to nenapadlo. Bylo pravděpodobně efektivnější spojit rozpravu k oběma těmito zákonům. Promiňte, že jsem tak opomněl navrhnout.

Dovolte tedy, abych představil návrh zákona v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodovém spoření. Je tady logicky doprovodným zákonem k návrhu zákona o pojistném a jeho účelem je především promítnutí nově vzniklého povinného peněžitého plnění pojistného na důchodové spoření do příslušných právních předpisů v rámci právního řádu, čímž je reagováno na jeho vyčlenění z pojistného na důchodové spoření.

I tady v tomto případě si dovoluji navrhnout zkrácení na 25 dní, alternativně, pokud by s tím nebyl souhlas, na 30 dní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím o slovo zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Helenu Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již bývá zvykem vzhledem ke složitosti a provázanosti legislativy, návrh nového zákona o pojistném na důchodovém spoření přináší změny mnoho dalších zákonů. Ty jsou shrnuty právě v tisku číslo 693 a jedná se o změny bezmála tří desítek norm. Z velké části jde o terminologické úpravy, kdy se vychází z vyčlenění pojistného na důchodové spoření z pojistného na sociální zabezpečení. Jedním z novelizovaných zákonů je zákon o doplňkovém penzijním spoření. Jedná se o rozšíření okruhu osob, které budou moci při splnění podmínek zákona zprostředkovávat doplňkové penzijní spoření. Upravují se podmínky registrace, zápisu jejich činnosti a neslučitelnosti rolí při

výkonu jejich činnosti. V souvislosti s tím se novelizuje i zákon o správních poplatcích.

Další okruh změn se týká osob samostatně výdělečně činných. Stanovuje se například, jaká sazba pro výpočet výše zálohy na pojistné na důchodové pojištění osoby samostatně výdělečně činné se použije, je-li, nebo není-li tato osoba účastná důchodového spoření. Pokud osoba samostatně výdělečně činná nebude chtít, aby zaniklo důchodové pojištění, a přitom předchozí platby byly velmi nízké, bude jí umožněno pojistné dodatečně doplatit. K tomu se v návrhu zákona stanovují příslušné lhůty.

Protože v případě účastníka bude naspořená částka předmětem dědictví, novelizuje se také zákon o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitosti. Mění se též trestní zákoník, kde se jednání, jehož podstatou je zkrácení pojistného na důchodové spoření, zařazuje pod příslušné ustanovení.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Pan kolega Miroslav Opálka dostává slovo jako první. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dostal jsem výzvu, že bych mohl přečíst to vystoupení své ještě jednou pro ty, kteří teprve přišli, ale neučiním tak. Nebojte se.

Jednak chci předložit znovu návrh na zamítnutí tisku 693 a jednak chci ještě učinit poznámku k třetímu pilíři, a to v tom smyslu, že třetí pilíř, který už tady funguje v České republice skoro 20 let, není problémem pro poslanecký klub KSČM. Není problémem ani transformace, protože jsme si celou dobu uvědomovali, že nejde o klasické důchodové připojištění. Problémy však máme v tom, že se změnila pomoc státu těm, kteří v tomto pilíři budou, a to těm nízkopříjmovým skupinám, kteří si budou ukládat do 500 korun a nebudou mít nárok na státní příspěvek. Čili to je ten obrácený přístup. Vláda v podstatě pomůže pouze těm, kteří budou mít na ukládání větších částek. Ty k tomu bude motivovat. To je zásadní problém, který máme s transformací tohoto třetího pilíře.

Druhý problém, který se mnoho nediskutuje, to jsou vzniklá aktiva za celou dobu, co třetí pilíř funguje. Především takto vzniklá aktiva, že občané přecházeli z jedné penzijní společnosti do druhé několikrát za deset let a za každý ten převod dealer, který je získal, a v mnoha případech se jednalo o zaměstnavatele, který měl smlouvu s touto penzijní společností, získával odměnu, kterou musí někdo zaplatit.

Třetí problém, který tu poznamenala i paní zpravodajka, je možnost do-

platit si důchodové pojištění dodatečně. Ono to zní samozřejmě seriózně. Ta neserióznost je v tom, že se jedná vlastně o dlouhodobou bezúročnou státní půjčku, kdy občan může s těmito penězi nakládat, otáčet je, kapitalizovat, a až skončí, tak tu základní část odevzdá. To přece není možné. I tam je nutno nějaký úrok k tomu přičíst.

Takže návrh na zamítnutí a vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do rozpravy v prvním čtení tohoto návrhu. Nikdo se nehlásí. Ještě jsem zaznamenala, pan ministr Kalousek se hlásil. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já si dovolím v rozpravě zopakovat to, co už jsem avizoval v úvodním slově. Navrhuji zkrácení lhůty na 25 dní alternativně, v případě nesouhlasu na 30.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ještě nějaká přihláška do rozpravy? Není žádná, končím tedy rozpravu a budeme se zabývat návrhy, které byly předloženy, nejprve tedy návrhem na zamítnutí, poté návrhem na přikázání, případně návrhem na zkrácení lhůty.

Já tedy zopakuji, že v rozpravě podal pan poslanec Miroslav Opálka návrh na zamítnutí tohoto návrhu a o návrhu pana poslance Opálky rozhodneme nyní, a to v hlasování s pořadovým číslem 188.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 188 přítomno 153, pro 61, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 189. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním rozpočtovému výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 189 přítomno 153, pro 145, proti 2. Návrh byl přijat.

A nyní tedy návrh na zkrácení lhůty k projednání na 25 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 190. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 190 přítomno 153, pro 81, proti 65. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 25 dní. Tím

končím projednávání bodu 31, sněmovního tisku 693 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi a děkuji též paní zpravodajce.

Budeme se věnovat bodu číslo 80. Je to

80.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zasedla paní ministryně kultury Alena Hanáková. Také poprosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Marka Bendu. Oznamuji, že jsme obdrželi sněmovní tisk 580/3, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu a je zde do ní řada přihlášek. Nejprve dostává slovo pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, při projednávání tohoto návrhu zákona vystupuji již potřetí a je to, jako když hrách na stěnu házíš. Opozice vystupuje s připomínkami k tomuto zákonu, upozorňuje na možná problematická ustanovení, ale vláda mlčí, paní ministryně ani pan premiér nereagují. Maximálně za zády řečníků pronášejí své poznámky a komentáře. Pojdte je říct sem na mikrofon, pane premiére.

Když jsem tady už dvakrát upozorňoval na slova Tomáše Ježka, která jsou zapsána v knize rozhovorů Budování kapitalismu v Čechách, o tom, že koalice v roce 1996 uzavřela dodatek ke koaliční smlouvě, ve které se Václav Klaus, Josef Lux a Jan Kalvoda dohodli, že vrátí církvi 175 000 ha lesa zabavených po válce, tedy před rokem 1948, já jsem se z tohoto místa ptal, jestli takový dodatek existuje, nebo pan bývalý ministr lhal. Vy jste, pane premiére, jen za mými zády pokřikoval, že lhal. Pojdte, pane premiére, před mikrofon a řekněte to celému národu nahlas!

Stejně tak lidem vysvětlíte, proč chcete vrátit víc, než církve v poválečném období vůbec vlastnily. Já vím, historické prameny se i v tomto případě rozcházejí, ale není přece možné, aby chtěla vláda vrátit o 50 000 ha víc, než církve sepsaly k revizi první pozemkové reformy. To je chyba 20 % a to uznáte jako fyzik, že to není chyba měření, že to je chyba systémová.

Zazněly tady v diskusi otázky omezení vlastnictví. Ano, například posu-

dek Masarykovy univerzity praví, že – cituji: "Neexistuje žádná právní zásada, pravidlo či princip, že by někdo nemohl dostat více, než kolik mu bylo ukradeno, že by nemohl být nadán více právy, než dříve nadán byl." Ano, pane premiére, možné je úplně všechno a koalice si tady může odhlasovat opravdu cokoliv, ale musíte přiznat veřejnosti a musíte si to přiznat především sami sobě – přiznejte si, že vracíte větší rozsah majetku a s většími právy.

Pan ministr Kalousek tady minulou středu zpochybnil slova Pavla Kováčika o tom, že proces nastartovaný tímto zákonem bude moci být přezkoumán. Ano, pane ministře, bude. Stejně jako poslanci nově vzniklé republiky přijali zákon č. 215/1919 Sb., o zabránění velkého majetku pozemkového, stejně tak mohli demokraticky zvolení poslanci vzeší z voleb 1946 přijmout zákon o revizi první pozemkové reformy, tak i vy máte právo přijmout zákon o druhé revizi první pozemkové reformy. Ale popřete tím slova Tomáše Garrigua Masaryka, který o té první pozemkové reformě prohlásil – cituji: "Pozemková reforma je vedle převratu největším činem nové republiky, je dovršením a vlastním uskutečněním převratu." A úplně stejné právo budou mít poslanci Sněmovny vzešlé z příštích voleb a klidně mohou přijmout zákon, který se bude jmenovat třeba "o nápravě křivd spáchaných vládou Petra Nečase na majetku České republiky". O tom, jestli se tak stane, rozhodnou voliči, a ne pan ministr Kalousek.

Chtěl bych také zopakovat svou otázku o vracení majetku, za který byla poskytnuta církvím náhrada. Já ji ale trochu přeformuluji. V návrhu zákona je, že se bude vracet jen majetek, za který nebyla poskytnuta náhrada. Má paní ministryně nebo vláda seznam bývalého majetku církví, za který byla poskytnuta náhrada? Že takový majetek existuje, jsem uváděl v prvním čtení a úřady, které budou rozhodovat o vracení, by takový seznam určitě potřebovaly. Zopakuji tedy svou otázku, protože pro provádění tohoto zákona je velmi důležitá: Má vláda seznam majetku dosud blokováného zákonem o půdě, za který byla poskytnuta náhrada? Pokud nemá, tak jak budou posuzovat vydávající instituce tuto skutečnost? Protože že jsem něco nedostal, to můžu tvrdit, nebo spíš to budou tvrdit církve, ale stát bude muset prokazovat, že náhrada byla vyplacena.

Chtěl bych požádat paní ministryni, která na jednání ústavněprávního výboru konstatovala, že nedokáže odhadnout, kolik opravdu z těch uvažovaných 75 mld., co se má fyzicky vydávat, bude vydáno, nebo spíš nedokáže odhadnout, o kolik samy církve požádají, na kolik seženu papíry. Chci tedy vyjádření paní ministryně, že naopak u těch položek, za které má být vyplacena finanční náhrada, je přesvědčena, že na všechny tento majetek církve papíry opravdu mají. Ne že je přesvědčena – že ona má podklady, ze kterých nepochybnitelně vyplývá, že na těch 59 mld. mají církve nárok. Protože v případě, že takovými dokumenty paní ministryně nedispo-

nuje, a dosud nám takové nepředložila, tak potom se opravdu jedná o dar a budeme muset zákon přejmenovat, jak jsem navrhl ve svém pozměňovacím návrhu.

Ve druhém čtení minulou středu zde z tohoto místa pan ministr Kalousek řekl: "Promiňte, pane předsedo Tejci, já si vás dovoluji jenom malinko opravit. Vy jste říkal, že se jedná o vydání majetku českého státu. Já jako ministr financí, který je odpovědný za majetek českého státu, si vám dovoluji říct, že to není majetek českého státu." Tolik pan ministr financí.

A teď citace kardinála Duky o týden později, tuto středu v pořadu Interview ČT24: "No, tak já bych, víte, chtěl bych jednu věc. Církvi žádný majetek nepatřil a církvi ani církvím žádný majetek nebude vrácen." To opravdu řekl pan kardinál Duka tuto středu v pořadu Interview ČT24.

Při obou výročích mi trochu poklesla čelist, pane premiére. Není to na Bohnice?

Několikrát tady v rozpravě zaznělo odvolání na Ústavní soud. Ten ale poukázal jen na legitimní očekávání církví, ne nějakých spřátelených osob, kterým se dává majetek tímto zákonem, a také neříká nic o celkovém rozsahu případného vyrovnání. To, jak je to vyrovnání nastaveno, je jen a jen na současné vládní koalici. V § 13 je sice nastaveno omezení převodu věcí, které byly předmětem majetkové křivdy. 24 měsíců nelze majetek tvořící původní majetek registrovaných církví a náboženských společností převádět. Vláda si určitě myslí, že takový majetek je blokován zápisem v katastru nemovitostí. Aspoň mně to vyplývá z dnešního prohlášení pana poslance Gazdika ve Studiu 6. Cituji: "Majetek je blokován na listech vlastnických podle zákona o půdě." To řekl dneska ráno pan poslanec Gazdík.

Ano, pane poslanče Gazdiku prostřednictvím předsedajícího, také jsem si to naivně myslel. Ale když nevím, tak se zeptám. A pan Večeře, předseda Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, mě vyvedl z omylu. Na dotaz, v jakém rozsahu je zapsána blokáce majetku, který má být předmětem vyrovnání s církvemi, mně pan předseda Večeře odpověděl: "Do katastru nemovitostí se žádné zápisy podle blokačního paragrafu zákona o půdě neprovádějí a nikdy neprováděly." Takže nic nebrání, ani § 13, když nic není v katastru zapsáno, nic nebrání hned 2. ledna 2013 Pozemkovému fondu převést lukrativní pozemky na čekající zájemce. To jen tunel, který je tady připraven k ražbě. (Potlesk zleva.)

Proto mně, vážené kolegyně a kolegové, dovolte předložit ještě jeden návrh, a to podle § 95 odst. 2. Předkládám návrh na opakování druhého čtení, aby mohly být napraveny takovéto nepředloženosti, které v tom zákoně jsou. Prosím o hlasování po ukončení rozpravy. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Paní poslankyně Semelová je další přihlášená do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vládo, kolegové a kolegyně. Plán vlády Petra Nečase předat rozsáhlý majetek církvi a vyplatit obrovskou finanční částku, která má být desítky let splácena, vyvolává značný odpor veřejnosti. Někteří podávají trestní oznámení pro závažné delikty ohrožující stát a majetkové zájmy občanů. Jiní piší ne-souhlasné maily a dopisy. Svolávány jsou protestní demonstrace, po celé republice se pak podepisují petice. S vládní koalicí to však ani nehne. Je jí naprosto lhostejné, že proti církevním restitucím je podle průzkumu většina české veřejnosti. Oháníte se demokracií a lidskými právy, ale návrhem KSČM na vyhlášení referenda jste naprosto nedemokraticky zametli. Církvi má dostat obrovský majetek patřící lidu České republiky a občané se k tomu podle vás nesmějí vyjádřit. A přitom se to všech těch lidí týká. Není na zdravotnictví, není na školství, není na bydlení, na sociální oblast, a vláda s arogancí a opovržením odmítne názory a rozhodnutí občanů a s pokorou a poslušností jak poddaný svému pánu odevzdá církvi, co jí nepatří. Přitom se ohání nepravdivými argumenty o navrácení majetku, který byl komunisty ukraden, v bláhové naději, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou a že jim na to lidi budou skákat donekonečna.

Tyto argumenty předkladatelů jsou však nepravdivé a hrubě zkreslující. Nejde o žádné odstranění křivd, o žádné restituce, tedy o návrat k předchozímu stavu. Katolická církev má získat majetek nebo náhradu za něj, který jí nepatřil. Držela ho jako pozůstatek feudalismu a získávala jej jako subjekt moci z veřejných zdrojů v důsledku konfiskací, působením inkvizice, nátlaku na jednotlivce a hlavně z práce obyčejných lidí. Církev tento majetek pouze spravovala a měla k němu různá dispoziční práva, což by mohly doložit seznamy majetku. Právě z těchto důvodů se vláda jeho soupisu a pečlivému prověření toho, co církvi skutečně patřilo, tak vehementně brání. A po nás chcete, abychom vám to posvětili? Chcete po zákonodárcích, aby schválili něco, co je na vodě, co není jednoznačně vymezeno a zdokumentováno, co otevírá prostor pro právní nejistotu, vleklé soudní spory a různé majetkové machinace? Chcete, abychom dali souhlas s tím, aby se katolická církev stala v naší zemi superprivilegovaným soukromým subjektem placeným z kapes lidí, kteří nejsou věřící a kteří si musí utahovat opasky do té míry, že už na pomyslném opasku není kam posouvat?

Mohu vám ujistit, že KSČM pro to nikdy ruku nezvedne. Legalizace tohoto vytunelování státního majetku bude vaší zodpovědností. Budete to vy, které budou občané v budoucnu volat, a to zcela po právu, k zodpovědnosti. Jako poslanci totiž zneužíváte své pravomoci, neboť tento Parlament nemá právo na desítky let zatížit budoucí generace zcela neopodstatněným nedorozuměním.

Přitom občané ždímáte, kde se dá. Šetříte na mladých rodinách s

děťmi. Na důchodcích, na nezaměstnaných, nemocných, na zdravotně postižených. Na chudých a sociálně slabých, kteří se stále víc propadají do chudoby. Je oberete, aby se mohla napakovat církev.

Podle vlády a speciálně ministra financí Miroslava Kalouska se všichni musíme stejně podílet na ekonomické situaci České republiky. Tato vyjádření jsou ovšem nejen mimo realitu, ale také naprosto v rozporu s tím, co vláda dělá. Dokazují to i poslední údaje Ministerstva práce a sociálních věcí a Českého statistického úřadu, z nichž jednoznačně vyplývá, že i nadále nejrychleji bohatnou bohatí a chudnou chudí. Výrazná diferenciací mezd pokračuje. Rozdíly se dále zvyšují. Od osmi tisíc hrubého až po milionové měsíční příjmy a odměny manažerů. V roce 2007 nedosáhlo na průměrnou mzdu 64,1 % zaměstnanců. V minulém roce jich bylo už 67 %. Těmto lidem se mají mzdy dále snižovat. A tomu říkáte stejný podíl na údajném obnovení prosperity české ekonomiky?

Kam se podíváte, nejsou peníze. Ve školství se snižují platy učitelů a pedagogických pracovníků, nejsou peníze na pomůcky, učebnice, žákovské kurzy, ale také například na povinné pojištění zaměstnanců či náhrady za nemocenskou. Zatímco v roce 2007 měly školy na pomůcky 1,6 mld. korun, letos dostaly pouhých 400 mil. Po započítávání zvýšené sazby DPH činí celkový pokles zhruba 80 %. Finanční náklady se stále víc přenášejí na kraje, na obce, na rodiny. Vysokoškolákům chcete zpoplatnit studium. Místo toho, abyste investovali do budoucnosti, tedy do vzdělání, vrazíte peníze církvi. Školství však není jediný resort, kde se nedostává. Finanční prostředky chybí policii, chybí hasičům, ale také třeba zemědělcům. Ušetřit se má na kojeneckých ústavech, dětských domovech a podobných zařízeních. Ve zdravotnictví se musí platit doslova nekřesťanské poplatky za návštěvu u lékaře, za pobyt v nemocnicích, za léky a zdravotnické pomůcky. Nedostupné pro mnoho pacientů budou lázně a rehabilitace. Ale pro církev se peníze najdou!

Další oblast – sociální. Sociální škrtý povedou k prudkému nárůstu chudoby a sociálnímu vyloučení. Postihnou přitom všechny nízko- a středněpříjmové obyvatele a celé rodiny, ale pochopitelně také ty, kteří jsou díky těmto škrtům už zcela bez příjmů. S krácením se potýkají zdravotně postižení nebo ti, kteří o zdravotně postižené děti i dospělé pečují. Peníze na udržení provozu a zaplacení mezd nemají provozovatelé sociálních služeb. Seniorům krátíte valorizace důchodů, což mnohé přivede do velmi napjaté situace. Je to vaše vláda, která těmito škrtý dosáhla toho, že vůbec poprvé v historii vyšli do ulic protestovat právě senioři.

Peníze se nedostávají také na politiku zaměstnanosti. Přitom podle statistik Ministerstva práce a sociálních věcí je v České republice úřady práce oficiálně evidováno 497 tisíc nezaměstnaných. Dalších 330 tisíc rovněž podle údajů MPSV evidováno není. Zavedením řady nových důvodů pro

krácení sociálních dávek se podpora v nezaměstnanosti pro občany stává velmi nedostupnou. Někteří uchazeči o zaměstnání tak přecházejí do systému pomoci v hmotné nouzi, ale velké množství z nich nemá nárok na žádnou pomoc od státu. V evropském srovnání je česká podpora v nezaměstnanosti extrémně nízká a krátká.

Ke krácení dochází i v pomoci v hmotné nouzi, uzákoněno je časové omezení vyplácení dávek na bydlení, odstraněn má být doplatek na bydlení. Mnozí důchodci, ale i další tak nebudou mít dostatek prostředků na úhradu nájemného a dalších nákladů na bydlení. Pak hrozí zastavení dodávky elektrické energie, plynu, tepla, vody, nebo dokonce vystěhování z bytů. Spolu s krácením valorizace lze pak očekávat, že míra chudoby důchodců by se uvedenými opatření mohla až zdvojnásobit.

Na to všechno nejsou peníze, na církev se najít musí. Řekněte rovnou: "Občané, my na to nemáme, protože tady přes dvacet let tunelujeme zemi, protože jsme rozdali, rozprodali a rozkradli miliardové majetky a protože teď se zbavujeme rozsáhlých majetků, které mohly být zdrojem na zaplacení například právě toho zdravotnictví, školství, sociální oblasti, policie, hasičů, na pomoc českým zemědělcům."

Tato vláda, vláda Petra Nečase, jednoznačně staví zájmy církve nad zájmy státu a jeho občanů, kteří jsou ve velké většině ateisty. Zřejmě si uvědomuje, že má na svědomí už tolik hříchů, že se snaží nějak vykoupit – a ty to, občane, zaplat! Předkladatelé zákona a jeho zastánci přesvědčují občany, že návrh zákona je nutné přijmout, protože v opačném případě by hrozily ze strany církvi soudní spory. Tak ať se církev soudí! Ať dokazuje, že jí to nebo ono skutečně patří! Ale nechtějte po lidech, aby to platili, a po nás, abychom s tak nehoráznou legalizací vytunelování České republiky souhlasili. (Potlesk poslanců KSČM.)

Na závěr chci říci: Odmítli jste zamítnutí tohoto zákona, odmítli jste referendum k vydání majetku církvi, popřeli jste právo občanů této země rozhodnout. Vzhledem k tomu, o jak závažný krok jde, jsem však přesvědčena, že lidé mají plné právo vědět, jak kdo v této otázce hlasuje. Navrhuji proto veřejné hlasování, tedy hlasování po jménech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Foldyna se hlásí s faktickou, takže mu dám dvě minuty na jeho vystoupení.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já si myslím, že to ani nevyužiji. Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl paní kolegyni poněkud poopravit. Ona tady hovořila o věřících. Paní kolegyně, v této chvíli a na tomto místě tady přece nejde o věřící! Jde opět a zase o mamon! O mamon a světskou moc, tak jak jsme tomu byli svědky v 15. století! Církev chce získat zpátky své

peníze a svůj vliv a někteří, kteří tady možná s námi sedí, to samé. Díky. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď budeme pokračovat. Další přihlášený je pan poslanec Grebeníček, takže ho žádám, aby přednesl své vystoupení.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, není žádným tajemstvím, že už 23 let ruším poklid novodobých mocipánů a kazím jim chuť při jejich sametových bohoslužbách. Zastávám totiž názor, že různé nepravosti a jejich schvalování a provádění je nutné odsoudit vždy a za všech okolností. Na moji maličkost si brousili zuby mistři skandalizačních ptákovin řadu let. Když jim chyběla logika důkazů, začali vypouštět fámy a zamlžené signály mající s realitou pramálo společného. Byla to pak především značná trpělivost, s níž jsem dával příležitost svým odpůrcům, aby se znemožnili. V žádném případě se však nedomnívám, že by snad nyní prožívali nějaké znechucení nad svým vlastním morálním bahnem. Takoví nejsou. Vyznačují se etikou predátorů s pramalým pochopením pro hodnoty slušného lidského soužití. Inklinují ke kultu bezmezného povrchního sobectví, mocichtivosti, chamtivosti, úplatkářství, korupce, pomstychtivosti, prostě k podrazům všeho druhu.

Zajímavé je, že výhrůžky vůči mojí maličkosti se objevovaly zejména tehdy, když jsem veřejně vystupoval k problémům vrácení majetku šlechtických kolaborantů a napojení špiček katolické církve na sudetoněmecký landsmanšaft. Ano, v mém případě došlo dokonce ke kriminalizaci takzvaných verbálních trestných činů. Těchto činů jsem se údajně dopustil například tím, že jsem veřejně mluvil o mši na srazu sudetoněmeckého landsmanšaftu, kterou tehdy odsloužil olomoucký biskup Jan Graubner. A bylo až k smíchu, když jsem pak musel vysvětlovat, že Vatikán skutečně uzavřel ve 30. letech minulého století konkordát s Hitlerem a že němečtí, či fašističtí vojáci nesli na svých opascích nápis Gott mit uns, tedy Bůh s námi. "Ty asi nevěříš v Boha?" cituji z rozhovoru Karla Hviždaly s Arnoštem Lustigem. "Věřím i nevěřím, jsem někde mezi," cituji Lustigova slova. "Ale moje maminka byla velmi pobožná, přestala se modlit až v Osvětimi Březince, když viděla osmi-metrové jámy, kam Němci házeli židovská batolata, polévali je benzinem, prokládali poleny a pálili."

Nejen 20. století reprezentuje značně rozporuplný historický vývoj, v němž nacházíme i zjevnou alternativnost jeho možností, z nichž se nakonec realizovala jen jedna. Ani údajně poražená alternativa však nezmizí z historie úplně. I ona má tendenci prosazovat se dál v určité podobě, za určité nové situace. Ano, jde především o to, vysvětlit ono lidské hemžení

a pochopit, co se stalo a proč se tak stalo, a to v kontextu tehdejší doby.

Mám na mysli např. jistého Karla Schwarzenberga, který v roce 1889 na Zemském sněmu českém pronesl následující slova: "My nejsme potomci oné husitské šlechty, která protestovala roku 1415 na Sněmu českém proti koncilu kostnickému. My jsme potomci oné katolické šlechty, která u Lipan porazila tábory a na Bílé hoře husitské sbory české. My vidíme v husitech ne slavné bohatýry, ale bandu lupičů a žhářů, komunisty 15. století. A my Schwarzenbergové budeme bojovat proti vám, husitům, s touž vážností, jako pánové z Růže bojovali proti starým husitům."

Ne, nechci se stylizovat do role horlivého aktéra historického šermu. Vadí mi ovšem, že v Kostnici byl nejvyšším prelátem Baltazar Cossa, mořský pirát, lupič a vrah, cynik a prostopášník, který holdoval i sodomii. Jsem na straně Giordana Bruna, který byl vlečen z papežského vězení v Andělském hradě k upálení na římském náměstí Květinového pole s železným náhubkem, aby cestou nemohl ani ceknout. A vadí mi taky nejen to, že novokřtěnecký kazatel z rodné jižní Moravy Baltazar Hubmaier byl upálen, ale i to, že jeho nevinná žena byla prý humánně utopena v Dunaji s kamenem na krku.

Opakovaně jsem také odsoudil i všechny nezákonnosti z padesátých let 20. století a vyslovil jsem upřímné politování nad jejich projevy ve všech podobách a neodčinitelných důsledcích. Ne, nemám hroší kůži a kachní žaludek. Proto mně vadí i týrání, kterého se dopouštěli na iráckých věznicích američtí a britští vojáci, kteří je bili tyčemi, pouštěli na ně psy, přivazovali jim elektrické dráty ke genitáliím a pouštěli jim elektrický proud do penisu. A o waterboardingu, tedy navozování mučivého pocitu tonutí, věděli i demokraté. Kdykoliv slyším o používání této metody (hlasité projevy z pravé strany Sněmovny)...

Kdykoliv se mně tedy vybaví tyto metody, vybaví se mi španělská inkvizice, jejíž odsouzeníhodná činnost byla zdrojem tučných příjmů. Ano, patří k jízvám na tváři dějin, že neštěstí jedněch přináší druhým užitek a zisk. Je skutečností, že podle zákona z 21. března 1948 o nové pozemkové reformě nemohl půdu vlastnit subjekt, který na ní sám nepracoval, čímž církev přišla o zcela konkrétní pozemkový majetek, a to podobně jako ve Francii počátkem 20. století bez náhrady. Z privilegované veřejné korporace se stala soukromá právnická osoba.

Teze o tom, že co komunisté ukradli, musejí vrátit – napsal k dané věci spisovatel a scénárista Zdeněk Mahler – je fundamentální. Komunisté si počínali skutečně jako Robin Hood nebo Jánošík. To, co církvi vzali, vzápětí dali veřejnosti, ve veřejných institucích to poté používali všichni, včetně katolíků.

Církev vždy učila, že jestliže něco, co slouží měšci, hubí duši, tak přednost by měla získat duchovní blaženost. Rovněž tak neuznávala za

mravně hromadit více peněz, než ten či onen člověk potřebuje k životu. Považuji za vhodné připomenout i tato svatá slova: Spíše projde velbloud uchem jehly, než bohatec vejde do království nebeského.

Ovšem to, co zejména katolická církev říká a co ve skutečnosti dělala, nebylo a není ani dnes totéž. Vskutku nadčasově pak zní následující slova Tomáše Garrigua Masaryka: Je nutno vynaložit velmi mnoho úsilí na odpolitizování církve, která touží získat co největší hospodářskou i politickou moc. Církev se však nedovedou zřít politizování, stejně jako majetku. Neustále usilují o svou ztracenou moc.

"Děkuji vám za váš projev k tzv. církevním restitucím," oslovil mne nedávno písemně jistý Jaroslav B. "Jsem ročník 1974 a se zájmem poslouchám vaše projevy. Přijal jsem Ježíše Krista jako syna božího a nemohu souhlasit s tím, co provádějí naše církve – tzv. ekumena. Jde to ostře proti Bibli, proti Kristu a čeká je za takové jednání jednoznačná odplata. Bible, Kristus hovoří jasně. Celkově, pokud jde o celý ten systém papežství, Vatikánu, katolicismu, to, jak před papežem klesají mocní a obyčejní tohoto světa," cituji stále z uvedeného dopisu, "je něco strašného a odporného." V závěru svého dopisu pak uvedený autor napsal: "Děkuji, že se našel někdo, kdo použil Bibli k tomu, aby usvědčil nyní a zde ty, kteří by to měli vědět nejlépe." Pozoruhodný dopis. Z jeho obsahu jasně vyplývá, že i člověk ctící skutečné křesťanské hodnoty může posuzovat tzv. církevní restituce i mocenské hry církevních hodnostářů kritickým, takřka masarykovským pohledem.

"Mně nebude vadit," prohlásil poněkud naivně v srpnu 2004 tehdejší premiér Stanislav Gross, "když bohatí budou ještě bohatší, ale bude mi velmi vadit, když chudí budou ještě chudší." Bohužel, nic nepotvrzuje, že jedno bez druhého je snad možné. A tak na jedné straně prudce přibývá občanů republiky, kteří zemřeli tak chudí, že po nich nezbylo ani na vlastní pohřeb, a na druhé straně vláda hodlá rozdávat miliardy církevním prelátům. A to mně vadí.

O to víc oceňuji nedávné prohlášení Synodní rady Českobratrské církve evangelické, v němž pranýřuje koaliční vládu a politiky, že nedokážou řádně hospodařit a dluhy řeší na úkor sociálně slabých. Evangelíci se pustili i do vládních reforem, které, jak vyplývá z jejich prohlášení, uvádějí ty nejpotřebnější do ještě větší bídy. "Žádná vyspělá demokracie," cituji stále z jejich prohlášení, "si nesmí dovolit házet tyto lidi přes palubu."

"V této chvíli není na církvích," uvádím slova evangelického kazatele a předsedy Ekumenické rady církví Joela Rumla, "aby přicházely se zákonodárnými iniciativami. Vláda má sama rozpoznat své možnosti a síly. Pokud chce něco změnit, tak ať zastaví projednávání ve Sněmovně a přijde za námi. Premiér, ministr financí, celá koaliční vláda a preláti římskokatolické církve i v této pohnuté době, kdy chudne český stát a kdy chybí prostředky

na pomoc potřebným, zastávají podivný mravní kánon, který ve svých kázáních zmiňoval již Mistr Jan Hus. Ten mravní kánon, pro který římskokatolickou církev kritizoval Karel Havlíček Borovský a pro který z ní vystoupil Tomáš Garrigue Masaryk.

Ten Masaryk, který se již od mládí vyjadřoval o katolicismu a katolické církvi kriticky, který ji vinil, že od středověku postavila svou autoritu, moc a materiální zájmy nad lásku k bližnímu. Ten Masaryk, který jako důvod svého vstupu do evangelické církve uváděl nejen vnitřní rozchod s katolictvím, ale hlavně touhu žít vírou opřenu o písmo a českou tradici."

Na adresu katolické církve pak prohlásil: "Odmítám Ježíše, jakého nám vnucuje církev. Vzpouzím se proti papežské neomylnosti, a jestliže se církev snaží dělat trochu sociální politiky, tak to nikoho jenom trochu prozíravého nemůže oklamat.

Proč nehorázné majetkové nároky římskokatolických prelátů neodmítné koaliční vláda zadlužené a krizí zmítané České republiky? Komu a proč se hodí tento kšeft? Znovu se mně vybavují prozíravá slova T. G. Masaryka: "Viděl jsem a vidím stále, jak katolická církev přijímá za své obhájce lidi mravně inferiorní a kompromitované."

Dámy a pánové, na minulém jednání nám zde ministr financí zvýšeným hlasem vykládal cosi o ukradených hodinkách v ceně 135 mld., které je prý třeba kardinálu Dukovi a jemu podobným vrátit. Ty hodinky prý podle ministra Kalouska kardinálovi ukradl Josef II., T. G. Masaryk, E. Beneš a komunisté. Obávám se, že ministr Kalousek, zmámený představou velkého kšeftu, nechce znát ani Bibli ani světské právo. Snadno by mohl zjistit, že ony stomiliardové hodinky, po kterých tak touží Vatikán, kardinál Duka a další hodnostáři, patřily a patří, řečeno slovy Bible, císaři. Řečeno slovy moderního práva patří českému státu a jeho občanům.

Tyto požadavky většina veřejnosti považuje za nemravné. Ne, nepatřím k těm, kdo by žádali od kardinála odškodné za křížové výpravy a násilnou pobělohorskou rekatolizaci. Ale pokud císař, tedy jazykem práva moc světská, cosi propůjčil Dukovým předchůdcům, případně pokud v rozporu s biblickým příkazem skromnosti si římskokatolická církev mnohé присvojila a vynutila od poddaných, od lidí v tísní a nouzi, slušela by dnes římskokatolické církvi pokora.

Proč a na čí účet si chce vláda uplatit církevní preláty v této vytunelované, rozkradené, zadlužené, nezaměstnaností, ekonomickou krizí a sociální chudobou ohrožené republice? A o jakých hodnotách, o jaké potřebě lepších mravů to mluví státem placení a zaopatření katolických prelátů, kteří ve spojení s kmotry a politickými šibry chtějí bez souhlasu a proti vůli občanů připravit chudnoucí stát o dalších 135 mld. v nemovitostech a v penězích?

Ministr financí Kalousek je, jak známo, pragmatický politický obchodník, který jde vždy tvrdě za svým cílem. V současné ekonomické krizi a při

současnému zadlužení státu, ke kterému on sám ve všech možných vládách vydatně přispíval, diktuje nekřesťansky kruté úspory a škrtů veřejných výdajů. Pro nadcházející léta bez milosti snižuje kupní sílu penzí, omezuje sociální dávky, výdaje na vzdělání, na kulturu, na bezpečnost občanů a jejich majetek. V příštím roce se chystá vláda ořezat i příspěvky na bydlení, které zajišťují mnohým sociálně slabým střechu nad hlavou. Čím si tedy vysvětlit tu neobvyklou štedrost vlády a asociálního ministra financí k římskokatolické církvi? Čím vysvětlit, že ministr financí na lidech sociálně slabých a na nejpotřebnějších veřejných službách nemilosrdně šetří každou korunu, zatímco římskokatolické církvi chce rozdávat desítky miliard?

Zdá se, že Dominik Duka ve vrcholných církevních funkcích zavrhuje odkaz biblického Krista a žádá po státu a lidu, který je podle ústavy zdrojem veškeré moci, mnohamiliardové majetky a desítky miliard korun v hotovosti, jako by i dnes církevní hodnostáři českým občanům svými požadavky říkali: Chceš odpuštění hříchů dědičných? Zaplat! Chceš pokřtít dítě, chceš se oženit, chceš se vyhnout soudům, kterými ti hrozí Dominik Duka? Zaplat! Ve své lačnosti majetku a peněz Čechů, Moravanů a Slezanů je kardinál až nezvykle tvrdý. K argumentům, že je český stát v krizi a že šetří i na rodinách s dětmi, na důchodcích, na sociálně slabých a zdravotně postižených, zaujímá postoj hodný kupčika a biblického penězoměnce. Kardinál otevřeně českému státu a lidu jménem římskokatolické církve vzkazuje: Krize nekrize, platte a dávejte, chceme půdu, lesy a peníze, a to hned, děj se co děj.

A tak považují za vhodné ještě jednou konstatovat, že církve mají podle posuzované předlohy zákona dostat majetek za 75 mld. Kč a k tomu 59 mld., které se při třicetiletém splácení a při započtení inflace mohou podle vládních odhadů zvednout až na 96 mld. Snahu předhodit platby na příští vlády a příští generace považují za neuvěřitelnou podlost. Ano, ti samí politici, kteří farizejsky varují před narůstáním státního dluhu, dělají všechno pro to, aby republiku zadlužili co nejvíce. To vše a mnohé další důvody činí z posuzovaného návrhu zákona o takzvaných církevních restitucích věc značně podezřelou. Pro mne osobně dokonce naprosto nepřijatelnou. Stále totiž platí, že není-li mravní cesta, nemůže být mravný ani cíl. Lze pak důvodně předpokládat, že přijetí zákona zvýší sociální napětí ve společnosti, povede k většímu rozhořčení mezi občany a dlouhodobě poškodí náboženská sdružení, která tento dar na úkor sociálních potřeb občanů získají.

A tak si ještě závěrem dovoluji citovat pozoruhodná slova velkého Američana Abrahama Lincolna, která pronesl 12. ledna 1848 ve Sněmovně reprezentantů: "Každý národ má všude právo povstat, zbavit se své vlády a vytvořit vládu novou, která se mu lépe hodí, touží-li po tom a má-li dost

síly." Ano, to je nejcennější nejsvětější právo, které, jak doufám a věřím, osvobodí i Českou republiku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným do rozpravy v této chvíli je pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, odmítání církevních restitucí je –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, já se kolegovi omlouvám, ale já tady slyším hrát nějaké přijímače, což si myslím, že není úplně v pořádku, abych tady slyšel zvuk nějakých přenosů. Já bych byl rád, pokud si něco použijete, aby to bylo v naprosté tichosti.

Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji. Rozumím tomu, kolegyně a kolegové, že téma církevních restitucí je natolik závažné, že zvláště pro dnešní koaliční poslance vyžaduje mimořádnou trpělivost vyslechnout stanoviska opozice a pevné nervy, protože to je pro ně další vklad do budoucnosti. Podobný vklad do budoucnosti, jakým byly restituce anebo kuponová privatizace v devadesátých letech.

"Odmítání církevních restitucí znamená pohrdání Ústavním soudem," řekl pražský arcibiskup Dominik Duka, když hodnotil možné nejasné vyhlídky na termín projednávání předloženého zákona a na jeho možné odložení až na zářijový termín.

Mnoho poučení bychom zcela určitě našli právě v historii. A bylo by možná dobré, kdyby se i církev římskokatolická a její představitelé historií poučili. Našli bychom mnohá poučení v první pozemkové reformě a ve snaze vedení první republiky dostat odluky římskokatolickou církví a zbavit se jejího vlivu, který příliš zasahoval a měl snahu zasahovat do dění v České republice a narovnávat takzvané josefínské reformy a i pozdější kroky rakousko-uherské monarchie právě k církevnímu majetku.

Možná v této souvislosti je třeba zmínit i jinou věc. Stát – dnešní stát, který není schopen vybrat téměř 30 miliard na daních a na druhou stranu se velkoryse zavazuje téměř 30 let saturovat církev a ještě bohatě a velkoryse je obdarovávat, je státem zcela bohatým. Proč tedy sahá k výrazným sociálním škrtům a říká na straně druhé velké části společnosti, že musí šetřit a skousnout úsporná opatření.

Kladu si také právě proto otázku – kterou se vedle obrovských hospodářských dopadů, nerovnosti a nespravedlnosti chystá právě činit tato vláda, když velkorysým darem, především římskokatolické církvi, chystá

připravované restituce, a právě církve římskokatolické se z 83 % budou tyto restituce dotýkat –, jestli v této souvislosti vláda také vlastně neporušuje suverenitu a integritu České republiky a jestli se vůbec cítí vázána poválečným uspořádáním a poválečným historickým vývojem, když bezostyšně v textu zákona prolomuje onu pomyslnou hranici roku 1948, ale i let 1945 a roku 1919.

Domnívám se, že pokud se staly nespravedlnosti, měly být odčiněny. Mohou být odčiněny na konkrétních případech. Ale po roce 1990 a v roce 1991 byly přece přijaty zákony, kterými církvi byl převeden již tehdy poměrně velký majetek, a musíme si právě proto klást otázku, proč právě církev římskokatolická bude očekávat další převedený obrovský majetek, když jeho historické opodstatnění, a možná institucionální vazby, tak jak byl zapsán nejen v pozemkových knihách, zdaleka nesvědčí o jejím dokladovaném vlastnictví, a tedy vlastnických nárocích.

V této souvislosti je třeba, tak jak se říká, že opakování je matka moudrosti, právě opakovat historická fakta. Rakouský zákoník z roku 1811, který postavil římskokatolickou církev jako veřejnoprávní korporaci, a na základě této dikce se přenesla i do prosincové ústavy z roku 1867 a především do takzvaných květnových zákonů z roku 1874, a pro ty, kteří nepovažují za podstatný tento historický exkurz, bych chtěl říci, že se to týká i zákona č. 50/1874, o vnějších poměrech katolické církve. Církve nevlastnily, toliko spravovaly svěřený majetek přímo či prostřednictvím farností či náboženských organizací a spolků nebo jiných podpůrných občanských sdružení. V těchto intencích byla přijata i odluka církve od státu 9. prosince 1905.

Co je k tomu třeba dodat? Možná pro někoho zanedbatelnou skutečnost, zejména pro vládu České republiky a Ministerstvo kultury, že prvá Československá republika vycházela právě z právní kontinuity s rakousko-uherskou monarchií a pro prvou Československou republiku to přineslo i právní dualismus v úpravách občanskoprávních a i ve vztahu k majetkovému postavení církví, odlišného charakteru pro země slovenské a pro země české, moravské a slezské.

Zákon č. 25/1919, takzvaný záborový zákon o pozemkové reformě, který hovořil o tom, že budou zabrány majetky do 150 ha zemědělské půdy a 250 ha veškeré půdy, včetně lesů a rybníků, ponejvíce zápasil právě s doložením historického církevního majetku, protože se ve větší míře ukazovalo, že církve nejsou zapsány jako vlastníci tohoto majetku, ale jako oprávněné právnické osoby pouze k jeho správě či držbě.

Přistupoval by k těmto otázkám podobně i dekret prezidenta republiky č. 12 z roku 1945. Obdobně také zákon č. 142 z roku 1947 o revizi první pozemkové reformy. Je třeba říci, že otázku hospodářského zabezpečení církví a náboženských společností, tak jak jej přinesl zákon 218 z roku 1949 ve vztahu k uplatňování zákona o revizi první pozemkové reformy, se mělo

dít za náhradu, ale touto náhradou byla považována nejen hospodářská saturace, ale i zabezpečení církví a náboženských společností. Ano, pokud se děly věci v rozporu s právními předpisy – s právními předpisy, které jsem citoval, určitě stojí za zmínku i ony nálezy Ústavního soudu. Na druhou stranu je třeba vědět, že domáhat se podle českého právního řádu neoprávněně zabraného majetku jednotlivými žalobami je právo vlastníků, ale není žádné právo státu saturovat tyto žaloby velkorysími dary a nepodloženými nebo neexistujícími právními doklady. Možná by tedy bylo mnohem průkaznější a bylo by pro veřejnost mnohem srozumitelnější, kdyby nedávno zmiňovaný a dnes v zákoně zhmotněný velkorysý dar v podobě 134 miliard, který není zohledněn v návrhu státního rozpočtu ani státního rozpočtového výhledu, byl pro jistotu přenesen na individuální žaloby jednotlivých náboženských organizací nebo církví.

Chtěl bych v této souvislosti říci, že zákon, který máme dnes předložený, má řadu sporných otázek, a je potřeba je také zdůraznit i zde před závěrečným hlasováním. Jde o § 2, kde se hovoří, že původní majetek registrovaných církví a náboženských společností, kterým jsou majetková práva a jiné majetkové hodnoty, včetně spoluvlastnických podílů a příslušenství, by měl být vydáván na základě čestných prohlášení. Jde o § 5 předloženého zákona, kde se hovoří o tom, že odnětí věcí bez náhrady a postupem podle zákona č. 142/1947, o revizi první pozemkové reformy, se mají vztahovat i věci, které jsou předmětem jednání tohoto zákona. Jde o § 9 odst. 1 týkající se postupu vydávání zemědělských nemovitostí a obdobně i § 10 odst. 1 při vydávání jiných než zemědělských nemovitostí, kde se nebude dokladovat, kdo je osobou povinnou, ale bude prokazovat stát, že potenciální osoby povinné nevlastnily.

Můžeme mít jakýkoliv vztah k hranici února roku 1948, zákona č. 142/1947 a Benešovým takzvaným prezidentským dekretům. Můžeme mít jakýkoliv vztah k historizujícím efektům. Ale nemůžeme pominout právní kontinuitu poválečného Československa i současné České republiky a neměli bychom dopustit přijímání takových zákonů, které budou zpochybňovat samu právní podstatu suverenity dnešní České republiky.

Chtělo by se tedy připomenout, že to byl právě současný prezident Václav Klaus, který se valnou část doby, kdy zastával v politice, bránil tomu, aby reálně proběhly církevní restituce a počátkem kuponové privatizace aby se stát dál zatěžoval dluhy ve prospěch církevních organizací.

Počátkem tohoto roku však došlo k určitému souznění, které našlo opodstatnění na svatováclavské pouti minulého roku, kdy našel otevřené, stejnou nótu a řeč s vedením římskokatolického kléru v České republice a vyzval jej k větší angažovanosti v oblasti sociální. Možná právě proto pan

současný arcibiskup Duka připomněl, že ona sociální charita církve nebude zadarmo, že ji stát musí kompenzovat velkorysým darem zhmotněným ve 134 miliardách.

Václav Klaus podotkl 12. ledna, že v posledních dnech a hodinách na toto téma, kterými jsou církevní restituce, bylo naneseno tolik mediálního a politického balastu, že z toho jakákoliv racionální podstata věci vymizela, a proto nemá žádnou jednoduchou větu, kterou by něco takového mohl zareagovat, což se odehrává na české politické scéně a ve veřejnosti ze strany sdělovacích prostředků. Ale zároveň prezident, a tak to přiznaly i sdělovací prostředky, v poslední době v řadě otázek souzněl s pražským arcibiskupem Dominikem Dukou. Bylo to zvláštní, ale nikoliv překvapivé. Kdo sledoval právě onen vývoj na české politické scéně, dříve zdaleka tak vstřícné postoje právě pan prezident nezastával a s Dukovým předchůdcem Miroslavem Vlkem v otázkách církevních restitucí léta společnou řeč nenacházel.

Vnímám jako opoziční politik onen posun pravice i pana prezidenta k souznění církevních restitucí. Možná že tu celou věc dokresluje vyjádření vedoucího správy majetku pražského arcibiskupství Karla Štíchy, který řekl, že právě třeba turistika je například jedním ze směrů, kterým bude katolická církev rozvíjet své podnikání, až získá zpět majetek na základě rozhodnutí vlády o církevních restitucích, a potom s povděkem kvitoval, že církev bude moci vstoupit do turistického ruchu poté, co vláda rozhodla předložený návrh v rámci koaliční dohody odsouhlasit a předložit Poslanecké sněmovně. A chtěl bych tady upozornit, že není tak jednoduché podle církevního práva nakládat s církevním majetkem. A možná se nabízí historická replika, proč o nepodstatném majetku, který má být církvi darován, nebude rozhodovat český stát, subjekty registrované v českém státu, ale jiný stát, církevní stát, Vatikán. Možná jsou to věci pomyslné, možná jsou to věci vážné a nutí nás k hlubokému zamyšlení.

Domnívám se, že církevní restituce, které veřejně odmítá drtivá většina občanů v České republice, nejsou v intencích zájmu České republiky. Vážně ohrožují suverenitu České republiky, prolamují právní kontinuitu s předválečným uspořádáním a ohrožují samu ekonomickou podstatu fungování českého státu. Zavádí se jimi nebezpečný precedens do českého právního řádu a oslabuje česká suverenita, svrchovanost českého národa i České republiky. Nemůže Komunistická strana Čech a Moravy, nemohu ani já předloženou normu podpořit. Budu hlasovat pro její odmítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, pan poslanec Opálka mi sdělil, že jeho projev je přes 20 minut. Tak mi dovolu, pokud nebudete protestovat, vzhledem k tomu, že čas se nachýlil, bych

ukončil jednání Sněmovny v této chvíli a zároveň vám sdělil, že Sněmovna bude pokračovat ve středu v 10 hodin třetími čteními příští týden. Takže vám přeji příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.55 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. června 2012 v 10.00 hodin
Přítomno: 163 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás. Prosím, abyste se zaregistrovali svými kartami. Prosím také, abyste mi oznámili, kdo máte kartu náhradní.

Teď vás seznámím s omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců: Vojtěch Adam – pracovní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Robin Böhnisch – zahraniční cesta, Jan Bureš – osobní důvody, Jana Drastichová – rodinné důvody, Martin Gregora – pracovní cesta, Jan Hamáček – bez udání důvodu, Otto Chaloupka do 13 hodin – bez udání důvodu, Radim Jirout od 11 hodin – zdravotní důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Vít Němeček – bez udání důvodu, Vlasta Parkanová – zdravotní důvody, Adam Rykala – pracovní důvody, Josef Smýkal – zdravotní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Pavel Svoboda – osobní důvody, Bořivoj Šarapatka – pracovní důvody, Ladislav Šinčl – osobní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta, Radim Vysloužil – bez udání důvodu.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Fiala – pracovní důvody, Kamil Jankovský – zahraniční cesta, Martin Kuba – zahraniční cesta, Alexandr Vondra – pracovní důvody, také se omlouvá pan ministr Drábek dnes i zítra z důvodu zahraniční cesty.

To byly omluvy, které jsem do této chvíle obdržela, a nyní bych vás chtěla informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní ranní grémium. Prosím o klid.

Pan poslanec Hašek má náhradní kartu číslo 28.

Dnešní jednání bychom podle návrhu grémia zahájili body z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Pořadí: body 71, 72, 82 a 81, jedná se o sněmovní tisky 615, 622, 594 a 580. Odpolední jednání bychom pokračovali body z bloku druhých čtení, body 18 a 21, poté bychom projednali volební body a dále se věnovali bodům 49 a 57, jsou to zákony v prvním čtení. Případně bychom potom pokračovali dalšími body z bloku prvních čtení. Pokud nebude námitka, o těchto návrzích bychom hlasovali o všech najednou.

Ale ještě vidím několik zvednutých rukou. Paní poslankyně Horníková se hlásila jako první. Pan místopředseda Sněmovny Zaorálek, pan kolega Stanjura, pan kolega Štětina. Paní poslankyně Zdena Horníková. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké dopoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Dovolte mi, abych přednesla návrh na zařazení

nového bodu. Je to tisk 638, je to tisk, který bych poprosila zařadit do bloku třetích čtení jako první dnes. Je to novela zákona Státního fondu rozvoje bydlení. My jsme u tohoto tisku zkracovali lhůtu na projednání na 30 dnů. Tento tisk v tuto chvíli splnil všechny náležitosti, aby mohl být projednán ve třetím čtení, takže poprosím Sněmovnu o laskavost a zařazení tohoto tisku jako prvního v bloku třetích čtení dnes. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové, vážení kolegové. Já jsem dnes ráno nestihl jednání evropského výboru, protože jsem musel na schůzky vedení Sněmovny, takže mě to mrzí, že to nešlo stihnout. Víím, že se těch jednání účastnil premiér, a nechal jsem se informovat o tom, co na tomto jednání proběhlo. A dovolte mi, abych přesto se před vás postavil s žádostí, abychom se tomuto tématu dnes věnovali. A dovolte mi, abych se vám pokusil vysvětlit, proč ho pokládám za důležité.

Je možné, že vám v tom už připadám trochu fádni, když říkám, že to jednání evropského výboru nebo Evropské rady, která bude příští týden, bude důležité, a připadám si jako ten haličský rabin, kterému říkali: Tak jste předpovídal konec světa, a ono se nic nestalo. Dokonce jste předpovídal ten konec světa opakovaně a ono se nikdy nic nestalo. Není někde chyba? A ten rabin na to říkal: Není. Ono to pokaždé bezprostředně hrozilo a v poslední chvíli se nám to vyhnulo. A to není tak, že by se nic nedělo. Konec světa neustále hrozí. A nám se to daří vždy v poslední chvíli odvrátit.

Takže stejně tak si myslím, že je to s důležitostí Evropských rad. Já mám v této chvíli informace, podle kterých Rada bude opravdu mimořádně důležitá a bude se rozhodovat o dalším směřování Evropské unie.

Předseda Evropské komise (?) Van Rompuy má předložit zprávu, ve které má navrhnout čtyři bloky dalšího postupu, další integrace Evropské unie. Má to být integrace v té oblasti bankovní, to je to, jak se mluví o bankovní unii, monetární, má to být integrace v oblasti ekonomického vládnutí a bude velmi důležité, jakým způsobem členské státy Evropské unie se k tomuto návrhu postaví.

Vy víte, že tady jednou byla nedávno Evropská rada, na které se rozhodovalo o fiskální dohodě, a nejenom my opozice, ale i vládní strana byla velmi překvapena postojem, který premiér Petr Nečas vůči fiskálnímu paktu nebo fiskálnímu paktu zaujal. Takže když tady říkám, že nechci být zaskočen tím, co na této Radě se stane i ze strany České republiky, tak k tomu mám dobré důvody a příklady z minulosti.

Já si myslím, že velmi bude záležet na tom, jak se k návrhu, který tam

má zazní, pokud mám informace správné, ale já si myslím, že ano, jak se k tomu Česká republika postaví. Jde o to, že už v této chvíli se mezi členskými státy vedou rozhovory třeba těch like-minded countries, jak se jim říká, tedy podobně myslících, kterým vadí, že na dalším vývoji se chtějí podílet i ti, kteří na něm nemají úmysl skutečně participovat. Prostě jsou tady dnes názory některých, kteří jsou pro to, aby se EU rozdělila a jedna skupina postupovala rychleji, než druhá. Proto bude záležet na výsledku jednání příští týden. Jde o to, jestli další postup se bude odehrávat na bázi evropských smluv, anebo jestli skupina zemí začne pracovat mimo smlouvy a vlastně se takovýmto způsobem dvě rychlosti v EU potvrdí. Takže já jsem opravdu přesvědčen, že summit může vést historicky k tomu, že se Evropa rozdělí, anebo k tomu, že se členské státy dohodnou, že budou stále dále postupovat společně.

Jsem přesvědčen, že pro Českou republiku možné odmítnutí může mít tentokrát daleko vážnější důvody nebo vážnější dopady, než to bylo v případě fiskální dohody, protože v případě fiskální dohody tam vlastně o tolik nešlo. Tam jsme řekli, že budeme dodržovat pravidla a principy, a to, že se nepřipojíme, protože nejsme členy eurozóny, nemělo žádné dramatické dopady. Tady myslím bude situace jiná. Tady podobné odmítnutí může skutečně znamenat, že se octneme stranou zemí, které budou postupovat dále intenzivněji.

A ještě bychom mohli říci: No a co se tak vážného stane, pokud zůstaneme stranou? To by pravděpodobně bylo na delší debatu, na kterou teď asi nemám dostatečný prostor. Ale dovolte mi, abych vám řekl na tohle jedinou věc, proč si myslím, že je významné, aby Česká republika zůstala součástí společného postupu v těch oblastech, o kterých se má mluvit.

Ještě jednu zmínku. Jsem si vědom toho, že když se mluví o bankovní unii, tak to není věc, která pro Českou republiku má jednoznačný význam. Jsou v tom prostě pro nás obsažena rizika, ale mně jde o to, abychom na základě toho neřekli, že s tím nechceme mít nic společného. Domnívám se, že tady teď role je taková, abychom jednali a v našem zájmu vyjednali takové podmínky, které budou naše zájmy chránit. Špatné rozhodnutí by bylo, kdybychom na základě toho řekli, že s tím nechceme mít nic společného.

Prostě v této chvíli je situace taková, že se možná rozhoduje o tom, jak bude Evropa a s kým bude Evropa do budoucna se pohybovat kupředu. Myslím si, že to je situace taková, ve které máme být aktivní a máme maximálně stát o to ve všech čtyřech oblastech, v těch čtyřech blocích, které Rompuy předloží, abychom ve všech chtěli na tom, co se bude dít, participovat. Domnívám se, že kdybychom se rozhodli jinak, tak to bude mít pro nás zásadní důsledky. Ale když se zeptáte, jaké zásadní důsledky,

tak mi dovolte jeden jediný historický přírůstek, který si tady dovoluji říci jako příklad toho, čeho se obávám.

Mně připadá, že my máme v české historii, v té moderní české historii dvacátého století poměrně velmi názorný příklad toho, jak to v Evropě vypadalo pro nás, když jsme spoléhali a mohli se opírat pouze o bilaterální dvoustranné dohody a svazky. Bylo to před Mnichovem v roce 1938 a 1939. Tehdy náš tehdejší prezident Edvard Beneš se vlastně pokoušel nejrůznějšími dvoustrannými dohodami zajistit pozici České republiky. Tehdy neexistovala taková multilaterální instituce, která by tyto garance vytvářela. A ukázalo se, že v takovém prostředí nemáme prostě šanci. Chápete? Tehdy v tom prostředí bez multilaterálních institucí neměl šanci nejenom Beneš, ale i všichni další představitelé těch menších zemí. Podívejte se, jak všichni dopadli – Hodža, Mikolajčik, Nagy, Beck a celá řada představitelů menších zemí tehdy ve střední Evropě. Všichni dopadli špatně. Bojovali své bitvy v podstatě v pozicích, které neměly dobré řešení. Někteří se fašizovali, prostě ty výsledky jsou bídné. Já jsem ten, který si myslí, že Beneš ještě v té situaci zdaleka nedopadl nejhůř. Ale říkám to proto, že se ukazuje, že v takovéto Evropě pro státy, jako je Česká republika, nebyla velká šance. A já bych si nepřál, aby se podobným způsobem vyvíjela Evropa dneska a abychom my si nebyli vědomi té historické zkušenosti, kterou jsme udělali, že my potřebujeme multilaterální instituce v Evropě proto, abychom měli na věci vliv, aby se nevymkly prostě z kloubů a my bychom jenom přihlíželi.

Proto jsem přesvědčen, že evropská integrace a podílení se na ní má pro nás zásadní význam. A proto bych si přál, aby na tom summitu, pokud se stane to, co říkám, že předseda Evropské komise předloží tyto čtyři oblasti další integrace, aby Česká republika u toho stolu prostě neřekla: Ne, my se toho účastnit nebudeme. Myslím si, že na tom, jaká kolem toho vznikne debata, na tom, jakým způsobem bude ten návrh přijat, prostě hodně záleží. A přál bych si, aby o tom Sněmovna mluvila, abychom si té situace byli vědomi, abychom potom nebyli překvapeni tím, co se stalo, abychom si dodatečně neříkali jak to, že jsme to nevěděli. To mi připadá, že se v naší historii opakuje poměrně dost často, že nám uniká, jaké významné procesy se odehrávají, protože pro stromy často nevidíme les.

A proto mi dovolte, abych navrhl, jakkoli vím, že o tom premiér dnes na evropském výboru mluvil, a ještě jednou se omlouvám, díky poradám vedení, které byly, jsem se toho nemohl zúčastnit, přesto bych byl rád, abychom se tomuto tématu věnovali. Pokládám ho za mimořádně důležité.

Dovolil bych si navrhnout, abychom dnes, když jsme se dohodli, že budeme pokračovat odpoledne v 15 hodin, tak bych chtěl navrhnout, aby-

chom v 15 hodin navrhli jako bod programu Informaci premiéra české vlády o blížícím se summitu Evropské unie. To je to, co navrhuji, a prosím, aby se o tom hlasovalo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana kolegu Zbyňka Stanjuru a potom je ještě pan poslanec Jiří Štětina je přihlášen k programu schůze. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Jednak jménem dvou poslaneckých klubů – ODS a TOP 09 – vznáším námitku k zařazení nového bodu, jehož návrh přednesl pan místopředseda Zaorálek.

Za druhé bych chtěl navrhnout, abychom dnes odpoledne v 15 hodin zařadili jako první bod bod číslo 116 schůze, zákon vrácený Senátem, návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999, o pobytu cizinců na území České republiky, sněmovní tisk 619/3.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to bod, prosím? (116) Bod 116 jako první bod dnes odpoledne, sněmovní tisk 619/3. (Ano.) Děkuji. Pan kolega Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Již počtvrté bych chtěl požádat o pevné zařazení bodu číslo 34, sněmovního tisku 593, dnes po druhých čteních, neboť se jedná o návrh zákona, se kterým souhlasí všechny poslanecké kluby. A myslím si, že to, co jsme si zavázali při schvalování zákona 374, by si to zasloužilo. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě prosím, mi zopakujte – jedná se o tisk... (Poslanec nereaguje, je již mimo řečníště.) Pane kolego Štětino, prosím, zopakujte mi, nebylo vám vůbec rozumět. Jedná se o bod a tisk který?

Poslanec Jiří Štětina: Jedná se o bod číslo 34, sněmovní tisk 593.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ještě prosím někdo dále k programu schůze?

Pokud ne, budeme nejprve hlasovat o návrzích, které byly navrženy z grémia, s kterými jsem vás seznámila. Takže bychom dnes jako první projednávali body ve třetím čtení 71, 72, 82 a 80, odpoledne blok v druhém čtení 18 až 21. Potom volební body a případně body další z bloku prvních čtení.

Ale vzhledem k tomu, že ještě někteří poslanci chtějí předřadit své bo-

dy, vezmu to tak, že nejprve nechám hlasovat o návrzích poslaneckých, a potom tedy o těch z grémia.

Paní poslankyně Zdeňka Horníková žádá o zařazení nového bodu. Je to sněmovní tisk 638, je to do bloku třetích čtení, tedy jako první bod dnes. Měli bychom hlasovat ve dvou krocích – nejprve o tom, že tento bod zařadíme do pořadu schůze, a potom pevně zařadíme. Pokud nebude námitka, nechám-li hlasovat v jednom kroku o tom, že zařazujeme tento bod a zároveň pevně stanovujeme dobu jeho projednání, tak bych tedy navrhla toto jedno hlasování. Je prosím námitka? Není.

Zahajuji hlasování číslo 191. Kdo souhlasí s tím, aby bod 638 byl zařazen jako první bod našeho dnešního jednání? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 191. Přítomno 167, pro 156, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan kolega Zaorálek – tam bylo podáno veto proti jeho návrhu.

Pan kolega Zbyněk Stanjura navrhuje na dnes odpoledne první bod bod 116, je to sněmovní tisk 619/3, jako první odpolední bod.

Zahajuji hlasování číslo 192. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 192. Přítomno 168, pro 155, proti 1. Tento návrh jsme přijali.

Pan kolega Štětina žádá pevné zařazení bodu číslo 34, sněmovního tisku 593, dnes po druhých čteních.

Zahajuji hlasování číslo 193. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 193. Přítomno 168, pro 148, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Nyní tedy k návrhům z grémia. Body 71, 72, 82 a 80 by byly druhým, třetím, čtvrtým a pátým bodem dnes dopoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 194. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Upřesňuji, že to jsou třetí čtení, návrh z grémia.

Hlasování pořadové číslo 194, přítomno 168, pro 153, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále – odpoledne pokračování bloku druhých čtení. Tím, že jsme zařadili návrh pana poslance Stanjury jako první bod, tak by body 18 a 21 byly druhým a třetím čtením odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 195. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 195, přítomno 168, pro 113, proti 12. Tento návrh byl přijat.

Po bloku druhých čtení by tedy byl zařazen, jak už jsme rozhodli, návrh pana poslance Štětiny.

Další hlasování se týká bodů volebních, kdy bychom se věnovali bodům 49 a 57. Tedy volební body by byly zařazeny po druhých čteních, po panu poslanci Štětinovi, potom tedy volební body a potom body 49 a 57.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 196. Kdo souhlasí s tímto dalším odpoledním programem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 196, přítomno 169, pro 148, proti 5. Návrh jsme schválili.

To bylo vše, co jsme si měli vyjasnit směrem k průběhu schůze. Můžeme se tedy věnovat prvnímu schválenému bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

121.

**Návrh poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 638/ - třetí čtení**

Prosím o to, aby u stolku zpravodajů zaujala místo za navrhovatele paní poslankyně Zdeňka Horníková. Zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je pan poslanec Jan Smutný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 638/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme moci hlasovat o pozměňovacím návrhu. Slovo má pan zpravodaj. Prosím, aby nám sdělil průběh hlasování.

Poslanec Jan Smutný: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vládo, vážené dámy, vážení pánové, procedura bude celkem jednoduchá.

Pozměňovací návrh byl pouze jeden od předkladatelky paní Horníkové. Je to změna sídla. Dále bychom hlasovali o původním návrhu, jak byl předložen již v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Přivolávám do jednacího sálu naše kolegy. Zeptám se, jestli má někdo nějakou pochybnost nebo námitku proti průběhu hlasování. Námitka není.

Budeme tedy hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Zdeňky Horníkové. Prosím o stanoviska. (Navrhovatelka i zpravodaj doporučují.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 197. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu? Proti?

Hlasování pořadové číslo 197, přítomno 168, pro 151, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Zdeňky Horníkové, Lenky Andrášové, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 638, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 198. Kdo je pro přijetí zákona? Proti?

Hlasování pořadové číslo 198, přítomno 168, pro 153, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní navrhovatelce, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

71.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 615/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů je ministr vnitra Jan Kubice a zpravodaj výboru pro bezpečnost pan poslanec Jaroslav Krupka.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 615/4. Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo má pan zpravodaj Jaroslav Krupka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, sněmovní tisk číslo 615/4 obsahuje pouze jeden pozměňovací návrh, jehož předkladatelem jsem byl přímo já. Chci jenom říci, že se jedná o legislativně technické úpravy, čili nemění podstatu zákona. Z toho pohledu se domnívám, že budeme mít pouze dvě hlasování. Jedno hlasování bude o tomto návrhu a druhé hlasování by mohlo být jako celek. Tím pádem ani nepožaduji o schválení hlasovací procedury, pokud souhlasíte, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, je-li námitka proti tomuto postupu. Není.

Budeme tedy hlasovat o prvním návrhu, jak je uveden ve sněmovním tisku 615/4, o pozměňovacím návrhu pana poslance Jaroslava Krupky. Zeptám se na stanovisko pana ministra k těmto legislativně technickým. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 199. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 199, přítomno 168, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 615, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 200. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 200, přítomno 168, pro 154, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji také panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 71, sněmovního tisku 615, ve třetím čtení.

Ještě oznámím, že pan poslanec Marek Šnajdr má náhradní kartu číslo 32.

Budeme se věnovat následujícímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

72.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů – za omluveného ministra průmyslu a obchodu Martinu Kubu nás provede tímto třetím čtením pan ministr Petr Bendl. Zpravodajem hospodářského výboru je pan poslanec Milan Urban.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 622/3 a já otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím a přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. (Hluk v sále.)

Požádám nyní pana zpravodaje, aby nám – prosím o klid! – aby nám oznámil postup při hlasování. (Pan poslanec Látko se hlásí o slovo.) Pan kolega Látko se hlásí? Promiňte, já jsem vás... (Pan poslanec Látko opakuje, že se hlásí do diskuse.) Ale jsme před procedurou, už je uzavřena rozprava, pokud jste to nestihli včas, tak vás musím požádat, Sněmovnu ... (Námítky z pléna.) Prosím? (Pan poslanec Látko sděluje, že se hlásil před uzavřením do rozpravy a příslušné světélko svítilo celou dobu a že byl normálně přihlášen, projevy podpory z okolí.) Teď se objevil na displeji, takže já požádám Sněmovnu – tedy na mém displeji mám teď pana Paroubka jako prvního. Ten se nehlásí, Jiří Paroubek? K jinému bodu. Takže pan kolega Látko. Požádám Sněmovnu tedy o shovívavost, že se budeme vracet do rozpravy ve třetím čtení.

Pan kolega Látko dostává slovo. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za laskavost vám, paní předsedkyně i kolegům a kolegyním.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, úprava zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, sněmovní tisk 622, vyplývá z implementace evropské legislativy. Jedná se především o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU z května 2010, o energetické náročnosti budov a dále o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Původní směrnice o energetické náročnosti popisovala čtyři oblasti. Jednalo se o požadavky na zavedení kontroly účinnosti kotlů, požadavky na zavedení kontroly klimatizačních systémů, požadavky na energetickou náročnost budov a vydávání certifikátů energetické náročnosti budov, požadavky na nezávislé odborné osoby oprávněné provádět kontrolu kotlů,

kontrolu klimatizačních systémů a vypracovat průkaz energetické náročnosti budov na nezávislý kontrolní systém.

Nová směrnice však také některé oblasti a požadavky popisuje podrobněji a zavádí některé nové prvky. Týká se to hlavně oblasti energetické náročnosti budov a vydávání certifikátů energetické náročnosti budov. Kontroly účinnosti kotlů potom nová směrnice přejmenovává technicky správně na pojem kontroly otopných soustav, který zahrnuje jak kontrolu kotlů v budově, tak kontrolu vnitřních rozvodů kotlů.

V oblasti požadavků na energetickou náročnost budov nová směrnice o energetické náročnosti budov oproti směrnici z roku 2002 zavádí především dva nové pojmy a požadavky. Jedná se o pojem nákladově optimální úroveň požadavků na energetickou náročnost a pojem budova s téměř nulovou spotřebou energie.

Oblast kontroly otopných soustav. V případě požadavků na kontrolu kotlů nová směrnice uvádí požadavek pouze na pravidelnou kontrolu. Nově však je do pravidelné kontroly zahrnuto také posouzení dimenzování kotle ve vztahu k požadavkům na vytápění dané budovy. V tomto smyslu, jelikož se budou kontrolovat také příslušné vnitřní rozvody tepelné energie, směrnice již nehovoří o kontrole účinnosti kotlů, ale o kontrole otopných soustav.

Oblast kontroly klimatizačních systémů. V případě požadavku na kontrolu klimatizačních systémů nová směrnice uvádí takřka beze změny stejné požadavky jako původní směrnice z roku 2002. Do kontroly je nově zahrnuto, stejně jako u kontroly kotlů, také posouzení dimenzování klimatizačního systému, které však není nutné opakovat v případě, že v daném mezidobí mezi kontrolami nebyly provedeny žádné změny na technologii. Změna umožňuje také snížit četnost provádění kontrol klimatizačního systému, je-li na kotli instalován elektronický monitorovací systém a řídicí systém.

Oblast nezávislých odborníků a nezávislého kontrolního systému. Nová směrnice obsahuje některé části, které z důvodu splnění implementační povinnosti je nutné přenést do národní legislativy – zákona č. 406/2000 Sb. Jedná se především o ustanovení článku 9 směrnice, článku 12 směrnice 2010, o energetické náročnosti budov, s některými ustanoveními směrnice 2009/28, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, které zavádějí také požadavky na energetickou náročnost budov ve vztahu k využívání obnovitelných zdrojů energie u nových budov při větší změně dokončené budovy. V článku 12 odst. 1 písm. a) směrnice je uvedeno, že členské státy mají zajistit, aby certifikát energetické náročnosti budovy byl vydán při prodeji nebo pronájmu budovy. V případě prodeje nebo pronájmu celé budovy není a pravděpodobně nebude problém uplatnit tento požadavek směrnice. Problém nastává v

případě pronájmu nebo prodeje ucelené části budovy, kde se například může jednat o prodej nebo pronájem jednoho bytu v bytovém domě nebo pronájem jedné místnosti v nebytové budově.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, 11. dubna 2012 jsem svolal 7. schůzi podvýboru pro suroviny, odpady, obnovitelné zdroje a ochranu klimatu, kde jsme se zástupci iniciativy Šance pro budovy a Ministerstva průmyslu a obchodu se zaměřili na legislativní rámec potřeby novely zákona na energetickou náročnost a budovy s nulovou spotřebou energie. Dne 9. května 2012 bylo Ministerstvem průmyslu a obchodu předloženo vypořádání předložených pozměňovacích návrhů, 22. května 2012 se sešla 22. schůze výboru pro životní prostředí, která doporučila Sněmovně některé pozměňovací návrhy. S usnesením výboru pro životní prostředí jste již byli seznámeni.

Navrhovaná novela zákona zajistí vyšší energetický standard budov a zároveň nižší náklady na životní prostředí. Doporučuji proto přijetí pozměňovacích návrhů výboru pro životní prostředí a následně i celého návrhu novely zákona.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Pan zpravodaj Milan Urban. Prosím, aby přednesl návrh procedury.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s návrhem hlasovací procedury k sněmovnímu tisku 622, tedy návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií.

Návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl, budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích. Já bych navrhoval, abychom hlasovali následovně:

Nejdříve bychom hlasovali o návrzích E1 až E 21, to jsou legislativně technické úpravy, které musíme odhlasovat jako první. Upozorňuji, že pozměňovací návrhy E20 a E21 legislativně technicky upravují pozměňovací návrhy A10 a A11. Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu D1, který je v přímé kolizi s A1, tedy pokud bude přijato, je A1 nehlasovatelné. Dále bychom podle výsledku hlasování o D1 hlasovali buďto A1 až A18, nebo A2 až A18. Jedná se o usnesení hospodářského výboru, přičemž A3 až A18 jsou naprosto totožné návrhy jako B1 až B16, tedy usnesení výboru pro životní prostředí. V případě přijetí A2 je D2 a D3 již nehlasovatelné, po hlasování o A3 až A18 je automaticky B1 až B16 nehlasovatelné. Dále bychom tedy, pokud nebude přijato A2, hlasovali o D2 a D3, následně bychom hlasovali o D4, pak D5 až D8, kde D7 a D8

jsou pozměňovací návrhy k C1, je tedy nutné je hlasovat dříve než C1, přičemž v případě jejich přijetí bude o C1 hlasováno ve znění pozměňovacího návrhu D7, respektive D8. Dále bychom hlasovali en bloc o C1 až C4 a poslední hlasování by bylo hlasování o návrhu zákona jako celku, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a ptám se, zda má někdo nějakou poznámku k proceduře. Nikdo se nehlásí.

Zahajuji hlasování číslo 201. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem procedury hlasování. Kdo je proti?

V hlasování číslo 201 přítomno 169, pro 154, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Můžeme tedy postupovat podle jednotlivých návrhů. Prosím o ten první, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Hlasovali bychom tedy o legislativně technických úpravách, o bodech E1 až E21.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Navrhovatel i zpravodaj – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 202. Kdo je pro přijetí těchto návrhů? Proti?

V hlasování číslo 202 přítomno 169, pro 160, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu D1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Obě souhlasná.)

Zahajuji hlasování číslo 203. Kdo je pro? Proti návrhu?

V hlasování číslo 203 přítomno 169, pro 92, proti 18. Návrh byl přijat. Můžeme k dalšímu návrhu.

Poslanec Milan Urban: Nyní budeme hlasovat o –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, proběhne ještě kontrola předchozího hlasování. (Krátká pauza v jednání.) Je námitka? Paní poslankyně Horníková se hlásí. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, nesmírně

se omlouvám. Na sjetině bylo ano, chtěla jsem hlasovat ne. Považuji hlasování za zmatečné z mé strany a zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování číslo 204. Zahajuji toto hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti?

V hlasování číslo 204 přítomno 17, pro 152, proti 3. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování. Pane zpravodaji, uveďte prosím ještě jednou... (Zpravodaj: O D1.) D1. Hlásí se kolegové Laudát, Kaslová, Smutný, Vitošová, Chalánková, Pecková nebo Lobkowicz? Ne.

Takže budeme opakovat hlasování, o kterém jsme byli informováni.

Zahajuji hlasování číslo 205. Kdo je prosím pro přijetí tohoto návrhu? Proti?

V hlasování číslo 205 přítomno 170, pro 54, proti 18. Návrh přijat nebyl.

Teď nevím, jestli... Ne, kontrola hlasování se nekoná, takže můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Vzhledem k tomu, že nebyl přijat návrh D1, budeme nyní hlasovat o návrzích A1 až A18.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Obě stanoviska souhlasná.)

Zahajuji hlasování číslo 206. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 206 přítomno 170, pro 155, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Konstatuji tedy, že D2 a D3 jsou nehlasovatelné a zrovna tak je nehlasovatelné B1 až B16. Nyní bychom tedy hlasovali o D4.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Ministr neutrální.) Pan zpravodaj prosím? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování číslo 207. Kdo souhlasí s návrhem D4. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 207 přítomno 170, pro 122, proti 8. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Hlasujeme o D5 až D6. (Ministr nesouhlasí, zpravodaj neutrální stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 208. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 208 přítomno 170, pro 6, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: D7 a D8. (Obě stanoviska nesouhlasná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 209. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 209 přítomno 170, pro 2, proti 128. Návrh byl přijat. – Nebyl přijat! Pardon, nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Dále budeme hlasovat o C1 až C4.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Obě souhlasná.)
Zahajuji hlasování číslo 210. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?
V hlasování číslo 210 přítomno 170, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme tedy...

Poslanec Milan Urban: Podle mého jsme vyčerpali všechna hlasování o pozměňovacích návrzích a nyní bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku, včetně přijatých pozměňovacích návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se legislativy, zda je všechno v pořádku. Ano.

Takže návrh usnesení bude znít takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 622, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 211. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Proti?

V hlasování číslo 211 přítomno 170, pro 93, proti 9. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji a končím projednávání bodu číslo 72, sněmovního tisku 622 ve třetím čtení.

Budeme se věnovat nyní bodu

82.

Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 594/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů za navrhovatele je paní poslankyně Milada Emmerová, zpravodajkou výboru pro sociální politiku je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 594/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Kdo se hlásí do této rozpravy? Paní poslankyně Emmerová. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, dovoluji mi, abych stručně zrekapitulovala průběh projednávání tohoto poslaneckého návrhu, který předložil poslanecký klub České strany sociálně demokratické.

Tento nápad vznikl na základě stížnosti rodičů, u kterých byl přijetím zákona č. 366/2011 Sb. v rámci sociální reformy zamezen souběh pobírání rodičovského příspěvku a příspěvku na péči u zdravotně postiženého dítěte.

Návrh předsedy Národní rady zdravotně postižených pana Bc. Krásy, resp. pana dr. Hutaře, byl vzat jako předloha k novelizaci zákona. Byl předložen v prvním čtení 13. března toho roku. Návrh měl být schválen již v prvním čtení, takto zněl původní návrh. Ale nebylo to možné, neboť v návrhu byla přítomna číselná chyba. Zřejmě šlo o překlep, nicméně toto bylo nutné pojmout jako věcnou chybu, a tak se souhlasem zpravodajky kolegyně Lenky Kohoutové přišla novela do normálního sledu jednání, tj. po novém předložení dne 20. března, tedy týden poté, a byla navržena k projednání výboru pro sociální politiku.

Do jednání tohoto výboru přišly komplexní pozměňovací návrhy koaličních poslanců a poté ve druhém čtení na Sněmovně předložil další pozměňovací návrh pan kolega Eček. K tomuto jeho návrhu zaslal zásadní výhrady jak pan Bc. Krása, tak pan Ing. Dušan Polášek, který je představitelem Cechu výrobců a prodejců zařízení pro zdravotně postižené, a tento jeho názor přišel velmi opožděně dokonce na adresu

předsedy ČSSD Bohuslava Sobotky. Upozornil na to, že tento návrh byl předložen ve spolupráci koaličního poslance s Ministerstvem práce a sociálních věcí a že obsahuje věcné chyby, které představují mj. rozpor s článkem 4 Listiny lidských práv a s Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením.

Tyto skutečnosti mě vedou po dohodě s celým poslaneckým klubem České strany sociálně demokratické k návrhu vrácení tohoto zákona do druhého čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je tedy návrh, který je přednesen v rámci rozpravy ve třetím čtení, na opakování druhého čtení. Já se ještě zeptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy, ale budeme o tomto návrhu hlasovat. Hlásí se někdo? Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Chtěl bych jménem klubu české sociální demokracie požádat o přestávku třicet minut na zasedání klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Cyril Zapletal žádá o třicetiminutovou pauzu, takže se sejdeme v 11.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.31 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, uplynula přestávka pro jednání klubu ČSSD. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Připomínám, že jsme v otevřené rozpravě k bodu číslo 82, sněmovnímu tisku 594 ve třetím čtení. Zeptám se, zda se ještě do této rozpravy chce někdo přihlásit. Nehlásí se nikdo, tedy rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu. Ještě závěrečná slova chtějí...? (Ke stolku zpravodajů.) Ne. Budeme tedy hlasovat o návrhu, který přednesla paní poslankyně Milada Emmerová. Tento návrh zněl: vrácení tisku 594 k opakovanému druhému čtení. (Krátká pauza.)

Doufám, že už stačili dojít všichni do jednacího sálu a že budeme moci zahájit toto hlasování.

Bude to hlasování s pořadovým číslem 212 a rozhodneme o návrhu paní poslankyně Milady Emmerové na opakování druhého čtení sněmovního tisku 594.

Zahajuji hlasování číslo 212. Kdo souhlasí s tímto návrhem na opakování druhého čtení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 212. Přítomno 168, pro 77, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Můžeme tedy pokračovat. Je zde žádost o odhlášení, tak vás všechny ještě odhlašuji, a budeme tedy pokračovat. Paní poslankyně Lenka Kohoutová dostane nyní slovo. Je zpravodajkou a oznámí nám postup při hlasování.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, ráda bych vám navrhla postup hlasování. Nejprve bych chtěla říci, že nebyl podán návrh na zamítnutí tohoto zákona. Ve druhém čtení jsme si odsouhlasili, že komplexní pozměňovací návrh bude jako základ, ke kterému se podávají další pozměňovací návrhy. S komplexním návrhem bylo načteno ve druhém čtení celkem pět pozměňovacích návrhů. Nyní bych navrhla postup hlasování:

Za prvé bychom hlasovali o písmenu A, což je komplexní pozměňovací návrh, který navrhuje souběh rodičovského příspěvku a příspěvku na péči od jednoho do čtyř let, od čtyř do sedmi let u nejvyšší kategorie postižení dětí příplatek 2000 korun a u speciálních případů mobility, ústavní péče, povolení tohoto příspěvku.

Pod písmenem B bychom hlasovali pozměňovací návrh pana poslance Ečka, který vrací pořizování schodolezů, plošin a zdviží před rok 2012.

Pod písmenem C bychom hlasovali odděleně C1 a C2, poslanecký návrh paní poslankyně Emmerové. Jedna je technická připomínka, druhý je pozměňovací návrh ke zvýšení příspěvku u souběhů.

Pod písmenem D bychom hlasovali pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka, kdy příspěvek na mobilitu by byl určen všem lidem se zdravotním postižením.

Pod písmenem E bychom hlasovali technickou záležitost, kterou podal pan poslanec a ministr Drábek. Na konec bychom hlasovali o tomto návrhu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, jestli je nějaká námítka proti navržené proceduře. Není.

Zahajuji tedy hlasování číslo 213. Ptám se, kdo souhlasí s tímto postupem. Proti návrhu?

Hlasování číslo 213, přítomno 160, pro 151, proti 2. Proceduru jsme přijali, a proto prosím paní poslankyni Kohoutovou o první návrh.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem A bychom hlasovali souběh

rodičovského příspěvku a příspěvku na péči. Stanovisko za zpravodaje je ano. (Předkladatelka posl. Emmerová: Také ano.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 214. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu? Proti?

Hlasování číslo 214. Přítomno 162, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem B je pozměňovací návrh pana poslance Ečka, který mluví o zrušení zápůjček schodolezů, zdviží a plošin. Můj názor je ano. (Předkladatelka: Stanovisko negativní pro terminologické a jiné nepřesnosti.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 215. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 215. Přítomno 162, pro 93, proti 60. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem C1 bychom hlasovali legislativně technickou připomínku. Stanovisko ano. (Předkladatelka: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 216. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 216. Přítomno 162, pro 157, proti 4. Návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem C2 bychom hlasovali zvýšení příspěvku u souběhu, který jsme právě schválili, ještě tedy navýšení. Stanovisko zpravodaje je záporné. (Předkladatelka: Pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 217. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 217. Přítomno 162, pro 78, proti 76. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem B bychom hlasovali pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka, kdy příspěvek na mobilitu bychom zaváděli bez rozdílu pro všechny lidi se zdravotním postižením. Stanovisko zpravodaje záporné. (Stanovisko navrhovatelky pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 218. Kdo souhlasí s návrhy D1 a D2? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 218 přítomno 162, pro 83, proti 77. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem E bychom hlasovali legislativně technickou připomínku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, já vás přeruším, paní kolegyně. Ještě bude kontrola předchozího hlasování. Prosím tedy všechny o chvíli trpělivosti. (Probíhá kontrola hlasování.)

Pan kolega Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Paní předsedkyně, dámy a pánové, omlouvám se, zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem proti návrhu, na sjetině však mám ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v tomto hlasování. Nese pořadové číslo 219. Zahajuji je. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 219 přítomno 164, pro 139, proti 3. Námitku jsme přijali.

Budeme opakovat hlasování o návrzích D1 a D2. Stanoviska byla negativní paní zpravodajky a kladné paní navrhovatelky. Je to tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 220. Kdo je pro přijetí těchto návrhů? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 220 přítomno 165, pro 81, proti 82. Návrh přijat nebyl.

Budeme tedy pokračovat dál. Prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pod písmenem E je legislativně technická změna, kterou podal pan ministr Drábek. Stanovisko zpravodaje je pozitivní. (Stanovisko navrhovatelky pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 221. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu? Proti?

V hlasování pořadové číslo 221 přítomno 165, pro 162, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní

takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 594, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 222. Táží se, kdo je pro přijetí zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 222 přítomno 165, pro 126, proti 9. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní navrhovatelce i paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 82, sněmovního tisku 594 ve třetím čtení. Pan kolega Látko se hlásí. Prosím. (V sále je neklid.)

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, já bych chtěl jenom pro stenozáznam. V hlasování 216 mám na sjetině ne, a hlasoval jsem ano. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám.

My se teď budeme věnovat bodu

80.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Rozprava k tomuto bodu byla přerušena v pátek 15. 6. a nyní budeme v této rozpravě pokračovat. Seznam přihlášených máte na informačních tabulích, není úplný, ještě jsou tam další jména. První, kdo je přihlášen v tuto chvíli, je pan poslanec Miroslav Opálka, který dostává slovo. Po něm je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. (V sále je neklid a hluk!)

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení kolegyně, kolegyně, vážená vládo, jsme u posledního bodu třetích čtení,

předpokládám, že teď už to bude odsýpat. (Veselost v sále.) Nevím, jakého přesvědčení byli hackeři –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já vás nechci hned v úvodu přerušit, ale dámy a pánové, probíhá rozprava! Prosím, aby všichni věnovali pozornost právě této rozpravě. Pokud nechtějí sledovat rozpravu, ať opustí jednací sál.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych upozornil, že budu hovořit asi půl hodiny, takže pokud mě někdo nechce poslouchat, tak má prostor.

Znovu. Nevím, jakého přesvědčení byli hackeři, kteří včera napadli a zneužili webové stránky Poslanecké sněmovny, ale každopádně je jejich úspěch důvodem, proč dnes nemůže veřejnost sledovat přímý přenos jednání Sněmovny na internetu, tedy i tento závažný bod. To jen jako má poznámka.

Jinak se ve svém vystoupení budu snažit problém nevykrystalizovat jen v ideologickém pojetí, ale verbálně zde vznést některá fakta. K mému vystoupení v rozpravě ve třetím čtení mě vyprovokovaly neustálé proklamace o krádeži církevního majetku komunisty, respektive, že co bylo ukradeno, musí být vráceno.

Již několikrát jsem z tohoto místa poznamenal, že krádež si představuji zcela jinak. Třeba jako rozkradení České republiky po roce 1989, když stát výrazně zchudl a v případě nápravy již nebude co vracet. Podotýkám, že po roce 1948 se majetek státu naopak zvětšoval, tuším šestkrát, a stal se tak zdrojem bohatství dnešních vyvolených, nezřídka dnes žijících v jiných destinacích, než je Česká republika, kde je stíhají nejen orgány České republiky.

Nevypořádání se s navrácením takzvaného historického církevního majetku církvím a náboženským společnostem, respektive jejím právnickým osobám, je údajně protiústavní. To považuji za silná a neprůkazná slova, i když se opírají o výrok ústavního soudce. (Smích poslance Vidíma.)

Vidím, že rozesmívám nejen zpravodaje, ale i jeho kolegu Vidíma, ale já se pokusím vás v té věci vyvést z omylu. I když se opírají o tyto výroky, napřed je třeba vypořádat se s termínem, co vlastně je oním historickým majetkem. A teď byste se, kolegové, mohli začít smát! Jakou má minulost, zda veškeré formy jeho nabytí morálně ob stojí a lze je považovat za zákonné, právoplatné.

Chci zde možná zbytečně apelovat na případně ještě nerozhodnuté kolegyně a kolegy, aby podpořili zamítnutí této formy vládního návrhu. V tomto případě je poslušná podpora koaličního ujednání a ujednání pana premiéra ve Vatikánu opravdu velkým zatížením vlastního svědomí a

osobní zodpovědnosti. Proto se pokusím v krátkosti ukázat na několika fragmentech, v jakých historických obdobích onen majetek často ve skutečnosti vznikal.

Začnu citátem z prvé poloviny 18. století, kdy Johann Erasmus Wegener, zámecký hejtman ve Štěkně, napsal v díle Utrpení selského lidu – cituji: "Když český sedlák veškeré práce, povinnosti s kontribucí, které mu vrchnosti ukládají, trpělivě snáší, zasluhuje, aby za svatého a mučedníka prohlášen byl. V té době se robotovalo od svatého Jiří do svatého Havla pět dní v týdnu a pro svou práci měl rolník jen jeden den. O nedělích byly často pořádány panské hony, na nichž museli robotníci nadhánět a nebo vykonávat jiné úkony. Kdo nešel v neděli do kostela, byl trestán a pokutován. Kostelníci mívali nařízeno, aby zapisovali každého, kdo se na bohoslužby nedostavil. Za to dostávali část pokut vybíraných od provinilců. Robotovat musela celá rodina – muži od 18 let až do 55 let a ženy od 17 do 50 let. Děti od 13 let musely pást panský dobytek a zastávat lehčí práce a posílky v panských dvorech. Nechtěl-li sedlák svůj potah udřený za celý den na panské robotě (od východu do západu slunce) ještě po nocích na svém poli hnát do práce, zapřahal do pluhu sebe i svou rodinu." Konec citátu z 18. století.

Trojí stav: církev, šlechta a robotný lid a jejich role považovala věrouka za přirozený zákon boží. Církev se jako největší feudál i jak ideová autorita spolupodílela svým postojem a postavením na utrpení a vykořisťování poddaných. Získávala tak nemravně, nekřesťansky i násilně značnou část dnes požadovaného takzvaného svého majetku. Neznala slitování ve vymáhání desátků a plateb za církevní úkony, jako byly křty, biřmování, svatby, mše, pohřby atd. Kroniky o tom zachovaly mnoho důkazů. Například kněz Prokop Diviš, známý a uznávaný vynálezce hromosvodu, byl ve vybírání desátku ve prospěch církve tak důsledný, že když jej farník, který měl hodně dětí a ze špatné úrody měl jenom lepší úrodu zelí, prosil, aby z této úrody nemusel dávat desátek, tak farář Diviš sám vzal vozík, zajel na jeho pole a každou desátou hlávku zelí z pole odvezl.

Tisíc let tak vládla církev se šlechtou v Evropě a nabývala své majetky. Francouzský katolický filozof Aragois Maursac napsal v L'Express 26. ledna 1961 – znovu cituji: "Marxismus se objevil v roce 1847. Tisíc let, to je dlouhý dějinný úsek, který měl křesťanský západ k dispozici, aby změnil svět, a ne aby jej vykořisťoval. Marxismus se zrodil z obludných nedostatků křesťanské Evropy." Tolik francouzský katolický filozof. (Posl. Bartoš upozorňuje na nesprávnou výslovnost.) Omlouvám se, pokud má výslovnost francouzštiny byla nedokonalá. Děkuji za upřesnění. Ve stenu to snad opravíme.

I proto se také papež Jan Pavel II. snad v každé zemi, kterou navštívil, omlouval veřejnosti za příkoří a utrpení způsobené katolickou církví v mi-

nulosti. Také v důsledku těchto obludných praktik došlo již ve středověku k druhému schismatu a dalšímu částečnému rozpadu římskokatolické církve na protestantské církve, které odmítaly nemravný život katolického kléru i útlak robotného lidu. Vývoj a praktiky jednotlivých nových křesťanských směrů byly a jsou různé. Například na našem území Církev adventistů sedmého dne se se vši skromností věnuje duchovní činnosti ve svých sakrálních zařízeních. Věřící měsíčně dobrovolně stále dávají církvi desátek, tj. 10 % ze svých měsíčních čistých příjmů. Tyto příjmy spravuje církevní staršovstvo, z nichž platí své duchovní a celý provoz církevní komunity. Od státu nežádali až do roku 2007 žádnou finanční podporu. Rozumím tomu, že nakonec zákonné nabídky státu neodolali. Kdo by nevyužil tak štědrého právního prostředí, o kterém si mohou v jiných zemích jen snít?

Kolegyně, kolegové, naše dějiny byly výrazně ovlivněny bojem o vlastní identitu a existenci před germanismem i vládou papežů. Ač jsou na to různé názory a výklady, v době husitské nám hrozilo od křížáků téměř úplné vyhubení. Tehdy kardinál Palme při podávání zprávy o českém lidu řekl papeži, opět cituji: "Je to národ sebevědomý. Je třeba s ním zacházet vlídně jako s oslem, dokud se mu nehodí ohlávka přes hlavu a neuváže se ke žlabu."

Reformátor římskokatolické církve mistr Jan Hus je téměř po 500 letech po rozhodnutí církevního koncilu stále kacířem. Žádný následný koncil tento výnos nezměnil. Papež Pavel II. v roce 1466 vyhlásil klatbu i nad českým králem Jiřím z Poděbrad a organizoval proti němu i křížovou výpravu. Jak příznačné! Dnes neposlušný svět trestá NATO, tehdy to byly křížácké výpravy papeže. Také vznik Československé republiky vysoká církevní katolická hierarchie nepřivítala. Hlásila se k Rakousku a poslední úpravou hranic jednotlivých biskupství byla tato dána do souladu s hranicemi státu až v 70. letech 20. století. Tehdejší pozemkové reformy nové republiky sice dnes zpochybňovány nejsou, ale ohlas jistě nebyl jiný než za vlády císaře Svaté říše římské Josefa II. Věřím, že by někdo rád zpochybnil i jeho historické kroky. Vždyť projednávaný vládní návrh připomíná právě období po smrti Josefa II., kdy se výrazně bořily jeho reformní změny zasahující římskokatolickou církev. Stoprocentní návrat se však již nepodařil.

Jsem přesvědčen, že ve veškerém dění by mělo být vždy sledováno, co bylo příčinou a co až následkem. Avšak v oblasti sporu o církevním majetku mnozí církevní a političtí znalci tuto zásadu uznávat nechtějí. Prostě se to zrovna teď nehodí.

Vzpomenu jednu dnes možná u mnohých již zapomenutou skutečnost. Po druhé světové válce bylo z politických stran nejvíce věřících občanů právě v Komunistické straně Československa. Vstupovali do ní spontánně, a to nejen v Československu. Poměry mezi státem a církví katolickou se

tehdy zhoršily tím, že dne 1. července 1949 vydal papež Pius XII. známý dekret o exkomunikaci. Do klatby byli dáni všichni věřící, kteří se stali či stanou členy komunistických stran nebo je budou jakkoli podporovat nebo s nimi spolupracovat. Současně to byl papežský příkaz pro duchovní a řeholní řády tuto klatbu realizovat, což znamenalo postavit se na odpor tehdejšímu státnímu československému zřízení. Proč se k této příčině, která předchází následným reakcím, nechce dnes nikdo hlásit? Zde je totiž třeba hledat počátek všech následných kritizovaných kroků v průběhu celé studené války. Všechno se totiž mohlo vyvíjet jinak. Tato papežská vůle má své důsledky dodnes. A že si nevymýšlím, dokládám tím, že v naší televizi byl již několikrát uveden americký dokument o tom, jak vyhlášení oné klatby snášely např. katolické rodiny v Itálii.

Také připomínám, že poslední znárodnění tzv. církevního majetku, které nabylo platnosti v březnu roku 1948, bylo projednáváno zákonodárným shromážděním již dávno před únorem 1948, a to za účasti všech parlamentních stran. Jen se podívejte na stenozáznamy z té doby a pokuste se je dát do souladu s dnešními argumenty. Budete překvapeni.

Ale vrátím se opět k problematice ve všech pádech skloňovaného majetku. Nebudu rozebírat roli císaře Josefa II. či jednotlivých pozemkových reforem. Omezím se jen na konstatování, že je prokázáno, že diskutovaný majetek má různý původ. Vzešel z darů králů, šlechty i kapitálu, vzešel z darů nebo věna věřících, členů řádu či kongregací. Přispělo i zahraničí. Ale vzešel za staletí i ze solné daně, prodeje odpustků, roboty, prostě z utrpení, krve a potu našich předků, z čarodějnických procesů, trestuhodných činů, ze zcizení majetku českých nekatolických emigrantů či zcizením sakrálních staveb jiných církví. Je těžké rozlišit, která část jak byla nabyta. Ale určitě by to šlo.

I dnes se na uchování, zhodnocování a rozšiřování církevního majetku, který již církevní instituce nabyly v několika vlnách takzvaného narovnání křivd vůči církvím, podílí nejen rozpočty státu. Jen z kapitoly ministerstva kultury to činí 1,4 miliardy korun ročně, a to samozřejmě včetně platů. Ale nemalou měrou jde i o rozpočet dalších ministerstev. Rozpočty krajů, obcí a daňově zvýhodněné dary právnických a fyzických osob. Už někdy někdo sečetl takovéto roční saldo? To by byla částka!

Jsem přesvědčen, že majetek církevních organizací má být využíván za prvé k bohoslužebné činnosti církví, kterou si mají platit samotní věřící z církevních daní, není to nic ojedinělého, a za druhé pak k humanitárním, sociálním, vzdělávacím či kulturním účelům, na které přispějí veřejné rozpočty i jejich účastníci. To nikterak nebrání odluce církve od státu. Vnímám však, že rodící se rozsáhlé možnosti hospodářské činnosti s novým majetkem již dnes lákají spoustu osob k zakládání různých subjektů a k nadějně perspektivě svého vlastního zapojení.

V nám blízkém Maďarsku je cesta obdarování církví majetkem státu zcela mimo realitu. A to je jen kousek přes hranice.

Ve Francii, v zemi s katolickou tradicí, je takovýto majetek dlouhodobě ve vlastnictví státu a obcí. Tedy i bez našeho února 1948. Dovolím si k situaci ve Francii několik poznámek jen proto, abych dokumentoval, že různé přístupy nejsou nijak závislé na komunistických stranách a jejich vlivu. Odkazuji na publikaci vydavatelství Akademia z roku 2002 pod názvem Stát a církev v zemích EU, je tam myšleno EU15, a je zajímavé si přečíst, jaká je situace s církevním majetkem v těchto jednotlivých zemích. Možná to měla být povinná četba předtím, než jsme začali sněmovní tisk vůbec projednávat.

Dekretem z 2. listopadu roku 1789 – opakuji, roku 1789 – rozhodlo Francouzské národní shromáždění o zestátnění církevního majetku a o jeho prodeji za účelem vyrovnání státního deficitu. Úplný opak současné situace v ČR. Na oplátku stát přislíbil hradit duchovním přiměřené mzdy, výstavbu potřebných budov, pomoc při jejich údržbě a některé provozní náklady. V roce 1901 přistoupili zákonodárci ve Francii k jakémusi vyhnání všech řádů a kongregací ze země. Tento krok byl postupně napraven, ale článkem 2 zákona z roku 1905 zrušil stát rozpočtovou položku pro církve, a ukončil tak vyplácení duchovních a všechny ostatní subvence z veřejných prostředků. Toto ustanovení z roku 1905 stále platí, ale po velké válce, později nazvané první světové, i po druhé světové válce se situace postupně reálně měnila a došlo i k dohodám se Svatým stolcem.

Dnes má církev ve Francii dva finanční zdroje. Na jedné straně soukromé prostředky, především dary věřících, na straně druhé státní pomoc, která však nemá formu přímých subvencí. Stát platí duchovní ve státní službě, tj. pouze ve věznicích, nemocnicích a školách. Ručí za dohodnuté investiční půjčky, pokud se církev rozhodne postavit nový kostel. Umožňuje daňové zvýhodnění darů, které však nesmějí být použity na platy duchovních. Platy se platí pouze ze zvýhodněných církevních daní. A zejména je stát vlastníkem církevních budov vyvlastněných před rokem 1905. Francouzský stát a jeho obce dávají sakrální budovy dle požadavků a potřeb do dlouhodobých pronájmů různým církvím – i střídavě dle měnících se podmínek. Přesto nikdo ve vládě, v parlamentu či ve společnosti tento systém nezpochybňuje a nehovoří o nějaké historické krádeži. Naši diskusi by tam stěží pochopili.

Například jak to je u nás, dokumentuji televizním pořadem Máte slovo dne 7. června toho roku, kde dva přítomní koaliční poslanci tvrdili, že přejde-li majetek de facto do rukou církve, Vatikán či papež nebudou o jeho dalším využití rozhodovat. Rovněž oba vyloučili, že by navrácení majetku ovlivnilo suverenitu České republiky. Oba lze usvědčit buďto z neznalosti, či přímo ze šíření nepravd. Skutečnost dokládám Kodexem

kanonického práva Vatikánu vydaným 25. ledna 1983. Tam se na straně 555 ve stati druhé Správa majetku kánon 1273 uvádí – opět cituji: "Nejvyšší správa a nakládání veškerým církevním majetkem přísluší papeži vzhledem k jeho nejvyšší vládní moci." Myslím, že netřeba nic víc dodávat. Tomuto ustanovení totiž odpovídají i zvažované kroky Svatého stolce o možném vyslání do České republiky pověřených kardinálů s odbornými týmy, a to k rozhodovacím a kontrolním činnostem nad správou státem darovaného majetku velké řadě čekajících subjektů. I biskupství mají totiž stanoveny roční limity – tuším, že 40 milionů korun – k oprávněnému rozhodování bez konzultací.

Vnímám silně i obavy, že při takzvaném vydání majetku státem konkrétnímu nabyvateli existuje oprávněné nebezpečí, že se majetek dostane cestou neprůhledných společností do rukou třetích osob. Vzpomenu jen známý a nezapomenutelný případ řeholního řádu voršilek s nabytou nemovitostí u Národního divadla v Praze. Myslím, že by nám mohl o tom vyprávět i exministr Cyril Svoboda, který tehdy jako právník tuto společnost zastupoval.

Dnešní hlasování má tedy více než historický význam. Buď se budeme seriózně zabývat tím, jak čelit hospodářskému rozvratu republiky, její klesající ekonomické výkonnosti i úpadku morálky, vzdělání, kultury a zvyšování chudoby obyvatelstva, nebo se touto kauzou, obrazně řečeno, posuneme zpět do středověku a zkomplikujeme tím život nejen sobě, ale i dalším generacím.

Navrhovaná forma státního daru je dle různých průzkumů veřejného mínění pro většinu národa nepřijatelná. A argumentace, že se má vrátit, co bylo ukradeno, je z mého pohledu falešná. Záleží totiž, jak už jsem podotkl, na historickém pohledu. Záleží na tom, v kterém roce, v kterém století, v kterém historickém údobí budeme ony změny vlastníků či správců majetku zkoumat. I zahraniční příklady ukazují, že není vše tak jednoznačné, jak se nám koalice snaží namluvit. Využívá k tomu ale umně antikomunistické argumentace. Náš národ však má historickou paměť. Tak jako nezapomíná na potupnou popravu českých pánů popravených 21. června roku 1621 a na jména strůjců poprav Karla z Lichtenštejna a kardinála Dietrichsteina, tak si bude pamatovat nebo si v budoucnu vyhledá i jména těch z nás, kteří se pod tento vládní návrh podepsali svým souhlasem, svým hlasem.

Proto je naše jednání a rozhodování o této předloze historicky důležité a já žádám, aby bylo hlasováno v závěrečném hlasování po jménech. To je můj procedurální návrh.

A nakonec řečnická otázka a k ní pár poznámek. Je v české římskokatolické církvi, která je hlavním tahounem tohoto kroku, oproti půl milionu nezaměstnaných občanů tak těžký a neúnosný sociální stav, že se se tato církev i pod vyhrůžkou soudních řízení dožaduje vlastnictví spravo-

vaného i dalšího majetku? Vždyť všichni katoličtí duchovní mají zajištěné zaměstnání do 70 let věku. Žijí sami, nemají rodiny a děti. Mají platy nad úroveň učitelů, které jim nebyly sníženy. Mají naturální bydlení na farách, neplatí nájem a snad ani inkaso ze své mzdy. Kromě stálého platu mají nekontrolovatelné příjmy z náboženských úkonů – křtů, svateb, biřmování, mší, pohřbů, darů a sbírek. Tuším, že jejich naturální příjmy také nejsou zdaněny. Mají zajištěnou péči ve stáří na rozdíl od normálních občanů ve svých sociálních zařízeních. A početní nárůst duchovních stále roste. Stát nic nereguluje. Jejich postavení a zajištění je oproti ostatním občanům zcela nadstandardní. Pro prosté věřící však římskokatolická církev hlásá, že jsou poutníci na zemi. Vyzývá je, ať neshromažďují bohatství, nevzpírají se božím zákonům, ctí chudobu a pokoru, neboť tak dosáhnou věčného života po smrti, kde jsou jejich rodiče a drazí.

Nemám, a to říkám upřímně, opravdu nic proti věrouce, je soukromou záležitostí každého věřícího občana. Neměla by ale být v rozporu s praxí nejen církevních hodnostářů, ale i řady politiků, kteří jednájí ve střetu zájmů a tento střet by měli v souladu se zákonem nejpozději před hlasováním veřejně oznámit.

Jsem přesvědčen, že je potřebné takovouto formu vládního návrhu zákona zamítnout a připravit rychle nový zákon či novelu zákona, která stanoví jak limity pro registraci nových církví a náboženských společností, tak limity pro počty duchovních hrazených ze státních prostředků, jakož i redukci jejich platů po vzoru zaměstnanců státní správy. Optimalizujeme-li mzdové náklady a počty zaměstnanců ve školách, zdravotnictví a dalších odvětvích státní správy, není důvod takto nečinit i u duchovních, zejména když počet praktikujících věřících soustavně klesá. Jsme totiž, jak se ukazuje, bezkonfesní společností.

Osobně jsem po vzoru Spolkové republiky Německo pro zavedení církevní daně a proti privilegovanému postavení církví. Stát by se pak měl zbavovat finanční účasti na různých činnostech, ale nechat si vliv na opravy kulturních památek, spolufinancování zejména v sociální oblasti.

Závěrem si dovoluji připomenout slib poslance, tedy poslední má citace v tomto proslovu: "Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." A zdůrazňuji: V zájmu všeho lidu, což je v realitě často problém. Ale i přes koalici zamítnuté celonárodní referendum, které o této problematice žádal vyhlásit poslanecký klub KSČM, lze dokládat a je nezpochybnitelné, že většina občanské společnosti je proti přijetí tohoto vládního návrhu.

Vážené kolegyně, kolegové, děkuji všem těm, kteří to vydrželi a můj projev vyslechli. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom tam zůstala nějaká kniha. (Hlasy ze sálu: To je Bible.) Aha, to tam bude možná celou dobu. Já jenom kdyby tam každý nechal knihu, tak tam budeme mít za chvíli celou knihovnu. (Smích v sále.) Prosim, knihy odnášejte s sebou po skončení projevu. (Poslanec Opálka se pro vrací knihu.)

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji a omlouvám se.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nic se neděje.
Prosim pana poslance Paroubka, který je dalším přihlášeným.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, v české společnosti u drtivé většiny občanů vzbuzují církevní restituce značný odpor, který oživuje antiklerikální nálady. V situaci hospodářské recese, dlouhodobých i momentálních problémů státního rozpočtu jsou v současném pojetí restituce neospravedlnitelné.

Proč vláda chce vlastně za každou cenu prosadit tento zákon? Vždyť to nemá politickou logiku. Tři čtení ve Sněmovně, třikrát ohňostroj ze strany levice, poté levicový Senát provede zdrcující kritiku návrhu zákona, a pak znovu do Sněmovny a znovu ohňostroj. Ztráty politických bodů vládních stran jsou z toho nabíledni.

Můžeme samozřejmě věřit různým spekulacím a možná i fámám o tom, kterak se bude obrovský nemovitý majetek – mluví se o 75 miliardách korun, reálně to může být ještě více – po předání do rukou církve od státu rozprodávat a kdo všechno s ním bude obchodovat a kdo na tom všechno z vládních a vládou spjatých politiků má zájem. To může a nemusí být pravda. Vycházím přitom ale z toho, že u nás v České republice se vůbec nic neutají, a pokud něco takového bude, časem se to stejně dozvíme. A pak budou skandály a možná i policejní obvinění politiků, která jsou koloritem dnešních dnů.

Podle mého názoru je česká pravice posedlá myšlenkou vytvořit z katolické církve pilíř konzervativního myšlení v zemi. Jde o jakousi modifikovanou, modernizovanou variantu někdejšího spojenectví trůnu a oltáře, jak jej kdysi při restauraci Bourbonů po roce 1815 zažila Francie nebo jak bylo uplatňováno ve staré habsburské monarchii.

Symbolom církve bojující a vítězné se má ještě v tomto roce stát reinstalace mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, uskutečněná iniciativou pražského primátora Svobody. Mimochodem, je příznačné, že již dávno potichu z Karlova náměstí v Praze zmizela socha husitského kněze Jana Želivského. Toho má česká pravice pravděpodobně za svého druhu komunistu oné doby, tedy 15. století. Mimochodem, nedávno jsem v jed-

nom antikvariátě narazil na knihu Želivského kázání. Byla v latině. To tedy nevypadalo na nějakého komunistu. Ostatně, stejný radiální způsob vyjadřování jako Želivský měli o století později i představitelé reformace Luther nebo Kalvín. Záměna Želivského sochy mariánským sloupem je příznačná pro uvažování dnešní pravice asi tak jako po Bílé hoře to bylo pro katolické triumfátory svržení a rozbití husitského kalicha z výklenku portálu hlavního utrakvistického kostela v Praze, Týnského chrámu, a jeho nahrazení sochou Panny Marie vítězné, vytvořené mimochodem právě z rozraveného kalicha.

Katolická církev dostane podle tohoto zákona k dispozici od státu obrovský nemovitý majetek. Jeho droby utrousí také nekatolickým církvím. Každoročně bude od českého národa dostávat po třicet let nemalé repa-race. Díky tomu bude katolická církev moci v zemi vybudovat svou ucele-nou mocenskou doménu, v zásadě nezávislou na státu. Katolická církev bude disponovat vlastním školstvím od základních škol přes střední školy a chybí už jen katolická univerzita. Česká pravice si od toho slibuje vytvoření nejdůležitější ideové základny konzervativních, tedy pravicových sil v zemi. To má být dlouhodobý důsledek, plod církevních restitucí, jak je prosazuje Nečasova vláda.

Naopak nemám nic proti rozšíření počtu diakonií a práce pro chudé, ne-mocné a bezmocné, jestliže se katolická církev vydá touto cestou. Pokud to nebude určeno jen pro katolické věřící, ale pro všechny, bude to jistě chválihodná činnost ve prospěch celé společnosti. Obávám se, že toto ale není hlavním záměrem. A samozřejmě z těchto peněz poskytovaných ka-tolické církvi v příštích třiceti letech bude moci být vynaloženo – a to je opět zájmem státu – co nejvíce na obnovu zdevastovaných církevních, tedy kul-turních, památek.

Uvidíme, čemu dá katolická církev přednost, zda ideálům prvotní cír-kve a práci pro bližní a veřejnosti, anebo mamonu.

Církev nekatolické, a to říkám jako věřící jedné z nich, se nechaly zlákat katolickou církvi k majetkovému narovnání se státem, které po drama-tickém snížení finančního plnění od státu po sedmnácti letech bude znamenat u některých z nich jejich zánik, přesněji nejprve výprodej majetku některých nekatolických církví a po zkonsumování výnosu z něj ko-nec té které církve. Určitě ne všech a určitě ne hned. To může uklidnit svědomí těch, kdo pro tento zákon budou hlasovat.

Zištný postoj církví, resp. církevní hierarchie – já bych to odděloval od prostých věřících –, především pak katolické církve, vede nepochybně k dramatickému poklesu počtu věřících naprosté většiny církví, který zazna-menáváme v naší zemi v současnosti.

Národní socialisté přitom nezpochybňují myšlenku restituce majetku církví jako takovou, pokud nedojde k prolomení restituční hranice 25.

února 1948 a pokud nebude vydán majetek, který církvím nikdy nepatřil nebo s ním nikdy nenakládaly. Co však je pro nás zcela nepřijatelné, to je výše finančních reparací církvím, zejména církvi katolické, v příštích třiceti letech, které se z proponovaných 59 mld. korun náhrad mohou dostat součtem až blízko ke 100 mld. korun. A není pro nás při vydávání majetku církvím, přesněji katolické církvi, ani rozhodující, že majetek katolické církvi z velké části nepatřil v majetkových kategoriích srovnatelných s dneškem, vesměs tedy nebyl jejím vlastnictvím. V tom lepším případě alespoň zčásti patřil institucionálním součástí katolické církve, církevním řádům, farnostem apod.

Jinak chvályhodná zásada co bylo komunisty ukradeno, musí být navráceno prostě v případě předávání majetku církvi nevystihuje situaci, která byla před únorem 1948. Lépe odpovídá, budeme-li hovořit o darování státního majetku církvi, které tímto zákonem připravujeme. Nic proti tomu, ale nazýváme věci pravým jménem, pravdivě.

Připomínám, že například živnostníci, jejichž obchody, dílny, firmy s vybavením, zbožím, s jejich majetkem, byly dříve či později po únoru 1948 důsledně znárodněny, nedostali po roce 1989 nic. Žádné restituce v tomto případě neproběhly.

Nevidím velkého smyslu hovořit zde o velkém inkvizitorovi Torquemadovi a jeho autodafé. Nebo o Bobligovi z Edelstadtu, jako někteří mívají vážení kolegové. Držel bych se spíše argumentů z dnešní doby.

Nečasova vláda v rozpočtové velmi napjaté situaci dokáže bez uzardění vytřepat v příštích třech letech z důchodců 48 miliard korun, omezuje sociální výdaje všeho druhu i pro ty nejubožejší z ubohých. Dostala hasičské sbory a policii na hranici funkčnosti. Zřizuje nadstandarty ve zdravotnictví, aby mohla vytřást z lidí ještě vyšší finanční spoluúčast. Chce zavést zápisné, vlastně již předstupeň školného na univerzitách. Krátí výdaje státu na nejrůznější rozumné účely počínaje výdaji na platy učitelů atd. atp. To vše v situaci, kdy se na reparace katolické církvi přes výhradu Evropské komise ve státním rozpočtu peníze najdou. A to je velmi smutné. Národní socialisté proto pro předložený zákon hlasovat nebudou.

Co říci úplně na závěr?

Za prvé, církevní restituce silně rozděluje českou společnost, možná nenapravitelně. Je to chyba této vlády, jedna z největších, které zatím udělala. A nebylo jich málo.

Za druhé, církevní restituce, jejich tvrdé, nesmlouvavé vyžadování ze strany církví, vedou k poklesu společenského významu a důvěryhodnosti církví v zemi mezi občany. Možná také nenapravitelně.

Za třetí, strany, které dnes oponují tomuto zákonu, by měly veřejnosti jasně sdělit, že po příštích volbách, tedy pokud v nich budou úspěšné a sestaví vládu, přikročí k přehodnocení výše finančních náhrad církví. A ne-

bude-li to možné, nebude-li možná dohoda o smlouvách, které by byly na základě rozhodnutí Poslanecké sněmovny nebo Parlamentu uzavřeny, tak přistoupit k rozpočtovým opatřením. Tedy trvat na tom, aby z náhrad církvím byly zejména hrazeny opravy církevních objektů a památek a veřejně prospěšná činnost sociálního charakteru uskutečňovaná k tomu účelu vytvořenými diakoniemi a jinými sociálními zařízeními. Tedy nezvyšovat další výdaje z rozpočtu pro církev.

Za Národní socialisty chci jasně říci, že na tom v příštím volebním období budeme trvat. Pokud Národní socialisté budou součástí nějaké vládní koalice či vládu v příštím období budou jen podporovat, budou tento záměr prosazovat do programového prohlášení budoucí vlády.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal o vystoupení Ladislava Šincla, který – vidím – není přítomen. Takže Ladislav Velebný – ten je přítomen. Prosím tedy Ladislava Velebného, aby se ujal slova.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená vládo, dámy a pánové, nepřekvapím vás, když řeknu, že tento zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi nepodpořím. Nicméně je mi to velmi líto, že ho podpořit nemohu. Protože majetkové vyrovnání s církvemi je nutné a je nutné ho dosáhnout velmi rychle. Já bych pouze připomenul, že v této zemi vládly různé pravicové kabinetů po většinu samostatné existence České republiky. Není tedy chybou sociální demokracie, že to s tímto zákonem tak dlouho trvalo. Ale to je nyní vedlejší.

Dámy a pánové, já jsem věřící člověk a jsem pro odluku církví od státu. Jsem pro vrácení majetku církvím, který jim patřil. Ale opravdu nemohu podpořit tento vládní návrh zákona, který nyní projednáváme ve třetím čtení.

Vážená vládo, vážené ministryně a ministři, děláte mi ten život opravdu těžký. Podepíši hned věty, které vy omíláte pořád dokola jako politickou mantru, ale které přes vaši strašnou snahu znechutit je celému národu mají stále svoji platnost. Takže také říkám: co bylo ukradeno, musí být vráceno. Samozřejmě také tvrdím: církev musí být nezávislá na státu. Jistě, o tom není sporu. Můj problém se současným zákonem je jediný: je to předpis bezbřehý a v dané době nerealistický.

Nejdříve několik poznámek k tomu, co mi vadí na diskusi o tomto zákonu ze strany jeho militantních odpůrců. Někteří odmítají jakékoli vyrovnání státu a církvi. Na to odpovídám: To by byla hloupost a nespravedlnost, jaká by se s námi táhla další desetiletí. Podobný názor je projevem nedospělé nenávisti ateistů k víře. Další mluví o tom, že církev si svoje ma-

jetky nakradly ve středověku, takže nyní nemají na nic právo, a vytahují inkvizici a já nevím, co ještě. Podle této logiky bychom měli vyhlásit válku Švédsku a silou našich gripenů a pandurů bychom si měli vymoci navrácení rudolfinských sbírek. Snad by se vešly do těch skvělých letadel, co nám je tak výhodně nakoupili naši – paní Parkanová, pan Nečas, Kalousek a další experti. (Smích z řad opozice.) Podle stejné logiky dávných krádeží by po nás Německo mohlo chtít miliardy za vypálené kláštery lemující spanilé jízdy husitských vojsk. A to nemluvím o znásilněných jeptiškách. (Ohlas v sále.)

Podobných argumentů zaznívá v této diskusi příliš mnoho a bohužel dostávají značný prostor v novinách, dokonce se objevují i zde v Parlamentu.

Dámy a pánové, v čem ale vidím podstatu sporu? Jde o dvě roviny. První je zde nedokončená pozemková reforma z roku 1947, která některé majetky církvím zákonným způsobem odebrala, avšak do komunistického převratu nebyla zůřadovaná. Tedy jsou zde značné majetky, které byly v pozemkových knihách ještě v minulé době zapsány jako majetek církví, nebo církevní, ale podle platné legislativy církevními majetky nikdy nebyly. Tyto pozemky a nemovitosti podle vládního zákona bude ale stát vracet. Pouze podotýkám, že v případě fyzických osob a restitučních zákonů z 90. let jsme takto vstřícní nebyli. Časová hranice byla jasná a daná. Po pravdě, já bych ty nemovitosti církvím přál. Naopak od mnoha lidí v této Sněmovně jsem přesvědčen, že například katolická církev užije těchto majetků a peněz k účelům celospolečensky prospěšným a především způsobem nepoměrně prospěšnějším, než jak naložil zde pan ministr Vondra se stovkami milionů v kauze ProMoPro nebo paní místopředsedkyně Parkanová při předraženém nákupu letadel, která povětšinou nelétají, a když létají, tak ne tam, kam potřebujeme.

Tedy první problém z mého pohledu je nerespektování pozemkové reformy z roku 1947. Druhá rovina je výpočet finanční náhrady. Řídí se jinými pravidly než výpočet použitý vůči fyzickým osobám v případě restitucí z 90. let. V tom spatřuji nerovnost, nespravedlnost a velkou chybu. A znovu říkám, z mé strany nejde o žádnou zášť k církvím, o nějakou závist. Jsem naprosto pevně přesvědčen, že nemůžeme postupovat jinak, než jsme postupovali v minulosti. Ale zde se to dnes děje.

Dámy a pánové, to jsou, myslím, dva racionální důvody, proč je vládní návrh nedobrý. Nejen nedobrý, horší je, že výsledkem jeho prosazení bude situace, kdy církvím vznikne reputační škoda, se kterou se budou muset potýkat po dlouhé roky. Proč se to stane?

Vládní koalice měla hledat kompromis s demokratickou opozicí. A říkám, že ten kompromis by se našel. Církvím bychom museli vracet dostatečné majetky a vyplatili bychom jim dostatečné náhrady za majetky.

Ale nikoli nadstandardní vůči těm, kteří se mohli jako oprávněné fyzické osoby hlásit o restituční nároky.

Například Josef Novák a církev by si měli být opravdu rovni a zákon by prošel drtivou většinou hlasů, což by přinejmenším zklidnilo řvouny a jejich výkřiky by rázem nebyly relevantní. Protože však taková dohoda není, i když mohla být, zrodil se ještě větší problém, než byl ten původní.

Mně není příjemné být v jedné linii s lidmi, kteří vytahují jako vážně myšlené argumenty upálené čarodějnice, neskýtá mi to pražádné potěšení, ale nemohu zvednout ruku pro zákon, který jde nad rámce, o nichž jsme v této zemi kdysi jasně a pokud možno jednoznačně se dohodli. Podobně bych nikdy nechtěl zdržovat vyrovnání státu s církvemi jak kvůli obcím, jak kvůli často citovaným rozhodnutím Ústavního soudu, která ctím, tak i kvůli prosté a jasné spravedlnosti. Je totiž spravedlivé a nutné vrátit církvím majetky a vyplatit jim náhradu za ty, které vrátit nelze, ale musíme, prostě musíme postupovat stejně, jako jsme postupovali v jiných, v principu obdobných případech. Pokud církev zvýhodníme, pak sice dostanou více peněz, ale také nálepku hamižníků a protekčních vyvolených, pro které platí lepší spravedlnost. Nehledě na fakt, že jsme v časech zlých a nevede se zemi příliš dobře, neboť dokud bude v křesle premiéra pan předseda Nečas, tak to asi ani lepší nebude, protože jeho hospodářská politika, dámy a pánové, je zoufalá. Nicméně krize je objektivní fakt a tento stát nemá prostředky navíc a nebude je mít ještě několik let.

Dámy a pánové, v této zemi je přibližně 65 tisíc duchodců, kteří jsou na tom tak špatně, že kvůli nezaplaceným službám nebo drobným půjčkám nebo kvůli tomu, že naletěli hamižným prodejcem tzv. šuntů, tak tito lidé čelí exekucím. Počet lidí v chudobě roste. Invalidům pan ministr Drábek odepírá pomoc, jeho škrtý ničí sociální síť. Propouštíme policisty, kvalita života se zhoršuje. A v této chvíli máme rozhodovat o tak masivním a zásadním transferu prostředků církvím? Navíc o transferu vypočítaném podle jiných pravidel, než jak jsme rozhodli v případě obyčejných občanů České republiky. To prostě, dámy a pánové, nejde.

Já myslím, že můžeme, pokud vláda, církev, opozice zasednou k jednomu stolu, připravit během krátké doby zákon nový a střizlivější. Nepochybuji o tom, že nalezneme řešení, které v této Sněmovně nezíská jen 101 hlasů, ale dejme tomu 160.

Dámy a pánové, děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Antonína Sedu, který je jako další přihlášený do rozpravy.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, stojíme před

jedním z nejdůležitějších hlasování, které v případě přijetí bude znamenat obrovské majetkové přesuny a změnu v nazírání široké veřejnosti na církev jako takovou.

Navrhují vrátit návrh zákona do druhého čtení, a proto mi dovoluji opětovně připomenout základní argumenty, proč je třeba přijetí návrhu zákona odmítnout, nebo alespoň zvážit, zda není v rozporu se slibem zákonodárce.

Z legislativně právního hlediska chci připomenout, že restituční legislativa vždy předpokládala pouze částečnou nápravu chyb a jejich částečné odškodnění. Naproti tomu předkládaný návrh zákona je vůči církvím více než velkorysý, protože předpokládá náhradu celého původního majetku včetně finanční prémie. A dále fyzické osoby – restituenti vždy museli svá práva včetně identifikace majetku prokázat a doložit. Církevní majetek a majetek náboženských společností se vydává v podstatě na základě politické dohody vládní koalice, a tím je v zákoně zapracována nerovnost v přístupu k fyzickým osobám. U restituce fyzických osob byl vždy základem pro stanovení velikosti nároků a případného odškodnění stav nemovitého majetku ke dni odnětí a jeho prokazatelný fyzický stav ke dni navrácení. A tento základ ocenění i stavu se v tomto případě ruší.

Závažným legislativním problémem je skutečnost, že v případě katolické církve bude faktickou správou fyzicky vráceného majetku vykonávat Vatikán, se kterým nemá Česká republika doposud uzavřenou mezistátní smlouvu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, poněkud jinak vypadá návrh zákona z pohledu historických argumentů. Vždyť církevní majetek neměl nikdy povahu čistě soukromého a ničím neomezeného vlastnictví, protože nakládání s tímto majetkem, jeho zatěžování, zcizení nebo způsob užití výnosu z majetku podléhalo vždy kontrole, a to buď tzv. patronátní, nebo po josefínských reformách přímým dohledem státní moci. Podobná právní úprava byla přejata i do právního řádu první republiky. Současný návrh nakládání s majetkem nijak neomezuje ani neupravuje, a dokonce navrácí církvím více práv, než měly před rozhodným obdobím.

Pro mě osobně je největším problémem skutečnost, že návrh zákona tiše relativizuje restituční období stanovené na období od 25. února 1948, protože předmětem vydání je i majetek, který podléhal pozemkové reformě z roku 1919 a její revizi z roku 1947. Proto se obávám, že návrh zákona může v některých případech zpochybnit zabavení majetku podle tzv. Benešových dekretů.

Vážení zákonodárci, návrh zákona velmi vágně specifikuje objem majetku, ze kterého je nárok vypočten. Je specifikován objem majetku zejména u zemědělské a lesní půdy v objemu, který církve vlastnily před pozemkovou reformou z roku 1919, resp. podle některých historických

pramenů tento objem i převyšuje. Z návrhu zákona není patrné, zda byla při výpočtu tohoto nároku zohledněna skutečnost, že církvím a řádům byl v minulosti rozhodnutím Parlamentu nebo vlády poměrně velký objem majetku vrácen. Taktéž při ocenění majetku byly použity ceny, které neodpovídají ani současné realitě a zejména neodpovídají ani cenám, které jsou u restituční legislativy použity u fyzických osob. Finanční náhrada je úročena podle míry inflace, takže konečná částka bude vyšší než udávaných 59 mld. korun. I v tomto je výrazná nerovnost oproti fyzickým osobám restituentů. Těm vypočtený nárok nebyl nijak úročen nebo chráněn proti znehodnocení inflací. Pokud bychom použili tržní ocenění nároků v reálných cenách, pak finanční rozdíl v neprospěch státu činí cca 54 mld. korun.

Tady chci opětovně připomenout slova, která v roce 1991 pronesl tehdejší kardinál František Tomášek v okamžiku, kdy byl přijat výčtový zákon, kterým se restituovaly majetky církvím a náboženským společnostem. Tehdy pan kardinál František Tomášek řekl: "To je poslední nárok, který církev vznáší."

Vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem mi dovoluji upozornit na možné dopady zákona na obce a některé další, ať již právnické, či fyzické osoby. Návrh zákona totiž neřeší problémy rozvoje obcí, kde je nakládání s pozemky a nemovitým majetkem blokováno § 29 zákona č. 229/1991 Sb. V návrhu zákona jsou velmi neurčitě stanoveny podmínky pro odmítnutí převodu pozemků zastavěných stavbami jiných vlastníků, ale především není řešen ani převod pozemků s takovými stavbami souvisejících nebo tvořících s nimi ucelený komplex. Podle návrhu zákona bude možné zpochybnit některé právní vztahy, které byly uzavřeny správci tohoto majetku v minulosti. To může zpochybnit i tzv. smlouvy o smlouvách budoucích směnných, kde Pozemkový fond České republiky v minulosti řešil problematiku pozemků určených k zastavění pro bytovou nebo veřejně prospěšnou výstavbu, a to přesto, že tyto smlouvy byly uzavírány vždy se souhlasem příslušné církevní autority.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je věcí každého z vás, zda přijme argumenty, které jsem připomenul, a zda podpoří, či nepodpoří návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Navrhované majetkové vyrovnání totiž nemá nic společného s vírou, ale pouze s přesunem majetku, který tímto zákonem není transparentně vymezen ani ohodnocen. Taktéž není řešena odluka církve od státu komplexně a vyváženě a zejména s ohledem na současnou ekonomickou realitu naší společnosti.

Z výše uvedeného nemohu podpořit návrh zákona, a proto navrhuji opakování druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu poslanci Antonínu Sedovi a požádám o vystoupení poslance Břetislava Petra. Prosím pana poslance Petra, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, hovoříme tady o tom, zda rozsah půdy nárokované, která má být vydána církvím, je určen správně. Je třeba říci, že o způsobu určení rozsahu církevní půdy toho mnoho nevíme. Víme pouze, že se sešla komise, která disponovala pouze údaji jedné strany, tedy církevních organizací a arcibiskupství, a dala dohromady nějaký seznam rozsahu půdy, která by měla být církvím vrácena. Půda byla oceněna částkou 134 mld. korun.

Ministerstvo kultury si nechalo zpracovat studii firmou Ernst & Young, která konstatovala dost závažné okolnosti, o kterých se tu nějak nehovoří, že si dovede představit jiný způsob stanovení a ocenění majetku, tedy klasický výčtový způsob, který byl použit i při vracení majetku fyzickým osobám. Tyto osoby byly povinny dokázat, že majetek vlastnily, a dokonce musely prokazovat i podmínky, za jakých jim byl odňat, což je v absolutním rozporu s tím, na základě čeho chceme půdu vracet církvím. Takže co se týká rozsahu majetku, nevíme, zda je jeho seznam správný, protože to nemáme jak ověřit. Uvedená firma odhadla, že výčet každé části půdy, která má být vrácena, by stál asi 300 mil. Je to hodně, ale je to nepatrný zlomek toho, co církvím chceme vrátit. V číselném vyjádření to je 0,2 %.

Není pravdou, že nezávislá firma Ernst & Young ověřovala seznamy církevního majetku, jak zde bylo několikrát prezentováno. Tato firma pouze prověřovala systém ocenění tohoto majetku a konstatovala, že způsob je možný, ale že je ho třeba prověřit, neboť se nemusí ukázat jako výhodný při skutečném vydávání majetku. Je tedy otázkou, proč se Ministerstvo kultury tak vehementně brání přesné identifikaci majetku. Je tu námitka, že tento přezkum by byl časově náročný a drahý. Odhad firmy, která prováděla toto hodnocení, je, že 300 mil. korun je ve srovnání s tím, co má být převedeno, pouhý pakatel a že na provedení identifikace pozemku by bylo třeba 200 pracovníků po dobu jednoho roku. Hovoří se o tom, že tyto pracovníky nemáme. Odborníci však tvrdí – lidí, kteří pracují v obdobné branži, je v České republice dostatek. Jednak máme 4,5 tis. lidí na katastrálních a zeměměřických úřadech, máme 1 800 lidí pozemkových úřadů a máme také 800 lidí bývalého Pozemkového fondu ČR, kteří jsou schopni tuto agendu zpracovat a do jisté míry, když jsme zrušili Pozemkový fond, nevíme, co by tito lidé mohli dělat.

Nenechme se zmást neochotou vlády prověřit seznam pozemků o vydání církvím, neboť čísla, kolik má být pozemků vráceno, a čísla, která vyplývají z toho, jaký byl stav půdy církve před první reformou při jejím

ukončením v roce 1938, ukazují jednoznačně, že vydáváme více pozemků, než tomu bylo na počátku reformy a při jejím ukončení v roce 1938. Chceme vydat 262 tis. hektarů. Z dostupných podkladů před zahájením reformy měla církev k dispozici pouze 235 tis. hektarů. Po provedení pozemkové reformy první, kdy bylo převedeno z církevního majetku 37 tis. hektarů na jiné subjekty, už to bylo jenom 198 tis. hektarů půdy. Čili chceme vydat církvi o 18 tis. hektarů více, než bylo před zahájením reformy, a o 55 tis. hektarů více, než bylo při ukončení první reformy v roce 1938.

Druhá pozemková reforma byla v podstatě zahájena nástupem vlády v květnu 1945, kdy na základě Benešových dekretů v roce 1945 a zákona o druhé pozemkové reformě, který začal platit v roce 1948, církev v uvedeném období už přihlásila pouze 180 tis. hektarů. Čili dochází zde, pokud budeme brát majetek v církvi na začátku druhé pozemkové reformy, k tomu, že chceme církvím vydat o 73 tis. hektarů více. A převedeme-li to na korunové vyjádření nějakým váženým poměrem, kolik stojí zemědělská a lesní půda, tak nám vychází, že chceme církvím vydat více o 62 mld. korun, než by jim skutečně patřilo. (Silný hluk v sále.)

Je otázkou, jak se mohlo dojít k číslu 262 tis. hektarů. Není to tiché překročení onoho magického data 25. února, kdy jsme do majetku církve zahrnuli i pozemky, které církvím přešly nebo si je přivlastnila z toho, co bylo znárodněno nebo odebráno Němcům, šlechtickým rodům a sudetským Němcům?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Přerušuje řeč se zvoncem v ruce.) Promiňte, já se omlouvám, pane poslanče, ale tady nějak strašně stoupla hladina hluku. Já bych chtěl požádat poslance, aby nechali těch řečí a nechali taky poslance opravdu mluvit.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Situace je taková, že možná do toho výčtu těch 262 tis. hektarů byly zařazeny i pozemky v řádu německých rytířů, bratří a sester Panny Marie Jeruzalémské a vyšebrodských cisterciáků, které byly odňaty na základě dekretů prezidenta Beneše. Mám dojem, že by nám vláda měla vysvětlit, jak je možné, že vydáváme církvi, nebo chceme vydat, tolik majetku, který církev v žádném období od roku 1918 u nás neměla.

Nemůžeme to zdůvodnit tím, že jsme něco nabyli nebo Česká republika něco anektovala, poněvadž k žádnému takovému úkonu nedošlo. Pokud by se ukázalo, že navýšení oproti největšímu majetku, který církev měla, o 70 tis. hektarů, prolomilo Benešovy dekrety, pak se jistě dá očekávat, že se

v nejbližší době ozvou potomci šlechty, kteří už dnes u národních, mezinárodních soudů nárokují více jak 100 tis. hektarů, a dá se očekávat, že se ozvou, a taky jiné skupiny lidí, a to už ne žádosti o nový zákon, ale budou to žádat na základě soudních procesů, kde budou dokazovat, že církev vzhledem k nim byla výrazným způsobem zvýhodněna.

Jen na okraj je třeba připomenout, že snaha Nečasovy vlády vrátit církvím vše, co představovalo vázaný majetek, bez souhlasu státu nemohl být zcizen, ale církev se ho všemi způsoby domáhá, je třeba taková noticka, že v době druhé pozemkové reformy, která se připravovala v roce 1947, při setkání kardinála Berana s prezidentem Benešem tento požadoval, aby majetek církví byl z druhé pozemkové reformy vyňat, poněvadž se jedná o státní majetek. Asi podle hesla účel vždy světlí prostředky. Nechci tady shazovat pana kardinála Berana, který při jednání s režimem, které byly po únoru 1948, prokázal neobyčejnou statečnost a odvahu.

Úspěch katolické církve vyjádřený majetkovým vyrovnáním s církvemi má být taky symbolizován i jiným způsobem. Například postavením mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Má se stát tento pomník symbolem triumfu katolické církve nad českým národem, jak tomu bylo i v minulosti? Mediální ovzduší podporující tento triumfalismus spojený s jednostranným pohledem na dějiny a současnost jistě povede k ještě většímu odporu řadových občanů proti návrhu na vrácení majetku církvím.

V našem státě prakticky existují dvě skupiny restituentů. Ti fyzičtí a ti světští. Majetek fyzických restituentů nebyl vázán účelovou vázaností, přesto někteří z nich museli bojovat a ještě bojují o uznání svých restitučních nároků. Je ještě deset procent těch, kteří doposud nebyli odčiněni. Budeme jim snad, pokud budou odčiněni, valorizovat stejně jako u církevního majetku to, co v peněžní formě dostanou? Na otázku není odpověď.

Závěrem bych chtěl říci, že návrh zákona díky seznamu, kterým je provázen, prolamuje hranici 25. února, a tím umožňuje zpětné přezkoumání nedokončených správních řízení k Benešovým dekretům a nerespektuje zákon č. 142/1947 Sb. Ohrožuje tak základní politický mezník domácí, ale zejména zahraniční politiky české diplomacie zejména ve vztahu na poválečné uspořádání Evropy. Zakládá právní nerovnost mezi fyzickými restituenty a těmi, kteří mají být odčiněni podle sněmovního tisku 580. Zákon nestanovuje restituční tečku a umožňuje jakékoliv další zpochybnění vlastnických vztahů dalšími žalobami. Návrh zásadním způsobem ignoruje fakt, že využití majetku u církví bylo historicky účelově vázáno na pastorační, výchovnou a sociální službu. To návrh zákon a vůbec neřeší, a tak není řečeno, že prostředky, které stát poskytne, budou zneužity v rozporu s jeho určením.

Zákon nejvíce zatěžuje ty generace, které s daným problémem nic nemají. Zákon přesahuje funkční období jakékoli vlády a je jasný důvod pro to, aby bylo vysláno celonárodní referendum pro jeho schválení nebo zamítnutí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci Břetislavu Petrovi za trpělivost s hlučící Sněmovnou a pan poslanec Koníček se nyní hlásí fakticky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, chtěl bych podle § 63 odst. 1 našeho jednacího řádu navrhnout odročení projednávání tohoto bodu do 4. září. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak budeme hlasovat návrh pana poslance Koníčka, já tedy zagonguji. Byl tady návrh vás odhlásit, tak vám rovnou sděluji, že vás všechny odhlašuji. A kdo chce hlasovat, tak vás žádám, abyste se znovu přihlásili, abyste slyšeli návrh pana poslance Koníčka, který navrhl podle příslušného paragrafu odročit jednání Sněmovny do 4. září. Takže to byl návrh, který zazněl. Můžeme ho hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro odročit tento návrh, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 223. (V sále výkřiky, potlesk.) Přihlášeno 148, pro hlasovalo 76, proti 71. To bylo přijato a dávám slovo panu ministru Miroslavu Kalouskovi. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobrý den, já velmi prosím o prominutí. Myslím si, že takový případ tady ještě nebyl. Nicméně byl jsem včas u svého hlasovacího zařízení a zlomila se mi hlasovací karta. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mohu říci, že jsem to viděl na vlastní oči, takže jsem tady přímo živý svědek toho, že opravdu karta byla zlomena ve chvíli, kdy ji ministr strkal do toho otvoru, takže se to tak opravdu stalo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jsem chtěl hlasovat, hlasoval bych včas, nebylo mi to umožněno. Takže prosím, aby mi bylo dovoleno zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chtěl bych vyzvat všechny poslance, že i když někdy hlasování jsou opravdu důležitá a jsou spojena i samozřejmě s emocemi, aby si přece jenom počínali s rozvahou. Neničili tedy karty, i když jim třeba o ten bod jde sebevíc.

Takže poprosím, aby byla vydána nová karta panu ministrovi. Kdyby mi nahlásil. Já jsem to pochopil tak, že to byla vlastně – pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 9. Já jsem to chápal, že to byla námitka, protože se mu díky únavě materiálu nepodařilo hlasovat. Takže já bych v tom případě navrhl Sněmovně, abychom hlasovali.

Ano, dokonce i celé hlasovací zařízení je nyní nefunkční. Přesto doufám, že ostatním poslancům se tím nezabrání v hlasování. Takže my budeme snad moci hlasovat o námitce, která byla podána.

Zeptám pana ministra, jestli si tedy myslí, že může hlasovat. Může. Dobře. Hlasování může proběhnout.

Takže budeme hlasovat o námitce, kterou dal pan ministr Kalousek.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 224. Přihlášeno 159, pro hlasovalo 114, proti 8. Takže námitka byla přijata a my budeme opakovat hlasování.

Jen abych vám to připomněl, tak se jedná o hlasování o návrhu pana poslance Koníčka, který navrhl, abychom jednání o tomto bodu – majetkové vyrovnání s církvemi – odročili do 4. září. To je tedy ten návrh, o kterém nyní hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, odročit toto projednávání do 4. září, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 225. Přihlášeno je 159, pro odročení hlasovalo 80, proti 78. (Potlesk zleva.) Takže i v tomto případě bylo odročení přijato.

Prosím, paní poslankyně Kohoutová se hlásí o slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane předsedající, hlasovala jsem proti, na sjetině mám ano. Ráda bych zpochybnila toto hlasování. (Nesouhlasné hlasy zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady zaznělo zpochybnění hlasování, takže budeme hlasovat o námitce paní poslankyně Kohoutové, jak jsem ji tady slyšel.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku paní poslankyně, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 226. Přihlášeno 162, pro hlasovalo 91, proti 39. Takže námitka byla přijata.

Prosím pana poslance Kováčíka.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji. Jenom čistě aby se tedy vědělo, jak stenozáznam funguje. Paní kolegyně Kohoutová byla podruhé pro. V tom prvním hlasování byla také pro, takže je otázka, jestli jde skutečně jenom o dvakrát za sebou následující stejný omyl, nebo jestli jde jenom o jistou taktiku, co kdyby náhodou. Vysvětlení ponechám na každém, kdo to slyší a vidí. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme tedy hlasovat znovu o návrhu pana poslance Koníčka, který navrhoval odročit projednávání tohoto bodu do 4. září.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 227. Přihlášeno je 162, pro hlasovalo 80, proti 81. Takže v tomto případě hlasování o návrhu na odročení přijato nebylo.

Budeme tedy, pokud neproběhne ještě nějaká kontrola, ale zřejmě ne, tak můžeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Máme tady přihlášené do rozpravy. Mám tady faktickou pana poslance Paroubka. Ne, to není faktická. V tom případě paní poslankyně Hana Orgoníková je další řádně přihlášená do rozpravy k církevním restitucím. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Ještě počkejte, paní poslankyně, mám tady některé věci, které dlužím. Mám tady omluvu pana poslance Koskuby, který se omlouvá z jednání Sněmovny od 14. hodiny. Mám tady omluvu pana poslance Jiřího Šlégra, který se omlouvá z jednání také ve středu od 14. hodiny. Mám tady omluvu paní poslankyně Ivany Weberové, která se omlouvá z jednání Sněmovny dnes od 14.30 hodin. Ještě tady mám omluvu pana poslance Josefa Novotného ze sociální demokracie, který se omlouvá z jednání Sněmovny od 12.30 hodin. Takže teď je to snad vše.

Prosím, paní poslankyně, teď už můžete mluvit. (V sále je hluk.)

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážený kolegové, vážené kolegyně, já bych vás ráda seznámila s peticí, která přišla na petiční výbor. Je to petice dle zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, vycházejícím z článku 18 Listiny základních práv a svobod, a je to petice proti přijetí vládního návrhu zákona o vyrovnání státu s církvemi. (Poslankyně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je tu nedostatečný klid, paní poslankyně. Zřejmě to jste myslela. Takže já bych ještě poprosil. (Předsedající zvoní.)

Poslankyně Hana Orgoníková: "Předmětem majetkového převodu," tak zní již zní petice, "není žádný konkrétní seznam objektů či pozemků, a proto není jasné, co všechno vláda církvím hodlá darovat. Hrozí také narušení územní celistvosti České republiky. Je nepřijatelné, aby vláda, která bude mít trvání pouhé čtyři roky" – už tak dlouho ne, ale to v petici není – "a vznikla na základě velmi zvláštního mandátu z posledních, spíše marketingově pojatých voleb, rozhodovala o budoucím uspořádání poměrů ve společnosti, které potvrzuje minimálně desítky let. Přitom je zde riziko, že zde pod rouškou údajné nápravy křivd vzniklých za vlády komunistů dojde nenápadně k neodůvodněné majetkové restauraci až ke stavu, jaký zde panoval v 17. století, a současně k prolomení restituční hranice k datu 25. 2. 1948. Souhlasíme proto s nedávnými veřejnými vystoupeními spisovatelky Lenky Procházkové proti těmto vysoce naddimenzovaným restitucím a obáváme se, že činnost vlády v této oblasti může velmi snadno překročit hranice trestné činnosti či ústavnosti. Ještě více se však obáváme, že tento pravděpodobný tunel způsobí další těžké zadlužení naší země a našich potomků. Toto riziko by podle našeho názoru nemělo nechat nikoho lhostejným. Návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi obsahuje novelizaci zákona o dani z příjmů, která církvě osvobodí od nutnosti platit daň v případě, že státem navrácený majetek prodají."

Tolik petice, která má prozatím zhruba tři tisíce podpisů, a k ní jsem ještě dostala přehled far, které jsou k prodeji. Například biskupství českobudějovické – já vás s tím seznámím. Fary na prodej: Albrechtice nad Vltavou – fara č. popisné 74, 950 tis. korun, Blansko – fara č. popisné 33, 2 mil. 152 tis. korun, Budětice – fara č. popisné 1, 1 mil. 550 tis. korun, Budislavice – fara č. popisné 6, 1 mil. 200 tis. korun, Dušejov – fara č. popisné 32, 1 mil. 700 tisíc korun, Hodušín – fara č. popisné 6, 1 mil. 400 tis. korun, Hoštice u Volyně – fara č. popisné 27, 950 tis. korun, Janov – fara č. popisné 2, 1 mil. 450 tis. korun, Mladošovice – fara č. popisné 1, 3 mil. korun, Nalžovské Hory – fara č. popisné 70, 950 tis. korun, Nedvědice – fara č. popisné 40, 1 mil. 500 tis. korun, Předslavice – fara č. popisné 1, 1 mil. 650 tis. korun, Rataje – č. popisné 1, 1 mil. 150 tis. korun, Trhové Sviny – zde se jedná o farní areál Husova 166, 5 mil. 950 tis. korun. Suma sumárum je to 25 mil. 550 tis. korun.

Takže církev, teď mluvím o církvi katolické, prodává majetek, nově chce získat a zase ho, jak předpokládám, prodat. Zákon, tak jak je navržen, je pro mne nepřijatelný, tedy nehlasovatelný. Připojuji se ke

kolegům a rovněž navrhuji vrátit zákon do druhého čtení k opětovnému projednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo vystoupení paní poslankyně Orgoníkové. Nyní se o slovo hlásí pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, byli jsme před chvílí svědky, kdy, může to tak být a nemusí, ale nabyli jsme silného dojmu, že se tady používají metody politického boje, které nejprve musíme vyhodnotit, než je řádně okomentujeme, a proto bych v této chvíli rád požádal o přestávku na poradu klubu KSČM do 14 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Myslím si, že není důvod nevyhovět. V této chvíli vyhovím žádosti předsedy klubu KSČM a vyhlásím pauzu až do 15 hodin, tak jak jsme se původně dohodli.

Takže patnáctá hodina. Ale v tom případě bych chtěl navrhnout, aby organizační výbor začal ve 13.30 hodin. Prosím vás, za deset minut se seje organizační výbor a jednání necháme, jak jsme původně říkali. V 15 hodin začne odpolední jednání Sněmovny. Takže tolik.

(Jednání přerušeno v 13.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.01 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré odpoledne, vážené kolegyně a vážení kolegové. Budeme pokračovat v našem dnešním jednání.

Nejprve vás ale ještě seznámím s omluvami, které mi byly doručeny. Dnes se omlouvá od 12.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Jan Čechlovský, dále pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil dnes od 16 do 18 hodin, neb je na akci Právnické fakulty Karlovy univerzity, dále pan poslanec Jan Florián se omlouvá dnes od 14.30 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Jaroslav Krupka se omlouvá z dnešního odpoledního jednání. Tolik omluvy.

Prvním bodem, kterému se budeme věnovat, je bod 116.

116.

**Návrh zákona, kterým se mění volební zákony
a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 619/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 619/4. Vítám mezi námi pana senátora Miroslava Nenutíla a prosím, aby se nejprve za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážení přítomní, dovolu mi, abych připomněl, že Senátem vrácený návrh představuje dílčí technickou novelu, kterou se reaguje jednak na plánované zahájení provozu základních registrů a jednak na změnu v počtu obyvatel ve volebních obvodech do Senátu, v nichž počet obyvatel překročil odchylku povolenou v zákoně o volbách do Parlamentu. Je nutné, aby předložená novela nabyla účinnosti před vyhlášením voleb do Senátu, které se uskuteční již ve druhém pololetí letošního roku.

Senát vrátil návrh zákona Poslanecké sněmovně v důsledku schválení pozměňovacího návrhu, jehož podstatou je snížení počtu procent preferenčních hlasů pro přednostní získání mandátu ve volbách do zastupitelstev krajů z 10 na 5 %, čímž se právní úprava v tomto ohledu sjednocuje s právní úpravou voleb do Poslanecké sněmovny. Ministerstvo vnitra má v zásadě neutrální postoj k tomu, jaký z uvedených počtů procent preferenčních hlasů má být nutný pro přednostní získání mandátu ve volbách do zastupitelstev krajů. Upozorňuji však na to, že nyní projednávaný vládní návrh zákona je zákonem volebním, který musí být schválen oběma komorami Parlamentu ve shodném znění. Pokud by návrh nebyl schválen, může se zpochybnit regularita voleb do Senátu, které se letos uskuteční.

Dovoluji si proto požádat Poslaneckou sněmovnu, aby schválila vládní návrh zákona ve znění, ve kterém jí byl vrácen Senátem. Změna navržená Senátem ostatně odpovídá změně, která je navržena ve sněmovním tisku 599, který je v Poslanecké sněmovně předložen do prvního čtení a jehož navrhovatelé jsou poslanci koalice i opozice. Děkuji vám za vstřícnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi, zeptám se, zda se chce k návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka. Nemá to v úmyslu, proto otvírá rozpravu a jako první dostává možnost vystoupit pan senátor Miroslav Nenutíl. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Nenutíl: Vážení paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, odůvodnění pozměňovacího návrhu jste doufám slyšeli z úst pana ministra, já mu za to podrobné odůvodnění děkuji a zároveň mu děkuji i za podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Touto předloženou jednoduchou novelou k volebnímu zákonu Senát využil možnosti diskutovat ve vašich orgánech už na podzim minulého roku, kdy skupina poslanců zpracovala návrh změny volebních zákonů v podstatě se stejným účinkem. Tehdy však bylo další projednávání, pokud se nemýlím, odloženo s konstatováním, že by se legislativní proces nemusel dokončit do termínu vyhlášení voleb. To nejspíš z toho důvodu, protože tenkrát nikdo nepředpokládal, že se budou muset přijmout nějaké technické změny, taktéž nikdo nemohl předpokládat, že se změní počet voličů v jednotlivých senátních obvodech. Mám teď na mysli tu známou 15% toleranci. Když se pak na základě informací Českého statistického úřadu zjistilo, že je nutno senátní obvody změnit, tím pádem otevřít volební zákony, Senát tedy využil možnosti a připravenou změnu formou pozměňovacích návrhů uplatnil.

Nebudu, paní poslankyně a páni poslanci, zastírat, že jsem od května čelil řadě dotazů, když se někteří zákonodárci obávali, že by mohly být zpochybněny samotné podzimní volby. Není tomu tak. Nechci vás však ubírat o čas vysvětlováním, ale jsem připraven na případné dotazy odpovědět. Na druhou stranu rád konstatuji, že podstatně víc než obávajících se zákonodárců bylo těch, kteří návrh Senátu ocenili. Věřím, že i vy, paní poslankyně, páni poslanci, tuto formu spolupráce obou komor našeho Parlamentu vítáte a pozměňovací návrhy také podpoříte. Nejen tak sjednotíte hranici pro preferenční hlasy, ale umožníte také voličům výrazněji vyjádřit svou vůli. Zatím vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Pan kolega Stanjura je dalším, kdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. My často vedeme debatu nad tím, co je a co není přílepek k zákonu, a velmi často se předháníme, kdo víc bojuje proti přílepkům a kdo méně. Takže dovolu, abych konstatoval – a pan senátor tady jasně potvrdil: Senát nám přilepil k senátním volbám krajské volby. Protože to jsou volby. To bychom ale měli jeden zákon o volbách – prezidentských, senátních, sněmovních, krajských, obecních. Není to prostě pravda. Pro své malé politické cíle byli ochotni riskovat možné zpochybnění senátních voleb. Takže jakou máme možnost? Máme možnost trvat na svém, to znamená, obě komory se neshodly na volebním zákonu a platí stávající stav. A protože došlo minimálně ve čtyřech senát-

ních okrcích k té avizované změně počtu obyvatel, tak reálně hrozí, že neúspěšný kandidát, případně někdo jiný, by mohl, v případě, že tento zákon nepřijmeme, zpochybnit výsledky voleb se všemi dodatky toho, že není jasné, komu patří mandát, komu nepatří, zda je horní komora plně obsazena, nebo není, a tak dále. Myslím si, že o tom měli senátoři dneska mluvit a říct: protože jsme si chtěli sehrát nějakou hru 10 a 5 %, jsme ochotni riskovat i to, že naši kolegové, nebo budoucí kolegové, mohou čelit z tohoto důvodu soudním sporům. Já myslím, že je třeba, aby to tady zaznělo.

My nepůjdeme cestou, že budeme riskovat zpochybnění výsledků voleb v těch čtyřech senátních okrcích. Nepůjdeme tou cestou. Ale ať mi přistě nikdo neříká, ten, který pro tento zákon v Senátu hlasoval, že on bojuje proti přílepkům, protože nic jiného to není. Se stejnou argumentací bych mohl říkat: Vždyť je otevřený zákon, tak tam změním jiný zákon. Zákon jako zákon. (Potlesk napravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Pan kolega Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Chtěl bych pouze deklarovat za situace, kdy tento návrh zákona bude schválen ve znění senátním, za skupinu předkladatelů, kteří předkládají totožný návrh, že tento návrh stáhnu. Pokud samozřejmě některý z kolegů nebude proti. Ale nepředpokládám, že za situace, kdy by tento návrh zákona byl schválen, že by k této situaci – nestažení dalšího sněmovního tisku – nedošlo. Takže jednoznačně ano.

Ještě k vystoupení pana kolegy Stanjury. Mám samozřejmě poněkud odlišný názor, nicméně on je předseda koaliční strany, takže jej zde nechci veřejně prezentovat. Jenom snad jeden podotek. Pokud vím, tak proti tomuto senátnímu návrhu neprotestoval žádný z členů senátorského klubu ODS, a dokonce jej asi sedm senátorů podpořilo. To znamená, není to asi tak úplně jednosměrná záležitost, která by byla takto jednoduše odsouditelná. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě další přihláška do rozpravy k tomuto bodu? Ještě pan senátor Nenutil. Prosím.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji podruhé za slovo, paní předsedkyně. K vystoupení pana poslance Stanjury. Co je přílepek a co není přílepek, co je pravý přílepek, co je nějaký vedlejší přílepek, o tom by se dalo diskutovat.

Tady Senát vlastně vyhověl přání obou komor. To, že využil možnosti,

kdy se – ano – otevřely volební zákony a těch pět procent tam navrhl, v tom nevidím přílepek. Kdybychom k volebním zákonům přilepili třeba to, co jsme naposledy projednávali o rybníkářství, pak bych to skutečně jako přílepek bral. Ale jestliže k volebním zákonům přidávám záležitost preferenčních hlasů, byť jiných voleb, nicméně všechny čtyři... (Hlasitý smích.)

Děkuji za pozornost. (Dotčen odchází.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se tedy v rámci rozpravy, zda se ještě někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Zeptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel? Pan zpravodaj? Není zájem vystoupit.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Upozorňuji, že se jedná o zákon volební a nepřijetím tohoto usnesení by byl ukončen legislativní proces. Platilo by tedy, že zákon nebyl přijat.

Nyní návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 619/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 619/4."

Pan poslanec Jan Kubata se hlásí? Nehlásí.

O tomto návrhu usnesení rozhodneme nyní v hlasování.

Hlasování bude mít číslo 228. Toto hlasování zahajují a táži se, kdo je pro přijetí usnesení, s nímž jste byli právě seznámeni. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 228. Přítomno 152, pro 107, proti 5. Konstatuji, že s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem byl vysloven souhlas.

Tím jsme skončili projednávání tohoto bodu. Zákon byl přijat. Končím projednávání bodu 116, sněmovního tisku 619/3.

Pan kolega Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi požádat o krátkou přestávku v délce 15 minut na jednání klubu sociální demokracie.

Dovoluji si požádat kolegy, aby se shromáždili ve Státních aktech, kde by proběhl klub. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 15 hodin 30 minut.

(Jednání přerušeno v 15.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, uplynul čas pro přestávku poslaneckého klubu ČSSD, budeme tedy pokračovat v našem jednání.

Nejprve opět dvě omluvy. Z dnešního jednání se od 16 hodin z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Paroubek a dále dnes odpoledne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Holík.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu. Zahajuji projednávání bodu číslo

18.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 604/ - druhé čtení**

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně odůvodnil tento z našeho pohledu mimořádně důležitý návrh zákona, který novelizuje existující účinný insolvenční zákon a řeší velmi palčivý problém, a to otázku zneužívání insolvence k boji mezi jednotlivými obchodními společnostmi.

Možná jste sami zaznamenali ve vaší poslanecké praxi, že nový insolvenční zákon přinesl mnoho pozitivního z hlediska rychlosti insolvenčního řízení, ochrany zájmů účastníků řízení, a to jak věřitelů, tak dlužníků, ale přinesl také jeden negativní jev, který jsme vyhodnotili a na který právě touto novelou reagujeme, a to je relativně jednoduché spuštění insolvence, resp. zveřejnění informace o tom, že na určitou firmu nebo obecně určitý subjekt byl podán návrh na zahájení insolvence. Toto je na

jedné straně jaksi znakem rychlosti daného zákona, na druhé straně však bývá toto zneužíváno právě k nekalému boji mezi obchodními firmami, kdy na sebe dávají firmy návrhy na zahájení insolvenčního řízení, aniž by byly dány zákonné podmínky. Protože informace o zahájení insolvence se zveřejní a teprve následně, v následujících dnech, jsou zkoumány hmotněprávní podmínky pro to, aby insolvence započala. Proto tato změna, která se má zabývat zcela zjevně bezdůvodnými návrhy na zahájení insolvence a právě tyto zcela zjevně bezdůvodné návrhy řeší, včetně toho, jak má být placena škoda účastníkovi, na kterého byl tento zcela zjevně bezdůvodný návrh podán, a včetně také možnosti pokuty, resp. sankce subjektu, který se takového nekorektního a podle nového návrhu také nezákonného chování dopouští.

Nechci o tom dále hovořit, podrobně to bylo popsáno v prvním čtení. Chci pouze konstatovat, že návrh byl projednán ústavněprávním výborem, bylo přijato usnesení, které přináší pouze technické změny, zpřesnění a zlepšení daného textu, nikoliv změny, které by se obsahem odchylovaly od vládního návrhu. Já vás prosím o projednání tohoto návrhu a jeho propuštění do dalšího čtení, protože, jak už jsem naznačil, je to reakce na praktické problémy, které aplikace nového zákona vykazuje, a je třeba je touto novelou odstranit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 604/1. Zpravodajem ústavněprávního výboru je pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím vás o slovo, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vzhledem k tomu, že pan ministr ve svém slově se vypořádal i s usnesením ústavněprávního výboru, já na ně mohu pouze odkázat, s tím, že změna, se kterou přichází ústavněprávní výbor, je skutečně technického charakteru. Sleduje otázky nepoctivosti záměru při podání takovýchto návrhů a zpřesnění zákonného textu tak, aby soud mohl posuzovat i otázku právě té zjevnosti nepoctivosti záměru při podání návrhu na insolvenční řízení. Jedná se o čtyři krátké body usnesení, které máte na lavici, tudíž já na ně ve stručnosti odkazuji.

Tolik asi moje referentská zpráva k tomu čtení, které proběhlo v rámci ústavněprávního výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevíráám obecnou

rozpravu. Mám do ní zatím dvě přihlášky. První dostává slovo pan poslanec Josef Novotný z Věcí veřejných. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré odpoledne. Paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, já souhlasím s panem ministrem, že insolvenční zákon je zneužíván. V tom se shodujeme, ale já se zaměřím na tu skupinu, kterou bych zjednodušeně nazval insolvenční mafii, která tento zákon také zneužívá, léta ho cizeluje a v těch detailech, ve kterých právě tento zákon tuto skupinu dělá nepostižitelnou, je prakticky nemožnost obrany těch, kteří jsou tímto soukolím strženi, nemožnost se bránit.

Znám ještě ze své senátní praxe desítky případů lidí postižených konkurzy. U každého krajského soudu je taková skupina lidí. Já jsem tu brněnskou dával dohromady. Byly to desítky případů u jednoho soudu, kde se dalo doložit, kdy zmizely továrny, hotely, zemědělská družstva. Známy je případ Golf Ještěd, kde kvůli 90 tis. rodina Věbrova přišla o 19 mil. korun. Teď se konečně dosoudila po letech práva, nicméně to hřiště a další pozemky nedostane a nikdo za to nebude postižen.

Proto s nástupem do Sněmovny Věci veřejné pořádaly seminář. Semináře se účastnili zástupci Bruselu, Nejvyššího státního zastupitelství, Ministerstva spravedlnosti. Byly tam i ty oběti. Já vám shrnu některé závěry.

Závěr jeden. Insolvenční zákon je skutečně systematicky zneužíván k tomu, že je to další stupeň možnosti privatizace. Vedle známých privatizačních podvodů, tunelování bank je toto další sofistikovaná forma, jak si pomoci k majetku. Je tam prokazatelné propojení tady těch skupin soudců, vede to až k Nejvyššímu soudu, jsou tam vazby na státní zastupitelství, policii. Vzhledem ke složitosti toho problému, zákonu, krytí navzájem a cizelováním detailů v zákoně je to prakticky nepostižitelné a úpadci nemají zastání a preferuje se rychlost před spravedlností.

Vystopovali jsme tam rodinné vazby, kdy jasné pochybení soudkyně u brněnského soudu pokryje její manžel na Nejvyšším soudu v jiném rozsudku, a potom, když by mohlo dojít k postihu této soudkyně, tak vlastně už je tady precedentní rozhodnutí, kde tento případ je vyřešen.

Já se děším toho – a prosím vás, děsit byste se měli všichni, kteří podnikáte nebo s podnikáním přicházíte do styku, kdy za dvě hodiny "visíte", aniž to kdokoliv čelí, aniž se najdou – a v tom souhlasím s panem ministrem – nějaké skutečné důvody, proč tam jste, poškodí to vaše klienty, okamžitě ztratíte zakázky, a pak se zjistí, že to bylo všechno vymyšleno, nicméně nikdo za to není postižen, ale už se vezete, sypete a například váš společník, který má zájem na vaší firmě, nebo tyto klany se dostanou k vašemu majetku.

To, že se tam alibisticky přesouvá teď například v té novele jmenování

správce na předsedu soudu, to považuji za alibismus a za nedostatečné a upravujeme to v pozměňovacím návrhu.

To, že soudci mají de facto imunitu – když je nějaký průsvih, tak na ně ministr nebo někdo jiný podá kárnou žalobu a oni se navzájem pokryjí a pak už za to nemůžou být stíhaní, tak to třeba dopadlo u Krajského soudu v Brně za předražený justiční palác, to mi taky vadí. Tak jak s naší imunitou nakládáme my, tak soudci také s ní nenakládají, ti se naopak drží své imunity, své beztrestnosti a cizelují zákony tak, aby postižitelní nebyli.

Vadí mně, že už stát nemá loajální úředníky, kteří by zpracovávali v zájmu občanů předpisy a zákony, a vytváří jakési skupiny – třeba insolvenční zákon dělá skupina S22 a já se obávám, že tato skupina zastupuje zájmy všech lidí, že zastupuje spíš lobbistický zájem různých skupin, ze kterých je složena.

Tak jak jsme tady bez toho, že by kdokoli z nás četl občanský zákoník, který připravila plzeňská skupina, který je pro občana, až začne platit, něco jako pohled do vesmíru, něco neuvěřitelného, co nikdy nepochopí, tak bych přirovnal insolvenční zákon k raketě, která když vás naloží a začne vás někam hrnout, tak prakticky nemáte šanci cokoli dělat a jste vůbec rádi, že z té rakety vyváznete živí, s podlomeným zdravím, bez peněz, bez možnosti domoci se svého majetku. Já jsem takové firmy v Bystřici jako starosta zažil dvě – Kras, už jsem vám tady tu fotku ukazoval, obrovská fabrika byla prodána podivným způsobem za necelých 7 mil. korun, a ta druhá firma, která se dostala do tohoto soukolí, tak ta rychlost byla taková, že od rozhodnutí soudce oni nedojeli z Brna do Bystřice a už tam seděl správce a už si vzali osobní věci ze stolu a firma byla pryč. Já na to léta upozorňuji marně ministra Pospíšila a obávám se, že snahy těchto skupin jdou mimo něj, není schopen je ovlivnit, není schopen je zabrzdit.

Co z toho? Insolvenční zákon v té podobě, v jaké je – a ten původní návrh, který je tu předkládán Ministerstvem financí i po tom vylepšení pořádek neřeší tu podstatu –, už brzdí v podstatě růst HDP v České republice. Firma CCB vytvořila pohled, analýzu za posledních deset let insolvenčních problémů, konkurzů a insolvenčních případů. Mezi roky 2007 až 2009, tedy za tři roky, vzrostl počet insolvenčních případů pouze o desítky procent. Za první kvartál letošního roku je nárůst 80 % – plus 80 %! Měsíčně krachuje zhruba 500 firem. Firmy jsou z tohoto pohledu velice znechuceny prostředím v České republice a některé zvažují odchod z České republiky jak ze strachu z tohoto systému, tak zejména z daňových důvodů, a odcházejí do daňových rájů. A to je chyba.

Já se obávám, že ta situace je ještě horší, než byla za komunistů. Ti kradli uživatelské právo, ale teď se krade vlastnické právo, a to absolutně, bez šance se domoci majetku zpět, bez šance ho získat zpět, a když už se ti zubožení lidé dostanou k tomu, že po mnoha letech strádání se dosoudí to-

ho, že došlo k nějakým omylům, tak nejen že za to není nikdo potrestán, ale odnesou to všichni, odnese to stát. A to je chyba.

Na tuto situaci upozorňuje naši vládu Bezpečnostní informační služba, ÚOOZ, zahraniční služby varují investory. Nejen to. Známý případ Rybenor, který asi všichni znáte z televize, ale třeba teď čerstvý případ Hudsoncar – holandsí investoři. Čekám na rozsudek, který jakmile dostanu od investorů, budu interpelovat ministra, aby vůči soudkyni, která tuto věc zavinila – a je tam jasné provinění – vyvodil nějaké závěry. A uvidíte, že se zase nic nestane. Čili skutečně podnikatelské prostředí je tímto velice znepokojeno.

My jsme se pokusili opravit ty největší chyby, a protože jsme to nedělali my, ale dělalo to mnoho právníků a lidí postižených těmito věcmi, dělali jsme na tom rok, tak to prosím vás berte v potaz, že to není nějaký výkřik lobbistické skupiny, která by se přes nás sem pasírovala a snažila se upravit zákon. Je to skutečně poctivá snaha zastupovat ty lidi, kteří byli konkurzem postiženi, kteří se nemohou jinak bránit. My chceme upozornit na problémy, které tady jsou.

Pokud si přečtete důvodovou zprávu, kterou jsme napsali k našemu pozměňovacímu návrhu, tam je to všechno podrobně popsáno a těch zhruba 71 bodů je tam zdůvodněno. Pokud to ale nepřečtete a budete hlasovat nějakým systémem koaličního stroje nebo něčeho podobného, tak vám dám pár rad od těch právníků. Jestli podnikáte, tak si denně kontrolujte insolvenční rejstřík, jestli tam nevisíte. Zabírejte si preventivně svoje firmy, zatěžte je uživatelskými právy, nezveřejňujte, tajte své výsledky, snažte se majetek nějakým způsobem nezveřejňovat, snažte se rozdrobit své firmy a uvažujte o daňových rájích.

Prosím o naprosto vážné zamyšlení nad tím, co vám tady předkládáme. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále je přihlášen do rozpravy pan poslanec Michal Babák, po něm pan kolega Radek John. Jenom připomínám, ještě jsme v obecné rozpravě, pane kolego.

Poslanec Michal Babák: Ano. Vážené poslankyně a poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi krátké vyjádření k vládnímu návrhu zákona, jehož úkolem bylo doplnění legislativní mezery, k legislativě, která se měla stát významným protikorupčním nástrojem, tedy k insolvenčnímu zákonu.

O tom, že je nutné, aby byl součástí našeho práva, není nejmenších pochyb. Musím s povzdechem konstatovat, že pokud by vznikl už začátkem 90. let, nemuselo dojít k řadě konkurzních krádeží doslova za bílého dne. Nemuselo dojít k řadě konkurzních krádeží. A já si osobně myslím, že existuje i mnoho případů nejen krádeží majetku, ale i krádeží na zdraví, ale i

životy mnoha lidí. Mohu zmínit např. příklady pánů Excela, pana Hlaváče z Blanska, již zmiňovaného pana Vébra.

Vzhledem k tomu, že některé úpravy v tomto zákoně přicházejí až nyní a navíc do prostředí propleteného sítí konkurzní mafie, čelíme hrozbě, že efekt této dlouho očekávané normy bude opačný, než by měl být. Obávám se, že návrh zákona nepřináší do insolvenčního práva takovou požadovanou změnu, která by zpřetrhala vazby skupin dlouhodobě parazitujících na stávajícím insolvenčním systému a které se díky velmi úzkým vazbám na policisty, státní zástupce, soudce a politiky často cítí nepostižitelní a beztrestní. Pokud nedojde k podstatné změně v zákonné úpravě insolvenčního práva, hrozí, že časem dojde k úplné rezignaci na dodržování zákonnosti a státní orgány budou pouhým tupým nástrojem k prosazení zájmů mocenských skupin. Na tento fakt ostatně již dlouhou dobu upozorňuje i Bezpečnostní informační služba.

Považujeme za velkou chybu, že vládní návrh zákona nepočítá s možností dobrat se nápravy případných chyb insolvenčního řízení pomocí civilního soudu. Poškození mají škody nově vymáhat na státu a to v praxi znamená, že v konečném důsledku padne náprava chyby nikoli na toho, kdo tuto škodu způsobil, ale na stát, a tedy v konečném dopadu na daňového poplatníka.

Dalším významným nedostatkem je nadřazenost rychlosti insolvenčního řízení nad spravedlivostí. Budeme-li upřednostňovat rychlost před spravedlivým procesem, stěží vybudujeme skutečný právní stát.

Problém vidíme také v novém pojmu hrozící úpadek, který by měl tento zákon zavést. Navrhovaný pojem je právně i ekonomicky zcela neuchopitelný a obávám se, že pouze poskytuje základ pro šikanu dlužníků.

Rozhodně nesdílíme předpoklad, že vládní návrh zákona odstraní mafiánské konkurzní vazby tím, že předsedové insolvenčních soudů budou mít pravomoc jmenovat insolvenčního správce. Ve skutečnosti to otevírá další prostor pro lepší zamaskování právě problematických insolvenčních správců.

Věci veřejné proto navrhnou k insolvenčnímu zákonu následující změny pomocí pozměňovacího návrhu.

1. Pokud bude dlužníkem v insolvenci pachatel trestné činnosti a jeho majetek je zajištěn v trestním řízení, požadujeme, aby z tohoto majetku byla přednostně vyřízena náhrada škody oběti spáchaného trestného činu.

2. Požadujeme příslušnost soudu v insolvenčním řízení přesunout na okresní soudy. Pro prvoinstanční soud jsou věřitelé i dlužníci jednak čitelnější a méně anonymní a zároveň se sníží náklady na soudní jednání. Vzhledem k tomu, že insolvenční zákon řeší nejen bankroty firem, ale i fyzických osob, je lepší, aby soudce byl co nejbližší k bydlišti dlužníka.

3. Navrhujeme, aby oproti nově zavedenému pojmu předpokládaný

úpadek to byl soud, kdo konstatuje, že firma nebo fyzická osoba v úpadku je stoprocentně a nenávratně. Pojem předpokládaný úpadek by se totiž dal vykládat i tak, že například všichni ti, kteří mají hypotéku, jsou vlivem okolností v předpokládaném úpadku – stačí, aby nezaplatili pouze jednu splátku.

4. Dále podporujeme propojení insolvenčního řádu s trestním řízením. Státní zástupci by měli posílenou pozici dohledu a stali by se plnohodnotným účastníkem insolvenčního procesu. Zároveň by hájili i veřejný zájem a mohli by v jeho rámci udělat opravné prostředky.

5. Iniciujeme také změnu technického rázu, totiž aby insolvenční řád byl podřízený občanskoprávnímu řádu, aby poškozený neoprávněným konkurzem mohl žádat například obnovení řízení.

Pro tyto své konkrétní pozměňovací návrhy jsme se inspirovali v prověřených a fungujících zahraničních úpravách. Jsou prvním krokem na cestě, která by nás mohla přiblížit k osvědčené praxi a potřebnému cíli. Představuji účinné řešení, které posílí vymahatelnost nároků poškozených a přitom nepředstavuje zásadní zásah do dosavadního právního předpisu a nezatíží ani státní rozpočet.

Za klub Věci veřejné prohlašuji, že pokud nám neprojde hlasováním náš pozměňovací návrh, připojíme se k návrhu na zamítnutí nebo budeme tento návrh na zamítnutí požadovat.

Věřím, že tato účinná opatření podpoříte v následném hlasování, a děkuji vám, dámy a pánové, za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Michal Babák. Faktická poznámka pan kolega Polčák. Poté bude hovořit pan poslanec Radek John.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, musím konstatovat, že jsem překvapen. Jsem překvapen proto, protože – nechci jakkoli zlehčovat slova, která zde byla přednesena mými kolegy předřečníky, byla to velmi vážná obvinění – ale já po čtyřech měsících, kdy se projednává tento návrh zákona, jsem poprvé teď dostal takto rozsáhlý pozměňovací návrh. A já se ptám kolegů: K čemu máme ty výbory? K čemu jsou zde zřízené výbory, když po čtyřech měsících projednávání tohoto návrhu zákona, když jsme projednali tento návrh zákona odleva doprava, tak prostě jít cestou takhle rozsáhlé 74bodové změny předlohy, aniž by to projednal ústavněprávní výbor, který je k tomu garantem, tak to já považuji za neúctu k práci kolegů, kteří prostě tam odváděli – nejen samozřejmě se mnou, což o to, ale zejména těch ostatních, ať se to týká zleva doprava. Já si myslím, že na sebe máme telefony, a nerozumím tomu, proč takhle složitý pozměňovací návrh je

předkládán teprve teď a je vlastně říkáno: pokud nebude přijat, tak my budeme zásadně proti.

Tato zásadní odborná témata mají být řešena na půdě, která k tomu přísluší, a to při vši účtě byl ústavněprávní výbor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, dámy a pánové, ještě jednou. Krátce reaguji na slova svého předřečníka pana Polčáka. Já si bohužel myslím, že máme stejný názor. Musím se přidat k tomu názoru, že právě jsou výbory od toho, kde by se měly projednávat tyto technické věci. Ale bohužel my, jelikož máme klub Věcí veřejných, jsme do tohoto výboru bohužel nebyli připuštěni. My nemáme ani jednoho člena v ústavněprávním výboru, kde by tento člen tyto naše otázky řešil. Několikrát jsme vyzývali jak koaliční kluby, tak nezařazené poslance v té nějaké frakci, že bychom chtěli nějakým způsobem řešit tyto výměny ve výborech, abychom měli alespoň zastoupení v těch důležitých výborech, jako je ústavněprávní výbor a jako je třeba sociální výbor. Ale bohužel se nám nedostalo toho, abychom mohli v tomto jednat. Tak se prosím nedivte, že některé věci se musí řešit tímto způsobem, když nejsme na tento výbor chtění, nejsme na tento výbor připuštěni.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, nemaťme lidi! Každý poslanec má přístup na libovolný výbor. Není problém na jakémkoliv výboru, například na mandátovém a imunitním, přijít, promluvit a nebo se domluvit se svými kolegy. (Reakce v lavicích.) Nikdy jsem neměla problém se domluvit například se svými kolegy o problémech na jiných výborech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě další faktická poznámka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jenom krátce. Myslím si, že Věci veřejné nemají v ústavněprávním výboru právníka, ale že ho nemají vůbec. Protože říct o insolvenčním zákonu, který byl mimochodem schválen za vlády sociální demokracie, že je to zákon špatný, je podle mne nesmysl a nepochopení té věci. Myslím si, že

zákon od vás žádný právník neviděl. Zákon má samozřejmě spoustu slabin, ale je stokrát lepší, než byl předchozí zákon o konkurzu a vyrovnání – já jsem dělal obě řízení, jak konkurzní, tak insolvenční –, a mimo jiné zavedl institut oddlužení, někdo tomu říká osobní bankrot, který pomohl tisícům lidem, možná desetitisícům, dostat se ze situace, ze které by se dříve nijak nedostali.

Takže říci o tomto zákonu, jak říkal pan kolega Novotný, že je špatný a hrozný, to je skoro bych řekl urážka lidí, kteří na tomto zákonu pracovali, a urážka i těch, kteří zákon před několika lety schvalovali. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka pana poslance Jana Chvojky. Nyní řádná přihláška pana poslance Radka Johna. Prosím.

Poslanec Radek John: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, bohužel nejsme zastoupeni na tom výboru a je to systémové selhání. Není to jediný výbor, kde nejsme zastoupeni. Dneska ráno začal veliký skandál, že na mandátový a imunitní výbor nemohla přijít paní poslankyně Černochová, takže ono je to složitější přijít na výbor a tam se něčeho domáhat. A jako hosté bychom asi těžko uspěli.

A k poznámce předřečníka. Já bych rád navázal s komentářem ke komplexní novele insolvenčního zákona, kterou připravil klub Věcí veřejných se svými právníky, a připravovali jsme to v rámci protikorupční strategie a konkrétních protikorupčních opatření. Původní zákon z roku 2006 vstoupil v platnost s velkými ambicemi, to uznávám. Vetkl si za cíl omezit klientelistické vazby a fakticky zakotvit úpadkové právo. Ale paradoxem je, že přijetím tehdejšího insolvenčního zákona skupiny parazitující na konkurzech naopak bohužel posílily. Podstatným způsobem se totiž omezil opravný mechanismus chybných rozhodnutí v insolvenčním řízení ze strany insolvenčního soudu a to byl veliký problém. Důvodem je jednak odklonění od občanského soudního řádu, který platil pro předchozí konkurzní řízení, a druhou zásadní chybou se stalo, že insolvenční řízení bohužel neumožňuje opravu. Všichni, kdo podstoupili exekuce, vědí, co to znamená. Že oprava není možná. Že prostě přijdou o peníze právo neprávo, pravda nepravda, spravedlnost nespravedlnost. A zákon, který neumožňuje opravu, je bohužel právní paskvil.

Každého průměrně inteligentního člověka zákonitě napadá logická otázka: Proč k tomu došlo? Proč se autoři původního insolvenčního zákona odklonili od občanského soudního řádu, který byl používán pro předchozí konkurzní řízení? Na základě jakých důvodů? Jak se to mohlo stát? A důsledek, dámy a pánové? Dnes se potýkáme nikoli pouze s jedním gangem konkurzního správce Berky, ale s celou mafií konkurzních zlodějů.

Těch Berků v republice operují desítky. Ti jsou přímo závislí na spolupráci s justicí, policií a dalšími články státní správy. Korupční jednání je bohužel chráněno a oprava řízení je složitější a někdy nemožná. Rychlost řízení je bohužel nadřazena spravedlnosti, respektive kvantita převyšuje kvalitu.

Pokud přijmeme stávající návrh, pak morální facu a skutečné problémy způsobíme hlavně oznamovatelům, tedy těm, kteří se nekalým kmotrovským praktikám chtějí postavit, a to je na hlavu postavené. Ty pak ve svém důsledku čeká trest za oznámení problému v insolvenčním řízení a to je tragické. Uvědomme si, že pokud neprovedeme nápravu tohoto naprosto neuvěřitelného stavu, tak opět trestáme poškozené.

Dovolte mi, abych uvedl několik konkrétních příkladů z paragrafového znění, které de facto přímo podporuje korupci – bohužel. Cituji: "O hrozící úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude v budoucnu schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžních závazků." Jak to lze důvodně očekávat? Jak to jde předpovědět? Jak se ví, že nebude schopen? Toto znění je naprosto nepřijatelné. Co jsou ony všechny okolnosti? Znamená tento pojem, že insolvenční soudci, případně jejich asistenti, nahlédnou do křišťálové koule, aby uzřeli dlužníkovu budoucnost?! Rovněž pojem hrozící úpadek je právně i ekonomicky zcela nepochopitelný. Co to je hrozící úpadek? Obávám se, že jen ve svém důsledku vytváří podhoubí k šikaně obětí a přijímání neopravitelných rozhodnutí insolvenčních soudů. Ta jsou velmi často přijímána na základě spekulativních nebo chybných závěrů a především na základě tlaku zájmových skupin a jejich potřeb.

Mezi další problematické pasáže projednávaného návrhu patří klientelistické ustanovování insolvenčních správců insolvenčními soudy skrz pravomoc svěřenou především předsedům insolvenčních soudů. Tím údajně mělo dojít k odstranění podjatého vztahu soudce a správce, ale realita je jiná. Na tato ustanovení je totiž navázána úprava o příslušnosti soudu k rozhodování všech sporů týkajících se insolvenčního řízení. Zejména se jedná o incidenční spory a vylučovací žalobu. V praxi toto znamená lepší a propracovanější zakrytí klientelistických vazeb – bohužel. Klientelismus v insolvenčním řízení se neprojevuje jenom na úrovni krajských soudů, ale zcela běžnou skutečností je, že v některých městech, kde je centralizace justičních orgánů, lze na jednotlivých stupních soudů a státních zastupitelstev najít zcela jasné a prokazatelné rodinné vazby, a to i na funkcích, kde mají tyto rodinní příslušníci vykonávat vzájemnou kontrolní činnost, neboli jeden rodinný příslušník kontroluje druhého rodinného příslušníka.

A tak na vás apeluji, dámy a pánové, abyste přijali účinné a zahraničím vyzkoušené změny, které omezí korupci. Námi navrhovaná změna novely přináší konkrétní a funkční úpravy, ruší výjimky insolvenčních řízení a

přesouvá je pod občanskoprávní řízení. Náš návrh rovněž zavádí přímou návaznost na trestní právo tak, jak je to běžné ve vyspělých zemích. Je o pravdu nejvyšší čas, aby se insolvence dostaly mimo zvláštní právo a byly zařazeny pod občanskoprávní řád, který bude mít přímou návaznost na trestní právo. Rovněž zvyšujeme ochranu poškozeného v trestním řízení, což považuji za velmi důležité.

Cílem námi předkládaného pozměňovacího návrhu je zajištění spravedlnosti pro všechny zúčastněné. To znamená, aby v případě, že dojde v trestním řízení k újmě, což se stává, nebo k bezdůvodnému obohacení při zajištění majetku, což se bohužel také stává, pro nároky náhrady škody poškozenému bude toto zajištění majetku respektováno i v civilním řízení podle našeho návrhu, exekucním či insolvenčním, tak, aby nedocházelo ke zmaření účelu zajištění pro poškozenou oběť.

Proto na vás apeluji, byste přijali náš pozměňovací návrh k novele insolvenčního zákona, a zabránili tak další korupci a vážnou hospodářskou kriminalitu páchanou celou sítí konkurzních mafí v této zemi v tomto čase. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo přihlásil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dovoluji mi několik reakcí na předchozí vystoupení. Mé vystoupení bude méně expresivní, méně zajímavé, méně zábavné, ale pokusím se o to více hovořit nad fakty.

Nejprve jenom jeden obecný postřeh. Množství stížností, které chodily na soudy a na Ministerstvo spravedlnosti v době platnosti předchozího zákona o konkurzu a vyrovnání, bylo mnohonásobně vyšší než množství stížností, které chodí v tuto chvíli. To je jeden z faktů, jak lze kvantifikovat síť klientelismu, korupce a tak dále, jak je tady líčeno.

Nikdo nerozporujeme, že jsou zde problémy, na které stát musí reagovat. Ostatně spolupráce mezi Ministerstvem spravedlnosti a BIS právě nad činností insolvenčních soudců výrazně posílila a víte, že jsme podávali jednu kárnou žalobu a řešili jsme velmi podrobně problémy spojené s insolvencí na Krajském soudu v Brně. To je jeden konkrétní příklad, který byl zveřejněn, proto ho zde mohu takto uvést. Těch případů je více, ale bohužel je zveřejňovat nemohu. To, jak potom následně kárný senát Nejvyššího správního soudu posoudil odpovědnost příslušného místopředsedy odpovědného za insolvenční, za to nikdo nemůžeme. To je v moci soudní. Nám se třeba nemusí líbit to, jak rozhodl, nicméně bychom měli respektovat dělbu moci v zemi a měli bychom respektovat, že zde je princip nezávislosti soudů a soudců a že soudce nemůže trestat politik, mi-

nistr, ale opět nezávislý justiční orgán. To mají všechny vyspělé státy Evropy, to je věc, od které bychom neměli ustupovat, měli bychom se pouze bavit, ale kárné senáty případně fungují.

Chci zde tedy konstatovat, že v roce 2006 přijatý zákon byl jednoznačným posunem oproti stavu, který tady byl. Pokud tu někdo bagatelizuje rychlost insolvenčního řízení, kdy se preferovala pouze rychlost a nepreferují se jiné hodnoty, pak to není pravda, ale je třeba taky občanům říci, že podle starého původního konkurzního zákona z roku 1992 jsme měli nejdelší konkurzy v rámci celé Evropy. U nás v průměru konkurzy trvaly nejdéle. Nedivte se tedy, vážení přátelé, zvláště moji předřečníci, že stát musel reagovat na délku konkurzního řízení a musel v novém zákoně přijmout takové instrumenty, aby délka insolvence v České republice byla stejná či obdobná jako v jiných vyspělých státech Evropské unie, protože dlouhé konkurzy poškozují jak věřitele, který se nemůže dostat k penězům, tak dlužníka, který má zablokovaný majetek, obtížně s ním může disponovat a je řečneme v těžké, nekomfortní situaci.

Já zde musím říci, že mě ta situace, která zde nastala velmi mrzí. Chápu, že jsme politici, prezentujeme se politicky před svými voliči, předkládáme různá témata, ale musím říci, že není možné, pokud se chceme zodpovědně chovat k insolvenčnímu právu, měnit tento jeden z nejvíce složitých zákonů v našem právním řádu na základě toho, že někdo sem přinese 70 nebo 100 bodů, načte je ve druhém čtení a my bez seriózní debaty s experty o tom budeme hlasovat.

Já vám chci říci, vážení kolegové předřečníci, že na Ministerstvu spravedlnosti, a vy to z té konference určitě víte, když jste si ji dělali, permanentně existuje skupina S22, která sdružuje 22 expertů na insolvenční právo, kteří permanentně debatují o aplikačních problémech tohoto nového zákona a promýšlejí a připravují novely. Ostatně byli také autory této novely. Mě velmi mrzí, že ten váš návrh tato skupina nemohla probatovat, nemohla vést nad ním odbornou debatu a nemohla říci: toto podporujeme, toto třeba nepodporujeme. Vaším plným právem je zde načíst cokoli, ale chápejte, že pro Ministerstvo spravedlnosti je velmi obtížné teď podpořit vaše návrhy en bloc, nebo jejich většinu, nebo alespoň některé z nich, protože se může stát, že mohou mít dobrou myšlenku, ale třeba zde bude taková drobnost, že budou legislativně špatně napsané. My už to těžko teď ve druhém čtení opravíme. Takže říkám, já si velmi vážím toho, že zde o tento zákon je v Parlamentu zájem, ale moc prosím, aby bylo vnímáno, že takto složitý zákon je třeba debatovat na výborech a je třeba to prodiskutovat s experty, kteří garantují kvalitu tohoto zákona.

Jsem fakt šťastný, že se nám podařilo ochránit insolvenční zákon oproti různým snahám Sněmovny drobnými novelami vytvořenými na koleni,

načtenými ve druhém čtení, které doplňují mnohé zákony, jsem šťastný, že těmito vadami insolvenční zákon netrpí. Že všechny pozměňovací návrhy, které byly postupně přijaty, byly podrobně debatovány na úrovni Ministerstva spravedlnosti, Legislativní rady vlády a příslušného ústavněprávního výboru.

Tolik tedy to, co jsem považoval za nutné zde uvést.

Klíčovým řešením k tomu, co vy říkáte, co zde zmiňujete a co ministerstvo bedlivě sleduje, a jak jsem řekl, ve spolupráci s BIS jak jsme několikrát reagovali, je otázka klientelistického přidělování jednotlivých insolvenčních kauz jednotlivým insolvenčním soudcům. To považuje ministerstvo za největší problém. Proto také Legislativní rada vlády schválila na svém posledním zasedání úpravu, která stanovuje elektronické náhodné přidělování spisů jednotlivým soudcům, která má zabránit tomu, aby konkrétnímu soudci přistál konkrétní spis bez řekněme jasných obecných pravidel. Je to mimořádně důležité.

Těžko tedy je možné říci něco pozitivního v tuto chvíli k bodům, které předkladatel ani nezná a které zde byly pouze politicky, populisticky takto obecně hodnoceny. Vyjádřím se snad k jedné věci, na které ukázu to, že dobrý úmysl může mít katastrofální reálný dopad.

Bylo zde řečeno panem poslancem Novotným, že předkladatelé pozměňovacího návrhu navrhuji, aby se insolvence přenesla z krajských soudů na okresní soudy. Dámy a pánové, takovou změnu si vůbec nedokážu představit. Insolvence je jedna z nejsložitějších justičních agend. V každém kraji máme několik soudců specialistů, kteří se léta školí v insolvenci, pracují na své odbornosti, mají vyškolené týmy vyšších soudních úředníků. V oblasti insolvence fungují tzv. minitymy. Takto specializovaná pracoviště jsou schopna zvládnout mimořádný nápor nárůstu insolvenční agendy, protože žádná justiční agenda v posledních letech neroste tak hodně jako insolvence. V případě, že tyto týmy rozbijeme, budeme nabírat nové lidi z praxe, budeme to přenášet a dekoncentrovat na okresní soudy, pak to bude mít obrovské finanční náklady a rozbijí se funkční kvalitní týmy na té krajské úrovni. Je třeba bojovat proti klientelismu, je třeba bojovat proti nekalým a nezákonným praktikám, ale prosím cestou není to, že rozbijeme insolvenční oddělení na krajských soudech. To je přesně to řešení, kdy s vodou z vaničky vyléváme i to dítě.

Moc vás tedy prosím o zvážení těchto návrhů a o posouzení toho, že bychom měli přistupovat k tomuto věcně, a ne pouze politicky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení

kolegové, já bych tady chtěla připomenout jenom jednu věc. Tady se říká nad tím, že se tady předkládají nějaké pozměňovací návrhy, které není možno projednat. Ale já bych vás odkázala na dobu ani ne před rokem, kdy jsme tady schvalovali zdravotnické zákony, které měly závažný charakter pro celou republiku. Pozměňovací návrhy přicházely z hodiny na hodinu. Nikdo je neprojednal. Neměli jsme možnost je projednávat. Přišly z vládních lavic a prostě se tady pro to zvedly ruce ze strany vládní koalice a nikoho to nezajímalo. Už dnes přicházejí novely tohoto zpackaného zákona, který nemohl být projednán ani v připomínkovém řízení ani ve výboru. Nikdo to nemohl projednat. A teď tady říkáme. Možná že by bylo dobré, kdybychom přistupovali ke všem zákonům stejně. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Michal Babák: Takže ještě jednou, dámy a pánové, opravdu velice rychle.

Jen krátkou poznámku na paní Kohoutovou. Myslím si, prostřednictvím předsedající, že opravdu není úplně jednoduché komunikovat s výborem, ve kterém není poslanec členem. A dnes to např. dokázal i mandátní a imunitní výbor, že řekněme nepřipustil paní Černochovou na jednání mandátního a imunitního výboru.

Potom opravdu velice rychle na předřečníky. Osobně jsem velmi angažován v tomto tématu. Myslím si, že insolvenční zákon a řekněme jeho novela byla rozhodně cesta správným směrem a rozhodně je daleko, daleko lepší a účinnější, než byl zákon konkurzní. A to je v podstatě, co bych se shodl s panem ministrem.

Nicméně se velice ohrazuji, že náš návrh je populistický a politický. Náš návrh je věcný. A my jsme nebyli připuštěni k debatě, pane ministře prostřednictvím paní předsedající. Omlouvám se, ale opravdu jsme to nemohli řešit jiným způsobem.

A já bych měl návrh, pokud s námi chcete debatovat o těchto problémech, které jsme opravdu řešili s našimi nejlepšími odborníky na toto právo včetně lidí, kteří byli poškozeni, tak vraťme tento zákon do druhého čtení a pojďme ještě debatovat např. na úrovni výboru. Rozhodně se tomu nebráníme.

A ještě bych chtěl tady naznačit jednu věc, která se mi zdá tristní již delší dobu. Možná ji nevidíte vzhledem k tomu, že máte na to subjektivní názor, pane ministře. Ale skupina S22 je svým způsobem propojena s některými ekonomickými skupinami. A věřte nebo ne, není to jenom o tom, jedna paní povídala – (předsedající upozorňuje na čas) – omlouvám se –

ale je to věc, která tady je několik let známá, že S22 nefunguje úplně objektivně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Chvojka – faktická, nebo řádná přihláška? Faktická, prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já se přiznám, že jsem trochu smutný. Jsem garantem našeho klubu, klubu ČSSD, za tento zákon a problematika insolvenčního řízení mě velmi zajímá už dlouhou dobu. Je možné, že návrh kolegů z Věcí veřejných má třeba nějaké pozitivní základy, že tam jsou návrhy, které by třeba stály za projednání. Ale musím říct naprosto seriózně, ve druhém čtení načíst návrh, který má, říkáte, prostřednictvím paní předsedkyně pane kolego Babáku, 71 bodů, je prostě neslušné a nesolidní.

Já pro futuro vám dám nabídku, než některý z vašich kolegů z Věcí veřejných, a já mám pro ně slabost, vystuduje právnickou fakultu, tak se nabízím, že vy se s jakýmkoli návrhem, který budete chtít mít do ústavně rávního výboru, můžete obrátit na mě. Protože dle mého názoru je toto výmluva. Vy jste měli poslat tento návrh členům ústavněprávního výboru nebo zkontaktovat nějakého poslance za ústavněprávní výbor a pokusit se to vydebatovat. Obávám se, že ti, kdo budou hlasovat proti, i třeba kvůli tomu, že prostě neměli šanci si tento návrh pročíst, budou potom označeni vaší stranou za členy mafie a klientelistické skupiny. Ale tak to prostě není. Udělali jste chybu. Tento návrh jste neprojednali s těmi, kteří by třeba za to stáli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana kolegy Chvojky. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já mám velmi malou reakci na pana poslance Babáka, prostřednictvím paní předsedkyně. Já jsem neřekl, že návrh je populistický, já jsem řekl, že populistická jsou tady vystoupení, že tady je hrůza, hrůza spálená země, nic nefunguje – a teď přichází návrh, který ho zachrání. Já se tím návrhem budu velmi seriózně zabývat. To tady mohu slíbit, protože každý důležitý a zajímavý podnět, jak zlepšit insolvenční, je pro nás vítaný. V žádném případě ho neházíme do koše, protože je z jiné strany než ze stran, které jsou součástí vládní koalice. Nabízím debatu o tom návrhu. Na druhou stranu říkám – vracet tuto dílčí novelu, která řeší jednu konkrétní otázku, mně připadá neférové vůči podnikatelům, kteří čekají na rychlou právní úpravu, která právě šikanózní návrhy bude řešit. Nechme tedy toto projít, bavme se o vašem pozměňovacím návrhu. Bude

připraven další komplexní návrh, protože každý rok vyhodnocujeme aplikační problémy a děláme soubornou novelu.

A k té vaší poznámce ke skupině S22. Já budu velmi rád, když mi k tomu dáte bližší fakta. Takové informace nemám. Jsou to lidé, kteří jsou klíčovými experty, odborníky, na Nejvyšším soudě aj. Nicméně asi takhle obecně paušálně je kritizovat není úplně košer, aniž bych já za ně dával ruku do ohně, protože je samozřejmě neznám. Takže jsou-li nějaké indicie, rád si to poslechnu. Skupina může samozřejmě být různě obměněna.

Závěr je: Nabízím debatu, pojďme se nad tím potkat. My to necháme probrat našimi experty, ale prosím, neblokujme novelu, která je důležitá.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Paní předsedkyně, já bych také byl nerad označen za součást insolvenční mafie, takže v tomto směru nechci rovněž ten návrh odsoudit.

Na druhou stranu, já jsem ho skutečně dostal až teď. Myslím si, že to je zvláštní postup. Tato Sněmovna odsouhlasila již jednu novelu insolvenčního zákona v roce 2011. Byl otevřen ještě dvakrát tento zákon. Je otevřen zákon o insolvenčních správcích. Myslím si, že zrovna tento sněmovní tisk zrovna zpravodajuje kolega Chvojka, tak je otázkou, zda se tady k tomuto tisku nevrátí, jestli by tento návrh prošel, jestli by to nebyl přílepek. Myslím si, že ne. Věcně to spolu souvisí.

Na druhou stranu nevím, jestli v té lhůtě, která nám zbývá, můžeme se s těmi 74 body, které prostě neprošly vládní legislativou, odpovědně vypořádat. Jsem z toho smutný, protože si myslím – opakuji – telefon na sebe máme. Překvapil mě prostě tento postup, že to skutečně dostanu takhle na stůl. Už od prvního čtení je známé, kdo je zpravodajem tohoto tisku.

Byl bych nerad označen za součást jakékoli insolvenční mafie.

Takové ty paušalizované závěry, které zde přednášel kolega John, tak jsem se cítil trochu jako v Jiříkově vidění. Ale nepopírám, že samozřejmě nějaká mafie zde může existovat. Ale nemůžeme si myslet, že legislativou, která je neprojednaná, jsme schopni ji zkrotit. Takže pokud nemají Věci veřejné zástupce v ústavněprávním výboru, to je asi ne zcela standardní situace. Nicméně tento výbor je otevřený, každý poslanec tam může přijít a může vystupovat.

Mandátní a imunitní výbor je skutečně trochu jiný příklad, to myslím, že je nepatřičné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme stále ještě v obecné

rozpravě ve druhém čtení. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Michal Babák má slovo. Připomenu pouze, pane kolego, že pokud jste návrh podal písemně, nemusíte jej celý předčítat. Pokud jste tak neučinil, chtěla bych vás požádat zejména při obsáhlejších návrzích, abyste to v budoucnu dělali. Ušetříte tím mnoho času sobě i celé Sněmovně. Děkuji.

Poslanec Michal Babák: Nebojte se, paní předsedkyně, nehodlám zde předčítat celý návrh. Pouze technicky se tímto přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 2607. Dále návrh číslo 2572 je v evidenci omylem totožný, proto se k němu nepřihlašuji.

A dále v podstatě, tak jak jsem řekl, navrhuji tento zákon vrátit do druhého čtení a dále se o něm bavit na výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o případnou přihlášku další do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat nyní o návrhu na vrácení zákona k novému projednání. Tak to bylo miněno, pane poslanče? Tak zněl váš návrh? (Nereaguje.) Pan poslanec Babák. Vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání? Ano.

Prosím o chvíli trpělivosti, protože o tomto návrhu rozhodneme za malý okamžik. (Do sálu se vracejí poslanci.)

Pro příchozí opakuji, že budeme nyní hlasovat o návrhu pana poslance Babáka na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání.

Bude to hlasování s pořadovým číslem 229. Toto hlasování zahajuji. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 229. Přítomno 155, pro 34, proti 81. Návrh přijat nebyl.

To bylo vše, co jsme mohli projednat v rámci druhého čtení sněmovního tisku 604. Končím tedy toto druhé čtení. Končím projednávání bodu číslo 18.

Zahajuji projednávání bodu

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - druhé čtení

Z pověření vlády požádám, aby tento návrh zákona uvedl předseda vlády Petr Nečas. Prosím pana předsedu vlády o úvodní slovo. Je to sněmovní tisk 621.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tato novela reaguje na dosavadní praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Evropské komise i ostatních soutěžních orgánů nejen v oblasti hospodářské soutěže, ale i v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Navrhovaná změna zákona o ochraně hospodářské soutěže přináší zejména zákonné zakotvení podmínek tzv. programu shovívavosti, který představuje účinný nástroj při odhalování kartelových dohod v oblasti ochrany hospodářské soutěže. Tento nástroj je využíván k odhalování a rozbití kartelů řadou soutěžních úřadů po celém světě i Evropskou komisí. Náš úřad využívá tohoto programu již od roku 2001.

V souvislosti s přijetím strategie vlády v boji proti korupci na léta 2011 a 2012 je do zákona navrhována také možnost vyloučení subjektů porušujících pravidla pro hospodářskou soutěž z účasti na veřejných zakázkách a koncesních smlouvách. Jedná se o opatření, které by mělo přispět k větší transparentnosti a efektivnosti zadávání zakázek, respektive koncesí, s ohledem na hospodárnost a účelnost.

Současně s návrhem změny zákona o ochraně hospodářské soutěže je navrhována změna trestního zákoníku, do kterého je inkorporováno zvláštní ustanovení o účinné lítosti s ohledem na participaci soutěžitele v tzv. programu shovívavosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru hospodářskému. Usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 621/1. Slovo dostává nyní zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec František Laudát. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Nebudu dlouho zdržovat, je to druhé čtení. Hospodářský výbor víceméně

kromě technických drobností doporučil ke schválení podle původní předlohy, tak jak to navrhuje vláda. Je to ona známá novela zákona, která jde na západní normu, tzv. leniency programme, tj. program, jak tady řekl pan premiér, shovívavosti. Z toho důvodu, že se tam operuje s účinnou lítostí, novelizuje se i trestní zákoník.

Z hospodářského výboru doporučujeme víceméně to schválit v původním vládním znění. Pro druhé čtení zatím prosím všechno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Ptám se tedy, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. První dostává slovo pan poslanec Jaroslav Plachý, poté je přihlášen pan kolega Ladislav Skopal. Pan poslanec Jaroslav Plachý. Prosím.

Poslanec Jaroslav Plachý: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se přihlásil k sněmovnímu dokumentu s číslem 2690. Současně mně dovoluji krátké odůvodnění tohoto pozměňovacího návrhu.

Proti korupci bojujeme úplně všichni. Jednou z cest, a trůfám si říci vyšlapanou cestičkou, kterou se korupce ubírá, jsou zakázky šité na míru. Byl jsem velmi překvapen, když jsem zjistil, že u nás neexistuje úřad, tedy ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který by měl kompetenci zakázky šité na míru zrušit, a to ani tehdy, když ze zadávacích podmínek je každému jasné, pro kterou firmu tato soutěž byla de facto vypsána. Připomenu v historii známé případy, kdy někdo změřil pistoli a zadal o milimetr kratší hlaveň, kdy zvážil tu samou pistoli a zadal o gram lehčí pistoli než tu, kterou vyráběla Česká zbrojovka. Stejně tak Nejvyšší kontrolní úřad ve svých nálezech upozorňuje na další zakázky, které byly šity na míru. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže měl dříve, kdysi dávno, kompetenci zakázky šité na míru zrušit. Tato kompetence byla vypuštěna s tím, že bude ve speciálním zákonu, který se do dnešního dne nenarodil, a všechno nasvědčuje tomu, že se ani nenarodí. Proto se snažím už nějakou dobu o doplnění kompetencí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zrušit zakázku, která zjevně zvýhodňuje jednoho ze soutěžitelů.

Uvedený pozměňovací návrh byl zpracován ve spolupráci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Jsem proto přesvědčen, že je na odpovídající odborné úrovni. Je to v podstatě s jejich souhlasem a předpokládám, že to bude i s naším souhlasem průřezově odleva doprava, protože korupce je náš společný nepřítel.

Děkuji vám za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Plachému. Pan kolega Ladislav Skopal má slovo nyní. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem byl požádán předsedou Úřadu pro hospodářskou soutěž, abych přečetl některé pozměňovací návrhy. Nebudu číst odůvodnění, ale předám jej zpravodaji, aby samozřejmě si to mohl prostudovat. Nebudu vás s tím zatěžovat.

A) Za část druhou se nově vkládá část třetí, která zní:

Změna zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití.

Zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, se mění takto:

Čl. I

2. V § 1 písm. a) se slova "při prodeji zemědělských a potravinářských produktů" nahrazují slovy "v souvislosti s nabídkou nebo poptávkou zemědělských a potravinářských výrobků".

3. V § 2 písm. a) se slova "zboží a služby odběrateli" nahrazují slovy "zemědělské a potravinářské výrobky a služby s nimi související odběrateli".

4. V § 2 písm. b) se slova "zboží za účelem dalšího prodeje" nahrazují slovy "zemědělské a potravinářské výrobky a služby s nimi související za účelem jejich dalšího zpracování nebo prodeje".

5. V § 3 se odstavce 1 až 3 nahrazují odstavci 1 a 2, které znějí:

"(1) Významnou tržní sílu má ten dodavatel nebo odběratel, který může v souvislosti s nabídkou nebo poptávkou potravinářských nebo zemědělských výrobků získat nebo si vynucovat v obchodním styku nepřiměřené smluvní výhody.

(2) Má se za to, že významnou tržní sílu má ten dodavatel nebo odběratel, jehož náklady nebo tržby za prodej potravinářských nebo zemědělských výrobků za poslední ukončené účetní období na území ČR přesahují 5 mld. Kč."

6. V § 4 v návěti se za slovy "tržní síly" zrušují slova "vůči dodavatelům" a za slovy "síly je zejména" se zrušuje slovo "soustavně".

7. § 4 písmeno f) zní:

"f) porušování jiných zvyklostí v dodavatelsko-odběratelských vztazích uvedených v příloze č. 6 tohoto zákona."

Dále věta "jehož cílem nebo výsledkem je podstatné narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu." se zrušuje.

8 § 6 odstavec 2 zní:

"(2) Namísto rozhodnutí podle odstavce 1 Úřad rozhodne o zastavení řízení za podmínky, že účastník řízení Úřadu navrhl závazky, jejichž

splněním se odstraní závadný stav, a že zneužití významné tržní síly nebylo Úřadem kvalifikováno jako velmi závažné. V takovém rozhodnutí může Úřad rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Jestliže Úřad neshledá navržené závazky dostatečnými, důvody písemně sdělí účastníku řízení a pokračuje v řízení."

9. § 6 odstavec 3 zní:

"(3) Závazky podle odstavce 2 může účastník řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu Úřad doručil písemné vyrozumění, v němž Úřad sdělí základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení a odkazy na hlavní důkazy o nich, obsažené ve spise (dále jen "sdělení výhrad"); k pozdějšímu návrhu přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastník řízení je svým návrhem vázán vůči Úřadu, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 2 nesmí postupovat způsobem, který je předmětem sdělení výhrad Úřadu."

10. § 6 odstavec 4 písmeno b) zní:

„b) účastník řízení jedná v rozporu se svými závazky podle odstavce 2, nebo".

11. Za § 6 se vkládají nové § 6a a 7, které včetně poznámky pod čarou č. 6 znějí:

"§ 6a. Je-li zjištěno porušení povinnosti stanovené v § 4 tohoto zákona, může Úřad účastníku řízení uložit opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění závadného stavu, a stanovit přiměřenou lhůtu k jejich splnění. Uložení opatření k nápravě nevylučuje souběžné uložení pokuty podle § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

§ 7. Na řízení vedené Úřadem ve věcech zneužití významné tržní síly, jakož i na jeho vyšetřovací oprávnění, se přiměřeně použijí ustanovení jiného právního předpisu". Tam je odrážka 6, kde je právní předpis pod čarou – zákon č. 143/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Dosavadní § 7 se zrušuje.

12. V § 8 odst. 1 písm. c) se slova "jiného právního předpisu" nahrazují slovy "§ 6a tohoto zákona."

13. V příloze č. 2 bod 5 se slova "odstavcem 6" nahrazují slovy "bodem 6".

V příloze č. 2 bod 8 se slovo "odstavci" nahrazuje slovem "bodů".

14. V příloze č. 5 bod 1 se za slova "každý odběratel" vkládají slova "nebo dodavatel".

15. V příloze č. 5 bod 1 odrážka první se slova "od dodavatele" nahrazují slovy "od druhé smluvní strany".

16. V příloze č. 5 bod 1 odrážka druhá a šestá se slovo "dodavatele" nahrazuje slovy "druhou smluvní stranu".

17. V příloze č. 5 bod 1 odrážka osmá se slovo "dodavatele" za slovy

"kontrolním orgánem na" nahrazuje slovy "druhou smluvní stranu" a slovo "dodavatele" za slovy "zavinění na straně" nahrazuje slovy "druhé smluvní strany".

18. V příloze č. 5 bod 1 odrážka dvacátá (pozn. stenografa: správně dvanáctá) se slova ", pokud tento o to požádá v souladu s článkem" zrušují.

Čl. II – Přejímaná ustanovení. Právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

B) Část třetí se přejmenuje na část čtvrtá.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Skopalovi. Požádám, aby tedy předal své pozměňovací návrhy, a znovu budu apelovat: Prosím na všechny, kteří budou mít pro druhé čtení připraveny pozměňovací návrhy, aby je předložili v písemné podobě.

Nyní se zeptám, jestli se hlásí ještě někdo do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, proto končím podrobnou rozpravu. Nezazněly žádné návrhy, o nichž by bylo možno nyní hlasovat, a proto končím druhé čtení sněmovního tisku 621, končím projednávání bodu 21 s poděkováním panu premiérovi i panu zpravodaji.

Zahajují projednávání bodu číslo

34.

Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisku 593/1. Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, máme před sebou sněmovní tisk 593, který vyplývá z doby, kdy byl schválen Poslaneckou sněmovnou zákon č. 374 o zdravotnické záchranné službě. V té době koalice, a já si dovoluji tvrdit, i všichni kolegové i z levé strany politického spektra souhlasili s tím, že v tomto zákoně chybělo jakési odškodnění za dobře vykonanou práci záchranářů zdravotnických, kteří jsou neoddelitelnou součástí integrovaného záchranného

systemu. My jsme v té době nemohli tyto takzvané náhrady dát do zákona o zdravotnické záchranné službě z důvodů legislativních, protože nárok na dodatkovou dovolenou souvisel se zákoníkem práce.

Myslím, že zde nebudu dlouhodobě zdůvodňovat a číst tuto novelu zákona, ale jenom chci říct, že pokud se jedná o novelu zákona č. 262/2006, to znamená zákoník práce, je třeba doplnit do § 215 dodatkovou dovolenou, a to sice pod bod i). Čili to je novela zákoníku práce.

Pokud se jedná o vlastní zákon o zdravotnické záchranné službě, tak do § 28 bylo začleněno takzvané odchodné, což je jakási obdoba – nebo ne jakási obdoba, ale zákonná obdoba toho, co náleží hasičům a co náleží policistům.

Doufám, že tato novela zákona bude schválena, protože je to návrh všech poslaneckých klubů bez rozdílu pravice, levice, podepsali ho zastupci všech poslaneckých klubů a já si vás dovoluji požádat o jaksi vstřícnost o tuto novelu. Prozatím děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Igora Svojáka.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo, vážení paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se připojil k názoru navrhovatelů a avizoval tak, že bych vás chtěl požádat o propuštění tohoto zákona do druhého čtení. Pár větami se zmíním pouze o tom, co nebylo ještě řečeno, a to jsou dopady na státní rozpočet.

Vyplácení odchodného a náklady na dodatkovou dovolenou, o které hovořil pan navrhovatel, nepřevyšují v první fázi částku 50 milionů korun a toto bude hrazeno z rozpočtu zřizovatelů zdravotnické záchranné služby, tedy z krajů. Na každý další rok je potřeba počítat s částkou do 10 milionů korun souhrnně. Rozpočet Ministerstva zdravotnictví tím nebude dotčen, neboť Ministerstvo zdravotnictví není zřizovatelem zdravotnické záchranné služby.

Z mé strany zatím vše. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Pan ministr Leoš Heger se hlásí jako první v rámci obecné rozpravy v prvním čtení tohoto návrhu zákona. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, já myslím, že většina faktických věcí zde byla řečena, a pan předkladatel, pan kolega Štětina, mluvil i o té politické dohodě, ke které do-

šlo, a k tomu procesu, který byl trochu složitý při vzniku zákona o záchranné službě, takže tato jeho pasáž se oddálila.

Já ty věcné věci nebudu opakovat, jenom bych upozornil, že vláda zaujala k návrhu neutrální stanovisko svým usnesením z března letošního roku a poukázala na nedostatečné vyčíslení ekonomických důvodů právní úpravy a na skutečnost, že ta úprava představuje precedent ve vztahu k odměňování zaměstnanců, kteří nejsou ve služebním poměru. Odchodné se doposud váže pouze na skončení služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů.

Vláda upozornila i na některé legislativně technické nedostatky drobného charakteru a doporučila návrh zákona upřesnit tak, aby z návrhu bylo jednoznačně zřejmé, že do doby zaměstnání se pro účely ve výpočtu odchodného mohou započít pouze jednou.

Tyto drobnosti se dají odstranit v rámci dalšího projednávání v orgánech Poslanecké sněmovny a já bych se, tak jak byla učiněna dohoda, když se tvořil zákon o zdravotnické záchranné službě na úrovni tehdejší koalice a jak slíbilo ministerstvo, že bude na prosazení této novely spolupracovat i při projednávání zákona o záchranné službě, v tomto momentě za tento návrh připojil i jménem Ministerstva zdravotnictví a podpíral ho. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o další přihlášky. Prosím, pan kolega Skalický.

Poslanec Jiří Skalický: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, pracovníci zdravotnické záchranné služby se dostávají při své profesi do velmi složitých a komplikovaných situací, které se dají kolikrát srovnat až už se zásahem policie, nebo hasičů, a proto ty dvě změny, které jsou navrhovány, považuji za přiměřené právě vzhledem k náročnosti jejich práce a dovoluji si vás požádat o podporu této novely zákona. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Skalickému a ptám se na další přihlášky do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví a já se ptám, jestli má někdo jiný návrh. Nemá nikdo.

Zahajuji hlasování číslo 230. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti tomuto návrhu na přikázání?

Hlasování číslo 230, přítomno 151, pro 105, proti nikdo, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, a tím končím prvé čtení tohoto návrhu zákona, končím tedy prvé čtení sněmovního tisku 593, bodu 34. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Dostáváme se, dámy a pánové, k bloku voleb. Jako první zahajují jednávání bodu číslo

91.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím nyní o slovo předsedu volební komise Petra Tluchoře. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, první bod, který se týká návrhů na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny bych uvedl následujícím způsobem.

Volební komise obdržela do 5. června 2012 od poslaneckých klubů tyto návrhy. Rezignovali: na členství v organizačním výboru Vít Bárta, v rozpočtovém výboru Vít Bárta, v hospodářském výboru Zbyněk Stanjura, ve volebním výboru Jan Vidím, ve výboru pro obranu Jan Kubata.

Navrženi byli: do organizačního výboru paní poslankyně Kateřina Klasnová, do hospodářského výboru pan Jan Kubata, do volebního výboru pan Zbyněk Stanjura a do výboru pro obranu pan Jan Pajer.

Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád Poslanecké sněmovny však nestanoví způsob hlasování. Volba výboru už déle probíhá veřejně, proto navrhuji veřejné hlasování i teď pomocí hlasovacího zařízení.

Doporučuji tedy, abychom nejprve jedním hlasováním –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, promiňte, že vás přeruším. Ještě musím otevřít rozpravu. Po skončení rozpravy vás požádám, abyste všechny návrhy včetně toho svého přednášel a postupně se s nimi v hlasování vyrovnáme.

Poslanec Petr Tluchoř: Určitě. Já jsem chtěl říci, že bych doporučoval, abychom nejprve jedním hlasováním hlasovali o pěti rezignacích a poté druhým hlasováním o volbě všech členů najednou. Nyní prosím, abyste otevřela rozpravu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Otevírám rozpravu. Máme přihlášeného pana poslance Jaroslava Šárku. Prosím.

Poslanec Jaroslav Šárka: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, já bych vám chtěl tímto oznámit, že rezignuji na členství ve výborech a podvýborech Poslanecké sněmovny, tedy ve výboru petičním, kontrolním a rozpočtovém a podvýboru pro kontrolu hospodaření ve veřejné správě a podvýboru pro legislativu a kontrolní systémy.

Rezignuji nikoliv proto, že bych si připouštěl sebemenší náznak nějaké viny, ale naopak proto, že jsem byl doposud nepravomocně odsouzen nespravedlivě, na zakázku a bez jakékoliv právní objektivit. Skoro bych řekl, že rozsudek v mém případě je právní paskvil, jako by ho snad připravoval sám pan doktor Bárta. Doufám, že se odvolací soud zachová právně standardně, a věřím, že nepodlehne politické objednávce. Nechtěl jsem ale čekat na verdikt odvolacího soudu, a proto se členství ve výborech sám a nyní vzdávám. Věřím, že v případě mého osvobození se najde alespoň jeden hrdinný poslanecký klub, který navrhne mé vrácení členství s takovou razancí, jako se ozývaly hlasy spravedlivých na moji rezignaci.

A byl bych také rád, kdyby si novináři, kteří zasvěceně o problému píší, zjistili podstatu, a ne si jen přihlívali novinářskou polívičku.

K samotnému rozsudku řeknu jen pár slov. Nebudu Sněmovnu seznamovat s celým rozsáhlým odvoláním, které mám připravené. Pominu to, že právně je takto rozsudek neobhajitelný i ve vztahu ke zbavení imunity pro jeden paragraf a odsouzení za jiný nesouvisející, pro který jsem nebyl zbaven imunity. Zákaz mandátu, který je protiústavní a mnoho dalšího právně pochybného.

Ale spíše jsem zvědav, jak se kolega Vacek vypořádá s tím, že on vlastně jako jediný přijal úplatek a ještě to veřejně deklaroval. Jsem zvědav, jak se někteří kolegové – namátkou John, Josef Dobeš, Karolína Peake, Michal Babák, Radim Vysloužil a samozřejmě mnozí další – vypořádají s trestním oznámením za křivá svědectví u soudu oproti důkazům, které sama policie uznala a soud je měl k dispozici a velkoryse je přehlédl.

Ale to podstatné a nejhorší je to, že uvedený rozsudek vzkázal občanům velmi smutnou zprávu: Nenahlašujte úplatky. Pokud to uděláte, vymyslí se na vás obvinění a odsoudí vás.

Myslím si, že v této Sněmovně ani v celé republice není nikdo, kdo by si myslel, že pan Bárta nedával peníze za protislužbu, není tu také nikdo, kdo by si myslel, že já a Kristýna Kočí jsme byli k panu Bártovi pozváni pro půjčku, a není tu také nikdo, kdo by nevěděl, jak pan Bárta sledoval politiky prostřednictvím ABL. A rozhodně tu také není nikdo, kdo by si myslel, že Radek John reálně vede Věci veřejné, a určitě tu není nikdo, kdo by si mys-

lel, že financování Věcí veřejných je v pořádku a že Michal Babák nenosil igelitky. A Sněmovna i společnost uvedené skutečnosti ví, a ví je pouze a jen díky mně, že jsem se nezalekl Bártovy bezpečnostní služby a vyšel s tím ven jako první. Beze mne byste nikdo nevěděli, čeho je kolega Bárta schopen.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď mám faktickou poznámku paní poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den. Pan kolega Škárka nám sdělil, že rozsudek v jeho věci je smutnou zprávou ve věci o stavu justice. Já tvrdím, že přítomnost pana kolegy Škárky mezi námi je smutnou zprávou o stavu tohoto zákonodárského sboru.

Pane kolego, složte mandát! Pro nás neplatí jenom zákony. Pro nás platí i morální pravidla. (Potlesk zleva)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Babák? Faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Dámy a pánové, já jen velice rychle. Já si myslím, že tady není nikdo, ani nikdo z veřejnosti, kdo by nevěděl, že pan kolega Škárka je podvodník, odsouzený – sice nepravomocně – a nemá tady co dělat. Tak nechápu, proč tady vůbec něco říká. Že se nestydí! Děkuji. (Hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď se hlásí o slovo pan poslanec Škárka. Já vás chci jenom, dámy a pánové, upozornit na to, že probíhá rozprava u bodu, který se jmenuje Návrh na změny ve složení v orgánech Poslanecké sněmovny. Já vás chci požádat, abychom se drželi tohoto tématu. Cokoli, co si chcete říkat jiného, prosím, budete muset zařídit legálním způsobem, to znamená navrhnout příslušný bod Poslanecké sněmovně a nechat na ní a jejím rozhodnutí, zda se takovému bodu bude chtít věnovat a v jakém rozsahu. Nezneužívejte toho, že je obtížné pro řídícího schůze poznat, zda míříte k jádru otázky, nebo nemíříte. Prosím tedy, abyste respektovali to, že nyní projednáváme Návrh na změny ve složení v orgánech Poslanecké sněmovny.

Pan kolega Kováčik s přednostním právem? Nikoliv. Pan kolega Škárka se tedy hlásí o slovo. Pan kolega Škárka?

Poslanec Jaroslav Škárka: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já nebudu zbytečně diskutovat, protože všichni víme, jak vznikly Věci

veřejné a s jakým cílem. Nicméně chtěl jsem jen upozornit na to, že já jsem ve svém vystoupení mluvil ke své rezignaci ve výborech, takže to bylo naprosto k věci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, byl jsem přihlášen před kolegou Škárkou s tím, že jsem chtěl vyzvat Sněmovnu, aby se vrátila k věci. Učinila to paní předsedkyně. Já jí za to děkuji. Myslím si, že i teď i kdykoliv jindy, kdyby se Sněmovna věnovala především věci, která je projednávána, ušetřili bychom si mnoho různých sporů a mnoho různých třeba špatných mediálních obrazů o této Sněmovně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Musím se přesto zeptat, zda se někdo ještě hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím a požádám předsedu volební komise, pana poslance Petra Tluchoře, aby nám oznamoval jednotlivá hlasování, provedl nás tedy tímto bodem.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji, paní předsedkyně. Pokud nebude mít nikdo námitky, tak bych si do jednoho hlasování o rezignacích dovolil zařadit i tři rezignace pana poslance Škárky. Jestli jsem to správně zachytil, byl to výbor petiční, rozpočtový a kontrolní. Podvýbory nejsou orgány, o kterých rozhoduje Sněmovna jako celek, takže tam rezignace nejsou učinit tady.

Nicméně lhůta uplynula, není možné navrhnout žádné další kandidáty do těchto uvolněných míst.

Čili hlasovali bychom jedním hlasováním o osmi rezignacích, které tady zazněly. Zopakuji je: Vít Bárta – organizační výbor, Vít Bárta – rozpočtový výbor, Zbyněk Stanjura – hospodářský výbor, Jan Vidím – volební výbor, Jan Kubata – výbor pro obranu, pan poslanec Škárka – petiční výbor, rozpočtový výbor a kontrolní výbor. O tomto bychom hlasovali jedním hlasováním – tedy o rezignacích, které teď zazněly.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o těchto rezignacích budeme hlasovat a rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 231. Toto hlasování jsem zahájila. Kdo souhlasí s těmito rezignacemi? Kdo je proti?

V hlasování číslo 231 přítomno 153, pro 133, proti nikdo. Rezignace tedy Sněmovna přijala.

Poslanec Petr Tluchoř: A nyní bychom jedním hlasováním en bloc roz-

hodli o volbě poslankyně Kateřiny Klasnové do organizačního výboru, poslance Jana Kubaty do hospodářského výboru, poslance Zbyřka Stanjury do volebního výboru a poslance Jana Pajera do výboru pro obranu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, tedy hlasujeme o tomto zvolení. Zahajuji hlasování číslo 232. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

V hlasování číslo 232 přítomno 153, pro 132, proti 1. Tyto návrhy tedy Poslanecká Sněmovna přijala a schválila.

Tím jsme se tedy vypořádali s bodem číslo 91. Můžeme jej ukončit.

Budeme se věnovat bodu číslo 92. Je to

92.

Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Slovo opět dostává předseda volební komise Petr Tluchoř. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Volební komise obdržela dne 5. června 2012 od poslaneckého klubu KSČM návrh kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu pana Vladimíra Koníčka. Dne 20. února 2012 skončil ve své funkci prezident NKÚ pan František Dohnal. Návrh Poslanecké sněmovny, který dnes možná vytvoříme, bude následně předložen prezidentu republiky, který podle Ústavy jmenuje prezidenta NKÚ. Složením slibu do rukou prezidenta republiky se prezident Nejvyššího kontrolního úřadu ujímá své funkce na devět let.

Nyní bych rád Poslaneckou sněmovnu seznámil s návrhem volební komise na způsob hlasování. Toto hlasování je poněkud atypické, nejedná se o klasickou volbu, ale návrh Poslanecké sněmovny, kterým tato předkládá své kandidáta ke jmenování prezidentu republiky. Způsob hlasování zvláštní zákon nestanoví, volební komise navrhuje tajné hlasování.

Nyní bych poprosil, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi i ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Pan ministr financí Miroslav Kalousek se hlásí do rozpravy, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobrý večer. Já jsem hluboce přesvědčen, že o panu poslanci Koníčkovi můžeme hlasovat veřejně, a navrhuji tento způsob hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda nám posléze řekne, co můžeme, nebo nemůžeme, ale já se ještě teď v rozpravě zeptám, zda se někdo do ní hlásí. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím a pan předseda volební komise má slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Jak už jsem říkal, zákon způsob volby nestanoví, nicméně dosud se postupovalo vždy tajným hlasováním a volební komise navrhuje hlasování tajné. Chci připomenout, že se jedná o jednokolové hlasování, nikoliv o dvoukolové, protože to je pouze návrh, není to volba.

Čili já setrvávám na návrhu, který učinila volební komise, ale je to věcí rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Je potřeba, aby se většina Poslanecké sněmovny vyjádřila pro tajnost volby většinou Poslanecké sněmovny. Čili navrhuji prosím hlasování o tajném způsobu hlasování, a bude-li přijat, pak bude tajné. Nebude-li přijat, automaticky dochází k návrhu, který přednesl pan ministr financí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, takže nyní rozhodneme o ... Je nějaký problém, pane ministře? (Ministr Kalousek mimo mikrofon.) Nyní rozhodneme o tom, zda si Sněmovna přeje v této věci hlasovat tajně. Zahajuji hlasování... Ještě je tu žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Zda si tedy Sněmovna přeje hlasovat v této věci tajně – tak bude znít otázka, o níž rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 233. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na tajnou volbu. Kdo je pro? Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 233 přítomno 138, pro 97, proti 27. Tajnou volbu Poslanecká sněmovna schválila, rozhodla o ní.

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. Ještě než ukončíme tento bod, rád bych ještě jednou zdůraznil, že to hlasování bude tajné jednokolové. Tedy neuspěje-li kandidát v prvním kole, další se konat nebude.

Nyní prosím, abyste tento bod přerušila a postoupili jsme k dalšímu bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji tento bod, tedy bod číslo 92, a zahajuji projednávání bodu 93. Je to

93.

Návrh na volbu členů Rady České televize

Slovo má předseda volební komise Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. K dnešnímu dni jsou stále neobsazena dvě místa členů této rady. To znamená, že dnes se jedná o volbu dvou členů Rady České televize. Volební výbor v souladu s § 46a zákona o jednacím řádu provedl výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů rady, kteří mají být voleni, a přijal usnesení 95, které vám bylo doručeno, obsahující kandidátku pro volbu dvou členů Rady České televize. Já vám ještě zrekapituluji.

Návrh, tedy kandidátka, zní takto: Jan Brandejs, Richard Kořán, Oldřich Kužílek, Milena Macková, Daniel Novák a Petr Žantovský. Z nich budeme vybírat v tajné volbě dva kandidáty.

Ani zde zákon nestanoví způsob volby a volební komise navrhuje tajné hlasování. Tedy prosím, abychom nechali otevřít rozpravu k navrženému způsobu volby i ke kandidátům a následně hlasovali o tajné volbě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o tom, zda proběhne volba tajná.

Zahajuji hlasování číslo 234. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem volební komise. Kdo je proti?

V hlasování číslo 234 přítomno 137, pro 130, proti 2. Volbu jsme schválili.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní myslím, že tento bod můžeme přerušit a dostat se k bodu...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, přerušuji tedy bod 93. Budeme se věnovat bodu 94, což je

94.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. K dnešnímu dni jsou i zde dvě neobsazená místa. Zde volební výbor v souladu s § 46a zákona o jednacím řádu provedl výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů rady, kteří mají být zvoleni.

Usnesení číslo 4 obsahuje kandidátku, kterou vám nyní přečtu: Petr Burda, Jaroslav Kravka, Michal Lukeš, Petr Matoulek, Jaroslav Růžička a Petr Šafařík. Z nich bychom měli volit dva v tajné volbě, bude-li odsouhlasena tajná volba.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o způsobu volby.

Zahajuji hlasování číslo 235. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby proběhla tajná volba. Kdo je proti?

V hlasování číslo 235 přítomno 136, pro 128, proti 1. Rozhodli jsme o způsobu volby.

Tím přerušuji bod 94 a zahajuji projednávání bodu 95, tedy

95.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Předseda volební komise Petr Tluchoř má slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: K dnešnímu dni jsou zde neobsazena čtyři místa členů této rady, to znamená, že dnes se jedná o volbu čtyř členů Rady České tiskové kanceláře.

Volební komise obdržela dne 5. června od poslaneckých klubů tyto návrhy: Hynek Chudárek od poslaneckého klubu Věcí veřejných, Miroslava Moučková od poslaneckého klubu KSČM, Hana Hikelová od poslaneckého klubu ODS, Marcela Mertinová od poslaneckého klubu ČSSD a Jan Wintr od poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Návrhy byly postoupeny poslaneckým klubům.

Pokud jde o způsob volby, zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Nyní bych vás poprosil o otevření rozpravy a o hlasování o návrhu k tajné volbě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otvírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nikdo se nehlásí, rozpravu tedy končím.

Rozhodneme o způsobu volby.

Zahajuji hlasování číslo 236. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby volba proběhla tajně. Proti návrhu?

Hlasování číslo 236. Přítomno 136, pro 127, proti nikdo. Rozhodli jsme o tajné volbě.

Přerušuji projednávání bodu 95 a zahajuji projednávání bodu

96.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Pane předsedo, prosím o úvod k tomuto bodu.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. K dnešnímu dni je v této radě dosud neobsazeno jedno místo člena.

Poslanecké kluby předložily tyto návrhy: Daniel Bartek od Věcí veřejných a Kateřina Hrazdilová od poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Návrhy byly postoupeny poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob hlasování nestanoví. Volební komise navrhuje rovněž tajné hlasování. Zvolenému členovi započne jeho šestileté volební období dnem jmenování. Připomínám pouze, že se jedná o návrh a následné jmenování předsedou vlády, a proto se hlasování neuskutečňuje dvoukolově. V případě, že nebude zvolen žádný kandidát, nemůže následovat další hlasování a bod končí. To je tedy stejná situace jako prezidenta NKÚ.

Nyní prosím, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otvírám rozpravu a ptám se, zda se někdo do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Rozhodneme o způsobu volby.

Zahajuji hlasování číslo 237. Ptám se, kdo souhlasí s volbou tajnou. Proti návrhu?

Hlasování číslo 237, přítomno 136, pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat a přerušuji tedy projednávání bodu 96.

Zahajuji projednávání bodu

97.

Návrh na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Slovo má předseda volební komise Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. K dnešnímu dni je v této radě neobsazeno jedno místo člena, a to po členu Petru Fialovi, který se stal ministrem školství, mládeže a tělovýchovy.

Poslanecké kluby předložily tyto návrhy kandidátů: Emílie Benešová, tožný návrh od ČSSD i klubu TOP 09 a Starostové, a druhý návrh – Jiří Liška od poslaneckého klubu ODS. Tyto návrhy byly zaslány poslaneckým klubům. A protože se jedná o volbu kandidátů, které nakonec volí Senát, je i zde volba jednokolová. Volební komise v první fázi navrhuje volbu tajnou.

Nyní prosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otvírám rozpravu a zeptám se, zda se někdo do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Rozhodneme tedy o způsobu volby.

Zahajuji hlasování číslo 238 a ptám se, kdo souhlasí s tajnou volbou. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 238. Přítomno 137, pro 123, proti nikdo. Návrh na tajnou volbu byl přijat.

Přerušuji projednávání bodu 97. Prosím pana předsedu volební komise o další sdělení.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní bych vás, paní předsedkyně, požádal, abyste vyhlásila konání tajných voleb, kde navrhuji dobu 20 minut na vydávání hlasovacích lístků, tedy do 17.35. Následně, nevím, jestli Sněmovna bude pokračovat v jednání, myslím, že pak jsme připraveni řekněme po 15 minutách jako volební komise předstoupit před Sněmovnu s výsledky. Čili pevně věřím, že v 17.50 můžeme pokračovat – pokud nechce Sněmovna pokračovat v době, kdy budeme počítat hlasy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili rozumím tomu dobře: návrh na přestávku v našem jednání do 17.50 hodin. (Poslanec Tluchoř: Ano.)

Vyhlašuji tuto přestávku a dále prosím, aby si všichni vyzvedli lístky tak, jak oznámil předseda volební komise.

(Jednání přerušeno v 17.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.51 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, čas vypršel naší volební pauzy, takže mi dovoluji, abych navázal – a já tady mám před sebou návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího – to už jsme vyřešili? To bylo přerušeno? To je hotové tady to? Takže pan poslanec Tluchoř by potom vystoupil s výsledkem, až ho bude mít k dispozici, to mi zřejmě sdělí. Dobře.

Můžeme se pustit tedy do těch bodů dalších.

49.

Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - první čtení

Poprosím paní poslankyni Putnovou, která by za navrhovatele uvedla tisk 634.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych představila novelu vysokoškolského zákona, která je poměrně malá svým rozsahem k osobám, ke kterým se vztahuje, ale podle mého soudu a podle soudu mnoha kolegů z vysokoškolského života je významná jednak svým propopulačním mechanismem a také svou manifestační hodnotou, protože oceňuje mateřství a dává příležitost vytvořit dobré podmínky pro mateřství studentek vysokoškolaček.

Co je cílem této novely? V této novele chceme umožnit studentkám vysokoškolačkám, které z důvodu svého mateřství budou prodlužovat stan-

dardní dobu studia, aby nemusely zpoplatnit své studium v okamžiku, kdy prodlouží svoje standardní studijní doby.

Jaká je současná situace? V současné situaci je zákonem garantovaná doba, kdy vysokoškolák, vysokoškolačka studuje bezplatně, jako standardní doba plus jeden rok. Tento koeficient se nazývá $n+1$. V případě, že si student prodlouží dobu studia nad tento stanovený koeficient, jeho studium je zpoplatněné. Poplatek za prodloužení studia stanoví – dolní hranici – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a činí za jeden semestr asi čtyři a půl tisíce korun. Horní hranice stanovena není. V praxi je situace taková, že řada vysokých škol za jeden semestr studia v době po prodloužení standardní doby účtuje poplatek dvacet a více tisíc za jeden semestr.

Opakuji znovu, cílem této novely je, aby studentky vysokoškolačky, které z důvodu těhotenství a mateřství budou prodlužovat svoje studium nad standardní dobu, nemusely tento poplatek platit, navíc v době, kdy budou mít přerušené studium z důvodu těhotenství a mateřství, jim zůstal statut studentky.

My jsme tento návrh poměrně široce konzultovali jak s Českou konferencí rektorů, tak s Radou vysokých škol a řadou stakeholderů, kteří se k návrhu vyjadřovali. Zaznamenali jsme vesměs kladné ohlasy, ale chtěla bych také říct, že jsme se setkali v průběhu jednání s několika typy pochybností, které bych v této situaci ráda uvedla na pravou míru.

Ten první typ pochybnosti se vztahoval k otázce zneužívání tohoto mechanismu, respektive k řetězení mateřství tak, že by docházelo k zneužití nadstandardní doby studia. Chtěla bych říct, že tuto námitku můžu směle vyloučit, protože pokud dojde k řetězení mateřství či řetězení těhotenství, stále zůstává zachována hranice 26 let pro definování nezaopatřeného dítěte, respektive matky, která by měla nárok na sociální podporu.

Druhý typ námitek spočíval v tom, že se jedná o navýšení a zatížení státního rozpočtu. Chtěla bych ujistit, že nejde o zásadní navýšení rozpočtu, protože se znovu bavíme jenom o výdajích, které by se týkaly nezaopatřeného dítěte, v tomto případě matky studentky do 26 let, a to podle definice, která ze zákona vyplývá pro vyplácení dávek. Myslím, že by tady mělo zaznít, že se tato novela naprosto netýká a nedotkne se rozpočtu krajů a obcí.

Další oblast pochybnosti, kterou jsme zaznamenali, spočívala v tom, že je to návrh, který bude znamenat významné snížení příjmů vysokých škol, veřejných vysokých škol. Chtěla bych upozornit na to, že příjmy, které přicházejí do vysokých škol získáním poplatků, jakýchkoli typů poplatků, zůstávají ve stipendijním fondu a nemohou být využity jako provozní či investiční prostředky.

A poslední oblast, se kterou jsme se setkali v rámci diskuzí, byla otázka, zda tato novela není diskriminační vůči studentkám středoškolačkám či

mužům otcům. Toto je novela, která se týká studentek vysokoškolaček, čili je to oblast, která řeší vysokoškolský zákon, a středoškolačky v tom nejsou zahrnuty. Pokud jde o muže otce, i oni mají možnost čerpat rodičovskou dovolenou a pamatujeme na ně v tom, že budou moci z důvodu rodičovství přerušit svoje studia, nicméně podotýkám, že bonusy, které z této novely jsou připsány, jsou připsány ženám. Je to významný počin v tom, že chceme, abychom sladili pracovní a profesní, profesní a soukromé povinnosti žen. Domníváme se, že je to drobný krůček, který pomůže k tomu, aby ženy vysokoškolačky měly stejné podmínky pro to mít děti v době studia jako ženy, které jsou v jejich věku zaměstnané. Je to novela, která oceňuje mateřství a říká studentkám vysokoškolačkám, že mít dítě v době studia je dobrá životní strategie, která bude znamenat v jejich kariéře do budoucna posun.

Myslím, že toto jsou ty podstatné rysy novely. Pokud chcete podrobnější informace, najdete je v důvodové zprávě. Jinak jsem připravena k rozpravě. A prosím o propuštění této novely do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji za toto uvedení paní poslankyně Putnové a prosím, aby se slova ujal také zpravodaj pro první čtení poslanec Ivan Ohlídal. Prosím, pane poslanče, mohl byste nám podat informaci o tom jednání výboru, který se tím –

Poslanec Ivan Ohlídal: Ne, ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě nezabýval, takže vůbec, myslím, ještě ne. Ale co si myslíte o tomto tisku tak, v této fázi? Co si myslíte?

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Hned vám sdělím, co si myslím o této novele v rámci prvního čtení.

Chtěl bych říci, že tato novela vysokoškolského zákona sleduje tři pozitivní cíle. První cíl je ten, že zlepší sociální postavení studentek matek ve společnosti. Druhý pozitivní cíl stručně spočívá v tom, že se odstraňuje touto novelou diskriminace mezi na jedné straně studentkami matkami a na druhé straně studentkami zaměstnankyněmi. Třetí cíl je vyložené cíl jednoznačně celospolečenský. Jsem přesvědčen, že tato novela může ke zlepšení demografického vývoje v naší zemi.

Já s touto novelou jednoznačně souhlasím. Ne tak už ale vláda. Vláda vyslovila šest připomínek k této novele, z nichž dvě jsou víceméně formální, těmi se ani tak není třeba zabývat, ale čtyři mají faktický obsah. Já bych si stručně všiml těchto faktických připomínek ze strany vlády.

Za prvé, ve vládním vyjádření, ve vládním stanovisku, se říká, že "předložený návrh zákona se například zaměřuje pouze na otázky, související se studiem na vysoké škole a zcela opomíjí problematiku mateřství a rodičovství ve vztahu ke studentům středních a vyšších odborných škol". To je samozřejmě pravda, ale myslím si, že tato námitka vlády se dá velice lehce odsunout do pozadí, když se bude předpokládat, a někdo se toho ujme, vhodná novela školského zákona.

Druhá faktická připomínka, kterou vláda vyslovila, zní: "Navržená novela zákona o státní sociální podpoře obsažená v části druhé předloženého návrhu zákona nevyhovuje zásadě zákazu diskriminace a v předložené podobě je neslučitelná též s právem Evropské unie, neboť na jejím základě mají být zvýhodněny pouze ženy matky dítěte. Navrhovaná právní úprava předjímá, že o dítě se vždy postará žena matka, opomíjí však situace, kdy se z objektivních důvodů tato žena nebude moci o dítě postarat či kdyby jinak rodičovské dovolené hodlal využít muž." Myslím si, že tato připomínka ze strany vlády je docela důvodná a opravdu by bylo dobré, pokud tato norma bude přesunuta do druhého čtení, aby se předkladatelé zamysleli nad tím, jak případně pozměňovacím návrhem tuto připomínku nebo tuto vadu odstranit.

Třetí připomínka, kterou má vláda a je relativně negativní vůči této novele, je obdobná připomínka, která se vztahuje k navrženému zvláštnímu ustanovení o průběhu studia. Myslím si, že i o tuto připomínku by se měli předkladatelé zajímat a i tato připomínka by mohla být odstraněna ve druhém čtení pomocí vhodného pozměňovacího návrhu.

Poslední připomínka, která je faktická, jak jsem říkal, je čtvrtá připomínka, kterou si rovněž dovoluji ocitovat v zájmu přesnosti. Citace zní takto: "Přijetí předloženého návrhu zákona by znamenalo rozšíření věcného i časového rozsahu dávkových nároků s přímým dopadem na zvýšení výdajů státního rozpočtu v několika výdajových okruzích. Matka studentka po celou dobu přerušení studia by byla považována za nezaopatřené dítě, což jí vedle dávek souvisejících s mateřstvím a péčí o dítě fakticky zakládá nárok na dávky sociální podpory náležející nezaopatřenému dítěti." Myslím si, že i tato připomínka vlády je nepřípadná, protože tato novela bude jistě prospěšná z hlediska pozitivního demografického vývoje v naší zemi, který není dobrý, jak víme, takže určité navýšení, určitá zátěž rozpočtu v tomto směru by neměla být příliš negativní.

Takže já si v závěru dovoluji, vážené dámy a vážení pánové, vás rovněž jako paní předkladatelka požádat o propuštění této normy do druhého čtení a pak o případné pozměňovací návrhy, které by situaci této novely ještě zdokonalily.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tolik tedy úvodní slovo zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášky. Pokud přihlášky nejsou, tak zřejmě obecnou rozpravu můžeme ukončit. Hlasovat můžeme jenom o přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat projednání. Ptám se, jestli má někdo ještě jiný návrh. Pokud ne, zagonguji pro ty, co by chtěli hlasovat, a řeknu, že budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 239, přihlášeno je 130, pro hlasovalo 94, proti nikdo, takže přikázání bylo provedeno a my můžeme ukončit projednávání bodu 49.

Máme tedy bod číslo

57.

**Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb.,
o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů
a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce,
ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů
/sněmovní tisk 689/ - první čtení**

Tady to měl přednášet pan ministr Drábek, ale mám informaci, že by ho zastoupil pan ministr Heger. Takže poprosím pana ministra zdravotnictví, aby v prvním čtení tento tisk, který se zabývá úrazovým pojištěním zaměstnanců, uvedl on. Jsme v prvním čtení. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych přednesl základní teze předkládaného návrhu zákona, které znamenají zrušení zákona číslo 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a dalších zákonů, kterými měly být zapracovány změny týkající se institutu úrazového pojištění do příslušných souvisejících zákonů, a dále novelizace ustanovení těchto zákonů, které svým obsahem bezprostředně souvisejí se zrušováním zákonem číslo 266/2006 Sb.

Součástí návrhu zákona je též novela zákoníku práce, která zahrnuje převedení hmotněprávní úpravy odškodňování zaměstnanců při pracovních úrazech a nemocech z povolání z přechodných ustanovení do jejich řádných ustanovení, konkrétně do části jedenácté zákoníku práce, která u-

pravuje komplexně náhradu škody v pracovněprávní oblasti. Nároky zaměstnanců při pracovním úrazu a nemoci z povolání se tak zachovávají v dosavadním rozsahu.

Do části jedenácté zákoníku práce se nepřevádějí pouze ustanovení o právní odpovědnosti za škodu v některých zvláštních případech, neboť tato ustanovení se netýkají osob v pracovněprávních vztazích a začlenění těchto ustanovení do zákoníku práce bylo zamýšleno pouze jako dočasné. Tato ustanovení podle již schválené úpravy přecházejí do občanského zákoníku.

Úprava odškodňování zaměstnanců při pracovních úrazech a nemocech z povolání se převádí v zásadě bez věcných změn, pouze s několika dílčími nezbytnými úpravami. Jedná se zejména o doplnění přechodného ustanovení, které řeší použití vyhlášky o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění pro pracovněprávní účely do doby, než bude vydán nový právní předpis, který tuto materii upraví, a o doplnění úpravy reagující na zvýšení věkové hranice odchodu do starobního důchodu, aby úprava zákoníku práce byla v plném souladu se změnami již provedenými v zákoně o důchodovém pojištění.

Provádějí se též potřebné legislativně technické úpravy a formulační upřesnění, jako je sjednocení terminologie nebo zrušení duplicitních ustanovení.

Připomenu, že koncepce platného zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců byla založena zejména na komplementárním pojetí úrazového pojištění jako doplňkového pojištění k pojištění zdravotnímu, nemocenskému a důchodovému a na začlenění úrazového pojištění do systému veřejnoprávního sociálního pojištění s vlastním systémem úrazových dávek, což by znamenalo opuštění dosavadního systému odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání formou náhrad za ztrátu na výdělku a svěření provádění úrazového pojištění České správě sociálního zabezpečení jako organizační složce státu, která provádí i ostatní druhy sociálního pojištění. Účinnost zákona byla opakovaně odkládána a zákon jí nenabyl ani šest let po svém schválení. Ministerstvo práce a sociálních věcí provedlo v roce 2011 analýzu tohoto platného, avšak neúčinného zákona se záměrem zákon novelizovat k naposledy posunutému datu účinnosti, to je k 1. lednu 2013. Tato analýza byla provedena se zřetelem na identifikaci a odstranění chyb v původním zákoně, na přizpůsobení pozdějšímu právnímu vývoji a na provádění úrazového pojištění s přihlédnutím ke způsobu provádění nemocenského a důchodového pojištění, aby provádění všech těchto systémů bylo co možná nejvíce shodné. Na základě této provedené analýzy byla pak zpracována rozsáhlá novela zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců.

Pro informaci mohu uvést, že novela zákona o úrazovém pojištění

zaměstnanců obsahovala 240 novelizačních bodů. Touto novelou, která neměnila a ani měnit nemohla základní koncepci zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců z roku 2006, byly provedeny podstatné zásahy do dávkových schémat i do způsobu provádění úrazového pojištění. Novela obsahovala dále řadu změn spočívajících v doplnění chybějících ustanovení, změně či zrušení ustanovení překonaných a v reakci na změny v jiných systémech. Návrh této rozsáhlé novely zákona v rámci připomínkového řízení však vyvolal zásadní negativní reakci nejen sociálních partnerů, ale i řady odborníků, přičemž byla obecná shoda novely zákona v předložené podobě nepřijímat. Je však třeba zdůraznit, že uvedená kritika se především týkala základní, již schválené koncepce úrazového pojištění obsažené v zákoně z roku 2006. Zejména bylo vytýkáno, že zaměstnavatelé by ztratili svou pojistnou ochranu a byli by vystaveni občanskoprávním žalobám na plné odškodnění pracovních úrazů a nemocí z povolání v situaci, kdy úrazové dávky zaměstnanci plně nepokryjí ztrátu na výdělku. Zaměstnavatelé by tak byli dále finančně zatíženi.

Vzhledem k těmto připomínkám a k rozsahu navrhovaných změn bylo tedy na místě zabývat se potřebou a dopadem právní úpravy úrazového pojištění zaměstnanců jako celkem. O zrušení platného zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců rozhodla vláda dne 21. března 2012, poté co neschválila již zmiňovaný návrh novely tohoto zákona, neboť dospěla k závěru, že namítané nedostatky vyplývají ze samotné koncepce zákona a nelze je překlénout novelizací ani dalším odložením účinnosti. Vláda považuje v dané situaci za nejvhodnější řešení platný zákon zrušit a připravit návrh nového věcného řešení této problematiky, přičemž v tomto směru uložila ministrům financí a práce a sociálních věcí příslušné úkoly.

Účinnost zákona se navrhuje dnem jeho vyhlášení, a to především s ohledem na skutečnost, že některé povinnosti uvedené v zákoně č. 266/2006 Sb., které se týkají náběhu na novou právní úpravu, mají být splněny již v průběhu roku 2012.

Dovoluji si ještě oznámit předem, že v další podrobné rozpravě přinesu návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo tedy úvodní slovo a teď požádám zpravodaje pro prvé čtení poslance Miroslava Jeníka, aby zaujal k tomuto návrhu stanovisko. Prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, já bych velmi rád poděkoval panu ministrovi za obsáhlé, velmi obsáhlé uvedení tohoto vládního návrhu zákona. Ze své pozice zpravodaje bych zvláště pak podtrhl, že ten původní zákon, který byl

přijat již v roce 2006, vlastně vzhledem k několika odložením nenabyl právní účinnosti, a proto je potřeba schválit později novou normu.

Já také ve svém vystoupení později v rozpravě navrhuu přikázání zákona k projednání ve výboru pro sociální politiku a také se přikláním k tomu, co již zde uvedl pan ministr, to je zkrácení projednávání ve výboru na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já vám děkuji a vyhlášu ji obecnou rozpravu, ke které se hlásí pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený členové vlády, kolegyně, kolegové, skoro se mi chce říct, že se pokusím o alternativní zprávu zpravodaje.

Předkládaným návrhem zákona chce vláda zrušit zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a souběžně novelizovat dalších 16 zákonů, do kterých byly zapracovány změny související s problematikou úrazového pojištění, zejména zákona č. 267/2006 Sb., a také novelizovat ustanovení těch zákonů, které svým obsahem bezprostředně souvisí se zrušením zákona 266/2006 Sb. V podstatě se vláda hodlá vrátit do stavu před přijetím zákona o úrazovém pojištění, resp. potvrdit současný stav. Vláda totiž rozhodla o tom, že připraví návrh na konečnou a trvalou privatizaci úrazového pojištění, které vychází z pracovního práva, hradí ji zaměstnavatel a řeší nároky při úrazu či nemoci z povolání, čímž chrání poškozené zaměstnance.

Právní úprava tohoto institutu má nezvyklou dvacetiletou historii. Pojištění bylo zavedeno jako výsadní produkt České pojišťovny a pak i Kooperativy pojišťovny. Duální stav napadla Evropská komise a stanovila, že buďto má být trh v České republice pro toto pojištění otevřen všem finančním institucím, nebo má převzít celou správu úrazového pojištění stát. Nakonec jsme už dvacet let v provizoriu. Ministerstvo práce a sociálních věcí zadalo již v roce 2003 přípravu nového návrhu zákona, který pak vláda předložila do Poslanecké sněmovny 29. září 2005. Nepopírám, že z jisté části problematický návrh prošel bouřlivou diskusí, ale nakonec vyšel 7. června 2006 jako zákon č. 266/2006 Sb. s účinností až od 1. 1. 2008. Bylo tedy dost času na jeho přípravu i případné úpravy kritizovaných ustanovení, ale chyběla ochota a pravcové vlády přikročily jen ke třem novelám, které vždy zejména odložily datum účinnosti zákona, a tím jen prodlužovaly provizorium. Provizorium, které je kolem dvaceti let v kolizi jak s legislativou České republiky, tak s legislativou Evropského společenství. Ale jak je vidět, nakonec se nic moc nedělo.

Nový zákon z roku 2006 především zaváděl přechod úrazového pojištění – výběr v rámci tohoto pojištění činí cca 7 mld. korun ročně – z

komerčního systému správy odškodňování a náhrad na státní zabezpečení dávkovým systémem spravovaným Českou správou sociálního zabezpečení, která má k dispozici všechny potřebné údaje ke zpracování nové agendy, což rozhodně dvě privátní pojišťovny neměly.

Úrazové pojištění se tak v novém zákoně, který chce vláda zrušit, stalo pojištěním komplementárním k pojištění zdravotnímu, nemocenskému a důchodovému, jak poznamenal i pan ministr předkladatel. Posílily se tím naděje jistoty zaměstnanců, ale i zaměstnavatelů, kteří napřed předlohu kritizovali, dnes však kritizují současně navrhovaný stav. Zavedla se úrazová prevence, motivace, systém bonus a malus. Z pojištění zaměstnavatelů se přešlo na pojištění každého zaměstnance, pojištění mělo nově odrážet rizikovost převažující činnosti pojištěného, odškodnění nemělo překračovat čistý výdělek, aby se nespekulovalo, administrativní zátěž zaměstnavatelů se měla zjednodušit a podobně a podobně.

Nic z toho se však nerealizovalo. V čem byl tedy problém? Zavedení této transformace od privátu ke státu vyžadovalo jednorázově nové transformační náklady, finanční prostředky ze státního rozpočtu na zajištění prostor, techniky, programového vybavení i nového personálu České správy sociálního zabezpečení. A zejména dvě privátní pojišťovny by ztratily monopol na lukrativním produktu, to je paušální platbu z výběru za správu, tedy roční smluvní režii, dnes ve výši 800 mil. korun, což činí něco kolem 11,4 % z vybrané částky. 11,4 procenta! Česká správa sociálního zabezpečení nedosahuje v administraci ani 2 %. Začalo se však na neuvěřitelných 29,5 % z vybrané částky, avšak tento vysoký podíl byl postupně pod tlakem kritiky snižován až na oněch 11,4. Správa státem by byla v delším horizontu prokazatelně levnější. Některé odhady hovoří o pouhých 30 mil. korun ročně.

Ale jak víme, pravici je vlastní privatizace státní a veřejné správy, a tak současná vláda rozhodla o zrušení platného, ale stále neúčinného zákona, i o zamítnutí jeho novely připravované Ministerstvem práce a sociálních věcí. Prikázala proto nově Ministerstvu financí – už ne tedy Ministerstvu práce a sociálních věcí – připravit nový zákon, který má vejít v platnost od 1. ledna 2014, a pojištění má být postaveno definitivně čistě na komerčním základě. Náklady ze starého systému, tedy již přiznané nároky v celkové výši – zde se odhady různí – od 60 do 80 mld. korun, má snad až do roku 2057 hradit státní rozpočet, i když ti, kteří ten systém spravují, měli vysoké procentuální zisky, a státní rozpočet bude muset někde peníze najít. Příští rok a v dalších letech se odhaduje 2 až 3 mld. ročně tohoto historického deficitu, na který bude muset stát vybrat buď na daních, anebo snížit někde jinde své platby.

Vláda tedy zvolila druhou cestu ze dvou možností vyžadovaných Evropskou komisí, cestu plné komercializace, kde si každý

zaměstnavatel zvolí svou privátní pojišťovnu. Tato varianta je méně příznivá jak pro zaměstnance, kteří budou spíše obětí, tak, jak čas ukáže, i pro zaměstnavatele. Předpokládá i spoustu soudních jednání. Vydělají na tom jen finanční instituce, které se budou předhánět v nabídkách levných, ale čím levnější, tím pro zaměstnance nevýhodných produktů. Podotýkám, že odborná veřejnost není této systémové změně nijak nakloněna, což prokázal i seminář, který byl uspořádán podvýborem našeho výboru na půdě Parlamentu. Návrh vládního řešení tedy nerespektuje protesty občanů, odborů, zaměstnanců a řady občanských sdružení. Nic nového.

Mě nejvíce zneklidňuje problematika objektivní odpovědnosti zaměstnavatele za škodu. Dále, jak budou zajištěny jednotlivé fondy, kde se budou prostředky shromažďovat, protože vyplácet bude staré případy stát, nejenom shromažďovat, ale i zhodnocovat a kapitalizovat, často asi i mimo Českou republiku. Povinnosti státu se převádějí na soukromé společnosti, kompetence Ministerstva práce a sociálních věcí se převádí na Ministerstvo financí, Českou národní banku a kancelář pojistitelů. Chudáci postižení!

Konstatuji, že se odchylujeme od posledních evropských trendů i na úseku úrazového pojištění zaměstnanců. Nemohu tedy jinak, než navrhnout zamítnutí sněmovního tisku 689 již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď jsem tady nejdřív měl faktickou přihlášku paní poslankyně Jitky Chalánkové. – Není to tak, tak si to vygumuji.

Pak se hlásil pan poslanec Michal Doktor řádně do rozpravy obecně. Takže prosím.

Poslanec Michal Doktor: Kolegové poslanci se ptají, jak dlouhé bude mé vystoupení před Poslaneckou sněmovnou. Můj příspěvek bude velmi krátký. V zásadě jsem se přihlásil do rozpravy, abych namítal – a lépe, spíše zopakoval panu předřečníkovi, panu poslanci Opálkovi, že pravice tedy alespoň v mém pohledu na svět nespátňuje současný systém jako ideál, a rozhodně bych si netroufal současný systém úrazového pojištění zaměstnanců označovat jako privatizaci veřejné služby. Já bych jej spíše označil za pseudoprivatizaci. Ve službě, jakkoliv vy ji považujete za veřejnou a já spíše za službu soukromou, přece nepanuje žádná soutěž. Současná cena za službu je naprosto vychýlená právě proto, že se o ni nikdy nesoutěžilo, a je určena v zásadě spíše na typ exkluzivní smlouvy.

Pokud bych měl znovu a znovu opakovat již několikrát mnou prezentovaný názor, pak bych současný systém okamžitě zrušil, samozřejmě v předvídatelných a dopočítatelných lhůtách, tak aby pro zaměstnavatele a

zaměstnance takový jev nebyl překvapení, ale aby byl procesem dohledatelným v čase a nahrazeným jiným fungujícím systémem, a co nejdříve bych spustil plně komerční soutěž komerčních subjektů v oblasti pojištění úrazů zaměstnanců. Bude to systém, na který nepochybně nebudou zaměstnavatelů ani zaměstnanci doplácet. Nabízím zde obdobu povinného pojištění odpovědnosti za provoz motorových vozidel, kde přestože veškeré odhady říkaly, že pojištění neustále poroste, tak skutečné pojistné neustále padá dolů a systém si zatím se svou kapacitou vystačí. A tento systém může fungovat na úplně stejném základě.

Protestuji proti tomu, jak stávající, dodnes fungující systém funguje. Protestuji proti ceně, kterou stát za takovou službu vyplácí. Zároveň ale protestuji proti tomu, aby poslanec zvolený za KSČM popisoval a označoval tento systém za privatizaci veřejné služby, protože ničím takovým není, alespoň tak tedy nefunguje.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to je pořád rozprava. Do ní se hlásí fakticky pan poslanec Opálka. Ale mohl i řádně.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Využiji vás, abych vaším prostřednictvím panu kolegovi Doktorovi sdělil, že má v tom trošku guláš. Jsou totiž tři systémy. A já jsem kritizoval, že se nezavede ten, který je připraven, jenom pozbývá účinnosti, a nikterak jsem si nelebedil nad systémem, který dneska funguje. Ten systém odsoudila i Evropská komise. Takže můj požadavek byl, aby vešel v účinnost zákon, který je zatím neúčinný, a Ministerstvo práce a sociálních věcí předložilo do vlády legislativně úpravu toho systému tak, aby vyhovoval. Takže abychom si nepletli, k jakému systému kdo hovořil. Já jsem v žádném případě nezastával ten systém, který teď momentálně funguje.

A jinak – že máme různé názory, co má dělat stát a co má dělat privát, od toho jsme pravice a levice, to je logické. Já vám to nevyčítám, vy to nevyčítejte mně. Já jenom musím konstatovat, že podle toho by samozřejmě mohlo fungovat i důchodové pojištění, nemocenské pojištění, v podstatě jakž takž tak funguje i zdravotní pojištění a dostali bychom se do úplně jiné situace, než Evropa je zvyklá. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Heger chce reagovat na vystoupení? (Nechce.) Stále do rozpravy, je to přihláška do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já jsem chtěl ke konci té

rozpravy přednést ten anoncovaný návrh na zkrácení lhůty projednávání tisku 689. Navrhuji zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 30 dnů.

Důvody jsou následující: Účinnost zákona o zrušení zákona č. 262/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některé z dalších zákonů, zejména o změně zákona č. 262/2006 sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů, se navrhuje dnem jeho vyhlášení, a to především s ohledem na skutečnost, že od září 2012 má již začít probíhat proces předávání dat a dokladů od pojišťoven České správě sociálního zabezpečení, neboť dvě ustanovení zákona č. 266 již nabyla účinnosti. Je proto potřebné, aby návrh zákona nabyl účinnosti co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se ptám, jestli jsme už vyčerpali všechny příspěvky do rozpravy. I zpravodaj se samozřejmě může zapojit do rozpravy. Pokud to máte v úmyslu, samozřejmě můžete přispět.

Poslanec Miroslav Jeník: Já již jenom krátce, jak jsem avizoval. Navrhuji zákon přikázat k projednání výboru pro sociální politiku.

A na margo proběhlé debaty bych rád také přidal, že nová úprava má také zvýšit tlak na snížení režijních paušálních nákladů pojišťoven, které to budou provádět, které jsou dnes několikanásobně např. vyšší než u pojišťoven zdravotních.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže to byl poslední příspěvek do obecné? Pan poslanec Filip se hlásí fakticky? Ale nemusí, může i řádně.

Poslanec Vojtěch Filip: Ne, děkuji. Mně na to bude stačit, pane předsedající, opravdu velmi krátký čas.

Víte, já to považuji za ryze účelový návrh vládního návrhu zákona, protože kdyby Ministerstvo financí uvažovalo ekonomicky, tak by omezilo tu částku, která se platí za úrazové pojištění, a místo 13 % by dalo maximálně 2 %, jak tomu bylo např. u privatizačních fondů a správy těchto fondů v letech devadesátých. Ale protože se tam platí hodně, tak je možné to obejít právě tímto způsobem.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže teď už se nehlásí nikdo do rozpravy, rozpravu ukončíme.

Jenom se zeptám zpravodaje – zazněl tady nějaký návrh k hlasování nebo jsem ho nepostřehl? Byl tady návrh na zamítnutí.

Poslanec Miroslav Jeník: Ano, zazněl tady návrh na zamítnutí od pana kolegy Opálky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Od pana kolegy Opálky. Mám tady návrh vás... Málem jsem hlasoval cizí kartou (s úsměvem). Dobře, tak odhlásit. Takže vás odhlašuji, prosím, abyste se všichni přihlásili. Už jsem vás svolal, takže se můžeme pustit do hlasování.

Připomínám tedy, že v průběhu rozpravy zazněl návrh pana poslance Opálky na zamítnutí a ten budeme hlasovat jako první. Všichni jsou doufám tady.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 240. Přihlášeno je 122, pro hlasovalo 55, proti 63. Takže to zamítnutí bylo zamítnuto.

Můžeme tedy hlasovat o tom, co navrhuje organizační výbor. Navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, jestli je ještě nějaký jiný výbor, který by byl navržen. Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí o slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vzhledem k tomu, co jsem říkal v rozpravě, navrhuji, aby byl přikázán výboru kontrolnímu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já to nechám hlasovat.

Takže budeme hlasovat nejdřív výbor pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro sociální politiku, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 241. Přihlášeno je 122, pro hlasovalo 118, proti 1. Takže to bylo přikázáno.

Pak tu byl návrh hlasovat přikázání výboru kontrolnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro kontrolní výbor, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 242. Přihlášeno je 123, pro hlasovalo 55, proti 50. Takže to bylo přikázáno nebylo.

Pak tady byl návrh pana ministra Hegera, který navrhoval zkrátit lhůtu projednávání na 30 dnů. To budeme hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání na 30 dnů, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti zkrácení lhůty, může teď hlasovat.

Hlasování má pořadové číslo 243. Přihlášeno je 123, pro hlasovalo 64, proti 56. Zkrácení lhůty bylo prohlasováno.

Tím vlastně končíme projednávání bodu 57 v prvním čtení.

Můžeme vzít ještě bod 25. (Námítky z pléna mimo mikrofon.) Ne, pardon. To jsem zapomněl, že jsem chtěl dát slovo panu poslanci Tluchořovi – který ale telefonuje... (Chvilka čekání.)

Pan poslanec Tluchoř dostane slovo, aby nám sdělil výsledky voleb.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s výsledky voleb. Ne ve všech případech vás potěším. To neočekávám.

92.

Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Zde byla pouze jednokolová volba. Jediný kandidát Vladimír Koníček získal 55 hlasů a nebyl vytvořen návrh na jmenování.

97.

Návrh na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

I zde bylo vydáno 144 hlasovacích lístků jako v předcházejícím případě. Paní Emílie Benešová obdržela 45 hlasů, pan Jiří Liška obdržel 60 hlasů. Ani zde nikdo nebyl zvolen a rovněž volba končí.

96.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Bylo rovněž vydáno 144 hlasovacích lístků. Pan Daniel Bartek obdržel 18 hlasů, paní Kateřina Hrazdilová obdržela 37 hlasů. Nikdo nebyl zvolen a volba končí.

Nyní zde máme

95.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Zde bylo vydáno stejných 144 hlasovacích lístků. paní Hana Hikelová obdržela 88 hlasů, pan Hynek Chudárek 9 hlasů, paní Marcela Mertinová 89 hlasů, paní Miroslava Moučková 21 hlas a pan Jan Wintř 83 hlasů. Paní Hikelová, Mertinová a pan Wintř byli zvoleni do Rady České tiskové kanceláře, do druhého kola postupují paní Moučková a pan Chudárek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Klid prosím!

Poslanec Petr Tluchoř: Máme bod

93.

Návrh na volbu členů Rady České televize

Vydáno stejných 144 hlasovacích lístků. Pan Brandejs 97 hlasů, pan Richard Kořán nula hlasů, pan Oldřich Kužílek 8 hlasů, Milena Macková 1 hlas, Daniel Novák 49 hlasů a Petr Žantovský 6 hlasů. V prvním kole byl zvolen pan Jan Brandejs a do druhého kola postupuje pan Novák a pan Kužílek.

94.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Zde bylo 144 vydaných hlasovacích lístků a hlasy odevzdány následovně: pan Petr Burda 20 hlasů, Jaroslav Kravka 2 hlasy, Michal Lukeš 48 hlasů, Petr Matoulek 3 hlasy, Jaroslav Růžička 57 hlasů a Petr Šafařík 91 hlas. V prvním kole byl zvolen pan Šafařík, do druhého kola postupují pánové Lukeš a Růžička.

Po konzultaci s paní předsedkyní a některými kolegy si dovolím navrhnout, aby druhé kolo proběhlo v pátek v 10.30 hodin ráno, jelikož je avizovaná nějaká přestávka. Pokud tedy nebude jednat Sněmovna od 9 hodin, tak bychom tím bodem, prosím pěkně, začali v 10.30 přímo ve Státních aktech. Budeme volit tedy Radu Českého rozhlasu, Radu České televize a Radu České tiskové kanceláře. Děkuji pěkně. V 10.30 začne, myslím, že stačí 10 minut, to bude rychlé, čili v 10.45 bude ukončeno vydávání hlasovacích lístků a v 11 hodin bych měl být připraven tady vám sdělit výsledky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Stanjura si chtěl ...? Všechno. Už skončil, tak můžete. Prosím pana poslance Stanjuru, který se přihlásil o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych požádal o přestávku na jednání našeho klubu v délce 20 minut.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tak já vám tedy sdělím, že pokud je to takto, tak samozřejmě už ukončím dnešní jednání Sněmovny.

Jenom tedy důležitá věc je – zopakuji: Paní poslankyně Klasnová mě požádala o pauzu na jednání klubu v pátek ráno, jak už tady zaznělo. Sněmovna by začala v 10.30. Ano, takže v pátek jednání začne v 10.30 volbami a po těch volbách se sejdeme v 11 hodin tady ve sněmovně. Takže snad je to všem jasné. Přerušuji jednání Sněmovny, v 10.30 v pátek pokračujeme volbami, v 11 hodin bude jednání pokračovat. Na programu jsou církevní restituce, ale budeme se ještě bavit o možném zařazení dalších bodů.

Tak vám přeji příjemný večer a končím dnešní den.

(Jednání skončilo v 18.43 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. června 2012 v 11.00 hodin
Přítomno: 137 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo máte kartu náhradní. Zatím oznamuji, že náhradní kartu číslo 10 má paní poslankyně Kristýna Kočí.

Dále jsou na řadě omluvy. Z dnešního dne se z poslanců omlouvají: Vojtěch Adam – pracovní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Jan Bureš – osobní důvody, Jana Drastichová – rodinné důvody, od 12 hodin Jana Fischerová – pracovní důvody, Miroslav Grebeníček – pracovní důvody, Martin Gregora – pracovní důvody, Jan Hamáček neuvádí důvod, Michal Hašek – pracovní důvody, Vladimíra Lesenská – pracovní důvody, Květa Matušovská – osobní důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Josef Novotný mladší – pracovní důvody, Vlasta Parkanová – zdravotní důvody, Miroslav Petráň – zdravotní důvody, Marie Rusová – zdravotní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Roman Sklenák – zdravotní důvody, Petr Skokan – pracovní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Jana Suchá – osobní důvody, Pavel Svoboda – osobní důvody, Ladislav Šincl – osobní důvody, Josef Tancoš – pracovní důvody, Tomáš Úlehla – zdravotní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta, Radim Vysloužil neuvádí důvod, Cyril Zapletal – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas – pracovní důvody, Petr Fiala – pracovní důvody, Leoš Heger – zahraniční cesta, Tomáš Chalupa – zahraniční cesta, Kamil Jankovský též zahraniční cesta, totéž Miroslav Kalousek a Martin Kuba, Jan Kubice – pracovní důvody, Jiří Pospíšil – osobní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta. Ještě je zde omluva pana ministra Alexandra Vondry, který se omlouvá dnes z naléhavých pracovních důvodů.

Pan kolega Farský má náhradní kartu číslo 6. To jsou úvodní formality.

Nyní požádám předsedu volební komise pana poslance Petra Tluchoře, aby nás seznámil s výsledky druhého kola voleb. Jedná se o body 93, 94 a 95. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, přeji vám krásné dobré ráno. Dovolte mi, abych vás seznámil s výsledky druhých kol volby do Rady České televize, Rady České tiskové kanceláře a Rady Českého rozhlasu.

Ve všech případech bylo vydáno 139 hlasovacích lístků.

**93.
Návrh na volbu členů Rady České televize**

Ve volbě Rady České televize bylo pro pana Oldřicha Kužílka odevzdáno 18 hlasů a pro pana Daniela Nováka 55 hlasů. Nikdo tedy nebyl zvolen, a tím tento bod končí.

**95.
Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře**

V případě Rady České tiskové kanceláře bylo pro pana Chudárka odevzdáno 17 hlasů a pro paní Moučkovou 32 hlasů. Ani zde nebyl nikdo zvolen a tento bod končí.

**94.
Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu**

Stejně tak to bude v situaci Rady Českého rozhlasu, kdy pro pana Michala Lukeše bylo odevzdáno 66 hlasů a pro pana Jaroslava Růžičku 58 hlasů. Kворum bylo 69, nikdo tedy nebyl zvolen a tento bod končí.

Děkuji a přeji krásný den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi.

V dnešním jednání budeme pokračovat přerušeným bodem

**80.
Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi
a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů
(zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými
společnostmi)
/sněmovní tisk 580/ - třetí čtení**

Rozprava byla přerušena nejprve v pátek 15. 6., poté ve středu 20. 6.

Jména zatím přihlášených kolegů můžete vidět na informačních tabulích. Slovo jako první dostává paní poslankyně Hana Orgoníková. Prosím. Není přítomna. Pan kolega Jiří Petrů je dalším přihlášeným, dostává tedy slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, sněmovní tisk 580, má mnoho nejasných veličin, používá údaje, které se neopírají o řádné zdůvodnění a má mnoho neznámých. Proto navrhuji jeho vrácení do druhého čtení, tak aby byl dán dostatečný prostor k jeho přepracování.

Pro zdůvodnění svého návrhu uvedu několik argumentů a dotazů.

Za prvé. V důvodové zprávě k návrhu zákona jsou uvedeny v tabulce 6 strana 46 tyto údaje o ocenění zemědělské a lesní půdy: Zemědělská půda, výměra 72202 ha, cena 44,48 Kč za metr čtvereční, celkem 32,1 mld. Kč. Lesní půda, výměra 181 326 ha, cena 20,74 Kč za metr čtvereční, celkem 50,3 mld. Kč. (V sále je velký hluk, řečník se odmlčel.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte. Dámy a pánové, já vás požádám, abyste věnovali pozornost řečníkovi, jemuž bylo uděleno slovo. Ostatní hovory přeneste prosím mimo jednací sál.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Pokud budeme vycházet ze zákona 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, na který se tento tisk také odkazuje, viz například strana 44, je třeba pro stanovení ceny zemědělské půdy aplikovat vyhlášku Ministerstva financí České republiky č. 3/2008 Sb., kde je uvedena v příloze číslo 22 základní cena zemědělského pozemku podle bonitovaných půdně ekologických jednotek, zkráceně BPEJ, v rozpětí 1 Kč až maximálně 16,68 Kč za metr čtvereční. Mimochodem, v roce 1991, kdy začal platit restituční zákon, to bylo rozpětí od 0,70 Kč do 11,80 Kč za metr čtvereční. V příloze číslo 24 je pak uvedena základní cena lesního pozemku a nelesního pozemku s lesním porostem podle souboru lesních typů v rozpětí 1 Kč až maximálně 8,86 Kč za metr čtvereční.

Já se tedy ptám, co vedlo předkladatele k tak velkorysému zvýšení ceny zemědělských a lesních pozemků určených k navrácení. Doposud jsem na tento dotaz neobdržel relevantní odpověď. Stejně tak nikdo doposud transparentně nezdůvodnil výměru orné a lesní půdy, která má být vrácena.

Druhý důvod. Při postupu podle zmiňovaného zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, musel žadatel pro navrácení půdy i dalších majetků vždy doložit nabyvací tituly a další archivní doklady, které jednoznačně prokazovaly oprávněnost jeho žádosti. Jakým způsobem budou prokazovat církvě a náboženské společnosti, že vydávaný majetek skutečně vlastnily a to, že jsou skutečně oním subjektem, kterému byl majetek vyvlastněn?

Abych objasnil svůj dotaz, dovoluji si citovat právní analýzu advokátní

kanceláře Rozehnal a partneři. Zároveň bych potom rád slyšel odpověď na závěr formulovaný v této analýze. Cítuji: "Od počátku vzniku církve byl její vztah se státem doprovázen větším či menším napětím, a to jak v otázce mocenské, tak v otázce majetkové. Otázka restituce církevního majetku, resp. majetkového narovnání státu s církvemi, je spíše otázkou politickou než právní, ale svůj právní aspekt má rovněž. Pravdou však je, že právní aspekty tohoto narovnání jsou relativně složité, a to i z toho důvodu, že v období před rokem 1949 v našem právním řádu nebyla zakotvena jednotná právní kategorie církevního majetku v takovém pojetí, v jakém ho chápeme nyní, a stejně tak odlišně od naší současné právní úpravy bylo v historii upraveno i právní postavení církve. Obtížnost dané problematiky prohlubuje fakt, že církev římskokatolická byla církví státní, plnila některé funkce státu a bylo na ni v některých ohledech názíráno jako na státní orgán. Církev římskokatolická byla na území České republiky registrována zákonem o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností z roku 1991. Podle tohoto zákona byla církev římskokatolická právnickou osobou, která má svůj základní dokument, má stanovy, řád, statut apod., ze kterého musí být patrné organizačně právní členění církve, tedy zejména útvary, které mají právní subjektivitu, a v jakém rozsahu a kdo je oprávněn jménem církve jednat.

Tato právní úprava tedy umožňuje vznik právnických osob uvnitř církve, avšak neřeší nadstátní rozměr církve římskokatolické. V tomto zákoně bylo rovněž upraveno právo církve vlastnit majetek, s tím, že s ním může disponovat zcela nezávisle a svobodně. Jedná se tedy o vymezení vlastnictví v moderním slova smyslu, tak jak ho intuitivně chápeme i laická veřejnost.

V roce 1992 byla zrušena většina ustanovení základního zákona, který upravoval majetkové postavení církví, kterým byl zákon z roku 1949 o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, který zrušil všechny předpisy, které upravují právní poměry církví a náboženských společností, tedy předpisy, které na našem území platily v podstatě od doby josefínských reforem. Ve vztahu k majetku církví zákon o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem stanovil, že stát na majetek církví dozírá a zcizování a zatěžování tohoto majetku vyžaduje souhlas státní správy. Tato právní úprava však v podstatě přebírala právní úpravu, která na našem území platila ještě z doby Rakouska-Uherska. Zákon z roku 1949 stanovil, že majetek církví je soukromým vlastnictvím církve, tedy nebyl zestátněn. Tehdejší právní nauka totiž poněkud pomýleně rozlišovala vlastnictví na socialistické, čili státní nebo družstevní, a osobní.

Soukromé vlastnictví mělo být postupně mizející formou vlastnictví. Soukromé vlastnictví církví se však vyznačovalo určitými specifiky, která spočívala v tom, že církevní majetek byl pod dozorem, ale i ochranou státu,

který chránil funkci tohoto majetku a hradil náklady na jeho chování. To se týkalo samozřejmě pouze majetku, který nebyl církví vyvlastněn bez náhrady a který měl spočívat ve výrobních prostředcích a mohl být proto zdrojem 'vykořisťování a bezpracných zisků'. Majetku, který byl i po roce 1949 v soukromém vlastnictví církve, se tedy majetkové vyrovnání netýká.

A nyní k historickému vývoji právních vztahů. Do roku 1949 byla úprava majetku, který užívala církev, roztroušena do několika předpisů, které byly do určité míry nekohezní. V roce 1781 císař Josef II. stanovil, že státní moc se vztahuje i na majetek církve, který pochází od člověka, a nikoliv od Boha a který vznikl na základě státního povolení. Josef II. tedy zvrátil poměr státu a církve oproti středověku ve prospěch státu. Církev však měla státu pomáhat naplnit některé jeho funkce. Církev zároveň nebyla chápána jako jednotná právnická osoba, ale jako souhrn církevních orgánů a úřadů, a církevní funkcionáři byli zároveň státními orgány.

V roce 1782 zřídil Josef II. náboženský fond, do kterého bylo převedeno zejména jmění zrušených klášterů. Fond měl za úkol financovat potřeby církve a v případě, že tyto potřeby byly vyšší než příjem fondu, financoval schodek stát. Fond byl samostatnou právnickou osobou, které připadl majetek všech zaniklých či zanikajících církevních úřadů.

Vzhledem k silícím tlakům na osamostatnění církve byl v roce 1855 uzavřen konkordát mezi Rakouským císařstvím a Vatikánem, který mimo jiné zaručoval právo církve nabývat majetek, ale jeho zcizování bylo ve sdílené pravomoci papeže a panovníka, tedy státu. Konkordát prohlásil majetek náboženského fondu za majetek církve s tím, že jménem církve bude tento majetek spravovat stát. Postupem doby se však Rakouské císařství a posléze i Rakousko-Uhersko snažilo roli konkordátu umenšovat tím způsobem, že ho interpretovala pouze jako dohodu o náboženských otázkách a nikoli o otázkách majetkových.

(Poslanci ČSSD umisťují na lavice cedule s hesly, jako například: Stop předraženým církevním restitucím. ČSSD hlasuje proti – Církevní restituce: Bianco šek na 150 miliard! ČSSD hlasuje proti – Požadujeme referendum o 150 miliardách církevních restitucí – Vláda na restituce peníze má, na důchody ne! – Nejde o věřící, jen o peníze a majetek!)

Takzvaná prosincová ústava z roku 1867, resp. zákon o všeobecných právech státních občanů pro království a země v Říšské radě zastoupené, stanovil, že církev a náboženské společnosti mohou držet a užívat ústavy, nadace a fondy k náboženským, vzdělávacím a dobročinným účelům. Z tohoto znění je patrné, že se jedná o významnou redukci vlastnické třídy – právo věc držet, užívat ji a zcizovat –, ze které je ponecháno pouze právo držby a užívání.

V roce 1874 byl pak vydán zákon o úpravě vnějších právních poměrů církve katolické, který se stal nejdůležitější právní normou pro úpravu ma-

jetku církve v moderních právních dějinách do roku 1949. Tento zákon zrušil konkordát z roku 1855 a stanovil, že teorie církevního majetku je založena na stejné ideji jako majetek nadace. Nadace je účelové sdružení majetku pro dosahování obecně prospěšných cílů. Právní subjektivita nadace tedy spočívá v určitých osobách či osobě, ale ve vyčleněném majetku, který tak vlastně náleží sám sobě. (Poslanec se odmlčel, v sále je neklid.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, požádám i za vás všechny naše ostatní kolegy, aby vám věnovali pozornost.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, paní předsedající. Já bych jenom podotkl, že asi si nás mohou těžko vážit občané, kteří nás slyší venku, když si nevážíme sami sebe. Děkuji.

V tomto kontextu je také třeba posuzovat nedávný spor o vlastnictví Katedrály svatého Víta. Na otázku, zda katedrála náleží církvi, nebo státu, si musíme odpovědět, že ani jednomu. Dle zápisu z pozemkové knihy totiž náleží katolické metropolitní církvi u svatého Víta, což je však právnická osoba odlišná od současné církve římskokatolické.

Zákon zároveň stanovil, že státní správa dohlíží na správu jmění kostelů a dalších církevních ústavů, na správu jmění biskupského, kapitulního a klášterního a na správu jmění obročního. V případě, že církev, resp. církevní hodnostář či úřad porušili při správě majetku nějakou povinnost, mohli být státem sankcionováni v podobě pokut. Skutečnost, že církev neměla právní subjektivitu a že majetek, který užívala, měl povahu majetku vlastnického sama sebe, byla ještě potvrzena zákonem z roku 1898, který stanovil, že stát prostřednictvím finanční prokuratury zastupuje i tento majetek v právních sporech.

Vzhledem k tzv. recepční normě, kterou přijala nově vzniklá Československá republika, byly všechny tyto předpisy převzaty do právního řádu první republiky. Ústava z roku 1920 zrušila všechny rakouské a rakousko-uherské ústavní zákony, tedy i zákon o všeobecných právech státních občanů pro království a země v Říšské radě zastoupené, avšak zákon o úpravě zevnějších právních poměrů církve katolické z roku 1874 byl ponechán v platnosti. Majetek církve, resp. majetek jednotlivých církevních úřadů, významně postihla první pozemková reforma z roku 1919, kterou byl vyvlastněn majetek náležející jedné osobě a přesahující rozměrem 150 ha zemědělské půdy nebo 250 ha půdy vůbec. (V sále je neklid.)

V roce 1933 byla nově zakotvena stará zásada, že právním zastupováním jmění katolických kostelů a duchovních obrocí, státem spravovaného jmění zrušených duchovních ústavů, klášterů a společenstev je

pověřena finanční prokuratura. Církevní objekty, zejména kostely státem uznaných církví, byly považovány za věci veřejné, jestliže byly věnovány veřejné bohoslužbě, a to i když byly předmětem soukromého vlastnictví. Souhlasu státu, orgánu bylo zapotřebí ke všem právním úkonům vztahujícím se k církevnímu majetku, který přesahoval rámec obvyklé správy jmění, tedy i například koupě nemovitosti katolickou církví.

Do právní úpravy majetku církví výrazně vstoupily konfiskační dekrety prezidenta republiky z roku 1945, na základě kterých byl konfiskován majetek, který patřil německým a maďarským řeholním řádům a církevním institucím. Ve vztahu k církevnímu majetku však nebyly vykládány jednotně. Obecně však byl přijímán názor následně podepřený i Kanceláři prezidenta republiky, který rozlišoval církevní majetek na majetek, jehož subjekt má povahu osoby veřejného práva, to jest který obstarává část veřejné správy, jako například fary, který byl z konfiskace vyloučen, a ostatní církevní majetek, který konfiskaci podléhal. Kancelář prezidenta republiky konstatovala, že tzv. církevní majetek v našem právním řádu není majetkem ve smyslu soukromoprávním, že jeho subjektem jsou sice jednotlivé církevní instituce, že však nejsou jeho soukromoprávními vlastníky. Dále konstatovala, že tzv. církevní majetek je majetkem veřejné povahy.

Vyvlastnění majetku církve pak dokonal zákon z roku 1947 o revizi první pozemkové reformy a zákon z roku 1948 o nové pozemkové reformě.

Závěr. Z výše uvedeného je tedy patrné, že majetkové vypořádání s církvemi, které má přinést nový zákon, není restitucí církevního majetku neboli uvedení v předchozí stav. Právo, které církev měla k majetku, který užívala, nebylo vlastnickým právem, i když se vlastnickému právu podobalo, protože oproti vlastnickému právu podléhalo celé řadě omezení. Majetek, který církve nabudou na základě projednávaného zákona, nebude podléhat omezení žádnému a bude se jednat o plné právní panství nad tímto majetkem.

Dalším důvodem, proč se nejedná o restituci, tedy o uvedení v předchozí stav, je ten, že subjekt, který nabude tento majetek, je odlišný od subjektu, kterému byl majetek vyvlastněn."

Tolik citace z části právní analýzy.

V kontextu právě uvedeného se ptám, jakým způsobem budou prokazovat církve a náboženské společnosti, že vydávaný majetek skutečně vlastnily, a to že jsou skutečně oním subjektem, kterému byl majetek vyvlastněn.

Třetí důvod. V důvodové zprávě k návrhu zákona je několikrát argumentováno a zdůvodňováno finanční plnění státu, a to v časové ose až do roku 2070, růstem počtu duchovních, viz například strana 50, 66 a tak dále. Nakolik je toto vyčíslení relevantní v kontextu se sčítáním lidu, domů a bytů v roce 2001 a 2011? Použijí oficiální údaje Českého statistického úřadu. V

roce 2001 měla Česká republika 10 230 060 obyvatel, z toho k věřícím se hlásilo 3 288 088 obyvatel, to je 32,14 % obyvatel. V roce 2011 bylo v České republice 10 562 214 obyvatel, z toho se hlásilo k církvím či náboženským společnostem 1 467 438 obyvatel, to je 13,89 % obyvatel. Za deset let tedy ubylo 1 820 650 obyvatel hlásících se k víře, to je o celých 18,25 % obyvatel. Na druhé straně předkladatel argumentuje při zdůvodnění finančního vyrovnání růstem duchovních. Je tato úvaha předkladatele v kontextu výše citovaného relevantní?

Mohl bych tak pokračovat dále. Domnívám se však, že jsem uvedl poměrně dosti argumentů, které mě opravňují konstatovat, že tento vládní návrh používá údaje, které se neopírají o řádné zdůvodnění, a má mnoho neznámých. Dopady na Českou republiku budou fatální a destruktivní, a to nejen v rovině hmotné, ale i duchovní. Nemohu proto tento návrh podpořit. Děkuji. (Potlesk levé strany.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petru a nyní žádá o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, přeji vám dobré odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové. Mě napadl takový argument, který tady ještě určitě nepadl a který mi připadá, že by stál za to, abychom ho uvážili při našem zvažování kolem církevních restitucí. Já jsem si všiml, kolikrát během té rozpravy a v té veřejné debatě padlo tvrzení, že bychom měli uznávat zásadu co bylo ukradeno, musí být vráceno. Tak jsem si říkal, jak tato stará římská zásada je skutečně v této zemi uplatňována. Do jaké míry v této zemi skutečně platí i mezi fyzickými osobami, když je něco ukradeno, tak to musí být vráceno. A řeknu vám, když se podíváte na materiály takových institucí, jako je třeba Bílý kruh bezpečí a podobně, nebo když navštívíte některou z konferencí, které tyto instituce pořádají, tak tam zjistíte poměrně neuvěřitelná čísla, jak v této zemi se uplatňuje princip, že to, co je ukradeno, musí být vráceno. Kdybyste se mě zeptali, kolik takových ukradených prostředků finančních se vrátí obětem trestných činů, tak možná vám to bude připadat neuvěřitelné, ale zjistíte, že v této zemi se obětem trestných činů vrací to, o čem přijdou, méně než pět procentům. Méně než 5 % obětí v této zemi se nakonec domůže náhrady škody za to, co je jim ukradeno. To je současný stav, jak dnes v tomto právním systému uplatňujeme princip co je ukradeno, musí být vráceno.

A kdybyste se podívali do toho nového občanského zákoníku, který jsme přijali, protože by někoho mohlo napadnout, že sice jsme právě přijali nový občanský zákoník, tam se snad na práva obětí bere zřetel a bere se zřetel na tuto římskou zásadu, tak vás musím zklamat. Pravý opak je pravda. V tomto novém občanském zákoníku platí princip, že pokud někdo

něco ukradne, ale pokud to někdo druhý v dobré víře nabude, tak se to prostě té oběti vrátet nebude! Takže podle občanského zákoníku, který tady vládní koalice schválila, ten princip co má být ukradeno, má být vráceno, je ještě více oslaben. Takže, víte, já této věci úplně nerozumím. Vypadá to, že právní systém v této zemi se rozhodně ani dokonce posledním schválením občanského zákoníku k této staré římské zásadě vrátet nehodlá. Vůbec ne! Dokonce ta debata na to – tady se narazilo na stěnu, vy jste neměli zájem toto měnit.

Takže jak je možné, že když to není v současnosti aktuálně přítomně vůbec respektováno, tento princip, tak vy ho klidně vytahujete na děje dávno minulé a tvrdíte, že i když dnes fyzickým osobám se nedostane ničeho, když ony o to přijdou a je jim to ukradeno, tak najednou tady na děje staré desítky let se tento princip uplatní? To je pozoruhodná nedůslednost. A chápete? Pokud vy jste takto bezohlední vůči obětem současným, pokud vás nezajímá problém toho, že se nevrací to, co je kradeno dneska lidem v této zemi, tak mi prostě netvrdte, že máte náhlé hnutí šlechetnosti vůči údajným zlodějům, nebo zlodějům, které se staly v minulosti. To nedává, přátelé, smysl. To jste si měli tedy rozmyslet.

Jestli jste si řekli, že se vrátíte k těmto starým římským zásadám, tak bych si přál, abyste je uplatnili skutečně konzistentně a především vůči těm fyzickým okradeným, kteří tady jsou dnes. Ti si to přece první zaslouží. Jsou konkrétní fyzické osoby, těm se to vzalo. Já jsem řekněme rozuměl jako nejsa právník těm restituicím, kterými jsme symbolicky odškodňovali ty fyzické vlastníky, konkrétní rodiny, které o to přišly, čtyřicet let si na to nesáhly, tak se, řekněme, jejich dědicům prostě hledal způsob, jak je alespoň symbolicky odškodnit. To je podle mě to první, co já chápu. A tady najednou vůči právníkům osobám se tento princip klidně používá. Já si myslím, že tady někdo má naprosté nejasno v tom, jaký systém vlastně v této zemi budovat. A hlavně, já si myslím, že na to nemáte z hlediska současného stavu věcí, tak není na to podle mě legitimita na to se dovolávat tohoto principu, protože on v této zemi podle mě neplatí.

A ještě jednu věci si dovolím říci, pochybu, kterou jsem získal, když jsem se seznamoval s těmi materiály. Tady se pořád zdůrazňuje, že církve budou muset prokazovat svůj nárok na majetek, který jim bude vydán. Já se ale ptám, jak je možné, že ale jen tak beze všeho bude uznán nárok na majetek, který jim vydán nebude, a ten jim bude potom finančně nahrazen. Rozumíte, na základě čeho se tedy určila ta suma, mně není úplně jasné, protože pouze v případě, kdyby někdo uplatňoval nároky a pak se provedlo ocenění toho majetku, který nemůže být vydán, tak by mohla být stanovena ta konečná finanční částka. Takže jak se přišlo na to, že se teď říká, že už to víme? V případě tohoto majetku, který nebude vydán, tak my najednou tu sumu známe, aniž by někdo musel ten nárok prokazovat.

Takže já vám to říkám za toho, kdo to má schvalovat, že mně tento problém jasný není. Byl bych rád, kdyby mi ho někdo vysvětlil! (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Michal Babák, poté paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Rád bych zde představil a věcně vyargumentoval svůj postoj k zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi. Hned úvodem chci zdůraznit, že nejsem a ani Věci veřejné nejsou proti vyrovnání se s církvemi. Naopak, jsem přesvědčen, že je to správný a potřebný krok. Co bylo jednou ukradeno, musí se vrátit. (Veselost v řadách opozice.) Je však třeba tak učinit způsobem, který bude od počátku transparentní a spravedlivý a naprosto jasně definovatelný.

Stávající dohady kolem církevního vyrovnání jsou ostudné a nehodné církevních a náboženských společenství. Ale dodávám – i české veřejnosti a českého státu. A na to se bohužel momentálně zapomíná.

Mým cílem není zpochybnit podstatu narovnání s církvemi, ale předejít stavu právních a majetkových křivd, které nastaly například v sousedním Polsku, Slovensku, Maďarsku či Slovinsku. V těchto zemích byl proces vyrovnání podceněn, uspěchán a právně nedořešen. Výsledkem toho bylo vyvolání stovek nových sporů, soudních pří a křivd. Tedy ve výsledku velké vlny pachuti a skepse vůči náboženským společenstvím. Tento stav si rozhodně nepřejí a snažím se mu společně se svými kolegy z Věcí veřejných předejít skrze naše pozměňovací návrhy, které vám představím.

Vzhledem k tomu, že jsem byl součástí pracovní vládní komise pro vyrovnání s církvemi, kdy jsem byl ubezpečován, že samozřejmou součástí narovnání s církvemi bude takzvaný výčtový zákon, tedy precizně pojmenuje se počet a charakter navraceného majetku, na základě tohoto slibu jsem tehdy připojil svůj podpis pod výsledný návrh vyrovnání. Další moje výtky a velký problém, na který jsem nesčetněkrát upozorňoval jak na vládní komisi, tak i mediálně, je, kde na to chce stát vzít peníze. Na vládní komisi mě pan ministr financí ubezpečil, že to není záležitost vládní komise, nýbrž problém vlády. Na vládě nám tedy dal pan premiér příslib, že peníze na to půjdou z optimalizace ministerstev, určitě ne ze školství, určitě ne z infrastruktury. Bohužel doposud vláda však tyto garance nenaplnila.

I z těchto důvodů poslanecký klub Věcí veřejných předložil dva pozměňovací návrhy, které chci touto formou vysvětlit. Jsou evidovány pod číslem sněmovních dokumentů 2604 a 2505.

První z nich, pod číslem 2505, odmítá akceptovat návrh částky finančního narovnání ve výši 59 miliard, a to právě z důvodu neexistence

takzvaného výčtového zákona, tedy transparentního soupisu vydávaného majetku.

Druhý pozměňovací návrh, pod číslem 2604, zahrnuje veškeré chyby, které se pravděpodobně omylem vyskytly v paragrafovaném znění tohoto zákona. Ty v sobě mimo jiné zahrnují zjištění:

1. neprolomení historické lhůty až k roku 1919 a tehdejší pozemkové reformě;

2. garanci, že důkazní břemeno nebude přeneseno na stranu státu, nýbrž bude na straně církve;

3. Prodloužení kontrolních lhůt na ověření oprávněnosti majetku – nároku ze 3 měsíců na 6 měsíců.

4. prodloužení promlčecí doby na 20 let, přesně tak, jak to bylo v případě velké privatizace na začátku 90. let.

5. V neposlední řadě musím vzpomenout i zamezení osvobození z platby daně z příjmů a daně z převodu nemovitostí v případě dalšího prodeje, kdy církev bude prodávat majetek na jiného vlastníka.

To je ovšem jenom část bodů. Náš pozměňovací návrh se věnuje ještě dalším bodům, nicméně tyto jsou jedny z těch hlavních. Sami slyšíte, že to jsou všechno návrhy věcné, velmi oprávněné a konkrétní, a troufám si říci, že vůči kultivovaným požadavkům církví a náboženských společenství i korektní. Nijak nezpochybňují principy transparentního narovnání a nabízejí poučení z chyb, kterými si prošli naši polští, slovenští, maďarští či slovinští kolegové.

Chci Sněmovnu ujistit, že když projdou naše pozměňovací návrhy, pak je poslanecký klub Věcí veřejných připraven podpořit vládní návrh s církvemi.

I z výše uvedených důvodů bych rád vznesl procedurální návrh a přerušil tento bod, bod č. 80, do termínu 5. září 2012. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte ještě. Chci se zeptat, zda o tomto procedurálním návrhu chcete nechat hlasovat nyní, hned, nebo po skončení rozpravy. (Odpověď mimo mikrofon – nyní.) Okamžitě, teď. Takže přivolám naše kolegy do jednacího sálu a prosím všechny o chvíli trpělivosti, než se dostaví.

Prosím pana kolegu.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, dovolu mi jménem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany požádat o krátkou, desetimínutovou přestávku. Moc vám děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže 10 minut. Sejdeme se

v 11.45 hodin a proběhne procedurální hlasování, které jsem oznámila. Je pauza do 11.45 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.45 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Ještě zde mám jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jiří Koskuba z dnešního jednání od 14 hodin. Omlouvá se též paní poslankyně Miroslava Strnadlová dnes od 12.30 hodin z pracovních důvodů. To jsou dvě omluvy.

Paní poslankyně Klasnová se hlásí o slovo. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem přesvědčena, že postup, kterého jsme tady teď byli svědky, byl postup, který je v rozporu s jednacími řádem a se zvyklostí v Poslanecké sněmovně. Jestliže zde padne procedurální návrh, má se o něm hlasovat bezprostředně. Pokud zde byla udělena desetiminutová pauza, jenom upozorňuji, že je to skutečně velmi nebezpečný precedens, který se potom může vymstít.

Já chci slyšet, jestli je to tedy nějaká nová zvyklost zde v Poslanecké sněmovně, která se tady bude zavádět, jestli to bude vždy a pravidelně, nebo jakým způsobem se bude postupovat. A zároveň dávám námitku na postup předsedající. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, není rozprava, takže nemohu dát slovo nikomu, kdo není přihlášen s přednostním právem. Jenom dovolu, abych vám sdělila, že tento postup byl konzultován se sněmovní legislativou. Zástupci jednotlivých klubů si během pauzy ověřovali usnesení, které přijala Poslanecká sněmovna, a v tomto usnesení je řečeno, že jediná možnost, kdy nelze vzít přestávku pro jednání poslaneckého klubu, se týká hlasování o námitce a o dalším postupu. V ostatních případech vždy bylo naopak zvyklostí Poslanecké sněmovny, aby vyhověla žádosti o přestávku pro jednání poslaneckého klubu. A zcela se mýlíte a mylně informujete Sněmovnu i veřejnost v tom, že nyní bylo postupováno atypicky. Naopak, nynější postup je zcela v souladu s postupem dlouholetým, který byl praktikován a který je uveden v jednacími řádu a doplňujících usneseních. (Potlesk zprava.)

Prosím, abyste si to jako bývalá místopředsedkyně Sněmovny

uvědomila, i tu odpovědnost, kterou máte, a musíte vědět, co říkáte před Poslaneckou sněmovnou.

Tak, to bylo moje sdělení. (Potlesk zprava.)

Nyní je zde vaše Žádost na výměnu. Prosím, abyste ji zopakovala.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Já jsem vznesla námitku proti vašemu postupu, nenavrhovala jsem vaši výměnu teď ve vedení. Vznesla jsem námitku proti vašemu postupu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže o námitce proti mému postupu, tedy o tom, že jsem rozhodla o přestávce, rozhodneme. (Nesouhlasné hlasy.) Takže teď rozhodneme o čem, paní poslankyně? (Neklid v sále.)

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vzdor tomu, co jste říkala, jsem přesvědčena o tom, že ten postup byl skutečně nestandardní. Nevšimla jsem si, také jsem vedla Poslaneckou sněmovnu, že by se před procedurálními hlasováními dávaly běžně přestávky na jednání klubu. Pokud je to nový úzus, já to беру, je to v pořádku, ale já si to nemyslím, a proto jsem vznesla námitku proti vašemu postupu. Myslím si, že by se mělo o námitce hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, běžně se dávaly v případě, že někdo požádal, a dnes někdo požádal. Pan kolega Tejč se ještě hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já myslím, že by bylo dobré nechat hlasovat o námitce, která tady padla, právě proto, aby do budoucna bylo jasné, jaký má názor Poslanecká sněmovna na to, zda se mají, či nemají vyhlašovat pauzy v době, kdy se má hlasovat o procedurálním návrhu. Myslím, že v této chvíli je nejlepší, pokud Sněmovna rozhodne. Pokud této námitce vyhoví, tak pak se ukáže postup vás jako předsedající v rozporu s vůlí Sněmovny. Pokud jí nevyhoví, pak takový postup bude schválen a do budoucna bude jistým precedencem, pokud tady byl tento precedent zpochybněn. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Samozřejmě můžeme takhle postupovat. Jenom musím oznámit, že jsem přesvědčena, že máme-li dané předpisy, tedy jednací řád jako zákon a usnesení Poslanecké sněmovny jako podpůrný instrument, máme se řídit těmito předpisy, a ne náhlou vůlí Sněmovny, která řeší momentální spor a chce se tímto

způsobem přetlačovat. Myslím si, že do budoucna, i když to teď vyhoví jedné straně, druhé straně to příště může velmi komplikovat situaci a že nám vždycky pomůže, budeme-li se držet těch předpisů, které právě jako oporu pro své jednání máme.

Nicméně žádost o hlasování zde byla vznesena, mé stanovisko jste slyšeli.

Zahajuji hlasování číslo 244 o námitce, která byla vznesena paní poslankyní Klasnovou, pokud se týkalo vyhlášení přestávky na poradu poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Ptám se, kdo je pro tuto námitku. A kdo je proti?

Hlasování číslo 244, přítomno 141, pro 65, proti 71. Námitka přijata nebyla.

Budeme tedy hlasovat nyní o návrhu, který byl procedurálním návrhem. Vznesl jej pan poslanec Michal Babák. Navrhuje, aby bylo odročeno nebo přerušeno... Pardon, žádost o odhlášení. Paní kolegyně Pecková se hlásí? (Ne.)

Pan kolega Michal Babák navrhuje, aby byl přerušen projednáváný bod, tedy bod číslo 80, sněmovní tisk 580, ve třetím čtení do 5. 9. letošního roku.

O tomto procedurálním návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 245. Toto hlasování zahajuji a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 245, přítomno 137, pro 66, proti 71. Návrh přijat nebyl.

Slovo v rozpravě dostává paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím. – Pan kolega Tejč má slovo s přednostním právem.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já jsem rád, že jsme byli schopni vyřešit hlasováním tuto otázku. Ale k tomu, co říkala paní předsedkyně Němcová, že bychom se měli řídit zákony, těmi pravidly, která jsou schválena. Já jsem rád, že jsme k tomu dospěli nakonec všichni, protože i rozhodnutí Ústavního soudu v době, kdy se tady hlasovalo o reformách a kdy byla porušena práva opozice a nebyl respektován zákon, svědčí o tom, že ne všichni jsme vždy těchto pravidel dbali. (Velký potlesk poslanců levé části Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Dana Váhalová, prosím. A po ní je přihlášená paní poslankyně Milada Halíková.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. dámy a pánové, ve svých předcházejících vystoupeních jsem se soustředila zejména na finanční otázky a úvahu, zda má český stát v současné době na finanční vyrovnání s církvemi finance. Má být vydán majetek v hodnotě 75 mld. korun a finanční náhrada 59 mld. korun. Celkově se jedná o 134 mld. korun. Při předpokládané inflaci 2 % při vyplácení 59 mld. náhrad po dobu třiceti let pak dopad na státní rozpočet bude 78,9 mld. korun. To znamená, že celková částka kompenzací bude představovat více než 150 mld.

V záplavě čísel se však do jisté míry zapomíná také na samotný vztah mezi církvemi a státem. Tento zákon radikálně mění i tento vztah. V preambuli je uvedeno – cituji: "Veden snahou zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovením majetkové základy církví a náboženských společností svobodné a nezávislé postavení církví a náboženských společností, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti." S citací až po část náboženské svobody souhlasím. Ale co se týká dalšího textu, myslím si, že by si zasloužil mnohem větší pozornost a diskusi.

Podle tohoto zákona vlastně dochází k postupné odluce církví od státu. Pro představu: odluka církve od státu znamená rovnoprávné postavení všech existujících církví a náboženských společností. Ty jsou pak úplně autonomní, samostatné a nezávislé na státu. Myslím si, že by se vztahy mezi církvemi a státem měly vytvářet formou kooperace založené na oboustranně výhodné spolupráci státu a církve. Tento model zajišťuje rozvoj náboženské svobody, uznání církví po stránce právní i v rámci její vnitřní autonomie. Církev se důležitým způsobem podílí na rozvoji mnohých oblastí veřejného života, kde je jejich činnost prospěšná i pro stát: charita, vzdělávání, zdravotnictví, armáda, vězeňství. Tyto vztahy mezi státem a církvemi jsou v důležitých otázkách regulovány konkordáty a smlouvami s církvemi. Tento stav kooperace je oboustranně prospěšný jak pro církev, tak pro stát. Vždyť stát i církev jsou tu pro lidi. K zemím s tímto modelem se řadí skoro všechny státy Evropské unie, např. Německo, Rakousko, Belgie.

Nelze opomenout, že pokud dojde k úplné odluce státu od církve, tak zároveň reálně hrozí nebezpečí, že některé církve mohou v budoucnu z různých důvodů o tento majetek i přijít. To může ohrozit existenci zejména menších církví. Už v Rakousku-Uhersku církevní majetek podléhal státnímu dohledu, přičemž důvodem tohoto opatření byla snaha státu, aby se nezmenšoval a sloužil kultovním a obecně prospěšným účelům. Domnívám

se, že by navrhovaný zákon neměl také opomíjet tento fakt a dohled nad vydávaným majetkem.

Zvolený způsob finančních kompenzací, náhrad po dobu třiceti let, považuji za diskutabilní, problematický a především bez podpory široké veřejnosti. Přikláním se proto, než dojde k celospolečenské diskusi a shodě, zatím spíše k průběžnému financování.

Ostatně tímto způsobem řešili v historii restituce i samotní katoličtí habsburští panovníci. Největší zásah do majetku církve v českých zemích proběhl v době husitských válek, kdy většina nemovitého majetku církve byla zabrána husitskou šlechtou. Když po roce 1620 požádala katolická církev o vydání veškerého nemovitého majetku zabraného v období husitských válek, tehdejší císař Ferdinand II. její požadavek zamítl. Později bylo dohodnuto, že stát bude odvádět církvi část spotřební daně ze soli pražskému arcibiskupství na podporu činnosti katolické církve v Čechách, nikoliv na Moravě. Církev se na druhou stranu vzdala svých restitučních nároků. Dovolím si připomenout, že i první Československá republika ustoupila od původní představy o odluce státu od církve.

S odkazem na historické zkušenosti a tradice nepodporuji v současnosti úplnou odluku státu od církve a preferuji kooperační model spolupráce. Pokud je mi známo, ani na Slovensku se o odluce církve od státu v současné době neuvažuje. Stát by se neměl zříkat odpovědnosti za zajištění relativně stejných podmínek pro všechny církve k jejich činnosti a toho, aby se jejich majetek nezmenšoval a sloužil kultovním a obecně prospěšným účelům. Koneckonců na zachování většiny tohoto majetku jako kulturní památky stát přispívá.

Vzhledem ke skutečnosti, že tento zákon může přinést do budoucna mnoho nových situací a problémů, i vzhledem k jiným restitučním nárokům v kontextu rovného přístupu je důležité získat podporu, porozumění a konsenzus ve společnosti – nejenom v úzkém kruhu společnosti. V tomto návrhu zákona je totiž zakódována nerovnost v tom, že např. fyzické osoby – restituenti museli svá práva k majetku prokázat a doložit.

V současné době hluboké světové finanční krize a úspor ve státním rozpočtu, kdy v České republice přibývá rodin a seniorů ohrožených chudobou, kdy klesá nejenom ekonomika, ale i vzdělanost, nemohu zákon o vyrovnání s církvemi v takovém rozsahu, jak je předkládán, podpořit. Navrhuji vrátit zákon zpět do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Slovo má nyní paní kolegyně Milada Halíková, po ní je přihlášen pan poslanec Václav Votava.

Poslankyně Milada Halíková: Vážená paní předsedkyně, kolegyně,

kolegové, dovolu mi úvodem říci, že je určitě dobře, když stále více občanů a občanských iniciativ se obrací na poslance v souvislosti s právě projednávanými zákony. Ohlas, pokud jde o sněmovní tisk 580, kterým projednáváme vládní návrh zákona o církevních restitucích, je z pozice občanů a občanských iniciativ doslova masivní. Názory přicházejí od lidí věřících, příslušníků různých církví a náboženských společností i od spoluobčanů bez vyznání.

Výzvy k tomu, abychom jako poslanci hlasovali proti návrhu zákona v podobě, jak je předložen, jsou doprovázeny různým zdůvodněními, různými názory. Mnohé jsme slyšeli, nebudu je opakovat. Snad jenom pro příklad jedno zdůvodnění, ve kterém autoři uvádějí – cituji: "Pokud Poslanecká sněmovna předložený návrh zákona schválí v podobě, jak je předložen, bude to stát každého občana, včetně nemluvňat a důchodců, 160 tisíc korun v době, kdy se nebyvalým tempem zvyšují životní náklady, omezují sociální dávky, snižuje valorizace důchodů, narůstají náklady na zdravotnictví, na léky, na pobyt ve zdravotnických zařízeních, uvažuje se o zavedení školného atd. atd."

Jako poslanci Moravskoslezského kraje, ze kterého pocházím, jsme byli v jiném vyjádření upozorněni na skutečnost, že budou-li vydány i pozemky tak, jak je v návrhu zákona uvedeno, pak se dotknou tzv. restituce plochy představující 50 % rozlohy Beskyd a Jeseníků. Podotýkám, že tento údaj je přímo od církevních kruhů, že jsem ho nikde jinde nevyčetla ani si nevymyslela.

Ve výčtu nových nespravedlností ale nechci pokračovat. Jenom zopakuji, že právě tyto obavy z nových nespravedlností a nových křivd vedou k názoru a přesvědčení na zamítnutí tohoto zákona.

Z místa, kde teď stojím, byli několikrát poslanci za KSČM doslova okřiknuti, aby raději mlčeli, nebo se dokonce vzdali hlasování o tzv. církevních restitucích. Kolegové z ODS a TOP 09 to zdůrazňovali s poukazem na historii. Myslím si ale, že skutečnou příčinou takovýchto výzev není historie, ale současnost. Vládní koalice si je vědoma, že většina občanů, jak potvrzují výzkumy veřejného mínění, je proti takto pojatému daru církvím, a to především církvi katolické. Pravice proto opakovaně odmítá referendum, v němž by se občané mohli vyjádřit, protože zřejmě předem považuje toto referendum za prohrané.

Nepodařilo se vám, vážené kolegyně a kolegové z vládních stran, přesvědčit obyvatele této země, že tzv. vyrovnání s církvemi je připraveno spravedlivě. Ano, podle mého názoru odmítavý postoj občanů je dán především pocitem nespravedlnosti, který nevyplývá pouze z dnešní ekonomické situace země, ale provázal by tento návrh i v době, kdy bychom se, náhodou, snad, mohli radovat z růstu hospodářství a vyšší zaměstnanosti.

Častým argumentem pro to, aby Sněmovna hlasy vládní koalice tento návrh schválila, je to, že se kolem majetku církví přešlapuje už 22 let. Jenže řada našich spoluobčanů to chápe spíše jako protiargument proti této podobě daru, nikoliv restituci. Je zřejmé, že především katolická církev chtěla získat velký majetek již delší dobu, a občané se proto opakovaně ptají: Proč jste nepřipravili jasné podklady – proč si je tedy církev nepřipravila – pro to, co jí skutečně patřilo např. k datu 25. února 1948, tedy nikoliv pouze to, co spravovala? Jak to, že místo výčtu pozemků a budov s doloženým vlastnictvím, a to jak těch, které by bylo možné vydat, tak i těch, za něž se má poskytnout určitý způsob náhrady, se hovoří o jakémsi algoritmu vypočítávání celkové konečné částky? Jak to, že místo výčtu majetku byla zvolena jakási metoda, o jejíž výhodnosti lze s úspěchem pochybovat?

Mlžení, že kdyby dohoda nebyla, stálo by to stát, tedy každého našeho občana, mnohem více, je, mírně řečeno, nedůvěryhodná.

Problém, s nímž se vláda potýká, tedy není vystupování komunistů ve Sněmovně, ale především většiny občanů, že nejde o restituce, ale o nespravedlivě nadhodnocený dar církvím, zejména církvi katolické.

I na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj – a zkuste si, kolegové z vládních lavic, sáhnout do svědomí, proč jste nehlasovali ani pro přikázání předlohy k projednání tomuto výboru, přesto tedy jsme o něm hovořil – a zaznělo opakovaně, že za nespravedlivé považují občané především nadhodnocení náhrad za zemědělskou a lesní půdu, která nebude vydána. V diskusi se poukazovalo také na to, že fyzickým osobám při restitucích nikdo nezohlednil, že nemohly na pozemcích po desetiletí samostatně hospodařit. A to nechci podrobně rozebírat otázku, která tady mnohokrát zazněla, že za spornou považují i mnozí odborníci uváděnou celkovou rozlohu těchto pozemků.

Nechci zastírat, že na odmítavém postoji části občanů vůči tomuto vládnímu návrhu se projevuje i obrovské a narůstající zklamání. Po roce 1989 v rozbourané době změn a nejistoty někteří hledali jistotu novou. Kostely se tehdy zaplnily. V Praze na Letenské pláni kromě zvědavců vítaly papeže i tisíce lidí, kteří chtěli nalézt jakési morální zakotvení. Brzy se ale dočkali rozčarování, protože už tehdy se začalo hovořit o tom, že především katolická církev chce hlavně majetky. Schválil se ale výčtový zákon, který, až na známou chybu v nové budově Národního divadla, byl tehdy ve veřejnosti chápán jako zajištění prostor pro činnost. Rozladění vzbuzovaly zprávy, v nichž se hovořilo o rušení třeba sociálních ústavů a o komerčním pronajímání takto vydaného majetku.

Po těchto zkušenostech se vláda ani nenamáhala vysvětlit občanům, zda při jednáních zohledňovala, co církev pro svou činnost potřebují. Za další nespravedlnost je tedy považováno, že na startovní čáře už čekají

firmy i jednotlivci, kteří se těší na skvělý obchod s darovaným církevním majetkem.

Jestliže se, vážené kolegyně a kolegové, hovoří o nespravedlivém vyvlastnění majetku po roce 1948, nemělo by to být pro nás všechny spíše mementem, aby nedošlo k dalšímu nespravedlivému tentokrát obdarování zejména katolické církve? Nestojí vládě za to, aby rozptýlila jakékoliv pochybnosti o možném prolomení restituční hranice a trvala na doložení všech položek, které se mají vrátit či za něž má být vyplacena náhrada? Jsem přesvědčena, že to lze udělat, že je to možné. Ale spěch, s nímž vládní koalice tlačí na přijetí tohoto sporného zákona, jen posiluje v řadě lidí přesvědčení, že zdaleka vše není v pořádku. A tak se stále více objevují i hlasy, které poukazují na to, jak katolická církev historicky ke svému majetku přišla. A pro potomky poddaných, kteří dřeli po celé generace na církevním, to opravdu není veselé povídání.

Ne, vážení kolegové a kolegyně, nehovoří ze mě bezvěrectví nebo nepochopení pro potřeby věřících. Představitelé měst a obcí zvolení za Komunistickou stranu Čech a Moravy mnohokrát prokázali ve svých návrzích i hlasováních, že mají respekt jak k nim, tak i k tradicím místa. Miliony z městských a obecních rozpočtů za uplynulé dvacetiletí šly za podpory zastupitelů za Komunistickou stranu Čech a Moravy na opravy církevních památek, na nákup zvonů či projekty charitativních organizací. Považuji prostředky státu vynakládané na zachování tohoto kulturního dědictví rovněž za účelně vynaložené. Nesetkala jsem se s protesty veřejnosti, v níž převažují občané bez vyznání, vůči takovému využívaní veřejných prostředků. Zato teď mě stále více spoluobčanů oslovuje s otázkou, na co obecně darované každoroční miliardy jdou ze státního rozpočtu, jak je s nimi a jak s nimi bude nakládáno. Na tuto a další otázky jsme zatím v Poslanecké sněmovně odpovědi neslyšeli.

Kolegyně a kolegové, ten, kdo křičí, zpravidla ukazuje svou slabost. V tomto případě slabost argumentů, s nimiž vládní koalice obhajuje tuto podobu návrhu zákona. Pokládám proto za nezbytné, aby ho přepracovala, aby byl návrh zákona vrácen do druhého čtení. V podobě, jak je navržen, pro něj hlasovat nemohu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A nyní dostane slovo pan poslanec Václav Votava, po něm je přihlášen pan poslanec Vladimír Koniček. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, 90 % občanů naší země nesouhlasí s takovýmto návrhem zákona o restitucích církví. Dostáváme řadu dopisů, mailů, navštěvují nás v poslaneckých kancelářích, dostáváme esemesky, kde

vyjadřují svůj nesouhlas, a já si myslím, že je třeba dbát názoru veřejnosti, dbát názoru našich voličů. Já bych vám odcitoval jeden takový mail, který jsem dostal od jednoho voliče:

"V souvislosti s projednáváním zákona o majetkovém narovnání státu s církvemi v Poslanecké sněmovně si dovoluji obrátit se na vás se svým názorem i tlumočit názory mnoha dalších osob, se kterými se setkávám, a požádat o zastavení projednávání zákona.

Jsem občanem tohoto státu, mám vysokoškolské vzdělání v oboru zemědělské ekonomiky, 20 let jsem působil jako vysokoškolský učitel, než jsem přešel do podnikatelské sféry. Působím v Brně, Znojmě, na Vysočině. Vyrůstal jsem na venkově, moje výchova byla vedena v náboženském duchu, vždy jsem se zajímal o historii a o náboženství. S rozvojem poznání jsem se však na postavení a úlohu církví v naší historii začal dívat racionálněji. Myslím, že církvi náleží její péče o duchovní oblast života lidí, k čemuž jistě potřebuje zabezpečení, a proto se zajímám i o současné snahy o řešení církevních restitucí a byl bych rád, kdyby se našlo objektivní a také spravedlivé řešení.

Začátkem roku jsem podal trestní oznámení na předsedu a členy vlády," cituji tedy z tohoto mailu, "pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby a pro podezření ze spáchání trestného činu (porušení) povinnosti při správě cizího majetku tím, že dne 11. ledna tohoto roku schválili návrh zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi, aniž k tomu měli soupis majetku, který církve a náboženské společnosti vlastnily k datu 25. února 1948. Dodnes nebyl výčet majetku, který by měl být předmětem zákona, také zveřejněn.

Při trestním podání jsem vycházel ze studie, kterou vypracoval Ing. Mojmír Kalný, CSc., jako vedoucí ekonomického oddělení České biskupské konference a sekretář její ekonomicko-právní komise. Z tohoto titulu se zúčastnil v 90. letech řady restitučních jednání mezi církvemi a vládou. Podle studie Ing. Kalného znamenal pro osud církevního majetku těžkou pohromu zákon č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy. Tento zákon byl přijat ústavodárným Národním shromážděním dne 11. července 1947 a způsob jeho realizace byl stanoven vládním nařízením číslo 194/1947 Sb. ze dne 12. listopadu 1947, o soupisu pozemkového majetku pro revizi první pozemkové reformy a o jejím vyznačení v pozemkových knihách. K soupisu a záboru tedy došlo těsně před únorem 1948.

Ze studie uvádím: Výměra církevních pozemků přihlášených k revizi první pozemkové reformy činila 77 207 hektarů v Čechách a 100 571 hektarů na Moravě, dohromady tedy 177 777 hektarů v českých zemích. Na Slovensku bylo přihlášeno k revizi 97 108 hektarů. V celém Československu bylo přihlášeno k revizi první pozemkové reformy 27 886 hektarů, z toho mělo být církevním vlastníkům ponecháno 5 203 hektarů, a

to podle paragrafů 11 a 20 zákona. A 5 203 hektarů je výměra církevních pozemků, která církvi měla zůstat k 25. 2 1948 z revize pozemkové reformy. Domnívám se, že po revizi pozemkové reformy měly zůstat církvi pozemky ve výměře do 50 hektarů, celkovou rozlohu neznám, ale podle údajů ve studii by se mělo jednat cca o 80 tisíc hektarů, které byly zabaveny po roce 1948 podle zákona č. 46/1948 Sb., a to je tedy značný rozdíl oproti údajům podle návrhu zákona o majetkovém vyrovnání.

Považuji data uvedená ve studii za objektivní a potvrzená i dalšími odborníky. Připouštím ale, že církevními zástupci mohou být uváděny jiné údaje. Mělo by však být zájmem poslanců jako zvolených zástupců občanů snažit se získat maximálně objektivní pohled na problematiku, která by přijetím navrženého zákona zavazovala další generace. Jistě vám neuniká z kontaktu s občany, že převážná většina – až 90 % – občanů je proti schválení zákona v navržené podobě, a proto by mělo být řešením vypsaní referenda, kterým by byl obhajitelný další obrovský přesun majetku.

Snažím se o objektivní pohled. Proto jsem si prostudoval podkladové materiály k návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi dostupné na stránkách Ministerstva kultury ČR i na jiných místech na internetu a dovoluji si sdělit svoje postřehy.

1. Návrh zákona neobsahuje soupis majetků, které mají být vydány. Plocha je udávána pouze v hektarech bez dalšího upřesnění.

2. Cena pozemků, které nemohou být vydány a za které bude poskytnuta církvím finanční náhrada, je oproti reálným cenám nesmyslně nadhodnocena.

3. Majetek, který má být vydán či zaplacen, ve velké míře římskokatolické církvi nepatřil k datu 25. února 1948, ale byl jí zabrán už pozemkovou reformou z roku 1919 a následně v roce 1947.

4. Z historického hlediska měl už od reformy Josefa II. církevní majetek veřejnoprávní povahu, spadal pod pravomoc státu a církve na něm pouze hospodařila. Každý prodej musel stát odsouhlasit. Nejednalo se tedy o soukromé vlastnictví. To, co na církve navrhovaný zákon, bude-li schválen, převede, bude dar, a nikoliv tedy restituce.

5. Značné dary však církve získala už v letech 1990 a 1991, kdy do jejího vlastnictví bylo zákonem převedeno asi 170 komplexů, budovy, kde se usídlily řády. Tehdejší kardinál Tomášek státu za tento velkorysý dar poděkoval a prohlásil, že další majetky už církve žádat nebudou.

6. Počet římskokatolických duchovních stále narůstá a zatím dostávají a mají ještě dále dostávat platy od státu. Počet věřících však klesá. Podle veřejného průzkumu je věřících už jen 10 % z naší celkové populace. Náklady na opravy kostelů a dalších historických církevních budov hradí stát.

7. Chystaná odluka státu od církve je plánována až za dvacet let. Do té doby stát bude stále přispívat na platy a činnost církví, chce vydat (darovat) majetky (pole, lesy, rybníky, budovy) a průběžně platit rentu ve výši 59 mld. Kč, s inflací až 96 mld. Kč.

8. Chystaný zákon, bude-li schválen, vytvoří z římskokatolické církve mocenskou skupinu, jejíž vliv bude politický, sociální, kulturní a ekonomický. To jde proti smyslu českých dějin i proti naší ústavě, která deklaruje, že jsme demokratická republika, která se nesmí vázat na žádnou ideologii ani náboženství.

9. Návrh zákona se týká i dalších 16 církví a náboženských společností. Ty však jsou jen přívažkem, většinu majetku a financí získá římskokatolická církev. Proč návrh ani důvodová zpráva neuvádí, jak je financována církev jinde ve světě, a neuvažuje se s daňovými asignacemi?

10. Církev, pokud získané majetky bude prodávat, nemusí platit daň z prodeje. Evidentně se tedy plánuje další tunel, jak zprivatizovat státní majetky, a kupci se už chystají a také domlouvají.

Určitě jste se alespoň s některými z těchto připomínek setkali, ale prosím, zvažte tyto námitky sami před sebou, bez ohledu na stranické sekretariáty, a odpovězte. Jste schopni návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, tak jak je připraven, obhájit před svými voliči? Ještě je šance zákon neschválit a připravit jej ve variantě, která bude přijatelná pro většinu populace.

Současná vláda sice nemá podporu své asociální politiky, ale otázka církevních restitucí je mnohem citlivější a může vyprovokovat klidné české občany k akci. Husitská tradice a ateismus mají silné kořeny v naší historii a defenestrací začaly i husitské války. Tím nechci nic předjímat, ale církve, zejména katolická, by se měla vrátit ke svému poslání a vzdát se touhy po mamonu. Majetek ještě nikoho neučinil šťastným a obávám se, že přijetí navrženého zákona církvím spíše uškodí.

Jsem toho názoru, že násilné protlačení zákona nic nevyřeší. Příští vláda bude muset napravovat škody, rušit ustanovení a vyvolá se nová diskuse. Proto vás prosím, snažte se o větší shodu, a pokud to v nynější situaci nejde, zastavte projednávání a odložte přijetí zákona na pozdější dobu. Jestliže nebyl přijat zákon řešící majetkové vyrovnání s církvemi dvacet let, tak na dalším roku nesejde a společenské, ekonomické i morální škody budou menší."

Toliko jsem citoval z jednoho z mnoha e-mailů či dopisů, které jako poslanec dostávám. Koneckonců je dostáváte sami. Já si myslím, že stojí za úvahu, za zamyšlení nad těmito slovy.

Já osobně takovýto zákon podpořit nemohu. Vystupoval jsem už jednou k tomuto zákonu. Myslím si, že i tam jsem řekl jasně, proč ho nepodpořím. Myslím si, že se ztotožňuji s dopisem nebo e-mailem, který mi pisatel po-

slal. Já jsem ho tady přečetl a myslím si, že jsou tam pádné důvody pro odmítnutí tohoto návrhu zákona.

Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Oznamuji náhradní kartu. Pan poslanec Robin Böhnisch má náhradní kartu číslo 26. To oznamuji jen pro vaši informaci. Ještě je tu jedna omluva. Pan kolega Jiří Štětina se omlouvá dnes po 14. hodině ze zdravotních důvodů.

Nyní prosím o slovo pana poslance Vladimíra Koníčka. Po něm je přihlášen pan poslanec Václav Klučka. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, když jsem tady minulý týden vystupoval, tak média z mého vystoupení citovala jen větu o hrachu házeném na zeď. Opět jednu řeknu, ať mají co citovat, protože to ostatní je nepodstatné, nedůležité.

Když se podíváte na rozsah majetku, který je předmětem návrhu zákona, tak mě přitom napadá rčení "celá kráva je do polévky moc". A vláda tady připravuje církvím polévku z celého stáda. (Potlesk zleva.)

Jak jinak si vysvětlit, paní ministryně, že v materiálu zveřejněném na webu vašeho ministerstva je v evidenci původního zabraného církevního majetku celkem skoro 1,5 mil. hektarů? Ano, je to tam. V dokumentu Rozsah původního církevního majetku uvádíte: "Církevní komise následně poskytla Ministerstvu kultury materiál Evidence původního církevního majetku, provedená církvemi a náboženskými společnostmi v období od roku 1990 do roku 2007, příloha číslo 6. Tento materiál obsahuje výměry původního církevního majetku v jednotlivých katastrálních územích, s rozdělením na jednotlivé druhy pozemků (lesní půda, zahrady, rybníky atd.)."

Takže v příloze číslo 6 – ta je také na vašem webu – jsou ty hektary vyčísleny a třeba u řádů a kongregací je to jenom 1 mil. a 79 tisíc hektarů k tomu. A jak jsou tyto údaje podle vás hodnověrné? Opět cituji z dokumentu Rozsah původního církevního majetku z vašeho webu: "Hodnověrnost databáze jednotlivých položek původního církevního majetku byla prověřena nezávislou poradenskou firmou Ernst & Young. Složitost dohledávání konkrétních položek původního církevního majetku byla poradenskou firmou potvrzena. Z kontrolního vzorku byly ve 41 % položky zcela bezvadné, u 48 % pak byla shledána neúplná dokumentace, a to zejména chybějící srovnávací sestavení parcel. V 11 % pak nebyla předložená dokumentace v souladu se záznamem ve vytvořené databázi položek." Takže jen v 11 % nesoulad z 1,5 mil. hektarů.

Paní ministryně, už se nedivím vašemu mlčení o rozsahu fyzicky vydávaného majetku. Proč nám lžete o 260 tis. hektarech, když máte v rukou dokument od Ernst & Young o hodnověrných požadavcích církví za více

než milion hektarů? Chtěl bych ten dokument vidět. Na webu Ministerstva kultury není.

V již zmiňované příloze číslo 6 je na webu ministerstva také soubor PDF s příklady vložky pozemkové knihy a vložek desek zemských. Paní ministryně, v tom samém dokumentu je napsáno o obecném zákoníku občanském – cituji: "V § 431 uvádí: Ku převodu vlastnictví nemovitých věcí musí být nabyvací jednání zapsáno do veřejných knih k tomu určených. V § 432 až 434 pojednávají o nutnosti existence a náležitostech tzv. vkladné listiny."

Paní ministryně, když se na ty zápisy vkladů podíváte, tak na úplném jejich počátku je připsáno: Sine presentato, tedy Zapsáno bez vkladové listiny. Jak chcete na základě takových listin vydávat majetek?

Na webu TOP 09 pod znakem strany s podporou Starostů a heslem "Vaši důvěru bereme odpovědně. Víc, než si myslíte" je článek Vyrovnání s církvemi – výhody pro všechny. V tom článku je uvedeno mj. v části III. Konkrétní problémy obcí – cituji: "Obec Modrá, Zlínský kraj. Obec má blokován téměř třetinu pozemků. Rozvoj obce je tak značně omezený. Z praktických důvodů je navíc do udržování blokováného majetku investováno z obecního rozpočtu přesto, že nemovitost majetkem obce není."

Po nahlédnutí do databáze katastrů zjistíte, že katastr obce Modrá má rozlohu 180 ha. Pozemkový fond blokuje 26 ha, a co je nejzajímavější, v již zmiňované příloze 6 na webu Ministerstva kultury je v evidenci církví zabavený majetek v katastru obce Modrá u Velehradu ve výši 1,5 ha lesa. A teď, babo, rad! Na základě čeho blokuje Pozemkový fond 26 ha, když církve mají ve své evidenci jen 1,5 ha, a to ještě lesa a ne orné půdy? A už vůbec ne žádnou stavbu, do které nemůže obec investovat!

Ptám se, paní ministryně: Porovnával někdo databázi Pozemkového fondu s databází církví? Nemusíte si to, paní ministryně, zapisovat, nemusíte na tu otázku ani odpovídat. Já si odpovím sám: Neporovnával. Jak to můžu s takovou určitostí tvrdit? Můžu, protože jsem se dne 12. ledna tohoto roku zeptal pana ředitele Pozemkového fondu. Cituji: V souvislosti s přijetím návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi si vás dovoluji požádat o následující informace: Jaké podkladové materiály poskytl fond Ministerstvu kultury, popřípadě vládě České republiky, pro přípravu zákona? Je možné od fondu získat podrobné informace o pozemcích, kterých se má vydávání týkat? Jsem poslancem za Zlínský kraj, požádal bych vás tedy o podrobnější informace o pozemcích, které mají být předmětem vydání v tomto kraji." Po několika urgencích mi 21. února tohoto roku přišla odpověď. Cituji: "K vašim dotazům si vám dovoluji sdělit: Pozemkový fond České republiky neposkytoval Ministerstvu kultury České republiky žádné materiály, které by se týkaly seznamů pozemků, které budou podléhat vydání dle zákona o majetkovém vyrovnání."

nání s církvemi a náboženskými společnostmi. Pozemkový fond České republiky nemá k dispozici seznam pozemků původního církevního majetku, na který by se vztahoval zákon o zmírnění některých majetkových křivd, které byly církvím a náboženským společnostem spáchány v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. Pozemkový fond České republiky nemůže tedy poskytnout žádné další podrobnější informace, které se mají týkat vydávání původního církevního majetku, tedy ani majetku konkrétně ve Zlínském kraji." Podepsán Mgr. Radim Zíka, v té době ještě ředitel Pozemkového fondu.

Jak se s tím, paní ministryně, vnitřně vyrovnáváte? Nemáte teď pocit, že jste lidmi kolem vás vmanévrována do pozice, v jaké byla před lety kolegyně Parkanová? Já vám nabídnu únikovou cestu. (Potlesk z levé části sálu.) Každý takový složitější zákon vyžaduje prováděcí předpisy. Například ten vzpomínaný zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, tak k němu byly vydány tři prováděcí předpisy: nařízení vlády, kterým se stanoví způsob vyhlášení a provedení dražby zemědělského majetku, nařízení vlády o způsobu finančního vypořádávání za nájem pozemků přidělených Pozemkovým úřadem, a do třetice, nařízení vlády, kterým se stanoví způsob výpočtu výše náhrad za živý a mrtvý inventář a zásoby. Předpokládám, že tento zákon o daru církvím bude také doprovázen prováděcími předpisy. A náš jednací řád ve svém § 86 odst. 4 praví: "Má-li být k zákonu vydán prováděcí předpis, může si organizační výbor vyžádat od navrhovatele jeho návrh. Návrh takového předpisu předloží navrhovatel vždy, má-li nabýt účinnosti současně se zákonem."

Dávám tedy návrh na přerušení projednávání tohoto návrhu zákona a odročení do doby, než bude Poslanecké sněmovně předložen navrhovatelem, tedy vládou, také návrh prováděcích, když jich bude víc – nebo prováděcího, když bude jen jeden, právního předpisu. Prosím o hlasování bez rozpravy. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, pouze prosím ještě o zopakování. Žádáte o odročení projednávání tohoto bodu do doby, než předloží vláda... Řekněte mi to ještě.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh prováděcích předpisů k tomuto zákonu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a zopakuji pro ně, že budeme hlasovat o návrhu pana poslance Koníčka, který navrhuje odročení projednávání bodu 80, sněmovního tisku 580, do doby, než vláda předloží návrh prováděcích

předpisů k tomuto zákonu. Je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili. Domnívám se, že snad již stihli všichni přijít a budeme moci o tomto procedurálním návrhu rozhodnout.

Budeme rozhodovat v hlasování, které ponese pořadové číslo 246. Toto hlasování zahajují a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti tomuto návrhu? Hlasování číslo 246. Přítomno 135, pro 64, proti 70, návrh přijat nebyl.

Prosím nyní o slovo pana poslance Václava Klučka, který je dalším přihlášeným do rozpravy ve třetím čtení. Po něm je přihlášen pan poslanec Josef Smýkal.

Pardon, ještě, pane kolego, promiňte, faktická poznámka, prosím, pan poslanec Jandák, faktická poznámka.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, paní předsedkyně, já se omlouvám, ale i kdybych byl do tohoto okamžiku přesvědčen, že zvednu pro tento zákon ruku, tak po tom, co tu zaznělo od kolegy Koníčka, bych očekával minimálně, že paní ministryně vystoupí a věci vysvětlí! Skutečně vám to nedochází? Že tady zazněly absolutně zásadní připomínky k tomu, co předkládáte? A vám je to jedno? A ty byly, pane kolego, faktické, tyhle připomínky! A vám je to jedno? Děkuji vám. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická a nyní tedy pan poslanec Václav Klučka s řádnou přihláškou.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, páni a paní ministři, kolegové a kolegyně. Já si dovoluji jeden netradiční pozdrav: Pochválen buď Ježíš Kristus. (Z pléna: Až na věky.) Dovolím si to proto, že patřím mezi věřící. Jsem věřícím, ale nevím, jestli jsem součástí církví, které stojí za tímto zákonem.

Já se pokusím vám ve svém vystoupení trošinku popsat věci, které souvisejí se vznikem církevního majetku na Moravě.

Chtěl bych říct, že řešení problému návratu církevního majetku právě v těchto dnech rozbouřilo nejen veřejnou politickou hladinu v českých zemích, ale i občanské vědomí. Díky přístupům vládních činitelů si málokdo umí udělat představu, o co vlastně v této situaci jde. Vládní činitelé a církev sama se totiž brání předložit veřejnosti jasný a nesporný přehled, jak to vlastně s církevním majetkem v minulosti vypadalo, ač archivní materiály, kterých je dostatek, velmi výstižně tento problém mapují. Pokusím se tedy ve stručnosti ukázat, jak vypadal vývoj církevního majetku na Moravě.

Odpovězme si především na základní otázku, jak vlastně církevní majetek vznikl. V nejstarší době to byli především panovníci, členové panov-

nického rodu a nejbohatší feudálové, kteří zakládali různé kláštery, aby šířili křesťanství, aby jejich členové modlitbami a bohoslužbami prosili boha o odpuštění jejich hříchů a mnohdy aby v jejich čele umístili přebývající členy svých rodů a opatrovali je majetkem, jehož rozsah se značně rozrůstal.

Některé nejstarší kláštery zanikaly a na jejich lokalitách se uchýlily jiné kláštery a získaly jejich majetek. Nejstarší klášter na Moravě, o němž jsme informováni, založil v letech 1045–1048 v Rajhradě kníže Břetislav a uvedl do něj řád benediktů. V Louce u Znojma založil roku 1190 pro řád premonstrátů klášter znojemský kníže Kunrat Ota, to už také existoval od roku 1151 klášter premonstrátů, Klášterní Hradisko u Olomouce. Nejstarší cisterciácký klášter na Moravě na Velehradě na místě zaniklého staršího kláštera založil v roce 1205 moravský markrabě Vladislav. Pro minority založil roku 1221 klášter v Jihlavě král Přemysl Otakar I., který založil o šest let později v Jihlavě také klášter pro dominikány. Slavný cisterciánský klášter v Předklášteří u Tišnova založila někdy kolem roku 1230 královna Konstancie. Přemysl Otakar II. založil v roce 1286 klášter pro klarisky ve Znojmě. Připomeňme ještě alespoň založení dominikánského kláštera na Starém Brně roku 1312 Janem Lucemburským a cisterciáckého kláštera na Starém Brně roku 1323 Eliškou Rejčkou, vdovou po králi Václavu II. a Rudolfovi. O další kláštery se postaral také markrabě Jan. V nejstarší době jen některé nejvýznamnější rody zakládaly kláštery. Vzpomeňme Lva z Klobouk, který kolem roku 1200 založil premonstrátský klášter v Zábrdovicích, Markvarta z Hrádku, jímž byl roku 1211 založen premonstrátský klášter v Nové Říši. Jan Černošský z Boskovic založil v roce 1302 – pardon, opakuji 1231 – klášter minoritů v Brně a Boček z Obřan z ku-nštátského rodu založil roku 1252 cisterciácký klášter ve Žďáru nad Sázavou.

Mohli bychom pokračovat, ale pro dané účely další údaje shrňme. Kromě tří zmíněných klášterů z 11. a 12. století musíme doložit na Moravě vznik 17 klášterů ze 13. století, 11 ze 14. století, jeden z 15. století, dva ze 16. století, 21 ze 17. století, osm z 18. století a pět z 19. století. Byly však zakládány kláštery i ve 20. století. Roku 1927 kupříkladu ve Fryštáku, v roce 1928 v Brně a v roce 1929 v Tasovicích.

Od 16. století zakládala kláštery převážně šlechta, ojediněle města a církevní hodnostáři, ovšem jako členové šlechtických rodů. Nově zakládané kláštery získávaly značný majetek finanční a pozemkový, a jak již známo z historie, nabude-li někdo bez vlastního přičinění velký majetek, propadne mamonu, zhýralosti a různým pokušením. A to se stalo i s církevními institucemi koncem 14. a začátkem 15. století a jsme toho svědky i v současné době.

Kritici, kteří požadovali návrat církve ke způsobu střídavého života Ježíše Krista, který se neodíval do drahých rouch a neobklopoval se bo-

hatstvím, a sahali tak těmto lidem na jejich způsob života, byli tvrdě stíháni. Jak známo, tragédie, která potkala mistra Jana Husa, vyvolala pak hnutí namířené proti katolické církvi a jejím institucím. Doplatily na to mnohé kláštery.

Morava byla husitským revolučním hnutím postižena méně než Čechy. Církev si tu udržela své postavení ideologické i hospodářské a olomoucký biskup byl nejbohatším feudálem v zemi. Majetek klášterů a far však napadli nejen nepřátelští husité, ale i mnozí katolíci, včetně panovníka. Fundátoři těchto církevních institucí se považovali za pány a správce církevního jmění, jež ve vojenské a finanční tísní zadlužovali nebo zastavovali a zcizovali ve prospěch těch, kdo za panovníka a církev bojovali.

Několik bohatých klášterů vůbec zaniklo, jako v Třebíči, Dolní Kounici, Oslavanech, Vizovicích a Prostějově. Nové kláštery se znovu konsolidovaly a posílily tak, že v roce 1526 vlastnila církve 13,1 % pozemkové držby, v roce 1585 18,1 % pozemkové držby, 1619 17,9 %. Na počátku 17. století zůstával největším latifundistou v zemi olomoucký biskup. Vlastnil 12 statků s 6 557 poddanými. 78 biskupských lén patřilo tehdy k světským majetkům, přičemž rozsáhlý pozemkový majetek církve v této době lze jen těžko vyčíslit.

Statky každého z 23 klášterů na Moravě a dvou kapitul byly chápány vždy jako jeden celek, i když tyto instituce obvykle vlastnily více než jenom velkostatky. Čtyři farní statky byly nejmenšími statky vůbec.

Velké pozemkové komplexy začaly postupně vadit nejen poddaným, ale i státu, který začátkem 18. století vyhledával reformy, kterými by velké majetkové celky rozdělil mezi více vlastníků. Jednou takovou reformou byla takzvaná raabizace. Šlo o reformu navrženou rakouským národohospodářem F. A. Raabem, který navrhoval, aby feudální pozemkové vlastnictví bylo rozděleno mezi sedláky, aby místo feudálních velkostatků vznikly jen malé statky. Měla být provedena zpočátku jen na státních, církevních a městských statcích, ale ani na nich nebyla dokončena. Kromě jiných byla provedena na bývalých jezuitských statcích v Řečkovících, Bouticích, Divákách a Habrovanech, na dřívějších klášterních panstvích a statcích, jako Starém Brnu – Králově Poli, Zábrdovicích, Tuřanech, Blažovicích, Kohoutovicích, Komínu, Oslavanech, Komárově, Tišnovu a nadačním velkostatkem Drnholci.

Katolická církev byla od Bílé Hory až do poloviny 18. století přesto všemocným politickým činitelem. Z církevních institucí bylo stále daleko nejbohatší olomoucké arcibiskupství, jehož statky byly sice nízko odhadnuty, ale i tak měly hodnotu 3 mil. 90 tisíc zlatých. Na druhém místě byla olomoucká kapitula, pak řád německých rytířů, augustiniáni v Brně a klášter rajhradský. Od 70. let 18. století byla církev postupně vytlačována ze svých mocenských pozic nastupující buržoazií ovlivňující státní záležitosti. Pod je-

jím tlakem zasáhl stát poprvé výrazněji do církevních záležitostí. Císařská komora vyprazdňovaná častými válkami potřebovala majetek klášterů, aby mohla uspokojovat dluhy vůči věřitelům a těm, kteří se podíleli na válečných akcích, a tak přikročila k jejich rušení. Bulou papeže Klimenta XIV. z 23. července 1773 byl zrušen jezuitský řád. Na Moravě tak byly zrušeny kláštery jezuitů v Jihlavě, v Brně, v Olomouci, Opavě, Telči, Uherském Hradišti a ve Znojmě. K výraznějším zásahům však přistoupil císař Josef II. Krátce po svém nástupu na trůn přistoupil k masovému rušení klášterů. Roku 1782 bylo na Moravě zrušeno osm klášterů – cisterciáčky na Starém Brně, který byl nejbohatším ženským klášterem na Moravě, cisterciáčky Tišnov, dominikánky v Olomouci a na Starém Brně, kartuziáni v Brně – Králově Poli a v Olomouci, klarisky v Olomouci a ve Znojmě, v roce 1783 skončily kláštery klarisek v Opavě a servitů v Jaroměřicích nad Rokytnou. Další 20 potkalo zrušení v roce 1784. Velkostatky zrušených klášterů byly převedeny jako státní statky na studijní fond spravující bývalé velkostatky jezuitského řádu zrušeného v roce 1773 a na náboženský fond, k němuž připadly velkostatky řádových klášterů zrušených v roce 1782 až 1786. Tyto státní fondy je prodávaly jako nabyté statky jiným nabyvatelům. Vyjmenovávat jednotlivé statky spolu s obcemi, které ke statkům patřily, zde z důvodů časových nelze.

I po zásazích státu si stále mocné postavení v této době jako pozemkový vlastník na Moravě udržovala církev s 45 velkostatky, z nichž arcibiskupství v Olomouci samo mělo 11 velkostatků a olomoucká kapitula 14 menších statků.

Pokud se týká církevního pozemkového majetku, bylo podrobeno první pozemkové reformě 10 velkostatků arcibiskupství olomouckého a statek Choryně arcibiskupského chlapeckého semináře v Kroměříži. Do pozemkové reformy bylo vzato 46 928,52 ha veškeré půdy, kterou vlastnilo arcibiskupství olomoucké. Některé statky byly obhospodařovány v nájmu. Tato pozemková výměra se rozkládala ve 142 obcích a osadách. Drobní nabyvatelé získali 3 997,63 ha veškeré půdy, 1 380,51 ha bylo ponecháno vlastníku, tedy arcibiskupství olomouckému, zbytkové statky, které získali čtyři noví nabyvatelé, měly výměru 689,1 ha veškeré půdy.

Z moravských klášterů byly pojaty do první pozemkové reformy jen tři – augustiniáni u svatého Tomáše na Starém Brně, benediktini v Rajhradě a cisterciáčky v předklášteří u Tišnova. Nejbohatším klášterem byli benediktini v Rajhradě, kteří před reformou vlastnili 2 103,6 ha veškeré půdy rozložené ve 14 obcích. Drobným nabyvatelům z toho bylo přiděleno 520,3 ha veškeré půdy, zestátněno bylo 94 ha veškeré půdy a klášteru ponecháno 1 518,4 ha veškeré půdy, pivovar a sladovna v Rajhradě, cihelna v Holasovicích, klášter Rajhrad s knihovnou a zámek v Hluboké. Druhým klášterem, který vyšel z první pozemkové reformy proti jiným

velkostatkářům příznivě, byli augustiniáni ve Starém Brně, kteří vlastnili tři velkostatky – Staré Brno, Šardice a Nová Hvězdnice.

V dalších letech prodělával církevní majetek další změny. Vznikaly na něm státní statky, jako například ve Vyškově a v Kroměříži. Dílčí parcely některých klášterů byly rozprodány a některé další kláštery byly rušeny. V roce 1927 byly zrušeny kláštery milosrdných bratří v Brně, v roce 1934 v Letovicích, o rok později klášter kapucínů v Třebíči. Za okupace zanikli minorité v Jihlavě, milosrdní bratři ve Vizovicích, premonstráti v Nové Říši, františkáni v Dačicích.

Po osvobození byly podrobeny druhé pozemkové reformě vedle ostatních velkostatků také majetky klášterů. Na Moravě jeden v roce 1948, devět v roce 1949 a 12 v roce 1950. Majetky by se daly vyčíslit, bylo by to ovšem podstatně složitější a je třeba, by toto provedl někdo jiný. Některé z nich, z těchto věcí (?), žily z milodarů. Vzhledem k současné situaci by si vyžádaly zcela přesné údaje. Určit přesně jejich hodnotu, jak z článku vyplývá, není takový problém, ale přísluší to prostě jiným orgánům.

Dámy a pánové, je otázkou, zda je správné z hlediska státu i církve, aby se olomoucký arcibiskup, jemuž po první pozemkové reformě zůstalo přes 1 380 hektarů veškeré půdy, z níž zřejmě bylo něco prodáno, stal jedním z největších pozemkových vlastníků a pražský arcibiskup vlastník mnohem větší. Oni snad mají v církvi jiné poslání.

Začal jsem svou řeč pozdravem, který možná některé potěšil, některé zarmoutil. Skončím něčím, co je v římskokatolické liturgii zvykem. Víte, tam v jedné modlitbě se říká: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane, smiluj se nad námi. Já říkám: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť všem, kdo škodí nejen církvi. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana poslance Josefa Smýkala. Další pak poslanec Laudát.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, projednávání tzv. církevních restitucí probíhá dle mého názoru v napjaté atmosféře. Strany vládní koalice místo věcného vysvětlování a objasňování volí často cestu hysterického povykávání o minulých krádežích, a to bez ohledu na historická fakta, ale také o zlodějích a lhářích, rozšafně argumentují tím, že odpůrci tohoto zákona, a nejde zdaleka jenom o poslance, nemají rádi, jak se říká flandáky apod.

Z postojů vládní koalice vnímám jedno – a to strach, že by to nemuselo dopadnout podle jejich představ. A proč ten strach? Komu a co bylo slíbeno, přátelé? Hovoří se o tom, že byly tři poslední možnosti, jak si ještě tzv. hrábnout do státní kasy: ekologický supertendr, ten padl, restituce cír-

kevního majetku a penzijní reforma. Vláda Petra Nečase svým programem a svými konkrétními kroky doslova bije na poslední zvonění, aby zájemci tyto poslední možnosti využili, bez ohledu na to, jaký to bude mít dopad na normální lidi, na celou společnost.

Nevím, zda koaliční kolegové vyjdou mezi své voliče. I když samozřejmě není volič jako volič – že, dámy a pánové především z koalice? Mám na mysli úplně normální lidi, kteří mnohdy žijí ze dne na den, na které tvrdě dopadají tupé vládní škrty a taková opatření, jako např. zvýšení DPH apod. Hovořím s nimi ve svém regionu – na Holešovsku, Kroměřížsku, ve Zlínském kraji. Věřím, že i paní Alena, resp. paní ministryně. A já s nimi mluvím opravdu často. Jsou mezi nimi často také věřící. A dokonce ani ti nechápou důvody k tak velkorysým tzv. církevním restitucím. Nechápu toho však více. Proč se tak má dít v době, kdy současnost ani budoucnost nejsou růžové, kdy není na normální zvyšování mezd, zvyšování penzí, kdy díry ve státní kase jsou snad větší než na D1, a mohl bych pokračovat. A co je důležité: Skutečnost, že tak zásadní věc bude schválena takzvanou stojedničkou, stodvojkou, stotrojkou, možná 104 hlasy, vnímají jako jakousi levotu koalice a jejich tzv. lidových přísluhovačů. Jeden z voličů se mě nedávno zeptal: "Proč to neschvaluje te ústavní většinou? Víím, nejde to," řekl a dodal, "ale byl by to asi pěkný mazec a někomu by asi nebylo teplo po kožíšku."

Projednáváme návrh zákona, který se bude zásadním způsobem promítat do života společnosti na dlouhá léta, kterým možná otevřeme Pandorinu skříňku a ožijí historické souvislosti, které máme za uzavřené. Proto považuji za navýsost nezodpovědný přístup koalice. Opět a pokolikáté už se nepřipouští široká diskuse politiků, ekonomů, právníků, historiků a dalších kompetentních lidí. Žongluje se s nepřesnými čísly, kamufluje se, na co mají a nemají církve skutečný nárok. Hrozí nebezpečí, že náprava jedné křivdy může vyvolat křivdy jiné. A to vše se děje de facto se souhlasem, a nikoliv tichým, církví, zejména pak té katolické.

Nedávno jeden mladý katolický historik zaníceně vyprávěl, jak církve za druhé světové války sdílela těžký život s obyčejnými lidmi z nacismem porobených zemí Evropy, včetně protektorátu Čechy a Morava, a jak hrdinně bojovala proti fašismu. Nebudu s ním polemizovat. Nicméně mi dovozte paralelu s naším dneškem: Proč církve nesdílí s Čechy, Moravany a Slezany současné a očekávané budoucí potíže? Proč není ochotna jít na jakýkoli kompromis? Možná mi cosi uniklo, ale obávám se, že nikoliv. A je tu zase onen strach – tentokrát, že církve nedosáhnou na to, co si vyjednaly u jakéhosi kulatého stolu bez širokého politického a společenského konsenzu.

Nemohu na závěr nevzpomenout slova francouzského osvícence Holbacha: Když má člověk strach, přestává uvažovat. Bohužel je to i

případ návrhu zákona o církevních restitucích. (Potlesk poslanců z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl poslanec Smýkal. Nyní ho vymažu a požádám pana poslance Františka Laudátu, připraví se Břetislav Petr. Prosím, pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom pár věcí, aby to nebylo jen monotónní čtení věcí toho, co připravili asistenti či pisatelé mnoha mailů, které samozřejmě dostávám také.

Někdy zhruba asi v 80. letech se sešli filozofové z různých světových kultur a přemýšleli o tom, jestli by vůbec našli na této planetě u různých kultur společné průsečíky toho, aby zabránili válkám, nesvárům, nenávisti apod. Těch několik bodů, které říkaly, proč ten svět nefunguje v nějakém klidnějším režimu, jeden z těch asi pěti šesti bodů, na kterých, říkali, že by se měli v každém případě lidé všech kultur shodnout, byla úcta k majetkovým právům, samozřejmě vedle práv lidských. A ono se ukazuje – nedivme se, že se svět neumí dohodnout, když se neumíme dohodnout tady ani my, vzešli z jedné kultury.

U Komunistické strany Čech a Moravy mě to nepřekvapuje, ona se tím nikdy netajila. A kam vedlo její pojetí úcty k majetkovým právům, všichni víme. Ale velice mě to mrzí u sociální demokracie. Protože já beru, jestli si někdo dá do svého názvu demokracie, tak že by měl tento jeden ze základních postulátů, který je možná hned někde pod těmi věcmi typu svobodná volba partnera, lidská práva, svobodné vyjadřování názorů, tak tam někde by mělo být, že nikomu bychom neměli sáhnout na majetek a každému bychom ho měli vrátit.

Tady chci odpovědět i panu místopředsedovi Zaorálkovi. Je to velice dobré téma např. pro ombudsmana, abychom zjistili, jestli někomu v současnosti je něco ukradeno, proč soudy častěji nesahají k exekucím zlodějů, vrahů apod. tak, aby odškodnili oběti. A myslím si, že tohle je ještě dluh, který naše společnost má. Ale k těm minulým křivdám nebo k tomu, co se stalo, nepřidáváme další.

Referendum o majetku. Měli na začátku druhé světové války udělat ve Spojených státech také referendum, když se tam odboráři bouřili proti povinné branné povinnosti, protože už ti trochu prozíravější politici věděli, že svět čeká naprosto zásadní střet o samotnou existenci nějakých kultur? Měli jsme udělat v roce 1989 – vždyť si přece vzpomínáte, že většina společnosti také nechtěla kapitalismus nebo přerod v jinou společnost, většina společnosti věděla, co už dál nechce. Takže dnes tedy vyhlásíme referendum o majetku církví, zítra třeba referendum o nějakém majetku

podnikatelů, protože nabudeme dojmu, že už toho mají příliš moc. A i když si na to vydělají poctivě, vydřou si to, oni a jejich rodinní příslušníci nebo společníci, tak proč bychom neudělali to referendum? Pak přijdou na řadu živnostníci? Vždyť ono už to tady bylo. Akorát že se nedělala žádná referenda.

Tady na to poměrně expresivní vystoupení Slávka Jandáka. Víte, pan kolega Koníček, vážím si jeho pracovitosti, úpornosti, nesouhlasím samozřejmě zcela zásadně s jeho názory, jenom upozorňuji na jednu vlastnost. Oba jsme byli v minulém období v komisi, která se měla těmito věcmi zabývat. Pan kolega tam slyšel řadu odpovědí, a ne z úst politiků, ale od těch, kteří zpracovávali analýzy. Z úst ředitele – nebo já nevím, jaký má přesný titul – Pozemkového fondu, který na dotaz, jak se bude dokazovat majetek církví, nemovitosti, pozemky, řekl zcela jednoznačně: "Vždyť to v těch katastrech je uloženo." Tak co to tady chcete vykládat z tohoto místa veřejnosti prosím? Jestliže jsou někde spory – a proč by nebyly, proč by někde nebyly chybovosti, pokud se jedná o takovéto objemy? A společnost vydýchala, když to takhle řeknu, i obrovské restituce majetku původním vlastníkům pozemků počátkem devadesátých let, tak čím tady veřejnosti vyhrožujete teď?

Já si myslím, že pan kolega Koníček nechce přece slyšet odpovědi, on je zná, ale zase je tady klade, aby veřejnost si říkala – ježišmarjá, oni zase tady cosi kamuflují, skrývají. A říkám, tam se i opakovaně na té komisi ptal na věci, které mu byly zodpovězeny, a to v případech i konkrétních věcí. Ptal se znovu.

Proč chce sociální demokracie použít toto téma? Do voleb. Já si myslím, že při posledních krajských volbách také neříkala příliš, co chce, ale co nechce. Vyplatilo se jí to, uspěla s útokem na ten třicetikorunový poplatek u lékaře. Teď asi také nemá co nabídnout, kór když v celé Evropě ten model, který vy tady hlásáte a hlásali jste celá léta, v přímém přenosu krachuje. Tak proč neodvést pozornost někam jinač?

Já vás jenom upozorňuju, že brnkáte na ty nejhorší city v téhle společnosti – závist, zpochybňování základních pilířů svobodné společnosti, brnkáte na majetkové jistoty lidí. Možná si to neuvědomujete, ale děláte to.

A je mi líto, že pan kolega Babák, když tady mluvil, proč nepřednášel návrhy ve druhém čtení, když nenačetl ty návrhy včas.

A jaké diskuse? Už se tady bavíme dvacet let v téhle společnosti. Škoda, že politické reprezentace na začátku devadesátých let neudělaly i v tomto zásadní rozhodnutí, tak jako je v řadě dalších věcí, a podstatně bolestivějších, dělaly jak na běžícím pásu.

Takže jen těchto několik poznámek k tomu, co tady celý dnešní den povídáte. Děkuju. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koníček se hlásí o slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, prosím, vaším prostřednictvím vyřídte panu poslanci Laudátovi, že já jsem opravdu na komisi, která byla zřízena v minulém období, kladl otázky, ale ty otázky byly úplně jiné. Ty otázky, které jsem kladl v průběhu všech tří čtení tady, jsou nové a ani jedna z nich nebyla zodpovězena v té minulé komisi.

V té minulé komisi jsem se například ptal, proč jsou v těch seznamech majetku takové rozsahy majetku, které přesahují katastrální území obce. Můžete si to ověřit, že jsou tam rozsahy pozemků jednotlivých katastrů, a prostě církve žádají víc majetku, než je zapsáno na katastrálním úřadě pro katastr obcí.

Ptal jsem se tam například na to katastrální území vojenského újezdu Brdy – za to ve 20. letech dostala církev náhradu někde u Litoměřic. Pan Štícha tehdy potvrdil na té komisi: "Ano církev žádá jak to v těch Brdech, tak to v těch Litoměřicích." Na takové otázky v té komisi bylo odpovídáno. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a můžeme se vrátit k řádně přihlášeným a to je v tuto chvíli pan poslanec Břetislav Petr.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já už se nebudu vracet k zásadám, které vedou anebo povedou k restitucím církevního majetku. Já bych se chtěl zmínit o některé jiné záležitosti.

Zákon o vyrovnání s církvemi se stává jedním z těch zákonů, na něž je naprosto rozdílný pohled veřejnosti a nás, členů Poslanecké sněmovny. Je možno s určitostí říci, že 80 % lidí je proti tomuto zákonu, kdežto tady u nás ve Sněmovně je značně vyrovnané, jak říkají Angličané, je to fifty fifty.

Jde tady o to, jak tady získat pro schválení tohoto zákona aspoň 51 %. A zdá se, že by to mělo být podle zásady "něco za něco".

Pokud chcete vědět, oč se jedná, může to být ta skutečnost, co bude předmětem schůze v následujícím měsíci. Veřejně se hovoří o tom, že na tuto schůzi má být zařazen horní zákon, i když v plánu Poslanecké sněmovny o něčem takovém vůbec nebylo uvažováno. Bude se jednat o změnu horního zákona v části, která by měla být vyškrtuta, která doposud hovoří o tom, že pokud je to ve veřejném zájmu, může být jistá část pozemku vyvlastněna.

Chci podotknout, že od roku '88 tento institut nikdy nebyl použit. Veřejně se hovoří o tom, že pokud tomu tak bude, je možno získat na plénu Sněmovny jednoho nebo i několik poslanců, kteří pak pro tento zákon budou hlasovat.

Pokud tomu tak bude, tak jsem ochoten poskytnout této slovu Sněmovně další indicie, v nichž uvedu jména poslanců, kterých se to týká, a co by mělo být pozorností za toto hlasování.

Nezdá se vám, že v období, kdy bojujeme s korupcí, je tento politický handl korupcí v tom nejširším slova smyslu?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. O slovo se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovolil podat procedurální návrh.

Nicméně, aby tady zase nevznikl spor o to, kdy se o něm má hlasovat a kdo je nebo není v sále, protože vidím, že kolegové z ODS nejsou příliš přítomni - a TOP 09 - tak bych požádal současně o přestávku na jednání klubu, a to tak, abychom začali ve 13:50 hodin hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení a odročení do 5. září, tedy tohoto bodu, který teď právě projednáváme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže já přerušuji jednání Sněmovny do 13.50 hodin. A zároveň bylo řečeno, že pak budeme hlasovat o odročení tohoto bodu. Takže pauza, pokračujeme ve 13.50 hodin.

(Jednání přerušeno v 13.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.51 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, ještě chvíli vás prosím o pozornost. Pokud si vzpomínám, tak tady zazněl návrh pana poslance Tejce.

Teď je tady návrh, abych vás odhlásil, takže vás všechny nejdříve odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Pan poslanec Tejc cosi navrhoval, ale kdybych tak věděl, co to bylo...

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, děkuji za návrhku k dalšímu zdržení projednávání tohoto bodu.

V tuto chvíli si dovoluji zopakovat svůj procedurální návrh, a to abychom rozhodli o tom, že odročíme a přerušíme projednávání tohoto bodu do 5. září letošního roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, už si vzpomínám. Děkuji, pane poslanče. Takže to byl návrh odročit projednávání tohoto bodu do 5. září. Všichni to znovu slyšeli, takže můžeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro odročení do 5. září, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 247, přihlášeno je 130, pro hlasovalo 60, proti 69, takže ten návrh byl zamítnut.

V řádné rozpravě je jako další přihlášena paní poslankyně Milana Emmerová.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážený pane místopředsedo, vážení přítomní, já vás dnešním projevem nechci příliš zdržovat. (Smích v sále.) Nicméně musím konstatovat, že mě udivilo vysílání TV24, které občas intenzivně sleduji. Tam zhruba od pondělí je opakovaně prohlašováno, že vleklé projednávání zákona o církevních restitucích je způsobeno tím, že pro Českou stranu sociálně demokratickou je tato problematika hlavním předvolebním tématem, jak je jejím zvykem, podobně jako v minulých volbách byly zdravotnické poplatky. Televizní moderátoři, většinou moderátorky, to říkají tu s větším, tu s menším patosem a přesvědčením a nevím, zda o tom všichni přemýšlejí. Řekla bych spíše, že nikoliv. Jsou to lidé vesměs mladí, kteří nemají žádné negativní životní zkušenosti, dosud nezmoudřeli, a co hlavně - jde o zadání.

Nejvíce mě mrzí, že ti, co vydávají tyto jednoduché a snadno zopakovatelné proklamace směrem k veřejnosti, jsou lidé vzdělaní, jsou to lidé, kteří vedou tuto společnost. Na jejich jednoduché proklamace, jakými bylo například strašení se Řeckem před minulými parlamentními volbami, se zřejmě část veřejnosti takzvaně chytla.

Tentokrát však jde o silné podceňování veřejnosti. Cožpak si může někdo myslet, že občané nevědí, co všechno za svoje vládnutí současná pravicová koalice natopila? Že jejich především sociální, zdravotní, daňová reforma, škrtý atd. postihly především lidi zdravotně postižené, nemocné se zvyšováním spoluúčasti, seniory, rodiče s dětmi, ale i studenty, viz třeba letošní maturitní zkouška, která nechává mnohé z nich v trapné nejistotě, jak to s nimi vlastně bude dál. Všechna tato opatření, takzvaná sociální reforma, představují podstatné snižování životní úrovně úplně všech kromě těch, kteří mají skutečně anebo takzvaně naspořeno.

Samozřejmě pro tu nevělu svědčí bezprostřední průzkumy veřejného mínění a je jasně signalizován odpor většiny našich spoluobčanů jak k těmto reformám, tak k těmto málo opodstatněným církevním restitucím.

Zněly tady mnohé projevy, argumentace, historické přehledy,

matematické výpočty a ani na jediný tento argument jsem neslyšela žádnou odpověď. Hlavně tedy že se tvrdí, že to je hlavní předvolební téma, přičemž těch témat, jak jsem naznačila, je daleko, daleko víc.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Kolegyně, kolegové, přiblížila se 14. hodina. Dovolte, abych vám sdělil, jaký je výsledek porady představitelů jednotlivých parlamentních klubů.

V této chvíli přeruším projednávání tohoto bodu a navrhu vám hlasování o vyřazení všech zbývajících bodů z programu schůze. To je první krok, který provedeme. Myslím, že tady všichni jsou, abychom to zvládli.

Budeme hlasovat o vyřazení všech neprojednaných bodů z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení všech neprojednaných bodů z pořadu schůze, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 248, přihlášeno je 129, pro hlasovalo 118, proti 3. Návrh byl přijat.

Vzhledem k tomu, že jsme neprojednané body vyřadili, tak mi dovolu, abych ukončil tuto schůzi definitivně.

Přeji vám příjemný víkend. Jenom sděluji, že další schůze, na které se pravděpodobně sejdeme, je 10. července. Pěkný víkend.

(Schůze skončila ve 13.58 hodin.)